BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III
RACCOLTA
VILLAROSA
E
8/7
NAPOLI

BULLARIUM
ROMANUM,

SEU

NOVISSIMA, ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliiſque Sedis Apoſtolicæ Scriniis aſſervantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS DECIMUSTERTIUS,

Complectens Conſtitutiones CLEMENTIS XII. ab Anno I. uſque ad IV.

ROMÆ, MDCCXXXVIII.
Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi.

SUPERIORUM FACULTATE.
CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Digitized by Google

NERIO
S. EUSTACHII
Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diacono
CARDINALI CORSINIO.

HIERONYMUS MAINARDUS
S. P. D.

Quod mihi libraria in Arte diu multumque verſato licuit animadvertere CARDINALIS AMPLISSIME, illud eſt Librariorum in more poſitum, quum Volumina ſuis impreſſa formis vulgare cogitant, ut eadem magnorum Principum ſplendentia nomine in lucem edant. Quin etiam cur tantum ſplendoris comparatum iis velint, deprehendi. Id faciunt ſcili-

cet aut grati animi ergo , eo quod maximis ſint cumulati beneficiis ; aut ſapienti ducti conſilio, ut Principem demereantur ; aut denique neceſſitate coacti, quod operis natùra ipſa Virum Principem ſpectet. Unoquoque horum capitum me moveri , ut Tibi, CARDINALIS AMPLISSIME, hanc Sacrarum Legum Collectionem nuncupem, diffiteri non poſſum , nec debeo. At enimvero quæ & quanta tum publica tum privata in me beneficia contuliſti? Utinam moderatione tua ſumma non prohiberer numerando recenſere , quorum pro ea , quam Tibi natura indidit, animi magnitudine es oblitus? Tuum vero maximum patrocinium ut aſſequar, periclitandas mihi eſſe omnes vires intelligo, mecumque omnes perinde æſtimant , quicumque adeo clara adeoque illuſtria ea virtutum ornamenta ſuſpiciunt, quibus inclyto Tuo generi non inſuetum Sacræ Purpuræ decus acceſſit . Cæterum tametſi utraque movear ratione , nullo tamen pacto eas comparari poſſe puto cum illa potiſſima, quæ ex hujus Operis natura petitur.

Sacrarum hæc legum Collectio, EMINENTISSIME CARDINALIS, ad Te , veluti ad ſuum Dominum optimo , meritoque jure convolat : Tua quippe eſt . Quidni enim? Sanctiſſimus D. N. CLEMENS XII. , quem Tibi conjunctio ſanguinis Patruum dedit, Catholica autem Eccleſia Patrem eſſe voluit, Tuo potiſſimum uſus conſilio ex his quamplurimas tulit:

lit : nonnullas Tuo commiſit examini ; mulțiſque Tu ipſe cauſam, in Apoſtolicæ ſollicitudinis partem vocatus, dediſti. Quamobrem dum eaſdem ex meis Typis prodeuntes Tibi dedico, æqui partes impleo, Tibi reddens quod tuum eſt.

Nec vero hoc uno Volumine latæ omnes a Sanctiſſimo Patre leges comprehenduntur; diverſæ enim temporum difficultates & multas numero, & harum nonnullas pluribus tractandas pepererunt. Primam itaque partem nunc evulgo; eas nimirum Conſtitutiones, quas primis quatuor Pontificiæ ſuæ adminiſtrationis annis Princeps Optimus ſanxit; reliquas editurus quum primum ſatis otii nactus ero ab iis, quæ me in diverſa diſtrahunt, negotiis. Atque utinam Deus Optimus Maximus CLEMENTEM XII. Eccleſiæ ſuæ bono diutiſſime ſervet, ut ingentem Voluminum copiam ex ſanctiſſime ab eo latis, ferendiſque legibus poſſim conficere. Laboribus, impenſiſque non parcam; quamvis tamen iis potiſſimum decretis, quibus obrepentia prope diem vitia coercentur, deſiderari velim occaſionem. Sed quæ uſquam urbs virtutibus clara, vitiis inacceſſa? Virtutis expertes turmas hominum permultas inveniemus; ab omni vitiorum ſorde puras nullas prorſus.

Hanc itaque animi mei ſignificationem, quantula illa eſt, qua ſoles benignitate, CARDINALIS AMPLISSIME, accipere ne dedi-

gne-

gneris: ac ſi eam tarde quidem promo, hoc non deſidia, ſeu voluntariæ protelationis contumacia; ſed quampluribus gravibuſque, ac non felicibus artis meæ, temporumque circumſtantiis, factum precor exiſtimes: nihil enim mihi fuit antiquius, quam hoc officii debitum Patrono beneficentiſſimo perſolvere. Interim ego ſalutem, & fauſta quæque precatus, Sacram Purpuram Tuam umiliter exoſculor. Vale. Dabam Romæ Kal. Martii An. S. MDCCXXXVIII.

INDEX

Digitized by Google

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO PRIMO.

I. CONfirmatio Regularum Cancellariæ per SS. D. N. Pag. 1.

II. Gratiæ, & Privilegia Conclaviſtis poſtremi Conclavis conceduntur. 14.

III. Privilegia, exemptiones, & indulta conceſſa Dapiſeria, qui in anteriori Conclavi S. R. E. Cardinalibus inſervierunt. 22.

IV. Confirmatio Decreti Congregationis Rituum pro Ordine Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum circa recitationem Officii Beatæ Mariæ Virginis ſub titulo de Remedio. 27.

V. De continuatione Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum & Locorum Piorum Urbis. 28.

VI. Confirmatio Indulti & uſus celebrandi Miſſas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini pro Congregatione Sancti Antonii Viennen. ejuſdem Ordinis. 29.

VII. Confirmatio quorumdam Decretorum Anno 1725. a SS. Domino Noſtro, uti ejuſdem Ordinis Protectore, & a Benedicto XIII. ſpecialiter ad hoc Delegato, editorum pro bono Ordinis Sancti Franciſci Provinciæ Romanæ, illiuſque Fratrum regimine. 30.

VIII. Jubilæum Univerſale ad implorandum divinum auxilium initio ſui Pontificatus pro ſalutari Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ regimine. 32.

IX. Confirmatio Statutorum & Decretorum pro Congregatione Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, in Capitulo & Diffinitorio Generalibus dictæ Congregationis factorum. 35.

X. Confirmatio Brevis Urbani VIII. ſuper ſubjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci, Capuccinorum nuncupatorum, pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & in ejus abſentia Procuratori & Commiſſario generali ejuſdem Ordinis. 40.

XI. Confirmatio Conſtitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hiſpania. 41.

XII. Moderatio quarumdam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia. 103.

XIII. Collegium de Ozzier Fratrum Miſſionariorum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia in Regno Sardiniæ ſubjicitur Superiori Generali totius Ordinis. 104.

XIV. Moderno, & pro tempore exiſtentibus Arerinis Epiſcopis, Pallii uſus, & Crucis prælatio perpetuo conceduntur. 105.

XV. Conceſſio Privilegiorum pro nonnullis ſuis Familiaribus. 108.

XVI. Creatio XXV. Puerorum honorariorum in Comites Palatinos, & Auratæ Militiæ Equites, occaſione ſolemnis equitationis a Vaticano ad Lateranum &c. 114.

XVII. Leges publicæ Scientiarum Achademiæ Cervariæ in Cathalonia a Philippo V. Rege Catholico inſtitutæ, auctoritate Apoſtolica confirmantur, conceſſis Achademiæ hujuſmodi nonnullis Privilegiis. 114.

XVIII. Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur conſtituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in grandioribus. 154.

XIX. Extenſio Indulgentiæ perpetuæ in diebus Converſionis & Commemorationis S. Pauli Apoſtoli pro Eccleſiis Monialium Angelicarum nuncupat. Congregationis Sancti Pauli Ordinis Sancti Auguſtini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis. 155.

XX. Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apoſtolicæ creantur. 157.

XXI. Confirmatur conceſſio a Leone X. anno 1515. facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentioſa libere & licite conficere poſſit: quod officium in Urbe reſtituitur. 159.

XXII. Conſtitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Conſtitutionis ſan: me: Pauli PP. IV. anno 1555 editæ, decernitur, Decanatum S.R.E. Cardinalium Collegii ipſo jure deferendum eſſe Cardinali antiquiori Epiſcopo, qui tempore vacationis ipſius Decanatus in Romana Curia præſens, vel ea cauſa publica, ac Romani Pontificis deſtinatione dumtaxat, non tamen ratione reſidentiæ apud aliam Eccleſiam ſibi commiſſam, a dicta Curia abſens fuerit; aliaque inſuper ſtatuuntur & ordinantur tam circa ejuſmodi Decanatum quàm circa ſea Epiſcopatus Suburbicarios, ejuſdem Cardinalibus aſſignari ſolitos pro titulo ſui Cardinalatus. 162.

XXIII. Immunitates & exemptiones, quibuſcumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jeſu, Ordinis Prædicatorum & Eremitarum Sancti Auguſtini, nuper conceſſæ in damnum Cameræ Apoſtolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo ſtabiliuntur. 164.

XXIV. Vicario, & Officialibus Generalibus Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Excalceatorum nuncupat. indulgetur, ut poſt vacationem novemdecim, aut viginti circiter menſium, ab eorum officiis ad alia eligi poſſint. 169.

XXV. Votantibus Signaturæ Juſtitiæ conceditur uſus Mantelli Magni, & Pilei Pontificalis

cum illorum ornamentis in ſolemnibus equitationibus &c. ibid.

XXVI. Confirmatur Breve Benedicti XIII. ſuper diſmembratione quorumdam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitan. 170.

XXVII. Confirmatur Reſolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti PP. XIII. circa nonnulla humilitatis officia per ejuſdem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujuſdam decreti ab Auditore ejuſdem Papæ ſuper hoc editi: additaque declaratione, quòd ab eiſdem obeundis officiis cæteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur. 171.

XXVIII. Chriſti Fidelibus Sæcularibus ac Regularibus Hiſpaniarum conceditur recitatio Officii & Miſſæ S. Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis ſecundi & tertii Nocturni 173.

XXIX. Literæ Proceſſus Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Papæ XII. publicatæ die Cœnæ Domini Anno 1731. 174.

XXX. Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hoſpitalarii Sancti Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere poſſint, aut Provinciæ Aſſiſtentes eligi. 174.

XXXI. Conſtitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis piis nuncupat. facultas aſſeritur tradendi prima rudimenta literarum, diſciplinaſque liberales Latinas & Græcas, atque etiam Majores Scientias, Adoleſcentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum conſenſu. 175.

XXXII. Conventus Congregationis Sanctæ Sabinæ Provinciæ Lombardiæ Ordinis Prædicatorum a Prioris Provincialis juriſdictione dirimitur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejuſdem Conventus ſtudiorum cauſa tranſeundi. 178.

XXXIII. Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Suæ. 180.

XXXIV. Confirmatur Decretum Magni Magiſtri, & Conſilii Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quo nonnulla ſtatuuntur ad abuſus tollendos in exmutitione Commendarum ejuſdem Ordinis, earumque conceſſione. 180.

XXXV. Confirmatur Decretum Sacræ Congregationis Epiſcoporum & Regularium, Procuratori Provinciæ Sancti Saturnini Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia concedens inſtitutionem Collegii Miſſionariorum ejuſdem Ordinis in Conventu Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Uſſellen. Diœceſis. 181.

XXXVI. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Excalceatorum nuncupatorum, ſuper ſeparatione & diſmembratione decem Conventuum a Provincia Romana, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi officii Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis. 182.

XXXVII. Confirmatio Conſtitutionis circa publicum Archivium Regiminis Bononien. 184.

XXXVIII. Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Excalceatorum Recollectorum, qui ſaltem per biennium Hiſpanicam vel Luſitanicam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provinciæ Patres appellari; iiſdemque, quibus iſti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis. 186.

XXXIX. Ducatus Parmæ & Placentiæ cum utili Dominio ad Sedem Apoſtolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henrichetta, ejuſdem Ducatus Duciſſa, maſculina proles non naſcatur: vel nata, deficere contingat &c. 187.

XXXX. Moderatio Mandato Benedicti XIII. ſuper Cantu Gregoriano, quo Fratres totius Ordinis Minorum Sancti Franciſci Excalceatorum & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratribus Provinciæ Hiſpaniarum & Indiarum Cantu ſimplici uti conceditur, dummodo in tota Provincia uniformis ſit cantus. 188.

XXXXI. Diſmembratur Oppidum Divionen. a Diœceſi Lingonen. & Civitatis titulo decoratur, ejuſque Eccleſia, S. Stephano dicata, Cathedralis conſtituitur. 189.

ANNO SECUNDO.

XXXXII. Nonnulla ſtatuuntur pro recta ſtudiorum methodo in Collegiis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupat. 194.

XXXXIII. Tres Aſſiſtentes Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ, in Conventu SS. Duodecim Apoſtolorum de Urbe eorumdem Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupat. eligendi conſtituuntur pro negotiis illarum Provinciarum explendis. 195.

XXXXIV. Conceduntur conſueta Privilegia nonnullis Sanctiſſimi Domini Noſtri Familiaribus. 196.

XXXXV. Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium, quo ſtatuitur, ut in Domibus Religioſis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum ſervetur Clauſura &c. 196.

XXXXVI. Mandatum quoddam Epiſcopi Montis Peſſulan. cui titulus = *Ordonnance de Monſeigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c.* = irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus legi ſeu retineri poſſit, 197.

XXXXVII. Confirmantur literæ Urbani PP. VIII. ac Succeſſorum, quibus ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque Dei verbum prædicantibus, ut ſaltem bis in anno populo ſacrorum locorum Hieruſalem neceſ-

Digitized by Google

neceſſitates exponant. præcipitur. 198.

XXXXVIII. Nonnulla declarantur ac ſtatuuntur pro regimine Nationis Germano-Belgicæ, annexarumque Provinciarum Ordiuis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Regul. Obſerv., nonnullis præterea ſublatis, quæ in Bened. XIII. Conſtitut. *Flagitantium preces &c.* leguntur. 199.

IL. Approbantur Conſtitutiones pro Seminariis Eccleſiaſticorum in Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendia, ſub DD. Epiſcoporum juriſdictione, ad illurum inſtructionem, qui in muneribus Apoſtolicis ſint exercendi, & eccleſiaſticæ Diſciplinæ incrementum. 202.

L. Tres Eremi Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, pro tempore exiſtentium Provinciæ Romanæ Provincialium juriſdictioni ſubjiciuntur, etiam quoad Viſitationem per eoſdem Provinciales in dictis Eremis annis ſingulis peragendam. 211.

LI. Nonnullæ Ordinationes pro reſtituendo antiquo eultu in Mnnaſterio Sac. Specus prope Sublacum Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti. 212.

LII. Revocantur diverſæ Facnltates, a Romauis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel reſcripta, conceſſæ. 215.

LIII. Jubilæum pro Chriſtifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Inſularum adjacentium, divinam opem implorantibus in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus. 217.

LIV. Conceſſio Indulgentiæ, ſicut in anno Jubilæi, pro degentibus in Regno Hiberuiæ, Deoque precantibus pro Regni ejuſdem ſpiritualibus neceſſitatibus. 219.

LV. Literæ nonnullæ Apoſtolicæ, Ordinibus Regularibus & Mendicantibus a piæ mem. Benedicto XIII. conceſſæ, prævia moderatione, ad terminos juris communis, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum reducuntur. 221.

LVI. Confirmantur Regulæ & Conſtitutiones Congregationis Montis Libani Monachorum Syrorum Maronitarum Ord. S. Antonii Abbatis. 223.

LVII. Confirmatio Fundationis Congregationis Presbyterorum ſecularium, ſive Collegii ſub titulo Sacræ Familiæ Jeſu Chriſti Civitatis Neapolitan. 268.

LVIII. Confirmatio Statutorum & Privilegiorum Cathedræ S. Thomæ Aquinatis in Univerſitate Mutinenſi. 269.

LIX. Confirmatur Decretum Congregationis Particularis ſuper obſervantia Conſtitutionum Egidianæ, & Carpenſis, & Archiviatione Inſtrumentorum pro Communitatibus & Univerſitatibus Provinciæ Marchiæ. 273.

LX. Cunfirmatur Decretum Abbatis, & Officialium Congregatinnis eccleſiaſticæ Sanctiſſimæ Trinitatis Mexican. ne mulieribus in eorum Collegium Oſpitale, Domus, & Habitationes pateat aditus. 274.

LXI. Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium ſuper Electione Officialium Ord. Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus. Ibid.

LXII. Declaratio, quòd Provinciæ Galliæ, & Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe Tertii Ord. S. Franciſci comprehendantur in Brevi circa vias Crucis. 276.

LXIII. Confirmatio Decreti Congregationis Epiſcoporum & Regularium ſuper diviſione Provinciæ Auſtriæ Inferioris Ord. Frat. Minor. S. Franciſci Conventualium in duas Provincias Auſtriæ Inferioris, ac Sileſiæ & Moraviæ. 277.

LXIV. Confirmatio Decreti Deſinitorii & Vocalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ord. Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, Reformatorum nuncupatorum, ſuper acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & diſtributione officiorum inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, Sclavonicæ. 278.

LXV. Erectio Congregationis perpetuæ Adorationis Sanctiſſimi Sacramenti in Eccleſia Collegiata Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe. 282.

LXVI. Erectio ejuſdem Congregationis in Archiconfraternitatem. 283.

LXVII. Bona Eccleſiaſtica in Ducatu Saxoniæ, ab hæreticis occupata, eiſdem ad Catholicæ Eccleſiæ unionem jam reverſis vel impoſterum redituris remittuntur 284.

LXVIII. Hoſpitale Sancti Lazari, extra muros Placentiæ poſitum, ſupprimitur, erigiturque in Collegium ſub eodem titulo. 287.

ANNO TERTIO.

LXIX. Confirmatio Brevis Benedicti XIII., quo ſtatuitur, ne quis Monacus Ord. Chartuſien. gratias vel officia, inconſultis Ord. Superioribus, ab Apoſtolica Sede poſſit impetrare. 289.

LXX. Decretum, ut in Capitulo Generali Provinciæ Januen. Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia duo Vocales pro ſingulis Cuſtodiis eligantur. 290.

LXXI. Mandatum ſuper obſervatione Brevis Clementis XI. circa bipartitam diviſionem officiorum pro Monachis Regnorum Galleciæ, & Legionis Provinciarum de Campos, Congregatinnis Hiſpaniarum Ordinis Ciſtercien. 291.

LXXII. Confirmatio nonnullorum Statutorum pro meliori regimine Provinciæ Granaten. Ord. Fratr. Minor. S. Franciſci de Obſervantia. 299.

LXXIII. Confirmatio nonnullorum Statutorum ſuper diſtributione officiorum Provinciæ Terræ laboris Ord. Frat. S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum. 298.

LXXIV. Confirmatio Privilegiorum, a Romanis Pontificibus conceſſorum Bombardariis in Arce S. Angeli de Urbe. 299.

LXXV. Beatificatio Servæ Dei Catharinæ de Ricciis. 301.

LXXVI. Conſtitutio pro bona directione Conclavis, ac rerum Sede Apoſtolica vacante agendarum. 302.

LXXVII. Erectio, ac dotatio Collegii Ritus Græci in Oppido Ullani Biſignianen. Diœceſis. 314.

 LXXVIII. Mo-

LXXVIII. Moderatio quorumdam Decretorum pro Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum Regni Portugalliæ. 317.

LXXIX. Conceſſio Voti in Capitulo Generali Presbyteris Congregationis Piorum Operariorum poſt decennalem in eadem moram, ac Ordinarii loci approbationem ad Sacramentales Confeſſiones audiendas. 318.

LXXX. De licentia per Fratres Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci a Superioribus petenda ad hoc, ut extra Provinciam ſtudiorum cauſa ſe conferre poſſint. 319.

LXXXI. Innovatio literarum Clementis X. ſuper probibitione ambitus in Congregatione Clericorum Regularium de Somaſcha. 320.

LXXXII. Diverſæ ordinationes pro Collegio Clericorum prope Civitatem Placentiæ, quod Presbyteris Congregationis Miſſionis adminiſtrandum conceditur. 321.

LXXXIII. Statutum, ut Procurator, & Aſſiſtentes Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini eligi non poſſint in Generalem ante ſexennalem vacationem ab officio. 324.

LXXXIV. Confirmatio alternativæ Provincialatus, & quatuor Definitorum pro Provinciis Calabriæ citerioris & ulterioris Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. 325

LXXXV. Confirmatio Decreti Capituli Provincialis Provinciæ Aquitaniæ Tertii Ord. Sancti Franciſci circa Electionem Cuſtodis pro Capitulo Generali. 326.

LXXXVI. Statutum alternativæ in Electione Provincialis pro Provincia Franciæ Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. 327.

LXXXVII. Confirmatio Decretorum Commiſſariorum Generalium Indiarum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum circa miſſionem Viſitatoris ad Provinciam Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis ex aliena Provincia. 328.

LXXXVIII. De modo impoſterum ſervando in deputatione Officialium Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia &c. in locum Officialium cedentium vel decedentium. 330.

LXXXIX. Ordini Fratrum Prædicatorum confirmatur facultas celebrandi Proceſſiones Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & Roſarii B. Mariæ Virginis. 331.

XC. Confirmatio Decreti Capituli Generalis Ord. Frat. S. Franciſci Capuccinorum anno 1667. celebrati circa reſidentiam Definitorum Generalium in Urbe. 332.

XCI Confirmatio Chirographi Benedicti XIII ſuper augumento aſſignationis annuæ Votantibus Signaturæ Juſtitiæ. 333.

XCII. Facultas Generali Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Paula aggregandi Confraternitates cum Indulgentiarum communicatione. 335.

XCIII. Specialis conceſſio Miſſionariis, & Concionatoribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum circa Confeſſiones. 336.

XCIV Confirmatio diviſionis Provinciæ Barcn. Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia in duas, atque Erectionis novæ Provinciæ Licien. Ibid.

XCV. Statutum circa officia Generalia Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia. 338.

XCVI. Indulgentia Plenaria perpetua pro Viſitantibus Eccleſias Monachorum & Monialium Congregationis S. Benedicti in Feſto S. Silveſtri Abbatis. 339.

XCVII. Confirmatio Statuti circa numerum Vocalium Definitorii Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia. Ibid.

XCVIII. Conſtitutio circa Majores Scientias in Scholis Pauperum Matris Dei a Scholis Piis Vilnæ tradendas. 345.

IC. Decretum pro abilitatione Fratrum Congregationis de Carbonara Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini ad officia Aſſiſtentium & Procuratoris Generalium. 345.

ANNO QUARTO.

C. Deputatio Conventus S Franciſci de Pacheca in Mexico Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Diſcalceatorum pro Seminario Miſſionum in Montibus de Cimapan. 346.

CI. Decretum, ut deinceps Procurator Generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti inſimul Abbas ſit Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ de Urbe. 347.

CII. Vicariis Congregationum Ord Prædicatorum, ac Definitori, & Electori, in Capitulis Generalibus ſuffragium conceditur. 348.

CIII. Decretum, ne quis Religioſus Provinciæ Sancti Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum ex eadem extrahi poſſit, niſi de conſenſu Capituli Provincialis vel Definitorii. 350.

CIV. Indulgentia Plenaria perpetua viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium in Sancti Didaci Confeſſoris, & Sanctæ Claræ virginis feſtis diebus. 355.

CV. Confirmatio Decreti ſuper abilitatione trium Regentiarum Collegii, & diſpenſatione ſuper duobus annis tantum de ætate præſcripta cum Verbi Dei Prædicatoribus pro Ord. Frat. Min. S. Franciſci. 351.

CVI. Ordini Fratrum Prædicatorum privilegium conceditur, ut ſæcularibus adoleſcentibus, Theologicæ facultati in eorum Studiis, Scholis, Gymnaſiis, & Collegiis triennalem operam dantibus, lauream Doctoratus ſeu Magiſterii & Gradus in Sacra Theologia, iis pares conferre poſſit, qui in publicis Studiorum Univerſitatibus ſolemni cœremonia conferuntur. 353.

CVII. Confirmatur, & extenditur Breve Gregorii XV. ſuper juriſdictione Regiminis Bononien.

nonlen. ſuper Univerſitatibus Artium ejuſdem Civitatis. 355.

CVIII. Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini interdicitur appellatio a Correctione Regulari, 357

CIX. Erectio Cuſtodiæ Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum in novam Provinciam. 358.

CX. Declaratio ſuper juriſdictione Protectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, quoad Religioſos deputatos pro regimine & cura Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis. 359.

CXI. Indultum, ut Fratres Minores Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupat. in Gallia exiſtentes, poſſint excipere Confeſſiones Monialium in Clauſtris degentium. 360.

CXII. Abbati Generali, ac Diffinitoribus Congregationis Olivetanæ, quod deinceps Capitulum Generale ejuſdem Congregationis Dominica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ, ſicque tres dies ſerius quàm hactenus fieri conſuevit, celebrari debeat, facultas conceditur. 361.

CXIII. Præcipitur, ne quis notam aut cenſuram ullam theologicam Catholicorum Scholis, diverſa in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia ſentientibus, inurere, aut earum ſententias contumeliis inceſſere audeat. 362

CXIV. Generali Congregationi Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti facultas conceditur deſtinandi pro libito Abbatem in Monaſterio Sanctæ Mariæ Novæ, abſque regimine, cum voce tamen activa & paſſiva. 363.

CXV. Fratribus Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, & Congregationis Italiæ dict. Ordinis prohibetur, ne alterutri ex dictis Congregationibus aggregentur ſine conſenſu eorum reſpective Generalis. 364.

CXVI. Deſignantur Urbes nonnullæ Italiæ tamquam inſigniores, in quibus ii ex Ordine Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, qui per decennalem Prædicationis curſum Magiſterium in Ordine adipiſci quærunt, Quadrageſimales Conciones, vel decennales habere debeant. 365.

CXVII. Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium circa electionem vel ſubſtitutionem Viſitatorum Provinciæ Portugalliæ ejuſdem Ordinis Sancti Auguſtini. 366.

CXVIII. Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri circa appellationes & recurſus, a Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini gradatim ad Ordinis ejuſdem Superiores faciendos, ad Fratres Diſcalceatos Congregationum Italiæ & Germaniæ dicti Ordinis extenditur. 367.

CXIX Confirmatio quorumdam Decretorum & Statutorum Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. 368.

CXX. Confirmantur omnes Confraternitates ſub titulo Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum a Superioribus Generalibus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis erectæ, etiamſi de earum canonica erectione non conſtet, 377.

CXXI. Statutum, ut Capitulum Generale Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti de quinquennio in quinquennium de cætero celebretur. 378.

CXXII. Statutum, ut de cætero Patres Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum piarum Epitogium geſtent. 379.

CXXIII. Monachis Congregationis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti interdicitur recurrere ad Sedem Apoſtolicam, antequam vicinioris Provinciæ Viſitatorem, ac mox Præſidentem Generalem Congregationis adeant. 380.

CXXIV. Confirmantur Conſtitutiones pro bono regimine Fratrum Tertii Ord. Sancti Franciſci, ex aliis Conſtitutionibus, Statutis, & Decretis dicti Ordinis collectæ, 381.

CXXV. Conſtitutio, qua pro indemnitate Communitatum & Populorum totius Status temporalis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, facultates, per Summos Pontifices Congregationi Boni Regiminis contra debitores olim collatæ, confirmantur, noviſque etiam augentur, 393.

CXXVI. Confirmantur patentes Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Literæ, quibus nonnulli Ordinis ſui Religioſi deputantur ad quæſtuandum in certis ſtatutis Provinciis pro conſervatione Terræ Sanctæ. 404.

CXXVII. Confirmantur privilegia, gratiæ, facultates, & indulta Collegii Montis Alti Civitatis Bononien., ac præcipue quæ Cardinali Protectori conceſſa ſunt. 405.

CXXVIII. Confirmatio Conſtitutionum pro Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Braſilia. 406.

CXXIX. Confirmantur Statuta, pro bono regimine Eccleſiæ S. Joannis Baptiſtæ Nationis Florentinæ de Urbe edita. 412.

CXXX. Indulgentia Plenaria pro Chriſtifidelibus utriuſque ſexus, aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ord. Minorum Sancti Franciſci Conventualium in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Eliſabeth viduæ Regis Hungariæ natæ, feſtis diebus, viſitantibus. 415.

CXXXI. Confirmatio quarumdam Rubricarum Statuti Collegii Cauſidicorum Civitatis Ferrarien. Ibid.

CXXXII. Declaratur Breve Alexandri VII. circa Votum in Provinciis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Commiſſarii Generalis Curiæ, ac Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Familiæ Ciſmontanæ. 418.

CXXXIII. Confirmatur concordia ſuper aſſignatione duorum Magiſteriorum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Provinciæ Bethicæ ex quadraginta ſupranumerariis. 419.

CXXXIV. Declaratur Breve Innocentii XII. ſuper facultate conferendi Lauream Magiſtralem Fratribus profeſſis Tertii Ordinis Sancti Franciſci in Capitulis Generalibus vel Provincialibus tantum. 422.

CXXXV. Iu-

CXXXV. Indultum ut Frates Miſſionarii Galli Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, Miſſam ac Officium S. Ludovici Regis recitare poſſint in Feſto ejuſdem Sancti die. 424.

CXXXVI. Miniſtro Generali Ord. Prædicatorum facultas cooceditur proponendi Congregatiunibus Sanctæ Sabinæ Provinciæ Lombardiæ, ac Sancti Marci Romanæ, tres Religioſos, e quibus Vicarium Georalem, quem maluerint, debeant eligere. Ibid.

CXXXVII. Indulgentia Plenaria perpetua pro Viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ord. Mioorum S. Franciſci Capuccinorum Miſſionariorum in partibus Infidelium, a Cuſtode ſeu Præfecto Miſſiooum hujuſmodi deſignandam. 425.

CXXXVIII. Coofirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuocupat. ſuper diviſione Provinciæ Poloniæ, ac erectione novæ Proviociæ Lituaoiæ dicti Ordinis. 426.

CXXXIX. Confirmaotur noonulla Deereta in Capitulo Pruviuciali Ord. Fratrum Eremitarum S. Auguſtini edita ſuper Privilegiis, quibus frui debeaot antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ ejuſdem Ord. io Hiſpalenſi Univerſitate promoti, vel in poſterum promovendi. 427.

INDEX

Digitized by Google

INDEX
VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo continentur.

AD paſtorale faſtigium 1734. 412.
Aliàs dum Cardinalatus honore 1730. 30.
Aliàs pro parte 1730. 154.
Aliàs pro parte 1731. 184
Aliàs Nobis ſupplicationibus 1732. 276.
Aliàs Nos generali decreto 1733. 367.
Aliàs pro parte 1734. 415.
Apoſtolatus officium 1731. 157
Apoſtolatus officium 1732. 123.
Apoſtolatus Officium 1732. 302.
Apoſtolici Regiminis cura 1731. 199.
Apoſtolicæ ſervitutis munus 1733. 358.
Apoſtolicæ providentiæ 1733. 362.
Circumſpecta Romani Pontificis 1730. 103.
Circumſpecta Romani Pontificis 1730. 108
Circumſpecta Romani Pontificis 1731. 196.
Clericalem vitam eligentibus 1732. 287.
Cœleſtium munerum theſauros 1733. 339
Cœleſtium munerum theſauros 1734. 425.
Commiſſi Nobis cœlitus 1730. 155.
Creditæ Nobis divinitus 1731. 169.
Cum ſe. re. Innocentius Papa XII. 1730. 28
Cum bo. me. Antonius Farneſius 1731. 187.
Cum, ſicut pro parte 1733. 330
Cum, ſicut accepimus 1733. 331.
Cum, ſicut accepimus 1733. 379.
Cum, ſicut 1733. 360.
Cum, ſicut dilectus filius 1733. 364.
Cum, ſicut dilectus 1733. 378
Divina providentia 1734. 393.
Dudum a ſe. re. Urbano Papa VIII. 1730. 40.
Dudum pro parte 1732. 318.
Dudum poſtquam 1733. 359.
Dudum ſe. re. 1734. 422.
E ſublimi Principis Apoſtolorum 1732. 217
Eccleſiæ Catholicæ regimini 1730. 41.
Emanavit nuper 1730. 27.
Emanavit nuper 1731. 174.
Emanavit nuper 1733. 346
Exigit Apoſtolicæ ſervitutis 1731. 173
Ex injuncto Nobis 1731. 170.
Ex injuncto Nobis 1731. 194
Ex injuncto Nobis cœlitus 1732. 289.
Ex injuncto Nobis 1732. 291
Ex injuncto Nobis 1733. 325.
Ex injuncto Nobis 1733. 336.
Ex injuncto Nobis 1733. 357.
Ex injuncto Nobis 1734. 381.
Ex injuncto Nobis cœlitus 1734. 405
Ex injuncto Nobis cœlitus 1734. 40[illegible].
Ex injuncto Nobis cœlitus 1734. 426
Ex Romani Pontificis 1730. 114
Exponi Nobis nuper 1730. 29.
Exponi Nobis nuper 1730. 24.
Exponi Nobis nuper 1731. 159.
Exponi Nobis nuper 1731. 169.
Exponi Nobis nuper 1735. 171.
Exponi Nobis nuper 1731. 182.
Exponi Nobis nuper 1731. 186.
Exponi Nobis nuper 1731. 188.
Exponi Nobis nuper 1732. 211.
Exponi Nobis nuper 1732. 269.
Exponi Nobis nuper 1732. 274.
Exponi Nobis nuper 1732. 278.
Exponi Nobis nuper 1732. 283.
Exponi Nobis nuper 1732. 290.
Exponi Nobis nuper 1732. 296.
Exponi Nobis nuper 1732. 299.
Exponi Nobis nuper 1732. 317.
Exponi Nobis nuper 1732. 319.
Exponi Nobis nuper 1733. 320.
Exponi Nobis nuper 1733. 328.
Exponi Nobis nuper 1733. 336.
Exponi Nobis nuper 1733. 338.
Exponi Nobis nuper 1733. 339.
Exponi Nobis nuper 1733. 345.
Exponi Nobis nuper 1733. 347.
Exponi Nobis nuper 1733. 361.
Exponi Nobis nuper 1733. 365.
Exponi Nobis nuper 1733. 377.
Exponi Nobis nuper 1734. 380.
Exponi Nobis nuper 1734. 404.
Exponi Nobis nuper 1734. 418.
Exponi Nobis nuper 1734. 419.
Exponi Nobis nuper 1734. 424.
Exponi Nobis nuper 1734. 427.
Felici proſperoque Ordinis 1733. 324.
Grata familiaritatis obſequia 1735. 180.
Imperſcrutabilis divinorum 1730. 114.
In Apoſtolicæ Dignitatis 1732. 301.
In Apoſtolicæ Dignitatis 1733. 321.
Injunctæ Nobis cœlitus 1733. 348.
Injunctæ Nobis divinitus 1734. 415.
Inſignes Eccleſias 105. 105.
In ſupremo Militantis 1731. 195.
In Suprema Principis Apoſtolorum 1732. 212.
In ſupremo Militantis 1733. 368.
Inter graviſſimas Paſtoralis 1732. 219.
Inter multiplices 1732. 314.
Militantis Eccleſiæ regimini 1731. 180.
Militantis Eccleſiæ regimini 1731. 202.
Nobis, quibus a Chriſto Domino 1731. 175.
Nos volentes 1730. 14.
Nuper ad enixas 1734. 424.
Nuper a Nobis emanarunt 1733. 351.
Nuper a particulari Congregatione 1732. 273.
Nuper pro parte 1731. 185.
Nuper pro parte 1731. 196.
Nuper pro parte 1732. 268.
Nuper pro parte 1732. 274.
Nuper pro parte 1732. 277.
Nuper pro parte 1733. 316.

Nuper

Index Vocabulorum initialium omnium Conſtitut.

Nuper pro parte 1733. 350.
Nuper pro parte 1733. 363.
Nuper pro parte 1733. 366.
Omnipotentis Dei 1733. 335.
Paſtoralis officii 1730. 34.
Paſtorale officium 1731. 162.
Paſtoralis Romani Pontificis 1731. 174.
Paſtoris æterni 1732. 282.
Paſtoralis officii 1732. 298.
Paſtoralis officii 1733. 327.
Paſtoralis officii 1733. 332.
Paterna, quam de noſtris 1733. 355.
Pontificalis officii noſtri 1733. 341.
Quamvis jamdiu 1731. 197.
Redemptoris & Dnmini 1733. 351.
Romanum decet Pontificem 1730. 22.
Romanum Pontificem 1731. 164.
Romanus Pontifex 1731. 178.
Romanus Pontifex 1732. 215.
Romanus Pontifex 1732. 221.
Salvatoris & Dnmini Noſtri 1731. 198.
Sanctiſſimus in Chriſto Pater 1730. 1.
Sedes Apoſtolica 1732. 284.
Singularis dilectnrum 1733. 333.
Super ſpecula militantis Eccleſiæ 1731. 189.
Ubi primum ſupernæ Vocis 1730. 32.
Verbo Dei ſcripto 1733. 353.

CLE-

CLEMENS XII.
PONTIFEX CCL.
ANNO CHRISTI MDCCXXX.

Sanctiſſimus D. N. CLEMENS PP. XII. antea Laurentius S.R.E. Cardinalis Corſinus Epiſcopus Tuſculanus, patria Florentinus, creatus Summus Pontifex die 12. Julii, ac quintam poſt diem Coronatus anno 1730. Creavit Cardinales ſeptem & viginti. Octavum jam ſui Pontificatus annum agit, quem Deus, Eccleſiæ ſuæ bono, diutiſſime tueatur.

I.

Sancitæ die 13. Julii Public. 24. ejuſdem 1730. P. 1.

Regulæ, Ordinationes, & Conſtitutiones Cancellariæ Apoſtolicæ SS.D.N.Clem.PP.XII.

Hujuſmodi Regulæ, Pontificum, qui Clementi X. præceſſere, Conſtitutionibus ſimiles omnino cum fuerint repertæ, atque hac de cauſa in tota Magni Bullarii continuatione omiſſæ; hujce SS. D. N. reponendas duximus, ut Curialium commodo inſerviremus.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter Dominus CLEMENS Divina Providentia PP. XII., ſuorum Prædeceſſorum veſtigiis inhærendo, normam & ordinem rebus gerendis dare volens, in craſtinum ſuæ aſſumptionis ad Summi Apoſtolatus apicem, videlicet die 13. menſis Julii anno ab Incarnatione Domini milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo, Reſervationes, Conſtitutiones, & Regulas infraſcriptas fecit; quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & ſuo tempore duraturas obſervari voluit; ac quas Nos Petrus Sancti Laurentii in Damaſo Cardinalis Othobonus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Vice-Cancellarius die 24. menſis Julii in Cancellaria Apoſtolica publicari fecimus.

Reſervationes generales, & ſpeciales.

1. In primis fecit eaſdem reſervationes, quæ in Conſtitutione fe. re. Benedicti PP. XII.

quæ incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamſi Officiales, in eadem Conſtitutione expreſſi, Apoſtolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum eſſe deſierint, quoad Beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant, Declarans nihilominus Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum ſuorum hujuſmodi ejuſdem Sedis Notarii erant, etiam dimiſſis ipſis Officiis, & quandocumque aſſecuti fuerint, ſub hujuſmodi reſervationibus comprehendi, ac reſervavit Beneficia, quæ per Conſtitutionem piæ mem: Joannis PP. XXII., quæ incipit: *Execrabilis*; vacant, vel vacare contigerint. Quam Conſtitutionem, & reſervationem Sanctitas Sua tam ad Beneficia obtenta, quam alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contra Concilii Tridentini Decreta diſpoſuerunt, & diſponent in futurum, extendit & ampliavit; & ea etiam Beneficia omnia diſpoſitioni ſuæ reſervavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contra ejuſdem Concilii Decretorum formam diſpoſitum fuerit. Decernens irritum &c.

Reſervatio Cathedralium Eccleſiarum, & Monaſteriorum, ac de tempore vacationis Epiſcopatuum, vacaturorum Beneficiorum.

2. Item reſervavit generaliter omnes Eccleſias Patriarchales, Primatiales, Archiepiſcopales, Epiſcopales, necnon omnia Monaſteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æſtimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & in poſterum vacatura. Et voluit, quod exceſſus hujuſmodi in literis exprimatur. Ac etiam reſervavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præſentationem, electionem, & quamcumque aliam diſpoſitionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcularium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præſentationem, vel electionem pertinentia) quæ poſt illorum obitum, aut Eccleſiarum, ſeu Monaſteriorum, vel aliarum Dignitatum ſuarum dimiſſionem, ſeu amiſſionem, vel privationem, ſeu translationem, vel alias quomodocumque vacaverint, uſque ad proviſionem Succeſſorum ad eaſdem Eccleſias, aut Monaſteria, vel Dignitates Apoſtolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eiſdem Succeſſoribus pacificam illorum poſſeſſionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decernens irritum &c.

Extenſio reſervationis Beneficiorum per aſſecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, ſi qui de Beneficiis Eccleſiaſticis, præſertim Curam animarum habentibus, ſeu alias perſonalem reſidentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apoſtolica auctoritate proviſi, ſeu providendi, ante illorum aſſecutionem alia cum eiſdem incompatibilia Beneficia Eccleſiaſtica per eos tunc obtenta, in fraudem reſervationis ſuæ reſignarent, ſeu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod ſi impoſterum quibuſvis perſonis de aliquibus Beneficiis Eccleſiaſticis tunc vacantibus, ſeu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipſoſque providendos intra vacationis, & proviſionis, ſeu aſſecutionis eorumdem Beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia Beneficia Eccleſiaſtica ſæcularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hoſpitalium, Regularia per eos tunc obtenta, nulla ſpeciali & expreſſa de eiſdem in proviſionibus prædictis facta mentione, ſimpliciter, vel cauſa permutationis, ac alias quomodolibet, ſive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, ſive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus reſignare, ſeu dimittere, aut juribus ſibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes & ſingulæ conceſſiones, collationes, proviſiones, & quævis aliæ diſpoſitiones de Beneficiis, ſeu juribus ſic reſignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ cum inde ſequutis quibuſcumque, caſſæ & irritæ, nulliuſque roboris vel momenti exiſtant, nec cuiquam ſuffragentur; ſed beneficia & jura, ut præfertur, reſignata, dimiſſa, & ceſſa eo ipſo vacent, ac ſub reſervatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehenſa cenſeantur. Ita, quod de illis per alium, quam per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem, nullatenus diſponi poſſit in omnibus & per omnia, perinde acſi per pacificam aſſecutionem Beneficiorum aliorum hujuſmodi vere ac realiter vacaviſſent. Ac ulterius voluit Beneficium, de quo Reſignans fuerit auctoritate Apoſtolica proviſus, ac per cujus aſſecutionem Beneficia vacare debebant, ut prius vacare, perinde acſi collatio favore Reſignantis facta non fuiſſet, ſalvis tamen quibuſcumque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta eſſet Reſignatio, etiam ex cauſa permutationis, ſummarie ſimpliciter & appellatione remota exercendis. Decernes irritum &c. Attentari.

Reſervatio Dignitatum, nec non ſuorum, & S. R. E. Cardinalium familiarum, Beneficiorum.

4. Item reſervavit generaliter diſpoſitioni ſuæ omnes Dignitates majores poſt Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æſtimatione excedentes Principales in Collegiatis Eccleſiis. Reſervavit etiam Prioratus, Præpoſituras, Præpoſitatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias generales ordinum quorumcumque (ſed non Militiarum) ac quæcumque Beneficia, quæ ſui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, exiſtentes,

ac

ac S.R.E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore, Cardinalium Familiares, continui Commenſales obtinent, & in poſterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, ſeu ad quæ jus eis competit, aut competierit, etiamſi ab ipſa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel alias receſſerint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificales non majores exiſtunt, & quæ ex Apoſtolicæ Sedis Indulgentia, vel Ordinaria auctoritate, aut conſuetudine præſcripta, vel alias quovis modo in quibuſcumque Collegiatis Eccleſiis principalem præeminentiam habere noſcuntur, ſub reſervatione prædicta comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reſervatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reſervavit generaliter omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque Civitate, vel Diœceſi, qui ſuo tempore officia exercuerint Subcollectorum fructuum & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum; illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & in quibus, ſeu ad quæ jus eis competebat. Decernens irritum &c.

Reſervatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reſervavit omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica quorumcumque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam ſequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcumque etiam a dicta Curia remoto. Decernens irritum &c.

Reſervatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Curſorum.

7. Item reſervavit generaliter idem D. N. PP. diſpoſitioni ſuæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Curſorum ſuorum, declarans in Prædeceſſorum ſuorum Rom: Pontificum Conſtitutionibus, & Regulis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam a die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehenſos fuiſſe, & eſſe; irritumque &c. attentari, decernens &c.

Reſervatio Beneficiorum Eccleſiarum Sancti Joannis Lateranen., & Sancti Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium a Curia abſentium.

8. Item reſervavit diſpoſitioni ſuæ generaliter quoſcumque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Perſonatus, & Officia in S. Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Eccleſiis, necnon ad collationem, proviſionem, & præſentationem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia abſentium, ratione ſuorum Epiſcopatuum, Cardinalatus, ac ipſorum Cardinalium Titulorum, & Diaconorum ſpectantia, quamdiu abſentia hujuſmodi duraverit, Canonicatus, & Præbendas, Dignitates, Perſonatus, Adminiſtrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura vacantia, ac in antea vacatura tam in eadem Urbe, quam in Eccleſiis, Civitatibus, ac Diœceſibus dictorum Epiſcopatuum conſiſtentia, ac decrevit irritum &c.

Reſervatio Menſium Apoſtolicorum, & Alternativa pro Epiſcopis reſidentibus.

9. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis & aliis benemeritis perſonis providere, omnia Beneficia Eccleſiaſtica cum cura & ſine cura, Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque exiſtentia, in ſingulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Auguſti, Octobris, & Nouembris menſibus, uſque ad ſuæ voluntatis beneplacitum extra Romanam Curiam, alias quam per reſignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, & quamvis aliam diſpoſitionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum ſub concordatis inter Sedem Apoſtolicam & quoſcumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & obſervare debuerant, acceptatis, & obſervatis, quæ lædere non intendit, comprehenſorum) quomodolibet pertinentia diſpoſitioni ſuæ generaliter reſervavit. Volens in ſupplicationibus, ſeu conceſſionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus etiam Motu Proprio fient de menſe, in quo vacaverint diſpoſitive mentionem fieri, alioquin gratias nullas eſſe, ac conſuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non Privilegia etiam in limine erectionis conceſſa, & Indulta Apoſtolica circa ea, ac etiam diſponendi de hujuſmodi Beneficiis, aut quod illa ſub hujuſmodi reſervationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expreſſis haberi, & latiſſime extendi voluit, quibuſvis perſonis, & Collegiis cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentibus quomodolibet conceſſa, adverſus reſervationem hujuſmodi minime ſuffragari. Inſuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis intenta, ipſis quamdiu apud Eccleſias, aut Diœceſes ſuas vere & perſonaliter reſederint dumtaxat, de omnibus, & quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis cum cura & ſine cura Sæcularibus, & Regularibus, (ad

liberam ipſorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis diſpoſitionem, ſeu præſentationem, vel electionem, nec etiam cum conſilio, vel conſenſu, ſeu interventu Capitulorum, vel alioru , aut alias pertinentibus) quæ io antea in menſibus Februarii, Aprilis, Junii, Auguſti, Octobris, & Decembris extra Curiam ipſam vacare contigerit (dummodo alias diſpoſitioni Apoſtolicæ reſervata, vel affecta non fuerint) libere diſponendi facultatem tempore ſui Pontificatus tantum duraturam conceſſit. Ac etiam voluit, ut ſi ipſi in collatione, aut alia diſpoſitione beneficiorum in aliis ſex menſibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quæ etiam diſpoſitioni ſuæ, ut præfertur, reſervavit) ſeu etiam aliorum diſpoſitioni ſuæ, & dictæ Sedis alias quomodolibet reſervatorum, vel affectorum, ſeſe intromiſerint, aut quominus proviſiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum eſſectum conſequantur, impedimentum quoquo modo præſtiterint, uſu & beneficio prædictæ facultatis eo ipſo privati exiſtant; ac collationes & aliæ diſpoſitiones de Beneficiis illius prætextu deinceps faciendæ, nullius ſint roboris vel momenti. Illi vero, qui gratiam Alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujuſmodi per patentes literas manu propria ſubſcriptas ſuoque ſigillo munitas, & in ſua quiſque Civitate vel Diœceſi datas declarare, & literas ipſas ſive ad Datarium Sanctitatis Suæ tranſmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato regiſtratis, tunc demum, & non antea, uti incipiant gratia ſupradicta. Inſuper declaravit, quod ſi idem Epiſcopus pluribus Eccleſiis, quomodocumque unitis ex Apoſtolica conceſſione & diſpenſatione, quomodocumque præſit, teneatur hujuſmodi Alternativæ gratiam, quatenus ea potiri velit, utriuſque Eccleſiæ nomine explicite acceptare, alias illi non ſuffragetur. Et poſt factam acceptationem, & admiſſionem io Dataria, neutri parti liceat niſi concordi conſenſu ab ea recedere. Declarans præterea, exceptionem poſitam in Regula favore S. R. E. Cardinalium, & Indultum conferendi Beneficia reſervata conceſſum Cardinali Epiſcopo, non ſuffragari Capitulo ratione communionis, & conſortii juxta declarationem fel. rec. Urbani PP. VIII Prædeceſſoris ſui, editam die decima Septembris Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto, quam Sanctitas Sua in omnibus & per omnia approbat. Decernens ſic io præmiſſis omnibus per quoſcumque &c. judicari debere, ac irritum &c.

De Literis in forma: Rationi congruit: expediendis.

10. Item voluit idem D. N. PP, quod conceſſa per fel. rec. Innocentium Decimum tertium Prædeceſſorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma: *Rationi congruit &c.* ſub die Coronationis Suæ, ut moris eſt, & idem quoad conceſſa per piæ mem. Clementem XI. etiam Prædeceſſorem Suum ad ſex menſes dumtaxat ab ipſo die Coronationis incipiendos obſervari voluit.

Declaratio reſervationis Eccleſiarum, & Beneficiorum per Prædeceſſores reſervatorum.

11. Item declaravit omnium, & ſingularum Eccleſiarum Cathedralium, & Monaſteriorum proviſiones, quas prædicti Prædeceſſores ſui ordinationi & diſpoſitioni eorum, necnon omnia, & ſingula Beneficia Eccleſiaſtica, quæ dicti Prædeceſſores etiam prædictæ diſpoſitioni cum interpoſitione Decreti reſervaverant (quæ quidem Eccleſiæ, Monaſteria, necnon ſic reſervata Beneficia tempore obitus eorumdem Prædeceſſorum vacabant, aut Eccleſiæ ipſæ, vel Monaſteria hujuſmodi ſi Commendata, vel eis Adminiſtratores deputati non fuiſſent, etiam tunc vacaſſent) remanſiſſe, & remanere per hujuſmodi reſervationem & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem ea vice ſe intromittere, vel diſponere potuiſſe, ſive poſſe quoquo modo. Decernens irritum & inane, ſi ſecus ſuper his attentatum forſan erat tunc, vel impoſterum contigerit attentari.

Revalidatio Literarum Prædeceſſoris Gratiæ, & Juſtitiæ infra annum conceſſorum.

12. Item prædictus D. N omnes, & ſingulas ab Innocentio XIII. Romano Pontifice Prædeceſſore Suo infra annum ante diem ejus obitus conceſſas Gratiæ, vel Juſtitiæ, literis temporibus debitis earum Executoribus ſeu Judicibus non præſentatis, omnino revalidavit, & in ſtatum priſtinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie reſtituit; ac decrevit per Executores ſeu Judices prædictos, vel ab eis ſubdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi poſſe, & debere juxta illarum formam.

Revocatio Unionum.

13. Item rationabilibus ſuadentibus cauſis ipſe Dominus Noſter, omnes uniones, annexiones, incorporationes, ſuppreſſiones, extinctiones, applicationes, & diſmembrationes, etiam perpetuas de quibuſvis Cathedralibus, necnon aliis Eccleſiis, Monaſteriis, Dignitatibus, Perſonatibus, Officiis, & Beneficiis Eccleſiaſticis, eorumve Domibus, Prædiis, & Locis per ceſſum, vel deceſſum, aut aliam quamvis dimiſſionem, vel amiſſionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Eccleſiis, Monaſteriis, & Menſis, etiam Capitularibus, Dignitatibus, Perſonatibus, Officiis, Beneficiis, ac Piis & aliis Locis, Univerſitatibus etiam Studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, ſeu Eccleſiis, Monaſteriis, & Beneficiis per eos obtentis, quomodolibet Apoſtolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, necnon pro fundatione,

ſeu

Digitized by Google

ſeu dotatione, augmento, vel conſervatiune Collegiorum, & aliorum piorum & Religioſorum locorum ad Fidei Catholicæ defenſionem, & propagationem, bonarumque artium cultum inſtitutorum) factas, quæ ſuum non ſunt ſortitæ effectum: Ac quaſcumque conceſſiones & mandata ſuper unionibus, annexionibus, incorporatinnibus, & aliis præmiſſis taliter faciendis revocavit, caſſavit, & irritavit, nulliuſque decrevit exiſtere firmitatis. Nec alicui quaſcumque clauſulas, vel adiectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expreſſis haberi voluit in quibuſvis Apoſtolicis, etiam quæ Motu Proprio, aut ex certa ſcientia, & Conſiſtorialiter proceſſerunt, & emanarunt, literis, etiamſi in eis decretum eſſet, illas ex tunc effectum ſortitas eſſe, aut jus quæſitum fore, quomodolibet contentæ adverſus revocationem & irritationem hujuſmodi volnit aliquatenus ſuffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibuſvis conceſſarum.

14. Item revocavit quaſcumque facultates conceſſas quibuſvis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Perſonis, ac Prælatis, etiam utriuſque Signaturæ Referendariis, nec non Apoſtolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectoribus, de diſpenſando cum quibuſvis perſonis ſuper Matrimonio contracto vel contrahendo io gradu probibito, ac natalium & ętatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Eccleſiaſticis inſimul retinendis; necnon de Notariis publicis creandis, ac de diſponendo quomodolibet de quibuſvis Beneficiis Eccleſiaſticis, & alias a præmiſſis officia ipſorum Nunciorum & Collectorum directe non concerneotes; etiamſi in literis deſuper confectis ſint clauſulæ reſtitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expreſſis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipſę non ſunt ſortitæ effectum, etiamſi Nunciis eiſdem dictæ Sedis Legatis de Latere competens ſit conceſſa poteſtas. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Beneficia reſervata.

15. Item revocavit quaſcumque facultates, & literas deſuper confectas, per quas quicumque ſui Prædeceſſores Romani Pontifices quibuſvis perſonis Ordinariam Collationem, ſeu aliam diſpoſitionem Beneficiorum Eccleſiaſticorum de jure vel conſuetudine habentibus, & quavis etiam Patriarchali, Archiepiſcopali, Epiſcopali, vel alia Dignitate, vel alio(non tamen Cardinalatus)honore fulgentibus, quavis conſideratione vel intuitu, etiam Motu Proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine cum quibuſvis clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expreſſis, conceſſerant, ut quamdiu viverent, vel ſuis Eccleſiis, ſeu Monaſteriis præeſſent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Eccleſiaſticis generaliter reſervatis, ſeu affectis ad eorum collationem, proviſionem, præſentationem, electionem, & quamvis aliam diſpoſitionem, communiter vel diviſim ſpectantibus, diſponere libere & licite valerent, aut etiam ad id per eoſdem Prædeceſſores Vicarii perpetui, vel ad tempus conſtituti forent. Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apoſtolicis literis committendi crimen falſi per amplius tollatur occaſio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kalendas immediate poni conſueverunt, per literas & ſyllabas extenſe deſcribantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujuſmodi dictiones aliter ſcriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur &c.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejuſdem diei ſuper vacantibus ſeu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, Motu Proprio conceduntur, cæteris ſimili modo gratias non habentibus: alias graduati non graduatis: aut inter graduatos magis graduato: necnon colorato titulo poſſeſſores non poſſeſſoribus: ac inter perſonas alias in Curia præſentes abſentibus ab ea: ac inter præſentes non Beneficiati Beneficiatis: & ſimiliter inter abſentes, cæteris paribus, oriundi non oriundo, & Diœceſanus non Diœceſano; In reliquis vero ſinguli, qui prius Apoſtolicas deſuper literas eorum executoribus præſentaverint, aliis in ipſorum, de quibus agi contigerit, Beneficiorum aſſecutione præferantur.

De non tollendo jus quæſitum.

18. Item ne per varias, quæ pro Commiſſionibus, ſeu Mandatis, & declarationibus habendis in cauſis plerumque fiunt ſuggeſtiones, juſtitia poſtponatur; Idem Dominus Noſter decrevit & declaravit ſuæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque Signaturam, ſeu conceſſionem, aut gratiam, vel literas Apoſtolicas pro Commiſſionibus, ſeu Mandatis, aut declarationibus hujuſmodi, etiamſi Motu Proprio, & ex certa ſcientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus ſibi quæſitum quomodolibet tollatur.

Regula de Viginti.

19. Item voluit, quod ſi quis in infirmitate conſtitutus reſignaverit, ſive in Romana Curia, ſive extra illam aliquod Beneficium, ſive ſimpliciter, ſive ex cauſa permutationis, vel alias dimiſerit, aut illius Commendæ ceſſerit, ſeu ipſius Beneficii unionis diſſolutioni conſenſerit, etiam vigore ſupplicationis, dum eſſet ſanus

ſanuſ, ſignatæ, & poſtea infra viginti dies a die per ipſum Reſignantem præſtandi conſenſus computandos, de ipſa infirmitate deceſſerit, & ipſum Beneficium quavis auctoritate conferatur per reſignationem ſic factam, collatio hujuſmodi ſit nulla, ipſumque Beneficium nihilominus per obitum cenſeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quod ſi contingat tam in Curia, quam extra, alicui Perſonæ de Parochiali Eccleſia, vel quovis alio Beneficio exercitium Curę Animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, niſi ipſa perſona intelligat, & intelligibiliter loqui ſciat idiomate loci, ubi Eccleſia, vel Beneficium hujuſmodi conſiſtit, proviſio, ſeu Mandatum, & gratia, deſuper quoad Parochialem Eccleſiam, vel Beneficium bujuſmodi, nullius ſiot roboris vel momenti, Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

21. Item ſi quis ſupplicaverit ſibi de Beneficio quocumque tanquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & poſtea per obitum ejus vacet, proviſio & quævis diſpoſitio, etiam vigore alterius novæ ſupplicationis vel gratiæ dicto Supplicanti per obitum hujuſmodi denuo faciendæ, nullius ſint roboris vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petens Beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, teneatur exprimere verum annuum valorem ſecundum communem æſtimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur; alioquio unio non valeat, & ſemper in unionibus commiſſio fiat ad partes, vocatis quorum intereſt. Et idem voluit obſervari in quibuſvis ſuppreſſionibus perpetuis, conceſſionibus, diſmembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuſcumque fructibus & Bonis Eccleſiaſticis, ac etiam in confirmationibus unionum, ſingularumque diſpoſitionum hujuſmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines tranſierint pro tempore, voluit Conſtitutionem fe: re: Martini PP. V. Prædeceſſoris ſui deſuper factam, & in Libro Cancellariæ Apoſtolicæ deſcriptam, quæ incipit: *Viam ambitioſæ cupiditatis &c.* firmiter obſervari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure ſtatuta, ſiue ante ætatem legitimam, aut abſque dimiſſoriis literis, ad Sacros Ordines ſe promoveri facientibus prò tempore, etiam voluit Conſtitutionem piæ me: Pii II. ſimiliter Prædeceſſoris ſui deſuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apoſtolicæ Libro deſcriptam, quæ incipit: *Cum ex Sacrorum Ordinum &c.* pari modo obſervari.

De Moneta.

25. Item declaravit idem Dominus Noſter, quod libra Turonenſium parvorum, & florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas & Cameram Apoſtolicam computari & extimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Eccleſias, & Monaſteria.

26. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque conceſſiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus Conſtitutionis, quæ ab eo pro quibuſvis perſonis emanaverint de providendo eis de quibuſvis Beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumq; ad Eccleſiarum, & Monaſteriorum regimina, ſi bujuſmodi conceſſiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipſorum præceſſerint; necnon quæcumque collationes, proviſiones, & diſpoſitiones pro tempore faciendæ de præmiſſis, & quibuſvis aliis Beneficiis Eccleſiaſticis Sæcularibus & Regularibus, quæ per promovendos, vel aſſumendos ad quaſcumque Prælaturas inter illarum vacationis, & bujuſmodi promotionis, vel aſſumptionis tempora ſimpliciter, vel ex cauſa permutationis ubicumque reſignari, vel alias dimitti contigerit cum inde ſequutis pro tempore, ſint caſſæ, & irritæ, nulliuſque roboris vel momenti.

De non judicando juxta formam Supplicationum, ſed literarum expeditarum.

27. Item cum ante confectionem literarum gratia Apoſtolica ſit informis, voluit, ſtatuit & ordinavit idem D. N., quod Judices in Romana Curia & extra eam pro tempore exiſtentes, etiamſi ſint S.R.E. Cardinales, Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta ſupplicationum ſignatarum ſuper quibuſvis impetrationibus (niſi in dicta Curia dumtaxat ſint Commiſſiones juſtitiam concernentes per placet, vel per S.R.E. Vice-Cancellarium juxta facultatem ſuper hoc ſibi conceſſam ſignatæ) ſed juxta literarum ſuper eiſdem impetrationibus & conceſſionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et ſi literæ ipſæ per præoccupationem, vel alias minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum intereſt, inſtantiam, ad Apoſtolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus bujuſmodi tenores & formas reſtringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item attendens D. N. Papa, quod ſuper habendis de Cancellaria Apoſtolica Regulis,

Digitized by Google

gulis, & Conſtitutionibus inibi deſcriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipſam Cancellariam recurſus dirigi poteſt, nec conſultum foret, quod ſuper earumdem Regularum & Conſtitutionum, (quæ juxta varietatem concurrentium Cauſarum, & negociorum aliquoties immutari convenit) probando tenore vel effectu teſtium, plerumque tenacem deſuper memoriam non habentium, depoſitionibus ſtari deberet, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ea Auditoribus Cauſarum Palatii Apoſtolici, & aliis (etiamſi S. R. E. ſint Cardinales) in ipſa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apoſtolica Judicibus, etiam in cauſis actu pendentibus ſuper hujuſmodi tenore vel effectu probando dumtaxat ſtet, fidemque adhibeat Cedulæ, ſeu Scripturæ deſuper a duobus majoris præſidentiæ, quod danda ſit, a tergo ſignatæ, & etiam a duobus aliis literarum Apoſtolicarum Abbreviatoribus in ipſa Cancellaria auſcultatæ, & Vice-Cancellarii, ſeu dictam Cancellariam Regentis manu ſubſcriptæ, ut moris eſt; quidquid autem ſecus fieri contigerit nullius ſit roboris vel momenti.

De ſubrogandis Collitigantibus.

29. Item Dominus Noſter cupiens litium ſuccidere anfractus, & ne novi Collitigantibus Adverſarii dentur, providere, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem ſuper quovis Beneficio Eccleſiaſtico Collitigantem in jure, vel ad jus, ſi quod forſan ejus Adverſario in dicto Beneficio competierit, ſubrogari contigerit (dummodo prædictus Collitigans in dicto Beneficio intruſus non fuerit, nec ſuper eo contra dictum Adverſarium, poſtquam illud per triennium pacifice poſſederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmiſſo jure, ſive tunc vacet, vel cum vacaverit, impetrationes, vel conceſſiones etiam Motu proprio infra menſem ante conceſſionem hujuſmodi factæ nullius ſint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præſertim, quibus aut propter ſenium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus facilius ſubrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio Defuncti, quod illo vivente in caſibus præmiſſis, vel ſimilibus impetraverit, aliquo modo ſubrogetur, & ſubrogatio vel gratia, ſi neutri, ſi nulli, ſeu novæ proviſionis, aut perinde valere, taliter Impetranti nullatenus ſuffragetur, quod etiam ſtrictiſſime obſervari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibuſvis criminibus, & exceſſibus forſan perpetratis, etiamſi uſque ad definitivam Sententiam, quæ tamen in rem non tranſierit judicatam, proceſſum foret.

De veriſimili notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibuſvis Beneficiis Eccleſiaſticis cum Cura, vel ſine Cura, Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcumque perſonarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris vel momenti ſint, niſi poſt obitum ante, & datam gratiarum hujuſmodi, tantum tempus effluxerit, quod interim vacationes ipſæ de locis, in quibus perſonæ prædictæ deceſſerint, ad notitiam ejuſdem SS. D.N. veriſimiliter potuerint pervenire.

Non valeant Commiſſiones Cauſarum, niſi literis expeditis.

31. Item quod omnes & ſingulæ Commiſſiones Cauſarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occaſione conceſſionum dumtaxat Apoſtolicarum de Beneficiis Eccleſiaſticis gratiarum, ſuper quibus literæ Apoſtolicæ confectæ non fuerint, ac proceſſus deſuper habendi, nullius ſint roboris vel momenti.

De Impetrantibus Beneficia per obitum Familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum Familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen & titulum ipſius Cardinalis, ſi ille in Curia fuerit, Ipſius ad id accedat aſſenſus, alias deſuper gratia ſit nulla; & idem ſervari voluit, ſi Cardinales quomodolibet ab ipſa Curia abſentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque & lares in eadem Curia retinentes ab ipſa Curia receſſerint, ad eamdem illico reverſuri, & infra decem vel ad ſummum quindecim dies vere & perſonaliter reverſi fuerint. Ita quod Cardinalibus, alias quam, ut præfertur, ex quacumque cauſa quantumlibet neceſſaria, & hic neceſſario exprimenda abſentibus, facultas præſtandi conſenſum hujuſmodi non competat, ſed Beneficia hujuſmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apoſtolicæ proviſionem, & diſpoſitionem pertineant. Declarans Regulas, & Conſtitutiones ſuorum Prædeceſſorum, etiam a die earum editionis, & publicationis ſuper aſſenſu hujuſmodi præſtando ſic intellectas & intelligendas fuiſſe; irritumque &c. attentari, decernens. Quodque ſi prædicti Familiares, eorumdem Cardinalium Familiares eſſe deſierint, ſeu ad aliorum Cardinalium familiaritatem ſimilem tranſierint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus vel ad quæ priori ipſa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum prius Familiares fuerint, ſuum habeant adhibere conſenſum. Declarans præſentem Conſtitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ Familiares ipſi tempore obitus eorum in dicta Curia vel extra eam obtinerent, aut anteà obtinuiſſent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ diſpoſitioni generaliter reſervata, vel affecta fuiſſe apparerent. Necnon illos quoad effectum dictæ Conſtitutionis Familiares eorumdem Cardinalium cenſeri, qui ipſorum Cardinalium Familiares continui Commenſales ad minus per quatuor menſes, computato etiam tempore ante promotio-

tio-

tionem ad Cardinalatum, fuiſſe probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem Familiaritate.

33. Item Dominus Noſter ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti ſua Conſtitutione exoriri poſſent, veſtigiis Prædeceſſorum ſuorum inhærendo, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod ſi Beneficia, quæ per obitum Familiarium continuo Commenſalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, ceſſantibus Apoſtolicis reſervationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam diſpoſitionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Conſtitutione non comprehendantur quo ad hoc, ut in proviſionibus talium Beneficiorum ſuper expeditione literarum illius Cardinalis, cuius Familiaris defunctus ille extitit, conſenſus requiri debeat; Sed Beneficia hujuſmodi ad Collationem, ſeu quamvis diſpoſitionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, libere ſpectare cenſeantur; Et ſi apud Sedem Apoſtolicam Beneficia hujuſmodi per obitum dictorum Familiarium vacaverint, tunc in proviſione talium Beneficiorum ſuper expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur conſenſus, ſi in Romana Curia præſens fuerit, ad quem eorumdem collatio & diſpoſitio, ut præfertur pertinere deberet, itaut Cardiualis Ordinarius Collator in concurſu cum Cardinali Patrono ſemper præferri debeat, ſalvis tamen ſemper Iudultis conceſſis & concedendis eiſdem S. R. E. Cardiualibus. Decernens irritum &c.

Signatura per fiat præfertur alteri per conceſſum.

34. Item voluit idem Dominus Noſter, quod concurrentibus eadem die ſuper quocumque Beneficio per fiat, & conceſſum, Signaturam ex ejus per fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per conceſſum, etiam Motu Proprio habenti præferatur, etiamſi in illa per conceſſum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ eſſent clauſulæ.

De Annali Poſſeſſore.

35. Item SS. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quicumque Beneficium Eccleſiaſticum, tunc per annum immediate præcedentem pacifice poſſeſſum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem poſſeſſoris ejuſdem, & quotannis ipſe illud poſſederit, ac ſpecificam, & determinatam, ex qua clare poterit conſtare, quod nullum ipſi poſſeſſori in dicto Beneficio jus competat, cauſam in hujuſmodi impetratione exprimere, & infra ſex menſes ipſum poſſeſſorem ad judicium evocari facere, cauſamque ex tunc deſuper infra annum uſque ad Sententiam diffinitivam incluſive proſequi debeat & teneatur; alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde ſequutæ nullius exiſtant firmitatis. Et item impetrans, de damnis & intereſſe poſſeſſorem prædictum propterea contingentibus ei ſatisfacere; & ſi poſſeſſorem ipſum iniuſte, frivole, & indebite moleſtare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri perſolvere Cameræ Apoſtolicæ ſit adſtrictus, nec alius, quam præmiſſæ vacationis modus etiam per literas: ſi neutri, aut ſubrogationis, aut alias ſibi quoad hoc, ut Beneficium hujuſmodi ea vice conſequi aut obtinere valeat; quomodolibet ſuffragetur, illudque nullatenus in antea litigioſum propterea cenſeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Eccleſiaſtica cuiuſcunique qualitatis per privationem, & amotionem, vel alias propter commiſſa, exceſſus, & crimina vacantia vel vacatura, & ſimiliter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali,

36. Item ſtatuit & ordinavit idem Dominus Noſter, quod ſi quis quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica, qualiacumque ſint, abſque ſimoniaco ingreſſu ex quovis titulo, Apoſtolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujuſmodi confirmatione, ſeu præſentatione, & inſtitutione illorum, ad quos Beneficiorum hujuſmodi collatio, proviſio, electio, & præſentatio, ſeu quævis alia diſpoſitio pertinet, per triennium pacifice poſſederit (dummodo in Beueficiis hujuſmodi, ſi diſpoſitioni Apoſtolicæ ex reſervatione generali in corpore juris clauſa reſervata fuerint, ſe non intruſerit) ſuper eiſdem Beneficiis taliter poſſeſſis moleſtari nequeat; necnon impetrationes quaslibet de Beneficiis ipſis ſic poſſeſſis factas, irritas, & inanes cenſeri debere decrevit, antiquas lites ſuper illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante Sententiam diffinitivam.

37. Item idem D. N., vt finis litibus celerius imponatur, & Litigantium parcatur ſumptibus & expenſis, ſuorum Prædeceſſorum Couſtitutionibus & Statutis inhærendo, ſtatuit & ordinavit, quod in Cauſis pendentibus, & quas impoſterum contigerit agitari, nulli ante diffinitivam Sententiam liceat appellare, nec appellatio, ſi fuerit emiſſa, debeat admitti, niſi ab interlocutoria, quæ vim habeat diffinitivæ, vel a gravamine minime concernente negocium principale, quod non poſſit per appellationem a diffinitiva Sententia reparari, nullæque Cauſæ appellationum committantur, niſi in Commiſſione exprimatur, quod interlocutoria vim diffinitivæ habeat, vel gravamen ſit tale, quod in appellatione a diffinitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes & Commiſſiones impoſterum, & quidquid inde ſequutum fuerit, nullius ſint roboris vel momenti; Commiſſionibus Appellationum jam in Judicibus præſentatis & exhibitis in ſuo robore permanſuris, in quibus latis ſuper eiſdem Sententiis, ſecundo vel ulterius ab eis non liceat appellare.

lare. Appellantes vero, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujuſmodi, ſuo, vel alterius nomine proſequentes, ſi ſucubuerint ultra expenſas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctetur.

Non ſtetur Commiſſioni poſt Concluſionem.

38. Item ſtatuit, & ordinavit, quod in Commiſſionibus de Juſtitia, ſeu Mandatis etiam Conſiſtorialibus per eum, ſeu de ejus mandato, vel auctoritate in cauſis, in quibus concluſum exiſtat, impoſterum concedendis, etiamſi in eis de Concluſione hujuſmodi implicite vel explicite mentio facta fuerit, nihil cenſeatur eſſe conceſſum, niſi per conceſſionem hujuſmodi Commiſſionis, eidem concluſioni, ac præſenti Regulæ derogetur expreſſe.

De Literis Religioſorum expediendis.

39. Item voluit & ordinavit, quod ſi aliqui Religioſi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clauſula, quod exinde pro ſolo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non poſſint, literæ quoad ipſam clauſulam nullatenus expediantur, niſi idem Dominus Noſter ponat in Signatura, quod non poſſit amoveri, vel ad partem clauſulam ipſam concedat.

De Clauſula ponenda in literis permutationis Beneficiorum.

40. Item ſi committatur alicui Beneficii reſignationis receptio, ponatur clauſula: *Attente quoq; provideas &c.* Etſi ex cauſa permutationis reſignationes fiant, ponatur clauſula: *Quod neuter permutantium jus acquirat &c.*, niſi quilibet ipſorum jus habuerit in Beneficio per ipſum reſignato.

De ſupplendis defectibus.

41. Voluit, quod ſi petatur ſuppleri defectus in genere, nullatenus literæ deſuper concedantur, niſi in petitione deſuper hujuſmodi defectus exprimantur: vel per *Fiat, ut petitur*, ſupplicatio ſignata fuerit.

De Derogatione Juriſpatronatus.

42. Item voluit, quod deſuper quovis Beneficio Eccleſiaſtico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur literæ, niſi ponatur expreſſe, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apoſtolicam legitime eſt devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præſentandum a jure præfixum lapſum exiſtat, aut ad id Patronorum ipſorum accedat aſſenſus. Et ſi per ipſum Juripatronatus hujuſmodi derogari contigerit, Juriſpatronatus hujuſmodi mentio, diſpoſitive, ac ſpecifice, & determinate, non autem conditionaliter fiat, ſi illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et ſi de hoc in literis proviſionis, vel mandato de providendo de dicto Beneficio, ſimilis mentio facta non fuerit, non cenſeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli Seculari de Regulari, nec Religioſo de Seculari Beneficiis Commenda detur, niſi in Signatura per clauſulam ad partem ſuper petitione Commendæ hujuſmodi, de Commenda ipſa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod ſuper quibuſcumque Reformationibus ſignatis ſuper Impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ ſuper prima Data expediri poſſint, ſi ex hujuſmodi expeditione ſub tali Data cuiquam videatur poſſe fieri præjudicium, literæ hujuſmodi ſub ipſa prima Data nullatenus expediantur, niſi Reformationes hujuſmodi per fiat ſub prima Data ſignatæ fuerint.

De conſenſu in Reſignationibus, & Penſionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod ſuper Reſignatione cujuſcumque Beneficii Eccleſiaſtici, ſeu ceſſione juris in eo, quam in manibus ſuis, vel in Cancellaria Apoſtolica fieri contigerit, Apoſtolicæ literæ nullatenus expediantur, niſi Reſignans, vel Cedens, ſi præſens in Romana Curia fuerit perſonaliter, alioquin per Procuratorem ſuum ad hoc ab eo ſpecialiter conſtitutum, expeditioni hujuſmodi in eadem Cancellaria expreſſe conſenſerit, & juraverit, ut moris eſt. Et ſi ipſum Reſignantem ſeu Cedentem pluries ſuper uno & eodem Beneficio in favorem diverſarum perſonarum ſucceſſiue conſentire contigerit; voluit Santitas Sua, quod primus conſenſus tenere debeat, & alii poſteriores conſenſus, ac literæ eorum prætextu, etiam ſub priori Data expeditæ pro tempore, nullius ſint roboris vel momenti; nec literæ reſervationis vel aſſignationis, etiam Motu Proprio, cujuſvis penſionis annuæ ſuper alicujus Beneficii fructibus expediri poſſint, niſi de conſenſu illius, qui penſionem perſolvere tunc debebit.

De ingreſſu Religionis.

46. Item non dentur literæ ſuper Beneficiis vacaturis per ingreſſum Religionis, niſi profeſſio præceſſerit Datam deſuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quod ſi petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apoſtolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ deſuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item voluit, ſtatuit, & ordinavit, quod quotieſcumque per Signaturam ſuam, vel de ejus Mandato factam ſuper exequendis aliquibus cum adjectione proprii nomiuis, vel Dignitatis cujuſvis, Judex datur, literæ deſuper expediantur cum expreſſione, quod idem Judex executionem faciat per ſeipſum.

De diſpenſationibus in gradibus Conſanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis diſpenſationum ſuper aliquo gradu Conſanguinitatis vel Affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clauſula, *Si Mulier rapta non fuerit*. Etſi ſcieuter, ponatur clauſula in quaterno,

Super defectu Natalium.

50. Voluit, quod in diſpenſationibus ſuper defectu Natalium, quod poſſint ſuccedere in bonis temporalibus, ponatur clauſula: *Quod non præjudicetur illis*, ad quos ſucceſſio bonorum ab inteſtato pertinere debeat.

Super Diſpenſationibus.

51. Item, quod per quamcumque Signaturam in quavis gratia nullatenus diſpenſatio veniat, niſi ſpecialiter exprimatur, vel dicta gratia totaliter effectum hujuſmodi diſpenſationis concernat, vel alias nihil conferat, aut operetur.

Nulli ſuffragetur diſpenſatio, niſi literis confectis.

52. Item cum conceſſiones ſuper gratiis diſpenſationum quarumcumque quibuſvis per ipſum Dñum Noſtrum conceſſarum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apoſtolicæ, ſint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus ſuper hujuſmodi conceſſionibus oblatis multa ſint petita, ne quis talium conceſſionum prætextu, id diſpenſative tenere, aut facere præſumat, ad quod conceſſiones hujuſmodi ſe non extendant; voluit idem Dominus Noſter, quod nulla talis diſpenſatio cuiquam in Judicio vel extra ſuffragetur, antequam ſuper ea literæ Apoſtolicæ ſint confectæ.

De clauſulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod ſi Eccleſiæ, vel Cappellæ, aut alias aliqua Indulgentia fuerit conceſſa, de qua inibi ſpecialis meotio facta non ſit, hujuſmodi literæ ſint nullæ.

De Indulgentiis conceſſis ad inſtar.

54. Item volnit Dominus Noſter, quod literę ſuper Indulgentiis non expediantur ad inſtar, niſi ſpecificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibuſvis perſonis de Beneficiis vacantibus, ſeu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ perſonæ tunc obtinuerint, ſeu de quibus eis fuerit proviſum, vel conceſſum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut ſterlingorum, vel libras turonen. paruorum, ſeu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, ſeu aliam monetam ſecundum communem æſtimationem exprimatur, niſi perſonæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit iuxta ipſarum oblationes, aut alias dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ ſint nullæ. Et idem ſervetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, ſeu provideri mandatur, aut alias diſponitur, ac literis per quas pro tempore ad Eccleſiam Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monaſteriorum regimina promotis conceditur, ut Monaſteria, & alia Beneficia Eccleſiaſtica Sęcularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus eis competit, retinere poſſint.

De clauſulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit & ordinavit, quod quando providet, ſeu mandat provideri alicui de Beneficio Eccleſiaſtico vacante, tunc dari poterunt clauſulæ, ſi petantur, etiamſi illud quovis *modo &c.* ſeu per Conſtitutionem *Execrabilis* vacet & ſpecialiter reſervatum inter aliquos litigioſum ſit, & ejus collatio devoluta fuerit, & ſi pro collitigante vel ſubrogationem, *aut ſi neutri vel ſi nulli &c.* petente, ſi tunc lis ſpecifice exprimatur, nec detur aliqua generalis reſervatio diſpoſitive, niſi deſuper in conceſſione ſpecialis & expreſſa, ac parte, & non ſub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ Reſervationes ibi contentæ veniant. Si verò tempore expeditionis unde literarum generalis reſervatio hujuſmodi probari non poſſit, aut in novis proviſionibus, ſeu pro collitigantibus, *Si neutri vel ſi nulli &c.* ſit expreſſum, quod ab aliquibus aſſeritur, illum,

cujus

cujus Beneficium conceditur, Collectorem vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuiſſe, clauſula ponatur etiamſi dictum Beneficium ex eo, quod talis Collector vel unicus Subcollector, Abbreviaror, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, diſpoſitioni Apoſtolicæ generaliter reſervatum exiſtat, dummodo non ſit in eo alicui ſpecialiter jus quæſitum. In reliquis vero nulla clauſula detur, unde reſervatio generalis elici poſſit, niſi deſuper Signatura per duplex fiat, ſignata ſit, aut reſervatio vel alias ſpecialiter habeatur.

De expreſſione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod ſuper Beneficiis Ecleſiaſticis de qualitatibus illorum videlicet an Dignitates, Perſonatus, vel officia ſint, eique immineat Cura Animarum, & ad illa conſueverint, qui per electionem aſſumi, mentio fiat; alias gratiæ deſuper factæ ſint nullæ. Et ſi qualitates hujuſmodi affirmative vel conditionalirer non exprimantur, negativa expreſſe deſuper fiat in Beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas conſueverint habere,

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item ſi reſervetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec cenſeatur Beneficium reſervatum ſpecialiter vel affectum, niſi ſequatur Matrimonium; ſed in Beneficiis per promotionem, aut ingreſſum Religionis, vel aſſecutionem vacaturis ponatur clauſula, etiamſi non petarur, cum Beneficia hujuſmodi præmiſſo, vel alias quovis modo &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiamſi vacent. Decernens irritum &c.

De clauſulis ponendis in literis Religioſorum.

59. Item voluit, quod ſi petatur aliquem Religioſum recipi, & ſibi de quovis Beneficio Ecleſiaſtico provideri per ſimplicem ſignaturam Fiat, receptio hujuſmodi dumtaxat detur, adjecto, ſi petens idoneus ſit, aut alium Canonicum non obſiſtat; & exprimatur, ſi certus numerus Regularium ſit ibidem, cui etiam non derogetur, niſi expreſſe concedatur, & ſi numerus iſte non exiſtat, ponatur; Dummodo receptionis locus hujuſmodi nimium propterea non graverur. Poſſintque Executores proviſionis hujuſmodi ad receptionem emiſſionis profeſſionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religioſorum.

60. Item ſi Regularis petat ſibi de Beneficio ab aliquo Monaſterio, vel alio Regulari loco dependente provideri, & appareat ex petitione hujuſmodi, quod alterius Monaſterii, vel loci Religioſus ſit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clauſulis: Si eſt ita.

61. Item quod in literis ſuper Beneficiis per Conſtitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clauſula: *Si eſt ita*; ſimiliter de quibuſcumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item petenti ſibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impoſitionum.

63. Item revocavit quaſcumque Decimarum, nec non ſubſidiorum, vigeſimæ, & aliorum onerum impoſitiones ex quavis cauſa emanatas (non tamen Decimarum, ſubſidiorum, & onerum impoſitorum ex quavis cauſa & occaſione expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hoſtes), & quaſcumque facultates ſuper Decimarum, vigeſimæ, & onerum hujuſmodi exactione quibuſvis fructuum, & proventuum Cameræ Apoſtolicæ debitorum Collectoribus, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis ab eiſdem Prædeceſſoribus conceſſas. Suſpendit quoque ad Suæ Sanctitatis & Sedis Apoſtolicæ beneplacitum quaſcumque plenarias Indulgentias ab eiſdem Prædeceſſoribus ex quavis cauſa etiam expeditionis hujuſmodi, ſi quæ per Nuncios, vel Quæſtores deferebantur conceſſas, nec non deputandi, & eligendi Confeſſores, qui plenarie abſolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum ſuſpenſarum effectum, reliquaſque facultates ipſas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliqua ſui parte ſint ſortitæ effectum. Itaut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujuſmodi jam conſequuti ſunt facultatem eligendi Confeſſores, qui abſolvant eos plenarie in mortis articulo, per hujuſmodi ſuſpenſionem non præjudicetur, quin facultate ipſa uti poſſint in futurum: Decrevit quoque irritum, & inane quidquid facultatum revocatarum earumdem prætextu impoſterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, caſſavit & annullavit, ac irritas declaravit quaſcumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto vel in parte, & quaſvis conceſſiones & collationes, aliaſque diſpoſitiones per fel. rec. Innocentium XIII., alioſque Prædeceſſores de dictis Officiis, etiam ex die collationum, conceſſionum & diſpoſitionum earumdem in antea vacaturis in favorem quarumcumque Perſo-

narum, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, ſeu eorum Menſarum, etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroſo, & ſub quavis alia verborum forma, quam, & præmiſſorum tenores pro expreſſis haberi voluit, conceſſas, & factas quoad Officia, quæ poſt obitum dictorum Prædeceſſorum vacarunt, & in poſterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque caſſavit & annullauit ac irritas declaravit quaſcumque Infeudationes, Inveſtituras, gratias, conceſſiones quoquo modo, etiam in Emphyteuſim ad tempus ſeu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine poteſtatis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Conſiſtorium, & ſine S.R.E. Cardinalium conſilio, & conſenſu) a die Conſtitutionis fe.re.Pii PP.V. Prædeceſſoris ſui ſuper prohibitione alienandi & infeudandi civitates, & loca S.R.E. ſub datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus ſui anno ſecundo, uſque in præſentem diem, per quoſcumque Romanos Pontifices ſuos Prædeceſſores, aut mandato, vel auctoritate eorum quomodocumque & qualitercumque & quovis colore factas & conceſſas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Caſtris, Arcibus, & locis S.R E., & Sanctæ Sedi Apoſtolicæ, & tam mediate, quam immediate ſubjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, Inveſtiturarum, gratiarum, & conceſſionum nondum devolutis, necnon quaſcumque prorogationes, & extenſiones quarumcumque Infeudationum, Inveſtiturarum, gratiarum, & conceſſionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Caſtris, Arcibus & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extenſionum nondum finitarum quibuſvis perſonis cujuſcumque gradus, ſtatus, conditionis & præeminentiæ, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroſo, & per quaſcumque tam ſub Plumbo, quam in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris, aut etiam alias quomodocumque, & qualitercumque expeditas literas, ac ſub quavis verborum forma, quam, & præmiſſorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expreſſis haberi voluit, latiſſime extendendos.

Quod fructus in tertia parte augeri poſſint vigore clauſulæ.

65. Item, cum nonnulli in impetrationibus Beneficiorum Eccleſiaſticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, aſſerendo illorum fructus &c. certum per eos expreſſum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujuſmodi valorem annuum augere poſſint, ut verius poſſit in confectione literarum ſuper hujuſmodi impetrationibus ſumma aut valor annuus exprimi, aliter deſuper non ſpecificato, ne de veritate hujuſmodi conceſſionis impoſterum hæſitari contingat, declaravit prætextu conceſſionis hujuſmodi valorem ipſum uſque ad tertiam partem valoris expreſſi, & in prima, quæ deſuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri poſſe, & eas, quas literis iam expeditis cum expreſſione valoris ſpecificati, aut non integro augmento prædicto, denuo deſuper expediri contigerit literas cum aliquo augmento valoris hujuſmodi, nullius eſſe roboris vel momenti, etiamſi Motu proprio beneficiales gratiæ & diſpoſitiones quæcumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De inſordeſcentibus.

66. Item ne perſonis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem abſolutionem a Cenſuris Eccleſiaſticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apoſtolicis apponi ſolita, præſtetur occaſio cenſuras ipſas vilipendendi, & inſordeſcendi in illis, ſtatuit & ordinavit hujuſmodi abſolutionem, & clauſulam in literis, quas in futurum cum illa concedi contingent, non ſuffragari non parentibus rei judicatæ, Incendiariis, Violatoribus Eccleſiarum, Falſificatoribus, & falſificari procurantibus literas, & ſupplicationes Apoſtolicas, & illis utentibus, Receptatoribus, & Fautoribus eorum, ac res vetitas ad Infideles deferentibus, Violatoribus Eccleſiaſticæ libertatis, via facti auſu temerario Apoſtolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apoſtolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commiſſa exequentes, impedientibus, qui propter præmiſſa, vel aliquod eorum excommunicati a jure vel ab homine per quatuor menſes ſcienter excommunicationis ſententiam hujuſmodi ſubſtinuerint. Et generaliter quibuſcumque aliis, qui Cenſuris aliquibus etiam alias quam, ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum inſorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non ſine diſplicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui conſtitutis ſibi emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a proſequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem Curia exigere non verentur, obviare volens, diſtricte præcipiendo inhibuit omnibus & ſingulis quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quidquam prætextu officiorum, quæ obtinerent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta hujuſmodi exigere, ſeu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitioſe differre ſub excommunicationis, & præter illam ſuſpenſionis a perceptione emolumentorum hujuſmodi pro prima ad ſemeſtre, & pro ſecunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus ſic excederent, privationis officiorum per eos obtentorum, in quibus ſic exceſſerint, pœnis. Ac voluit, quod S.R.E. Vice-Cancellarius & Camerarius excedentes ipſos reſpective prout eis ſubſunt, per ſubtractionem emolumen-

lumentorum eorumdem, ac alias, vt præfertur, compellant ab hujuſmodi illicitis exactionibus abſtinere, ac contra eos per prædictas pœnas, & alias prout melius expedire viderint, procedant.

Reſervatio Beneficiorum vacantium Sede Apoſtolica vacante.

68. Item S.D.N. provide conſiderans conſueviſſe quandoque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos Beneficia, quæ vacante Sede Apoſtolica vacare contigerant, diſpoſitioni ſuæ reſervare, intendens de Beneficiis hujuſmodi tam Conclaviſtis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis perſonis providere, omnia & ſingula Beneficia per Regulas Cancellariæ Apoſtolicæ, aut quaslibet alias Apoſtolicas Conſtitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore exiſtentis diſpoſitioni quomodolibet, & ex quavis cauſa reſervari ſolita, quæ a die obitus fe. re. Benedicti XIII. Prædeceſſoris ſui vſque ad diem duodecimam Julii currentis vacaverunt, & de quibus per quoſcumque Ordinarios Collatores tunc diſpoſitum non fuerat, ſeu minus valide diſpoſitum fuerat, ſuæ proviſioni, ac diſpoſitioni reſervavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indultorum ſupervenientia.

69. Item, quia ad opportunam nonnullorum ſuggeſtionem quandoque contingit, Prædeceſſores ſuos Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ſub contractorum debitorum, vel diverſis aliis prætextibus conceſſiſſe, & indulſiſſe Beneficiatis, ut fructus ſuorum Beneficiorum, aut partem eorum anticipatis ſolutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores, aut quaſcumque alias perſonas obligare vel hypothecare, in ſolutum dare, aut alias quomodolibet de eis diſponere liceret, ad tempus minime teſtrictum, ad vitam ſupplicantium cum gravi Succeſſorum præjudicio, & Eccleſiarum detrimento. Ideo indemnitati Eccleſiarum, & Succeſſorum in Beneficiis hujuſmodi ſalubriter conſulere volens, revocavit caſſavit & annullavit omnia & ſingula indulta & facultates in ea parte, qua nec dum vere & realiter ſuum ſortita ſunt effectum, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos hactenus ad favorem quarumcumque perſonarum conceſſas, quibus eis, vel eorum ſingulis ullo modo, & ex quavis cauſa vel prætextu permittitur fructus certos vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum, anticipatis ſolutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare ad firmam, vel reſponſionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque perſonarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in ſolutum dare, aut de eis quomodolibet & ex quavis cauſa diſponere pro tempore, ad vitam Beneficiatorum, & tempus, quo Beneficia hujuſmodi obtinuerint minime reſtricto, & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur ſub Regulis faciendis.

70. Item, cum S.R.E. Cardinales SS.D.N. aſſiſtant, ac propterea debeant ſpecialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. ſtatuit ordinavit decrevit & declaravit, quod in quibuſcumque Conſtitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehenſi cenſeantur ipſi Cardinales, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel Conſtitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum conſilio editæ fuerint, ſeu in eiſdem Regulis & Conſtitutionibus facta fuerit ipſorum Cardinalium expreſſa mentio.

Quod Regulæ Cancellariæ non comprehendantur ſub generalibus derogationibus.

71. Item Sanctitas Sua ſtatuit & declaravit, quod præmiſſis, & quibuſvis aliis Regulis Cancellariæ ſuo tempore edendis & publicandis nunquam cenſeatur derogatum in quibuſcumque Conſtitutionibus, Literis, Brevibus, Indultis, & aliis ordinationibus Apoſtolicis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia emanatis, per quæcumque verba & Decreta derogatoria, irritantia, univerſalia, & ampliſſima, & clauſulas quantumvis efficaciſſimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque ſpecialis & individuæ expreſſionis vim habentes, & habentia, niſi facta fuerit de illis expreſſa mentio, & non aliter, nec alio modo.

De poteſtate Rmi D. Vice-Cancellarii, & Cancellariam Regentis.

72. Primo, quod poſſit committere abſolutionem illorum, qui ignoranter in ſupplicationibus vel in literis Apoſtolicis aliquid ſcriberent corrigerent vel delerent.

Item, quod poſſit corrigere Nomina & Cognomina Perſonarum (non tamen eorum, quibus gratia & conceſſiones fiunt) ac Beneficiorum, dum tamen de corpore conſtet.

Item, quod poſſit omnes cauſas Beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum poteſtate citandi ad partes.

Item, quod Proceſſus Apoſtolica auctoritate decretos aggravare poſſit cum invocatione Brachii ſæcularis, & ſententias executioni demandari facere contra intruſos & intrudendos, per literas Apoſtolicas deſuper conficiendas, & non alias.

Item, quod poſſit ſignare ſupplicationes manibus duorum Referendariorum ſignatas de Beneficiis Eccleſiaſticis Sæcularibus & Regularibus diſpoſitioni Apoſtolicæ generaliter non reſervatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonen. parvorum, ſeu totidem in alia moneta ſecundum communem æſtimationem, valorem annuum non excedet.

Item, quod poſſit ſignare ſupplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus ſignatas, de novis proviſionibus, ſi neutri, & ſub-

Digitized by Google

ſubrogationibus pro collitigantibus, in quibus oon detur clauſula generalem reſervationem importans.

Item, quod poſſit ad Ordines ſuſcipiendos arctatis prorogare terminos de dictis ſuſcipiendis Ordinibus, uſque ad proxima tunc a jure ſtatuta tempora, in quibus ſic arctati ſucceſſive ad ipſos ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & deſcribantur L.

Lectæ & publicatæ fuerunt ſupradictæ Regulæ Ordinationes & Conſtitutiones in Cancellaria Apoſtolica ab uno ex RR.PP.DD. majoris Præſidentiæ Abbreviatoribus Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo, die vero 24. menſis Julii, Pontificatus prælibati SS. D. N. CLEMENTIS XII. Anno Primo.

Joſeph Maria Minicatius Procuſtos.

II.

Dat. 16. Iulii 1730. An. I.

Gratiæ & Privilegia Conclaviſtis poſtremi Conclavis conceduntur.

Eadem Privilegia conceſſere ſinguli Romani Pontifices poſt Clementem VIII. Conſtit. Æquitati coaſentaueum &c. *Dat. anno* 1592. *Morem vero hujuſmodi antiquiorem fuiſſe Anteceſſoribus ibidem fatetur Cherubinus.*

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Motu proprio &c.

Cauſa conceſſionis.

§. 1. NOs volentes dilectos filios Conclaviſtas, qui Conclavi, io quo Nos Divioa favente clementia ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus vti familiares continui Commenſales inſervientes, interfuerunt, quique ea de cauſa labores, vigilias, & incommoda plura ſubierunt, babita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus gratiis & privilegiis pro cujuſque meritis exornare, ipſoſque Conclaviſtas, quibus bodie, ac aliis participantibus deſcriptis in Rolo, ſeu diviſione ſubſcripto, ſeu ſubſcripta per Venerabilem fratrem Noſtrum Antonium Franciſcum de Valentibus Archiepiſcopum Theodoſien. nuncupatum Datarium Noſtrum, ſummam decem millium ſcutorum auri io auro ſtamparum ex pretio tot Officiorum Vacabilium ad Nos ſpectantium gratioſe donavimus, in veros indubitatos & non fictos familiares continuos Commenſales Noſtros, ac eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quoſque tres præfatæ S.R.E. Cardinales ſingulatim iu quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclaviſtas ſingulos, qui ſiogulatim ab iiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, etiam quoſcumque alios Conclaviſtas indiſtincte, qui Nobiles non ſunt, Nobiles quique Urbis, vel alicuius alterius ex Civitatibus temporali domioio eidem S. R. E. mediate vel immediate ſubjectis, cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem tribus Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives, & ad inſtar, & ſine vlla prorſus differentia inter eos, & ſingulos alios veros originarios, & antiquiſſimos, etiam Nobiles, & participantes Cives ipſius Urbis, vel Civitatis, itaut ipſum jus Civilitatis ad quoſcumque illorum bæredes eodem modo tranſeat, creamus conſtituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo honore & inſigniis decoramus, aliorumque ſamiliarium & continuorum Commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico inſervientium, ac in illius Tioello comedentium & bibentium, ac Noſtrorum, & Sedis præfatæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujuſmodi originariorum numero & conſortio favorabiliter aggregamus, & pro veris indubitatis & uon fictis Familiaribus continuis Commenſalibus, ac Notariis Noſtris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, & reputari mandamus; eiſque ut in quibuſcumque impetrationibus, conceſſionibus, & literis tam gratiam, quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utratnque mixtim coocernentibus ſe Familiares, continuos Commenſales, noſtroſque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam Originarios nominare poſſint, nec propterea impetrationes, conceſſiones & literæ hujuſmodi ſubreptionis vitio ſubjaceant. Sed valide & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuſcumque, ac prorſus ſimilibus antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri Familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus Apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum & Rocchettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præſatorum Comites, Milites, Nobiles, etiam origiuarii, ac antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere Nobili, & Cive originario & autiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali priuilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſequutiouem quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam per quaſcumque literas ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas, utuntur fruuntur potiuntur & gaudeut, ac uti, frui, potiri, gaudere poſſuut, & poterunt quomodolibet in futurum

Donat eis 10. m. aurea.

Ex iiſdem Laicos in Familiares,

Clericos in Notarios,

Omnes in Comites S. Palatii,

Ac Nobiles creat.

Ac privilegiis iiſdem frui concedit, quibus cæteri Palatini Comites, & Familiares fruuntur.

Digitized by Google

rum, ubique locorum in judicio & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri & gaudere, libere & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per umnia, etiamſi in Urbe & Civitate hujuſmodi oon habitaverint, perinde acſi de verc Nobili genere, & ex utroque Parente Nobili Originario, ac antiquiſſimo Cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, Indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competant, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate & tenore ſimilibus indulgemus.

Exemptio a ſolutione Decimarum, & impoſitionum &c.

§.2. Ac Conclaviſtas præfatos a ſolntione & exactione quarumcumque Decimarum, non tamen Decimarum ſubſidiorum & onerum in ſubſidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hoſtes impoſitarum & impoſitorum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris ordinarii, & extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quautumvis urgentiſſima & inexcogitabili cauſa, & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Rerum publicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque Principum impoſitorum & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra; & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis & ſolutionis evenerit, liberamus & eximimus, liberoſque & exemptos fore & eſſe decernimus, diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem S. R. E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, ac Executoribus Decimarum, præterquam Decimarum, Subſidiorum & onerum in ſubſidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hoſtes, ut præfertur, impoſitarum & impoſitorum; necnon cuiuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & aliorum, ut præfertur, impoſitorum onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis cujuſcumque Eccleſiaſticæ vel Sæcularis Dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumque uſu, poſſeſſione, vel quaſi directe vel indirecte quovis quæſito colore vel ingenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præſumant; necnon eiſdem Conclaviſtis, quod bona quæcumque ad ipſos, & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine, Sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hoſpitalium quorumcumque Regularium; necnon Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quorumlibet per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæſito colore vel ingenio ſeu eorum induſtria, legitime tamen, & alias licite acquiſita & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejuſque diſtrictu, acubique exiſtentia, ſpoliis minime ſubiaceant.

Facultas teſtandi etiamſi Religioni alicui, aut Militiæ nomen dederint, excepta Militia S. Joannis Hieroſolymitani.

§.3. Sed Conclaviſtæ præfati etiamſi Religioni alicujus Militiæ (non tamen S. Joannis Hieroſolymitani) adſcripti, & in ea expreſſe profeſſi fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam reſidentiam eos decedere contigerit, teſtari vel alias diſponere, iiſque ab inteſtato decedentibns, legitimi eorum hæredes quicumque ſuccedere libere & licite valeant, ſimili modn concedimus & indulgemus: Præcipientes & mandantes eiſdem præfatæ S. R. E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis, & quibuſvis aliis ſpoliorum hujuſmodi Collectoribus & Subcollectoribus, ac Militiarum (non tamen dicti Sancti Joannis Hieroſolymitani) prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibuſvis aliis perſonis tam Sæcularibus, quam Regularibus, etiam cujuſvis Militiæ, & cujuſvis gradus, ſtatus, ordinis, & præeminentiæ, etiamſi ſpeciali nota digni exiſtant, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclaviſtarum deſuper moleſtare audcant, ſeu præſumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Teſtamenti & Codicillorum per ipſos Conclaviſtas de eorum bonis hujuſmodi faciendas, ſemper & perpetuo validas & efficaces fore.

Diſpenſatio circa delationem Habitus & Tonſuræ pro habentibus penſioné, vel penſiones 200. ducat. auri cujuſcumque generis illa, vel illæ ſint.

§.4. Ac cum eiſdem Conclaviſtis etiam in Militia Sancti Joannis Hieroſolymitani, & in quavis alia Militia expreſſe profeſſis, quod ratione quarumcumque penſionum annuarum eis, & eorum cuilibet ſuper quorumvis Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac etiam Menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, Abbatialium, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monaſteriorum, etiam per ejuſdem S. R. E. Cardinales ad præſens obtentorum, & impoſterum quomodolibet obtinendorum, fructibus &c. ac etiam diſtributionibus quotidianis, non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc & pro tempore reſervatarum & aſſignatarum, ac reſervandarum & aſſignandarum, habitum & tonſuram Clericalem geſtare, & in illis, dummodo alias ipſi habitum decentem & honeſtum, ac per Milites præfatos geſtari ſolitum deferant, incedere minime debeaot, nec ad id a quoquam deſuper cogi, ſeu compelli, minuſque aliquas Sententias, Cenſuras, nec etiam privationis ſeu ceſſationis ipſarum penſionum pænas occaſione præmiſſorum incurrere poſſint, ſed eaſdem penſiones uſque ad præfatam ſummam ducentorum ducatorum hujuſmodi aſcendentes, & reſervatas, & impoſterum reſervandas, ut præfertur, etiamſi matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile, jam contraxerint, vel poſthac contrahere voluerint cum unica & virgine tantum, recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum reſpectivè vixerit, retinere libere & licite valeant, de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

§.5. Et

Digitized by Google

Facultas reſignandi penſiones ad ſummam 100. ducat.

§. 5. Et inſuper Conclaviſtis præfatis, & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Urbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas eis & eorum ſingulis ſuper quibuſcumque fructibus &c. juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis certis & incertis quarumcumque Menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac etiam diſtributionibus quotidianis, etiam ratione ſervitii & mercedis, Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura, Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum) reſervatas ſeu reſervandas, ſeu fructus &c. hujuſmodi beneficiorum reſervatos ſeu reſervandos, etiamſi ſemel vel pluries translatæ ſeu translati fuerint, uſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto vel in parte, ac in una ſeu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo caſſare & extiuguere ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus &c. hujuſmodi uſque ad ſummam præfatam centum ducatorum uni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, vel etiam Clericali charactere tunc temporis nondum inſignitis, cum clauſula, tamen ex tunc, prout poſtquam dicto charactere rite inſigniti fuerint, ſeu alias penſionum ſeu fructuum hujuſmodi capacibus per eoſdem Conclaviſtas & illorum ſingulos nominandos, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus & expectantibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis, eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Conclaviſtis reſervatæ ſeu reſervati erant, etiam abſque Beneficia hujuſmodi obtinentium conſenſu, integre perſolvendas, & per eus prupria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reſervare conſtituere concedere, & aſſignare poſſint, itaut præfati Translatarii in quaſi poſſeſſione penſiones ſeu fructus &c. hujuſmodi exigendi, in qua ipſi Conclaviſtæ tempore translationis per eos vigore præſentium faciendæ exiſtebant, in omnibus & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, concedimus & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris alias forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Cunclaviſtarum, quam ex quocumque alio indulto & privilegio, quorum effectum per banc novam gratiam & conceſſionem impedire nolumus, ſed cumulative conceſſam & conceſſas eſſe volumus, itaut quilibet eorum cumulative & ampliative præfatis facultatibus præſentibus & præteritis privilegiis hac in re conceſſis uti, frui, & potiri poſſint, Decernentes novas reſervationes, conſtitutiones, conceſſiones, aſſignationes, & translationes penſionum ac fructuum &c. hujuſmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout poſtquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipſaque Beneficia, ſuper quorum ſructibus &c. aliiſque hujuſmodi reſervatæ fuerint, obtinentes ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Conceſſio antianitatis Equitibus Hieroſolymitanis, ſeu alterius Militiæ.

§. 6. Necnon Conclaviſtis præfatis, qui Sancti Joannis Hieroſolymitani, ſeu cujuſvis alterius Militiæ Regularis, etiam expreſſe profeſſi ſunt, ut etiamſi ab eorum Conventu abſentes exiſtant, dummodo tamen quinquennalem, ſeu aliam debitam reſidentiam in Conventu fecerint, & conſueta ſervitia præſtiterint, quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, ac quarumvis penſionum, & Commendarum eorum Militiæ, ſeu Religionis capaces exiſtant, perinde acſi in eadem Militia, ſeu Religione antianitatem de juſtitia conſequuti fuiſſent, ſimiliter indulgemus.

Legitimatio illegitimorum, & ad Eccleſiaſtica Beneficia habilitatio.

§. 7. Præterea eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamſi ex nobilibus parentibus, & vilibus feminis procreati exiſtant, etiamſi alias legitimati exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujuſmodi maculam ſive notam abſtergimus & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis & maternis ae aliorum conſanguineorum ſeu cognatorum vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venieotium ab inteſtato vel fideicommiſſo, ſeu alias de jure, valida diſpoſitione, & præterquam in Bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis vel alio quovis titulo conſequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates, reſtituendo realiter & cum effectu ac ad dignitates honures & quæcumque alia officia ſæcularia, publica vel privata etiam aſſumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acſi de legitimo Matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſtet impedimentum, ut Clericali Charactere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint promoveri, ac poſtmodum Charactere, & Ordinibus hujuſmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eiſdem Ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, & quæcumque, & qualiacumque cum cura & ſine cura Beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſunatus adminiſtrationes & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, ac Dignitates, non tamen Majores poſt Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi fuerint, ſi eis alias canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & dummodo

plura

plura ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Diſpenſatio à defectibus, qui in collationibus, vel acquiſitione Beneficiorum, Penſionũ &c. præter Simoniam inceſſerint.

§.8. Ac omnes & quoſcumque defectus, ſi qui forſan ſint, in omnibus & quibuſcumque proviſionibus ac permutationibus Beneficiorum quorumcumque eorumdem Conclaviſtarum, tam ob multiplicitatem Titulorum, ac ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, etiam irregularitatis, & ſimiliter in expeditionibus literarum Apoſtolicarum ſuper illis, quam alias ex quavis cauſa provenientes, quoad præteritum tantum, ac ſine præjudicio juris alicui quæſiti, & dummodo non interceſſerit ſimoniæ labes, nec aliqua lis deſuper pendeat, ſanamus: ac proviſiones hujuſmodi vigore præſentium in utroque Foro, perinde acſi novas proviſiones hujuſmodi obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus & ſingulis Dignitatibus, & aliis cum cura & ſine cura Beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis, etiam cujuſvis Ordinis Regularibus, per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus: ac omnes & ſingulas penſiones eis & eorum ſingulis, ſuper quorumvis Beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum & nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis Regularium, fructibus &c. ac etiam diſtributionibus quotidianis reſpective reſervatas, ſimiliter de novo reſervamus: ipſiſque Conclaviſtis eorumque ſingulis quoſcumque fructus &c. Eccleſiaſticos occaſione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque, & quarumcumque penſionum annuarum, ipſis & eorum cuilibet reſpective collatorum & reſervatorum, tam ex antedictis quam ex aliis defectibus & occaſionibus, etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, vel non ſuſceptionis gradus Doctoratus indebite perceptus, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus & condonamus: ac cum eis ſuper inhabilitate & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod Cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas & alia Divina Officia (dummodo tamen non in contemptum Clavium) celebraverint, aut aliàs in Divinis ſe immiſcuerint: quodque illa & præmiſſis eiſdem non obſtantibus, ad omnes, etiam Sacros & Presbyteratus Ordines aliàs rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum, promoveri, & in illis & in ſuſceptis per eos aliàs rite Ordinibus etiam in Altaris Miniſterio miniſtrare libere & licite valeant, diſpenſamus.

Condonatio fructuum Eccleſiaſt. male vel indebite perceptorum.

Literæ Apoſtolicæ pro Beneficiis, Penſionibus &c. gratis eis dandæ.

§.9. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ proviſionum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum hujuſmodi, prout noſtris Familiaribus continuis Commenſalibus, eiſdem Conclaviſtis & eorum cuilibet gratis dentur concedantur & expediantur: ac etiam literæ ipſæ in forma Brevis tam de capienda poſſeſſione nomine dictæ Cameræ Apoſtolicæ, quam alias uti illis ſuper proviſionibus quorumvis Beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, ſimiliter gratis dentur concedantur & expediantur, ac dari concedi & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Validatio horum Privilegiorum, ac cæterorum a Summis Pontificibus cuilibet illorum conceſſorum.

§.10. Ac eiſdem Conclaviſtis & eorum cuilibet, ut alia ſimilia vel diſſimilia indulta, privilegia, facultates, & gratias, hactenus eis & eorum cuilibet per Nos & Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros & Sedem præfatam conceſſa, in ſuo robore & firmitate cum præſentibus ſtare, ac illorum omnium & ſingulorum tenores, perinde acſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quam impoſterum concedenda ſpecialia vel generalia, quibus per præſentes ac præſentibus per illa minime in aliquo præjudicare intendimus; itaut quodcumque & qualiacumque fuerint, unum alteri derogare non cenſeantur, ſed eos & eorum quemlibet illis ſimul ac cum præſentibus prædictis cumulative vel ſingulariter, prout eiſdem Conclaviſtis & eorum cuilibet magis expediens videbitur, frui & gaudere poſſe decernimus (dummodo tamen præſentibus non adverſentur) ſimiliter concedimus & indulgemus.

Exemptio ab inſinuatione, ſeu a regiſtrando in Camera.

§.11. Poſtremo eoſdem Conclaviſtas eorumque aliquem ad præſentem Motum proprium, ſeu literas ſuper præſentibus, ſi videbitur, conficiendas, in dicta Camera inſinuandum, aut admitti & regiſtrari petendum minime teneri; nec illum ſeu illas, etiamſi Motus proprius & literæ hujuſmodi infra legitimum tempus inſinuatus admiſſus & regiſtratus non fuerit, ſeu illæ inſinuatæ admiſſæ ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minus validum ſeu validas cenſeri; ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, ac Motum proprium & literas hujuſmodi & in eis contenta quæcumque, ſub quibuſvis revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatorijs, vel quæ eas limitarent vel moderarentur, quæ a Nobis & dicta Sede pro tempore & ex quibuſvis cauſis, etiam urgentiſſimis, etiam in favorem Fidei, ac Divini Cultus augmentum, etiam Conſiſtorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus vel impoſterum emanaverint, minime comprehenſum & comprehenſas eſſe; & quoties illæ emanabunt, toties eum & eas in priſtinum ſtatum reſtitutum repoſitum & plenarie reintegratum, & reſtitutas repoſitas & plenarie reintegratas, ſeu reſtituendum reponendum & plenarie reintegrandum, & reſtituendas reponendas & plenarie reintegrandas eſſe cenſeri.

Extenſio horum Privilegiorum ad Procuratorem Conclaviſtarum.

§.12. Et inſuper cum dilectus filius Joſephus Ferrettus Romanus literarum Apoſtolicarum Expeditor, tanquam dictorum Conclaviſtarum Procurator, in præmiſſis ſedulam pro eis operam navaverit, propterea & aliorum meritorum ſuorum, & obſequiorum Nobis & dictæ Sedi impenſorum intuitu, volentes ipſum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi, eidem Joſepho, licet ipſe in Conclavi

C præ-

Digitized by Google

prædicto oon intervenerit, nibilominus omoibus & ſingulis ſupradictis gratiis, privilegiis & facultatibus, immunitatibus, libertatibus, bonoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæteriſque præmiſſis (non tameu quoad participationem decem millium ſcutorum auri bujuſmodi per Nos, ut ſupradictis Conclaviſtis donatorum, & inter eos, ut præfertur, diſtributorum, ſeu diſtribueodorum) tanquam Conclaviſta frui & gaudere libere & licite poſſit & valeat, perinde ac Conclavi hujuſmodi vere & realiter interſuiſſet: Conſtitutionibus, Ordinationibus, cæteriſque ſupradictis, & aliis contrariis neqnaquam obſtantibus, motu, ſcientia, & auctoritate ſimilibus, de ſpeciali gratia indulgemus; Sicque per quoſcumque Judices, etiam Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet in quavis inſtantia aliter judicaudi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoriiate ſcienter vel iguoranter contigerit attentari.

Expeditio gratioſa per viam ſecretam.

§.13. Et inſuper dilecto filio Noſtro Petro Sancti Laurentii in Damaſo nuncupati prædictæ S.R E. Cardinali Ottbobono nuncupato, ejuſdem S.R E. Vice-Cancellario, & literarum Apoſtolicarum Summatori, ac dilectis filiis Cameræ Apoſtolicæ Miniſtris loco Secretariorum Apoſtolicorum ſuppreſſorum, Præſidenti Plumbi, aliiſque Officialibus, ad quos literarum præfatarum deſuper conficiendarum expeditio per viam ſecretam quomodolibet ſpectat & pertinet, ſub pœua indignationis noſtræ Motu ſimili & ex certa ſcientia ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus, etiam mandamus, ut præfatas literas ſuper prædictis omnibus & ſingulis, tam conjunctim quam ſeparatim pro ſingulis, quibus conceſſa fuerunt, ac ſeorſim & ſeparatim, cum omnibus & quibuſcumque derogatioulbus, decretis, & clauſulis in eis conceſſis, gratis, etiam quoad compoſitionem in Dataria Noſtra, & per eamdem viam ſecretam abſque alio mandato expediant, & expediri faciant.

§.14. Inſuper omnia & ſingula privilegia, gratias, & conceſſiones, eiſdem Conclaviſtis & eorum cuilib t a diverſis Summis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus Noſtris hucuſque conceſſa, Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudiue ſimilibus confirmamus & approbamus, ac de nuvo liberaliſſime concedimus.

Derogatio contrariorum

Non obſtantibus præmiſſis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamſi ad illum ooo ſit deventum, ac Noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de præſtando conſenſu in penſionibus, & fe. re. Pii PP. IV. de ſimilibus & diſſimilibus gratiis in dicta Camera iufra tres menſes præſentandis & regiſtrandis, ac Pii V., Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, contra illegitimos, necnou Pictaven. Concilii, ac Nuſtris & Caucellariæ præfatæ Regulis, etiam in craſtinum dictæ aſſumptionis Noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem editis & in dicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Uoiverſalibus, & Provincialibus Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, ac Eccleſiarum Monaſteriorum Ordinum, etiam S.Joannis Hieroſolymitani, ac etiam Urbis Romæ ac aliarum Civitatum Oppidorum & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Univerſitatum, etiam juramento, coofirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, naruris, decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificlis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris Canouibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, illis eorumque Superioribus & Perſonis ac locis quibuſcumque in genere vel in ſpecie, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque & aliis decretis, etiam vim contractus & ſtatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, ſcieutia, & poteſtatis plenitudine paribus, & conſiſtorialiter, ac aliàs in contrarium conceſſis coufirmatis approbatis & ionovatis: Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, exprimerentur & infererentur, iiſdem præſentibus pro pleue & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, bac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe motu pari derogamus: Cæteriſque contrariis quibuſcumque cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Derogatio quinqueRegularum Cancellariæ, Conſtitut. Apoſtolicarum &c.

Et cum abſolutione a Cenſuris ad effectum &c. & quod obſtantiæ etiam Beneficiales Conclaviſtarum, & ab eis ſubrogatæ hujuſmodi, ac diſpenſationes, ac Indulta habeantur pro expreſſis, ſeu in toto vel parte exprimi poſſint in literis, & in caſibus regulæ de inſordeſcentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tolleodo jure quæſito derogatione: & quarumcumque aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum & Conciliorum etiam generalium, & ſtatutorum, & ſtabilimentorum, uſuum, naturarum, Conſtitutionum Synodalium, Statutorum, & Privilegiorum Populi Romani, & Cluniacen., Ciſtercien. Sancti Benedicti, Sancti Auguſtini, & aliorum Ordiuum & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, & Eccleſiis & Monaſteriis Civitatibus & locis & perſoois & dominiis temporalibus, ſub quibuſcumque verborom formis, & cum qnibuſvis efficacioribus & efficaciſſimis & inſolitis clauſulis & decretis, etiam Conſiſtorialibus, etiam contra alienigenas & alias perſonas, certis modis non qualificatas, aut aliàs quomodolibet conceſſis: quorum tenores præſentibus pro plene ſufficienter & latiſſime, ac de verbo ad verbum, prout ipſis Conclaviſtis magis placuerit, exprimi poſſint, etiam cum ſuſpenſione quarumcumque gratiarum, indultorum quibuſvis Ordinariis Collatoribus confereodi Beneficia Eccleſiaſtica etiam reſervata, ad eorum collationem &c. pertioentia, & in omnibus aut certis expreſſis cauſis, quomodolibet cooceſſis, latiſſime extendendis, itaut

omnia

Digitized by Google

omnia tollantur: Et quod ſola præſentis Motus proprii noſtri Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio & extra, Regula quacumque contraria non obſtante; Et quod præmiſſorum omnium & ſingulorum indultorum, conceſſionum, gratiarum, & derogationum major & verior ſpecificatio & expreſſio fieri poſſit in literis, ſi videbitur, in quibus ſingulorum Conclaviſtarum nomina & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœceſis, Patriæ, & cætera requiſita exprimi & deſcribi, ſeu pro expreſſis & deſcriptis haberi poſſint: inter eos Sacriſta & Magiſtri Cœremoniarum Cappellæ noſtræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipſos Magiſtros Cœremoniarum facta & deſcripta adnotati & deſcripti (ſi alias ad penſiones & Beneficia hujuſmodi habiles & capaces fuerint) comprehendantur & adnotentur, ſimul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur, expedien.

Extenſio gratiarum hujuſmodi favore Sacriſtæ, Magiſtri Cœremoniarum & Secretarii S. C.

§. 15. Volumus autem, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum, ſeu præſentis Motus proprii noſtri tranſumptis, impreſſis & ſigillo ac manu alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis & etiam ſubſcriptis, eadem fides tam in Judicio quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, ſeu præſenti Motui proprio noſtro Originali adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, aut exhibitus vel oſtenſus foret.

Tranſumptorum fides.

FIAT L.

SSmi D.N. ſubſcriptio.

Datum Romæ apud S. Petrum decimo ſeptimo Kal. Auguſti Anno Primo.

Nihil, quia factum Principis.

Dominus Mantuanus.

Reg. lib. 1. Secretorum fol. 101.

Nomina autem ipſorum Conclaviſtarum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

Reverendiſſimus D. Joannes Baptiſta Gamburucci Romanus, Archiepiſcopus Amaſenus, Baſilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe Canonicus, & Apoſtolicarum Cœremoniarum Præfectus.

Reverendiſſimus D. Fr. Auguſtinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Piſaurenſis, Epiſcopus Porphirien., Baſilicæ S. Joannis in Laterano de Urbe Canonicus, Sacriſta.

R.P.D. Dominicus Rivera Urbinas, Protonotarius Apoſtolicus de numero Participantium Supranumerarius, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Canonicus, ac Sacri Collegii Secretarius.

R. P. D. Ignatius Reali Romanus, utriuſque Signaturæ Referendarius, ac ejuſdem Baſilicæ Canonicus.

Venantius Philippus Pierſanti Presbyter Camerinen. laudatæ Baſilicæ perpetuus Beneficiatus.

Placidus Euſtachius Ghezzius Presbyter Romanus, ejuſdem Baſilicæ Clericus Beneficiatus.

Nuntius Sperandio Presbyter Aquilanus præfatæ Baſilicæ perpetuus Beneficiatus.

Franciſcus Diverſinus Presbyter Romanus.

Joannes Philippus Farnia Presbyter, e Civitate Plebis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Beneficiatus Coadiutor.

Joannes Lucca Subdiaconus Romanus, ejuſdem Baſilicæ Clericus Beneficiatus: Magiſtri Cœremoniarum.

Abbas Marcellus Paſſari Presbyter Patritius Arianenſis. Joſeph Maria Cardoni Laicus Lucan. Joannes Giandotti Laicus Romanus: Noſtri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Jacobus Collez Clericus Leodien. Simon Ruggieri Presbyter Neapolitanæ Diœceſis. Angelus Antonius Mattioli Laicus Spoletanæ Diœceſis: Franciſci Epiſcopi Portuen., Pignatelli.

Franciſcus Velli Presbyter Præneſtinus, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgenſis: Franciſci Epiſcopi Oſtienſis, Barberini.

Abbas Martinus Xaverius Viſcardi Presbyter Aretin. Diœceſis. Joannes Baptiſta Scarſelli Sacræ Theologiæ Doctor Presbyter Bononien. Marcus Mittarelli Civis Bononien. Clericus Conjugatus: Jacobi Epiſcopi Albanen., Boncompagni.

Joannes Cæſar Pelucchius Clericus Romanus J.U.D. Propertius Galeotti Presbyter Nepeſinus. Jacobus Cæſari Laicus Recanaten. Diœc., ac Dominicus Mandelli Clericus Conjugatus Romanus ſubrogatus præfato Galeotti, qui exivit e Conclavi infirmus: Petri Epiſcopi Sabinen., Ottoboni.

Bartholomæus Catenacci Eques Hieroſolymitanus, Presbyter Amerinus. Canonicus Philippus Zuffi Presbyter Ferrarien. Joannes Baptiſta Angelici Clericus Cæſenaten: Thomæ Epiſcopi Præneſtini, Ruffi: Ven. Fratrum Noſtrorum Epiſcoporum S.R.E. Cardinalium.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus: Joſephi Renati Tit. S. Laurentii in Lucina, Imperialis.

Abbas Petrus Polidorus Presbyter Anxanen. Franciſcus Bacci Laicus Urbevetanus: Annibalis Tituli Sancti Clementis, Albani.

Joſeph Caſtellucci Presbyter Porentinus. Joſeph Maria Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptiſta de Innocentibus Clericus Sabinen. Diœceſis: Ludovici Tit. S. Praxedis, Pici.

Antonius Leprotti Phyſicæ & Medicinæ Doctor, Laicus Murinen. Diœceſis. Joannes Andreas Stacchini Laicus Januen. Diœceſis. Antonius Maria Preti Presbyter Bononien: Ioannis Antonii Tit. S. Petri in Vincula, De Via.

Marianus Soccinus Clericus Senen. Abbas Angelus Ginanneschy Presbyter Cluſinæ Diœceſis: Antonii Felicis Tit. S. Balbinæ, Zondadarii.

Thomas de Ceccottis Clericus Reatinus, Canonicus Inſignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe. Franciſcus Maria Lucca Laicus Romanus: Petri Marcellini Tit. Sanctæ Mariæ Tranſtyberim, Corradini.

Michael Neel Presbyter Bajocen. Sacræ Facultatis Pariſienſis Doctor, Socius Sorbonicus, & Abbas Commendatarius B. M. V. de Lungo Vado. Baſilius Laurentius Barbier Clericus Pariſien. Abbas Commendatarius S. Joannis Baptiſtæ Monaſterii Novi. Franciſcus Soldini Laicus Florentinus: Armandi Gaſtonis Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio, de Rohan.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinus, Canonicus Inſignis Collegiatæ S. Euſtachii de Urbe. Carolus Geſſi Laicus Urbinaten: Curtii Tituli Sancti Euſtachii, Orighi.

Alexander Flavianus de Taulignan. Subdiaconus Carpentoraten. Joannes Hugo de Morgues de Saintgermain Presbyter Anicien. Archidiaconus Major Eccleſiæ Metropolitanæ Cameracen. Franciſcus Baſſius Laicus Camerinen. Melchioris Tituli S. Mariæ Angelorum de Thermis, Polignac.

Abbas Antonius Sartoni Clericus, Patritius Ariminen. Cajetanus Bononi Laicus Comen: Benedicti Tituli SS. Duodecim Apoſtolorum, Odeſcalchi.

Georgius Udalricus Kellerman. Presbyter Bambergen. Sacræ Theologiæ Doctor. Bernardus Pirlò Laicus Mechlinien. Joſephus Kramer Laicus Badenſis: Damiani Hugonis Tit. S. Mariæ de Pace, Schonborn.

Abbas Guidus de Guerapin de Vaureal Presbyter Meldenſis, Doctor Sorbonicus, Abbas Sanctæ Mariæ de Moleſmeu, Magiſter Oratorii Regis Chriſtianiſſimi. Georgius Laſarus Berger de Charancy Presbyter Æduus, Doctor Sorbonicus, Archidiaconus & Canonicus Melden. Franciſcus Rivet Laicus Pariſien: Henrici Tituli Sanctorum Quirici & Julitæ, de Biſſy.

Jacobus Verdè Presbyter Albinganen. Diœceſis. Bernardinus Benedetti Clericus Coniugatus Spoletanus. Jo. Angiolini Laicus Alexandrinus: Innici Tit. S. Thomę in Parione, Caraccioli.

Comes Joannes Fabius de Braſchis, Juris Utriuſque Doctor, Clericus Cæſenaten. Ludovicus Moſconi Clericus Coniugatus Peruſinæ Diœceſis: Nicolai Tituli Sanctorum Nerei & Achillei, Spinulæ.

Abbas Cæſar Vicecomes de Aragonia, Presbyter ac Patritius Mediolanen. J. U. D. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarien. Sacræ Theologiæ Doctor, Præpoſitus S. Julii in Inſula ejuſdem S. Julii. Franciſcus Montius Laicus Mediolanen: Giberti Tituli S. Alexii, Borromei.

Baro Georgius de Redegeltt Clericus e Dania. Petrus Silva Laicus Fulginas: Julii Tit. S Chryſogoni, Alberoni.

Franciſcus Polioni Presbyter Diœceſis Civitatis Caſtellanæ. Vincentius Sauſoni Laicus Ariminen: Georgii Tituli S. Agnetis extra Mœnia, Spinulæ.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus, in Romana Curia Advocatus. Cajetanus Teſori Clericus Coniugatus Diœceſis Alatrinæ. Proſper Beretta Laicus Romanus: Cornelii Tit. S. Ceciliæ, Bentivoli.

Coſma Torretti Presbyter Senen. Diœceſis. Joannes Baptiſta Lucatti Clericus Coniugatus Senen: Ludovici Tit. Sanctæ Priſcæ, Belluga.

Antonius Thomas Lazzaretti Presbyter Senen. Canonicus Eccleſiæ Cathedralis Groſſetanæ. Joannes Georgius Grau Laicus Hungarus: Michaelis Friderici Tituli S. Sabinæ, de Althan.

Abbas Joannes dell'Aquila Clericus Beneventanus. Abbas Franciſcus Galante Presbyter Toletanæ Diœceſis, Archidiaconus Major Eccleſiæ Metropolitanæ Montis Regalis. Hieronymus Ramonelli Laicus Gerunden. Diœceſis: Alvari Tit. S. Bartholomęi in Inſula, Cienſuegos.

Angelus Pattumi Presbyter Senen. Franciſcus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarotius Laicus Romanus: D. Bernardi Mariæ Tituli S. Bernardi ad Thermas, de Comitibus.

Abbas Fauſtus Coſatti Presbyter Senen. Dominicus Cencianus Laicus Florentinus: Joannis Baptiſtæ Tit. S. Matthęi in Merulana, de Alteriis.

Abbas Sanctes Lanucci Presbyter ex Oppido Mondavii Fanen. Diœceſis, J. U. D., & in Romanę Sapientiæ Archigymnaſio pub. Sac. Canonum & Legum Profeſſor. Stephanus Felici Clericus Spoletan: Vincentii Tit. S. Honuphrii, Petra.

Abbas Carolus Guezzugli Clericus Camerinen. Diœceſis. Severinus Vagnarolus Presbyter Sancti Severini, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Proſperi Tituli Sancti Silveſtri in Capite, Mareſuſchi.

Abbas Cæſar Maria Teſta Presbyter Neapolitanus. Bernardus Liguori Presbyter Beneventanus. Antonius Garavina Laicus Faventin: Nicolai Tit. S. Mariæ in Domnica, Coſcia.

Abbas Antonius Sambuco Presbyter Brixien. Joannes Antonius Ceccarinus Laicus Piſauren: D. Angeli Tituli Sancti Marci, Quirini.

Abbas Cornelius Erculani Clericus Forolivien. Felix Molini Presbyter Romanus: Nicolai Mariæ Tituli Sanctorum Joannis & Pauli, Lercarii.

Abbas Joannes Jacobus ex Marchionibus Millo, Presbyter ac Patritius Caſalen. Antonius Pace Laicus Foroſempronien: Proſperi Tituli Sanctæ Crucis in Hieruſalem, Lambertini.

Abbas Ægidius Iſabelli Presbyter Potentinus. Michael Seraphini Laicus Bituntinus Franciſci Antonii Tituli Sancti Sixti, Finy.

Joannes Baptiſta Ruele Presbyter Tridentinæ Diœceſis. Franciſcus Antonius Giovanelli Laicus Jerſpurgen. S. R. I. Eques. Joſeph Pigler Laicus Bavarus: Sigiſmundi Cardinalis de Kollonitz.

Leopoldus ex Baronibus Pilati, Clericus Viennen. in Auſtria, Canonicus Cathedralium Tridentin. & Jaurien., ac Præpoſitus Sancti Adalberti. Felix Laſena Caramici Clericus Coniugatus Romanus. Henricus Premſel Laicus Pruſſianus: Philippi Ludovici Cardinalis de Sinzendorf.

Joannes Pelagalli Clericus Firmanus.

Jacobus

Jacobus Philippus Lazzari Laicus Bononien: Fr. Vincentii Ludovici Tituli S. Pancratii, Gotti.

Joannes Baptiſta Maſi Presbyter Ravennaten. Dominicus Cappia Presbyter Aquilejen: D. Leandri Tituli Sancti Calixti, de Porzia.

Victorins de Martinis Clericus Piſtorienſis, in Romana Curia Advocatus. Canonicus Bernardus Sirelli Presbyter Soranus: Petri Aloyſii Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna, Carafa.

Abbas Franciſcus Cotogni Clericus Neapolitanus. Ubertus Limburgo Laicus Leodien: Joſephi Tit. Sanctæ Mariæ Tranſpontinę, Accoramboni.

Abbas Joannes Sotii Presbyter Romanus. Ferdinandus Paſqualini Laicus Mantuanus: Camilli Tit. S. Stephani in Monte Cęlio, Cybo.

Comes Cæſar Merendi Clericus Forolivien. Joannes Petrus Salvetti Laicus Comen: Franciſci Tituli S. Petri in Monte Aureo, Burgheſii.

Comes Joannes Baptiſta Corderius, Clericus Montis Regalis Provinciæ Taurinen. Franciſcus Spondonarius Laicus Alexandrin. ac Petrus Martini Laicus Nicien. ſubrogatus præfato Spondonario, qui exivit e Conclavi infirmus: Fr. Vincentii Tituli S. Mariæ in Via, Ferrerii.

Paulus Antonius Freſcobaldi Clericus Florentinus, in Romana Curia Advocatus. Abbas Franciſcus Taddei Clericus Urbeveten. Thomas Dardini Laicus Florentinus, ac Joannes Nicolaus Checconi Presbyter Florentinus J. U. D. ſubrogatus præfato Taddei, qui exivit e Conclavi infirmus: Alamani Cardinalis Salviati: Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Andreas Janneſe Laicus Præneſtinus. Aloyſius Roſſi Laicus Bononien: Laurentii S. Agathæ in Suburra, de Alteriis.

Abbas Criſtophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labuſiera Laicus Romanus: Caroli Sancti Angeli in Foro Piſcium, Columna.

Darius Guicciardi Presbyter Comen. Diœceſis, Canonicus Inſignis Collegiatæ Sancti Sirii J. U. D. Urbanus Bizzarri Clericus Romanus: Fabii SS. Viti & Modeſti, Oliverii.

Abbas Thomas Barbucchelli Clericus Ravennaten. Philippus Caſſi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Aquiro, de Marinis.

Abbas Franciſcus Juſtiniani Clericus Januenſis. Antonius Baldani Clericus Romanus, Canonicus Inſignis Collegiatæ Sanctæ Marię ad Martyres de Urbe: Alexandri S. Mariæ in Coſmedin, Albani.

Livius Guarinus Laicus Forolivien. Philippus Rubbioli Laicus Romanus. Hieronymus Scalzi Laicus Romanus, ac Vincentius Raymundus Cappelletti Laicus Lucan. Diœceſis, ſubrogatus præfato Rubbioli, qui exivit e Conclavi infirmus: Alexandri S. Mariæ de Scala, Falconerii.

Abbas Dominicus Volpi Clericus Barenſis. Nicolaus Paſſerini Laicus Auximanus. Dominicus Georgii Laicus Piſanus: Nicolai S. Mariæ ad Martyres, Judice.

Abbas Laurentius Pius Bonſius Clericus Florentinus. Franciſcus Maria Striſciamonti Laicus Piſtorien: Antonii S. Nicolai in Carcere Tulliano, Bancherii.

Abbas Michael Angelus Giacomelli Presbyter Piſtorien. Nicolaus Pacini Presbyter Piſtorien. Joſeph Bazzi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Porticu, Collicola: Diaconorum S R.E. Cardinalium.

P. Gaſpar Cerati Parmenſis, Presbyter Congregationis Oratorii de Urbe.

Fr. Magiſter Fridericus Amadeus Lucanus Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, Subſacriſta.

Vincentius Telonus Laicus Viterbienſis, Phiſicæ & Medicinæ Doctor, Cuſtos Fontium & Aquarum Conclavis.

Joannes Baptiſta Lizzani Presbyter Romanus, Sacræ Theologiæ Doctor, cum præfato Rmo Archiepiſcopo Amaſeno Cęremoniarum Præfecto.

Joannes Franciſcus Valeotini Presbyter Verulanus, Pontificiæ Cappellæ Ceroferarius, cum dicto Rmo Epiſcopo Porphyrienſi Sacriſta.

Joſeph ex Comitibus Livizzani Clericus Mutinen. cum prædicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Franciſcus Fracaſſi Presbyter Romanus Sacri Collegii Pro-Ratiocinator cum eodem R.P D.Rivera.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magiſtro Amadeo Subſacriſta.

Alexander Paſcoli Peruſinus, Franciſcus Soldati Romanus: Medici Phyſici.

Victorius Maſſinus Florentinus.

Jacobus Manſuetus Romanus, Aromatarius. Jacobus Antonius Baſſius Mantuanus. Patritius de Henricis Arpinas: ejus Auxiliatores. Nicolaus Maria Baſſi Eugubin. Diœceſis, ſubrogatus prædicto de Henricis, qui exivit e Conclavi infirmus.

Joannes Dominicus Barili Romanus Clericus Coniugatus. Dominicus Arduiti Urbinas. Jacobus Poleti Parmen. Mattheus Diottallevi Urbinas: eorum Auxiliatores.

Albertus Peppoli, Faber Lignarius. Mattheus Mili, Faber Cęmentarius.

Franciſcus Moſſius a Morbegno Novocomen. Diœceſis, Famulus Magiſtrorum Cęremoniarum.

Franciſcus Contiliani. Franciſcus Ridolphi. Joſeph Bazzotti. Iſidorus Guardi. Joannes Ferrini. Petrus Roſſi. Petrus Valtrè. Proſper Lippi. Philippus Mezzarota. Joſeph Albonetti. Franciſcus Fuſi. Carolus Galli. Joannes Montanari. Joannes Pianneto. Joſeph Cavillas. Joannes Moretti. Joannes Ranieri. Bernardinus Ponzani. Joſeph Morgani. Thomas Melchiorre. Antonius Cannettoli. Joſeph Majocchi. Paulus Bettoli. Dominicus Canobi. Joſeph Paſſi. Jacobus Lozzi. Joſeph Marini. Joſeph Giuſti. Jacobus Ceccherini. Franciſcus Maria Almerigi. Georgeus Remigius de Bernardo. Leonardus Galli. Sebaſtianus Fritelli. Alexius Dragoni. Simon Savellini. Carolus Pozzi. Gregorius Uliſſi. Thomas Raggi: Scopatores Conclavis.

III. Pri-

III.

Dat. 16. Julii 1730. An. I.

Privilegia, Exemptiones, & Indulta conceſſa Dapiferis, qui in Conclavi ſuæ Aſſumptionis S.R.E. Cardinalibus inſervierunt.

Hae quoque Privilegia a Summis Pontificibus recens creatis concedi ſolent.

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Exordium.

MOtu Proprio &c. Romanum decet Pontificem, divinarum ac humanarum rerum diſpenſatorem, ſumma diſpoſitione illius, qui dat gratiam & largitur præmia, conſtitutum in terris, æqua lance illarum perpendere merita Perſonarum, quæ ſe Apoſtolicæ Sedi obſequentiores exhibuerunt, eaſq; potioribus proſequi favoribus, ac majoribus decorare prærogativis, ut ſciant, quam liberali benignæque Matri earum aſſiduas vigilias, & indefeſſos impenderint labores: ac iu favoribus & prærogativis ſic eis elargitis Matris venerentur liberalitatem.

Dapiferos hujuſmodi familiares ſuos;

§.1. Hinc eſt, quod Nos volentes dilectos filios, noſtros dum Cardinalatus honore fungebamur, ac Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apoſtolatus apicem aſſumpti fuimus, inſervierunt, quique eade cauſa labores vigilias & incommoda plura ſubjerunt, habita ratione obſequiorum hujuſmodi, favoribus gratiis & privilegiis pro cujuſcumque meritis exornare: ac eoſdem Dapiferos & eorum ſingulos Motu Proprio, non ad ipſurum Dapiferorum vel alterius pro ipſis, Nobis ſuper boc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, certaque ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine in veros indubitatos & non fictos Familiares continuos Commenſales noſtros, & eos, qui ex illis Clerici exiſtunt, ſeu Militiæ Clericali adſcribi deſiderant, quouſque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores, gradu nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in noſtros & Apoſtolicæ Sedis Notarios, ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero Participantium, tenore præſentium recipimus: & tam illos quam alios Dapiferos ſingulos, qui ſigillatim ab eiſdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites & Milites: ac tam illos quam alios omnes quoſcumque Dapiferos indiſtincte, qui Nobiles nou ſunt, Nobiles quoque Urbis & alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio dictæ Romanæ Eccleſiæ mediate vel immediate ſubjectis cives eſſe voluerint, ſingulos in ea ipſa Civitate, quam ſigillatim quiſque eorum elegerit, & ad quam ab eiſdem Cardinalibus ſe admitti petierit, veros Cives adinſtar & nulla prorſus differentia inter eos & ſingulos alios veros originarios & antiquiſſimos, & Nobiles participautes Cives ipſius Urbis vel Civitatis:

Et ex iis, qui Clerici ſunt, Sedis Apoſtolicæ Notarios creat;

Singulos vero S. Palatii Comites cum nonnullis Privilegiis.

Jus Civitatis conceſſum in hæredes tranſire declarat.

§.2. Itaut ipſum Jus Civilitatis ad quoſcumque eorum hæredes eodem modo tranſeat, creamus conſtituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo & bonore & iuſigniis decoramus: aliorumque Familiarium continuorum Commenſalium Nobis actu in Palatio noſtro Apoſtolico ſervientium, & in illius Tinello comedentium & bibentium, noſtrorum & Sedis Apoſtolicæ Notariorum, Palatiique & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujuſmodi originariorum numero & conſortio favorabiliter aggregamus, & pro veris indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commenſalibus, ac Notariis noſtris, Comitibuſque Militibus, Nobilibuſque, ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus & mandamus: eiſque in quibuſcumque impetrationibus ac conceſſionibus & literis tam gratiam quam juſtitiam ſeparatim, ſeu utramque mixtim concernentibus ſe Familiares continuos Commenſales noſtros, & Comites, Milites Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari; nec propterea impetrationes conceſſiones & literæ ipſæ ſubreptionis vitio ſubjaceant, ſed validæ & efficaces exiſtant, ac ex nunc deinceps & in perpetuum omnibus & quibuſcumque prorſus ſimilibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii noſtri Familiares tempore dictæ aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum & rochettum Notariorum ipſius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquiſſimi Cives ejuſdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quicumque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive Originario & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias etiam per quaſcumque literas ſeu Conſtitutiones Apoſtolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſint & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero Participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiamſi in Urbe, & Civitate hujuſmodi non habitaverint, perinde ac ſi de vero Nobili genere ex utroque Parente originario & antiquiſſimo Cive procreati forent: & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Dapiferis in ſpecie emanaſſent ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure, uſu, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præſentium indulgemus.

§.3. Ac

Digitized by Google

A ſolutione Decimarum eximit ;

§.3. Ac ſingulos Dapiferos præfatos a ſolutione & exactione Decimarum Eccleſiaſticarum ubique locorum & ex quacumque quantumvis urgentiſſima & inexcogitabili cauſa & occaſione, etiam ad inſtantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impoſitarum, & pro tempore imponendarum (non tamen Decimarum Subſidiorum & Onerum impoſitorum in ſubſidium expeditionis contra Turcas, & Ortbodonæ Fidei Hoſtes) liberamus & eximimus, liberoſque & exemptos fore & eſſe decernimus.

Exceptis decimis & ſubſidiis pro expeditionibus contra Heterodoxos.

Proventus Eccleſiaſticos quavis occaſione male perceptos eis remittit ;

§.4. Necnon ipſis Dapiferis eorumque ſingulis quoſcumque fructus & proventus Eccleſiaſticos, tam occaſione Penſionum annuatim ipſis vel eorum alicui reſervatarum, quam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus & condonamus: ac cum eis ſuper inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod cenſuris ligati Miſſas & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, aut aliàs in Divinis ſe immiſcuerint, ut illa & eiſdem præmiſſis non obſtantibus, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, aliàs tamen rite, promoveri, & in illis etiam ſuſceptis aliàs rite per eos Ordinibus, & in Altaris Miniſterio miniſtrare, etiam libere & licite valeant, diſpenſamus.

Ac ſuper inhabilitatibus diſpenſat.

Illegitimos legitimis reſtituit natalibus.

§.5. Ac eoſdem Dapiferos, ſi qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis Parentibus, ac vilibus Fœminis forſan procreati ſint, etiamſi legitimati aliàs exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis geniture bujuſmodi maculam ſive notam abſtergimus & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus: ac cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis & maternis & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque (non tamen feudalibus & empbiteuticis aut Eccleſiaſticis vel ab Eccleſia acquiſitis, ac ſine præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu aliàs de jure valida diſpoſitione) ſuccedere, & illa donationis ſeu alio quovis titulo conſequi & babere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere, eos ad omoia jura legitima, & ſucceſſiones ex teſtamento vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo & reintegrando realiter & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica vel privata etiam aſſumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acſi de legitimo matrimonio procreati forent: ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ac clericali Caractere, qui illo nondum inſigniti ſunt, inſigniri, & ad omnes etiam ſacros & Presbyteratus Ordines, ſi ad illud nondum promoti ſunt, promoveri, & poſtmodum Caractere & Ordinibus bujuſmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eiſdem Ordinibus, etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcumque & qualitercumque cum cura & ſine cura Beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel eorum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & Præbendæ) non tamen in Catbedralibus, ac dignitates, non tamen in eiſdem Cathedralibus poſt Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Eccleſiis bujuſmodi fuerint) ſi ſibi aliàs canonice conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur in illis, recipere, & dummodo plures ſimul non ſint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Expeditionem Literarum Apoſtolicarum pro iis gratis fieri mandat.

§.6. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, proviſiones, commendæ, ac præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur; non tamen de capienda poſſeſſione nomine Cameræ Apoſtolicæ, quam in favorem literarum Apoſtolicarum, ubi illis ſuper proviſionibus quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, prout in noſtris Familiaribus & continuis Commenſalibus etiam gratis dantur ac conceduntur, ac dari & concedi debent, præcipimus & mandamus.

Facultatem concedit reſignandi penſiones uſque ad ſum. 100. ducat.

§.7. Ac Dapiferis præfatis & eorum ſingulis, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum aut aliarum inſignium Eccleſiarum, aut perſonæ quæcumque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ tam in Romana Curia quam extra eam, ad id per eos & eorum ſingulos eligendi ſeu eligendæ, quaſcumque peuſiones omnes eis eorumque ſingulis ſuper fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, certis & incertis, ac diſtributionibus quotidianis quarumcumque Menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, & Dignitatum, Canonicatuum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum (non tamen per Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales obtentorum, & impoſterum obtinendorum) cum cura & ſine cura ſæcularium aut quorumcumque Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus & proventus, aliaque emolumenta, & diſtributiones hujuſmodi reſervatas ſeu reſervatos, ac reſervandas ſeu reſervandos, etiamſi aliàs ſemel vel pluries translata ſeu translati fuerint, uſque ad ſummam ceutum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo, caſſare & extinguere, ac poſtquam caſſatæ & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & diſtributiones bujuſmodi uſque ad ſummam prædictam uni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, per eoſdem Dapiferos & eorum ſingulos nominandis, quotcumque quæcumque & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus & expectantibus, aliàs tamen penſionum bujuſmodi capacibus, ſimiliter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo & forma, quibus eiſdem Dapiferis reſervatæ ſeu reſervati erant,

Digitized by Google

erant, etiam abſque Beneficia hujuſmodi obtinentium conſenſu, integre perſolvendas ſeu perſolvendos, & per eos percipiendas exigendas levandas, ac percipiendos exigendos levandos, reſervare conſtituere & aſſignare valeant: ipſique translatarii in poſſeſſionem dictas penſiones exigendi, in qua ipſi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præſentium faciendæ exiſtebant, in omnibus & per omnia ſubrogati eſſe cenſeantur, etiam concedimus & indulgemus, etiamſi ſimilem gratiam a Prædeceſſoribus Noſtris aliàs forſan obtinuerint, ſeu quilibet eorum obtinuerit, cujus effectu cumulative eos gaudere & potiri volumus; decernentes ipſas translationes, & novas reſervationes, conſtitutiones & aſſignationes penſionum, ſeu fructuum, redditnum, proventuum, aliorumque hujuſmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipſoſque Beneficia, ſuper quarum fructibus redditibus, & proventibus reſervatæ fuerint, obtinentes ad illas perſolvendas efficaciter obligatos fore.

Cum eis ſuper delatione habitus Clericalis diſpenſat.

§.8. Ac eiſdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Penſionum eis & eorum cuilibet ſuper quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, (non tamen ultra ſummam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc & pro tempore reſervatarum & reſervandarum) habitum & tonſuram Clericales geſtare, & in illis, dummodo ipſi habitum decentem & honeſtum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi ſeu compelli: minuſque aliquas ſententias aut cenſuras, etiam privationis ſeu ceſſationis ipſarum penſionum incurrere poſſint: ipſaſque penſiones ad præfatam ſummam ducentorum ducatorum aſcendentes & reſervatas, ut præfertur, etiamſi Matrimonium contraxerint cum unica tantum virgine, recipere & retinere.

Eorum bona a Spoliis exempta fore declarat.

§.9. Poſtremo, quod Bona quæcumque ad dictos Dapiferos & eorum quemlibet ſpectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, & Dignitatum quarumcumque per eos aliàs obtentorum & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet & quovis quæſito colore vel ingenio ſeu eorum induſtria, legitime tamen & licite acquiſita & acquirenda, etiam in Urbe ejuſque diſtrictu, & ubicumque exiſtentia, Spoliis minime ſubjaceant; ſed ipſi Dapiferi, etiamſi Religioni alicujus Militiæ, non tamen Sancti Joannis Hieroſolymitani, adſcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perſonarum, de jure tamen capacium, etiamſi Curiales eſſe deſierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, teſtari, & aliàs diſponere, eiſque ab inteſtato decedentibus eorum hæredes quicumque ſuccedere libere & licite valeant, ſimili modo concedimus & indulgemus: præcipientes & mandantes dilectis Filiis, nunc & pro tempore exiſtentibus S. R. E. Camerario, Theſaurario, Præſidentibus, Clericis Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, ac quibuſcumque aliis Spoliorum hujuſmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujuſmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum deſuper moleſtare audeant ſeu præſumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam teſtamenti & codicillorum per ipſos Dapiferos de eorum bonis hujuſmodi, ſervatis de jure ſervandis, faciendas, ſemper & perpetuo validas & efficaces fore; nec eoſdem Dapiferos eorumque aliquem ad literas ſuper præſentibus conficiendas in dicta Camera inſinuandum, aut admitti & regiſtrari faciendum teneri; nec illas, etiamſi intra tempus legitimum inſinuatæ admiſſæ ſeu regiſtratæ non fuerint, propterea minus validas cenſeri, ſed ſuos plenarios effectus ſortiri debere, eaſdemque præſentes, & in ea contenta quæcumque ſub quibuſvis limitationibus, revocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, decretis, conſtitutionibus Apoſtolicis ſimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ Nobis & dicta Sede pro tempore & de quibuſvis cauſis etiam urgentiſſimis etiam in Divini cultus augmentum, etiam conſiſtorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus vel impoſterum emanaverint, minime comprehendi, ſed quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum repoſitas & reintegratas eſſe & cenſeri; ſicque per quoſcumque Judices, etiam Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, in quavis cauſa & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem harum, & quarumcumque literarum eorum favore gratis fieri mandat.

§.10. Et inſuper dilectis Filiis Reſcribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apoſtolicarum, aliiſque, ad quos earumdem literarum expeditio ſpectat, in virtute ſanctæ obedientiæ & ſub pœna indignationis noſtræ, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandamus, ut eaſdem præſentes, & forſan alias literas, ſuper præmiſſis omnibus tam conjunctim quam diviſim, ac pro ſingulis quibuſcumque derogationibus, Decretis, & clauſulis in eis contentis gratis de mandato Noſtro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, ſeu illorum Suppreſſorum loco Miniſtrorum Cameræ Apoſtolicæ Plumbi, & Regiſtri, abſque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compoſitionis facien. omni contradictione & dilatione ceſſantibus, ſignent expediant & expediri faciant.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.11. Non obſtantibus eiſdem præmiſſis, ac de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum non ſit deventum, quibus aliàs per præſentes non intendimus derogare: ac Regula noſtra de præſtando conſenſu in penſionibus: ac felicis record. Pii PP. IV. Prædeceſſoris Noſtri de ſimilibus vel diſſimilibus gratiis in Camera Apoſtolica infra tres menſes præſentandis ac regiſtrandis: ac ven. me. Sancti Pii PP. V. etiam Prædeceſſoris Noſtri contra illegitimos: ac Pictavien. Concilii, & aliis Apoſtolicis, ac etiam in Univerſalibus, Provin-

vincialibuſque Concilíis,editis ſpecialibus vel geoeralibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus: & Monaſteriorum, Eccleſiarum Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ præfatæ, ac quarumvis Univerſitatum, etiam juramento confirmatiooe Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtabilimentis, uſibus, & Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etlam legibus tam Pontificiis quam Imperialibus, Regiis & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque Indultis & literis Apoſtolicis, Superioribus & perſonis & locis quibuſcumque io genere vel in ſpecie ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibus & aliis Decretis, etiam vim coutractus & ſtatuti perpetui continentibus, etiam motu ſcieutia & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac ctiam conſiſtorialiter alias forſan in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis approbatis & innovatis, inter alia diſponentibus, quod Beneficia Urbis, non niſi perſonis certis modo & forma qualificatis, & oriuodis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expreſſe profeſſis cooferri & commendari ſoleant; Quibus omnibus etiamſi alias pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio babenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervaoda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nibil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti foreot, præſeotibus pro pleoe & ſufficienter expreſſis babeotes, illis alias io ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe, harum ſerie, motu pari derogamus; cæteriſque cootrariis quibuſcumque cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Et cum abſolutione a cenſuris ad effectum &c.; & in caſibus Regulæ de inſordeſcentibus, cum opportuua illius, necnon alterius Regulæ de oon tollendo jure quæſito, aliiſque neceſſariis & opportunis derogationibus, quateous opus ſit, & quod Indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmiſſorum omnium & ſingulorum maior & verior ſpecificatio & expreſſio fieri poſſet in literis, in quibus ſingulorum Dapiferorum nomina & cognomina, Ordiues, qualitates, gradus, Diœceſes, Patriæ, & alia requiſita exprimi & deſcribi, ſeu pro expreſſis & deſcriptis baberi poſſint, juxta notulam per ipſos, ſeu eorum Deputatos confectam, ſimul vel ad partem, etiam in vna non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur expedire & expedien. &c.

Tranſumptorum Fides.

§. 12. Volumus autem, quod literarum ſuper præſeotibus conficiendarum tranſumptis, etiam impreſſis & ſigillo & manu alicujus perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ muoitis & ſubſcriptis, eadem fides tam in judicio quam extra illud exbibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Volumus præterea, quod ſola præſentatio Motus proprii Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat io judicio & extra illud, regula quacumque cootraria oon obſtante.

FIAT L.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Decimo Septimo Kal. Auguſti Anno Primo. Dat. die 16. Julii anno Domini 1730. Pontif. An. 1.

Reg. lib. 1. Sec. fol. 41.

Nomina Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum ſunt hac, quæ ſequuntur:

LAURENTIUS CORSINUS *nunc* CLEMENS XII. *Florentinus.*

Alexander Gregorius Marchio Capponus Romanus.

EPISCOPI V.

Franciſcus Epiſcopus Portuenſis Sacri Collegii Decanus Cardinalis Pignatellus Archiepiſcopus Neapolitanus.

Abbas Joannes Baptiſta Zolla Patritius Brixien. Præpoſitus Cathedralis Brixienſis.

Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis, & Veliternenſis S. R. E. Cardinalis Barberinus, Romanus.

Pompejus Compagnoni Clericus Maceratenſis.

Jacobus Epiſcopus Albanenſis S. R. E. Cardinalis Boncompagnus Archiepiſcopus Bononienſis.

Julius Gabriellius Romanus.

Petrus Epiſcopus Sabinenſis S. R. E. Cardinalis Ottbobonus S. R. E. Vice-Cancellarius, Venetus.

Joannes Carolus Marchio Molinari Mediolanenſis. Abbas S. Mariæ de Claravalle, & Sancti Dominici de Garugata Mediolanenſis.

Thomas Epiſcopus Prœneſtinus S. R. E. Cardinalis Ruffus Epiſcopus Ferrarien., Neapolitanus.

Carolus Antonius Comes Longini Civitatis Caſtelli.

PRESBYTERI XXXX.

Joſeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina S. R. E. Cardinalis Imperialis, Januenſis.

Dominicus Georgius Rbodiginus Abbas S. Mariæ de Sacco Longo.

Annibal Tituli S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius, Urbinas.

Comes Hieronymus Bonarelli de Columna Patritius Anconitanus.

Ludovicus Tituli S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Picus de Mirandula.

Comes Antonius Barberi Nobilis Vicentinus.

Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis de Via, Bononienſis.

Abbas Fabius Buccelli Montis Politianenſis.

Antonius Felix Tituli S. Balbinæ S.R.E. Cardinalis Zondadarius, Senenſis.

Pompeius Tomoſi Nobilis Cortonenſis, Eques & Commendator Ordinis Sancti Stephani PP.

Petrus Marcellinus Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Cardinalis Corradinus, Setinus.

Comes Aloyſius Hubertus Radicati de Cocconato.

Armandus Gasto Tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rhoan de Soubize Epiſcopus Argentinenſis, Gallus.

Claudius de San Simon Pariſienſis Abbas S. Petri Gemmeticenſis.

Curtius Tituli S. Euſtbachii S.R.E. Card. Origus, Romanus.

Franciſcus Maria Renzoli Nobilis Viterbien. Archipresbyter Cathedralis Viterbienſis.

Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum ad Thermas S. R. E. Cardinalis de Polignac, Gallus

Dioniſius de Bloud Gallus Abbas S. Romani de Blaja.

Benedictus Tituli Sanctorum XII. Apostolorum S. R. E. Cardinalis Odeſcalcus Mediolanenſis Archiepiſcopus, Mediolanenſis.

Comes Joſeph Maria Castelli Mediolanenſis.

Damianus Hugo Tituli Sanctæ Mariæ de Pace S. R. E. Cardinalis de Schonborn Buchaim, Germanus, Epiſcopus Spirenſis.

Philippus Ernestus de Bruggen ex liberis Nobilibus Curlandiæ.

Henricus Tituli SS. Chirici, & Julittæ S. R. E. Card. de Thiard de Biſſy Epiſcopus Meldenſis, Gallus.

Gilbertus de Drèe de la Serrèe Burgundus.

Innicus Tituli S. Thomæ in Parione S.R.E. Card. Caracciolus Epiſcopus Averſanus, Neapolitanus.

Abbas Franciſcus Florellus Romanus.

Nicolaus Cajetanus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Card. Spinula, Januenſis.

Comes Valentinus Canale Nobilis Interamnenſis.

Gilbertus Tituli S. Alexis S. R. E. Cardinalis Borromeus Epiſcopus Novarienſis, Mediolanenſis.

Abbas Camillus Raſponi Nobilis Ravennatenſis.

Julius Tituli S. Cryſogoni S. R.E. Card. Alberonus, Placentinus.

Marchio Xaverius Matteucci Nobilis Firmanus.

Georgius Tituli S. Agnetis extra Mænia S.R.E. Card. Spinula, Januenſis.

Emanuel Calleſa y Tapia Nobilis Burgenſis, Canonicus Eccleſiæ Metropolitanæ Burgenſis.

Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Card. Bentivolus, Ferrarienſis.

Philippus Aſcevolinus Romanus.

Ludovicus Tituli S. Priſcæ S.R.E. Card. Belluga & Moncada, Hiſpanus.

Abbas Carolus Guido Forti Eques Ordinis S. Stephani PP. Piſcienſis.

Michael Fridericus Tituli Sanctæ Sabinæ S.R.E. Card. de Althan. Epiſcopus Vacienſis, Germanus.

Abbas Adrianus Vincenti Mareri ex Comitibus de Aſcrea Reatinus.

Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula S.R.E. Cardinalis Cienfuegos Archiepiſcopus Montis Regalis, Hiſpanus.

Ioſeph Saturnius Gonzales de Sepulveda y Pichinoti Nobilis Aragonenſis Civitatis Cæſaraugustanæ.

D. Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas S. R. E. Card. de Comitibus, Romanus.

Ioſeph Iſidorus Ferranti Clericus Æſinus.

Ioannes Baptista Tit. S. Matthæi S. R. E. Card. de Alteriis, Romanus.

Ioannes Vitellius Marchio Vitelleſchi Nob. Fulginatenſis.

Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Card. Petra, Neapolitanus.

Comes Franciſcus Maria Negroni Romanus.

Proſper Tituli Sancti Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Mareſuſcus, Maceratenſis.

Comes Gabriel Simonettus Nobilis Auximanus & Anconitanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ in Dominica S. R. E. Card. Coſcia Beneventanus Archiepiſcopus, Beneventanus.

Angelus Antonius Abbas Puppius Romanus.

D. Angelus Maria Tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Quirinus Epiſcopus Brixienſis, Venetus.

Comes Marcus Torre Patritius Veronenſis.

Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Cardinalis Lercarius, Januenſis.

Claudius de San Simon Pariſienſis Eques S. Ioannis Hieroſolimitani.

Proſper Tituli S. Crucis in Jeruſalem S. R. E. Card Lambertinus Bononien. Epiſcopus Anconitanus.

Joſeph Maria Puoti Abbas Sanctorum Stephani & Viti Patritius Argentinus I. V. D.

Franciſcus Antonius Tit. S. Sixti S.R.E. Card. Finy, Minerbinenſis.

Abbas Coſmus Bernardinus Patritius Lucenſis.

Sigiſmundus Tituli . . . . . . S. R. E. Cardinalis de Kollonitz Archiepiſcopus Viennenſis in Auſtria Germanus.

Joſeph Chriſtianus Salliet Nobilis Suecus Sacræ Theologiæ Doctor, & Canonicus.

Philippus Ludovicus Tituli . . . . S.R.E. Cardinalis de Sinzendorff Epiſcopus Jaurinenſis, Germanus.

Antonius Ruarador Nobilis Barchinonenſis.

Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Cardinalis Gotti, Bononienſis.

Carolus Franciſcus Mattei Romanus.

D. Leander Tituli Sancti Calixti S. R.E.

Card.

Cardinalis Porzia Epiſcopus Bergomenſis, de Friulo.

Abbas Hieronymus Comes Leoni Nobilis Cenetenſis ex antiquis Dominis Roccæ de Ferro.

Petrus Aloyſius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Card. Caraffa, Neapolitanus.

Abbas Philippus da Amato Patritius Civitatis Amarteæ.

Ioſeph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Card. Accorambonus Epiſcopus Imolenſis, Spoletanus.

Michael de Aſte Patritius Romanus Commendator Ordinis SS. Mauritii & Lazari Sabaudiæ.

Camillus Tituli Sancti Stephani in Monte Celio S. R. E. Cardinalis Cybo, de Maſſa Carraria.

Philippus Marchio Vecchiarelli Nobilis Romanus.

Franciſcus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Burgheſius, Romanus.

Æneas Silvius Piccolomineus a Dominis Ponona Patritius Senenſis.

Frater Vincentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via S. R. E. Card. Ferrerius Epiſcopus Vercellenſis, Nicienſis.

Carolus Franciſcus Comes de Villanova Taurinenſis.

Alamanus Tituli . . . . S. R. E. Card. Salviatus, Florentinus.

Chiappinus Vitelli Florentinus.

DIACONI IX.

Laurentius Tituli Sanctæ Agathæ in Suburra S. R. E. Cardinalis de Alteriis, Romanus.

Hieronymus Aſdrubal Fagnani.

Carolus Tituli S. Angeli in Foro Piſcium S. R. E. Card. Columna, Romanus.

Comes Bruttus Marcellus Porta Comenſis.

Fabius Tit. SS. Viti & Modeſti S.R.E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius, Piſaurenſis.

Abbas Alexander Baviera Senogallienſis.

Carolus Tituli Sanctæ Mariæ in Aquiro S.R.E. Card. de Marinis, Januenſis.

Guidobaldus Comes Iulianus Bononienſis, Abbas S. Nicolai de Mantua.

Alexander Tituli Sanctæ Mariæ in Coſmedin S.R.E. Cardinalis Albanus, Urbinas.

Abbas Franciſcus Dominicus Clementi Romanus.

Alexander Tituli S. Mariæ in Schala S.R.E. Card. Falconerius, Romanus.

Oratius Falconerius Nobilis Romanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Cardinalis de Iudice, Neapolitanus.

Antonius David Abbas Porro Nobilis Mediolanenſis.

Antonius Tituli Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Cardinalis Bancherius, Piſtorienſis.

D. Michael Benedet & Lueſſia Nobilis Oſcen. I.U.D.

Carolus Tituli S. Mariæ in Portico S.R.E. Card. Collicola, Spoletanus.

Marchio Gaſpar Orſinus de Cavaleriis Patritius Romanus.

IV.

Confirmatio Decreti Congregationis Rituum pro Ordine Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum circa recitationem Officii B. M. V. ſub titulo de Remedio. Dat. 29. Julii 1730. P. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Cum ſub die 12. Julii 1727. Sacra Rituum Congregatio ad inſtantiam Patrum Calceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum indulſerit, ut ab ipſis quotannis Dominica ſecunda Octobris recitari poſſit Officium Beatæ Mariæ Virginis ſub titulo de Remedio cum antiphonis & lectionibus, ut in Feſto S. Mariæ ad Nives, ſumptis ex Breviario Romano lectionibus ſecundi Nocturni, cumque ratione conceſſionis prædicti Officii, tum approbationis Lectionum propriarum ſecundi Nocturni, quæ a Patribus Trinitariis prætendebatur, variæ contentiones & lites exortæ fuerint inter ipſos Trinitarios & Patres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, habitoque per Patrem Magiſtrum Fratrem Alexandrum Illomei prædicti Ordinis de Mercede Procuratorem Generalem ad eamdem Sac. Rituum Congregationem recurſu, accedentibus etiam particularibus inſtantiis Patris Procuratoris Generalis Ordinis Prædicatorum, necnon Patris Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum, Emus & Rmus Dominus Card. Belluga in Ponentem, ſeu Relatorem deputatus infraſcriptum Dubium inter Partes concordatum examinandum propoſuit, videlicet: An ſit revocandum Decretum diei 12. Julii 1727. concedens Patribus Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Officium Beatæ Mariæ Virginis ſub titulo de Remedio, uti Patronæ minus principalis in caſu &c. Et Sacra eadem Congregatio, utraque parte tam in ſcriptis quam in voce informante audita, diſcuſſiſque juribus hinc inde deductis, variiſque circumſtantiis conſideratis, reſcribendum cenſuit: Affirmative die 21. Januarii 1730: factaque de his per me Secretarium Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. relatione, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit; necnon PP. Trinitariis quoad prædictum Officium Beatæ Mariæ Virginis de Remedio perpetuum ſilen- Tenor Decreti S. Congreg. Rituum.

Digitized by Google

tium impoſuit die 23. ejuſdem menſis, & anni 1730. N. M. Tedeſcbi Archiepiſcopus Apamenus Secretarius. Loco ✠ ſigilli.

Procuratoris Ord. B. Mariæ Redempt. Capt. poſtulatio pro confirmatione hujuſmodi Decreti;

§.2. Cum autem, ſicut pro parte dilecti filii Joſephi Mezquia Procuratoris Generalis prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret;

Quæ præmiſſis ſolitis abſolutionibus &c. ei conceditur.

§.3. Nos ſpecialem ipſi Joſepho gratiam facere volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Validatio præſentium Literarum.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſemper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 29.Julii 1730 Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

V.

Dat. die 2. Auguſti 1730 P. An.1.

Circa continuationem Viſitationis Apoſtolicæ Eccleſiarum & Locorum Piorum Urbis.

Viſitationem hujuſmodi indixit Innoc. PP. XII. anno 1693. Conſtit. Agrum univerſalis Eccleſiæ &c. *in noſtro Bullario num.42. Sequentes vero Pontifices Clemens XI. an.1701. Innocentius XIII. 1721., ac Benedictus XIII. anno 1724. eam perſequi ſuis Conſtitutionibus mandarunt.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Viſitatio ab Innocen. XII. inſtituta.

§.1. CUm fe. re. Innocentius Papa XII. prædeceſſor Noſter circa Pontificatus ſui primordia paſtoralem Cleri Romani omniumque almæ hujus Urbis Eccleſiarum, piorumque Locorum & operum Viſitationem inſtituerit, eamque ipſemet in Patriarchalibus ejuſdem Urbis Eccleſiis inchoaverit, ac ſibi in eo munere adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum Noſtrorum tunc ſuorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit & aſſumpſerit, eiſque quoſdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios ſubinde Cardinales adjunxerit, qui Viſitationem ipſam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, ſeu Actuarium Commiſſarium, & Fiſcalem, alioſque forſan Officiales & Miniſtros Sacræ Viſitationis hujuſmodi deputaverit, variaſque eiſdem Cardinalibus, ac eorum & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus & Miniſtris prædictis facultates, præeminentias, & indulta conceſſerit & impartitus fuerit, & aliàs prout in diverſis ipſius Innocentii prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur; & ſicut accepimus, memorati quidem Cardinales Viſitatores una cum Prælatis Coadiutoribus, etiam piæ mem. Clementis XI., Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum prædeceſſorum pariter Noſtrorum juſſu, Viſitationem hujuſmodi tam in eiſdem Patriarchalibus quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Eccleſiis, ac in multis Monaſteriis Regularium tam Virorum quam Mulierum, necnon Collegiis, Hoſpitalibus, Confraternitatibus & aliis Locis piis dictæ Urbis poſtea proſecuti fuerint, ſalutaribuſque monitis & decretis, ubi opus fuerit, providerint;

A Succeſſoribus confirmata, & continuata.

Nondum tamen in integrum peracta.

§.2. Viſitatio tamen ipſa in omnibus Eccleſiis, ac Locis & operibus piis prædictis nondum ſit peracta, ſed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indeciſa; Hinc eſt, quod Nos paſtorali ſtudio conſiderantes quantopere Viſitatio hujuſmodi utilis & neceſſaria ſit non modo ad tollendos abuſus, ſed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumcumque boni ex illa hactenus pruvenerit, & benedicente Domino proventurum ſit, ſi Viſitatio ipſa continuetur & abſolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum & gloriam, animarumque ſalutem opportuna & conducibilia ſunt, ſicut hactenus factum eſt, impoſterum quoque pie prudenterque ſtatuantur:

Quam neceſſaria ad tollendos, & præoccupandos abuſus.

Continuari præcipitur.

§.3. Motu proprio & ex certa ſcientia & mera deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, memoratam Viſitationem continuari & abſolvi: cauſaſque indeciſas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis atque juſtitiæ ratio ſuaſerit, terminari: Viſitationes particularium Eccleſiarum, ac Locorum & operum piorum jam incboatas abſolvi: necnon Eccleſias, ac Loca & opera pia tam hucuſque viſitata, quæ iteratam Viſitationem expoſcere videbuntur, quam nondum viſitata, viſitari: cæteraque omnia & ſingula Viſitationem hujuſmodi concernentia fieri, geri, ſtatui, & ordinari, ac exe-

executioni demandari debere, tenore præſentium decernimus & mandamus.

Singula privilegia Congregationem Viſitationis componentibus confirmat, & renovat.

§.4. Ac omnes & ſingulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus & ſingulis Officialibus & Miniſtris ſupradictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto etiam XIII. prædeceſſoribus per ſuas reſpective literas deſuper emanatas, quovis modo reſpective conceſſa & attributa, per obitum eorumdem Prædeceſſorum minime ceſſaſſe, nec ceſſare, ſed in ſuis robore & firmitate permanere, omnibus & ſingulis prædictis reſpective adhuc competere & ſuffragari debere, decernimus pariter & declaramus; & quatenus opus ſit facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta hujuſmodi eiſdem Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus & Miniſtris prædictis in omnibus & per omnia, prout eis reſpective a ſupradictis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto XIII. Prædeceſſoribus conceſſa & attributa fuerunt, motu ſcientia deliberatione & poteſtatis plenitudine paribus denuo concedimus tribuimus & impartimur.

Legalitas præſentium literarum.

§.5. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis, ſeu eorum aliquo intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſcumque gradus ordinis præeminentiæ & dignitatis exiſtant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut aliàs ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati citati & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarunt, adductæ verificatæ vel juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juſta pia & privilegiata cauſa colore prætextu & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis enormiſſimæ & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali ac individuam expreſſionem requirente, defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, ſeu in controverſiam revocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari vel intentari, ſeu impetrato; aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam &c. Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores; necnon ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac omnibus & ſingulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. prædeceſſor in ſuis literis ſupradictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 2. Auguſti 1730. Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VI.

Dat. die 12. Auguſti 1730. Pont. An. 1.

Confirmatio Indulti & uſus celebrandi Miſſas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini pro Congregatione S. Antonii Viennen. ejuſdem Ordinis.

Facultatem celebrandi Feſta nonnullorum Sanctorum ſui Ordinis Canonicis Regularibus Sancti Auguſtini Congregationis Lateranen. conceſſit Pius PP. V. anno 1570. Conſtit. Licet Eccleſia Dei &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futurum rei memoriam.

Procuratoris Generalis S. Antonii Viennen. poſtulatio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joſephus Depluvii Procurator Generalis Congregationis S. Antonii Viennen. Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini, quod ipſa Congregatio vigore Indulti ei aliàs a Sede Apoſtolica conceſſi, quod (ut aſſeritur) in viridi obſervantia exiſtit, reperitur in poſſeſſione ſeu quaſi poſſeſſione recitandi ac celebrandi Miſſas & Officia Sanctorum dicti Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini ad inſtar ſimilis conceſſionis dudum a ſan. mem. Pio PP. V. prædeceſſore noſtro per ſuas in ſimili forma Brevis die 18. Decembris 1570. expeditas literas, quarum initium eſt: Licet Eccleſia &c. Congregationi Lateranen. ejuſdem Ordinis factæ, quæ ſubinde ad alias paſſim Ordinis prædicti Congregationes, & nominatim S. Salvatoris in Italia, Sanctæ Genoveſæ in Gallia, ac Reformatam a B. Petro Fourier in Lotharingia, Apoſtolica auctoritate extenſa ſeu ampliata fuit.

Conceſſio aliàs a Sancto Pio V. facta; de qua ſupra.

Eam confirmat etiam pro Congreg. Sancti Antonii Viennen.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joſephus, præmiſſa quo firmius ſubſiſtant & ſerventur exactius, Apoſtolicæ

Digitized by Google

ſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratum Indultum ipſi Congregationi S. Antonii Viennen. a Sede præfata conceſſum, ac uſum in ea vigentem recitandi & celebrandi Miſſas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini ad inſtar enarratæ conceſſionis ab eodem Pio Prædeceſſore dictæ Congregationi Lateranen. factæ, ac ad alias ſupradicti Ordinis Congregationes extenſæ & ampliatæ, ſicut præmittitur, auctoritate præfata tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Præſentium Literarum auctoritas.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas, firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Congregationis S. Antonii Viennen. ac Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Auguſti 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. menſis Aug. Taſſ. 16.

VII.

Confirmatio quorumdam Decretorum anno 1725. a SS. Domino Noſtro uti ejuſdem Ord. Protectore, & a Benedicto XIII. ſpecialiter ad hoc Delegato, editorum pro bono Ordinis S. Franciſci Provinciæ Romanæ, illiuſque Fratrum regimine.

Dat. die 31. Auguſti 1730 Pont. An. I.

Alia nonnulla ſtatuta edidit Benedictus XIII. anno 1724. die 16. Novembris Conſtit. Univerſalis Eccleſiæ &c. *in Bullario XXXIX.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

SS.D. Noſter in minoribus cum eſſet, Tertii Ordinis S. Franciſci Protector.

Aliàs dum Cardinalatus honore fungebamur, emanarunt a Nobis uti tunc Tertii Ordinis S. Franciſci apud Sedem Apoſtolicam Protectore, & a fe. re. Benedicto XIII. Prædeceſſore Noſtro ad hoc ſpecialiter delegato, nonnulla Decreta pro ſalubri ejuſdem Ordinis, illiuſque Fratrum gubernio ac directione, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Series Decretorum ab eodem tunc temporis emanatorum.

§.1. Laurentius Tit. S. Petri ad Vincula S.R.E. Presbyter Cardinalis Corſinus, Tertii Ordinis S. Franciſci apud S. Sedem Protector, & ad infraſcripta per SS. D. N. Benedictum Divina providentia Papam XIII. ſpecialiter delegatus = Viſis ſupplicibus libellis P. Magiſtri Ludovici Patriarchæ SS. D. Noſtro porrectis, rimatiſque ſtatutis generalibus Fratrum Tertii Ordinis anno 1549. compilatis, & per cl. me. Cardinalem Carpenſem dicti Ordinis Protectorem approbatis, necnon Conſtitutionibus ſan. me. Urbani VIII. anno 1639. emanatis, ac Brevi ſa. me. Innocentii XII. anni 1693., & pluries tam in voce quam in ſcriptis audito ſuper tenore dictorum ſupplicum libellorum P. Procuratore Generali dicti Ordinis, utendo facultatibus deſuper per eumdem SS. D. Noſtrum nobis tributis & communicatis, per hunc infraſcriptum modum decernimus, declaramus, & per capita ſeparata ſententiamus.

De electione Procuratoris Generalis Ordinis à Deffinitorio Generali, vel Capitulo intermedio.

§.2. Et ſignanter quoad electionem Procuratoris Generalis Ordinis decernimus ac declaramus, impoſterum faciendam eſſe juxta formam dicti Brevis ſa. me. Innocentii XII., nimirum a Deffinitorio Generali tam Capituli Generalis quam Capituli Intermedii, ita tamen ut in electione ſervetur etiam diſpoſitio Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium anno 1549. emanatorum, in quo præcipitur, ne quiſquam ultra triennium eodem fungatur officio, niſi uno nimirum anno ab eodem vacaverit; adeoque in futuris electionibus ille Religioſus, qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem Officium iterum eligi vel confirmari, niſi per annum vacaverit, non obſtante Cap. 5. de Elect. Conſt. Urban., in quo permittitur P. Generali quod confirmare poſſit ultra triennium Procuratorem Generalem, quod plane Cap. 5. revocatum fuiſſe & eſſe per dictum Breve ſa. me. Innocentii XII. decernimus & declaramus.

De hujuſmodi officio ultra triennium non prorogando.

§.3. Et

De Procuratore hujuſmodi non eligendo ex Provincia, ex qua ſit Generalis Actualis, aut fuerit anteceſſor.

§.3. Et ad effectum, ut in hujuſmodi electione debitæ iuſtitiæ diſtributivæ ſervetur ratio, præcipimus & mandamus, quod Procurator Generalis prædictus non ſolum eligi nequeat pro toto ſexennio ea illa Provincia, ea qua ſit Generalis actualis, prout diſpoſuit prædictum Breve ſa. me. Innocentii XII., ſed neque in primo cujuslibet ſeaennli triennio eligi valeat ex illa Provincia, ea qua ſit Generalis immediate Anteceſſor.

Prior, qui per tres annos officio Prioris functus fuerit, in Priorem, aut Præſidentem alicujus Conventus, nonniſi tranſacto anno eligi poſſit.

§.4. Ut autem d. Cap.1. n.23. Statutorum generalium ſervetur etiam quoad electionem Priorum, ad eliminandum abuſum introductum eligendi Religioſum illum, qui tribus annis officium Prioris exercuit, in Præſidentem ejuſdem vel alterius Conventus, decernimus & declaramus, quod Prior ille, qui per tres annos officio prædicto functus eſt, eligi non valeat neque in priorem neque in Præſidentem, niſi tranſacto anno, ille vero qui Præſidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non poſſit ad officium Prioris eligi niſi ad biennium, itaut tempus Præſidentatus prædicti ſupra annum in triennio computetur ad effectum vacationis.

Præſident vero, qui fuerit, nonniſi ad biennium eligi poſſit in Priorem.

Ad officia quæcumque nonniſi filii illius Provinciæ admittendi.

§.5. Ad abolendum pariter alterum abuſum, quo filii unius Provinciæ eliguntur in Priores, Deffinitores, & aliquando etiam in Provinciales alterius Provinciæ, decernimus declaramus & ſententiamus, quod in futurum quacumque prætenſa conſuetudine non obſtante, quod ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejuſdem Provinciæ tantum ſub pœna nullitatis electionis: In caſu vero deficientiæ Religioſorum in Provinciis parvis, ſervandum eſſe Cap.5 de elect. Conſtitutinnum Urbanarum, quo decernitur, quod in ſitis Provinciis parvis, ſi neceſſitas urgeat Deffinitores & Diſcreti Provinciales admitti poſſit etiam ad alia officia Provinciæ.

Caſus derogationis.

Provincialis Provinciæ Romanæ ſingulis annis vel pluries Cænobium SS.Coſmæ & Damiani viſitare teneatur.

§.6. Declaramus inſuper & decernimus, quod Provincialis Provinciæ Romanæ in eaecutionem Cap.4. Statutorum generalium ultra Viſitationem Patris Generalis ſemel in anno vel ſæpius pro rei neceſſitate poſſit & debeat auctoritate ſua Provinciali viſitare Cænobium SS.Coſmæ & Damiani Urbis. Volumus tamen, quod per præſens Decretum nullum inferatur præjudicium prætenſis juribus P. Generalis quoad pertinentiam dicti Cænobii, quæ jura unicuique ea partibus ſalva eſſe decernimus.

Salvo tamen quocumque jure.

Quod viſitatio alicujus Conventus extra Urbem Procuratori Generali committi non poſſit.

§.7. Quamvis autem P. Generalis in caſu quo fuerit aliis nccupationibus detentus, curam Viſitationis Provinciarum poſſit alteri demandare; attamen Viſitationem alicujus Provinciæ vel Conventus eatra Urbem Romanam P. Procuratori Generali committere non poſſe decernimus & declaramus, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium; ae ita impoſterum ſervari præcipimus.

De electione Diſcreti Conventualis.

§.8. Qun vero ad electionem Diſcreti Conventualis decernimus ac mandamus, ut in proaimo futuro Capitulo Generali proponatur omnibus Vocalibus, num eapediat demandare, quod impoſterum P. Generalis pro tempore nequeat præeſſe & intereſſe hujuſmodi electionibus, vel ſaltem remanere debeat iu arbitrio vel voluntate Capitulorum Conventualium tempus, quoad electionem Diſcreti devenire placeat, itaut P. Generalis inhibire non poſſit, ut electio non perficiatur, niſi adveniente tempore ſuæ Viſitationis; præfatoque Capitulo Generali committimus & demandamus, ut Decreta & remedia ſuper bis juxta ſenſum majoris partis Vocalium conficiat ac eahibeat.

De compilatione omnium Decretorum a Capitulis Generalibus, vel aliis Capitulis editorum.

§.9. Cui quidem Capitulo Generali, ut præfertur, proaime futuro pariter committimus & demandamus, quod eaaminare debeat & definire, an eapediat devenire ad compilationem omnium Decretorum uſque modo a Capitulis Generalibus & Congregationibus intermediis confectorum; & quatenus major pars in partem devenerit affirmativam, deputaudos eſſe per dictum Capitulum unum vel plures Patres ad prædictam compilationem perficiendam intra determinatum tempus ab eodem Capitulo præfiniendum; Si vero compilationem prædictam non eſſe faciendam Capitulum decreverit, imprimendas eſſe Conſtitutiones Urbanas decernimus & mandamus, ſumptibus omnium Provinciarum intra terminum trium menſium poſt eapletum Capitulum Generale.

Pro Magiſtris admittendis in Deffinitorio Generali nihil innovandum.

§ 10. Verum circa reliqua expoſita & prætenſa per Patrem Ludovicum Patriarcham quantum ad Magiſtros admittendos in Definitorio Provinciali, & ad prætenſa vota Magiſtrorum Provinciæ Romanæ in Capitulis Provincialibus, & Ex-Provincialium in Congregationibus intermediis, nihil innovandum, & reſpective ſervandas eſſe Conſtitutiones Urbanas, ſtatuta generalia, & Breve Innocentii XII. decernimus & mandamus.

Quod in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ ex exteris ſolummodo Patris Generalis actualis votum deciſivum & conſultivum habere debeat.

§:11. Attamen quia ex intereſſentia plurium Superiorum & Officialium Generalium in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ maximum ea multiplicitate extraneorum ſuffragiorum oritur eidem Provinciæ præjudicium, ea ſpecialibus cauſis in hac Provincia concurrentibus, demandamus & præcipimus, quod, quibuſcumque non obſtantibus, in Capitulis & Congregationibus præfatæ Provinciæ Votum deciſivum & conſuetivum babere poſſit & debeat dumtaaat P. Generalis actualis excluſis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuſcumque Provinciæ ſint, & qualitatis; & ita præcipimus mandamus & reſpective declaramus non ſolum iſto, ſed omni &c. Datum ex noſtris ædibus hac die 29. Martii 1725. L. Cardinalis Corſinus Prote or & Delegatus Apoſtolicus = Loco ✠ Sigilli.

Hujuſmodi Decretorum confirmatio per SS.D.N.

§.12. Cum autem ſicut pro parte dilecti Filii Joſepbi Mariæ Ruccioli Fratris, eapreſſe Profeſſi, ac Miniſtri Provincialis Provinciæ Romanæ dicti Ordinis Nobis nuper eapoſitum fuit, ipſe, Decreta hujuſmodi quo firmius ſubſiſtant & ſerventur eaactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio communiri plurimum deſideret: Nos ipſius Joſephi Mariæ votis hac in re, quantum eum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis exenmmuni:aationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis

Sen-

Sententiis, cenſuris & pęnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur, vim & efficaciam adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, qui deſuper quomodolibet interveniſſe dici prætendi vel cenſeri poſſunt, ampliſſime ſupplemus & ſanamus.

Pręſentium literarum fides & obſervantia.

§.13. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces eſiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarius & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque pręeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere ac irritum & innane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium in contrarium derogat.

§ 14. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis babentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum bac vice dumtaxat ſpecialiter & espreſſe derogamus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 31. Auguſti 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

F Card. Oliverius.

VIII.

Dat. die 9. Septem. 1730. Pont. An. 1.

Jubileum Univerſale ad implorandum Divinum Auxilium initio ſui Pontiſicatus pro ſalutari Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ regimine.

CLEMENS PAPA XII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis Salutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium à præſenti univerſalis Eccleſiæ ſtatu petitum.

UBi primum ſupernæ Vocis humilitatem Noſtram ad Beati Petri Cathedram regendam evocantis ſonitus auribus noſtris intonuit, timor & tremor venerunt ſuper Nos, & conteſerunt Nos tenebræ, meritoque ad Dominum cum Propheta esclamavimus: Audivi auditum tuum & timui: conſideravi opera tua & expavi: cum uon ignoremus & muneris magnitudinem & virium noſtrarum imbecillitatem, animoque proſpiceremus miſeram temporum conditionem & undique circumſtantes difficultates anguſtias ac pericula; & (quod Nos masime angebat) Sancta Dei Eccleſia tot hæreſibus & in Religione diſſidiis lacera, multorumque filiorum ſuorum, a ſalutari Chriſti norma graviter deviantium vitiis fæda oculis noſtris obverſaretur, facta quaſi vidua plorans in nocte, & lacrymæ ejus in Maſillis ejus; vt illud jure conqueri poſſemus: quomodo obſcuratum eſt aurum, mutatus eſt color optimus, diſperſi ſunt lapides Sanctuarii in capite omnium platearum. Quæ in amaritudine animæ noſtræ cogitantes, non aliter delatam Apoſtolicæ ſervitutis ſarcinam, quam ut increbreſcentis Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obſequeremur dolentes ſuſcepimus. Cæleſti autem monito edocti, quod ſicuti nemo de ſua juſtitia præſumere, ita de Dei miſericordia diffidere nemo debet, Patrem totius conſolationis aſſidue deprecamur, ut qui tanti fuit Nobis bonoris auctor, fore non dedignetur adminiſtrationis adjutor; ac ne ſub oneris gravitate ſuccumbamus, ſupponat manus ſuas; & virtutem largiatur, qui contulit dignitatem. Idipſum & vos, quibus paſtoralem curam impendere cæpimus, & deinceps, quamdiu divinæ Bonitati placuerit, impenſuri ſumus, coniunctis Nobiſcum precibus agatis.

Cantic. Habacuc.

Ierem.

Adhortatio ad Chriſtifideles, ut ſanctis operibus S. S. ſuffragentur.

§.1. Depoſito itaque per veram pęnitentiam peccatorum pondere, precibus, jejuniis, aliiſque pietatis operibus ausilium ex alto ſinceris concordibuſque ſuffragiis imploremus, ut a quo omne datum optimum, & omne donum perfectum deſcendit, det Nobis Spiritum Conſilii & fortitudinis, quo commiſſum Nobis Dominicum Gregem feliciter regere, ac cum illo ad æternæ vitæ gloriam pervenire mereamur. Et quia præcipuæ paſtorales muneris noſtri partes ſunt, omnibus Eccleſiis, quarum Nobis divinitus injuncta eſt ſollicitudo, idoneos Præſules conſtituere, precemur æternum Paſtorem, ut qui Vicariam ſuam in terris Poteſtatem humilitati Noſtræ concedere dignatus eſt, tales Nobis tribuat, Eccleſiis univerſis Paſtores præficere, qui & ipſi facti forma gregis populum curæ ſuæ creditum non ſolum doctrina verbi, ſed etiam esemplo boni operis proſpere dirigant & Eccleſias ſibi commiſſas uberius pietatis incrementis locupletent.

Quam neceſſarium idoneos Præſules minoribus Eccleſiis conſtituere.

Quodque ipſis incumbat munus ſelectos ſibi miniſtros comparare.

§.2. Antiſtites vero Catbolici, in partem ſolicitudinis noſtræ vocati, in hoc ſerio incumbant, ut eos deligant Ordinis Eccleſiaſtici miniſtros, præſertim animarum Rectores, qui munia ſua digne impleant, & vivos lapides in ędificium Cęleſtis Jeruſalem præparare adnitantur. Religioſi quoque & Sanctimoniales vota ſua Domino in Sanctitate & Juſtitia reddant, ut ſuavis Chriſti odor de bona eorum converſatione fragrans Sanctam Matrem

trem Eccleſiam recreat, ac omnes demum fideles, abjicientes opera tenebrarum, & induentes arma lucis, ita dirigant in conſpectu Domini vias & greſſus ſuos, ut Fidei, quam profitentur, finem & repromiſſionem, ſalutem ſcilicet animarum ſuarum, reportare valeant, jugiter memores, oportere Nos, quotquot & qualeſcumque tandem ſumus, poſt emenſum hujus mortalis ævi ſtadium, manifeſtari ante Tribunal Chriſti, ut referat unuſquiſque, prout geſſit, ſive bonum ſive malum. Oremus unanimiter, ut Deus pacis, qui Reges in thronos collocat, dies noſtros in ſua pace diſponat, ac Principum Chriſtianorum Animos vinciat in vinculo charitatis, Turcarum aliorumque Infidelium vires & conſilia conterat. A magno Patre familias ſupplices petamus, ut vineam ſuam, quam plantavit, electam cuſtodiat; Hœreticos & Schiſmaticos ad Catholicæ fidei veritatem Eccleſiæque unitatem reducat: populumque ſuum protegat, & ab iracundiæ ſuæ flagellis ac terroribus miſericorditer liberet. Hæc vero ut ferventiori ſpiritus ardore, uberiorique fructu fiant, priſcum ac laudabilem Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum morem ſecuti, cœleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit divina dignatio, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio prædicti Jubilæi.

§.3. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, univerſis & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe noſtra degentibus, qui ſolemni proceſſioni, quam Dominica tertia currentis menſis Septembris ab Eccleſia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Baſilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, Prælatis quoque & Officialibus ejuſdem Curiæ, univerſoque Clero & Populo benedicente Domino de more agemus, devote interfuerint; vel Sancti Joannis in Laterano Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Eccleſias ſeu Baſilicas, vel earum aliquam, intra ſpatium illius vel alterius proxime ſubſequentis hebdomadæ, ſaltem ſemel devote viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium pias ad Deum preces, ut ſupra effuderint; ac quarta & ſexta feria & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint & peccata ſua confeſſi Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac Pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggererit devotio, erogaverint.

Conditiones requiſitæ ad conſecutionem hujuſmodi Indulgentiarum.

Exiſtentibus extra Urbem, quo pacto Indulgentias haſce aſſequi poſſint.

§.4. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum vel eorum Vicariis ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam Animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios vel eorum Vicarios ſeu Officiales vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſurarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibiq; ut ſupra, oraverint, ac quarta & ſexta feriis ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem, ſicut in anno Jubilei viſitantibus certas Eccleſias intra & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur. Navigantes vero & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali vel majori aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint & valeant.

Pro Navigantibus.

Pro Regularibus in Clauſtris degentibus;

Cæteriſque legitime impeditis.

§.5. Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus etiam in Clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in Carcere aut in captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

De Confeſſario eligendo, ejuſque facultate.

§.5. Inſuper omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam Laicis quam Eccleſiaſticis Sæcularibus & Regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti tam in Urbe præfata quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis & Inſtituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis ſuſpenſionis & aliis Eccleſiaſticis ſententiis & cenſuris, a jure vel ab homine quavis cauſa latis ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis exceſſibus criminibus & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis & Sedi Apoſtolicæ etiam in literis die Cænæ Domini legi ſolitis contentis, & aliàs per quaſcumque Noſtras aut Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſolvere & liberare valeant; & inſuper vota quæcumque (Religionis & Caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus

pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis.

De hujuſmodi Jubilæo ubique publicando.

§.7. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum ubicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent, non tamen, qui per dictos Prædeceſſores a Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Communione quomodolibet ſeparati fuerint, ut cum præſentium literarum tranſumpta aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora retardatione vel impedimento per ſuas Eccleſias & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent & publicari faciant Eccleſiamque ſeu Eccleſias viſitandas deſignent.

De caſibus reſervatis.

§.8. Non intendimus autem, per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate ſeu inhabilitate, quoquo modo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi ſeu habilitandi & in priſtinum ſtatum reſtituendi etiam in foro conſcientiæ; neque pariter eaſdem præſentes iis, qui etiam eorum nomine ſpecialiter non expreſſi a communione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, ut præfertur, ſegregati, ſeu a Nobis & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato vel Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in Sententias & Cenſuras incidiſſe declarati vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatis fecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Clauſulæ derogatoriæ.

§.9. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Indulgentiarum & Facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant; necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum ſive Inſtitutorum Regularium, etiam juramento confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus Congregationibus & Inſtitutis illorumque perſonis, quomodolibet conceſſis approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.10. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Septembris 1730. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

IX.

Dat. die 11. Septemb. Anno 1730. P. 1.

Confirmatio Statutorum & Decretorum pro Congregatione Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, in Capitulo & Diffinitorio Generalibus dictæ Congregationis factorum.

Alia non abſimilia Statuta pro regimine Provinciarum hujuſce Congregationis, ac præcipue pro Congregatione Sancti Joachimi Polon. confirmavit Benedictus XIII. Conſtit. Militantis Eccleſiæ &c. *num CXCVI. Conſtit. vero* Exponi Nobis &c. *num. CCXVI. Capitulo ac Diffinitorio Generalibus facultatem conceſſit Decreta & Statuta condendi pro regimine omnium Provinciarum ſuæ Congregationis; quæ hic a Sanctiſſimo Domino Noſtro confirmantur.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quod authore Deo gerimus, ſolicitudo Nos urget, ut paternam Chriſtifidelium Altiſſimi obſequiis ſub arctioris vitæ regularis Inſtituto mancipatorum curam peculiari charitate geremus ea, quæ pro felici proſperoque illorum regimine & gubernio provide conſtituta eſſe noſcuntur, quo firma ſemper atque ſtabilia permaneant, Apoſtolici muniminis præſidio roboremus.

Juxta facultatem Congregationi huic a Bened. XIII. (de qua ſuperius) conceſſam.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias poſtquam fel. rec. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 4. Auguſti 1727. expeditas literas, quædam Decreta Definitorii Generalis ejuſdem Congregationis pro ſalubri Provinciæ Sancti Joachimi, non ita pridem in Regno Poloniæ inſtitutæ, potiſſimum edita approbaverat, ac per alias ſuas in pari forma Brevis literas die 26. Februarii 1728. poſtmodum emanatas Capitulo Generali Congregationis præfatæ tunc proxime celebrando, ac deinde eidem Definitorio Generali facultatem conceſſerat novas condendi leges ſeu conſtitutiones ad uni-

uaiforme gubernium, in omnibus ipſius Congregationis Provinciis, tam eatenus intra & extra Hiſpaniarum Regna & dominio erectis, quam ubicumque impoſterum erigendis, ſtabiliendum; necnon ad Capitulorum Generalium & Provincialium celebrationem ſpectantes, habendo tamen præ oculis decreta Deſinitorii Generalis pro dicta Provincia Sancti Jnachimi, ſic, ut præmittitur, edita & approbata, quæ nibilominus explicare, extendere, moderari, & ad uniformitatem dicti Gubernii accomodare poſſent, itaut nuvæ leges ſeu couſtitutiones ſic condendæ ab bac Sancta Sede approbarentur, & alias, prout in binis memorati Benedicti prædeceſſoris literis, quarum tenores præſeutibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, plenius contiuetur; Nuperum Capitulum ac ſucceſſiue Deffinitorium generalia prædicta, facultati & literis præſatis inhærendo, diverſa ſtatuta ac nova Decreta pro uniformi omnium Provinciarum dicti Ordinis regimine ediderunt, & ad hanc Sanctam Sedem tranſmitti curarunt, ut noſtro & ejuſdem Sedis patrociuio munirentur.

Edita Decreta pro univerſi Ordinis Provinciis,

Confirmantur.

§.2. Nos vero eadem ſtatuta & nova decreta Venerabilibus Fratribus Noſtris S.R.E. Cardinalibus negociis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitis diſcutienda commiſimus, qui andita deſuper dilecti filii noſtri Ludovici ejuſdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis Bellugæ & Muncada nuncupati, ad ejuſmodi negotium examinandum a dictis Cardinalibus deputati, relatione, illa per eumdem Ludovicum Cardinalem corrigi, ac mndificari mandarunt, prout re ipſa ab ipſo Ludovico Cardinale correcta, modificata, ac in uoum volumen redacta fuerunt tenoris, qui ſequitur videlicet.

Statata ac Decreta a Capitulo generali, ac generali Diffinitorio Ordinis Diſcalceatarum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ſtabilita ac ordinata pro uniformi gubernio omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hiſpaniarum Regna erectorum, quam ubicamque impoſterum erigendarum.

Benedict. XIII pro hujuſmodi Decretorum confectione conceſſiones.

§.3. Sanctiſſimus Dominus Noſter fel. rec. Benedictus XIII. per ſuas literas ſub forma Brevis expeditas die 4. Auguſti anni 1727. auctoritate Apoſtolica approbavit & confirmavit omnia & ſingula decreta, quæ Diffinitorinm generale Ordinis Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hiſpaniæ ſtatuerat pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi auctoritate Apoſtolica in Regno Poloniæ erectæ, & per alias literas etiam in forma Brevis expeditas die 26. Februarii anni 1728. Sanctitas Sua benigne indulſit, & amplam facultatem conceſſit Capitulo generali tunc proxime eodem anno celebrando, & poſt ipſius Capituli celebrationem Diffinitorio generali tunc futuro & nunc exiſtenti, ad effectum ſtatuendi uniforme guberuium omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hiſpaniarum Regna erectarum, quam ubicumque in poſterum erigendarum, ac condendi & ſtatuendi novas leges & ordinationcs non ſolum pro dicto uniformi regimine, ſed ſpectantes etiam ad Capitulorum generalium & provincialium celebrationem, babendo tamen præ oculis prædictas literas pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi expeditas, quas ſimiliter conceſſit poſſe explicari, extendi, moderari, & accommodari ad prædictum regimen uniforme; ideoque prædictum Capitulum generale, proxime præteritum, & poſt ipſum ſubſequens, præſenſque Diffinitorium generale, ſupradictis facultatibus & conceſſionibus innitendo, ſequentia decreta, & ad uniforme omnium Provinciarum Ordinis ſtatuta ordinarunt & ſtatuerunt.

Quod Breve Bened. XIII. pro Provincia S. Joachimi in Polonia extendatur ad reliquas totius Ordinis Provincias.

§.4. Primo, quod prædictum Breve pro bono regimiue Provinciæ Sancti Joachimi, & in eo gubernium illius Provinciæ Sanctiſſimo Domino Noſtro fel. rec. Benedicto XIII. confirmatum, extendatur ad omnes totius Religionis Provincias modo erectas, & impoſterum erigendas tenore ſequenti, quo Decreta illa explicata, extenſa, & accomodata ſunt vi facultatis Capitulo & Diffinitorio generali conceſſæ per literas ſupracitatas, & ultimo expeditas ab eodem Sanctiſſimo Domiuo: ſcilicet quod Capitulum Provinciale in ſingulis Ordinis Provinciis celebretur de triennio in triennium ſabbato, ſi fieri poſſit, ante quartam Domioicam poſt Paſcba, itaut in duabus Provinciis, vel in tribus, ſi creverit numerus Provinciarum cujuſcumque familię, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale; in alia aut aliis Provinciis anno poſt Capitulum generale, niſi juſta de cauſa Superior generalis ex familia aſſumptus aliquod Capitulum anteponat vel poſtponat, quod facere poterit per tres tantum menſes; tunc enim celebrabitur tempore & die deſignando ab ipſo Superiore generali, & ſemper extra Curias Principum in Dnmo ad arbitrium prædicti Superioris, conſulto tamen Diffinitorio Provinciali, deſtinanda.

De tempore celebrandi Capitula Provincialia.

Quod Diffinitores Provinciales juriſdictionem ſuam exercere poſſint poſt confirmationem Apoſtol. &c.

§.5. Secundo, quod Diffinitures Provinciales, quos pro efformatione Provinciarum Diffinitorium generale vi prædictarum facultatum elegit, poſt Capitulum generale proxime præteritum, quatuor ſcilicet pro unaquaqne Provincia, quique modo nullam juriſdictionem exercent ex defectu confirmationis Apoſtolicæ, immediate poſt confirmatinnem prædictæ Sedis Diffinitoria celebrare, aliaque ſui muneris facere poſſint.

Quod Vocales a Diffinitorio electi pro unaquaque Provincia vocem activam habeant in Capit. Provincialibus ſuarum Provinciarum.

§.6. Tertio, quod cęteri Vocales ſimiliter electi a Diffinitorio generali juxta prædictam facultatem, ipſique Diffinitores Provinciales vncem activam habeant, & exercere poſſint in Capitulo Provinciali ſuæ reſpective Provinciæ, & reſpective in ſuo Diffinitorio ipſi Diffinitores, ſi ante primum Capitulum aliquo Diffinitorio competat electio.

De concurrentia Capituli Provincialis cum Generali.

§.7. Quarto, quod ut futuris temporibus nullum Capitulum Provinciale concurrat ipſo die & anno cum Capitulo generali, ad quod concurrere debent Provinciales, omnia Capitula ſex Provinciarum, quæ prima & immediata erunt, celebrentur a ſabbato ante quartam Dominicam poſt Paſcba anni pro-

E 2 xime

ximè venturi 1731. uſque ad Sabbatum ante quartam Dominicam poſt Paſcha anni immediate ſequentis 1732. tempore & diebus intra prædictum annum, deſignandis a Diffinitorio generali pro commodiore cujuſcumque Capituli celebratione.

De tempore celebrandi ſequentia Capitula Provincialia poſt primum Generale.

§.8. Quinto, quod ſequentia Capitula Provincialia, quæ ſecunda erunt cujuſcumque Provinciæ, celebrentur ante & poſt Capitulum generale modo ſupradicto, itaut in Provinciis, in quibus hæc priora Capitula prius celebrata fuerint, ſecunda celebrentur Sabbato ante quartam Dominicam poſt Paſcha anni 1735., & in aliis in quibus poſterius hæc prima celebrata fuerint eodem Sabbato celebrentur anni 1736., ſic enim futuris temporibus de triennio in triennium ſine concurrentia Capituli generalis celebrabuntur.

De convocatione Gremialium ad Capitula Provincialia, & Literis convocatoriis.

§.9. Sexto, quod ad Capitulum Provinciale Superior Provincialis per ſuas literas convocet Gremiales juxta inſtructionem Superioris generalis, qui per ſex menſes ante Capitulum tenebitur illi notam facere deſignationem Domus, temporiſque & diei, ut ea omnia denunciet in literis convocatoriis eis, qui concurrere debent & poſſunt. De his autem convocatoriis idem intelligatur, quod dictum eſt circa Capitulum generale Ordinis, ut earum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certiorem faciat Præſidem Capituli illico ac in Domum Capitularem accedat Præſes:

De Præſide Capituli Provincialis.

§.10. Septimo, quod in quocumque Capitulo Provinciali cujuſcumque familiæ, ſcilicet intra & extra Hiſpaniam, Præſes erit Superior generalis Ordinis, ſi adfuerit intra illam; ſi vero extra illam fuerit, Præſes erit, in altera familia Superior generalis illius, ſive ſit Commiſſarius ſive Vice-Commiſſarius ſit: In propria vero familia Superioris generalis Ordinis, ſi prædictus Superior generalis fuerit extra illam, Præſes erit ille, quem pro tempore ſuæ abſentiæ elegerit in Præſidem totius familiæ; Si autem ob juſtas cauſas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrant in Provinciis longe inter ſe diſtantibus, Superior generalis, niſi magno labore ad aliquod Capitulum Provinciale concurrere nequeat, tunc & eo caſu poterit deſignare Præſidem pro Capitulo Provinciali, cujus præſidentiam pro ſe non elegerit; Cæterum ſemper tenebitur eligere Præſidem ex Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum, & niſi inſtante Diffinitorio Provinciali concurrentibuſque omnibus ſuffragiis præter unum, deſignare non poterit, Præſidem ex altera ejuſdem familiæ Provincia aſſumptum.

De modo eligendi Præſidem Capitulorum Provincialium, quæ primum Generale præceſſerint.

§.11. Octavo, quod in bis primis Capitulis Provincialibus præcedentibus Capitulum generale, in quo Miniſtri generalis electio inciderit, cujuſcumque Capituli Provincialis Præſes ſit Miniſter generalis, vel Diffinitor generalis filius illius Provinciæ, vel quem ipſe Miniſter generalis ex eadem Provincia deſignet in Præſidem; quod intelligendum eſt intra & extra Hiſpaniam, & quatenus contingat fieri diviſionem Familiarum in futuris Capitulis generalibus cum confirmatione Sanctæ Sedis ad inſtar illius diviſionis, quæ habetur in Religione Sancti Franciſci, tunc præſidentia vel Præſidis deſignatio fiet a Commiſſario generali reſpectu Provinciarum illius Familiæ, quam Commiſſarius generalis gubernabit.

De iis qui ad Capitula Provincialia concurrere debent etiam ſub pœna utriuſque vocis.

§.12. Nono, quod ad Capitulum Provinciale, niſi detenti fuerint infirmitate vel impedimento inevitabili, concurrere debent ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ in perpetuum Superior Provincialis, Diffinitores Provinciales, duo Miniſtri ſocii Redemptor Captivorum, & Procurator Provinciæ; itaut ſi in aliqua familia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicujus Principis communi Curia, hic ſuffragium habere debeat in Capitulo ſuæ Provinciæ, de qua aſſumptus fuerit; & in eo caſu licet ſit alius Procurator particularis ejuſdem Provinciæ, hic non habeat ſuffragium. Deinde ſuffragium habere poſſunt, quin cogantur adeſſe Capitulo, qui aliquando fuerint Superiores generales, aut Diffinitores generales Ordinis, vel Familiæ ex ea Provincia aſſumpti, vel qui fuerint Provinciales illius; demum ad Capitulum, & extra Domum Capitularem ſub prædicta pœna privationis accedere tenentur duo ſocii in defectum.

De præcedentiis.

§.13. Decimo, quod in aula Capitulari & extra illam tempore Capituli ſedeant præcedant & præſideant Capitulares eo modo & forma, quibus dictum eſt de vocalibus Capituli generalis. Monemus autem Patres Diffinitores generales actuales, ut tempore hujuſmodi Capituli extra Domum Capitularem in alio Conventu commorentur, niſi actuali infirmitate impediantur a prædicta Domo Capitulari ad alium Conventum pergere, vel niſi aliquis ipſorum ſit Præſes Capituli.

Diffinitores Generales tempore Capitul. Provincialis extra Domum Capitularem commorari debent.

De tempore, quo Capitulares Domum Capitularem ingredi debent.

§.14. Undecimo, quod Capitulares ſolum ingredi poterunt Domum Capitularem feria quinta immediate ante celebrationem Capituli exceptis illis, qui excipiuntur reſpectu Capituli generalis, & ademptis ſociis ſecundis, qui niſi vocati, accedere non poterunt. Studentes autem, qui examinandi fuerint poſt electiones, accedere poterunt. De cætero autem circa præambula ante electiones ſimiliter obſervanda ſunt omnia, quæ ſtatuta ſunt circa Capitulum generale in Conſtitutionibus Ordinis; eligibilitatis vero ſcrutinia pariter fiant, hoc nimirum modo: Eadem feria quinta Præſes Capituli omnibus Gremialibus manifeſtet cathalogum, a Diffinitorio provinciali ipſi traditum, omnium Religioſorum, qui intra Provinciam juxta noſtras Conſtitutiones, inſpectis graduatione & interſtitiis, apti ſint, ut ex illis fiat eligibilitatis ſcrutinium.

De modo faciendi ſcrutinia eligibilitatis.

De modo eligendi Provincialem per Gremiales.

15. Duodecimo, quod feria ſexta congregentur in aula Capitulari, ut ex aptis juxta cathalogum illis creditum a Præſide ad officium Provincialis, unuſquiſque gremialium in ſchedula una ſcribat nomina quinque eorum, quos juxta ſuam conſcientiam ſelegerit inter omnes ad tale munus. Poſtea omnium ſchedulæ extrahantur ab urna aut vaſe deſtinato, & a Præſide duobuſque immediate Vocalibus ſecrete regulentur, itaut

Digitized by Google

itaut ſelectis illis, qui plures voces habuerint, juxta dicta de hoc ſcrutinio in Capitulo generali faciendo, eorum nomina ſcribantur ab uno trium, & facto juxta ibidem dicta ſcrutinio uſque ad numerum quintum eligibilium, eligibiles declarentur & publicentur, ut Gremialibus omnibus conſtet ipſos eligibiles eſſe, ut ex illis ſuo tempore eligant in Provincialem illum, quem omnibus inſpectis quiſque judicet eligendum.

De electione ſimiliter Diffinitorum Provincialium per Gremiales.

§.16. Tertiodecimo, quod poſt hoc ſcrutinium fiat ſecundum ad Diffinitorum Provincialium ſelectionem; & quia inter Diffinitores nulla inæqualitas eſt officii, quiſque Gremialium in ſua ſchedula nominare debet octo ex aptis ad munus Diffinitoris, & ſcrutinium fieri debet octo ex illis, qui plures voces habeant, itaut ſolum nominentur proxime eligibiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, ut ex eis tempore ſuo eligant Vocales quatuor Diffinitores Provinciæ. Similiter tertium fiat ſcrutinium ad Miniſtrorum ſelectionem, & ad illud ex aptis, ut dictum eſt, unuſquiſq; Vocalium in ſua ſchedula ſcribat talem numerum Religioſorum aptorum, ut in medietate excedat numerum Domorum Provinciæ, pro quibus eligendi ſunt Miniſtri: Hoc enim more fit inter Carmelitas Excalceatos: & facto ſcrutinio, regulatiſque vocibus modo dicto, ſeligantur eligibiles in Miniſtros uſque ad miniſteriorum duplicatum numerum, ut ex his omnibus Miniſtri eligi poſſint, quin Vocales teneantur eligere in Miniſtrum alicujus Domus unum ex duobus determinate ſumptis, ſed valeant eligere, quem maluerint ex contentis in ſupradicto numero: Denique ad Sociorum omnium ſelectionem fiat ſcrutinium, ſicuti ad ſeligibilitatem Diffinitorum.

De Domorum graduatione ad Miniſtros eligendos a Capituli Præſide facienda & publicanda.

§.17. Quarto decimo, quod Præſes Capituli manifeſtet Vocalibus graduationem Domorum a ſe factam præciſe ad eligendos Miniſtros pro illis ut habetur in Clementinis Conſtitutionibus Noſtris, & ſtatim ſeparentur Capitulares a Diffinitorio, quod ſolum deputare debet dictos Vocales ad legendas epiſtolas miſſas ad Capitulum juxta dicta de Capitulo generali.

De juramento a Vocalibus præſtando.

§.18. Quintodecimo, quod ſequenti die ſabbato, nempe factis omnibus, quæ fieri debent in Capitulo generali, congregentur in aula Capitulari, & facta a Præſide exhortatione lingua omnibus communi fiant abſolutio, electorum juramentum, electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretarii Scrutinii, & Pronunciatoris, eadem forma eiſdemque factis juramentis, ſicut dictum eſt de Capitulo generali in Conſtitutionibus Ordinis, & his omnibus finitis ad electiones procedant Vocales.

De præliminaribus ad electionem Provincialis.

§.19. Decimo ſexto, quod ante prandium fiat ſemper, & ſola fiat electio Miniſtri Provincialis; qua facta, omnes Vocales præter Præſidem & Superiorem Provincialem, cujus officium expirat, pergant proceſſionaliter in Eccleſiam cantantes Himnum *Te Deum &c.* & ibi ab eo benedictionem accipiant eo modo & forma, quibus juxta noſtras Conſtitutiones Clementinas fit in electione Miniſtri generalis. Veſpere autem congregetur Capitulum, & ſi Provincialis electus præſens fuerit, ſedeat immediate ad Præſidis ſiniſtram; non tamen præſideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedat, nec officium exerceat, uſquequo finiatur Capitulum, nec ſi abſens ſit, illum Capitulum expectet, ſed proſequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia poſt confirmationem juxta Ordinem electionis regulanda erit.

De electione Miniſtrorum Conventualium, Vocalium pro futuro Capitulo Generali &c.

§.20. Decimo ſeptimo, quod ſequentibus diebus, qui omnes pro celebratione Capituli ad ſummum erunt novem, fiant electiones Miniſtrorum Conventualium, ſecundum graduationem Domorum antea dictam, & poſt omnium Prælatorum electiones eligantur canonice duo Socii ex Miniſtris noviter electis, qui ad Capitulum Provinciale futurum concurrere debeant, ut Socii primi. Præterea eligantur alii duo, qui fuerint aliquando Miniſtri, quamvis in eo Capitulo in Miniſtros non ſint electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati tanquam Socii ſecundi, quorum primus, deficiente aliquo gremiali, cui concurrere non ſit liberum, ſuffragium habeat pro eo, & ſecundus ſuffragium habeat, ſi deficiat alter, quique ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manere debent tempore Capituli, ut præſto ſint concurrere, ſi vocentur; non autem eligi poterit in Socium primum aut ſecundum, qui in eo Capitulo Socius fuerit, quamvis in eo eligatur in Miniſtrum.

§.21. Decimo octavo, quod in caſu, quo poſt trinum ſcrutinium adhuc non fuerit electio canonica ſecuta, tunc omiſſis ſcrutiniis, eo ipſo habeatur tanquam legitime electus vi huius Conſtitutionis ille, pro quo fuerit major numerus ſuffragiorum, quam pro alio aut aliis: Si vero pro duobus fuerit æqualis numerus ſuffragiorum major, quam pro aliis, tunc antiquior in profeſſione reputabitur & habebitur tanquam legitime electus.

§.22. Decimo nono, quod ſi per mortem, aut aliam quamvis cauſam Socius aliquis pro ſuo munere non poſſit accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorium Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

§.23. Vigeſimum, quod ſi aliquis Prælatus vel particularis Religioſus aliquid animadvertendum vel nota dignum habuerit, id credat Provinciali ſuo, vel alicui Socio ex primis ſuæ Provinciæ, ut ipſe tradat deſtinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum epiſtolas.

Facultas Capitulis Provincialibus condendi novas Ordinationes ad regimen ſuæ Provinciæ.

§.24. Vigeſimo primo, quod factis canonice electionibus fiant omnia, ut habentur in Conſtitutionibus noſtris Clementinis numero 16. fol. 168 uſque ad verbum Captivorum; & poſtea addatur Capitulum Provinciale, quamvis non poſſit novas Conſtitutiones ſtatuere, poterit ordinationes facere ad melius regimen ſuæ Provinciæ, dummodo nihilo ſint contrariæ ordinationibus factis a Capitulis generalibus, vel generalibus Diffinitoriis.

De examine Studentium ad gradum Lectoris promovendorum.

§.25. Vigeſimo ſecundo, quod Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen Studentium, qui concurrere debent,

ut

ut ex illis eligantur Lectores juxta dicta de Capitulo generali.

Sex graviores Patres eligendi Provinciali a conſiliis in cauſis examinandis.

§.26. Vigeſimo tertio, quod Capitulum eligat ſex Patres ex gravioribus Provinciæ, quorum conſilio & aſſenſu Pater Provincialis, quando caſus occurrerit, ejiciat ab Ordine aliquem inſtructo proceſſu, & plene probatis cauſis expulſionis, ſervatiſque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum; & præterea eligat ad eumdem effectum alios quatuor vel ſex Patres ſubrogando ordine ſuç electioois in defectum alicujus vel aliquorum ex ſex prius electis.

§.27. Vigeſimo quarto, quod bis factis legantur coram toto Capitulo decreta Sacræ Romanæ & generalis Inquiſitionis; & Pręſes Capituli hortetur Gremiales ad ſtrictam obſervantiam illorum.

De electione Redemptoris Captivorum pro unaquaque Provincia; Et Procuratoris Provinciæ.

§.28. Vigeſimoquinto, quod decretis lectis, Pręſes Capituli imponat præceptum, ut habetur in noſtris Conſtitutionibus Clementinis numero 19. fol.170., & ſi aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Præſidem Capituli & Diffinitorium cum ſuo Provinciali ſpectet judicium; nullo autem invento, vel ſi inventum fuerit, judicio facto, Capitulum albis nigriſque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro ſua Provincia, & Procuratorem Provinciæ pro ea: Quod ſi in aliqua Familia fuerit Curia communis plurium Provinciarum Ordinis & Provinciæ alternatim elegerint Procuratorem omnium illarum, Provincia illa, cui ſecundam dictam alternativam competit electio hujuſmodi Procuratoris, prius eligat illum in ſuo Capitulo Provinciali, & poſtea eligat Procuratorem particularem ejuſdem Provinciæ.

De confirmatione electionum.

§.29. Vigeſimo ſexto, quod totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis; Præſeſque, necnon Provincialis, cujus officium expirat; ac Diffinitorium Provinciale confirmet omnes alias electiones.

De legendo Cathalogo Mortuorum.

Levamine valetudinariis præſtando:

Ac Capituli Decreta ſubſcribenda.

§.30. Vigeſimo ſeptimo, quod bis omnibus expeditis, Socius primus ſurgat, & coram Capitulo legat Cathalogum Religioſorum, qui in illo triennio deceſſeruut in ſua Provincia. Deinde ſi aliqui Religioſi petierint aliquod ſublevamen propter ipſorum fractam valetudinem, aut aliam juſtam ac rationabilem cauſam, Capitulum tale ſublevamen indulgeat quatuor vel quinque magis indigentibus: Ac demum ſurgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, ſtatuta, cæteraque omnia acta & diſpoſita in ipſo Capitulo, quæ cuncta & ſcribenda & ſubſcribenda ſunt, ſicuti dicitur de Capitulo generali in Conſtitutionibus noſtris n.20. fol.71. & ſtatim diſſolvatur Capitulum.

De examinandis moribus Provincialis, & Diffinitorum Provincialium.

§.31. Vigeſimo octavo, quod poſtea immediate Præſes Capituli imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra 24 horas coram ipſo manifeſtent, quidquid notarunt circa mores, regimen, & obſervantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; necnon circa regimen, & ſuorum officiorum executionem in Diffinitoribus Provincialibus antecedentibus (Diffinitorum enim Viſitatio circa mores in quacumque Viſitatione Provinciæ facta ſupponitur, quia a Viſitatore viſitari debent etiam Diffinitores Provinciæ) Viſitatione concluſa ſi aliquid dignum pæna vel reprehenſione fuerit inventum, Præſes ipſe, ſi Superior ſit, reos puniat vel reprehendat; Si autem non fuerit Superior, Viſitationem mittat Superiori generali familiæ, ut ipſe judicet reum aut reos.

Miſſa ſolemnis de Requiem pro Fratribus, ac Benefactoribus dicenda ultimo Capituli die.

§.32. Vigeſimo nono, quod die ſequenti ultimoque Capituli Miſſa ſolemnis *de Requiem* pro Religioſis Noſtris defunctis & Benefactoribus Noſtris, concioque & ſolemne Reſponſorium habeatur, qua functione peracta, Capitulares fraterna charitate amplexentur, & in ſuos Conventus proficiſcantur.

Facultas pro hac vice tantum reeligendi Diffinitores, Socioſque, quamvis ex defectu confirmationis Apoſtolicæ officium non ſum exercuerint.

§.33. Trigeſimo, quod pro hac unica prima vice Capitulum Provinciale cujuſcumque Provinciæ poſſit reeligere & providere in eiſdem officiis Diffinitorum Provincialium Sociorumque, prout melius expedire ipſi videatur, illos, qui ex defectu confirmationis Apoſtolicæ, quamvis electi fuerint, ſua officia non exercuerint.

De ſuffragio Miniſtri Domus Capitularis.

§ 34. Trigeſimo primo, quod in caſu, quo Miniſter generalis deſignet in Præſidem Capituli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo Vocalem, tunc Miniſter Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali; & ſi ipſe Miniſter fuerit Socius actualis, ſuffragium habeat Socius primus in defectum.

De Congregando ſuper ſingula ſemeſtria Diffinitorio Generali.

§.35. Trigeſimo ſecundo, quod Diffinitorium Provinciale congregetur immediate poſt Capitulum Provinciale, & poſtea de ſemeſtre in ſemeſtre in Domo, quam deſignabit de una in aliam Congregationem, quodque congregetur etiam quoties Provinciali beneviſum fuerit.

De facultatibus Diffinitorii Provincialis.

§.36. Trigeſimo tertio, quod Diffinitorium Provinciale conſurgere debet ex Patre Provinciali uti Pręſidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes deciſivum ſuffragium habebunt, & inſimul poterunt admittere renunciationes, eligere Diffinitores novoſque Miniſtros, Redemptores & Procuratores ſuæ Provinciæ, quotteſcumque vacaverint, eorum officia quocumque titulo vacent; poterunt etiam eligere Chroniſtam Provinciæ: necnon præbere conſenſum, ut libri typis mandentur, & cum informatione Patris Provincialis concedere juxta noſtras Conſtitutiones Religioſis eas prævias licentias audiendi confeſſiones mulierum, cum quibus præſentari ſe debeant ordinariis locorum, ut ab eis approbationem obtineant: & facere ordinationes ad melius eſſe ſuæ Provinciæ: aliaque faciendi facultatem exercere, quæ per delegationem Diffinitorii generalis, vel per novas conſtitutiones ad univerſale regimen Ordinis ſpectantes, pertineant ad ipſum.

Præterea ad ipſum pertinet de conſenſu Superioris generalis ſeligere ſtudentem Theologiæ, ut nominetur & ſit collega noſtri Collegii Romani.

§.37. Trigeſimo quarto, quod in caſu diſcordiæ ſuffragiorum obſervetur in Diffinitorio, quod ſtabilitum eſt pro Capitulo.

Facultas quoque eligendi Provincialem quocumque titulo en vacante officio.

§.38. Trigeſimo quinto, quod ſi Provincialis deficiat, & illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorium Provinciale (Pręſide deſignando vel potius deſignato, pro

caſu

Digitized by Google

caſu a Superiore generali) & Socii actuales novum eligant Superiorem Provinciæ, qui Miniſter Provincialis nominetur, & illius officium ſolum duret uſque ad immediatum Capitulum Provinciale.

De loco Diffinitoribus Provincialibus competenti.

§.39. Trigeſimo ſexto, quod Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus ſuæ Provinciæ a Provincialibus deſignatis; nunquam tamen poterunt eſſe plures, quam duo in eodem Conventu vel Collegio, niſi per breve tempus; & ubicumque fuerint, ſedeant poſt Miniſtrum, niſi præſens fuerit Diffinitor generalis, qui eiſdem Diffinitoribus Provincialibus præſidere debet.

§.40. Trigeſimo ſeptimo, quod ſi in Conventu non fuerit Miniſter, fuerit tamen Præſes deſignatus per Superiorem generalem, vel ejus Diffinitorium, ipſe Præſes omnes Diffinitores præcedere debet, ſicut Miniſter; neuter tamen præſidere eiſdem Diffinitoribus.

§.41. Trigeſimo octavo, quod prædicti Diffinitores Provinciales nunquam ſe intromittant in regimine Domus, niſi abſentibus Miniſtro, Præſide jam dicto, & Vicario; tunc enim quamvis ibidem ſit aliquis Diffinitor generalis, Præſides erunt Domus Diffinitores Provinciales, ſed Diffinitorem generalem non præcedent, nec in actibus, quibus ipſe adfuerit illi præſidentiam habebunt.

Quibus ſubjecti eſſe debeant.

§.42. Trigeſimo nono, quod ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate ſubjiciantur Superiori Provinciæ ſeu Provinciali, non vero præcedant Miniſtrum Domus, nec Præſidem numero 37. dictum, niſi tempore actualis Diffinitorii Provincialis.

§.43. Quadrageſimo, quod in aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam & benedictionem accipiant a Diffinitore generali in eiſdem exiſtenti ad exeundum a Domo, & a Patre Miniſtro Socium petant, non tamen ipſi ſed Socii tantum benedictionem accipiant a Miniſtro, aut a Præſide per Superiorem generalem aut per Diffinitorium generale deſignato.

§.44. Quadrageſimo primo, quod ſi Diffinitor generalis non fuerit Domi, ipſi Diffinitores Provinciales petant Patri Miniſtro licentiam ad exeundum e Domo, ab eodemque Miniſtro ſocium & benedictionem accipiant.

§.45. Quadrageſimo ſecundo, quod liceat Diffinitoribus Provincialibus ſine alicujus etiam Superioris impedimento aut examine ſcribere, aut recipere Epiſtolas ad illos miſſas, & ſimiliter alloqui quaſcumque perſonas, dummodo obſervent Regulam & Conſtitutiones quoad loca & tempora.

De ſuffragiis.

§.46. Quadrageſimo tertio, quod in faciendis Suffragiis pro Religioſis & Superioribus obſervetur regimen totius Religionis.

De filiationibus.

§.47. Quadrageſimo quarto, quod ut poſſint obtinere officia Provinciæ, reputentur filii illius omnes in ea profeſſi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eamdem functi fuerunt aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi quos Superior generalis incorporaverit, juxta noſtras Conſtitutiones.

De electionibus in Capitulis Provincialibus factis a Generali non iterandis.

§.48. Quadrageſimo quinto, quod cum omnes electiones, quæ fieri debent in prædictis Capitulis Provincialibus, antea factæ fuerint in Capitulis generalibus, deinceps Capitulum generale nullam ex his electionibus faciat.

De Capitulo Generali Miniſtri Generalis electivo quolibet ſexennio faciendo.

§.49. Quadrageſimo ſexto, quod cum inter Capitula generalia alia huc uſque fuerint intermedia, ſcilicet poſt triennium electionis Miniſtri generalis, & alia hujuſmodi Capitula fuerint electiva Miniſtri generalis, deinceps futuris temporibus univerſus Ordo, omneſque Provinciæ unice congregentur ad Capitulum generale electivum Miniſtri generalis, quod juxta noſtram regulam celebrari debet de ſexennio in ſexennium.

Pari modo Diffinitorum Generalium facienda electio.

§.50. Quadrageſimo ſeptimo, quod in prædicto Capitulo generali ſimul cum Miniſtro generali eligantur Diffinitores generales Ordinis de ſexennio in ſexennium, & quod ut in futuris temporibus id ita fiat, præſentes Diffinitores generales Ordinis, qui in Capitulo generali Miniſtri generalis electivo electi fuerunt, unus videlicet de qualibet ex ſex Ordinis Provinciis, confirmentur & prorogentur uſque ad Capitulum generale Ordinis electivum Miniſtri generalis, ſicut Capitulum generale præcedens ſibi ſtatuit vi facultatis prædicti Brevis Apoſtolici ultimo expediti, ultimoque antea expreſſi.

§.51. Hæc ſtatuta & determinata ſunt, quædam a Capitulo generali, alia vero a Diffinitorio generali poſt Capitulum, quod per annum integrum in diſcutiendis, & his determinandis ſtudio quotidiano, omnique meditatione incumbens, hæc proponenda Sanctiſſimo Domino pro tempore, & illorum confirmationem petendam decrevit, ordinando, imo & præcipiendo Procuratori generali pro tempore, ut quamprimum confirmanda procuret. In quorum fidem præſentes fieri juſſimus manu noſtra, & Secretarii noſtri Chirographo ſubſcriptas, ſigilloque noſtri Diffinitorii impreſſione munitas in hoc noſtro Matritenſi Conventu die 27. menſis Maji anno Domini 1730. Fr. Alexander a Conceptione Miniſter Generalis = Loco ✠ ſigilli = De mandato P.N. Miniſtri Generalis. Fr. Bernardinus a Conceptione Secretarius.

Confirmatio Statutorum hujuſmodi per SS. D. N.

§.52. Quare prædictus Procurator generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut ſtatuta & decreta hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui rem univerſam mature per binas vices diſcuſſerunt, conſilio, ſtatuta & decreta præinſerta, ac omnia & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium

ſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus : Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari ; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 53. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§. 54. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Septembris 1730. Pontificatus Noſtri Anno Primo,

F. Card. Oliverius.

X.

Dat. die 10. Octobris 1730 P. An. I.

Confirmatio Brevis Urbani VIII. ſuper ſubjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Min. S. Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & in ejus abſentia Procuratori & Commiſſario generali ejuſdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum a fe. re. Urbano PP. VIII. prædeceſſore Noſtro ad favorem tunc exiſtentium Miniſtri Generalis, & Procuratoris, ac Commiſſarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum emanarunt literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur videlicet :

Breve Urbani VIII.

Exordium.

§. 1. URBANUS PP. VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Injuncti Nobis a Domino Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Religioſorum virorum, qui ſpretis hujus ſæculi vanitatibus divini Numinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo, & ſtrictiuris obſervantiæ regulis ſe manciparunt, paternam curam gerentes, in his ejuſdem muneris partes ſedulo intendamus, per quæ proſpero felicique eorum ſtatui & directioni opportune conſulatur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Provinciam Romanam Miniſtro Generali, eoque abſente Procuratori Generali ſubjicit.

§. 2. Hinc eſt, quod Nos quo difficultates, quæ, ut accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum aliquid moleſtiæ adferunt, e medio tollantur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, Miniſtrum Provincialem Provinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipſamque Provinciam cum omnibus & ſingulis ejus Domibus, lociſque Regularibus, & Conventibus, dilectis filiis modernis & pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & Procuratori Generali ejuſdem Ordinis, dum hic vices ipſius Miniſtri Generalis ſuſtinet, Commiſſariuſque Generalis appellatur & eſt, iis legibus eoque modo, quo cęteræ Provinciæ cęterique Miniſtri Provinciales Ordinis hujuſmodi juxta ejus Conſtitutiones Apoſtolica authoritate confirmatas ſubjectæ & ſubjecti ſunt, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſubjicimus, ac præſentibus noſtris literis alias a nobis die 16. Martii anno 1626. emanatas minime obſtare, noſque per ſecundo dictas literas auctoritate Commiſſarii generalis dicti Ordinis, cui Miniſter Provincialis Romanæ Provinciæ prædictæ, ipſaque Provincia more cęterarum Provinciarum, cęterorumque Ordinum parere debent, eo maxime tempore, quo dictus Miniſter generalis tranſmarinas & ultramarinas Provincias incolit, inviſitque, noluiſſe nec intendiſſe derogare declaramus.

Declaratio ſuper hoc capite Literarum aliis ab eodem PP. emanatarum.

Provinciali, Officialibus, ac ſingulis Fratribus ejuſdem Provinciæ ſubjectionem hujuſmodi præcipit ſub pœna privationis utriuſque vocis &c.

§. 3. Mandantes propterea dilecto filio moderno & pro tempore exiſtenti Miniſtro Provinciali, aliiſque Officialibus & Fratribus dictæ Provinciæ Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore exiſten. in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub ſuſpenſionis & irregularitatis, depoſitioniſque ab eorum officiis & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ & paſſivæ ipſo facto incurren., aliiſque arbitrio dilecti filii noſtri Antonii videlicet Sancti Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati, noſtri ſecundum carnem fratris germani, moderni, & pro tempore exiſtentis Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectoris pęnis, ut Miniſtrum Generalem ac Procuratorem Generalem, dum vices ipſius Miniſtri Generalis ſuſtinet, eſtque Commiſſarius generalis præfatorum, in ſuos Superiores recipiant & agnoſcant, eorumque ſalubria monita & juſſa ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Obſtantium derogatio.

§. 4. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, prædictis noſtris literis, ac quibuſvis Conſtitutio-

tutio-

tutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ejuſdem Ordini & Provinciæ, ac Miniſtro Provinciali, aliiſque Fratribus prædictis, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa ſcientia & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio facienda eſſet, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 13. Maji 1639. Pontificatus noſtri anno decimo ſexto. M. A. Maraldus.

Dat. die 13. Maji An. Domini 1639. Pontif. Urbani XVI.

§.5. Cum autem, ſicut modernus Procurator & Commiſſarius Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipſe ad tollenda quæcumque impedimenta & dubia, quæ ſuper præmiſſis oriri poſſent, præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Procuratoris Generalis pro hujuſmodi conceſſionis confirmatione preces.

§.6. Nos igitur ipſius Procuratoris & Commiſſarii Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis, ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, præinſertas Urbani prædeceſſoris literas cum omnibus & ſingulis in eis contentis & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus ac innovamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum quandocumque ſpectabit, exacte & accurate obſervari præcipimus & mandamus.

Quæ eidem a SS. D.N. benigne indulgetur.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentium Literarum validatio.

§ 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, præinſertis literis, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ dictus Urbanus Prædeceſſor in illis conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Et contrariorum quorumcumque derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 10. Octobris 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XI.

Confirmatio Conſtitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hiſpania.

Dat. die 11. Octob. 1730. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Eccleſiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præſidentes, ea, quæ pro felici proſperoque Monaſticorum Ordinum, in Eccleſia Dei pie ſancteque inſtitutorum, ac bonorum operum fructus aſſidue proferre ſatagentium, ſtatu ac gubernio provide prudenterque conſtituta & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque inviolata perſiſtant, & ſub illorum directione Chriſtifideles, divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, vota ſua Altiſſimo in ſanctitate & juſtitia reddere, populumque Chriſtianum bono vitæ ſuæ exemplo fructuoſius ædificare, & ſpiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter cooſtabilimus.

Exordium.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Reinoſu Monachus expreſsè profeſſus Ordinis Sancti Hieronymi in Hiſpania, Sacræ Theologiæ Magiſter, ac Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii de Eſcorial, nonnullorumque aliorum dicti Ordinis Monaſteriorum in Romana Curia Procurator: quod diverſæ Conſtitutiones ac leges, quas Extravagantes appellant, cum earum Prologo pro ſalubri ejuſdem Ordinis illiuſque Monaſteriorum ac Monachorum regimine gubernio & progreſſu, de mandato Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, per dilectum filium Noſtrum Vincentium Tituli Sancti Onuphrii ejuſdem S.R.E. Preſbyterum Cardinalem Petra nuncupat. compilatæ, ac in unum Volumen redactæ fuerunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Procuratoris poſtulatio.

Incipiunt Conſtitutiones Monachorum Ordinis Sancti Patris Hieronymi Eccleſiæ Doctoris.

PROLOGUS.

Conſtitutiones Ordinis.

§. 2. Ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Patris & Filii & Spiritus Sancti, qui eſt unus in eſſentia, trinus in perſonis, Alpha & Omega, principium & finis omnium: & ad ſalutem univerſorum & ſingulorum modernorum futurorumque Ordinis Sancti Patris Hieronymi Monachorum; ac bonum ſtatum & firmam dicti Ordinis conſervationem. Infraſcriptæ ſunt Conſtitutiones & leges Extravagantes, quæ ab univerſis & ſingulis præfati Ordinis Monachis perpetuo inviolabiliter & religioſe obſervari debent: Ordinationibus & uſibus quibuſcumque quorumlibet Monaſteriorum in contrarium penitus abrogatis. Ex hujuſmodi tamen Conſtitutionibus & legibus Extravagantibus, aut ex quibuſcumque aliis, quæ in poſterum fuerint legitime ordinatæ & promulgatæ, etiamſi Monachi univerſi Ordinis, vel eorum aliqui ignorantia, negligentia, vel ex certa ſcientia, ſeu quavis alia cauſa ipſis non obtemperaverint, vel contravenerint in totum vel in parte, nullum peccatum mortale ſeu veniale, vel culpam aliquam, animam pertingentem, incurrant; ſed tantummodo pœnæ corporali ſubjiciantur, ſi quæ propter præmiſſam inobſervantiam vel contraventionem fuerit cuiquam impoſita: niſi expreſſe in aliqua, vel aliquibus Conſtitutionibus & legibus Extravagantibus aliter caveatur.

Quod inobſervantes hæ Extravagantes nullum peccatum incurrant.

§. 3. Antequam vero ſingulæ exponantur Conſtitutiones & leges Extravagantes, plurimum ad poſterorum eruditionem conferet, breviter explicaſſe Conſtitutionum ipſarum & legum Extravagantium nomen & originem; Deinde compilationum ſeriem, atque tandem hujuſce modernæ ſive poſtremæ compilationis cauſam, maturitatem, & auctoritatem.

Quæ ſint Conſtitutiones, earumque origo.

§. 4. Quæ Conſtitutiones dicuntur, ſunt antiquæ leges fundamentales, cum quibus Ordo Sancti P. Hieronymi a Gregorio XI. S. M. inſtitutus, Deo bene juvante, adolevit, & prima rudimenta habuit. Quantæ igitur ſint auctoritatis & venerationis, ipſa antiquitatis reverenda dignitas, quæ immota & firma in tot ſæculorum revolutionibus ſtetit; primorum Patrum ſapientia & prudentia, quæ in ipſis Conſtitutionibus & in ſingulis earum apicibus elucet; ac tutiſſimum Ordinis experimentum, ſuadet & comprobat. Hujuſmodi primitivæ Conſtitutiones ordinari & diſponi cæperunt anno a Nativitate Salvatoris Noſtri 1415., quæ deinde in Capitulis Generalibus Ordinis, celebratis in Monaſterio S. Bartholomæi de Lupiana, jugibus laboribus & vigiliis diſcuſſæ & examinatæ, tandem anno decurrente 1434. in uno Codice promulgatæ fuerunt; quilibet Conſtitutionum Monachorum Ordinis Sanctiſſimi Patris Hieronymi nuncupabatur.

§. 5. Quoniam vero humanarum rerum ſingulares viciſſitudines, & ex ſuis innumeri, nec prævideri, neque provideri univerſim poſſunt ab hominibus, quantavis ſapientia & prudentia præditis; temporum ſucceſſu neceſſe fuit, alias in Capitulis Generalibus perpetuas condere leges juxta methodum & formam præſcriptam in antiqua Conſtitutione VIII., & Ordinis ſtylum & morem: quæ poſteriores leges, ne diviſæ diſperſæque in foliis a Monachorum manu & memoria facile exciderent, in uno collectæ libro Conſtitutionum fuerunt inſertæ, ut quiſque facilius noſceret, quo jure uti, quibuſque legibus vivere in Ordine oporteret. Ab earum origine ſub nomine Extravagantium hæ poſteriores leges nuncupari cæperunt eo, quia extra corpus antiquarum Conſtitutionum vagarentur: quod proinde nomen diſtinctionem ab antiquis ipſis Conſtitutionibus indicat; nihil vero legislativæ auctoritatis imminuit: Cum ipſæ Extravagantes leges ſint Ordinis perpetuæ & obligatoriæ. Harum Extravagantium Compilationes plures editæ fuerunt, ſicuti neceſſitas & utilitas poſtulavit, vel ex earum numero, qui augebatur, vel ex ordinis ſive diſpoſitionis perfectiori methodo; nam in fine libri antiquarum Conſtitutionum quondam inſerebantur; deinde in calce ſingularum Conſtitutionum juxta propriam materiam diviſæ & applicatæ fuerunt. Prima igitur Extravagantium Compilatio ordinata & edita habetur in Capitulo Generali anni 1480. Secunda prodiit anno 1513. Tertia ſupervenit anno 1582. Quarta acceſſit anno 1597. Quinta ſucceſſit anno 1613. Sexta tandem in lucem venit anno 1716.

Conſtitut. Extravagantium hiſtoria, earumque nominis origo.

§. 6. Collatis Monachorum ſtudiis in hac Compilatione anni 1716., non eadem omnium fuit opinio, neque idem judicium; cum tamen omnium eadem eſſet voluntas, idemque zelus erga Ordinis decorem & utilitatem. Etenim aliqua Religionis inſignia Monaſteria eorumque Monachi Compilationem anni 1613. propugnantia, hanc Compilationem 1716. impugnare cæperunt: alia vero non minus digna Monaſteria, illorumque Monachi e converſo pro eadem ultima Compilatione inſurrexerunt adverſus antiquam anni 1613. In hujuſmodi opinionum non animorum diſſentione & conflictu, Monaſteria illa, Compilationem ultimam impugnantia, ad Tribunal Legationis Apoſtolicæ in Regnis Hiſpaniarum proceſſerunt; gravemque hujuſmodi controverſiam in Capitulo Generali anni 1726., cui præeſſe Nuncius Apoſtolicus debebat, examinari, reſolvi, & omnino extingui ſuppliciter poſtularunt.

§. 7. Apoſtolicus Nuncius, quo omnibus maturius & conſultius provideret, in dicto Generali Capitulo, cui præfuit, quatuor Monachos ex qualibet parte, ſcientia, prudentia, Ordiniſque Conſtitutionum & Legum cognitione pollentes, eodem aſſiſtente Generali Capitulo, deputavit & deſignavit, ipſis injungens, ut intra ſex menſium ſpatium congregati utramque Compilationem mature examinarent, omniaque dubia & difficultates ſummo ſtudio inter ſe conferrent, ut eorum relatione audita, omnibuſque rationibus utrinque perpenſis, ipſe Nuncius Apoſtolicus, quid in Domi-

De mandato Nuncii Apoſt. in Hiſpan. facta compilatio Extravag.

Domino juſtum & expediens ſibi videretur, reſolvere & definire poſſet.

Ab eodem recepta Compilatio an. 1613

§. 8. Collatiouibus inter ſe factis, Monachi deputati in contrarias iverunt ſententias: quatuor antiquam anni 1613., quatuor modernam anni 1716. Compilationem propugnantes tam verbo quam ſcriptis coram eodem Nuncio Apoſtolico; qui tandem omnibus utrinque circumſpectis, ſub die 17. Octobris 1726. definitive prununciavit, ut abrogata Compilatione anni 1716., obſervarentur in Ordine Leges, Conſtitutioues, & Extravagantes in Compilatione anni 1613., exceptis iis, quæ Sac. Concilio Tridentino, decretis S. M. Clementis VIII., & aliis Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon reſolutionibus Sacræ Congregationis forent contrariæ; præterea obſervaveruut decem & novem Capitula, nempe Extravagautes, quæ in Generali abrogatione aliarum reſervatæ fuerunt in Capitulis Generalibus anni 1705. 1708. & 1711: tandem ſervarentur aliæ omnes Extravagantes, quæ ab anno 1613. legitime & canonice in noſtro Ordine editæ & promulgatæ fuerunt.

Appellatum hinc ad S. Sedem.

§. 9. Decreto Nuncii Apoſtolici Partes non acquieverunt, ſed appellatione interpoſita ad Sanctam Sedem, controverſia cum omnibus actis delata fuit ad Sacram Congregationem EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſitam. Itaque in ſupremo eodem Tribunali diu inter Partes concertatum fuit; ſed tandem informationibus tam voce quam ſcriptis auditis, pleneque diſcuſſis; Ponente Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Vincentio Tituli Sancti Onuphrii Cardinali Petra, ſub die 7. Aprilis 1729. hæc fuit Eminentiſs. & Reverendiſs. Patrum reſolutio = *Dilata, & ad mentem Eminentiſſimi Ponentis; ac interim ſervetur Decretum Nuncii Apoſtolici*. Mens eſt, ut fiat nova Compilatio Conſtitutionum per Eminentiſſimum Ponentem juxta ipſius votum in ſequenti modo expreſſum. In nova Compilatione ponantur Couſtitutiones omnes fundamentales, quæ non ſint revocatæ, ſive oppoſitæ Sac. Conc. Trid., Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Reſolutionibus Sac. Congregatioois; Quæ vero ſunt revocatæ, ita noviter ſuppleantur, quatenus revocatio ſit in aliqua particula, ſeu parte, addendo vel minuendo emendetur; quatenus vero revocatio deſtruat integram Conſtitutionem, enunciative fiat mentio antiquarum legum in his tantum, quæ ſunt decoris Ordinis, ſive Monaſteriorum; diſpoſitive autem circa eandem materiam fiat Conſtitutio obſervanda: Apponantur Extravagantes, quæ continentur in Compilatione anui 1613. iu ſuis locis, dummodo non ſint revocatæ. Addantur Extravagantes poſt dictam Compilationem uſque ad moderna tempora in locis opportunis, dummodo non ſint revocatæ, ut ſupra: Adjungantur etiam in ſuis locis opportunis Capitula 19. publicata ſub anno 1705., dummodo non ſint contraria Sac Conc. Trid., & Apoſtolicis Conſtitutionibus: Ex Capitulis, Privatis, Rutulis, Actis, aliiſque, quæ habentur in aunotationibus Compilationis 1613., & in ordinationibus compilationis anni 1716. ſumantur aliquæ leges, quatenus neceſſariæ, ſive plurimum utiles videantur pro recto gubernio Ordinis, in minori tamen numero poſſibili juxta arbitrium Eminentiſſimi Ponentis, & ſuis locis collocentur; reliquæ vero Annotationes, Rotuli, ſive Ordinationes, ut ſupra, ſeparentur a Codice Conſtitutionum, & quatenus Capitulum Generale expedieus judicaverit, Typis imprimantur in Codice particulari, ſub titulo eidem beneviſo; cum expreſſa tamen declaratione in principio libri, quod iu eodem coutenta vim legis obligativam non habent, ſed tantum inſtructivam & doctrinalem; dummodo tamen non ſint contraria Sac. Conc. Trid., Sac. Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, reſolutionibus Sac. Congregationis, & Legibus contentis in noviſſima hac Compilatione: Poſt factam vero novam Compilationem ipſa referatur in Sacra Congregatione.

Nova facta Compilatio.

Decretum Sac. Congreg. Epiſc. & Regular.

§. 10. Mandatis igitur Sac. Coogregationis obſequendo, grande hujuſmodi opus novæ Compilationis aſſumptum fuit ab prælaudato Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinali Petra; atque ſingulis fere apicibus antiquæ Compilatiunis anni 1613, alteriuſque novæ anni 1716. jugi contentoque ſtudio examinatis & diſcuſſis, duobus Monachis Hiſpanis, qui utrinque jura propugnaturi ad Urbem acceſſerant, pluries pleneque auditis, atque difficultatibus non paucis ad regulam juris & rationis examinatis; hæc noviſſima prodiit Compilatio Couſtitutionum & legum Extravagantium.

Quid de Extravagantibus actum.

§. 11. In hac Compilatione, ut numeris omnibus conſurgeret abſolutiſſimum opus, couſilium fuit, circa aliquas præſertim Extravagantes, declinandi & reſpective declarandi iu ſenſu vel in verbis implexam obſcuritatem, ſupervacuam ſimilitudinem, moleſtam prolixitatem, apparentem contrarietatem, paucis additis vel reſpective ſublatis. Ordo ſive locatio Conſtitutiunum, prout in antiquis Compilationibus diſponebatur, ſervatus fuit; Leges vero Extravagantes, ut potuit, juxta materias ſub ipſis Conſtitutionibus contentas collocatæ fuerunt ex antiquo more. Et quidem autiquæ Conſtitutiones deſumptæ fuerunt ex prima latina editione anni 1437., ut ex textu originali Monachi audireut vocem primorum Patrum, qua cum ipſis locuti ſunt; Leges vero Extravagantes ex actis idiomate Hiſpanico juxta latinam traulationem, Partium conſenſu approbatam, expoſitæ fuerunt.

Nova Compilatio a dicta S. Congr. approbata.

§. 12. Hæc igitur noviſſima Compilatio, quæ ex privato ſtudio ejuſdem Eminentiſſimi & Reverendiſſimi Domini Cardinalis Petra proceſſit; deinde eodem referente ſedulo examinata & plene approbata fuit a Sacra Congregatione ſub die 16. Decembris 1729. cum hoc ſequenti Decreto = Sac Congregatio EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſita, Ponente Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinali Vincentio Petra Tituli Sancti Honuphrii, ceuſuit & decrevit: Supplicandum Sanctiſſimo Domino Noſtro pro expedi-

Digitized by Google

peditione literarum in forma Brevis ſuper approbatione Apoſtolica Compilationis Conſtitutiouum Ordiuis Sancti Hieronymi eum ſuo Prologo.factæ ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Cardinali Petra Ponente de mandato Sacræ Congregationis; itaut Capitulum Generale ipſum Prologum, Conſtitutiones Extravagantes, aliaque contenta & diſpoſita in eadem Compilatione, matuie corrigere & derogare non valeat: Cęterum ad omnem ambiguitatem tollendam, tam Couſtitutiones quam leges Extravagantes cum omnibus additionibus & correctionibus ſuis, ſicuti in præſenti Compilatione, pro origiualibus habeantur; etiamſi non concordent cum aliis Compilationibus vel actis Ordinis, ex quibus deſumptæ fuernnt; proindeque ad perpetuam rei memoriam hæc ipſa Compilatio in Arcbivio Religionis reponatur & caute cuſtodiatur: Cęteræ autem omnes & ſingulæ Compilationes uſque nunc factæ nullius imposterum ſint auctoritatis legislativæ.

Omnes igitur præclari Ordiuis S.P. Hieronymi Monachi enixe animum intendant ad obſervantiam Conſtitutionum & Legum Extravagantium, quæ in hujuſmodi opere tam provide quam ſalubriter ſunt compilatæ; ut per bona opera certam eorum vocationem faciant, atque Dèo propitio, Ordo ipſe, non dum incolumis in Spiritualibus & Temporalibus ſervetur, ſed in melius ſemper uſque in finem Sæculorum procedat.

CONSTITUTIO I.

De electione Patris Generalis Noſtri Ordinis, & ad quos dicta Electio pertineat.

§.13. Antiqua ſtatutum erat Conſtitutione, ut Prior pro tempore Monaſterii Sancti Bartholomæi de Lupiana, Ordinis Noſtri Prior Major, Geueralis, & Caput totius Ordinis eſſet; ejuſque Electio ad Monachos Capitulares prædicti Monaſterii, & non ad aliquos alios, in ſolidum, & ſolummodo pertineret; atque iu eodem Monaſterio continuo ipſe Pater Generalis reſidentiam teneret, propterea quod jam dictum Monaſterium primum olim fuit, in quo Ordo initium habuit; exindeque propagatus fuit, & quaſi in medio aliorum Monaſteriorum conſtitutum erat. Confirmatores autem Electionis prædictæ nequaquam conſentirent eligi in Priorem majorem Monaſterii Saucti Bartholomæi, qui infra duos menſes non poſſet in eodem Monaſterio perſonaliter intereſſe, & ſuo uti officio; itaut aliter facta Electio ſtatim per eos caſſaretur, & ad alterius Electionem procederetur.

Quoniam vero Procuratore Generali totius Ordinis, necnon Monaſterio prædicto Sancti Bartholomæi de Lupiana auditis, ex Decretis a Sac. Congregatione EE. S. R. E. Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſita, editis, & deiude confirmatis in forma ſpecifica a Ven. Innocentio XI. eum literis Apoſtolicis in forma Brevis, præ cęteris definitum & reſolutum eſt: ut imposterum Electio Patris Generalis ſit facienda a tota Religione, non vero a ſolo Monaſterio Sancti Bartholomæi Lupianæ: quodque idem Monaſterium poſſit tantum in Electione concurrere cum ejuſdem Priore & Procuratore, ſicut concurrunt cętera alia Ordinis Monaſteria. Idem autem Prior Sancti Bartholomæi, a Vocalibus ejuſdem Monaſterii juxta Generale Ordinis ſtatutum eligendus, Definitor ſit perpetuus cum præcedentia ſupra cęteros alios, & vacante Generalatu Vicarius Generalis uſque ad nouam P. Generalis Electionem remaneat. Prærerea, attenta renunclatione a prædicto Monaſterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex rationabilibus cauſis facta, & a Capitulo intermedio acceptata, etiam ex auctoritate Capituli Generalis Ordinis, ſuper reſidentia Superioris Generalis in eodem Monaſterio Sancti Bartholomæi, imposterum idem Pater Generalis in Collegio Abulenſi ejuſdem Ordinis reſideat, ubi nimirum a Capitulo Generali anno 1684. ejus reſidentia ſtatuta fuit; prout latius in prædictis literis Apoſtolicis in forma Brevis continetur.

Quæ Generalis eſſe debeat reſidentia.

§.14. Hinc veteri penitus abrogata Conſtitutione, perpetuis futuris temporibus exequi & obſervari inviolabiliter præcipimus & maodamus omnia & ſingula, quæ in dicto Brevi Apoſtolico diſponuntur. Superior autem Generalis noſtri Ordinis nou eligatur, uiſi talis, de quo veriſimiliter præſumatur, quod intra duos menſes haberi poterit ejus in Monaſterio ſuæ Reſidentiæ præſentia perſonalis ad reſidendum ibidem, & ſuo utendum Officio. Aliter vero facta electio ſtatim caſſetur, & ad electionem aliam procedatur.

Non eligendus Generalis, niſi qui ad duos menſes in Monaſterio ſuæ reſidentiæ commorari poſſit.

Electus vero canonice in Generalem noſtri Ordinis, quicumque Prior vel Monacbus ad acceptandum Officium Generalatus per Definitores poſſit compelli, de ſpeciali tamen gratia libere ac irrevocabiliter cuilibet Priori Domus de Guadalupe, ſuorum immenſitate arduorum negotiorum attenta, concedimus, quod ſi forte idem Prior iu Generalem eligatur, ad acceptandum nullatenus compellatur.

Qui non cogendi ad acceptandam ſui electionem.

Extravagans I.

§.15. Obſequendo, ut par eſt Decretis a Sac. Congregatione Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, Epiſcoporum & Regularium negotiis præpoſita, editis, & deinde in forma ſpecifica confirmatis a ſan. mem. Innocentio XII. in literis Apoſtolicis in forma Brevis, ſtatuimus & ordinamus: in caſu vacationis Officii Patris Generalis durante triennio, quod inter nnum & alterum Capitulum Generale intercedere debet, pro Electione novi Superioris Generalis Capitulum Generale boc tempore intermedio nou convocetur; ſed ſolum ſexdecim Monachi ex octo deſignatis Monaſteriis dicti Ordinis, Prior nempe & Procurator cujuslibet eorum, dictum novum Superiorem Generalem, qui vacantis Generalatus Officii tempus, quod uſque ad proximum ſecuturum Capitulum Generale ſupereſt, compleat, uti Vocales ſeu Electores, ad id ſpecialiter deputati, eligant; quodque jus eligendi hujuſmodi, rurſus eveniente alia ſimili

Vacante Generalatu non elapſo triennio, ad quos Pro-Generalis ſpectet electio.

Digitized by Google

mili vacatione, ad alios ſexdecim Monachos, Priores pariter & Procuratores reſpective aliorum octo Monaſteriorum Noſtri Ordinis ſpectet: itaut quandocumque ſimilis vacatio contingat, iſta alternatio inter Priores & Procuratores quadraginta octo Monaſteriorum, quibus noſter Ordo conſtat, per ſtatas vices ſeu turnos, in hujuſmodi Electione intermedia ſervetur. Turni autem ita perpetuo conſtituantur.

Turnus Primus.

S. Bartholomæus de Lupiana.
S. Hieronymus Cordubæ.
S. Catharina de Monte Curban.
S. Hieronymus Hiſpalis.
S. Maria de Prado Vallis Oleti.
S. Maria Murtæ Barcinonæ.
S. Hieronymus Matriti.
S. Maria della Eſperanza.

Turnus Secundus.

S. Maria de Guadalupe.
S. Hieronymus Vallis Hebron.
S. Maria de la Eſtrella.
S. Michael Regum.
S. Hieronymus Granatæ.
S. Maria Lucis.
S. Maria Victoriæ Salmanticæ.
S. Maria Pietatis de Benavente.

Turnus Tertius.

S. Laurentius Regius.
S. Hieronymus de Cotalva.
S. Maria de Frex del Val.
S. Anna de Tendilla.
S. Engratia Cæſarauguſtæ.
S. Maria Roſarii de Bornos.
S. Iſidorus del Campo.
S. Maria de Valdebuſto.

Turnus Quartus.

S. Maria de la Siſla.
S. Blaſius de Villavitioſa.
S. Hieronymus de Yuſte.
S. Maria de la Murta Valentiæ.
S. Maria del Parral Segobiæ.
S. Maria Pietatis de Baza.
S. Maria Vallis de Ezya.
S. Hieronymus de Caravaca.

Turnus Quintus.

S. Hieronymus de Guiſando.
S. Maria de la Mexorada.
S. Hieronymus de Eſpexa.
S. Hieronymus de Zamora.
S. Michael de Monte.
S. Antonius de Porta Cœli.
Collegium Salmanticenſe.
S. Petrus de la Nora.

Turnus Sextus.

S. Catharina de Talabera.
S. Maria de Armedilla.
S. Joannes de Ortega.
S. Leonardus de Alba.
S. Maria Remediorum de Barrameda.
S. Michael Angelorum de Alpechin.
S. Maria Gratiarum de Carmona.
S. Hieronymus a Jeſu Abulæ.

§. 16. Pro hujuſmodi vero Turnorum principio, & ſucceſſiva ſerie ad regulam dirigenda: Primus Turnus incipiat a Capitulo Generali anni 1690. uſque ad immediate ſequens Generale Capitulum anni 1693., quo quidem tempore, cum forma Electionis intermediæ alterata fuerit, Secundus Turnus nequaquam ab ipſo anno 1693. incipiat; ſed quidem eodem triennio intermiſſo, a Capitulo Generali anni 1696, quo iterum reaſſumpta & confirmata eadem forma intermediæ Electionis extitit, uſque ad Generale Capitulum anni 1699.; deinceps vero a Tertio Turno de triennio in triennium ſucceſſive ordine perpetuo Turni prædicti ſequantur: abſolutis vero omnibus ſex Turnis, iterum incipiat primus, & ſuccedant quolibet triennio, ut præfertur, ſequentes ordine circulari. Quod ſi in triennio, quod pertinet ad aliquod ex prædictis ſex Turnis, non ſuccedat vacatio Generalatus, & Capitulum Electionis intermediæ, nihilominus tamen pro triennio immediato hujuſmodi jus eligendi pertranſeat ad Turnum ſequentem. Quod ſi vero vacatio Generalatus duplex ſuccedat in unico triennio, tunc in prima vacatione procedat Turnus juxta ordinem, in altera vero ſuccedat ſequens Turnus; itaut unicus Turnus duplicem electionem intermediam nunquam faciat in eodem triennio.

§. 17. Quoniam vero ex Generalium Capitulorum Decretis Monaſterium S. Hieronymi de Caravaca, quod in quarto Turno comprehenditur, fuit redactum in Vicariam abſolutam abſque Priore, proindeque in eodem dicto Turno, deficiente Priore & Procuratore prædicti Monaſterii, ſexdecim vocales concurrere ad electionem non poſſunt, ut in Brevi Apoſtolico ſtatuitur, ſed tantum quatuordecim ex ſeptem reliquis Monaſteriis Vocales, duo nempe pro unoquoque, ut ſupra; obſequendo Decretis Sacræ Congregationis cum oraculo Sanctiſſimi Domini Noſtri præcipimus & mandamus, quod in eodem quarto Turno electio intermedia fiat ex quatuordecim vocalibus ſeptem Monaſteriorum, donec & quouſque idem Monaſterium S. Hieronymi de Caravaca ad priſtinum ſtatum reſtituatur cum Priore. Quid de Monaſterio de Caravaca.

Extravagans II.

§. 18. Si contingat Vocales in electione Patris Generalis, tam in generali quam in dicto intermedio Capitulo celebranda, inter ſe diffidere, aut Electionem minus canonicam fieri, Electio hujuſmodi ad ſex dumtaxat ſcrutinia redu- Quid agendum, cum Vocales in electionibus inter ſe diffidere contingat.

Digitized by Google

reducatur, hac forma videlicet, ut ſi in primo, ſecundo, tertio, quarto & quinto ſcrutiniis hujuſmodi Electio Canonica ſequuta non fuerit; duo Monachi, qui plura quam cæteri ſuffragia ſortiti erunt, eligantur, in quos Vocales in ſexto ſcrutinio ſua ſuffragia omnino dirigere teneantur. Quod ſi nec in hoc ſexto & ultimo ſcrutinio ob paritatem ſuffragiorum Electio Canonica peracta fuerit; eorum duorum alter, qui prius ad habitum Regularem admiſſus fuerit, electus intelligi & declarari debet. Attamen ſi in quinto ſcrutinio ſuffragia in diverſas perſonas collata fuerint, pluresque paria ſuffragia obtinuerint; tunc quoque duo, qui prius ſimiliter quam cæteri ad habitum Regularem admiſſi fuerint, ex his eligantur. At ſi quis in hoc quinto ſuperior, alii pares ſuffragiis extiterint; ſuperiori ſuffragiis ex his, qui pares ſunt, is pariter, qui priuſquam cæteri ad habitum prædictum admiſſus fuerit, adjungatur: ut deinde in ſexto ſcrutinio, primo quidem caſu in duos ex iis, qui paria ſuffragia obtinuerunt, ſicut præmittitur eligendos; Secundo vero in ſuperiorem ſuffragiis, illique, ut præmiſſum eſt adjungendum, omnia electorum ſuffragia reſtringi & conferri debeant. Quæ pariter ab eadem Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium approbata, & ſucceſſivo Brevi Apoſtolico prædicto confirmata ſunt.

Inæqualitate ſuffragiorum præferendus, qui ſit antiquior in Ordine.

Extravagans III.

§. 19. P. Generalis per triennium tantum duret in officio a tempore ejuſdem electionis, ejuſque expiret officium, ſtatim ac electi & nominati fuerint Definitores in Capitulo Generali. Præterea ordinamus, quod Generalis abſolutus immediate & ſucceſſive reelegi non poſſit, niſi poſt novennium vacationis ab eodem officio abſoluto; etiamſi electus fuerit inter Capitulum & Capitulum, & quolibet brevi tempore Generalis fuerit: Quæ diſpoſitiones ex auctoritate Apoſtolica firmitatem & robur habent.

Generalatus officium poſt triennium expiret, quo abſoluto idem reeligi non poſſit.

Extravagans IV.

§. 20. Non poſſit eligi in Generalem Monachus aliquis profeſſus ejuſdem Monaſterii, cujus erat profeſſus Generalis immediate abſolutus & vacans, niſi interceſſerit novennium inter hujuſmodi vacationem & dictam electionem: Quod etiam auctoritate Apoſtolica confirmatum eſt.

Duo ſucceſſive Generales ex eodem Monaſterio non eligendi.

Extravagans V.

§. 21. In ſcrutinio ad regulanda ſuffragia electionis P. Generalis in Capitulo Generali ſimul cum PP. Definitoribus aſſiſtant tanquam ſcrutatores, ſinguli ex Viſitatoribus Generalibus cujuſcumque Territorii antiquiores habitu, & in horum abſentia alter ſocius Conviſitator. At vero in Capitulo intermedio duo ſcrutatores ex Vocalibus dicti Capituli eligantur, qui ſimul cum Patribus, privati Capituli Deputatis, ſcrutinio, & regulationi ſuffragiorum interſint, quorum antiquior electionem factam publicare debeat.

Aſſiſtentes in Scrutinio, qui ſint eligendi.

Extravagans VI.

§. 22. Patres, privati Capituli Deputati, conveniant ad præſidendum ſimul per modum unius cum P. Vicario Generali Capitulis Generalibus intermediis cum juriſdictione Præſidum, abſque tamen ſuffragio approbandi vel reprobandi, & quin ob dictum Præſidum titulum vocem activam habeant in dictis Capitulis.

Qui Præſides in Capitulis intermediis.

Extravagans VII.

§. 23. In caſu, quo eligatur in dicto Capitulo intermedio Generalis profeſſus Monaſterii valde diſtantis, Electores non diſcedant a Monaſterio Sancti Bartholomæi vel ejus circuitu, ultra ſex leucarum diſtantiam: Donec compulſoria tranſmiſſa ad Electum citandum per Deputatos privati Capituli, habeatur notitia authentica, dictum Electum ſuum electioni præſtitiſſe conſenſum. Qua habita, poterunt Electores ad propria Monaſteria redire, ibidem dumtaxat permanentibus dd. privati Capituli Deputatis, ut ad debitum effectum electionem factam perducant, & obedientiam nomine totius Religionis noviter electo Generali præſentialiter præſtent. Si tamen electus non acceptaverit, impotenſve fuerit pro dicto officio Generalis exercendo, procedant dicti Electores ad novam electionem modo & forma debitis.

De electione Fratris abſentis in Generalem.

Extravagans VIII.

§. 24. De gratia ſpeciali libere concedimus Priori pro tempore exiſtenti Monaſterii Sancti Laurentii Regalis, ſuarum magnitudine occupationum attenta, quod ſi fuerit electus in Generalem noſtri Ordinis, ad acceptandum nullatenus compelli poſſit.

Prior S. Laurentii Regalis, ſi fuerit electus, ad acceptandum compelli nequeat.

Extravagans IX.

§. 25. Adſit Vicarius Generalis, qui deficiente perſona Patris Generalis per mortem, ſeu aliter, Ordini noſtro præſideat; & hic Vicarius Generalis ſit in poſterum, non Vicarius (ut hactenus) ſed Prior pro tempore exiſtens Monaſterii Sancti Bartholomæi de Lupiana: quod decrevit & declaravit Sacra Congregatio Epiſcoporum & Regularium, & Apoſtolica auctoritate eſt confirmatum.

De Vicario Generali.

Extravagans X.

§. 26. Sac. Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſita ſtatuit & decrevit: quod ſi contingat Prioratum Monaſterii Sancti Bartholomæi quomodolibet vacare, dum Prior ipſius Monaſterii, vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet; tunc præſideat Ordini Deputatus Capituli privati, qui loco & ſeſſione cæteros Deputatos præcedit, cum juriſdictione Vicarii Generalis, donec ſit facta & confirmata electio Prioris Monaſterii S. Bartholomæi, qui munus Vicarii Generalis exercere debet.

Extra-

Digitized by Google

Extravagant XI.

De facultatibus Vicarii Generalis Sede Vacante.

§.27. Pater Vicarius Generalis, Sede Vacante, habeat jniriſdictionem & facultatem in negotiis ordinariis Ordinis: videlicet nominandi Confirmatores pro Electionibus, aliiſque rebus exequutivis, ex quarum dilatione oriri poteſt aliquod damnum aut præjudicium; Et denique omnem facultatem Patris Generalis pro Religionis gubernio in negotiis, Sede Vacante, occurrentibus, eo modo, quo illam habet idem Pater Generalis: Excepto tamen, quod non poſſit diſpenſare in Conſtitutionibus, Mandatis, & Ordinationibus Capituli Generalis, nec eontravenire mandatis aut præceptis factis a Patre Generali.

Extravagant XII.

§.28. Si Pater Generalis mortuus fuerit, aliterve vacaverit tribus menſibus ante lapſum triennii; pro adeo brevi tempore Generalis non eligatur, ſed Ordini præſideat Generalis Vicarius dictis tribus menſibus juxta formam & limitationes in immediata Extravaganti determinatas & ſtatutas.

Extravagant XIII.

§.29. P. Vicarius Generalis teneatur convocare & citare Monaſteria illius Turni, ad quem ſpectat electio intermedia P. Generalis, quatenus concurrant ad Capitulum intermedium, electionemque novi Generalis in eo celebrandam infra duos menſes a die vacatiouis Generalatus; ipſo tamen Vicariu Generali citatione hujuſmodi ommittente vel renuente, poſſit & debeat omnino fieri a PP. Deputatis Capituli privati, vel a quolibet illorum in ſolidum; Qui ſi fuerint etiam negligentes, fiat dicta convocatio a Priore, vel Vicario Monaſterii Villæ Delitioſæ, ut ordinatur in Conſtitutione 70. Excepto tamen, ſi Generalatus vacaverit tribus menſibus ante lapſum triennii, quibus præſidere debet Ordini idem Pater Vicarius Generalis, juxta Extravagantem ſupra immediate poſitam.

Extravagant XIV.

§.30. Eo ipſo, quod aliquis Monachus acceptat Epiſcopatum, vacet Officium Generalatus, aut aliud quodcumque Officium, quod habeat in Ordine.

CONSTITUTIO II.

De tempore, quo durare debent Priores in eorum Officiis.

§.31. In Officio ſuorum Prioratuum durent dumtaxat per triennium a tempore confirmationis ſuæ electionis computandum omnes Priores Monaſteriorum noſtri Ordinis juxta literas Apoſtolicas ſan. mem. Gregorii Papæ XI. noſtri Ordinis Fundatoris; ita quod triennio cujuslibet Prioris tranſacto, ipſo facto expiret ejus Officium, & fiat nova electio, prout Monachis illius Monaſterii videbitur expedire, ordinationibus, ſtatutis, ſeu conſuetudinibus cujuſcumque Monaſterii noſtri Ordinis, etiam juramento ſeu quacumque alia munitione etiam Apoſtolica vallatis, in contrarium editis, factis, vel ſervatis, non obſtantibus quibuſcumque.

Extravegant I.

Non reeligendus Prior immediate poſt tranſactum primum triennium.

§.32. De cætero perpetuis futuris temporibus nullus Prior noſtri Ordinis poſſit reeligi immediate in eodem Prioratu, quem terminat: quod eſt confirmatum per Bullam Apoſtolicam. Et idem intelligatur de Prioriſſis Monaſteriorum Monialium noſtri Ordinis.

Extravagant II.

§.33. Priores Monaſteriorum novorum, quæ non babent electionem, vacent in Capitulo Generali, & provideantur a Patre Generali & a Patribus Definitoribus per ſchedulas ſecretas datas a Secretario. Non tamen ipſi Priores immediate reeligi poſſint in eodem Prioratu. Quando vero vacaverint Prioratus Monaſteriorum novorum inter Capitulum & Capitulum, provideantur a Patre Generali; Cæterum ſemper hujuſmodi Prioratus conferantur Munachis prudentia & experientia præditis, qui honori & diſciplinæ Ordinis Nnſtri, ut neceſſe eſt, in ipſis Monaſteriis novis conſulant.

Qui ſint eligendi.

Extravagant III.

Monaſterium de Caravaca ſine Priore.

§.34. Monaſterium de Caravaca non babeat Priorem, nec vocem in Capitulo Generali; ſed ſit Vicaria abſoluta.

Extravagant IV.

§.35. Priores novarum Domorum, qui in Capitulo Generali eliguntur & providentur, durent in ſuis Prioratibus uſque ad proxime futurum Capitulum Generale, in quo vacent: etiamſi propter mobilitatem Dominicæ tertiæ poſt Sanctiſſimum Paſcha, in qua celebratur dictum Capitulum Generale, naturale triennium tunc ſinitum ſit, ſive adhuc tunc non expiraverit; ſicut in Generalatus dignitate ſieri ſolet: Quod auctoritate Apoſtolica eſt confirmatum, & obſervari mandatum.

CONSTITUTIO III.

Ubi, & quando celebrari debet noſtrum Capitulum Generale.

Capitulum Generale cogendum in Monaſterio S. Bartholomæi de Lupiana.

§.36. Generale Capitulum Noſtri Ordinia io dicto Monaſterio Sancti Bartholomæi de triennio in triennium perpetuo celebretur, quod teneri incipiat in tertia Dominica poſt Feſtum Reſurrectionis Dominicæ computanda. Ob aliquam tamen legitimam & rationabilem cauſam, puta famem, bellum, peſtem, vel aliam magnam manifeſtamque cauſam; poſſit alibi prædictum Generale Capitulum celebrari ad diſpoſitinnem Capituli

tuli Generalis, ſi eodem durante Capitulo, cauſa hujuſmodi pateat, vel rationabiliter præſumatur. Sed ſi inter Capitulum & Capitulum aliqua de prædictis cauſis contigerit, vel veriſimiliter timeatur, tunc Pater Generalis, & Perſonæ ad tenendum privatum Capitulum aſſignatæ, quas dictus Pater Generalis ad ſe ob hoc faciat congregari, prædictam poſſint facere Generalis Capituli mutationem in aliud Monaſterium eiuſdem Ordinis ad illud per eos aſſignandum. Aut ſi forſan ſibi melius videatur, dilatetur per eos dictum Generale Capitulum ad annum ſequentem, vel aliud triennium, prout negotiorum neceſſitas vel utilitas eos adduxerit ordinandum. Non tamen fiat talis dilatio, niſi conſentiant quatuor ex his, qui concurrunt in ipſo privato Capitulo. Cum vero hujuſmodi mutatio ſeu dilatio facta fuerit, notificetur per eoſdem dilatantes Prioribus & Conventibus noſtri Ordinis tempore opportuno: Quæ Conſtitutio eſt approbata auctoritate Apoſtolica quantum ad locum celebrationis Capituli Generalis.

De dilatione hujuſmodi Capituli.

Extravagans I.

Miſſa Spiritus Sancti celebranda in omnibus Monaſt. & Collecta dicenda.

§.37. In quolibet noſtrorum Monaſteriorum celebretur Miſſa Spiritus Sancti ipſa die, qua celebratur in Monaſterio Sancti Bartholomæi pro electione Patris Generalis, & Patrum Definitorum; necnon pro negotiis Ordinis in dicto Capitulo ordinandis. Et durante Capitulo generali ſaltem fiat in Miſſa collecta & deprecatio poſt elevationem cum Orationibus competentibus, niſi fuerit Feſtum duplex.

Extravagans II.

Officia durent uſque ad novum Capitulum Generale.

§.38. Tam dignitas & officium Patris Generalis, quam Priores novarum Domorum, Viſitatores, cæteraque alia officia & munera, quæ in Capitulis Generalibus providentur, & eligi ſolent, durent in ſuis officiis uſque ad novi Capituli Generalis celebrationem, quantumcumque dictum Capitulum Generale ex cauſa peſtis, famis, belli, vel ſimilium, ut in hac Conſtitutione, prolongetur: Quod auctoritate Apoſtolica confirmatum, & obſervari mandatum fuit.

Extravagans III.

Quo tempore quis Vocalium e Monaſterio exire debeat ad Capitulum Generale acceſſurus.

§.39. Priores & Procuratores Monaſteriorum magis diſtantium a Monaſterio S. Bartholomæi ad Capitulum Generale venturi a propriis Monaſteriis non exeant ante tertium diem Paſchæ Reſurrectionis Dominicæ; ut reperiantur in ſuis Monaſteriis pro Hebdomada majori & ſanctiſſimo Paſchate celebrandis: Propinquiores vero prælibato Monaſterio ita moderate accipiant dies pro itinere neceſſarios, ut ſine vagatione ad dictum Capitulum Generale accedant; nec euntes aut revertentes per Curiam Regiam tranſitum faciant ſine licentia ſpeciali Patris Generalis.

Extravagans IV.

§.40. Si contingat Capitulum Generale in aliud tempus cum quatuor Deputatorum privati Capituli conſenſu prolongari ob cauſas in hac Conſtitutione expreſſas, ſi iſtæ, cujuslibet dictorum quatuor Deputatorum judicio, ceſſaverint tempore opportuno & ſufficienti ad convocandum & congregandum Generale Capitulum, debeat & teneatur Pater Generalis ab ipſis, vel quolibet illorum requiſitus, prolongatione facta non obſtante, convocare & congregare dictum Generale Capitulum tempore deſignato in Conſtitutione celebrandum; Quod ſi renuerit vel omiſerit, a dicti privati Capituli Deputatis poſſit & debeat convocari, ut tempore præſcripto celebretur, ut in Conſtitutione diſponitur.

Extravagans V.

§.41. Si contingat Generalatum vacare, exiſtente aliqua ex cauſis in hac Conſtitutione præſcriptis ad dilatandum Capitulum Generale, aut eam ipſius vacationis tempore taliter accidere, quod duæ ſaltem ex tribus partibus Electorum pro Capitulo intermedio deſignatorum, eidem intereſſe debentium, citari & convocari, ad dictumque Capitulum vel per ſe, vel per ſuos Procuratores commode accedere nequeant; Pater Vicarius Generalis poſſit Capitulum privatum congregare, & dictum Capitulum intermedium cum quatuor illius Deputatorum conſenſu in aliud tempus prorogare valeat. Verum ſi duæ prædictæ Electorum partes ex tribus, perſonaliter vel per ſuos Procuratores commode ad dictum Capitulum accedere poſſint, prædicta cauſa non obſtante, Capitulum intermedium omninò convocetur, & per Electores præſentes die præfixo ad electionem Patris Generalis debite procedatur.

Extravagans VI.

§.42. Expenſæ neceſſariæ ad celebrandum Capitulum Generale ſubminiſtrari debeant a Monaſterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex redditibus Præſtimonii de Utrera, quod ad hunc effectum clar. memor. Cardinalis Oſtienſis cum Brevi ſan. mem. Nicolai V. Ordini noſtro aggregavit. Si autem ad hujuſmodi expenſas miniſtrandas d. Præſtimonii reditus inſufficientes fuerint, ab omnibus Ordinis Monaſteriis pro rata ſuppleantur, computando expenſam diuturnam cujuſcumque Monachi Capitularis cum famulo & æquitatu octo regales cum dimidio monetæ Caſtellæ, ſicut decretum & mandatum eſt a Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium.

A quibus faciendæ ſint expenſæ Capituli Generalis.

CON-

Digitized by Google

CONSTITUTIO IV.

De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis.

§ 43. Singuli Priores Monaſteriorum noſtri Ordinis cum ſingulis Procuratoribus ſuorum Conventuum perſonaliter veniant ad Generale Capitulum celebrandum; hujuſmodi autem Procuratorem quilibet Conventus de magis idoneis & diſcretioribus ſuæ Domus per viam ſcrutinii eligendo conſtituat: ita quod ille, qui plures numero, quam alius, voces habuerit, Procurator illius Monaſterii habeatur, licet in eo major pars Capituli non concurrat. Quod ſi duo vel plures æquali numero voces habuerint, unius eorum per Priorem acceptetur electio, qui ſecundum ſuam conſcientiam magis idoneus & diſcretior videatur. Idem autem Procurator ſocius ſit Prioris ad Capitulum venientis; Alioquin niſi Priores a veniendo, & Conventus a mittendo Procuratores hujuſmodi legitimo impedimento excuſentur, vice illa io Geoerali Capitulo careant voce ſua, nec alteri eam poſſint committere; & nihilominus ad ejuſdem Capituli arbitrium puniantur. Si verò Prior aliquis infirmitate, ſeu alia juſta cauſa, impediatur venire, cauſas hujuſmodi per ſuas literas inſinuet Capitulo Generali, ſuumque Procuratorem conſtituat, qui vicem ſuam teneat in ipſo Capitulo. Similiter etiam Conventus nou valens commode Procuratorem de ſuis Monachis deſtinare, Procuratorem deputet aliquem Ordinis Monachum. In nullo tamen caſu ultrà tres Perſonas, computato Priore, de una & eadem Domo ad Generale Capitulum licebit admittere; nec quiſquam ibidem duas poſſit voces habere, etiamſi plurium Procurator exiſtat; liceat autem ſibi unam, quam maluerit prædictarum vocum eligere. Priores autem & Conventus legitime impediti, niſi Procuratores ad Capitulum miſerint, ut præfertur, ad arbitrium ejuſdem Capituli puniantur. Priores autem, & Procuratores hujuſmodi ante Sabbatum, prædictam tertiam Dominicam poſt Paſcha immediate præcedens, S. Bartholomæi Monaſterium intrare non debent. Sane ad Capitulum Generale Procurator nullus admittatur, niſi profeſſus & in Sacris Ordinibus conſtitutus; De cujus utique Procuratoris electione ſive conſtitutione idem Conventus Generali Capitulo fidem faciat per ſuas patentes literas, nominibus aliquorum Monachorum de eligentibus roboratas, & conventuali ſigillo munitas. In quibus quidem literis non eſt opus hujuſmodi poteſtatem ad longum exprimere; ſed ſufficit conſtare Generali Capitulo, quod talis eſt Procurator talis Conventus ad idem Capitulum deſtinatus. Tenor quoque hujuſmodi poteſtatis fiat in forma ſequenti:

Non ultra tres perſonas de quālibet Domo liceat in Capitulo admittere.

Noverint Univerſi, quod in Monaſterio N. Diœceſis N. Ordinis Monachorum S. Hieronymi, die N. menſe N. anno a Nativitate Domini &c. omnes & ſinguli Monachi ejuſdem Monaſterii profeſſi in Sacris conſtituti conſtituimus & ordinamus noſtrum certum & ſpecialem Procuratorem Patrem N. Presbyterum ipſius Mouaſtetii ad omnia & ſingula facienda, tractanda, conſentienda, firmanda: ſeu diſſentienda, ſive revocanda, quæcumque fuerint exponenda, dicenda, tractanda, examinanda ſeu defiuienda in Capitulo Generali per Priores & Mouachos ejuſdem Ordinis, tenendo iſto anno præſenti in Monaſterio Sancti Bartholomæi dicti Ordinis, quæ Generalem ſtatum ſeu utilitatem totius Ordinis tangant, ſeu concernere quomodolibet poterunt; etiam, quoties fuerit opportunum ad ſubſtituendum alium Procuratorem noſtri Ordinis profeſſum in Sacris conſtitutum ad omnia & ſingula ſupradicta; & quia prædicta vera ſunt, rogavimus Monachos infraſcriptos in Sacris conſtitutos, quatenus literas hujuſmodi ſuis nominibus roborarent; quaſque ſigillo dicti Conventus fecimus ſigillari.

Tenor mandati procur.

§. 44. Præfati autem Priores & Procuratores nomine & vice ſuorum Monaſteriorum poteſtatem habeant conſentiendi, ſeu contradicendi quibuſcumque in Generali Capitulo dicendis, tractandis, & agendis ad communem ſtatum Ordinis pertinentibus. Nullatenus tamen iidem Procuratores habeant poteſtatem conſentiendi, quod duratio Prioratuum quomodolibet ultra triennium protendatur; quin potius pro expreſſe prohibitis, immo pro veris contradictoribus habeantur, niſi ſuper hoc eis in ſuis procuratoriis expreſſa & ſpecialis fuerit attributa poteſtas ſive facultas. Cæterum Procurator impeditus Generali Capitulo intereſſe, alium ad illud ſubſtituat loco ſui, niſi ſubſtituendi poteſtas expreſſe ſibi fuerit in Procuratorio denegata. Quovis etiam caſu hi, qui non venient ad Generale Capitulum, per ſuas patentes literas ſtatum ſuorum Monaſteriorum tam ſpiritualem quam temporalem ipſi Capitulo intimare noo differant; & Priores humiliter miſericordiam, hoc eſt, ab onere ſuorum Prioratuum abſolutionem expoſcant.

Facultates Priorum, & Procuratorum in hujuſmodi Capitulis.

Procuratoribus legitime impeditis alium ſui loco ſoſtituere poſſe declaratur.

Extravagans I.

§ 45. Prioriſſæ & Monaſteria Monialium noſtri Ordinis, etiam per Procuratores, voce careant iu Capitulo Generali; per Procuratores tamen Monaſteriorum Priorum, qui illarum curam babent, negotia, quæ in Capitulis Generalibus agere velint, tranſmittant.

Monaſteriis Monialium quilibet locus denegatur.

Extravagans II.

§. 46. Priores non babent Votum in electione Procuratoris pro Capitulo Generali; Veruntamen ſint præſentes ipſius electioni, ut in Conſtitutione diſponitur; & poſt factam electionem, ipſi Priores pariter præſentes ſint, & audiant commiſſiones, quas Vocales capitulariter dicto Procuratori impoſuerint; quia ſi contrarium fiat, multa oriri poſſunt inconvenientia & controverſiæ.

Priores præſentes eſſe debent electioni Procuratoris Capituli, dandiſque eí commiſſionibus.

Extravagans III.

Pro Monaſteriis, in quibus Prioratus vacaverit, nec Vicarius, nec ejus Procurator admittendus.

§.47. Si in aliquo Monaſterio vacaverit Prioratus tempore Capit. Generalis, Vicarius non poſſit venire, nec mittere alium Procuratorem ad Capitulum Generale, quam illum dumtaxat, quem elegerit Conventus. Idipſum in Capitulo intermedio ſervari debeat, ſi aliquod Monaſterium Turni, ad quem ſpectat electio, Priore caruerit tempote ipſius celebrationis.

Extravagans IV.

Vicarius eligi non queat in Procuratorem Cap. Gen.

§.48. Vicarius non eligatut in Procuratorem Capituli Generalis.

Extravagans V.

Procuratores Conventuum, nonniſi mandata ſuorum Capitulorum afferre poſſint.

§.49. Procuratores Conventnum, qui venient ad noſtrum Capitulum Generale, non propouant nomine ſuorum Conventuum, quod a Perſonis particularibus fuerit eis injunctum, & commendatum; & quod a ſuis Conventibus illis fuerit commiſſum, afferant in ſcriptis ſubſcriptum a majori parte dicti Capituli. Poterunt tamen portare Epiſtolas, & Memorialia Perſonarum particularium eis mandata & commiſſa ad Definitores, abſque eo, quod neceſſe ſit, ut a ſuis Prioribus ſignentur.

Extravagans VI.

Qui poſſint eligi Procuratores a Prioribus impeditis.

§.50. Procuratores depntandi a Prioribus impeditis veuire ad Gener. Capitulum, vicem & vocem ipſorum in eo habituri, ut in Conſtitutione diſponitur, neceſſario couſtituantur, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, vel ex Monachis, qui Priores aut Viſitatores Diffinitoreſve Generales extiterint, & quorum Monaſteria tres Perſonas & voces pro dicto Generali Capitulo prius deputatas non habeant.

Extravagans VII.

De Exgeneralibus, eorumque privilegiis.

§.51. Omnes Patres Fxgenerales poſſint perſonaliter intereſſe Capitulis tam Generalibus quam intermediis; in eiſque votum activum & paſſivum babere, tam in electione Patris Generalis, quam in reliquis in dictis Capitulis faciendis: Dummodo quoad votum paſſivum ſubjecti ſint legibus & Extravagantibus, quibus cæteri Monacbi nunc ſubiiciuntur, & impoſterum ſubjecti erunt. Cæterum vox dd. PP. Exgeneralium minime computetur in numero trium, quæ concurrere poſſunt ad Generale Capitulum ex hac Conſtitutione; ſed præter duos aut tres Monachos, qui ad dicta Capitula Generalia, & intermedia reſpective concnrrere poſſunt ex quolibet Monaſterio; omnes etiam Exgenerales ejuſdem Monaſterii profeſſi concurrant, & vocem habeant; dummodo perſonaliter dd. Capitulis interveniant; Quod auctoritate Apoſtolica eſt confirmatum.

Extravagans VIII.

Priores, & Procuratores, cujus expenſis accedere debeant.

§.52. Priores & Procuratores, ad Capit. tam Generalia quam intermedia convenientes, veniant & accedant ſumptibus & expenſis Monaſteriorum illorum, qnorum voces in dictis Capitulis habent: Patres vero Exgenerales expenſis Monaſteriorum ſuæ profeſſionis.

Extravagans IX.

De Procuratoribus Vocalium Capituli intermedii, eorumque facultatibus.

§.53. Vocales Capituli intermedii, ſive Priores ſive Procuratores exiſtant, infirmitate ſeu alia juſta de cauſa impediti, poſſint Procuratores conſtituere, ſuas vices & voces habituros in dicto Capitulo; proût hæc Conſtitutio diſponit de Prioribus & Procuratoribus Capituli Generalis; dummodo cauſam prædictam per ſuas literas Capitulo prædicto notificeut. Couſtituantur vero Procuratores Perſonæ habentes qualitates & conditiones requiſitas per ſupranoſitam Extravagantem: Nulliuſque Monaſteril ultra duas voces admittatur tertia in dicto Capitulo intermedio.

Extravagans X.

Conditiones requirendæ in eligendis in Procuratores Cap. Gen.

§.54. Monachi eligendi in Procuratores Capituli Generalis Monaſteriorum Profeſſionis, & Collegiorum noſtrorum, neceſſario habere debeant licentiam alicujus Ordiuarij Diœceſani ad audiendas Confeſſiones, & etiam viginti annos completos ab Habitus receptione; niſi Lectores Tbeologiæ Scbolaſticæ fuerint, qui poſt decem annos completos ab Habitu recepto, ad habendam iu Capitulo vocem requiſitos, in tales Procuratores eligi poterunt. Eligendi vero in Procuratores Capituli Generalis novarum Domorum ſint præciſe vel ex Viſitatoribus Generalibus actualibus, non tamen ejuſdem Territorii, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, aut Regiæ Mageſtatis Prædicatoribus, vel ex Monachis, qui prius Priores vel Difiuitores, aut Viſitatores Generales extiterint.

Extravagans XI.

Tempus electionis Procurat. Capit. Gener.

§.55. Procuratores Capituli Generalis in Monaſteriis electionis juxta morem eligantur menſibus Novembris & Decembris immediatis ante dicti Capituli celebrationem; Ad quorum electioues Priores Monaſteriorum eligentium omnes Vocales intra duodecim leucas a ſuis Monaſteriis quomodolibet commorautes, die & bora electionis aſſignatis, citare debeant; & poſtquam factæ fuerint electiones, notiſicare tenɛantur P. Generali Procuratorem electum, diemque & horam ſuæ electionis.

Extravagans XII.

Vicarius Monaſterii vacante Prioratu hacce in electione vocem non habeat.

§.56. Si contingat tempore electionis Procuratoris Capituli Generalis Prioratum alicnjus noſtrorum Monaſteriorum quomodocumque vacare, illius Vicarius non habeat vocem in dicta

dicta electione; illam tamen debeat habere ad eligendum alterum ex duobus, inter quos ſint æqualiter diviſa Electorum ſuffragia. At vero non vacante Prioratu, ſed abſente Priore ab aliquo Monaſterio tempore dictæ electionis, Vicarius ex commiſſione Prioris electionem prædictam celebrans, vocem ſuam habeat in illa; poſſitque pariter in æqualitate ſuffragiorum eligere alterum ex duobus, qui ſint pares ſuffragiis. Quod idem in reliquis actibus Capitularibus ex commiſſione Prioris abſentis, a Vicariis noſtrorum Monaſteriorum celebratis, pariformiter obſervetur.

Habeat vero ſi tantummodo Prior ſit Abbas.

Extravagans XIII.

§.57. Ex concordia & conceſſione totius Ordinis Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini B. Mariæ de Guadalupe debeat eligi neceſſario ex Monachis profeſſis ipſius Monaſterii de Guadalupe: nec dicti Procuratoris vox & Perſona computari debeat inter tres Perſonas & voces, ſingulis Monaſteriis a Conſtitutione conceſſas, quas ultra d. Procuratoris vocem prædictum Monaſterium inſuper habere poſſit & valeat.

Procurator Capit. Gener. Collegii Salmant. ex Monachis Monaſterii ejuſdem eligendus.

Extravagans XIV.

§.58. P. Generalis prima die Capituli juxta ſtylum & morem, nominet unum ex Prioribus, alterumque ex Procuratoribus habilioribus & diſcretioribus, qui omnia mandata Procuratorum ad Capitulum venientium diligenter examinent, illorumque legitimitatem recognoſcant, examenque & recognitionem hujuſmodi, atque inde ſequuta, legitimoſque Vocales ad Capitulum concurrentes, in eoque vocem habentes, poſtea in prima ſeſſione Capituli Generalis exacte & fideliter referant.

A Generali vero prima die Capituli eligendi duo qui examinent mandata Procuratorum.

CONSTITUTIO V.

De Sede Priorum & Procuratorum in Capitulo Generali.

§.59. Certam ſeſſionem ſive locum in Generali Capit. teneat quilibet Prior vel Monachus Procurator ſecundum antiquitatem fundationis Monaſterii, cujus Prior vel Procurator exiſtat. Volumus tamen, quod Procuratores Priorum cunctos Procuratores Conventuum in ſeſſione præcedant. De gratia tamen ſpeciali multis ex cauſis rationabilibus ſtatuimus & concedimus, quod Monaſterium Sanctæ Mariæ de Guadalupe noſtri Ordinis Toletanæ Diœceſis in omnibus & per omnia prærogativas & libertates, vocem & locum in quibuſcumque actibus in Ordine noſtro habeat, ac ſi ante omnia Monaſteria ipſum poſt Monaſterium S Bartholomæi fuiſſet immediate fundatum.

Procuratores Priorum cæteros Procuratores præcedant.

Excipitur Procurator Monaſt. de Guadalupe.

Extravagans I.

§.60. Vicarius S. Bartholomæi, & Hebdomadarius præcedant in Refectorio omnes Procuratores Capituli Generalis; atque abſentibus Deſinitoribus ſedeat, Vicarius in menſa principali, & ſignum faciat cum campanula; In Choro vero Hebdomadarius ſedeat in ſede ad ipſum pertinente; Vicarius autem in diverſis ſedibus ſedeat, attenta qualitate & præcedentia Prælatorum & Perſonarum ibi præſentium, faciatque ſigna de more conſueta.

De officio, & ſeſſione Vicarii, & Hebdomadarii Sancti Bartholomæi.

Extravagans II.

§.61. Volens noſtra Religio gratiis & favoribus, a Rege Noſtro Philippo Secundo acceptis, ſe gratam oſtendere, conceſſit Regio Monaſterio Sancti Laurentii a Majeſtate Sua fundato ſedem & antiquitatem immediate poſt Monaſteria Sancti Bartholomæi, & Beatæ Mariæ de Guadalupe; itaut Sedes Prioris Sancti Laurentii ſit ſecunda in Choro ex parte Vicarii poſt Priorem Sancti Bartholomæi.

Ceſſio Prioris Monaſt. Sancti Laurentii.

Extravagans III.

§.62. Ex Sac. Congregationis Epiſcoporum & Regularium decreto, quod cum Apoſtolico Brevi eſt confirmatum, Prior Sancti Bartholomæi præcedat in omni loco omnibus Prioribus Ordinis noſtri.

Præcedentia Prioris Sancti Bartholomæi ſuper cæteros Priores.

Extravagans IV.

§.63. In præcedentia & ſeſſionibus Capituli Generalis ſervetur hic ordo, videlicet: Generalis immediate abſolutus & vacans ſtatim poſt Diffinitores omnibus præcedat in cunctis locis, quibus Ordo fuerit congregatus. Deinde immediate poſt illum Patres Ex-Generales ante omnes Priores ſecundum ſuam in Generalatu antiquitatem. Poſt Priores actuales, Priores abſoluti Monaſteriorum Sancti Bartholomæi, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii Regalis. Omnes Viſitatores Generales ſecundum cujuſque Territorii claſſem & antiquitatem; Subinde PP. Lectores Jubilati, quibus ſuccedant Procuratores Priorum abſentium, & immediate poſt illos Procurator & Secretarius Generalis ante omnes Monaſteriorum Procuratores; prout hactenus de more ſervatum eſt.

Ordo ſervandus in ſeſſionibus.

CONSTITUTIO VI.

Quod Viſitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem ſuam.

§.64. Viſitatores Generales triennii proxime præteriti veniant omnino ad ſequens Capitulum Generale. Idem etiam de Viſitatoribus particularibus fiat, ſi ſpecialiter per Patrem Generalem fuerint evocati. Qui quidem omnes Viſitatores permittantur intereſſe Capitulo Generali; nullam tamen vocem in eo habeant, niſi Priores vel Procuratores exiſtant; licet poſſint loqui quidquid ſibi bene videbitur. Viſitatores vero particulares, qui non venerint, Diffinitoribus per ſuas literas

pleuam ſuæ Viſitationis informationem, quemadmodum Viſitatores Generales facere debent, præſertim quoad miſericordias Priorum, & ſtatus, reparationemque Monaſteriorum, mittere teneantur.

Extravagans I.

Scrutinium inter Priores & Procuratores prima Capituli die faciendum, ad removendas ſubornationes &c.

§.65. Prima die, qua ingrediuntur Capitulares Monaſterium S. Bartbolomæi, Viſitatores Generales Caſtellæ, unuſque ex Deputatis Capituli privati a Patre Generali deſignandus, faciant ſcrutinium inter Priores & Procuratores, qui veniunt ad Capitulum, ſi forte interfuerint ſubornationes, dona, aut promiſſiones pro electione Definitorum, & futuri Generalis; & quos delinquentes invenerint, juxta noſtras Conſtitutiones puniant & caſtigent.

Extravagans II.

§.66. Eadem die Pater Generalis aſſignet duos ex Privati Capituli Deputatis, qui poſt meridiem viſitent Viſitatores Generales, & audiant querelas, ſiquæ contra illos proclamatæ, aut inventæ ſuerint: Proceſſus vero ſervetur, tradaturque Definitoribus futuris, ut determinent tantum, & declarent illos habiles aut inhabiles ad electionem Generalis; alia vero, ſi quæ fuerint, definienda ſerventur poſt electum & confirmatum futurum Generalem.

CONSTITUTIO VII.

De electione, & facultate Definitorum.

Prior S. Bartholomæi Definitor perpetuus.

§.67. Decretis a Sac. Congregatione Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium, Epiſcoporum & Regularium negotiis præpoſita, ſucceſſive confirmatis Brevi Apoſtolico, ſupra Conſtitutione prima enuntiato, obtemperantes declaramus: Priorem pro tempore Monaſterii Sancti Bartholomæi Diffinitorem perpetuum cum præcedentia ſupra cæteros Priores: Quamobrem in poſterum, non octo, ut antiquitus, ſed ſeptem dumtaxat Perſonæ in Diffinitores Capituli Generalis, quarum tres tantum ſint Priores, & quatuor Monachi ex Procuratoribus Monaſteriorum in eodem Capitulo exiſtentes, ab illis, qui in eodem Capitulo vocem habent, ſine Perſonarum & Nationum acceptione ante omnia eligantur. De Monaſterio autem Sancti Bartholomæi, ultra Priorem & Procuratorem ejuſdem Monaſterii, poterunt Electores, ſi velint, eligere Diffinitorem Monachum aliquem profeſſum ipſius Monaſterii; dummodo tamen ſit Perſona notabilis & diſcreta, in numero dictorum quatuor Monachorum Procuratorum computandum. Quæ quidem electio Diffinitorum fiat hoc modo: Aſſignentur & dentur in publico per majorem partem Capituli tres Scrutatores, qui prius vota ſua, deinde ſingulorum omnium votum habentium ſecrete recipiant. Quibus receptis, & facta inter ſe collatione ſecreta ſolius numeri eligentium, Perſonas quoque eligentes nullatenus tempore aliquo declarando; unus ex eiſdem ſerutatoribus omnes electos in Diffinitores ſtatim & publice in Generali Capitulo publicet: quorum illi ſint Diffinitores, in quos plura eligentium vota, non totius Capituli, ſed reſpectu partium minorum, concurrent. Si tamen in numero pari circa aliquos vota concurrerint Electorum, tunc ille Diffinitor exiſtat, quem Scrutatores ipſi vel duo eorum in Diffinitorem, tamquam magis idoneum, declaraverint aſſumendum; ſuper quo ipſorum conſcientiam oneramus. Cauſa quoque rationabili nos movente, Noſtris Monaſteriis infra ditionem Sereniſſimi Domini Regis Aragonum conſtitutis de gratia ſpeciali concedimus, quod ex aliquo eorumdem Monaſteriorum unus Prior vel Monachus, qui reſpectu Priorum & Monachorum ſuæ propriæ Nationis in Diffinitores electorum plures, ut ſupra præmittitur, voces habuerit, in Diffinitorem quolibet Generali Capitulo eligatur; etiamſi in eum pauciores voces, quam in ſingulos Priores & Monachos Nationis Caſtellæ ad officium prædictum electos, concurrant. Hi autem ſeptem Diffinitores (ut præfertur) electi cum Priore Sancti Bartholomæi, qui eſt de per ſe, & Pater Generalis una cum ipſis, habeant in negotiis particularibus omnimodam & plenam poteſtatem ordinandi, ſtatuendi, diffiniendi omnia & ſingula, quæ ſecundum Deum, & noſtri Ordinis obſervantiam utiliora eſſe viderint, in eodem Capitulo, ordinanda, ſtatuenda, diffinienda. Ea vero, quæ per eos vel majorem partem ipſorum fuerint ordinata, ſtatuta, vel diffinita, ſine contradictione aliqua inter Perſonas, quas tangit negotium, inviolabiliter obſerventur. Nullatenus tamen poſſint Diffinitores abſque conſenſu ejuſdem Capituli Statuta Conſtitutiones vel Ordinationes de novo facere, ſive jam facta tollere vel mutare; nec aliquam diſpenſationem perpetuam contra hujuſmodi ſtatuta concedere. Cæterum prædicta Diffinitorum poteſtas, niſi in aliquibus caſibus multum arduis, & cauſa magna, quæ per prius toti Generali Capitulo vel ipſius duabus partibus multum evidens & perutilis videatur, nullatenus poſſit tolli eiſdem.

Definitorum facultates.

Generalis facultates durante Capitulo expirent.

§.68. Verum finito Generali Capitulo nullo modo prædicta poteſtate utantur, niſi in aliquibus caſibus & certis diebus immediate Capitulum ipſum ſequentibus poteſtas aliqua per idem Capitulum eiſdem ſpecialiter concedatur. Generali quoque durante Capitulo, Pater Generalis ampliorem poteſtatem non habeat, quam habet unus Diffinitorum, niſi in foro conſcientiæ; poſſit tamen aliquid quaſi interloquendum dicere in rebus modicis, in quibus nulla videbitur dubitatio. Præterea, dum publica tenebitur Capituli Generalis audientia, Pater Generalis, & Diffinitores, nullo alio inter eos ſedente, contigui ſedeant, obſervato inter eos ordine, qui ſervatur in ſeſſione Capituli Generalis. Verum quidquid fuerit per Patrem Generalem & Diffinitores ordinandum, ſtatuendum, vel definiendum, ſeu determinandum, ante per aliquem ad hoc deſignatum in publica audientia totius Generalis Capituli proponantur;

De publicatione Statutorum per Generalem, & Definitores.

Digitized by Google

tur; niſi talia ſint, quæ ibidem non deceat publicari. Quæ autem fuerint per eoſdem ordinata, ſtatuta, diffinita, ſeu determinata, ultima die Capituli in eadem audientia per Patrem Generalem ſeu per aliquem Diffinitorum, quem ipſe aſſignaverit, perlegantur. Omnia vero, quæ in Capitulo Generali fuerint tractata, dicta, ſeu determinata, in ſecreto penitus teneantur, donec ipſum Capitulum ſit finitum. Si tamen talia ſint, quæ utilitas petit, ſeu honeſtas admonet, ut in notitiam multorum non veniant; nullatenus aliquibus temporibus revelentur. Qui autem contrarium fecerit, debite puniatur.

Extravagans I.

Qui excludantur ab officio Definitorum.

§.69. Non poſſint eligi in Diffinitores Capituli Generalis, neque Patres Capituli privati immediate præcedentis deputati, neque aliquis omnium Viſitatorum Generalium ſuam Viſitationem in dicto Generali Capitulo terminantium; qui ſimiliter non poterunt eligi in Deputatos Capituli privati triennio ſuæ Viſitationis. Nec denique ullus ex Diffinitoribus Capituli Generalis immediate præteriti; vt ſuorum muuerum & officiorum poſſint reſidentia ſubjici, & rationem reddere. Quæ omnia a Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium ſunt approbata, & obſervari mandata.

Extravagans II.

In quolibet Monaſterio unus tantum Definitor eligi poſſit.

§.70. Ex Profeſſis unius & ejuſdem Monaſterii non poſſit eſſe, nec eligi, niſi unus ſolummodo Diffinitor; neque Prior & Procurator unius Monaſterii, quamuis diverſorum Monaſteriorum Profeſſi, in Diffinitores ſimul eligi pariter valeant. Quoad Monaſterium vero Sancti Bartholomæi remaneat in ſuo vigore & vi, Conſtitutionis diſpoſitio: nempe quod ultra Priorem & Procuratorem eligi poſſit in Diffinitorem alter Monachus dicti Monaſterii Sancti Bartholomæi, qui ſit Perſona notabilis & diſcreta, loco & numero vnius Procuratorum in Diffiuitores eligendorum; prout in ipſa Conſtitutione diſponitur.

Extravagans III.

Definitores Cap. Gener. alio novo officio eo in Cap. gaudere non poſſint.

§.71. Diffinitores Capituli Generalis non poſſint in eo eligi in Viſitatores Generales, nec exeant a Diffinitorio proviſi aliis officiis & muneribus præter illa, quibus gaudebant, quando Definitores electi fuerunt; poterunt tamen eligi in Deputatos Capituli privati. Hoc idem obſervetur in Capituli privati Deputatis, videlicet, ut de aliquo officio provideri non poſſint in eodem Capitulo.

Extravagans IV.

§.72. Procuratores Definitores habeant votum in electione Priorum Domorum novarum, cum non poſſint exire a Definitorio aliis officiis proviſi, ſed dumtaxat cum eiſdem, quibus ante electionem perfruebantur.

Extravagans V.

Miſſa pro Philippo II. celebranda.

§.73. In ſequenti Sabbato poſt electum & confirmatum Patrem Generalem, totus Ordo celebret Miſſam ſolemnem Defunctorum pro Catholico Rege Philippo II. felicis memoriæ.

Extravagans VI.

Procurator S. Bartholomæi non neceſſario Definitor.

§.74. Procurator Monaſterii S. Bartholomæi non ſit Diffinitor ex neceſſitate; ſed poterit eligi, ſi Electoribus id convenire videbitur: ſicut declaratum fuit a Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium.

Extravagans VII.

De ſuffragiis, & Aſſiſtentibus electioni Definitorum.

§.75. Ad regulanda ſuffragia Electionis Diffinitorum ſint Scrutatores, & aſſiſtaut ſimul cum Præſide Capituli Pater Generalis immediate abſolutua ac omnes & ſinguli Viſitatores Generales; Aliquo vero vel aliquibus illorum deficientibus, ſubrogetur vel ſubrogentur Deputati Capituli privati ſecundum ſuorum Monaſteriorum antiquitatem. Viſitator antiquior Caſtellæ publicet & nominet Electos in Diffinitores, & in abſentia illius Socius Convifitator, & in vtriuſque defectu, ſubſequens Viſitator antiquior.

Extravagans VIIII.

Conditiones requiſitæ ad paſſivam Definitoris electionem.

§.76. Eligendi in Diffinitores debeant ad minus extitiſſe vel Priores, vel Viſitatores Generales, ſive Lectores Jubilati, ſive Prædicatores Regiæ Mageſtatis cum exercitin, vel Deputati privati Capituli.

CONSTITUTIO VIII.

Quæ ordinationes habebunt vim legis in noſtro Ordine.

Ordinationes a duobus ſeqq. Capitulis confirmandæ.

§ 77 Tunc cenſeantur omnino firma quæcumque ordinationes vel ſtatuta, in Generali Capitulo facta. cum a duobus proxime ſequentibus Capitulis expreſſe revocata non fuerint; interim tamen plenarie obſerventur. Idem quoque cenſemus de quacumque diſpenſatione, ad relaxationem rigoris Ordinis pertinente, alicui Monaſteriorum, ſeu Perſonæ Ordinis per Capitulum Generale conceſſa vel concedenda. Tamen libertates & prærogativæ Monaſterio Sancti Bartholomæi, in primo Generali Capitulo conceſſæ, ita inviolabiliter ſerventur, prout commutatæ & elargitæ ipſi ſunt ex Decretis Sacræ Congregationis, ſucceſſivo Brevi Apoſtolico confirmatis.

Exceptis iis, quæ ſunt pro Monaſt. Sancti Bartholomæi.

Extravagans I.

Ac omnino proponendæ.

§.78. Ut omnis impoſterum dubitatio in noſtrarum legum creatione & obſervantia tollatur, Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſita, ſtatuit & decrevit,

quod

Digitized by Google

quod perpetuis futuris temporibus Pater Generalis & Definitorium teneatur omnino proponere ordinationes vel ſtatuta, quæcumque in noſtro Generali Capitulo facta, in duobus aliis proxime ſequentibus Capitulis Generalibus; Et niſi, ſicut præcipitur, propoſita fuerint, hujuſmodi ſtatuta & ordinationes vim obligativam amittant.

§.79. Propoſitione facta, quæ reuocata & reprobata fuerint cum majori parte ſuffragiorum per ſecretum ſcrutinium, prorſus extincta remaneant; quæ vero ſimiliter approbata & confirmata fuerint in ſecundo immediate ſequenti Capitulo Generali, ſine ulla intermiſſione obſerventur; atque iterum proponantur in tertio proxime ſequenti Capitulo Generali, in quo ſi ita pariter approbentur & confirmentur, omnino firma ſiut, & in legem Extravagantem tranſeant.

Si approbentur in tertio in legem Extravag. tranſeant;

§.80. Si vero Capitulum Generale in ſecunda vel tertia propoſitione expediens judicaverit, aliqua ſtatuta & ordinationes, in præcedentibus Capitulis facta, diuturniori tempore eſſe probanda, ut ad legem Extravagantem eleventur; ſive cenſuerit, quod aliqua ſtatuta vel ordinationes obſerventur abſque eo, quod teneatur in proxime ſequentibus Capitulis procedere ad formandam legem Extravagantem; tunc eadem ſtatuta vel ordinationes innovare, ſeu de novo facere poterit; atque ita noviter facta vim obligativam tantum habeant uſque ad proximum ſequens Capitulum Generale: atque in actis Capitularibus deſcribantur & publicentur. Nunquam vero in legem Extravagantem tranſeant, licet pluries fuerint ſimiliter innovata, niſi ulterius approbentur & confirmentur in duobus proxime ſequentibus Capitulis Generalibus, ut ſupra; Atque ita Sacra Congregatio perpetuo & inviolabiliter ſervari mandavit, quibuſcumque in contrarium non obſtantibus.

Si tamen in aliquo ex iis Capitulis ſecus non fuerit ſtatutum.

Extravagans II.

De Rotulis Capit. Gen.

§.81. Firmam vim legis tantum habeat, quod diſponitur & ordinatur in noſtris Conſtitutionibus, Extravagantibus, & Ordinario: Rotuli vero Capituli Generalis & privati vim obligativam babeant & obſerventur, quouſque publicetur in Monaſteriis Rotulus Capituli Generalis proxime ſequentis: Literæ vero Viſitatorum Generalium uſque ad Viſitationem Generalem immediate ſequentem obſervari debeant ſub pœnis, in illis contentis.

Et Literis Viſit. General.

Extravagans III.

§.82. Declaratio noſtri Ordinis legum pertineat ad N. Capitulum Generale, aut ad privatum, vel ad P.Generalem infra triennium inter Generale & Generale Capitulum, qui conſuletur, ſi aliquod dubium occurrat, & interim declaratio Prioris obſervetur. Nullæ tamen declarationes vel interpretationes noſtrarum Conſtitutionum & Extravagantium, a Capitulo Generali factæ, vim legis Extravagantis habeant & aſſumant, niſi in duobus proxime ſequentibus Capitulis Generalibus, ut ſupra propoſitæ, & confirmatæ fuerint.

Extravagans IV.

§ 83. Patribus Generalibus abſolutis exemptiones ſequentes conceduntur.

Exemptiones PP. Generalium abſolut.

Primo. In toto noſtro Ordine quilibet Sacerdos duas celebret Miſſas pro ſingulis illorum ex hoc ſæculo decedentibus; Qui vero Sacerdotes non fuerint, Miſſarum æquivalentiam, ut dicitur, nempe Veſperas cum Nocturno & Laudes Defunctorum dicere debeant.

Secundo. Liberi ſint & exempti ab honere Miſſarum communitatis, & a quocumque alio officio, præterquam Prioris aut Deputati.

Tertio. Aſſiſtere Choro, niſi fuerint Priores, non teneantur.

Quarto. Ad Capitula Generalia & Intermedia poſſint perſonaliter convenire, in eiſque vocem activam & paſſivam intervenientes habere.

Quinto. In omnibus locis præcedant quibuslibet Monachis & Prioribus Ordinis, excepto Priore, cui ſubſunt & Viſitatoribus generalibus vel ſpecialibus, Confirmatoribuſque in actu viſitationis, & confirmationis Monaſteriorum, ubi reſideant.

Sexto. Poſſint tam ad prandium, quam ad cœnam in communi Refectorio Conventus, vel in deſignato pro Infirmis comedere, vel ubi ipſis magis commodum fuerit; & in Refectorio communi in menſa principali ſedeant, vel ubi ipſis magis commodum videatur.

Septimo. Ipſis deſignetur ſocius in neceſſariis miniſtraturus tam in cellis, quam extra Monaſterium progredientibus.

Octauo. Eorum cella eodem modo ac cella Prioris ſit privilegiata; & inſuper ingredi poſſint in alias cellas eum omuibus aſſociatis.

Nono. Si in propriis ſuæ Profeſſionis Monaſteriis commorentur, in communi Refectorio, ſicut Perſona Prioris tractari debeant; extra illud vero tam ad prandium quam ad cœnam extraordinarium ipſis tribuatur: Et inſuper egreſſuris a Monaſterio ſocius & mulæ pro ipſis parentur, ut decore & auctoritate debitis a Monaſterio egrediantur.

Extravagans V.

§.84. Patribus Lectoribus actualiter legentibus, & Jubilatis exemptiones ſequentes conceduntur.

Exemptiones Lectorum.

Primo. Ad onus Miſſarum pro Communitate non teneantur.

Secundo. Ad nullum officium in tabellis communibus deſignentur.

Tertio. Gaudeant, & vocentur titulo Paternitatis.

Quarto. Eorum cellæ ſint jubilatæ, & ingredi poſſint in aliorum Monachorum cellas, horis ſilentii exceptis; præterea ipſis deſignetur ſocius pro aſſiſtentia in dictis cellis.

Quinto. Choro aſſiſtere non teneantur, niſi in Feſtis principalioribus, a Priore ſecundum

dum conſuetudinem Monaſterii celebrandis; in quibus, primis & ſecundis Veſperis, Proceſſioni & Miſſæ intervenire debeant. Ad Matutinum vero primis diebus tribus Natalis, Reſurrectionis Domini, & Pentecoſtes, die Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Domini, Aſſumptionis Beatiſſimæ Virginis, Sancti Patris noſtri Hieronymi, omnium Sanctorum, Commemorationis Defunctorum, Patroni vel Titularis Monaſterii aut Collegii, & in triduo majoris Hebdomadæ: Præterea Sabbatho Sancto ad Completorium, Vigiliæ Nativitatis Domini ad Primam, Dominicæ Pentecoſtes ad Tertiam, & in die Aſcenſionis ad Nonam accedant.

Sexto. Actuales Lectores legere non teneantur, niſi uſque ad Pentecoſtem; imposterumque ab illo die pro ipſis legant ſubſtituti, qui poterunt eſſe Paſſantes.

Septimo. Poſtquam duodecim annos in lectura Philoſophiæ & Theologiæ in noſtris Collegiis compleverint, cæteris requiſitis obſervantiæ Religionis & integritatis concurrentibus, Jubilati exiſtant & declarentur; omnibuſque ſupradictis exemptionibus perfruantur; dummodo tamen ex debito officiorum Ordinis, ſi quæ ipſi habeant, puta Prioris, Vicarii, aut aliorum, aſſiſtentiæ Chori & Communitatis non teneantur.

Extravagans VI.

Iiſdem privilegiis fruantur Vicarii Generales.

85. PP. Vicarii Generales, qui exercite Ordini, Sede vacante, præfuerunt, iiſdem gaudeant exemptionibus, quibus Lectores Jubilati; excepto tamen, quod Miſſas pro Communitate celebrare teneantur.

Extravagans VII.

Exemptiones pro iis qui quatuor ex his recenſitis dignitatibus cōpleverint.

§.86. Monachis, qui quatuor munera ſeu Dignitates obtinuerunt & compleverunt, ſerventur exemptiones ſequentes; nimirum, quod non teneantur accedere ad Matutinum media nocte, niſi in Feſtis ſolemnioribus celebrandis a Priore; nec pariter ad aliquam Horam Canonicam diebus ferialibus & ſimplicibus per totum annum.

§.87. Munera autem ſeu Dignitates ad has exemptiones lucrandas ſunt: Prioratus Domus electionis aut Collegii, vel hujus Rectoratus integre completus: Diffinitor Capituli Generalis: Viſitator Generalis, qui in Regnis Caſtellæ duodecim ad minus Monaſteria, in Bethicæ Regnis decem, & in Aragoniæ ſex exercite viſitaverit: Secretarius Generalis: & Procurator Generalis.

Extravagans VIII.

Aliæ pro Monachis 30. annos Habitus habentibus.

§.88. Monachis, triginta annos a receptione Habitus habentibus, ſervari debeant exemptiones in ſingulis Monaſteriis conſuetudine & praxi introductæ & obſervatæ; ad quas lucrandas Vicariis, Novitiorum Magiſtris, & Correctoribus cantus, ultra annos Habitus, ſuperaddantur illi, quibus hæc officia obtinuerunt.

Extravagans IX.

Aliæ pro Prædicatoribus actual. Regis.

§.89. Patribus Prædicatoribus Regiæ Majeſtatis, reſidentibus in Curia in Prædicationis hujuſmodi exercitio, ſerventur ſequentes exemptiones.

Primo. Teneantur Monaſteria ſuæ Profeſſionis Veſtiarium ipſis tribuere, necnon alimenta juxta taxam in Capitulo Generali præſcribendam.

Secundo. Habeant vocem in omnibus electionibus ſui Monaſterii; atque ad Prioris electionem, etiam extra viginti quinque Leucas commorantes, citari debeant.

Tertio. Poſt quatuordecim annos in hujuſmodi exercitio Prædicationis ſint Jubilati cum his exemptionibus, nempe: non teneantur ad Chorum, niſi in Feſtivitatibus majoribus a Priore celebrandis: Ab onere Miſſarum Communitatis ſint omnino liberi: Non legantur nec deſignentur ad aliquod officium in tabellis: & denique gaudeant titulo Paternitatis.

Prædicatores vero Regiæ Majeſtatis, qui in propriis Monaſteriis reſidentes, ſingulis annis tres ſaltem ſermones in Regia Baſilica ſive ad Suæ Majeſtatis Conſilia, vel alibi prædicant in Curia, poſt dictos quatuordecim annos omnibus dictis exemptionibus gaudeant.

CONSTITUTIO IX.

De Miſericordiis, quæ demandari debent in Capitulo Generali.

§.90. Miſericordiam ſibi fieri, antequam ad alia in Generali Capitulo procedatur, Prior Sancti Bartholomæi flexis genibus coram Diffinitoribus in eodem Capitulo publice ac humili verbo petat. Cui primo ſedens unus de Diffinitoribus dicat: Quæ eſt miſericordia, quam petitis? Et tunc dictus Prior reſpondeat: Peto, ut abſolvatis me ab onere hujus Prioratus, quem indignus guberno; quia ad illum regendum inſufficientem me reputo. Cui reſpondeat Diffinitor: dante Domino deliberabit Ordo, utrum veſtra petitio ſit admittenda, vel ne; vobiſque impoſterum reſpondebit; Surgatis ergo, & ad veſtrum locum redeatis. Per eumdem quoque modum ſucceſſive faciant alii omnes & ſinguli Priores in eodem Capitulo conſedentes, incipiendo a primo ſedentibus, ſeriatim id petendo; quibus Prior Sancti Bartholomæi ſigillatim reſpondeat, prout ſibi fuit reſponſum. Super hujuſmodi autem miſericordiis cum Prioribus, ut prædicitur, faciendis, videant Diffinitores, Generali durante Capitulo, cum grandi maturaque deliberatione, præhabitis, ſi ſit opus, veris informationibus. Quas utique miſericordias ultima die Capituli faciant, cum quibus viderint expedire, vtilitate ac honeſtate Ordinis & Monaſteriorum attentis potius, quam Perſonarum favore; ſuper quo eorum conſcientias oneramus. Itaque prædicta ultima die, antequam aliquid aliud pronuncietur ibidem, cuilibet Priorum abſolvendorum

per

Digitized by Google

per unum de Diffinitoribus Ordine prædicto in ſcriptis reſpondeatur publice, ſic dicendo: Circa miſericordias per Priores petitas Ordo deliberavit & deffinivit modo, qui ſequitur, videlicet: N. Priores talis Monaſterii Ordo facit miſericordiam, quam petiit; ipſoſque abſolvit a Prioratibus, quos habebant; & ſic fiat de aliis Prioribus etiam abſentibus quibuſcumque, quibus miſericordia hujuſmodi fuerit facienda: Aliis autem, quibus non fiet miſericordia, dicatur, quod ſuo, ſicut ante, utantur officio. Præterea ſi Pater Generalis & Diffinitures ſuper facienda abſolutione alicujus Prioris ſe in partes æquales diviſerint, petant a Generali Capitulo Perſonam aliquam ſibi dari, quæ pro determinatione concordet parti, quam æſtimat ſaniori ratione moveri. Hoc idem etiam obſervetur in quibuſcumque aliis negotiis Generalis Capituli, in quibus ſimilis occurret diſſenſio. Si autem hoc in Capitulo contingat privato, ipſi de Capitulo hujuſmodi Perſonam ſibi eligant, quæ ſimilem (ut præfertur) una cum ipſis habeat poteſtatem. Præterea dum tractandum fuerit aliquid in ſpeciali de aliquo Priore vel Monacho, aut de Domo, cujus eſt Prior vel Monachus, hoc tractetur & determinetur ipſo, quem vel cujus Domus negocium tangit, abſente. Qui vero remanſerint, ſint Judices in cauſa illius abſentis, vel Domus ejus. Sane qui fuerint a Prioratibus abſoluti ſeu privati, ad eoſdem Prioratus illa vacatione nequeant eligi vel aſſumi.

Extravagans unica.

§.91. Priores, quibus ex diſpoſitione hujus Conſtitutionis facienda erit miſericordia, & a Prioratibus abſolvendi ſunt, prius vocati, vel perſonaliter vel per ſuos Procuratores in Diffinitorio audiantur; illiſque notificentur cauſæ & rationes ad ſuam abſolutionem & miſericordiam faciendam, Diffinitores moventes: Quibus ſi dicti Priores plene non ſatisfecerint, Patres Diffinitores ipſos hortentur, ut ſponte renuntient, libereque cedant Prioratibus; & ſi ſecus fecerint ad miſericordiam ſine ſtrepitu judiciali procedatur.

CONSTITUTIO X.

Quomodo eligi debeant Deputati Capituli privati, & de eorum facultate, & quomodo removeri poterunt.

§.92. Ad tenendum Capitulum privatum, quoties illud intra triennium teneri oporteat, Pater Generalis & Definitores, ſua præhabita deliberatione matura, aſſignent in ultima die quatuor Perſonas noſtri Ordinis, Priores vel Monachos, aut mixtim ex utriſque, diſcretas, a Monaſterio, in quo reſidet Pater Generalis, non multum remotas. Quod quidem Capitulum teneatur ad diſpoſitionem Patris Generalis, pro negotiis videlicet, quæ ſibi multum ardua videantur, aut quæ abſque diſpendio non patiuntur moram uſque in futurum Capitulum Generale. Qui utique Aſſignati omnino veniant, cum per prædictum Patrem Generalem fuerint evocati. Si tamen vocati, ſeu eorum aliqui ſint infirmi, aut alio juſto impedimento detenti, cauſam hujuſmodi prædicto Patri Generali notificent; quo caſu ipſe loco illius vel illorum, ut prædicitur, impeditorum, alium vel alios eligat, prout viderit expedire. Idem faciat ſi aliquis vel aliqui eorum vel omnes ſint rebus humanis exempti, vel ſecundum judicium ſuum ſint nimis in remotis locis occupati. Attendat tamen Pater Generalis, quod Viſitatores ſeu Confirmatores generales vel ſpeciales, aut Perſonas pro Capitulo privato, ſive pro quibuslibet aliis negotiis aſſignatas a Generali Capitulo, non mutet ex eo, quia prædicti aſſignati mutaverint ſtatum ſuum; utpote ſi ille, qui erat tempore Generalis Capituli Prior, poſtmodum non ſit Prior, aut e contrario; ſed oportebit, quod alia juſta & rationabilis cauſa ad hujuſmodi mutationem, ſi quam oporteat facere, eum moveat. Præterea quæcumque fuerint ordinata ſeu definita per jam dictum privatum Capitulum, quoties, ut præmittitur, fuerit congregatum, firma & valida in toto noſtro Ordine teneantur. Si quæ vero per idem privatum Capitulum fuerint minus bene ordinata ſeu definita, per ſequens Generale Capitulum debite corrigantur.

(Margin: Ad habendum Capit. privatum quatuor Profeſſi a P. Generali, & Definitoribus aſſignandi.)

Extravagans I.

§.93. Deputati pro Capitulo privato eligantur per ſcrutinium & per ſchedulas ſecretas a Patre Generali, & octo Definitoribus, itaut electus quinque ſuffragia ex novem habere debeat. (Margin: Ii vero per ſuffragia ſecreta.)

Extravagans II.

§.94. Pater Generalis non poſſit removere aliquem ex deſignatis pro Capitulo privato, ſine conſilio & conſenſu Viſitatorum Generalium Regnorum Caſtellæ; ſuper quo ſtricte eorum conſcientiæ onerantur. Neque poſſit removere Viſitatorem Generalem aſſignatum a Capitulo privato, ſine conſenſu Capituli privati Deputatorum. (Margin: Aliquem vero electorum P. Gener. removere non poſſit.)

Extravagans III.

§.95. In poſterum Pater Generalis non poſſit removere Viſitatores aſſignatos a Capitulo Generali, ſine conſenſu Capituli privati. (Margin: Nec Viſitatores deſignatos a Capit. Gen.)

Extravagans IV.

§.96. Si contingat, quod moriatur, aut impediatur aliquis ex Viſitatoribus Generalibus, non poſſit Pater Generalis nominare, neque in ejus locum eligere Viſitatorem ſine conſenſu Capituli privati; niſi ſolum remaneant viſitanda quatuor, quinque, aut ſex Monaſteria. Verum ne Viſitatio incepta in aliquo Monaſterio detineatur, ſi alter Viſitatorum graviter ægrotaverit, vel mori contingat, Conviſitator ex Monaſteriis propinquioribus, ſocium debita requiſita habentem, nomi- (Margin: Neque eorum aliquo defuncto ſucceſſorem per ſe eligere.)

minare poſſit pro Viſitatione incepta perficienda & proſequenda in uno, vel duobus aliis Monaſteriis. Si tamen infirmitas fuerit diuturna, aut Viſitator objerit, ſtatim Conviſitator notificet Patri Generali, ut de Viſitatore, ut ſupra, provideat.

Extravagans V.

Nemo inhabilitandus non auditus.

§.97. Non celebretur Capitulum privatum poſt congregatum Capitulum Generale in Monaſterio Sancti Bartholomæi, niſi urgente gravi & extrema neceſſitate; & tunc nullus inhabilitetur, quin prius vocetur & audiatur; alias inbabilitatio invalida ſit, nullumque habeat effectum.

CONSTITUTIO XI.

De electione & facultate Viſitatorum Generalium.

§.98. Certas Perſonas in Generales Viſitatores Perſonarum & Domnrum nnſtri Ordinis, conſtitutas in Saeris, Deum timentes, diſcretas, & Sanctæ Religiouis zelum habentes, Pater Generalis & Diffinitores, diligenti deliberatione præhabita, in ultima die Capituli Generalis publice in eodem Capitulo nominent & aſſignent, qui Perſonas & Monaſteria Ordinis eiſdem aſſignata infra triennium viſitent, in tertio videlicet anno ſuæ aſſignationis; quam utique viſitationem faeiant ſecundum formam traditam in quadam noſtra Conſtitutione infraſcripta. Cæterum nullus Viſitator ſuum viſitet Conviſitatorem, ſed poſſit tantum informationes recipere, &, quatenus opus ſit, ad Patrem Generalem tranſmittere, ut provideat. Neque Viſitator aliquis viſitet Domum, eujus eſt profeſſus, donec habet facultatem redeundi ad Domum ſuæ profeſſionis; ſed loco illorum, qui, ut præfertur, viſitare non debent, aſſignentur prædicta ultima die & in eodem Capitulo alii Viſitatores ad bujuſmodi viſitationem ſpeeiales; habeant autem omnimodam & plenariam poteſtatem emendandi & corrigendi negligentias & exceſſus tam Priorum quam Mouachorum Ordinis noſtri, poſt viſitationem proxime præteritam contingentes. Si autem negligentiæ ſeu exceſſus correctione indigentes, qui ante bujuſmodi viſitationem præteritam contigerunt, Viſitatores præteritos latuerunt, tunc Viſitatores præſentes poſſunt & debent talia corrigere, &, prout expedit, emendare. Nullam tamen poſſunt facere conſtitutionem ſeu ordinationem de novo, quæ communem Ordinis ſtatum concernat, nec Monachorum Domus viſitare; niſi de Prioris, aut, Priore abſente, Vicarii licentia confeſſiones recipiant, nec prætextu ſuæ poteſtatis aliquem a ſuo Prioratu, niſi de ſpeciali licentia Capituli Generalis vel Patris Generalis, abſolvant, niſi in caſibus infraſcriptis, videlicet: pro hæreſi: pro ſimonia manifeſta: pro carnali inmundicia: pro dilapidatione bona Monaſterii enormiter alienando: pro furto: bomicidio: gravi ſortilegio: ſolemni perjurio: pro conſpiratioue, hoc eſt cum aliquibus malitioſa concordia ad obviandum Ordinis diſciplinæ, aut ſtatutis Capituli Generalis: Si fuerit falſarius literarum Domini Papæ, aut Cardiualium aut Priocipum aut Epiſcoporum, vel Priorum noſtri Ordinis: Si contra commuuia noſtri Ordinis inſtituta gratias aut Privilegia impetraverit, vel retinuerit, vel uti præſumpſerit. In quibus caſibus, facta hujuſmodi abſolutione, electioni celebrandæ novi Prioris interſint, & ipſam confirment aut infirment. Nullatenus tamen ipſorum Viſitatorum aliquis eligi poterit in boc caſu, nec alio quocumque modo vacaverit, niſi morte, vel triennii elapſu; nec dicti Viſitatores recipere poſſint renuntiationem alicujus Prioratus abſque ſpeciali poteſtate Capituli Geueralis vel Patris Generalis, ſibi ad hoc ſpecialiter conceſſa; nec ab ipſa Domo diſcedant, priuſquam ſit illi de Priore proviſum. Sane ſi Perſona electa, ab eodem Monaſterio longe diſtet, & interim prædictus Viſitatores ibidem moram trabere, foret nimis damnoſum, ſuæque Viſitationis impedimentum, tunc ipſi dent Confirmatores illius electionis non multum remotos, & illi eum fuerint vocati, teneantur ad illam Domum illico pervenire, & ea, quæ ad Confirmatorum pertinent Officium exequi; neque ab illa Domo animo non revertendi recedant, donec illi de Priore provideant. Quod ſi prædictis Viſitatoribus melius & facilius videatur, quod ipſimet ad dictam Domum tempore congruo revertantur, tunc Confirmatores alios non aſſignent, ſed ipſi hujuſmodi electionis & confirmationis negotium modo debito exequantur. Ad bæc, quocumque caſu viderint expedire, poſſint præfati Viſitatores Priorem ſuſpendere ab officio & adminiſtratione Prioratus ad tempus, vel uſque ad Capitulum Generale, & hujuſmodi abſolutionem ſeu privationem, ſi quam fecerint, protinus Patri Generali in ſcriptis notificent, ut idem hujuſmodi negotia ſciat, &, ſi oporteat, provideat in eiſdem. Præfatam quoque poteſtatem confirmandi vel Infirmandi electiones habeant Generales Viſitatores in Prioratibus Domorum ſuæ viſitationis, quas tempore, quo in eiſdem Domibus generalem ſuam Viſitationem exercent, etiamſi aliàs, quam per privationem, vaeare contigerit.

Viſitatores Conſtitutionem pro toto Ordine facere nequeant.

Caſus, quibus quis Prior per eos deponi poteſt.

Extravagans I.

§.99. Officia, quæ providentur a Definitoribus, qualia ſunt Viſitatorum Generalium, Deputatorum Capituli privati, & Priorum novarum Domorum, conferantur per electionem cum ſcrutinio, & non per compromiſſum; Idemque ſervetur in privato Capitulo.

Officia, quæ providentur a Definitoribus per ſcrutinium conferenda.

Extravagans II.

§.100. Mandatum commiſſionis traditæ Viſitatoribus Generalibus ſit ſubſcriptum a Patre Generali & ab omnibus Definitoribus, remaneatque & conſervetur apud Patrem Generalem, quouſque, tempore viſitationis adveniente, dictis Viſitatoribus cum ſigillis ab ipſo conſignetur.

Mandatum pro Viſitatoribus a Generali, & Definitoribus ſubſcribenda.

Digitized by Google

Extravagans III.

Numerus Viſitatorum.

§.101. Sex eligantur Viſitatores Generales ſub hac forma, nimirum: duo pro viſitandis Monaſteriis in Regnis Caſtellæ, & Legionis conſtitutis: duo alii pro exiſtentibus in Provincia Bœticæ viſitandis, ſimul cum Monaſteriis Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sanctæ Catharinæ Talabricenſis, & Sancti Hieronymi de Juſte, prout hucuſque practicatum fuit: & duo pro Monaſteriis Regnorum Aragoniæ una cum Monaſterio de la Nora, & Caravaca viſitandis; quorum alter Monaſteriorum dictorum Aragoniæ Regnorum Profeſſus eſſe debeat.

Extravagans IV.

De viſitatione perſonæ Patris Generalis.

§.102. Perſona Patris Generalis a Viſitatoribus Generalibus Caſtellæ generaliter viſitetur interim, quo celebratur Capitulum Generale, & quidquid reſultaverit ex dicta viſitatione contra Perſonam Patris Generalis, conſignetur Definitoribus, qui illud pronuncient in Definitione; Quod auctoritate Apoſtolica confirmatum eſt.

Extravagans V.

Viſitatorum in Viſitatione exemptio a P. Generali.

§.103. Pater Generalis Viſitatoribus Generalibus aliquod Monaſterium aut Monaſteria ſuæ viſitationis aut deſignationis non auferat; neque etiam in ipſis Monaſteriis caſum aut caſus aliquos Viſitatoribus limitet; nec Perſonam aut Perſonas ab eorum generali viſitatione reſervet.

Extravagans VI.

§.104. Patres Viſitatores Generales ſigna faciant conſueta Monachis, ſero venientibus ad Chorum, eorumque excuſationes recipiant, licentiaſque concedant inde egreſſuris; Idemque omnino fiat tarde ad Refectorium accedentibus; alia tamen ſigna faciant Priores. Quoad vero locum in Choro vel in Refectorio Priores ſemper præcedant Viſitatoribus, atque ita ad gratias ſervetur.

Priores præcedant Viſitatoribus.

Extravagans VII.

Officium Viſitationis vacet per acceptionem Prioratus.

§.105. Ipſo facto, quo Viſitator Generalis acceptat aliquem Prioratum, abſque alia renunciatione vacet officium Viſitationis Generalis.

Extravagans VIII.

Viſitatores non eligendi Priores niſi in proprio Profeſſionis Monaſterio.

§.106. Viſitatores Generales non poſſint eligi in Priores nec in Procuratores Capituli Generalis in Monaſteriis ſui Territorii, niſi in proprio ſuæ Profeſſionis.

Extravagans IX.

§.107. Viſitatores Generales, nedum Monaſteria ſuæ Profeſſionis viſitare non poſſint, ut Conſtitutio diſponit, verum nec ea, ubi in triennio ſuæ Viſitationis tamquam ſubditi aut ſuperiores vixerint.

Extravagans X.

Qui poſſint eligi in Viſitatores.

§.108. Eligendi in Viſitatores Generales debeant præciſe Diffinitores Generales, vel Capituli privati Deputati, aut Priores Monaſteriorum electionis & Collegiorum, vel Lectores Jubilati, aut Prædicatores Regiæ Majeſtatis in exercitio, extitiſſe.

Extravagans XI.

§.109. Viſitatores Generales poſſint in ſua viſitatione quemcumque Priorem propter ejus diuturnam infirmitatem actualem vel habitualem, vitam communem ſequi, actibuſque Communitatis regulariter aſſiſtere impotentem, a ſuo Prioratu abſolvere.

Extravagans XII.

Viſitatio Generalis a P. Generali fieri non poſſit.

§.110. Viſitatio Generalis fieri non poſſit a Patre Generali, ſed unice a Viſitatoribus Generalibus in Capitulo Generali nominandis, ut in Conſtitutione diſponitur, & hactenus obſervatum fuit; ſicut Capitulum Generale 1696. reſolvit ex commiſſione Sacræ Congregationis Epiſcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO XII.

De aſſiſtentia Patris Generalis in Monaſterio Sancti Hieronymi a Jeſu Abulenſi.

P. Generalis non exeat a d. Monaſter. ultra quinque leucas.

§.111. Non exeat Pater Generalis extra Monaſterium Sancti Hieronymi a Jeſu de Abula, ubi eſt aſſignata ejus reſidentia a Religione, & confirmata a Ven. Innocentio XI. die 22. Novembris anno 1688., ad locum ſeu partes aliquas ultra quinque leucas ab eodem diſtantes; nec etiam intra eaſdem ad Villam aliquam accedat, niſi in caſu multum neceſſario, in quo, ſi non iret, maximum damnum Religioni in Perſonis vel in rebus veriſimiliter immineret. Quem utique Patrem Generalem hortamur in Domino, ne etiam intra dictas quinque leucas, extra dictum Monaſterium, in quantum poterit commode, exire frequentet, ut in Monaſterio pro expediendis negociis Ordinis facilius valeat inveniri.

Extravagans I.

Niſi de conſilio duorum ſaltem Deputatorum.

§.112. Juſta etiam cauſa interveniente, P. Generalis non exeat a Monaſterio ſuæ Reſidentiæ ultra quinque leucas in Conſtitutione præſcriptas, abſque conſilio Capituli privati Deputatorum, vel ſaltem duorum ex illis illuc ad id accedere debentium.

Extravagans II.

Ad ejus autem ſuſtentationem quodlibet Ordin.

§.113. Ad congruam ſubſtentationem P. Generalis Monachorumque ejus aſſiſtentiæ deſignatorum concurrat Collegium Abulenſe

Monaſt. concurrere debeat.

lenſe ſecundum illius poſſibilitatem; Reliquum vero a cunctis Ordinis Monaſteriis perſolui debeat proportionabiliter per æs & libram, juxta uniuſcujuſque redditus; prout a Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium decretum fuit, & impoſterum obſervari mandatum.

Extravagans III.

Archivium Ordinis in Monaſt. Abulenſi exiſtat, e quo ſine Generalis licentia nihil poſſit extrahi.

§.114. Archivium noſtri Ordinis exiſtat in dicto Collegio Abulenſi, ubi reſidet Pater Generalis, duaſque claves habeat, quarum unam Pater Generalis, & Generalatu vacante Prior vel Vicarius Præſes dicti Monaſterii; alteram Secretarius Generalis, eoque vacante vel abſente, Secretarius ſecundus habeant; a dicto vero Archivio nullatenus poſſit extrahi aliquod Inſtrumentum, Bulla, Actorum Liber, Proceſſus, ſeu quodlibet aliud in ipſo archiviatum & cuſtoditum, ſine licentia in ſcriptis dicti Patris Generalis ſeu Vicarii Generalis, ſede vacante, relictaque in eo cautione ab extrahente ſubſcripta ſuper reſtitutione Inſtrumenti ab ipſo extracti. In dicto autem Archivio ſerventur omnes Proceſſus criminoſorum Monachorum, donec e vivis exceſſerint, licet delictum tantummodo ſit ſemiplene probatum: poſt mortem vero Inquiſitorum vel Condemnatorum, ſervetur conſuetudo antiqua cremandi Proceſſus omnes criminales reſpective.

CONSTITUTIO XIII.

De facultate Patris Generalis, & de remedio Monaſterii, quod ab illo fuerit gravatum.

§.115. Habeat Pater Generalis infra triennium, videlicet inter Capitulum & Capitulum Generale, plenariam & omnimodam poteſtatem, quam habet Capitulum Generale. Nec poteſtas hujuſmodi alteri committatur; niſi in certo aut certis articulis ex aliqua rationabili cauſa & ad certum tempus, de conſenſu dicti P. Generalis omniumque Diffinitorum contingat aliter ordinari. Verumtamen ſtatuta per Generale Capitulum facta idem P. Generalis revocare non poſſit, nec de novo aliqua facere, quæ factum Ordinis commune concernant. Caveat quoque, ne in diſpenſationibus, circa Conſtitutiones Ordinis faciendis poteſtatem ſibi conceſſam excedat, nec eadem poteſtate ullatenus abutatur; immo Deum ſemper habendo præ oculis, favore, odio, & quolibet alio impedimento poſtpoſitis, ſe viriliter & virtuoſe in omnibus exercendo, bonam honeſtatem & decentem noſtræ Religionis obſervantiam ſemper & ubique oſtendat; alioquin per Generale Capitulum veniet puniendus. Quod ſi aliqua Domus noſtra per eum ſe ſentit intolerabiliter pergravari, ſupplicet ſibi, quod deſiſtat a tali gravamine. Quod ſi renuerit, Domus, quæ damnum timet, ſignificet hoc pro privato Capitulo deputatis: at illi a die requiſitionis uſque decem dies, expenſis Domus vocantis, ad Monaſterium, ubi reſidet P. Generalis, ad privatum Capitulum tenendum conveniant, &, ſi quod invenerint gravamen, removeant. Si autem gravamen tolerabile viderint, conquerentes ipſorum arbitrio caſtigentur. Eſt enim intentionis noſtræ, quod parvum, aut mediocre incommodum propter bonum obedientiæ toleretur.

P. Generalis ſtatuta a Capit. Gener. revocare non poſſit.

Si quod ab eo gravetur Monaſt. cognoſcendum a Deputat. pro Capitulo privato.

Extravagans I.

Generali facultas non ſit Romam ſcribendi in rebus ad Ordinem pertinentibus ſine conſenſu Capit. Gen.

§.116. Pater Generalis non poſſit Romam ſcribere in rebus pertinentibus ad totum Ordinem ſine conſenſu Capituli Generalis, aut privati. Et noſter Ordo habeat Protectorem & Procuratorem in Curia Romana.

Inſuper Monachi, qui neceſſitatem habuerint ſcribendi P. Generali, non dicant: Domine; nec: Domine Pater; Sed tam in literis quam in noſtris locutionibus dicatur & appelletur noſter Pater Generalis, & non Generalis tantum; idemque obſervetur a Monachis cum ſuis Prioribus.

Extravagans II.

In rebus præjudicium Ordinis ferentibus quilibet Monachus Deputatis Capit. privati ſcribere poſſit.

§.117. Si contingat (quod Deus avertat) Patrem Generalem facere aut tractare aliqua in præjudicium & damnum Ordinis, quicumque illius Monachus poſſit libere ſcribere Deputatis Capituli privati, aut cuilibet illorum, ſumptibus Ordinis; ſicut in rebus ad proprium Monaſterium Sancti Bartholomæi pertinentibus quilibet Monachus illius poterat habere recurſum ad Viſitatores Generales, juxta noſtras Conſtitutiones antiquas, quandu Prior ejuſdem Monaſterii Sancti Bartholomæi erat ſimul Generalis totius Ordinis.

Extravagans III.

§.118. Pater Generalis non poſſit ponere Præſidentes in Monaſteriis Profeſſionis, etiam vacantibus Prioratibus.

Extravagans IV.

Liber Secretariæ eſt formandus pro regiſtr. Decr. diſpenſationibus &c.

§.119. Formetur liber Secretariæ, in quo ſcribantur omnia decreta, diſpenſationes, cauſæ, & juſtificationes illarum, & Pater Secretarius Generalis teneatur dictum librum præſentare coram Patre Generali & Definitorio ſubſequenti, ut videatur rectitudo dictarum diſpenſationum; id ipſum obſervetur in ſententiarum, tam a Paternitate ſua quam a Viſitatoribus vel Judicibus Ordinis legitime promulgatarum, diſpenſationibus ab ipſo Patre Generali conceſſis.

Extravagans V.

P. Generalis neminem ab obedientia Priorum, & regulari obſervantia queat eximere.

§.120. Pater Generalis nullum poſſit eximere Monachum ab obedientia immediate ſuorum Priorum, nec a præceptis & cenſuris, prout de jure & noſtris Conſtitutionibus, ab ipſis, ſuis Monachis impoſitis, vel in eis diſpenſare; ſive in his, quæ pertinent ad relaxationem regularis obſervantiæ, & Conſtitutionum Ordinis ſine legitima & juſta cauſa coram illo probanda, quæ conſtet de

H 2 ma-

Digitized by Google

manifeſto gravamine aut eaceſſu Priorum; neque pariter valeat ad ſe avocare cauſas dictorum Monachorum, in prima Inſtantia a ſuis Prioribus de jure cognoſcendas, niſi in gradu recurſus, aut appellationis a diffinitiva, vel interlocutoria, vim diffinitivæ habente. In caſu vero manifeſtæ omiſſionis & negligentiæ Priorum in cauſis incoandis, proſequendis,& definiendis, cum delicta fuerint publica, dictus Pater Generalis Priorem vel Priores de ſua omiſſione & negligentia arguere debeat. Et quatenus opus ſit, compellere poſſit, ut in dictis cauſis procedant, ipſis deſignato termino competenti ad illarum definitionem; intra quem ſi dicti Priores negligentes fuerint, poſſit ad ſe avocare cauſas prædictorum, de illis cognoſcere, eaſque definire per ſe aut ſuos Viſitatores, dictoſque Priores de hujuſmodi omiſſione & negligentia punire.

Extravagans VI.

Prioribus Monaſteriorum regimen ſervandum; iiq; a P. Gener. non removendi.

§.121. Pater Generalis liberum relinquat Prioribus regimen & gubernium ſuorum Monaſteriorum, quod ad ipſos immediate ſpectat, reſervato tamen in omnibus recurſu ad eumdem Patrem Generalem, ut decrevit Sacra Congregatio Epiſcoporum & Regularium pro Monaſterio S. Bartholomæi. Neque Pater Generalis ponere & removere poſſit Officiales in Monaſteriis (exceptis Officialibus in Domibus novis) Quoad vero remotionem, ſine prævio ad illum recurſu, & cauſæ cognitione, auditis partibus, præcipere nequeat Prioribus, ut ab officiis removeant Vicarium, Magiſtrum Novitiorum, Lectores Scripturæ, Procuratores, Depoſitarios, alioſque Officiales, a dictis Prioribus ſimul cum ſuis Capitulis vel Deputatis electos & proviſos; quatenus vero ipſi P. Generali,ut ſupra, conſtiterit, quod in aliquibus Monaſteriis non fuerint debite & legitime Officiales prædicti electi, aut quod officia fuerint proviſa de Perſonis indignis, aut malæ adminiſtrationis, tunc poterit cogere Priores, ut proviſos removeant, & de Perſonis dignis provideant; & ſi Priores non obtemperaverint contra illos procedat eum remediis Facti vel Juris.

Extravagans VII.

P. Generali facultas denegatur aliquem diſpenſandi a pœnitentiis impoſitis;

§.122. Pater Generalis rigoroſe procedat in diſpenſandis mandatis, & pœnitentiis a Judicibus Ordinis impoſitis; ne nimia indulgentia, occaſio iterandi culpas exiſtat: quare ſi aliqua diſpenſatio ab ipſo fuerit concedenda, prius a Judicibus informationem accipiat, ut per eam ex ipſis intelligat: An conveniat, vel non, talem diſpenſationem & miſericordiam concedere? itaut diſpenſationes ſemper ab ipſo fiant cum cauſæ cognitione.

Extravagans VIII.

§.123. Servato, ut par eſt, tenore Motus proprii Gregorii XIV. dictus Pater Generalis non poſſit diſpenſare cum illegitimis ad officia Prioris, Vicarii, aliarumque noſtri Ordinis dignitatum, niſi cum generali vel privato Capitulo; Excepto tamen, ſi Capitulum Generale aliquas deſignaverit Perſonas, facultate ipſis conceſſa ad faciendum ſimul cum Patre Generali hujuſmodi diſpenſationem, ut in dicto Motu proprio ſtatuitur; Declarando inſuper ad quamlibet dignitatem Vicarii, Prioris, Viſitatoris, aut Diffinitoris, novam requiri gradatim diſpenſationem in dictis illegitimis.

Item & illegitimos ad officia ſuſcipienda;

Extravagans IX.

Et Monaſteriorum impediendi electiones.

§.124. Pater Generalis liberas omnino relinquat electiones noſtrorum Monaſteriorum, neque impediat a Vocalibus eligi quemlibet Monachum habentem conditiones & qualitates, a jure & noſtris Conſtitutionibus requiſitas.

CONSTITUTIO XIV.

Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monaſterium.

Ad permutationes Monaſteriorum, quæ conditiones requirantur.

§.125. Mutare Monachum aliquem invitum ad locum alium, ſeu Monaſterium aliud in perpetuum, nec Pater Generalis intra triennium, nec etiam Diffinitores in Generali Capitulo, neque Viſitatores in ſua Viſitatione valebunt, niſi ejus demerita evidenter hujuſmodi mutationem expoſcant, ſuper quo eorum conſcientias oneramus. Verum tamen propter novi Monaſterii fundationem, aut aliam rationabilem cauſam,poſſint dictus Pater Generalis inter triennium, aut Diffinitores in Generali Capitulo vna cum dicto Generali, talem mutationem facere, dumtaxat uſque ad ſequens Capitulum generale; obſervato ſemper, ne ſit mutatio Monacho, aut Domui, cujus eſt Profeſſus, majus damnum, quam commodum Domui, ad quam mittitur, ex hujuſmodi mutatione ſequatur. Si autem Monachus aliquis voluerit a Patre Generali licentiam petere ad aliud noſtri Ordinis Monaſterium tranſeundi, illud ſuo prius Priori notificet; Qui quidem Prior informationem vel intentum ſuum Patri Generali tranſmittat; ipſe autem Pater Generalis, tali informatione vel intento præhabito, ex cauſa legitima, quæ ſibi videbitur,hujuſmodi licentiam dare poſſit.

Extravagans I.

Monachi fugitivi ad nova Monaſt. non mittendi.

§.126. Pater Generalis non mittat Monachos fugitivos, vel quibus impoſita fuerit pœnitentia, ad Monaſteria nova; & ſi miſſi fuerint, non habeant vocem in Capitulo.

Extravagans II.

§.127. Monachi, qui ire ad alia Monaſteria ex levitate procurant, diſciplinæ Magiſtri ſubſint, neque exeant ab eo Monaſterio, ad quod mittuntur, uſque ad ſequens Capitulum Generale, & ſervent ſilentium. Illi vero, qui ob

nb ſuas eulpas mittuntur ad talia Monaſteria, ultra pœnas eis impoſitas ſervent ſilentium cum omnibus, illis exceptis, quos Prior eis deſignaverit.

Extravagans III.

Eadem ferè, ac num. 135.

§.128. Pater Generalis juſta cauſa interveniente, & præhabita informatione a Monachis Religionis zelo, morumque honeſtate optime commendatis, poſſit, prout ipſi magis expedire videbitur, transferre eum patentibus ſimplicibus Monachos de uno in aliud Monaſterium; dummodo tamen, quoad vocem in electione Prioris Monaſterii Profeſſionis habendam, ſerventur ſtatuta Ordinis cum Monachis ſic translatis; Poſſit vero tam Monachus, quam illius Prior ante exequutionem dictæ ſimplicis patentia, Patri Generali repræſentare rationes ſeu cauſas legitimas, ſi quas habuerint, ut ſuſpendatur exequutio; Quibus auditis decernat Pater Generalis, prout ipſi magis expedire videbitur, cui obedire omnino teneantur.

Extravagans IV.

De Monachis translatis.

§.129. Monachi, ita translati de uno Monaſterio ad aliud per ſimplicem patentem Patris Generalis, teneantur facere in ſcriptis coram Priore Monaſterii inventarium omnium ſupellectilium, & mobilium, quæ ſecum transferunt; & pariter cum ad propria Monaſteria redierint, omnium rerum & utenſilium, quæ ſecum portant.

Extravagans V.

Expenſiſque ad translationem neceſſariis.

§.130. Monacho translato de uno in alind Monaſterium cum debita licentia, ut ipſi inſerviat in aliquo miniſterio, teneatur dictum Monaſterium omnes itineris expenſas tam in tranſitu, quam in reditu ad proprium Monaſterium, facere & perſolvere, prout ex conſuetudine generali Ordinis huc vſque ſervatum fuit.

CONSTITUTIO XV.

Quando tenebitur Prior epiſtolas ſuorum Monachorum tranſmittere ad P. Generalem.

Literæ a Monachis Generali ſcriptæ Priori oſtendendæ.

§.131. Si proclamatorias literas, ſeu denunciatorias de Priore ſuo, vel Conuentu, aut de aliquo, ſeu aliquibus ſingularibus Perſonis illius Domus, cujus eſt Profeſſus, aliquis Monachorum velit mittere Patri Generali, Prior prædicti mittentis, hujuſmodi literas, illius Monaſterii expenſis mittere teneatur, dum tamen mittens Monachus coram aliquibus dicat Priori ſuo in genere, quod ſuper aliquibus, Viſitationem ſeu aliquod remedium illi Domui utile exigentibus, Patri Generali conſcribit, quod ſi differretur, non modicum damnum ſive periculum poſſet contingere. Quod ſi Prior prædictus literas præfatas non miſerit, ad Patris Generalis ſive Viſitatorum arbitrium puniatur. In aliis vero caſibus Prior, hujuſmodi Monachi literas mittere non tenetur. Si tamen abſque Monaſterii expenſis ſcribere Patri Generali aliquis Monachus voluerit, dummodo ſuo Priori dicat in genere, quod Patri Generali conſcribit, quamvis ſuper quibus ſcribit, non declaret, ſcribendi habeat libertatem. In quo caſu Priori ſuo literam clauſam oſtendat, ut ex ejus ſuperſcriptione Generali conſtet, ipſo ſciente, literam eſſe miſſam. Si contra fecerit, ſuo Priori litera remittatur, ut ſibi pœnitentiam condignam imponat. Nullus etiam Prior, ſeu Monachus literas, quas Priores vel Monachi Patri Generali, aut quas alicui Priori vel Monacho Pater Generalis tranſmiſerit, quovis modo aperiat, ſive legat. Pater vero Generalis ſuper contentis in hujuſmodi literis, cum viderit expedire, incunctanter apponat remedium opportunum, & ſi opportuerit ad illam Domum perſonas aliquas deſtinare, illas mittere non retardet cum poteſtate plenaria ſuper talibus negotiis providendi. Hæ autem Perſonæ ſic miſſæ, vel Pater Generalis, ſi Monachos, qui eas vocari procurarunt, non juſta cauſa fuiſſe motos repererint, graviter eos puniant, ut eorum exemplo alii ſimilia non audeant attentare.

Extravagans I.

Literas aperientes, vel impedientes voce activa & paſſiva ad quadriennium privantur.

§.132. Nullus Monachus aperiat, neque impediat malitioſe, vel per quamcumque aliam viam epiſtolas miſſivas, aut expeditiones, quas tranſmiſerit Pater Generalis, neque ad Patrem Generalem ab aliis tranſmiſſas, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, quod eſt confirmatum per Bullam Apoſtolicam. Hujuſmodi inſuper vocis activæ & paſſivæ privatio durare debeat quadriennio; & ſi delinquens Prior fuerit, ſtatim paſſiva, & poſt finitum Prioratum activa voce privetur uſque ad finitum quadriennium.

Extravagans II.

Poſt oſtenſa Memorialia, vel literas nihil addendum.

§.133. Monachi ſcribentes epiſtolas, aut memorialia, quin illa oſtendant ſuo Priori, aut ſi poſt ſcripta & oſtenſa, aliqua addiderint, ut dicitur in noſtra Regula, forti judicio condemnentur.

Extravagans III.

Non edendi libri a Monachis ſine licentia Definitorii, vel Generalis.

§.134. Nullus Monachus noſtri Ordinis poſſit per ſe vel per alios edere, & typis mandare libros, ſive aliud quodcumque opus, abſque licentia in ſcriptis noſtri Definitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum; quibus ſtricte injungitur, quod operis examen Perſonis gravibus & doctis noſtri Ordinis committant, antequam dictam licentiam concedant; quæ ſimul cum cenſura & approbatione, & cum debitis licentiis ante impreſſionem neceſſario obtinendis, in principio operis imprimantur.

Extravagans IV.

Tituli cuique poſt abſolutum officium dandi.

§.135. Patri Generali atque Generalibus abſolutis detur titulus Magiſtri, & Paternitatis Reverendiſſimæ; Patribus autem Prio-

ribus

Digitized by Google

ribus ſctualibus & abſolutis Regiorum Monaſteriorum Saocti Partbolomæi de Lupiana, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii, Diffinitoribus Generalibus, & Deputatis Capituli privati, dum ea munera exercent, titulus Reverendiſſimæ etiam donetur.

Titulus vero Paternitatis Prioribus actualibus & abſolutis Monaſteriorum electionis, Lectoribus Jubilatis, & actualibus Viſitatoribus, & Confirmatoribus in actu confirmationis, Secretario, & Procuratori Generall, Prioribus Domorum novarum, & Rectoribus Collegiorum, ac demum Vicariis actualibus Monaſteriorum Sancti Bartholomæi, Sanctæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii dell' Eſcurial, & Abbatiæ Parracenſis, tantummodo concedatur.

CONSTITUTIO XVI.

Quando Prior debet habere conſenſum ſui Capitali, & conſilium cum Deputatis.

§.136. In quibuſcumque caſibus conſenſus Capituli requiratur de jure, Prior cujuslibet Monaſterii noſtri Ordinis conſenſum hujuſmodi babeat, puta in venditionibus, permutationibus, donationibus, ſeu per longa tempora arrendationibus, aut quibuſvis aliis poſſeſſionum alienationibus quarumcumque, neccnon & rerum mobilium pretioſarum Monaſteriorum, & aliis quibuslibet caſibus in jure contentis. Verum ſi talia ſint, in quibus non requiratur de jure conſenſus Capituli, ſi caſus hujuſmodi ſint ardui, ſeu negotia grandia, tunc Prior conſilium habeat cum Monachis conſtitutis in Sacris, ad talia negotia per ſui Monaſterii Capitulum ſibi ſpecialiter deputatis. Deputentur autem quinque ad plus & tres ad minus Monacbi in Sacris conſtituti per viam ſcrutinii, modo quo Diffinitores in Generali Capitulo eliguntur, ad prædictum conſilium Priori tribuendum, quoties fuerit opportunum. Poſtquam vero Deputati prædicti per Priorem requiſiti in bujuſmodi negotiis explicaverint, quod ſibi videbitur, Prior faciat, quod ſibi magis rationabile & proficuum videatur, omni omnino propria affectione atque perſonarum acceptione remota, exceptis tamen caſibus, in quibus Prior tenetur ſequi ſui Capituli aut ſibi Deputatorum conſilium. Qui quidem caſus in noſtris aliis infraſcriptis Conſtitutionibus continentur; alioquin Prior debite puniatur. Hoc autem præcipue ſemperque in noſtro Ordine obſervetur, quod nullus conſilium ſuum, judicium, ſeu ſententiam, aut alterius, pertinaciter præſumat defendere, ne in loco conſilii diſcordiæ oriantur. Cæterum in rebus conſuetis & levibus petere conſilium ab bujuſmodi Deputatis nullam Priori neceſſitatem imponimus. Ne autem Prior circa temporalia pergravetur, ſed ſpiritualibus frequentius devotiuſque intendat, officia Domus commendet talibus perſonis, quæ fideliter & utiliter debita cum diligentia illa miniſtrent.

Deputandi per ſcrutinium ſaltem tres conſulendi a Prioribus in particularibus caſibus.

Extravagans I.

§.137. Diſponentibus noſtris Conſtitutionibus, quod pro validitate alicujus actus debeant ſimul concurrere vota majoris partis Conventus & conſenſus Prioris, in bis caſibus, quia ſunt duo conſenſus & capita diſtincta, etiamſi totus Conventus aut major pars illius actum velit, niſi Prior conſentiat concurratque cum illis, talis actus eſt invalidus; Ita e converſo, ſi Prior velit, niſi ſimul conſentiat & concurrat major pars Conventus, ſit pariter actus invalidus; veluti in electionibus Vicarii, Procuratoris, in receptione & profeſſione Monacborum, & in alienationibus, & aliis ſimilibus.

De conſenſu Prioris pro actuum validitate.

Extravagans II.

§.138. Quando aliquis Monachus dixerit in Capitulo ſuo Prælato: quomodo vobis placuerit, veſtraque erit voluntas, aliudve æquivalens, ſuum votum conformare intelligatur & judicetur ſine aliquo dubio cum voto Prioris; ille autem, qui poſtea conqueſtus fuerit, aut murmuraverit, arbitrio dicti Prioris voce capitulari privetur; Et pariter privetur voce capitulari a ſuo Priore Monacbus, qui revelaverit, quæ capitulariter tractantur & aguntur inter Monachos Vocales Ordinis Sacri, ſi Prior eos hortatus fuerit, ut ſecretum ſervent.

Extravagans III.

§.139. Vicarius ſit unus ex Deputatis, qui debent eſſe in quocumque Monaſterio; cum ſit ſecunda Perſona Monaſterii, & abſente Priore, ejuſdem habeat auctoritatem.

Vicarius unus ex Deputatis in ſuo Monaſt.

Extravagans IV.

§.140. In omnibus noſtri Ordinis Monaſteriis ſerventur de jure ſervanda circa alienationem, donationem, permutationem, cambium cenſum quorumcumque bonorum immobilium ſeu mobilium pretioſorum, eorum ultra triennium locationem, ſeu alium quemlibet alienationis contractum, & præcipue obſerventur requiſita infraſcripta: Quod talis venditio, donatio, cenſus, cambium, vel quilibet alius alienationis contractus, cædat in manifeſtam & evidentem utilitatem Monaſterii, informatione de illa præhabita: Quod proponatur deinde, & tractetur per tres vices in Capitulo Conventus, Capitulumque ſeu illius major pars, accedente ſimul Prioris conſenſu, in dicta alienatione ſeu contractu conveniat: Et quod tandem petatur & obtineatur licentia ſpecialis a Patre Generali, informatione utilitatis, tractatibuſque in Capitulo habitis ad illum in forma authentica transmiſſis, ac ſpecifica facta mentione rei donandæ, mutuandæ vel alienandæ. Idem omnino in locatione bonorum immobilium ultra triennium ſervari debeat, ſub pœnis a jure ſtatutis.

Requiſita ad venditiones, & contractus faciendos.

Extra-

Digitized by Google

Extravagans V.

Procurator & Depoſitarius Monaſt. in illius Deputatos eligi nequeant.

§.141. Procurator temporalium, & Depoſitarius cujuslibet Monaſterii in illius Deputatos nullatenus eligi poſſint ; Priores vero abſoluti ſuorum Monaſteriorum, licèt in Deputatos electi non fuerint, ad omnes actus conſultivos cum Deputatis ſimul vocentur ; non tamen ad eos, in quibus per noſtra Statuta prædicti Deputati votum deciſivum habeut.

Extravagans VI.

Priores niſi gravi de cauſa ultra ſex dies a ſuis Monaſt. non abſint.

§.142. Patres Priores ultra ſex dies a propriis Monaſteriis non exeant nec abſint abſque licentia in ſcriptis Patris Generalis, niſi magna neceſſitas, caſuſve gravis repente contigerit, quæ prædictam licentiam abſque Monaſterii detrimento expectare non permittat ; Tunc vero Priores caſum hujuſmodi poſt illorum abſentiam quamprimum dicto Patri Generali notificent ; non tamen ad hoc teneantur in illis diebus & abſentiis, quas pro viſitandis Adminiſtrationibus, Granciis, aliiſque Monaſteriorum poſſeſſionibus, dicti Priores conſumpſerint.

CONSTITUTIO XVII.

Quod nullus Prior noſtri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monaſterii, niſi Sancti Bartholomæi ; & quod Monachus electus in Priorem alterius Monaſterii, in eo poſſit remanere perpetuo.

§.143. Quicumque Monachus noſtri Ordinis, qui per electionem aſſumptus fuerit, ut ſit Prior cujuſcumque alterius Monaſterii, terminato ſuo officio poſſit ſemper permanere in Monaſterio, in quo fuit Prior, aut redire ad Monaſterium, a quo fuit aſſumptus. Verum ſi in Domo, in qua fuit Prior, elegerit perpetuo remanere, Priori ejuſdem Monaſterii infra menſem, poſt confirmationem novi Prioris computandum, ſuiſque ſucceſſoribus obedientiam repromittere teneatur ; alioquin priori Monaſterio remaneat obligatus. Cæterum nullus Prior noſtri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monaſterii, etſi fuerit electus, talis electio ſit nullius roboris : Excepto tamen Monaſterio Sancti Bartholomæi, in quo alter Prior noſtri Ordinis eligi poterit, licet ad acceptandum compelli nequibit, nedum ob ſpecialem prærogativam, quam olim obtinuit, ut Caput eſſet totius Ordinis, ſed etiam ob prærogativas, quas adhuc retinet, ut ſit Definitor perpetuus cum præcedentia, & Vicarius Generalis totius Ordinis in caſu vacationis Generalatus.

Extravagans I.

In Poſtulationibus duæ partes electorum debent concurrere.

§.144. Quando aliquis Prior fuerit poſtulatus in Priorem Monaſterii ſuæ profeſſionis, Pater Generalis, ſi viderit adeſſe cauſas legitimas, ei poterit dare licentiam pro acceptanda poſtulatione. Et declaramus, quod in poſtulationibus intervenire debent duæ partes Electorum, prout in noſtro Ordine practicatum fuit.

Extravagans II.

§.145. Prior abſolutus nequeat manere in perpetuum in Monaſterio, ubi explet Prioratum, in eoque iterum obedientiam repromittere, niſi præcedat conſenſus Prioris & Capituli, ſeu majoris partis dicti Monaſterii, infra menſem ab hac Conſtitutione præſcriptum ; Quo præcedente, ſine alia licentia P. Generalis, aut conſenſu Prioris & Capituli Monaſterii ſuæ Profeſſionis, poſſit in Monaſterio, ubi fuit Prior, perpetuo permanere, Priorique & ſucceſſoribus ejus infra dictum menſem obedientiam repromittere.

Extravagans III.

§.146. Pater Generalis poſſit nominare aliquos Priores actuales pro electione Monaſterii, ubi reſidet Curia Regia, conſideratis qualitatibus ad illum Prioratum requiſitis, & ſimiliter pro electione in aliis Monaſteriis, quæ proxima ſunt conſpicuis Civitatibus, ſicut etiam in Monaſteriis propriæ Profeſſionis, quatenus tamen hujuſmodi indulgentiam ipſa Monaſteria requiſiverint ; Rector vero Collegii Salamantini in Priorem Monaſterii Beatæ Mariæ de Guadalupe de ſpeciali Religionis conceſſione eligi valeat.

Extravagans IV.

§.147. Priores novarum Domorum nequeant promoveri, ſeu eligi in Priores aliorum Monaſteriorum, niſi in propriis ſuæ Profeſſionis, vel in aliquo caſu ſpeciali & valde neceſſario, & tunc præcedere debeat licentia P. Generalis. Sic vero electus a Prioratu, quem obtinet, nullatenus vacet, donec fuerit confirmatus in Monaſterio, ubi fuerit electus.

CONSTITUTIO XVIII.

Ad quem pertineat hæreditas illius, qui eſt electus in Priorem alterius Monaſterii.

§.148. Si Monachus unius Monaſterii per electionem in Priorem alterius Monaſterii aſſumatur, & eidem Priori manenti aliqua donatio, hæreditas, aut legatum deveniat, ad prius Monaſterium pertinebit ; niſi antequam ei talia obvenirent, vel in brevi obventura veriſimiliter crederetur, idem Prior declaraſſet velle ſe, ſui tempore Prioratus expleto, Monachus ejuſdem Monaſterii remanere ; tunc enim ad ſecundum Monaſterium pertinebunt, in quo caſu, tempore ſui Prioratus exacto, ibidem manere & profiteri cogetur. Si vero ad hujuſmodi Prioratum non fuit per Monachorum electionem aſſumptus, ad primum Monaſterium talis omnino hæreditas, legatum, ſive donatio pertinebit.

CON-

Digitized by Google

CONSTITUTIO XIX.

De Officio Vicarii & Sub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate.

Electio Vicarii a quibus, & quomodo facienda.

§.149. Electio de Monacho aliquo in Vicarium vel Sub-Priorem in quolibet Monaſteriorum noſtri Ordinis fiat per Priorem & Monachos illius Monaſterii in Sacris conſtitutos, ſeu eorum partem majorem, vota uniuſcujuſque eorum ſigillatim & in ſecreto per aliquos de eiſdem, ad hoc ſpecialiter deputatos, per prius ſuſcipiendo in ſcriptis, vel per viam compromiſſi, quomodo maluerint Electores. Qui poſtquam fuerit ſic electus, eo ipſo ſit Vicarius, & in abſentia Prioris a Monaſterio habeat eamdem poteſtatem, quam Prior ſolet habere, illaque utatur libere, niſi in caſibus, in quibus de jure Capituli conſenſus requiritur, in quibus quidem caſibus nullam habeat poteſtatem, niſi caſus illos aut eorum aliquos ſibi ſpecialiter Prior comiſerit. Nec etiam prædictus Vicarius habeat aliquam poteſtatem in aliis caſibus, quos ei Prior limitaverit, ſeu reſtrinxerit. Et ſi forte etiam Vicarium a Monaſterio abeſſe contingat, tunc regat Conventum, & præfatam Vicarii exerceat poteſtatem is, qui per Priorem pro tali abſentia fuerit vice Vicarii aſſignatus. Et ſi Vicarius in ſuo officio negligentias vel exceſſus commiſerit, Prior illum poterit corrigere & punire. Officium quoque Vicarii duret quouſque ſit facta confirmatio electionis proximi futuri Prioris. Si tamen Priori cum Deputatorum conſenſu, aut in Monaſterio præſente Priore, ſoli Capitulo ſeu ejus parti majori, etiam renuente Priore, videbitur, quod Vicarii officium debeat ante prædictum tempus ceſſare, poſtquam hoc Monachi in Sacris conſtituti, ſeu eorum major pars, in ſuo congregati Capitulo declaraverint, ipſo facto ejus expiret officium, & alius in Vicarium eligatur. Vacante tamen Prioratu vel ſuſpenſo Priore, nec Conventus Vicarium removere, nec ipſe Vicarius officium valeat reſignare. Vicarius autem in Choro, Capitulo, Refectorio, ac aliis quibuslibet locis præcedat omnes Monachos ad manum ſiniſtram exiſtentes Prioris.

Vicarii hujuſmodi facultates.

Extravagans I.

Abſente Priore a Monaſt. ab eo non exeat Vicarius.

§.150. Abſente Priore a quocumque noſtris Monaſteriis, non exeat Vicarius ab eo ſine magna & evidenti neceſſitate; & ſi dicta neceſſitate inſtante exierit, ſerventur cum Sub-Vicario omnes illæ cærimoniæ & actus, qui cum Vicario obſervantur.

Extravagans II.

Quæ tunc temporis ejus ſint facultates, quæ non.

§.151. Vicarii, abſentibus eorum Prioribus, non poſſint concedere licentias pro ſuſcipiendis Ordinibus, nec licentias pro obtinenda facultate ab Ordinariis audiendi confeſſiones, nec faciant ea, nec dent licentias, quæ & quas veriſimiliter credent eorum Priores non facturos, nec conſueverunt nec voluerunt facere; ſed curent conſervare Monaſteria eo modo & forma, quibus eorum Prælati ea relinquunt, pro eorum pace conſervanda.

Extravagans III.

§.152. Electio Vicarii debeat eſſe Canonica, & per majorem partem ſuffragiorum Capituli, cui conſenſus Prioris debeat etiam accedere & ſuffragari. Caſu vero, quo major Capituli pars in eligendum in Vicarium non conſentiat, aut Prior cum dicta majori parte Capituli in acceptanda electione non conveniat; factis decem ſcrutiniis, electio Vicarii ad Priorem devolvatur, qui in dicto caſu Monachum, qui ei magis expedire videbitur, eligat in Vicarium.

Extravagans IV.

§.153 Monachi eligendi in Vicarios in decimo octavo anno completo ab Habitus receptione exiſtere debeant, ſimulque ab Ordinario Diœceſano ad audiendas Confeſſiones licentiam obtineant.

Alia requiſita ad hoc, ut quis in Vicarium eligi poſſit.

Extravagans V.

§.154. Prior cum conſenſu majoris partis Deputatorum, aut Capitulum ſeu major illius pars, abſque cauſæ cognitione, & quin teneantur illius rationem reddere, poſſint rationabilibus de cauſis Vicarium ab officio ſuo removere, ut in hac Conſtitutione ordinatur; Non tamen per hoc impediatur recurſus, quem Vicarius ab officio remotus ad Patrem Generalem poteſt habere.

A quibus deponi queat.

Extravagans VI.

§.155. Abſente Priore ab actibus Communitatis, Vicarius proſtrare & elevare poſſit quemcumque Monachum, qui in illis aliquam gravem culpam committat; vel ipſi obedire renuat; aut irreverenter ſe gerat etiam cum aliis Monachis. Teneatur tamen Vicarius reddere Priori quamprimum de hujuſmodi facto & ejus cauſa rationem.

Aliæ ejus facultates abſente Priore.

CONSTITUTIO XX.

De modo, quem ſervare debent Monachi in egrediendo a Monaſterio, & quando redeunt ad illud.

§.156. Extra Monaſterii metas nullus Monachorum exeat ſine Prioris licentia, & ſi eadem, qua exierit die, non ſit ad Monaſterium reverſurus, benedictionem flexis genibus tam eundo quam redeundo a Priore petat, & reverenter accipiat.

Licentia a Priore petenda per Monachos ante exitum a Monaſter.

Extravagans I.

§.157. Nullus Prior, aut Vicarius, aut Præſidens vadat, aut aliquem Monachorum mittat ad Curiam, ad Cancellarias, nec Compoſtellam, nec Romam, nec ad aliam Peregrina-

grinationem, quin conſcium faciat Patrem Generalem tam Monachi mittendi quam caſus, ſuper quo tranſmittendus eſt. Caſu vero inopinato urgente, itaut periculum ſit in mora, qui mittendus erit, de conſilio Deputatorum mittatur.

Extravagans II.

Monachi non teneantur intereſſe publicis Proceſſionibus.

§.158. Monachi, aut Monaſteria noſtra conventualiter non concurrant ad Proceſſiones, ſeu Rogativas publicas generales vel ſpeciales in Civitatibus aut Villis, dictis noſtris Monaſteriis finitimis; Prioreſque monemus, ex Indulto Apoſtolico Sancti Pii V. Monaſteria noſtra ad ipſis intereſſendum nullatenus poſſe cogi, aut compelli. Si vero propter communes neceſſitates aut calamitates celebrentur in dictis Civitatibus aut Villis, vel in toto Regno dictæ Proceſſiones, aut Rogativæ; in noſtris Monaſteriis eas ſpecialiter celebrari Priores faciant, & præcipiant, Indulti prædicti tenore omnino ſervato. Nec ſimiliter noſtri Monachi conventualiter interveniant Exequiis, Funeralibus, aut Feſtivitatibus extra noſtra Monaſteria, neque Monachi particulares callentes muſicam ad Eccleſias extra Monaſteria cum aliis muſicis ſæcularibus cantaturi a Prioribus mittantur.

Extravagans III.

De Benedictione accipienda ante exitum, & poſt reditum ad Monaſter.

§.159. Servetur omnino laudabilis Ordinis conſuetudo, videlicet, quod Monachi egredientes a Monaſterio vel ad illud revertentes, tam in egreſſu quam in reditu orationem facturi ad Eccleſiam accedant, priuſquam a Prælato benedictionem accipiant. Quando vero noſtri Monachi ad Villas aut Civitates, ubi Monaſterium vel Hoſpitium noſtri Ordinis exiſtat, accedunt, in eis neceſſario hoſpitari debeant; nec in Domo genitorum, fratrum, aut conſanguineorum, niſi de licentia in ſcriptis Patris Generalis, pernoctare poſſint. Si autem a dictis Civitatibus & Oppidis Monaſterium per leucam diſtet, infra duos dies a Priore dicti Monaſterii perſonaliter præſentato benedictionem accipiant, aliàs debite puniantur.

Extravagans IV.

De non vagando per Villas, Oppida &c.

§.160. Quando noſtri Monachi, ſecundum Monaſteriorum conſuetudines, recreationis cauſa in grancias vel campum egrediuntur, nullatenus ad Villas, Oppidave, aut Domos circumvicina abſque Prioris expreſſa licentia divertant, minuſque in illa ingrediantur; & qui contra fecerint arbitrio Prioris debite corrigantur. In campum vero exeuntes, ſimul egrediantur, ſimul incedant, ad Monaſteriumque juxta laudabilem conſuetudinem ſimul revertantur; aliàs a Prioribus contrafacientes dicta recreatione priventur.

CONSTITUTIO XXI.

Quod non loquantur Monachi cum Perſonis, quæ non ſunt ex eorum Monaſterio, ſine licentia.

§.161. Poſt primam ſalutationem non loquatur aliquis Monachorum ſine ſpeciali Prioris licentia cum quibuſvis perſonis, quæ ejuſdem Monaſterii non ſint Monachi. Si tamen intra eamdem domum habitant aliqui familiares ipſius Monaſterii, poterit eis loqui breviter in neceſſariis, in quantum eſt opus negocio. Monachi tamen, qui eoſdem familiares in curam ſpecialem habuerint, poterunt eis ſuper expedientibus rebus loqui liberius. Præterea nullus Monachorum det, mittat, vel recipiat literas, ſeu aliquid aliud prædictæ perſonæ, vel ab eis, aut ab aliquibus aliis, ſine Prioris licentia.

Item nullus Prior vel Monachus loquatur cum aliquo Monacho alterius Monaſterii, ad quod declinaverit, poſt primam ſalutationem abſque Prioris ejuſdem domus licentia. Quæ in Monaſterio, ubi reſidet Pater Generalis, propter Monachorum frequentationem ibidem concurrentium, præmaxime obſerventur.

CONSTITUTIO XXII.

De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum.

Inquiſitio in Cellis ter in anno a Priore facienda;

§.162. Inquiſitionem ſeu diſcuſſionem tam in cellis quam in dormitoriis & locis aliis, ubi Monachi exiſtunt, ſeu dormiunt, quilibet Prior in ſuo Monaſterio per ſe ipſum, vel per alium ſeu alios, in abſentia Monachorum faciat ter in anno; & ſi quæ, per Priorem non conceſſa, fuerint reperta teneri, tollantur ab eis, & in manibus tradantur Prioris, qui de rebus ipſis diſponat, prout viderit expedire, & Monachum in hoc culpabilem punire non differat.

Extravagans I.

Non ingrediendum in cellam alterius Priore inconſulto;

§.163. Nullus Monachus, etiam hoſpes, ingredi poſſit in cellam alterius ſine licentia ſui Prælati; Quod auctoritate Apoſtolica eſt confirmatum. In horis ſilentii nulla cella ſit jubilata, niſi Prioris.

Extravagans II.

Mobilia profana in cellis non retinenda;

§.164. Prohibetur Monachis noſtri Ordinis habere in eorum cellis mobilia, quæ propter magnum valorem ſapiant profanitatem. Si quæ autem hujuſmodi Patres Priores aut Viſitatores invenerint, ea ab ipſis auferantur, & in commune redigant, eiſdem tantum permittendo ornatum, quod noſtri ſtatus honeſtati ſit conſonum.

Digitized by Google

CONSTITUTIO XXIII.

Quomodo fieri debeat Officium Divinum.

Officium Divinum dicendum in Choro:

§.165. Officium Divinum in quolibet noſtro Monaſterio dicatur vel cantetur per Monachos in Choro alta vel remiſſa voce, ſpacioſe atque punctatim, occupatione ſive neceſſitate qualibet non obſtante.

Extravagans I.

In die Annunciat. cum organo.

§.166. Die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis pulſentur organa, ſi celebretur ante Dominicam Paſſionis.

Extravagans II.

Oratio mentalis die qualibet.

§.167. In omnibus noſtris Monaſteriis oratio mentalis ante vel poſt Veſperas aut Completorium, juxta conſuetudines Monaſteriorum, per dimidiam horam quotidie habeatur. A Sabbato vero primo Quadrageſimæ uſque ad hebdomadam Sanctam excluſive præcipue dicta oratio mentalis in Choro non intermittatur, ad quam campana primo pulſetur per ſpatium pſalmi de profundis, & ſecundo ſex aut ſeptem ictibus. Omnes autem Monachi legitime non impediti intervenire teneantur.

Extravagans III.

Non introducenda nova Officia.

§.168. Non introducantur cantus neque nova Officia, quæ non habet Ordo, exceptis Officiis Sanctorum Titularium, quæ celebrantur in propriis Monaſteriis. Præterea permittimus, quod in noſtris Choris cantari poſſit cantus organi in Feſtis principalibus & ſolemnioribus de licentia Prælati, & non cum aliis Cantoribus ſæcularibus. Credo vero cum organo nullatenus cantetur.

Extravagans IV.

§.169. Omnes Religioſi portent candelas in proceſſione Corporis Chriſti.

Extravagans V.

§.170. Abſentibus ſimul Priore & Vicario, præſit Sub-Vicarius tam in Refectorio quam in Choro, & ab eo petatur licentia inde exeundi: in Sub-Vicarii vero abſentia a primo vel ſecundo Correctore: & illis etiam abſentibus ab Hebdomadario.

Extravagans VI.

§.171. Feſtum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis celebretur & fiat duplex majus.

Extravagans VII.

Horæ Canonicæ quibus horis dicendæ.

§.172. In omnibus noſtris Monaſteriis, quolibet negotio aut neceſſitate non obſtante, omnes Horæ canonicæ dicantur vel cantentur in Choro horis & temporibus in noſtro Ordinario diſtributis & præſcriptis, cum tali ſpatio & gravitate, quod in illis perſolvendis octo adminus horæ quotidie impendantur; pluresque in feſtivitatibus ſolemnioribus juxta conſuetudinem Monaſteriorum expendantur. At vero in Domibus novis, quæ Profeſſionis non ſunt, etiam horæ Canonicæ quotidie dicantur in Choro per Priorem & Monachos ibidem reſidentes ſub hac diſtributione, videlicet: Matutinum ad occaſum Solis, & antea Veſperæ & Completorium: Prima, Tertia, Sexta, Nona, ſtatim poſt ortum Solis. Idem præterea in noſtris Collegiis obſervetur ſub hac forma, videlicet: Prima, Tertia, Sexta & Nona; quando juxta conſuetudinem Oratio matutina debet haberi: Veſperæ vero & Completorium cum Matutino ſequentis diei poſt Solis occaſum.

Extravagans VIII.

§.173. Omnibus Sabbatis cantentur poſt Completorium Litaniæ Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ut in Sancta ejus Domo Lauretana, congregatis omnibus Monachis in Eccleſia aut in Choro ſecundum antiquam cujuslibet Monaſterii conſuetudinem; Ad quas & ad Antiphonam ejuſdem Beatiſſimæ Virginis, qua terminatur quotidie Officium & Completorium, facto campanæ ſigno, omnes Monachi, etiam exempti, accedere & intereſſe teneantur.

De Litaniis B. Virginis.

Extravagans IX.

§.174. In omnibus noſtris Monaſteriis nominetur a Priore, prout hactenus, Monachus practicus & intelligens in Cœremoniarum Magiſtrum; cujus curæ incumbat eas docere, & zelare defectus, qui in earum praxi accidere poſſunt in Divinis Officiis, & tempore opportuno ita prævenire & cavere, ut nullus error aut defectus in Officio Divino, vel Miſſarum celebratione contingat.

De Magiſtro Cœremoniarum.

CONSTITUTIO XXIV.

De Celebratione Miſſarum, Communione Monachorum, & quomodo ſit ſolemnizanda Feſtivitas Patris Noſtri Sancti Hieronymi.

§.175. Miſſa Conventualis cum nota una ad minus, in quantum bono modo fieri poterit, omni die in quolibet noſtro Monaſterio celebretur. Sacerdotes autem Miſſas celebrare frequentent; præcipue in diebus Dominicis & Feſtivis. Cæteri quoque Monachi certis diebus annuatim communicent, videlicet in prima Dominica de Adventu, die Nativitatis, Dominicæ Epiphaniæ, Purificationis Beatiſſimæ Virginis Mariæ, prima Dominica, & tertia Quadrageſimæ, Dominica de Paſſione, in die Cœnæ Domini, in qua etiam omnes Sacerdotes communicent, die Reſurrectionis Dominicæ, Apoſtolorum Philippi & Jacobi, Dominicæ Aſcenſionis, Penthecoſtes, Corporis Chriſti, Nativitate Sancti Joannis Bapti-

Miſſa Conventualis die quolibet.

Communio Monachorum ſolemnioribus

Digitized by Google

Baptiſtæ, feſto Sancti Jacobi Zæbedei, feſtivitate Aſſumptionis Beatiſſimæ Dei Genitricis Mariæ, Nativitate ejuſdem, feſto Patris noſtri Beati Hieronymi menſis Septembris; cujus dies per Monachos & Donatos familiares & mercenarios noſtri Ordinis ab omni ſervili opere colatur & obſervetur; die Sancti Lucæ Evangeliſtæ, qua quidem die noſter Ordo inſtitutus & reformatus extitit & exemptus, feſto omnium Sanctorum: In quibus diebus Priores debent, ſi commode poterunt, celebrare.

Dies Feſtus S. Hieronymi.

Extravagans I.

§.176. Hortantur omnes Monachi noſtri Ordinis, quod ſæpe confiteantur cum Priores, atque Prior curet, quod plures ſint Confeſſarii deputati in Monaſterio.

De Confeſſionibus.

Extravagans II.

§.177. Quandocumque nominatur noſter Pater Sanctus Hieronymus tam legendo quam loquendo, dicatur noſter Pater Sanctus Hieronymus, & ejus tranſitus integer & completus legatur in Refectorio, donec terminetur.

De Cultu S. Hieronymi.

Extravagans III.

§.178 In Domibus novis & Collegiis cantetur Miſſa Conventualis omnibus Dominicis & diebus feſtivis; Si vero ſufficiens numerus Monachorum non adſit, ut cantari poſſit cum notis, cum tono ſaltem cantetur.

De Miſſa Conventuali in Domibus novis.

Extravagans IV.

§.179. Monachi, qui non fuerint Sacerdotes, & Fratres Laici Sacram Communionem recipiant omnibus diebus Dominicis, niſi in Hebdomada occurrat aliquod feſtum, in quo communicare debent juxta Conſtitutionem; quia tunc omittetur Communio Dominicæ eidem feſto propinquioris.

A Monachis qualibet die Dominica communicandum.

Extravagans V.

§.180. Obſequendo, ut par eſt, Motui proprio San. mem. Clementis VIII. Monachi noſtri Ordinis non poſſint in virtute Bullæ Cruciatæ, nec alterius Privilegii, eligere Confeſſarios, qui illos a caſibus reſervatis per eorumdem Superiores abſolvere valeant.

Ii vero Confeſſarium privatum qui eos a caſibus reſervatis abſolvant, eligere ſibi nequeant.

CONSTITUTIO XXV.

De tempore & locis ſilentii.

§.181. Silentium per noſtros Monachos, debitis neceſſitate ac utilitate exceptis, ſummo ſtudio obſervetur intra ſepta vel metas cujuslibet noſtri Monaſterii, locis & temporibus infraſcriptis, videlicet: omni tempore poſt ultimum ſignum factum ad Completorium uſque ad ſecundam pulſationem Primæ ſequentis diei perfectam. Et a Reſurrectione Domini uſque ad feſtum Exaltationis Sanctæ Crucis ſtatim poſt primam refectionem uſque ad ſecundum ſignum factum ad Nonam, in diebus vero jejunii, uſque ad ſignum ſurgendi de dormitione diurna: In Clauſtro principali & etiam in Choro continue: In Refectorio tempore refectionis: In Dormitorio tempore dormitionis; In prædictis autem locis & temporibus ex cauſa rationabili breviter & ſubmiſſa voce loqui licebit.

Tempus ſilentii.

Quibus in locis.

Extravagans I.

§.182. Incumbant Præſidentes, ut in diebus feſtivis evitetur omnis vagatio & negotiatio, ſerveturque ſilentium inter Monachos.

Diebus feſtivis evitanda vagatio.

Extravagans II.

§.183. A feſto Sancti Patris noſtri Hieronymi uſque ad Quinquageſimam non fiat campanæ ſignum ad dormiendum poſt Matutinum in noſtris Monaſteriis, niſi hora tertia jam pulſata; reliquo vero tempore ſtatim poſt terminatum Matutinum; & nullus Monachus ante ſignum ad dormiendum accedat ſine ſpeciali licentia.

Tempore pulſationis campanæ.

Extravagans III.

§.184. Quamquam Monachi Choro aſſiſtant, horis tamen vacationis a Choro aliiſque Communitatis actibus, ſeſe exerceant & occupentur in ſcribendo, aut in aliis exercitiis pro obedientia ſibi injunctis vel injungendis.

CONSTITUTIO XXVI.

De Habitu Monachorum, & de eo, quem portare debeat Donati, & de eorum obligationibus.

§.185. Habitus noſter & Veſtes, juxta inſtitutionem felic. record. Domini Gregorii Papæ XI. Inſtitutoris noſtri Ordinis, formæ ac pretii ſint ſequentis, videlicet: Tunicæ ſint clauſæ & amplæ de panno albo vili & groſſo aut de illo panno, qui vulgariter dicitur *Calcil*, cum manicis moderate amplis & clauſis, atque decentis longitudinis ita, quod cinctæ uſque ad talos deſcendant, & terram non tangant. Mantellus & Scapulare ſint de panno griſeo ſeu burello, ſimiliter groſſo & vili, nullo præter nativum tincto colore. Sit quoque Mantellus parte anteriore ſiſſus, & unico claudatur ejuſdem panni butone. Licet Mantellus non ſit de neceſſitate, ſed de Habitus honeſtate, illum tamen deferre debemus, cum in publicum procedimus. Scapularis autem longitudo brevior ſit tunica per manum unam, & ejus Capucium in amplo humeros non excedat, ac in longitudine per quatuor ſaltem digitos diſtet a zona Mantelli, etiam longitudo per quatuor digitos Tunicæ longitudini non æquetur, ita quod Tunica Mantello, & Mantellus Scapulari ſit longior. Zona quoque ſit de corio nigro latitudinis duorum digitorum, vel quaſi, cum fibu-

Forma Habitus Monachorum.

ſibula ferrea vel ærea abſque aliis laminulis vel clavelis. Calceamenta ſint ſotulares nigri, qui tribus adminus laqueis adſtringantur. Veſtes, quibus ſubtus induuntur ad carnem, non ſint lineæ vel canabinæ, ſed laneæ, femoralibus tamen eaceptis; nec in lectis habeant lintheamina de lino vel de canabo; poterunt tamen babere pulvinaria ſive cervicalia de eiſdem. Debilibus tamen ſeu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt linthcamina ſeu indumenta canabinea vel linea miniſtrari. Idem habitus donetur Novitiis boc ſuperaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duæ de eorum panno ligaturæ ſuantur, *travas* vulgariter nuncupatæ, trium habentes amplitudinem digitorum.

Habitus Donatorum.

Douatis vero noſtris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capuccium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel aliæ veſtes honeſtæ. Præfati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quindecim Pater Noſter cum Ave Maria; & die, qua iu Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Fœmiuis Donatis fiat præter veſtes prædictas, dummtamen deſuper induantur burello prædicto, cum boneſtate omnimoda cooverſantes. Et Douati & Donatæ noſtri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiautur, & uon aliter.

Extravagans I.

Donati per annum probandi.

§.186. Non recipiantur ad obedientiam Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emiſſo voto obedientiæ reperti fuerint intractabiles, boneſtatique Monaſteriorum noſtrorum nou couvenientes, a Priore cum Deputatorum conſenſu poſſint expelli, voto facto non obſtaute.

Extravagans II.

§.187. Donatis uoſtri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiæ emittant, notificetur, quod uiſi fuerint tales, quales diſponit Extravagans ejicientur, ab Ordiue, etiam poſt Profeſſionem.

Extravagans III.

Ab eis ſolvendæ decimæ de propriis bonis.

§.188. Donati, qui retinent propria bona, ſolvant decimas illorum, quia de perſonalibus non tenentur.

Extravagans IV.

Donatæ cum licentia Generalis recipiendæ.

§.189. Non recipiantur Mulieres Donatæ in uoſtro Ordine ſine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

Veſtes laneæ & modeſtæ.

§.190. Omnes noſtrorum Monachorum interiores veſtes, caligis compreheuſis, debeant eſſe laneæ ea panno albo vili, aut ſtaminia, ſeu ex *cordellate*; & interiures thoraces (vulgo ſayos) deſcendant vltra genua, juata laudabilem Ordinis conſuetudinem, quæ veſtes, quotieſcumque fiant, & Monachis diſtribuendæ ſint, prius a Prioribus eaaminentur; nec Monacbis permittantur, quæ cum aliqua profanitate, curioſitate, aut uſu Sæculari fuerint factæ. Tranſgreſſores vero, qui aliter veſtes facere vel geſtare præſumpſeriut, pœna clauſuræ ſea menſium coerceautur.

Extravagans VI.

§.191. Caveant omnino Priores, ne ſuis Monacbis licentiam concedant lineis utendi, femoralibus exceptis, niſi ob grauem & manifeſtam neceſſitatem, aut habitualem infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monacbis vero, qui abſque dicta liceutia lineis utuntur, pœna unius anni clauſuræ pro prima vice imponatur; ſi autem reiuciderint, pœnæ Superiorum arbitrio aggraveutur.

Lineis uti non permittendum.

CONSTITUTIO XXVII.

De Culpis levibus.

§.192. Levis culpa eſt, ſi quis ultimo ſigno ad Horas jam facto, non aſſiſtat in Cboro: Si quis in Choro male legendo ſive cantando, ſolus vel cum alio offendens, non ſtatim ſe inclinans pectus ſuum mauu percuſſerit, genuaque verſus Altare fleaerit; aut ſi cum aliis recitans vel cantans offenderit, & prædicta pœnitentiæ ſigna præter genufleaionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem oſtendat, vagis oculis perſpiciendo, vel motum irreligioſum aliquem faciendo: Si quis in Eccleſia dormierit, vel alio quovis loco aliquid inquietudinis fecerit: Si tempore oppoituno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in camcris privatis quiſquam fuerit capite non operto: Si quis diſſolute ridendo, ſive dicta vel facta ludicra ſeu irriſoria dicendo, aut faciendo, alios ad riſum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, ſive loca alia publica vel privata, binc iude iuhoneſte duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Mooaſterii, illa die non reverſurus, eaierit, aut quando ab extra ad Monaſterium venerit: Si dormierit in Cboro, dum Officium ſit Divinum: Si ſtatutis temporibus audiendæ lectioni non adſit: Si ornamenta Altaris vel Eccleſiæ negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quæ ſibi fuerint pro ſui neceſſitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus uegligentia ibidem defuerit: Si ſcutellam, aut quicquam aliud fregerit, ſeu perdiderit: Si cibum aut vinum effuderit, aut ſine benedictione ſumpſerit: Si ad menſam ſedens communem, quicquam cibi ſeu potus guſtaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiar ſignum ad refectionis initium: Si per uegligentiam quiſquam in principio Capituli, communis refectionis vel colla-

Digitized by Google

collationis præſens nou fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit ſeu negaverit: Si verba vana vel inhoneſta protulerit: Si quis in officiis domus ſibi commiſſis negligens reperitur: Si quis ſilentium non ſervaverit: Si propter victum vel veſtitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas prædictas vel ſimiles, committentibus illas, Prior ad arbitrium ſuum imponat pœnitentiam, ſicut viderit expedire.

CONSTITUTIO XXVIII.

De Culpis gravibus.

§.193. Gravis culpa eſt: Si Monachus cum Monacho, vel cum Sæculari in præſentia Sæcularium inhoneſte contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco habuerit: Si Monacho vel Sæculari inhoneſtum quid dixerit: Si quis deprehendatur ſcienter mendacium protuliſſe: Si quis Monacho præteritam culpam, pro qua ſatiſfecit, improperaverit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipſo increpante in Capitulo proclamaverit: Si in conſuetudine duxerit non tenere ſilentium: Si in latrinis, ſeu privatis ſilentium non ſervaverit: Si culpam ſuam, vel alterius cum ſuperbia defenderit: Si quis inter Monachos diſcordias ſeminaverit: Si proclamando aliquem jurgium ſeu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, ſeu opprobrioſa vel irreligioſa verba protulerit: Si malitioſe de ſuo Priore, aut de ſuis Monachis aliqua mala, quæ probare non poſſit, evomuerit: Si in fœminam oculos fixerit, & hoc in uſum habuerit, aut cum ea ſolus in loco ſuſpecto loquatur: Si ſine cauſa & abſque licentia jejunia per Eccleſiam vel Ordinem ſtatuta ſolverit: Si quis ad aliquem locum miſſus, ante vel poſt terminum ſibi aſſignatum, ſine rationabili cauſa redierit. Pro huiuſmodi culpis, & his ſimilibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo ſubſtineat diſciplinam, prout in proxima ſequenti Conſtitutione deſcribitur, ac uno die in pane & aqua jejunet. Denunciatis vero pœnitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illis Prior pſalmos & venias, ſicut ſibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

§.194. Gravior culpa eſt: Si quis per contumaciam, vel manifeſtam rebellionem, aut verbis contumelioſis Priori ſuo per diem integram inobediens extiterit; vel ſi cum eo intus vel foris proterve perſiſtens in ſua duritia ſaltem per diem, non conſentiens veritati, omni reverentia & paterno timore poſtpoſitis, quaſi de pari contendere auſus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis conſilio, ſive per conjurationem, aut malitioſam concordiam, ſe manifeſte contra ſuum Priorem erexerit: Si peccatum mortale manifeſte commiſerit: Si in Ordine perſeverando, ſui ipſius exemptionem ab obedientia contra Priorem ſuum procuraverit: Si rem ſibi collatam ſcienter celaverit. Qui culpam aliquam de prædictis voluntarius, vel accuſatus de illa, ſe commiſiſſe confeſſus fuerit, aut convictus, tot diebus, quot Priori viſum fuerit, pœnitentiam ſubſtineat ſubſequentem, videlicet: Exuta ſuperiori tunica, brachio & ſcapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio poſt benedictionem Menſæ in prima refectione cum pſalmo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Pœnitentia quoque durante prædicta, ſit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Inſuper in Refectorio cum aliis ad menſam non ſedeat, ſed in terra tam in prandio quam in cœna in medio Refectorii ſuper tabulam nudam comedat; de pane groſſiori pro cibo, & ſola aqua pro potu miniſtretur eidem, niſi Prior ſibi aliquid aliud miſericorditer præcipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu ſuperfuerit, non commiſceatur cum his, quæ de menſis remanſerint aliorum. Dum vero gratiæ poſt refectionem communem de mane aguntur, jaceat proſtratus in terra tenſus ſuper faciem ſuam junctis manibus ante portam Eccleſiæ ſeu Chori, donec Monachi ipſum pedibus tangendo, intrent & exeant ſuper eum. Sæculares tamen hoc videre non debent, niſi delictum illis fuerit manifeſtum; tunc enim, ſi Prior viderit expedire, faciat Sæculares eſſe præſentes, ut qui fuerint de crimine ſcandalizati, per hujuſmodi pœnitentiam ædificentur. Nullus inſuper audeat ad talem pœnitentem accedere, nec ſibi quidquam loqui ſine Prioris licentia; ſed ne in profundum deſperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, ſeu Monachos aliquos diſcretos, qui illum ad pœnitentiam & ſatisfactionem moveant & inducant. Quod ſi humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, ſupplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo miſericorditer ſe habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, præfatam pœnitentiam, prout ſibi videbitur expediens, moderando. Verum ſi forte ipſum in cordis duritia perſiſtentem invenerint, iterum cum diſciplinis modis præfatis per Priorem ad ejus arbitrium feriatur, aut per alium de Prioris ſpeciali mandato, ſi Prior fuerit legitime impeditus. Præterea dum Monachus præfatam pœnitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis oſculum pacis accipiat, nec vocetur ſeu ſcribatur, ut in Eccleſia vel alibi aliquod officium faciat, niſi officia ſervitutis. Officio tamen Divino poterit intereſſe. Inſuper non Habitum Profeſſorum, ſed Novitiorum tantummodo portet, quouſque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium ſatisfecerit. Et ſi forſan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis hujuſmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra prædictas etiam pœnas, ſi quis pravo conſilio cum alio ſeu aliis habito, aut per conjurationem, ſeu malitioſam concordiam ſe manifeſte contra ſuum Priorem (ut præfertur) erexerit, nullam vocem in Capitulo eo ipſo habeat, do-

Pœnitentia pro gravioribus culpis imponenda.

donec

nec Prior de conſenſu Capituli, illam miſericorditer ſibi reſtituat. Necnon qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia ſui Prioris (ut præmittitur) ſibi vel aliis procuraverit, præter pœnas jam dictas communio ſibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expediens fuerit, impugnetur; ſeu, ut revocetur, inſtetur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confeſſus protinus fuerit, brevi; illi vero, qui non accuſatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convinctus fuerit, longiori tempore ſupradicta pœnitentia imponatur.

Extravagans I.

Quid ſit Ordini non participare.

§.195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Conſtitutione præſcribitur, ex antiqua conſuetudine Ordinis in eo conſiſtit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti ſi membrum Religionis non exiſtat.

Extravagans II.

Pœnæ contra accuſantes de falſo crimine.

§.196. Monachus, qui de aliquo falſo crimine alium accuſaverit, ultra pœnas crimini, de quo falſo accuſavit, debitas, alias ſufferat, arbitrio Viſitatorum imponendas.

Extravagans III.

Monachorum crimina gravia, graveſque pœnitentiæ nemini revelandæ:

§.197. Caveant Monachi, ne cuicumque Perſonæ Sæculari, aut Eccleſiaſticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut ſcripto, per ſe aut per alios quomodolibet manifeſtare aut revelare præſumant culpas graves aut graviores noſtrorum Monachorum, vel pœnitentias graves, pœnaſque propter eas ipſis impoſitas, unde gravis infamia & manifeſtum dedecus noſtro Ordini ſubſequi & imminere poſſit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, ſuſpenſionis ab officio per annum pœna mulctentur; Si ſubditi in Sacris conſtituti, vocis activæ & paſſivæ privatione, & clauſura intra clauſtra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non conſtituti, Habitum Novitiorum per annum ſimiliter portent; Si autem fuerit ipſe reus, prædictæ pœnæ duplicatæ ipſi infligantur.

Sub ſtatutis hic pœnis,

Extravagans IV.

Contra Monachos famoſos libellos componentes.

§.198. Nullus noſtri Ordinis Monachus per ſe vel per alios ſcribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimive, aut publicari directe vel indirecte facere audeat libellos, ſcripta, aut memorialia anonima, vel ſub nomine ſuppoſito & ficto, quæ in injuriam dedecus aut infamiam noſtri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monaſterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet cedant vel cedere poſſint. Contrafacientes de hujuſmodi culpa convicti carceri per annum mancipentur, & gravioris culpæ pœna debita puniantur. Iis vero Monachis, ad quorum manus dicti libelli vel memorialia pervenerint, diſtricte præcipimus, ne aliis ipſa communicent, ſed vel ſtatim diſcerpant vel Prioribus tradant; alias graviter puniantur.

Extravagans V.

Vel ludis prophanis ludentes:

§.199. Nullus Monachus intra ſepta cujuſlibet Monaſterii noſtri ludere poſſit, nec cum aliis Monachis nec cum ſæcularibus, ludis prophanis & ſæcularibus, maxime alearum & taxillorum, aliiſque *de Invita* nuncupatis, etiam cauſa recreationis, infirmitatis, aut alio quovis prætextu, ſub pœna culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem pœna puniatur, qui extra Monaſterium cum Sæcularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi ſcandalo ſubſequuto, publice & manifeſte quocumque ludo luſerit; Super qua pœna, niſi per Capitulum Generale, diſpenſari non poſſit.

Extravagans VI.

Aut ſpectaculis publicis aſſiſtentes.

§.200. Sub pœna unius anni clauſuræ intra ſepta Monaſterii nullus Monachus noſtri Ordinis agitationi Taurorum in plateis & locis publicis intervenire vel aſſiſtere poſſit; ſed ſi contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi cum debita licentia noſtri Monachi exiſtant, hujuſmodi diebus, ſi commode fieri poſſit, ad Monaſterium propinquius, ſi quod fuerit, propter bonum exemplum ſe conferre teneantur ſub eadem pœna.

Extravagans VII.

Comedias prophanas repræſentantes, permittentes, vel audientes.

§.201. Sub pœna ſex menſium ſuſpenſionis ab officio Priores Vicarii & Præſidentes nullatenus permittant, quod in Eccleſiis Sacriſtiis vel Choris noſtrorum Monaſteriorum Comediæ prophanæ repræſententur; nec etiam permittant Monachos ſuorum Monaſteriorum Comedias in Theatris publicis repræſentatas ſcandaloſe videre & audire; Sed pœnis debitis in hoc delinquentes puniant & coerceant; ſuper quo eorum conſcientiæ valde onerantur.

Extravagans VIII.

Arma offenſiva retinentes, vel geſtantes.

§.202. Nullus Monachus intra Monaſteria noſtri Ordinis habere poſſit ſclopos, aliave arma offenſiva cujuſcumque generis, vel eadem ſecum ſcandaloſe portare itinerando, aut cum illis in Civitates ſeu Oppida ingredi etiam ſub motivo naturalis defenſionis, ſub pœna unius anni clauſuræ pro prima vice imponenda; & in caſu reincidentiæ privationis omnium officiorum, honoris, & adminiſtrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monaſteria bonorum temporalium adminiſtratio, arma prædicta in ſuis adminiſtrationibus & Grantiis retinere & conſervare poterunt propter dictorum bonorum Monaſterii defenſionem, prædonumque incurſionem repellendam.

CON-

Digitized by Google

CONSTITUTIO XXX.

De Culpa graviſſima.

Quæ ſit culpa graviſſima.

§.203. Graviſſima culpa eſt incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & poſt commiſſas ferre pœnas recuſat; contra quem in Regula noſtra dictum eſt: Si ipſe non abceſſerit, de veſtra ſocietate projiciatur, juxta dictum Apoſtoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem poſtquam talis fuerit tertio monitus, ut deſiſtat a crimine, ejuſque incorrigibilitas extiterit manifeſta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quaſi qui videtur profeſſionem de ſui cordis viſceribus abjeciſſe, compellendus eſt babitum profeſſionis dimittere; Quod utique fiat, ſi uſque ad illam expulſionis horam fuerit ſanæ mentis; nam ſi mentecaptus exiſtat, non decet nec expedit, ablato ſibi profeſſionis habitu occaſione prædicta, illum ſic de ſocietate projicere fraterna.

Extravagans I.

Priores Habitu Monachos expoliandi facultatem non habeant.

§.204. In omnibus Monaſteriis noſtri Ordinis carceres exiſtant, in quibus puniri poſſint Monacbi delinquentes; & nullus noſtri Ordinis Prior expoliare habitu poſſit Monachum, quantumvis graviſſimum ſit ejus delictum: ipſum verò carceratum retineat, uſque dum provideatur a Capitulo Generali, ſive a Patre Generali.

Extravagans II.

§.205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte plectendum ſuæ Profeſſionis obliti perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Viſitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

§.206. Ex indultis a Sancto Pio V. noſtro Ordini conceſſis Pater Generalis per ſe ipſum, ſeu ejus Miniſtros ſæculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Profeſſos Apoſtolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quorumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in caſibus, in quibus de jure communi pœna mortis locum babere poteſt & debet, eiſdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apoſtolica auctoritate dare & aſſignare, ac illos in carcere hujuſmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam ſi ſolus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi conſilii in regimine expertorum accedat aſſenſus; ut latius in Brevibus Apoſtolicis deſuper expeditis continetur.

Extravagans IV.

De incorrigibilibus expellendis, & expulſionis modo.

§.207. In ſententia Expulſionis a noſtra Religione omnino ſervetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præſcripta, videlicet, quod nullus noſtri Ordinis Monachus profeſſus poſſit in poſterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin ſit vere incorrigibilis.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, niſi concurrant omnia, quæ de jure requiruntur, ut incorrigibilis præſumatur. Et præterea probetur pœnitentiis & jejuniis per ſpatium ſex mentium in carceribus Monaſterii, ſicut moderando Decreta Urbani VIII. diſpoſuit Innocentius XII.

Si tranſacto dicto ſpatio temporis non reſipiſcat, induratuſque perſeveret in ſua impœnitentia & incorrigibilitate, poſſit expelli a Religione tanquam membrum putridum; ſed dumtaxat a P. Generali cum conſilio & aſſenſu ſex Patrum Graviorum Religionis, in ſingulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primum & compilato proceſſu, pleneque probatis cauſis expulſionis, juxta canonicas Sanctiones, ſtylum & Conſtitutiones Ordinis.

Expulſus maneat ſubjectus juriſdictioni & obedientiæ Ordinarii Diœceſani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur ſententiam expulſionis Ordinario notificare in eodem exequutionis tempore.

Nulli ex prædictis expulſis literæ teſtimoniales expulſionis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apoſtolicam remittantur, vel ipſos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulſi maneant ſuſpenſi ab exercitio Ordinum ſuſceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: ſublata Epiſcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam ſuſpenſionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & ſingula ſub pœnis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & paſſivæ, inbabilitatiſque perpetuæ ad illa & alia impoſterum obtinenda, cum reſervatione dictarum pœnarum Sedi Apoſtolicæ, prout in dicto Brevi, in poſterum obſervari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in poſterum obſervanda erit, quod Viſitatores aut Judices in ſuis ſententiis declarent Monacbum delinquentem ob ſua delicta babitu expoliandum eſſe, & a Religione expellendum; atque ſententiæ exequutionem remittant ad Patrem Generalem; qui viſo & examinato proceſſu, habitoque conſilio & conſenſu dictorum ſex Patrum a Capitulo Generali aſſignandorum confirmet vel infirmet ſententiam, prout juſtum videbitur.

Extra-

Digitized by Google

Extravagans V.

Quibus cum de commiſſis gravibus culpis non ſit diſpenſandum.

§.208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalis diſpenſare poſſint ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magiſtri Novitiorum, Confeſſoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiſerint aliquod delictum ex infraſcriptis, vel ipſis majus vel ſimile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Eccleſiæ vel Sacriſtiæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monaſterii: Solemne perjurium: Falſum teſtimonium contra aliquem in Judicio;

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percuſſione vulneraverit: Qui Confeſſiones manifeſtaverit: Qui crimen Læſæ Majeſtatis commiſerit, aut hujuſmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquiſitionis Officio in rebus fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro ſe ipſo votaverit. Quorum & ſimilium diſpenſatio ad Capitulum Generale ſolummodo & inſolidum pertineat. Quoad vero delicta ſenſualia & carnalia etiam poſt ſententiam poterit P. Generalis diſpenſare, quando ipſi conſtiterit per relationem ſuorum Priorum aut Viſitatorum, quod reus cum vita religioſa & exemplari per aliquot annos ſit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus ſequi debet conſilium Deputatorum, aut ſui Capituli.

§.209. Exequi poſſit quilibet Prior per ſe Ipſum pœnas in dictis Conſtitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quando manifeſte apparuerit in eas Monachum aliquem incurriſſe. Si tamen Monachus, cui hujuſmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem ſeu graviorem non eſſe, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior conſilium habeat ſuper hoc cum Monachis ſibi per ſuum Capitulum ad habenda conſilia deputatis. Verum in judicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Conſtitutionibus non ſunt expreſſæ, ſequatur Prior conſilium a Deputatis prædictis. Cæterum in imponenda ſeu remittenda mutanda laxanda vel gravanda pęna graviſſimæ culpæ, Prior ſequi conſilium ſui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, quod pœnam culpæ gravis aut gravioris, in Conſtitutionibus ſupraſcriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo conſtet culpam hujuſmodi incurriſſe, ad hoc judicandum Deputatorum ſequatur conſilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per ſe ipſum diſpenſare in pœnitentiis.

§.210. Diſpenſare in pœna culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, ſolus Prior poſſit, quandocumque ſibi rationabile videatur; ſed ſuper culpa graviore conſilium ad præmiſſa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conſcientias Prioris & Deputatorum, ut in pœnis hujuſmodi judicandis, diſpenſandis, commutandis, laxandis, ac imponendis ſe diſcrete exhibeant, præ oculis ſolum Deum habentes; amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento poſtpoſitis, quatenus juſtitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accreſcat. Potius tamen in præmiſſis pœnis ad miſericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant pœnitentiæ culparum gravium & graviorum.

§.211. Graviorum culparum pœnas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, niſi in culpis occultis aliter ſibi videatur cum Deputatorum conſilio faciendum. Si vero culpa non occulta ſit talis, quæ merito ſit illico punienda, & videatur mora nociva, ſi ſpectatur culparum Capitulum, congreget ſtatim Prior ſuum Capitulum pro judicanda & imponenda pœna hujuſmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit pœna extra Capitulum judicari, ſi Priori cum Deputatorum conſilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo ſe gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§.212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quaſcumque magni valoris in eleemoſinam, ſeu alias gratioſe Prior non donet, niſi quantum conſideratis facultatibus Monaſterii per eum & Monachos in Sacris conſtitutos fuerit prætaxatum, quod Prior ſolus, vel cum Deputatorum conſilio dare poſſit. Poterit tamen de rebus Monaſterii mutuare vel commodare, moderate tamen & ſic diſcrete, videlicet: ſub talibus pignoribus, aliiſque idoneis cautionibus, in convenienti cuſtodia reponendis, id faciat, quod ſine difficultate Monaſterium mutuata ſive commodata recuperet. Si tamen res commodandæ, attentis Monaſterii facultatibus, magni valoris extiterint, Deputatorum conſilium habere debebit,

Facultates Prioris in rebus dandis, aut commodandis.

Extravagans unica.

§.213. Nullus Monachus, adminiſtrationi bonorum temporalium noſtrorum Monaſteriorum præpoſitus, ea commodare vel in mutuum dare poſſit abſque expreſſa licentia Priorum; aliàs in pœnas, proprietariis debitas, juxta quantitatem rei commodatæ vel in mutuum datæ, incurrat.

Monachis vero non liceat bona Monaſt. abſq; licentia Prioris commodare.

CON-

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat ſe habere Prior in operibus & in ædificiis.

Reparationes a Prioribus faciendæ: Conſtructiones vero novæ non ſine conſenſu Capituli.

§.214. Reparanda neceſſario tam in Monaſterio quam in ejus hæreditatibus, quilibet Prior, prout viderit expedire, faciat reparari. Si tamen reparatio hujuſmodi magnas requirat expenſas, Monaſterii facultatibus ſuper hoc attentis, habeat in hoc Deputatorum Conſilium. Præterea ſi aliqua ſint de novo ædificanda, quæ magnas expenſas requirunt; non fiant ſine conſenſu Capituli.

Extravagans unica.

Pro Domibus novis Capituli Gener. requirenda approbatio.

§.215. Priores novarum Domorum non poſſint in eis nova ædificia quoquo modo conſtruere, quin prius planta ad noſtrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Generalem infra Capitulum & Capitulum tranſmittatur, ut ædificii utilitas, convenientia, & expenſæ ab illis examinentur, & ſine ipſorum licentia & approbatione nullatenus executioni mandentur; quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in conſtructione ædificiorum, omnino Priores obſervare teneantur.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

Procuratore quibus eligendus:

§.216. Eligatur ſeu aſſumatur in Procuratorem cujuslibet Monaſterii per Priorem & Capitulum, ſeu ejus partem majorem, unus de Monachis Profeſſis conſtitutus in Sacris, qui ad Prioris conſilium & mandatum bona temporalia Monaſterii recipiat, & fideliter adminiſtret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem aſſumi. Quod ſi unus Procurator non ſufficit, poſſunt modo prædicto duo aut plures conſtitui. Procurator autem ſeu Procuratores hujuſmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad hoc aſſignatis, in præſentia claves arcæ tenentium, de adminiſtratis reddere rationem, & in una de iſtis quatuor vicibus ſint deputati præſentes. Officium vero Procuratoris non de facili ſibi tollatur, ex cauſa tamen legitima poterit illum Prior cum Deputatorum conſilio & conſenſu, vel major & ſanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujuſmodi officio removere.

Quod ſit ejus munus, quibuſve rationem debeat reddere.

Extravagans I.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias adminiſtrat.

§.217. Quilibet Religioſus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut adminiſtrandi fructus redituum, poſſeſſionum, & granciarum, aut Cappellaniarum, & Miſſarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa ſemel in anno, præſentibus Priore, Deputatis, Depoſitariis & Procuratoribus.

Extravagans II.

Libri proventuum, onerumque quolibet in Monaſterio habendi.

§.218. In quocumque noſtrorum Monaſteriorum habeatur liber, in quo ſcribantur omnes & ſingulæ poſſeſſiones, hæreditates, funda, & reditus Monaſterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata ſunt; ſimulque ſpiritualia Beneficia, quæ pro ipſis in Monaſterio aguntur.

Extravagans III.

Præſidentis, & Cuſtodis in famulos auctoritas.

§.219 Præſidens Procurator aut Cuſtos abſque ſcrupulo conſcientiæ poſſint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulo, ſervientes, & commenſales intra Monaſterium.

Extravagans IV.

Pœna contra deficientes in computis.

§.220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor reſultans, ipſo facto voce activa & paſſiva privetur, & clauſuræ intra Clauſtra pœnam ſubſtineat abſque aliqua diſpenſatione, donec debitum ſolvat & ſatisfaciat. Si vero Communitas ob juſtas cauſas ſibi bene viſas dicto Monacho debitum ſer. ſer. condonet vel remittat; nihilominus tamen voce activa & paſſiva, ut prius, privatus remaneat, donec & quouſque per Capitulum Generale aut privatum, ac præhabita de caſu informatione, ab hujuſmodi privationis pœna abſolvatur = *Supradicta Extravagans quarta inopinanter ab amanuenſe prætermiſſa, ſuperadjuncta fuit ſciente Eminentiſſimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

A. Archiepiſcopus Petren. Secret.

Extravagans V.

De circumſtantiis electionis Procuratoris.

§.221. In electione Procuratoris Temporalium concurrere debeat conſenſus Prioris, & conſenſus Capituli, ſeu majoris illius partis. Si tamen caſus diſcordiæ contingat, nempe vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non aſſentiatur ſeu conſentiat; decem ſcrutiniis, infra duos dies perficiendis, ſine electione Procuratori tranſcurſis, prædicta electio ad Priorem devolvatur; qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui ſibi videbitur magis expedire.

Extravagans VI.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium adminiſtratoribus.

§.222. Omnes Monachi, adminiſtrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpoſiti, ad Priorum nutum ſint amovibiles. At vero Procurator Temporalium amoveri non poſſit niſi ex cauſa legitima, vel a Priore cum conſenſu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Conſtitutione diſponitur.

Extravagans VII.

Tabella Benefactorum quolibet in Monaſt. appendenda.

§. 223. In quolibet noſtrorum Monaſteriorum adſit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monaſterii, obligationeſque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius noſtri Ordiuis in communi pariter deſcribantur.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex noſtris Monaſteriis adſit Arca Communitatis cum duabus clavibus. De electione Capſerii, & de Arca Depoſitorum, & Depoſitario.

A quibus duæ tenendæ claves.

§. 224. Arca Communitatis ſub duplici clave in quolibet noſtri Ordinis Monaſterio teueatur, in qua moneta cujuſvis materiæ, ſive alia quæcumque, in auro argento ſeu rebus pretioſis conſiſtentia, reponantur. Quarum clavium unam Prior ſeu Monachus Deputatus ab eo, alteram teneat alius Monachus ad id per Capitulum aſſignatus. Poterit tamen, ſi velit, Capitulum duas claves habere, & pro eis teneodis duos de Monachis aſſignare.

Extravegans I.

Depoſita non recipienda cum obligatione.

§. 225. In noſtro Ordine non recipiantur depoſita, niſi ſimpliciter abſque aliqua cautione neque obligatione. Stricteque defendimus & prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius, neque aliquis alius in eorum abſentia, audeat aſſumere aliquid ex tali Depoſito ſine Deponentium licentia & conſenſu; Qui vero contrarium fecerit, a noſtris Viſitatoribus Generalibus graviſſime puniatur.

Extravagans II.

Monachorum pecunia in Arca Conventus ſervanda.

§. 226. Si in aliquo neceſſitatis caſu, aut eventu, vel ad aliquam piam cauſam cuilibet Monacho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus deponat, exindeque non extrahatur ſine Prioris licentia. Et reprehendimus Monachos importunè inquietantes Priores ſuos pro eleemoſinis, aut Miſſis, licentiiſque frequentibus ad ſua loca & terras eundi, cauſarum piarum quæſito colore vel prætextu. Inſuper Monachi, qui tranſmittuntur de uno ad alind Monaſterium, pecunias ex itinere ſuperſtites deponant in Arca Monaſterii, ad quod accedunt, ut Monaſterio, ad quod pertinent, conſignentur.

Extravagans III.

Proviſiones Eccleſiaſ. &c. ſine Generalis licentia a Monachis non accipiendæ.

§. 227. Nullus Monachus procuret præſtimonia, aut aliam proviſionem Eccleſiaſticam, neque acquirat reditus Regios, vulgo *ſ'erros*, abſque Patris Generalis licentia; quia ſi ſecus fiat, ſcandalum maximum oritur, malumque exemplum Sæcularibus donatur.

Extravagans IV.

Depoſitarius per Priorem amovibilis.

§. 228. Prior eſt confirmator electionis Depoſitarii, ſeu claves Arcæ tenentis; quare ſecundum ſuam conſcientiam poteſt acceptare vel non acceptare Depoſitarium, pro clavibus Arcæ tenendis a Capitulo electum. Si tamen vel major pars in eligendo non concordet & conveniat, vel Prior electionem dictæ majoris Partis non acceptet, decem ſcrutiniis biduo factis, devolvatur electio ad Priorem, qui in tali caſu eligat in Depoſitarium, excluſis Vicario & Deputatis, Monachum, qui ipſi conveniens viſus fuerit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bonorum Monaſterii, ſemper ad ejus nutum maneat amovibilis.

Extravagans V.

Acceptæ ab adminiſtratoribus pecuniæ continuò in Arca reponendæ.

§. 229. Monachi, quibus incumbit adminiſtratio temporalis Bonorum Monaſteriorum, & exigentia redituum ad illa pertinentium, teneantur intra vigintiquatuor horas, ab eorum acceſſu ad Monaſteria computandas, omnem pecuniam, quam ſecum adduxerint, in Arca Communitatis reponere & conſignare; & inſuper prohibemus Prioribus, Vicariis, Præſidentibus, & Depoſitariis ſub pœna ſuſpenſiouis ab officio per ſex menſes, aliiſque noſtrorum Viſitatorum arbitrio infligendis, pecuniam quovis titulo ad Monaſteria pertinentem extra dictam Arcam Communitatis habere, ſeu in cellis vel officinis ſub eorum poteſtate, quovis quæſito colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecunia propter neceſſitates Munaſterii in mutuum vel commodatum accipiatur, etiam in Arca Communitatis reponatur, & a Depoſitario claves Arcæ tenente regiſtretur, atque in computis generalibus illius ratio reddi omnino debeat.

Extravagans VI.

In quolibet Monaſterio al a Arca ſervanda pro peculiis Monachorum ſine Superioris licentia non extrahendis.

§. 230. In omnibus Monaſteriis præter Arcam Communitatis, in qua Monaſterii communis pecunia depouitur, alia etiam exiſtat ſpecialis pro Mouachorum peculiis cum duabus etiam clavibus, quarum unam Prior, alteram Monachus ab ipſo cum Deputatis vel cum ſuo Capitulo ſecundum conſuetudinem Monaſteriorum, deſignandus, habeat; in qua teneantur ſinguli Monachi omnem pecuniam ipſis ad uſum pro ſuis neceſſitatibus permiſſam, ſeu quomodolibet pertinentem, conſignare & deponere; inque nullam quantitatem extrahere poſſint, niſi de Superioris licentia. Præterea nullus Monachus dictam pecuniam ſibi ad uſum conceſſam, excepta ea parva quantitate, cujus conſumendæ licentiam a Superiore habeat, vel peculia aliorum Monachorum apud ſe retinere, vel aliis quibuſcumque Perſonis cuſtodiendam tradere audeat; ſed in prædicta Arca peculiorum præciſe deponi debeat, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ per triennium.

Extra-

Digitized by Google

Extravagans VII.

A Monachis manufacta non vendenda.

§.231. Nullus Monachus poſſit opera per ſe ipſum manufacta vendere; ſed ſi quæ ab aliquo facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum arbitrio de ipſis diſponatur; Quod ſi Monachus opera ab ipſo manufacta abſque licentia Prioris vendiderit, pœna proprietarii juxta qualitatem culpæ debite puniatur.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi, qui ſuſtentari poſſunt cum reditibus Monaſterii.

Quod Monachis non liceat queſtuare.

§.232. Non recipiantur Monachi in majori numero; quam poſſint de Monaſterii facultatibus commode ſuſtentari, ne egeſtatis prætextu mendicantes vagari extra Monaſterium compellantur, quod non eſt noſtri Ordinis, immo potius Ordinum mendicantium. Inſuper quatenus commode fieri poterit, obſervetur, quod Monachorum recipiendorum duæ partes ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero ad Domus ſervitia recipiantur in Fratres, laicos apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin receptores debite puniantur.

Extravagans I.

De ſucceſſionibus in bona, & hæreditatibus.

§.233. Nullatenus poſſint acquiri bona, nec ſtabilia, nec mobilia, vel reditus per viam ſucceſſionis aut hæreditatis ab inteſtato, quæ pertineat ad aliquem Religioſum in iis Monaſteriis, in quibus viget conſuetudo non ſuccedendi ab inteſtato in hæreditatibus. In illis vero Monaſteriis, in quibus conſuetudo eſt ſuccedendi ex perſona Monachorum, non prohibeantur hujuſmodi jure ſucceſſionis uti; ſemper tamen attendant ad bonum noſtri Ordinis nomen, & cum religioſa conſideratione ad qualitatem & poſſibilitatem illarum perſonarum, ex quibus provenit hæreditas, & ad paupertatem, neceſſitatem, & debita conſanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his caſibus conſilio majoris partis Capituli ab hoc jure ſuccedendo poterunt laudabiliter abſtinere; ut declaravit noſter Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & uſu eſt confirmatum. Si vero aliquis Monachus, ſive Monaſterium fuerit inſtitutum hæres, aut ipſi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Teſtamento quam alio quocumque modo, Monaſteria indiſtincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare tales inſtitutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiamſi ſint bona ſtabilia & reditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda, niſi parcè, & de P. Generalis licentia.

§.234. Nullum noſtrum Monaſterium emere poſſit aliqua bona immobilia, reditus, jura, & alia ſimilia abſque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujuſmodi licentiam faciliter concedat. Ut autem Monaſteria in ſuis reditibus & poſſeſſionibus, ut par eſt, conſerventur, illud Monaſterium, quod a ſuis reditibus & poſſeſſionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdiderit, compenſari & integrari valeat de prædictis bonis & reditibus perditis, acquirendo alia bona & reditus tantæ ſaltem exiſtimationis, quantæ erant bona & reditus, a quibus defecit. Illa vero Monaſteria, quæ dotem & reditus ſufficientes non habent, pro decenti & congrua ſuſtentatione Monachorum ipſis deſignatorum, facultatem habeant acquirendi bona quæcumque mobilia vel immobilia, & reditus, quocumque jure aut titulo ad ipſa quomodolibet pertinentia, uſque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

§.235. Sub diſpoſitione præcedentium Extravagantium non comprehendantur Monaſteria noſtrarum Monialium. Excipiuntur Monaſteria Monialium.

Extravagans IV.

§.236. Noſtra Monaſteria poſſint acceptare, & acceptent quaſcumque Cappellanias, quas Fideles pro eorum devotione voluerint inſtituere cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Miſſarum, aut aliorum bonorum ſpiritualium, & retinere bona & reditus, ipſis pro omnibus ſupradictis donata vel relicta. Si vero pro ſupradictis eleemoſina, aliquave dotatio deſuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monaſteriis data fuerit, cum tali pecunia ne dum poſſint, verum debeant & teneantur emere bona ſtabilia & reditus, illaque retinere & poſſidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter obſervari mandatum fuit. Cappellaniæ vero accipiendæ.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod præcedere debet pro Profeſſione.

§.237. Recipiendus ad Habitum noſtri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, ſi velit, aut per aliquos per eum ad id aſſignatos: utrum pro ſtatu clericali an laicali ſit aptus, & in eo ſtatu, quo ſibi viſum fuerit, recipiatur. Et ſi fuerit receptus in Clericum, fiat ei raſura ejuſdem quantitatis, quæ fieri conſuevit conſtitutis in Sacris, etiamſi non extiterit ad Clericalem Tonſuram promotus; cujus coronæ capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris ſummitatem attingat. Fratres autem pro laicali ſtatu recepti coronam non deferant; & mandamus & ordinamus, quod non poſſit ſuper hoc diſpenſari abſque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia ſpeciali, De Tonſura capillorum pro Clericis, & Fratribus.

Extravagans I.

Quiſque in ea vocatione qua cum in Religionem ingreſſus eſt, maneat.

§.238. Fratres in ſtatu laicali recepti ſemper & perpetuo, abſque aliqua diſpenſatione permaneant in ea vocatione & ſtatu, in quo a Deo in Religionem vocati ſunt; & cum ſero ad Chorum acceſſerint, ponantur ad ſignum pœnitentiæ ſicut Choriſtæ. Inſuper Choriſta, qui in Ordine Sacro conſtitui procuraverit, ipſo facto graviter puniatur.

Extravagans II.

Religioſi alterius Ordinis non recipiendi.

§.239. Non recipiantur ad noſtrum Habitum Religioſi alterius Ordinis, ſine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religioſi Ordinum Militarium.

Extravagans III.

Neophiti, & recens converſi non recipiendi:

§.240. Nullus poſſit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum noſtri Ordinis, qui ex Neophitis, ſeu noviter ad noſtram Sanctam Fidem converſis, aut a Judæis intra quartum gradum, ortum vel originem ducat, aut deſcendat, ſub pœna excommunicationis majoris ipſo facto incurrendæ tam ab eo, qui profeſſus fuerit, ſcienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui ſcientes ipſum receperint; & ulterius ſit nulla & invalida profeſſio. Quod confirmatum eſt per Bullam Apoſtolicam.

Extravagans IV.

Nec oriundi a Mauris, vel Saracenis.

§.241. Sub eiſdem pœnis non recipiantur in noſtri Ordinis Monachos vel Fratres, qui deſcendunt, & originem ducunt a ſtirpe Maurorum & Saracenorum, uſque ad dictum quartum gradum. Quod pariter eſt confirmatum per Bullam Apoſtolicam.

Extravagans V.

Examen pro recipiendis.

§.242. Ex inviolabili praxi, & conſuetudine antiquiſſima noſtræ Religionis, quæ jam vim legis obtinuit, quandocumque aliquis in noſtro Ordine recipi ad Habitum deſiderat & petit, infraſcripta omnino ſerventur:

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad noſtram Religionem accedit, prudenter examinetur; & in dicto examine diſcrete & caute ſpiritum, quo movetur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati ſollicite conentur.

Si bono ſpiritu perfectaque vocatione moveatur, iterum examinetur de ætate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriuſque lineæ, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt, de officiis, quæ exercent vel antea exercuerunt: ſi habeant reditus & facultates ad congruam & decentem vitæ ſubſtentationem: ſi ſint veteres Chriſtiani mundi ab omni macula & infectione Judæorum, Saracenorum, recenterve converſorum, aut alterius cujuſcumque Sectæ reprobatæ: ſi ſint vel fuerint liberi aut ſervi: ſi recipiendus ſit natus ex matrimonio legitimo: ſi matrimonio ſit ligatus, illudve contrahere promiſerit, aut alterius Ordinis ſit Religioſus.

Si eſt major ſexdecim annorum, iterum examinetur: Si aliquod obtinuit officium, vel munus publicæ ſeu particularis adminiſtrationis, cujus computa reddere teneatur? Si ære alieno & debitis gravetur, quæ ſuis facultatibus perſolvere omnino non poſſit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiſerit, de quibus ab aliquo Judice ſit proceſſatus, vel proceſſari & damnari timeatur? Si ſanus ſit corpore, vel habet aliquam infirmitatem actualem vel habitualem occultam, qua impediri poſſit a vita Communi Monaſtica & Regulari, ejuſque aſperitatibus tolerandis.

Si hoc examine conſtiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in prædictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & diſcrete, repelli; nec Conventui proponi ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia impoſterum obtinenda; & ſi fuerit facta propoſitio, eaſdem pœnas incurrant ſcienter recipientes, juxta Conſtitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quæ pro recipiendis in qualibet Religione emanarunt, poſtquam prædicta omnia ex noſtra diuturna conſuetudine jam obſervabantur.

Sin vero recipiendus nullum ex his ſe habere defectum dixerit, reſponſa illius in Summario ſcribantur, moneaturque & certificetur ipſe recipiendus, quod ante profeſſionem de omnibus ſupradictis ſumi debet plenaria informatio, qua ſi conſtiterit, ipſum ſuis reſponſis veritatem celaſſe, prorſus a noſtra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel aliàs conſtet ex legitimo Matrimonio natum non eſſe, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Conſtitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim noſtri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Natalium ſuppleri poſſit & valeat, ſpereturque fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo caſu poterit ad noſtrum Habitum recipi, profiteri, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & paſſiva ſuo tempore gaudere; niſi forte illegitimus alicujus Religioſi fuerit filius, quo caſu dictus illegitimus nullatenus poſſit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villæ aut Oppidi per ſex leucas a Monaſterio, in quo recipi debet non diſtantis non proponatur Conventui abſque licentia Patris Generalis: qui ipſam non concedat niſi juſtis de cauſis quæ in utilitatem Monaſteriorum cedant; Niſi forte in aliquibus Monaſteriis adſit contraria conſuetudo, eos abſque dicta licentia recipiendi, quæ toleratur.

Præterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exerceant aut antea exercuerint officia aliqua, quæ in æſtimatione communi vi-

lia

Digitized by Google

ſla, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: ſi ſint vel fuerint Hiſtriones, Gladiatores, ſeu cum Hominibus vel beſtiis Luctatores, Scænici vel Citharedi in locis publicis ob lucrum, publici Luſores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Caupones publici, olei, aceti, comeſtibiliumque venditores, Sutores, Lanifices, Calceatores, Coriarii, Hoſpitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicarum Meretricum, & illarum Genitores, omneſque complices in earum lucro & exercitio, Uſurarii, Falſarii, Proditores, Latrones, Aſſaſſini, qui peccatum contra naturam commiſerint, aliaque ſimilia, quæ in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, niſi Fratres, Genitores, & Aſcendentes ad habitum recipiendi ſint prorſus liberi & immunes, non admittantur, & admiſſus Novitius expellatur; caute tamen & prudenter, ne ipſi infamia oriatur.

Caveant inſuper, quod ſimiliter rejiciantur, ſi in quocumque gradu, etiam remotiori conſtiterit deſcendere ex ſtirpe Maurorum, Judeorum, aut noviter converſorum ad noſtram Fidem vel in ea ſuſpectorum, ſeu illorum, qui publice pœnitentiati ſeu reconciliati quandoque fuerint a Sancto Officio Inquiſitionis, ſeu ab alio quocumque Judice publice etiam puniti fuerint pœna infamiam inducente; quia hujuſmodi ad Profeſſionem non poſſunt in noſtro Ordine admitti ſub pœnis Extravagantis III.

Poſtquam in prædicto fine aliquo defectu repertus fuerit recipiendus, procedatur ad examen de ſufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, viſus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos ſimul cum Magiſtro Novitiorum & Correctore cantus; quorum omnium ſi eorum judicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in noſtris Choris neceſſariam obtineat, ut puta, ſi Organiſta, muſicæ Compoſitor, vel alicujus inſtrumenti peritus extiterit, defectus latinitatis eorum arbitrio & prudentia ſuppleri poſſit & valeat.

De ſcrutinio, & ſuffragiis.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis ſeu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monaſterii Capitulo; in quo Examinatores prædicti, antequam ad ſuffragia procedatur, de ſufficientia, reliquiſque partibus & qualitatibus hujuſmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informent. Dum fit hæc informatio, a Capitulo egrediantur conſanguinei recipiendi, & ejuſdem Patriæ naturales, ſi qui in Capitulo adfuerint, ad ſuffragandum tamen cum cæteris vocalibus, informatione peracta, reverſuri.

Poſtea procedatur ad receptionem per ſuffragia ſecreta, quæ debet eſſe canonica & a toto Capitulo, vel ſaltem a majori illius parte, & ſimul a Priore Novitius debet admitti, ut præſcribitur Extravaganti I. ad Conſtit. XVI. Sin vero ſuffragia fuerint æqualia, votum Prioris non ſufficit, ut admittatur, ſed neceſſario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujuſmodi receptionibus cum Priore aſſiſtant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magiſter, & Vicarius, ſeu, abſente Vicario, alius ex Capituli ſenioribus.

De requirendis ad Profeſſionem.

Præterea dicta forma ſervata, currente Novitiatus & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout hactenus ex inviolabili noſtri Ordinis conſuetudine obſervatum fuit) Novitius Capitulo proponatur, ut ab ipſo recipiatur, videlicet: Prima poſt quatuor menſes ab Habitus receptione completos: ſecunda poſt octo: tertia denique poſt decem, prout Priori videbitur tempus requiri & ſufficere, ut ante expletum probationis annum fieri poſſit informatio plenaria de moribus & vita, ſtirpis & ſanguinis puritate Novitii, ſecundum noſtra ſtatuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique poſſit a Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum probationis expletum Profeſſio Novitio protrahatur. Omnibus tribus dictis propoſitionibus Novitiorum Magiſter Capitulum informet ſecundum Deum & ſuam conſcientiam, præhabitamque de Novitio experientiam, de indole, moribus, humilitate, aliiſque qualitatibus Novitii; pariter egredientibus a Capitulo, dum fit hæc informatio, ut in prima præmiſſum eſt, Novitii conſanguineis, & ejuſdem patriæ naturalibus, & poſt illam completam ad ſuffragandum cum cæteris ſimiliter revertentibus. Informatione peracta, recipiantur ſuffragia, & regulentur, ut ſupra, ita, quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum majori parte, & ſimul a Priore, Novitius admitti debeat, ut ſupra in prima præmittitur; Sin vero a majori parte Capituli non admittatur, rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Capitulo proponi poſſit.

Quo vero receptiones maturius & liberius fiant, teneantur Priores diem, quo ſingulæ Novitiorum propoſitiones fient, per ſuas literas notificare Vocalibus abſentibus, qui commode illis aſſiſtere poſſint, ſi velint. Primæ vero & ultimæ hujuſmodi propoſitionum dies omnibus Vocalibus intra ſex leucas a Monaſterio diſtantibus prius neceſſario notificent tempore opportuno, ut ſi velint, dictis receptionibus adſint, & cum reliquis ſuffragentur; & ſi notificatio hujuſmodi fuerit omiſſa, receptio ſit nulla, quatenus illi, qui notificati non fuerint, reclament. Præterea ſi aliqui Vocales infirmitate impediti, Capitulo ſingularum dictarum receptionum intereſſe non poſſint, prædicti Scrutatores cum buxula clauſa ad id præventa ad recipienda eorum ſuffragia a Priore tranſmittantur; quibus reverſis, dictorum Infirmorum vota cum reliquis in Capituli buxulis miſceantur & incorporentur, antequam omnium fiat regulatio & ſcrutinium.

De Informationibus antea perquirendis.

Tempore tandem opportuno, Novitioque jam vltimo, vt prædictum eſt, a Capitulo admiſſo, Prior cum Deputatorum conſilio nominet, & mittat Monachum ejuſdem Monaſterii Profeſſum, vel ſi valde diſtet a Monaſterio patria Novitii, alterum ex profeſſis Monaſterii dictæ patriæ proximioris, prudentem, diſcretum, maturæ ætatis, atque peritum pro facienda plenaria informatione de mo-

moribus, & vita, ſanguinis puritate, officiorumque vilium exemptione; quæ juxta Bullas Apoſtolicas tam communes quam ſpeciales noſtro Ordini conceſſas, Profeſſionem cujuſlibet Novitii præcedere debet, impoſita pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, omniumque officiorum, graduum, honorumque & dignitatum, quæ habuerint, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia impoſterum obtinenda tam Prioribus quam Monachis, Novitium ad Profeſſionem recipientibus, niſi dicta informatio præcedat.

Monachus iſte ſic nominandus nequeat eſſe conſanguineus, affinis, aut aliqualiter propinquus Novitii, nec ejuſdem Patriæ oriundus, aut naturalis; ſitque præterea liber ab omni ſuſpicione & præſumptione puritatis ſanguinis, aut cujuſvis affectionis, amoris vel odii, amicitiæ vel inimicitiæ, tam cum Novitio quam cum ſuis Genitoribus & Conſanguineis; omninoque teneatur in ejus executione ſervare formam in noſtro Ordinario deſcriptam, ſub pœna privationis omnium officiorum Ordinis, inhabilitatiſque impoſterum ad illa obtinenda.

Prior dare debeat ſuum mandatum & commiſſionem ad faciendam prædictam informationem ſimul cum Regio Privilegio noſtro Ordini conceſſo, ut Teſtes ad teſtificandum compelli poſſint; & inſuper tradat notulam nominum & cognominum tam Novitii quam ſuorum Genitorum & Avorum, Villarumque, ubi vivunt vel vixerunt, & officiorum, quæ exercent vel exercuerunt, fideliter extractam ex reſponſis Novitii in ſummario notatis, dum examinatus eſt ad primam receptionem. Juret inſuper dictus Monachus, antequam exeat a Monaſterio coram Priore & Deputatis in verbo Sacerdotis, ſe dictam informationem recte & fideliter facturum ſecundum noſtri Ordinis ſtatuta & inſtructionem. Et cum redierit ad Monaſterium ita a ſe factam informationem coram ipſis Priore & Deputatis ſimiliter juret: vel ſecundum ſtylum & inſtructionem completa informatione ad pedes illius juramentum hujuſmodi faciat & ſubſcribat.

Caveat diligenter Monachus deputatus, quod in hujuſmodi informatione facienda inſtructionem ſolitam & uſu receptam ad unguem prorſus ſervet; & antequam ad publicam procedatur, fiat omnino ſecreta inter perſonas antianas & integræ fidei, nulliuſque ſuſpicionis, ut in inſtructione præſcribitur, omni adhibita cura & indagine pro comperienda veritate ab illis, ſub ſigillo ſecreti promiſſione. Si in hac informatione ſecreta aliquem defectum ſubſtantialem repererit, ſive in Novitio ſive in ejus Deſcendentibus, duorum Teſtium omni exceptione majorum juramento comprobatum, ratione cujus Novitius ad Profeſſionem admitti non poſſit, ad informationem publicam nullatenus procedat; ſed ſecreto ab Oppido vel Villa diſcedens, illum defectum Priori quamprimum notificet. Prior vero cum cauthela poſſibili & ſecreto ſervato Novitium Habitu expoliari, & a Monaſterio expelli prudenter curet, ne ejus Familia expulſione diffametur.

Sin vero nullus defectus in ſecreta informatione a dicto Monacho inventus fuerit, ſtatim procedat ad publicam coram Judice & Notario fideli & legali, quam factam & peractam a Judice petat ſibi originaliter conſignari, juxta Regium Privilegium ad hoc ſpecialiter Religioni conceſſum, ne aliquod damnum Teſtibus immineat, cujus timore a deponenda veritate retrahantur. Conſignatam informationem in forma authentica vel ſecum adducat, vel Priori cum certo Nuntio ſtatim ad Monaſterium remittat, ubi a Priore & Deputatis diligenter examinetur, & quatenus de illius legitimitate conſtet, ab iiſdem approbetur ſubſcribaturque ab omnibus approbationis Decretum, & ante Profeſſionem Novitii Prior Capitulo notificet, qualiter facta examinata & approbata fuerit ejus informatio; poſtea in Archivio Conventus cuſtodienda reponatur, ut in Conſtitutione Gregoriana ordinatur.

Poſtquam omnia prædicta fuerint abſoluta, annuſque probationis terminatus, Novitius ad Profeſſionem ſolemnem, ut in noſtro Ordinario Cap. 11. §. 4 ſine dilatione admittatur; & ad majorem cautbelam, prout hucuſque inviolabiliter obſervatum fuit, in literis ſuæ Profeſſionis a Novitio illam emittente fiat ſequens Proteſtatio: Ego Fr. N.N. atteſtor & profiteor, quod ſum Chriſtianus vetus ex omnibus quatuor lineis, & quod ſemper ac conſtiterit contrarium, & me habere aliquam maculam ſeu infectionem Judeorum, Maurorum, Saracenorum, ſeu quodvis aliud impedimentum contra Bullas Apoſtolicas Ordini Sancti Patris Noſtri Hieronymi conceſſas, expelli volo a dicto Ordine, expoliarique illius Habitu, & quod hæc Profeſſio a me facta invalida ſit, & nullius effectus: Subſcribaturque a Novitio coram Teſtibus. *Proteſtatio facienda ante Profeſſionem.*

Inſuper quilibet Prior cum Deputatorum conſilio eligat in Magiſtrum Novitiorum Monachum prudentem, expertum, quindecim ſaltem annos a receptione Habitus habentem, quique de Religionis zelo, morum honeſtate, vita exemplari, ſpiritualiumque diſcretione ſit optime commendatus, cujus directioni correctioni & diſciplinæ tam Novitii quam Profeſſi uſque ad expletos ſeptem Habitus annos omnino ſubjiciant; Prioreſque dicto Magiſtro omnem auctoritatem neceſſariam concedant & committant, ut ab omnibus ſub diſciplina ejus exiſtentibus obediatur veneretur & ſimul timeatur; eoſque omnino inſtruere, educare, & in ſpiritualibus juxta ſtatuta Ordinis dirigere poſſit. *De Magiſtro Novitiorum.*

Nullus præterea Monachus, ad hujuſmodi Magiſtri Novitiorum munus electus, ſine legitima cauſa a Priore approbanda ſe excuſare & eximere poſſit; & ſi aliquis ſine dicta cauſa ſe excuſaverit, & acceptare renuerit officium hujuſmodi, ad Prioris arbitrium puniatur. Prædicto etiam Magiſtro nullum detur officium cum proprio munere incompoſſibile, quodque ſive in Novitiatu ſive in Choro ſive in Refectorio a ſuo munere impedire aut divertere aliqualiter poſſit; nec ad aliud in Tabellis deputetur communibus, quam ad hebdomadam, lectionem, pluvialemque *Ejus Privilegia.*

que pro Celebranti comitando ; Totumque tempus, quo dicti Magiſtri munus exercuerit ſupra annos a receptione Habitus completos, ad lucrandam exemptionem triginta annorum ipſi pariter computetur.

Officium Magiſtri Novitiorum.

Caveat autem prædictus Magiſter, ut in educatione Novitiorum, & ſub ejus diſciplina exiſtentium, illorumque correctionem, inſtructionem in noſtro ordinario Cap. 11. præſcriptam & laudabiles Monaſteriorum conſuetudines omnino ſervet. Attendat etiam, ne qui ſunt in Novitiatu, ullum commercium converſationem ſeu communicationem, niſi præciſe in neceſſariis breviter expediendis, cum Monachis extra exiſtentibus habeant; & ſi qui in hoc fuerint delinquentes, graviter puniat. Super quo maxime etiam invigilent Priores, Vicarii, & Præſidentes, Monachos extra Novitiatum, qui in prædictis defecerint tale commercium vel communicationem habentes, pariter corrigendo. Eorum nullus ad Novitiatum accedere vel ingredi valeat, niſi de Magiſtri vel Prioris licentia; Idemque obſervetur in communi dormitorio, ubi & quando Novitii dormiunt, ſeu in quolibet alio loco, ubi ſub diſciplina Magiſtri exiſtentes fuerint congregati.

Curet proinde, ne in Novitiatu exiſtentibus aliquod conſignetur officium, in quantum commode fieri poſſit, quod illis diſtractionis ſeu diverſionis occaſio ſit, ſeu cauſa eſſe poſſit commercii & communicationis cum Monachis extra diſciplinam exiſtentibus; multoque minus cum Sæcularibus, & cum recreationis cauſa in Hortos vel in Campum ſub diſciplina ejus exiſtentes egrediuntur, cum ipſo Magiſtro, vel eo impedito, cum alio Monacho de Prioris licentia, ſimul procedant & permaneant; nec ullus Monachus extra diſciplinam ipſis aſſocietur.

Inviolabiliter præterea obſervet laudabilem diuturnam conſuetudinem Ordinis, videlicet, quod ſingulis feriis ſextis anni cum omnibus, qui ſub ejus diſciplina exiſtant, faciat diſciplinam ſive in dormitorio communi ſive in alio loco opportuno, ut alii etiam Monachi, ſi ex devotione velint, hujuſmodi exercitio aſſiſtere valeant.

De Fratribus Laicis, eorumque numero.

Modo & forma prædictis Fratres Laici etiam ad Habitum & Profeſſionem recipiantur; ſub diſciplina Magiſtri per ſeptem annos exiſtant, quibus in obſervantiis Ordinis & officiis ſervitutis, ob quæ recepti fuerint, a Magiſtro inſtruantur; prorſuſque perſeverent in ſtatu ſuæ vocationis. In ſingulis vero Monaſteriis in tali competenti numero admittantur, ut ab officiis ſervitutis, & temporalibus Monachi omnino liberi cum majori mentis tranquillitate divinis poſſint vacare.

Quod nec legere, nec Grammaticam poſſint addiſcere.

Priores vero & Magiſtri maximopere caveant, ne aliquis Frater Laicus poſt receptionem Habitus legere, & multominus Grammaticam diſcat, nec illum aliquis Monachus ſive Frater legere vel Grammaticam docere audeat; & qui ſecus fecerint, Novitiorum habitum per annum portent, niſi qui, ipſum docuerit Monachus, in Sacris conſtitutus exiſtat; quo caſu per dictum annum voce Capitulari privetur: In qua pœna nullus Prior diſpenſare poſſit.

De eorum officio.

Denique Fratres Laici ſingulis diebus poſt prandium & cœnam cum his, qui ſub diſciplina Magiſtri exiſtunt, ad menſas Refectorii extergendas intervenire teneantur, donec viginti annos Habitus compleverint; Prioreſque non permittant Sacerdotibus eos nimia reverentia & honore tractare; nec alio nomine vocari quam Fratrum: quod ipſum ſervetur cum aliis, qui Presbyteri non exiſtant.

CONSTITUTIO XL.

De Tempore, quo durare debet Novitiatus, & diſpoſitione bonorum Novitii.

Novitii non admittendi niſi poſt factam de bonis diſpoſitionem.

§.243. Nullus Novitius admittatur ad Profeſſionem, niſi de rebus ſuis antea diſponat juxta diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini Cap. 16. ſeſſ. 25. de Regular. donando inter vivos Monaſterio vel aliis Perſonis aut locis ad placitum, nihil ſibi omnino reſervans, ut ſpiritus ejus Chriſtum ſequatur liberius, a terrenis oneribus & eorum fiducia expeditus. Nec recipiatur cujuſquam Profeſſio ante annum probationis expletum.

Extravagans I.

De ætate requirenda in recipiendis.

§.244. Non recipiantur ad Habitum illi, qui non habuerint decem & octo annos completos, quia in ætate minori non poſſunt cognoſcere adeo perfecte ſtatum, quem aſſumunt. Cum Perſonis tamen, quæ ſpeciale meritum habent, poterit Prior cum ſuo Capitulo diſpenſare, ut ipſæ ad Habitum admittantur ante dictam ætatem; dummodo tamen Profeſſio non recipiatur ante decimum ſextum annum expletum, juxta Sacri Concilii Tridentini diſpoſitionem Cap. 15. ſeſſ. 25. de Regul.

Extravagans II.

De tempore Novitiatus.

§.245. Noviter Profeſſi, ſaltem per ſeptem annos ab Habitus receptione completos, ſub diſciplina Magiſtri Novitiorum ſubjecti perſeverent, ut ex inviolabili praxi Ordinis in noſtro Ordinario ſtatuitur. Si autem in aliquibus Monaſteriis vigeat conſuetudo, ut longiori tempore Magiſtri diſciplinæ ſubjiciantur, penitus obſervetur. Neque expleto dicto tempore a dicta diſciplina liberentur, donec Priores de conſilio ſuorum Magiſtrorum (abſque tamen illorum aliqua hujuſmodi liberationis prætenſione) ipſis libertas concedatur. Si qui vero a dicta diſciplina abſolvi directe aut indirecte procuraverint, ſubjectio ſub Magiſtro illis ipſomet facto ulterius prolongetur.

CONSTITUTIO XLI.

De Præcedentia & ordine ſeſſionum inter Monachos.

§.246. Præcedant Monachi in Sacris conſtituti in quibuſcumque locis cæteros Monachos ſuos. Verumtamen inter prædictos conſtitu-

Digitized by Google

ſtitutos in Sacris Ordo præcedendi minime obſervetur. Idem quoque inter cæteros Monachos Clericos & Laicos obſervetur.

Extravagans I.

Locus ſeſſione Correctoris.

§. 247. Quando Corrector Menſæ fuerit Hebdomadarius, in loco Correctoris ſedeat, & aliunde corrigere aut emendare non valeat.

Extravagans II.

Seſſiones cæterorum ab antiquitate habitus ordinandæ.

§. 248. Ubicumque Conventus ſe congregaverit, juxta antiquam Religionis noſtræ conſuetudinem Monachi ſedeant & ordinentur ſecundum ſingulorum antiquitatem ab Habitu recepto: Ita tamen, ut Sacerdotes ſemper Diaconos, & iſti Subdiaconos, licet Habitu antiquiores, præcedant: Subdiaconi Choriſtas: Choriſtæque Fratres Laicos: & Novitii ſint omnium noviſſimi; Sin vero aliquis Monachus, poſtquam alii jam fuerint ordinati, adveniat, in loco, quem invenerit vacuum, conſtitui & ſedere debeat.

Extravagans III.

Præcedentia Prioris, & Officialium.

§. 249. Priores abſoluti Monaſteriorum Profeſſionis omnes alios Monachos præcedant, etiam antiquiores, qui Priores non extiterint, quos pariter præcedere debeant Secretarius & Procurator Generalis Ordinis actuales, quandocumque in noſtris Monaſteriis interveniant, non vero dicti Priores abſoluti.

CONSTITUTIO XLII.

Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo.

Ad Actus Capitulares profeſſi tantummodo admittendi.

§. 250. Ad Capitulares actus non recipiantur, niſi Monachi Profeſſi in Sacris Ordinibus conſtituti.

Extravagans I.

Votum nonnisi in electionibus pro Monaſteriis Profeſſionis validum.

§. 251. Monachi propter eorum demerita tranſmiſſi ad alia Monaſteria, necnon qui ſunt Priores in Monaſteriis, quæ non ſunt eorum Profeſſionis, quamvis ſint intra viginti quinque leucas, non habeant vocem in electionibus Monaſteriorum, ubi ſunt profeſſi; nec Monachus, qui eſt Vicarius Monaſterii, cujus non eſt profeſſus, habeat votum in electione Prioris illius. Votum tamen habebit in electione Prioris Monaſterii ſuæ Profeſſionis; & ſi fuerit intra vigintiquinque leucas, etiam ad electionem citari debeat. Itidem Monachi, qui ſunt in Monaſteriis novis, habeant votum in electione Prioris ſui proprii Monaſterii, ad eamque citari debeant, ſi exiſtant intra viginti quinque leucas, niſi forte fuerint pœnitentiati.

Extravagans II.

§. 252. Monachi, qui in aliis Monaſteriis obedientiam perpetuam repromittunt, non habeant votum in Capitulo ante quatuor annos completos a die repromiſſæ obedientiæ: Exceptis Prioribus, qui terminato Prioratu remanent perpetuo in aliis Monaſteriis, ubi Priores extiterunt, atque Monachis illis, qui in Domibus novis permanſuri obedientiam perpetuam pariter repromittunt.

Extravagans III.

§. 253. In poſterum nullus Monachus habeat vocem in Capitulo, donec decem annos ab Habitu recepto compleverit, atque in Ordine Sacro conſtitutus extiterit. Collegiales tamen in Collegiis exiſtentes, ſi ſint in Sacris conſtituti, in dictis Collegiis votum habeant poſt ſex annos ab Habitus receptione completos.

Vocem in Capitulo nemo habeat, niſi poſt decem annos Habitus.

Extravagans IV.

§. 254. Monachi illi, qui habitu etiam retento, & cum legitima facultate aſſiſtunt eorum Genitoribus, aut alicui Epiſcopo, ſive ex alia quacumque cauſa, Habitu retento, permanent extra Monaſterium, non habeant votum activum neque paſſivum, etiamſi tempore electionis ſint præſentes in proprio Monaſterio.

Monachi extra Monaſter. manentes neutra fruantur voce.

Extravagans V.

§. 255. Monachi, ultra vigintiquinque leucas a propriis Monaſteriis cum ſimplici patente Patris Generalis commorantes, niſi exiliati, aut legitime pœnitentiati exiſtant, votum habeant, tamquam Vocales legitimi, in electione Prioris proprii Monaſterii; Ad quam concurrendi atque accedendi licentia ipſis minime denegetur, neque ullatenus impediatur, habita vacationis notitia. Ad prædictam tamen electionem, citari non debeant, niſi Vocales intra vigintiquinque leucas exiſtentes, ut in Conſtitutione 70 ordinatur: Exceptis tamen PP. Secretario & Procuratore Generalibus, atque Monachis aſſiſtentiæ Patris Generalis, Prædicatoribus Regiæ Majeſtatis, Lectoribus & Paſſantibus, qui in qualibet diſtantia prorſus citari debent.

Qui vocari debeant ad electionem Prioris ſui Monaſt.

Extravagans VI.

§. 256. Monachi, propter eorum demerita & culpas ad carcerem, ſeu recluſionem in Cella horis vacativis, etiam in propriis Monaſteriis per ſententiam diffinitivam condemnati, nullam vocem in Capitulo habeant; & ſi ad actus Communitatis ex recluſione egrediantur. Monachi vero, inquiſiti de aliquo crimine, atque dum compilatur proceſſus; carcere cuſtoditi, vocem activam in Capitulo habere debeant, donec illis auditis, cauſa diffinitive terminetur; niſi inquiſitio fuerit de aliquo delicto facinoroſo, vel culpa graviori publica & manifeſta, ſeu alia, cui in noſtris Conſtitutionibus & Extravagantibus privatio vocis Capitularis ipſo facto fuerit impoſita: quibus caſibus omni voce Capituli prorſus careant.

Qui vero vocem habere nequeant in Capitulo.

Extra-

Extravagans VII.

Monachi extra ſua Monaſt. commorantes non habeant vocem niſi in electione Prioris.

§.257. Monachi extra propria Monaſteria in aliis commorantes, ad electionemque Prioris ſuorum Monaſteriorum accedentes, peracta electione & confirmatione Prioris, redeant ad Monaſteria, ubi prius morabantur nec vocem habeant in aliorum officiorum electione, ſicut jam diu in noſtra Religione obſervatum fuit.

CONSTITUTIO XLIII.

Quod Fugitivi quærantur a ſuis Prioribus: de facultate illos deprehendendi, & de pœnis pro illis puniendis.

§.258. Fugitivi Monachi per ſuos Priores, quam citius commode fieri poterit, perquirantur, & per cenſuram Eccleſiaſticam, vel alias, prout expedire videbitur, ad propria Monaſteria redire cogantur, ac eis juxta ſuorum qualitatem exceſſuum ſecundum Conſtitutiones noſtras pœnitentia imponatur; niſi forſan per Generale Capitulum de aliquo Monacho in ſpeciali fuerit aliter ordinatum. Ad hæc: fugitivos cenſemus quoslibet Monachos, qui ſine ſuorum Prælatorum licentia ultra metas Monaſterii, quas Monachi ſine licentia hujuſmodi exire non debent, cum voluntate fugiendi, ſeu aliquod maleficium committendi abſceſſerint: vel qui ad loca aliqua de ſuorum Priorum licentia miſſi, exindè ſua auctoritate cum intentione ad Monaſterium non revertendi, receſſerint. Cæterum univerſis & ſingulis Prioribus, ac Monachis noſtri Ordinis omnes & ſingulos fugitivos Profeſſos, cujuſcumque noſtri ſint Monaſterii, capiendi, & ad Monaſteria, quorum ſunt Profeſſi, reducendi, plenariam concedimus poteſtatem; vel ſaltem fugitivorum Prioribus, expenſis illarum Domorum, quarum illi fugitivi capti, Profeſſi extiterint, notificent de hujuſmodi captione: quatenus ad reducendum eoſdem captos ad ſua Monaſteria certos Nuntios mittant; Verum, ſi aliàs apparuerit, aut veriſimiliter præſumatur, quod Monachi cum ſui Prioris licentia a ſuo Monaſterio diſceſſerint, non procedatur via aliqua contra eos. Præterea omnes Eccleſiarum Prælatos, necnon & quaſcumque alias Perſonas, juriſdictionem aliquam Eccleſiaſticam quomodolibet obtinentes, aut aliàs, quæ ſequuntur, exercere valentes, quam affectuoſe poſſumus, deprecamur in Domino, quatenus ad inſtantiam ſeu requiſitionem cujuſcumque Prioris vel Monachi noſtri Ordinis fugitivos hujuſmodi capiant, ſeu capi faciant, & eos Monacho vel Priori requirenti captos tradant, ſeu illos ad loca vel Perſonas, quæ vel quas Monachus vel Prior requirens eiſdem capientibus explicaverit, expenſis Monaſteriorum, quorum Profeſſi ſunt, mittant, implorato etiam auxilio ſuper prædictis brachii Sæcularis, quatenus opus ſit. Etiam Prælatis & Perſonis ſupradictis juriſdictionem habentibus, vel aliàs præmiſſa exercere valentibus, auctoritate Apoſtolica noſtro Generali Capitulo conceſſa, qua fungimur in hac parte, ad univerſa & ſingula ſupradicta ſpecialem poteſtatem atque licentiam impartimur. Præterea ſi ad Sacrum Ordinem quis, dum fuerit fugitivus, promotus extiterit, ad executionem hujuſmodi Ordinis, aut ad aliquos actus Capitulares ſine Capituli Generalis licentia nullatenus admittatur. Fugitivorum autem Monachorum pœna hæc erit: Fugitivus, qui intra quinque dies, a ſui receſſu numerandos, redierit, per quinque dies ſtatim ſequentes pœna gravioris culpæ cum diſciplina in Refectorio tempore prandii poſt Benedictionem menſæ mulctetur, eiſdem diebus in carcere retrudendus. Si autem poſt quinque dies, ante diem tamen quadrageſimum redeat, ultra prædictam culpæ gravioris pœnam, decem diebus carceri mancipetur. Si vero poſt quadraginta, dum tamen ante annum reverſus fuerit, præter jam dictam pœnam per dies xi. carcerali recluſioni ſubjaceat. In quorum ſingula ſexta feria unam in capitulo culparum ſuſtineat diſciplinam; ſed ſi poſt annum, quandocumque redierit, ultra præfatam pœnam carcerem ſemeſtri ſpatio ſubſtinebit; in quo ſingulis ſextis feriis in pane & aqua abſtineat, & diſciplinam in capitulo culparum accipiat: necnon in actibus omnibus tanquam Novitius habeatur, donec per Priorem cum ſui conſenſu Capituli in ſtatum priſtinum fuerit reſtitutus. Circa pœnas autem prædictas gravandi, illas præſertim contra illos, qui revertuntur inviti, & ſuper eiſdem diſpenſandi, præmaxime circa illos, qui voluntarie revertuntur, habeat Prior cum Deputatorum conſilio, prout eis rationabile viſum fuerit, plenariam poteſtatem. Verum ſi quiſque fuerit ſecundo fugitivus poſt debitam reconciliationem per Priorem & Capitulum cum ipſo factam, ultra pœnas in hac Conſtitutione, ut præmittitur, deſignatas, ſit ſemper ultimus omnium Monachorum ſui ſtatus Clericalis vel Laicalis, quos tempore ſui regreſſus in Monaſterio ſuo repererit, nec ad Confeſſoris, Vicarii, ſeu Prioratus officia poſſit eligi vel aſſumi, niſi cum eo per Generale Capitulum, & tunc etiam poſt tres annos a ſuæ reconciliationis tempore computandos, ſuper dictis officiis fuerit diſpenſatum. Præterea, ſi tertio fuerit fugitivus adhuc per ſuum Priorem & Capitulum, prout præmittitur, reconciari valebit; Verumtamen præter pœnas ſupradictas, voce Capituli perpetuo ſit privatus. Inſuper ad prædicta Confeſſoris, Vicarii & Prioratus officia ſit ineligibilis ipſo facto. Quoad vocem autem Capituli obtinendam, poterit cum eo per Generale Capitulum faciliter diſpenſari. Cæterum ſi quarto fugitivus extiterit, ejus reconciliatio ad Generale Capitulum ſolummodo pertinebit quoad habilitationem, quam tamen idem Capitulum non debet facere, niſi prius ſui Prioris & Conventus bonam informationem habuerit ſuper negotio hujuſmodi fugitivi; & tunc Generale Capitulum prædictas pœnas, aut etiam alias, prout ſibi videbitur, eidem fugitivo imponat, vel eumdem ad Monaſterium ſuum remittat, illas paſſurum ibidem; quod decentius & expedientius extimatur.

Qui ſint cenſendi fugitivi.

Et a quibus ad Monaſteria reducendi.

Fugitivi ſi ad Sacros promoveantur Ordines, ad actus Capitulares non admittendi.

Fugitivorum pœnæ.

Digitized by Google

matur. Poterit etiam Pater Generalis ipſum ad Ordinem recipere, pœnarum diſpenſatione Generali Capitulo reſervata. Porro, qui ultra vicem quartam aufugerit, perpetuo & indiſpenſabiliter pœnas inhabilitatis prædictas, & nihilominus pœnas alias, ſi quæ illi fuerint in perpetuum vel ad tempus impoſitæ, ſubſtinebit. Fugitivus pro prima vice a voce Capituli ſit ipſo facto ſuſpenſus; tamen poſſit eadem vox illi reſtitui per ſuum Priorem cum conſenſu Capituli: Pro ſecunda autem vice ſimiliter ſit ſuſpenſus a voce Capituli: quæ quidem non poſſit ei reſtitui, niſi per Patrem Generalem: Pro tertia vero vice ſit quoque ab eadem voce Capituli ſuſpenſus, quæ non valeat ſibi reſtitui niſi dumtaxat per Generale Capitulum.

Extravagans I.

Fugitivorum, qui ad Monaſt. reſidentiæ P. Generalis acceſſerint, pœna.

§.259. Fugitivi, qui ad Monaſterium reſidentiæ Patris Generalis acceſſerint, & redierint, diſciplinam in Refectorio ſtatim ſuſtineant & in terra panem cum aqua comedant, iterum tertio & amplius, prout culpa poſtulaverit: reliquas vero pœnas in eorum proprio Monaſterio, vel in alio, ad quod fuerint tranſmiſſi, adimpleant & ſuſtineant. Inſuper fugitivus, qui quater ab Ordine diſceſſerit, in carceribus per ſex annos recludatur: inde tamen poterit illum Prior ad Chori & Refectorii aſſiſtentiam extrahere; reliquo vero tempore iterum carceri mancipetur.

Pœna item fugitivorum quartum ab Ordine.

Extravagans II.

Priori facultas datur fugitivos comprehenſos, vel redeuntes a cenſuris abſolvendi:

§.260. Quilibet Prior noſtri Ordinis, aut Vicarius in Prioris abſentia, quemcumque Monachum fugitivum ab illis comprehenſum, ſeu quolibet modo ad ſuum Monaſterium reverſum & accedentem, ab excommunicationis cenſura, quam habitum derelinquens incurrit, & a quibuſvis aliis cenſuris, ſi quas incurrerit, abſolvere; eidemque per ſe aut per ſuos Confeſſarios omnia Sacramenta libere adminiſtrare poſſint & valeant.

Extravagans III.

Habituſque reſtituendi.

§.261. Fugitivis, ad noſtra Monaſteria ſine habitu redeuntibus aut venientibus, non poſſit habitus noſter reſtitui, niſi a ſuo Priore vel a P.Generali.

Extravagans IV.

Pœna contra propria culpa Capitularem vocem amittentes.

§.262. Quotieſcumque Monachus in Sacris conſtitutus ſecundum noſtrarum Conſtitutionum & Extravagantium diſpoſitionem vocem Capitularem amittit, videlicet propter tractatus illicitos de electione habitos, & ob fugam; in his caſibus Monacho delinquenti in Sacris non conſtituto auferatur Corona: Fratri vero Laico nexus ad utrumque Scapularis latus in pœnam annectantur, atque hujuſmodi pœnæ eodem tempore durabunt, quo privatio vocis Capitularis Monacho in Sacris impoſita durare debet.

Extravagans V.

Fugitivis tempus fugæ ad habitus antiquitatem, & vocem non computandum.

§.263. Inviolabiliter obſervetur conſuetudo noſtri Ordinis, videlicet, quod Monachis primo fugitivis non computetur in habitus antiquitate, neque ad vocem in Capitulo habendam, neque ad præcedentiam, neque ad aliquid aliud totum tempus, quo extra Ordinem fugitivi exiſtant, in quo nullatenus diſpenſari poſſint. At vero ſemel & iterum fugitivi aut a noſtra Religione expulſi, ſeu voluntarie licentia debita egreſſi, cum ad illam reverſi fuerint, aliam antiquitatem non ſortiantur, niſi a tempore, quo ad Monaſterium revertuntur: itaut ſint noviſſimi omnium Monachorum, quos tempore ſui reditus in Monaſterio invenerint. Præterea ſecundo fugitivi, niſi poſt duodecim annos a tempore ſui regreſſus ad Monaſterium completos, ordinari non poſſint; & ſi ordinati jam fuerint, ab exercitio Ordinum dicto tempore ſint ſuſpenſi. Tertio vero fugitivi in perpetuum non ordinentur, vel ab exercitio Ordinum ſuſceptorum perpetuo ſuſpendantur. Sin vero fuerint Fratres Laici, pro ſecunda fuga duodecim annis; pro tertia vero perpetuo ſub diſciplina Magiſtri Novitiorum indiſpenſabiliter exiſtant.

Secundo fugitivi nonniſi poſt 12. annos ordinandi.

Extravagans VI.

Pœnæ contra fugitivos res a Monaſteriis aſportantes.

§.264. Monachi fugitivi, qui aliquid pretii aut valoris a Monaſterio ablatum ſecum portaverint, ſeu fuga durante illud abſtulerint a propriis Monaſteriis, perpetuo a Capitulo Generali, ſi expediens videbitur, eliminari poſſint, atque in Monaſteriis, ad quæ miſſi fuerint, pœna gravioris culpæ per annum indiſpenſabiliter puniantur.

Extravagans VII.

Quinquies fugitivi incorrigibilium pœna puniendi.

§.265. Monachi, qui habitu dimiſſo ultra quinque vices fugitivi fuerint, incorrigibilium pœna puniri debeant: Sin vero fugitivi quicumque, antequam a Monaſterii ſeptis egreſſi fuerint, capiantur, in pœnas hujus Conſtitutionis fugitivis impoſitas non incurrant, Priorum tamen arbitrio puniri poſſint.

Extravagans VIII.

De fugitivis prætextu literarum Apoſtolicarum.

§.266. Si, prætextu literarum Apoſtolicarum ab illo obtentarum, ad Villas vel Oppida Monaſteriis circumvicinia aliquis Monachus noſtri Ordinis fugitivus cum habitu noſtræ vel alterius Religionis aut ſæculari pervenerit, aut in illis vagari & manere quomodolibet præſumpſerit; Priores, Vicarii ſive Præſidentes, ſtatim ad Ordinarium dictorum locorum accedant, & noſtris Privilegiis utentes ab eo petant, ut fugitivo præcipiat, quod literas Apoſtolicas coram illo præſentet, præſentataſque examinari curent. Et ſi in examine legitimas ipſe Ordinarius non invenerit, ſibi ipſis curent fugitivum conſignari. Conſignatus vero carceri mancipetur, donec Pater Generalis de illo conſcius provideat, quod ipſi magis expediens videatur. Sin autem literæ Apo-

Apoſtolicæ legitimæ repertæ fuerint, a dicto Ordinario petant, ut dicto fugitivo præcipiat a circuitu noſtrorum Monaſteriorum, Villiſque & Oppidis ipſis convicinis, recedere, ſicut in Privilegiis noſtræ Religionis diſponitur.

CONSTITUTIO XLIV.

Quod ſpolietur habitu noſtri Ordinis, qui non fuerit Monachus illius.

§.267. Novitios fugitivos, & quaſcunque alias perſonas, quæ, noſtri Ordinis non exiſtentes, habitum noſtrum portant, quilibet noſter Prior vel Monachus, noſtro habitu, quo indigne teguntur, expoliare vel expoliari facere poſſit.

CONSTITUTIO XLV.

De fundatione unione & deſtitutione Monaſteriorum noſtri Ordinis.

Fundari nequeant uniri, vel deſtitui Monaſteria ſine licentia Capit. Gen.

§.268. Fundari Monaſterium aliquod de novo non valeat per ullam perſonam noſtri Ordinis abſque Capituli Generalis vel Diffinitorum omnium licentia ſpeciali, & mandato. Et tunc tale Monaſterium ſufficientem adminus pro Priore & duodecim Monachis debet habere dotem, quoniam in minori numero nequit Religio decenter & commode obſervari. Hanc fundandi licentiam P. Generalis una cum privato Capitulo intra triennium poſſunt dare: Sed deſtitutionem & unionem quorumcumque Monaſteriorum noſtrorum ſolummodo Generali Capitulo reſervamus.

Extravagans I.

Quæ requiruntur ad fundandas novas Domus.

§.269. Cum valde expediat, quod Domus novæ quæ reditus ſufficientes & commodam habitationem pro duodecim Monachis & Priore habent, in Monaſteria formalia erigantur; Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſita, Patrem Generalem & Capitulum Generale ſerio monet, ipſiſque injungit, quod invigilent ſuper dicta erectione, Viſitatoribus Generalibus committant, ut de ſtatu prædictarum novarum Domorum informationes capiant, erectionem promoveant; & quando requiſita ſufficientia concurrant, ipſum Capitulum Generale ſervatis ſervandis prædictam erectionem faciat; vel etiam, mediante unione unius cum altera novarum Domorum, prout ſibi expedire videbitur, provideat; ad quem effectum reditus & proventus dictarum novarum Domorum extra eaſdem Domus in alias quaſcumque cauſas non diſtrahantur, exceptis taxis ordinariis vel extraordinariis, quæ univerſo Ordini legitime imponuntur.

Extravagans II.

Non recipienda alia Monaſt. Monialium.

§.270. Non recipiantur alia Monaſteria Monialium, quia ita convenit pro cuſtodia noſtræ Sanctæ Religionis.

Extravagans III.

§.271. Priores Monaſteriorum propinquorum Monaſteriis Monialium noſtri Ordinis illarum curam habeant; eamdemque in eas juriſdictionem exerceant, quam habent in Monachos ſui Conventus.

Priores juriſdictionem habeant in Monaſt. ſuæ Domui propinquioribus.

Extravagans IV.

§.272. Priores Monaſteriorum noſtrarum Monialium curam habentes, in ea non ingrediantur, niſi cauſa gravi aut urgenti neceſſitate moti, & ab illarum Confeſſario & duobus Monachis ex ſenioribus comitati, cauſaque vel neceſſitate ſui ingreſſus peracta, ſtatim a clauſura exire debeant: Cum vero aliquam Monialem ad habitum vel Profeſſionem recipiunt, hujuſmodi receptionem vel profeſſionem per cancellos aut communicatorium per agere teneantur. Nulli præterea perſonæ cujuſcumque ſtatus, conditionis, aut ſexus exiſtat, licentiam ingrediendi in dicta Monaſteria concedant: exceptis Medicis, aliiſque neceſſariis Officialibus, juxta præſcriptum in dictis Monialium Conſtitutionibus.

In ea vero ingrediendi licentiam dare nequeant, ipſique niſi gravi de cauſa non ingrediantur.

Extravagans V.

§.273. Dotes, in ingreſſu & Profeſſione Monialium receptæ, in communi depoſito reponantur, & cuſtodiantur ſub tribus clavibus, quarum unam habeat, Prior cui Monaſterii cura incumbit: alteram Prioriſſa: & tertiam Depoſitaria; nullaque quantitas dictæ pecuniæ inde extrahi poſſit, niſi ut inveſtiatur in fundis immobilibus vel in cenſibus tutis & fructiferis. Sin vero, propter gravem evidentemque Monaſterii neceſſitatem, aliquam portionem extrahere & conſumere neceſſe fuerit: nullatenus fieri poſſit, niſi ſervatis ſervandis de conſenſu Prioris & majoris partis Capituli dictarum Monialium, & præcedente licentia Patris Generalis, priuſque data cautione reintegrationis pecuniæ extrahendæ, quam citius fieri poſſit.

Quid de Monialium Dotibus.

Extravagans VI.

§.274. Moniales noſtri Ordinis tribus annis, incluſo probationis anno, ſub diſciplina Magiſtræ Novitiarum indiſpenſabiliter exiſtant.

Moniales triennio ſub diſciplina Magiſtræ Novitiarum.

Extravagans VII.

§.275. Nulla fœmina in Monaſteriis noſtrarum Monialium admittatur, ſive ad habitum recipienda, ſive in iiſdem Monaſteriis aliquandiu educanda, quin ſervatis ſervandis; & præcedat conſenſus Prioris & majoris partis Capituli earumdem Monialium, per ſuffragia ſecreta prorſus præſtandus.

Quid de Educandis, vel Monacandis.

Digitized by Google

CONSTITUTIO XLVI.

Quod non ingrediantur Mulieres in noſtra Monaſteria.

§.276. Nulla fœmina ſtare per magnum ſpatium ad januam cujuslibet Monaſterii noſtri, & multo minus intrare in Monaſterium, nec intra ejus ſepta, permittatur. Toleramus tamen conſuetudinem nonnullorum Monaſteriorum, ubi fœminæ Eccleſiam ſeu Clauſtrum principale, dum fiunt Proceſſiones, conſueverunt intrare, & non aliter; & in hoc diſpenſare non poſſit P.Generalis.

CONSTITUTIO XLVII.

Quomodo ſe habere debeant Monachi, quando itinerantur.

§.277. Non incedat Monachus equitans in via ſæcularibus ornamentis, ſed honeſtam deferat ſellam ſtapedinis ligni, & habenis canapeis, quæ ad adaquandum ferreas habeant catenulas; ſed ſi caſus evenerit opportunus & utilis, in quo prædictum obſervari non poterit, Priori relinquitur, ſecum, & cum Monacho itinerante, diſpenſatio; & abſente Priore ipſemet idem Monachux hoc exercere valebit; Super quod conſcientias tam Priorum quam Monachorum oneramus.

Extravagans unica.

§.278. Obſervetur conſuetudo inviolabilis Ordinis, videlicet: ut nullus Monachus eat in Curiam Regiam, vel in Cancellarias ſine licentia in ſcriptis Patris Generalis, & dumtaxat ad negotia propria, vel ad ſua Monaſteria pertinentia; & Monachi ita euntes in Monaſteriis reſidere teneautur, & aſſiſtere Miſſæ & Veſperis diebus Dominicis & Feſtis, & in principalioribus a Priore celebrandis, etiam Matutino. Pariter omnibus dictis diebus a Monaſterio non exeant ſine expreſſa licentia Prioris, quæ nullatenus concedatur, quando celebratur agitatio taurorum.

CONSTITUTIO XLVIII.

Quod nullus Monachus eat ſine licentia ad Capitulum Generale, aut ad Patrem Generalem.

§.279. Miſſus de uno Monaſteriorum noſtrorum ad aliud propter ſua demerita, durante tempore pœnitentiæ ſibi injunctæ, ad Capitulum Generale, aut intra triennium ad Patrem Generalem ſine mittentis licentia venire nullatenus permittatur; tamen circa ejus negotium, ſi fuerit Patri Generali, aut Capitulo Generali propoſitum, intimetur eidem Monacho voluntas ejuſdem Capituli, ſive Patris Generalis. Si autem venerit, hujuſmodi licentia non obtenta, graviter puniatur, necnon ad Monaſterium, de quo diſceſſerit, remittatur. Similiter etiam eſt graviter puniendus, & ad ſuum Monaſterium remittendus quicumque Monachorum, qui ſine debita licentia ad Capitulum Generale, ſeu intra triennium ad prædictum Patrem Generalem venire præſumpſerit.

CONSTITUTIO IL.

Quis poſſit dare licentiam, ut tranſeat Monachus ad aliud Monaſterium, aut ad alium Ordinem.

§.280. Tranſeundi licentiam de ſuo Monaſterio ad aliud noſtri Ordinis, vel ad alium Ordinem ſtrictiorem ob frugem vitæ melioris, cuicumque Monacho ſui Conventus quilibet noſter Prior cum ſui conſenſu Capituli, cauſa rationabili apparente, poſſit conferre cum licentia Patris Generalis, & non aliter. Si vero juſta cauſa Monachum hujuſmodi licentiam petentem non moveat, ipſum ſuus Prior detineat, & a propoſito ſuæ levitatis, illum debite puniendo, compeſcat.

Extravagans I.

Solus P. Generalis licentiam in ſcriptis dare poſſit tranſeundi ad aliud Monaſterium, vel Ordinem.

§.281. Juxta tenorem Apoſtolicorum Privilegiorum, nullus Religioſus Ordinis noſtri Profeſſus ad Minorum, & alium quemcumque Ordinem ſtrictiorem, etiam Carthuſienſium, etſi bona intentione ductus, ſub prætextu quorumcumque Privilegiorum dictis Ordinibus conceſſorum, & quarumcumque literarum Apoſtolicarum, quaſcumque clauſulas, etiam derogatorias derogatoriarum in ſe continentium, niſi in literis ipſis expreſſus conſenſus Patris Generalis acceſſerit; & niſi de licentia ejuſdem Patris Generalis, petita & obtenta, ſe transferri poſſit; alioquin tam recipientes quam recepti excommunicationis ſententiam, a qua niſi a Romano Pontifice vel Patre Generali, præterquam in mortis articulo, abſolvi non poſſunt, eo ipſo incurrant. Monacho vero cum debita licentia ad alium Ordinem tranſeunti, poſteaque ad noſtrum revertenti (quod omnino ſpiritus & animi levitas videtur) imponantur pœnitentiæ, quæ Patri Generali videbuntur debitæ, habita informatione ſui Prioris & Conventus; præterea ad omnia officia honorifica Ordinis inhabilis maneat; quod ſi illorum ſit incapax, per annum clauſuram ſervet. Qui autem Monachus poſt Profeſſionem emiſſam in alio Ordine, ad noſtrum redire voluerit, nullatenus recipiatur.

Quæ revertenti infligenda ſit pœna.

Extravagans II.

Monachi licitè ad aliud tranſeuntes Monaſter. ſua Supellectilia poſſit transferre.

§.282. Monachus, qui eum juſta cauſa, & debita licentia, in alio noſtri Ordinis Monaſterio iterum obedientiam promittit, poſſit ad uſum retinere, & ad ſecundum Monaſterium tranſportare libros, cæteraque ſupellectilia, quæ vel adduxit ſecum a ſæculo, vel acquiſivit in primo Monaſterio; cui dominium & proprietas illorum omnino reſervatur, & poſt dicti Monachi mortem reſtitui debent. Ut autem dicta reſtitutio fideliter & ſine damno neutrius Monaſterii fiat, Inventarium de omnibus, quæ de primo, ad ſecun-

Quomodo utriuſq; Monaſterij conſulendum indemnitati.

Digitized by Google

ſecundum Monaſterium transfert, ante hujuſmodi tranſitum conficiatur, & in utroque Monaſterio illius copia conſervetur.

Extravagans III.

Quo pacto cum revertentibus agendum.

§.283. Si contingat aliquem Monachum exemptionem ab obedientia noſtri Ordinis obtinere, & poſt illius uſum ad Ordinem & ſuum Monaſterium iterum redire, & in eo recipi velle, Pater Generalis nequeat eum admittere ſine novo conſenſu Prioris & Capituli Monaſterii ſuæ Profeſſionis. Sic autem receptus in dicto Monaſterio, iterum Profeſſionem renovet, aliaque antiquitate non gaudeat, quam a die ſui regreſſus, & ſecundæ receptionis in dicto Monaſterio, neque vocem Capitularem habeat niſi poſt decem annos completos, a dicta ſecunda receptione præciſe computandos.

CONSTITUTIO L.

Sub cujus obedientia ſtare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monaſterium ad tempus vel in perpetuum.

Transeuntes ad aliud Monaſter., illius Priori ſemper ſubjecti.

§.284. Quicumque de ſuo Monaſterio ad aliud noſtri Ordinis per quoſcumque, mittendi poteſtatem habentes, qualibet ex cauſa miſſus, debet tempore, quo ibidem manſerit, ſub obedientia & correctione Prioris illius Monaſterii, ad quod mittitur, permanere: exceptis caſibus permittentem expreſſis. Verum ſi perpetuo miſſus fuerit, prædicto Priori ſuiſque ſucceſſoribus perpetuam obedientiam repromittat.

Extravagans I.

Matriti vero commorantes Priori S. Hieronymi.

§.285. Prædicatores Regiæ Majeſtatis aliique Monachi noſtri Ordinis, reſidentes Matriti cum Patente aut ordine Patris Generalis, etiam Ex-Generales, ſint ſubjecti Priori Monaſterii Sancti Hieronymi Matriti; & pariter Vicarii, Procuratores, ſeu Æconomi Monaſteriorum Monialium, ſint ſubjecti Patri Priori, cui ſubduntur Monaſteria, quorum ſunt Vicarii, aut Procuratores, ſeu Æconomi.

Extravagans II.

Quid de veſtitu; ejuſque impenſis.

§.286. Monachis exiſtentibus in Domibus novis, & Collegiis incluſis Prioribus & Lectoribus, quolibet menſe octo regales monetæ Caſtellæ pro veſtiario ſolvantur; Monachi vero, aliis Monaſteriis cum aliquo miniſterio inſervientes aut in illis aliter commorantes ſive cum Patente ſive in exilio, vel a dictis Monaſteriis veſtiantur, prout proprii filii, vel loco veſtiarii dictos octo regales quolibet menſe ipſis perſolvi debeant; ſi tamen fuerint carceribus mancipati, aut ita impediti, ut vitam communem cum aliis ſequi non valeant, propria Monaſteria illi, in quo commorantur, quod a Diffinitorio Generali, vel a Patre Generali inter Capitulum & Capitulum, taxatum fuerit, ſolvere teneantur. Monachi denique in Monaſteriis Regiæ Curiæ, aut Cancellariarum, negotiorum cauſa reſidentes, ipſis qualibet die perſolvant juxta taxam dicti Diffinitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum.

CONSTITUTIO LI.

Quomodo ſe habere debeant Monachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis.

§.287. Quilibet Monachus noſtri Ordinis, cum debita licentia per aliquod ipſius Ordinis Monaſterium tranſiens, poſſit a Priore vel Vicario ipſius Monaſterii, ſeu aliis Monachis ad audiendum Confeſſiones inibi deputatis, ſive ab eo, qui ad hoc ſibi fuerit ſpecialiter deſignatus, etiamſi hujuſmodi deſignatus ejuſdem Monaſterii Profeſſus non fuerit, Eccleſiaſtica recipere Sacramenta. Itinerantes quoque Priores & Monachi Presbyteri, cum debita licentia incedentes, poſſint aliis Ordinis Monachis, ac ſibi invicem miniſtrare Sacramenta Eccleſiaſtica. Presbyteris autem alterius Ordinis, aut Sæcularibus, Monachus abſque ſpeciali debitaque licentia confiteri non debet, niſi hujuſmodi licentiam petere fuerit oblitus. Habens etiam hujuſmodi licentiam, ſi Monachum Ordinis habeat, cui confiteatur, nequaquam confiteri valeat alterius Ordinis Religioſo vel Sæculari.

CONSTITUTIO LII.

De examine, quod præcedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium.

§.288. Non promoveatur ad Ordinem Sacrum aliquis Monachorum noſtrorum, niſi aliqualiter Scripturas Sacras, quas legit, intelligat ad examinationem ſui Prioris cum Deputatorum conſilio; nec Monachi extra Monaſteria Ordinis ad diſcendum mittantur; circa hoc tamen Pater Generalis poterit ex cauſa rationabili, prout ſibi videbitur, diſpenſare.

Monachi pro ſtudiis extra Monaſt. Ord. non mittendi.

Extravagans I.

§.289. Pater Generalis Monacho Monaſteriorum noſtri Ordinis ad recipiendos Ordines licentiam non concedat, quin prius habeat informationem a Priore & Deputatis Monaſterii, cujus dictus Monachus eſt Profeſſus, de cauſa, vel cauſis, quare ipſi ad Ordines ſuſcipiendos licentiam non concedunt.

Non Ordinandi, niſi prævia Prioris Informatione.

Extravagans II.

§.290. Monachi non promoveantur ad Sacros Ordines, donec quartum annum ab Habitu recepto compleverint; niſi aliter ex gravi cauſa Priori cum conſilio Deputatorum videatur faciendum; ita tamen ad Ordines promoveantur, quod poſt primam Miſſam cantatam ſub diſciplina Magiſtri perſeverent, aliquo tempore in rebus ad tantum miniſterium neceſſariis inſtruendi. Quando vero pro

Nec ante quartum ab ingreſſu in Ordinem annum.

Digitized by Google

pro Ordinibus ſuſcipiendis extra Monaſterium miſſi fuerint, cum Novitiorum Magiſtro, vel eo impedito, cum altero Monacho gravi, a Priore deſignando, cui in itinere ſubſint, præciſe tranſmittantur.

Extravagans III.

In ſingulis Monaſter. Lectio S. Scripturæ, & caſuum conſcientiæ habenda.

§.291. In ſingulis noſtris Monaſteriis lectio Sacræ Scripturæ, aut caſuum conſcientiæ juxta antiquam noſtri Ordinis conſuetudinem, præſcriptumque Sacroſancti Concilii Tridentini, habeatur, cui aſſiſtere debeant omnes Monachi non impediti, viginti annos a receptione Habitus completos non habentes: alias niſi interveniant, culpam in Refectorio vel Capitulo dicere teneantur; ſtricteque injungimus Prioribus & noſtris Viſitatoribus, quod lectionem hujuſmodi in Monaſteriis ſedulo teneri diligenter procurent, eamque omittentes vel negligentes Priores aut Lectores debite coerceant. Prior vero cum Deputatorum conſilio pro hac lectione tenenda Monachum habilem deſignet; & qui ſaltem per tres annos in noſtris Collegiis Sacræ Theologiæ vacaverit, qui Lector Sacræ Scripturæ nominetur, & a Feſto Sancti Patris noſtri Hieronymi uſque ad natalium S. Joannis ſingulis diebus non impeditis legere teneatur, ipſique conceditur exemptio a Choro, exceptis diebus, quibus celebrat Prior, vacationibus, aliiſque functionibus juxta Monaſteriorum conſuetudines, & noſtras Conſtitutiones.

Extravagans IV.

De Collegialium electione.

§.292. In noſtris Collegiis & electione Collegialium omnino ſerventur ſequentia, videlicet: Collegiales nullatenus eligantur aut mittantur per favorem, preces, aut ſupplicationem ſæcularium, ſed attentis dumtaxat ſufficientia, ingenio, & meritis Monachorum.

Qui non eligendi.

Non eligantur in Collegiales, qui quatuor annos ab habitu recepto non compleverint, in quo Pater Generalis abſque magna & urgenti neceſſitate non diſpenſet.

Pater Generalis nullum Monachum mittat ad Collegium in caſu, quo ejus conſanguinei Genitores aut propinqui expenſas, ſtudii tempore, in Collegio faciendas perſolvere velint, niſi præhabita informatione a Priore & Deputatis, ſi ſit habilis & ſufficiens, qualitatibuſque ad Collegium requiſitis ſit ornatus.

Monaſteria ſecundum uniuſcujuſque poſſibilitatem ad Collegia Monachos habiles eligere & mittere procurent; alias P. Generalis, prout ſibi expediens viſum fuerit, ſuper hoc provideat.

Prius examinandi.

Statim ac Collegiales electi ad Collegium acceſſerint, ad diſpoſitionem & mandatum Patris Generalis examinentur, & niſi de eorum ſufficientia habilitate & virtute in examine conſtiterit, non recipiantur, ad ſuaque Monaſteria remittantur.

Toto ſtudiorum tempore Collegiales in Collegiis perſeverent, quin ex illis ad Paſſantias in vacationibus egrediantur; & pro victu totius anni Monaſteria propriæ Profeſſionis nonaginta ducatos monetæ Caſtellæ pro ſingulis Collegialibus Collegio ſolvere teneantur & inſuper Collegialibus veſtimenta & calceamenta neceſſaria ſubminiſtrare expenſaſque itinerum ſive ad ordines ſuſcipiendos ſive tranſitus de uno in aliud Collegium ipſis perſolvere debeant.

Si contingat Genitores vel Conſanguineos Collegialis expenſas tempore ſtudii factas vel faciendas Collegio perſolvere, Monaſterium cujus dictus Collegialis eſt Profeſſus quadraginta ducatos monetæ Caſtellæ ratione Paſſantiæ ipſi vel Collegio perſolvere & ſatisfacere teneatur, niſi aliter conventum fuerit.

Quolibet anno examini ſubijciendi.

Collegiales ſingulis annis ab Examinatoribus in cujuslibet Collegii Conſtitutionibus deſignatis examinentur & approbentur exceptis actuantibus Univerſitatis Salamantinæ & hæc examina a die ſequenti feſtum S. P. N. Hieronymi, uſque ad feſtum Sancti Lucæ fiant & compleantur: quique in illis inſufficientes & inhabiles reperti fuerint ſeu inquieti aut in moribus incompoſiti a dictis Examinatoribus non approbentur.

Pœnæ expulſorum.

Qui propter eorum demerita a Collegio expelluntur, eoque in examine privantur ſeu qui juſta cauſa vel neceſſitate non interveniente Collegium renuntiaverint ad eundemmet ſtatum in quo erant, quando ad Collegia miſſi ſunt revertantur & redigantur, itaut ſi tunc erant ſub diſciplina Magiſtri ad eandem redire debeant tempore Reſidentiæ in Collegiis minimè computato ut ab illa liberentur.

Novitiorum ſubdendi Magiſtro.

In quolibet Collegio deſignetur a Priore vel Rectore Novitiorum Magiſter ſub cujus diſciplina omnes Collegiales tam Philoſophi quam Theologi per ſex annos ab habitu recepto ſubeſſe debeant: Prædictus vero Magiſter Collegiales ita in actibus Religionis & mortificationis exerceat; ut quatenus fieri poſſit obſervantia Regularis in Collegiis conſervetur.

In omnibus Schol s Ordinis legendum juxtà Doctrinam S. Thomæ.

In omnibus noſtris Collegiis & ſtudiis ex antiqua & inviolabili conſuetudine noſtri Ordinis tam in Philoſophia quam in Theologia Doctrina *Sancti Thomæ Aquinatis*, prout huc uſque laudabiliter actum fuit, impoſterum omnino doceatur & teneatur, neque Lectores defendere ſubſcribere aut typis mandare Concluſiones, quæ dictæ Doctrinæ non ſint conformes aliquo modo audeant, alias a Patre Generali puniantur.

De tempore Lectionum.

In dictis Collegiis (excepto Collegio Sancti Laurentii Regalis) incipiat curſus & lectura a die immediate ſequenti feſtum Sancti Lucæ, termineturque in immediate præcedenti Dominicam Penthecoſtes. Ab hac vero die uſque ad feſtum Sancti Laurentii quotidie feſtivis & feriatis diebus exceptis ab hora nona uſque ad decimam matutinam Collegiales ad invicem in argumentis & repetitione lectionum ſe exerceant, & a dicta hora decima uſque ad undecimam conferentiam habeant; cui PP. Lectores Theologiæ quilibet in propria materia alternative præſidere teneantur; Philoſophiæ vero Lectores ſimi-

Digitized by Google

ſimiliter eum ſuis unuſquiſque Diſcipulis. Sin vero ex aliqua juſta cauſa hujuſmodi exercitia de mane habere non poſſint, veſpere peragere teneantur hora aſſignanda a P. Lectore, qui præſidere tenetur.

Dies feriales, ſicut & vacationes ab exercitiis literariis, a die Sancti Laurentii uſque ad feſtum Sancti Lucæ, in Natali Domini, & Bacchanalibus juxta uniuſcujuſque Collegii Conſtitutiones, Collegialibus concedantur.

Curſus Philoſophicus quolibet conſumandus anno.

In noſtro Collegio Abulenſi legatur curſus artium, dumtaxat per triennium, & in ipſo exiſtant & conſerventur tres Philoſophiæ Lectores; itaut ſingulis annis curſus philoſophicus incipiat & terminetur, atque Collegiales, qui curſum hujuſmodi triennalem peregerint, ad Collegium Salmantinum Theologiam audituri pertranſeant. Pariter Lector Theologiæ in Collegio Seguntino ſuperadditus conſervetur, in quo etiam unus exiſtat Monachus Paſſans, & duo ſint in Abulenſi Collegio, quibus duobus Lectoribus Monaſteria Profeſſionis de Veſtiario & neceſſariis providere teneantur.

Quomodo Cathedris, Lecturiſque, & quibus de Monachis providendum.

Ad Lecturas & Cathedras noſtrorum Collegiorum providendas hæc forma ſervetur, videlicet, per oppoſitiones provideantur, quæ præcedere debeant tam ad lecturam & cathedram artium, quam ad tranſitum ad lecturam & cathedram, Theologiæ. Qui vero cathedram Theologiæ jam aſcenderint abſque ulteriori oppoſitione ſuperioribus gradatim provideantur & gaudeant.

Hujuſmodi oppoſitiones fieri debeant coram Patre Generali, quibus duo Lectores Theologiæ vel actuales vel Jubilati, ab eo deſignandi, aſſiſtant, qui Oppoſitoribus materiam ad lectionem de more præparare teneantur, hac forma nimirum: Ad lecturam Philoſophiæ, ex Logica, Phyſica, aut Methaphyſica: Ad lecturam vero Theologiæ, ex Magiſtro Sententiarum. Oppoſitionis Lectio per horam duret, & per alteram argumententur duo ex oppoſitoribus, quilibet per dimidiam horam. Sin vero Oppoſitores non adſint in competenti numero, P.Generalis pro ſui arbitrio argumenta provideat: Oppoſitionibuſque completis, digniores ad Cathedras eligi debeant.

De electione Actuantium in Collegio Salmantino.

Pro eligendis etiam Actuantibus in noſtro Collegio Salmantino ſervetur hic ordo, nempe: ut Patres Lectores propunant Rectori dicti Collegii tres aut quatuor Collegiales, ad actus Collegii tenendos habiliores & digniores, ex quibus Pater Rector neceſſario Actuantes eligere debeat: Pro actibus vero publicis in Univerſitate tenendis dictus Pater Rector & Lectores ad electionem ſingulorum Actuantium procedant per ſuffragia ſecreta; & qui majorem ſuffragiorum numerum obtineat, electus in Actuantem declaretur; Sin vero prædicti Electores in æquales partes dividantur, devolvatur electio ad Patrem Generalem, qui, attentis informationibus, ſecundum ejus conſcientiam habiliores & digniores eligat in Actuantes.

Exemptiones iis, qui ſtudii tempus expleverint, concedendæ.

Expleto tempore Studii & Collegii, Collegiales tam in propriis Monaſteriis quam in alienis eximantur a Laudibus, omnibuſque Horis Canonicis dicendis ante prandium, exceptis Miſſa & Veſperis Feſtivitatum majorum in Quadrageſima per tres annos ſequentes egreſſum a Collegio; intra quod tempus vel ſaltem infra annum immediate ſequentem, coram Ordinario Diœceſano ſe cum ſui Prioris licentia præſentare, & ad audiendas Confeſſiones ab eo licentiam obtinere teneantur; dicto vero tempore tranſacto, nulla alia gaudeant exemptione, niſi dierum octo, pro quolibet ſermone ab ipſis prædicando conceſſa.

Recenter a Collegiis & Studiis egreſſi non poſſint eligi in Priores, niſi completo ſexennio, nec in Vicarios, Procuratores temporalium, aut Magiſtros Novitiorum, niſi elapſo quatriennio: Nec in Procuratores Capituli Generalis, niſi tranſacto etiam triennio, poſtquam, completo Studio, a Collegio egreſſi fuerint. Caveat denique P. Generalis, ut ſine graviſſimis urgentibuſque cauſis ſuper his non diſpenſetur.

Extravagans V.

Collegialium electio a Priore per vota ſecreta facienda.

§.293. Electio Collegialium fiat a Priore & Deputatis per vota deciſiva & ſecreta de Perſonis habilibus & benemeritis, & canonice concludatur per majorem ſaltem partem ſuffragiorum; quod ſi vota æqualia fuerint, Prior nominet unum ex antiquioribus Monachis Monaſterii, qui cum voto ſuo electionem faciat.

Extravagans VI.

Collegiales ſtudiorum tempore voto ſuis in Monaſt. careant.

§.294. Collegiales, durante tempore ſuorum ſtudiorum in Collegiis, non habeant votum in ſuis Monaſteriis, etſi intra viginti quinque leucas commorentur; & ad majorem abundantiam votum renunciare debeant & teneantur, antequam ad Collegium proficiſcantur.

Extravagans VII.

Lectores, & Paſſantes poſt tres aut quatuor annos vacent.

§.295. Lectores Philoſophiæ poſtquam legerint per tres aut quatuor annos juxta conſuetudinem Colleg orum, ipſo facto vacent a ſua lectura, prout etiam Paſſantes. Ut vero tranſeat ad lecturam & Cathedram Theologiæ, faciant oppoſitiones, ut ſupra ordinatur.

Extravagans VIII.

§.296. Collegiales noſtri Collegii Salmanticenſis per quatuor annos ſtudio Theologiæ vacent in dicto Collegio.

Extravagans IX.

Collegialibus prædicandi ubique non danda licentia niſi poſt tres annos ab egreſſu a Collegio.

§.297. Collegialibus non dentur licentiæ prædicandi ubique, niſi tranſactis tribus annis, poſtquam exierint a Collegiis, id petentibus ſuis Conventibus, qui prius hoc decernent per ſuffragia ſecreta, & præcedente examine de ordine P. Generalis.

CON-

Digitized by Google

CONSTITUTIO LIII.

Quomodo & quando poterunt Monachi noſtri Ordinis prædicare, & audire Confeſſiones.

Monachi extra Eccl. Ordinis ſine Gener. licentia prædicare nequeant.

§.298. Extra Monaſteria & Parochias Ordinis noſtri nullus Monachorum audeat abſque Capituli Generalis aut Patris Generalis licentia prædicare; nec detur talis licentia, niſi illis, qui per Patrem Generalem, vel per Deputatos ab eo, aut a Generali Capitulo examinati fuerint diligenter. Et nihilominus cum tales velint prædicare, debent ad id ſuorum Priorum licentiam obtinere. Præterea Prior vel Monachus, qui Perſonarum extra noſtrum Ordinem cum legitima facultate Confeſſiones audierint, debent circa eas taliter ſe habere, quod Animarum ſalus & Dei ſervitium augeatur.

Extravagans I.

Et poſt habitam ab Ordinario licentiam.

§.299. Noſtri Monachi ad prædicandum in Eccleſiis, quæ noſtri Ordinis non ſunt, ultra licentiam ſuorum Superiorum a Conſtitutione præſcriptam, juxta Sacroſancti Concilii Tridentini diſpoſitionem etiam Epiſcopi licentiam habere teneantur; ſine qua in prædictis Eccleſiis, quæ non ſunt noſtri Ordinis, nullatenus prædicare poſſint. Ad prædicandum vero in Eccleſiis noſtri Ordinis cum ſui Prioris licentia, perſonaliter ſe coram Epiſcopis præſentare, ab eiſque benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant.

Extravagans II.

Pro ſermone prædicando octo dierum exemptio.

§.300. Pro quolibet ſermone prædicando ſingulis Prædicatoribus concedatur, prout hactenus fuit continua praxis noſtri Ordinis, exemptio a Choro per octo dies præcedentes: exceptis Feſtis, quibus ad Miſſam & Veſperas, & in ſolemnioribus celebrandis a Priore ad Matutinum accedere teneantur, niſi eadem die ſint prædicaturi; necnon ad Proceſſiones pro Defunctis, Antiphonam Beatæ Mariæ poſt Completorium, & Litaniam in Sabathis.

Extravagans III.

De examine Confeſſariorum.

§.301. Nullus Monachus poſſit audire Confeſſiones aliorum Monachorum noſtri Ordinis abſque licentia & facultate Prioris Monaſterii, ubi reſidet, exercerique Confeſſio debet; etiamſi alterius Prioris licentiam ad audiendas Confeſſiones ſuorum Monachorum obtineat. Priuſquam vero dicta licentia Monacho concedatur, examinetur diligenter per Priorem & Deputatos, ſeu per alios a Priore deputandos; & niſi poſt eorum approbationem tam in ſcientia quam in virtute & prudentia, ad hujuſmodi miniſterium requiſitis, nullatenus concedatur; poſſitque dictum examen, quoties Priori viſum fuerit, reiterari; & Monachis, qui idonei non reperiantur, licentia data ſuſpendi, vel omnino auferri debeat: exceptis Prioribus abſolutis, Viſitatoribus, Diffinitoribus, Lectoribuſque Theologiæ, qui prædicto examini pro obtinenda licentia ſubiici non debeant, ſed omnino idonei reputentur.

Extravagans IV.

Monachus præſentare ſe non debeat Epiſcopo niſi de conſenſu, & poſt examen ſui Prioris.

§.302. Nullus Monachus poſſit Confeſſiones ſæcularium audire, nec per Bullam Sanctæ Cruciatæ ad eas audiendas eligi, quin prius de ſui Prioris licentia Epiſcopo præſentatus, ab eoque examinatus, vel aliàs idoneus judicatus, ad Confeſſiones audiendas in illius Diœceſi licentiam obtineat. Nullus præterea Monachus ad hujuſmodi licentiam obtinendam Epiſcopo ſe præſentare audeat, quin prius per ſuum Priorem & Deputatos diligenter examinetur & approbetur, licentiamque in ſcriptis ad hujuſmodi præſentationem a dicto Priore obtineat. Qui vero aliter coram Epiſcopo ſeu Ordinario ſe præſentare, ab eoque licentiam ad Confeſſiones audiendas obtinere præſumpſerint, ejuſdem licentiæ uſus ſuſpendatur, donec Pater Generalis ea uti concedat. Injungitur vero Viſitatoribus Generalibus, quod prædictas licentias in Viſitatione Generali videant & examinent, & quas ſubreptitie obtentas ſine prævia Prioris licentia invenerint, rumpant & lacerent; Monachique, a quibus obtentæ fuerint, debite puniantur.

Extravagans V.

Monachi non gaudent privilegio Cruciatæ pro caſibus reſervatis.

§.303. Monachi noſtri Ordinis non poſſint eligere virtute Bullæ Cruciatæ, aut alterius Privilegii, Confeſſarios, qui illos abſolvant a caſibus reſervatis per ſuos Superiores; ſed neceſſario & præciſe uti debeant altero eorum, qui a dictis Superioribus ipſis fuerint ad id ſpecialiter deſignati.

CONSTITUTIO LIV.

Quando haberi debet Capitulum culparum.

Qualibet VI. Feria Capit. culparum tenendum.

304. Omnibus ſextis Feriis per annum in quolibet Ordinis noſtri Monaſterio culparum Capitulum teneatur. Ex cauſa tamen, quæ Priori expediens videatur, poterit ad alium diem differri, aut totaliter dimitti.

Extravagans I.

§.305. Priores culparum Capitulum, prout ipſis expediens videatur, habere poſſint, quamvis Viſitatores Generales vel ſpeciales in actu Viſitationis ſuorum Monaſteriorum exiſtant; dum tamen ſuis Monachis pœnitentias coram dictis Viſitatoribus adimplendas non imponant, quin dictis Viſitatoribus ipſas prius notificent.

Extra-

Digitized by Google

Extravagans II.

§.306. Nullus Monachus in culparum Capitulo proclamare, aut zelare aliquid poſſit, niſi poſt quindecim aut viginti annos a receptione habitus completos, juxta Monaſterio rum conſuetudines. Si vero ante prædictum tempus completum ipſos premat conſcientia de aliqua re gravi, Capitulo præcise revelanda & manifeſtanda, loquantur breviter flexis genibus, & non aliter.

CONSTITUTIO LV.

De pœnis impoſitis contra illos, qui abtineut gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis.

§.307. Gratiam aliquam ſeu reſcriptum contra noſtras Ordinationes ſeu Conſtitutiones nullus Prior vel Monachus ſeu Conventus noſtri Ordinis, conjunctim vel diviſim, a quocumque, ſine licentia Generalis Capituli audeat impetrare; qui contra fecerit graviter puniatur. Inſuper renunciare tali reſcripto vel gratiæ teneatur; necnon eidem, donec renunciet, Ordinis communio denegetur. Et nihilominus ex parte Ordinis notificetur Domino, tale reſcriptum vel gratiam concedenti, præjudicium, quod exinde noſtro ſit Ordini, ut ſuper eo provideatur de remedio opportuno. Salva tamen in præmiſſis obedieutia & reverentia debita Sanctæ Sedi, ejuſque Apoſtolico Legato.

CONSTITUTIO LVI.

De pœnis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum.

Particulares Monachorum querelæ extra Ordinem non ferendæ.

§.308. Quando ſcandalum, ſive diſſenſiones, vel quælibet querelæ inter Monaſteria vel Perſonas noſtri Ordinis oriuntur, extra Ordinem nunquam exeant; ſed intra Ordinem, & per Perſonas Ordinis diſcrete ſopiantur ſecundum Ordinis unitatem; Qui contra hoc venire, & ad aliam audientiam citare vel appellare præſumpſerit, eo ipſo communio ſibi Ordinis deuegetur; donec humiliter ſatisfecerit ad arbitrium Patris Generalis, aut Capituli Generalis. Recurſus tamen ad Sanctam Sedem, ſive ad ejus Legatum non intelligimus in hac Conſtitutione prohiberi.

Extravagans I.

Monaſterior. negocia per Seculares Procuratores tractanda.

§.309. Negotia & lites noſtrorum Monaſteriorum per ſæculares Procuratores tractentur & agantur, in quantum melius fieri poſſit; quoniam cauſa & occaſio magnæ diſtractionis exiſtit, ſi ſecus factum fuerit.

Extravagans II.

A Monachis vero mandata Procuræ Secularium non accipiendæ.

§.310. Monachi noſtri Ordinis non admittant mandata Procuræ ſæcularium pro adminiſtrationibus vel contractibus, aliiſve negociis, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ.

CONSTITUTIO LVII.

De pœnis impoſitis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis.

§.311. Firmiter inhibemus, ne quis Conventus, aut Perſona noſtri Ordinis ab ordinatione, ſive mandato Generalis Capituli, vel privati, Patris Generalis, Confirmatorum electionum, Viſitatorum, ſive proprii Prioris, aut ejus Vicarii appellare præſumat; quia hoc poſſet in ſubverſionem totius Ordinis redundare. Qui contrafecerit, ſi ſit conſtitutus in Sacris, careat per annum voce Capituli, & per trienuium ad nullum Ordinis officium poſſit aſſumi; a Divinis etiam Officiis, donec ad arbitrium ejus vel eorum, cujus ſeu quorum mandatum ſprevit, humiliter ſatisfecerit, noverit ſe ſuſpenſum. Si autem Monachus in Monaſterii Priorem electus, a præcepto Confirmatorum, ne electioni diſſentiat, imo quod ei conſentiat, appellare præſumpſerit; poſſint Confirmatores, ſi viderint expedire, ipſum abſolvere, & ad Prioratum habilitare, impoſita ſibi pro appellatione ad ſuum arbitrium pœnitentia ſalutari. Si Laicus, aut in minoribus Ordinibus conſtitutus, tribus diebus in qualibet hebdomada ſit in pane & aqua in Refectorio ſedens in terra, donec modo ſatisfecerit ſupradicto. Per duos inſuper menſes cathena vinctus teneatur incluſus. Si ſit Conventus vel Monaſterium, Eccleſiaſtico interdicto ſubjaceat; donec ab appellatione cum effectu deſiſtat; quo tamen caſu poterunt inculpabiles extra Monaſterium celebrare vel audire Divina. Si tamen alicujus Monaſterii Conventus, aut major pars, a Confirmatoribus electionum, aut Viſitatoribus, ſe nimium gravari queruntur, aut rationabiliter timent de ſuturo gravari, voluntque ſtatim infra biduum ſuper hoc ſcribere Patri Generali; hujuſmodi Confirmatores ſive Viſitatores ſuperſedeant in articulo, ſuper quo querela proponitur, donec acceperint a dicto P. Generali reſponſum. Eodem modo Conventus Sancti Bartholomæi in caſu Viſitationis, ad Capitulum privatum poterit habere recurſum; quatenus Viſitatio ſucceſſerit tempore, quo Prior ejuſdem Conventus fuerit in officio Vicarii Generalis.

Extravagans I.

§.312. Declaramus licitam eſſe noſtris Monachis appellatiouem; dummodo non ſit a correctione & diſciplina regulari, juxta Regulam & Conſtitutiones; fiatque gradatim forma a Summis Pontificibus præſcripta, videlicet a Priore ad Patrem Generalem; & præterea declaramus, appellationem ad Sanctam Sedem, ſive ad Nuncium Apoſtolicum, in hac Conſtitutione nullatenus prohiberi. Quomodo Monachis permittatur appellatio.

Extravagans II.

§.313. Non adſint Judices appellationum: ſed omnes recurſus fiant ad Patrem Generalem, ut Paternitas ſua ſententiam ferat cum Recurſus ad P. Generalem faciendi,

conſilio aliquorum Monachorum diſcretiorum, Graduatorum Religionis in caſibus arduis.

CONSTITUTIO LVIII.

De pœnis contra illos, qui obtinent favorem a Perſonis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remiſſione pœnitentiarum.

§.314. Qui pro Prioris electione, vel aliqua Monaſterii ordinatione Potentes adeunt, & eorum auxilia implorant, a Domibus propriis eliminentur, nonniſi per Generale Capitulum reverſuri. Ille vero, pro quo petitio facta fuit, ſi de ejus conſenſu emanaverit, in ipſa Domo per electionem aut proviſionem ad Prioratum, vel illud officium, pro quo intervenerit petitio, nullatenus aſſumatur.

Extravagans unica.

§.315. Nullus Monachus noſtri Ordinis audeat procurare favorem interceſſionem aut auxilium a Perſonis potentibus, nec ab aliquibus aliis extra Ordinem directe vel indirecte, ut eligatur in Priorem, vel ſibi remittantur pœnitentiæ impoſitæ ab Ordine, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ: quod poſtquam fuit diſpoſitum ab Ordine, & confirmatum per Bullam Apoſtolicam. Et hujuſmodi privatio vocis activæ & paſſivæ duret per quadriennium.

CONSTITUTIO LIX.

De pœnis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis.

§.316. Nullus Ordinis noſtri Conventus, aut ſingularis Perſona contra Priorem, Monachum, aut Monachos ſuæ vel alterius Domus, in derogationem ejuſdem Ordinis, aut quodvis impedimentum alicujus noſtræ Generalis Conſtitutionis, ſeu Ordinationis, ſeu mandati Generalis Capituli vel privati, Patris Generalis, Viſitatorum Generalium, vel ſpecialium, vel eorum cujuslibet: vel ad impetrandum vel impediendum in Ordine noſtro Prioratus, Vicariatus, vel aliud quodvis officium a Perſonis Eccleſiaſticis vel Sæcularibus, quæ de Ordine noſtro non exiſtant; literas, preces, minas, defenſionem, auxilium vel favorem per ſe vel per alium, quocumque quæſito colore audeat impetrare. Qui contravenerit, ſi ſit Conventus, eo ipſo Monaſterium Eccleſiaſtico ſubjaceat interdicto: ſi ſit ſingularis Perſona, eo ipſo facto excommunicationis: & ſi ſit in Sacris, etiam ab Ordinibus & officiis ſuſpenſionis ſententiam ſe noverit incurriſſe; quorum abſolutionem, diſpenſationem, & habilitationem noſtris Generali ſive privato Capitulis, vel Patri Generali in eorum abſentia, reſervamus. Si Perſona, cui Monachus exponit negotium ſuum non eſt talis conditionis, de qua præſumatur evenire aliquod damnum vel moleſtiam Domui vel Ordini, aut aliis Perſonis ejuſdem, in tali caſu poſſit abſolvi per Priorem cum conſenſu Deputatorum, vel majoris partis eorum. Prior autem in caſu prædicto per Vicarium; Vicarius vero, abſente Priore, per Confeſſorem a ſe electum cum prædictorum aſſenſu, vel majoris partis eorum, abſolvi poſſit. Abſentibus autem Deputatis poterit Prior vel Vicarius ad prædicta aliquos de Diſcretioribus Domus aſſumere. Cum autem, ut diximus, Monaſterium fuerit interdictum, poterunt hi, qui culpabiles non fuerint, extra Monaſterium celebrare vel audire Divina.

CONSTITUTIO LX.

De jejuniis & abſtinentiis Ordinis.

§.317. Ultra jejunia per Eccleſiam ſtatuta, celebretur jejunium in Ordine noſtro temporibus infraſcriptis, videlicet: In Adventu Tempora jejunii.
Domini: In ſecunda & tertia feria, poſt quinquageſimam immediate ſequentibus: In omni ſexta feria. Et ſi Nativitas Domini occurrat in ſexta feria, ab eſu carnium abſtinere debemus: & in Litaniis ante Aſcenſionem ſecunda & quarta feria jejunamus; poſſumus autem in prædicta ſecunda feria ſecundum communem conſuetudinem ova & lacticinia manducare. Quarta vero feria ſupradicta cibis quadrageſimalibus reficiamur. Similiter in vigiliis Nativitatis & Purificationis Beatæ Virginis jejunamus. Poſſit tamen quilibet Prior circa hujuſmodi abſtinentias ex Qui diſpenſandi, & a quo:
cauſa, quæ ſibi rationabilis videatur, cum Perſonis debilibus vel infirmis ſuo arbitrio diſpenſare, Itinerantes autem, cum ſibi viſum fuerit expedire, ad horum jejuniorum obſervantiam non arctentur.

Extravagans I.

§.318. Vigilia noſtri Patris S. Hieronymi jejunetur in Vigilia Sancti Michaelis Arcangeli, niſi dictum feſtum S. Michaelis feria ſexta occurrat. Alii jejunii dies.

Extravagans II.

§.319. Juxta inviolabilem conſuetudinem noſtri Ordinis, feria ſexta in Paraſceve in pane & aqua jejunetur. Præterea vigilia Corporis Domini ob devotionem & magnitudinem tantæ Feſtivitatis inter jejunia noſtri Ordinis computetur & obſervetur: Prout etiam vigilia Conceptionis Beatiſſimæ Virginis. Ex eadem etiam conſuetudine quarta feria iiſdem cibis, quibus Sabatho, & conſuetudine Hiſpaniæ veſci poſſumus; & ſimiliter die Natalis Domini, cum occurrit feria ſexta.

Extravagans III.

§.320. Monachi non comedant carnes feria quarta ſine gravi neceſſitate, aut de licentia Prioris, quod ſtrictiſſime monemus ſervari extra Monaſteria ob bonum exemplum ſæcularibus exhibendum.

CON-

Digitized by Google

CONSTITUTIO LXI.

Quod Sæculares non manducent in noſtris Refectoriis.

§.321. Ad comedendum in Refectorio cum noſtris Monachis non recipiantur Sæculares Perſonæ, in quantum commode poterit obſervari. Ad hoc tamen Monaſterium de Guadalupe non plus arctetur, quam arctari ſolebat.

Extravagans I.

§.322. Non recipiatur aliquis Sæcularis intra Clauſtra ad dormiendum, neque ad comedendum, ſalvo tamen in Refectorio.

Extravagans II.

§.323. Nullus Prior ant Viearius, nec aliquis alius deducat ad recreationem in Granciis aliquem Sæcularem; niſi cum conſilio Deputatorum ob aliquam cauſam valde juſtam videatur aliter eſſe faciendum.

CONSTITUTIO LXII.

De Anniverſariis, quæ celebrari debent in quolibet anno.

§.324. Pro cunctis Monachis noſtris Defunctis una Miſſa *de Requiem* Conventualis cum vigilia trium lectionum in die præcedenti, in ſingulis noſtris Monaſteriis celebretur quolibet anno prima die poſt octavam Natalis Beati Patris noſtri Hieronymi; eademque prima die, vel quam cito commode poterunt, omnes Priores & Monachi Presbyteri celebrent ſingulas Miſſas *de Requiem*, cæteri autem Monachi Clerici dicant ſemel perfecte horas defunctorum, Fratres vero Laici dicant quilibet centies Pater Noſter & Ave Maria cum Requiem æternam in fine cujuſlibet Ave Maria. Si tamen Fratres Laici ſciverint, ſufficiet eis horas defunctorum dicere.

CONSTITUTIO LXIII.

De Officio, quod fieri debet pro Religioſis Defunctis.

§.325. Officium autem Defunctorum Priorum & Monachorum noſtri Ordinis in ſingulis noſtris Monaſteriis fiat modo ſequenti, videlicet: die ſui tranſitus & ſepulturæ fiant Officium & recomendationes, ac ſingula alia, ut in noſtro Romano Breviario continetur. Item die 7. 30. & fine anni ſtatim poſt Veſperas diei præcedentis cantetur vigilia trium lectionum cum pſalmis aſſignatis pro die ſequenti, in quo quidem die illico poſt primam celebretur Conventualis Miſſa de Requiem. A die vero ſepulturæ uſque ad diem ſeptimum incluſive tam poſt Conventualem Miſſam quam poſt Veſperas cantetur per Conventum unum Reſponſorium Defuoctorum cum Orationibus competentibus, eundo cum Cruce & Aqua Benedicta ſuper ſepulchrum Defuncti, exceptis diebus feſtis colendis, in quibus poſt primas Veſperas & Miſſam non cantetur. In die autem 30., & in fine anni unum dumtaxat Reſponſorium poſt Miſſam cantetue cum Orationibus competentibus ſuper ejus tumulum, ut præmittitur, exeundo. Cæterum Monachi Presbyteri dicant ſingulas Miſſas de Requiem in quolibet dictorum quatuor dierum. Dicant etiam infra prædictum annum alias quatuor Miſſas ad placitum cum competenti Collecta Defunctorum. Monachi autem Clerici, qui non ſunt Presbyteri, ſingulis prædictis quatuor diebus dicant unum Nocturnum Defunctorum cum ſuis Veſperis & Laudibus. Prædictum etiam Nocturnum cum Veſperis & Laudibus dicant quater infra eumdem annum, quando ſibi placuerit. Laici vero in die ſepulturæ dicant quinquaginta Pater Noſter; Item in qualibet die prædictorum, qua celebrabitur Miſſa Conventualis prædicta, viginti Pater Noſter dicant. Item in ſingulis diebus vigiliarum ſupraſcriptis dicant quindecim Pater Noſter. Item loco cujuslibet dictarum octo Miſſarum per Monachos Presbyteros dicendarum dicant viginti Pater Noſter. Præterea in fine cujuslibet Pater Noſter omnium prædictorum dicant Ave Maria cum Requiem æternam. Sane omnia & ſingula ſupradicta ſingulis prædictis diebus, aut quam citius commodius poterunt, omnes & ſinguli Monachi dicant. Verumtamen ſi Fratres Laici ſciverint, & voluerint potius horas Defunctorum, quam prædicta Pater Noſter & AveMaria dicere, dicant eas, quemadmodum Monachi Clerici, ut præmittitur, dicere illas debent. Cum vero aliquis Pater Generalis fuerit defunctus, in quolibet Monaſterio noſtri Ordinis dicatur pro eo vigilia trium lectionum & Miſſa Conventualis, & quilibet Presbyter celebret octo Miſſas. Monachi autem Clerici pro quolibet octo Miſſarum dicat unum Nocturnum Defunctorum cum ſuis Veſperis & Laudibus. Laici vero dicant pro vigilia Conventuali quindecies, & pro Miſſa Conventuali viceſſies Pater Noſter cum Ave Maria & Requiem æternam. Item pro quolibet Novitio vel Donato defuncto Ordinis noſtri fiat ad diſpoſitionem Prioris.

Extravagans I.

§.326. In quolibet ex noſtris Monaſteriis aſſignetur locus ſpecialis, in quo ſolum Religioſi, & nullæ aliæ Perſonæ ſepeliantur.

Sepultura pro Monachis tantum aſſignanda.

Extravagans II.

§.327. Quando aliquis Prior, profeſſus alterius Monaſterii, durante ſuo Prioratu, mortuus fuerit, celebrentur pro eo Miſſæ & alia ſuffragia, quæ celebrantur pro Profeſſis ejuſdem Monaſterii, cujus eſt Prior; per hoc tamen non amittat ſui proprii Monaſterii Miſſas & ſuffragia, ſicuti mandat Conſtitutio.

Qui de Priore obeunte, qui ſit Monaſterii alterius Profeſſus.

Extravagans III.

Quid pro Monachis Hoſpitibus.

§.328. Juata uſum Ordinis Mnnachi Hoſpites in aliis Monaſteriis noſtri Ordinis eatra propria degentes, celebrare teneantur unieam Miſſam pro ſingulis Monachis dictorum Monaſteriorum, qui e vita deceſſerint; e converſo pariter ſinguli Monachi dictorum Monaſteriorum, ubi Hoſpites commorantur, ſingulas Miſſas celebrare teneantur pro hujuſmodi Monachis Hoſpitibus, quando in dictis Monaſteriis e vita migraverint; Si vero non fuerint Sacerdotes ad Miſſæ æquivalentiam dicendam Mouachi teoeantur. Præterea in omnibus Monaſteriis dicantur omnes Miſſæ Confraternitatum, quas habent tam cum ſuis Monachis quam cum aliis Monaſteriis, pro Monachis præſentibus & abſentibus; itaut Monachi abſentes ad nullam Miſſam celebrandam teneantur, ſed a Monaſteriis pro dictis abſentibus & impeditis ſuppleantur & celebrentur, juxta Monaſteriorum conſuetudines. Ne autem hujuſmodi ſuffragia detineantur, cum Monachus aliquis ea hac vita migraverit, Vicarius alterve Monachus de hoc curam gerens, juxta dictam conſuetudinem, intra tres dies Monaſteriis, Confraternitatem babentibus, per certum nuncium obitum dicti Monachi notificare teneatur.

In Monaſteriis ſupplenda Miſſarum onera abſentium per præſentes.

Extravagans IV.

A Monachis ante Viatici receptionem totalis rerum facienda abnegatio.

§.329. Quilibet Monachus, Sanctiſſimum Viaticum in extremis recepturus, omnium eorum, quæ ad proprium uſum ſibi conceduntur, tutalem prius faciat abnegationem jam diu in noſtro Ordine conſuetam, Clavibus Cellæ Priori, vel, eo abſente, Vicario conſignatis; Si vero, abſente Priore, Monachus e vita migraverit, Vicarius, niſi de licentia Prioris de his, quæ habuerit, nullatenus diſponere valeat. Ea vero ſecundum conſuetudinem ſingulorum Monaſteriorum diſtribuantur.

CONSTITUTIO LXIV.

Quod non acceptetur executio Teſtamenti ſine licentia.

§.330. Quiſquam Prior, ſeu Monachus aliquis Ordinis noſtri nullatenus poſſit acceptare executionem aliquam cujuslibet Teſtamenti, vel ultimæ voluntatis abſque ſpeciali Generalis Capituli, aut Patris Generalis licentia. Quam quidem licentiam, ſi contingat eumdem Patrem Generalem importunitate petentium, ſeu alia ratione, alicui Priori vel Monacho concedere; nihilominus talis Prior vel Monachus executionem hujuſmodi non exceptet, niſi veriſimiliter crediderit, quod ex hujuſmodi exceptatione poterit obſequium Deo præſtare, bonumque dare exemplum fidelibus de ſe ipſo. Ipſe etiam Pater Generalis ſimiliter executionem hujuſmodi non exceptet ſine ſpeciali licentia Generalis Capituli vel privati, ſeu alicujus de pro privato Capitulo aſſignatis; ſuper quo eorum conſcientias oneramus.

CONSTITUTIO LXV.

Quod non acceptetur Commiſſio, niſi fuerit Apoſtolica, neque arbitratio inter partes, ſine licentia.

§.331. Aliquis Prior vel Monachus Ordinis noſtri Commiſſionem aliquam a quocumque Prælato vel Principe emanatam, excepto dumtaxat Domino Noſtro Papa, non valeat acceptare. Similiter nec Arbitria per compromiſſum vel alias ſine ſpeciali licentia Patris Generalis; niſi talia ſint, quæ faciliter & in brevi, atque ſine juris aliqua diſceptatione, valeant terminari. Illa præſertim valeat abſque licentia acceptare, quæ inter pauperes & miſerabiles Perſonas fore contigerit, nec ultra decem dies eatra ſua Clauſtra propter hujuſmodi arbitria vel abritrationes aliquatenus demoretur. Idem quoque Pater Generalis hujuſmodi Commiſſiones vel Arbitria non acceptet ſine ſpeciali licentia Generalis Capituli, vel alicujus de illis pro privato Capitulo aſſignatis; niſi in caſibus ſuperius exceptis.

CONSTITUTIO LXVI.

Cujus Sumptibus teneri & caſtodiri debeant Monachi fugitivi.

§.332. Quilibet Prior vel Conventus Ordinis noſtri, qui Monachos noſtros aliquos fugitivos cæperint, ſeu capi fecerint, eos detineant ſub diligenti cuſtodia in Monaſteriis ſuis, & quam cito potuerint, id notificent per certum nuntium eorum Prioribus, ſumptibus & expenſis Monaſteriorum, quorum fugitivi hujuſmodi ſunt profeſſi. Ipſi quoque Priores ſine aliqua dilatione mittant pro eis, & faciant illos captos ad Monaſteria ſua redire. Interim vero in eiſdem Monaſteriis, ubi ſunt carceri mancipati, ſub cuſtodia diligenti, ut præmirtitur, teneantur, uſque dum mittant pro eis & ad propria Mnnaſteria reducantur. Eapenſas quoque, quas iidem capientes fecerint in captione prædictorum, jam dicti Priores & Domus fugitivorum eapientibus eiſdem una eum ſumptibus nunciorum ſolvere teueantur.

CONSTITUTIO LXVII.

De Pœna contra illos, qui dixerint verba injurioſa Miniſtris Ordinis.

§ 333. Nullus Monachus Ordinis noſtri in electione ſeu confirmatione cujuſcumque Prioratus cujuslibet Monaſterii contra Confirmatores ſeu Scrutatores electionis ejuſdem audeat verba comminatoria vel irreligioſa proferre, ut iidem Confirmatores vel Scrutatores poteſtatem ſibi commiſſam, aut officium minus libere valeant exercere. Qui contra fecerit, ipſo facto careat voce Capituli, donec per Generale Capitulum reſtituatur, & nihilominus ad Confirmatorum arbitrium puniatur. Eadem quoque pœna puniatur qui-

Digitized by Google

quilibet Scrutator vel Confirmator, qui in prædictis verbis contra quemlibet eligentium exceſſerit.

CONSTITUTIO LXVIII.

De forma Viſitationis Generalis noſtrorum Monaſteriorum.

Monaſteria quolibet trienio generaliter viſitanda. §.334. Ob ſtatum noſtri Ordinis in Sancta Religione ſalubriter conſervandum omnia noſtra Monaſteria ſemel infra quodlibet triennium generaliter volumus viſitari. Porro quia ex eo, quod viſitationes nec ſtudioſe fiunt, nec bene obſervantur, magna Ordinis diſſolutio ſequitur, Viſitatoribus diſtricte injungimus, ut in viſitationibus ſoliciti ſint & ſtudioſi, & formam ſibi de facienda viſitatione traditam nulla tranſgrediantur ex parte; alioquin prout culpa exegerit per Generale Capitulum legitime punientur. Priore igitur & Monachis viſitandi Monaſterii ad Quæ Viſitationi præmittenda. cimbali ſignum in Capitulo congregatis, præmiſſa Oratione, quæ in forma ſeu Capitulo electionis inferius annotatur, unus Viſitatorum aliquam de obſervantia Religionis & de obedientia proprii Paſtoris atque reverentia, prout Dominus dederit, exhortationem proponat: lecta deinde præſenti forma viſitationis, ipſi Viſitatores Priori ac Monachis Dei ac Capituli Generalis auctoritate præcipiant, ut eorum ſinguli de Priore, & de ſe ipſis ad invicem, ac de ſtatu Domus, quicquid ſuper his, de quibus interrogati fuerint, accuſatione dignum vel emendatione cognoverint, ſincere ſibi notificent: nullatenus amore vel odio ſeu timore cujuſquam, aliave qualicumque occaſione, veritate ſuppreſſa; ne ſi ſecus egerint, cum grandi etiam ſuarum periculo animarum gravem incurrant Ordinis diſciplinam. Verumtamen in Conventu ſeu palam nulli crimen imponant, quod probari non poſſit; ne pœna, qua teneretur delatus, ſi convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem quoque Prior eorum ſua auctoritate eis præcipiat. Sciendum vero, quod cum fiunt viſitationes per Ordinem, in inquiſitione ſive probatione culparum præceptum obedientiæ pro juramento habetur. Poſſunt tamen Viſitatores, ſi De juramentis. eis videbitur, in gravibus caſibus pro revelanda certius & plenius veritate ſub pœna excommunicationis præcipere, ac etiam exigere juramentum. Præcipiant quoque ipſis, ne conventicula, congregationes, ſive confabulationes ſuper viſitationis facto faciant vel pertractent; ſe videlicet invicem inducendo, quod in ipſius viſitationis negotio falſum proferant, aut veritatem ſubticeant. Deinde carta proxime Viſitatorum præcedentium allata, & coram omnibus lecta, Prior & Monachi ad ea, quæ unicuique imminent facienda ſecedant. Porro in viſitatione de Monachis Clericis & Fratribus Converſis, per Monachos Clericos & Fratres Converſos inquiſitio fiat. Poſſunt tamen Sæculares etiam, ſi ſint De Teſtibus. idonei, in teſtimonium recipi, ſi quid probatione indiget, & per noſtros probari non poteſt. At vero Viſitatores non facile credant omni ſpiritui, nec aliquem ex ſola ſuſpicione ſeu præſumptione condemnent. Summa vero cum diligentia in primis ſuper pactionibus vel promiſſionibus, quas Priores vel Quæ inquirenda. Monachi, viſitationem timentes, a Fratribus ſuis interdum extorquent, ſecreto ſingulos perſcrutentur; quas factas repererint, ſolvant; & Prior vel Monachus in tali culpa deprehenſus ad ipſorum arbitrium graviter puniatur. Attente quoque inquirant, ſi viſitatio proxime præterita bene fuerit obſervata, & quem culpabilem in non ſervando invenerint, ſive ſit Prælatus ſive ſubditus, gravi animadverſione caſtigent. Attente etiam & ſolicite, non obſtante aliqua benevolentia, quæ in ſubverſionem Ordinis aliquando exhibetur, diligenter de negligentia Priorum inquirant, videlicet: Si ſine Perſonarum acceptione puniunt negligentias & exceſſus: Si ſint carnales vel nimium Sæculares: Si dant exemplum ſubditis in frequentando Eccleſiam, in abſtinentiis, & aliis obſervantiis Ordinis: Si Statuta Capituli Generalis faciunt obſervari, per ipſos enim in Monaſteriis viget Ordo, vel deficit: Si extra Monaſteria ſolent frequenter exire: Si in regimine Domus tam in ſpiritualibus quam in temporalibus ſint ſoliciti & diſcreti; & ea, quæ correctione digna perpenderint in ſua ſcriptura ſecreta conſcribant.

Poſtea interrogent de pace Domus, videlicet, Prioris cum Monachis, & Monachorum ad invicem: Si pacem non eſſe invenerint, cum omni ſtudio cauſam inquirant, eaque cognita, qui fuerint in culpa legitime puniantur. Exinde ipſorum quilibet interrogetur, qualiter ſe Monachi in obſervantiis Ordinis habent, ſcilicet: In non habendo proprium: In continentia, & in propriis Paſtoris obedientia: In ejuſdem ſuaque ad invicem reverentia: In ſervando ſilentio horis & temporibus conſtitutis: In debitis abſtinentiis: In veniendo ad Eccleſiam: Si Presbyteri crebro celebrant: Si ſine murmure, quæ ſibi de Domo miniſtrantur, accipiunt, eis contenti: Si a petendo inordinatas licentias ſibi cavent: Si in mutuis colloquiis, aut cum Hoſpitibus ſeu Sæcularibus vel aliis Perſonis quibuslibet Religioni debitam cuſtodiunt honeſtatem. Demum ſi curioſitatem vitant: Si laudabiliter culpas in Capitulo vel alibi confitentur: Si in reprehenſione ſunt humiles, & in emendatione tractabiles, eſt ſolicite perquirendum. Pro temporalium quoque ſtatum cognoſcendo: An Domus gravata ſit debitis, & quantum; non tamen cui vel quibus ſpecialiter debeat; nec ſi quid quantumve in depoſitis habeat; aut a quibus depoſita ſuſceperit, eſt diligentius inquirendum. Si igitur Domus debitis inveniatur gravata, nulla cauſa rationabili apparente, quæ Priorem excuſet, in ipſum culpa redundet. Super omnibus præmiſſis ſigillatim a ſingulis Monachis, tam de Priore quam de ſe ipſis ad invicem, eſt cum omni ſtudio facienda inquiſitio. Sed & ſi quis Monachorum in Priore, vel in aliquo alio de Congregatione crimen, vel aliquid aliud, quod dignum ſit emendatione vel accuſatione, cognoverit, etiam non interrogatus illud Viſitatoribus inſinuare tenetur; non tamen

in

Digitized by Google

in Conventu ſeu palam, niſi probari queat, & ſuper eo publica laboret infamia. Cæterum ea, quæ ſibi inſinuantur, nec probari poſſunt, diligenter a remotis inquirant, non nominata Perſona, ſed de vitio inquirendo; ſi forte, quod credebatur occultum, poſſit in publicum propalari; caute tamen, ut ex hujuſmodi inquiſitione non ſurgat infamia, ubi prius non erat; vel, ſi aliqua erat, minime augeatur, juxta illud, quod noſtra cavetur in Regula: Si poſſit forte ſecretius correctus non innoteſcere cœteris. Qua inquiſitione facta, ſi quid de Priore, vel de aliquo alio dicitur, quod emendatione aut pœna ſit dignum; interrogetur, qui dictus eſt reus, an ſit verum quod objicitur ei. Qui confeſſione ſua, vel, ſi negaverit, facta per teſtes inquiſitione convictus, arbitrio Viſitatorum ordinate vel emendetur vel puniatur.

Pœnæ Priorum.

Nullus tamen, licet intractabilis ſeu perverſus inveniatur, nec poſt multas commonitiones ſibi factas ſe corrigens, extra Domum ſuam pro diſciplina mittatur, niſi prope ſuum Monaſterium capitales habeat inimicos; aut propter permanentiam ejus in ipſa Domo, grave ibi ſcandalum generetur, ſed ibidem taliter caſtigetur, quod alii perpetrare ſimilia pertimeſcant. Diſcordes tamen, & ad pacem redire nolentes, a ſuis Monaſteriis ſegregentur & dividantur ſub congrua diſciplina; nec Domus, ad quas mittentur, eos valeant recuſare. Cum igitur Viſitatores, quæ noverint notanda, præſcripſerint, & expedire viderint, aliqua eorum occultari debere; Monachis ipſorum factorum conſciis diſtricte monitis vel præceptis, juramento, excommunicationis ſententia, ſive corporalium impoſitione pœnarum injungant, ne illa alicui revelare præſumant.

De inquiſitione ſecreta.

Scribant autem in ſuis ſcriptis ſecretis univerſa & ſingula, quæ per ſuam inquiſitionem correctione ac emendatione indigere perſpexerint. Quibus ita conſcriptis, illis, quos propria confeſſione, aut legitima probatione reatuum occultorum, culpabiles eſſe conſtiterit, ſigillatim & ſecrete vocatis, ac de ſuis negligentiis & exceſſibus ſpecialiter reprehenſis, debitam pœnitentiam & correctionem imponant. Poſt hæc, conſiderata diligenter carta Viſitatorum præcedentium, quidquid contentorum in ea repererint non fuiſſe, ut debuit, obſervatum, in ſua carta illic dimittenda una cum aliis, quæ ipſi de novo viderint emendanda, ſive facienda conſcribant, & præcedens litera deleatur. Et ſuper omnia Viſitatores diligenter attendant, quod in ipſa carta non ſcribant culpas, negligentias, vel exceſſus publicos vel occultos, graves aut leves, ullam Perſonam in ſingulari notando, præterquam illorum, qui reperti fuerint incorrigibiles de negligentiis vel exceſſibus non occultis, de quibus ſcandalum, turbatio, aut malum exemplum Monachis ſit exortum.

De culpis levibus.

Poſſunt etiam in eadem carta in genere reprehendere culpas leves, non nominando Perſonas, quæ talia commiſſerunt; ut verbi gratia: Reprehendimus, quod aliqui frangunt ſilentium: aliqui non ſequuntur Chorum, ut debent; quos monemus, ut de cœtero ſe emendent; & ſic de ſimilibus; & maxime negligentias & exceſſus in non ſervando noſtri Ordinis conſuetudines & ſtatuta, quamvis non omnes in hoc deliquerint, debent modo præmiſſo in ipſa carta notare. Poſſunt tamen in ea Priorem de negligentiis & exceſſibus manifeſtis, præſertim ſi cedunt in ſui regiminis damnum ſeu detrimentum, arguere: & de his, quibus circa ſuum regimen invigilare debet, in poſterum exhortari. Scribant præterea in carta omnia illa, quæ ad conſervationem communis ſtatus & regiminis Domus ejuſdem, & Sacræ Religionis obſervantiam, pertinere cognoverint.

De gravibus.

Culpas vero graves, quas per aliquos commiſſas invenerint, poterunt, ſi expedire videbitur, in quadam alia litera ſecreta conſcribere, notando in ea ſigillatim Perſonas, quæ culpas hujuſmodi commiſerunt, & pœnitentias ipſis injunctas; ut ſic ſequentibus Viſitatoribus conſtet facilius, an Monachi ipſi prius reperti culpabiles pœnitentias prædictas impleverint, & de hujuſmodi ſint in moribus emendati. Quam utique ſecretam cartam clauſam & ſigillatam Priori vel Vicario aut Sacriſtæ commendent; præceptum in ejus dorſo ſcribentes, ne quis præter Viſitatores ſequentes literam ipſam audeat aperire vel legere; & quod per illum, cui cuſtodienda committitur, Viſitatoribus tradatur ſequentibus. Demum poſt hæc Priore ac Monachis ſimul in Capitulo congregatis, ante omnia verbo tenus perſonas culpabiles in caſibus ſeu culpis gravibus & manifeſtis nominatim in publico reprehendant, eis ad ſui arbitrium pœnitentias imponendo.

De manifeſtis.

Hoc idem poſſint facere, ſi expedire viderint, in caſibus ſeu culpis levibus, quas communiter de facili ſolent Monachi committere, etiamſi caſus hujuſmodi ſint occulti. Inſuper tam Priori quam Monachis, prout quemque illorum tanget negotium, diſtricte præcipient, quatenus nullus unquam publice vel occulte, directe vel indirecte de quocumque alio, quem ſciverit, aut præſumpſerit aliquid contra eum in eadem Viſitatione dixiſſe, vindictam aſſumat; humanitatem, ſeu conſolationem in communi, ſolitam cœteris exhiberi, vel pro infirmitatibus debilitate ſive languore debitam, ſubtrahendo: nec ſibi unquam ob hoc verbis vel factis moleſtus exiſtat; ex oppoſito enim facile ſequeretur celatio veritatis, & remanerent exceſſus & negligentiæ impuniti: Statimque coram ipſis prædictam ſuam cartam publicam legant, ſeu legi faciant, ſuiſque nominibus roborent, & aliquo ſigillo noto communiant; & ipſam Priori vel Sacriſtæ tradant, primis ſequentibus Viſitatoribus exhibendam. Quæ quidem carta in omnium Monachorum præſentia bis in anno legatur, videlicet, Infra Octavas Nativitatis, & Dominicæ Reſurrectionis. Summopere vero Viſitatores provideant, ut in Monaſteriis viſitatis pacem, ſalva Ordinis diſciplina, pro ſuo poſſe relinquant; nec queſtiones, quas ſuo poterunt terminare judicio, Patri Generali, aut Capitulo Generali reſervent.

De dimiſſione Viſitationis.

Deinde Monachis valedicturi, quoniam in multiloquio non deeſt peccatum, totus Conventus dicat: *Confiteor Deo &c.*, & unus Viſitatorum abſo-

abſolutionem faciat, & ſtatim recedant. Si tamen poſt hæc aliqua forſan emendanda perſpexerint, ante ſuum receſſum illa corrigant & emendent. Adhuc ſciendum, Viſitatores, durante ſuæ viſitationis tempore, triennio videlicet, in quo ſunt Deputati, exercendam per ſe (quam aliis delegare non valent) habere in corrigendis exceſſibus, & reformandis, quæ reformatione indigent, plenam poteſtatem; qua poteſtate in ſuæ viſitationis Domibus uti poſſunt, nedum cum eas ſemel infra dictum triennium viſitant, ſed etiam dum per aliquam earum, de aliquibus Domibus viſitatis ad alias viſitandas eundo, aut ad ſua Monaſteria revertendo, tranſierint; tunc enim Domos illas, quamvis viſitatas, poſſunt intrare, & per Priorem, aut aliquem ipſius Domus Monachum requiſiti, ſi expediens ſibi videbitur, poterunt ſe ſuper his, quæ in ſua carta mandaverant, an debite obſerventur: ac etiam ſuper his, quæ poſt ſuam viſitationem contigerint, ſummarie, aut per cognitionem plenariam informare, atque ut expedit, providere. Poſſunt nihilominus uti hujuſmodi poteſtate, triennio durante prædicto, quandocumque per Priorem aut majorem partem Conventus alicujus Monaſterii ſuper aliquibus negotiis, ſive ante inceptam ſuam generalem Viſitationem ſive poſt eam finitam, fuerint evocati; quamvis in Monaſteriis ſuarum habitationum reſideant: dum tamen perſonaliter accedant ad Domum, ad quam, ut præmittitur, convocantur. Alienquo poſtquam Domum a ſe viſitatam exierint, de ipſius viſitatione, vel circa illam, ſe nullatenus intromittant. Poterunt tamen, quamquam abſentes a Monaſterio viſitato, dubia, ſi qua ſuper diſpoſitis per eos in ſua Viſitatione occurrerint, declarare. Expenſas vero, quas Viſitatores faciunt, a Monaſteriis recipiant viſitatis, earum ſcilicet omnia inter dicta Monaſteria partiendo; ita, quod unumquodque Monaſterium, ſecundum quod remotius fuerit, amplius in ratione conferat expenſarum; niſi aliquorum Monaſteriorum paupertas, & aliorum abundantia aliter ſuadeat, ſervata tamen modeſtia, diſponendum. Quod utique intelligimus de illis expenſis, quas pro victualibus ſuis, & ſervientium & jumentorum, ac pro calciamentorum & ferramentorum ſimiliter reparatione, ſe feciſſe in itinere dixerint, vel eſſe facturos; modeſtia tamen & honeſtate ubique ſervata. Poſſunt quoque, ſi velint, pro unoquoque jumento unum florenum de Aragonia in quolibet menſe recipere, in recompenſatione damni, quod ſuſtinet Domus ſua propter jumenti carentiam. Cœterum veſtimenta, equitaturas, atque jumentorum ſtramenta non debent de ſumptibus Viſitationis habere, niſi contingat caſu ſine culpa Viſitatorum aliquid ex veſtibus, jumentis, vel rebus aliis, quas ſecum de Domibus ſuis adduxerant, ammiſſum eſſe, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii, quanti res erat ammiſſa, eodem pretio a dictis Monaſteriis, ut præfertur, exacto, damnum paſſus ſervare ſe valebit indemnem. Caveant autem ne ipſi aut ſervitores eorum munera, ſive munuſcula cujuſcumque quantitatis aut pretii oblata recipiant, vel exigant non oblata per ſe interpoſitamve quacumque diſſimulatione Perſonam: Spiritualia etiam Beneficia exigere non præſumant. Attendant quoque Viſitatores, quod qualem cartam apertam in quacumque Domo viſitata dimittunt, talem, quam cito commode poterunt, Patri Generali expenſis Monaſterii viſitati tranſmittant. Cartas vero viſitationum, quas Pater Generalis receperit, ut præfertur, diligenter conſervet, ut ſi oportuerit Definitoribus Capituli Generalis illas oſtendat. Poſtquam vero alias novas cartas ſequentis viſitationis receperit, primas cartas præcedentis viſitationis diſcerpat, ita quod ultimæ tantum viſitationis cartas retineat. Rurſus Viſitatores ſcripturas ſecretas viſitationum ſuarum clauſas & ſigillatas in locis ſecretis atque ſecuris caute cuſtodiant, quas deferant ad Capitulum Generale, non utique ut Diffinitoribus ipſas oſtendant, ſed ut quantum neceſſe fuerit, plenam eis faciant relationem de his, quæ ad faciendas miſericordias cum Prioribus, aut ad proviſiones ſive remedia Domorum aut Perſonarum ſuæ viſitationis tantummodo pertinebunt. Teneanturque nihilominus tam Pater Generalis quam Diffinitores ac Viſitatores præfati, ſub ſecreti ſigillo clauſa tenere perpetuo cuncta, quæ prætextu ſuarum diffinitionis, inquiſitionis, aut viſitationis agnoverint, quæ utilitas exigit, honeſtaſque ſuadet, aliis omnimode revelare.

Viſitatorum facultates.

Expenſæ Viſitatoribus faciendæ a Monaſteriis viſitatis.

Dona a Viſitatoribus nec accipienda, nec exigenda.

De Cartis Viſitationum, earumq; uſu.

Denique finito Generali Capitulo, teneantur iidem Viſitatores ſub obedientiæ præcepto, quo eos adſtringimus in hoc caſu, prædictas ſcripturas comburere, vel penitus reſecare; nec amplius ſuper his, quæ in ſua viſitatione fecerunt, a quoquam proclamari valcant, aut quomodolibet moleſtari.

Extravagans I.

§.335. Monemus noſtros Viſitatores generales aut ſpeciales, quod in officio ſuæ viſitationis diſcrete ſe habeant hac forma, videlicet: quod diligenter animadvertant, ut quando aliquis Monachus de ſuo Priore aut de ſuo Fatre aliquid tale dixerit, quod correctionem fraternam ſervandam prærequirat, ab ipſis interrogetur: an id prius ſuo Priori charitative manifeſtaverit: Fratremque ſuum fraterna correctione emendatum monuerit? Si Frater ſuus taliter charitative monitus & correctus ſe emendare neglexerit, an illum Prælato corrigendum & puniendum denunciaverit? Et ſimiliter, an ſi talem culpam in altera viſitatione ſeu in Capitulo proclamavit aut accuſavit, illamque committens pœnitentiam debitam ſubjerit? An etiam potuerit illam culpam in alia priori viſitatione dixiſſe aut proclamaſſe? Quibus interrogationibus, earumque reſponſis Viſitatores animadvertere poterunt, quo ſpiritu moveatur & ducatur talem culpam dicens & proclamans; & ſi prædictam correctionem fraternam debite ſervaverit. Eos vero, qui hanc correctionis fraternæ formam ſervandam omiſerint, Viſitatores prædicti debite puniant.

Forma facienda Viſitationis.

Et on-

Et notificamus dictis Viſitatoribus, quod niſi ita, ut prædicitur, ab illis ſervatum fuerit, per Generale Capitulum graviter plectentur. Id ipſum etiam omnino ſervetur a Prioribus in ſuorum ſubditorum culpis corrigendis & puniendis.

Extravagaar II.

Ea quæ Viſitatorum facultatem excedunt.

§.336. Noſtri Viſitatores Generales, etſi aliquos Officiales ab eorum officiis rationabilibus de cauſis in Monaſteriis, quæ viſitaverint amovere poſſint, eorum tamen proviſionem Prioribus dictorum Monaſteriorum liberam relinquant; neque aliqua ædificia in Monaſteriis ſuæ viſitationis de novo fieri præcipiant. Prætcrea caveant, ne multa mandata imponant, ex quibus plus ſequitur damni quam utilitatis. Quando vero inhabilitaverint, aut carceri mancipaverint, vel exulaverint aliquem Monachum, hujuſcemodi cauſam Patri Generali notificare non differant; ſimulque Prioribus Monaſteriorum, ad quæ tales Monachos tranſmittunt, ut ſciant, quomodo cum ipſis ſe gerere debeant.

Extravagans III.

§.337. Viſitatores in ſuæ viſitationis Monaſteriis, nec ordinent nec mutent aliqua ad totum Conventum ſeu ſtatum ejus communem pertinentia, quin prius eum Priore & Deputatis ordinanda vel mutanda conſulant; & tali conſultatione præhabita, quod eis opportunius videbitur, facere & ordinare poſſint.

Extravagans IV.

§.338. Viſitatores Monaſteriorum Aragoniæ ultra duos dies ſumptibus Monaſteriorum in Civitate Valentiæ aut Barchinonæ non permaneant vel detineantur, niſi propter infirmitatem; & inſuper Viſitatores particulares in Domo propria Monaſterii viſitandi vel viſitati Hoſpitio recipiantur & commorentur.

Extravagans V.

Nihil recipiendum ſub ſecreto, quod alicujus damnoſit.

§.339. Nullus Religioſus recipiat aliquod ſub obligatione ſecreti, quod in damnum vel præjudicium ſui Prioris aut Communitatis, alteriuſve vergere poſſit. Sciant vero, & moneantur noſtri Monachi, quod hujuſmodi præjudicialia ſecreta omnino ſuo Prælato revelare teneantur; Alia vero ſecreta, quæ in Communitatis vel Prioris, proximive detrimentum & damnum non redundant, revelare nullatenus teneantur.

Extravagant VI.

§.340. Noſtri Viſitatores non poſſint eligi in Priores Monaſteriorum, ubi privaverunt aliquem Priorem; prout nec eligi poſſunt Confirmatores in Monaſterio ſuæ confirmationis.

Extravagans VII.

§.341. Non priventur voto Monachi, niſi in caſibus expreſſis in jure & noſtris Conſtitutionibus, aut in caſibus facinoroſis; & inſuper in illis, in quibus pœnitentia culpæ gravioris imponitur. Monachi voto non privandi.

Extravagans VIII.

§.342. In poſterum obſervetur inviolabilis conſuetudo noſtri Ordinis, nimirum quod Patres Viſitatores Generales ſtatim poſt factam in quolibet Monaſterio præſentationem, Tabernaculum, ubi Venerabile & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Eccleſia ſervatur, Sanctos Oleos, Reliquias, reliquaque Eccleſiæ & Sacriſtiæ ornamenta & ſuppellectilia viſitare teneantur: Nec non Patronatus, Cappellanias, memorias, aliaque pia opera in Monaſteriis fundata viſitent; eorumque rationes & computa diligenter exigant & aſſumant; Monachoſque, circa illorum adminiſtrationem negligentes vel delinquentes inventos, rigoroſe puniant. Viſitatio ab ornamentis Eccleſiæ incipienda.

Extravagans IX.

§.343. Obſervetur pariter noſtri Ordinis praxis, nempe quod Patres Viſitatores Generales in Monaſteriis habentibus Juriſdictionem temporalem aut ſpiritualem in Subditos aut Vaſſallos Sæculares, in eorum cauſis ſeu querelis audiendis nullatenus ſe immiſceant vel intromittant; ſed dumtaxat viſitationi Regulari dictorum Monaſteriorum & Monachorum ſuorum vacent & incumbant; dictaſque querelas ſeu gravamina, ſi quæ ad dictos Viſitatores adducta fuerint, Tribunalibus, ad quæ de jure pertinent, prorſus relinquant. Viſitatores in temporalibus Monaſter. ſe non immiſceant.

Extravagans X.

§.344. Quoad expenſas Viſitatorum Generalium ſervetur praxis & conſuetudo noſtri Ordinis; nempe quod ſingula Monaſteria illam quotam & quantitatem, quam in conſuetudine praxique habent, Viſitatoribus contribuant. Sin vero aliquæ expenſæ extraordinariæ a Viſitatoribus factæ fuerint, puta in longa infirmitate, ſive morte alicujus Jumenti, aliiſve ſimilibus, omnia Monaſteria ſuæ viſitationis ſolvere teneantur juxta diſtributionem, in Capitulo Generali ſequenti ſecundum ſingulorum poſſibilitatem inter illa faciendam.

Extravagans XI.

§.345. Moneantur Viſitatores Generales, quod in Monaſteriis eorum viſitationis tam ad prandium quam ad cœnam, atque ad alios Communitatis actus, quo melius poterunt & eorum officium permittat, accedant: Intra Clauſtra dormiant, ut ſilentii cuſtodiam zelent, & unus ſaltem illorum Matutino interveniat. Curent inſuper, ne extra Monaſteria diſcur-

diſcurrant, niſi ex rationabili cauſa, ut cito viſitatio expediatur; atque, ea completa, in Monaſteriis vel Granciis non ſe detineant, ne gravoſi ipſis Monaſteriis fiant.

CONSTITUTIO LXIX.

De modo Viſitationis ſpecialis.

§.346. Eſt & alia ſpecies Viſitationis, quæ fit, quando pro neceſſitate aliqua poſt Generale Capitulum emergente, major pars alicujus Monaſterii Conventus, vel aliquis Monachus ejus, quia periculoſum ſibi videtur, aut nimis damnoſum uſque ad Capitulum Generale differre, quod gravat; duos de Ordine, quam ob cauſam eos petat inſinuans, a Patre Generali eidem Monaſterio poſtulat deſtinari. Qui quidem P.Generalis unam, aut duas Ordinis Perſonas idoneas,vel ſi ſibi commodius videatur, Viſitatores Generales per proxime præcedens Capitulum aſſignatos eis deſtinare non differat, ſua, prout expedire viderit, proviſuros ſolicitudine. Et idem poſſit facere dictus Pater Generalis ex ſuo proprio officio, ut viderit neceſſarium ſeu opportunum; etiamſi non petatur a Conventu, ſeu ab aliqua ejus Perſona; ſuper quo dictus Pater Generalis conſcientiam oneramus. Miſſi autem debent eo proficiſci neceſſe, niſi juſta cauſa impediantur, quam eidem Patri Generali notificent, qui alios ad id ipſorum loco aſſignet. Si vero hujuſmodi deſtinati abſque legitima excuſatione, quo jubentur, non iverint, ad ſæpe dicti Patris Generalis arbitrium puniantur. Pari quoque forma per eumdem Patrem Generalem puniri decernimus quoſcumque Priores, vel Monachos, qui ab ipſo pro negotiis, quæ Ordini, aut propriis Monaſteriis taliter vocatorum expedire judicaverit, acceſſiti, ſive aliquo ire juſſi, ad ipſum venire, ſeu quo mittuntur ire neglexerint, niſi cauſa legitima, ut præmittitur, excuſentur. Hujuſmodi autem ſpeciales Viſitatores eam poteſtatem habeant, quæ Generalibus Viſitatoribus conceſſa eſt a Capitulo Generali; & eam in negotiis, ob quæ vocati ſunt, irrefragabiliter poterunt exercere: nulla tamen tranſgredientes ex parte formam, quam Generalibus Viſitatoribus ſupra deſcripſimus eſſe tenendam. Cæterum ſi Conventus Sancti Bartholomæi, aut aliquis ejus Monachus de ſuo Priore, quando Vicarius Generalis Ordinis exiſtit, juſtam ſe credat habere querelam; poſſit ad ejuſdem Monaſterii Viſitatores eumdem habere recurſum, quem cætera Monaſteria Ordinis poſſunt ad Patrem Generalem habere; In quo caſu Viſitatores prædicti Monaſterii Sancti Bartholomæi, cum per Conventum,aut aliquem Monachum ejuſdem fuerint evocati, venire non differant; & in eo caſu provideant, ſicuti in cæteris ſuæ Viſitationis Domibus in caſu ſimili providerent. Quod ſi hujuſmodi Viſitatores facta inquiſitione reperiant (quod abſit) eumdem Priorem Vicarium Generalem Ordinis a Prioratus Officio fore merito abſolvendum, vocent illos, qui per Generale Capitulum fuerunt ad tenendum privatum Capitulum aſſignati, & illi abſolutionem illam facere poterunt, ſi viderint expedire. Rurſus, ſi aliqua Monaſteria noſtri Ordinis inter ſe contingat habere diſcordiam, Monaſterium, quod injuriam patitur, Patri Generali ſignificet, qui deſtinabit ei unum vel duos Diſcretos de Ordine, qui plane & ſine magna juris ſolemnitate diſcordiam terminabunt. Quod ſi aliquis vel aliqui Priorum aut Monachorum diſcordantium fuerint contumaces in non ſeruando, quod fuerit diffinitum,ad ipſorum Deſtinatorum arbitrium animadverſione debita caſtigentur.

De Viſitationibus ſpecialibus Monaſt. S. Bartholomæi.

Extravagans unica.

§.347. Declaramus diſpoſita in hac Conſtitutione §. *Cæterum* comprehendere etiam facultatem Capituli privati ſupra Perſonam Patris Generalis in ſimili caſu.

Facultas Capituli privati ſupra perſonam P.Generalis.

CONSTITUTIO LXX.

De Electionibus, & Confirmationibus.

§.348. Quandocumque aliquem Prioratum noſtri Ordinis vacare contigerit, omnes Monachos illius Domus, cujus Prioratus vacaverit, conſtitutos in Sacris, qui tunc in ea præſentes extiterint, Vicarius ejuſdem Domus faciat capitulariter congregari, quibus obnixe commendet, quatenus devotionem Deum exorent, ut eis juxta ſuæ beneplacitum voluntatis de bono dignetur providere Paſtore. Ad electiones Priorum noſtrorum Perſonæ, quæ de noſtro Ordine non exiſtunt, nequaquam vocentur, & ſi Perſonæ hujuſmodi vacationis tempore in aliqua Domo noſtra, cujus Prioratus eſt vacans,præſentes exiſtant; non debemus cum eis habere conſilium, quas Perſonas, videlicet eligamus. Cæterum electiones fiant omnino infra dies 40. immediate a vacationis tempore computandos. Si qui vero in hoc negligentes vel inobedientes extiterint, legitimo impedimento ceſſante, in primo Generali Capitulo juxta ſuum demeritum punientur. Præterea priuſquam celebretur electio Conventus cujuſlibet Domus Regni Caſtellæ,vacationem hujuſmodi,quamcito poterit, Patri Generali notificet, petendo ab eo, ut duas ad vacantem Prioratum Perſonas diſcretas & ſufficientes tranſmittat, quæ ſuæ futuræ electioni præſentes interſint, illique Domui provideant de Priore; quod idem Pater Generalis executare non differat. Quæ quidem Perſonæ poſtquam ad illam Domum acceſſerint, illico Vicarium & Monachos ejuſdem Domus faciant congregari, literas dicti Patris Generalis, quibus poteſtatem ad hujuſmodi electionis, confirmationis negotium exequendum ſibi conceſſit, publice oſtendentes. Quos quidem Vicarium & Monachos ſtatim commoneant, quatenus talem Perſonam de eodem Conventu, aut de Ordine noſtro eligant, quæ ſit ætatis legitimæ, honeſtæ vitæ, ac ſcientiæ competentis: quique nedum eiſdem eligentibus, imo & quibuſlibet aliis eſſe valeat ſanctæ converſationis exemplum. Nec ab eadem Domo recedant,

De modo faciendæ electionis Priorum.

Perſonæ, quæ de Ordine non ſunt ad electiones nullo modo vocandæ.

Pro Monaſteriis Caſtellæ duæ perſonæ a Generali mittendæ.

Quod debent eſſe diſcretæ, ...

N done-

Digitized by Google

donec ſit electio facta, & canonice confirmata. Verum ſi a Domo, cujus eſt vacans Prioratus, longe diſtet Electus, & Confirmatores id viderint expedire, poterunt ſe per dies aliquot abſentare; dum tamen tempore opportuno ad confirmandam electionem hujuſmodi revertantur. Ex Decreto autem Sac. Congregationis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, cum Prioratus Monaſterii Sancti Bartbolomæi per lapſum trienuii ſperetur vacare, quando Prior ipſius Monaſterii vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet, tunc Prior exiſtens, ſi autem alias contingat vacatio, tunc Vicarius ejuſdem Monaſterii, Aſſignatis ad privatum Capitulum faciendum, hujuſmodi vacationem notificet; eoſdemque Aſſignatos, ut ad providendum eidem Monaſterio de futuro Priore veniant, convocare non tardet. Præfati quoque Aſſignati, ſic vocati ad Monaſterium prædictum accedant, electioni futuri ſæpedicti Prioris, qui munus Vicarii Generalis exercere debet, interſint, & illam confirment vel infirment, ſicuti expedire perſpexerint; ita quod de eodem Monaſterio non diſcedant, donec ibidem provideant de Priore. Quod ſi quatuor hujuſmodi Aſſignatorum duo pro confirmatione, alii vero duo pro infirmatione ſteterint, in paritate ſuffragiorum Prior electus pro confirmato ipſo jure habeatur. Si vero aliquis vel aliqui eorum fuerint impediti, vel rebus humanis exempti, ille vel illi, qui venerint, poſſit vel poſſint alios vel alium loco eorum vel ejus eligere. Quod ſi caſu quocumque neminem eorum venire contingat, Prior Villæ delicioſæ, aut eo abſente, Vicarius cum ſui Monaſterii deputatis alios eorum loco poſſit eligere, & per ſuas literas convocare. Verum cum Prioratus prædicti Monaſterii Sancti Bartbolumæi, Generalatu non vacante, quomodolibet vacare contingat, tunc Monaſterium prædictum ad Patrem Generalem, ut futuræ electionis Confirmatores deſignet, prout in cæteris noſtri Ordinis Monaſteriis diſponitur, pari modo recurrat.

Quid de vacatione Monaſterii Sancti Bartholomæi, vacante Generalatu.

In quolibet Prioratuum vacatione terminus ad novam Prioris electionem aſſignandus.

Cæterum cum Prioratus alicujus Domus noſtræ vacaverit, protinus Vicarius & Monachi in Sacris conſtituti verbo concorditerque aſſignent certum terminum competentem cum continuatione dierum ſequentium ad electionem celebrandam futuri Prioris. Qui terminus ſit ita competens, quod abſentes, qui vocem habent in electionem, ultra 25. leucas ab ipſo Monaſterio non diſtantes citari, & venire commode valeant, conſiderata Perſonarum & temporis qualitate. Dictos vero abſentes congruo tempore de ipſa vacatione, ac ad celebrandam electionem termini præfixione, Vicarius & alii Electores præſentes per ſuas literas patentes certificent, atque citent, ut die horaque præfixis cum eis collectari conveniant; Certificantes illos, quod ſi non venerint, ipſorum abſentia non obſtante, ac eis ulterius non vocatis, etiamſi ad alium terminum fuerit electio prorogata, præſentes procedent ad electionem; & inde ad omnes actus conſecutivos, quouſque ſit electio canonice confirmata. Habita vero relatione ſide digna, qualiter hujuſmodi literæ fuerint prædictis abſentibus publicatæ & lectæ, dictoque termino tranſacto, & præſentibus Confirmatoribus ſupradictis, antequam ad tractandum de ipſa electione procedant, Miſſa ſolemnis de Spiritu Sancto conventualiter celebretur; in qua quidem Miſſa, & dum celebratur ipſa, omnes ac ſinguli præſentes Monachi Deum humiliter deprecentur, quatenus ſecundum magnam miſericordiam ſuam ſic eos dignetur illuminare, atque taliter concordare, quod talem ſibi Paſtorem eligant, qui in omnibus teneat viam Dei. Prædicta itaque Miſſa, ut præmittitur, celebrata & in ſuo Capitulo vel alio decenti loco univerſis Monachis conſtitutis in Sacris capitulariter congregatis, ac præſentibus Confirmatoribus ſæpedictis, unus Confirmatorum ante omnia incipiat Pſalmum, *Ad te levavi*, quem omnes Monachi ad choros perficiant, cum *Gloria Patri*, *Kyrie eleyſon*, *Chriſte eleyſon*, *Pater Noſter*; deinde prædictus Confirmator dicat, *Et ne nos*: Monachi, *Sed libera*. ℣. *Salvos fac Servos*. ℟. *Deus meus*. ℣. *Mitte nobis Domine*. ℟. *Et de Syon*. ℣. *Nihil proficiat*, ℟. *Et filius iniquitatis*. ℣. *Domine exaudi*. *Dominus vobiſcum*. *Oremus*. *Prætende Domine famulis tuis dexteram cæleſtis auxilii: ut te toto corde perquirant; & quæ digne poſtulant, conſequi mereantur, per Chriſtum Dominum Noſtrum*. Et illico unus de Confirmatoribus, ſi ſibi placuerit, aut viderit expedire, faciat aliquam exhortationem ſalubrem, interſerendo, quomodo electio fieri poteſt & debet, ut canonice celebretur, & in ejus celebratione ab Electoribus procedatur. Moxque iidem Confirmatores prædictos Electores hortentur in Domino; & etiam ſi oportuerit, eiſdem auctoritate Capituli Generalis præcipiant, ut ſecundum Deum talem Perſonam eligant in Priorem, quæ juxta fragilitatem humanam, vita, ſcientia, & ætate apud omnes digna & idonea reputetur ad Prioratum hujuſmodi gubernandum. Serventque omnino Electores de neceſſitate unam de formis infra in Conſtitutione ſequenti notatis. Talem etiam Perſonam de ſe ipſis, aut de Ordine noſtro in Priorem eligant, quæ ſit Sacerdos, vel in brevi eſſe poſſit, & quæ jam in noſtro Ordine per triennium ad minus profeſſus extiterit.

Absentes vocandi.

Præmittenda ad Capitulum electionis.

Porro ſi Electores per viam ſcrutinii, ſive per viam mixtam ex compromiſſo & ſcrutinio velint in electione procedere, volumus, quod in inquiſitione votorum Confirmatores ſimul cum Scrutatoribus ſint præſentes. Quod ſi iidem Confirmatores viderint, quod electio non debito modo procedit, poſſint ei libere contradicere, Electoribuſque mandare, ut electione illa omiſſa aliam canonicam celebrent, ſicut debent. Celebrata vero electione canonice, mox ex parte Monachorum coram Confirmatoribus electo, ſi præſens fuerit, ſupplicetur, ut electioni prædictæ conſentiat. Habito autem in Capitulo ad hoc congregato electi conſenſu, ſtatim electus ad Chorum Monachis, *Te Deum Laudamus* alternatim cantantibus, ſolemniter pluviali indutus deducatur. & intronizetur in

Confirmatorum facultates.

Quæ electionem ſubſequi debeant.

Digitized by Google

Sede Prioris. Quod ſi forſan electus renuat conſentire, ſi quidem Domus ipſius profeſſus extiterit, Confirmatores per aliquem vel aliquos Deputatos, eligentium nomine requiſiti, poſſint, ſi expedire viderint per obedientiæ præceptum, aut excommunicationis ſententiam, aut alia remedia opportuna electum compellere, ut ſuum præſtet electioni conſenſum: Si tamen electus alterius Monaſterii ſit Profeſſus, poſſunt Confirmatores hujuſmodi electo conſentiendi & tranſeundi liberam tribuere facultatem, niſi talis electus in Monaſterio, ubi reſidet Pater Generalis, Profeſſus exiſtat vel reſideat; quia tunc ſolus dictus Pater Generalis hujuſmodi licentiam dare valet. Porro habito electi conſenſu, & facta, ſi electus præſens fuerit, inthronizatione prædicta, confeſtim Confirmatores illis, qui hujuſmodi electioni ſpecialiter ſe opponent, & generaliter aliis quibuſcumque, quos ipſum tanget negotium, aut qui ſua putaverint intereſſe, per ſuas edicti literas perſignent peremptorium terminum competentem ad comparendum coram eis, & opponendum, ſi volent, contra electionis formam, aut Perſonas eligentium, vel Electi; monentes eos, quod ſi non comparuerint (ut præfertur) ad examinationem electionis, & confirmationem ſeu infirmationem, procedent, in quantum de jure poterunt & debebunt. Quæ utique literæ in præſentia Monachorum tam in Sacris Conſtitutorum, quam etiam Laicorum ejuſdem Monaſterii prælegantur, & nihilominus in præſentia illorum, qui eidem electioni ſpecialiter ſe opponunt: deinde in valvis Eccleſiæ ſeu Clauſtri ex parte ipſius Eccleſiæ affigantur; ibique affixæ permaneant temporis ſpatio, ad Confirmatorum arbitrium moderando. Sane termino taliter aſſignato decurſo, ſi quidem contradictores ſpeciales appareant, ipſos præfati Confirmatores audiant ſimpliciter & de plano, dilationes ſuperfluas repellendo, & malignantium calumniis obviando; & omni caſu, ſive ſpeciales oppoſitores compareant, ſive non, electionis merita diligenter examinent, omni odio, favore, amore inordinato, ſeu quolibet alio juſtitiæ impedimento ſemotis: eamdemque confirment aut infirment, prout ſecundum Deum viderint faciendum. Summa vero cum diligentia Confirmatores attendant, ne electionem inſufficientis Perſonæ ad Prioratum regendum quo quomodo confirment, ſuper quo eorum conſcientias oneramus. Et ſi forte viderint, quod ex culpa ſive negligentia Electorum poteſtas eligendi ad Generale ſit Capitulum devoluta, ſe de confirmando nullatenus intromittant; Sed ipſam devolutionem ſtatim Generali Capitulo vel Patri Generali notificent; in quo caſu Pater Generalis provideat illi Domui de competenti Priore, niſi de proximo immineat tenendum Capitulum Generale, quia tunc Capitulum providebit. Tunc autem ad Capitulum Generale ſeu Patrem Generalem poteſtas devolvitur eligendi, cum Electores aut eligunt ſcienter indignum, aut infra tres menſes a die vacationis non eligunt. Caveat autem quicumque Confirmatorum; ne aliquo modo directe vel indirecte ad illum ſe procuret eligi Prioratum, cujus electionis confirmator fuerit Deputatus: alioquin talis electio per ſuum Collegam aut Collegas omnino caſſetur, & nihilominus Confirmator ſic electus graviter puniatur. Præter hæc autem Pater Generalis, ſi viderit expedire, poteſt per ſe electiones Priorum noſtri Ordinis confirmando perducere ad effectum, aut eas infirmare, ſicut viderit expedire. Attendat tamen, quod in hujuſmodi Ordinis ſtatuta cuſtudiat. Tandem quicquid de expenſis ſolvendis & damnis reſarciendis, ac donis ſeu beneficiis non petendis, ſupra in Capitulo viſitationis Viſitatoribus deſcripſimus eſſe tenendum, ſuo modo a Confirmatoribus volumus obſervari.

Terminus electioni ſe opponentibus dandus: & quo pacto.

Quid de confirmatione.

Extravagans I.

§.349. Ut electiones fiant magis conformes voluntati Divinæ, noſtri Confirmatores ante quamlibet electionem inquiſitionem faciant ſecretam ſubornationum & concordationum, quæ aliquando in caſu electionis intervenire ſolent; ſevereque puniant, quos delinquentes invenerint. Attamen Confirmatores aliorum delictorum, quæ electionem non concernunt, nullam cognitionem & informationem aſſumant. Præterea tam prædictorum Confirmatorum, quam Scrutatorum & Electorum conſcientiæ valde onerantur, ut ſecretiſſime ſe habeant in toto negotio electionis.

Ante electionem ſecreta rerum ad elect. ſpectantium informatio a Confirmatoribus accipienda.

Extravagans II.

§.350. Quando aliquis Monachus fuerit aſſumptus in Priorem alterius Monaſterii, in futura vacatione ejuſdem ab illo non diſcedat uſque ad confirmationem novi Prioris, ut iſte poſſit ab illo informari de his, quæ pertinent ad regimen, amboque ſimul uniti cum Deputatis & Depoſitariis tam de novo electis, quam abſolutis, relinquant propria manu ſubſcriptum ſtatum Monaſterii. Poſtea vero dicto Priori abſoluto detur ſocius; omniaque neceſſaria, ut ad ſuum Monaſterium redire poſſit, provideantur; & nimium ſunt reprehendendi, qui non bene tractant Prælatos, poſtquam terminaverint ſuum officium.

Prior non diſcedat niſi poſt electionem novi Prioris.

Extravagans III.

§.351. In electionibus Monaſteriorum nominet Pater Generalis ſaltem quatuor Perſonas Ordinis extra Monaſterium ad effectum faciendi electionem; ſed hujuſmodi nominatio non intelligatur coactiva, ſed tantum directiva.

In electionibus Monaſt. quatuor perſonæ a Generali nominandæ.

Extravagans IV.

§.352. Ut citius peragatur electionis negotium, & Monachi diu non diſtrahantur a Religioſa quiete, Sacra approbante Congregatione Epiſcoporum & Regularium negotiis præpoſita, quadraginta dies aſſignati pro electione reſtringantur, & reducti impoſterum cenſeantur ad terminum & numerum præciſum

Pro qualibet elect. decem tantummodo dies inſumendi.

ſum decem dumtaxat dierum a primo, quo fieri ſcrutinia iucipiunt, computandorum: in quo termino decem dierum fieri debeat electio. Et ſi per quadraginta ſcrutinia, in dicto termino celebrata, Electores vel major eorum pars non concordaverint, vel electio canonica uon ſucceſſerit, ipſo jure devoluta pertineat ad P. Generalem.

Extravagans V.

§.353. Nullus Monachus poſſit eligi in Priorem Monaſteriorum noſtri Ordinis, niſi qui viginti annos ab habitus receptione compleverit, & qui præterea ſcientia neceſſaria & ſufficienti ad ſubditorum & Monaſteriorum regimen, & gubernium in utroque foro præditus exiſtat. Eam autem ſufficientem ad id ſcientiam judicari decrevit Sacra Congregatio Epiſcoporum & Regularium negotiis præpoſita, ſi Monachus ad ubique Prædicandum a Patre Generali, & ad Confeſſiones audiendas ab Ordinario Diœceſano licentiam jam obtineat.

Requirenda ad hoc ut quis in Priorem eligi poſſit.

Extravagans VI.

§.354. Monachi, qui propter infirmitates ſive actuales ſive habituales a Matutino media nocte diſpenſationem obtinent: & qui propter eaſdem vitam communem & regularem cum aliis ſequi non poſſunt, in Priores Monaſteriorum nullatenus eligi valeant. Sin vero poſtquam aliquis vel aliqui electi fuerint, diuturna aliqua infirmitate ab exequendis proprii officii muneribus diu impediantur, Prioratum prædictum renuntiare debeant; quod ſi renuerint, a Patre Generali vel a Viſitatoribus Generalibus ad prædictam renunciationem compelli poſſint.

Qui regularem cum aliis vitam ſequi nequeunt in Priores eligi non poſſint.

CONSTITUTIO LXXI.

De Electionis forma.

§.355. Forma electionis canonice in antiquis Conſtitutionibus diſerte tradebatur, videlicet: Per inſpirationem, ſcrutioium, compromiſſum, & ſcrutinium cum cumpromiſſo mixtum. Sedulo autem, & prudenter ab antiquis Patribus in ipſis Conſtitutionibus animadvertebatur, formam electionis per Inſpirationem, ſeu per Spiritum Sanctum, ob noſtra peccata vix aut ne vix quidem abſque periculo nullitatis ſuccedere, providumque conſilium eſſe nunquam ad praxim reducere: Formam Scrutinii ex pluribus ſubſtantialibus, quæ concurrere debent, eſſe plurimum difficilem, ſed neceſſariam, uno Electorum illam volente, quo iu caſu alia forma teneri non poteſt: Formam Compromiſſi raro reduci poſſe ad uſum, cum difficilirer omnes & ſinguli Capitulares in ipſa conſentiant: Formam vero Compromiſſi cum Scrutinio mixti, ut cœteris faciliorem & tutiorem aſſumi poſſe utiliter.

Quoniam vero ex Sacroſancti Concilii Tridentini Decreto diſtricte præcipitur in electione Superiorum, aliorumque Officialium Regularium quorumcumque, quo omnia recte & ſine ulla fraude fiant, per vota ſecreta procedi debere; itaut ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur, quibuſcumque facultatibus in contrarium abrogatis; hinc hujuſmodi Sacri Concilii diſpoſitioni obtemperando, formis eligendi per communem Inſpirationem & per Compromiſſum abſolutum prorſus abrogatis & excluſis in noſtris electionibus, vel forma Scrutinii ſecreti penirus obſervetur, vel, quatenus nemo Electorum contradicat, per formam Compromiſſi cum ſecreto Scrutinio mixto ſaltem procedatur. Ut autem ſecretum adeo a Sacro Concilio injunctum ſtrictius ſervetur, atque omnes & ſinguli Electores, omni humano reſpectu poſtpoſito, ſecundum Deum & ſuam conſcientiam ſua ſuffragia conferant, nullatenus ſinguli explicent verbaliter, licet ſecrete, vota ſua Scrotatoribus & Confirmatoribus electionis; ſed unice, & dumtaxat per ſecretas ſchedulas omnes Capitulares ſuffragentur; aliter vero factæ electiones irritæ & nullius roboris ipſo jure prorſus exiſtant.

Electiones per vota ſecreta facienda.

Hæc autem vota per ſchedulas ſecretas danda.

Forma igitur ſecreti Scrutinii cum his requiſitis celebrari debet. Primum: Peractis ad electionem præparatoriis, ſicuti in præcedenti Conſtitutioue diſponitur, & in aula Capituli convocatis omnibus Capirularibus, qui vocem in electione habent, per omnes Electores aut eorum partem majorem cum ſchedulis ſecretis certi deputentur Scrutatores votorum, qui, ut magis convenit, ſiut tres & de ipſiſmet Electoribus. Secundum: Scrutatores electi Confirmatoribus juncti, & ab aliis ſeparati, in loco opportuno Aulæ Capitularis congregentur; ita quod ab omnibus Electoribus videantur, ſed ab eorum nemine audiantur: & ibidem prius ſua, deinde ſingulorum vota Electorum ſigillatim per ſchedulas ſecretas in Buxulam ſive Urnam ad id paratam mittant, & reſpective recipiant. Tertium: Votum cujuslibet Electoris, ut præmittitur, in ſchedula ſecreta ſcriptum, non ſit condirionatum, nec alternativum, neque incertum; ſed prorſus certum & determinatum de certa Perſona. V.G. = *Nomino, & eligo, N.N. in Priorem hujus Monaſterii N.* = Caveant vero Electores, ne propria nomina ſubſcribant, vel in eadem ſchedula quocumque modo manifeſta faciant, ne electio ſit nulla. Quartum: Poſtquam vota omnium & ſingulorum Electorum fuerint in Urna recepta, coram omnibus a prædictis Scrutatoribus ſimul cum Confirmatoribus præſentibus numerentur; & quatenus unum vel plura vota comparative ad numerum Electorum deſint vel exuberent, Scrutinium ab ipſis declaretur nullum, & ad aliud juxta formam prædictam procedatur. Quintum: Correſpondentibus votis ad Electorum numerum, ſi duo vel plures fueriut ad Prioratum nominati, fiat collatio a Scrutatoribus ſimul cum Confirmatoribus, numeri dumtaxat ad numerum votorum; & ſi aliquis nominatorum majorem partem votorum reſpective ad totum Capitulum, nempe ad numerum omnium electorum non habuerit, Electio non eſt facta, & ad alterum procedi debet Scrutinium. Si vero

Forma in ſcrutiniis ſervanda.

Forma ſchedulæ.

ro

Digitized by Google

ro aliqnis nominatorum vota majoris partis Capituli, ut ſupra reportaverit, Electio eſt perfecta & abſoluta. Sextum: Facta hujuſmodi collatione, niſi manifeſte apparuerit de inſufficientia & inhabilitate nominati a majori parte Capituli, itaut debeat ejus electio infirmari; tunc antiquior tantum Scrutatorum, vel alter, cui a Capitulo data eſt hujuſmodi poteſtas, neceſſario pronunciare debet electionem illius, in quem major pars Capituli conſentit, ſub bis vel ſimilibus verbis: *Ego N. vice & nomine meo, & totius Capituli bic congregati, cum poteſtate mibi a dicto Capitulo data, nomino & eligo N.N. in Priorem bujus Monaſterii N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen*:. Septimum: Convenit tandem, quod electio in ſcriptis redigatur, ut perpetuis temporibus de ipſa conſtet, hoc modo: *In nomine Domini: Amen. Ego N.N. vice & nomine meo, & totius Capituli bic congregati &c.* ut ſupra. Sedulo igitur advertant Electores, ut in gravi electionis negocio procedant juxta prædictam formam ſecretam in Scrutinio, ne electio ſit nulla.

Forma publicationis electionis.

Conſentientibus autem omnibus Electoribus, ut in electione procedatur juxta formam Compromiſſi cum Scrutinio ſecreto mixti; Ita procedendum eſt: Omnes Electores, ſive eorum major pars ſecreto eligant non unam, ſed duas vel tres, ut convenit, Perſonas de Capitulo, in quas electionem compromittunt, dantes illis plenariam poteſtatem recipiendi & ſcrutandi ſigillatim & ſecreto vota eligentium ſingulorum; ita quod illum, in quem major pars Electorum concordaverit, eligere, & electum publicare omnino teneantur. Compromiſſarii igitur in hac forma Electionis loco ſcrutatorum ſunt; & omnia adamuſſim ſervare debent in Scrutinio & Collatione votorum, quæ ſupra præſcripta ſunt de ipſis Scrutatoribus: neque alium eligere, & electum publicare poſſunt, niſi illum, in quem major pars totius Capituli conſenſerit; Quæ quidem electio, & ejus publicatio fieri debet per unum ſolum Compromiſſariorum vel antiquiorem, vel alterum, cui a Sociis Compromiſſariis ſpecialiter hæc ſit data facultas & poteſtas; Convenitque, & debet fieri in ſcriptis hac forma, videlicet: *Ego N. Compromiſſarius vice & nomine meo, & ſociorum Compromiſſariorum meorum, virtute compromiſſi in me & Socios meos a toto Capitulo facti, & poteſtate mibi a dictis ſociis Compromiſſariis ad id ſpecialiter conceſſa, nomino & eligo N.N. in Priorem bujus Monaſterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*:· *Amen*. Differentia itaque inter formam ſimplicis Scrutinii, & formam Compromiſſi cum Scrutinio mixti, ea exiſtit, quod in Electione per ſimplex Scrutinium electio ipſa a Scrutatore ſit voce, & proprio nomine, & totius Capituli, juxta formam ſupra præmiſſam; In electione vero per Compromiſſum Scrutinio mixtum electio & publicatio ſit nomine proprio, & Compromiſſariorum tantum, juxta formam immediate expreſſam.

De modo procedendi juxta formam Compromiſſi cum Scrutinio ſecreto mixti.

Extravagans I.

§.356. In omnibus Electionibus tam Priorum quam aliorum Officiorum electivorum ſuffragetur per Schedulas ſecretas, ut diſponitur in Conſtitutione. Secretarius vero, aut Schedularius ſit ex Profeſſis ejuſdem Monaſterii, qui non habent votum; eligaturque vocaliter a Conventu coram Confirmatoribus pro electione Prioris, & pro aliis officiis coram Priore & duobus Antianis, quorum alter ſit Vicarius.

De Secretario, vel Schedulario.

Extravagans II.

§.357. Si contingat in electione Scrutatorum æqualiter dividi Electorum ſuffragia in diverſas Perſonas, Confirmatores prædictæ electionis ſecundum ſuam conſcientiam alterum aut duos eorum, qui pares ſuffragiis extiterint, Scrutatores eligant & nominent. Sin vero Confirmatores in eligendo aut eligendis huiuſmodi inter ſe non conveniant, ſed diſcordent, Ille vel illi declarentur electi, qui in loco & ſeſſione cæteros Capitulares antecedant. In nullo tamen caſu Vicarius Monaſterii in Scrutatorem eligi poſſit.

Quid in ſuffragiorum æquitate.

Vicarius Monaſt. in Scrutatorem non eligendus.

CONSTITUTIO LXXII.

De Pœnis illorum, qui tractant de Electionibus.

§.358. Monachi, qui inter ſe tractaverint de electione futura Prioris, antequam vacet Prioratus Officium, vel poſt, ſuſpendantur a voce Capituli per Priorem, aut per Vicarium, vacante Prioratu, vel per Confirmatores ejuſdem electionis. Si vero non fuerint Ordinis Sacri, injungatur eis, ne deferant tonſuram.

De electione Prioris tractantes a voce Capituli ſuſpendendi.

Extravagans I.

§.359. Monachi privati vocibus Capitularibus non reſtituantur ad voces ſex menſibus immediate præcedentibus electionem Priorum.

Ad quas reſtitui nequeant niſi poſt ſex menſes ab electione.

Extravagans II.

§.360. Indebite tractans de electionibus quorumcumque Officiorum noſtri Ordinis, ſcilicet Vicarii, Procuratoris temporalium, & Capituli Generalis, Deputatorum, aut Depoſitariorum, in pœnas hujus Conſtitutionis incurrat, quas omnino exequi Viſitatores & Priores curent.

Quas in pœnas incurrere cenſeantur, qui de cæterorum officiorum tractant electionibus.

Extravagans III.

§.361. In materia ſubornationum ſufficiant tres Teſtes ſingulares ad privationem vocis, ſubornanti imponendam.

In ſubornationibus tres Teſtes ſufficiant.

Extravagans IV.

§362. Monachus, qui ſubornaverit pactis vel promiſſionibus, donis, aut minis, ſive alio quo-

Contra ſubornatores pœna.

Digitized by Google

quocumque modn illicito, publice vel ſecrete, per ſe vel per alium, pro Generalis, Definitorum, aut Priorum electionibus, privetur voce activa & paſſiva, qund eſt confirmatum per Bullam Apoſtolicam. Hujuſmudi vern privatio per quadrieunium durare debeat; quod ſi delinquens fuerit Prior, ſtatim ipſn facto ſit privatus voce paſſiva; ſed activa a Priorarum terminato uſque ad quadriennium, ut ſupra.

Extravagans V.

Declaratio hujus Conſtitutionis, ejuſque Extravagantium.

§.363. Nullus Monachus incnrrat in pœnas hujus Conſtitutionis & Extravagantis, niſi per tractatus illicitos, & a jure probibitos, electinni Prinris & Officiorum quomodolibet præcedentes, aut per licitns & enn ſultivns habitos ante bimeſtre immediatum electioni Prinris, & ante biduum præcedens aliorum Officinrum electinnem.

CONSTITUTIO LXXIII.

De tempore, quo legi debent noſtræ Conſtitutiones.

Hæ Conſtitutiones bis in anno legendæ.

§.364. Legantur omnes bæ noſtræ Conſtitutiones & Ordinationes in ſingulis noſtris Monaſteriis in omnium Monachorum præſentia bis in anno: Videlicet in menſibus Martii & Septembris. Deeima nona autem Conſtitutio cum undecim ſtatim ſequentibus incluſive ſex vicibus in anno: Semel videlicet in ſingulis duobus menſibus prælegantur.

Extravagans I.

Pari modo Extravagantes.

§.365. Extravagantes legantur bis qnolibet anno, quando leguntur Conſtitutiones. Et noſtrum Ordinarium legatur ſemel quolibet anno in menſe Septembris. Prior vero commendet uni Religioſo curam zelandi Conſtitutiones & Extravagantes, ac Ordinarium, & omnia alia ſtabilita & mandata ab Ordine.

Extravagans II.

Rotulus quoque immediate elapſi Capituli Gen.

§.366. Impoſterum obſervetur continuata praxis Ordinis noſtri, videlicet: ut Rotulus Capituli Generalis immediate elapſi tam communis toti Ordini, quam partieularis reſpective cujuslibet Monaſterii, bis in quolibet anno legatur coram omnibus Monachis: nempe infra octavas Natalis, & Reſurrectionis Domini.

Hujuſmodi Conſtitutiones confirmantur.

§.367. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſupradictus Petrus præmiſſa quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret; Nos ejuſdem Petri votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ipſius Petri nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui relationem ejuſdem Vincentii Cardinalis a Congregatione dictorum Cardinalium ad boc negotium examinandum, & opus ejuſmodi compilandum, vt præfertur, deputati, ſibi factam audiverunt, conſilio, Conſtitutiones ac Leges præinſertas cum illorum Prologo, & in eis diſpoſita & contenta quæcumque, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Capituloque Generali novas condendi Leges facultas adimitur.

§.368. Cæterum Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, ne Conſtitutiones ac Leges cum earum Prologo, aliave in ejuſmodi compilatione diſpoſita vel contenta, mutare, alterare, corrigere, eiſve derogare valeat ſeu præſumat, harum ſerie interdicimus; permittentes dumtaxat, quod ſi, & quando ex uſu & obſervantia comperiantur aliqua ex præmiſſis in praxim minus conducibilia ad bonum ſtatum dicti Ordinis, vel Reformatione indigere, tunc ille in tertio Capitulo Generali dicti Ordinis, ſuis loco & tempore celebrando, proponantur, atque cum voto ipſius Capituli Generalis, iterum referantur in prædicta Congregatione Cardinalium pro opportuna proviſione obtinenda; ſin autem nulla in dicto tertio Capitulo Generali facta fuerit propoſitio hujuſmodi, illa deinceps nullo modo fieri poſſit; ac interim & donec ab ipſa Congregatione Cardinalium fuerit aliter proviſum, omnia & ſingula in hac compilatione contenta omnino & adamuſſim ſerventur.

Literarum præſentium validatio.

§.369. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis Apoſtolicæ Nuntios, alioſve quoslibet quacunque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum pro executione.

§.370. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiſcopo Toletan., & dilectis filiis Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ in Regnis Hiſpaniarum Nuntio, necnon Officiali ejuſdem Archiepiſcopi Toletan. nunc & pro tempore exiſtentibus per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe vel alium ſeu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties illorum aliquis aut aliqui

qui pro parte in præmiſſis intereſſe habentium, ſeu alicujus eorum deſuper fuerint requiſiti, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ſolemniter publicantes, faciant auctoritate noſtra ipſas præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi ab illis, ad quos ſpectat & ſpectabit quovis modo in futurum, in omnibus & per omnia inconcuſſe & exacte, ut præfertur, obſervari, & executioni demandari; contradictores quoslibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariorum derogatio. §.371. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Ordinis & Monaſteriorum prædictorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum. §.372. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitaté conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Octobris MDCCXXX. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XII.

Dat. die 14. Octob. 1730. Pontif. I.

Moderatio quarumdam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Circumſpecta Romani Pontificis providentia, Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in portum vitæ Religioſæ confugerunt, quieti & proſperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex cauſis a Prædeceſſoribus ſuis conſtituta fuerunt, ſi quid inde exoriri deprehendit incommodi, interdum moderatur, ac immutat, ſicut æquitatis & juſtitiæ rationi conſentaneum eſſe in Domino arbitratur.

Bened. XIII. PP. Literæ. §.1. Alias ſiquidem a piæ mem. Benedicto PP. XIII. Prædeceſſore Noſtro emanarunt pro univerſo Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci, de Obſervantia nuncupatorum, literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet = BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam*. Univerſalis Eccleſiæ regimini &c. *cætera legere eſt in Tomo præcedenti hujus editionis, & quidem pag. LXXXIV. Conſtitut. num. XXXIX, quæ brevitati conſulentes omittenda cenſuimus.*

Hujuſmodi Literæ a Benedicto PP. datæ, ut regularis diſciplinæ, ejuſque obſervantiæ provideret. §.2. Cum autem ex ipſo literarum præinſertarum tenore ſatis ſuperque conſtet, eumdem Benedictum Prædeceſſorem nihil aliud per literas hujuſmodi, ac in eis diſpoſita, intendiſſe, quam exactæ Regularis diſciplinæ in Ordine prædicto Obſervantiæ, felicique illius gubernio proſpicere; Verum ſicut experientia poſtmodum docuit, non modo exinde, & præſertim in ea parte, in qua dictæ literæ Statutis ſeu Conſtitutionibus generalibus pro utraque familia, Ciſmontana ſcilicet & Ultramontana ejuſdem Ordinis, editis adverſantur vel minime conſonant, optatus ille & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædeceſſor ſibi propoſuerat, nuſquam conſecutus fuerit; ſed majora quam antea prædicto Ordini obvenerint incommoda, atque perturbationes, quod non ſolum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non ſemel re ipſa perſpectum exploratumque fuit, at ipſimet quoque Benedicto Prædeceſſori cauſam & occaſionem præbuit, literas ſic a ſe conditas quandoque ex parte moderandi, necnon eis derogandi, nonnulliſque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua contra expreſſam earum diſpoſitionem concedendi.

Quem finem ſortiti cum non ſuiſſent, idem Pontifex iis ſæpius derogavit.

Hinc ex Decr. Capit. Gen. an. 1729. ei ſupplicatum, ut eaſdem Literas juxta Ordinis Conſtitut. ſervari mandaret; §.3. Quamobrem in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis anno noviſſime elapſo 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato poſt actas memorato Benedicto Prædeceſſori humiles gratias, quod inter cætera ſingularis ſuæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo diſciplinam per literas ſuas præinſertas egregie juviſſet, prodiit Decretum, quo pro parte præfati Capituli Generalis eidem Benedicto Prædeceſſori ſupplicabatur, quatenus enarratas literas juxta dicti Ordinis Conſtitutiones ab illius Fratribus ſervari vellet; Quæ tamen inſtantia ob ſecutum paulo poſt ipſius Benedicti Prædeceſſoris obitum coram illo deferri ac promoveri nequivit.

Quod a Sanctiſſimo D.N. ſtatuitur. §.4. Hinc eſt, quod Nos Ordinis & Fratrum prædictorum, quos peculiari paternæ charitatis ſemper complexi fuimus, ac etiam num complectimur affectu, ſalubri regimini, ac religioſæ tranquillitati, quantum cum Domino poſſumus, providere cupientes, dictique nuperi Capituli Generalis votis benigne in præmiſſis annuere volentes, motu, ſcientia, deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine paribus, præinſertas Benedicti Prædeceſſoris literas, ac in eis ſancita, ordinata, & diſpoſita quæcumque, ad formam Statutorum ſeu Conſtitutionum generalium ejuſdem Ordinis quoad utramque illius

Digitized by Google

illius familiam prædictam ſervari, harum ſerie præcipimus & mandamus ac reſpective moderamus & reducimus.

Præſentium Literarum obſervantia.

§. 5. Decernentes pariter ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere, & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, præinſertis Benedicti Prædeceſſoris literis, necnon omnibus & ſingulis, quæ in eis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Earumque tranſumptis præſtanda fides.

§. 6. Volumus quoque, ut harum literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus ex Secretariis Miniſtri ſeu Commiſſarii Generalis dicti Ordinis, aut Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo officii ejuſdem Miniſtri ſeu Commiſſarii aut Procuratoris Generalis ipſius Ordinis, vel alterius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio quam extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14 Octobris 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIII.

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

Declaratio, quod Collegium de Ozzier Fratrum Miſſionariorum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia in Regno Sardiniæ remaneat ſub juriſdictione Superioris Generalis totius Ordinis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Seminarium hujuſmodi a primæva ſui inſtitutione Miniſtro Generali Ordinis immediate ſubjectum.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardinus a Sauna Presbyter expreſſe profeſſus Conventus Caſtri de Ozzier in Provincia Sardiniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, ac ejuſdem Conventus in Curia Romana Procurator, quod erecto ante quadraginta annos dicto Conventu in Collegium ſive Seminarium Miſſionum ſub immediata ſubjectione, diſpoſitione, & regimine tunc & pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis Ordinis prælati cum facultate eligendi Guardianum, & recipiendi Novitios, ac cum Regulis, Conſtitutionibus, & Ordinationibus ad præſcriptum quarumdam literarum fel. record. Innocentii PP. XI. Prædeceſſoris Noſtri incipien. *Catholicæ Eccleſiæ &c.*

Decretum S. Congregat. de Propaganda Fide, ſingula Seminaria vel Conventus &c. nonnullis exceptis Miniſtro Provinciali ſubjiciens.

§. 2. Noviſſime nempe die 6. Septembris 1728. prodiit a Congregatione tunc exiſtentium S. R. E Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, Decretum ſubinde a ven. mem. Benedicto PP. XIII. Prædeceſſore etiam noſtro per ſuas in ſimili forma Brevis literas confirmatum, per quod exceptis Collegiis ſeu Seminariis Fratrum Miſſionariorum hujuſmodi tam erectis quam erigendis in Regnis Mexicano & Peruano, aliiſque Indiarum Provinciis pro converſione Infidelium, ac demptis duobus in Regno Luſitaniæ exiſtentibus, cætera, quæ in Provinciis Hiſpaniarum ſub dominio Regis Catholici erecta ſunt, reducuntur ſub obedientia & regimine Miniſtrorum Provincialium cum iiſdem conditionibus præſcriptis in alio Decreto Congregationis tunc quoque exiſtentium ipſius S. R E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum die 24. Januarii 1727. emanato, & per memoratum Benedictum Prædeceſſorem etiam approbato, & aliàs, prout in Decreto primodictæ Congregationis Cardinalium, ac Benedicti Prædeceſſoris literis prædictis, quorum tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Juxta aliud Decretum S. Congreg. Epiſcop. & Regular.

Quibus de cauſis hocce Seminarium in hujuſmodi Decretis non comprehendi videatur.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, licet dictum Collegium Caſtri de Ozzier Provinciæ Sardiniæ in iſtiuſmodi Decreto, ac literis comprehenſum non videatur, quia ultra quod in Provinciis Hiſpaniarum ſub dominio Regis Catholici ſitum non reperitur, rationum momenta, quæ cauſam præbuerunt enarratæ reductioni locum ſibi non vindicant in Collegio prædicto, utpote in ejus regimine & gubernio Superiores Ordinis prædicti nullam experti ſunt difficultatem, neque ulla inconvenientia enata fuerunt in detrimentum ſalutaris Inſtituti, quod illius Fratres profitentur, aut debitæ & promiſſæ obedientiæ aliquid vel minimum detractum aut imminutum extitit; quinimo cum ingenti regularis obſervantiæ incremento Collegium ac Fratres præfati uberrimos fructus in Sacris Miſſionibus quotannis obeundis, vitia extirpando, mores reformando, catechiſmum & Catholicæ Fidei rudimenta edocendo, peccatores ad pœnitentiam, diſſidentes ad pacem & concordiam revocando, pietatem in Deum augendo, non ſine magna Chriſtifidelium univerſi Regni Sardiniæ ædificatione in vineæ Dominicæ cultura protulerunt, prout plures Venerabiles Fratres Epiſcopi, ac dilecti filii locorum Ordinarii ejuſdem Regni conteſtantur.

Ejus Fratres de Religione optime meriti.

Procuratoris preces S. S. porrectæ pro hujuſmodi obtinenda declaratione.

§. 4. Nihilominus dictus Bernardinus ad omnem dubitationis, ac quæſtionis occaſionem, quæ ſuboriri poſſet, ſubmovendam, Collegium præfatum in primodictæ Congregationis Decreto, ac Benedicti Prædeceſſoris literis ejuſmodi nequaquam comprehendi,

sed

ſed ſub diſpoſitione priorum literarum Innocentii Prædeceſſoris remanere in omnibus & per omnia, non minus ac Regni Luſitaniæ, & alia Indiarum Occidentalium Collegia, ſicut præmittitur, excepta, per Nos declarari, & ad majorem cautelam, ac quatenus opus ſit, illud in priſtinum, ac eum, in quu antequam bujuſmodi Decretum, ac literæ Benedicti Prædeceſſoris emanarent, erat, ſtatum reſtitui & reintegrari ſummopere deſideret; quum æqui bonique ratio poſtulet, ea, quæ ab initio provide conſtituta fuerunt, ubi nihil poſtmodum contigerit, quod contrarium ſuadeat, minime immutari; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quod Sanctiſſimus D.N. de conſilio ejuſdem S. Congr. de Propag. Fide indulget; hocce Seminarium ſoli Miniſtro Generali Ordinis ſubjectum declarans.

§.5. Nos igitur ipſius Bernardini votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, barum ſerie abſolventes & abſolutum fore ceuſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium, prædictis negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, qui relationem dilecti filii noſtri Nicolai ipſius S. R. E. Cardinalis Spinulæ nuncupati ſibi deſuper factam andiverunt, remque mature perpenderunt, conſilio, præfatum Collegium ſive Seminarium Caſtri de Ozzier ſub juriſdictione obedientia & regimine Superioris Generalis Ordinis prædicti juxta formam literarum ipſius Innocentii Prædeceſſoris continuandum eſſe, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & declaramus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate primodictæ Congregationis Cardinalium.

Præſentium Literarum obſervantia.

§6. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciæ, & Conventus hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Octobris 1730. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIV.

Moderno, & pro tempore exiſtentibus Aretiois Epiſcopis, Pallii uſus, & Crucis prælatio perpetuo conceduntur.

Dat. die 16. Octobr. 1730. Pontif. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INſignes Eccleſias, quas beneficiis amplioribus divina clementia cumulavit, nec temporalis modo bonoris titulis, ſed religionis potiſſimum & ſanctitatis ſplendore voluit eminere, par eſt, ut Apoſtolica etiam Romani Pontificis liberalitas ad ſacræ dignitatis incrementum præcipuis favoribus & privilegiis ornet & augeat.

Cauſæ conceſſionis.

§.1. Cum itaque Ven. Frater Joannes Antonius modernus Epiſcopus Aretinus, noſtræ ſecundum carnem Sororis filius, ex Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum, ob præclaras ejus virtutes ad Eccleſiæ Aretinæ regimen evocatus, & commiſſæ ſibi Sponſæ merita, prout providum decet ſponſum, promovere cupiens, Nobis expoſuerit, Eccleſiam Aretinam hujuſmodi tam conſpicuis ſacræ antiquitatis, illibatæque Religionis ornamentis, tantaque Diœceſis amplitudine, Cleri Populique & Vaſſallorum frequentia celebrari, vt inter primarias Hetruriæ non immerito numeretur: Eam nimirum Nobis & Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam, & fide incorrupta, perpetuoque communionis fœdere conjunctam, Beati Satyri primi ejuſdem Eccleſiæ Aretinæ Antiſtitis, ſucceſſoris ejus Donati, aliorumque ſex Sanctorum Epiſcoporum meritis & virtutibus illuſtrari: Martyres etiam cœlo dediſſe complures, eorumque duo millia & ſex centos uoa die fuiſſe pro Chriſto immolatos, quorum Reliquiis etiam nunc Cathedralis, aliæque Eccleſiæ locupletantur: Diœceſim quoque tam late undique patere atque diffundi, ut undecim finitimis Diœceſibus terminetur, ingentique animarum numero frequentari, in Parochias tercentas & ſexaginta diſtributo: Tum, præter Pagos & Vicos ſupra centum, ſinu ſuo complecti Oppida duodecim ſacris Eccleſiis conſpicua, quarum nonnullæ inſignes Collegiatæ ſunt, nitore & cultu præſtantes; idque etiam poſtquam ex ipſius Aretinæ Eccleſiæ Territorio quatuor Diœceſes detractæ, ſive diſmembratæ ſunt, aliæque tres

Eccleſiæ Aretinæ antiquitas, ac dignitas.

Diœceſis amplitudo.

non exigua acceſſione ex ejuſdem Territorii partibus accreverunt: Ad ejuſdem etiam Eccleſiæ ſplendorem dignitatemque pertinere, quod e ſua Diœceſi tres Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, Pium II., Julium III., Marcellum itidem Secundum ad univerſalis Eccleſiæ regimen eduxerit: Inter celebres præterea Aretinos Epiſcopos recenſeri Theobaldum Fratrem Bonifacii, olim Marchionis Tuſciæ Patris Comitiſſæ Matildis, egregie de Romana Eccleſia, ac de Aretina etiam meritæ, in cujus Diœceſi tres peramplas, & ad noſtra uſque tempora ſuperſtites ære ſuo excitavit, opibuſque inſtruxit Eccleſias: Plures itidem magni nominis bo: me S. R. E. Cardinales, dum vixerunt, Riarium, Ermellinum, Boniſcium nuncupatos, nec ita multo pridem ex noſtra Gente Nereum Corſinum Patruum noſtrum eidem Eccleſiæ laudabiliter præfuiſſe: Suam denique Diœceſim gemino Sanctuario ob Beatorum Virorum ſeceſſum longe celeberrimo mirifice inſigniri, Montis videlicet Alverniæ, ubi Franciſcus Ordinis Fratrum Minorum inſtitutor ſacris Stigmatibus mira Dei gratia impreſſus eſt, necnon Camaldulenſium, in quo Romualdus aliquandiu vitam eremiticam duxit, & in quo etiam nunc Aretini Epiſcopi ob lata ſtudia, jam pridem a ſuis Anteceſſoribus liberaliter illi conceſſa, præeminentias & jurapatronatus honorifica ſervant & retinent: Quin etiam in ejuſdem Diœceſis ſinu olim fuiſſe concluſam & compræhenſam ſacram Acconæ Eremum, ubi Beatus Bernardus Ptolomeus fundamenta jecit Congregationis Olivetanæ, cujus Regulam Guido Epiſcopus Aretinus ex Apoſtolica facultate probavit, & cui candidum Habitum cum Religionis inſignibus impertivit: Ad hæc autem ſpiritualia ejuſdem Eccleſiæ decora accedere non obſcuras temporalis juris prærogativas, cum Epiſcopi Aretini pro tempore exiſtentes Comitatus Ceſæ Domini etiam in temporalibus exiſtant; ac olim Romani Imperii Cancellarii fuerint in Tuſcia, totiuſque ampliſſimæ Diœceſis temporale etiam dominium habuerint.

Tres Romani Pontifices ex antea prælue-te:

Nonnulli ejus Epiſcopi celebriores.

Inter quos Nereus Corſinus Sanctiſſimi D. N. Patruus.

In hac Diœceſi duo Sanctuaria

Mons Alverniæ primum:

Ac Eremus S. Romualdi Camaldulenſium.

Aliaque nonnulla:

Epiſcoporum etiam in temporalibus prærogativæ.

§.2. Quapropter memoratus Joannes Antonius Epiſcopus, tot tantiſque Eccleſiæ ſuæ Aretinæ meritis ſubnixus, plurimum cupiat, ut a Nobis per Apoſtolica munera noſtra, ut infra elargienda, tanto meritorum hujuſmodi decori claritas augeatur, & honor; Nos propterea ad eximias ejuſdem Eccleſiæ dotes animum noſtrum advertentes, conſiderantesque, quod Sedes Apoſtolica æqua munerum ſuorum diſpenſatrix nullas Eccleſias, etſi Primatiali vel Patriarchali aut Metropolitico minime decoratas titulo, multiplici tamen ſingularium prærogativarum cumulo, celebrique ſuorum, & ex eis nonnullorum, qui pro tempore fuerunt Beatorum Præſulum illuſtratas Sanctitate, metropoliticis in eorumdem ſuorum pro tempore exiſtentium Præſulum perſona decorare conſuevit inſignibus; proindeque Divinam gloriam in dicta Eccleſia Aretina amplificare, & Beatorum cultum, quorum ibi ſacra Corpora religioſiſſime aſſervantur, præſertim præfati Beati Donati, & Gregorii Papæ X. prædeceſſoris noſtri, quos præcipuos habet & colit Eccleſia illa Patronos, augere: necnon ipſius Ven. Fratris Joannis Antonii Epiſcopi votis obſecundare: eximioque amori, quo antedictus Cardinalis Nereus Patruus Noſter Eccleſiam ſuam Aretinam complectabatur, reſpondere: & noſtri pariter perenne aliquod monumentum extare volentes, ipſumque Joannem Antonium Epiſcopum a quibuſvis &c. cenſentes, necnon omnia & ſingula privilegia & indulta Apoſtolica, ſeu quavis alia auctoritate eidem Eccleſiæ Aretin., illiuſque Præſuli pro tempore exiſtenti, ſi quæ ſint quomodolibet conceſſa, præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eidem Joanni Antonio Epiſcopo & ſucceſſoribus ejus Aretin. Epiſcopis pro tempore exiſtentibus, ut ipſi impoſterum perpetuis futuris temporibus Pallio, Inſigni videlicet plenitudinis Pontificalis officii, ex eorum parte a Nobis & pro tempore exiſtente Romano Pontifice per eorum proprium nuncium ab eis deſtinandum cum ea, qua decet inſtantia, poſtulando, & de Corpore Beati Petri ſumendo, ſumptumque per unum & alterum Archiepiſcopos, ſeu Epiſcopos eis ſub forma a Nobis & Romano Pontifice pro tempore exiſten. aſſignanda, eodemque Pallio intra dictam Eccleſiam Aretinam diebus a Nobis, ut infra aſſignandis, uti; necnon Crucem in Diœceſi Aretina ferre ad inſtar Picinen. & Bambergenſis Epiſcoporum libere & licite poſſint & valeant, Apoſtolica auctoritate perpetuo ex gratiæ ſpeciali, quæ minime tranſeat in exemplum, concedimus, & indulgemus.

Sanctiſſimus D. N. omnia antiqua Privilegia huic confirmat Eccleſiæ.

Ejuſdem Epiſcopos Pallio inſignit, Crucis prælationem quoque concedens.

§.3. Dies autem, quibus Pallio præfato uti poſſunt, hi ſunt, videlicet: Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Beatorum Stephani Prothomartyris, & Joannis Euangeliſtæ, Circumciſionis, & Epiphaniæ Domini Feſti dies, Dominica Palmarum, Feria quinta majoris Hebdomadæ, Sabbathum Sanctum, Paſcha, Feria ſecunda poſt Paſcha, Aſcenſio Domini, Pentecoſtes, ac etiam tria vel quatuor Deiparæ Virginis, Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ, ac omnium Apoſtolorum, & commemorationis omnium Sanctorum, Dedicationis & Anniverſarii Conſecrationis, aliaque Eccleſiæ Aretin. præfatæ principalia Feſta, dies quoque quibus Clericorum ordinatio habetur.

Aſſignatio dierum ad hujuſmodi Pallii uſum.

§.4. Ut autem ſignum a Nobis, ſicut præfertur, conceſſum & indultum, non diſcrepet aſſignatis ſed quod geritur exterius, interius ſervetur in mente, Joannem Antonium Epiſcopum & Succeſſores ſuos Aretinos Epiſcopos pro tempore exiſtentes præfatos monemus, & hortamur attente, quatenus humilitatem & juſtitiam dante Domino, qui dat præmia, & munera elargitur, ſervare ſtudeant, quæ earum ſervant & promovent ſervatores; ac eamdem Eccleſiam Aretinam eorum Sponſam curent ſolicite, authore Domino, ſpiritualiter & temporaliter augumentare; Et ut conceſſione & Indulto præfatis pacificè frui valeant, quibuſvis Primatibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, uſu Pallii & Crucis prælatione præfatis ex Apoſtolicæ Sedis

Epiſcopos ad ſolicitam Eccleſiæ, Gregiſque curam adhortatur.

Hujuſmodi litterarum validatio etiam quoad obſervantiam.

Sedis benignitate gaudentibus, diſtrictius inhibemus in virtute ſanctæ obedientiæ, ne Joannem Antonium, & Succeſſores ſuos Epiſcopos Aretin. pro tempore exiſtentes præfatos, quovis modo ſeu prætextu ſuper præmiſſis audeant quomodolibet moleſtare, ac uſum Pallii hujuſmodi, Crucíſque prælationem quoquo modo impedire præſumant. Præſentes quoque noſtras literas ullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod ad id intereſſe habentes ſeu habere prætendentes vocati, & cauſæ, propter quas eædem præſentes deſuper emanaverint, verificatæ non fuerint, notari, in jus vel controverſiam, ſeu aliàs revocari non poſſe; nec per ſubreptionem vel obreptionem, aut intentionis noſtræ hujuſmodi defectum, obtentas præſumi, & ob id viribus carere; minuſque ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitionibus quantumvis generalibus, ac fortiſſimis clauſulis, & decretis irritantibus roboratis, comprehendi; ſed ſemper ab illis eſceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum, etiam ſub data per Joannem Antonium Epiſcopum & Succeſſores ſuos Aretin. Epiſcopos pro tempore exiſtentes præfatos eligenda, plenarie reſtitutas eſſe; ſicque & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi ac definiendi forma, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, motu ſimili decernimus & declaramus.

§.5. Quocirca dilectis filiis, noſtro & Sedis Apoſtolicæ Nuncio in Hetruria commoranti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditori generali, motu pari per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Antonii Epiſcopi præfati ſeu Succeſſorum ſuorum Epiſcoporum Aretinorum pro tempore exiſtentium hujuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ſibique in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter obſervari; non permittentes eos vel eorum aliquem ſuper uſu, Pallii & Crucis prælatione hujuſmodi quomodolibet moleſtari; Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque, ſuper iis habendis, ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, ſi opus fuerit, ad hoc auxilio brachii ſæcularis.

Non obſtantibus fe: re: Bonifacii Papæ VIII. ſimiliter prædeceſſoris Noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, quis vigore præſentium ad judicium non trahatur: ac aliis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis: &, quatenus opus ſit, Noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non tollendo jure quæſito: ac quibuſvis aliis Apoſtolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, ac quibuſvis quarumcumque Primatialium: Patriarchalium, Archiepiſcopalium, & Epiſcopalium Indulto, & conceſſione ſimilibus reſpective, ſuffultarum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis: ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio & ſcientia ſimilibus, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamſi de illis ac totis eorum tenoribus ſpecialis ſpecifica individua & expreſſa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariorum derogatio.

Seu ſi aliquibus communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici ſuſpendi vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

§.6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ea ubique fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Fides Tranſumptorum.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, indulti, decreti, declarationis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apoſtolorum ejus Petri & Pauli ſe noverit incurſurum. Ac Privilegii hujuſce ſervanda dignitas.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo, ſeptimo Kal. Novembris, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XV.

Dat. die 25. Nov. 1730. Pontif. I.

Conceſſio Privilegiorum pro nonnullis ſuis Familiaribus.

Similia Privilegia legenda ſunt, ab Anteceſſoribus quoque Pontificibus ſuis conceſſa Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilibus Fratribus Siuibaldo de Auria Patracen. cubiculi noſtri Præfecto: Carolo Majella Emeſſen. literarum noſtrarum in forma Brevis, quæ ad Principes ſcribuntur, Secretario: ac Franciſco Antonio de Valentibus Theodoſien. Archiepiſcopis, Datario: Nicolao Auguſtino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Secretarii noſtri Præfecto: & Nicolao Albini Leucen. Epiſcopis, Eleemoſynario Secreto: ac dilectis filiis Marcello Paſtari Arianen., Auditori: Paulo Folſi Forolivien., Pincernæ: Gregorio Aurelio Peruſin. Jacobo Leoni Romano, Veſtiario: Dominico Palazzi Mediolanen., Cajetano Lemer Romano, Gaſpari Mecoa Pampilonen., Joſepho Lavizzani Mutinen., Notarum Arcanarum Secretario: Franciſco Landi Placentin. Provinciæ Bononien., Petro Ludovico Jacquet Leodien., Dominico Volpi Baren., Antonio Leprotti Mutinen. Medico Secreto, Cubiculariis intimis ſeu ſecretis: & Donato Mariæ Antinori Florentin. Fratri Militi Magnæ Crucis, ac Bajulivo Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitan: Marchionibus, Alexandro Gregorio Capponi, Forerio Majori: Philippo Aſtalli, & Andreæ Maidalchini Romanis, itidem Cubiculariis ſecretis: Franciſco Mariæ Spannochi Senen. Subdatario, Angelo Belli Camerinen., Architriclino: Petro Valerii, Romano, Laurentio Sbatti Sabinen., Cajetano Panicci Ugentin., Franciſco Cajetano Diverſini Romano, Joanni Barba Neapolitan., Thomæ Alexio de Rubeis Neritonen, & Venantio Philippo Pierſanti Camerinen. Cappellanis Secretis: Cajetano Cardoni Romano, & Horatio Antonio Battari Veliternen., Clericis Secretis: & Joſepho Mariæ Cardoni Lucen., Antooio Civile, Carolo Sciampagna, Joanni Giandotti, Petro Pozzi Romanis, & Joanni Orbicciani Lucen. cubiculi noſtri Adjutoribus: necnon Donato Antonio Civitella Beneventan., Magiſtro Domus noſtræ, & Antonio Durani Montisflaſconen. reſpective Civitatum, vel Diœceſum, Clericis ſeu Presbyteris vel Laicis, Palatii noſtri Apoſtolici, Ratiocinatori, familiaribus continuis commenſalibus noſtris: ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia devotos & fideles ſuos, illos præſertim, qui grata familiaritatis obſequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis ac præclaris dignitatum titulis decorare & ornare; necnon ſpecialis benevolentiæ favoribus amplecti ſolet, prout perſonarum qualitatibus conſpicit convenire.

Familiares ſuos nonnullis exornat Privilegiis,

§.1. Hinc eſt, quod Nos ad grata familiaritatis obſequia, quæ vos, qui etiam continui commenſales noſtri exiſtitis, & quilibet veſtrum nobis hactenus impendiſtis, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtitis; necnon ad vitæ ac morum honeſtatem, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus perſonas veſtras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes; ac propterea eaſdem perſonas veſtras peculiaris favore gratiæ, ac ſpecialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo ſublimare volentes, voſque & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtitis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, Motu proprio, non ad veſtram vel alterius pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, & certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vos & quemlibet veſtrum reſpective in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios (ſine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium recipimus, ac Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediate vel immediate ſubjectorum Cives cum omnibus juribus, juriſdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis & conſuetis creamus & conſtituimus; ac in numerum & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum & Terrarum prædictarum referimus & conſcribimus; Vobiſque, etiamſi habitum & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cœteri omnes Notarii noſtri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites & Nobiles, (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas, itaut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi ad gradus promovendi, Notarios ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis & Comitibus præfatis prætenſa, itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum & inane exiſtat, quidquid ſecus per vos aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit) necnon Cives originarii etiam in Dignitatum, Beneficiorum & Officiorum Eccleſia-

For Sedis Apoſt. Notarios,

Lateranen. Comites, ac auratæ Militiæ Equites creat;

Digitized by Google

Et ad quæcumque Officia, atque Beneficia conſequenda abilis declarat.

eleſiaſticorum & Sæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum, vacautlum, aſſecutione & exercitio tam in Urbe quam io omnibus & ſingulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum & gentium, uecnon Seſſionum, & Conventuum, utuutur, potiuntur & gaudent, ac uti potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum; non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter & æque principaliter, acſi privilegia, facultates, exemptioues, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti potiri & gaudere, ac in omnibus & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis inſtrumentis & ſcripturis publicis & privatis, deinceps nomine veſtro conficiendis, Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente ptocreatos; necnon Romanæ & aliarum Civitatum & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inſcribere & illis ſubſcribere valeatis: ac pro veris & oon fictis Notarils, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nibilque, qualecumque illud fuerit, cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium vel obreptitium aut invalidum, ſed illud idem efficax io omnibus cenſeatur; oecnon hoooris cauſa inſignia Gentis noſtræ, ſive integre ſive cum veſtris reſpective compoſita, geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eorum Beneficia a quibuſvis eximit oneribus.

§. 2. Et inſuper vos, veſtraque Beneficia & officia Eccleſiaſtica quæcumque quotcumque & qualiacumque, illorum fructus res & jura, ubicumque Locorum Regnorum & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate vel immediate ſubjectis conſiſteotia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia & immobilia ac ſe moveotia, necnon actiones & jura præſeotia & futura cujuſcumque qualitatis quantitatis & naturæ, ac cujuſvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus, hujuſmodi ſint vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro veſtris & familiarum veſtrarum uſibus emenda, ab omnibus & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam cbaritativis, necoon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus & contributionibus tam urbanis quam ruſticis, ordinariis & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mæuium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis, trauſitus ſeu paſſus & vecturæ, etiam in aliud Territorium ſeu Provinciam terra, mari & flumine; necnon equorum mortuorum ſtabulationum militum, Iuſtitutioois Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Iofideles dumtaxat excepta) ounc & pro tempore impoſitis; ita quod vos & quilibet veſtrum nihil omnino horum aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium & tributorum hujuſmodi redemptores conductores & exactores, quocumque privilegio exemptione & facultate ſuffultos, aliàs quam ut præfertur, valeatis coarctari (quaudiu ſervitiis noſtris iuſtiteritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Super Beneficiorum pluralitate diſpenſat:

§. 3. Ad bæc vobiſcum & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major & priucipalis, Canonicatus, & Præbenda, Perſouatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, admiuiſtrationem, vel officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum aliàs cauonice conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut aliàs aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere; & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam uon requirant, inſimul quoad vixeritis, retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inſervieritis, tantum iu Beneficiis Eccleſiaſticis, etiam curatis (nun tamen Parochialibus, uec Curatis cura animarum parochianorum) per vos pro tempore reſpective obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi Dignitates in Chatedralibus, etiam Metropolitanis, poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi princ pales fuerint, perſonaliter reſidere nou teneamini; nec per locorum Ordinarios aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis, inviti compelli poſſitis; omneſque & ſingulos nibilominus veſtrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceotis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere exigere & levare; ac interim vel poſtmodum, ſi volueritis, in Romana Curia vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antiſtite gratiam & communionem ejuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora a jure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi aliàs ad id idouei reperti fueritis, (ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus) promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare; necnon etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, leges & jura civilia etiam publice in Scholis & Univerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire; & ſi habiles & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promovere facere, ipſaque jura etiam publice docere, atque Judicis Advocati & Procuratoris officio in cauſis Eccleſiaſticis & Civilibus tantum exercere libere & licite poſſitis & valeatis, auctoritate,

Ac reſidentia iners:

Nec non ſuper receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinatium.

& te-

& tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Eiſdem privilegium eligendi ſibi Confeſſarium elargitur, cui peramplas S. Sua concedit facultates.

§.4. Liceat quoque vobis & cuilibet veſtrum, aliquem idoneum & approbatum ab Ordinario Presbyterum ſæcularem vel cujuſvis Ordinis regularem in veſtrum eligere confeſſorem, qui vita cujuslibet veſtrum comite vos & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter vel generaliter reſervata exiſtat: & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus: homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas, etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos vel alios Superiores Prælatos) de præterito inlectionibus, ſeu conſilii vel favoris ad id præſtationibus: jejuniorum omiſſionibus (uon tamen recitationis Horarum canonicarum, aliorumque divinorum Officiorum): & denique ab omnibus & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domioi publicari conſuetis, ſemel tantum in vita & mortis Articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus, ſemel in anno confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apoſtolica abſolvere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem: necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum, caſtitatiſque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Penſionum tranſlationem ad ſum. 300. ducat. ab eis fieri quocumque tempore, ac quibuſcumque perſonis concedit.

§.5. Vubiſque ulterius, & cuicumque veſtrum reſpective, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ io dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam. ad id per vos reſpective coram Notario & teſtibus fide dignis eligendi ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper Menſarum Abbatialium ſeu Capitularium ac Epiſcopalium & Archiepiſcopalium ac quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obveutionibus, & diſtributionibus etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obvenriones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore aſſignata & reſervata, ac aſſignanda & reſervanda, pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum, quandocumque alicui veſtrum reſpective placuerit, ſimul vel ſucceſſive, in toto vel in parte, etiam in cujuslibet veſtrum mortis articulo caſſare & extinguere; ac poſtquam caſſatæ & extinctæ fuerint, alias ſimiles penſioues annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributiouibus, & emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obveotiones, diſtributiones, & emolumenta bujuſmodi uſque ad ſummam & quantitatem prædictam, uni vel pluribus aliis perſonis etiam per vos nomioandis, etiam quæcumque quotcumque & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus & expectantibus, Clericis, ſeu Clericali caractere inſigniri voleutibus, etiam eis, quoad vixerint, ſeu eorum Procuratoribus, ad id ſpeciale ab eis mandatum babentibus, iiſdem modo & forma, quibus vobis aſſignatæ & reſervatæ, ſeu aſſignata & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas vel illa aliàs caſſari & reſervari de novo faciendi facultatem non habueritis; ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi etiam pluries caſſata & de novo aſſignata fuerint uſque ad ſummam & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus & aſſignationibus hujuſmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi conceſſis & contenris, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam quoao quaſi poſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſoluendas, ſervata tamen forma Conſtitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI Prædeceſſoris Noſtri ſuper tranſlationibus penſionum editæ, reſervare conſtituere & aſſignare valeant, auctoritate & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Necnon facultatem teſtandi de fructibus Beneficiorum.

§.6. Necnon etiam vobis, ut de omoibus & ſingulis Domibus, Prædiis, Poſſeſſionibus, Terris & locis, ac juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus & immobilibus, quæ tamen non ſint Altaris ſeu Altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divino cultui, ſeu uſui deputata. ſeque moventibus cujuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & conditionis exiſtentibus, ac juribus & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum etiam Cathedralium & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura & ſine cura, Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus & diſpenſationibus Apoſtolicis io Titulum, Commendam, adminiſtrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis; ac fructuum, reddituum, & proveutuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus, vobis reſervatorum & aſſignatarum,

Digitized by Google

rum, ac reſervandorum & aſſignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum: nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet ſpectantibus & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra & cujuslibet veſtrum induſtria & labore quomodolibet & undecumque, licite tamen, acquiſitis & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quavis occaſione vel cauſa ſeu contemplatione ad vos perventis & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipſa exiſtentibus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, acſi ſpecifice & ſigillatim exprimerentur & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis & debendis, (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit, ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibuſvis aliis ſimilibus vel diſſimilibus facultatibus habitis & habendis, tam pro decentibus & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem & uſum, ac aliàs pro arbitrio & voluntate veſtris & cujuslibet veſtrum abſolutis, teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tam inter vivos quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni coram duobus vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta vel ſubſcripta, & aliàs in omnibus & per omnia prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari ſeu diſponere velitis & intendatis, ſemel atque iterum aut pluries diſponere ſtatuere & ordinare, itaut quidquid teſtatum geſtum aut ordinatum, ſeu aliàs diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat; ipſaque teſtamenta, codicillos, & diſpoſitiones, ordinationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam & liberam concedimus facultatem.

§.7. Et inſuper ſtatuimus & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia vel extra eam, tam continua quam interpolata inibi cuiuslibet veſtrum reſpective manſione, ac etiam extra beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolia cujuſcumque quantitatis & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant; & illis deficientibus, inter familiares veſtros arbitrio perſonæ ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu executores omnino exequi & adimplere, illique ſe conformare in omnibus & per omnia debeant.

> Nonnulla earum Conſanguineorum, vel his deficientibus familiarium favore ſtatuit, ſi illos ab inteſtato obire contingat.

Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia, forſan a vobis etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra, pro dicta ſumma ſex millium ducatorum approbamus & confirmamus, omneſque & ſingulos juris & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint vel fuerint, quod ſpecialis ſpecifica & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis: ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe vel indirecte quovis quæſito colore vel ingenio moleſtare audeant quoquomodo, vel perturbare.

§.8. Ac decernentes, prædicta omnia & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit tam vigore præſentis quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere & in ſpe-

> Extenſio conceſſionis hujuſmodi ad peculiares caſus.

cie

Digitized by Google

cie faciendarum cum inde ſecutis & ſecuturis, etiamſi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Eccleſias & Beneficia, perſonalem reſidentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis re. me. Pii Papæ IV. prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extra illam quomodocumque decedentes, ſeptimo Kal. Decembris, Pontificatus ſui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem Fidei, & Divini cultus augumentum, ac conciſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis & editis, minime comprehendi; ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub poſteriora data, etiam cum derogationibus & clauſulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis decretis, per vos eligenda apponendis, & latiſſimæ ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque & efficacia fore; necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios & omnes effectus, quos de jure, ſtylo, conſuetudine, aut aliàs quomodocumque ſortiri poterunt, ac vim veri legitimi jurati ſtipulati validi & efficacis contractus inter vos ex una, & ac Nos & Cameram prædictam ex altera, partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles vel diſſimiles gratias vobis conceſſas & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus & per omnia, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendam, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis vel Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; & ſic in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium Præſidentes & Clericos, in quavis cauſa & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputat ſpeciales Literarum harum Exequutores;

§. 9. Quo circa Ven. Fratribus noſtris Oſtien., & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum, per ſe vel alium ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui & gaudere; non permittentes, vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari inquietari vel perturbari: Contradictores quoslibet & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravan. invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis quibuſcumque ſpecialiter derogans.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris etiam noſtri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur: necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus: ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & impoſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato: ac re. me. Alexandri Papæ VI. pariter prædeceſſoris noſtri, tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente: necnon ejuſdem Bonifacii Papæ VIII. per quam conceſſiones, fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis, fieri prohibentur: ac Pii Papæ IV. prædeceſſoris etiam noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis & regiſtrandis; ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere teneamini: ac ſimilis re. Urbani Papæ VIII. pariter prædeceſſoris noſtri de penſionibus aliàs translatis iterum non transferendis: ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum no-

noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus; necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus tam Urbis quam aliarum Civitatum & Locorum, quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum; necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum Provinciarum, & Urbia, ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis; etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet conceſſis utendo, vos per vos vel procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos impoſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque indultis & literis Apoſtolicia, dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliiſque prædictia; ac illorum Communitatibua, & Univerſitatibus, aliiſque perſoois etiam particularibus; necnon Archiepiſcopis, & Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores Noſtros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam conciſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum Statuti & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum inſtantiam, ſeu illorum contemplatione in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis; etiamſi in eis ac ſtatutis & ſtabilimentis prædictis caveatur expreſſe vel tacite, quod Urbis niſi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiia conferantur; quodque nonnullarum Eccleſiarum Beneficia niſi per perſonas illuſtres vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expreſſo qualificatos, obtineri non poſſint; & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſint, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valorem aſcendentia poſſederint, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimentorum prædictorum diſpoſitione, penſionibus, Clericis Sæcularibus, & aliis perſonis, etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari non poſſint; quodque ſtabilimentis & privilegiia prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatoriis efficaciores & inſolitas clauſulas derogari non poſſit, nec derogatum cenſeatur, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magiſtri & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, ſintque literæ derogationis hujuſmodi etiam per dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aut alias literas diverſis temporibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non aliàs; necnon alio modo, & ſemper in omnibus, quæ ſic fient, etiam de ſimili conſilio, derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illarum effectum ſortiantur de conſenſu Magiſtri & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quodque ipſi Exactores & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem ſeu contributionem cogere & compellere poſſint ſeu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, acſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat in genere & in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

De Fidei profeſſione, & Fidelitatis juramento per eoſdem emittendis Familiares ante creationem in Sedis A. Notarios.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios vobis, ut ſupra facta, perfrui valeatis, in manibus alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ profeſſionem Fidei juxta articulos, pridem a Sede prædicta propoſitos, expreſſe emittere, & ſolitum fidelitatis juramentum præſtare omnino teneamini.

Fides Tranſumptorum, &c.

§. 12. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus ſimiles teſtandi de bonis, ac penſiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, quorum reſpective etiam familiares continui commenſales erant, conceſſæ fuerunt, præſentes literæ quoad facultates teſtandi de bonis, & transferendi penſiones hujuſmodi minime ſuffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Novembris 1730. Pontificatus noſtri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XVI.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif. I.

Creatio XXV. Puerorum honorariorum in Comites Palatinos, & Auratæ Militiæ Equites occaſione ſolemnis equitationis a Vaticano ad Lateranum &c.

Dilecto Filio Equiti Gaſpari Patti

CLEMENS PAPA XII.

Exordium.

DIlecte fili ſalutem &c. Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum eſt, ut qui erga illum devotionis & obſequii ſigna demonſtrant, iidem ab ipſo Romano Pontifice honoribus & gratiis decorentur.

Creatio hujuſmodi ex d. cauſa.

Cum itaque nuper in ſolemni equitatione, qua Nos inſigni S.R.E.Cardinalium, Antiſtitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu, pompa celebri, & multorum Adoleſcentulorum nobilium ſeu puerorum honorariorum ad latus noſtrum adſtantium corona ſtipati, lectica e Palatio noſtro Vaticano ad Eccleſiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris eſt, proceſſimus, Tu unus ex Adoleſcentulis ſeu Pueris honorariis hujuſmodi extiteris: Nos propterea, ut aliquod paterni noſtri affectus in familia tua extet munimentum, te peculiari benevolentiæ noſtræ favore proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia ac mera liberalitate noſtris, te Auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranen. & Palatii Apoſtolici Comitem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facimus & creamus, teque aliorum

Cum collatione Privilegiorum, quibus cæteri Palatini Comites fruuntur.

Equitum & Comitum hujuſmodi numero & conſortio favorabiliter aggregamus, tibique ut Torquem aureum, ac enſem, & aurata calcaria geſtare, necnon omnibus & ſingulis privilegiis, gratiis & indultis, exemptionibus & prærogativis, quibus alii Equites & Comites hujuſmodi de jure uſu & conſuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas) uti frui & gaudere libere & licite valeas, earumdem tenore præſentium concedimus & indulgemus.

In contrarium non obſtantibus &c.

Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Decembris 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

Similis pro ſingulis aliis Pueris honorariis juxta notulam inferius poſitam. Dat. ut in præcedenti.

F. Card. Oliverius.

Nominati dall' Eminentiſſimo Camerlengo.

Nomina xxv. Puerorum.

Sig. Cavalier Gaſparo Patti.
Sig. Conte Ceſare Panimolla.
Sig. Baron Giovanni Puget.
Sig. Marcheſe Adriano Canale.
Sig. Criſtofaro Fonſeca.

Dall' Eccellentiſſimo Primo Conſervatore.

Sig. Marcheſe Innocenzo del Bufalo.
Sig. Marcheſe Nicola del Bufalo.
Sig. Marcheſe Curſio Muti.
Sig. Marcheſe Mario Muti.
Sig. Conte Aleſſandro Orſini.

Dall' Eccellentiſſimo Secondo Conſervatore.

Sig Conte Ceſare Alfani.
Sig. Franceſco della Vetere.
Sig. Aleſſandro Bonechi.
Sig. Conte Aleſſandro Ferretti.
Sig. Marcheſe Giuſeppe Nunez.

Dall' Eccellentiſſimo Terzo Conſervatore.

Sig. Marcheſe Giuſeppe Maccarani.
Sig. Marcheſe Nicolò Giugni.
Sig. Cavalier Silvio Vicentini.
Sig. Giovanni Carlo Cittadini.
Sig. Marcheſe Emerico Bolognini.

Del Signore Priore de Caporioni.

Sig. Baron Pompeo Scarlatti.
Sig. Antonio Amadei.
Sig. Conte Franceſco Mei.
Sig. Angelo Fagnani.
Sig. Gaetano Cotettini.

XVII.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif. I.

Leges publicæ Scientiarum Academiæ Cervariæ, in Cathalonia a Philippo V. Rege Catholico inſtitutæ, auctoritate Apoſtolica confirmantur, conceſſis Academiæ hujuſmodi nonnullis Privilegiis.

CLEMENS PAPA XII.

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IMperſcrutabilis Divinorum Judiciorum altitudo ſtatim atque humilitatem noſtram ad ſublime Apoſtolicæ Dignitatis culmen, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio evexit, inter multiplices, & quæ nobis occurrerunt Apoſtolatus Univerſi curas ad propagandas confovendaſque ſtudiorum generalium Univerſitates, per quas ſpiritualibus Evangelicæ Diſciplinæ armis inviſibiles militantis Eccleſiæ hoſtes triumphali certamine profligantur, peculiari ſolicitudinis ſtudio mentis noſtræ aciem jure optimo converti-

Studiorum Univerſitates quantum Religioni ſtabiliendæ, propagandæ, & vindicandæ conferant.

vertimus. Hinc ubi operoſa Chriſtianorum Principum, præſertim chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi V. Hiſpaniarum Regis Catholici, divinam rem io eorum Regnis oon ſolum valido temporalium armorum, verum etiam cæleſti Sacrarum literarum clypeo tueri ſatagentium, Religio, ſi quas Uoiverſitates hujuſmodi ab eorumdem Principum locupleti manu, ad majorem Dei gloriam, eorum Regiæ largitatis laudem, & Populorum ſuorum ornamentum noviter erectas, & approbationis aliiſque Apoſtolicæ noſtræ liberalitatis inſignibus nobis exhibet decorandas, hilari paterni noſtri amoris amplexu eas excipimus, & illuſtria erigentium chariſmata laudantea, eaque æmulantes in Domino æquo aoimo, & provida manu omnia deſuper impartimur, quæ felici ipſarum Univerſitatum ſucceſſui, & perenni ſuorum fundatorum mouumento coоſpicimus in eadem Domino ſalubriter expedire.

Academiæ Cervariæ a Sereniſs. Philippo V. Hiſpan. Rege erecta, privilegiis munita, ac ſaluberrimis firmata ſtatutis.

§.1. Cum itaque, ſicut accepimus, chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus hoc nomine V. Hiſpaniarum Rex Catholicus, cupiens, prout vere Catholicum decet Regem, ut in ſingulis Regnis & Principatibus Regiæ ſuæ Ditioni ſubjectis, oon ſolum temporalis, verum etiam ſpiritualis res, ad Divini nominis gloriam, & eccleſiaſticæ diſciplinæ augmentum efflореſcat in dies; & attendens quantum ad id utilitatis afferre ſoleant approbatæ ſtudiorum generalium Univerſitates, unam ſtudii generalis hujuſmodi Univerſitatem in conſpicuo, & ſibi pergrato oppido Civitate nuocupato CERVARIÆ Celſonen. Diœceſ., quod nobiliſſima ameuitate cœli, & ſoli ubertate ſupra collem, qui cognomine fluvio alluitur, ad umbilicum ſere Provinciæ Cathalauniæ poſitum exiſtit, maximis quibuſque uoo diſparem, & iuter omoes Uuiverſitates hujuſmodi Europæ io ejus ædificii magoitudine æmulam pro adoleſcentibus, præſertim ex Principatu Cathalauniæ oriundis, & ad eam pro inibi juris Canonici, Theologiæ, aliarumque eccleſiaſticarum ſcientiarum, & ingenuarum artium ſtudiis incumbere cupientibus, cum congruo Lectorum, Magiſtrorum, Præceptorum & Doctorum, Jus ac Theologiam, necnon ſcientias & artes præfatas legentium & doceotium, illuc introductorum, Bidellorum, aliorumque Mioiſtrorum eidem Uoiverſitati inſervientium numero, propriis regiis ejuſdem Philippi Regis ſumptibus erexerit & fundaverit, eamque ſic erectam & fundatam pro illius, necnou Juvenum, ac Lectorum, Magiſtrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum inibi inſervientium præfatorum congrua manutentione & ſuſtentatione redditibus Regiis dotaverit; ac etiam ditare voluerit, variiſque privilegiis, immunitatibus, gratiis, & exemptionibus ex ejus Regia liberalitate perpetuo donaverit, & ad ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur erectæ fundatæ & dotatæ, illiuſque perſonarum, rerum, & Bonorum Spiritualium & temporalium curam, regimen, & adminiſtrationem, ac Juveuum præſatorum pro tempore recipiendorum & admittendorum receptiooem, admiſſionem, victum, amictum, inſtructionem, diſciplinam, ſtudiorum directionem, aliaque ad providum ejuſdem Univerſitatis a præſato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, gubernium ſpectantia quomodolibet & pertinentia, infraſcripta Statuta deſuper edi curaverit teuoris ſequeutis, videlicet.

Conſtitutiones Achademiæ Cervarienſis.

TITULUS PRIMUS.

De Audientia Scholaſtici.

§.2. Ut Achademia Cervarienſis diſciplinarum omnium laude floreſcat, & diligentius exculta, nova ſemper pietatis ac literarum incrementa ſuſcipiat; neve, quaſi anarchiæ genus, turbuleuter feratur; ſed certo & in perpetuum valituro jure gubernetur, Scholaſticus ſive Cancellarius, qui univerſam Achademiæ Præfecturam obtinet, tanquam Pater præ omnibus ſolertius invigilet, ut Univerſitatis hujus Statuta & Sanctiones, quorum tutela ejus fidei & ſolicitudini concredita eſt, & ſuper quæ conſcientia ejus graviter oneratur, omninu tam a Doctoribus quam a Diſcipulis accurate ſerveutur. Interim ſedulo etiam provideat & curam gerat, ut Scholares ſinguli vita & moribus ſpecimen virtutis & probitatis exhibeant; & ſtudio, quo par eſt, in literarias exercitationes incumbant, ac ſi quos deſides & flagitioſos, ſive ludo aut luxui deditos, & aliorum inpietate & bonis artibus progreſſui officientes comperetit, auctoritate ſua opportune in eos animadvertere non deſiſtat: Contra quos, ſi ſic opoitere cenſuerit, ſummarie & de plano procedet.

De Vicario Scholaſtici ejuſque officio.

Poterit vero Scholaſticus ſive Cancellarius idoneum ſuæ juriſdictionis Vicarium conſtituere, qui Clericus quidem ſit, non tamen conjugatus, qui nec in Achademia Cathedram obtineat, nec a Civitate Cervariæ ſit oriundus, aut ibidem antea per juge decennium commoratus (quod tamen in Vice-Scholaſtico deputandu uon tenebitur obſervare) quique pru Tribunali jus cuique reddat, & cauſas tam civiles quam criminales attente diſcutiat. Præterea uoa cum Apparitoribus & Bidellis ſcholas crebro circumeat: Scholares ſuis etiam in hoſpitiis, modo ne Profeſſurum convictores ſint aut commenſales, diu noctuque cum oportuerit inviſat: Cui mox ingreſſuro inquilini domorum januas adaperire debeant: Qui otioſos inſuper & male feriatus per plateas & compita intempeſtive oberrantes cogat in ædes pruprias ſe recipere, ut ubique pacate utiliter & honeſte Achademicorum vita tranſigatur.

De modo procedendi in cauſis civilibus Scholarium.

In cauſis civilibus Scholarium ſummarie procedatur; Io iis præcipue, quæ modicam ſummam non excedunt, videlicet mille regalium. Cum vero res ea ſuerit, quæ plenariam cognitionem deſideret, ut litigantium commodo laborum & impenſarum ratio habeatur, quam brevius fieri poteſt examinanda & definienda erit. Regula autem & nor-

ma judicialiter procedendi ſit juata Audientiam Eccleſiaſticam Illerdenſem.

Ne quid Achademia detrimenti eapiat, Curia Sæcularis, ab Schulaſtico ejuſve Judice requiſita, opem & auxilium, dummodo pro exercenda ſive tuenda juriſdictione deſideraverint, ipſis impertiri debeat, eapenſis tamen Acbademiæ, ſi ob id ab Urbe longius proficiſci contigerit.

De cauſis criminalibus.

Judex Achademicus (in criminalibus præſertim) ſoli Notario, examen Teſtium non committat. SI tamen id cogente aliquando neceſſitate fecerit, perſonam integram ipſi conjungat; nec ullum pignus ratione debiti civilis ab Scholaribus auferri, aut eorum libros venundari patiatur, niſi adverſus eos, quos prope diem de tuga ſuſpectos eſſe conſtiterit.

Apparitor Cancellarii mandatum pignoris capiendi non uiſi Tabellione præſente exequatur, nec niſi confecto Inventario, juxta quod res hujuſmodi haſtæ publicæ ſubjiciantur; neque interim pignora ipſe, ſed fidus ſequeſter ab Scbolaſtico vel Judice deſignandus detineat. Scbolarium arcas & armaria quovis quæſito prætextu aperire non audeat, niſi Scbolaſtici vel ejus Judicis facultate de ſeripto oſtenderit. Si ſecus fecerit, prima vice quinquaginta regalibus hoſpitali adjudicandis mulcletur: ſecunda iu annum ab officio a Scholaſtico ſuſpendatur.

Officiales omnes a Cancellario deſtinandi Achademiæ foro non gaudeant, quin prius habuerint deputationis ejuſdem legitimum documentum, & jurato caverint pecunias a nemine, ultra quod jura ſanxerint, accepturos; Quas ſi aliquando, tametſi ſui muneris obeundi obtentu, fraudulenter extorſerint, pœna quadrupli eoberceautur hoſpitalis compendio aſſignanda.

De Viſitatione Scholarum quolibet menſe per Judicem facienda.

Judex unoquoque menſe ſingula docentium inviſat Gymnaſia; atque ut commodius ſuu muneri ſatisfaciat, aliquis Profeſſorum pro diverſitate facultatum eumdem ſociabit. Quod etiam, cum opus viſum fuerit, Cancellarius ipſe præſtabit, ut ita in docendis & addiſcendis bonarum artium diſciplinis majora ſiot tum Præceptorum tum Diſcipulorum incitamenta; quos non ſpes tantum præmiorum alliciat, ſedmetus quoque pœnarum abſterreat, dum tantam a Scbolarcha ſuper hiſce rebus diligentiam & vigilantiam noverint adhiberi.

Nunquam Judex permittat Pauperes per ſcholas ſtipem cogere, ſed ad valvas tantum Achademiæ ſubſiſtere.

Caneellarius per ſe interſit præcipuis Achademiæ functionibus, ut rite & de more peragantur; idque tantum per Vice-Scbolaſticum a ſe conſtituendam præſtare poſſit, ſi juſta de cauſa e Civitate Cervariæ adſuturus ſit, aut, ſi adfuerit, valetudine impediatur.

TITULUS II.

De Concilio Achademiæ.

De loco cogendi Concilium.

§.3. Concilium ſive Definitorum, ſive plenum, non alio eogi poſſit, quam in locum Achadeniæ ad id peculiariter deſtinatum; nec quin pridie omues Concilio interfuturi & laturi ſuffragia ab altero Bidello per ſchedam Scbolaſtici manu ſignatam, & rem, quæ in eodem Concilio diſcutienda ſit, continentem, convocentur; niſi ſecus fieri pro negotiorum qualitate aliquandu expediat. Quod ſi plerique accedere ſubdole renuerint, vel ſub pœna præſtiti, vel alio congruenti juris remedio adigantur.

Locorum aſſignatio pro ſeſſionibus in Aula Conciliari.

In Aula Conciliari ſint duæ menſæ, altera ante Sebolaſticum, ſupra quam campanula & Statuta Acbademiæ collocentur; e regione altera, in qua Seeretarius babeat binos codices, alterum ad Decreta Achademica, alterum ad mandata deſcribeuda: Theologi & utriuſque Juris Profeſſores promiſcue inter ſe, ſervato tamen antiquitatis ordine, aſſideant: Deinde Medici: ae demum poſtremis ſubſellis Philoſophi; atque ita pariter inter ſingulos ex ſingulis harum claſſium juxta gradus antiquitatem ſeſſio diſponatur, præterquam in propugnatione Theſium, ubi antiquior in ea facultate principem locum obtinebit. Caveat omnino Scholaſticus, ne in dicendis ſententiis ordo prævertatur, neve convicia offeuſiones aut jurgia ſuboriantur.

Bidellus per ſe, vel ſi legitime impediatur, per perſonam idoneam, poſtquam ſingulos Coucilio acceſſuros, exbibita præfata ſcheda, de re agitanda certiores fecerit, eam poſtmodum ſub pœna unius regalis Secretario tradat, qui ſtatim Concilio adſidentibus, eamdem recitet, & tranſcribat in codicem pro eaordio reſolutionis Conciliaris mox capiendæ: Quod ſi præſtare neglexerit, duorum regalium mulctam ſuſtinebit.

De numero ad hujuſmodi habenda Concilia requiſito.

Definitorum Concilium (in quo præſertim de rebus ad annuos Achademiæ redditus ſpectantibus, & Officialium renuneiatione agi debet) legitime baberi non poſſit, niſi tredecim Doctores aut Magiſtri adfuerint ex Definitorum claſſe Concilium vero plenum (in quo de eæteris ad Achademiam pertinentibus deliberandum eſt) viceno Doctorum aut Magiſtrorum numero, præter Scholaſticum conſtabit.

De ſuffragiis.

In utroque autem, vel viva voce vel per ſecretum Scrutinium, ſi res ita poſtulet, aut ita fieri Suffragatorum quilibet deſideraverit, Doctorum aut Magiſtrorum ſuffragia eacipiantur.

Si omnes quaſi per inſtinctum & afflatum in eamdem ire velint ſententiam, ſat erit, Scholaſticum palam ſciſeitari, num quis diſſentiat, ut ejus quoque ſuffragium in acta referatur. Dum vero palam voce feruntur ſuffragia, ſuum poſtremus pronunciet Scholaſticus, ne libertati vocalium officiat: mille merapetinos, ſi ſecus faxit, ad compendium Hoſpitalis perſolvat.

Si res in Concilio diſcutienda ſeereto indigeat, ne quod ſancitum decretumve fuerit, quibus par non eſt, innoteſcat, Scholaſticus eunctos ſilentii Sacramento obligabit.

Semel decreta nec reſcindenda, nec iterum proponenda.

Quæ ſemel rite per Concilium decreta fuerInt, non reſcindantur, nec rurſus proponantur, niſi tres ex quatuor Concilii partibus

bus rationabiliter id expedire cenſuerint; nec Scholaſticus ipſe, quin exequantur, aut impedire aut retardare poſſit; mulctam alioquin ſex mille merapetinorum pro ſingulis vicibus incurſurus, Hoſpitali applicandam; & nihil demum, ultra quod præſcriptum eſt in ſcheda, in ullo cætu agitetur.

De abſentium ſuffragiis.

Nemo (tametſi jus ſuffragii cæteroquin habeat, vel ſit ipſe Cancellarius) illi Concilio interſit, in quo de re ad ejus damnum, aut commodum manifeſtò & præcipue pertinente agi debeat; nec abſens, quamvis legitime impeditus, ſuffragium ſuum uni ex eligentibus demandare poſſit.

Si quem vero ex iis, qui adſunt, impetrata prius a Cancellario venia, cœtu abire contigerit, dummodo rem, de qua in concilio agitur, probe intellexerit, fas erit illi propriam ſententiam Secretario aperire, & ferendi ſuffragii vicem demandare, ut inter cætera præſentium ſuffragia recenſeatur.

Fores Aulæ Conciliaris Magiſter ſilentii circumſiſtat, ut præſto ſit ad campanulæ ſonitum Cancellarii vocantis imperio.

De electionibus officiorum.

In rebus gratioſis a Concilio definiendis per albos nigroſve calculos Scrutinium peragatur, illis conceſſam, his vero negatam gratiam indicantibus. Electio officiorum, diſtributis per Secretarium teſſerulis, & a ſingulis a Cancellario ad ioſimi ſubſellii Doctores in loculos immiſſis, rite peragatur; mox per Secretarium palam & apperte colligendis & promulgandis: atque is demum habeatur electus, in quem pars Concilii major conſenſerit. Cæterum ſi in Scrutinio ita in plures diſpertiri ſuffragia contigerit, ut ad nullum debitus eorumdem numerus perveniat, rurſus ineunda erit electio inter eos dumtaxat, in quos major pars ſuffragiis annuerit.

Conciliis omnibus Cancellarius ipſe interſit; ejus tamen locum & vicem, ſi abſens fuerit, Eccleſiaſticus antiquior ſubeat. Si quando res occurrerit digna conciliari conſultatione, & convocationis ſchedulam Scholaſticus exhibere detrectaverit, Profeſſores omnes proprietarios apud Antiquiorem convenire licebit; & dummodo e tribus duæ partes conſentiant, duo ex ipſis una cum Achademiæ Secretario ſchedam requirent a Cancellario; quam ſi non impetrent, antiquior Eccleſiaſticus ſchedulam Achademico ritu ſignabit, & Concilio mox cogendo præſidebit.

De peragendis a Secretario.

Secretarius in librum quotannis ad id paratum referat perſpicue & diligenter, quæcumque a Concilio fuerint decreta; parique ſedulitate ſingulorum deſcribat ſuffragia, nulliuſque roboris & momenti cenſeantur ea, quæ in Conciliari codice rite non fuerint conſignata. Si vero contigerit, atteſtationem conciliaris decreti exhiberi oportere, ſat erit affirmare, In id majorem Concilii partem conſenſiſſe, quin ſigillatim fiat ſuffragiorum recenſio. Petenti etiam proprii ſuffragii, quod in Concilio tulit, atteſtationem, eam Secretarius ad Cancellarii juſſum præſtabit.

Quæ contra Conſtitutiones decerni int[…]

Si in Concilio, ſive Definitorum, ſive pleno, adverſus ipſas Achademiæ Conſtitutiones aliquid decernatur, ſit ipſo jure irritum & inane; Quod proinde in ipſo palam conſeſſu Secretarius pronunciabit, ut Syndicus, qui propterea ſingulis Conciliis intereſſe tenebitur, Suffragatores obteſtetur, ne velint Conſtitutionibus refragari. Quod ſi minime impetretur, a Scholaſtico rogabit, ut irrita Concilii acta declaret. Quod ſi Secretarius & Syndicus ipſe, aut aliquem veriti, aut alio quovis reſpectu ſatisfacere muneri ſuo neglexerint, quilibet e Concilio poterit hoc munus obire; Syndicus vero & Secretarius & officio & ſalario illius anni priventur.

Conciliis decerni contigerit, irrita declaranda.

Ubi Concilium aut juxta Conſtitutiones aut extra ordinem negotium aliquod Doctoribus vel Magiſtris conficiendum injunxerit, illud ſuſcipere, & diligenter obire ad præſcriptum Concilii obligentur; nec ipſis recuſatio, quam major Concilii pars non probaverit, ſuffragetur. Profecturis autem procul ab Achademia intra vel extra Provinciam ejuſdem Achademiæ cauſa, ſive perpetuam ſive temporalem Cathedram obtineant, præterquamquod ex privilegio præſentes cenſeantur, competens ſalarium attribuatur, tria videlicet regalia argentea octo juliorum proprietariis extra Cathaloniæ Principatum, duo vero cæteris profeſſoribus: Si intra Provinciam, duo regalia proprietariis, cæteris ſeſqui Regale. In hujuſmodi vero perſonarum electione & cauſæ ſtatum & perſonæ induſtriam ſinguli, ſuffragia laturi, accurate perpendant pro majori Achademiæ bono.

Salarium Achademiæ cauſa abſentibus dandum.

Nulli præterea demandetur commiſſio ad eum locum, in quo propria negotia habuerit; neque lectionum tempore Profeſſor proprietarius eligatur, niſi pro utilitate & rei momento ita cenſuerint duæ ex tribus Concilii partibus.

Concilium autem Commiſſario tempus præfigat negotio tranſigendo, quod aliqua de cauſa prorogari poterit. Cæterum ſi ad Regiam Matritenſem ſit decernenda legatio, tam licentia quam termini præfixio, ejuſdemque prorogatio ad Supremum Regium Concilium pertinebunt omnino.

Tempus tamen abſentiæ præfigendum.

Pro negotiis intra Civitatem obeundis explicandiſve, præſertim extraordinariis, procuratio alicui a Concilio demandetur. Secretarius poſtridie mandatum in ſcriptis tradat Commiſſariis, qui ſi id oſcitanter præſtiterint, vel intra terminum a Concilio præfixum illa non confecerint, negotiorum ejuſmodi procuratio ab ipſis ad alios transferatur. Præterea ipſe Secretarius diebus, quibus cogi ſolet Concilium, relegat, quæ data ſint mandata ex ipſo mandatorum Codice, quem ea propter paratum habeat. Scholaſticus vero pro ſuo jure quibuſve negotiis tranſigendis adeſſe poterit.

De negotiis in Civitate obeundis.

Si plura ſint Achademiæ negotia, quam ut ordinariis, quæ cogi ſolent, Conciliis explicari poſſint, liceat ſemel in hebdomada Proprietarium Theologiæ Profeſſorem, & duos pariter juris utriuſque Proprietarios, Secretario & Syndico præſentibus, convenire, qui mature de re habito Conſilio, quod æquum juſtumque fuerit, decernant; ne ſi diutius ea de re Concilii ſententia expectanda foret, negotiorum oportunitatibus, & Acha-

In negotiorum pluralitate peculiares habendi conſeſſus.

Achademiæ commodis detrimentum afferatur.

In rebus aliarum facultatum Doctores tangentibus decernendis, horum prius requirenda Sententia.

Cum ſæpe contingat, negotia hujuſmodi in deliberationem cadere, quæ ita peculiariter ad aliarum facultatum Doctores pertineant, ut cæteri non ſatis commode illa cognoſcere & explicare poſſint, ea de re Concilium nihil ante decernat, quam illius facultatis Profeſſores, conſultatione ſuper articulo propoſito maturius habita, audiantur.

De ſuffragiis, decretiſque ſcribendis.

Ne Secretarius in tranſcribendis ſuffragiis, Conciliique decretis, querimoniis (ut contingere facile eſt) ſit obnoxius; Scholaſticus & Doctor antiquior diligenter inſpiciant, num ſingula fideliter in acta relata ſint, quibus deinde ſubſcribat Antiquior, & infra Secretarius, abſoluto ſtatim Conuentu antequam Conciliarem Aulam egrediantur. Si vero prolixiori calamo ſeu ſcriptione res egeat, id ipſum poſtridie præſtari poterit. Quoties hoc prætermiſerit Secretarius, quingentis marapetinis mulctabitur, ærario Achademiæ inferendis.

Quæ ſine Supremi Conſilii Regii approbatione fieri nequeant.

Nulli unquam Commiſſario poterit delegare Concilium, ut ad Theſaurarium Achademiæ ſolvendi mandatum decernat, aut expediat; nec ipſe Scholaſticus mandata hujuſmodi ad eumdem Theſaurarium per ſe decernere; alioquin irrita ſint omnino & inania; nec eorum ratio uſpiam habeatur, niſi toto approbaſſe Concilio per Secretarium & Ratiocinatores ſubſcripta fuerint. Nulla pariter ſive Scholaſtico ſive Conciliu ſit facultas vel ſalarium creandi vel vetus augendi. Si vero res ita ſuadeat, & duæ ex tribus Concilii partibus conſentiant, utrumque licebit; non tamen prius quam Supremi Regii Conſilii & conſenſus & approbatio acceſſerit. Si ſecus fiat, dependant in mulctam ſinguli Suffragatores duo regalia octo juliorum, quæ Bibliothecæ Univerſitatis aſſignentur.

Pro ſtipe eroganda Definitores in Concilio quantitatem ſex regalium octo juliorum non excedant, in quo tamen omnino ſupplicum indigentiæ, & Achademiæ ſtatus ratio habeatur.

Caveat omnino Concilium ab impenſis injuſtis decernendis, alioquin de ſuo Achademiæ damna compenſare ſinguli tenebuntur.

TITULUS III.

De Definitoribus.

§.4. Cathedras perpetuas obtinentes ipſo jure Definitores habeantur, necnon & Profeſſores Emeriti ſeu Jubilati.

Quæ Cathedræ perpetuæ ſunt.

Cathedræ vero perpetuæ ſunt: nimirum ſeptem, Sacræ Theologiæ primaria, & Veſpertina; Decretalium, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini: Primaria, & Veſpertina Pandectarum, Primaria, & Veſpertina Codicis, Primaria & Veſpertina Medicinæ, Prognoſticorum, Philoſophiæ Moralis, Matheſeos, Rhetorices.

Profeſſores proprietarii ex hiſce antiquiores octo, totidem ex Doctoribus ſeu Magiſtris, temporales Cathedras Regentibus, Definitores, & Scholaſticus, duos eligere debeant, & ejuſmodi electio ita pariter ab octo aliis Proprietariis deinceps ſingulis bienniis repetatur; nunquam vero eoſdem rurſus eligere liceat, niſi poſt aliud biennium, cui tamen ſanctioni derogari poterit, ubi id ſuaſerit optime merita de rebus geſtis induſtria perſonæ, & tres ex quatuor Concilii partibus conſenſerint.

Biennalis hæc electio fiat poſtera die ad Feſtum Sancti Lucæ, nec quidquam aliud eo Concilio agi poſſit.

Concilium Definitorum, quod pro rerum opportunitate Scholaſticus convocari mandaverit, ratum & legitimum non æſtimetur, in quo major pars ex Doctoribus ſeu Magiſtris, qui ſunt ipſo jure Definitores, non interfuerit.

TITULUS IV.

De Conſiliariis.

Quæ requirantur ad hoc ut quis in Conſiliarium eligi poſſit.

§.5. Quatuor Conſiliarii ab Scholaſtico renunciati eligantur, vita, moribus, ingenio probatiſſimi, qui ſaltem per annum Achademiæ albo fuerint inſcripti, nulliuſque Doctoris ſive alterius famulatui ſint addicti. Primus pro Regnis Caſtellæ, Legionis, & Navarræ: Secundus pro Regnis Aragoniæ, & Valentiæ: Tertius pro Cathaloniæ Principatu: Quartus pro exteris, qui Cervariam Studiorum cauſa confluxerint; Uniuſcujuſque vero claſſis cura ad unumquemque ex præfatis Conſiliariis pertinebit.

Conſiliarii officium poſt annum expiret.

Conſiliariorum officium poſt anni lapſum expiret; & penes eoſdem ſit jus, impoſterum ſingulis annis, Judice tamen Achademiæ & Tabellione præſentibus, ſibi Succeſſores idoneos, ex Regnis deſignatis oriundos, præfato ordine eligendi. In hujuſmodi autem electionibus convivia compotationes & alia luxus incitamenta Scholaſticos omnino vetabit.

Conſiliarii munere ſemel functus, non niſi poſt triennium, rurſus eligatur. Si vero durante officio ab Achademia abſuturus ſit, idoneum Proconſiliarium ſufficiet, eaque de re Judicem certiorem faciat. Si intra annum redierit, quod reliquum eſt temporis, per ſe explebit. Proconſiliarius autem anno proxime ſequenti eligi non poterit in Conſiliarium, tametſi exiguo tempore Proconſiliarii munus exercuerit.

Quod ſit illorum officium.

Conſiliarii, quibus etiam jus ferendi ſuffragium in Concilio pleno conceditur, poſtquam electi fuerint, de ſervandis Achademiæ Conſtitutionibus & Statutis ad ſuum officium pertinentibus palam jure jurando ſe obſtringant; curentque inſuper diligentius, quæ inter Scholares ſibi commiſſos emendatione digna deprehenderint, ad Achademiæ Judicem incunctanter deferre; eumque ex officio, quoties noctu compita aut ædes Scholarium inviſerit, ſociare debebunt. Quod tamen nec crebro, nec ſine magna cauſa Conſiliariis Judex injunget. Illos vero nunquam per ſe dumtaxat hoc munus obire patiatur, ne inconſulta nimis cæteroquin Juventus temere in pericula conjiciatur.

TI-

Google

TITULUS V.

De Profeſſoribus Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

Norma Scholarum S. J. ſervanda.

§.6. Diſcipuli omnes in quatuor Claſſes diſtributi, latinam linguam gradatim a primo ad quartum annum a Grammaticæ Præceptoribus doceantur, qui ſedulo incumbant, ne quid in his primoribus literarum exercitationibus, & teneriori ſcientiarum tyrocinio, quod utile viſum fuerit, prætermittant; atque ut in docendo nun præpoſterus ordo; ſed certa regula adhibeatur; norma Scholarum Societatis Jeſu adamuſſim ſervanda præfigitur.

Plerique ex hiſce felicioris & præſtantioris ingenii, linguæ etiam Græcæ rudimentis imbuantur, qui cæteris ejuſdem claſſis Condiſcipulis, literas dumtaxat latinas excolentibus, conſeſſu in Achademiæ functionibus præcedant.

Qui ſint Auditores admittendi.

Eos dumtaxat Auditores admitti liceat, qoi primis literarum elementis, recte legendi ſcilicet, ſcribendique regulis ſint edocti, & Chriſtianæ Fidei rudimentis congruenter inſtructi.

Perſona deputanda, quæ ſtrepitus componat, ac de Magiſ Grammatica inquirat.

Diffinitorum Concilium perſonam aliquam idoneam deputabit, cujus munus ſit, Pueros nondum ſcholas ingreſſos ſæpe in veſtibulo jurgiis perſtrepentes componere, & diligentius inquirere, an Magiſtri Grammatices ex præſcripto Achademiæ doceant, ſervatis rite temporum intervallis; mulctam alioquin ſubituri, ut reliqui Achademiæ profeſſores. Quidquid vero mulctæ nomine deberi contigerit, ex anni ſalario detrahatur Societatis Jeſu Rectori perſolvendo.

Curſus Studii Grammaticæ quatuor annis abſolvendus quo diſponi debeat ordine.

Primo anno Magiſter Auditores ſuos diligenter edoceat ea arte Nebriſenſi declinationum conjugationumque Regulas, iiſque congruam exercitationem ſubjungat; Græca vero Grammatica imbuendis, legendi rationem præſcribat, & vim diviſionemque Græcanicarum literarum, mox articulorum declinationes, & pleraſque, alias præſertim faciliores, demonſtret uſque ad eas, quas Græci contractas appellant.

Anno ſecundo crebriori præludio Diſcipulos, in re ſuperioris anni verſatos, ad nominum genera, verborumque præterita ſolerter addiſcenda promoveat; & regulas ipſas, quas memoriter callere debent, frequenter conſtruere jubeat. Græcæ autem linguæ ſtudioſis declinationes contractas, etheroclita, pronomina, & primas barytonorum verborum conjugationes, qua par ſit, perſpicuitate explicabit.

Tam primo autem quam altero anno Magiſtri Auditores ſuos utilioribus tam latinæ quam Græcæ linguæ exercitamentis frequenter acuant, & diligenter informent.

Anno tertio univerſam Nebriſenſem artem, quæ Orationis partes amplectitur, diligenter Præceptor perſequatur, atque perficiat, moa Torrellæ Syntaxim aggreſſurus. Selectiores autem vel Tullii vel Sancti Hieronymi Epiſtolas quotidiana exercitatione tractandas interpretabitur, monebitque identidem, qua ratione eas, quas didiſcerint regulas, tamquam in Archetypo Diſcipuli facilius deprehendant. Abſolvat quoque pro Græcis Coniugationes Barytones. Inſuper explanet verba circumfleaa, & deſinentia in *ut*, addita quoque alicujus Græci Scriptoris prælectione, & conſtructione, ut facilius Præceptorum uſum, quæ ſibi tradita ſunt, Diſcipuli addiſcant.

Quarto denique anno majori Auditorum utilitati & profectui omnibus numeris expletam latine Syntaxeos ſeriem exponat; Qui crebris præludant declamationibus; Oratores quoque & Hiſtoricos probatæ latinitatis præ manibus habeant continenter. Extemporales etiam lucubrationes ter ſaltem in hebdomadam Magiſtro præſcribente contexant: quæ pariter, ut ad Orthographiæ Regulas exacte ſint, ſedulo curandam erit. Uſus autem latino ſermone colloquendi ſit inter Diſcipulos & Præceptores in ipſis Gymnaſiis aſſiduus. Non diſpari ſtudio Græcæ etiam linguæ ſtudioſi auctores aliquos percurrant diligentius, in quibus Græcanici Sermonis ſtructuram animadvertant; & varias, quas inſigniores præſertim ſcriptis ſuis dialectos inſeruerint, Doricam ſcilicet, Eolicam, Jonicam, & Atticam, Magiſtro facem præferente, deprehendant. Penſum aliquod, veluti preces, quæ uſu ſunt in Eccleſia exercitationis gratia Græco donent Idiomate, aut eaſdem paraphraſtice in latinum vertant, & Luciani Dialogos, vel Sanctorum Chryſoſtomi, & Baſilii fragmenta quædam ad libitum Præceptoris.

Libri ſemel ad docendam tam latinam quam Græcam linguam præſcripti non immuteutur, quod etiam in illis ſervabitur, qui ad humaniorum literarum diſciplinam pertinent. — Libri ſemel præſcripti non immutandi.

In his quatuor Grammaticæ claſſibus per annum ultra canicularium dierum intervalla, quæ permittuntur, docendi munus intermittere non liceat; reliquo tamen æſtivo tempore erit ſtatas docendi horas decurtari, aut ceſſaſſionem pomeridianam jubere poterit Cancellarius. In quavis hebdomada, ſi feſtus præter Dominicum, non occurrat, die Jovis a Lectionibus vacent. Singulis vero lectionum diebus binas ante, totidemque cum dimidia poſt meridiem, horas docendo, citius aut ſerius ad Scholaſtici nutum pro anni tempore incohandas. — De horis Studii, ac vacationibus.

Ut Grammatices ſtudioſi a prima ad alteram, & deinceps claſſem digne aſcendant, quod bis vel ter in ſingulos annos fieri debet, coram Profeſſoribus, altero Sacræ Theologiæ, altero Juris Canonici anniverſaria in ſtudiorum inſtauratione ab Achademio Conſilio deſtinandis, examen habeatur, cui pariter Rector Societatis Jeſu Collegii Cervarienſis interſit, qui jure jurando ſe obſtringant, munus hoc juxta Achademiæ ſanctiones, & conſcientiæ normam expleturos, & diligenter exquirant e re nata Alumnorum progreſſum, num videlicet poſſint utiliter ad ſuperiorem claſſem promoveri. — Examen promovendorum ad ſuperiorem Claſſem.

Qui inhabilis compertus fuerit, in eadem

Digitized by Google

dem claſſe detineatur, oon ante progreſſurus, quam ſatis examinatoribus ſe profeciſſe probaverit. Quod ſi per biennium non profecerit (niſi in cauſa fuiſſent vel abſentia vel affecta valetudo) & a morum diſciplina deflexerit, a ſcholis expellatur, atque hujuſmodi cenſura præſente Magiſtro fiat, ad cujus claſſem cooptandi ſunt Scholares.

Qui Grammaticam alibi didiſcerit, & ad hanc Achademiam accedat, unam ſive alteram claſſem aggreſſurus, eiſdem quoque circa examen legibus teneatur; quibus Grææ etiam linguæ ſtudioſi ſubjaceant, qui ſi ob deſidiam non excellant, ad alteram claſſem non admittantur; ſi ob rudem indolem, ad latioos redeant, eorum jure cenſendi. E tribus præfatis Examinatoribus, duorum ſuffragia jus faciant, & eiſdem quoties hanc præſtabunt Achademiæ operam, unum regale octo juliorum ex publio ærario perſolvatur.

Ante ingreſſum in Gymnaſia Miſſç intereſſe debent Auditores.

Omnes Grammaticæ, Latinæ, & Græcæ linguæ, & humaniorum quoque literarum cultores, priuſquam Gymnaſia mane ingrediantur, Auguſto Miſſæ Sacrificio, quod in Acbademiæ Sacello ſtato tempore peragetur, quotidie interſint, ubi duo ſaltem ex Præceptoribus præſto eſſe debeant, qui Puerorum animos ad pietatis normam componant, & in officio Religionis contineant.

Poſtrema hebdom. die Doct. Chriſtianam edocendi.

Poſtrema quoque hebdomadis die Pueros, palæſtra promeridiana functos, ſinguli Præceptores in ipſo Gymnaſio Doctrinam Chriſtianam diligenter erudiant, eorum animos optimis lactantes morum inſtitutis, & ſenſu pietatis.

Ac prima menſis Dominica Sacramento Altaris reficiendi.

Prima ſingulorum menſium Dominica die omnes Grammaticæ, & literarum humaniorum Alumni Sacramento Pœnitentiæ rite expiati in ipſo Acbademiæ Sacello ad Sacrum Eucbariſtiæ Myſterium, quo decet, fervore animi accedant. Altera autem Dominica Philoſophiæ, & Aſtronomiæ ſtudioſi: Tertia Medicinæ: Quarta demum Juris utriuſque & Theologiæ Auditores; Hanc enim laudabilem conſuetudinem ab omnibus Acbademiæ Scholaribus omnino obſervari ſtatuitur.

Shola Grammatices quater in anno a Scholarcha inviſendæ.

Scbolarcba, ſeu ipſius juſſu Academiæ Judex, comitante literarum humaniorum Profeſſore, crebro inviſat, quater ſaltem quotannis Grammaticorum Gymnaſia, & ſolerter inquirat, num Conſtitutiones, & Statuta Acbademiæ, quæ ad ſtudiorum regimen ſpectant, retineantur, ſua auctoritate, ſi quid contra Sanctiones irrepſerit, emendaturus.

TITULUS VI.

De literarum humaniorum, ſeu Poetices, & Rhetorices Profeſſore.

A Grammat. ſtudio ad humaniores literas per examen promovendi.

§.7. Ad humaniores literas gradum facere e Scholaribus non concedatur, quin prævio examine perſpicue conſtiterit, eos latinam Grammaticam hic vel alibi probe didiſciſſe: Ut vero majori cum utilitate & progreſſu earumdem literarum curriculum aggrediantur, norma ipſa examinis in Grammatica mox præſcripta rurſus præfigitur, idemque feriarum, & lectionis tempus, & ordo, dempta ſolum ſemihorula pomeridiana.

Methodus ſervanda.

Mane igitur præcepta Rhetoricæ ex aliquo probato Auctore doceantur, adhibita ad ſelectas M. T. Ciceronis orationes quotidiana interpretatione, in quibus Diſcipuli tropos, figuras, & reliqua artis ornamenta, ad imitationem ſedulo animadvertant; pomeridiano autem tempore ſyllabarum quantitas, ac univerſa Poeſeos ſuppellex ad Virgilii opus exacta enucleetur.

Uooquoque Sabbato antemeridianæ lectiooi ex libris Epigrammatum Martialis aliquid adjungatur, & ex lyricis Horatii poſt meridiem.

A prima autem die Junii ad decimam quintam Julii, Cæſaris Commentaria, aut Quintus Curtius, aut Valerius Maximus, Cicerone prætermiſſo, explicentur. Pro Virgilio, Ovidius in libris Faſtorum, aut Triſtium, vel Claudianus, ſive Horatii Ars Poetica.

Omnibus quoque lectionum diebus præter Sabbatum, Diſcipuli penſum aliquod ſoluta oratione ante meridiem, metricive adſtrictum numeris poſt meridiem, domi conficiant, Scholam allaturi; eaque plerumque Magiſter, errata adnotando, recitabit, ut ſic Auditores de optimo ſcribendi genere, de ſermonis nitore, & proprietate promoveantur.

Inſuper ex hujuſmodi penſis ita caſtigatis, quod emendatius Magiſtro videbitur, Sabbato, abſolutis pomeridianis lectionibus, memoriter Alumnus in Gymnaſio palam enunciabit, illuc conveoientibus Grammaticæ, & humaniorum literarum cultoribus.

Tyronibus ad hæc nondum idoneis, vel narrationem aliquam Magiſter dictabit, quam ex tempore latine reddent, eamdemque poſtridie cultiori ſermone contexerit, vel ipſis proponet fragmentum aliquod Ciceronis, aut Virgilii, quod verſione alia latina pro ſuo quiſque ingenio & facultate illuſtrabit.

Humaniorum literarum Profeſſor, quotannis poſt dimidium menſis Julii optimos quoſque, & præſtantioris ingenii Alumnos legitime delectos, atque ordine paratos in ipſum Achademiæ Theatrum publice producet, ut quantum in Oratoria & Poetica facultate profecerint, re ipſa ex tempore patefaciant; atque ut umbratilem hanc ingeniorum inter ſe velitationem candidati Juvenes alacrius aggrediantur, in hujuſmodi literarii certaminis præmium inſigniorum Oratorum & Poetarum libri iis, qui diligentiores comperti fuerint ad omnium incitamentum proponentur. Hunc autem actum dirimere, & de victoribus judicium præferre ad eos pertinebit, qui pro Grammaticis ad ſuperiores Claſſes promovendis examinatores fuerunt.

Ut autem humaniores literæ, quæ diuturno ſqualore abſoleverant, in hac Cervarienſi Achademia reviveſcant, duo publici Profeſſores ſingulis Sabbatis, vel quibus libuerit diebus, univerſa diligentius perſcrutentur; & quæ digna animadverſione deprehenderint, ad Scholaſticum deferent.

Ad Grammaticæ & Rhe-

Ad omnes Grammaticæ, & humaniorum literarum Cathedras Societatis Jeſu Provincia-

toricesCathedras a Provinciali S. J. ex propria Societate deſtinandi.

cialis Profeſſores ex propria Societate, eoſque eruditione, virtute, prudentia eximios ad libitum deſtinabit. Quod ſi quem forte ex his minus idoneum eſſe contigerit, Scholaſticus ea de re Provincialem admonebit, qui ſi opportune huic rei proſpicere neglexerit, Scholaſticus ipſe Regium Conſilium adibit.

TITULUS VII.

De Matheſeos Profeſſore.

§.8. Utiliores pleræque Mathematicæ partes breviori, & magis perſpicua, quam fieri poterit, methodo biennio tradantur.

Anno videlicet primo Geometrica, Perſpectiva, Arithmetica, & Agrimenſura, Euclidis itidem, & Aſtronomia cum Almageſte, ſeu Arte magna Ptolomei, ac deinceps cum Chriſtophoro Clavio. Anuo ſecundo Gnomicæ, Coſmographia, Aſtrolabium, Radius Aſtronomicus. Lectio autem ineunda poſtremo tempore pomeridiano ad ſeſqui horæ ſpatium; & Cathedra hæc vacationes, ſeu ferias habeat, ut reliquæ perpetuæ..

Inſtrumenta Mathematica Achadem. impenſis comparanda.

Achademiæ impenſis Inſtrumenta Mathematica, quæ neceſſaria viſa fuerint, loco ad id comparato, palam exhibeantur, ut oculis ſubjecta fidelibus, quæ auribus exceperint ſtudioſi, ipſo etiam Præceptore docente, certius & exploratius aſſequantur.

Si Milites, Equites, Doctores, ſimileſque Viri, qui aliis facultatibus operam non dent, Matheſeos diſciplinam velint addiſcere, teneatur Profeſſor iis erudieodis horam ante meridiem quotidie impendere; hujuſmodi vero Diſcipuli Sanctionibus circa veſtes Achademicas conſtitutis non obligentur.

Hanc Cathedram obtinere non poſſit, niſi qui prius per biennium Auditor in Achad. fuerit.

Hanc Cathedram non valeat obtinere, qui in eadem per bienuium Auditor non fuerit; neque ad examen admitti, niſi adeo excellat, ut ex tribus duæ partes Concilii ſuffragentur. Quod ſi nemo oppoſitioni Cathedræ ſubſcripſerit, elapſo menſe Cancellarius Magiſtrum idoneum, ſive ſæcularem ſive regularem exquiret, & Regio Conſilio propouet.

Qui per biennium Mathematicas artes in hac Cervarienſi Achademia ſedulo excoluerit, & velit Militiæ nomen dare, impenſi laboris, & habilitatis teſtimonium ab Achademia receptum Regiis Secretariis exhibeat: quod ſibi prodeſſe poterit ad aliquod militiæ munus obtinendum.

TITULUS VIII.

De Artium, & Philoſophiæ moralis Profeſſoribus.

Ad Philoſophiæ ſtudium non admittendi latinæ linguæ ignari.

§.9. Qui ſe ad Philoſophiæ ſtudium conferre cupient, non prius Albo ſeu Matriculæ inſcribantur, quam eoſdem probe latinam linguam tenere legitimo documento conſtiterit.

Probatio hujuſmodi a ſingulis Grammaticæ Profeſſoribus examinetur, qui quotannis jurato ſpondeant ſeſe munus injunctum iuſte & fideliter obituros; iu codicem referant Probatorum nomiua, & pro ſingulis ex ærario Achademiæ duo regalia argentea Examinatori perſolvantur; nec aliquod ab examinatis eo nomine recipiatur.

Si vero contigerit, Scholarem aliquem ægre repulſam ferre, rurſus poterit examinis cauſa Rhetorices Profeſſorem adire, qui juratus pariter, quod æquum juſtumque ſibi viſum fuerit, hac de re pronunciabit.

Quo tempore legendæ Summulæ.

Non liceat, niſi poſt diem decimam quintam menſis Auguſti, & obtenta a Cancellario venia, Summulas etiam privatim legere, quarum Lectorem Scholaribus conceditur ſibi ad libitum deligere.

Singulis annis bini Artium Profeſſores pro Sententia utraq; legentes.

Singulis annis duo Artium Profeſſores, alter pro Sententia Thomiſtarum, pro Jeſuitarum alter, & unoquoque triennio unus pro Sententia Scoti, Philoſophiæ curſum inſtituent, qui ſupervacaueis quæſtionibus reſecatis optima quæque, & utilia maxime deligentes, Auditores ſuos edocebunt. Anno primo Logicen, ſive Dialecticam: Secundo Methaphiſicorum libros: Tertio Phiſicorum Ariſtotelis; Unde etiam rite quæſtiones ad materiam pertinentes elicient, & ſuccinte ac nervoſe diſcutient, non omiſſis peculiaribus tractatibus de Anima, de Ortu & Interitu, de Cœſo & Mundo, & de Metheoris.

Tempora lectionum Philoſophiæ Moralis.

Philoſophiæ moralis Prælector eodem triennio publice ab hora quarta pomeridiana ad quintam, Ethicam, Politicam, & Economicam ad Nicomachum dilucide & breviter explicabit. Ceteræ vero lectiones a Feſto Sancti Lucæ ad Feſtum Dominicæ Reſurrectionis ante meridiem ab hora octava ad decimam habeantur, poſt meridiem a tertia ad quintam; reliquo, quod ſupereſt, tempore ante meridiem ab hora ſeptima ad nonam, poſt meridiem a tertia ad quintam. Hujuſmodi temporum diſtributio & menſura in lectionibus ineundis æque ſervabitur in cæteris Facultatibus.

Horarum diſtributio.

Tempus ſibi ad legendum quotidie præſcriptum Profeſſores ita diſpertient, ut Primam horam dictandis exponendiſve lectionibus impendant: Secundam pro exercitationibus, in quibus ſcripta & expoſita plenius diſcutiautur: Semihorula vero tam aute quam pomeridianas lectiones præeunte Scholares omnes, facto inter ſe pariter oppoſitarum Sententiarum Sectatores cungreſſu, lectionem memoriter recitent, & argumenta hinc inde ſibi viciſſim objecta diluant. Huic præludio ſolicite Profeſſores interſint, ut uodos diſputationum ſolvant.

Diſputationes qualibet habendæ hebdomada.

Omnes hujuſmodi Profeſſores ſingulis Sabbatis a Feſto S. Lucæ ad Quadrageſimam aute meridiem ab hora uona ad undecimam; a Quadrageſima vero ad anni lectivi finem poſt meridiem ab hora quarta ad ſextam, Theſim aliquam per Diſcipulum pro ſuggeſtu defendendam, alternatim proponant; ut incipiat Philoſophiæ moralis Profeſſor, & reliqui deinceps ordine proſequantur.

Hujuſmodi autem Theſibus quatuor ſaltem oppoſitæ ſententiæ Scholares argumentum pro ſe quiſquam obiiciant, ejuſve difficultatem Doctores ipſi, ſeu Magiſtri augeant, & exacuant unumquodque argumentum per ſemi-

ſemihorulæ ſpatium duret, & Præſidenti quatuor regalia dentur, duo vero ſingulis argumenta proponentibus Magiſtris.

Hæc pervtilis diſputationum & controverſiarum inter Diſcipulos exercitatio ab omnibus aliis Profeſſoribus Medicinæ, necnon Theologiæ, in Achademia retinebitur: In jure tamen civili & canonico ab iis tantum, qui temporales Cathedras obtinebunt.

Theſes ejuſmodi, ſicuti & reliquas diſputationes in carta manuſcriptas gratis tribuendas Bidellus a Profeſſore accipiat; & poſtquam ad Judicem ſubſcribendas attulerit, pridie foribus Gymnaſij majoris Artium affigat; neque eas prælo dari, exceptis iis, quæ in octava Conceptionis propugnantur, nec ſerico unquam uti licebit, etiamſi Theſes typis mandari concedatur. Die vero propugnandarum Theſium tempora lectionibus præſtituta tantiſper diminuantur.

Tempore lectionum nequaquam liceat extraordinarias Theſes defendere, niſi venia a Cancellario impetrata.

TITULUS IX.

De Medicinæ Profeſſoribus.

Ad Medicinæ ſtudium admittendi ſe latina lingua prius examinandi.

§.10. Quoniam non aſcenſum, ſed ruinam quærere videtur is, qui tranſiliendis gradibus neglecto ordine, ad ſuperiora nititur, cum ſit rudis inferiorum, cavetur, ne Scholares ante ad Medicinæ ſcientiam admittantur, quam circa latinam linguam a Rhetorices Profeſſore examinati ſint & approbati, & Artium Baccalaureatum in hac vel alia Univerſitate conſecuti.

Curſus Medicinæ quatuor complendus annis.

Curſus Medicinæ quadriennio definiatur, ita tamen, ut tres priores annos Candidati theoricis dumtaxat præceptis, quartum autem praxi etiam incumbant, ſe Doctori alicui, ægris medenti, adjungentes; hanc quinto pariter anno proſequantur vel Cervariæ vel in Civitate Barchinonenſi, Tarraconenſi, Gerundenſi, Ilerdenſi, Dertuſenſi, aut Vicenſi. Obligentur præterea ejuſdem, apud quem ſe exercuerint, Doctoris afferre teſtimonium coram Urbis Præture ſuſcipiendum. Quarto tamen anno exacto poterunt Baccalaureatu inſigniri; ſed diploma gradus, niſi quintum praxis annum expleverint, non tradatur.

Medicinæ Profeſſores, ſtatis horis ante vel poſt meridiem ſingulis quibuſque annis utiliores univerſæ Medicinæ tractatus, ſuum quiſque propriæ Cathedræ congruentem, publice doceant, & diligenter explicent.

Chirurgiæ Profeſſor, quæ ad hanc partem pertinent, triennio abſolvat.

Tam Medicinæ quam Chirurgiæ Profeſſores tractatus ordinem mox præſcribendo diſtribuant, videlicet:

Methodus docendi in eis ſervanda.

Primarius Medicinæ Anno primo Commentaria in tres primos libros Galeni de Morbo & Symptomate: Anno ſecundo de Elementis & humoribus: Anno tertio de Temperamentis: Anno quarto de Facultatibus. Veſpertinus Anno primo de cauſis Symptomatum in tres poſteriores Galeni libros de Morbo & Symptomate: Anno fecundo Commentaria in tres libros primos Galeni de Morbo & Symptomate: Anno tertio Commentaria in duos libros Galeni de differentiis Febrium: Anno quarto de Pulſibus, & Urinis. Prognoſticorum Anno primo de Curatione febris malignæ, & ejus Symptomate: Secundo de Curatione febrium: Tertio Commentaria in tres priores libros Galeni de morbo & ſymptomate: Quarto de Curatione effectuum. Methodi Anno primo de Sanguinis miſſione, & purgatione: Secundo de Methodo medendi: Tertio de morbis Mulierum & Puerorum: Quarto in tres libros priores Galeni de Morbo & Symptomate. Simplicium Anno primo de ſimplicium Medicamentorum facultatibus, & medicamentorum Compoſitione, & reliquum, quod pro cæteris annis ipſi præſcribetur. Anathomis Anno primo de Oſſibus, & Muſculis: Secundo de Cavitate animali & Nervis: Tertio de Cavitate vitali & Arteriis: Quarto, quod ipſi aſſignabitur. Chirurgiæ Anno primo de Tumoribus: Secundo de Ulceribus: Tertio de Vulneribus & operationibus Chirurgicis; quos tractatus latino ſermone conficiat, nec ipſi præterea per ſe nec per alium Tonſtrinam facere licebit.

Lectionum tempus.

Harum porro lectionum tempus ita ſingulis præfiniendum erit, ut videlicet: Primarius ab hora octava ad nonam: Prognoſticorum a nona ad decimam: Anathomes a decima ad undecimam ante meridianas. Veſpertinus a ſecunda ad tertiam: Methodi a tertia ad quartam: Chirurgiæ a quarta ad quintam pomeridianas: Simplicium hora ſibi præſcribenda.

Theſes ſingula proponendæ hebdomada.

Omnes autem ejuſmodi Profeſſores opportuna cujuslibet hebdomadis die, qua vacet a lectionibus, Theſim aliquam pro ſuggeſtu per Diſcipulum defendendam proponent, in qua eadem ratio & forma Superiori titulo indicta retinenda erit.

Singulis autem quibuſque Kalendis Maji in Artis Medicæ majus Gymnaſium una cum Secretario, ut omnia per eumdem in acta referantur, convenient; ubi mature inter ſe deliberabunt, num fortaſſe novum aliquem ſequiori anno tractatum eorum vice, qui præſentibus Sanctionibus præſcribuntur, pro Auditorum utilitate proponere expediat.

Hi omnes Achademiæ Noſocomium gratis inviſere, & Scholaribus, ſi qui ægri fuerint, mederi debebunt.

De Anathomicis ſectionibus.

Profeſſor Anathomes quotannis in loco Achademiæ impenſis ſibi apte comparato, ſex quidem univerſales, duodecim vero particulares Anathomicas diſſectiones ſub Scholarium oculis exhibebit; in quibus ſitum, naturam, uſum, & partium corporis officium publice oſtendet, docebit & tradet: videlicet particulariter tres oculorum, tres cordis, tres pulmorum, tres laringium, quæ in Bovum aut Arietum diſſectione fieri poterunt. Univerſaliter autem Primam, in qua ſigillatim oſtendat omnes exteriores & interiores abdominis partes, & thoracis cum diſſectione capitis, ut inde demonſtret quidquid cerebrum continet, ac nervos, qui ab eodem deſcendunt: Secundam, in qua non diſpari

cura

cura partes omnes patefaciat ad regionem abdominis, thoracis, capitis, & ad genitalia pertinentes: Tertiam in venis, & arteriis perſpicue demonſtrabit diſtenſionem omnium ramorum venæ portæ, ramificationum quoque venæ cavæ in partes inferiores & ſuperiores, itidemque cæterarum veoarum ramos tam in brachiis quam in cruribus; & demum arteriarum ramificationem: Quartam, in qua muſculos pectoris, cervicis, capitis, brachii, & cruris diligenter oſtendet: Quiutam, in qua ſingula oſſa apta explicatione indicabit, idque exhibito ſcheletro, ut in eo facilius atque commodius oſſium humani corporis invicem cohærentium univerſa compactio ob oculos ponatur: Sextam, in qua, canis viventis diſſectione facta, cordis motum, uſumque nervorum recurrentium, & vocem formantium, palam explanabit; hiſque ſubdet pectoris & abdominis partium explicationem; & aliquando etiam plantis & herbis diſſectis, earumdem naturam demonſtrabit.

In loco diſſectionum nltra ſcbeletrum pro conſueta partium demonſtratione, ſtatua inſuper collocabitur, figuram hominis affabre repræſentans, circa quam Chirurgiæ Profeſſor faſciis ad id paratis ſemel in hebdomadam Auditores ſuos ratiooem obligaodi vulnera edoceat. Omnibus Anathomicis diſſectionibus, Chirurgiæ non ſolum, ſed etiam Medicinæ cultores interſint.

Præter Civitatis Cervariæ ex eorum cadaveribus, qui in Noſocomio moriuntur, Profeſſori Anathomes tradi jubeat, quæ ad uſum diſſectionnm expoſcet. Pro ſingulis diſſectionibus particularibns, quas juxta Sanctiones Profeſſor Anathomes fecerit, binæ monetæ Cathaloniæ libræ ex ærario Achademiæ pendantur, & quatuor pro ſingulis univerſalibus.

Illud quoque curæ ſit hujuſmodi Profeſſori, tractatus ad ſuam Cathedram pertinentes ita ſecernere & ordinare, ut quæcumque ad reliquos Medicinæ & Chirurgiæ Magiſtros peculiariter ſpectant, ſuis non interſerat.

TITULUS X.

De Juris Canonici, & Civilis Profeſſoribus.

Ad jura non admittendi niſi prius Logicen didicerint.

§. 1. Nullus ad Juris Civilis, aut Canonici ſtudium admittatur, qui in latinitatis examine probatus non fuerit, & ex Philoſophia Dialecticam ſaltem, ſeu Logicen non didicerit in hac Cervarienſi Univerſitate, vel alibi.

Cathedras perpetuas in Jure Canonico obtinentes, ſcilicet Primariam, Veſpertinam, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini; & temporales Sexti, & Clementinarum, ita lectiones ſibi in quadriennium præfixas digerant, nt majori ſemper diſcentium utilitati & progreſſui conſulant. Si vero ſecus fecerint, pœnas condignas incurrant.

Methodus ſtudii Jurium.

Hujuſmodi vero Titnlos ſuis tractatibus inſcribent: videlicet anno primo Profeſſor primarius de Judiciis, aut Foro competenti: Veſpertinus de Officio & poteſtate Judicis detegati: Decreti Gratiani de Principiis Juris Canonici ad primas diſtinctiones Decreti: Sexti vero, & Clementiuarum Titulos, qui præſcribentur.

Anno ſecundo primarius de Cauſa poſſeſſeſſioois & proprietatis: Veſpertiuus de Jure jurando: Decreti ſuper aliqua ex cauſis ejuſdem Decreti Sexti, & Clementinarum, ut præſcribetur.

Anno tertio Primarius de Præbendis, & Dignitatibus: Veſpertinus de Reſcriptis, aut Divortiis: Decreti de Pœnitentia. Sexti, & Clementinarum, ut ſupra.

Anno quarto Primarius de Simonia: Veſpertinus de Uſuris: Decreti de Conſecratione: Sexti, & Clementinarum, ut ſupra.

De ſtudio Concilii Tridentini.

Profeſſor Tridentini methodum ac ſeriem Seſſionum ejuſdem Concilii retinebit, earumdem Seſſionum prorogationes leviter attingens; cæteras vero Seſſiones, quæ bipartitas de Dogmatica, & de Reformatione Sanctiones continent, fuſius atque ſolertius explanabit, & biennio concludet. A mente Sac. Concilii nunquam recedat, eamque juxta Cooſtitutiooes Apoſtolicas, & Sacræ ejuſdem Concilii Congregationis generalia Decreta interpretetur. Hanc Cathedram aſſecutus, Concilii explanationem ab ea parte proſequatur, ad quam Anteceſſor devenerat.

Qui temporales Decretalium Cathedras moderantur, libros quinque ipſarum Decretalium viva voce & continua oratioue, tempore & forma ab Achademia præſcriptis, accurata ac perſpicua methodo triennio ioterpreteutur.

In ejnſmodi autem explicatione non ſingulas Decretales ſingillatim perſequantur, ſed methodice Titulos ad inſtar Paratitiorum Andreæ Vallenſis, Cironii, ant alterius probati Auctoris.

Methodus ſtudii Juris civilis.

Jurium Civilium Profeſſores, Primarius nempe & Veſpertinus, Pandectarum Primarius, & Veſpertinus Codicis; necnon temporales Cathedras Digeſti Veteris, & Voluminis obtinentes, ad quadriennium præſcriptos pariter Achademiæ Sanctionibus Commentarios diſtribuent, & Auditoribus explicabunt:

Anno videlicet primo, Primarins Pandectarum ad Titulum de Liberis, & Poſthumis: Veſpertinus Pandectarum de Acquirenda poſſeſſione. Primarius Codicis de Locato, & Conducto: Veſpertinus Codicis ad Senatus Conſultum Trebellianum: Voluminis de Jure Fiſci: Digeſti veteris Tit. qui præſcribetur.

Anno ſecundo Primarius Pandectarum de Vulgari & Pupillari ſubſtitutionibus: Veſpertinus Pandectarum de Rebus Creditis. Primarius Codicis de Contrahenda ſtipulatione: Veſpertinus Codicis, Qui teſtamenta facere poſſunt: Voluminis de Excuſatiouibus munerum: Digeſti veteris, ut ſupra.

Anno tertio, Primarius Pandectarum de Acquirenda, vel omittenda hæreditate: Veſpertinus Pandectarum de Utucapionibus: Primarius Codicis de In integrum reſtitutionibus: Veſpertinus Codicis ad Legem Falcidiam:

diam: Voluminis de Paſcuis publicis, & privatis: Digeſti veteris, ut ſupra.

Anno quarto, Primarius Pandectarum de Inofficioſo teſtamento: Veſpertinus Pandectarum de Appellationibus. Primarius Codicis de Accuſationibus: Veſpertinus Codicis de mortis cauſa Donationibus: Voluminis de Studijs liberalium artium, ſive de jure Acbademico: Digeſti veteris, ut ſupra.

Qui temporales Inſtitutionum Juſtiniani Catbedras regunt, Inſtitutiones eaſdem ad ſingulos Textus ſeu Paragraphos triennio ſuis Auditoribus interpretentur, ut prima Juris elamenta facili & ſimplici via, mox felicius & utilius addiſcant: In quo tempus etiam & forma ab Achademia præfinita, nec lente nec remiſſe, ſed naviter & ſtudioſe ſerventur.

Omnes utriuſque juris Profeſſores, ſive perpetui ſive temporales, in primum quadriennium Tractatus ſuos, & Commentarios, quos in ſingulos annos de ſcripto Scholaribus tradere debent, ex albo deſument, ſeu Edicto Acbademico. In alterum vero ad arbitratum ſuum, dummodo ſingulis Cathedris reſpondeant, deligere poterunt; nec intra illud octo annorum ſpatium eumdem Tractatum reponant. Ejuſmodi Tractatuum delectus habeatur ineunte Majo coram Cancellario in ſingulos alterius quadriennii annos juxta normam, quæ Tbeologis præſcripta eſt.

Cuivis in utroque jure Profeſſuri liceat Tractatum, a ſe quotannis cæteroquin edendum, ad proximum, vel ulteriorem etiam annum protrahere, ſi id ubertas utilitaſque materiæ poſtulaverit: Et e contra plures quoque eodem anno Tractatus proferre, ſi ita breviter eorumdem materia circumſcribi & abſolvi poſſit.

Partitio horarum. Profeſſores Canonum in contexendis tractatibus quidquid in Sexto, Clementinis, Extravagantibus, Concilio Tridentino, & poſterioribus Pontificiis Conſtitutionibus ex jure antiquo derogatum, correctumque diligenter animadvertant. Pari ſtudio id ipſum præſtent Profeſſores Juris Civilis, ut collatione Legum Romanarum cum noſtris facta, quid olim, quidve hodie in foro & praxi obtineat, Auditores funditus hauriant, & luculentius perſpiciant.

Profeſſores Primarii Canonum, Pandectarum, & Codicis hora nona antemeridiana ad decimam lectiones ſuas tradent; earumdem claſſium Veſpertini hora ſecunda pomeridiana ad tertiam: Profeſſores Decreti, & Concilii hora decima antemeridiana ad undecimam: Sexti, & Clementinarum Profeſſores hora, quæ ipſis præfigetur: Profeſſor Voluminis tertia pomeridiana ad quartam: Profeſſor Digeſti veteris hora, ut ſupra ſtatuenda.

Regentes Decretalium ſingulis lectionibus ſuis præſint ad ſeſqui horæ ſpatium alternis, ab hora ſecunda ad quintam poſt meridiem: In tertiam vero ſeſqui horæ partem viva voce, & continua oratione lectiones propoſitas explicabunt: Hora, quæ supereſt, ad Theſim ex viſceribus rei, a Præceptore expoſitæ eductam, enixe diſputandam & diſcutiendam tota impendatur. Unus ex Auditoribus Propugnatorem agat: tres argumenta adjiciant: Profeſſor nodos controverſiarum diſſolvet & extricabit. Hujuſmodi quotidianis exercitationibus Diſcipuli omnes alternatim vacent. Eadem omnino methodus, & temporis partitio Inſtitutionum Civilium Regentibus adamuſſim ſervanda præſcribitur; ita tamen, ut omnes incipiant poſt ſeptimam & boram dimidiam ante meridianam.

Tam Proprietarii, quam Regentes Profeſſores, quæ hactenus cenſita ſunt pro Jure Canonico, & Civili docendo, & addiſcendo, diligentiſſime ſervent; & provideant, ut a Diſcipulis obſerventur; horumque maxime habeatur ratio in curſus literarii probatione, quam nullatenus concedant Auditoribus, qui lectionibus ſingulis, ut ſtatutis Achademiæ præfinitur, non interfuerint. In hoc autem, ſeveritate potius omnium acuant diligentiam, quam indulgentia negligentium foveant deſidiam.

Theſes proponendæ. Regentes Decretalium, & Inſtitutionum Civilium quibuſque Dominicis diebus temporis lectivi pro ſuggeſtu Diſcipulum alternis producant, qui Theſim ex libro, quem eo anno interpretantur decerpendam, hyeme ab hora octava ad decimam, vere a ſeptima ad nonam antemeridianas propugnet.

Adverſus illam tam in Canonicis Theſibus, quam in Civilibus, proponant argumenta quatuor Studioſi ex quatuor Juris prudentiæ claſſibus: videlicet Primum Studioſus quartæ claſſis: Secundum tertiæ: Tertium ſecundæ: Quartum primæ Argumenta propoſita ſuſcipiant, & vim difficultatis adaugeant, Primi Proprietarius. Canonum vel juris Civilis, Secundi Regens Canonum vel juris Civilis, Tertii Baccalaureus juris Canonici vel Civilis.

Neque Scholaris cenſeatur curſum annuum legitime peregiſſe, qui ſemel Theſim aliquam eo anno non defenderit. Hujuſmodi Theſes in carta ſint manuſcripta.

Utriuſque Juris proprietariis liceat, etiam tempore lectionum, Theſes minores carta tamen non ſerico impreſſas, e ſuperiori loco propugnare. Hoc etiam licebit Regentibus abſque eo tamen, quod Theſes Dominicis diebus præſcriptas prætermittant. Cum in propugnatione Theſium minorum Proprietarius Patronum agit, & argumenta Scholares objiciunt, argumentorum vires tantum Proprietarii vel Doctores adaugeant. Juris Canonici Profeſſores Theſes Civiles propugnare poterunt, & Canonicas Juriſprudentiæ civilis Interpretes.

TITULUS XI.

De Theologiæ Profeſſoribus.

§.12. Inter Theologiæ Auditores nomen ſuum profiteri nemo valeat, quin Philoſophiæ triennale curriculum, aut in hac Cervarienſi aut in alia Univerſitate exegerit; idque conſtet, ac teſtatum ſit ſub Achademiæ ſigillo, in qua ſe ſtuduiſſe affirmat.

Teologiæ Profeſſores ſingulis annis ſub pri-

primordia menſis Maji coram Scholaſtico, & Achademiæ Scriba pro lectionibus mox ſuſcipiendis eus Tractatus potiſſimum ad interpretationem Magiſtri Sententiarum mature deligant, quos Auditoribus utiliores fore cenſuerint.

Is vero ordo in hoc delectu ſervetur, ut primi ſint ex gradus antlquitate tres Primarii ſententiæ Sancti Thomæ, Scoti, & Doctoris Suarez; deinde eodem ordine Veſpertini, tum Sacrorum Bibliorum, & moralis Theologiæ Profeſſores; quæ diligenter in acta referet Secretarius in libris ad hæc deſtinatis.

Delcctos vero Tractatus ita conficiant (reſecatis omnino inutilibus quæſtionibus) ut pleraque eorumdem Theoremata non tantum ratione fulciant, quam Sacrorum Bibliorum, Sanctorum Patrum, & Conciliorum auctoritatibus, tanquam ſolidioris veritatis fundamento, ſuſtentent; præſertim adverſus Hæreſeon Septentrionalium, ac Janſenii, & Queſnelli Sectatores.

Tractatus inſuper ejuſmodi ita quotannis diſcernant, ut nunquam duo, diverſæ licet ſcholæ, Profeſſores eumdem prælegant; nec ullus, niſi quadriennium effluxerit, valeat iterare.

Scoti Cathedræ Præfectus præcipue caveat, ne in conficiendis ad prælectiones ſuas Tractatibus, a mente ejuſdem Doctoris deflectat.

Sacrorum Bibliorum Profeſſor & Interpres per idem quadriennium congruentes ex Veteri vel novo Teſtamento Commentarios, vel decerptos ex Sacris Bibliis tractatus pro commodiori eorumdem interpretatione Scholaribus dictabit, quæſtiones Theologiæ, ut vocant, ſcholaſticæ, tanquam a ſuo ſcopo alienas non intermiſcens. Qui inſuper & Hebræam linguam vel ex Grammatica Bellarmini, vel alterius probati Auctoris, docebit, ut Bibliorum ſenſus arcanos facilius deprehendant; & ex iiſdem fontibus quæcumque ad illius linguæ regulas, & ſermonis proprietatem pertineant, explicabit.

Theologiæ moralis Profeſſor identidem potiores de Morali doctrina tractatus edet, & Audientibus explanabit.

Singuli Theologiæ Profeſſores, tum in publicis Gymnaſiis, tum in privatis ædibus, ſi opportune viſum fuerit, ita ſuos comparent Auditores, ut ex iiſdem Tractatibus, quos conſuetis prælectionibus exceperint, crebras diſſertationes conficere uſu addiſcant.

Tres Primarii ab hora nona ad decimam: Theologiæ vero moralis Profeſſor a decima ad undecimam ante meridiem lectiones producant: Veſpertini a ſecunda ad tertiam: a tertia vero ad quartam pomeridianas Bibliorum Interpres. Singulis hebdomadis Theſes in Theologiæ facultate propugnentur, ut Artium & Medicinæ Profeſſoribus præſcriptum eſt.

TITULUS XII.

De Oppoſitione ad Cathedras.

§.13. Quotieſcumque Cathedram aliquam ex qualibet cauſa vacare contigerit, continuo Scholaſticus edicta vacationis in ſcholis affigi, & per quindecim dies publicari mandet; quibus elapſis, ſi Cathedra fuerit Proprietatis ſeu perpetua, poſt triduum; poſt unam vero diem, ſi fuerit temporalis, jubeat ab Achademiæ Scriba competitores admitti.

Nec interim negligat Subſtitutum idoneum, & gradu congruenti inſignitum, Cathedræ vacanti ſufficere, de conſilio Profeſſorum, ad quos illa noſcitur pertinere.

Subſtituti munus hujuſmodi gratuito exerceant, tam in caſu vacationis, quam, ſi id fieri propter legitimum Profeſſoris impedimentum, contingat; idemque in ſubſtitutionibus Miniſtrorum, quæ valetudinis cauſa fient, omnino ſervetur. Salarium vero, dum vacat Cathedra, in Achademiæ compendium cedat.

Qui ad oppoſitionem hujuſmodi admitti nequeant.

Competitores omnes, antequam Oppoſitioni Cathedræ vacantis ſubſcribant, vel Licentiæ gradum adeptos eſſe oportebit, ſi Cathedra ſit perpetua, aut Baccalaureatum, ſi fuerit temporalis; dummodo inſuper curriculum ſtudiorum emenſi fuerint, quod requiritur ad Licentiam.

Gradus autem hujuſmodi uniuſcuiuſque Cathedræ facultati ſinguli reſpondeant, veluti gradus Juris Canonici pro Cathedris Canonum, Civilis pro Civilibus, Theologiæ pro ejuſdem Cathedris. Veruntamen ad reliqua Juris utriuſque munia exercenda prædicti gradus promiſcue cenſeantur, quos neceſſe erit, vel in hac Cervarienſi Achademia eſſe ſuſceptos, vel in eamdem legitime cooptatos.

De prævio eorum examine.

Competitores ſinguli, qui Oppoſitioni ſubſcripſerint, ſi poſtmodum neque valetudine neque alia quævis cauſa legitima præpediti, ſtato tempore legere deſtiterint, a Cathedris primo vacaturis arceantur. Juſta vero de cauſa impeditis poterit ad modicum tempus Scholaſticus indulgere; quod tamen octo dierum ſpatium non excedat.

Lectiones præviæ ad obtinendas Cathedras diebus tantum profeſtis in ipſo Achademiæ Theatro, vel ſi opportunius viſum fuerit, in Gymnaſio, ante vel poſt meridiem a Candidatis habeantur, eo tamen ordine, ut poſtremo recitent gradu antiquiores. Scholaſticus in propriis ædibus præſente Achademiæ Secretario & duobus Doctoribus antiquioribus, ſingula ſingulis Competitoribus, ad legendum capita aſſignet ex libro, qui remota omni fraude, ſorte ferri cuſpide ipſis inſpectantibus tripartito aperiatur, facta eiſdem optione, quod voluerint, eligendi; & pro hujuſmodi lectione contexenda, quæ in horæ ſpatium continua oratione producenda erit, integer naturalis dies ſingulis concedatur.

Quilibet, poſtquam lectionem abſolverit, ſententiam ſuam adverſus duos ex compe-

petitoribus, a Cancellario deſignandos, per ſemihorulæ ſpatium propugnabit ; utriuſque tamen Juris Profeſſores hac lege non teneantur.

Si temporali Cathedra vacante, nullus intra tempus legitimum oppoſitioni ſubſeripſerit, Profeſſor, qui eamdem obtincbat, munus ſuum ad alterum uſque vacationis tempus proſequetur, quin peritiæ ſuæ novum periculum facere obligetur.

Præmittenda ad poſſeſſionem Cathedræ capiendam.

Omnibus, quæ ad Cathedrarum oppoſitionem pertinent, rite peractis, ſingulorum Competitorum tituli & merita, ab Achademiæ Scriba literis authentice conſignata, Scholaſtici ipſius opera ad Supremum Regis Coonſilium deferantur. Cathedram vero adeptis, non ante, poſſeſſionem inire liceat, quam jura ſive ſtipendia, quæ ad Achademiam ſpectant, exolverint, ſcilicet: Proprietarii quadraginta libras monetæ Cathaloniæ: Regentes autem viginti; Ex quibus quadraginta Regalia Secretario, quinque ſingulis Bidellis, totidemque Cæremoniarum Magiſtro attribuautur, reliqua ſumma in ærarium inferatur. Fidei quoque profeſſionem emittant: Cancellario ejuſve Judici jure jurando obedientiam ſpondeant: ſeque in eadem verba Achademiæ Sanctiones & mandata ſervaturos, ſuumque munus ſolerter expleturos obſtringant. Neque antequam hæc præſtiterint, ſalario fruantur.

Cathedræ exemptæ.

Cathedræ artis Grammaticæ (ad quas obtinendas nullus gradus requiritur) necnon Humaniorum literarum, Philoſophiæ, Theologiæ, & Sacrorum Bibliorum, quæ conceſſione Regia Profeſſoribus ex Ordine Sancti Dominici, Sancti Franciſci de Aſſiſio, ac Societatis Jeſu in perpetuum addicta ſunt, conſuetis ad Cathedras petendas Achademiæ Sanctionibus non ſubjacebunt. Quoties autem ad eas primo aſſumuntur, Cathedris Grammaticæ ac Humaniorum literarum exceptis, prælectionem publice faciant, doctrinæ ſuæ ſpecimen præbituri.

Earumque diſtributio Religioſis Ordinibus.

Cathedræ prædictæ Regularibus deſtinatæ Regio diplomate die 15. Aprilis anno 1724. diſtributæ ſunt, ut infra: Primaria Theologiæ Cathedra Divi Thomæ Doctoris Angelici, & una Artium ex tribus Achademiæ pro ejuſdem Sententia, Ordini Sancti Dominici: Primaria Theologiæ Joannis Duns Scoti Doctoris ſubtilis, & una Artium pro ejuſdem Sententia, Seraphico Ordini: Primaria Theologiæ Doctoris Suarez cum una pariter Artium ex tribus Achademiæ pro ejuſdem Doctoris Sententia, Societati Jeſu.

Provinciales Sancti Domioici & Societatis Jeſu Lectorea ex propria familia ad præfatas Cathedras Regi proponaot, & eos undequaque eruditos, politiori doctrina ornatos, & magiſteriis apud propria Collegia cum laude perfunctos. Si gradu convenienti præditi non fueriot, vel illum in Achademia ſuſcipiant, vel in eamdem, ſi alibi ſuſceperint, cooptentur.

Quoniam vero vel Generalis Sancti Franciſci vel ejuſdem Commiſſarius jugiter in Hiſpania reſident, alteruter pro tempore eamdem omnino curam & vigilantiam in proponendis ad eaſdem Cathedras ſui Ordinis Magiſtris per ſe adhibeat; quibus gradus, ſi quibus indigeant, gratis conferantur, cum & ipſi gratis id præſtent; eorum vero Cathedræ ſalarium Syndicus Ordinis accipiet, ut inde omne id, quod Regularis Profeſſor indigeat, expendatur; reliquum eleemoſynæ titulo eidem Ordini aſſignetur.

Prædicatorum, & Seraphici Inſtituti Regulares ad reliquas Cathedras aſpirare non valeant. Auditores autem ſæculares, qui Scoti mentem ſecuti fuerint, ad petendas Philoſophiæ & Theologiæ Cathedras tam pro S. Thomæ quam pro ſententia Suarez admitti poteruut.

TITULUS XIII.

De Gymnaſiorum diſtributione, & optione.

§.14. Gymnaſia, ſeu Scholæ ita ſingulis Achademiæ Profeſſoribus diſtribuantur, ut fiat in Claſſes partitio, Grammaticæ, Philoſophiæ, Theologiæ, Medicinæ, & Juris utrinſque juxta aptiorem loci opportunitatem, conceſſo antiquioribus cujuslibet Claſſis Profeſſoribus optionis jure; ita tamen, ut ea de re Scholaſticus certior fiat, qui demum dubia, & controverſias, ſi quæ oboriantur, prout ſuaſerit æquitas & utilitas, arbitrio ſuo judicare poterit.

TITULUS XIV.

De modo, forma, & temporibus Lectionum.

§.15. Profeſſores Grammaticæ, Humaniorum literarum, Philoſophiæ, Aſtronomiæ, & qui temporales Cathedras Decretalium, & Inſtitutionum in utroque Jure obtinent, viva voce, & continua oratione, materias, ſinguli ad ſuas Cathedras ſpectantes, explicabunt. Adeo vero exactam ſibi præfiniti temporis rationem habebunt, ut ſingula omnino, quæ de ejuſdem diſtributione Achademiæ Sanctionibus præſcripta ſunt, ſine fraude conſervent.

Artium Profeſſores, tametſi poſtremum curſus annum attigerint, ad finem uſque menſis Junii, ut cæteri, ſuas lectiones producant.

In Cathedris perpetuis Medicinæ, utriuſque Juris, & Theologbiæ Integrum boræ ſpatium, itaut nullus prætextus impedire vel interpellare valeat, lectionibus ſuis Profeſſores impendant; Cujus poſtremam partem, quæ quartam non excedat, explicatione eorum, quæ ſcripta Scholares exceperint, viva voce, & perpetua oratione concludant.

Sedulo curent præterea, ut omnes omnino Scholares ab initio ad finem plenas & integras lectiones audiant; nec eas certo tempore inchoandas retardent, dum plerique ſcholam adventuri moras nectunt; ſed ita ſtatutis Magiſtri adhærebunt, ut nec citius nec ſerius, quam par eſt, aut ingredi aut egredi paleſtram Diſcipulos patiantur.

Achademiæ Judex, qui crebro Gymnaſia inviſere debebit, omnino caveat, ne lectionum tempora, ordo, & ratio, Scholarium tumul-

multibus, rixis, clamoribus perturbentur; ſed ſingulos in officio contineat, ſæpiuſque admoneat, & demum in refractarios, ut æquitas tulerit, animadvertat. Eos autem nunquam impunes abire ſinet, quos tanta impudentia fuiſſe noverit, ut ad ſcholas, otiandi potius aut rixandi cauſa, quam diſputandi & diſcendi ſtudio, catervatim confluant, vel Profeſſoribus ac Magiſtris præſertim docentibus negotium faceſſere non vereantur.

Pœnæ contra lectiones nulla juſta cauſa omittentes.

Si Scholares omnes a primordio lectionum, ſcilicet a Feſto Sancti Lucæ de menſe Octobris, uſque ad Natalem Domini, quatuor integras lectiones omiſerint ſine cauſa, eos Achademiæ Judex, ut res ipſa poſtulat, acriter objurgabit. Si rurſus tale aliquid commiſerint per dies octo, propriis in ædibus in cuſtodia detineantur. Quod ſi ter idem auſi fuerint, ſtudiorum curſus hujuſmodi, omiſſionibus intermedius, irritus omnino cenſeatur.

Præterea, ſi qui etiam neque ex valetudine neque alia juſta de cauſa per aliquod ſpatium temporis, veluti in menſem integrum, ſponte lectiones non audiverint, in curſuum probatione reiiciantur. Proinde ipſi Profeſſores jurato ſpondeant, ſe in hiſce probationibus, poſthabitis omnibus privatis ſtudiis, ad conſcientiæ normam, & Achademiæ præſcripta cuncta moderaturos. Quod ſi aliquando in ancipiti hærerent, rem Scholaſtici judicio dirimendam proponent, qui etiam, ne nimia indulgentia & facilitate Scholarium deſidiæ & negligentiæ anſam præbeat, intra æquitatis & juſtitiæ limites jus ſuum exercebit.

Lectionum temporibus nemo unquam Officialis docentes ex Cathedra Profeſſores interpellet, neque eos ad Achademiæ Concilium evocandi cauſa, vel ad alium Achademiæ functionem, neque pro feriis denunciandis, vel alio prætextu. Duos inſuper uno eodemque tempore literarios actus, ejuſdem præſertim facultatis, celebrare non liceat. Univerſa autem lectionum, theſium, diſputationum genera, & quidquid ad doctrinam in quavis ſcientia tradendam vel excolendam pertineat, tum a Præceptoribus tum a Scholaribus latine pertractanda eſſe ſtatuimus. Si vero res hujuſmodi ſit, quæ aliquando vernaculum ſermonem deſideret, Caſtellano utantur, nec a præſcripta docendi norma recedant.

Singuli omnium facultatum Profeſſores in contexendis Tractatibus, ad propriam Cathedram pertinentibus, dabunt ſedulam operam, ut nihil ab inſtituto ſuo alienum, nihil inutile ſuis Auditoribus proponant; ne ſingula ſingulis temere permiſceant, & ſervandum in diſciplinis tradendis ordinem cum diſcentium jactura pervertant. Hæc autem Cancellarius adamuſſim ſervari curabit, vitia, ſi quæ irrepſerint, prout jus faſque fuerit, emendaturus.

TITULUS XV.

De abſentia Profeſſorum.

Pœnæ contra Profeſſores ceſſando a lectionibus ceſſantes.

§.16. Profeſſor, qui per triginta dies continuos, computatis etiam non profeſtis in id temporis incidentibus, dummodo non ſint ex principalibus, quæ tum æſtivo tempore tum ſolemnibus Natalis, & Dominicæ Reſurrectionis conceduntur, vel intermiſſos, ſine cauſa a lectionibus ceſſaverit, & abſuerit, ipſo facto Cathedra & Magiſterio abdicetur. Scholaſticus vero & Concilium, ſufficiens tempus impeditis, aut rationabili de cauſa abfuturis impertiatur; non tamen Cathedra deſtituatur, ſed interim abſentis vices & locum Subſtitutus Profeſſor ſubeat.

Conceſſionis tempus nulli excedere liceat, ac proinde Bidellus Punctator, eo elapſo, Judicem præſente Secretario adeat, ut eo admonito, quid præterea conſilii capiendum ſit, a Cancellario & Concilio decernatur.

Achad. Officialibus ſine licentia Scholaſtici abeſſe non liceat.

Achademiæ Officiales citra Scholaſtici veniam abeſſe non poſſint, quibus tamen, etiam juſta de cauſa, ultra octiduum lectionum tempore non concedatur, nec ultra menſem tempore feriato. Quod ſi non impetrata venia abfuerint, mulcta afficiantur; ac etiam duplo, ſi revocati redire cunctentur; mox etiam officio abdicentur, ſi moras ulterius nectere auſi fuerint.

TITULUS XVI.

De Repetitionibus Profeſſorum Cathedras perpetuas obtinentium.

Repetitiones quo facienda tempore.

§.17. A feſto Dominicæ Reſurrectionis ad finem uſque curſus literarii, diebus feriatis occurrentibus, omnes Achademiæ Profeſſores, qui Cathedras perpetuas moderantur, in majori Univerſitatis Theatro repetitionem anniverſariam, pridie in Gymnaſio repetentes publicandam, ex materia, quam unuſquiſque publice tractat, erutam, in horæ ſpatium ex præſcripto Achademico habere teneantur. In eos, qui id prætermiſerint, mulctam decem ducatorum Cancellarius irrogabit, quæ Bibliothecæ compendio aſſignetur.

Series repetitionum.

Theologi hujuſmodi repetitiones ineant, nimirum Primarii tres Profeſſores, hac ratione, ut antiquior præferatur: Similiter Veſpertini: Sacrorum deinceps Bibliorum Profeſſor, & moralis Theologiæ: Præterea Canoniſtæ, ſervato Cathedrarum ordine: mox Juriſtæ, Medici, Matheſcos, & Philoſophiæ moralis. Literarum vero humaniorum Præceptor, qui ad ejuſmodi repetitionem non obligatur, orationem pro ſtudiorum inſtauratione coram Achademiæ cætu in feſto Sancti Lucæ in ſemihoram habebit.

Repetentium Comitatus.

Bidelli, & Cœremoniarum Magiſter, Profeſſores repetentes, ad Domos proprias euntes & redeuntes, ut moris eſt, in functionibus publicis comitentur. Quod ſi non præſtiterint, ducati dimidium ſinguli perſolvant ad Bibliothecæ compendium. Profeſſoribus repe-

Digitized by Google

repetitiones ſuas Typis mandatas edere concedatur, quas etiam in Bibliothecam licebit inferre.

TITULUS XVII.

De Tractatibus, ſeu Materiis Profeſſorum Bibliothecæ inſerendis.

§.18. Lucubrationes, quas pro Magiſterii munere Profeſſores de ſcripto per tutum annum Scholaribus proponunt, ab iiſdem nomine & anno, ſua manu ſubſcriptas, Scholaſtico, præſente Univerſitatis Scriba, qui rem in acta referat, die prima menſis Julii exhibeantur, ut in ſcriniis ipſius Achademiæ ſerventur. Si quis vero ex Profeſſoribus id facere recuſaverit, mulctam decem ducatorum ſubeat, Bibliothecæ compendiis aſſignandam.

Hoc item præſtabunt omnes Proprietarii, excepto Rhetorices Profeſſore. Regentes præterea Sexti, & Clementinarum, Digeſti veteris, & Voluminis, Methodi, Simplicium, Anathomes, & Chirurgiæ; Septem vero Profeſſores Artium exacto triennio, ſicuti qui Tractatum, ſeu materiam ultra annum, ut per ſtatuta licet, extenderint, eam non niſi abſolutam afferant, quod & Cancellario innoteſcere, & Secretarius in acta referre debeat.

Cancellarius curam gerat, ut Tractatus ejuſmodi Bibliothecæ quamcito inſerantur, in iiſque cuſtodiendis ordo, ratio, & quidquid pro reliquis Bibliothecæ libris ſtatutum eſt, omnino ſervetur.

TITULUS XVIII.

De Salario Profeſſorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§.19. Profeſſores, qui Cathedram perpetuam ſint adepti, infra ſemeſtre Doctoratus lauream conſequi debeant, atque interim Cathedræ ſalarium ipſis non perſolvatur. Quod ſi hujuſmodi tempus elabi patiantur, & gradum, ut præſcribitur, ſuſcipere neglexerint, ipſa quoque Cathedra priventur.

Si intra ſex menſes gradu nondum ſuſcepto, aut e vita exceſſerint, aut Cathedram aliàs deſeruerint, eorum ſalarium in Achademici Orarii compendium cedat.

Si contigerit, aliquem ex hujuſmodi Profeſſoribus, dimidio tamen curſu jam peracto, e vita migrare, ipſi ſalarium totius anni exolvatur; quemadmodum & Profeſſoribus ob vicennale curriculum emeritis. Iis vero, qui, vel promoti fuerint, vel aliis de cauſis Cathedra ſe abdicaverint, ad diem dumtaxat, quo legere per ſe ceſſaverint, pro rata ſalarium dependatur.

TITULUS XIX.

De Profeſſoribus emeritis.

Qui Lectores emeriti. §.20. Qui viginti annos continuos aut intermiſſos, aliquam Cathedram ex perpetuis, necnon partim Theologiæ, partim etiam Philoſophiæ moralis legitime & laudabiliter juxta ſanctiones Achademiæ in eadem rexerit, honore Profeſſoris Emeriti decoretur, & ſalario, quoad vixerit, ut lectores cæteri perfruatur. Salarium iis continuandum.

Hanc vacationem Profeſſoris emeriti, vulgo Jubilationem, cæteri lectores Cathedrarum temporalium aſſequi non poſſint; neque ille, qui in regenda perpetua vel incuriæ nomine plus cæteris notatus & mulctatus ſit, vel ſuum munus per ſubſtitutum ubierit, niſi impeditus aut abſens Achademiæ cauſa fuiſſet. Qui Jubilationem aſſequi nequeant.

Quicumque vicennali curſu peracto Emeriti vacatione cupit honeſtari, id coram Concilio Deſinitorum petat. Concilium vero ſtatim Ratiocinatoribus negotium dabit, ut præſente Secretario diligenter exquirant, num Profeſſor vicennale curriculum juxta Achademiæ ſanctiones rite confecerit; cumque Concilium hoc legitime conſtare intellexerit, vacationem decernat. Emeriti vacatio a Concilio petenda.

Hujuſmodi autem vacationis concedendæ ſolemnis mos erit, ut in Theatrum majus ſinguli Achademiæ Doctores conveniant, & inaugurati Profeſſoris laudes Collega ejuſdem facultatis oratione, ex tempore palam habita, exornet.

Profeſſor obtenta vacatione ſacchari ſex libras ſingulis Ratiocinatoribus diſtribuet, Secretario aureum, ſive duplam, & duplæ dimidium Bidello majori erogabit.

Magiſterii vacationem adeptus poterit, ſi ita placuerit, diutius eidem Cathedræ præeſſe, & ſalario integro frui, dum probe in omnibus muneri ſatisfaciat: Juris vel canonici vel civilis Profeſſor vacationem conſecutus, quoad ipſe vixerit, una cum liberis nobilitate, quam vocant Hidalguia, perfruatur. Emeriti Jurium Profeſſores nobiles cum liberis declarantur.

TITULUS XX.

De Salario Profeſſoris Emeriti, & eorum, qui ex hac vacatione Cathedras adipiſcuntur.

§.21. Qui Cathedram Profeſſoris Emeriti obtinuerit, hoc ſuperſtite, ſalarium prioris Cathedræ, quam regebat, tantum percipiat: Item, qui ſecundam, & gradatim reliquas ejuſdem claſſis Cathedras aſſequatur. Qui vero poſtremus fuerit, integrum ſalarium accipiat, cujus tamen tertia pars ex ſalario Profeſſoris Emeriti deducatur. In Cathedris vero Theologiæ moralis, Philoſophiæ moralis, Rhetoricorum, & Aſtronomiæ, & in iis, quæ Regularibus deſtinantur, Profeſſoris Emeriti Cathedram adepto integrum exolvatur ſalarium, videlicet duæ partes ex Univerſitatis reditibus, altera vero ex ſalario dicti Profeſſoris.

TITULUS XXI.

De Cathedrarum temporalium Curriculo.

§.22. Septem cathedræ Artium & Chirurgiæ, tres Inſtitutionum civilium, & tres Decretalium, triennio termineutur. Methodi vero Simplicium & Anatomes, Digeſti veteris, Voluminis, Sexti, & Clementinarum, quadriennio. Lapſis igitur triennio vel quadriennio, ſtatim vacantes Edicto publicentur juxta Achademiæ ſanctiones. Quod ſi cathedræ Artium vacaverint triennio nondum exacto, qui ſuffectus fuerit, eas tantummodo tempore, quod ſupereſt, obtineat.

Non perinde vero fiat in pleriſque aliis; nam expleto tempore, quod prædeceſſoris curriculo deeſt, novum atque integrum, & ſanctionibus Achademiæ præfinitum docendi curſum Succeſſores inſtituent.

In Grammaticæ Cathedris, quod pro eiſdem peculiariter ſtatutum eſt, obſervetur.

TITULUS XXII.

De Scholaribus albo inſcribendis, & Curſuum probatione.

§.23. Scholares omnes a Grammatica ad Theologiam, Achademiæ albo ſeu matriculæ inſcribantur; quod accurate præſtabit Secretarius ſingulas ſeorſim deſcribens facultates, & in qualibet ſingulorum nomina, & patriam, unà cum die, menſe, & anno; alioquin nec Foro gaudeant, nec privilegiis Achademiæ, nec ratus eorum Curſus, niſi a die, qua Matriculæ inſcripti fuerint, cenſeatur: Idque fiat infra dies quindecim poſt feſtum Sancti Lucæ, ut integro ſtudiorum curriculo: vel infra quindecim poſt Natalem Domini, ut dimidiato ſatisfaciant; alioquin tempus a die Matriculæ dumtaxat æſtimandum ſuffragetur. Matriculæ autem pro una ſcientia alteri accommodari non poſſit, adeout Civilis candidati cum expleto anno ſecundo Juris civilis Canonicum ſimul aggrediuntur, peculiari etiam Matricula Canoniſtarum indigeant. Matriculæ defectum ſupplere Cancellarius non valebit, nec hujuſmodi lege Scholares ſolvere, neque ab altera facultate ad alteram transferre; & ſi quid hujuſmodi contigerit, irritum cenſeatur, niſi id Tabellionis errore factum fuiſſet. Quod vero ad Fori privilegium attinet, ultra triennium non porrigatur, a poſtrema Matricula computandum.

De Matriculæ neceſſitate, diſtinctione quoad diverſos Curſus &c.

A Baccalaureis, & in aliqua dignitate conſtitutis, pro matricula octo denarios Cathalanos Secretarius exigat, a cæteris quarumcumque facultatum Scholaribus ſex, a Grammaticis quatuor, a Profeſſorum vero filiis nihil eo nomine accipiatur. Si Secretarius Matriculæ diem fraudulenter in actis aut poſtpoſuiſſe aut prætuliſſe compertus fuerit, citra ſpem veniæ privetur officio.

Quid pro Matricula dandum Secretario.

In Curſuum teſtimoniis peculiarem & diſtinctam cujuslibet Matriculæ, ante ab unoquoque ſuſceptæ, mentionem faciat: Quod ſi prætermiſerit, quadraginta regalibus prima vice, & impoſterum octoginta, Bibliothecæ aſſignandis, mulctetur.

Si ex Matricula, teſtimonio Curſus inſerta conſtiterit, Scholarem integre curſum non perfeciſſe, ad gradus examen non admittatur, niſi proxime ſequenti anno, quod curſui deeſt, expleverit. Quod ſi ad tertiam anni lectivi partem ſine cauſa a lectionibus abfuerit, ipſius curſus plane irritus judicetur. Hujuſmodi ſupplementum cuilibet, qui curſum intermiſerit, permittatur; Verum ſi hoc ex valetudine contigerit, curſus legitime inceptus pro confecto habebitur.

Omnes præterea Univerſitatis Miniſtri ſeu Officiales, qui ab Achademia quemadmodum Profeſſores ſalarium accipiunt, ſingulis annis ad feſtum Sancti Lucæ de menſe Octobris Matriculæ inſcribantur; quo die omnes pariter, qui in præſenti Achademia Cathedras perpetuas vel temporales regunt, poſt emiſſam fidei profeſſionem jurare obedientiam Scholaſtico ejuſve Judici debeant; necnon ſe, omnes & ſingulas, quæ ad eos ſpectent, Achademiæ ſanctiones ſervaturos, & quidquid ſibi, quod æquum juſtumque ſit, Univerſitatis nomine injunctum fuerit, executuros.

Juramentum ab Officialibus & Profeſſoribus quotannis præſtandum.

Singulis annis poſt octavam Corporis Chriſti omnium Scholarium curſus, num rati num irriti cenſendi ſint, diligenti examine, Achademiæ Judici & Tabellione præſentibus, probentur.

De judicio Curſuum Scholarium.

Omnes jurejurando promittant ad juris & conſcientiæ regulas, & juxta Achademiæ Sanctiones ſententiam dicturos; & illud præcipue animadvertant, num Scholares ſinguli in ſingulas hebdomadas pro ſuggeſtu Theſes defenderint, ac omnibus, ad quas obligantur, lectionibus interfuerint: videlicet, tam illis, quæ dictantur, quam quæ viva Magiſtri voce excipiuntur, ut in Cathedris Decretalium, & Inſtitutionum Civilium.

Quid Judices debeant ad hoc examinare.

Probationes Curſuum a Theologis initium capiant: mox ad utriuſque Juris Profeſſores: deinde ad Medicos, & Artium lectores gradum facient.

Hujuſmodi probationibus quilibet Scholaris per ſe ipſe interſit, niſi aut valetudinis, aut alia juſta abſentiæ cauſa impediatur; quam tamen Cancellarius cognoſcat, ut eam non niſi urgente neceſſitate admittat. Curſus eodem anno, quo perfectus eſt, probetur: Non niſi exacto anno probatio valeat, nec in proxime ſequentem annum differri poſſit.

Pro Curſus probatione Artium cultores quatuor denarios Cathalanos perſolvant Secretario: Cæteri ſex: Profeſſorum filii gratis probentur.

Improbatos & irritos Curſus nec ipſe Cancellarius comprobare, nec privilegio aliquo confirmare poſſit, niſi manifeſta injuria gravatos compererit.

Quod improbati curſus a nemine comprobari poſſint.

Curſus licet in alia, quam in hac Cervarienſi Achademia peracti, admitti poterunt, dummodo legitime, & Achademico more confectos fuiſſe conſtiterit. Quod tamen, inſcio Scholaſtico, Achademiæ Secretario non licebit. Idemque obtinebit pro Collegiis,

Curſus vero alibi peracti ab Achademia poſſunt admitti:

Digitized by Google

Seminariis, vel Regularibus domibus Cathaloniæ, ubi Artes & Theologiæ legitime doceantur. Caveat tamen Cancellarius, ne ſub hoc obtentu non legitimi Curſus ſubrepant.

TITULUS XXIII.

De Regula ab Scholaribus, dum vacant Studiis, obſervanda.

Qua conditione Curſus legitimus, & cōpletus cenſendus ſit.

§.24. Cujuſcumque facultatis Auditores curſum in quavis ſcientia legitimum peregiſſe non cenſeantur, niſi in Philoſophia per triennium, in Medicina vero, Juriſprudentia, & Theologia quadriennium diligenter ſtatis horis tam ante quam poſt meridiem lectionibus tam ordinariis quam extraordinariis, necnon Theſibus propuguandis, & quibuslibet aliis conſuetis literariis actibus interfuerint, prout ſingulis Achademiæ leges præſcribunt.

A quolibet Auditore ſemel in anno defendenda aliqua Theſis.

Omnes Philoſophiæ, Medicinæ, Juris prudentiæ, & Theologiæ Auditores quotannis ſemel Theſim aliquam in propria facultate ex iis, quæ ad ſingulas hebdomadas ex ſuggeſtu proponi ſolent, ſub Magiſtri præſidio defendere parati ſint, & ad ejuſdem nutum defendant, niſi legitime impediantur.

Diligenter vero Scholaſticus inquirat, an id ipſi præſtiterint, præſertim cum pro Baccalaureatus examine veniam ab eodem Scholares petierint.

Tempus poſt Baccalaureatum cæteris vacandi ſtudiis.

Curriculo ad Baccalaureatum legitime peracto, Philoſophiæ, Medicinæ, & Theologiæ Studioſi in annum; in biennium vero utriuſque Juris ad Achademiæ placitum ſuæ unuſquiſque facultati diligenter incumbat, priuſquam ipſis pro Licentiæ gradu examen ſubire concedatur.

Grammaticæ Latinæ & Græcæ, Humaniorum literarum, & Matheſeos Candidati annorum rationem & numerum eiſdem Achademiæ Sanctionibus præſcriptos obſervent. Artium quoque cultores Summulis, Logicæ, Metaphiſicæ, Phiſicæ triennio dent operam, ut pariter Achademicis legibus ſtatuitur.

Medicinæ Auditores Anno Primo lectionibus Cathedrarum primariæ, Prognoſticorum, & Anatomes horis antemeridianis interſint; poſt meridiem vero lectionibus Cathedræ Veſpertinæ, & Methodi: Anno Secundo primariæ Prognoſticorum & Anatomes antemeridiem; Methodi & Chirurgiæ poſt meridiem: Anno Tertio Primariæ & Anatomes ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ poſt meridiem; Anno Quarto Primariæ Prognoſticorum & Anatomes ante meridiem; Veſpertinæ & Chirurgiæ poſt meridiem. Lectiones quoque ſimplicium, ut ipſis injungitur, non omittant.

Juris prudentiæ Studioſi audiant Anno Primo ante meridiem Inſtitutiones Civiles, ut in titulo decimo ſtatuitur: Itidem Cathedræ Pandectarum Primariæ interſint: Mox accedant ad lectiones extraordinarias Inſtitutionum primi & ſecundi libri; poſt meridiem Veſpertinam Juris Canonici Cathedram adeant, tum in privatis exercitationibus ſint frequentes: Anno Secundo ante meridiem Inſtitutiones Civiles, ut in titulo decimo Cathedram Primariam Canonum, & lectiones extraordinarias Inſtitutionum Civilium libri tertii & quarti audiant; poſt meridiem Pandectarum Cathedram Veſpertinam, & in exercitationibus privatis interſint: Anno Tertio ante meridiem Inſtitutiones Civiles, ut titulo X. Cathedram Codicis primariam, & lectiones extraordinarias libri primi & ſecundi Inſtitutionum Civilium; poſt meridiem Cathedram Veſpertinam Codicis, & eaſdem privatas exercitationes obeant: Anno Quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Inſtitutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Decreti; poſt meridiem Cathedram Voluminis, & privatis pariter exercitationibus vacent. Cathedras Digeſti veteris etiam audiant, ut ipſis præſcribetur.

Qui Juri Canonico ſtudent, exacto prius in Juris prudentia Civili biennio, id eſt anno tertio, audiant ante meridiem Inſtitutiones civiles, ut titulo X., inſuper & lectiones extraordinarias Inſtitutionum civilium libri primi & ſecundi, & Cathedram Decreti; poſt meridiem audiant lectiones Decretalium, ut eodem titulo X.: Anno quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Inſtitutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Concilii Tridentini; poſt meridiem Decretales, ut præfato titulo. Audiant quoque Cathedras Sexti, & Clementinarum horis ſibi aſſignandis.

Porro Præceptores ſedulo curabunt, ut Juris utriuſque Studioſi quæcumque hac ſuper re ipſis injuncta & præcepta fuerint, diligentiſſime præſtent. In hoc idem non diſparem diligentiam Cancellarius adhibebit, qui lectionum extraordinariarum diſtributionem ad Inſtitutiones civiles antemeridianis horis explicandas, prout ipſe utilius cenſuerit, temperabit.

Juris civilis Studioſi, ſi Juris hujuſmodi quadriennio annuum Juris Canonici curſum adjunxerint, Juris utriuſque Baccalaureatum conſequi poterunt; idque viciſſim pro Canoniſtis valeat.

Theologi in quadriennium tam ad Primariam quam ad Veſpertinam ejuſdem, quam ſecuntur, ſententiæ Cathedras aſſidui eſſe teneantur. Schotiſtæ autem ad Primariam propriæ ſententiæ, & ad Veſpertinam Doctoris Suarez. Verum omnes pariter Anno primo Philoſophiæ morali, ſecundo, tertio, & quarto Cathedræ Sacrorum Bibliorum, & Theologiæ morali operam dabunt.

Scholaribus a Grammatica ad Theologiam nonniſi ſemel liceat exactum anni curriculum in eadem facultate repetere, niſi ob affectam valetudinem ſecus facere cogantur.

Ad Licentiæ gradum promovendi novum ſui periculum facere tenentur.

Qui legitime Curſum ad Baccalaureatum peregerit, ut poſtmodum ad Licentiæ gradum promoveatur, iterum ſe exercere, & novum, ut in quavis facultate præſcribitur, ſui periculum facere obligetur.

TI-

Digitized by Google

TITULUS XXIV.

De Chirurgiæ Studioſis.

Chirurgiæ Auditores per examen admittendi.

§.25. Ad Chirurgiæ ſtudium ſe conferre volentes, congruenter in latino ſermone, & Philoſophia verſati ſint; qua de re, ut in Achademia moris eſt, non aliter, quam præviu examine & approbatione admittantur. Præcipuos hujus artis Tractatus a Prælectore triennio excipient de Scripto. Quadriennium inſuper experimentis Chirurgicis diligenter impendent in hac vel alia Civitate, in qua ſit Collegium Chirurgorum, donec Magiſterij honorem aſſequantur: quem non ante obtinebunt, quam lectionem ex Guidonis Tractatu de Vulneribus, Ulceribus, & Tumoribus ſorte ducendam in ſemihoræ ſpatium habeant, & in tres continuas horas a Medicinæ & Chirurgiæ Profeſſoribus examinentur & approbentur; nec non ſtipendia, quæ jure, & ex Achademiæ præſcripto pendi ſolent, perſolvant: triginta videlicet libras monetæ Cathalanæ, ex quibus viginti quatuor diſtribuantur inter Examinatores & Cancellarium, cui tamen duplex portio debetur; reliquum inter Secretarium & Miniſtros.

Qua conditione Magiſterium iis conferendum.

Gradum ejuſmodi conſequutus pro toto Cathaloniæ Principatu Chirurgiæ Magiſter cenſeatur, nec aliam ſive Archiatri ſive Collegii probationem aut licentiam deſideret.

Quæ eorum ſint Privilegia.

Qui Chirurgiæ triennium in hac Univerſitate legitime confecerit, ad Magiſterium vel ex Collegio Barchinonenſi, vel ex Archiatro obtinendum, dimidium ſolum perſolvat diſtributionum, quas cæteri dependere obligantur. Eo præterea peculiari beneficio & privilegio gaudeat, ut pro ſuo jure in quavis Principatus parte Chirurgiam facere poſſit. Collegium vero Barchinonenſe nulli Magiſterium demandare valeat, qui teſtimonium Achademiæ Secretarii non exhibuerit, quo legitime conſtet, triennale curriculum rite & ex Achademiæ Sanctionibus peregiſſe.

Chirurgiæ Studioſi uti veſte Achademica non aſtringantur, dummodo decenter alioquin incedant.

TITULUS XXV.

De ſtipendiis, ſive pecuniæ diſtributionibus, ad gradus ſuſcipiendos perſolvendis.

Gradum aliquem ſuſcepturi ad examen non admittendi niſi poſt datam ſtatutam pecuniam.

§.26. Qui gradum Baccalaureatus, Licentiæ, Docturatus, ſive Magiſterii in qualibet facultate ſuſcepturus ſit, conſuetam in hac Univerſitate apud Achademiæ Secretarium pecuniæ ſummam deponat; alioquin eum nequaquam ad examen Cancellarius admittat. Ejuſmodi vero pecunia partim in Achademiæ compendium cedet, partim in Scholaſticum, Doctores, & Miniſtros, qui hujuſmodi actis ex officio interfuerint, diſtribuetur:

Quæ vero pro quolibet gradu ſit ſumptus.

Videlicet: Pro Baccalaureatu cujuſcumque facultatis ſex libræ monetæ Cathaloniæ, ex quibus duodecim regalia Cancellario, ſex Examinatoribus ſingulis, tria Bidellis ſingulis, unum ſingulis Apparitoribus, duo Cœremoniarum Magiſtro, decem Secretario, decem ærario Achademiæ attribuantur.

Pro Baccalaureatu ſex libræ monet. Cathal.

Pro Licentiæ gradu in Jure canonico vel civili, octoginta libræ ſolvantur, quarum dimidia ſumma tribuatur ærario; ex altera vero Cancellario ſex libræ: Patrono quatuor: tres ſingulis Examinatoribus: Secretario quatuor: Bidellis tres: una ſingulis Apparitoribus: una Cœremoniarum Magiſtro.

Pro Licentia in Jure 80. lib.

Pro Doctoratu in Jure canonico vel civili libræ centum & viginti quatuor; ex quibus quadraginta quatuor ærarium ſibi vindicet, ex reliquis octuginta Cancellarius duodecim, ſex Patronus, ſinguli Juris canonici vel civilis Doctores tres, cæteri aliarum facultatum Doctores vel Magiſtri, ſinguli ſingulas, Secretarius ſex, ſingulas ſinguli Bidelli, ſinguli Apparitores ſingula, unam Magiſter Cœremoniarum.

Pro Doctoratu in eodem 124. lib.

Pro Licentiæ gradu in Theologia, & Medicina libras ſexaginta, ex quibus triginta ſex ærario. Ex reliquis viginti quatuor Cancellario quatuor: Patrono duæ: ſingulæ ſingulis Examinatoribus: Secretario duæ: Bidellis, Apparitoribus, & Cœremoniarum Magiſtro ſingulæ dependantur.

Pro Licentia in Theolog. & Medic. 60. lib.

Pro Doctoratu in Theologia, & Medicina nonaginta quatuor libræ, ex quibus triginta quatuor ærario; ex reliquis ſexaginta Cancellario octo: Patrono quatuor; duæ Medicinæ Doctoribus: Septem regalia cæteris Doctoribus, ſeu Magiſtris: ſingulis Bidellis ſeſqui libræ: ſingulis Apparitoribus ſingulæ: libra una Magiſtro Cœremoniarum.

Pro Doctoratu in eiſdem 94. lib.

Pro Licentiæ gradu in Artibus quinquaginta libræ, ex quibus triginta ærario; ex viginti reliquis Cancellario tres: Patrono duæ: ſingulis Examinatoribus ſingulæ: Secretario duæ: Bidellis quatuordecim regalia: duodecim Apparitoribus: ſex Magiſtro Cœremoniarum.

Pro Licentia in Artibus 50. lib.

Pro Magiſterio in Artibus quinquaginta quatuor libræ, ex quibus viginti quatuor ærario; ex reliquis triginta Cancellario duæ: una Patrono: ſingulæ ſingulis Artium Magiſtris: cæteris Doctoribus ſeptem ſolidi: Secretario duæ libræ: ſingulis Bidellis quinque regalia: ſingulis Apparitoribus quinque: & quinque Magiſtro Cœremoniarum.

Pro Magiſterio in Art. 50. lib.

Si quid ex pecuniarum ſummis ad diſtribuendas propinas aſſignatis ſuperſit, in ærarium inferatur; ſi quid vero defuerit, ex eodem depromere liceat.

Quod ſupereſt ex aſſignatis in ærarium inferendum.

Ex ſummis, ſive portionibus pecuniarum, quæ pro licentiis Canonum, Legum, Theologiæ, Medicinæ, & Artium, Achademiæ ærario ſolvuntur, poterit pro arbitrio Cancellarii decerpi & erogari, quidquid pro impenſis, ex more Achademico fieri ſolitis, in licentiæ functionibus opus fuerit: videlicet triginta ſex libræ in Licentiis utriuſque Juris: Viginti quinque libræ in Licentiis Theologiæ, & Medicinæ: Viginti libræ in Licentiis Artium: ac demum pro Doctoratus ſeu Magiſterii ſolemniis in quavis facultate duodecim libræ, quæ pro ſingulorum Doctoratuum, ſeu Magiſteriorum collatione ex ſum-

ma pariter ad Ærarium pertinente deducentur. Hæc autem impenſa augeri non poſſit, tametſi plures eodem tempore Doctoratum ſeu Magiſterium ſuſcipiant.

Ad gradus non admiſſi pecuniam amittant.

Si quis Baccalaureatum, aut Licentiæ honorem petens, ab Examinatoribus repulſam patiatur, vel quia præſinitum legendi tempus non expleverit, vel quia dignum pro gradu ſuſcipiendo peritiæ ſpecimen non exhibuerit, pecunia ad id depoſita non ſecus, aeſi gradus conferretur, diſtribuenda erit. Candidato autem hujuſmodi rurſus examinando vel annum vel brevius etiam, ſi ita æquum videbitur, temporis ſpatium ſtatuetur, addito tamen onere conſuetas iterum impenſas faciendi; quod ſi in altero examine defecerit, deinceps non admittatur.

In Anniverſario Conceptionis B. Mariæ Virginis Theſes propugnantibus Baccalaureatus gratis dandus.

Scholaribus, qui in Anniverſario & ſolemni Octiduo juxta laudabilem præſentis Univerſitatis conſuetudinem, Conceptioni B. Virginis Mariæ conſecrato, Theſes literarias pro Achademia propugnaverint, Baccalaureatus gratis, non tamen abſque examine, conferatur.

Prætor Cervariæ, aut quicumque alius Magiſtratus, nocturnis horis, quibus in Achademia pro Licentiis examen haberi ſolet, Doctorum ſeu Magiſtrorum famulos venientes & abeuntes nec impediat, nec remoretur.

Ceremoniæ in gradibus conferendis obſervandæ.

Dum in Achademia Doctoratus & Magiſteria ſolemniter conferuntur, Doctores ſeu Magiſtri, ſuæ quiſque facultatis inſignibus exornatus, huic celebritati interſint, ad quam ab ædibus Cancellarium deducent, quem a ſiniſtris comitabitur Candidatus ſola ornatus Epomide ſeu Almutio, a dextris autem Patronus; rurſumque omnes, collatione gradus peracta, ab Achademia ad easdem Cancellarii ædes rite & de more progredientur, ita tamen, ut Patronus, & recens Laurea inſignitus locum, unuſquiſque proprio gradui deſtinatum, obtineat.

TITULUS XXVI.

De Examine ad Gradus promovendorum.

Ad gradus promovendi ſe curſus rite confeciſſe probare tenentur.

§. 27. Cum par æquumque ſit, ut qui ad Achademicos gradus adſpirant, ingenium pariter omni ſolertia excolere, & doctrina cumulare ſatagant, jure optimo ſtatuitur, ut Scholares omnes, qui pro quovis gradu ad examen vocandi fuerint, legitimis antea documentis Scholaſtico oſtendant & probent, ſe curſus ex præſcripto Achademico conſtitutos, vel in hac ipſa Univerſitate vel alia, rite confeciſſe, atque ita, ut tempus præſtitutum, & legitime computatum ſingulis gradibus reſpondeat;

Videlicet pro Artium Baccalaureatus tres ejuſdem facultatis integros curſus confeciſſe oportet; tamen, ut nullum præfatis curſibus, vel Medicinæ, vel Theologiæ ſimul impendere liceat: Pro Medicina, poſt adeptum Artium Baccalaureatum, quadriennium: Pro utroque Jure, præter confectum Dialecticæ curriculum, quadriennium pariter juxta Sanctiones Achademiæ: Pro Theologia quadriennium etiam abſolviſſe, ac inſuper acquiſiviſſe in Artibus Baccalaureatum, vel ſaltem peregiſſe ad eumdem obtinendum legitimos curſus.

Examen quod eſſe debeat.

Qui Baccalaureatum in quacumque facultate obtinere velit, prælectionem ex tempore in ſemihoræ ſpatium habere debeat. Poſtmodum vero tres Doctores ſeu Magiſtri, vel perpetuam vel temporalem ejuſdem facultatis Cathedram obtinentes, quibus dumtaxat in omni gradu jus examinandi tribuitur, ejuſdem in illa Arte peritiam variis hinc inde quæſitis ad horam integram experimento ſeveriori ſcrutentur & explorent.

Hoc autem tempus, ut etiam in Licentiæ gradibus, neciple Cancellarius contrahere, potius vero ut ad ſeſqui horam porrigatur, mandare poſſit. Candidatus tametſi quavis dignitate excellat, vel ſit filius Magnatis Hiſpaniæ, ſtans & detecto capite ab antiquiori Doctore Baccalaureatum petat, nec ipſum tunc Fidelli comitentur.

Juramentum ab Examinatoribus præſtandum.

Cancellarius poſt Feſtum Sancti Lucæ tres antiquiores ex unaquaque facultate Doctores, & ſingulis deinceps annis eodem ordine reliquos, deſtinabit, qui in eum annum ad Baccalaureatum promovendos rite examinent. Hi vero caveant, ne colluſorie cum Candidatis agant, eoſque de proponendis examinis punctis, & argumentorum ſolutionibus ex compoſito præmoneant, aut ſuffragium ſuum de eorumdem approbatione illis patefaciant. Proinde jurato ſpondeant, injunctum ſibi munus, qua par eſt, diligentia ad Achademiæ præſcriptum tam pro Baccalaureatu, quam pro Licentiæ gradu, obituros; ſeque nullatenus commiſſuros, ut examinis ſeveritas labefactetur. Hujuſmodi examina Secretarius in acta referet Codice ad id parato; quod ſi præſtare neglexerit, decem ducata in Hoſpitalis compendium dependet.

De Suffragiis approbationis, vel improbationis.

Suffragia approbationis & reprobationis per teſſerulas ſeu globulos literulis A. & R. ſignatos in Urnam cautim ab Examinatoribus coniiciuntur, ſervato inter ſe antiquitatis ordine. Patronus autem in licentiis primum in ferendis ſuffragiis locum obtinebit, quæ Secretarius excipiat, & mox palam proferet, ut omnibus innoteſcant. Publicato ſemel Scrutinio, fas non ſit, ſuffragia rurſum accipere; neque etiam ſub obtentu, quod aliquis imprudenter vel A. pro R., vel R. pro A. in Urnam injeciſſet.

Juramentum ab admiſſis præſtandum.

Candidati rite examinati, priuſquam Baccalaureatus honore decorentur, quod etiam in Licentiis & Magiſteriis obtinebit, ſidei, ut moris eſt, profeſſione præmiſſa, in verba ex Achademiæ formula præſcripta jurabunt, ſe Immaculatam B. V. hujus Achademiæ Patronæ Conceptionem, & Conſtitutionem Unigenitus ſan. me. Clementis XI. ſtrenue propugnaturos. Privilegia inſuper, prærogativas, & juriſdictionem præſentis Univerſitatis nunquam a ſe oppugnatum iri; & non ſolum ejuſmodi gradum in alia Achademia non ſuſcepturos, ſed neque ſubituros examen.

Ad Baccalaureatus Medicinæ, Juris utriuſque, & Theologiæ examen Cancellarius

rius aptum & certum temporis ſpatium præſcribet, a Penthecoſte ad Feſtum Sancti Joannis de menſe Junii. Tres Examinatores, poſtquam uniuſcujuſque facultatis candidatos rite probarint, ſeorſim præterea illos diligentiori examine explorent, ac præmiſſo de juſtitia & æquitate retinenda jure jurando, inter ſingulos juxta eorumdem majus vel minus meritum & peritiam prælationis ordinem conſtituent. Secretarius rem in acta referet, & quem cuique obtigerit prælationis locum, in Baccalaureatus diplomate adſcribet, ſimulque Candidatorum numerum recenſebit; quod ſi vel hoc prætermiſerit, vel prælationis ſeriem & ordinem inverterit, officio privetur.

Porro ſinguli poſt primum deinceps Baccalaurei præter ſtipendia jam præſcripta pro ſingulis quibuſque gradibus, quibus a primo Baccalaureo diſtant, bina inſuper regalia pendent: Videlicet ſecundus in ordine regalia duo: Tertius quatuor: Quartus ſex, & ſic deinceps. In publicis Achademiæ functionibus unicuique juxta Prælationis ordinem ipſis conſtitutum locus aut gradus, ſive in inceſſu ſive in ſeſſionibus, aut dignior, aut inferior aſſignabitur.

Qua conditione Licentia in artibus danda.

Ad Licentiam in Artibus obtinendam Caodidatus Philoſophiæ Morali in Anno dare operam, atque ita ſe in illis ipſis artibus, quas triennio addiſcit, exercere debebit, ut bis Theſibus propugnandis præſit, extraordinarias lectiones per tres menſes habeat, & interpretationem ex tempore inter Competitores ad Cathedram Artium vacantem inſtituat.

Qua Medicinæ.

Ad Licentiam Medicinæ annus quintus experimeotis practicis diligenter impenſus exigitur, ut Achademiæ Sanctiones præſcribunt.

Qua Juris utriuſque.

Ad Juris utriuſque Licentiam biennio Candidatus exercitationi, quam vulgò *Paſſantiam* dicunt, vacaſſe oportebit, exacto prius legitime quadrienno: ad Baccalaureatus Juris civilis cultores explicent Anno primo Inſtitutionum Juſtiniani Libros primum & ſecundum: tertium & quartum Anno ſecundo. Theſibus præterea ea materia Civili pro arbitrio deligeoda pro ſuggeſtu defendeodis unoquoque anno præſideant, quibus Juris utriuſque Profeſſores interſint. Argumenta Scholares proponant, quorum primum quidem confirmabit & corroboravit Liceutiatus, reliqua Baccalaurei. Juris Canonici Studioſi Inſtitutiones Juſtiniani, vt Juriſtis præſcribitur, explicabunt, & uon ſecu propugnandis Theſibus præerunt, quæ tame ex controverſiis Canonum depromantur Decretales etiam Libri quinti Anno primo audient.

Ita pariter Juris utriuſque Candidati in Achademiæ Gymnaſiis ſuper hiſque Inſtitutionibus, quæ bienuio explicantur, ſe exerceant, eaſque dumtaxat vacationes habeant, quæ a Cancellario ſolemnibus præſertim diebus indicuntur. Commentationes autem hujuſmodi in privatis quoque ædibus haberi poterunt, prout Cancellario viſum fuerit, qui pro ſua prudentia & arbitrio aptiorem & utiliorem harum Juris exercitationum diſtributionem, ordinem, & formam diſpenſabit.

Qua Theologiæ.

Ad Licentiam Theologiæ conſequendam, emenſo prius legitime quadriennio, ſinguli Candidati ex Tractatibus, quos a Profeſſoribus exceperint, binos publice Dyronibus in annum exponant, & decerpta ex illis Themata pro ſuggeſtu propugnanda ſuſcipiant.

Qua demum in ſingul[is] facultate.

Ad obtinendum cujuslibet Licentiæ gradum prælectio in horam integram inſtituatur. Mox per tres horas argumenta a tribus Docturibus ſeu Magiſtris recentioribus contra expoſitam doctrinam propoſita Licentiandus refutabit. Quo demum peractu, Doctores, qui ſaltem quinque præter Patronum pro hujuſmodi examine intereſſe debent, antiquitatis ordine inter ipſos ſervato, in duas coutinuas horas, quas maluerint difficultates ad uniuerſam ejus, qui laureandus eſt, facultatem pertinentes, obiicient, quas ipſe ſtatim diſſolvet atque explanabit.

Præter argumenta a tribus Magiſtris junioribus proponenda, alius deinceps ab illis Doctor quartum inſtruat, quod tamen horæ quadrantem non excedat; propoſitæ vero difficultati ipſemet arguens, oon autem Candidatus, ſatisfaciat.

In Artium Examine qui Profeſſores locum habeant.

In Artium examine earumdem Profeſſores, necnon Philoſophiæ Moralis, Matheſeos, & Rhetorices tantummodo locum habeant. In Medicina ejuſdem facultatis Profeſſores, & Chirurgiæ, dummodo Magiſterium in Artibus jam obtinuerit; quod etiam in vtroque Jure & Theologia ſervabitur; adeout Examinatoris nunquam fungi poſſit, qui ſimul Cathedram & Doctoratum nou obtioeat.

Examinatorum numerus Achademiæ Sanctionibus præſcriptus in hujuſmodi unoquoque examine obſervetur. Ceterum ſi contigerit nun conſtare numerum ex Profeſſoribus, vel quod abſint, vel quia Doctoratu aut Magiſterio inſigniti non ſint, adſciſcatur Doctor ſeu Magiſter antiquior ex iis, qui Cathedrarum oppoſitiones, ſubſtitutiones, aliaſque literarias Achademiæ exercitationes frequentare ſolent.

Cancellarius, præterquam neceſſitate urgente, neminem ex iis Profeſſoribus, qui ad Licentiæ examen, ſeu probationem convenerunt, e Sacello egredi, niſi poſt abſolutum examen, patiatur. Occluſæ Januæ Claves junior Doctor aſſervabit. Ad lectionem, argumenta, & quæſtiones rite inſtituendas & peragendas Cancellarius, ut moris eſt, certi temporis iotervalla conſtituet, & pro ſingulis diſpenſabit; nunquam vero patiatur, Licentiæ Scrutinium in horas antemeriadanas & pomeridianas dividi, ſed totum Scrutinium poſt meridiem celebrabitur, citius vel ſerius pro temporum varietate, ut Cancellario placuerit inchoandum.

Poſtridie ejus diei, quo Licentiæ examen habitum fuerit, Primarij facultatis illius Profeſſores vacationem antemeridianam a lectionibus habeant.

Si poſt Licentiæ Scrutinium paria inter ſe tam approbationis quam reprobationis Doctorum ſuffragia fuiſſe contigerit, Cancellarius

larius parti, quæ videbitur æquior, adhærebit; ſique Cancellarius ſuffragiis approbationis acceſſerit, id Secretarius in acta referet, ac in ipſo gradus diplomate, quod Candidato tradetur, innuere etiam, & exprimere debebit.

Quotieſcumque Licentiæ Doctoratus ſeu Magiſterii Scrutinium ſive examen primo quoque tempore habendum erit, Cancellarius ſex dies ante indici & publicari mandet, ut quiſque ſuum prælationis ordine locum obtinere poſſit; nec unquam eodem die duplex pro Licentia habeatur examen.

Qui in hac Univerſitate Licentiam conſecutus fuerit, jurato ſpondeat, nequaquam ſe ejuſdem facultatis Doctoratum ſeu Magiſterium in alia Regni Aragoniæ Univerſitate ſuſcepturum.

Tam in Licentiæ quam in Doctoratus & Magiſterii inſignibus recipiendis Patronum agat Doctor antiquior. In Licentiis vero & Magiſteriis Regularium antiquior ex ipſa familia Doctor vel Magiſter eligi poterit a Regulari Candidato.

In Licentiis Patroni dumtaxat munus erit, argumenta & quæſtiones Candidato propoſitas dilucidare, & ſi quando oportuerit, eiſdem per ſe reſpondere.

Puncta ad prælectionem aſſignanda.

Textus ſeu puncta, ad prælectionem aſſignanda, qualitati gradus ſuſcipiendi reſpondeant, ſcilicet in Artibus ex Logica Ariſtotelis ad Baccalaureatum, ex Phyſicis ad Licentiam, in Medicina ex Hyppocratis Aphoriſmis, ad utrumque gradum. In Jure Civili ex Inſtitutionibus Juſtiniani ad Baccalaureatum: ex Pandectis ad Licentiam. In Jure Canonico ex Decretalibus ad Baccalaureatum: ex Decreto Gratiani ad Licentiam. Pro Theologia ex Magiſtro Sententiarum ad utrumque gradum. Ut autem fraus omnino abſit, Tituli ſeu Capita ſorte ducantur coram Scholaſtico una cum Tabellione, qui rem actis conſignet, & tribus recentioribus Magiſtris, ſi examen fuerit pro Licentia, cum duobus vero, ſi pro Baccalaureato.

Laureandus, præſertim in Licentia, ex tripartita ſortitione Titulum vel caput eligat, unde Doctores Textum ad prælectionem deſignent. Tempus vero pro illa contexenda viginti quatuor horarum in minori gradu, & triginta ſex in majori aſſignetur.

Candidati intra horam a tempore condictionis, punctum, ex quo lectionem conficere debebunt, ſingulis Examinatoribus præſentandum curent.

In Doctoratus ſeu Magiſterii collatione, præter conſuetum de more Achademico celebritatis apparatum, Laureandus, ex ſubjecta quiſque propriæ facultatis materia, orationem in horæ quadrantem inſtituet. Philoſophus videlicet ex Ethicis Ariſtotelis, Medicus ex Aphoriſmis Hyppocratis, Juriſta ex tribus poſterioribus libris Juſtiniani Codicis, Canoniſta ex Decreto Gratiani, Theologus ex Sacris Bibliis.

Dum Magiſteria ſeu Doctoratus ſolemni ritu in Achademia conferuntur, qui duplici Magiſterio ſeu Doctoratu eſt præditus, cujus maluerit, facultatis cætui ſe adjungere poterit. Si vero Cathedram obtinuerit, ſe inter Profeſſores facultatis ejuſdem Cathedræ pro Doctoratu vel Magiſterio in ea conferendo exhibebit; Quod non diſpari jure in reliquis Achademiæ functionibus ſervandum erit. Diſtributiones vero, vulgo propinæ, ipſi conferantur ex qualitate gradus, quem ea occaſione præſeferet. Nemo, quamvis Cathedram Proprietatis obtineat, niſi idem Doctorali ſeu Magiſtrali Laurea inſignitus ſit, hujuſmodi functionibus intereſſe poſſit.

TITULUS XXVII.

De Repetitionibus Licentiandorum.

§.28. Cum compertum ſit, neminem Magiſterii honore merito decorari poſſe, niſi convenienti temporis intervallo præclare ſe in illa ipſa diſciplina exercuerit, quam profiteri debet, & ſatis luculenta induſtriæ ſuæ argumenta præbuerit, hoc legitime ſancitur, ut videlicet;

Quid præſtandum a Baccalaureis ante Licentiæ examen.

Omnes Baccalaurei, cujuſcumque facultatis fuerint, antequam ad examen Licentiæ recipiantur, lectionem in horam integram inſtituant, & palam enuncient ſuper aliquo propriæ facultatis Textu, qui ſibi opportunior & gratior viſus fuerit, ad doctrinæ ſuæ ſpecimen exhibendum. Huic ſolemni præludio interſint Patronus, & plerique facultatis Doctores ſeu Magiſtri, qui Baccalaureum a propriis ædibus ad Achademiam comitentur, præeuntibus ex more Bidellis & Cœremoniarum Magiſtro, qui muneri rite in omnibus ſatisfaciat. Prælectione vero peracta, duo ex Baccalaureis pro ingenii viribus in ſemihorulæ ſpatium argumenta inſtruent, quæ ab ipſo Candidato erudita interpretatione, quæ tamen quadrantem horæ non excedat, illuſtranda erunt. Mox Humaniorum Literarum Alumnus accurante Præceptore, pro re nata coronidem in Achademiæ laudes imponet.

Candidatus repetitionem aggreſſurus, prius veniam a Cancellario impetrabit, qui diem horamque reliquis etiam Achademiæ functionibus opportunam præſtituet.

Hujuſmodi repetitionis tempus quatuor dies ante in Gymnaſio una cum Theoremate propugnando publicetur, illamque inſuper Candidatus ipſe octo ante dies Patrono approbandum ſubjiciet.

Nemini liceat repetitionem ante promulgare, quam diſtributiones, vulgo propinas, pro licentiæ Scrutinio, ſimulque quadraginta quinque Regalia ſaltem intra quindecim a repetitione dies penes Achademiæ Secretarium depoſuerit, niſi vel ægritudine vel juſto alio, quod Cancellarius noverit, impedimento retardatus; ex illis vero decem ſibi vindicet ærarium, decem Patronus accipiat, ſex Profeſſor Rhetorices, duo ſinguli Baccalaurei argumenta proponentes, tria Bidellus minor, totidemque Cæremoniarum Magiſter, ſeptem Bidellus major, qui repetitionis Gymnaſium ex Achademiæ ſupellectili, ut moris eſt exornabit, adeout aliunde quæſitam ſuperinducere non liceat; Sicuti nec

Digitized by Google

nec ſumptus ultra hic præſcriptos augere, quod diligenter in omnibus Achademiæ functionibus caveat Cancellarius; ſi ſecus fiat, repetitio irrita & inanis cenſeatur.

TITULUS XXVIII.

De Gradibus in Achademiam cooptandis.

Gradus in aliis Achademiis ſuſcepti non cooptandi niſi prævio examine;

§.29. Gradus in aliis Achademiis rite ſuſcepti, niſi prævio examine, & perſoluta dimidia ſtipendiorum parte, quæ perſolvi conſuevit, in hanc Cervarienſem aggregari, ſeu cooptari non poſſint. Hæc autem ſtipendiorum portio inter eoſdem diſtribuetur, inter quos in collationibus graduum integre diſtribuitur.

Baccalaureatus alibi ſuſceptus in hanc Univerſitatem non cooptetur, niſi præter examen modo præſcriptum, illum inſuper certo collatum, ac tot curſus a Candidato rite confectos eſſe, quot in hac Cervarienſi Achademia requiruntur, legitimis documentis oſtendatur.

Si quis autem non modo Baccalaureatum, ſed & licentiam in alia Univerſitate aſſecutus, huic aggregari velit, non ad ipſius quidem Baccalaureatus, verum ad Licentiæ dumtaxat obligetur examen. Quod etiam pro obtinendo inſuper Doctoratu ipſi ſuffragetur.

Laudatis his Univerſitatibus exceptis.

Quod ſi legitimo documento conſtiterit, hujuſmodi gradus in Achademia Salmantina, Complutenſi, Valliſolitana, & Oſcenſi ſuſceptos eſſe, tum ab examine tum ab hac ſolutione immunes erunt, præterquam a decem Regalibus, quæ pro hujuſmodi cooptationis teſtimonio Secretario perſolvuntur.

Qui Rhetoricæ, ſive Matheſeos in hac Univerſitate Cathedram obtinuerunt, & Magiſterium in Artibus alibi etiam, quam in Achademia Salmanticenſi, Complutenſi, Valliſoletana, aut Oſcenſi conſecuti fuiſſent, gradus illius incorporationem ſine examine conſeqoi poterunt; Stipendia tamen non ſecus, ac ſi examen interceſſerit, iis, ad quos pertineat, diſtribuenda perſolvent.

Quid præſtandum in cooptandis Doctoratibus.

In Doctoratibus cooptandis ea tantum ſit celebritas, ut Doctores ſeu Magiſtri in locum Achademiæ conſuetum conveniant, & novus Collega palam ab omnibus rite admittatur, cui ſeſſio in hac Univerſitate conceſſa intelligatur a die noo ſuſcepti, ſed cooptati gradus.

Qui nec gradum in hac Univerſitate receperint, nec alibi ſuſceptum in eamdem legitime cooptarint, ad regendas Cathedras, & pleraſque Achademicas functiones, ut in Statutis præſcribitur, pro munere obeundas non admittantur.

TITULUS XXIX.

De Doctorum, ſeu Magiſtrorum conſeſſu, & præcedentia.

§.30. In quovis Doctorum ſeu Magiſtrorum congreſſu ita ſeſſionis ordo digeratur, ut inter Theologos & Juris conſultos, qui promiſcue aſſidere debent, gradu antiquior præferatur: quos deinceps Medici excipiant: & poſtremo loco Philoſophi, prout in titulo ſecundo ſancitum eſt. Hic ordo pro omnium graduum & Profeſſionum claſſe etiam inter Scholares, cum occaſio tulerit, obſervabitur.

Cum ſingularum Facultatum peculiares congreſſus habentur, antiquior ex Doctoribus, qui convenerunt, dummodo ſit Profeſſor ordinarius, primum in ſubſelliis; ſi vero alienæ facultatis Doctores interfuerint, proximum ob eo locum obtineant.

Cum Cancellarius Aulam ingreditur, ut aſſertionibus publicis, aliiſque actibus pro munere interſit, Candidatus pauliſper ſubſiſtat, brevem narrationem eorum, quæ tunc tractantur, atterat, veniamque urbana, ut moris eſt, ſalutatione ab eodem petat. Hunc vero honorem tam ipſe quam arguentes Cancellario tantum, præterea nemini, exhibeant.

TITULUS XXX.

De loco Exteris in Achademia concedendo.

§.31. In publicis & ſolemnibus Doctorum ſeu Magiſtrorum Conventibus, nemini liceat, excepto Conſervatore, inter Doctores eiſdem aſſidere. In cæteris vero pleriſque functionibus poterunt ad Scholaſtici arbitratum exteri Doctores admitti, ac Viri etiam præclari, aut in aliqua dignitate conſtituti, ut & Prætor Cervariæ, quibus poſt antiquiorem locus aſſignetur.

Cum Cervariæ Civitas Achademicis actibus intererit, poſt antiquiorem Prætor aſſidebit, a quo deinceps decuriones; idemque obtineat, ſi quando Civitatis Commiſſarios ad Achademiæ Conventum rite & ſolemniter congregatum, verba facere oportebit.

Cum Cancellarius, & Doctores ſeu Magiſtri de more convenientes propugnationi Theſium interſunt, idem ſeſſionis ordo inter eoſdem ſervetur, ac in publicis Conventus Achademici functionibus; neque Facultas præcedet, ſed antiquior Concilii Doctor, ut moris eſt, principem locum obtinebit.

In literaria Paleſtra exercitationibus, aut Theſibus pro ſuggeſtu defendendis locus, ut Statuta præſcribunt, exteris Doctoribus a Cancellario aſſignetur. Verum ſi Doctor aliquis Salmanticenſis fuerit, hoſpitis quidem ſede recipiatur, primo tamen argueodi honore donetur.

TITULUS XXXI.

De Achademiæ Conſervatore.

§.32. Cervariæ Civitati unum e ſui Magiſtratus Proceribus eligere conceditur, qui Achademiæ Conſervatoris titulo & munere decoretur, eoque nomine, foro & privilegiis Achademiæ ubivis locorum gaudeat. Inter Do-

Ex Cervariæ Magiſtratu Procer Achademiæ Conſervator eligendus.

Quod ejus ſit munus, locus, Privilegia.

Doctores poſt antiquiorem, locum obtineat, & diſtributionum in ſolemnibus Achademiæ functionibus fieri ſolitis particeps ſit. Quoties autem ejuſmodi renunciatio fiet, Civitas ipſa certiorem ea de re faciat Achademiæ Protectorem.

Conſervator ſolemnioribus Achademiæ functionibus publice intereſſe debebit; ſique Matriti, vel alio principi loco commorari contigerit, ubi legatione Profeſſor aliquis Achademiæ nomine perfungatur, ſe illi ſocium adjunget.

TITULUS XXXII.

De Eligendis Achademiæ Officialibus.

Achademiæ Officiales a Definitorum Concilio eligendi.

§. 33. Definitorum Concilium eos eligat Achademiæ Officiales, quos ad obeunda proprii Miniſterii munera magis idoneos cenſuerit, & Achademiæ Protectorem, electionis hujuſmodi certiorem faciat.

Rite electus poterit quidem juſta de cauſa, quæ etiam ad Protectorem Achademiæ deferatur, ab officio ſuſpendi, non tamen removeri ſine legitima & judiciali notione. Hæc autem ad Officiales audientiæ Scholaſtici, quos ſolus renunciat Cancellarius, non pertinent.

Si vacet officium ipſius anni decurſu propter Poſſeſſoris obitum, aut remotionem ex delicto, ſive ob quamlibet aliam cauſam, Concilio legitime coacto fiat electio; atque interim, ſi res ita exegerit, aliquem ſufficiat Cancellarius.

Cum quis ejuſmodi delictum aut ſcelus patraverit, aut vel in ordinariam privationis officii pœnam ipſo jure inciderit, ſive per ſententiam Judicis juxta Achademias Sanctiones, vel ex juris communis diſpoſitione, puniendus ſit, tota cauſæ cognitio ad Cancellarium ſpectet.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli a Rege nominandi.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli, qui quoad vixerint, officium in Achademia retinebunt, a Rege in præſentiarum nominandi ſunt, cui Concilium Definitorum, Protectoris Achademiæ opera, perſonas idoneas, per ternas, ut, ajunt, proponet.

Juramentum ab electoribus præſtandum.

Magiſtri & Doctores, ad Concilium pro electione accedentes, jurent ſe, remota omni fraude, nihil in hujuſmodi electionibus præ oculis habituros, niſi juſtitiam & æquitatem, nec quod dederint, ſuffragium indicaturos.

Nullus autem eligi poſſit, qui alicui ex Profeſſoribus intra quartum cognationis gradum conjunctus ſit.

Officiales ſinguli, priuſquam munus aggrediantur, emiſſa fidei Profeſſione, obedientiam Cancellario, ejuſque Judici jurati ſpondeant, atque omni fide & integritate officio ſatisfacturos; quod quamdiu præſtare neglexerint, tandiu ſalario carebunt.

TITULUS XXXIII.

De Officiorum incompatibilitate.

§. 34. Ut Cervarienſis hujus Achademiæ utilitati & ſplendori conſulatur, duo officia vel ſalaria neminem aut conſequi aut percipere poſſe ſtatuitur; nec qui Civitatis Miniſterio fungatur, ad Achademiæ munera deligi, niſi Eligentibus conſtet, utrique poſſe probe & fideliter ſatisfacere.

TITULUS XXXIV.

De Achademiæ Secretario.

§. 35. Achademiæ Secretarius, qui nullibi præterea hujuſmodi officio fungi poterit, ſedulam rebus omnibus curam impendat, ac munus ſuum accurate ac ſolerter impleat, nihilque eorum, quæ pro Achademiæ bono ejus fidei commiſſa ſunt, negligat, aut parvi pendat.

Libros omnes ſeu Codices ad officium ſuum ſpectantes diligenter referat, digerat, & obſignet, ut ſingula ſuis locis apte diſpoſita, nihilque in regeſtis Achademiæ præpoſterum aut in concinnum reperiatur.

Collationibus graduum Baccalaureatus interſit, quas (Codice ad id peculiariter deſtinato) actis ipſe conſignet, ab antiquiore Examinatore ſubſcriptas; ſi hæc in alienum Codicem retulerit, quatuor regalibus Hoſpitali aſſignandis mulctetur. Singulos inſuper Codices pro unaquaque facultate paratos habeat ad curſuum probationes. Hos autem alibi exactos per ſe ipſe non admittat, quin Cancellarius ea de re conſulatur, ut Titulo XXII. præſcribitur. Si ſecus fecerit, octo regalium mulctam ſubeat.

Qua par eſt, cura & aſſiduitate Archivum Univerſitatis cuſtodiat, & Diplomata, Inſtrumenta authentica, idque genus alia, quæ penes Achademiam ſunt, ſive in Archivo, ſive in Secretaria diligenter aſſervet. Horum omnium conficiat repertorium, & ſingula, cum occaſio tulerit, ſarcta tecta exhibere teneatur; idemque de cætera Univerſitatis ſupellectili, ipſi vel aliis concredita, definitur.

Duabus Archivum clavibus obſeretur, quarum altera ſit penes Secretarium, altera penes juniorem Ratiocinatorem proprietarium; nec uſquam aperiatur, niſi ſimul conveniant Archiviſta & Secretarius.

Illuc aſſervandæ inferantur Bullæ Pontificiæ, Diplomata Regia, Conſtitutiones Achademiæ, & id genus documenta alia. Horum autem exemplaria ex Archetypis authentice tranſcripta in Secretariæ Scriniis ad opportuniorem uſum collocentur; necnon quotannis libri omnes, in quibus decreta Achademica, Matriculæ, viſitationes, & Decreta Regia continentur.

Si oportuerit, documentum aliquod ex Archivo educi ſeu efferri, notula ibidem, ejuſmodi eductionem indicans, reponenda erit. Curabit tamen Scholaſticus, ut quod deductum,

ctum, exportatumve fuerit, ocius in Archivum referatur.

Qualibet ſemeſtri Archivi Viſitator deputandus.

Singulis quoque ſemeſtribus Archivi Viſitatorem Achademia deputabit, qui ſedulo inquirat, num, quæ de eodem ſancita ſunt, legitime impleantur; & ſi quod animadverſione dignum compererit, Scholaſtico indicabit, ut pro rei opportunitate utilius remedium incommodo afferatur.

Munia Secretarii.

Secretarius in repertorium, quod univerſæ ſupellectilis ſive mobilium Achademiæ conficiet, ſi quid etiam ejuſmodi præterea Achademia comparaverit, referre debeat; aliàs Cancellarius nec pretii ſolvendi mandatum decernat, nec illud ſubſcribat; ejuſque ſit ſolicite curare, ut hæc a Secretario juxta normam hic præſcriptam obſerventur.

Literas ex Achademici Concilii decreto conſcribendas, non niſi diligenter inſpectas, Secretarius ſubſignabit, quas ſi decreto Conciliari diſſentientes comperiet, Cancellarium illico admonebit, ut ad mentem Concilii, quod ſcriptum eſt, conformari imperet; quod etiam in conſultationibus aut relationibus ab Achademia faciendis præſtandum erit.

Laureatis intra biduum vel citius, ſi mox diſceſſuri ſunt, Diploma gradus tradet: Baccalaureis quidem minori obſignatum Achademiæ ſigillo: majori verò cum appenſo Plumbo ex ſericis funiculis, facultatis ſtemmati concoloribus, Licentiatis & Doctoribus, ſeu Magiſtris.

In titulis præterea ſive privilegiis cujuſcumque gradus, comparatis rite ſuffragiis, Laureati approbationem conſuetis formulis exprimere debeat, videlicet: An nemine diſcrepante: an majori parte conſentiente, Scrutinium ſeu probatio peracta fuerit. Quod ſi prætermiſerit, prima vice viginti libras, altera quadraginta ſubſidio Hoſpitalis perſolvet; tertia vero res hujuſmodi ad Achademiæ Protectorem deferenda erit.

Si Laureatus Diploma gradus deperdat, illud rurſum edere Secretarius teneatur, & ſeptem dumtaxat regalia hujuſce laboris nomine exiget.

Præſcriptam quoque regulam, ſive rationarium ſtipendiorum, quæ ipſi officii nomine debentur, palam & præſto habeat, ut quantum ſolvi oporteat, omnibus innoteſcat.

Stipendia in omni Scripturarum genere Secretario aſſignata.

§.36. Pro Matricula, quod Titulo XXII. præſcribitur.

Pro incorporando unius vel plurium curſuum Teſtimonio, Regalia duo.

Pro Teſtimonio Matriculæ uniuſcujuſque anni, Regale unum.

Pro Teſtimonio uniuſcujuſque curſus in qualibet facultate, ſeſqui Regale.

Pro Teſtimonio uniuſcujuſque lecturæ, propugnationis theſium, aut præſidentiæ, & ſubſtitutionis Cathedræ, Regalia duo.

Pro ſingulis Titulis impreſſis, quos ſubſcriptione munierit, Regalis dimidium.

Pro Teſtimonio poſſeſſionis Cathedræ, Regalia quatuor.

Pro Teſtimonio gradus Baccalaurei, Licentiati, Doctoris, aut incorporationis in qualibet facultate, Regalia quatuor.

Pro Teſtimonio praxis biennalis Medicinæ, Regalia octo.

Pro Teſtimonio alicujus conceſſionis, aut privilegii Univerſitatis, Regalia triginta, vel plus minuſve, ratione laboris impendendi.

Pro Teſtimonio alicujus Statuti Achademiæ, Regalia quatuor.

Pro reliquis autem ſcripturis, quæ in hiſce Conſtitutionibus memorantur, quod ubique præſcribitur, perſolvetur. Pro illis vero, pro quibus, quia vel raro vel extra ordinem tradi continget, certa regula definiri non poteſt, veluti pro Teſtimonii, vel Decreti Concilii Achademici, vel partis ejuſdem aut brevioris aut prolixioris, ſive rationem redditarum, & id genus ſimilium, ſtipendium ejuſmodi Secretarius exiget, quod, ratione habita laboris impenſi, æquum & juſtum ad conſcientiæ normam æſtimabit. Sique aliquis pro hiſce rebus nimio ſe cogi diſpendio putabit, Cancellarium adeat, ad cujus cognitionem & fidem pertinebit providere, ut exigendi modum Secretarius non excedat.

TITULUS XXXV.

De Oeconomo, ſeu redditunm Achademiæ Adminiſtratore.

Oeconomus a Definitoribus ſuligendus: a quo fidejuſſoriam cautionem accipiant.

§.37. Definitorum Concilium, idoneum bonorum Achademiæ Adminiſtratorem creabit, qui eadem ſarta tecta conſervare diligenter curet, ac redditus, proventus, & fructus ad eamdem pertinentes ſedulo ac fideliter colligere debeat. Cautionem tamen fidejuſſoriam ab eodem poſtulabit, nec niſi diligenti inquiſitione comprobatam admittat. Deinde vero tanquam legitimus Oeconomus exigendi munus ipſe ſuſcipiat, dabitque operam, nihil incuria ſua pereat, nihil inexactum ſuperſit, quod etiam legitimis documentis oſtendere teneatur. Accepti quoque tabulas in promptu habeant Ratiocinatores, ut quantum in bonis ſit Achademiæ, aut ceſſerit in Ærarium, conſtet.

Illius officii partes.

Adminiſtrator quotannis ſuæ adminiſtrationis rationem reddat, ac ſi quid de exactis Achademiæ redditibus apud eum ſupererit, intra dies octo in Achademiæ compendium deponat; quod ſi cunctetur, in eum executive procedatur. Pars etiam pro rata dierum dilatæ ſolutionis in ejuſdem ſalario deducatur in mulctam, & ſi quo efficaciori remedio opus ſit, illud Achademia mature adhibere non prætermittat. Rationibus demum ſubductis accepti & expenſi, tabulæ Protectori exhibeantur.

Solutiones Adminiſtratoris irritæ niſi prius ſubſignentur.

Legitime ſolviſſe Adminiſtrator non cenſeatur, niſi per ſchedam a Secretario, Scholaſtico, & duobus Ratiocinatoribus, ab Achademia deſtinatis, ſubſcriptam.

Statis temporibus juxta Sanctiones Achademiæ, annua Profeſſoribus, & Miniſtris

ſtris ſalaria perſolvat ; qua io re normam ſequatur omnino ſibi a Ratiocinatoribus præſcribendam, & a Secretario ſubſignandam, in cujus calce ſinguli Profeſſores & Mioiſtri acceptilationem adſcribent.

Inter cæteras vero conditiones & pactiones, ad quas obligetur, illa præcipua ſit, ut debitam & convenientem pecuniam Noſocomio, & Achademiæ Sacello ſive anticipet, ſive ad certam diem repræſentet.

Oeconomo in publicis Achademiæ functionibus, quibus Miniſtros intereſſe moris eſt, proximus a Secretario locus deſtinetur.

TITULUS XXXVI.

De Syndico.

Quis & quando eligendus Syndicus.

§.38. In primo Concilio, quod a Feſto Sancti Lucæ convocabitur, Syndicus ad certum tempus pro rei opportunitate præfiniendum, eligatur, qui Profeſſor quidem in Achademia non ſit, Doctoratus tamen Lauream in Jure Civili obtinuerit. Hic vero in primis legitimam præſtare cautionem omoino teneatur ; & illud ſui præcipui muneris eſſe noverit, ut Univerſitatis Conſtitutiones, & Statuta ſarta tecta ſerventur, nec unquam contra eadem vel a Diffinitorum vel a Concilio pleno aliquid decernatur, ut Titulo ſecundo præſcribitur.

Quod ſit illius munus.

Cavere etiam, & ſatagere debebit, ne quid ex conſuetis Achademiæ redditibus vel minimum detrahatur ; atque debitores, ſi ita oportuerit, ſtimulare & compellere, ne culpabili ipſius cunctatione pendendæ pecuniæ ſumma augeſcat, & poſtmodum ſolvendo non ſint ; quod ſi fiat, ipſe de ſuo Achademiæ damna compenſare teneatur. Lites proinde omnes & controverſias apud competentes Judices terminandas quamprimum, & expediendas curabit, ſique ea propter ab Urbe proficiſci ipſi neceſſe ſit, regalia quindecim ſingulis diebus attribuantur. Quod ſi non legitime impeditus proficiſci detractaverit, Achademia Syndici ipſius impenſis hujuſmodi negotia perſonæ alicui idoneæ demandabit.

Præterea mulctas Hoſpitali, Orario, vel Bibliothecæ aſſignatas, in Codicem ſeu librum referat, quas exigat diligenter ; ideoque ſæpius, quot quot indictæ ſint, a Scholaſtici Notario percunctentur, qui eaſdem pariter in Codice deſcriptas habeat, ut Syndico manifeſtet.

Scholaſtici Alguaſilius nullum ante educat e carcere, cui mulcta aut ad Hoſpitalis aut ad Bibliothecæ compendium fuerit indicta, quin prius, quod debeat, perſolverit, ac per Syndici apocam legitime de ſolutione conſtiterit. Quod ſi ſecus fecerit, mulctam eamdem Alguaſilius incurrat. Qui ne forte præſentis Sanctionis ignoratione ſe excuſet, cum eumdem Scholaſticus officio præficiet, hac de re certiorem fieri mandavit.

Exactas mulctas in locum ad id deſtinatum poſt triduum deponere Syndicus præſente Secretario teneatur, dupli pœnam, ſi id præſtare neglexerit, ſubiturus.

Mulctæ ex Achademiæ Sanctionibus irrogatæ, prout in ipſis præſcribitur, attribuantur. Ubi vero, cui attribuendæ ſint, non conſtiterit, in tres partes diſtribuentur : quarum una Judici : Delatori altera : tertia vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hoſpitali Achademiæ adjudicetur.

Si Judicis aut Delatoris partes deſiderentur in ſolidum, vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hoſpitali adſcribantur.

TITULUS XXXVII.

De Bidellis, & Bibliotheca.

A Bidellis munus per ſe expiendum.

§.39 Duo Bidelli prævio diligenti examine deſtinentur, quorum alter ſeu major Gymnaſiis, alter ſeu minor Bibliothecæ vigilem curam impendat, & ſuum quiſque munus per ſe non per ſubſtitutum exerceat, niſi valetudo interpellet, aut Cancellarii venia acceſſerit.

Ad hæc officia nullus Doctor eligendus.

Ejuſmodi officia nullus Doctor aut Magiſter obtinere poſſit ; Si vero ipſi, qui obtinent, vel ad Doctoratum vel ad Magiſterium promoveri voluerint, hujuſmodi munere ſe abdicabunt.

Majoris Bidelli munus.

Bidellus major tam ante quam poſt meridiem quamdiu Profeſſores Achademiæ lectionibus & aliis literariis exercitationibus vacant, in ipſa Univerſitate continenter adſit, & diligenter obſervet, num eamdem rationem, formam, & tempus, ab Achademia ſancitum & ordinatum, in docendo Profeſſores adimpleant.

Ut vero perſpicue & fideliter hæc exequatur, librum privatim apud ſe habeat tot libellis lectivorum dierum compactum, quot ſint Profeſſores. In ſingulis ſingulorum nomina, cathedram, tempus, & quid quid præterea opus ſit, diſtinctim referat, & digerat, ibidemque quotidianos ſingulorum defectus, vel dimidii horæ quadrantis, deſcribat, ut inde poſtmodum tanquam ex Autographo, addito tamen ipſius Bidelli juramento, mulctarum pro rata ſalarii perſolvendi ratio ineatur.

Quotannis Tabellas lectivorum dierum Achademiæ ſumptibus typis impreſſas a Typographo accipiet, & ſingulis Profeſſoribus diſtribuet.

Bidellus vel in ipſis Achademiæ ædibus habitet, vel prope Achademiam, ut facilius ſuo muneri & promptius ſatisfaciat ; ſi valetudine impediatur, Bidellus minor ejus vicem ſuppleat, cui proinde mulctarum liber ſeu codex commendetur, ne tanti momenti res memoriæ tantum concredatur.

Minoris Bidelli, ſeu Bibliothecarii partes.

Bidellus minor aperiendis & claudendis opportuno tempore Gymnaſiis præerit, quæ munda, & ſarcta tecta curabit ; & quoties res flagitaverit, Præfectum Fabricæ ea de re admonebit. Bibliothecæ inſuper cuſtodiendæ onus ſuſcipiat, confecto prius inventario, & data legitima cautione ; quam ſi præſtare renuerit, officium alteri deferatur.

Singulis profeſtis diebus ad lectionum horas ante & pomeridianas in Bibliotheca præſto aderit, ut quicumque ſeu ex Profeſſoribus,

Digitized by Google

ribus, ſeu Scholaribus eò convenerit, quos libuerit libros evoluere poſſit. Quoties vèro hæc prætermiſerit, niſi legitime fuerit impeditus, Cancellarius eumdem duobus regalibus in ipſius Bibliothecæ compendium mulctabit.

Libros a Bibliotheca nunquam exportari aut extrahi, Bidellus patiatur, ad quod etiam in præſtanda cautione obligabitur. Si ſecus fecerit, ad Protectorem Achademiæ res deferatur, qui de hac re admonitus, quid facto opus ſit, præcipiat.

Singulis annis a Cancellario viſitanda Bibliotheca.

Cancellarius adſcitis Magiſtro Theologiæ, Juris utriuſque Doctore, Profeſſore Rhetborices, & Medicinæ vel Artium Doctore, aut Magiſtro, qui primo poſt Feſtum Sancti Lucæ Concilio deligendi erunt, Bibliothecam quotannis inviſet; atque omnes ſolerter inquirant ex ejus Inventario, numquid ex libris deſit, & an propriorum vice alieni repoſiti ſint, vel ſinguli ſuis locis ante diſpoſiti, & quidquid præterea ad Bibliothecæ utilitatem noverint pertinere. Singulis Viſitatoribus Regalia quatuor, Cancellario octo pendantur, qui curet omnino ejuſmodi anniverſariam Bibliotbecæ inquiſitionem ſtato tempore renovari.

De Bibliothecæ Præfecto.

Deffinitorum Concilium Profeſſorem, vel perpetuam vel temporalem Catedram obtinentem, Bibliotbecæ Præfectum ad nutum deſtinabit, qui Bibliothecam crebro adire, & ſolicite eurare debeat, ut muneri ſuo Bidellus ſatisfaciat, ut Librorum uſus omnibus expedite pateat, & quæ hac de re conſtituta ſunt, omnino retineantur. Viſitationi anniverſariæ ipſe quoque Bibliothecarius intererit; necnon ſtipendium, quod cæteris penditur, percipiet, præter tres libras eidem in ſingulos annos attributas.

Pecunia in coemendis libris inſumenda.

Singulis annis uſque ad vigeſimum Achademiæ libris coemendis centum libras, deinceps vero unoquoque anno viginti libras expendet. Ut autem, qui comporandi ſunt libri, ſingulis Univerſitatis facultatibus congruenter reſpondeant, Cancellarius ſingulos uniuſcujuſque facultatis Doctores ſeu Magiſtros hac de re couſulere debebit.

TITULUS XXXVIII.

De Cæremoniarum Magiſtro.

Quis in Cæremoniarum Magiſtrum eligendus;

§ 40. Concilium Definitorum, accurato Competitorum examine præmiſſo, eum eligat Magiſtrum Cœremoniarum, qui non illiberali opificio, nec Civitatis, aut alterius perſonæ famulatui ſit addictus, ſed qui Acbademiæ mores, ritus, conſuetudines apprime noverit, & ſolerter perealluerit; ut probe per ſe ipſe, non per Subſtitutum, niſi quando legitime impediatur, officium ſuum adimplere poſſit.

Et quod illius ſit officium.

In omnibus præterea publicis Acbademiæ Functionibus, ſive literariis, ſive quibuſcumque, adeſſe teneatur, virgam manu geſtans aureo Univerſitatis ſtemmate inſignitam, ut ſingulæ ipſius ductu rite & de more peragantur; Ne in conſeſſibus Acbademiæ præſtitutus ſeſſionis ordo confundatur, neve in conferendi Doctoratus ſolemniis, aut ejuſmodi aliis, ullus ex Doctoribus ſeu Magiſtris, niſi Doctorali ſive Magiſtrali veſte interſit, neque inter Doctores extranei admittantur, exceptis Hiſpaniæ Magnatibus, & Proceribus.

In conſuetis Achademiæ celebritatibus, quibus ſingillatim Doctores interſunt, veluti cum ad vacantes Cathedras publicæ lectiones habentur ex tempore, Doctores eoſdem a Theatri janua ad ſubſellia uſque comitetur, qui pariter una cum Magiſtro ſilentii eodem obſequio Cancellarium proſequetur, quotieſcumque ille ad Achademicos hujuſmodi actus præſentia ſua acceſſerit.

Si quando Perſonam aliquam Regia Dignitate præcellentem Cervariam adventare contigerit, tota Achademia eodem Ordine, quo in Doctoratuum ſolemnitatibus incedit, debitam illis honoris & officii reverentiam exhibeat.

Achademia ad inviſendas Perſonas in excellenti aliqua Dignitate conſtitutas certos ex Profeſſoribus Commiſſarios allegabit: videlicet ad Magnates Hiſpaniæ quatuor: duos vero ad Præfectos Militiæ Generales, aut Regios Senatores, vel ad alios, quos eodem honoris officio dignos cenſuerit.

Ad Eminentiſſimos S. R. E. Cardinales octo: ad Archiepiſcopos ſex: ad Epiſcopos quatuor: duos ad Præfectos Generales Regularium Ordinum.

Caucellarius in Concilio Acbademico Profeſſores allegandos deligat, quos duo Bidelli, Cœremoniarum Magiſter, & reliqui Achademiæ Officiales, ut moris eſt, comitentur.

TITULUS XXXIX.

De Magiſtro ſilentii.

Quid a ſilentii Magiſtro ſit præſtandum.

§.41. Magiſter ſilentii ſingulis Achademiæ profeſtis diebus ab initio Lectionum, veſtibula, & atria Gymnaſiorum circumeat, rixantes Scholares deterreat, & in officio contineat, & vociferantes, qui Legentibus obſtrepunt, componat aut coerceat, ut res Literaria, qua par eſt, tranquillitate pertractetur; quod ſi quis eidem monenti & imperanti reſiſtere auſus fuerit, ab Achademiæ Judice puniendus erit. Reliquis etiam ſolemnioribus Acbademiæ actibus idem intererit, ut quoties & ubicumque oportuerit, miniſterio ſuo fungatur.

Si quæ ſui ſunt muneris, non accurate præſtiterit, ea de re Cœremoniarum Magiſter Cancellarium admoneat, qui illius incuriam cognoſcet, & in eumdem animadvertet. Porro autem quemadmodum hic a Definitorum Concilio eligendus erit, ita ejuſdem Concilii placito ab officio removeri poterit.

TITULUS XL.

De Horologii Acbademiæ Cuſtode.

Quid a Cuſtode Horologii.

§.42. Miniſter idoneus ad Horologii cuſtodiam a Definitorum Concilio conſtituatur,

qui illud diluculo & poſt meridiem diebus ſingulis inviſat, ut paribus intervallis horas indicet, & ad campanæ ſonitum deſignet, cujus regulam ſibi proponant Profeſſores, ut præſiuitum ab Acbademia docendi tempus legitime metiantur.

Horologii Cuſtos campanam pulſet pro ſolemniis in Achademiæ Sacello celebrandis. Sedem locumque, ubi illud ſitum eſt ſartum tectum curet, & quoties opus fuerit, ea de re Fabricæ Præfectum admoneat. Si muneri ſuo ſatis non fecerit, Fabricæ Præfectus ad Definitorum Concilium deferat.

TITULUS XLI.

De Scholarum Scopatorio.

§.43. Definitorum Concilium aliquem deſtinandum curet, qui mundandis & verrendis Scholis incumbat, quod quidem ſemel in hebdomadam præſtabit tempore lectivo, ſemel vero in menſem tempore feriato, ne ſitu fœda aut obſoleta ſordeſcant; quique etiam tam ante quam poſt meridiem ante lectionum tempus Gymnaſia & Cathedras circumſpiciat, ne quod offendiculum mox lecturos moretur aut præpediat. Si negligenter munus ſuum agat, Bidellus alter rem Caocellario denunciet, qui pro incuria mulctam irrogabit.

TITULUS XLII.

De Achademico Sacello.

Ad majorem Cappellaniam Sacelli Achademici Preſbyter a Rege, ad cęteras cęteri ab Univerſ. Concilio deſtinandi.

§.44. Ex quatuor Cappellaniis Achademiæ Sacelli, quartam, quæ major eſt, Presbytero ad arbitrarum ſuum Rex deſtinabit; Ad tres autem reliquas obtinendas idonei Preſbyteri ab Univerſitatis Concilio ex ipſis, ſi fieri poſſit, Acbademiæ Scholaribus deligantur, quibus ex ejuſdem Univerſitatis redditibus congruens annuum ſalarium attribuatur; videlicet, centum quinquaginta libræ Cappellano majori, reliquis tribus centum libræ ſingulis; nec poterunt niſi ex cauſa legitime removeri.

De Sacrarii Æditimo, ejus officio, & mercede.

Alter ex Cappellanis Sacrarii Æditıuus conſtituatur, qui cautione præſtita, & addito de iis, quæ ad officium ſuum pertinent rite peragendis juramento, Vaſa Sacra, Veſtes, & reliquam Sacrarii Supellectilem Inventario deſcriptam, qua par ſit, decentia & munditia curandam & cuſtodiendam ſuſcipiat, & ſingula, quæ Miſſis celebrandis neceſſaria ſunt, præparet ac diſponat. Huic etiam ex Achademiæ proventibus congrua merces aſſignabitur, triginta nimirum libræ die Natali Domini, totidemque die Natali Sancti Joannis Baptiſtæ.

De Cæreis, eorumq; impenſis.

Cæræi ad Sacelli ſolemnia neceſſarii ex Achademiæ cenſu, non Sacriſtæ impenſis, comparentur. Hi vero ſumptus ad Protectoris Achademiæ voluntatem faciendi & moderandi erunt, fietque ſolutio per mandatum ab ordinario Sacelli Viſitatore ſubſcribendum.

Sacriſta Clericum præficiet, qui Miſſis celebrandis miniſtret, & Sacrario inſerviat, cui, præter veſtem miniſterio congruentem cum ſuperpelliceo, quinquaginta regalia in Natali Domini, totidemque in feſto Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ erogentur.

Miſſæ quotidie celebrandæ.

Presbyteri Cappellanias præfatas obtinentes quotidie Miſſas in Achademiæ Sacello celebrare teneantur, horis pro majori opportunitate Profeſſorum & Scholarium a Cancellario præfigendis.

Pro quibus applicandæ.

Miſſæ applicentur pro Rege ejuſque in Regno Succeſſoribus, pro Achademiæ Benefactoribus, ejuſdemque incremento, & in ſaniori doctrina, omnibus rejectis erroribus, firmitate; reſervata intentione ipſis Presbyteris duobus tantum ad libitum diebus in ſingulas hebdomadas. In eo tamen Miſſarum numero computentur illæ, quas in Profeſſorum & Doctorum funere celebrari ſancitum eſt.

Anniverſaria pro Rege Philippo V.

Juſta Anniverſaria Sereniſſimo Hiſpaniarum Regi Philippo V. Cervarienſis hujus Univerſitatis Parenti & Fundatori præclariſſimo, maxima, ut par eſt, celebritate perpetuo impoſterum in Achademiæ Sacello perſolvantur.

Cappellanorum oneta.

Cappellani ſolemnibus, quæ in Sacello Achademiæ celebrantur, quibuſcumque Feſtis interſint: videlicet, in die Sancti Lucæ: in commemoratione Anniverſaria pro Achademicis defunctis: in ſolemni octava Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ: in Feſto Corporis Chriſti: & aliis pro tempore indicendis; atque illis proinde ultra Salarium annuum quinquaginta regalia in Natali Domini, & totidem in Feſto Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ dependantur.

Tabella ad Sacriſtiam affixa tam Cappellanos, quam Sacriſtam & Clericos, quid & quo tempore pro munere præſtare debeant, deſcripto palam admonebit.

Antiquior Theologiæ Profeſſor Sacelli Ordinarius Viſitator.

Antiquior Theologiæ Profeſſor ſingulis menſibus Achademiæ Sacellum inviſat, ſolerter inquiſiturus, num Cappellani & Sacriſta, quod ſuum eſt, accurate perficiant; eaque de re, ſi opus fuerit, Cancellarium admoneat, qui una cum Theologo Viſitatore, & utriuſque Juris Profeſſore perpetuo ſemel quotannis Sacellum adeat, univerſaque & ſingula, quæ illud ſpectant, diligentiori examine perquirat.

Magiſtro Theologiæ, Viſitatori ordinario, in Feſto Nativitatis Domini gallinæ duodecim attribuentur.

TITULUS XLIII.

De Primicerio.

A quibus creandus Primicerius.

§.45. Definitorum Concilium, quod poſt Feſtum Sancti Lucæ convocabitur, Sacris ante in Achademiæ Sacello de implorando Divini Spiritus numine rite peractis, primum ex Theologorum Collegio, tum reliquis deinceps annis Juriſtarum, Medicorum, Philoſophorum, Primicerium creabit, qui ſecundus a Cancellario ſolemnibus, quæ in ipſo Achademiæ Sacello celebrantur, Feſtis præſit; atque provideat, ut accurate & juxta ritum Uni-

Univerſitatis peragantur, quique pecuniæ ea de cauſa expendendæ rationem habeat, quæ præſentibus diſtribui ſolet: duo nempe Regalia ſingulis Doctoribus, ſingula ſingulis Miniſtris, Primicerio, & Cancellario quatuor, dummodo præſentes fuerint: diſpertiendam curet, ut nihil inde detrimenti Ærarium Achademiæ patiatur.

Si res ejuſmodi emerſerit in negotiis a Primicerio tranſigendis, quam ipſe Achademiæ conſultatione dignam cenſeat, a Cancellario Definitorum Concilium (in quo etiam poſt Cancellarium ſedem habeat) congregari expoſcat, ut, quod ratio ſuggeſſerit, decernatur.

Solvendi mandata pro expenſis ad ſolemnia faciendis, præterquam ab aliis, ut cautum fuit, a Primicerio etiam ſubſcribantur. Quod ſi aliter ea ab Oeconomo in reddendis rationibus exhibita fuerint, tanquam illegitima apud Ratiocinatores reprobentur.

TITULUS XLIV.

De Feſto Conceptionis B.M.V., & ejus ſolemni ogdoade.

Quo tempore hujuſmodi celebranda Feſtivitas.

§.46. Quotannis tempore, Aſcenſionis Domini & Penthecoſtes celebritatem intercurrente, vel poſt octavam Corporis Chriſti, ſi ita pro ratione temporis opportunum videatur, tota Achademia Feſtum Conceptionis Beatiſſimæ Virginis, Univerſitatis hujus Tutelaris & Titularis, Sacro octo dierum curriculo Achademicis plauſibus concelebrabit.

Octo illis diebus Theſes proponendæ.

Achademiæ Concilium a primordio menſis Januarii quatuor Profeſſores, binos videlicet pro Sacris functionibus, binos autem pro Achademicis accurate dirigendis, deſtinabit; ſingulis autem octavæ diebus omnium ſcientiarum Achademiæ Profeſſores, octo Alumnis ex Achademiæ præſcripto, qui præcipuum ingenii ſpecimen præſetulerint, ad generales Theſes pro ſuggeſtu propugnandas omni cura & ſtudio delectis, Patroni aſſideant; Ex Alumnis autem egeni & pauperes præferantur.

Orationes in laudem Conceptionis M. V. legendæ.

Singulis diebus, priuſquam hujuſmodi Theſes propugnentur, orationes in laudem Immaculati Conceptus Virginis Matris Mariæ a Grammaticæ vel humaniorum literarum cultoribus publice habeantur, ab ipſis vel Grammaticæ vel humaniorum literarum Profeſſoribus elucubrandæ, ex quibus tres latino, quarta Hiſpano carmine, tres aliæ rurſus ſoluta oratione, & poſtremo una Græco idiomate.

Quo ordine proponendæ Theſes.

Theſes in hoc ſolemni octo dierum ſpatio Propugnandæ, ex Theologia, Jure Canonico, Jure Civili, Medicioa, & Artibus ſeligantur. Profeſſores ex ordine præſidebunt: Videlicet pro artibus, ſeptem ipſarum Artium Profeſſores, ac Philoſophiæ moralis, & Matheſeos Prælector: Pro Medicina, ſex Medicinæ & Chirurgiæ Profeſſores: Pro Jure Civili, Primarii Pandectarum, & Codicis, & Veſpertini Digeſti veteris, & Voluminis: Pro Jure Canonico, Primarius & Veſpertinus Decretalium, Decreti, Concilii Tridentini, Sexti, & Clementinarum: Pro Theologia ejuſdem facultatis Profeſſores. Singulis Octavæ diebus hic ordo ſervandus erit: nimirum tribus prioribus diebus tres Theologiæ Profeſſores, videlicet primus ex Schola Sancti Thomæ, ſecundus ex Doctrina Scoti, tertius ex Sententia Doctoris Suarez; Sed tertio quoque anno loco Profeſſoris Theologiæ ex Doctrina Scoti, Profeſſor Artium ejuſdem Sententiæ uno ex tribus octavæ poſtremis diebus, ſubſtituatur: Die quarta uous ex Juris Canonici Profeſſoribus: Die quinta ex Juris Civilis: Die ſexta unus ex Medicinæ vel Chirurgiæ Profeſſoribus: ſeptima & octaua die, vel duo Artium Profeſſores, vel moralis Philoſophiæ Profeſſor cum altero Artium. Secundo verò quoque anno cedentibus alternatim Profeſſoribus, altero Artium Sententiæ Sancti Thomæ, altero verò Suarez, alterutrius locum Matheſeos Profeſſor obtinebit.

Adverſus harum Theſium Propugnatores ii dumtaxat, qui Doctorali ſeu Magiſtrali laurea decorati fuerint, argumenta proponent. Verumtamen in utroque Jure poſtremus arguendi locus temporalibus etiam Profeſſoribus, Doctoratum licet non adeptis, concedi poterit.

Singuli Patroni Regalia viginti: Sex autem argumenta proponentes: Regalia itidem viginti Grammaticæ, & Rhetoricæ Profeſſores accipient: Alumnis autem, qui Panegyrim recitaverint, gratis curſuum probationes, & Matriculæ pro toto ſtudiorum curriculo concedantur.

Penſiones ſingulis ſolvendæ.

TITULUS XLV.

De Funere Achademicorum.

§.47. Singulis Profeſſoribus vita defunctis in Sacello Univerſitatis Sacris ſolemnibus, Profeſſorum & Doctorum interventu, juſta perſolvantur, & Miſſæ inſuper viginti quatuor pro uniuſcujuſque Anima celebrentur. Cancellarii vero funus Parentali etiam oratione, ab oratoriæ Artis Præceptore, cui conſuetum honorarium munus attribuetur, elucubranda & enuncianda decorabitur, & omnibus, quæ in Achademia moris ſunt, ſupremis officiis. Pro quibuslibet aliis Doctoribus ſeu Magiſtris, quos vita functos conſtiterit, duodecim in eodem Sacello Miſſæ applicentur.

TITULUS LXVI.

De Noſocomio, ſive Hoſpitali Univerſitatis.

De Noſocomij Presbytero ejuſque officio.

§.48. Hoſpitalis regimini Presbyter idoneus ab Achademiæ Concilio præficiatur, cui ex Inventario committatur univerſæ Supellectilis cura, quique ſedulo animadvertere debeat, ut Scholares infirmi non aliter, quam Sanctionibus cautum eſt, recipiantur; ut nimirum teſtimonium matriculæ & paupertatis exhibeant, eoſdemque contagione non laborare Primarius Medicinæ Profeſſor atteſtetur. Poſt diem naturalem receptos Sacramen-

mentali pœnitentia expiandos curet; Morbo autem ingraveſcente ſui muneris erit, nihil, quod in ſupremo illo diſcrimine Chriſtiana Inſtitutio præcipit, ad animarum ſalutem negligere.

Singulorum nomina, patriam, diemque receptionis in Codicem ad id paratum referat, ibidemque deſcribat, quidquid in veſte, vel alia quavis re ſecum attulerint, ut ipſis priſtinam valetudinem adeptis reſtituatur. Quod ſi obierint, de re hujuſmodi ad Cancellarii placitum, niſi prius id ægroti conſtituerint, diſponatur.

Medico & Chirurgo Infirmos viſitantibus Presbyter Hoſpitalis Præfectus interſit; itidemque, cum cibus ipſis miniſtratur.

Ex annuo Achademiæ cenſu, centum quinquaginta librarum ſtipendium ipſi aſſignabitur; & quidquid præterea pro ægrotis ſalubrius alendis, curandis, & ſuſtentandis opus fuerit, ſuppeditetur.

De Præfecto, & Viſitatore.

Præterea Concilium Achademicum quotannis poſt Feſtum Sancti Lucæ perpetuum eligat Profeſſorem, qui crebro, aut ſemel ſaltem in hebdomadam, Achademiæ Noſocomium inviſet, ut quæ ad ejuſdem regimen ipſius Univerſitatis legibus comparata ſunt, diligentius exequantur. Ipſe verò Scholaſticus ſingulis annis cum duobus Medicinæ Profeſſoribus eòdem accedat, ut Præfecto pariter & Viſitatore præſentibus univerſa ſingillatim diſcutiat, & ſedulo exploret.

Præfectus & Viſitator perſonam idoneam, aut duas, ſi urgeat neceſſitas, ad Hoſpitalis miniſterium conſtituant, quæ reficiendis ægrotis cibos præparet, cæteraque hujuſmodi munera diligenter adimpleat, a qua Presbyter in dies ſingulos de expenſis rationem repetat, quam ipſe in ſingulas hebdomadas Viſitatori reddat, quem etiam præcipue de extraordinariis & non modicis impenſis conſultet.

De Hoſpitalis Supellectili.

Hoſpitale octo ſaltem ægrotis commode alendis & ſuſtentandis paratam habeat Supellectilem, vel etiam duodecim ſi ita ab Achademiæ Conſilio decernatur.

Viſitatori Hoſpitalis ordinario in Feſto Natalis Domini viginti quatuor gallinæ tribuantur.

TITULUS XLVII.

De Domibus conducendis, & Convictorum regimine.

Domus locandæ per æſtimatores a Scholaſtico eligendos.

§.49. Qui Studiorum cauſa ad hanc Cervarienſem Achademiam adveniunt, Domos Oppidanorum conducere, vel privatis pactionibus, vel certa penſionis lege cum locatoribus convenire non poſſint, ſed res omnino per æſtimatores ad id peculiariter deſtinatos tranſigatur.

Scholaſticus igitur quotannis opportuno tempore duos eligat honeſtos, & integritate conſpicuos Viros ex hac Civitate non oriundos, qui non alicujus gratia, non privato ſtudio vel odio, aut proprii emolumenti cupiditate impulſi, ſed juſtitiæ dumtaxat, & conſcientiæ, ac veritatis ſibi normam proponentes, domorum ſitum, magnitudinem, qualitatem rite ac fideliter inſpiciant, & de hujuſmodi locationibus judicium ſuum pronuncient, ac per Notarium in acta referendum curent. Quod ſi diſcordes in judicio vel æſtimatione fuerint, iis adjungatur Rector Collegii Societatis Jeſu, vel Guardianus Cappuccinorum, ut hoc moderamine adhibito majoris partis judicium obſervetur. Si vero vel Locator, vel ejus nomine alius quiſpiam præter æſtimationem modo præſcriptam majus aliquod pretium a Conductoribus accepiſſe deprehendatur quadruplum in uſum Hoſpitalis Achademiæ perſolvet. Itidem ſi Conductores damnum aliquod, vitium, aut jacturam ædibus intulerint, præſtari ab illis omnino curent æſtimatores.

Sine Cancellarii conſenſu Scholares hoſpitio non recipiendi.

Nemo ſine Cancellarii venia Scholares ſuas in ædes hoſpitio excipiat; quod tamen Profeſſoribus Sacerdotibus, omnibuſque licebit, qui Scholares intra quartum cognationis gradum ſibi conjunctos accipere velint.

Si Achademici, & ii, qui foro Achademiæ non gaudent, in earumdem ædium conductione concurrant, Achademici præferantur.

Singulis quoque annis de menſe Auguſti iidem Æſtimatores coram Cancellario ſtipendium vel menſtruum vel annuum a Scholaribus, qui in privatis Oppidanorum ædibus hoſpitantur, & victitant, perſoluendum judicabunt; hoc vero circumſtantiis omnibus rite inſpectis & obſervatis pro diverſa Studentium conditione diverſimode conſtituent: Primæ videlicet, ſecundæ, & tertiæ claſſis, & ineunte menſe Septembris ejuſmodi taxa publicanda erit. Quod ſi Æſtimatorum opiniones diſcrepant, eas dirimet ſua ſententia Cancellarius.

Æſtimatoribus, & Notario quotannis viginti libræ ex Ærario dependantur.

De Baccalaureis Convictores alentibus.

Si quis Achademiæ Baccalaureus viginti quinque annorum major, vita, moribus, honeſtate, ex duorum propriæ facultatis Profeſſorum teſtimonio probatus, deſideret, juxta Collegii conſuetudinem & normam, domum ſuam ad ſuſcipiendos & alendos Convictores inſtruere & comparare, veniam in ſcriptis a Cancellario impetrabit; quod fieri poterit a Feſto Nativitatis Sancti Joannis Baptiſtæ ad totum uſque menſem Auguſti. Utque ſecurius morum honeſtati, ſtudiorum progreſſui, & pietati Convictorum conſulatur, quod ea de re Achademiæ legibus ſancitum eſt, ſe omnino ſervaturum obſtringet. Quoniam vero plurimum conducit ad morum diſciplinam, ut Scholares non ſolum publico, ſed etiam privato regimine contineantur, aſſidue apud eumdem Tutorem cibum ſument & pernoctabunt, atque ejuſdem auctoritati in omnibus ſubjacebunt.

Baccalaureo plures quam duodecim Convictores non liceat admittere, eoſque non diverſarum facultatum, ſed vel utriuſque Juris, vel Theologiæ, ſive Medicinæ, aut Artium Studioſos, vel Germanos & ejuſdem Familiæ; nec Famulo uti, niſi veniam de ſcripto a Cancellario ejuſve Judice impetrarit.

Pro ſtipendiis etiam a Convictoribus in menſem aut annum Baccalaureo tutori perſol-

ſolvendis Æſtimatores a Cancellario deſtinati taxam conficient.

Baccalaureis Convictores educantibus quid dandum præſtita tamen cautione.

Univerſitatis Oeconomus de mandato Cancellarii per Secretarium ſubſignato ſingulis Baccalaureis, qui facultatem de ſcripro alendi & educandi Convictores obtinuerint, quiuquaginta libras pro annona comparanda, impertietur; cautioue tamen ab eiſdem accepta, ſe æqualem ſummam ad præſtituta tempora in Ærarium repoſituros: videlicet viginti quinque libras ad Natalem Domini, & reliquas viginti quinque libras ad Feſtum Sancti Joannis de menſe Junii.

Cancellarius ejuſdemque Jndex Convictorum ædes inviſent, & ſolicite incumbent. ur legirime, quod ſancitum eſt, obſervetur; ac præcipue, ut infra præſcriptarum regularum norma ad unguem ſervanda cuſtodiatur.

Regulæ ſervandæ a Baccalaureis, ejuſque Convictoribus.

I. Baccalaureus ſingulorum Convictorum, quos receperit hoſpitio Nomina, Patriam, Parentes, aut ipſorum Curatores in Codicem deſcribat.

II. Convictor initum ſemel in Baccalaurei ædibus hoſpitium, nonniſi poſt confectum annum, relinquet, dummodo cauſa hujuſmodi non intercedat, quam Cancellarius juſtam comprobarit.

III. Convictores conſuetis horis communi menſæ una cum Baccalaureo, valetudine non impedito, accumbent.

IV. Baccalaureo Convictorum tutelam & regimen deſerere non liceat, quin duos ante menſes hac de re Cancellarium admonuerit, veniamque ab eo petierit; qui, ſi æquum viſum fuerit, petitioni huic indulgebit.

V. Idem nunquam ab hac Civitate ſine Cancellarii venia proficiſcatur.

VI. A die S. Lucæ uſque ad diem primum menſis Martii poſt horam ſextam veſpertinam Baccalaureus januam ædium principalem obſerari mandabit; Exinde vero uſque ad idem S. Lucæ Feſtum hora nona. Janua ſemel occluſa per totam illam noctem nunquam reſerabitur, niſi repentina & inopinata alicujus ægroti neceſſitas aliter cogat, vel aliquis ex Convictorum Cognatis ad Cervariæ Civitatem noctu ſuperveniat.

Convictoribus noctu ab ædibus abeſſe nullimode concedendum

Legem hic præſcriptam ſemel in menſe poſt prandium vel cœnam Convictoribus prælegere Baccalaureus teneatur. Baccalaureus nonniſi ex ratiouabili cauſa, de qua ſibi conſtet, aliquem ex Convictoribus noctu ab ædibus abeſſe patiatur. Si quis vero per tres noctes abfuerit, hac de re Cancellarium certiorem faciat, qui cauſis abſentiæ cognitis, & rigoroſe diſcuſſis, Convictori, prout jus faſque fuerir, vel ignoſcet, vel in eumdem animadvertet. Quod ſi Baccalaureus id neglexerit, prima vice decem libras, ſecunda viginti Hoſpitali applicandas in mulctam dependet.

Diligenter Idem Baccalaureus obſervet, num conſuetis horis Convictores ſtudio impendant, ſimulque eos admoneat, ut frequenter & accurate lectionibus Acbademicis interſiut. Nunquam alea aut talis ludere patiatur; ſemel tamen iu Hebdomadam, ac diebus Feſtis tempore, ad literarium penſum non deſtinato, alumnos convenienti ludo exerceri permittet.

Suſpectæque fœminæ a vicinia removendæ.

Fœminas, præſertim ſuſpectas, ab ædibus, ubi Alumni babitant, procul arceat; Si quid vero horum prætermiſerit, a Cancellario, prout æquum viſum fuerit, punietur.

TITULUS XLVIII.

De Achademiæ Domicilio, & ejuſdem octoginta Convictoribus.

§.50. Ædes ad latera frontiſpicii Achademiæ conſtitutas, alteras Cancellarius, alteras Judex inbabitet. Quæ a tergo ædificii ſunt, alteras Alguaſilius Scholaſtici & Magiſter ſilentii, alteras Bidelli occupent.

Editior Domicilii pars Gymnaſiis Acbademiæ ſuperimpoſita, reſervato ad Noſocomii uſum opportuniori loco, pro octoginta Scholaribus, ipſius Uuiverſitatis impenſis & cura alendis atque educandis, conſtituetur.

Convictores quibus ex locis aſſumendi.

Hi porro ex toto Cathaloniæ Principatu eligendi & aſſumendi erunt: Decem videlicet ex Archiepiſcopatu Tarraconenſi, cui Archipresbyteratus Ageren., & quodvis aliud nullius Diœceſis Territorium, pro hujus dumtaxat Santionis effectu, annexum cenſeatur: totidemque ex ſingulis aliis Epiſcopatibus: ex denis vero pro quibuſque Philoſophiæ, Medicinæ, Juris Civilis, Sacrorum Canonum, & Theologiæ Studiis bini aſſumantur.

Ad quos illorum ſpectet nominatio.

Arcbiepiſcopus Tarracouenſis, Epiſcopi Barchinonenſis, Gerundenſis, Ilerdenſis, Dertuſenſis, Urgellenſis, Vicenſis, & Cælſonenſis, aur, Sede vacante, Capitulorum Vicarii Generales decem Scholares nominent, ex ſua quiſque Diœceſi oriundos, legitimis & boneſtis Parentibus natos, optimis moribus & indole præditos, quos ſuis literis Scholaſtico Acbademiæ commendabunt, ut in Achademiæ Domicilium recipiantur; quo recepti & cooptati, tenue quoddam ſubſidium perſolvant, ſcilicet viginti libras ad Feſtum Sancti Lucæ, & toridem ad Feſtum Dominicæ Reſurrectionis, ut ſumptus, quos pro iis alendis & ſuſtentandis Achademia facit, aliqua ſaltem ex parte releventur.

A Cancellario vivendi norma illis danda.

Cancellarius de conſilio Profeſſorum Primarias Catbedras in Achademia regentium, inſtituri rationem, vivendi normam, modum, & formam, Convictoribus præſcribet, quorum regimini aliquis ex Profeſſoribus, qui Clericus ſit non conjugatus, præficietur.

Tempus Convictus.

Hujuſmodi Convictores ſpatium temporis præfinirum babeant, quandiu Achademiæ hoſpitio & convictu uti poſſint: Artium videlicet Cultores in triennium vel in quadriennium, addiro nimirum pro eorum libito quarto Philoſophiæ Moralis anno, vulgo de Paſſantia, & ad totum deinceps facultatis, quam elegerint, conficiendum curſum, ac etiam ad Licentiæ Gradum obtinendum: Medici in quadriennium dumtaxat: Juris utriuſque Cultores in ſexennium: Theologi in quinquennium.

Si Artium Studioſus, poſt confectum Dialecticæ curſum, ad Juris prudentiam ſe conferat,

Digitized by Google

ſerat, aut poſt Artium triennium, vel Theologiam, vel Medicinam aggrediatur totum quadriennium pro Artibus ſibi conceſſum confeciſſe cenſebitur, adeo ut pro alia facultate addiſcenda diutius, quam præſcribitur, eo prætextu morari non poſſit.

Altero e Collegio diſcedente alter ſuccedat.

Quotieſcumque aliquis, qui pro Artium ſtudio inter Convictores adſcriptus ſit, e Collegio egreſſus fuerit, alius item pro eadem facultate in ejus locum ſuccedet. Quod & in cæteris facultatibus perpetuo ſervandum erit, ſive quis totum tempus ſibi attributum expleverit, ſive dimidiatum aut interciſum reliquerit.

Cancellarius, cum Convictoris locus vacaverit, Præſulem, ad quem pertineat, conſcium reddat, ut ſucceſſorem ad annum mox ſecuturum præmittat.

Si quis in anni ſpatium ex quavia cauſa a Convictu abſuerit, ipſius locus a ſucceſſore occupetur.

Qui expellendi.

Qui ad Studium, ut par eſt, non incubuerit, aut mores ſuos, ut hos decet Convictores, ad honeſtatis regulas, & Achademiæ præſcripta non conformarit, citra ſpem veniæ expellatur; quod Cancellarius, prout ſua fides & conſcientia ſuaſerit, rigoroſe præſtabit.

Convictores ſecundum facultates diſtribuendi.

Convictores non ſecundum Diœceſes, ſed ſecundum diverſas facultates, quibus operam dabunt in diverſas claſſes diſtribuantur: videlicet, Artium, Medicinæ, Juris Canonici, Juris Civilis, & Theologiæ, ex quarum claſſium ſingulis ille, qui cæteris præcellet, earumdem Decanus a Cancellario conſtituatur.

Aedium diviſio.

Profeſſori, Collegii Præfecto, & facultatum Decanis melior & opportunior ædium pars præ cęteris Convictoribua ad incolendum aſſignabitur.

Convictores ejuſmodi Aebademica veſte, qua Scholares cæteri, induantur: Inſuper vero Achademiæ Stemma ex ſerico contextum veſti ad pectus affixum geſtabunt.

Ex Convictoribus octo ſeligendi ad defendendas Theſes in Octava Conceptionis B. M. V.

Alternis annis ex octoginta Achademiæ Convictoribus octo ſeligantur, qui in ſolemni puriſſimæ Conceptionis B. V. Mariæ Octava Theſes publice defendant, & in pleriſque aliis Achademicis actibus & functionibus inter omnes Univerſitatis Alumnos primas teneant.

TITULUS XLIX.

De Præfecta, ſive Oeconoma Fabrica Achademiæ.

A Concilio Definitorum ſeligendus Oeconomus.

§.51. Concilium Definitorum, quod poſt Feſtum Sancti Lucæ cogetur, unum ex Profeſſoribus Cathedras perpetuas obtinentibua conſtituet, qui, quotieſcumque oportuerit, per Bidellos admonitus, quidquid in Achademiæ ſive Gymnaſiis ſive ædibus reficiendum reparandum reſtituendumve fuerit, quam primum oportune perfici curabit. Opifices autem ab eodem Concilio ad hujuſmodi Miniſterium deſtinatos adhibebit, quibus nullum ſalarium præter mercedem laboris impenſi aſſignandum erit.

Mandata ſolvendi a Præfecto Fabricæ ſubſcribenda.

Præfectus Fabricæ calcem, ligna, & quodlibet cæmenti genus (etiam ſub hoc obtentu, ne videlicet ſita pereant) citra Definitorum conſenſum, & legitimam præſtitam cautionem, nec commodare nec mutuo dare poſſit; ac etiam Definitores adire teneatur, ſi expenſæ immodicæ fieri debeant. Mandata ſolvendi, quæ ad fabricæ Præfecturam ſpectent, ut rata ſint, & legitima, præter obſignationes conſuetas & præſcriptaa, ab ipſo Præfecto ſubſcribantur.

Ab eodem Præfecto coram Definitoribus ſingulis annis reddenda ratio.

In Concilio Definitorum ante feſtum Sancti Lucæ Præfectus Fabricæ ſui muneria rationem reddet; ſique eiſdem Definitoribus Præfecturæ tempus prorogari utile atque opportunum viſum fuerit, proxime cogendo Concilio in eadem Præfectura confirmabitur.

Fabricæ Præfecto perdices duodecim, & totidem gallinæ in Natali Domini attribuentur.

TITULUS L.

De Veſte, & honeſtate Achademicorum.

Scholaribus veſtium luxus.

§.52. Scholares omnes Talari veſte vel nigra aut ſubfuſca, nunquam ſerica aut pretioſa, decenter induantur; nec luxum aut faſtum præſeferant, ſed modeſte, ut Achademicos decet, ubique ſe gerant. Mulieres aut inhoneſtas aut utcumque ſuſpectas nec apud ſe retineant nec inviſant. Prætor autem Cervariæ, ſi quam impudentem & manifeſtam deprehenderit, ſtatim a toto ſuæ Juriſdictionis Territorio exterminabit, idque ad ſolius Cancellarii requirentis informationem præſtare teneatur; Scholaribus nec interdiu nec noctu arma geſtare, aut apud ſe habere liceat.

Et Armorum delatio interdicenda.

Quæ ab eis fugienda.

Hinc cauponas, & popinas non adeant, nec crapulæ ac commeſſationibus aſſueſcant, & ab injuriis & contumeliis inferendis, libellis famoſis edendis, unde vel perſona deriſui ſeu ludibrio exponatur, vel alicujus exiſtimatio aut fama lædi poſſit, omnino abſtineant, ſuper quibus vigilem omninò curam operamque Cancellarius impendat, ut in omnibus futura hujuſmodi damna, qua par eſt diligentia provideat, & caveat. Injurias autem, & contumelias, ſi forte (quod abſit) illatæ fuerint, debitis pœnis coerceat.

Qui Doctoratus Lauream non obtinuerit, Doctoralem veſtem adhibere non poſſit, neque uſus enſis, hujus Achademiæ gradu decoratis conceſſus, vel ad artium Magiſtros, vel ad cujuſcumque facultatis Licentiatos extendatur. Scholaribus vero cujuſcumque conditionis aut gradus enſem geſtare omnino interdictum ſit.

Scholaribus uſus enſis omnino interdicendus.

Nullatenus Scholaribus Judici ſæculari noctu ſe ſe comites addere licebit; quod ſi unquam commiſerint, ab Achademia ejicientur. Itidem nunquam per plateas & compita larvati incedent: Prima vice decem diebus in Carcere detineantur: Secunda viginti: Tertia ab Urbe expellantur. Cervariæ Prætor

Digitized by Google

tor larvarum uſum nunquam permittat; nec ipſe, aut Cancellarius ſcenicos actus, aut hiſtrionicos, præſertim a feſto Sancti Lucæ ad feſtum Sancti Joannis de menſe Junii. Scholaribus non liceat infantes de Baptiſmo ſuſcipere, nec rhedas, currus, ſellas geſtatorias, lecticas habere, aut equos alere, ſed pedibus iter faciant, quoties ad Achademiam ire pergunt. Si ſecus fecerint, decem librarum mulctam ſubeant.

De Ludis Scholaribus permittendis.

Per plateas & compita Civitatis a ludis etiam licitis cavebunt Scholares, alioquin per ſex dies in carcere detinendi erunt. Feſtis tamen diebus extra muros, aut alio convenienti loco, ſe ludo animi cauſa oblectare poterunt, dummodo ultra regalis dimidium non deponant; ab aleis vero & talis perpetuo abſtineant.

Scholaris poterit condictione repetere, quidquid pro ludo præter octo regalia exſolverit; quod ſi ſolutio facta non fuerit, creditori actio denegetur.

Nullus Cervariæ Oppidanus aut Incola domum ſuam pro ludo palam exercendo comparatam exhibeat, mille alioquin regalium mulctam ſubiturus Achademiæ Bibliothecæ aſſignandam.

Scholarium contractus irriti.

Scholaris, qui vel ſit filius familias, vel ſuo adhuc Curatori ſubjaceat, vel ſubjacere poſſit, tametſi viginti quinque annorum major fuerit; ſi quid per ſe vel per alium aut emerit aut mutuo acceperit, irritum & inane cenſeatur, atque Judicii limine creditor repellatur, niſi contractui ineundo Judicis Achademici notio & authoritas interceſſerit.

Infamia notati non admittendi.

Cancellarius ejuſque Judex nunquam ſcholis intereſſe patiantur juris aut facti infamia notatos, ſed eos expellant, & ex albo etiam Achademiæ expugnant.

Profeſſores vero omnes ita ſe gerant vita, moribus, inceſſu, gravitate, virtute, cæteriſque animi dotibus, ut ex iis Alumni velut ex uno fonte non tam doctrinæ præcepta, quam probitatis documenta auriant.

TITULUS LI.

De Privilegiis Achademicorum.

Achademici a vectigalibus non ſecus ac cæteri Eccleſiaſtici immunes.

§.53. Hujus Achademiæ Doctores, Magiſtri, Licentiati, Baccallaurei, Scholares, Officiarii eiſdem gaudeant Regiis privilegiis, honoribus, prærogativis, gratiis, Immunitatibus, quibus in Achademia Salmantina, Complutenſi, Valliſoletana, & Oſcenſi hujuſmodi perſonarum claſſes perfruuntur, & gaudent. Quibus præterea quamdiu in Achademia vel doctrinæ vel miniſterii cauſa verſantur, quemadmodum Eccleſiaſtici Cervariæ, & ipſi a vectigalibus, quæ Cives Magiſtratui, aut Civitati Cervarienſi perſolvunt, immunes erunt. Verumtamen circa vinum, oleum, cæteraque ad victum & annonam pertinentia, coemenda, eadem lege, qua cæteri, obligentur; dummodo in hiſce eodem etiam, quo Eccleſiaſtici, jure cenſeantur.

TITULUS LII.

De Redditibus Achademiæ, Ratiociniis, & Adminiſtrationis forma.

Redditus omnes &c. in Codicem referendi.

§.54. Omnes redditus, & proventus, bona, cenſus, reſque frugiferæ, quæ vel in præſentiarum poſſidet, vel impoſterum Achademia poſſidebit, ordine digeſta, in Codicem ad id paratum diſtincte referantur, ex quo vel locandarum rerum, vel rationum ſubducendarum regula ſit in promptu.

Quatuor eligendi Ratiocinatores ad cognoſcendam exhibitam ab Oeconomo rationem.

Ex redditu autem, qui ære alieno, & oneribus diſſolutis annuatim ſuperſit, res ſtabiles & frugiferæ comparentur. Bona ſtabilia præſertim alienare Achademia proprio jure nequaquam poſſit. In Concilio Definitorum, quod poſt feſtum Sancti Lucæ convocabitur, Doctores quatuor ſive Magiſtri eligantur, ex quibus duo ſaltem Profeſſores ſint, qui perpetuam Cathedram obtineant, duo vero in Canonico vel Civili jure Doctores, quorum officium in biennium duret, ita tamen, ut binis remotis, bini rurſus in ſingulos annos aſſumantur. Hi vero Doctores ſeu Magiſtri quot annis menſe Septembris coram Scholaſtico, Achademiæ Scriba interveniente, exhibitam ab Oeconomo, ſeu Adminiſtratore accepti rationem cognoſcent, & ponderabunt. Scholaſticus, Scriba, & præfati quatuor Ratiocinatores ſumma ſedulitate tanti momenti rem pertractabunt, ne propter eorum negligentiam aliquid Achademiæ detrimentum patiatur.

Præmium Ratiocinatorum Cancellarii, & Secret.

Inter Cancellarium Ratiocinatores & Secretarium, abſoluto ratiocinio, centum libræ ex æquis partibus diſtribuantur; duplex tamen portio Cancellario tradatur.

Secretarius illis rationem reddere debet.

Achademiæ Secretarius alternis menſibus, quidquid in Achademiæ compendium vel ex collatione graduum, vel ex Cathedrarum adeptione, aut aliis id genus juribus ad eamdem pertinentibus collegerit, apud eoſdem profiteri, & de ſingulis rationem reddere teneatur.

Syndicus quoque ſenis quibuſq; menſibus.

Syndicus pariter ſenis quibuſque menſibus hoc idem de mulctis ſeu pœnis pecuniariis, ſive a Scholaſtico ejuſve Judice, ſive per Statuta inflictis a ſe, vel exactis, aut ex officio exigendis, præſtabit. Præterea poſt redditas ab Oeconomo rationes, quidquid ex redditibus exigendum ſuperſit, prout ſui muneris eſt, quantocius exigere non prætermittat.

TITULUS LIII.

De Achademica Typographia.

De Typographiæ Præſidentibus.

§.55. Alternis annis Definitorum Concilium duos eligat Profeſſores, alterum perpetuum, temporalem alterum, quibus Typographiæ procurandæ onus & cura incumbat, quique diligenter attendant num Typographus, qui vel Univerſitatis nomine, vel conductionis titulo excudendi munus ſuſceperit, ſuo muneri probe ſatisfaciat: accepti & expenſi tabulas digerant: & ab eodem Ty-

T pogra-

pogrɑpho rationes repetant, ut quidquid exigendorum reliqui fiat, quamprimum exigatur: ac cenſus denique ex præli uſu profecti apud Oecouomum, ſeu reddituum Adminiſtratorem deponantur.

Solvendi mandata, pro impenſis ad Typograpbiam curandam vel inſtruendam faciendis, præter ſubſcriptiones Achademico jure ſaocitas, a duobus Commiſſariis ſubſcribantur. Quod item io redditu ex ipſa Typographia percipieudo, & in ærarium infereodo ſervetur. In Natali Domini ſingulis Typographiæ Commiſſariis perdices duodecim tribuantur.

Typographi Privilegia.

Typographus, dum hanc Achademiæ officiuam rexerit, foro & privilegiis Achademicorum perfruatur.

TITULUS LIV.

De Salario Profeſſorum, Cathedrar perpetuas obtinentium.

§.56. Ex tribus primariis Theologiæ Cathedris in annuum ſalarium accipiant ſingulæ biſcentum libras ——— 200. Lib.
Veſpertinæ Catbedræ Theologiæ ſingulæ ——— 150. Lib.
Cathedra Sac. Bibliorum ——— 150. Lib.
Cathedræ Theologiæ Moralis ——— 150. Lib.
Cathedræ Pbiloſophiæ Moralis ——— 150. Lib.
Cathedræ Primariæ Juris Canonici, & Civilis, ſingulæ ——— 450. Lib.
Catbedræ Veſpertinæ Juris Canonici, & Civilis, ſingulæ ——— 400. Lib.
Catbedra Decreti ——— 350. Lib.
Cathedra Conc. Trid. ——— 300. Lib.
Catbedra Primaria Medicinæ ——— 380. Lib.
Cathedra Veſpertina Medicinæ ——— 300. Lib.
Cathedra Prognoſticorum ——— 200. Lib.
Cathedra Matheſeos ——— 200. Lib.
Cathedra Rhetorices ——— 200. Lib.

Cum in ſolveodo, pro rata ſalariorum, tam Profeſſorum quam Officialium pars aliqua ex hiſce, mulctarum nomine deducenda erit, annus Achadęmicus ſecundum dies utiles, non continuos computetur.

TITULUS LV.

De Salario Profeſſorum, Cathedrar Temporales obtinentium.

§.57. Temporales Cathedræ Decretalium, Sexti, Clementinarum, necnon Inſtitutionum Civilium, & Digeſti Veteris ſingulæ ——— 200. Lib.
Cathedra Methodi ——— 180. Lib.
Cathedra Simplicium ——— 200. Lib.
Cathedra Chirurgiæ ——— 200. Lib.
Septem Catbedræ Artium ſingulæ ——— 150. Lib.

TITULUS LVI.

De Salario Profeſſorum Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

Salaria Profeſſoribus linguæ Latinæ, & Græcæ debita Rectori Collegii Sancti Bernardi S. J. perſolvenda.

§.58. Catbedræ Grammaticæ Latinæ, & Græcæ ſingulæ ceutum libras, quas Cervariæ Civitas Rectori Socíetatis Jeſu Collegii Sancti Bernardi ejuſdem Civitatis, prout in eorumdem Inſtituto de more cautum eſt, perſolvet: Centum videlicet libras menſe Septembri: centum vero menſe Decembri: centum menſe Martio: & centum mẹnſe Junio. Quotannis autem meoſe Auguſto ſolutionem hanc, Secretario & Oeconomo inſpectantibus, legitimis documentis Cancellario probabit, idque Seeretarius, ut reliqua Profeſſorum ſalaria, in Codieem tranſcribet.

Cancellarius inſuper curet ſolutiones hujuſmodi ſtatis temporibus adimpleri, perinde ac in cæteris Profeſſorum ſalariis.

TITULUS LVII.

De Salario Officialium Achademiæ.

Oeconomo Salarium a Definitoribus aſſignandum.

§.59. Secretarius ——— 120. Lib.
Oeconomus vero ſalarium, quod ipſi Definitorum Concilium, conſulto Achademiæ Protectore, aſſignabit; nec ſemel ſtatutum augeri poterit, niſi aliter temporum circumſtantiæ ſuaſerint, & ejuſdem Protectoris placitum accedat.
Syndicus ——— 80. Lib.
Magiſter Cœremoniarum ——— 100 Lib.
Bidellus Major ——— 150. Lib.
Bidellus Minor ——— 100. Lib.
Magiſter Sileotii ——— 70. Lib.
Bidellus Scbolarum Grammatices ——— 60. Lib.
Cuſtos ſeu Rector Horologii Achademiæ ——— 40. Lib.
Scbolarum Verruus, qui vulgo Scopator ——— 40. Lib.

TITULUS LVIII.

De Salario Officialium Audientiæ Scholaſtici.

§.60. Judex ——— 250. Lib.
Notarius ——— 50. Lib.
Aguaſilius ——— 100. Lib.
Fiſcalis ——— 50. Lib.
Curſor ——— 20. Lib.
Cuſtos ſeu Janitor Carceris - 30. Lib.

Omnia ejuſmodi ſalaria ex redditu Achademiæ, eodemque Profeſſoribus & Miniſtris tempore perſolvantur.

TITULUS LIX.

De Feriis.

§.61. *October* habet dies feriatos
18 Sancti Lucæ Euangeliſtæ. Hac die fit ſolemnis ſtudiorum inſtauratio. Profeſſores Achademiæ juxta Concilium Tridentinum

onm Juramento ſe obſtringunt, & proxima die Lectiones inſtituunt.
28 Simonis, & Judæ Apoſtolorum.

November.

1 Feſtum omnium Saoctorum.
2 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
25 Catharinæ Virg. & Mart.
30 Andreę Apoſtoli.

December.

6 Nicolai Epiſcopi & Confeſſoris.
7 Ambroſii Epiſcopi & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.
8 Conceptio B. M. V.
13 Luciæ Virg. & Mart.
19 Natalis dies Fundatoris Academiæ, quo etiam prima ejuſdem jacta fuot fundamenta.
21 Thomæ Apoſtoli.
25 Nativitas D.N. Jeſu Chriſti. Reliqui qui ſuperſuot dies ſuot feriati.

Januarius.

1 Circumciſio Domini.
6 Epiphaniæ Domini.
7 Raymundi de Peonafort Confeſſoris.
17 Antonii Abbatis.
20 Fabiani, & Sebaſtiani Martyrum.
25 Converſio S. Pauli Apoſtoli.

Februarius.

2 Purificatio B. M. V.
3 Blaſii Epiſcopi & Confeſſoris.
24 Mathiæ Apoſtoli.
Feria ſecunda & tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ, & feria quarta Cinerum Lectiones vacant.

Martius.

1 Angelorum Cuſtodum.
7 Thomæ de Aquino Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.
12 Gregorii Papæ & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.
19 Joſeph Sponſi B. M. V.
20 Joachim Confeſſoris.
21 Benedicti Abbatis.
25 Anouotiationis B. M. V.
A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis vacaot Lectiooes.

Aprilis.

23 Georgii Martyris.
25 Marci Euangeliſtæ.

Majus.

1 Philippi, & Jacobi Apoſtolorum.
3 Iaventio S. Crucis.
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli.
In Aſcenſione Domini, Dominica Pentecoſtes, feria ſecunda & tertia ſequentibus, & io Feſto Corporis Chriſti, Lectiones vacant.

Junius.

11 Baroabæ Apoſtoli.
13 Antonii de Padua Confeſſoris.
24 Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ.
29 Petri, & Pauli Apoſtolorum.
Hinc ad Feſtum Sancti Lucæ Artium, Matheſeos, Medicinæ, utriuſque Juris, ac Theologiæ Lectiones vacant.

Julius.

2 Viſitationis B. M. V.
14 Bonaventuræ Epiſcopi & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.
Ab hac die uſque ad Feſtum Aſſumptioois Beatæ Mariæ Virginis Grammaticæ, & Humaniorum literarum vacant Lectiones.

Auguſtus.

16 Rocchi Confeſſoris.
20 Beroardi Abbatis.
24 Bartholomæi Apoſtoli.
28 Auguſtini Epiſcopi & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.

September.

8 Nativitatis B. M. V.
21 Matthæi Apoſtoli.
29 Dedicationis Sancti Michaelis Archangeli.
30 Hieronymi Patrooi, & Confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris.
Omnibus hebdomadis, quibus præter Dominicam Feſtum aliud non occurret, feria quinta vacant lectiones: Item & diebus ſingulis, quibus in Cathalonia, & Civitate Cervariæ Feſtum de præcepto colitur.

Dies interciſi, quibus videlicet Lectiones pomeridianæ vacant.

§.62. Pervigilium Aſcenſionis Domini.
Pervigilium Penthecoſtes.
Pridie ſolemnitatis Corporis Chriſti.
Pervigilium S. Joaonis Baptiſtæ.
Pervigilium Nativitatis Domini.
Cæteri, qui ſuperſuot anni dies, ſunt lectivi.

Quicumque Profeſſor dimidium temporis, ad lectionem præfiniti, per incuriam omiſerit, mulctam ſubeat pro tota lectiooe: Pro dimidia vero taotum, ſi aliquam ejuſdem temporis partem dimidia inſeriorem ooo legerit. *Mulctæ a Profeſſoribus Lectiones omittentibus perſolvendæ.*

Mulctæ pariter, ob oegligentiam Profeſſorum infligendæ, ſecundum dies utiles, ut ſupradicto titulo LIV. ſaocitum eſt, noo vero continuos computentur.

L. Card. Pieus. Loco ✻ ſigilli.
L. Card. Belluga. Loco ✻ ſigilli.

Pro parte Regis Catholici porrectæ SS. D.N. preces pro confirmatione, Achademiæ hujuſmodi, ejuſque ſtatutorum obtinenda:

§.63. Cum autem, ſicut etiam accepimus ex Universitatis a præſato Philippo Rege, ſicut præfertur, erectæ & fundatæ, aliiſque præmiſſis præſatis, idem Philippus Rex firmam ſpem, fiduciamque habeat in illo, qui bonæ menti occurrit, quod Universitas ab eo ſic, ut præfertur, erecta & fundata hujuſmodi, gratia adjuvante Domini, qui pie cæptis aſſiduum ſuæ benedictionis præbet incrementum, felici temporum ſucceſſu celebre, & innumerum proborum virorum ad procurandos militanti Eccleſiæ triumphos evaſura ſit, propugnaculum: Propereaque, ut illa firmior ſubſiſtat, & in dies gratior in conſpectu ejuſdem Domini appareat, idem Philippus Rex erectionem & fundationem Universitatis præſatæ, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ; necnon Statuta deſuper, ut præfertur, edita, benigno Apoſtolicæ noſtræ approbationis & confirmationis robore communiri, eidemque Universitati ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac Scholaribus, necnon Lectoribus, Magiſtris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliiſque Miniſtris in ea nunc & pro tempore exiſtentibus præſatis, omnia & ſingula infraſcripta a nobis, ut infra, concedi, indulgeri, elargiri, ac ſtatui, plurimum cupiat;

Eam cum bonis omnibus, ac privilegiis, immunit., ſtatutis &c. confirmat.

§.64. Nos, qui ad Chriſtianorum Principum Religionem in iis, quæ ad animorum eruditionem elevandam per eorum Regiam largitatem ſtudia promovere non deſinunt, adjutricem noſtræ quoque liberalitatis dexteram, ut præfertur, protendimus, eamque, quantum in Domino poſſumus, confovemus, Propereaque laudabilibus, & Regia quidem charitate dignis, dicti Philippi Regis votis annuere, ac Universitatem ab eo, ut præfertur, erectam & fundatam hujuſmodi, ut illa per Apoſtolicæ quoque liberalitatis opem nunc, & perpetuis inde futuris temporibus felici ſucceſſui, & a præſato Philippo Rege concupitæ coaleſcat ſtabilitati, ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, ac Scholaſticum, Scholares, Lectores, Magiſtros, Præceptores, Doctores, Bidellos, alioſque Miniſtros Universitatis ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes; necnon denominationes, nuncupationes, ſituationes, ſtatum, & qualitates, Universitatis a præſato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujuſmodi, illiuſque erectionis & fundationis præfatarum tenores, ac bonorum ei applicatorum & appropriatorum quantitates, ac omnia & ſingula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates, quibus illa a præſato Philippo Rege, ut præfertur, donata extitit & exiſtit de præſenti, pro expreſſis habentes, de Ven. fratrum noſtrorum Ludovici Pico, & Ludovici Belluga & Moncada reſpective nuncupatorum S. R. E. Cardinalium conſilio, quibus a fel. rec. Benedicto Papa XIII. Prædeceſſore Noſtro omnia & ſingula præmiſſa, ac infraſcripta ab eis examinanda, commiſſa fuerunt, quæque ſic commiſſa, & per eos examinata, concedenda, ſancitum fuit: Motu proprio & ex certa ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, meraque liberalitate noſtris erectionem & fundationem Universitatis ſtudii generalis in præſato Oppido, a præſato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujuſmodi cum omnibus & ſingulis inde ſecutis, & ab eodem Philippo Rege pro bono eiuſdem Universitatis ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujuſmodi, ac Scholarium, & Præceptorum, Magiſtrorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum in ea nunc, & pro tempore exiſtentium præfatorum regimine, gubernio directione, ac morum & diſciplinæ laudabili cultu deſuper quomodolibet provide diſpoſitis ſtatutis & decretis; necnon bonorum omnium & ſingulorum a præſato Philippo Rege eidem Universitati ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, applicatorum & appropriatorum, applicationem & appropriationem, omniaque & ſingula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates a præſato Philippo Rege eidem Universitati, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, Regia ejus auctoritate quomodolibet, ut præfertur, conceſſa & elargita, necnon omnia & ſingula præinſerta Statuta deſuper edita præſata, eorumque plenum & integrum tenorem de verbo ad verbum, nullo eorum verbo penitus omiſſo, pœnaſque in eis contentas quaſcumque, in contrafacientes quomodolibet inflictas, Apoſtolica auctoritate perpetuo confirmamus & approbamus, eiſque & eorum quibuslibet Apoſtolicæ perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos, tam juris quam facti, & ſolemnitatum, alioſque quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui in eorum omnibus & ſingulis præfatis, & eorum quolibet quomodolibet intervenerint, ſupplemus; præinſertaque, ac deſuper edita Statuta præfata per Universitatis, a præſato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujuſmodi, Scholares, Lectores, Præceptores, Magiſtros, Doctores, Bidellos, alioſque Miniſtros & perſonas in ea nunc, & pro tempore exiſtentes præfatos, ac quoſcumque alios, ad quos nunc quomodolibet ſpectat & pertinet, & pro tempore ſpectabit & pertinebit, ſub pœnis eis deſuper inflictis, perinde acſi a nobis emanaſſent, firmiter & inviolabiliter obſervari debere, Apoſtolica auctoritate præfata perpetuo decernimus & ſtatuimus.

Ceteras in Principatu Catalaunen. Universitates abſtrahens, earum bona Achademiæ Cervarien. applicat.

§.65. Et attendentes, quod in Principatu præfato, una videlicet in Tarraconen., ac alia in Ilerden., ac alia in Vicen., & alia in Gerunden., ac reliqua Studiorum generalium hujuſmodi Universitates in Barchinonen. reſpective Civitatibus, vel Diœceſibus erectæ & fundatæ, necnon unum ſub Sanctiſſimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac alterum Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectum, Studiorum hujuſmodi Collegia ſub Aſſumptionis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis reſpective invocationibus ſeu titulis in præfata Ilerden. Civitate

Digitized by Google

vitate a nonnullis Chriſtifidelibus pro certis alumoıs, & quoad ſecundo dictum Collegium juxta illius fundatlonem debire qualificatis, ntriuſque Juris ſtudio vacare cupientibus, & quoad Collegium ſecundo dictum, ad illud ad nominationem certarum perſonarum de eorumdem Alumnorum, ut præfertur, qualificatorum perſonis facieodam introducendis, pie pariter erecta & fundata reperiuntur.

§.66. Nos ad erigenda ejuſdem Philippl Regis erga Univerſitatis, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſeutes, ut præfertur, approbatæ hujuſmodi, felicem & ab ipſo Pbilippo Rege laudabiliter concupitum ſucceſſum, vota, ut plures huc illuc emanantes ſcientiarum rivuli in nnum aggregati, copioſum earumdem ſcientiarum illas ſitientibus exhibeant fontem, Tarraconen., Ilerden., Vicen., Gerunden., & Barchinonen. Univerſitates præſatas, & earum quamlibet, abſtrabentes, eas ſie a nobis abſtractas, nna cum omnibus & ſingulis illarum & cujuslibet earum reſpective bonis, juribus, actionibus, proprietatibus, rebus, bibliothecis, libris, ſcamnis, Sedibus, aliiſque utenſilibus quibuſcumque, ad earum quamlibet quomodolibet reſpective ſpectantibus & pertinentibus, dictæ Univerſitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes, nt præfertur, approbatæ; ita quod ex omnibus & ſingulis Univerſitatibus a nobis, ut præfertur, abſtractis, & ut infra uniendis, una dumtaxat Studii generalis Univerſitas in Principatu præfato couſtituatur, & exiſtat, liceatque infraſcripto Univerſitatis, a præfato Pbilippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes, etiam ut præfertur, approbatæ bujuſmodi, Scbolaſtico nunc & pro tempore exiſteoti, veram, realem, corporalem, & actualem omoium & ſingulorum reſpective bonorum rerum proprietatum, jurium & actionum ad Uoiverſitates a Nobis, ut præfertur, abſtractas bujuſmodi, & earum quamlibet reſpective ſpectantium & pertioentium, necnon Bibliotbecarum, Librorum, ſcamnorum, ſedium, aliorumque utenſilium, in eis & earum qualibet reſpective exiſtentium præfatorum, poſſeſſione propria auctoritate ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes, etiam ut præfertur, approbatæ nomine libere apprehendere, & apprehenſam perpetuo retinere, necnon omnes & ſingulos reſpective omnium & ſingulorum bonorum, rerum, proprietatum, jurium, & actionum præfatorum reſpective fructus, redditus, & proveutus in quacumque re conſiſtentes, & undecumque provenientes, percipere, erigere, levare, locare, dislocare, eoſque, ſupportatis tamen prius & adimpletis omnibus & ſingulis bonorum hujuſmodi oneribus, ſi quæ ſuper illis impoſita ſint, ab eiſdem Univerſitatibus a Nobis, vt præfertur, abſtractis, & ab earum qualibet adimpleri debitis, ad quorum omnium adimplementum & ſupportarionem Univerſitatem, a præfato Pbilippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præſentes, etiam vt præfertur, approbatam hujuſmodi, expreſſe teneri, & obligatam eſſe volumus; necnon Bibliotbecas, Libros, ſcamna, ſedes, aliaque omnia & ſingula utenſilia præſata in Scbolarium, ac Lectorum, Magiſtrorum, & Præceptorum, Doctorum & Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum in ea nunc & pro tempore exiſtentium præfatorum manuteutionem, uſus, utilitatem, & commodum, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, convertere, motu ſcientia, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfatis, perpetuo unimus, aonectimus, & incorporamus.

Quorum poſſeſſionem a Scholaſtico Acliad nomine capiendam concedit.

§.67. Necnon unum & alterum Collegia præfata, cum pariter omnibus & ſiugulis illorum reſpective bonis, rebus, proprietatibus, illorumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, privilegiis, gratiis, indultis, & ſtatutis, quæ omnia & ſingula, necnon activum nominautium, & paſſivum nominandarum perſonarum reſpective jus, & uni & alteri Collegiis hujuſmodi reſpective incumbeotia onera, quæ per unum & alterum Collegia præfata, ut prius adimpleri reſpective debeant, firma & illæſa remaneant ad Univerſitatem, a præfato Pbilippo Rege, ut præfertur, erectam & ſundatam, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatam bujuſmodi; licet Ven. Frater modernus Epiſcopus Ilerdenſis ſecundo dictum Collegium, ut infra transferri renuat, illiuſque bonorum fructus, qui fere omnes ex ejuſdem Sedis liberalitare proveniunt, Seminario puerorum Eccleſiaſtico Ilerdenſi applicare prætendar, & ſeu jam fructus, redditus, & proventus hujuſmodi eidem Seminario ordinaria ejus auctoritate, nulliter tamen, & de facto applicaverit & appropriaverit, & quatenus, ut præſertur applicati & appropriati fuerint, ad boc, ut Univerſitas a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbata bujuſmodi, una dumtaxat fæcunda Studiorum & doctiſſimorum Virorum nutrix exiſtat, & mater, applicationem & appropriationem hujuſmodi a præfato Epiſcopo Ilerdenſi, uri nulliter & indebite factas, annullantes & amoventes, Apoſtolica auctorirate, motuque & ſcientia præfatis ſimiliter, perpetuo transferimus, eidemque Univerſitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ ſubjicimus, & ſubiecta eſſe volumus.

Ei ſubjicit Collegia duo Ilerdenſia, etiam renuente Epiſcopo.

§.68. Ac eidem Univerſitati a præfato Pbilippo Rege, ur præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præſentes eriam, ut præfertur, approbatæ, illiuſque Scholaſtico, Scholaribus, Lectoribus, Magiſtris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliiſque perſonis in ea nunc & pro tempore exiſtentibus, ur ipſi omnibus & quibuſcumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, præeminentiis, prærogativis antelationibus, & bonoribus tam Apoſtolica, Imperiali, Regia, aut Ducali, auctoritatibus, quam aliàs quomodolibet pro tempore conceſſis, & quibus omnes & ſingulæ Studiorum generalium bujuſmodi, *& præſertim*

Privilegia omnia Univerſitatis Salamanticen. eidem confirmat.

tim Salamantin. Univerſirates, illarumque reſpective Scholaſtici, Scholares, Præceptores, Magiſtri, Lectores, Doctores, Bidelli, aliæque perſonæ in eis & earum qualibet exiſtentes, quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariſormiter & æque principaliter, in omnibus & per omnia, & omnino quoad omnia; dummodo tamen illa ſint in uſu, nec revocata, nec ſub aliqua revocatione comprehenſa, ac Sacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Concilii Tridentini decretis non adverſentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite poſſint & valeant, eadem Apoſtolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

§.69. Ac inſuper Scholaſtico Univerſitatis præfatæ a dicto Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore exiſtenti præfato, ut ipſe perſonas ipſas, quas in ipſa Univerſitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbata, vel etiam alibi in quavis alia Studii generalis Univerſitate per debitum tempus ſtuduiſſe, ac ſcientia & moribus idoneos eſſe repererit, ad præſatas Jurium, Artium, ac Theologiæ facultates, ac Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturæ, Doctoratuſque & Magiſterii gradus, ſervata forma Concilii Viennen., ac aliàs juxta præſatæ Univerſitatis Salamantin. conſuetudines, & præfata ipſius a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ Univerſitatis præinſerta ſtatuta hujuſmodi promovere, & eorumdem graduum reſpective inſignia ad eoſdem gradus ſic reſpective promotis exhibere, & ad dictos gradus ſic per illum promoti, poſtea publice & privatim, etiam in omnibus aliis Studiorum generalium Univerſitatibus facultates ipſas interpretari, & alios docere, & de eis diſputare, actuſque gradui ſeu gradibus hujuſmodi convenientes, exercere, ac omnibus pariter privilegiis, prærogativis, gratiis, favoribus, & indultis, quibus alii in aliis Univerſitatibus hujuſmodi juxta illarum Conſtitutiones & mores ad gradus præfatos promoti de jure, uſu, ſtylo, vel conſuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti frui potiri & gaudere poterunt in futurum in omnibus & per omnia perinde, acſi in aliis Univerſitatibus hujuſmodi gradus ipſos juxta illarum conſuetudines & mores vere ſuſcepiſſent, etiam uti frui potiri & gaudere, etiam libere & licite poſſint & valeant, licentiam tribuimus, & facultatem.

Præceptoris, cæteroſque Achadem. hujus Officiales a reſidentia in Beneficiis Eccleſiaſt. diſpenſat, quorſcumq. fructus præter quotidianas diſtributiones ab eis percipi concedens.

§.70. Necnon Scholaſtico, Scholaribus, Lectoribus, Magiſtris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliiſque perſonis in Univerſitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, ac a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbata hujuſmodi, nunc & pro tempore exiſtentibus, ut ipſi & eorum quilibet nunc & perpetuis inde futuris temporibus in Univerſitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, ac a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbata hujuſmodi, in quacumque facultate licita & honeſta, per octo menſes continuos, vel interpolatim legendo, aut aliàs literarum Studia hujuſmodi, ſtudio inſiſtendo, omnium & ſingulorum Beneficiorum eccleſiaſticorum per eos & eorum quemlibet in quibuſvis Eccleſiis, ſive locis obtentorum fructus, redditus, & proventus, etiamſi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Perſonatus, adminiſtrationes & officia, etiam electiva in Cathedralibus, Metropolitanis, & Collegiatis Eccleſiis, & Dignitates ipſæ in Cathedralibus & Metropolitanis poſt Pontificales majores, & in Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, cum omnimoda & ea, qua ſi in Eccleſiis ſive locis hujuſmodi perſonaliter reſiderent, integritate perciperent, exceptis dumtaxat diſtributionibus quotidianis, libere percipere, exigere, levare, locare, diſlocare, arrendare, ac in eorum uſus & utilitatem convertere, & invitos, donec tamen & quouſque in ipſa Univerſitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præſentes, etiam ut præfertur, approbata, Cathedras moderando, aut ſtudiis vacando moram fecerint, ad reſidentiam apud eaſdem Eccleſias ratione Beneficiorum præfatorum per eos, vt præfertur, obtentorum faciendam, a quoquam minime compelli poſſint.

Eis præcepto Paſchali in Cappella Achadem. ſatisfacere indulget.

§.71. Et ad excitandum, non ſolum per temporalia, verum etiam per ſpiritualia privilegia, iter ad earumdem Scientiarum appetitum, eiſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujuſmodi, Scholaſtico, Scholaribus, Lectoribus, Magiſtris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliiſque Miniſtris nunc & pro tempore exiſtentibus præfatis & eorum cuilibet, ut ipſi in eorum Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujuſmodi, Cappella, ſeu Oratorio annuo præcepto Paſchali ſatisfacere; cum hoc tamen, quod ſingulis annis omnium & ſingulorum Scholaſtici, Scholarium, Lectorum, Magiſtrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum præfatorum, qui in Cappella ſeu Oratorio hujuſmodi Præcepto præfato ſatisfecerint, notula a Scholaſtico nunc & pro tempore exiſtente præfato, ſeu ab alio, ad id ab eodem Scholaſtico deputato, ſubſcripta, unicuique uniuſcujuſque Parrochialis Eccleſiæ, in cujus Parrochialis Eccleſiæ limitibus Parrochialibus Scholares, Lectores, Magiſtri, Præceptores, Doctores, Bidelli, aliique Miniſtri præfati, & eorum quilibet reſpective extiterint, reſpective Rectori exhibeatur, ſimiliter libere & licite poſſint & valeant, eadem Apoſtolica auctoritate, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

In eaque ſtatutis diebus vere pœnitentibus, ac S. Euchariſtiæ Sacramen-ſu-

§.72. Ac præterea omnibus & ſingulis in Univerſitare a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbata hujuſmodi, nunc & pro tempore exiſtentibus præfatis,

Digitized by Google

mentibus plenariam elargitur Indulgentiam.

ſatis, qui ſingulis per præinſerta ſtatuta hujuſmodi ſtatutis diebus, vere pœnitentes & confeſſi, ac Sacra Communione refecti in Cappella, ſeu Oratorio hujuſmodi pias ad Deum pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, hæreticorum & infidelium converſione, Principum Chriſtianorum pace & concordia, ac Romani Pontificis pro tempore exiſtentis ſalute, preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum veniam & remiſſionem, eadem Apoſtolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

In ejus Typographia Concluſiones imprimi concedit.

§.73. Necnon, ut in dictæ Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Typographia omnes & ſingulæ Concluſiones in ea proponendæ & definiendæ, necnon privilegia ei conceſſa, ac præinſerta ſtatuta edita, & pro bono ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, ac Scholarium, Lectorum, Magiſtrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum hujuſmodi regimine pro tempore edenda decreta, abſque ullo alio, quam illius Scholaſtici nunc & pro tempore exiſtentis permiſſu, edi & prælo dari poſſint, licentiam impartimur.

Scholaſtico totalem Academiæ juriſdictionem, regimen &c. delegat, eumque Judicem in cauſis ad eam ſpectantibus conſtituit.

§.74. Porro, ut ſalubri & felici Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujuſmodi regimini conſulamus, illius Scholaſticum nunc & pro tempore exiſtentem præfatum, in ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ Cancellarium & Rectorem, penes quem univerſa ipſius Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujuſmodi cura, regimen, adminiſtratio, ac juriſdictio tam civilis quam criminalis, & tam gubernativa, quam Oeconomica, uti verum & legitimum illius Præſulem, Patrem, & Judicem privative quoad quoſcumque alios, plene reſideat; ita quod liceat Scholaſtico nunc & pro tempore exiſtenti præfato omnia & ſingula ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, bona & jura in ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, utilitatem & conſervationem, nec non augmentum, adminiſtrare & defendere, & ſeu adminiſtrari & defendi facere, necnon Studia, Scholas, Scholares, Magiſtros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Miniſtros inibi pro tempore exiſtentes, dirigere, viſitare, corrigere & punire, necnon quaſcumque lites & cauſas tam civiles quam criminales, dictam Univerſitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatam, tangentes, etiam inter Scholares, Lectores, Magiſtros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Miniſtros præfatos, & eorum quemlibet, ac aliàs ex una & altera partibus nunc introductas & pendentes, & pro tempore quomodolibet introducendas & movendas in futurum judicare, definire, fineque debito terminare, & ſententias deſuper latas & ferendas, etiam per cenſuras, aliaſque pœnas eccleſiaſticas, uti vero legitimo & competente Judice exequi; necnon præinſerta, & a Nobis per præſentes, ut præfertur, approbata ſtatuta præfata, ſub pœnis in contrafacientes & rebelles ſtatutis & inflictis, inviolabiliter obſervari facere, eaque interpretari, & ſi rerum & temporum ratio id ſuaſerit, moderari, aliaque de novo, dummodo tamen illa præfati Concilii Tridentini Decretis, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac Sacris Canonibus præfatis non adverſentur, condere, conditaque ſimiliter, ut præfertur, obſervari facere; necnon dicere & gerere omnia & ſingula alia, quæ provido ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur approbatæ, regimini, illiuſque tranquillo ſtatui pro tempore expedire dignoſcuntur, Apoſtolica auctoritate, motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine præfatis pariter perpetuo conſtituimus & deputamus.

Canonicatus nonnullarum Eccleſ. illius Profeſſoribus conferendos applicat, ac decernit.

§.75. Cæterum Nos, ut cupientes abſconditum in agro literarum ſtudii, acquirere ſcientiæ Theſaurum, qui ſuos non ſolum provehit poſſeſſores, & illuſtrat; verumetiam Domum Dei inſignit, & decorat, habiliori ejuſdem Theſauri ad eorum cupiditatis ſatietatem, divini ſervitii decorem, ſpirituale animarum ſubſidium, afficiantur amore, unum & unam ex Tarraconenſi, ac unum & unam ex Barchinonenſi, ac unum & unam ex Ilerdenſi, ac unum & unam ex Gerundenſi, ac unum & unam ex Vicenſi, ac unum & unam ex Urgellenſi, ac unum & unam ex Derthuſenſi, ac unum & unam reſpective Canonicatum & Præbendam ex Celſonenſi reſpective Eccleſiarum, & earum cujuslibet reſpective Canonicatibus & Præbendis, illum & illam videlicet ex eiſdem reſpective Canonicatibus & Præbendis, qui & quæ primum per ceſſum etiam ex cauſa permutationis, vel deceſſum, ſeu privationem, aut quamvis aliam dimiſſionem vel amiſſionem, illos & illas reſpective obtinentis, ſeu reſpective obtinentium, aut aliàs quovis modo, etiam in quibuſcumque menſibus Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus, Sedique præfata per quaſcumque Conſtitutiones Apoſtolicas, vel noſtras & Cancellariæ Apoſtolicæ regulas editas vel edendas, aut aliàs quomodolibet reſervatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per Conſtitutiones & regulas eaſdem, ſeu literas alternativarum, aut alia privilegia & indulta, etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, dictæque Sedis Nunciis conceſſa, competentibus reſpective, vacare contigerit, unicuique ex Clericis, ſeu Presbyteris Profeſſoribus Achademiæ, ſeu propietatis, ſive regentiæ Cathedram, in Univerſitate præfata

a præ-

a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præſentes etiam, ot præfertur, approbata, obtinentibus, ab Achademia, videlicet Collegio Definitorum, vulgo nuncupato, Clauſtro de *Deputados*: Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujuſmodi, ceſſantibus tamen reſervationibus & affectionibus Apoſtolicis nominandis ſeu præſentandis, & a pro tempore exiſtente Cancellario præfato, non tamen in Vacationibus Sedi Apoſtolicæ præfatæ reſervatis, inſtituendis, & cum hoc tamen, quod ipſi, qui pro tempore de Canonicatibus & Præbendis, ut infra per nos affectis, proviſi fuerint, poſt eorumdem reſpective Canonicatuum & Præbendarum ab eis adeptam poſſeſſionem ad perſonalem reſidentiam apud eorum reſpective Eccleſias ratione eorumdem reſpective Canonicatuum & Præbendarum faciendam, ſe conferre omnino teneantur, auctoritate ac motu paribus perpetuo afficimus, & ex nunc affectos eſſe volumus; dictoſque Canonicatus & Præbendas, ſic affectos & affectas, quoties illos & illas impoſterum pariter per ceſſum, etiam ex cauſa permutationis, ſeu deceſſum aut privationem, vel quamvis aliam dimiſſionem, aut amiſſionem, illos & illas pro tempore reſpective obtinentium, vel aliàs quovis modo, etiamſi ex illo quævis generalis reſervatio, etiam in corpore juris clauſa, reſultet, etiam apud Sedem præfatam, etiam in aliquo ex menſibus, in quibus vacantium Beneficiorum eccleſiaſticorum collatio, proviſio, & quævis alia diſpoſitio Nobis, & dictæ Sedi etiam per Conſtitutiones & regulas eaſdem reſervata extiterit, ſeu Ordinariis Collatoribus etiam per Conſtitutiones & Regulas præfatas, vel alternativarum literas, aut alia privilegia & indulta hactenus conceſſa & impoſterum concedenda, competentibus, quocumque tempore ex illos & illas pro tempore obtinentium reſpective perſonis vacare contigerit, etiamſi illi & illæ aliàs diſpoſitioni Apoſtolicæ quomodolibet reſervati & reſervatæ, ſeu quacumque affectione, etiam ratione cujuſcumque familiaritatis, etiam noſtræ, affecti & affectæ extiterint, Clericis ſeu Presbyteris Profeſſoribus Achademiæ, ſeu Proprietatis ſive Regentiæ Cathedram in Univerſitate præfata a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbata obtinentibus præfatis, omnino conferri debere; alioquin præſentationes, inſtitutiones, collationeſque quaſcumque aliis, quam Profeſſoribus præfatis pro tempore factas, nullas & invalidas, nulliuſque roboris vel momenti fore & eſſe, nullique jus aut coloratum titulum poſſidendi tribui poſſe.

Præſentium Literarum ſuper hoc validatio.

§.76. Eaſdemque præſentes nullo unquam tempore ex eo, quod cauſæ, propter quas illæ emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & juſtificatæ; ac etiamſi Ordinarii, Capitula præfata, ſeu alii, ad id quomodolibet intereſſe habentes, vocati non fuerint, neque illis conſenſerint, aut alio quocumque prætextu de intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus vel controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti vel gratiæ, aut Oris aperitionis remedium, impetrari poſſe; nec eas ſub quibuſvis unionum, annexionum, incorporationum, ſuppreſſionum, extinctionum, ſeparationum, diſmembrationum, applicationum, appropriationum, translationum, affectionum, etiam effectum ſuum non ſortitarum; aliorumque ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per Nos, ſeu alios Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, aut Sedem eamdem, etiam cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis; necnon irritantibus & aliis decretis, pro tempore factis præfatis, etiamſi de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, & data ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio fiat, comprehendi; ſed tanquam ad fidei Catholicæ, & Divini Cultus favorem, ac publicam utilitatem, & ſalutem conceſſas, ſemper validas & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere debere, ac quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per Scholaſticum, Scholares, Magiſtros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, alioſque Miniſtros præfatæ Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore exiſtentes præfatos, ac alios, quos eadem præſentes concernent, quandocumque eligenda, conceſſas eſſe.

§.77. Sicque, & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate, judicari definiri & interpretari debere; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Deputãtio Protectorum.

§.78. Quo circa Ven. Fratribus noſtris Archiepiſcopo Tarraconenſi, & Epiſcopo Gerundenſi, ac dilecto filio Scholaſtico Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ præfatæ, nunc & pro tempore exiſtentibus, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi & eorum quilibet per ſe vel alium ſeu alios, etiamſi ſint extra loca, in quibus deputati ſunt Conſervatores & Judices, ipſis Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Doctoribus, Magiſtris, Lectoribus, Scholaribus, Bidellis, aliiſque Univer-

verſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujuſmodi Miniſtris & perſonis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, non permittant, eos ſuper libertatibus, privilegiis, indultis,& bonis, rebus, ac juribus, ad ipſas communiter vel diviſim ſpectantibus, a quibuſvis indebite moleſtari, vel eis gravamina, damna, ſive injurias irrogari; aut privilegia conceſſiones & indulta hujuſmodi infringi vel impugnari quoquò modo futuris Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ præfatæ, Doctoribus, Lectoribus, Magiſtris, Scholaribus, Bidellis, aliiſque Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujuſmodi Miniſtris & perſonis, cum ab eis, vel ipſorum aliquo, aut eorum Procuratoribus, ſuper his requiſiti fuerint de prædictis & aliis perſonis quibuslibet ſuper aſſignatione, translatione dictorum Collegiorum, a Nobis ad Univerſitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, illorumque reſpective bonorum, ac rerum, & jurium præfatorum, & aliorum eis nunc conceſſorum, & pro tempore concedendorum obſervatione; necnon de quibuslibet moleſtiis, injuriis, atque damnis, cæteriſque tam realibus quam perſonalibus actionibus præſentibus & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, ſummarie, ſimpliciter & de plano, ac ſine ſtrepitu & figura Judicis; in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, Juſtitiæ complementum, occupatores ſeu detentores, præſumptores, moleſtatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet & rebelles cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, quandocumque & quotieſcumque expediens fuerit, auctoritate Apoſtolica per cenſuras, aliaſque pœnas eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, invocato adhoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis. Cum hoc tamen, quod in caſu controverſiarum cum Epiſcopis, ſi ad cenſuras deveniendum ſit, ſarta tecta eſſe debeat, & in praxi retineatur diſpoſitio Textus in Capitulo: *Quis Pontiſicali*: *de Offic. Judic. Deleg. in 6.* alias, ejuſdem Textus forma non obſervata, cenſuræ ipſæ nullæ ſint eo ipſo: quodque in omni proceſſura, quæ extra Univerſitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præſentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, fieri contigerit, antequam ad cujuſcumque mandati executionem procedatur, id Ordinario loci notificetur, quodque demum omnia & ſingula, quæ a Sacris Canonibus ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, & a Concilio Tridentino præfato quoad hujuſmodi Conſervatorum facultates ſtatuta ſunt, obſerventur.

Derogatio contrariorum.

§.79. Non obſtantibus tam fe. re. Bonifacii Papæ VIII. prædeceſſoris Noſtri, quibus cavetur, ne aliquis extra Civitatem ſuam vel Diœceſim, niſi in certis expreſſis caſibus, & in illis ultra unam dictam a fine ſuæ Diœceſis ad judicium evocetur: ſeu ne Judices & Conſervatores, a Sede præfata deputati, extra Civitatem & Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere; ſive alii vel aliis vices ſuas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine Diœceſis eorumdem trahere præſumant; ac de duabus dictis in Concilio generali, dummodo ultra quatuor dietas aliquis auctoritate præſentium non trahatur: ſeu quod de aliis, quam de manifeſtis injuriis, ac de violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis, in eas, ſi ſecus egerint, & in id procurantes, adiectis, Conſervatores ſe nullatenus intromittant: quam aliis quibuſcumque Conſtitutionibus a Romanis Pontiſicibus prædeceſſoribus Noſtris tam de Judicibus delegatis & Conſervatoribus, quam perſonis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis, editis, quæ juriſdictioni a Nobis, ut præfertur, tradita, aut poteſtati, ejuſque libero exercitio quomodulibet poſſent in hac parte obſtare: aliiſque Apoſtolicis, etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertuſen., Gerunden., Barchinonen., ac Celſonen. Eccleſiarum præfatarum, & Univerſitatum, ac Collegiorum, ut præfertur, unitarum & translatorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reſpective ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, reſpective eis & earum ac eorum cuilibet, ac eiſdem Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertuſen., Gerunden., Barchinonen., ac Celſonen. Eccleſiis, illarumque reſpective Præſulibus nunc & pro tempore exiſtentibus: necnon earum cujuslibet Capitulis, ac quibuſvis aliis perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis: necnon irritantibus, aliiſque decretis præfatis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum inſtantiam, seu etiam motu pari, etiam Conſiſtorialiter in genere vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet conceſſis approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus in noſtris literis babenda ſit mentio ſpecialis, earum tenores eiſdem noſtris præſentibus, perinde acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, pro expreſſis babentes, illis aliàs eorumque ſingulis in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine præfatis Apoſtolica auctoritate ſpecialiter & expreſſe, latiſſime ac pleniſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus communiter vel diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto, & earum perſonis, locis,

& ordinibus, ac propriis nominibus mentionem.

Declaratio, quod per Canonicatus ſic deſignatos, & conferendos Datariæ Apoſtolicæ ſuis in juribus præjudicium non afferatur.

§.80. Volumus autem, quod tam in menſibus Sedi præfatæ reſervatis, quam aliis reſervationibus & affectionibus Apoſtolicis pro tempore occurrentibus, ad Canonicatus & Præbendas a Nobis per præſentes, ut præfertur, affectos & affectas, hujuſmodi nominati, eorumdem Canonicatuum & Præbendarum proviſionem a Sede Apoſtolica præfata impetrare; ac ſolita jura, Datariæ & Cancellariæ Apoſtolicis debita, ut antea, ſolvere omnino teneantur; aliàs præſentes noſtræ literæ quoad effectionem hujuſmodi nullæ ſint eo ipſo.

Fides Tranſumptorum.

§.81. Quodque earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique adhibeatur fides, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

§.82. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtrarum confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, decreti, ſtatuti, abſtractionis, voluntatis, unionis, annexionis, incorporationis, tranſlationis, ſubjectionis, conceſſionis, indulti, licentiæ, tributionis, conſtitutionis, deputationis, affectionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo. Pridie Nonas Decembris Pontificatus noſtri anno Primo.

XVIII.

Dat. die 14. Dec. 1730. Pontif. I.

Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur conſtituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in Grandioribus.

Benedictus XIII. Conſtitut. CCVII. dat. 3. Octobr. 1727 Clericis Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio valerent incumbere, eis Prædicationis munus interdixit, adempta etiam Superioribus facultate Patentes hujuſmodi concedendi Literas.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. ALiàs pro parte dilecti filii Adolphi a S. Georgio, tunc exiſtentis Præpoſiti Generalis Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupat. fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædeceſſori Noſtro expoſito, quod Ven. Servus Dei dictæ Congregationis Inſtitutor prævidens, quam grave damnum Scholarum Piarum hujuſmodi exercitio Conciones, Adventus, & Quadrageſimæ tempore extra prædictæ Congregationis Eccleſias habendæ, allaturæ fuiſſent, in ſuis Conſtitutionibus auctoritate Apoſtolica confirmatis tertia part. Cap.VII. de Concionatoribus cavebatur expreſſe in hæc verba = Nemo publice prædicabit, niſi a Generali vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus & Quadrageſimæ extra noſtras Eccleſias nemo noſtrorum prædicabit, & extra id tempus nonniſi ex urgentiſſima cauſa, & de Provincialis conſenſu = & in eadem expoſitione ſubjuncta, tametſi ſucceſſu temporis extra eaſdem Eccleſias a variis Capitulis Generalibus declaratum fuiſſet, eſſe penes Præpoſitum Generalem concedere facultatem concionandi; ac ſubinde variæ cauthelæ, ut inſurgenti olim prævio malo occurreretur, adiectæ fuiſſent, nihilominus experientia magiſtra dictus Adolphus edoctus, per conciones hujuſmodi miniſterio earumdem Scholarum triſtiſſimam everſionem imminere, & quod verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra domos memoratæ Congregationis commorantes, ſcholis addici nequibant, imo ſæpe hoc prætextu etiam eas ſubterfugiebant; idem Benedictus Prædeceſſor ea, quæ per præinſertam Conſtitutionum particulam diſpoſita erant, in poſterum firmiter atque inviolabiliter ſervari, ac ullo modo convelli vel labefactari poſſent, providere, ac ejuſdem Adolpho votis hac in re favorabiliter annuere volens, præinſertam particulam ex Conſtitutionibus ipſius Congregationis excerptam auctoritate Apoſtolica perpetuo confirmavit & approbavit: illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjecit: ac omnia & ſingula per eam diſpoſita inconcuſſe obſervari mandavit, & eidem Adolpho, & pro tempore exiſtenti Præpoſito Generali ſupradictæ Congregationis facultatem ſuper præmiſſis diſpenſandi dicta auctoritate ademit: & aliàs, prout in ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Octobris 1727. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerti haberi volumus, uberius continetur.

Cap. Conſtitut. de concionatoribus a Gen. vel Provinc. approbandis.

Cui damno eſſe ſoleat Scholis Concionatorum multitudo in Congregatione.

Quid a Benedicto XIII. ſtatutum hac ſuper re: quod ſupra explicavimus.

Nonnulla Capitulorum Generalium decreta, facultatem Generali pro tempore concedentia, Patentes Concionatoris Literas dandi &c.

§.2. Cum autem, ſicut dilectus filius modernus Præpoſitus Generalis Congregationis hujuſmodi, Nobis nuper exponi fecit, communis ſententia in ea ſemper fuerit, quod in ſupradicta Congregatione Religioſi miniſterio prædicationis, etiam Adventus & Quadrageſimæ tempore, exiſterent, quemadmodum nonnullis retro abhinc annis in more habuit, ut ex ſequentibus Capitulorum Generalium ipſius Congregationis decretis manifeſte colligitur, quæ in vim ejuſmodi Conſtitutionum facultatem habent illas mutandi, cum ex ſex vocalium partibus, quinque illarum variationi conſenſum præſtent. Primo autem decreto in Capitulo Generali anno 1686. celebrato, ubi nonnulli Religioſi antiani, gradnque decorati, obſervantiæ amantiſſimi, qui per plures annos dictum Servum Dei Fundatorem agnoverant ac tractaverant, & de illius ſancta mente bene inſtructi erant ſuper Conſtitutionum hujuſmodi puncto circa con-

concionatores, decretum & declaratum fuit omnium ſuffragiis, eſſe penes Generalem tribuere facultatem concionandi, etiam tempore Adventus & Quadrageſimæ extra Eccleſias memoratæ Congregationis: ac in alio Capitulo Generali anni 1718. leguntur hæc ſequentia verba, videlicet: Cenſuerunt Patres Capitulares ſuffragiis ſecretis triginta duobus ex triginta tribus, quod nemo ex noſtris a P. Generali diſpenſetur pro concionibus extra noſtras Eccleſias babendis quotidie tempore Adventus & Quadrageſimæ, niſi ii, qui non ſolum ſcientiarum curſum laudabiliter expleverint, ſed etiam in Rethoricæ ſtudiis non mediocriter verſati fuerint, & inſuper ſcholas ipſas per octo annos diligenter exercuerint. Antequam vero tale munus publice, ut ſupra, ſubeant concionandi, teneantur in principali domo Provinciæ in publico Refectorio vel Ecclefia noſtra plures conciones ſuas Provincialis arbitrio recitare. Attento itaque hoc decreto nonnulli ex prædictis Religioſis tempore Generalatus ipſius Adolphi ad eum recurſum habuerunt pro conſecutione literarum patentium ſuper facultate concionandi, adducendo, ſeſe octo annorum Scholarum majorum curſum abſolviſſe; ſed quia Inſtitutum, quum omnium inſtantiis ſatisfieri vellet, præjudicatum, & ita numerus Magiſtrorum pro Scholis neceſſariis diminutus remanebat; & ex alia parte prædictus Adolpus cum a vi commendationum, quæ ſibi ſiebant, ſe eximere minime valeret, ejuſmodi licentias concedere renuebat; eaque de cauſa rigoroſa earumdem Conſtitutionum obſervantia per prædictas Benedicti Prædeceſſoris literas demandata, eidemque Adolpho facultas ſuper præmiſſis adempta fuit. Quare dictus modernus Prępoſitus Generalis, ne Inſtituto prædicto ullo modo præjudicium afferatur, humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quare a Benedicto his derogatum Decreto.

§. 3. Nos igitur ipſum modernum Præpoſitum Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendarum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut in poſterum eidem Præpoſito Generali duos Concionatores in qualibet, tres vero in Provinciis grandioribus, deputare liceat, dummodo tamen concurrant requiſita demandata in Capitulo Generali dicti anni 1718. Cum reſtrictione tamen, quod idem, & pro tempore exiſtens Præpoſitus Generalis, Concionatores legitime electos ad exercitium Scholarum hujuſmodi juxta formam Statuti conſtituere poſſit, quatenus neceſſitas urgeat; auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus & mandamus.

SS. D. Noſtri Sententia.

§. 4. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentium Literarum firmitas.

§. 5. Non obſtantibus prædictis Benedicti Prædeceſſoris literis, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate aliàs roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cęteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Decembris 1730. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. menſis Decembris Taſſ. 16.

XIX.

Extenſio Indulgentiæ perpetuæ in diebus Converſionis & Commemorationis Sancti Pauli Apoſtoli pro Eccleſiis Monialium Angelicarum nuncupat. Congregationis Sancti Pauli, Ordinis Sancti Auguſtini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis.

Dat. die 15. Dec. 1730. Pont. An. I.

Hujuſmodi Indulgentiam Eccleſiis hujuſce Congregationis conceſſit Innocent. XI. anno 1677. die 2. Decembris Conſtitut. XXV. Cæleſtium munerum &c. *eamque ad Monialium ejuſdem Inſtituti Eccleſias extendit Succeſſor Innocentius XII. anno 1697. die 14. Decembris, quæ in noſtro Bullario non reperitur.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmiſſi Nobis cęlitus Apoſtolatus officii ratio exigit, ut paternam ſacrarum Virginum, quæ, oblitæ Populum ſuum & domum Patris ſui, Divinis obſequiis ſe ſe ſub ſuavi Religionis jugo devoverunt, curam gerentes, illarum religioſæ quieti, & felici progreſſui, quantum Nobis ex alto conceditur, conſulere jugiter ſtudeamus.

Indulgentia hujuſmodi ab Innocen. XI. conceſſa.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Innocentius PP. XI. Prædeceſſor Noſter omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere

pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati, Barnabitarum nuncupatorum, tam eatenus erectis quam impoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus, in Converſionis & Commemorationis ejuſdem Sancti Pauli Apoſtoli feſtis diebus a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis dierum hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem perpetuis futuris temporibus miſericorditer in Domino conceſſit.

Ab Innocentio XII. ad Moniales quoque extenſa.

§.2. Ac ſubinde rec. mem. Innocentius PP. XII. Prædeceſſor etiam Noſter, ſupplicationibus tunc exiſtentis Procuratoris Generalis dictæ Congregationis, ſibi ſuper hoc humiliter porrectis, inclinatus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam & remiſſionem a memorato Innocentio XI. Prædeceſſore conceſſam, ut præfertur, ad omnes & ſingulas Eccleſias Monialium ejuſdem Congregationis ſimiliter tam erectas quam impoſterum erigendas, & ubicumque locorum exiſtentes, in perpetuum extendit & ampliavit, & aliàs prout in ipſorum Innocentii XI. die 11. Decembris 1677. & Innocentii XII. Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 14. pariter Decembris 1697. reſpective expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, haberi volumus, uberius continetur.

A S. Indulgentiarum Congreg. decretum antea, ſub hac extenſione hocce Monaſterium non comprehendi.

§.3. Cum autem, ſicut accepimus poſtquam Eccleſia ſub titulo ejuſdem Sancti Pauli Monaſterii Monialium Angelicarum nuncupatarum Congregationis ipſius Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. vigore enarratarum Innocentii XII. Prædeceſſoris literarum plenaria Indulgentia, & peccatorum remiſſione, ſic per eum extenſa, ſpatio plurium annorum pacifice potita & gaviſa fuerat, noviſſime motum fuiſſet dubium ab aliquot ex dictis Monialibus: Num ejuſmodi extenſio Eccleſiam præfati eorum Monaſterii comprehenderet; quod poſtmodum propoſitum in Congregatione tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpoſitorum, per unius dumtaxat voti ſive ſuffragii præponderantiam negative reſolutum fuit cum ſubſecuta approbatione piæ mem. Benedicti XIII. Prædeceſſoris quoque noſtri, qui cauſam amplius non proponi mandavit; cumque negativa reſolutione, aliiſque præmiſſis non obſtantibus, adhuc locus eſſe dubium prædictum ulterius diſcutiendi, ſeu ad novam trutinam revocandi: ex hac vero lite ſeu controverſia, non modica animorum diſſidia ac perturbationes in Monaſterium prædictum invecta fuerint, quæ non modo de præſenti adhuc ibidem vigent, ſed ſi eamdem litem ſeu controverſiam diutius agitari ac perdurare contingeret, progreſſu temporis facile augeri & ingraveſcere poſſent.

Ei itaque a SS. D.N. benigne indulgetur cum omnimoda extenſione &c.

§.4. Hinc eſt, quod Nos pro paſtorali noſtra, qua animarum ſaluti & tranquillitati proſpicere tenemur, ſolicitudine; necnon ſincero, quo eaſdem Moniales Angelicas proſequimur paternæ charitatis affectu, quamcumque ab eis occaſionem diſſentionum, quæ Divino Cultui ſummopere pernicioſæ forent, ipſiſque Monialibus ad apicem perfectionis, ad quam per emiſſorum ab eis votorum ſemitam contendere debent, aſſequendam impedimento eſſent, prorſus ſubmovere volentes: præviaque matura deliberatione noſtra, litem ac controverſiam prædictam, cujus ſtatum & merita, aliaque etiam neceſſario exprimenda, præſentibus quoque pro plene & ſufficienter expreſſis ac ſpecificatis haberi volumus, a ſupradicta Congregatione Cardinalium, aliiſque Tribunalibus quibuſcumque ad Nos harum ſerie avocantes, ac penitus & omnino extinguentes, Indulgentiam & peccatorum remiſſionem in diebus feſtis Converſionis & Commemorationis Sancti Pauli Apoſtoli ad Eccleſias Monialium dictæ Congregationis, ab ipſo Innocentio XII. Prædeceſſore, ſicut præmittitur, extenſam, ac deſuper expeditas ejus literas prædictas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac, quatenus opus ſit, Indulgentiam & peccatorum remiſſionem, ac Innocentii XII. Prædeceſſoris literas præfatas, tam ad dictam Eccleſiam Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. Monialium, Angelicarum nuncupatarum, Congregationis ejuſdem Sancti Pauli Ordinis Sancti Auguſtini, quam ad alias omnes & ſingulas Eccleſias hactenus erectas & deinceps erigendas, & ubicumque exiſtentes, Monialium Angelicarum hujuſmodi, quæ de præſenti vivunt, ac deinceps vivent ſub Regula ipſius Sancti Auguſtini, ac ſervant ac ſervabunt Conſtitutiones particulares juſſu Sancti Caroli Borromæi compilatas, ex ſeu ſuper Conſtitutionibus dictorum Clericorum Regularium pro Congregatione Monialium Angelicarum Sancti Pauli ſub hoc expreſſo titulo ſeu denominatione ab eodem S. Carolo approbatas, ac ſucceſſive a bon. mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfatæ Cardinali Borromæo nuncupato, hujus Sanctæ Sedis auctoritate confirmatas; itaut omnes & ſinguli utriuſque ſexus Chriſtifideles, qui vere ſimiliter pœnitentes & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, aliquam ex Eccleſiis Monialium Angelicarum præfatarum eiſdem diebus feſtis Converſionis & Commemorationis Sancti Pauli Apoſtoli a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis annis ſingulis devote viſitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, eamdem plenariam Indulgentiam & remiſſionem conſequantur, auctoritate & tenore præfatis perpetuo pariter extendimus & ampliamus; ſeu eiſdem fidelibus, diebus ſupra expreſſis, præmiſſa in dictis Eccleſiis Monialium Angelicarum peragentibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem in perpetuum itidem de novo concedimus.

Literarum harum robur.

§.5. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus

forti-

ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 22. Decembris 1730. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XX.

Dat. die 2. Januar. 1731. Pontif. An. I.

Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apoſtolicæ creantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolatus officium, quod Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati Noſtræ, nullo licet meritorum Noſtrorum ſuffragio, committere dignata eſt, ſalubriter exequi, adſpirante ſuperni favoris aura, jugiter ſatagentes, ea, quæ ex Romanorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum, & hujus Sanctæ Sedis benignitate ad inſignium Metropolitanarum Eccleſiarum dignitatem tuendam, perſonarumque in eis Altiſſimo aſſidue famulantium honorem augendum proceſſerunt, confirmationis Noſtræ patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus, prout temporum & locorum ratio poſtulat, rectoque ordini conſentaneum eſſe in Domino arbitramur.

Leo X. Florentinæ Eccleſiæ Canonicos, Notarios Sedis Apoſtol. creavit ſingulacæterorum Notariorum privilegia elargiendo:

§. 1. Dudum ſiquidem fe. re. Leo Papa X. prædeceſſor Noſter Metropolitanæ Eccleſiæ Florentin., in qua per multos annos, cum in minoribus conſtitutus eſſet, Canonicatum & Præbendam obtinuerat, illiuſque Capituli & Canonicorum decori ac ſplendori providere volens, ſtatuit, quod perpetuis futuris temporibus Archidiaconus, & alii in dicta Eccleſia Dignitates habentes, ac Canonici pro tempore exiſtentes, ſui & Apoſtolicæ Sedis Notarii forent & eſſe cenſerentur, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu, per ejuſdem Sedis Notarios de numero participan. geſtari ſolito, ubi, & quoties eis placuiſſet, uti poſſent: Habitumque Rocchettum & Cappam hujuſmodi in Choro Eccleſiæ præfatæ, quando divinis Officiis, ac Proceſſionibus & Funeribus intereſſent, & aliis quibuſvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis intereſſe eatenus conſueverant, cum illis ſimiliter placeret, deferre & geſtare valerent: ac inſuper indulſit, Dignitates, Canonicatus, & Præbendas pro tempore inibi obtinentibus, ac eorum cuilibet, ut omnibus & ſingulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri ſui, dictæque Sedis Notarii, etiam de numero participan. hujuſmodi gaudebant, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participan. præjudicio, itidem gaudere: ipſis vero Archidiacono & Capitulo Eccleſiæ prædictæ dumtaxat, ut Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios creare, & quoſcumque natalium defectum patientes legitimare, reſpective poſſent & valerent: necnon Sacerdotibus, in dicta Eccleſia pariter pro tempore reſidentibus, Miſſas per horam ante diluculum & uſque ad mediam horam poſt meridiem, quoties eis id pro auditorum conſolatione expedire videretur, in præfata Eccleſia tantum celebrandi, licentiam conceſſit: & alias, prout uberius continetur in ejuſdem Leonis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis tenoris qui ſequitur videlicet:

Conceſſit quoque ut in Eccleſia hujuſmodi Miſſæ celebrari poſſint per horam ante diluculum, & uſque ad mediam horam poſt meridiem.

Tenor Privilegii Leonis X.

§. 2. Dilectis filiis Archidiacono & Capitulo Eccleſiæ Florentin. LEO PAPA X. *Dilecti filii, ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.* In ſupremo militantis Eccleſiæ Solio Divina diſpoſitione locati, ad Eccleſiarum omnium potiſſime Metropolitanarum inſignium ſtatum, ſalubriter & proſpere dirigendum paterno & ſolicito ſtudio intendentes, prout ex debito paſtoralis officii obligamur, illarum profectibus libenter intendimus, & his, quæ pro incremento Divini cultus in illis profutura cognoſcimus, ut in eis majeſtas Altiſſimi jugiter collaudetur, quantum cum Deo poſſumus favorem benignum impartimur. Sane cum ad Eccleſiam veſtram Florentinam, quæ jam mille annis effluxis ſub invocatione Sanctæ Reparatæ fundata, & Cathedralis a centum & quinquaginta annis citra in Metropolitanam ſub invocatione Beatæ Mariæ de Flore erecta, illiuſque Fabrica opere murorum magno ac ſumptuoſo inchoata, & per fe. re. Eugenium Papam IV. prædeceſſorum Noſtrum propriis manibus conſecrata fuit, & in qua quinque Dignitates, & triginta ſeptem Canonicatus, totidemque Præbendæ, quorum major pars de jurepatronatus laicorum, videlicet dilectorum Conſulum Artis Lanæ Civitatis Florentinæ, & aliorum Civium dictæ Civitatis exiſtunt per nobiliores & locupletiores dictæ Civitatis Cives obtineri ſoliti, ac quinquaginta & ultra perpetuæ Cappellaniæ, ſeu ſimplicia Beneficia inſtituta eſſe noſcuntur, & in qua Nos quoque per multos annos, dum in minoribus eſſemus, Canonici fuimus, antequam eluceſcat dies uſque ad Veſperas confluat Chriſtifidelium multitudo ad ibi Miſſas & alia Divina Officia audiendum, in numero copio-

ſo; & ſi Miſſæ inibi per horam ante diem uſque ad Veſperas celebrari poſſent, eorumdem fidelium devotio & concurſus cum ſpirituali conſolatione augeretur, ac pro ſalute animarum, aliorumque tam vivorum quam defunctorum preces ad Deum copioſius effunderentur, aliaque multiplicia bona agerentur; et ſi præterea ſtatueretur, quod de cætero, fili Archidiacone, tu, & alii inibi Dignitatem pro tempore obtinentes, & Canonici ejuſdem pro tempore exiſtentes, Apoſtolicæ Sedis Notarii eſſetis, & habitum, per dictæ Sedis Notarios de numero participantium geſtari ſolitum, in Choro dictæ Eccleſiæ, quando Divinis præſentes eſtis & Funeralibus & Proceſſionibus, aliiſque publicis actibus, in quibus hactenus Cottis linteis & Almutiis conſueviſtis uti, omnino teneremini; ex hoc profecto dicta Eccleſia ſuorum membrorum nobiliori & digniori veſtitu amicta, & circumdata varietate, ſe longe pulchriorem, & magis decoramGlorioſiſſimæ Dei Genitrici, cui eſt ſpecialiter dedicata, procul dubio exhiberet. Et volentes propterea deſuper opportune providere, dilecti quoque filii Noſtri Julii Sanctæ Mariæ in Domnica Diaconi Cardinalis de Medicis Noſtri ſecundum carnem fratris Patruelis, qui Florentinæ Eccleſiæ ex diſpenſatione & conceſſione Apoſtolica præeſſe dignoſcitur, reſpectu Nos inducentes, Motu proprio, non ad veſtram, aut alicujus veſtrum, aut aliorum pro vobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus vos, fili Archidiacone, & alii in dicta Eccleſia pro tempore Dignitates obtinentes, ac illius Canonici pro tempore exiſtentes, Noſtri & dictæ Sedis Notarii ſitis & eſſe cenſeamini, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu hujuſmodi, ubi, & quoties vobis placuerit, uti libere poſſitis; illumque & Rochettum & Cappam hujuſmodi in Choro dictæ Eccleſiæ, quando Divinis, & Proceſſionibus, ac Funeralibus interfueritis, & aliis quibuſvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis intereſſe hactenus conſueviſtis, cum vobis placuerit, deferre & geſtare valeatis; necnon vobis & cuilibet veſtrum, Dignitates ac Canonicatus & Præbendas pro tempore inibi obtinentes, omnibus & ſingulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri Noſtri & dictæ Sedis Notarii, etiam de dicto participantium numero exiſtentes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ſine tamen eorumdem de numero participantium exiſtentium Notariorum hujuſmodi præjudicio, uti, potiri, & gaudere; quodque vos, filii Archidiacone & Capitulum, dumtaxat Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices ordinarios, qui idonei, & ſufficientis literaturæ fuerint, recepto prius ab eis de Notariatus & Tabellionatus ac Judicaturæ hujuſmodi officiis fideliter exercendis juxta formam præſentibus annotatam ſolito juramento, creare, & de officiis ipſis per pennam & calamare inveſtire: & naturales ſpurios, manſeres inceſtuoſos, baſtardos, & ex quocumque illicito & damnato coitu procreatos, pro tempore præſentes & abſentes, vivis ſive mortuis eorum parentibus, ad natales legitimos & primæva naturæ jura reſtituere & reintegrare; & cum eis, ſolvendo ab ipſis omnem geniture maculam, quod in quibuſcumque parentum, agnatorum, ac aliorum bonis tam ex teſtamento quam ab inteſtato, abſque tamen ab inteſtato ſuccedere debentium præjudicio, ſuccedere: & ad quævis honores, dignitates, & officia publica & privata recipi & admitti, illaque gerere & exercere, & parentum ſignis & armis abſque ulla differentia uti, & de illorum familia nominari poſſint, diſpenſare libere & licite valeatis, indulgemus, plenamque ad præmiſſa etiam concedimus facultatem. Sacerdotibus vero in dicta Eccleſia pro tempore reſidentibus, Miſſas per horam ante diluculum & uſque ad mediam horam poſt meridiem, quoties eis id pro Auditorum conſolatione expedire videbitur, in præfata Eccleſia dumtaxat celebrandi, eiſdem auctoritate & tenore licentiam elargimur. Non obſtan. de certo Apoſtolicæ Sedis Notariorum numero, cui etiamſi ad illum deventum non ſit, per hoc aliàs non intendimus derogare, & aliis Apoſtolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & ordinationibus, & dictæ Eccleſiæ juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Forma autem juramenti, quod dicti Tabelliones creandi præſtabunt, hæc eſt: Ego N. ab hac hora in antea fidelis ero Beatis Apoſtolis Petro & Paulo, & S.R.E. ac Domino meo D. Leoni Papæ X. ſuiſque Succeſſoribus canonice intrantibus, & non ero in conſilio, auxilio, conſenſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione: conſilium, quod mihi per ſe vel literas, aut Nuncium manifeſtabunt, ad eorum damnum ſcienter, nemini pandam; Si vero ad mei notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Eccleſiæ Romanæ vergeret, ſeu grave damnum illud pro poſſe impendiam; & ſi hoc impedire non poſſem, procurabo bona fide contra omnes homines id ad notitiam præfati Domini Noſtri Papæ perferri: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, ac jura ipſius Eccleſiæ ſpecialiter, ſi qua eadem Eccleſia in Civitate vel Terra, de qua oriundus ſum, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, retinendum, & recuperandum: contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo: contractus, in quibus exigitur conſenſus partium, fideliter faciam nil addendo vel minuendo, niſi de conſenſu partium, quod ſubſtantiam contractus immutet. Si vero ad conficiendum aliquod inſtrumentum unius ſolius partis ſit requirenda voluntas, hoc ipſum faciam, ut ſcilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti ſubſtantiam: de aliquo contractu, in quo ſciam intervenire vim vel fraudem, inſtrumentum non conficiam; Contractus in Protocollum redigam, & poſt-

& poſtquam in Protocollum redigero, malitioſe non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, ſeu cujus eſt contractus ſuper eo conficere publicum inſtrumentum, ſalvo meo juſto & conſueto ſalario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Datum Florentiæ ſub Annulo Piſcatoris die 8. Januarii 1516. Pontificatus Noſtri Anno Tertio. Ja. Sadoletus.

A SS. D. N. confirmatur.

§.3. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Capituli & Canonicorum prædictæ Eccleſiæ Florentin. Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi præmiſſa Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio roborari plurimum deſiderent, Nos, qui memoratam Eccleſiam Florentin. antiquitatis laude multiplicibuſque aliis nominibus conſpicuam, illiuſque Capitulum & Canonicos ſincero & præcipuo ſemper complexi fuimus, ac etiamnum complectimur paternæ charitatis affectu, dictorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, illorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, & ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Leonis Prædeceſſoris literas, ac in eis contenta (citra tamen exemptionem a Juriſdictione Ordinarii, facultatem Notarios & Judices creandi, ac legitimandi. & abſque eo, quod Capitulum & Canonici prædicti aliquod emolumentum a Camera & Palatio Noſtris Apoſtolicis, vel quarumvis literarum Apoſtolicarum expeditionem gratis, ullo unquam tempore prætendere poſſint) auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Firmitas præſentium Literarum cum derogatione quorumcumque contrariorum.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ in præinſertis Leonis prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Cæterum non intendimus per præſentes ſupradictas, Juſpatronatus in aliquo approbare, neque ullam Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum hujuſmodi, aliorumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ per dictæ Eccleſiæ Florentin. Canonicos, & inibi Dignitates hujuſmodi obtinentes pro tempore poſſideri, ſeu in quibus, vel ad quæ jus haberi contigerit, reſervationem ſive affectionem Noſtræ, ac Romanorum Pontificum Succeſſorum Noſtrorum, ac Sedi præfatæ collationi & diſpoſitioni inducere.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXI.

Confirmatur conceſſio a Leone X. anno 1515. facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentioſa libere & licite conficere poſſit: quod officium in Urbe reſtituitur.

Dat. die 4. Januar. 1731. Pontif. I.

Leo PP. X. ut ex ſubiecta Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri, aliaque ejuſdem Leonis PP. dat. 1519. in Bullar. num. XXXIII. conſtat, Conſuli Nationis Florentinæ facultatem Mercatorum Nationis in Urbe cauſas cognoſcendi, Notariumque ſibi, ac Cancellarium eligendi tribuit; Innocentius vero XII. Conſtit. Ad Radicitus *dat. ann. 1692. 31. Auguſti particularia omnia Tribunalia ſuppreſſit.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Conſul, aliique Nationis Florentinæ in Alma Urbe noſtra degentes, quod fel. rec. Leo Papa X. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas die 12. Junii 1515. Pontificatus ſui anno Tertio expeditas literas, inter alia privilegia dictæ Nationi Florentinæ de Urbe per eum conceſſa, facultatem tribuit illius Conſuli, pro tempore exiſtenti, jus dicendi in cauſis vertentibus inter Mercatores & Nationales Florentinos hujuſmodi, & ad hunc effectum deputandi Cancellarium, qui eſſe deberet publicus Notarius Matriculatus, ſive deſcriptus in Archivio Romanæ Curiæ, facta eidem Notario poteſtate, nedum conficiendi acta contractus & ſtipulationes pro Mercatoribus & Nationalibus præfatis, verum etiam cætera omnia peragendi, quæ ad publici Notarii ejuſmodi officium ſpectabant, & aliàs, prout in ſupradictis Leonis Prædeceſſoris literis uberius continetur.

Privilegium a Leone X. conceſſum Conſuli Nationis Florentinæ.

Quo data Cancellario hujuſce Nationis facultas conficiendi ea omnia, quæ cæteri Urbis Notarii conficiunt;

§.2. Et exinde uſque ad annum 1691. quo rec. mem. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor etiam Noſter, dicti Conſulis Florentini,

Hæc vero conceſſio ab Innocen. XII. ſuppreſſa in

Digitized by Google

ſuppreſſione Tribunalium particular.

tini, aliaque particularia Urbis præfata Tribunalia ſuppreſſit, illorumque juriſdictionem abolevit; Notarius & Cancellarius præfatus itidem pro tempore exiſtens non modo omnia acta & contractus inter dictos Mercatores Nationales perficere, ſed qua Urbis Notarius teſtamenta, donationes, alioſque contractus pro quibuſcumque perſonis cujuſvis Nationis exiſten. ſtipulari conſuevit; ac propterea comparebat coram omnibus Judicibus ordinariis aliorum Tribunalium dictæ Urbis pro interpoſitione decretorum in contractibus minorum & mulierum: per ejus acta citabantur coram Judicibus præfatis intereſſe habentes in eiſdem contractibus: adibantur hæreditates cum Edictis Citatoriis; deputabantur Tutores: reproducebantur interpellationes & diſdictæ, ut vocant: ficbant deſcriptiones & inventaria cum ſimilibus interpellationibus: & alii actus judiciales, ſicuti ex longa ſerie ejuſmodi actuum ſtatim a dicto anno 1515. incipientium, qui in officio ipſius conſulatus aſſervantur, conſtare dicitur.

Ante hujuſmodi ſuppreſſionem per hunc Notarium omnia judicialia acta pro cujuſcumque generis perſonis fiebant.

§.3. Licetque poſt ſuppreſſionem particularium Tribunalium ab Innocentio Prædeceſſore factam, ut præmittitur, juriſdictio ejuſdem Conſulis ſublata fuerit; Salvum tamen ac præſervatum remanſit illius, nonnullorumque aliorum ſimilium Notariorum officium, donec aliter provideretur; quin tamen ulla hactenus deſuper capta ſit proviſio ſeu reſolutio, itaut prædictus Notarius & Cancellarius, quoties poſtmodum eum agere contingit, miniſterio alicujus Judicis ad acta Judicialia exequenda ratione teſtamentorum aut contractuum pro perſonis tam præfatæ Florentinæ quam alterius cujuslibet Nationis, ſive occaſione mandatorum de immittendo in poſſeſſionem, delendo vincula, transferendo & reſignando loca montium, & officia vacabilia conſignando & deſcribendo, aut propter inhibitiones dotales, decreta abſolutoria, monitoria, citationes pro interpoſitione decretorum hujuſmodi, edicta ad adeundas hæreditates, diſdictas, deputationes Curatorum ad lites, & id genus alia, illa auctoritate diverſorum Judicum, ac ut plurimum Locumtenentis in Civilibus, & Auditoris Gubernatoris Urbis præfatæ, ac primi & ſecundi Collateralium Curiæ Capitolinæ, perfici & expediri curavit; quæ omnia comperta fuerunt dilecto filio noſtro Vincentio S. R. E. Presbytero Cardinali Petra nuncupato, qui tanquam Viſitator officiorum Notariorum ſeu Tabellionum Urbis prædictæ a piæ mem. Benedicto XIII. Prædeceſſore quoque noſtro conſtitutus, illud Conſulatus Florentini perinde ac alia perluſtravit.

Per Innocentium PP. dictam Conſtit. non læſum hujus Notarii officium.

§.4. Unde idem Benedictus Prædeceſſor animum advertens ad præmiſſa, & ad ſuppreſſionem Tribunalium particularium, necnon præſervationem officii Notarii Conſulatus hujuſmodi, ac deſuper capiendæ, nec eatenus captæ proviſionis; quodque Notarius dicti Conſulatus pergebat non ſolum Teſtamenta, ac publica Inſtrumenta rogare, ſed acta quoque Judicialia conficere coram aliquo ex ſibi beneviſis Judicibus, ejuſdem Urbis per diverſa illius Tribunalia vagando, quemadmodum ipſi Vincentio Cardinali in Viſitatione hujuſmodi officii innotuerat: ſimulque conſiderans hanc Judicum variationem arbitrio ipſius Notarii, ſeu partium, minime convenire, in ſua ſucceſſive anno 1728. ſuper reformatione Tribunalium Urbis præfatæ edita Conſtitutione omnino opportunum judicavit, ut cognoſceretur, an iſta facultas conficiendi acta Judicialia perſiſtere ſeu remanere deberet exercenda per dictum Notarium, & in quibus cauſis, & inter quas perſonas, & quatenus id ei competeret, coram quo peculiari Judice id permitti valeret; & demum quonam modo conſuli poſſet rationibus ejuſdem Notarii: deputavitque Congregationem particularem, quæ conſtabat tunc extantibus Auditore ſuo Decano, Auditore Rotæ Romanæ, Viceſgerente Vicarii Urbis, Primo Locumtenente itidem in Civilibus Auditoris generalis Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, Auditore Signaturæ Juſtitiæ, Commiſſario generali ejuſdem Cameræ, necnon primo Collaterali præfatæ Curiæ Capitolinæ, qui auditis Notariis Tribunalium Urbis, prædicta omnia præfata diſcuterent, ac recognoſcerent, quidque ſuper præmiſſis in futurum ſervandum foret, eidem Benedicto Prædeceſſori cum eorum voto referrent, ut ipſe, quod hac in re expediens eſſet, decernere valeret, idque infra ſex menſes a die promulgationis dictæ Conſtitutionis fieri voluit, quo termino elapſo idem Notarius omnino abſtineret a conficiendis actibus Judicialibus coram quocumque Judice ſub pœna centum ſcutorum monetæ, & nullitatis actorum hujuſmodi, & aliàs, prout in enarrata Conſtitutione plenius etiam continetur.

A Ben. XIII. ſtatutum ſuper validitate hujuſmodi actorum examen, nominatiſque commiſſum Judicibus.

§ 5. Porro expirato termino ſex menſium ſic aſſignatorum intra quem dicta Congregatio particularis haberi nequiverat, Conſul aliique præfati Nationis Florentinæ, ne prædictus Notarius ſuſpenſus remaneret a confectione actorum Judicialium petierunt a memorato Benedicto Prædeceſſore prorogationem ejuſdem termini ad tempus ei beneviſum, remiſſaque per eum Inſtantia hujuſmodi Auditori ſuo prædicto, is plures prorogationes conceſſit, citatis Seniore Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ ac Capitolinæ Curiarum præfatarum Notariis; ſicque continuatum fuit uſque ad noſtram aſſumptionem ad Apoſtolatus officium, poſtquam ab Auditore noſtro novam prorogationem quinque aliorum menſium obtinuerunt.

Quo non completo data ad tempus facultas omnia ſimilia acta conficiendi.

§.6. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, difficile admodum ſit cogere Congregationem particularem prædictam, tot viris, ratione munerum ſibi incumbentium multiplicibus negotiis continuo occupatis, atque diſtractis, compoſitam; per Notarios vero Tribunalium Urbis præfatæ jure controverti, ac in dubium revocari nequeat facultas Notarii dicti Conſulatus perficiendi quælibet acta judicialia indiſcriminatim in quavis cauſa, & pro quibuſcumque perſonis, utpote quia lex ipſius Leonis Prædeceſſoris hanc facultatem illi diſerte tribuit, eique ſuffragetur obſervantia ex anno 1515. initium deſumens, nec uſquam interrupta quandoquidem per dua ſecu-

Reintegratio, & confirmatio hujuſce Notariatus per SS. D N. cum omnibus facultatibus &c. ac Deputatio Judicis, quo coram omnia Judicialia acta confici debeant.

Digitized by Google

ſęcula & ultra non uti Cancellarius Conſulatus Florentini præfati, ſed qua publicus Urbis Notarius acta hujuſmodi judicialia geſſit independenter a juriſdictione ipſius Conſulis, & uti talis plurium annorum ſpatio diverſis S. R. E. præfatæ Cardinalibus, ac præſertim Sacri eorumdem Cardinalium Collegii Decanis, in cauſis & negotiis eorum Monaſteriorum, aut Eccleſiarum, ac præcipue Oſtien. & Veliternen., ac Nobis ipſis, dum Cardinalatus honore fungebamur, quandiu Eccleſiæ Tuſculanæ præfuimus, in rebus eamdem Eccleſiam ſpectantibus inſerviit: Cumque non minus certa ſit reſervatio providendi officio dicti Notarii in ſuppreſſione Tribunalium particularium, ſicut præmittitur, facta, exponentes prædicti tametſi præfata Congregatio particularis deputata reperiatur, eidem Notario aſſignari plurimum deſiderent aliquem ex dictis Judicibus Ordinariis Urbis, coram quo omnia acta judicialia & contentioſa conficere valeat: quandoquidem inde ipſi Notario providebitur juxta reſervationem hujuſmodi, tolleturque libertas vagandi & conveniendi Judices ad ſui libitum; ſicque dirimentur ac conſtabilientur, quæ in dicta Congregatione particulari diſcutienda erant; Nos eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus benigne, annuere: necnon indemnitati ac rectæ adminiſtrationi officii Notarii hujuſmodi proſpicere volentes, ipſorumque exponentium ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolven. & abſolutas fore cenſentes, ac præfatorum Leonis, Innocentii, ac Benedicti Prædeceſſorum literarum, Conſtitutionum, & diſpoſitionum tenores, & alia quæcumque etiam ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & ſpecificatis habentes: Supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno ac pro tempore exiſtenti Notario & Cancellario dicti Conſulatus Florentini, ut ipſe (ſalva ac firma remanente ſuppreſſione & abolitione Tribunalis ejuſdem Conſulatus ac juriſdictionis illius Conſulis) omnia & quæcumque acta judicialia ſive contentioſa deinceps quoque perpetuis futuris temporibus conficere libere licite & valide poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus; atque Almæ Urbis præfatæ Gubernatorem, ſeu ejus in Civilibus Locumtenentem, nunc pariter & pro tempore exiſtentem, coram quo ejuſmodi acta Judicialia ſive contentioſa facere & exequi valeat ac debeat, auctoritate & tenore præfatis conſtituimus & deputamus.

Præſentium Literarum firmitas.

§.7. Decernentes ipſas præſentes literas etiam ex eo, quod ſupradicti Notarii & alii quicumque in præmiſſis jus ſeu intereſſe habentes vel habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quovis defectu notari, argui vel impugnari nullatenus poſſe; ſed ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac dicto Notario & Cancellario aliiſque, ad quos ſpectat & quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quaquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cum contrariorum, obſtantium &c. derogatione.

§.8. Non obſtantibus omnibus & ſingulis præmiſſis: necnon, quatenus opus ſit, noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo: necnon recolendæ mem. Pii Papæ IV. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernen. in dicta Camera intra certum inibi præſcriptum tempus præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari & regiſtrari nullo unquam tempore neceſſe ſit: aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Urbis & Tribunalium præfatorum, & quibuſvis aliis etiam juramento confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis: eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 4 Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. I.

Conſtitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Conſtitutionis ſan. me. Pauli PP. IV. anno 1555 editæ, decernitur, Decanatum S. R. E. Cardinalium Collegii ipſo jure deferendum eſſe Cardinali antiquiori Epitenpo, qui tempore vacationis ipſius Decanatus in Romana Curia præſens, vel ex cauſa publica, ac Romani Pontificis deſtinatione dumtaxat, non tamen ratione reſideutiæ apud aliam Eccleſiam ſibi commiſſam, a dicta Curia abſens fuerit; aliaque inſuper ſtatuuntur & ordinantur tam circa ejuſmodi Decanatum quam circa ſex Epiſcopatus Suburbicarios, eiſdem Cardioalibus aſſignari ſolitos pro titulo ſui Cardinalatus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAſtorale officium, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidemus, exigit, ut inter graviſſimas multiplicesſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, quibus aſſidue premimur, ad ea, quæ Sacrum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, Sedis B. Petri & univerſæ Eccleſiæ Senatum amplitſimum ſpectant, rite ac recte conſtituenda atque ordinanda peculiari ſtudio, advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Epiſcopo Romæ commoranti adjudicavit:

§.1. Dudum ſiquidem fel. rec. Paulus PP. IV. Prædeceſſor Noſter, provide conſiderans, eoſdem S. R. E. Cardinales in partem Apoſtolicæ ſolicitudinis vocari, ut pro tempore exiſtenti Romano Pontifici in ipſius univerſalis Eccleſiæ adminiſtratione aſſiſtant, iſque eorum conſilio agenda diſponat, ac partem præcipuam Sacri Corporis, & membra ipſius Romani Pontificis exiſtere: ſimulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanum ſingulari negotiorum hujus Sanctæ Sedis notitia ac peritia, quæ abſque diutina continuaque in Romana Curia reſidentia vix haberi poteſt, præditum eſſe oportere: habita ſuper his cum tunc exiſtentibus ejuſdem S. R. E. Cardinalibus in Conſiſtorio ſuo ſecreto, matura deliberatione de illorum conſilio, & unanimi aſſenſu ſancivit, quod Decanatus prædicti Sacri Collegii de cætero perpetuis futuris temporibus non niſi ad Epiſcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præſentem, aut ex cauſa publica abſentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem deſtinatum, devenire poſſet, & aliás, prout in Conſtitutione ipſius Pauli Prædeceſſoris, anno Incarnationis Dominicæ 1555. undecimo Kalendas Septembris Pontificatus ſui anno primo edita, uberius continetur.

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad Decanatum obtinendum minime ſuffragari, reſidentiam in Epiſcopatibus vel Archiepiſcopatibus non ſuburbicariis.

§.2. Cumque poſtmodum ſubortum fuiſſet dubium: An juxta ſenſum iſtius Conſtitutionis Decanatus ejuſmodi deferri deberet Epiſcopis Cardinalibus promotione antiquioribus, qui occurrente dicti Decanatus vacatione ab ipſa quidem Curia abeſſent, ſed apud Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias reſiderent, quarum regimen & adminiſtrationem una cum aliqua ex ſex Cathedralibus Eccleſiis Suburbicariis, quæ Cardinalibus antiquioribus pro titulo ſui Cardinalatus aſſignari conſueverunt, ex conceſſione Apoſtolica retinerentur, rec. mem. Clemens PP. XI. Prædeceſſor etiam noſter hujus quæſtionis, quam dirimi volebat, diſcuſſionem commiſit ſeptem ejuſdem Curiæ Prælatis doctrina prudentia & integritate præſtantibus, qui, re univerſa accuratiſſime, ut par erat, expenſa, unanimiter cenſuerunt, minime ſuffragari ipſis Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus ad hujuſmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia abſentiam ex cauſa ſuæ reſidentiæ apud Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias, quibus ex Apoſtolica diſpenſatione præerant: Quam quidem ſententiam idem Clemens Prædeceſſor non modo probavit, ac perpetuis itidem futuris temporibus inconcuſſe obſervari mandavit; ſed inſuper in ſuo quoque Conſiſtorio Secreto die 3. menſis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Conſiſtorialia referri, atque cuſtodiri juſſit.

Contraria declarationi huic Bened. XIII. Conſtituto:

§.3. Quamquam vero piæ mem. Benedictus PP. XIII. Prædeceſſor pariter noſter per quaſdam ſuas ſub plumbo anno item Incarnationis Dominicæ 1724. ſeptimo Idus Septembris Pontificatus ſui anno primo, abſentiam a Curia præfata Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias, quas in adminiſtrationem obtinent, perſonaliter reſideant, in aſſecutione ejuſdem Decanatus nullatenus obeſſe; ſed Decanatum hujuſmodi ipſo jure deferri prædictis Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus abſentibus, & apud dictas Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias actu reſidentibus, ſtatuere tunc opportunum duxerit, prout in ejus literis præfatis, quarum perinde, ac ſupradictæ Pauli Prædeceſſoris Conſtitutionis tenores, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quibus de cauſis motus ſit SS. D. Noſter Pauli IV. Conſtit. confirmare?

§.4. Nos tamen ad graviſſima, quibus memorata Pauli Prædeceſſoris ſanctio niti dignoſcitur, rationum momenta, noſtræ dirigentes conſiderationis intuitum, aliiſque juſtis & rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus, adducti, poſt deliberationem, quam ſuper præmiſſis cum pluribus ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. prædictæ Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum conſilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetua valitura Conſtitutione illam Pauli Prædeceſſoris confirmantes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotieſcumque Decanatus prædictus quomodolibet vacaverit, ipſo jure in eumdem Decanatum ſuccedat Epiſcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia præſens ſit, vel qui ex cauſa publica, & Romani Pontificis deſtinatione dumtaxat

Declar. Decanatum hujuſmodi ipſo jure deferendum eſſe Cardinali antiquiori tempore vacationis in

Digitized by Google

Curia præſenti, vel ex publica cauſa, & Rom. Pontif. deſtinatione dumtaxat abſenti:

taxat, non tamen ratione, ſeu ex cauſa reſidentiæ in Metropolitana ſeu Cathedıali Eccleſia, cujus regimen & adminiſtrationem ex Indulto Apoſtolico retiueat, ab eadem Curia tunc temporis abſens reperiatur.

Declaratio, quod antiquitas non ſit intelligenda de tempore aſſumptionis ad Cardinal., ſed de anterioritate in ordine Epiſcopali.

§.5. Quod vero attinet ad alteram controverſiam, aliàs circa ipſum Decanatum excitatam: Num ſcilicet in ejus aſſecutione Cardinalis anterior in ordine Epiſcopali, ſed poſterior in Cardinalatu, præferendus eſſet Cardinali poſteriori in ordine Epiſcopali, ſed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Prædeceſſore in literis ſuis præfatis deſuper editam tenore præſentium approbantes, pro majori illius firmitate ac potiori cauthela iterum ſtatuimus, antiquitatem inter Epiſcopos Cardinales in dicta Curia præſentes non eſſe metiendam ſive ducendam a tempore ſuæ promotionis ad Cardinalatus honorem, ſed a tempore eorum ingreſſus in ordinem Epiſcopalem, itaut Decanatus ejuſdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Epiſcopali, tametſi poſteriorem in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis ſex Eccleſiis Suburbicariis præfectus fuerit, præferatur in aſſecutione Decanatus hujuſmodi alteri, qui ante ipſum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuiſſet.

Quod admitti non debeat optio Eccleſiæ Suburbicariæ, niſi fiat a Card. præſenti in Curia, vel dd. dumtaxat de cauſis abſenti.

§.6. Ad hæc ſancimus, atque declaramus, non niſi a Cardinalibus, qui fuerint in præfata Curia præſentes tempore ipſo vacationis alicujus ex dictis ſex Catbedralibus Eccleſiis Suburbicariis, pro titulo Cardinalatus aſſignari ſolitis, vel ab eadem Curia abſentes ſimiliter ex cauſa publica, & deſtinatione Romani Pontificis tantum, non tamen ex cauſa reſidentiæ apud aliam ſibi commiſſam Eccleſiam, ut præfertur, optari poſſe Cathedralem Eccleſiam Suburbicariam ſic vacantem; nec Cardinales ab ipſa Curia abſeutes, præterquam in ſolo caſu ſuperius expreſſo, ad optionem ejuſmodi, etiam per Procuratorem ex eodem Collegio ſpecialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & caſſantes, irritaque prorſus & inania decerneutes quælibet Indulta optandi Eccleſias Suburbicarias præfatas in abſentia, ac per Procuratorem, ex alia quacumque cauſa, etiam reſidentiæ apud alteram Eccleſiam a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris hactenus forſan conceſſa, quæ tamen nundum ſint executioni demandata. Licetque Nobis perſuaſum ſit Succeſſores Noſtros, ejuſmodi Indulta, quæ non modico eiſdem Suburbicariis Eccleſiis, earumque Diœceſibus inferre poſſent detrimentum, minime eſſe conceſſuros, ſicuti Nos ipſi ab eorum conceſſione omnino abſtinere intendimus; nihilominus ſi quæ contra hanc noſtram diſpoſitionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa ſubreptitie obtenta cenſeri debere, nullique propterea, perinde ac ſi non emanaſſent, ſuffragari poſſe, itidem ſtatuimus.

In caſu evenientis vacationis alicujus ex Suburbicariis Eccleſiis, quo tempore quis Cardinalis Epiſcopus Romæ ſeparatus ex legitima cauſa, an illam optare poſſit, nihil ſtatuit.

§.7. Porro ſi quando evenerit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiſcopali, vel Catbedrali Eccleſiæ præfectos, in dicta Curia ex legitima cauſa, aut Sedis Apoſtolicæ licentia præſentes tum reperiri, cum factus fuerit locus vacationi alicujus ex ſex Eccleſiis Suburbicariis hujuſmodi, noſtræ, ac Romani Pontificis pro tempore exiſteotis, partes erunt animum ſedulo advertere & deliberare, dum abſolventur a vinculo, quo priori Eccleſiæ tenentur ad effectum optandi & aſſequendi Eccleſiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, adminiſtrationis ſeu alio nomine, retentionem alterius Eccleſiæ, cui antea præerant: ac in primis, utrum ambæ ſint invicem adeo propinquæ, ut Paſtoralem curam utrique commode impendere, ſuumque miniſterium recte implere valeant. Cæterum non poſſumus non ſummopere eos commendare, qui, ut omnem curam & ſtudium ſuum in utilitatem Eccleſiæ jam ſibi commiſſæ conferre pergant, nec de vigilantia ei debita quicquam detrahatur, ultro ab ejuſmodi optione abſtinent, quemadmodum ſuperioribus temporibus plures Cardinales, memores ſaluberrimi illius Tridentinorum Patrum moniti (valde nimirum felicem illum eſſe cenſendum, cui unam Eccleſiam bene ac fructuoſe, & cum animarum ſibi commiſſarum ſalute, regere contigerit) ſumma cum laude fecerunt.

Statuitur, ut Cardinalibus a Presbyterali ad Epiſcopalem ordinem aſcendentibus, ſemel tantum ab una ad aliam Eccleſiam tranſire liceat.

§.8. Præterea conſiderantes, Cardinalibus veteri more facultatem competere optandi aliam ex ſex Suburbicariis Eccleſiis, quoties vacaverit, dimiſſa priore, quæ ſibi in titulum aſſignata fuerat; id vero ſi frequenter fiat, ſpirituale incommodum afferre poſſe Gregibus, quorum Paſtores ita crebro mutentur, volumus, ut impoſterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Epiſcopatum aſcendentes, unam ex prædictis Eccleſiis Suburbicariis obtinuerint, deinceps ad aliam, priore dimiſſa, ac Romano Pontifice approbante, ſemel tantum tranſire poſſint: Salva tamen illis ſemper atque illeſa facultate optandi, prævia dimiſſione prioris, Eccleſiam Oſtien., quæ peculiaribus gaudet prærogativis, ac præſertim illa, quod Cardinalis, qui ei præeſt, Pontificem Maximum ſolemni ritu, Pallio etiam adbibito, conſecrare ſoleat.

S.R.E. Cardinales quamvis Summo aſſiſtentes Pontifici, per ſe, niſi legitime fuerint impediti, harum quoque Eccleſiam Viſitationem inire tenentur, & relationem Pontif. exhibere.

§.9 Demum, etſi minime dubitemus, quin Venerabiles Fratres noſtri ipſius S. R. E. Cardinales, Epiſcopi ſex Cathedralium Eccleſiarum præfatarum, omnibus incumbentis ſibi muneris partibus cumulate hactenus ſatisfecerint, idemque poſt hac de eis, necnon aliis, qui eiuſmodi Eccleſiis præficientur, Nobis merito polliceamur; pro noſtra tamen Paſtorali ſolicitudine, quæ nunquam in hoc nimia eſſe poteſt, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipſos, etiamſi in dicta Curia, ut Romano aſſiſtant Pontifici, commorentur, Eccleſias & Diœceſes ſuas ad præſcriptum Sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, viſitare per ſe ipſos, aut ſi legitime impediti fuerint, per ſuum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Eccleſiaſticum; necnon relationem ſtatus eorumdem Eccleſiarum & Diœceſum, quibus præſunt, ipſi Pontifici, juxta Conſtitutionem ſimilis mem. Sixti PP. V. Prædeceſſoris quoque noſtri, quæ incipit. *Romanus Pontifex &c.* exhibe-

Digitized by Google

hibere, ac cætera, quæ ad Epiſcopale officium pertinent, diligenter præſtare. Qua ſane in re maxime decet, eos pro ſublimi, quem in Eccleſia Dei tenent, honoris & Dignitatis gradu, aliis omnibus Antiſtibus exemplo, quod ii ſequentur, prælucere.

§. 10. Decernentes pariter ipſas præſentes Harum Literarum firmitas, & obſervantia. literas, & in eis diſpoſita quæcumque, etiam ex eo, quod ejuſdem S. R. E. Cardinales in præmiſſis jus vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati ſeu auditi fuerint, ſive ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aliove quolibet etiam formali & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, vel adverſus illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, ſeu impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato quempiam in Judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvari poſſe; ſed eaſdem præſentes literas ſemper & perpetuo firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere: ac ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter obſervari, & illis reſpective pleniſſime ſuffragari. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ipſoſque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sacrum Collegium, & quoſvis alios quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, & præ- Contrariorum derogatio. ſertim Benedicti Prædeceſſoris literis, aliiſque quibuſvis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis etiam Conſiſtorialibus, ac noſtris & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis: etiam, quatenus opus ſit, illa de jure quæſito non tollendo: & alia, quod Cardinales in Conſtitutionibus & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipſorum ſeu majoris partis eorum Conſilio editæ fuerint: necnon decretis Conſiſtorialibus, dictique Sacri Collegii, aliiſve etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia, roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, facultatibus, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Collegio & Cardinalibus ſub quibuſvis verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet & ex quavis cauſa, etiam hic forſan neceſſario exprimenda, in contrarium præmiſſorum conceſſis, emanatis, editis, confirmatis, approbatis, ac pluries & quantiſcumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe ac pleniſſime & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, & mandamus: cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 12. Volumus quoque, & earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Januarij 1731. Pontificatus noſtri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXIII.

Immunitates & exemptiones, quibuſcumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jeſu, Ordinis Prædicatorum, & Eremitarum S. Auguſtini, nuper conceſſæ in damnum Cameræ Apoſtolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo ſtabiliuntur. Dat. die 13. Januar. 1731. Pont. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanum Pontificem, videlicet Servum Exordium. illum, quem conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam, non ſolum ſpiritualium, ſed etiam temporalium ejuſdem familiæ indemnitati conſulere decet, ut ſublatis exemptionibus, indigentiæ injurioſis, paterna vigeat charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem ignorans, ſingulis onus imponat, quod vires ſuſtinere valeant; ac tribuat, quod eorumdem merita exigunt; Quapropter innovans ea, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus ſuis pro temporum qualitate ſancita fuerunt, alia decernit & ſtatuit, quæ ſubinde pro diverſa rerum temporum ac perſonarum conditione, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

§. 1. Cum

Quam gravi damno uſque adeo fuerit Statui Eccleſiaſtico & Communitatibus tanta exemptionum multiplicitas.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, per quaſdam immunitates & exemptiones a vectigalium, aliorumque onerum publicorum ſolutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, & Sede Apoſtolica, illiuſque forſan de latere Legatis, ac aliis ejuſdem Sedis & Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Officialibus & Miniſtris, ad importunas ſupplicantium preces, per viam *Motus proprii*, ſive aliàs quomodolibet conceſſa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Univerſitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in graviſſimis, quibus propter magnos ſumptus, antehac in cauſam publicam factos, multaque onera propterea impoſita, premuntur anguſtiis, maximam reddituum & proventuum ſuorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Noſtri, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, iiſque, ut plurimum locupletioribus per immunitates & exemptiones hujuſmodi remittitur, onus derivari neceſſe eſt, ingenti damno efficiantur.

Revocatio, & annullatio omnium hujuſm. exemptionum.

§. 2. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Univerſitatum, Subditorumque Noſtrorum indemnitati & levamini, quantum cum Domino poſſumus, æque principaliter conſulere cupientes, ac fe. re. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis X. Alexandri VIII. Innocentii XII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, qui Conſtitutiones ſimilium exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, veſtigiis inhærentes: necnon quarumcumque conceſſionum, immunitatum, & exemptionum hujuſmodi, literarumque Apoſtolicarum ſub Plumbo, ac in forma Brevis ſub annulo Piſcatoris, cedularum *Motus proprii*, & Chirographorum, cujuſvis Romani Pontificis Prædeceſſoris Noſtri manu ſubſcriptorum, ac aliarum literarum & ſubſcripturarum deſuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occaſiones, & alia etiam ſpeciali ac individua expreſſione dignas, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis, reſpective habentes: *Motu proprio*, non ad cujuſdam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac Noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, omnes & quaſcumque exemptiones ac immunitates a ſolutione ſubſidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, Taxarum Equorum, Tallearum, Cenſuum, Archivii, Fogliettæ, Triremium utenſilium, Dohanarum quarumcumque Urbis, Taxæ Portus Anconæ, Quatrenorum, Tractarum, Pedagiorum, Vectigalium, Collectarum, Macinatus tam Urbis quam univerſi Status tertii giulii ſuperadditi, literarum Portus, & quarumlibet aliorum onerum, & munerum perſonalium, realium, & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, ſolitorum & inſolitorum, Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, Univerſitates, directe vel indirecte pro eorumdem onerum Cameralium ſolutione, publicorumque munerum ſupportatione, ac pro Viis ac Pontibus conſtruendis, inſtaurandis, muniendis, & manutenendis, aliiſque indigentiis & uſibus quibuſcumque, tam Cameræ quam Communitatum & Univerſitatum prædictarum, ſeu aliàs indicta & impoſita, ac exigi ſolita ſunt: necnon ab obligatione recipiendi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barocellos, & Executores, alioſque Juſtitiæ Miniſtros, eiſque utenſilia, & alia neceſſaria ſubminiſtrandi, per Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, ac eamdem Sedem Apoſtolicam, & quoſvis Sedis & Cameræ prædictarum Officiales & Miniſtros, quacumque auctoritate & poteſtate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæteroſque, etiam ſpeciali nota & expreſſione dignos, ac ſpecialem ad id facultatem habentes. Quibuſvis Communitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis ditionis temporalis prædictæ S.R.E. ac etiam quibuſcumque Feudatariis, Cenſuariis, Dominis locorum, Familiis Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujuſvis ſtatus, gradus, & conditionis, & præeminentiæ exiſtentibus, ac quavis dignitate, etiam Eccleſiaſtica, & auctoritate prędictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Caſtra, & juriſdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis ejuſdem S.R.E. poſſiden., etiam qui nihil ratione Caſtrorum, & juriſdictionum hujuſmodi Sedi prædictæ, ſeu aliàs, perſolvunt, & tam Incolis quam extraneis, & forenſibus bona ſtabilia, ſeu mobilia, vel ſemoventia habentibus & tenentibus, ſeu poſſidentibus, omniumque ſupradictorum Colonis & Laboratoribus, Factoribus, Miniſtris, & Famulis, etiam in recompenſam laborum, damnorum, expenſarum, vel meritorum, ſive illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili aut urgentiſſima, ſpecialiter exprimenda cauſa, ſub quibuſcumque verborum formis & expreſſionibus, etiamſi in Appaltuum, & locationum Cameralium inſtrumentis, quantumvis auctoritate Apoſtolica confirmatis, permiſſum & cautum ſit, eas obſervari debere, ac cum quibuſvis clauſulis & decretis, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conciſtorialiter, aliàs quomodocumque & qualitercumque in genere vel in ſpecie ad vitam vel ad tempus ſive in perpetuum conceſſas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas & approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam, Judicis auctoritate ſecuta, quæcumque, necnon quaſcumque literas, etiam Apoſtolicas ſub Plumbo, vel in prædicta forma Brevis *Motus proprii*, Cedulas, Chirographa, & Scripturas hujuſmodi, ex nunc perpetuo revocamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribuſque & effectu penitus & omnino vacuamus: & revocata, caſſata, ſublata, abrogata, irrita, abolita, annullata, viribuſque & effectu vacua eſſe: nec ulli prorſus in petitorio, aut poſſeſſorio etiam ſummariiſſimo contra Noſtrarum præſentium tenorem & diſpoſitio-

tionem, ſuffragari poſſe; Sed prædictos omnes exemptos ad omnium & ſiogulorum onerum prædictorum ſolutionem & ſupportationem pro rata, eos tangente, impoſterum realiter & cum effectu teneri in omnibus & per omnia, perinde ac ſi hujuſmodi exemptiones & immuuitates eis & eorum cuilibet uullatenus conceſſa fuiſſent: nec literæ, ac cedulæ, *Motus proprii*, Chirographa, & Scripturæ hujuſmodi nunquam emanaſſent, motu, ſcientia, deliberatione, poteſtatis plenitudine prædictis decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Revocatio ad terminos juris exemptionum Ordinibus Religioſis conceſſarum,

§.3. Præterea omnia & quæcumque privilegia & indulta, perſonis tam ſæcularibus quam cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, ac Societatis, etiam Jeſu, Regularibus, etiam Ordinis Prædicatorum ſuper ſimilibus immunitatibus & exemptionibus, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros conceſſa, ad limites juris communis, pro uſu proprio perſouarum Eccleſiaſticarum, illorumque victu & veſtibus tantum, habito reſpectu ad numerum perſonarum, motu, ſcientia, deliberatione, & tenore paribus reducimus.

Ac etiam Ordinibus Mendicantium, & præcipue editarum ſuper hoc a Bened. XIII. Conſtitut.

§ 4. Similia pariter & alia quæcumque privilegia, indulta, ac Apoſtolicæ Conſtitutiones, per Romanos Poutifices Prædeceſſores Noſtros hactenus editæ, & præcipue per re. me. Benedictum PP. XIII., pariter Prædeceſſorem Noſtrum, favore Regularium Mendicantium, bona ſtabilia tam in particulari quam in commuui poſſidentium, & pecuniarum uſum retinentium, ad eum ſtatum, in quo Regulares ipſi ante Conſtitutiones ipſas, & præſertim Prædicaturum aute unam, quæ incipit: *Pretioſus*, ſub datum Setiæ Anno Incarnatiouis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſeptimo, ad eorumdem, necnon Eremitarum S. Auguſtini Ordinum reſpective Fratres, ante alteram, quæ incipit: *Libenter*, ſub datum eodem Anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Januarii, ad eorumdem Eremitarim reſpective ſauorem, ab eodem Benedicto reſpective editas Conſtitutiones, reperiebantur, reducimus; & reponimus; Necnon quamdam ſubinde inter ejuſdem Ordinis Prædicatorum Fratres prædictos, & Cameram Apoſtolicam deſuper vigore cujuſdam Cedulæ *Motus proprii*, ejuſdem Benedicti ipſius manu ſub die 10. menſis Decembris Anni Domini 1728. ſignatæ, initam concordiam, perinde ac ſi illa nunquam inita fuiſſet, de medio tollimur, illamque penitus & omnino abrogamus. Ea vero Iudulta, Conſtitutiones Apoſtolicas, cæteraque conceſſa per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, Regularibus Mendicantibus, altiſſimam paupertatem vere profitentibus, nullaque Bona ſtabilia, ac pecuniarum uſum, nec in particulari nec in communi retinentibus, in eodem ſtatu exemptionum, quibus antea gaudebant, juxta eoſdem terminos juris communis ſervari volumus, atque mandamus.

Exemptiones quoque Collegiis Urbis

§.5. Illa vero, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe Noſtra exiſtentibus per dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jeſu, ſive alius quoſcumque miniſtrari conſuetis, ſimiliter a Romanis Pontificibus Prædeceſſuribus Noſtris conceſſa fuerunt, & quibus ipſi hactenus gaviſi ſunt, quoad victum & veſtitum dumtaxat, non autem, ut vulgo dicitur a *Fundaco*, & *Magazzeno*, prout autehac obſervatum fuit, ſuffragari volumus & decernimus.

conceſſas pro ſolo veſtitu, & victu ſuffragari ſtatuit.

§.6. Ac demum ſimilia privilegia & indulta Nepotibus & aliis Conſanguineis vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum pro tempore viveutium, ac illis reſpective conceſſa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata & abolita eſſe ac cenſeri debere volumus & ſtatuimus; declarantes, illa nemini eorumdem Nepotum, ſive Conſanguineorum, vel Affinium, a die Noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionis, ſuffragari poſſe & debere, ſeu potuiſſe ac debuiſſe.

Irritatio Indultorum omnium Nepotibus Deceſſorum Roman. Pontific. conceſſorum.

§.7. Per præmiſſa autem non intendimus revocari exemptiones & immunitates, quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis tam ſæcularibus quam Regularibus de jure competentes, neque Theſaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, iutroituum, & jurium dictæ Cameræ Noſtræ, ab ipſa Camera, vel ab aliis illius nomine in appaltuum & locationum Inſtrumentis, & illorum ratione, ex contractu, tituloque vere oneroſu conceſſas.

Sub hac Conſtitut. non comprehendi exemptiones Eccleſiaſticis de jure competentes; Vel a Camera Apoſt. Appaltator. conceſſas.

§.8. Inſuper a revocationibus & aliis ſupradictis excipimus, & exemptas eſſe volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibuſvis Univerſitatibus & Perſonis datas & conceſſas in vim coutractus ex cauſa vere oneroſa; videlicet congrue & effectualis pecuniarum ſolutionis, & non aliàs, eidem Cameræ Apoſtolicæ, vel ipſis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus cauſis per Nos coguoſcendis & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis; quas etiam cauſas oneroſas non niſi legitimas & licitas ac honeſtas, prout de jure, approbare intendimus; Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipſius Cameræ Commiſſario generali, verificare, & in ipſa Camera examiuari & admitti facere teneantur; etiamſi conceſſiones eorumdem immunitatum & exemptionum, ac literæ, Cedulæ *Motus proprii*, Chirographa, & alia Scripturæ deſuper emanatæ, & emanata, aliàs in Camera prædicta admiſſæ & admiſſa, ac in illa, eiuſque libris regiſtratæ & regiſtrata fuerint, & int; quatenus tamen cauſæ uneroſæ hujuſmodi pro vere oneroſis & legitimis, ut præfertur, aliàs in eadem Camera verificatæ & approbatæ, ac prævia judiciali diſcuſſione, non ſint legitime babitæ: Quo caſu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eoſdem obtinentes teneri volumus. Interim vero quamdiu non fuerint verificatæ, minime ſuffragari, & præſentis revocationis effectum retardare non poſſe declaramus.

Prout etiam vi contractus, vel ex oneroſa cauſa obtentas, in Camera tamen examinandas:

§.9. Præterea Noſtræ intentionis non eſt, ſub hujuſmodi revocationibus, aliiſque ſupradictis comprehendere immunitates & exemptiones, eiſdem S.R.E. Cardiualibus ratione

Neque Privilegia S.R.E. Cardinalibus,

Digitized by Google

Cameræ Apoſtol. Clericis, Aliiſque Cameralibus, Prælatis Domeſticis Curiæ Rom. Officialibus, Et Familiaribus S. S. conceſſæ.

tione dignitatis Cardioalatus, & Cameræ prædictæ Clerieis Præſideutibus, aliiſque Cameralibus, qui in eadem Camera ſederunt & ſedeot, concedi ſeu admitti ſolitas; Nec illas, quibus Prælati & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati Domeſtici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii & Familiares & continui Commenſales Noſtri, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, & in Rotulo deſcripti, gaudent, & gaudere conſueverunt, durante vita ejuſdem Romani Pontificis, eorumque ſervitio; Neque illas ob numerum duodecim filiorum, a Prædeceſſoribus Noſtris, & aliis ſupra expreſſis, conceſſas, quas tamen ad terminos Conſtitutionis piæ me. Pii PP. IV. Prædeceſſoris pariter Noſtri, quæ incipit: *Licet ſe. re. Paulus*, cujus tenore his præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo ac de verbo ad verbum inſerto haberi, illamque exacte & adamuſſim juxta illius ſeriem & tenorem ac diſpoſitiouem in omnibus & per omnia ſervari debere volumus: & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum ſuper hujuſmodi exemptionum declaratiooe editarum, & ad illas tantum & pro tempore & perſonis, ac eo modo & forma, quibus de jure communi illis competunt, & aliàs juxta ipſius juris communis, ac prædictarum & aliarum Conſtitutionum Apoſtolicarum diſpoſitiouem reducimus; neque aliter, quam ut præfertur, ſive io poſſeſſorio, ſive io petitorio ſuffragari volumus & decernimus

De cæteris quibuſcumq; exemptionibus ab Officialibus Cameræ non admittendis.

§.10. Cæterum Appaltatoribus, Theſaurariis, Depoſitariis, Commiſſariis, Executoribus, & cæteris Ageutibus, Miniſtris Cameræ prædictæ, ac Communitatum & Univerſitatum prædictarum, earumdem ſerie præſentium diſtricte inhibemus, ne contra ipſarum præſeotium diſpoſitionem immunitates & exemptiones, oiſi ut præfertur, exceptas, ac eas quas ex eauſa vere oneroſa conceſſas, io Camera prędicta, ut pręfertur admitti contigerit, ullatenus admittant; ſique ſecus fecerint, id oemini eorum io ſuis computis ſeu rationibus per eamdem Cameram admitti volumus, ſed eorum damno id ceſſurum eſſe declaramus.

Avocatio, ac omnimoda ſuppreſſio litium cauſa hujuſ. exemptionum motarum.

§.11. Poſtremo lites quaslibet occaſione Privilegiorum & Indultorum, necnon immunitatum & exemptiouum hujuſmodi, quomodolibet motas, & in quibuſvis Tribunalibus peudentes, illarum omnium & ſingularum ſtatum & merita, nominaque & cognomina Judicum & Collitigantium quorumvis, & ſpeciali mentione dignorum, & alia etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimenda, eiſdem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, a quibuſcumque Tribunalibus hujuſmodi ad Nos earum ſerie præſentium avocamus; illaſque penitus & omnino perpetuo ſupprimimus & extinguimus, ac pro ſuppreſſis & extinctis baberi volumus & declaramus, ac partibus perpetuum ſuper his ſilentium imponimus.

Præſentium Literarum firmitas remota quavis ſecus agendi, judicandi &c. occaſione, & prætextu &c.

§.12. Decernentes eaſdem præſentes, ac omnia & ſingula in illis cootenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis, ſive eorum aliquo, intereſſe babentes, ſeu babere quomodolibet prætendentes, illis uon conſenſerint, ac ad ea vocati & auditi, ſeu eauſæ, propter quas illæ emanaruot, adductæ verificatæ, ſeu aliàs ſufficienter, aut etiam ullatenus juſtificatæ non fueriut: aut ex alia quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, occaſione, & capite, etiam in corpore juris clauſa, etiam enormis, enormiſſima, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quorumvis intereſſe habentium conſenſus, aut alio quovis quantumvis magoo & ſubſtantiali ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, & invalidari, reſtringi, retractari, in jus vel controverſiam revocari, ſuſpeodi, limitari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitioois oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu ſimili conceſſo, quempiam in Judicio vel extra illud, uti, ſeu ſe juvare poſſe: neque eaſdem prę ſentes ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium Conſtitutionum, ac revocationum & ordinationum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & aliis contrariis diſpoſitiouibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendit aut compreheuſas cenſeri; ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties io priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac ſub quacumque poſteriori data, quatenus opus ſit, de novo conceſſas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore: ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere: ac omnibus, ad quos ſpectat, & quomodocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliàs in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & extraordinarios, ac Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtulici Auditores, & ejuſdem S.R.E Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſvis earumdem Sedis & Cameræ Officiales & Miniſtros, ac alios quoſcumque, quavis auctoritate & poteſtate fungentes, nuoc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum euilibet quavis aliter judicaudi definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari defiuiri & interpretari debere: ac irritum & iuaoe, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit atteotari.

Earumdem obſervantia.

§.13. Quo circa dilectis filiis, Noſtro, ac prædictæ S. R. E. Camerario, ſeu Procamerario, necnon Viceeamerario, Theſaurario, ac Clericis Præſidentibus, Commiſſario, & aliis dictæ Cameræ Officialibus, ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta præcipimus & mandamus, ut eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, in omoibus & ſingulis firmiter & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari: contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœoas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis, compeſcendo, invoeato etiam adhoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Saecularis.

§.14. Non

Obſtantium derogatio, addita nonnullarum exemptionum ſpeciali mentione.

§.14. Non obſtantibus prædictarum litium pendentia, necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim ad Judicium, earumdem vigore præſentium, non trahatur: necnon una ad Ordinis Prædicatorum, ac altera prædicti Benedicti Prædeceſſoris ad Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, reſpective, favorem Ordinis, Conſtitutionibus prædictis: necnon Concordia cum prędicta Camera Noſtra, deſuper, ut prçfertur, celebrata. cæteriſque gratiis & exemptionibus favore quarumcumque perſonarum a ſolutione onerum Cameralium, & aliorum quorumcumque, ſive temporaliter & ad vitam per eumdem Benedictum Prædeceſſorem quomodolibet indultis, etiam per Chirographa & Cedulas *Motus proprii* quomodolibet conceſſis, aliiſque omnibus & ſingulis præmiſſis: necnon Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac, quatenus opus ſit, prædicti Pii Prędeceſſoris de gratiis, qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes in ea pręſentari, aut regiſtrari nunquam neceſſe ſit: aliiſq; Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, vel Provincialibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & aliorum dicti Status tam mediate quam immediate ſubjectorum Locorum, Statutis, etiam confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis facultatibus, confirmationibus, Chirographis, Cedulis *Motuum propriorum*, & aliis ſcripturis & literis, etiam Apoſtolicis Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prętoribus, aliiſque Officialibus prędictis, ac quibuſvis aliis, etiam Communitatibus, Univerſitatibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, aliiſque piis, & non piis Locis, etiam ſpeciali nota & mentione dignis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate paribus, ac etiam Conciſtorialiter, & de eurumdem Cardinalium conſilio & conſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore & cautela firmati, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, editis, factis, & pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium vel diſſimilium facultatum, licentiarum, conceſſionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prędictarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus, pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſa ſunt, eligenda, reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa ſint & eſſe cenſeantur: necnon pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime & pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe etiam volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Per præſentes autem non intendimus omnibus & ſingulis aliis privilegiis, indultis, & conceſſionibus ab eodem Benedicto Prædeceſſore Prædicatorum, & Eremitarum Sancti Auguſtini, Ordinibus prædictis, & eorum cuilibet, reſpective conceſſis, ac in una ad unius, & altera ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris Conſtitutionibus prædictis, ad alterius Ordinum prædictorum reſpective favorem, ut præfertur, editis, quomodolibet contentis & expreſſis, in aliquo præjudicare.

§.15. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, ut pręſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Paginæ hujuſce integritas ſervanda &c.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ revocationis, abrogationis, abolitionis, ſtatuti, ordinationis, reductionis, repoſitionis, exceptionis, declarationis, inhibitionis, litium ſuppreſſionis; & extinctionis, ſilentii impoſitionis, decreti, præcepti, mandati, derogationis, intentionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo, Idibus Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

Viſa

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

XXIV.

Dat. die 18. Januar. Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Vicario, & Officialibus Generalibus Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Excalceatorum nuncupat. indulgetur, ut poſt vacationem novemdecim, aut viginti circiter menſium ab eorum officiis ad ália eligi poſſint.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futurum rei memoriam;

Expoſtulatio Procuratoris Cong. Galliarum hujuſce Ordinis: Scilicet ex obſervantia nonnullorum Capit. Conſtitut. Officiales Generales ſæpe per quadriennium ineligibiles fieri.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Timotheus a Sancto Franciſco Saleſio, Procurator generalis Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Excalceatorum nuncupatorum, quod juxta ſeſs. 10. cap. 2. tertiæ partis Conſtitutionum dictæ Congregationis illius Vicarius generalis, abſoluto ſuo officio, omneſque Officiales generales, qui per dua Capitula immediate ſubſequentia & completa ad aliquod officium, cui competit votum, promoti fuerint, per biennium ineligibiles remanere debeant: ac inſuper quod iuxta ſeſſ. 1. cap. 3. ejuſdem tertiæ partis Capitulum generale prædictæ Congregationis de triennio in triennium feria ſexta ante Feſtum Sancti Michaelis Archangeli celebrari ſolet: nec non juxta ſeſſ. 1. cap. 11. ejuſmodi tertiæ partis ſingulæ Provinciæ ſingulis bienniis feria ſexta ante Dominicam tertiam poſt Feſtum Reſurrectionis Dominicæ Capitulum generale celebrare conſueverunt; unde fit, ut, eodem Capitulo generali quatuor circiter menſibus poſt Capituli generalis celebrationem ſæpius adveniente, iidem Vicarius generalis, & alii Officiales generales in prædicto Capitulo abſoluti juxta primum ſeſſ. ſupradictum in Capitulo Provinciali poſt viginti circiter menſes ſubſequenti ineligibiles ſint, & conſequenter per quatuor ferè annos ad omnia officia Provincialia inhabiles remanentes: quod ſane bono Provinciarum non mediocriter nocet; ſic enim Provinciæ hujuſmodi auxiliis virorum, quos zelus & experientia in rebus Religionis verſatiſſimos fecerunt, privantur: ſic quandoque minus digni ad officia elevantur: & denique bonum ſpirituale ſive temporale earumdem Provinciarum deperit.

Conceſſio de qua in Summ.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Timotheus Procurator generalis, ut impoſterum Vicarius generalis, ac omnes Officiales generales abſoluti, in Capitulo generali ſubſequente Capitulum Provinciale quatuor circiter menſibus in Capitulo Provinciali proxime futuro eligibiles ſint, itaut ipſis novemdecim aut viginti circiter menſibus vacaſſe ſufficiat, per Nos ſtatui & ordinari plurimum deſideret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Timotheum Procuratorem generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiuſdem Timothei Procuratoris generalis precibus auctoritate Apoſtolica tenore præſentium benigne indulgemus.

Harum literarum robur.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. præmiſſis, ac Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Contrariorum derogatio.

Fides Tranſumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXV.

Dat. die 25. Januarii Anno 1731. Pontif. An. I.

Votantibus Signaturæ Juſtitiæ conceditur uſus Mantelli Magni, & Pilei Pontificalis cum illorum ornamentis in ſolemnibus equitationibus &c.

Eiſdem Votantibus Guleri redimiculum, *vulgò* Cordone, *Violacei coloris conceſſit Benedictus XIII. Conſtit.* Romani Pontificis &c. *die 12. Julii 1727.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ Nobis divinitus diſpenſationis ratio poſtulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus Noſtris & Apoſtolicæ Sedis miniſte-

riis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu proſequentes, gratias & privilegia eis in præmium laborum ſuorum a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris prudenti liberalitate conceſſa, uberiori benignitate ampliamus, ſicut eorum meritis convenire arbitramur.

Uſus Cordonis Violacei Votantibus Signaturæ conceſſus a Bened. XIII.

§. 1. Aliàs ſiquidem Benedictus XIII. Prædeceſſor Noſter tunc & pro tempore exiſtentibus Signaturæ noſtræ Juſtitiæ, tunc ſuæ, Votantibus, ut ipſi Galeri redimiculum, Cordone vulgariter nuncupat. coloris Violacei quibuſvis functionibus & actibus publicis ac privatis ubique deferre & geſtare libere & licite poſſent & valerent, conceſſit & indulſit, & aliàs prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris deſuper in ſimili forma Brevis die 12. Julii 1727. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo ac inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Eiſdem Mantello Magno, cæteriſque ſuprad. uti conceditur.

§. 2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Votantium Signaturæ Juſtitiæ hujuſmodi merita paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, ac benigne perpendentes, quantum ex eorum Tribunali ſeu Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumve ex ſedulo illorum labore Eccleſiæ Catholicæ proveniat utilitatis; eoſque proinde, ac illorum Succeſſores, ut eo alacrius fidem, operam, induſtriamque, atque ſedulitatem in hujus Sanctæ Sedis obſequium adhibere ſtudeant, amplioris favore gratiæ proſequi volentes, & ipſorum modernorum Votantium ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia & mera liberalitate Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, prædictis modernis & pro tempore exiſtentibus Votantibus Signaturæ Juſtitiæ hujuſmodi uſum Mantelli Magni, *Mantellone* vulgariter nuncupato, ac Pilei Pontificalis, ac eorumdem ornamentorum, quibus Cappellani Noſtri, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Cameræ Apoſtolicæ Clerici Præſidentes in ſolemnibus equitationibus utuntur & fruuntur, tenore præſentium concedimus pariter & indulgemus.

Hujuſce conceſſionis firmitas.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quod ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXVI.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. ſuper diſmembratione quorumdam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitan.

Dat. die 27. Januarii Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis officii munere illis, quæ pro felici Religioſorum Virorum directione & tranquillitate provide prudenterque ab hac Sancta Sede conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque illibata perſiſtant, libenter, cum id a Nobis petitur, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidium adjungimus.

Cauſæ erectionis Provinciæ Neapolitanæ a Bened. PP. XIII. factæ.

§. 1. Aliàs ſiquidem fe. re. Benedictus PP. XIII Prædeceſſor Noſter ad ſedanda gravia animorum diſſidia, quæ inter Religioſos Conventus Carmeli Majoris nuncupati Civitatis Neapolitan. Provinciæ Terræ Laboris Ordinis B Mariæ de Monte Carmelo, ac reliquos Fratres Provinciæ hujuſmodi intercedebant, eumdem Conventum Carmeli Majoris cum decem ejus Grangijs, necnon quinque alios Conventus a prædicta Provincia diſmembravit, illoſque in novam ipſius Ordinis Provinciam Neapolitanam denominandam erexit, facta tunc exiſtenti Procuratori Generali dicti Ordinis poteſtate novæ Provinciæ ſic erectæ incorporandi alium Conventum, Montis Sancti itidem nuncupatum, Civitatis & Ordinis præfatorum, qui dudum Acephalus, ac independens reperiebatur; ſtatuitque, ut electio Prioris Provincialis, cæterorumque Superiorum & Officialium ejuſdem novæ Provinciæ ad præſcriptum Conſtitutionum dicti Ordinis, Apoſtolica auctoritate confirmatarum, quamprimum fieret, & aliàs, prout uberius continetur in ipſius Benedicti Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſequitur videlicet: BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam*. Inter graviſſimas Apoſtolicæ ſervitutis curas &c.

Cætera legere eſt in Conſtitutione LXIX. Tom. præcedent.

Ad petitionem Fratrum Provinciæ ejuſdem.

§. 2. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum ſupradictæ Provinciæ Terræ Laboris Nobis nuper expoſitum fuit, præfatæ Benedicti Prædeceſſoris literæ ante quinquennium executioni demandatæ fuerint,

Digitized by Google

rint, ex eo vero tempore dicta Provincia ſumma quiete & pace religioſa, benedicente Domino, fruatur, non ſine modico in ea regularis diſciplinæ incremento; ac interim bina ibidem Capitula Provincialia ſine ulla vel minima perturbatione celebrata fuerint, ac propterea ipſi Exponentes præmiſſa pro majori eorum robore & ſubſiſtentia, exactioreque obſervantia, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas Benedicti Prædeceſſoris literas, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, eadem auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Literæ Benedicti PP. confirmantur:

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inconcuſſe obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S.R.E Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Addita Brevis hujuſce validitate, & obſervantia.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ in præinſertis literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cum contrariorum derogatione.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Januarij 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVII.

Confirmatur Reſolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti PP. XIII. circa nonnulla humilitatis officia per ejuſdem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujuſdam decreti ab Auditore ejuſdem Papæ ſuper hoc editi: additaque declaratione, quod ab eiſdem obeundis officiis cæteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur.

Dat. die 8. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Laudatas Benedicti XIII. literas datas die 22. Junii 1728. videre eſt in præcedenti volum. num. CCXXIX.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpoſitus ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tametſi in eodem Ordine Donati, ſive Converſi, pari obedientiæ voto & vinculo, ac Clerici ſeu Chorales adſtricti ſint, licetque Conſtitutionibus ipſius Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatis part. 1. cap. 14., ubi agitur de vita communi, caveatur expreſſe, ut in tabella officiorum humilia quæque etiam Superioribus iniungantur, ne quid vel ad charitatem vel ad humilitatem deſideretur; necnon in Rubrica dicti Ordinis itidem part. 1. cap. 5. §. 11. de modo ſcribendi ejuſmodi tabellam officiorum diſerte ſtatuatur, partes Superioris eſſe eamdem tabellam quolibet die Sabbati conſcribere, ipſaque officia cunctis prudenter diſtribuere: adjecto tamen, quod quamvis ad officia omnia, maxime humiliationi deſervientia, omnes etiam Prælati deſignandi ſint, miniſteria tamen, quæ ad Chorum & Altare pertinent, iis tantummodo committantur, qui ſciant & poſſint illa debite explere; nihilominus cum anno 1726. Definitorium Provinciale Provinciæ Venetiarum Ordinis prædicti demandaſſet, ut Fratres Donati illius Provinciæ certis feſtivis ac feriatis anni diebus primæ menſæ in Refectorio inſervire tenerentur, reſervata Superioribus localibus auctoritate, debitam ſibi obedientiam a dictis Fratribus Donatis, ubi alias eorum opera utendum judicarent, exigendi: utque in domo Novitiatui deputata, & alibi ubicumque Fratres Donati Novitii reperirentur, in communi tabella officiorum ejuſmodi, deſervitores primæ menſæ, terſores ſeu lotores ſcutellarum, & ad munera humilitatis, ut vocant, deſtinarentur; pro parte Fratrum Donatorum Provinciæ præfatæ lis & cauſa adverſus Superiores ejuſdem Provinciæ ſuper hac ordinatione Definitorii Provincialis, ac gravamine ſibi exinde, ut prætendebant, irrogato, mota fuit coram Congregatione tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis & conſulta-

Expoſitio facti.

Ex Ordinis Conſtitut. humilia quæque officia Superioribus quoque injungenda:

Chori tamen, Altariſq; ſervitium peritis tantummodo committendum.

Decret. Definitorii Provinciæ Venetæ an. 1726. de dictis humilitatis officiis Donatis imponendis.

Donatorum recurſus tamquam a gravamine.

Digitized by Google

Cognita cauſa a Congr. Epiſc. & Regularium.

tionibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, quæ die 6. Auguſti 1727. juſſit deſuper exquiri votum Capituli Generalis tunc proxime celebrandi Ordinis præfati, ac interim dictos Fratres Donatos teneri ſupplere officia humilitatis hujuſmodi prudenti Superiorum localium arbitrio; verum iiſdem Fratribus Donatis tali decreto proviſionali minime acquieſcentibus, cauſaque die 5. menſis Septembris ſubſequentis repropoſita, ipſa Congregatio Cardinalium perſtitit in decretis: mandavitque votum dicti Capituli Generalis exquirendum, ad formam inſtructionis confectæ per S. R. E. præfatæ Cardinalem, qui ad ejuſmodi cauſam eidem Congregationi Cardinalium referendam deputatus fuerat; unde cum in præmiſſorum executionem die 28. menſis Aprilis 1728. in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc celebrato propoſitum fuiſſet illius Vocalibus ibidem unà congregatis: An ex vi ſuarum legum cenſerent teneri Fratres Donatos exercere munera humilitatis terſoris ſcutellarum, & ſervitoris primæ menſæ, ſicuti exercent cæteri Religioſi chorales, etiam Sacerdotes; a quinquaginta ex quinquaginta ſeptem Vocalibus hujuſmodi, affirmative & per ſecreta ſuffragia reſponſum fuit; ac poſtmodum fel. record. Benedictus PP. XIII. Prædeceſſor Noſter per ſuas in ſimili forma Brevis die 22. Junii ejuſdem anni 1728. expeditas literas enarratam Capituli Generalis reſolutionem, toto illius tenore inſerto, confirmavit: dictiſque Fratribus Donatis perpetuum ſuper hac quæſtione ſilentium impoſuit, nec amplius audiendos decrevit. Porro hiſce Benedicti Prædeceſſoris literis, quoad earum ſubſtantiam per ipſos Fratres Donatos acceptatis, humiles eidem Benedicto Prædeceſſori preces exhiberi curarunt, quibus etſi nihil aliud petiiſſent, quam ut declarare vellet non comprehendere in ejuſmodi literis illos Fratres Donatos, quibus aliquod ex ſequentibus officiis, nimirum Veſtiarii, Miniſtri cellæ vinariæ, Præpoſiti rei ruſticæ, Quæſtoris eleemoſynarum, Coqui, Subſacriſtæ, & Janitoris aſſignatum foret, prodiit tamen die 3. Septembris præfati anni 1728. a tunc exiſtente Auditore memorati Benedicti Prædeceſſoris decretum, quo declaratur, dictas literas non comprehendere Fratres Donatos non ſolum præfata, ſed & alia in ipſo decreto expreſſa, ac etiam illis ſimilia officia exercentes; & inſuper illos non teneri, nec obligatos eſſe gerere munera prædicta terſoris ſcutellarum, & ſervitoris primæ menſæ, & alias, prout in dicto decreto, cujus perinde, ac præfatarum Benedicti Prædeceſſoris literarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Votumque Gen. Capituli exquiſitum.

Ac reſponſum, Donatos ad hujuſmodi obeunda officia teneri:

Quod a Benedicto XIII. confirmatum;

Impoſitumque iiſdem ſuper hoc ſilentium.

Per ejuſdem Pontificis Auditorem excepti ii, quibus aliquod munus foret aſſignatum.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, declaratio a dicto Auditore Benedicti Prædeceſſoris ſic edita, nimis vaga & ampla dignoſcatur, tam quia plures complectitur Officiales, quam per ipſoſmet Fratres Donatos petitum fuerat, latumque præbet aditum alios quoque addendi prætextu ſimilium officiorum: tam quia eiſdem Officialibus abſolute & indefinite abſque limitatione temporis exemptionem tribuit, tametſi plura ex dictis officiis nonniſi interpolatam, ac minime continuam operam expoſcant, nec impediant, quo minus illa gerentes munera humilitatis ſubire valeant; quibus etiam accedit, quod ſi hujuſmodi declaratio, utpote quæ juxta ſuum verum ſenſum omnes Fratres Donatos a dictis muneribus exemptos reddit, cum eorum ſingulos aliquo in ſuis Conventibus officio fungi oporteat, locum ſibi vindicaret, non modicæ turbæ, ac confuſio inveherentur in alias quoque dicti Ordinis Provincias, ubi hoc exemplo exacta ſupradictarum Conſtitutionum circa hujuſmodi munera humilitatis vigens obſervantia immutari vellet; ipſi Præpoſitum & Procurator Generales opportunum in præmiſſis remedium, quo univerſi Ordinis prædicti paci & tranquillitati proſpiciatur, dictarumque Conſtitutionum diſpoſitio quoad præfata munera humilitatis in omnibus illius Provinciis æqualiter ſervetur, a Nobis adhiberi ſummopere deſiderent; Nos eorumdem Præpoſiti & Procuratoris Generalium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, reſolutionem ſupradicti Capituli Generalis, expeditaſque ſuper illius confirmatione Benedicti Prædeceſſoris literas præfatas cum omnibus & ſingulis in eis contentis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & confirmamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus. Decretum vero per Auditorem ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris editum, ſicut præmittitur, revocamus, ac e medio tollimus. Declarantes tamen reſolutionem Capituli Generalis, & literas præfatas ita juxta dicti Ordinis Conſtitutiones accipiendas, atque intelligendas fore, ut omnibus ipſius Ordinis Fratribus communes ſint, ac eſſe cenſeantur, & tam Chorales cujuſvis ſtatus, gradus, & conditionis exiſtant, quam Donatos complectantur, atque munere humilitatis exerceri debeant ab iis, quos a ſuis Superioribus, quacumque pro tempore occurrente neceſſitate vel occaſione, ad illa gerenda deputari, vel in tabella, per Suppriorem ſecundum Rubricam Ordinis prædicti fieri ſolita, deſcribi contigerit: Ipſiſque propterea Superioribus, ac Supprioribus harum ſerie præcipimus, ut in demandandis ejuſmodi muneribus humilitatis, & in conficienda tabella præfata, pari diſcretione & charitate erga Fratres Donatos utantur, qua utuntur in Clericos ſeu Chorales: & ſicuti his dicta munera injungere, eoſve in tabella deſcribere non conſueverint, quando aliis laborioſis ac extraordinariis occupationibus deſtinentur, ita quoque agant cum

Hæc vero exceptio nimium vaga cum eſſet;

Capituli Generalis lau lata reſolutio,

Ac Benedicti PP. Literæ confirmantur;

Cum irritatione dicti Decreti Auditoris Benedicti XIII.

Et cum declaratione, quod ad eadem obeunda officia ſinguli Ordinis Fratres teneantur.

Digitized by Google

cum Donatis, qui id genus occupationes, ſive ratione proprii officii ſive alterius negotii, aut miniſterii ſibi commiſſi ſubire debuerunt: volentes & ſtatuentes, quod quemadmodum obligatio omnes tenet, ac æque Clericis quam Donatis impoſita reperitur, æqua quoque ſit & ſervetur inter omnes diſcretionis ratio ſine differentia inter Clericos & Donatos hujuſmodi. Ac decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inconcuſſe obſervari, ac eis reſpective ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentium literarum firmitas.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis Ordinis & Provinciarum ejuſmodi, illorumque Domorum & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Ac obſtantium quorumcumque derogatio.

§.3. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Tranſumptis danda Fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 8. Martii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVIII.

Chriſti Fidelibus Sæcularibus ac Regularibus Hiſpaniarum conceditur recitatio Officii & Miſſæ S. Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis ſecundi & tertii Nocturni.

Dat. die 17. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXigit Apoſtolicæ ſervitutis miniſterium, quod imbecillitati noſtræ committere voluit divina Dignatio, ut pia ſublimorum Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ & propagandæ zelo, aliiſque multiplicibus in Eccleſia Dei meritis conſpicuorum, vota, quibus Beatorum Martyrum, Cæleſtis Hieruſalem Civium, immarceſcibili Gloriæ Corona redimitorum, veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

Exordium.

§.1. Itaque piis chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici precibus, nobis ſuper hoc humiliter porrectis, favorabiliter annuere cupientes de Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus propoſitorum Conſilio, ut in omnibus Regnis & Dominiis ipſi Philippo ſubjectis ſingulis annis Officium diei Feſti Sancti Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis ſecundi & tertii Nocturni tantum, dummodo reliqua ſumantur de communi ſub ritu duplici minori, ſervatis tamen Rubricis, ab omnibus Chriſti fidelibus Sæcularibus & Regularibus utriuſque ſexus recitari, & Miſſa reſpective celebrari poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus.

Philippi Hiſpaniarum Regis preces SS. D. N. porrectæ.

Recitatio Officii S. Antolini conceſſa.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cum obſtantium derogatione.

§.3. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 17. Martii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXIX.

Dat. die 22. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Literæ Proceſſus Sanctiſſimi Domini Noſtri Clemenris Papæ XII. publicatæ die Cœnæ Domini anno 1731.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

PAſtoralis Romani Pontificis vigilantia & ſolicitudo &c.

Cætera conſulta amittuntur cum pluries repetita habeantur in præcedentibus Tomis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo, 11. Kal. Aprilis Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. A. Arch. Theod. Datarius.
F. Card. Oliverius.

Viſa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
N. Stivanus.

Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

XXX.

Dat. die 19. Aprilis 1731. Pontif. An.I.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hoſpitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere poſſint, aut Provinciæ Aſſiſtentes eligi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Decr. Congregationis:

EManavit nuper a Congregatione Vener. Fratrum noſtrorum S.R.E.Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, decretum tenoris, qui ſequitur videlicet. Supplicante Generali Ordinis Hoſpitalarii Sancti H ppoliti Mexici Sacræ Congregationi Epiſcoporum & Regularium pro facultate babendi in ſuis Hoſpitalibus duos Sacerdotes ſui Ordinis, non obſtantibus &c., & annuente ipſa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibuſdam conditionibus, & præcipue, quod Sacerdotes prædicti regulares eligi non poſſint ad Prælaturas Religionis: excepro tamen, quod poſſint eſſe Diſcreti Conventuum, Magiſtri Novitiorum, ac Provinciæ Aſſiſtentes; iterum Orator ipſe dedit preces pro deletione prædictæ exceptionis ab enunciato Decreto.

Ne Sacerdotes hujus Ordinis Prælaturas in eo poſſint obtinere nonnullis exceptis officiis.

Nova Decreti confirmatio:

§. 1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, re mature diſcuſſa, Referente Eminentiſſimo Cardinale Beluga Ponente, benigne reſcripſit = Promoti ad Sacros Ordines non poſſint habere aliquam Prælaturam in Religione, niſi cum Apoſtolica diſpenſatione, juxta decretum Sacræ Congregationis ſub die 30. Septembris 1729., quod iterum confirmatur: ſed tantum eſſe poſſint Diſcreti Conventuum, & Magiſtri Novitiorum; non vero Provinciæ Aſſiſtentes. Romæ die 15. Martii 1731. Card. Franciſcus Barberinus Præfectus. A. Archiepiſcopus Petren. Secretarius = Cum autem, ſicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejuſdem Ordinis nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſe decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſum Priorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis &c excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate prædictæ Congreg. Cardinalium.

Addito quod dd. Sacerdotes, nec Provinciæ Aſſiſtentes eſſe queant:

Quæ omnia per S.S. confirmantur.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum obſervantia.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXI. Con-

XXXI.

Dat. die 9. Maji Anno 1731. Pont. ſui.

Conſtitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a *Scholis piis* nuncupat. facultas aſſeritur tradendi prima rudimenta literarum, diſciplinaſque liberales Latinas & Græcas, atque etiam majores Scientias, adoleſcentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum conſenſu.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

NObis, quibus a Chriſto Domino totius Eccleſiæ cura commiſſa eſt, proba & recta inſtitutio juvenilis in ſanctæ Religionis præceptis, boneſtiſque artibus, teneros adoleſcentium animos imbuens, cordi eſſe debet; unde ad ſummi Dei gloriam plurima & maxima bona in Eccleſiam, totamque Rempublicam Chriſtianam, provenire noſcuntur. Quare ſi pios & doctos Viros, in laudando hujuſmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratiis Apoſtolicis foveri & ornari ſatagentes, nos id agere putamus, quod muneri Noſtro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem præ oculis habemus, maxime convenit.

Cauſæ editæ hujuſce Conſtitutionis.

§.1. Quum ergo Nobis innotuerit, varias, interque ſe diſcrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, præcipuoque Inſtituto Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, in modo & ratione inſtituendi adoleſcentes, illorum curæ commiſſos, eoſdemque in Scholas recipiendi, percrebuiſſe: deque ſtatutis a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædeceſſore Noſtro eidem Congregationi Apoſtolica auctoritate confirmatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam ſub Plumbo quam ſub Annulo Piſcatoris in forma Brevis pro dicta Congregatione editis Apoſtolicis literis, præcipue vero piæ memoriæ Pauli V. iam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriuſque Clementis IX. & X. non una ſententia audiretur; Nos quaſcumque controverſias & diſſentiones, ex hac diſcrepantia opinionum, dictorumque ſtatutorum, ac literarum vario ſenſu ortas, & fortaſſe orituras, pro Noſtri Apoſtolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eoſdem Clericos Regulares ob aſſiduos labores & ſtudia, quæ in proximi bonum & utilitatem impendunt, ſemper proſecuti fuimus, amplius demonſtrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Noſtris,

A SS. D. N. deputata Congregatio:

Proſpero Mareſuſchio, eorumdem Clericorum Regularium Protectore, Leandro de Porzia, & Petro Aloyſio Carafa Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ad rem hanc maturo conſilio examinandam juſſu Noſtro delectis, particularem Congregationem inſtituimus, cui Venerabilem fratrem Archiepiſcopum Nazianzenum, Auditorem Noſtrum, Secretarium aſſignavimus.

§.2. Huic autem Congregationi, præviis facultatibus neceſſariis inſtructæ, commiſimus & mandavimus, ut de omnibus & ſingulis tam in forma Brevis quam ſub Plumbo, eoſdem Clericos Regulares reſpicientibus, Apoſtolicis literis & ſtatutis mature perpenſis, edocti in ſubſequentia Capita ſedulo inquirerent.

Per quam inquireretur.

An hiſce Clericis Grammat., ac Majores Scientias tradere liceat.

Primo: An prædictis Clericis Regularibus in ſuis publicis Scholis præter ſcribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

An Divites, Nobileſque pueros admittere;

Secundo: An Ipſi ad eaſdem ſuas Scholas pueros etiam Divites, Nobileſque admittere poſſint.

Seminaria, & Collegia in curam habere;

Tertio: An in ſuam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem poſſint.

Et Regulares Domos abſq; aliorum Regularium conſenſu condere poſſint.

Quarto quæſitum eſt: An Privilegium Apoſtolicum eis concedendum, ut Regulares Domos ſine aliorum Regularium conſenſu condere poſſint, ubi tamen eis pro numero, a Conſtitutionibus Apoſtolicis præfixo, Religioſis alendis ſufficientes reditus citra mendicandi & quæſtuandi neceſſitatem aliàs ſuppetant.

Ad ſingula Capita reſponſum affirmative.

§.3. Itaque hujuſmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime præteriti habita, dictorum Clericorum Regularium ſtatutis, cæteriſque Romanorum Pontificum in forma Brevis, & ſub Plumbo, varias ob cauſas olim confectis Apoſtolicis literis, quemadmodum præceperamus, diligenter inſpectis & ponderatis, nemine diſcrepante in hanc ſententiam uno ore devenit, quam prædictus Auditor Noſter Archiepiſcopus Nazianzenus die inſequenti Nobis expoſuit.

Ad *primum*, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, Grammaticæ, & Computorum regulas tradere Adoleſcentulis ad formam Conſtitutionum Ordinis ſui: Licere etiam eiſdem Scientias Majores in ſuis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Conſtitutiones Ordinis quoad Scholas minores ſerventur.

Ad *ſecundum*, Eoſdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad *tertium*, poſſe ad formam Capitulorum generalium.

Ad *quartum* pro gratia Privilegii eis concedendi reſponſum eſt, ad formam ſcilicet indulti felicis recordationis Prædeceſſoris Noſtri Clementis PP. IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo conceſſi die 6. Octobris anni 1668.

§.4. Quare Nos prædictos Clericos Regulares ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, illoſque, & eorum quemlibet, a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſve eccleſiaſticis ſententiis,

ceu-

cenſuris, & pœnis, tam a jure quam ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſterent, & ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupradictorum ſtatutorum, & Pauli V. Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., & utriuſque Clementis IX. & X. anteceſſorum Noſtrorum Pontificum Romanorum tam ſub Plumbo quam in forma Brevis editas Literas, eoſdem Clericos Regulares quomodolibet reſpicientes, & quæcumque in Capitulis Generalibus decreta ab eis condita, illorumque omnium & ſingulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, quaſcumque contentiones, diſcordias, & lites, ſi quæ forſan quomodolibet ubivis locorum ſuper hujuſmodi ſtatutorum & literarum Apoſtolicarum interpretatione, & vero ſenſu, contra eoſdem Clericos Regulares exortæ eſſent, & coram quibuſcumque Judicibus introductæ, & indeciſæ pendentes haberentur, aut impoſterum oriri unquam poſſent, ad Nos & Sedem Apoſtolicam avocantes, ac penitus ſupprimentes & extinguentes: ac ſuper eis perpetuum ſilentium imponentes, Motu proprio, ex certa ſcientia, & deliberatione Noſtra, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, de conſilio memoratæ Congregationis Particularis, Decreta ſuperius expreſſa & enunciata, ut deinceps ſemper, ac perpetuo vigeant, & ubique locorum ab iiſdem Clericis Regularibus, illorumque Præpoſito, & Procuratore Generalibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis quibuſcumque obſerventur, Apoſtolica auctoritate confirmamus & approbamus; illiſque Noſtræ firmitatis robur adiicimus, & quatenus opus ſit, quæ in ſupradictis decretis continentur, tam ſcilicet quoad Majorum Scientiarum traditionem, quam quoad admiſſionem Nobilium, ac Divitum Puerorum ad eorum Scholas, quam denique quo ad curam & regimen Collegiorum, Seminariorum, & Convictuum, de novo concedimus, & omni meliori modo, Suprema ac Apoſtolica Poteſtate Noſtra impertimur, omnes & ſingulos tam juris quam facti, & circumſtantiarum defectus, ſi qui in eis quomodolibet intervenisſent, plene ſupplentes.

Quaſcumque lites ſuper his exortas ad ſe avocans, ac dirimens,

Ac Conſtitut. & Decr. eoſdem Clericos Regulares ſuper hoc reſpicientibus robur adiicit SS.D.N.

In ſupradictis Capitib. contenta per eos præſtari poſſe concedit.

§.5. Ne vero in poſterum quiſquam ubivis locorum & gentium contra præmiſſa novas controverſias & diſſentiones excitare, eiſdemque Clericis Regularibus de his moleſtiam aliquam inferre audeat, quæ a dicta Congregatione particulari explicata ſunt, & a Nobis approbata, ac de novo conceſſa, decretiſque prædictis continentur, ſtatutorum & literarum Apoſtolicarum tam ſub Plumbo quam in forma Brevis hujuſmodi, eſſe verum, germanum, ſincerum & indubium ſenſum; idque omne a quibuſcumque etiam ſpeciali nota dignis, & vigore Conſtitutionum Apoſtolicarum, noſtrarumque, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regularum, ſpecialiter & individue exprimendis, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium; necnon etiam Congregationum quorumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jeſu, & cujuſvis alterius Regularis Inſtituti perſonis Regularibus, omnino ſervandum eſſe, neque eiſdem Statutis & Literis Apoſtolicis, ſuperius expreſſis, ullam aliam interpretationem tribui poſſe; neque eiſdem Clericis Regularibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, ex ſuis ſtatutis, literiſque Apoſtolicis, iiſdem conceſſis, præſertim Pauli V. incipientibus: *Ad ea*: Scientias Majores profiteri unquam interdictum, & vetitum fuiſſe; immo etiam in ſuis publicis Scholis eaſdem Scientias Majores adoleſcentibus cujuſcumque Ordinis & Conditionis tradere & perlegere licuiſſe & licere, Apoſtolica auctoritate noſtra decernimus & declaramus.

Et hunc genuinum quarumcumq; Literarum Apoſtolicar. ſenſum fuiſſe & eſſe declarata, cæteris quibuſcumq; ſic intelligendum.

§.6. Denium iiſdem Clericis Regularibus pauperibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, illorumque Præpoſito Generali, & Superioribus quocumque nomine nuncupatis, concedimus, ut ubique locorum, in ſuo tamen ſingulari diſtrictu, Domos & Conventus regulares juxta Concilii Tridentini decreta, pro pueris cujuſcumque Ordinis & Conditionis, in quibuſvis liberalibus diſciplinis Latinis & Græcis, & Scientiis, etiam Majoribus, a ſe inſtituendis, Collegia, Seminaria, & Convictus ex ſola licentia Ordinariorum, nulloque aliarum perſonarum cujuſvis Ordinis, etiam Mendicantium, & cujuſcumque Congregationis Clericorum Regularium, etiam Societatis Jeſu, requiſito conſenſu, condere, fundare, & erigere, libere & licite poſſint & valeant, etiam non ſervata diſtantia, quæ ab anteceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus ad centum & quadraginta cannas, ſive aliud plus minus accuratum ſpatium ab uno ad aliud Religioſorum hominum Cœnobium ſeu Conventum, ſervanda præſcribitur; dummodo tamen reditus ad alendum Religioſorum numerum, eis in Conſtitutionibus Apoſtolicis præſcriptum citra neceſſitatem mendicandi & quæſtuandi, ut præfertur ſufficientes eis ſuppetant, dicta auctoritate noſtra præſentium tenore licentiam & facultatem perpetuo impertimur.

Iiſdem Collegia, ac Domos tum Regulares tum ad Juvenes alendos, Majoribuſque imbuendos literis erigere prævio Ordinarii tantummodo conſenſu fundare &c. concedit.

§.7. Vulumus autem has literas noſtras, & in eis contenta quæcumque, ſemper & perpetuo validas & efficaces eſſe & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; atque ab omnibus & ſingulis, ad quos quomodolibet nunc pertinet, & impoſterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter obſervari debere; nullove unquam tempore ex quocumque capite vel cauſa, quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod cujuſcumque Ordinis Mendicantium, alteriuſve Regularis Inſtituti, etiam individuam & expreſſam mentionem requirentis, Superiores, vel alii quicumque, in præmiſſis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex cauſa, vigore privilegiorum eis & eorum cuilibet ab Apoſtolica Sede conceſſorum, jus vel intereſſe habentes, aut ſe habere prætendentes, illis non conſenſerint, neque ad id vocati, citati, nec auditi unquam fuerint: & cauſæ, propter quas hæ noſtræ Literæ prodierint, adductæ, forſan comprobatæ & verificatæ non eſſent, de ſubreptio-

Præſentium literarum firmitas, perpetuaque ac inviolabilis obſervantia.

reptionis vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſive intentionis noſtræ, aut quolibet alio, quantumvis ſubſtantiali inexcogitato, ac ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirente, defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controverſiam vocari, vel ad viam & terminos juris, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ quodcumque remedium impetrari, ſive etiam motu ſimili conceſſo & impetrato, uti vel juvari poſſint. Neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſve contrariis diſpoſitionibus, per Nos etiam, ac ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices: etiam motu pari, ſive etiam Conſiſtorialiter, ac ſub quibuſvis tenoribus & formis, clauſulis & decretis, etiamſi de iiſdem præſentibus literis, earumque omni tenore ac data, ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis & conceſſis, ac faciendis & concedendis, comprehendi, decernimus; ſed ſemper eas excipi, & quotieſcumque prodierint, in priſtinum ac validiſſimum, inque eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutæ, repoſitæ, & plenarie reintegratæ cenſeantur, ac de novo ſub quacumque etiam poſteriori data per dictos Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, quandocumque eligenda, eas conceſſas eſſe & fore cenſeri volumus; ſicque, & non aliàs, in præmiſſis omnibus & ſingulis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, honore, & privilegio fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere, præcipimus; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obſtantium derogatio.

§.8. Non obſtantibus noſtris, & Cancellariæ noſtræ Regulis de jure quæſito non tollendo, deque gratiis non concedendis *ad inſtar*; necnon piæ memoriæ Clementis IV. Xiſti IV. Julii II. & Clementis VIII. incipientibus: *Quoniam ad Inſtitutum*; ac dicti Gregorii, incipientibus: *Quum aliàs*, atque Urbani prædicti, incipientibus: *Romanus Pontifex*, aliorumque anteceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, & quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus & privilegiis, quibus cavetur expreſſe, ne aliæ Domus Regulares ſeu Monaſteria, Regularibus Fratrum Mendicantium Domibus, Cœnobiis, Conventibus, & Monaſteriis adjacentia, niſi ad centum & quadraginta cannas, ſuæ aliud plus minus accuratum ſpatium, fundari & erigi poſſint; nec pro hujuſmodi fundationibus, & erectionibus, locorum Ordinarii in Civitatibus & locis, ſuæ Ordinariæ Juriſdictionis ſubjectis, niſi vocatis & auditis aliorum, in iiſdem Civitatibus & locis exiſtentium Conventuum Prioribus & Procuratoribus, & aliis intereſſe habentibus, & cauſa cognita, ſervatis ſervandis, prius conſtiterit in iiſdem Civitatibus & locis novos Conventus erigendos, ſine ullo aliorum detrimento, commode ſuſtentari poſſe, licentiam impertiantur; licet etiam in contrarium præmiſſorum exiſterent indulta & literæ Apoſtolicæ eorumdem Mendicantium, & cujuſvis Congregationis Clericorum Regularium, alteriuſve Regularis Inſtituti, etiam ſpecialiter & individue exprimendi, quæ pluries conceſſæ, approbatæ, & innovatæ eſſent; necnon ejuſdem Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, etiam confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis prædictis & conſuetudinibus.

§.9 Quibus omnibus & ſingulis, quamvis pro eorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, aut quævis expreſſio facienda, ſive aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſe, illorum tenores bis noſtris pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia, & deliberatione, & poteſtatis plenitudine, ad præmiſſorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſive exemplis, etiam typis impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, Præpoſiti Generalis munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ iiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, adhiberetur.

Tranſumptorum fides.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, decreti, declarationis, conceſſionis, impartitionis, derogationis, & voluntatis infringere vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Solitæ concluſiones.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo Kal. Maji Pontificatus Noſtri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Viſa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

XXXII.

Dat. die 2. Maji Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali ſubjiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejuſdem Conventus ſtudiorum cauſa tranſeundi.

Innocentius XII. Conſtitut. dat. die 14. Junii 1695. in Bullar. num. CV. Congregationem hanc erigens, eam Magiſtro Generali immediate ſubjectam voluit melioris diſciplinæ ſervandæ cauſa, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios tranſeundi Conventus, prout infra.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem ſalubrem directionem ac felicem progreſſum ex injuncto ſibi Apoſtolicæ ſervitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex cauſis deſuper a Prædeceſſoribus ſuis ſtatuta comperit, ipſa ſubinde experientia ſuadente, ac majoribus de cauſis interdum immutat & revocat: aliaſque in eis officii ſui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite penſatis, in Domino expedire arbitramur.

Innocent. XII erectas a ſe S. Sabinæ in Lombardia, ac S. Marci Rom. Provincias ab omni Priorum Provincialium juriſdictione exemit:

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædeceſſor Noſter regularem diſciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romana Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, adſpirante ſuperni favoris auxilio, provecta, Eccleſiam Domini uberioribus in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apoſtolica benignitate excolere cupiens, de tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper diſciplina Regulari ejuſmodi deputatorum conſilio, per ſuas in ſimili forma Brevis die 14. menſis Junii 1695. expeditas literas, diverſos in eiſdem literis expreſſos Conventus utriuſque Provinciæ prædictæ, illorumque Fratres & perſonas cum omnibus & ſingulis eorum juribus, membris, & pertinentiis univerſis ab omni & quacumque juriſdictione, ſuperioritate, correctione, viſitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore exiſtentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujuſmodi tam in ſpiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipſoſque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam ſcilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ reſpective Provinciarum nuncupandas, quæ pro tempore quoque exiſtenti Magiſtro Generali dicti Ordinis immediate ſubjacere deberent, itidem perpetuo erexit & inſtituit; in quibus quidem Conventibus, ad iſtas Congregationes ſic erectas & inſtitutas tunc ſpectantibus, & qui deinceps ſpectarent, Fratres omnes ad Regulæ, quam profeſſi fuiſſent, præſcriptum vitam inſtituere & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & veſtitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris itidem noſtri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter obſervare omnino tenerentur: utrique vero Congregationi præfatæ de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus e Conventibus illius Congregationis, cui is præficiendus foret, qui illam adjuvante Domino proſpere dirigere valeret, quique in Conventibus ejuſmodi ſaltem per ſeptennium exactæ regularis obſervantiæ ſpecimen dediſſet, &, quantum fieri poſſet, alicui ex illis præfuiſſet, ab ipſo Magiſtro Generali de biennio in biennium provideretur, iſque eamdem prorſus juriſdictionem & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres ſuæ Congregationis, quam ſecundum Apoſtolicas, ac dicti Ordinis Conſtitutiones habent Priores Provinciales in ſuis reſpective Provinciis: vetuitque, ne Fratribus Congregationum prædictarum facultas tranſeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & aliàs, prout uberius continetur in ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris literis, quæ plenariæ executioni ſucceſſive demandatæ, & exacte obſervatæ fuerunt per ſpatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione præfata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate ſervantur: ex eo autem tempore ſatis omnibus notum perſpectumque eſt, quantum antiqua regularis diſciplina, quoad ea potiſſime, quæ communem Religioſorum vitam ab omni vel ſpecie proprietatis plane alienam attinent, in utraque Congregatione hujuſmodi cum non minori univerſi Ordinis prædicti decore, quam fidelium ædificatione, ſuſceperit incrementi ac firmamenti. Poſtmodum vero piæ mem. Benedictus PP. XIII. etiam Prædeceſſor Noſter, qui dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in eorumdem Fratrum Prædicatorum Ordini, dum in minoribus conſtitutus eſſet, nomen dederat, ac Religionis moribus & inſtitutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque proſequebatur, regularem obſervantiam in præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ florere quidem agnoſcens, ſed per novam illam regiminis formam ab ipſo Innocentio Prædeceſſore inductam, potius intra ejuſdem Congregationis fines concluſam, quam ad totius Provinciæ Lombardiæ prætenſæ utilitatem amplificatam fuiſſe reputans, ipſam Regularem obſervantiam ad univerſam Provinciam hujuſmodi dilatandi deſiderio, Conventus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, eorumque Fratres denuo ſuppoſuit juriſdictioni, curæ, & poteſtati Prioris Provincialis Provinciæ Lombardiæ, ac ſi præfatæ Innocentii Prædeceſſoris literæ editæ non fuiſſent, & ſicuti dicta Provincia Lombardiæ in plures Regiones, quas Quartaria appellant, partita reperitur, ac ſingulis Regionibus Vicarius præficitur, qui abſente Priore Provinciali ſubjectis ſibi Conventibus advi-

Deſignandoque a Magiſtro Gen. Vicario ex Fratribus earumdem Congr. ſubjecit.

Statuta ab Innocentio PP. pro diſciplina, ac regimine earum Congr. ſemper ſervata:

Ex illorum autem obſervantia magnum univerſo Ordini decus, & incrementum.

Bened. XIII. bene ſibi viſis ex cauſis Conventus Congregat. Lombardiæ Priori Provinciali ſubeſſe voluit.

advigilet, proſpiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen retenturam, in qua Conventus ipſius Congregationis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius præponeretur, variaſque præſcripſit Regulas, quas propagationi ejuſdem obſervantiæ in tota Provincia hujuſmodi accomodatas fore cenſuit: & inter alias, quod ubi in dicta nova Regione Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religioſorum ſtudentium, ii in alios Provinciæ prædictæ Conventus literarum ſtudiis deſtinatos per eumdem Priorem Provincialem mitti valerent, dummodo in hiſce Conventibus vigeret obſervantia, per Congregationem diſciplinæ Regulari præpoſitam approbata: quodque Fratres ipſius novæ Regionis in Priores, Lectores, Concionatores & Magiſtros Novitiorum in aliis ejuſdem Provinciæ Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia aſſumi poſſent, ratus hoc modo priſcæ Regularis obſervantiæ ſpiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffuſum & auctum iri; & alias, prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. deſuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Prædeceſſoris literarum hujuſmodi tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Qualo detrimentum ſtrictiori Congr. hujuſce diſciplinæ afferre poſſit Priorum Provincialium indulgentia;

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem unum & eumdem uterque laudatus Prædeceſſor ſibi propoſitum fixumque habuerunt, exactiſſimam nimirum diſciplinam Regularem in dicta Provincia Lombardiæ confovendi & propagandi, melius cumulatiuſque obtineri valeat ex iis, quæ per memoratum Innocentium Prædeceſſorem diſpoſita fuerunt, nedum quia illa ejuſdem diſciplinæ augmentum in utraque Congregatione præfata egregie juviſſe, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commiſſi ſibi Gregis forma eſſe debeat, unde ſubditi normam vivendi ſumant, id ſane ſperari poteſt, ſi dicta Congregatio Sanctæ Sabinæ a Vicario ſuo Generali, qu arctius illius Inſtitutum profeſſus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; ſecus vero ſi regatur per prædictum Priorem Provincialem, qui mitius Inſtitutum ſequitur, adeoque Religioſis ipſius Regionis Sanctæ Sabinæ aſſiduo ſeverioris vitæ exemplo non valebit prælucere; præterquam quod magis ad progreſſum diſciplinæ conferre dignoſcitur difficultas in permittendo Fratribus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ egreſſum ex ipſa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Prædeceſſorum præfatorum eiſdem Fratribus attributa, libere tranſeundi ad alios dictæ Provinciæ Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorum munere non fungentes, a Religioſis exigere, nec tenere poterunt, ut ſtrictiorem, quam profitentur, obſervantiam quoad vitam communem, abſtinentiam ab eſu carnium, jejunia, ſilentium, & id genus alia amplectantur, quinimo inde eveniret, quod Fratres dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, proprias ſui Inſtituti obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo ſenſim ſine aliorum utilitate ac profectu deſciſcerent, ſicque cum totius Provinciæ detrimento antiquus diſciplinæ cultorum numerus potius imminueretur, quam augeretur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Prædeceſſoris diſpoſitio, illiuſque executio magis conformis conſentaneaque videatur menti præfatæ Congregationis, præpoſitæ eidem diſciplinæ Regulari, utpote quæ ad illam inſtaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam deſtinando aliquot Conventus in ſingulis Provinciis Religioſorum Ordinum, in quibus Regulæ puritas, ac vita communis exacte retinerentur & ſervarentur; ac unde Religioſi ad alios Conventus, ubi talis diſciplina non vigeret, tranſire non poſſent; ſicuti ex decretis per ejuſmodi Congregationem, alias ſuper hac re editis, apparet.

Ac præſertim ſi Fratribus liberum ſit ad alios Provinciæ Conventus tranſire:

Benedicti PP. Literæ revocantur.

Hinc eſt, quod Nos præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, illiuſque Conventuum ac Fratrum felici proſperoque ſtatui & regimini, religioſæque paci & tranquillitati, quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter providere cupientes, dictoſque Fratres ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, præmiſſis aliiſque juſtis ac rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus, adducti, ac motu proprio & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſupradictos Benedicti literas cum omnibus & ſingulis in eis contentis, harum ſerie revocamus, viribuſque & effectu penitus & omnino vacuamus, illas vero Innocentii Prædeceſſorum, ac in eis pariter contenta quæcumque, prout eamdem Congregationem Sanctæ Sabinæ concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & ſingulos Conventus, quos dicta Regio Sanctæ Sabinæ de præſenti complectitur & obtinet, & ii quos alios ab ipſa Congregatione S. Sabinæ in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Innocentianæ confirmantur, priſtinoque roburi(?) reſtituuntur.

Statuta in hiſce Sanctiſſimi D. N. Literis perpetuo obſervari præcipiunt.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis & dignitatis exiſtant; aliive quilibet, etiam ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis legitima juridica & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite,

etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ad viam ſeu terminos juris vel Conſtitutionum dicti Ordinis reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari & adimpleri; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis, quæ in eiſdem Innocentii Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Quibuſcumque non obſtantibus.

§.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides Tranſumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII.

Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Suæ.

Dat. die 18. Maji 1731. Pontif. An.I.

Huic ſimiles ſunt Conſtitut. a Prædeceſſoribus Pontificibus editus, ad ſuæ Cappellæ Cappellanos ornandos privilegiis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRata familiaritatis obſequia, quæ dilecti filii Franciſcus Velli Præneſtin. Baſilicæ S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Sæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Angeli in Foro Piſcium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Soran., Dominicus Antonius Carlucci Peruſin., Franciſcus Feliciani pariter Romanus, Franciſcus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Diœceſis, Presbyteri, moderni Cappellæ Noſtræ Pontificiæ Cappellani, familiares Noſtri, Nobis & Apoſtolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc ſolicitis ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum perſonas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum teſtimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc eſt, quod Nos volentes illas ſpecialibus favoribus & gratiis &c.

Quæ ſequuntur lege in laudatis Conſtitutionibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 18. Maii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIV.

Confirmatur Decretum Magni Magiſtri, & Conſilii Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, quo nonnulla ſtatuuntur ad abuſus tollendos in exmutitione Commendarum ejuſdem Ordinis, earumque conceſſione.

Dat. die 18. Maji 1731. Pontif.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

MIlitantis Eccleſiæ regimini divina diſpoſitione præſidentes, illa, quæ pro felici, & proficua Dignitatum, & Muoerum eccleſiaſticorum quorumcumque, & præſertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicæ Chriſtianæ operam navantium, proviſione, ac præcavendis litibus & controverſiis, quæ ſuboriri poſſent, provide prudenterque declarata & decreta fuiſſe noſcuntur, ut firma atque illibata permaneant, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Exordium.

§.1. Ex-

Cauſæ edit. Decret. a Conſilio Hoſpitalis &c.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magiſter, & Conſilium Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quod ipſi ad tollendos abuſus, qui introducti fuerant in proviſionibus Dignitatum & Præceptoriarum ſeu Commendarum dicti Hoſpitalis, de quibus aliqui ſtatim poſt ſmutitionem, quæ aliud non eſt, quam pura nominatio, ſibi jus eſſe diſponendi, ſeu novam ſmutitionem petendi in caſu obitus ſeu ceſſionis, aut reſignationis nominatorum, exiſtimabant, etiamſi jus ſtabile in illis minime acquiſiviſſent, adeoque ob defectum eorumdem nominatorum ante collationem, ſeu adjudicationem Dignitatum & Præceptoriarum ſeu Commendarum hujuſmodi, ſic ſmutitarum, uti vacantes conſiderari nequirent, noviſſime declarationem & decretum, nemine diſcrepante, ediderunt, tenoris ſequentis videlicet = Fr. Dominus Antonius Manuel de Vilhena &c. Magiſter &c. Notum facimus & atteſtamur, qualiter infraſcriptum Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria Noſtra conſervat., cujus tenor &c. = Die 15. menſis Martii 1730. *ab Incarnatione* = Eminentiſſimus & Reverendiſſimus D. Magnus Magiſter, & Ven. Conſilium juſtis de cauſis moti, ac menti ſtatutorum, & ordinationum Capitularium inhærentes, cum ſuffragiorum ſcrutinio, nemine diſcrepante, declaraverunt & decreverunt, ut quotieſcumque in Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exmutitionem alicujus Dignitatis vel Commendæ, favore Fratris Antiaui capacis ob concurrentium pluralitatem deventum fuit, ad novam Dignitatis ſeu Commendæ hujuſmodi exmutitionem nullo quæſito colore, ingenio, vel cauſa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius reſignationem ab Eminentia Sua admitti valeat; quin potius alteri ex concurrentibus per Venerandum Concilium adjudicata extiterit; & ſubinde per illius ceſſum vel deceſſum, ſive privationem vacaverit; tunc enim, adepto ſcilicet certo titulo, novam veramque vacationem induci, ac novæ exmutitioni locum eſſe dixerunt, ſicque, & non aliter ſervari mandaverunt. = Et quia ita ſe habet veritas &c. Datum Melitæ in Conventu noſtro die 15. menſis Martii 1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Frater Emanuel Pinto Vice-Cancellarius = Loco ✠ ſigilli magiſtralis =.

Decretum Conſilii.

Magni Magiſtri, ac Conſilii expoſtulatio pro Decr. hujus Apoſtolica aſſequenda confirmatione.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes, declarationem & decretum prædicta, quamvis æquiſſima, ac inſimul etiam valida & inviolabilia, utpote ſtabilimentis & ordinationibus Capitularibus conformia ſint, nihilominus illa ad majorem cauthelam vim & ſecuritatem ad ejuſmodi abuſus eradicandos Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ robore communiri ſummopere deſiderent; Nos Magnum Magiſtrum, & Conſilium prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, declarationem & decretum Magni Magiſtri, & Conſilii prædictorum, facta ut præfertur, cum omnibus & ſingulis in eis expreſſis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Quæ eis conceduntur.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Magnum Magiſtrum, & Conſilium, aliaque Tribunalia quæcumque Hoſpitalis prædicti, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Sicque ſemper ubique ſervari præcipitur.

§ 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon dictorum Hoſpitalis Linguarum, & Prioratuum etiam juramento; confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Maji 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Epiſcoporum & Regularium, Procuratori Provinciæ Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia concedens Inſtitutionem Collegii Miſſionariorum ejuſdem Ordinis in Conventu Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Uſſellen. Diœceſis.

Dat. die 18. Maji 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Per Provincialem hujuſce Provinciæ expoſtulata.

NUper pro parte dilecti filii Bonaventuræ a Mirabili, Miniſtri Provincialis Provinciæ Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum

Digitized by Google

Collegii inſtitutionis confirmatio.

trum Sancti Franciſci de Obſervantia nuucupatorum, Nobis expoſito, quod ipſe ex unanimi totius Diffinitorii ejuſdem Provinciæ conſenſu, Conventum Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Uſſellen. Diœceſis ſignandum decreverat, ut juxta indulta Apoſtolica, & normam a ſe. re. Innocentio Papa XI. prædeceſſore Noſtro præſcriptam, Collegium Miſſionariorum Fratrum dictæ Provinciæ inibi inſtitueretur, magnum inde ſperans animarum fructum & emolumentum; ideoque tam ſuo, quam cummiſſæ ſibi Provinciæ nomine Nobis ſupplicato, ut Collegium hujuſmodi inſtitutionem permittere, ac deſuper beneplacitum Noſtrum concedere de benignitate Apuſtolica dignaremur; Nos ſupplicem libellum, Nobis ſuper præmiſſis porrectum, infraſcriptæ Congregationi Cardinalium remiſimus; Ipſa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentiſſimurum & Reverendiſſimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus Noſter ſupplices preces benigne remiſit, attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re undique mature diſcuſſa, referente Eminentiſſimo Cardinali Belluga Ponente, benigne decrevit pro gratia, ſervatis tamen diſpoſitis in Brevibus Ven. Innocentii XI. ſuper fundatione Collegiorum Miſſionum, & Sa. me. Benedicti XIII. incipien. *Nuper pro parte &c.* die 6. Septembris 1728., & Decreto ipſius Sacræ Congregationis diei 24. Januarii 1727. Romæ die 6. Aprilis 1731. I.A. Card. Davia. A. Archiepiſcopus Petren. Secretarius. Loco ✠ ſigilli.

Supplex Libellus S. Congregat. Epiſc. & Regul. remiſſus.

Congregationis Decretum.

§.1. Cum autem, ſicut dictus Bonaventura Miniſter Provincialis Nobis denuo exponi fecit, ipſe Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret, Nos ipſum Bonaventuram Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favuribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam Juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVI.

Confirmatur Decretum Capitnli Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini, Excalceatorum nuncupatorum ſuper ſeparatione & diſmembratione decem Conventuum a Provincia Rnmaua, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi offici Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus modernus Procurator Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, Diſcalceatorum nuncupatorum, quod in proximo præterito Capitulo Generali in hac alma Urbe Noſtra ſub præſidentia dilecti filii Noſtri Joſephi Renati S.R.E. Presbyteri Cardinalis Imperali nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectnris, celebrato, a Diffinitorio Generali ipſius Congregationis ob juſtas & graves rationes ad inſtantiam Prioris Provincialis Provinciæ Romanæ, ejuſque Deſiniturii Provincialis, ab hac Provincia decem Conventus in Ducatu Ferrarien., Piceno, & in Civitate Adriæ poſiti, qui cum aliis decem in Urbe prædicta, Tuſcia, Umbria, & Latio reſpective ſitis, eamdem Provinciam Romanam conſtituebant, ſejuncti & ſeparati, & in unam novam Provinciam Congregationis hujuſmodi Ferrariæ & Piceni nuncupandam, quæ omnibus gratiis, facultatibus, & privilegiis, aliis Provinciis prædictæ Congregationis competentibus, frui & gaudere debeat, erecti fuerunt; & inſuper in eodem Deſinitorio Generali

Per Diffinitorium Generale decem Conventus a Provin. Rom. ſejuncti:

Novaque Ferrariæ & Piceni Provincia conſtituta.

Digitized by Google

Novumque Secret. Definitorii, & Capituli Generalis creatum officium.

nerali decretum fuit, quod impoſterum præter octo Officiales Generales memoratæ Congregationis unus novus Officialis Generalis addatur, qui ſit Secretarius Definitorii, & Capituli Generalis, aſſumendus pro hac prima vice a dicta nova Provincia Ferrariæ & Piceni, & ſubinde ſucceſſive ab aliis Provinciis: reſervato deſuper in omnibus Noſtro, & hujus S. Sedis beneplacito; & aliàs, prout plenius continetur in ipſius Definitorii Generalis decreto, tenoris qui ſequitur videlicet: Ad humillimas preces Patris Provincialis, ejuſque Definitorii Provinciæ Romanæ, petentium ex viginti Conventibus hinc inde diſperſis, multumque ad invicem diſtantibus, quibus ad præſens integratur dicta Provincia Romana, pro feliciori ejuſdem regimine, Conventuum minori diſpendio, Religioſorumque quiete, aliiſque urgentibus cauſis, disjunctis ac diſmembratis decem Conventibus, ſitis in Ducatu Ferrarienſi, Piceno, & Civitate Adriæ, aliam inſtitui novam Provinciam, nuncupandam Ferrariæ & Piceni, ſeparatam a dicta Provincia Romana, remanenda ex aliis decem Conventibus, nempe duobus Romanis, tribus in Tuſcia, duobus in Umbria, necnon Circuli S. Gregorii, & Fruſinonis: Super quibus PP. Definitorii Generalis, maturę perpenſis adductis rationibus, & conſideratis conſiderandis, Ad majorem Dei gloriam decreverunt, ut infra, reſervato tamen ſuper omnibus & ſingulis beneplacito Apoſtolico, videlicet: Quod deinceps Conventus Sancti Joſephi Ferrariæ, SS. Auguſtini & Mauri Comacli, S. Joannis Bondeni, S. Laurentii Aquævivæ, S. Mariæ Miſericordiarum Firmi, Sancti Angeli Cuſtodis Aſculi, S. Joſeph Maceratæ, S. Nicolai Laureti, S. Auguſtini Oppidi S. Martini, & Sancti Spiritus Adriæ ſint ſeparati, ſicut de facto ſeparant & diſmembrant a decem Conventibus ſupra indicatis Provinciæ Romanæ; Et præfati decem Conventus nominatim expreſſi in Ducatu Ferrarienſi, Piceno, & Adriæ erigantur, ſicut de facto erigunt, in novam Provinciam nuncupandam Ferrariæ & Piceni, diſmembratam & ſeparatam a prædicta Provincia Romana cum omnibus gratiis, privilegiis, & facultatibus, aliis reſpective Provinciis competentibus: & præcipue, ut regatur a ſuo particulari Provinciali contradiſtincto a Provinciali Provinciæ Romanæ, eligendo poſtquam Sanctiſſimus dignabitur præfatam diſmembrationem & inſtitutionem novæ Provinciæ auctoritate Apoſtolica approbare & confirmare, a Diffinitorio Generali unà cum quatuor Definitoribus Provincialibus, ſeptimo Vocali, & Secretario pro hac prima vice, duraturis uſque ad primum Capitulum Provinciale; Impoſterum vero a Capitulo Provincali, vel Definitorio Provinciali reſpective. Cui Provinciali pro tempore Ferrariæ & Piceni, competat jus congregandi Capitulum Provinciale in aliquo Conventu ſuæ Provinciæ, à Definitorio Provinciali deputando: necnon Definitorium Provinciale convocare: ad Capitulum Generale cum duobus diſcretis Generalibus, in Capitulo Provinciali electis, ſuffragaturus accedere: aliaque omnia peragendi, quæ aliis Provincialibus competunt. Cæterum PP. Definitorii volunt & declarant, Provinciam Romanam licet ſegregatam a præfatis decem Conventibus, remanere cum ſuis privilegiis, juribus, & pertinentiis, ſine ullo præjudicio, ac ſi ſupradicta ſeparatio facta non fuiſſet. Et ut pro bono pacis & juſtitiæ in electione Officiorum Generalium æquitas ſervetur, reſervato pariter beneplacito Apoſtolico, PP. Definitorii Generalis decernunt, ut in futurum præter octo Officiales Generales Congregationis, videlicet Vicarium Generalem, Procuratorem Generalem, quatuor Diffinitores Generales, & duos Viſitatores Generales, alter Officialis Generalis novus ſuperaddatur, qui ſit Secretarius Diffinitorii, & Capituli Generalis, cum voto in Capitulo Generali, & loco præcedentiæ ante Secretarium Generalem, & Socium Vicarii Generalis, ſeu Socii Vicarii Generalis; ita tamen, ut in hac prima electione aſſumatur ex Provincia noviter erecta Ferrariæ & Piceni, & deinceps ex aliis ad præſcriptum Turni renovandi cum incluſione memoratæ novæ Provinciæ; Declarantes tamen, Officiales præſentes, Priores ſcilicet, Superiores, & cæteros Officiales ad præſens exiſtentes in Conventibus, ſæpedictæ novæ Provinciæ aſſignatis, uſque ad primum Capitulum Provinciale poſt biennium celebrandum in eorum reſpective Officiis permanere: Tribuentes plenam facultatem prædicto Definitorio Generali annuali celebrando, cætera diſponendi & ſtabiliendi, quæ in Domino judicaverint expedire, ad quamlibet confuſionem removendam, tam in aſſignandis Religioſis ſive Sacerdotibus ſive Clericis ſive Converſis pro utraque Provincia ſufficientibus, quàm in aliis quibuſcumque, quæ ad ſtabilimentum & quietem earumdem proficere poſſint; Quod totum fuit per vota ſecreta, nemine diſcrepante, approbatum; Fr. Joſeph Maria a S. Paula Vic. Generalis: Fr. Euſtachius a S. Martino Secretarius Generalis.

Decret. Diffinitorii Gen.

Conventus novam Provinciam conſtituentes.

Procuratoris ejuſdem expoſtulatio pro Apoſt. obtinenda confirmatione.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Procurator Generalis præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret; Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuentes, eumque ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſeparationem & diſmembrationem prædictorum decem Conventuum a Provincia Romana, & erectionem in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, a prædicto Capitulo Generali factas, ut præfertur, expeditumque deſuper illius decretum præinſertum cum omnibus & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confir-

Quæ conceduntur.

firmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: Prætcrea primo proximo Definitorio Generali, in Conventu Jeſus Mariæ de eadem Urbe habendo, pro hac prima vice Priorem Provincialem novæ Provinciæ Ferrariæ & Piceni hujuſmodi eligendi, ſeu præſentem Provincialem Provinciæ Romanæ, ejuſque Secretarium Provincialem natione Ferrarienſes transferendi; necnon quatuor Definitores Provinciales, & ſeptimum vocalem Definitorii Provincialis pariter eligendi, aliaſque diſpoſitiones & ordinationes utiles & neceſſarias pro ſtabilienda dictæ novæ Provinciæ quiete, faciendi, plenam & amplam facultatem auctoritate & tenore prædictis concedimus & impartimur;

Clauſulæ,

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ Romanæ ac Congregationis & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVII.

Confirmatur quædam Conſtitutio circa publicum Archivum Regiminis Bononien. cum declaratione, quod Eccleſiaſtici Sæculares & Regulares, ac ſinguli totius Legationis Notarii, ſub eadem comprehendantur.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Conſtit. pro bona Archivi directione a Card. de Abdua editum.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Virorum Reformatorum ſtatus libertatis Civitatis noſtræ Bononien. fel. rec. Benedicto XIII. Prædeceſſori Noſtro expoſito, quod cum dudum bon. mem. Ferdinandus, dum viveret, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Abdua, in Civitate & Comitatu Noſtris Bononien. Sedis Apoſtolicæ tunc temporis de Latere Legatus, ad tollendos multiplices abuſus, qui in publicum ejuſdem Civitatis Archivum irrepſerant, novam pro bona ipſius Archivi directione edidiſſet conſtitutionem, illi hac in re aſſentientibus exponentibus prædictis, qui, ut Conſtitutio hujuſmodi omnes & ſingulas perſonas, Legationi Bononien. ſubjectas, arctius ligaret, a rec. mem. Clemente Papa XI. Prædeceſſore Noſtro poſtulaverant, quatenus illam Apoſtolicæ confirmationis præſidio roborare dignaretur; verum, quia tali confirmationi ſe ſe oppoſuerat Collegium Tabellionum ſeu Notariorum publicorum dictæ Civitatis, qui ſua privilegia & prærogativas exinde lædi cauſabantur, memoratus Clemens Prædeceſſor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ut eamdem Conſtitutionem illiuſque tenorem examinarent, ac jura Collegii eorumdem Tabellionum audirent, deputaſſet: dictique Prælati poſt negotium mature diſcuſſum cenſuiſſent, ac ipſi Clementi Prædeceſſori retuliſſent, Conſtitutionem prædictam approbari poſſe cum certis tamen declarationibus & modificationibus, quæ utpote ejuſdem Conſtitutionis deſtructivæ, dictis Exponentibus haud acceptæ probatæque fuerant: interimque enarrati abuſus magis in dies invaleſcerent, propterea quod præfata Conſtitutio minime obſervaretur; Ven. Fr. noſter Thomas Epiſcopus Prænestin. dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ruffus nuncupatus, dum Legati hujuſmodi munere in eiſdem Civitate & Comitatu Bononien. fungebatur, Conſtitutionem prædictam ita reformare, moderari, ac temperari ſtuduerat, ut Collegio eorumdem Tabellionum quæcumque quærendi & reclamandi occaſio tolleretur, prout re ipſa præſtiterat, Conſtitutionem prædictam ſubinde approbante, atque per publicum Inſtrumentum acceptante Collegio dictorum Tabellionum: & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod, ceſſante tunc quacumque oppoſitione & contradictione, ſupradicti Exponentes Conſtitutionem hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis robore muniri deſiderabant;

Propugnante Tabellionum Collegio,

Clemens XI. Particularis Congr. commiſit examini;

Reſpondit que Congregatio; approbari poſſe Conſtitutionem cum non nullis modificationibus.

Eamdem itaque modificatam.

bant : Ipſe Benedictus Prædeceſſor, ſupplicationibus eorumdem Exponentium, ſibi ſuper boc humiliter porrectis, inclinatus, per ſuas in ſimili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas literas prædictam Conſtitutionem a præfatis Ferdinando editam, & Thoma Epiſcopo, Cardinalibus & Legatis, reformatam, toto illius tenore in eiſdem ſuis literis inſerto, auctoritate Apoſtolica approbavit & confirmavit, & alias, prout in dictis Benedicti Prædeceſſoris literis uberius continetur.

Bened. XIII. confirmavit.

§.1. Cum autem, ſicut iidem Viri Reformatores nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum Sæcularem & Regularem prædictæ Legationis, ac Notarios Curiæ Archiepiſcopalis Bononien. varia poſtmodum circa eorum in ejuſmodi Conſtitutione comprehenſionem promota fuiſſent dubia; dicti vero Exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod præfatæ Conſtitutionis executioni objiciebatur, amoverent, denuo recurſum habuerint ad eumdem Benedictum Prædeceſſorem, a quo ipſi Congregationi particulari Prælatorum committi obtinuerunt, ut citatis prius Clero ejuſmodi aliiſque oppoſitoribus, cognoſcerent: Num illi ſub dicta Conſtitutione, Apoſtolica auctoritate, ſicut præmittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia prædicti Prælati, durante reliquo tempore Pontificatus ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris, inſimul convenire nequiverant, hujus quæſtionis examen per Nos quoque remitti impetrarint dictæ Congregationi Prælatorum, qui poſt rem accurate diſcuſſam animi ſui deſuper ſententiam noviſſime protulerunt, cupiantque Exponentes prædicti Conſtitutionem hujuſmodi, quam bono publico imprimis neceſſariam ac utilem arbitrantur, plenariæ tandem executioni demandatum iri: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdictis, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de memoratæ Congregationis particularis Prælatorum, qui partes tam verbo quam ſcriptis plene & diligenter audiverunt, conſilio prædictam Conſtitutionem, ut præfertur, confirmatam, Eccleſiaſticos tam Sæculares quam Regulares dictæ Legationis Bononien., & quoſcumque Notarios, etiam Curiæ Archiepiſcopalis comprehendere, eadem auctoritate tenore præſentium decernimus & declaramus; ita tamen, ut ad normam reſolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum captæ, ubi agitur de perſonis Eccleſiaſticis, ipſi Conſtitutioni contravenientibus, firma ſemper remanente nullitate præſcripta in ejuſmodi Conſtitutione in caſu defectus Archiviationis, Ven. Frater modernus, ac pro tempore exiſtens, Archiepiſcopus Bononien. procedat ad alias pœnas, inflictas in prædicta Conſtitutione, cum hoc, quod applicatio pœnarum fiat ſemper favore Archivii præfati, prout in eadem Conſtitutione demandatur, excepta tamen juriſdictione Commiſſarii in ipſa Conſtitutione ſtatuta, in qua idem Archiepiſcopus ſe ingerere non poſſit.

Orta poſtmodum ſuper ejus obſervantia dubia,

Idem Pontifex Congregationi commiſit examinanda.

Sed nondum expenſa iterum SS.D.N. examini ſubjecit:

Declaratio, quod ſub dicta Conſtitutione Eccleſiaſtici quicumque, & Notarii comprehendantur.

§.2. Decernentes quoque, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inconcuſſe obſervari; ſicque, & non aliter, in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos & quoſcumque alios, qualibet præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jeſu, & Inſtitutorum, ac quibuslibet aliis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, ac exemptionibus & immunitatibus, etiam in corpore juris clauſis, quibuſvis generaliter vel ſpecialiter conceſſis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 23. Maji 1731. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Digitized by Google

XXXVIII.

Dat. die 29. Maji 1731. Pontif.

Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Excalceatorum Recollectorum, qui ſaltem per biennium Hiſpanicam vel Luſitanicam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provinciæ Patres appellari: iiſdemque, quibus iſti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis.

Quæ hac ſuper re ſtatuerat Urbanus VIII. anno 1633. die 3. Decembris, legere eſt ex ipſo harum Literarum contextu.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſtulatio Procuratoris Generalis, ſeu facti ſeries.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Duſtlos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Excalceatorum & Recollectorum, quod in Provinciis Excalceatorum dicti Ordinis ad Hiſpaniam, Luſitaniam, & Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vicarii Provincialis munere functi ſunt, titulo & præeminentiis Patrum Provinciæ minime gaudent; ideoque fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas, quarum initium: *Religioſos viros &c.* nullum in prædictis Provinciis præeminentiis hujuſmodi, niſi qui Miniſter Provincialis fuerit, frui & gaudere declaravit; & antea idem Urbanus Prædeceſſor per alias pariter ſuas literas in ſimili forma Brevis, die 13. Auguſti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Creditum humilitati &c.* facultatem liberam Superioribus Generalibus conceſſit, ut in caſu vacationis Miniſteriatus Provincialis in primo anno ſui officii, vel iterum convocarent Capitulum pro electione novi Miniſtri, qui triennium abſolveret, vel per Deputatos Vocales Vicarium Provincialem eligi curarent, qui pariter per reſiduum triennii cum omnibus facultatibus & oneribus Miniſtri Provincialis, ſolo nomine deficiente, gubernarent. & hæc ſecundo dictæ Urbani Prædeceſſoris literæ ad evitandas expenſas neceſſario faciendas, ſi intra annum duo Capitula Provincialia celebrarentur, jam regulariter ſervantur; & aliàs, prout in binis ejuſdem Urbani Prædeceſſoris lireris, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius dicitur contineri. Quare prædicti Vicarii Generales revera onus Miniſteriatus portant non ſecus, ac ſi eſſent Miniſtri aliquando per biennium, quinimo & per fere triennium, ut recens in Provincia Sancti Gabrielis, & in illa Sancti Joſephi ejuſdem Ordinis accidiſſe memoratur, decedente in prima Miniſtro Provinciali infra menſem, & in ſecunda, Provinciis, iufra ſemeſtre ab electione reſpective, quin præmium ob ſolum nominis defectum reportent.

Urban. VIII. declar. nullum in ſupradictis Provinciis præeminentiis Provinciæ frui poſſe niſi fuerit Miniſter Provincialis.

Inſuper, ut vacante primo anno ſui officii Miniſteriatu Provinciali, Vicarius Provinc. per Vocales eligeretur.

Vicarii Generales revera onus portant Miniſteriatus.

Expoſtulatio præſens.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Gildardus, conſiderans congruum eſſe, ut qui pares ſunt onere, pares ſint & honore, nomine etiam dictarum Provinciarum, prædictas Urbani Prædeceſſoris literas, ut eis non obſtantibus, illi tantum Viearii Provinciales, qui ultra biennium Provinciam gubernarunt, vel impoſterum gubernaverint, titulo & præeminentiis Patrum Provinciæ, poſt eos vero, qui Miniſtri Provinciales ante vel poſt eorum Vicariatum fuerint, gaudere debeant per Nos moderari, & concedi ſummopere deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dicti Gildardi votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui referente dilecto filio noſtro Ludovico ejuſdem S. R. E. Cardinale Belluga nuncupat. rem undique mature diſcuſſerunt, conſilio, ut Patres, qui ſaltem per biennium Provinciam uti Vicarii Provinciales gubernarunt, completo officio vocentur, & Patres Provinciæ ſint, cum prærogativis, quibus iſti gaudent, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus & ſtatuimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceſſio per SS. D. N. de qua ſupra.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes pariter, ipſas præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obriuere; & illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus prædictis Urbani Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; uecnou, quatenus opus ſit, Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe

expreſſe

preſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 29. Maji 1731. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIX.

Dat. die 10. Junii 1731. Pontif.I.

Ducatus Parmæ & Placentiæ cum utili Dominio ad Sedem Apoſtolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henriehetta, ejuſdem Ducatus Duciſſa, maſculina proles non naſcatur: vel nata, deficere contingat &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ducatus Parmæ & Placentiæ ; Farneſiæ Domui in Feudum maſculinum datus;

CUm bon. mem. Antonius Farneſius, ultimus, dum viveret, Parmæ & Placentiæ Dux, nulla relicta prole maſculina, ſed dilecta in Chriſto filia Nobili Muliere Henrichetta Eſtenſi conjuge ſua, Parmæ & Placentiæ Duciſſa vidua, utero, ſicut accepimus, gerente, ab humanis non ita pridem deceſſerit; incertum autem ſit, an ipſa Henrichetta Duciſſa virilis ſexus prolem, quæ in ejuſmodi Ducatu Parmæ & Placentiæ, juxta legem Inveſtituræ de eo, Domui Farneſiæ in Feudum maſculinum a fel. rec. Paulo Papa III. Prædeceſſore Noſtro, & Sede Apoſtolica conceſſæ, ſuccedere valeat, in lucem ſit editura; Nos ejuſdem Sedis juribus ac rationibus pro commiſſa Nobis cœlitus Apoſtolicis miniſterii ſolicitudine in omnem eventum mature ſalubriterque proſpicere volentes: tametſi, ut omnibus notum ac perſpectum eſt, probe ſciamus, quod ſi proles maſcula non naſcatur, vel nata poſtmodum deficiat, præfatus Ducatus Parmæ & Placentiæ cum omnibus ejus Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, juriſdictionibus, juribus, annexis, connexis, & dependentiis univerſis, de quibus dicti Antonius Dux & Domus Farneſia ab ipſo Paulo III., aliiſque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, & hac Sancta Sede, inveſtiti fuerunt, ſeu illos & illa a Sede, prædicta in feudum maſculinum hujuſmodi tenuerunt & habuerunt, ad eamdem Sedem & Cameram Apoſtolicam, tum ex forma ſupradictæ Inveſtituræ ſeu aliarum Apoſtolicarum conceſſionum de eis factarum, tum vigore Conſtitutionum Sancti Pii V. quarto Kalendas Aprilis anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Pontificatus ſui anno ſecundo, aliorumque itidem Prædeceſſorum Noſtrorum ſucceſſive editarum, eo ipſo revertatur & revertantur, ac devolvatur & devolvantur, utileque eorum dominium cum directo conſolidetur, etiam abſque alia ulteriore pro parte dictæ Sedis acceptatione, declaratione, ac poſſeſſionis apprehenſione, prout diſponitur in præfatis Conſtitutionibus, ad quas in omnibus & per omnia relationem haberi volumus:

Ipſo jure ad Sedem Apoſtolicam devolutus, quatenus ex ultimi Ducis Vidua maſcula proles non naſcatur.

Nihilominus pro potiori cautela, juraque juribus addendo, ac memoratis Conſtitutionibus inhærendo, ſi, & quando prolem maſculinam ejuſmodi non naſci, vel natam poſtmodum deficere contingat, prædictum Ducatum Parmæ & Placentiæ cum Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, juriſdictionibus, juribus, annexis, connexis, ac dependentiis præfatis, ex nunc prout ex tunc ad eamdem Sedem Apoſtolicam reverſum & reverſa, devolutum & devoluta, ac utile eorum Dominium cum directo conſolidatum eſſe auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus & declaramus, ac reverſionem, devolutionem, utiliſque cum directo Dominio conſolidationem ejuſmodi acceptamus;

Pro potiori cautela adiecta hujuſmodi conditione acceptatur.

Mandantes propterea ex nunc pariter, prout ex tunc, omnibus & ſingulis dicti Ducatus Parmæ & Placentiæ Communitatibus, Univerſitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Magiſtratibus, Capitaneis, Caſtellanis, cæteriſque Officialibus, ac univerſis tam Laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus & Regularibus perſonis cujuſcumque Dignitatis, etiam Epiſcopalis, ac ſtatus, ordinis, & conditionis exiſtentibus, & quavis auctoritate, poteſtate, aut munere fungentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis Noſtræ, aliiſque a jure & Apoſtolicis Conſtitutionibus inflictis pœnis, ipſo facto per tranſgreſſores incurrendis, ut eo caſu eveniente, neminem alium, quam Nos ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem, ac Sedem præfatam, in ſuum, ac dicti Ducatus Parmæ & Placentiæ verum legitimum ac abſolutum Dominum agnoſcant, agnoſcereve audeant vel præſumant: Nobiſque dumtaxat, ſeu eidem Pontifici pro tempore exiſtenti, ac Sedi Apoſtolicæ, uti fideles decet ſubditos, nec cuiquam alteri, pareant & obediant; nullatenus attentis omnibus iis, quæ nulliter, injuſte, ac de facto in contrarium hactenus attentata fuerunt, & forſan in poſterum per quemcumque quomodolibet attentari poſſent.

Mandatur Ducatus ejuſdem Vaſſallis, ut eo eveniente caſu neminem præter Sedem Apoſt. in Dominum agnoſcant &c.

Quocirca dilecto filio Noſtro Georgio Spinulæ Tituli Sanctæ Agnetis S.R.E. Presbytero Cardinali Sanctæ Agnetis nuncupato, moderno, ſeu pro tempore exiſtenti in Civitate & Comitatu Bononien. Noſtro, & dictæ Sedis de Latere Legato, ultra facultates, ipſi Georgio Cardinali quoad eumdem Ducatum per Nos aliàs conceſſas, quas firmas & ſalvas eſſe volumus, & ad pro tempore exiſtentem Legatum hujuſmodi tenore præſentium extendimus, harum ſerie auctoritate præfata committimus atque injungimus, quatenus ipſe in eventum hujuſmodi, inſiſtendo pro jurium Apoſtolicorum tuitione ac conſervatione eatenus in dicto Ducatu geſtis, per ſe vel per dilectum filium Magiſtrum Jacobum Oddum Noſtrum itidem, & ipſius Sedis Notarium Protonotarium nuncupatum de numero participantium, ac in eodem Parmæ & Placentiæ Ducatu Commiſſarium, ſeu alium vel alios ab eis deputandum vel deputandos, pro uberiori ſimiliter cautela, corporalem, realem, & actualem poſſeſſionem Ducatus, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, cæterorumque præfatorum, Noſtro, ſeu Romani Pon-

Commiſſio Bononien. Legato de poſſeſſione capienda.

Digitized by Google

Pontificis pro tempore exiſtentis, Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ nomine abſque mora apprehendat, & apprehenſam retineat: & quoslibet actus poſſeſſorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, aliiſque prædictis quamcumque juriſdictinnem civilem, criminalem, & mixtam exerceat; Nos enim eidem Georgio Cardinali, ſeu pro tempore exiſtenti Legato, præmiſſa, ac alia omnia & ſingula, quæ ea occaſione quoquomodo neceſſaria & opportuna fore duxerit, etiamſi talia forent, quæ ſpecialem ſpecificam & expreſſam requirerent mentionem, faciendi, gerendi, & exequendi, ac in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, & aliis præfatis, ultra illas jam conceſſas & extenſas, ut præfertur, omnibus quoque & ſingulis facultatibus, gratiis, & indultis, quæ in aliis Status Eccleſiaſtici Provinciis, ſeu ditionibus, exiſtentibus dictæ Sedis de Latere Legatis competunt, ac quibus ipſi Legati potiuntur, utendi, plenam liberam ac omnimodam auctoritatem & poteſtatem impartimur; Reſervantes cæteroquin Nobis, & eidem Sedi, ea deinceps circa prædictum Parmæ & Placentiæ Ducatum ſtatuere, quæ adhibita prius cum Venerabilibus Fratribus Noſtris ipſius S.R.E. Cardinalibus deſuper deliberatione matura, Sedis præfatæ rationes ſtatuenda poſtulaverint.

Clauſulæ.

§.1. Non obſtantibus rec. mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris quoque Noſtri de gratiis qualecumque intereſſe, dictæ Cameræ concernentibus, intra certum tunc expreſſum tempus in eadem Camera præſentandis, ac regiſtrandis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutinnibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus ſit, quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Diguitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Junii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXXX.

Moderato Mandato Benedicti XIII. ſuper Cantu Gregoriauo, quo Fratres totius Ordinis Minorum S. Franciſci Excalceatorum, & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratribus Provinciæ Hiſpaniarum, & Indiarum Cantu ſimplici uti conceditur, dummodo in tota Provincia uniformis ſit Cantus.

Dat. die 12. Julii 1731. Pontif. An.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufflos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Excalceatorum, & Recollectorum nuncupat. Familiæ Ultramontanæ, quod aliàs, nempe anno 1727. poſtquam tunc exiſteus Miuiſter Generalis dicti Ordinis per ſuas Enciclicas ad univerſum Ordinem directas de conſilio fe. re. Benedicti XIII. Prædeceſſoris Noſtri ordinaverat, ut Fratres in omnibus Conventibus & Provinciis totius Ordinis, etiam Fratrum Diſcalceatorum, Cantu Gregoriano in Divino Officio & Miſſa Conventuali uterentur; ſubinde idem Benedictus Prædeceſſor ſuo Reſcripto, per Secretariam Status tunc expedito, Capitulo Generali ejuſdem Ordinis in Civitate Mediolanen. tunc proximo celebrando mandavit, ut prædictum Cantum ſub gravibus pœnis intimaret & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitulum generale prædictum, die 4. Junii 1729. celebratum, facta prædicti Apoſtolici Mandati mentione, id ipſum ſub privatinnis vocis activæ & paſſivæ pœna, a Guardianis contrafacientibus incurrenda, præcepit. Verum Provinciæ Hiſpaniarum & Indiarum dicti Ordinis a S. Petro de Alcantara inſtitutæ, ab eo cum cæteris rigidiſſimis ſtatutis modum canendi humilem & ſimplicem a muſicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apoſtolica auctoritate factis & confirmatis præcipitur, & tum in honorem prædicti Sancti Petri, tum quia eorumdem Diſcalceatorum ſtrictiori Iuſtituto eſt conformis, magnamque ſemper devotionem in populo excitavit, & per duo ac amplius integra ſæcula in dictis Provinciis ſervatus fuit.

Bened. XIII. prædictis Fratribus Cantu Gregor. uti mandavit.

Provinciæ Hiſpan. & Indiarum a S. Petro de Alcantara modum canendi humilem accepere;

Quem per duo ſecula ſervaverunt.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Religioſi in novo Cautu Gregoriano hujuſmodi uon levia incommoda & difficultates experiantur ob defectum peritorum, qui aliis præcepta muſicæ tradant, ejuſque libri pro ſervitio Chori, & aliorum ad id neceſſariorum, non niſi magnis expenſis comparari poſſint: ac etiam quia grave nimis ſit filiis, inſtitutum tam mirabilis Sancti tanto tempore obſervatum immutare; Nobis propterea dictus Gildardus tam ſuo quam plurium ex dictis Provinciis nomine humiliter ſupplicari fecit, ut de opportuno remedio in præmiſſis opportune providere de benignita-

Cauſæ diſpenſationis:

te

te Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Gildardum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque ecclefiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſeotes, buiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Mandatum, a memorato Benedicto Prædeceſſore Capitulo Geoerali ſuper Cantu Gregoriano in Officio Divino & Miſſa Conventuali factum, & ab eodem Capitulo ſub gravibus pœnis Guardianis Conventuum Provinciarum bujuſmodi ordinatum & intimatum, ut præfertur, pro iis tautum Provinciis, in quibus totius Definitorii Provincialis conſenſus acceſſerit, & in quibus præteritis temporibus fuerit uſus, Cantu ſimplici & non Gregoriano canendi: ita tamen, ut in unaquaque Provincia uniformis ſit Cantus in tota Provincia, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium moderamus.

Moderatio Mandati.

§.2. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quaodocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque io præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Noo obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordiois & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudiois, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum ioſertis babentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adbibeatur, quæ ipſis præſentibus adbiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Tranſumptorum Fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12 Julii 1731. Pontificatus Noſtri Auno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXXI.

Diſmembratur Oppidum Divionen. a Diœceſi Lingonen., & Civitatis titulo decoratur, ejuſque Eccleſia, S. Stepbano dicata, Cathedralis conſtituitur.

Dat. Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

SUper ſpecula militantis Eccleſiæ, eo diſponente Domino, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, nullis noſtris licet ſuffraganti bus meritis, conſtituti, ad Univerſas Orbis Eccleſias aciem noſtræ meditationis, vigilis more Paſtoris, intendimus; quidve locorum inſignium felici ſtatui & decori, quid illorum incolarum, & ad illa confluentium animarum ſaluti congruat, contemplari frequenter reflectimus; ac in locis ipſis, prout eorum oeceſſitas poſtulat, & ſalus exigit animarum, ſublimiumque Regum de Orthodoxa Religione optime meritorum vota expoſcunt, novas Epiſcopales Sedes, Eccleſiaſque pro excellenti Sedis Apoſtolicæ præemioentia plantamus; ut per novas plantationes hujuſmodi, etiam oova Populorum adheſio eidem militauti Eccleſiæ accreſcat, Fideique Catbolicæ profeſſio inibi validius efloreat: eademque loca dignoribus titulis illuſtrentur, & condignis favoribus, attollantur, illorumque Incolæ & perſuuæ honorabilium Præſulum aſſiſtentia, regimine, & doctrina ſuffulti, proficiant ſemper io fidem cum Divini Cultus propagatione, & quod in temporalibus ſint adepti, non careant in ſpiritualibus incremento.

Exordium.

§.1. Sane, cum ſicut ex inſinuatione chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Ludovici Francorum & Navarræ Regis Chriſtianiſſimi, Nobis nuper facta, accepimus, Oppidum Civitas nuncupatum Divioneoſe Lingonen. Diœceſis ſatis celebre, & olim ordinaria, Regum prius, & deinde Burgundiæ Ducum Sedes, hodie vero totius Burgundiæ caput, valde inſigne exiſtat, & priocipem inter Gallicas Provincias locum teneat; io eo enim tertio unoquoque anno generalia aguntur Provinciæ Comitia, præter Magiſtratus ſuos, eorumque Judicum curas, quarum altera Balliviatus, altera Præſidialis dicitur, præter Tribunum capitalem ad ferendas adverſus vagos & facineroſos ſententias inſtitutum, & Ærarii Regii, & rationum Regiarum, & monetalium, & aquarum ſaltuumque, & vectigalium rerum aulas, & qui honos duodecim præcipuarum in Regno Civitatum eſt ſupremum ampliſſimumque Senatum, & in quo Oppido triginta Civium millia recenſentur, ultra advenarum multitudiuem, quos ſua deſideria vel litium negotia, aut ſtudia undequaque advocant. Ad loca vero Sacra, quod attinet paucæ apud Gallos Urbes eſſe noſcantur, quæ nobiliora & ornatiora de Religioſis diverſorum Ordinum utriuſque ſexus, & frequeotibus familiis cenobia contineant, inter quæ illud Sancti Benigni,

Cauſæ diſmembrationis. Referuntur Divionenſis Oppidi decora tum Sacra tum prophana.

gni, cui admirationem non moles ſua, licèt admiranda, ſed tot Sanctorum, qui inibi requieſcunt, corpora conciliant: Carthuſianorum, ubi marmorea ſepulcbra viſuntur præclara & immenſa Domus: ſplendidum Societatis Jeſu Collegium, ubi ad Theologiam uſque ſtudia percurruntur, duo, ubi tyrones ad res Sacras inſtituuntur, Semanaria: amplum Hoſpitium pro educandis pueris, nutriendis ſenibus, curandis egrotis, ſuſcipiendis peregrinis conſecratum: & Feſules Monaſterium Fontanis juxta Oppidum prædictum Divionis in honorem S. Bernardi tam bene de Chriſtiana Republica deque Sede Apoſtolica meriti, qui ibi natus eſt, mirifice extructum: dictumque Oppidum in ſeptem Parochias diſtribuitur, quarum unaquæque ſuam ædem habet, aliqua elegantia conſpicuam: inibique Cappella Regia nuncupata, eidem Sedi immediate ſubjecta, exiſtit, quæ cum tot titulis, tot privilegiis gaudeat, hæc omnia vilia habet præſanctiſſima, & pretioſiſſima Hoſtia, quæ tanto Civium, & Peregrinorum concurſu colitur, Philippo olim Duci a re. me. Eugenio Papa IV. Prædeceſſore Noſtro dono data: necnon tres Collegiatæ Eccleſiæ, quarum primaria & antiquiſſima Sancti Stephani, a Sancto Benigno Burgundiæ Apoſtolo quarto jam ſeculo condita, quæ deinde priſcorum Burgundiæ, & poſtea Galliæ Regum liberalitate creviſſe dignoſcitur, ſtructura inſignis; Nuper enim reſtaurata, vel denuo potius ædificata, nulli ex majoribus Templis aut majeſtate aut ornamentis cedit, intus Altari, romanum in morem compoſito, ſumptuoſis Cellis opere inteſtino, & ſculptili foris cutri ſua, & porta principe, & ipſa, quam reſpicit, Arca commendatur, ſingulari dignitate; primi enim Martyris nomine inſignita Divionenſium Eccleſiarum Mater, multiſque ibi aſſervantur Reliquiis, & Sancti præſertim Medardi Corpore, Venerabilis pro ſecunda ſui Territorii Eccleſia ab Epiſcopis Lingonen. habita eſt, cui Abbates præfuerunt ad Epiſcopos ipſos tam proximi, ut in Divionis, vicinorumque locorum pene multorum Pontificia hactenus exercuerint jura, & etiam ex quo religioſæ diſciplinæ Ordines Sancti Auguſtini Canonicorum Regularium vinculis graviſſimas ob cauſas a pie me. Paulo Papa V., etiam Prædeceſſore Noſtro, liberati ſunt, Paſtorale & Crucem & Infulam geſſerint; & inter illos multi fuere, & ſuo genere & ſuis meritis illuſtres, etiam S.R.E. Cardinales, e quibus Carolus Borbonicus Antonii Navarræ Regis frater, & Henrici IV. Galliarum Regis patruus: quatuor aliæ itidem dignitates, Decanus videlicet, Cantor, Præpoſitus, & Theſaurarius, ac duodecim Canonici reperiuntur, divina Officia laudabiliter peragentes; his Muſicorum Chorus & Clerici non pauci auxilio ſunt: veſtes, ſupellectiles, reliquaque omnia, quæ principes Eccleſias deceant, non deſunt, & cum Eccleſia conjungitur ſplendida Domus commoda, mirumque in modum ſpatioſa pro Antiſtitis habitatione; Inter has vero innumeras tam dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Stephani, quam Oppidi Divionenſis hujuſmodi dotes, ea reperiatur amplitudo diſtantia videlicet duodecim leucarum, quadraginta circiter milliaria Italica conſtituen. a Civitate Lingonen. per vias iſpidas, & loca hyemali tempore glacie, & nivibus conſita, per quæ ad Sacros Ordines promovendi ad Epiſcopatum Lingonen. ire compelluntur, in quarum moleſtiam & ii incidunt, qui edictis Regiis obtemperantes, in tabulas publicas quidvis referri velint, vel leve aliquod alicujus legis laxamentum ab Epiſcopo obtinere, ſæpe vigentibus negotiis, vel qui, ob lites hoc iter ſuſcipere adſtricti, dum itur, rediturque, quot ærumnas, quot inde incommoda patiantur, haud facile eſt dictis referre.

S. Stephani Eccleſia, ejuſque ſplendor, ac dignitas.

Oppidi hujus diſtantia a Diœceſ. Epiſcopo.

§.2. Quibus malis Nos pro noſtro Paſtorali officio occurrere cupientes, ac provide conſiderantes Diœceſim Lingonen. tam in longitudine quam in latitudine ampliſſimam, regionemque Divionenſem Populorum & Incolarum copja valde repletam, a Civitate Lingonen eſſe adeo remotam, ut unicus Paſtor tantam animarum multitudinem ea, qua par eſt, diligentia regere minime poſſit, attentis potiſſimum precibus ejuſdem Ludovici Regis, qui, ſuorum Subditorum ſaluti & indemnitati intentus, ſolum Dei cultum Sanctæque Matris Eccleſiæ exaltationem præ oculis habens, aptiſſimum eſſe remedium duxit, regionem Divionenſem prædictam ab eadem Diœceſi Lingonen. ſeparare, & diſmembrare, dictumque Oppidum Divionen in Civitatem, ac Collegiatam Eccleſiam Sancti Stephani hujuſmodi in Cathedralem, ibique Sedem Epiſcopalem erigere & collocare, præficiendo ei novum Epiſcopum, qui tum verbo tum exemplo boni operis ejuſdem Regionis Incolas & Populos fructuoſe regere & gubernare non deſinat;

Ludovici XV Regis preces.

§.3. His igitur, aliiſque de cauſis, animum Noſtrum moventibus, re prius in Congregatione Venerabilium fratrum Noſtrorum ejuſdem S.Rumanæ Eccleſiæ Cardinalium, rebus Conſiſtorialibus præpoſitæ, pluries mature diſcuſſa, piis ejuſdem Ludovici Regis, cujus præclara in Catholicam Fidem, & Sedem Apoſtolicam, merita in dies augeri conſpicimus, deſideriis annuere volentes, ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ac Ven. etiam Fratrum Noſtrorum prædictæ S.R.E. Cardinalium conſilio & aſſenſu, dictum Oppidum Divion., necnon diſtrictum & territoria integre Archidiaconatus Divionen. per Ven. fratrem Noſtrum Epiſcopum Eduen. a Ven. etiam Fratre Noſtro Archiepiſcopo Lugdunen. ad hoc negotium terminandum ab eadem Sede Apoſtolica in Commiſſarium electo, Subdelegatum aſſignatam delineatam cum omnibus ſuis continibus & terminis, quæ in latitudinem & longitudinem per ſeptuaginta quinque milliaria Italica ſe extendunt, & intra quæ ducentum & nonaginta Parochiæ, centum & triginta fidelium millia complectentes, numerantur, ab Ordinaria juriſdictione dicti Epiſcopi Lingonen., illis tamen ſexaginta Parochialibus Eccleſiis, quas prædictus Epiſcopus Lingonen. in actu ſui conſenſus ſuper hoc ſibi expreſſe reſervavit dumtaxat exceptis, quæ ſub ejuſdem Epiſcopi Lingonen. juriſdictione & ſuperioritate remanere debeant, de ejus expreſſo conſenſu, Apo-

Quæ Divionenſis Eccleſiæ eſſe debeat Diœceſis.

Digitized by Google

Oppidum Divionenſe a tota Lingonen. Diœceſi ſegregatur:

Apoſtolica auctoritate ſeparamus, diſmembramus, ſegregamus, & dividimus; illudque, ac ejus Clerum, necnon dilectum filium Archidiaconum Divionen. Archidiaconatuſque titulum & dignitatem, de ejuſdem moderni Archidiaconi conſenſu, ab Eccleſia Lingonen. ad infraſcriptam Cathedralem Eccleſiam Sancti Stephani Divionen.,

Et Eccleſia S. Stephani in Cathedralem erigitur.

itaut deinceps infraſcripta Diœceſis Divionen., ea auctoritate polleat, iis honoribus, & privilegiis gaudeat, ea munia obeat, eaſque Eccleſias, prædictis tamen dicto Epiſcopo Lingonen., ut præfertur, reſervatis, ſimiliter dumtaxat exceptis iis, quæ additis, quos olim dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Stephani Abbas pro tempore exiſtens adminiſtrabat, perluſtrare & viſitare poſſit & valeat, prout dum in prædicta Eccleſia Lingonen. ſuam habebat Sedem, perluſtrare & viſitare ſolebat & debebat, dicta Apoſtolica auctoritate transferimus: ipſique locum in ejuſdem infraſcriptæ Cathedralis Eccleſiæ Capitulo poſt illius Decanum aſſignamus, omniaque & ſingula facultates, honores, jura, & privilegia, quibus ſinguli dignitates in eadem infraſcripta Cathedrali Eccleſia obtinentes, ſive conjunctim inter ſe, ſive erga illius Canonicos, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quæcumque ea ſint, quaſi unus ex illis eſſet, & olim fuiſſet, eidem communia eſſe decernimus: & a moderni & pro tempore exiſtentis Epiſcopi Lingonen. ſuperioritate, juriſdictione, poteſtate, ſubjectione, viſitatione, & correctione, ac quibuſvis aliis juribus Epiſcopalibus prorſus & omnino eximimus & liberamus:

Idem Oppidum Civitatis nomine decoratur.

ac Oppidum prædictum Civitatis, illiuſque Incolas, Civium nomine ac titulo & honore decoramus, illudque in Civitatem Divionenſem nuncupan., ac prædictam Collegiatam Sancti Stephani in Cathedralem Eccleſiam ſub invocatione ejuſdem Sancti Stephani erigimus, pro uno Epiſcopo Divionenſi nuncupando, qui illi præeſt.

Epiſcopatus jura attribuuntur.

§.4. Necnon Epiſcopalem Juriſdictionem, auctoritatem, & poteſtatem, omniaque alia & ſingula, quæ ordinis, juriſdictionis, & cujuſvis alterius muneris Epiſcopalis ſuor, & ad illa, ac Synodi Diœceſanæ convocationem & celebrationem ſpectant & pertinent, exercere; necnon quæ alii Epiſcopi in ſuis Eccleſiis, Civitatibus, & Diœceſibus de jure, uſu, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & quibus uti ſolent & poſſunt, pariformiter & æque principaliter, ac abſque ulla prorſus differentia, in ſuis Eccleſia Civitate & Diœceſi Divionenſi, etiam facere, gerere, & exercere, ac uti, frui, potiri & gaudere libere & licite poſſit & debeat: ac pro tempore exiſtenti Archiepiſcopo Lugdunen. jure Metropolitico, prout ante ſeparationem & diſmembrationem ſuberat, ſubjaceat, cum Menſa, Sede, aliiſque Inſignibus Epiſcopalibus; necnon præeminentiis, honoribus, privilegiis, immunitatibus, gratiis ſpiritualibus & temporalibus, perſonalibus, realibus, & mixtis, quibus cæteræ Cathedrales ſimiliter & pariformiter utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, de conſilio & poteſtatis plenitudine ſimilibus erigimus & inſtituimus.

Diœceſis terminus.

§.5. Ac eidem ſic erectæ & inſtitutæ Eccleſiæ Divionenſi, ipſum Oppidum ſic in Civitatem erectum pro Civitate; necnon diſtrictus & Territoria Archidiaconatus Divionen., ipſumque Archidiaconatum hujuſmodi, ut ſupra a Diœceſi Lingonen. ſeparata, pro Diœceſi; necnon Eccleſias pro Clero, & perſonas Sæculares pro Populo, de conſilio, poteſtate & auctoritate paribus etiam perpetuo concedimus, attribuimus & aſſignamus.

Metropolico Lingonen. Archiepiſc. juri ſubjicitur.

§.6. Civitatemque, Clerum, & Populum hujuſmodi Epiſcopo Divionen. quoad Epiſcopalem, & Archiepiſcopo Lugdunen. pro tempore exiſten., quoad Metropoliticam Ordinationem, Juriſdictionem, & Superioritatem, de ſimilibus conſilio & plenitudine ſubjicimus.

Dotis aſſignatio.

§.7. Et inſuper Abbatia Sæcularis dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Stephani in Cathedralem, ut ſupra erectæ, dignitatis inibi principalis exiſtentis; necnon Monaſterii Sancti Petri Beſſuenſis Ord. Sancti Benedicti Congregationis Sancti Mauri, dictæ Lingonen. Diœceſ., ad quæ, Abbatiam videlicet, ac Monaſterium hujuſmodi, dum pro tempore vacant jus nominandi vigore concordatorum dudum inter Sedem Apoſtolicam & cla. me. Franciſcum Primum, olim eorumdem Francorum Regem, ſuper nominatione perſonarum, certis inibi expreſſis modis qualificatarum ad Eccleſias & Monaſteria Regni Franciæ privilegio eligendi non ſuffulta pro tempore vacan. promovendarum per Regem Franciæ pro tempore exiſten. facien. initorum ad dictum Ludovicum Regem ſpectat & pertinet, quæque bon. mem. Franciſcus de Clermont Epiſcopus, dum viveret Lingonen. Abbatiam videlicet in titulum, Monaſterium vero hujuſmodi in Commendam, in quam illud ex conceſſione Apoſtolica ad vitam obtineri conſuevit, ad ejus vitam reſpective obtinebat, Commenda hujuſmodi per obitum dicti Franciſci Epiſcopi, Abbatiæ ac Monaſterii hujuſmodi, etiam dum viveret, Abbatis ſeu & perpetui Commendatarii, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ perſolvit, ceſſante adhuc eo, quo ante Commendam ipſam quoad Monaſterium hujuſmodi vacabant, modo vacantium titulos collativos Abbatiæ ac Monaſterii hujuſmodi, ac in Monaſterio & Abbatia prædictis nomina & denominationes Abbatum uſque ad illa nominandi de ejuſdem Ludovici Regis conſenſu, Apoſtolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo ſupprimimus & extinguimus, ac Menſas Abbatiales Abbatiæ Sancti Stephani, ac Monaſterii Sancti Petri Baſſuenſis hujuſmodi, quarum fructus, Abbatiæ videlicet ad ſeptingentos, Monaſterii vero prædictorum ad quadringentos florenos auri in libris Cameræ taxati reperiuntur, in, & ex quibus Abbatiæ videlicet quatuor millia, Monaſterii vero hujuſmodi duodecim millia librarum Turonen., detractis omnibus reſpective oneribus, annuatim percipi poterunt, Menſa tamen Conventuali, a Menſa Abbatiali prædicti Monaſterii Sancti Petri Beſſuenſis ſeparata & diſiuncta, firma intacta & illæſa remanente,

pari-

Digitized by Google

pariret ſupprimimus & extinguimus: ac dictarum Menſarum Abbatialium, ut præfertur, vacantium fructus, reditus, & proventus cujuſvis quantitatis, qualitatis, naturæ, & ſpeciei exiſtant, prævia Abbatia Sancti Stephani & Monaſterii Sancti Petri Beſſuenſis hujuſmodi titulorum collativorum perpetua ſuppreſſione & extinctione, pro dote & Menſa Epiſcopali Eccleſiæ Divionen. ſimili auctoritate perpetuo unimus, annectimus, applicamus, & appropriamus, ac ad dictam Eccleſiam Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur erectam, etiam perpetuo transferimus, eique incorporamus.

Capitulum conſtituitur.

§.8. Demum tam Decanatum, quam Cantoriam, Præpoſituram, & Theſaurariam; necnon duodecim Canonicatus, totidemque Præbendas in dicta Eccleſia Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, erecta, reſpective obtinentes, Capitulum cum Menſa Capitulari ſigillo & arca communibus, aliiſque inſignibus capitularibus conſtituant, & apud dictam Eccleſiam Divionenſem reſidere, ſtallumque in Choro, ac vocem in Capitulo ipſius; necnon in actibus ac functionibus Eccleſiaſticis intra & extra illam ubilibet, juxta eorum reſpective antianitatem receptionis dumtaxat, abſque ulla alia cujuſvis gradus ſeu qualitatis diſtinctione, & in ipſa Eccleſia ſingulis diebus horas Canonicas tam diurnas quam nocturnas, & Miſſas, ſervata Eccleſiaſtica diſciplina, uniformiter celebrare & decantare, illiſque intereſſe, ac alias dictæ Eccleſiæ Divionen. in illis laudabiliter inſervire, cæteraque onera injuncta, & pro tempore injungenda, ſubire & exercere, ac adimplere reſpective debeant & teneantur, ac tam in Choro, quam Capitulo, proceſſionibus, & aliis actibus & functionibus, habitus, de jure geſtari ſolitos, etiam deferre & geſtare libere & licite poſſint & valeant.

Novo Divionen. Epiſcopo ſubjicitur, cui Beneficiorum collatio, etiam illorum, quæ propria ſunt expreſſæ nuper Abbatiæ Beſſuen., conceditur.

§.9. Præterea Nos omnimodam juriſdictionem, ſuperioritatem, & auctoritatem in Capitulum, Dignitates, Canonicos, Miniſtros & Officiales dictæ Eccleſiæ a ſuperioritate & juriſdictione Epiſcopi Lingonen. exemptos & liberatos, pro tempore exiſtenti Epiſcopo, & eidem Eccleſiæ Divionen. concedimus & attribuimus; eidemque jus, auctoritatem, & poteſtatem, quæcumque & qualiacumque cum cura & ſine cura Beneficia Eccleſiaſtica quomodolibet nuncupata & qualificata, in Cathedrali, & aliis Eccleſiis Civitatis Divionen., necnon in tota ſua Diœceſ. Divionen. conſiſtentia, & tam intra quam extra illam ea, quæ a Menſa Abbatiali prædicti Monaſterii Sancti Petri Beſſuenſis dependere dignoſcuntur, iiſdem modo & forma, quibus eorum collatio ad Abbates Commendatarios pro tempore exiſtentes ejuſdem Monaſterii Sancti Petri Beſſuenſis ſpectabat, occurrentibus quovis modo illorum vacationibus, perſonis idoneis, dummodo tamen Beneficia hujuſmodi ſuper concordatis prædictis non comprehendantur; pleno jure conferendi, & de illis etiam providen. concedimus & impartimur.

De Actibus Capitularibus.

§.10. Inſuper etiam Epiſcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis prædictis, ut pro dote Eccleſiæ Divionen., ac illius Menſæ Capitularis, Sacriſtiæ, & fabricæ, eorumque rerum & bonorum, tam ſpiritualium quam temporalium, proſpero & felici ſtatu, regimine, gubernio, & directione, ac onerum illis pro tempore incumbentium ſupportatione, Miſſarum, horarum Canonicarum, Divinorumque tam diurnorum, quam nocturnorum Officiorum, proceſſionum, funeralium, Anniverſariorum, & aliorum prædictorum celebratione, ac Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliiſque Beneficiis Eccleſiaſticis pro tempore providendorum receptione, admiſſione, reſidentia perſonali, diſtributionum, etiam quotidianarum & emolumentorum quorumcumque diviſione, reparatione, & adminiſtratione, pœnarum per abſentes, & divinis ſuis loco & tempore non aſſiſtentes, ſeu onera & miniſteria eis incumbentia ſubire negligentes, incurrendarum impoſitione, ſingulorum præſentias & abſentias notandi, cæremoniis & functionibus in Cathedrali Eccleſia, Choro, Capitulo, proceſſionibus, & aliis actibus, ſervatis ſervandis, & Miniſtris dictæ Eccleſiæ Divionenſis neceſſariis, deputandis & amovendis, ſalariis & ſtipendiis eorumque cuilibet aſſignandis, & quibuſvis aliis rebus in præmiſſis & circa ea quomodolibet neceſſariis & opportunis, quæcumque Statuta, Ordinationes, Capitula, & Decreta, licita tamen & honeſta, & Sacris Canonibus, præſertim vero Concilii Tridentini decretis, Conſtitutionibus Apoſtolicis, non contraria, condendi & edendi, ac condita & edita pro temporum & rerum varietate & qualitate mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, ſeu alia de novo etiam ex integro condendi & edendi, & per eos, ad quos pro tempore ſpectabit, ſub pœnis in contravenientes ſtatuendis, obſervari faciendi, plenam liberam & omnimodam facultatem etiam concedimus & impartimur.

Privilegia.

§.11. Necnon Epiſcopo, ut præfertur, Dignitates in prædicta Eccleſia Divionen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejuſdem Eccleſiæ, aliiſque Capituli, & Eccleſiæ hujuſmodi perſonis & Miniſtris pro tempore exiſtentibus, ut omnibus & ſingulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, conceſſionibus, facultatibus, indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii prædictarum Eccleſiarum Dignitates obtinentes, Capitula, & Canonici, aliæque Civitates & Diœceſ., ac eorum Cleri, Incolæ, habitatores, eorumque res & bona fruuntur, potiuntur, & gaudent, ſeu uti, frui, potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam quoad habitus delationem, ut præfertur, uti, frui, potiri & gaudere libere & licite poſſint & valeant, concedimus & indulgemus.

Epiſcopi nominatio Franciæ Regibus aſſeritur.

§.12. Ac eidem Ludovico, ejuſque ſucceſſoribus Franciæ Regibus, attenta ſuppreſſione & extinctione prædictarum Menſarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote d. Epiſcopatus Divionen. unione Menſæ Epiſcopali Divionen. prædictæ de conſenſu dicti Ludovici Regis, ut ſupra factis, jus nomi-

nan.

nan. ad dictam Eccleſiam Divionen. quandocumque & quotieſcumque illa Paſtoris ſolatio deſtituta fuerit, etiam ab hac primæva erectione, juxta formam & diſpoſitionem concordatorum prædictorum, etiam perpetuo reſervamus, concedimus, & aſſignamus.

Clauſulæ.

§.13. Præſentes quoque nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intenrionis noſtræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas præmiſſa emanaruot, coram Nobis, vel alibi, verificatæ ac approbatæ, ac quicumque in præmiſſis intereſſe haben. ſeu habere prætenden. ad id vocati citati & auditi non fuerint, & præmiſſis non conſenſerint; aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverſiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, ſen adverſus eas quodcumque aliud gratiæ, juſtitiæ, vel facti remedium impetrari, vel ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Conſtitutiones Apoſtolicas, aut Cancellariæ Apoſtolicæ Regulas, quandocumque etiam in craſtinum aſſumptionis ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum ad Summi Apoſtolatus apicem, vel aliàs quandocumque ediras, vel ſub quibuſvis formis emanatas, & impoſteſum edendas & emanandas, nullatenus comprehendi; ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum etiam ſub quacumque poſteriori data, per pro tempore exiſten. Epiſcopum & Dignitates, Capitulum, & Canonicos Divionen. hujuſmodi eligenda, reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegraras, ac de novo conceſſas: ſemperque validas & efficaces eſſe & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; necnon Epiſcopo, Dignitatibus, Capitulo & Canonicis Divionen. hujuſmodi pro tempore exiſtentes perpetuo ſuffragari.

§.14. Sicque, & non aliàs, per quoſcumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungeutes, ac honore & præeminentia fulgentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiuiri debere; & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§.15. Non obſtantibus noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ prædictæ Regulis de gratiis & Indulgentiis ad inſtar nou concedendis, ac de exprimen. vero annuo valore; nec non de jure quæſito non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum intereſt, & Lateranen. Concilii noviſſime celebrati, uniones perpetuas niſi iu caſibus a jure permiſſis fieri probiben., ac quibuſvis Apoſtolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus Conciliis editis vel edendis ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, ac Monaſterii Sancti Petri Beſſuenſis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Superioribus & perſonis ſub quibuſvis tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis: etiam motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine præfata: etiam conſiſtorialiter de ſimili conſilio, aut aliàs quomodolibet etiam pluries & iteratis vicibus conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio haben. aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, acſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, iuſerti forent, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe juxta decretum Congregationis rebus Conſiſtorialibus præpoſitæ, harum ſerie derogamus contrariis quibuſcumque.

Declaratio, quod ex præcedentia Capituli S. Stephani nullum præjudicium Monachis S. Benigni Divionen. inferri intelligatur.

§.16. Præterea quoad jus præcedentiæ dilectorum etiam filiorum Monachorum Sancti Benigni ejuſdem Ordinis Sancti Benedicti prædictæ Congregatiouis Sancti Mauri, poſt dilectos ſimiliter filios Capitulum dictæ Eccleſiæ Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, erectæ, ullum præjudicium iiſdem inferre non intendimus, ac etiam per præſentes declaramus.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ ſeparationis, diſmembrationis, ſegregationis, diviſionis, exemptionis, liberationis, decorationis, erectionis, inſtitutionis, conceſſionis, attributionis, aſſignationis, ſubjectionis, ſuppreſſionis, extinctionis, unionis, annexionis, applicatiouis, approbationis, translationis, incorporationis, impertitionis, indulti, reſervationis, decreti, derogationis, intentionis, & declarationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc atrentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe uoverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XXXXII.

Dat. die 21. Julii 1731. Pontif.An.II.

Nonnulla ſtatuuntur pro recta Studiorum methodo in Collegiis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſollicitudinis munere, ſacrarum, bonarumque literarum ſtudia, præſertim inter Chriſti fideles divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo addictos, opportunis rationibus fovemus & promovemus; ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus & incrementum ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſa hujuſce Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque ſicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Miniſter Generalis, & Aſſiſtentes Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupat. Nobis nuper exponi fecerunt, ut in eodem Ordine ſtudiorum progreſſus, & bonum regimen ſtabiliatur, & Fratres ipſius Ordinis congruis honorum præmiis ad illa amplectenda atque proſequenda alacriores & ferventiores reddantur, ipſi Vincentius Miniſter Generalis, & Aſſiſtentes opportune a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſiderent; Nos eorumdem Vincentii Miniſtri Generalis, & Aſſiſtentium votis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut nemo, ſive Collegialis, aut in Sacra Theologia Magiſter lecturæ curſum inchoare poſſit, niſi prius a prædicto, & pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali, prævio tamen rigoroſo examine per ſe ipſum, vel, ſi aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, ſeu alios ab ipſo ſeligendos, reperiatur idoneus, itaut quilibet ſe novo examini ſiſtens doctrinæ ſuæ ſpecimen ac documentum præbeat, & Religio in dies conſpicuis Lectoribus floreſcat.

Quod nemo Lecturæ curſum inchoare poſſit, niſi prævio rigoroſo examine.

Quod tempore Capit. Generalis Lectiones non intermittantur.

§.2. Præterea lectiones etiam tempore Capituli Generalis nequaquam intermitti, ſed uſque ad Feſtum S. Bonaventuræ, quemadmodum in omnibus aliis temporibus ſervari ſolet, proſequi debeant:

Nullus ex Student. tempore Quadrageſimali Prædicationibus incumbat.

§.3. Nullus ex Studentibus, ſive ſit Baccalaureus Collegialis, ac Seminariorum Lector, & Conventus Baccalaureus, tempore Quadrageſimali, quamvis id per Conſtitutiones Urbanas ejuſdem Ordinis in Cap.V. reg. tit.IV. num.XVI. permiſſum ſit, Verbum Dei prædicare valeat.

Eoque tempore ſemper aliquis Regens, vel Lector remaneat lectiones daturus.

§.4. Quodque, ut in Studiis generalibus, etiam tempore Quadrageſimali hujuſmodi, ſemper lectiones, & ſolita exercitia ſcholaſtica continuentur, remaneat unus Regens, aut Lector Theologiæ Moralis, qui docendo & tradendo eaſdem materias, prout illi docere & tradere tenerentur, Regentium vices ſuppleat: alternatim permittendo quandoque uni, quandoque alteri, & aliquando etiam prædicto Lectori ejuſdem Moralis Theologiæ, ut ad prædicandum ſe transferre poſſit, & aliquando pariter in aliqua particulari neceſſitate, relinquendo eidem prædicto, & pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali facultatem diſpenſandi pro ejus arbitrio & conſcientia, cum conditione tamen, ut duo menſes, decurrendi in Verbi Dei prædicatione, computari nequeant tempori præfixo pro conſequendo gradu & dignitate Paternitatis Provinciæ;

Collegiales precedentiam Patribus de Domo cedant.

§.5. Utque Collegiales prædicti Ordinis pro Conventuum quiete, & Dei ſervitio, ubique & in omni caſu, præterquam in actibus Studiorum, Patribus de Domo nuncupatis, non aliter acſi eſſent ſimplices Baccalaurei, præcedentiam cedant, dicta auctoritate harum ſerie ſtatuimus & ordinamus.

Præſentium Literarum firmitas, & obſervantia.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.7. Non obſtantibus prædictis Urbani, ac quibuſvis aliis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Decretis Capitulorum Generalium a Sede Apoſtolica confirmatis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Miniſtri Generalis Ordinis hujuſmodi ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ, vel Procuratoris Generalis Ordinis prædicti munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 21. Julii. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Tres

XXXXIII.

Dat. die 21. Julii Anno 1731. Pontif. II.

Tres Aſſiſtentes Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ, in Conventu SS. Duodecim Apoſtolorum de Urbe eorumdem Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupat. eligendi conſtituuntur pro negotiis illarum Provinciarum explendis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ Solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Clementiæ abundantiam conſtituti, ad ea, quæ religioſorum Virorum Cœtibus, in Eccleſia Dei pie ſancteque Inſtitutis, ubereſque bonorum operum fructus, Illo, a quo bona cuncta procedunt, donante, proferre jugiter ſatagentibus, ut recte ſalubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore ſperantes, libenter intendimus; & Paſtoralis officii Noſtri partes propenſa charitate deſuper interponimus, ſicut, rerum temporum & perſonarum qualitate mature perpenſa, ſalubriter in Domino arbitramur.

§.1. Cum itaque, ſicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Miniſter Generalis, & Aſſiſtentes Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, per Conſtitutiones Urbanas dicti Ordinis in Cap. 6. reg. tit. 6. expreſſe ſtatuatur, ut in Conventu SS. Duodecim Apoſtolorum de Urbe ex quibuſcumque tam ultra quam citra Montes Provinciis Patres & Fratres, qui vitæ integritate, morum compoſitione, ac ſapientia inter cæteros conſpicui ſint, collocentur, ipſi Exponentes pro bono ejuſdem Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi tres novos Aſſiſtentes generales inſtitui, ac propterea opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſiderant.

Ex Conſtitut. in Conventu SS. Duodecim Apoſt. de Urbe moribus probatiores collocandi.

§.2. Nos eorumdem Vincentii Miniſtri Generalis, & primodictorum Aſſiſtentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, annuere volentes, eoſque, & illorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus, ut de cætero unus Aſſiſtens Generalis ex Germania, ab una ex Germaniæ juxta ordinem, quo prædictæ Provinciæ in Conſtitutionibus Urbanis deſcriptæ reperiuntur: ſimiliter alter ex Galliæ: & tertius ex Poloniæ reſpective Provinciis, eligantur, ita quod quælibet Provincia per turnum de ſexennio in ſexennium tres Patres conſtitutos in gradu Deſinitorum perpetuorum, per exactum lecturarum curſum acquiſito, nominare debeat, ex quibus prædictus & pro tempore exiſtens Miniſter Generalis, quem magis idoneum judicaverit, eligere teneatur.

Tres Aſſiſtentes ex Germania unus, alter ex Gallia, tertius ex Polonia conceduntur eligendi.

§.3. Quodque iſti novi Aſſiſtentes ſic electi omnibus privilegiis & prærogativis Deſinitorum Generalium fruantur & gaudeant, ac omnes alios, qui non ſint Deſinitores Generales præcedere debeant, ſervata inter ipſos juxta ordinem propriæ antianitatis præcedentia; reſpectu vero duorum Ordinariorum Aſſiſtentium, Socii ſcilicet, & Secretarii dicti Ordinis, una cum omnibus prærogativis & juribus, quæ ſive ex Conſtitutionibus, ſive ex conſuetudine proveniunt, ſemper & omnino eiſdem reſervata cenſeantur.

Qui ſingulis Deſinitorum Gen. Privilegiis perfruantur.

§.4. Quodque inſuper idem, & pro tempore exiſtens Miniſter Generalis ad viſitationem alicujus ex prædictis Provinciis ultramontes exiſten. profecturus, præter duos ordinarios Aſſiſtentes Socium & Secretarium, etiam Aſſiſtentem Nationalem aſſumere debeat.

P. vero Generalem comitari debeant, quoties ad aliquam ex dictis Provinciis pergat eam viſitaturus.

§.5. Et denique, quod prædictis tribus Aſſiſtentibus, eorumque Laicis ſeu Converſis, dum Romæ morantur, Conventus SS. Duodecim Apoſtolorum de Urbe alimenta & veſtiarium ſuppeditare teneatur, perinde acſi eſſent Patres Domus, ita tamen, ut adminiſtrationi prædicti Conventus, neque aliis rebus & negotiis, præterquam illis, quæ ad proprias reſpectivè Provincias, quorum Aſſiſtentes erunt, pertinent, ſe immiſcere nequeant; iidemque tres Aſſiſtentes Miſſas pro adimplendis oneribus ipſius Conventus applicare: & ſingulæ Nationes ſeu Provinciæ cuilibet eorum reſpective Aſſiſtenti, quidquid pro illorum honeſtiori & magis commoda ſubſtentatione congruum judicaverint, reſiduos & reliquos ſumptus contribuere debeant.

De alimentis illis præſtandis, ac Miſſarum oneribus per eoſdem adimplendis.

§.6. Quia tamen juxta quaſdam literas fe. re. Clementis PP. X. Prædeceſſoris Noſtri deſuper in ſimili forma Brevis die 7. Martii 1674. expeditas, quarum totum tenorem pro inſerto & expreſſo haberi volumus, numerus denarius Patrum in memorato Conventu dumtaxat præfixus reperitur; ideo, ne augmento prædictorum trium Aſſiſtentium habitatio anguſta & incommoda aliis reddatur, numerum denarium Patrum hujuſmodi ad ſeptem, ita quod ſecuta vacatione primorum trium locorum, ſervato inter ipſos Aſſiſtentes hoc ordine, ſcilicet primum locum, quem vacare contigerit, Aſſiſtens Germaniæ, ſecundum Aſſiſtens Galliæ, & tertium Aſſiſtens Poloniæ obtineant; qui vero actu in ſupradicto Conventu Patres ſupranumerarii pro primo loco vacaturo reperiuntur, tunc locum habere debeant, poſtquam prædicti tres Aſſiſtentes admiſſi fuerint, auctoritate & tenore prædictis reducimus, ac eiſdem nunc & pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & Aſſiſtentibus Ordinariis Generalibus ſuper quacumque difficultate, quæ in horum omnium executione exoriri poſſet, deliberandi facultatem harum ſerie concedimus.

De habitatione ipſis aſſignanda.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exi-

Clauſulæ.

ſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac dicti Clementis Prædeceſſoris ſuper numero denario Fratrum ſupradicti Conventus, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Julii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXIV.

Dat. die 25. Julii 1731. Pontif. II.

Conceduntur conſueta Privilegia nonnullis Sanctiſſimi D. N. Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilibus Fratribus Lazaro Pallavicino Thebarum, Cubiculi Noſtri Præfecto: Antonio Xaverio de Gentilibus Petren. Archiepiſcopis, Datario: ac Thomæ Cervioni Epiſcopo Porphyrien., olim Archiepiſcopo Lucan., Sacrarii Noſtri Præfecto: & dilecto filio Paulo Antonio de Freſcobaldi Florentin., Cubiculario Secreto: Familiaribus continuis commenſalibus Noſtris, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Circumſpecta Romani Pontificis gratiarum diſpenſatoris providentia &c.

Cætera legi poſſunt pag. 108. in Conſtitutione num. XV, huic omnino ſimili.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 25. Julii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium, quo ſtatuitur, ut in domibus Religioſis Provinciæ S. Gregorii in Inſulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum ſervetur Clauſura &c.

Dat. die 24. Auguſti 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio facti.

Nuper pro parte dilecti filii Joſephi a Santazella Congregationis Miſſionis, & Procuratoris Provinciæ S. Gregorii in Inſulis Philippinis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium, nomine dilecti etiam filii moderni Miniſtri Provincialis dictæ Provinciæ, expoſito, quod eadem Provincia, licet pluſquam ſexaginta religioſis Domibus conſtet, ſacraſque Miſſiones in Sinarum Regnis ſedulo conſervet, trecentorum tamen Fratrum Presbyterorum numerum non excedebat, nec omnino excedere valebat; cum illius conſervatio unice penderet a Fratribus dicti Ordinis, qui zelo Dei & lucri animarum ducti ex Hiſpania de Superiorum ſuorum licentia, ac Catholicorum Regum ſumptibus, in partes illas remotiſſimas trajiciunt; indeque fiebat, quod tametſi Domus religioſæ prædictæ haberent amplas Eccleſias, & curam animarum, necnon converſionis Infidelium, qui in iis regionibus, præſertim montanis & locis ſylveſtribus, adhuc ſuperſunt, & capaces forent ſuſtentandi integram Fratrum familiam; nihilominus ob deficientiam Religioſorum nonniſi quatuor aut quinque, imo quandoque tres, duo, aut etiam unus dumtaxat dictorum Fratrum, quoties nimirum Miſſionarii Hiſpani adventum ſuum diutius remorantur, vel in mari pereunt, uti non ſemel accidit, in unaquaque ex domibus Religioſis hujuſmodi reſidebant, exceptis dumtaxat domibus Manilenſi, ubi integra, & de Dilao, ubi media familia haberi ſolent; Fratres vero Provinciæ prædictæ jam inde ab illius inſtitutione ac primordio ſemper voluerant ac procuraverant, ut in omnibus prædictis Domibus regularis obſervantia, & alia vitam regularem concernentia, quantum pro numero Fratrum in illis degentium, aliiſque rerum circumſtantiis fieri poſſit, cuſtodirentur & retinerentur, non ſecus ac ſi eſſent Conventus formales: Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod cum aliquibus in dubium revocaretur, an prædicta regularis Clauſura in iiſdem Domibus obſervanda foret: ipſæque Domus privilegiis Conventuum gaudere deberent, idem Joſephus pro majori bono dictæ Provinciæ, ac meliori inibi religioſæ diſciplinæ conſervatione, ſingulas Domos prædictas, quamvis nonniſi ſupra expreſſus Fratrum in eis numerus habeatur, privilegiis

Dubium Sac. Congr. propoſitum.

Digitized by Google

legiis Conventuum Ordinis prædicti gaudere, & Clauſura regulari hujuſmodi, cæteriſque oneribus, quæ ſufferre poſſunt, ſubjacere, concedi ac decerni ſummopere deſiderabat, emanavit a memorata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet = Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus Noſter Papa ſupplices preces remiſit, attenta relatione Procuratoris Generalis, referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Belluga Ponente, ſtatuit & decrevit, in Domibus religioſis Patrum Minorum Diſcalceatorum Sancti Petri de Alcantara Provinciæ Philippinarum S. Gregorii, ſervandam eſſe Clauſuram, utque gaudeant Privilegiis Conventuum ſine præjudicio tamen jurium Epiſcoporum, Parochorum, & aliorum Regularium, atque Conſtitutionum Apoſtolicarum, & particularium Diſcalceatorum: & quoad acceſſum Religioſorum præfatarum Domorum ad Capitula Provincialia nihil innovetur, ſed ſolitus & antiquus illius Provinciæ modus ſervetur, ſub pæna nullitatis actorum ac demum in primodictis Inſulis Philippinis erigere non poſſint Patres Excalceati novas Provincias, niſi cum conſenſu Capituli Generalis. Romæ 20. Julii 1731. Card. Barberinus. A. Archiepiſcopus Petren. — *Decretum.*

§ 1. Cum autem, ſicut d. Joſephus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe, Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate ſupradictæ Congregationis Cardinalium. — *Confirmatur.*

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. — *Clauſulæ.*

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Auguſti 1731. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXVI.

Mandatum quoddam Epiſcopi Montis Peſſulan. cui titulus = *Ordonnance de Monſeigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c* = irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus legi ſeu retineri poſſit. — Dat. die 17 Auguſti 1731 Pont. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quamvis jamdiu in animæ noſtræ amaritudine intellexerimus, Carolum Joachimum Epiſcopum Montis Peſſulan., animo, ſanæ doctrinæ, ac eccleſiaſticæ unitati infenſiſſimo, manifeſte refragari Conſtitutioni re. me. Clementis PP. XI. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1713 ſexto Idus Septembris promulgatæ, imò poſthabitis, planeque contemptis auctoritate & judicio Apoſtolicis tam ejuſdem Clementis Prædeceſſoris, quam illius Succeſſorum fe. re. Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII Romanorum Pontificum Prædeceſſorum pariter Noſtrorum, qui plura ipſius Caroli Joachimi Epiſcopi ſcripta, quibus eamdem Conſtitutionem Apoſtolicam multitarias inceſſere ac impetere nitebatur, condigne perſtrinxere cenſura, novis identidem actis, ac ſcriptis in publicum ſparſis, pertinacis ſuæ inobedientiæ & erroris, in quo miſere verſatur, luculenta nimis dediſſe teſtimonia: quæ quidem omnia & ſingula nobiſcum reputantes graviter in corde Noſtro improbavimus; Diſtulimus tamen adverſus ea pro paſtoralis officii Noſtri ſolicitudine aliquod palam ſtatuere, ea ſpe, fiduciaque detenti, ut agnita tandem a dicto Carolo Joachimo Epiſcopo veritate, tractaque animi ſui obſtinatione, adſpirante Domino, poſſemus, uti Nobis ſummopere in votis erat, reſipiſcentem paternæ dilectionis affectu complecti, & cum eo charitatis vinculis rurſus conjungi. Verum ſpem, & patientiam Noſtram fruſtratam eluſamque comperimus, quemque anxie expectabamus ad unitatem & veritatem reverſurum, magis in pertinacia & errore obduratum experti ſumus. Nobis — *Epiſc. Montis Peſſulan. animus erga Sedem Apoſtolicam.*

ſi qui-

Conſtitutio *Unigenitus* a Capitulo recepta.

ſiquidem nuper innotuit, quod cum non ita pridem dilecti filii Capitulum & Canonici, aliæque perſonæ Eccleſiaſticæ Cathedralis Eccleſiæ Montis Peſulan., Deo corda eorum tangente, in unitatis ac obedientiæ ſpiritu ſimul congregati, publico ſolemnique actu memoratam Conſtitutionem Apoſtolicam pure & ſimpliciter recepiſſent, ac ſeſe illi ſubmiſiſſent; tantum abſuit, ut dictus Carolus Joachimus Epiſcopus id probaret, ſuaque acceſſione ratum haberet, ut edito contrà Mandato eumdem actum, ac ſi Epiſcopalis Juriſdictionis & obedientiæ ſibi debitæ læſivus eſſet, proſcribere, nullumque declarare: ac inſuper, ne quiſquam ſuorum Subditorum ſe inconſulto prædictam Conſtitutionem Apoſtolicam deinceps recipiat, prohibere incredibili auſu præſumpſerit, neſciens oves non teneri ſequi Paſtorem, dum eas ad prærupta deducere, vel paſcua venenata ipſis exhibere molitur. Quapropter, ne lenitas ac longanimitas noſtra, cui hucuſque pacis ſtudio indulſimus, ab æterno ac ſupremo Judice redarguatur, Apoſtolici Miniſterii Noſtri partes adimplere volentes, auditis deſuper nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, pluriumque in Sacra Theologia Magiſtrorum, qui rem mature ac diligenter diſcuſſerunt, ſententiis, de eorumdem Cardinalium conſilio, præfatum Caroli Joachimi Epiſcopi Montis Peſulan., mandatum, cui titulus eſt = *Ordonnance de Monſeigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chap.tre &c.* = penitus & omnino nullum, ac irritum, nulliuſque prorsus roboris & momenti eſſe, ac perpetuo fore, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus; Actum vero, quo Capitulum & Canonici, aliæque perſonæ Eccleſiaſticæ dictæ Cathedralis Eccleſiæ ſeſe memoratæ Conſtitutioni Apoſtolicæ ſubmiſerunt, ut præfertur, ab eodem Carolo Joachimo Epiſcopo invalide & inique reprobatum fuiſſe decernimus. Ad hæc, licet exploratum ſit reliqua omnia acta & ſcripta per ipſum Carolum Joachinum Epiſcopum, vel ejus nomine adverſus prædictam Conſtitutionem Apoſtolicam, ac ejus receptionem, præſtitamque illi a fidelibus obedientiam, aut aliàs contra Pontificias ſanctiones, noviſſime edita ac evulgata Apoſtolicâ itidem cenſuram judicii promereri, eaque notanda ac perſtringenda eſſe; Nihilominus reſervantes Nobis illorum ſingula damnare, ac debita cenſura percellere, pro nunc ſupradictum Mandatum tanquam falſum, temerarium, erroneum, Apoſtolicis Conſtitutionibus, Sanctæque Sedi injurioſum, & ad ſchiſma & hæreſim tendens, imo aperte Schiſmaticum, eadem auctoritate harum ſerie damnamus & reprobamus, ac legi ſeu retineri prohibemus, illiuſque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, retentionem, & uſum omnibus Chriſtifidelibus, etiam ſpecifica & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes, ipſo facto abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus. Volentes, & auctoritate præfata præcipientes, ut quicumque Mandatum hujuſmodi penes ſe habuerint, illud ſtatim ac præſentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus, tradere atque conſignare teneantur; hi vero ſibi ſic traditum illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obſtantibus quiſcumque.

Hoc vero ab Epiſcopo reprobatum ſuo quodam Mandato;

Quod irritatur;

Hujuſmodi irritationis cauſæ.

A quoquam legi, vel retineri interdicitur:

Hujuſmodi irritationis, ac prohibitionis publicatio.

§.1. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus etiam, & pari auctoritate decernimus, ut illæ ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Curſoribus Noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur: & ſic publicatæ omnes & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ & intimatæ fuiſſent: utque ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 27. Auguſti 1731. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXVII.

Confirmantur literæ Urbani PP.VIII. ac ſucceſſorum, quibus ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſque Dei verbum prædicantibus, ut ſaltem bis in anno Populo Sacrorum locorum Hieruſalem neceſſitates exponant, præcipitur.

Dat. die 12. Sept. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui pro humani generis Redemptione ſe exinanivit, factus obediens uſque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices graviſſimaſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, in eam præcipue Paſtoralis ſolicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti & tam ſalubris miſterii monumenta, quæ in Civitate Hieruſalem, & Locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur. Cum itaque aliàs fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædeceſſori noſtro, expoſito, quod Eccleſiæ, & alia Loca Pia in Civitate Hieruſalem, & aliis Locis Terræ Sanctæ exiſtentia, fere diruta erant, & quæ

Status Locorum Terræ Sanctæ.

& quæ adhuc ibi exiſtebant Monaſteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schiſmaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eis Locis conſervatione contracto, admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædeceſſor Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Locorum Ordinariis; necnon omnibus & ſingulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum Regularium Generalibus commiſerit & mandaverit, ut adminus duabus vicibus quolibet anno, Adventus & Quadrageſimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in ſuis Sacris Concionibus, quam in actionibus & functionibus publicis, neceſſitates eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi & commendari curarent, & facerent, & aliàs, prout in ipſius Urbani Prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die tertia Februarii 1634. expeditis, quarum tenorem pro expreſſo haberi volumus, uberius continetur; & ſicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Lectoris Jubilati, Ex-Secretarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, & in Romana Curia Commiſſarii, & Procuratoris Generalis Terræ Sanctæ, Nobis nuper expoſitum fuit, ipſe, quo præfatæ Urbani Prædeceſſoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio X., Clemente X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., & Benedicto XIII. Romanis Pontificibus pariter Prædeceſſoribus noſtris, confirmatæ fuerunt, exactius obſerventur, illas per Nos etiam confirmari & innovari deſideret; Nos eorumdem Sacrorum Monumentorum conſervationi & manutentioni conſulere volentes, præfatas Urbani Prædeceſſoris literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus pariter & approbamus, illaſque innovamus, & obſervari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi prædicti in relatione ſtatus Eccleſiarum ſuarum, quando viſitabunt limina Apoſtolorum, facienda, referant, ſe præfatis Urbani Prædeceſſoris, & præſentibus noſtris literis, paruiſſe: contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Urbani PP. Decretum;

A Succeſſoribus confirmatum iteratur.

Volumus inſuper, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Septembris 1731. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXXXVIII

Nonnulla declarantur ac ſtatuuntur pro regimine Nationis Germano-Belgicæ, annexarumque Provinciarum Ord. Fr. Minor. Sancti Franciſci Reg. Obſerv., nonnullis præterea ſublatis, quæ in Benedicti XIII. Conſtitut. *Flagitantium preces &c.* leguntur.

Dat. die 14. Septemb. Anno D. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apoſtolici Regiminis cura Nos monet, ut præcipuam de Religioſis Viris, aſſiduos labores pro æterna animarum ſalute procuranda ſuſcipientibus, ſolicitudinem habeamus, ne ipſi ab exercitio bonorum operum per animorum diſſenſiones amoveantur: Quare, ſi adhibita diligenti conſideratione ea, quæ etiam a Deceſſoribus noſtris prodierunt, eorum tranquillitati aliqua ex parte obeſſe deprehendimus, moderari non dubitamus: aliaque inſuper concedimus, quæ in Domino conſpicimus convenire.

Exordium.

§. 1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Benedictus PP. XIII. Prædeceſſor noſter, animadvertens, quod dilecti filii Fratres Ordinis Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ, Nationis Germano-Belgicæ, paſſim in tota Germania, Flandria, Hollandia, Anglia, Scotia, & Hibernia exiſtentes, ac Conventus, & Hoſpitia in hæreticorum regionibus retinentes, magno numero Sacris Miſſionibus dant operam, proptereaque eorumdem hæreticorum infeſtationibus frequenter obnoxii, iu omnibus, & ad unguem Statutis univerſi Ordinis prædicti in diverſis generalibus Comitiis ejuſdem Ordinis conditis, & in commune bonum ipſius Ordinis peractis, ac apud omnes Nationes & Provincias receptis, ſeſe conformare a longo tempore impediebantur; ideoque nonnulla alia peculiaria, ac pro moribus & conſuetudinibus dictæ Nationis commodiora Statuta canonice confecta, ac per Miniſtrum Generalem totius Ordinis anno Domini milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, & rurſus per unum Romæ anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, & poſtremo per alterum Toleti anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, habita, Capitula Generalia dicti Ordinis, favore Fratrum Provinciarum Germaniæ, & Belgii, eiſque annexarum ſolemniter confirmata & approbata, Apoſtolica authoritate perpetuo & ampliſſime confirmavit & approbavit; illaque a tunc exiſtentibus, & deinde futuris Fratribus, omnium, quæ tunc Nationem Germano-Belgicam conſtituebant, aliarumque Provinciarum, quæ deinceps eidem Nationi canonice aggregari contingeret, firmiter & inviolabiliter obſervanda & adimplenda, etiam perpetuo præcepit & mandavit.

Cauſæ editæ a Bened. XIII. Conſtitut.

§. 2. Et inſuper, ut Provinciæ ſæpedictæ Nationis, a Præſule beneviſo directæ, perpetua tranquillitate fruerentur, Commiſſario Gene-

Generali, Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, & aliis Vocalibus dictæ Nationis Germano-Belgicæ pro tempore exiſtentibus, ut ipſi in ſuis Congregationibus Nationalibus, vel Capitulis Generalibus Ord. congregati, ex tunc in poſterum quatuor ex ſuis Vocalibus, nempe duos ex Germaniæ, & reliquos duos ex Belgii Provinciis, pro munere ſui Commiſſarii Generalis ſeligere & nominare, illoſque pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali Ordinis, qui ex eis unum, & nonniſi ſervata alternativa inter Germanos & Belgas, facultatibus conſuetis, & Commiſſariis Generalibus Nationalibus, juxta Statuta Nationalia concedendis, illi collatis, in Commiſſarium Generalem Nationis Germano Belgicæ inſtituere omnino deberet, præſentare: dictumque Commiſſarium Generalem ſæpedictæ Nationis, ut præfertur, inſtitutum ſui officii, expleto triennio, ad aliud triennium dumtaxat, ſi eidem Miniſtro Generali confirmare ita viſum fuiſſet, libere & licite poſſent & valerent: ſicut & ipſe Miniſter Generalis alium Commiſſarium ex integro, & abſque ulla præſentatione inſtituere, ſi forte ob bella vel alia impedimenta Vocales præfatæ Nationis congregari nequirent pro quatuor prædictorum Patrum, ut ipſi ajunt, præſentatione, atque occurrente obitu ejuſdem Commiſſarii Generalis dictæ Nationis, vel eo in Provincialem Miniſtrum ſuæ nativæ Provinciæ electo, durante ipſius munere, ſtatim antiquior Pater ex Provincia defuncti Commiſſarii in Vice-Commiſſarium Generalem, qui ſigilla retinere, & munia omnia Vice-Commiſſarii Generalis, donec novus Commiſſarius Generalis, ut præfertur, electus, & ut ſupra inſtitueretur, exercere valeret: & tandem, ut quicumque laudabiliter per triennium munus Commiſſarii Generalis dictæ Nationis ſuſtinuiſſet, Pater, ut vocant, ejuſdem Nationis reputaretur & cenſeretur, & uti talis Privilegiis conceſſis plene frueretur, dicta auctoritate etiam perpetuo conceſſit & indulſit; Demum unius & ejuſdem Ordinis indiviſi, ſub unico & eodem capite, eademque Regula, Domino Famulantium unitati etiam exteriori, quantum in Domino poterat, providere, & propterea quaſcumque diſſenſiones & diſcrepationes exteriores, quæ ipſe Benedictus Prædeceſſor non modicum damnum ejuſdem interiori unitati, & fraternæ charitati afferre ſolere putabat, prorſus amovere cupiens, omnes & ſingulos Fratres d. Ordinis præfatæ Germano-Belgicæ Nationis, denominatione Recollectorum, & Caputio acuminato, ac Mantellorum ligamentis ligneis ſive eburneis, aut aliàs ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordibus, quibus antea utebantur, rejectis, ex tunc in poſterum perpetuis futuris temporibus, ſervatis tamen in reliquis dictis Statutis Nationalibus, in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus d. Ordinis ſeſe omnino conformare præcepit; & non amplius Recollectos, ſed Fratres Ord. Sancti Franciſci Regularis Obſervantiæ nuncupari, & uti tales ab univerſo Ordine abſque alia denominatione cenſeri debere: ſtatuit, ſi Fratres dictæ Nationis denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, ac Mantellorum ligamenta lignea ſive eburnea rejicere, ac Fratrum Regularis Obſervantiæ nuncupationem, & habitum, ab univerſo Ordine geſtari ſolitum, aſſumere detrectarent, illi ſtatim & ipſo facto, & abſque Judicis miniſterio, fruitione literarum per Benedictum Prædeceſſorem tunc editarum privati, illæque prorſus abrogatæ cenſeri deberent, authoritate præfata ſimiliter perpetuo voluit ſtatuit & declaravit: & pro firmiori ſuæ voluntatis robore, denominationem Recollectorum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum Mantellorum ligneorum, ſive eburneorum, aut aliàs ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordium, hujuſmodi Motu proprio, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine perpetuo ſuppreſſit & abrogavit: ac aliàs, prout in eiſdem literis Benedicti Prædeceſſoris incipientibus: *Flagitantium Preces &c.* ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo nono, Kalendis Februarii, Pontificatus ſui anno ſexto, expeditis, plenius & uberius continetur.

Provinciæ huic conceſſum ab eodem Commiſſ. Generalis.

Ac Vice-Commiſſ. Generalis.

Huicque Commiſſario conceſſa Privilegia.

Toti vero Provinciæ juſſum, ut rejecto Recollectorum nomine, Caputio acuminato &c. cæteriſque a Fratrum Minorum more diſcordibus, Fratrum Regularis Obſervan. nuncupationem; & Habitum ſumerent.

§. 3. Cum autem, ſicut accepimus, literæ Benedicti Prædeceſſoris ea in parte, qua, ut præfertur, dictis Fratribus præfatæ Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & uſum Caputii acuminati, & ligamentorum ligneorum ſive eburneorum præfatorum, rejicere, & Fratrum Regularis Obſervantiæ nuncupationem, & habitum, ab univerſo Ordine geſtari ſolitum, ſumere præcipiebatur, utilitatem illam, quam memoratus Benedictus futuram ſibi propoſuerat, non attulerint; ſed potius e converſo non modicam perturbationem in præfatis Provinciis, & præcipue in partibus Hollandiæ, aliiſque plerumque hæreticorum regionibus, ubi mos denominationis, & uſus habitus hujuſmodi inolevit, induxerint, & in poſterum inducere poſſint; propterea Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, d. Ordinis Protectoris munus per plures annos ſuſtinuimus, & ad S. R. E. Regimen, Deo favente, evecti, illud minime dimittendum putavimus, ejuſdem Ordinis, quem peculiari dilectione proſequimur, curam præcipuam habere, & interiorem ab univerſo Ordine animorum unionem, quæ etiam neglectis aliquibus exterioribus ſignis foveri poteſt, necnon eorumdem Fratrum dictæ Nationis, ita ut ipſi, ut antea, conſuetis Exercitiis, & Miſſionibus in hæreticorum regionibus incumbere valeant, tranquillitatem ſervare, ac aliàs in præmiſſis opportune providere cupientes: necnon Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes dictæ Nationis ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eoſque & eorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtant, ad effectum præſentium conſequendum tantum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes,

Quod eum perturbationem iis in Provinciis adduxerit.

dicta-

dictarumque literarum Benedicti Prædeceſſoris noſtri tenores, etiam veriores, pro plene & ſufficienter inſertis & expreſſis babentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, literas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris in ea parte tantum, qua dictis Fratribus ejuſdem Germano-Belgicæ, Illique annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, & Mantellorum ligamenta lignea ſive eburoea, aut aliàs ab univerſo more Fratrum Minorum de Obſervantia diſcordia, rejicere: atque in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus dicti Ordinis ſeſe omnino cooformare, & non amplius Reeollectos nuncupari præcipitur: eiſdemque Fratribus denominationem & ligamenta hujuſmodi detrectantibus, literarum hujuſmodi, & ſtatim & ipſo facto, & abſque Judieis miniſterio, fruitionis privatio, illarumque abrogatio, ut præfertur, ſtatuitur: & denomioatio, & Caputium aeuminatum, ae ligamenta præfata, ut prætertur, ſupprimuntur: Apoſtolica authoritate præfata perpetuo revocamus, reſcindimus & abrogamus. Eoſdem Fratres Natioois Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum adverſus denomioationis, ac habitus delationis hujuſmodi ſuppreſſiooem, per dictum Beoedictum Prædeceſſorem Motu ejus proprio, ut præfertur, factam: ac privationem & fruitionem earumdem literarum in eventum, io quem Fratres ejuſdem Nationis denominatiooem Recollectorum, & Caputii acuminati, ac ligamentorum hujuſmodi uſum rejicere detrectaviſſent, per dictum Benedictum Prædeceſſorem, ut præfertur, inflictam & incurſam, in priſtinum, & in eum, in quo ante præmiſſa erant, ſtatum; Itaut, velut ſi denominationis, ac delationis habitus hujuſmodi abrogatio minime facta, ae privationis fruitionis præfatæ incurſus unqnam inflictus fuiſſent, Recollectorum denominatione, atque Caputio acumioato, ac ligamentis ligneis ſive eburneis, ut prius, abſque incurſu cujuſvis pœnæ, uti libere & licite poſſint & valeant, authoritate præfata motu ſimili reſtituimus, reponimus, & pleoarie reiutegramus.

Benedicti Literæ hac in parte revocatis:

A pœnis per eaſdem inflictas Fratres dictæ Provinciæ abſolvuntur.

§.4. Ae ad tollendum quamcumque ambiguitatem, & conteotionem, quæ ſuper electione Commiſſarii Generalis tempore prncedente exoriri poſſent; Nos quotieſcumque io poſterum Miniſter Generalis dicti Ordinis, facultate ſibi, ut præfertur, reſervata utens, aliquem Commiſſarium Generalem dictæ Nationis, ſui muneris expleto triennio, ad aliud triennium confirmaverit, per confirmationem hujuſmodi, alternativa inter Germanos & Belgas in vim dictarum literarum ſervanda, nullatenus conſumpta & ſublata eenſeatur; ſed illa firma & illæſa ſubſiſtat, ita quod ſive Germanus ſive Belga in Commiſſarii munere præfato inſtituatur, ad quem inſtitutio ante confirmationem ſpectaviſſet, videlicet, ſi Commiſſarius Generalis ex Germanis confirmari contigerit poſt conſumptam confirmationem bujuſmodi, unus ex duobus nominatis Belgis in munere Commiſſarii Generalis inſtitui, & ita e converſo, favore Germanorum peragi omnino debeat: Quodque inſuper Commiſſarii Generales pro tempore, qui munere Commiſſariatus bujuſmodi per trienuium laudabiliter, ut præfertur, functi fuerint, deinceps Patres Nationis præfatæ, ac uniuſcujuſque Provinciæ babeantur, & apud Nationem eamdem, & quamlibet etiam reſpective Provinciam, babita ratione ad gradum & antianitatem cujuslibet, etiam in Nationis præfatæ, & cujuslibet Provinciæ Comitiis, ſeu Congregationibus, vel Deſinitoriis reſpective Nationalibus, Privilegio Paternitatis omuino gaudeant, Apoſtolica authoritate præfata ſimiliter perpetuo decernimus & declaramus.

Declaratio quod per confirmationem Commiſſarii ad aliud triennium, damnum alternativæ non inferatur.

Privilegium Paternitatis Commiſſarii munere functis conceditur.

§.5. Demum literas præfatas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris, in omnibus & ſingulis, in quibus præſentibus minime adverſantur, earumque tenores, & in eis contenta quæcumque, authoritate præfata etiam perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos tam juris quam facti, & ſolemnitatum, de jure, uſu, ſtylo, conſuetudine, aut aliàs quomodolibet requiſitarum, & quoſvis alios, quantumvis ſubſtantiales, defectus, ſi qui deſupee quomodolibet intervenerint, in eiſdem ſupplemus.

In exteris ſtatutis laudatæ Benedicti Literæ confirmantur.

§.6. Ac literas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris, in eis tamen, quæ præſentibus minime adverſautur, ac in eis literis contenta quæcumque, ſemper & perpetuo validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia ſortiri & obtinere: & a Commiſſario Generali, Miniſtris Provincialibus, Cuſtodibus, cœteriſque Fratribus ſæpedictæ Nationis Germano-Belgicæ, aliiſque quibuſcumque, etiam Miniſtro, & Curiæ Commiſſario Generalibus, nunc & pro tempore exiſtentibus, aliiſque Officialibus dicti Ordinis, & quibuſcumque, ad quos ounc quomodolibet pertinet, & in poſterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter obſervari debere, & nullo unquam tempore ex quocumque capite vel cauſa quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod Commiſſarius Generalis, Miniſtri Provinciales, & Cuſtodes dictæ Nationis, necnon Miniſter, & Curiæ Commiſſarius Generales, & Officiales dicti Ordinis, ac quicumque alii in præmiſſis intereſſe habentes, atque illi etiam, qui ex literis prædictis jus ſibi forſan acquiſitum eſſe putarent bis Noſtris non conſenſerint, neque ad hoc citati, vocati, & auditi unquam fuerint, & cauſæ, propter quas eædem præſentes prodierint, adductæ, comprobatæ, & verificatæ non fuerint, de ſubreptionis vel obreptionis aut uullitatis vel invaliditatis vitio, ſive intentionis noſtræ, aut quocumque alio quantumvis ſubſtantiali, ac ſpecificam & individuam expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controverſiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, vel adverſus eas reſtitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari: ſive etiam motu ſimili conceſſu, vel impetrato

Ac perpetuo obſervari præcipitur quocumque prætextu remoto.

Digitized by Google

uti vel juvari unquam poſſe: Neque eaſdem præſentes ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, aut Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, motu etiam pari, & cum quibuſvis clauſulis, & decretis faciendis, comprebendi; ſed ab illis ſemper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, & de uovn etiam ſub quacumque poſteriori data per Commiſſarium Generalem, Miniſtros Provinciales, & Cuſtodes, cæteroſque Fratres ſæpedictæ Nationis pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios ſeu delegatos, quavis autboritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. dicti Ordinis Protectorem, alioſque Cardinales reſpective pro tempore exiſtentes, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sediſque Apoſtolicæ præfatæ Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate, judicari deſiuiri & Interpretari debere: & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clauſulæ, §.7. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac dicti Benedicti Prædeceſſoris in favorem ejuſdem Ordinis conceſſa, quæ incipit = *Univerſalis Eccleſiæ* = aliiſque etiam in Synodalibus, Provincialibus, Univerſalibus, & Generalibus Conciliis editis vel edendis, ſpecialibus vel generalibus conſuetudinibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, dictique Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, etiam juramento, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuctudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, & Nationi præfatæ, illorumque Superioribus, & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet etiam pluries conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, ſpecialis & expreſſa, ac de verbo ad verbum mentio ſeu quævis alia expreſſio facienda, ad hoc ſervanda foret, eorum tenores eiſdem præſentibus pro plene expreſſis habentes, illis aliter in ſuo robore permanſuris, latiſſime ac pleniſſime, ac ſpecialiter & expreſſe, hac vice dumtaxat derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici, vel Agentis ejuſdem Nationis ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ, aut ejuſdem Commiſſarii Nationalis, munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ & oſtenſæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominnm liceet hanc paginam Noſtræ abſolutionis, revocationis, reſciſſionis, abrogationis, reſtitutionis, repoſitionis, reintegrationis, declarationis, confirmationis, approbationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum,

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo, decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius,

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus,
Lucas Martinettus.

IL.

Approbantur Conſtitutiones pro Seminariis Eccleſiaſticorum in Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendis, ſub DD. Epiſcoporum juriſdictione, ad illorum inſtructionem, qui in muneribus Apoſtolicis ſint exercendi, & Eccleſiaſticæ Diſciplinæ incrementum. Dat. die 6. Nov. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præſidentes, pia virorum in ſortem Domini vocatorum, ac propriæ alienæque ſaluti laudabiliter incumbentium inſtituta, quo uberiores in dies bonorum operum fructus adſpirante ſuperni favoris auxilio proferre valeant, paterno affectu libenter proſequimur; & illis, quæ pro felici eorum directione provide prudenterque conſtituta ac ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis adjungimus firmitatem. Proœmium.

Inſtitutio Seminariorum de quibus in Rubrica. §.1. Nuper ſiquidem pro parte Venerabilium Fratrum Noſtrorum, Archiepiſcopi Cæſarauguſtani, ac Epiſcoporum Barbaſtren., Tiraſonen., Albaracinen., & Terulen., Nobis expoſitum fuit, quod aliàs videlicet ingruentibus in Hiſpaniarum Regnis non ſine ingenti Chriſtifidelium in ſpiritualibus ac temporalibus damno, & præſertim diſciplinæ Eccleſiaſticæ detrimento, noviſſimis bellorum motibus, praviſque exindè in omni fere perſonarum genere ſenſim pullulantibus moribus, dilectus filius Franciſcus Ferrer, ac quinque alii Presbyteri ſæculares, divino numine ducti, hiſce malis ac iucommodis occurrere, & priſcæ

Digitized by Google

priſcæ diſciplinæ Eccleſiaſticæ inſtaurationi, ſpiritualibuſque animarum eorumdem fidelium neceſſitatibus aliqua opportuna ratione proſpicere cupientes, in B.M. Virginis de la Bella nuncupat. Civitatis Barbaſtren. ſanctuarium inſimul convenerunt, ibique Divino implorato præſidio poſt maturam conſiderationem, ac cum conſilio & approbatione tunc exiſtentis Epiſcopi Barbaſtren., aliorumque infraſcriptorum Diœceſum Ordinariorum licentia & conſenſu, ad majorem Dei gloriam, animarumque ejuſmodi ſalutem, & eccleſiaſticæ Diſcipliuæ præfatæ inſtaurationem, unum in Barbaſtren., aliud in Tiraſonen., duo in Cæſarauguſtan. alterum in Albaracinen., unum in Terulen., ac demum alia in aliis Diœceſibus Seminaria pro nonnullis Presbyteris, ſeu Clericis ſæcularibus, Operariis nuncupatis, nullo voto adſtrictis, ſed ſolo charitatis vinculo conjunctis; qui ſub obedientia pro tempore exiſtentis ipſorum Seminariorum Superioris Præſidis nuncupati, ibidem vivere debeant, Ordinaria auctoritate fundari & erigi curarunt, ac pro bono dictorum Seminariorum regimine quædam

Statuta illis data.

Statuta, Conſtitutiones, & Regulas ab iiſdem Ordinariis ſubinde approbata, in omnibus, & ſingulis Seminariis hujuſmodi jam fundatis & erectis, ac deinceps fundandis & erigendis, exacte ſervanda condiderunt tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Illorum institutionis ſcopus.

§.2. Horum Seminariorum finis eſt gloria Divina, Domini Noſtri Jeſu Chriſti imitatio, & non modo proprium profectum, ſed Eccleſiaſticorum juvamen & perfectionem, ac proximorum omnium ſalutem procurare. Proprium profectum oratione, mortificatione, mundi deſpectu, & Chriſti Domini in omnibus ſuis virtutibus imitatione: Eccleſiaſticorum juvamen & perfectionem, in Eccleſiaſticis etiam & Sacerdotibus inſtituendis, qui dedicari Apoſtolicis miniſteriis deſiderent, & in ſpiritualibus exercitiis nedum Ordinandis, verum etiam Parochis, & quibuſvis Eccleſiaſticis miniſtrandis: Proximorum ſalutem in eorum confeſſionibus audiendis, in concionibus, exhortationibus, & frequentibus miſſionibus habendis. Pro quibus omnibus bene rectoque ordine obſervandis ſequentes Regulæ, ex vita ipſius Chriſti Domini expreſſæ, ſub cujus magiſterio vivunt, & quem imitari profitentur hujuſmodi Seminariorum Opetarii, perpetuo cuſtodiendæ traduntur.

Seminaria hæc ſub Ordinariorum Obedientia.

§.3. Chriſtus Dominus, quum in oratione pernoctaſſet, vocavit Diſcipulos, & elegit duodecim ex ipſis, quos Apoſtolos nominavit, amoris vinculo ac lege eos congregando ſub viſibili capite, quod fuit Chriſtus, & poſt eum Sanctus Petrus ejus Vicarius. Ad ipſius imitationem hæc ordinantur Seminaria ex Sacerdotibus & Eccleſiaſticis nullo voto, ſed ſolo charitatis vinculo copulatis, ſub obedientia Epiſcoporum, in quorum Diœceſibus Seminaria erecta ſint, adhuc & ſui immediati Præſidis.

Act.I.15.

§.4. In S. Matthiæ electione totum intervenit Apoſtolicum collegium, ſic in electione Præſidis uniuſcujuſque Seminarii Sa-

De Præſidis.

cerdotes omnes, qui per biennium in eo fuerint commorati, & permanenter in eodem vivant, concurrere debeant, & de eorum numero ſuum Præſidem per ſuffragia ſecreta eligant, qui triennii ſpatio Seminarium regat, & gubernet.

Vice-Præſidis.

Eligendus etiam erit ab iiſdem Vice-Præſes, qui in Præſidis abſentia vices ejuſdem gerat, & ſi iſte defecerit, præeat, tamquam Superior, antiquior Seminarii Sacerdos = Necnon Procurator, qui ſedulo, ſed ſine ſolicitudine, neceſſaria opportuno provideat tempore, ordineque diſtribuat, nihil abſque Præſidis nutu mutuando, nec dando, & quotannis integram Congregationi rationem de omnibus reddendo, quam ſi præfati DD. Epiſcopi petierint, ipſis continuo danda ſit = Secretarius, qui Seminarii reſolutiones in libro ad hoc conficiendo notet, epiſtolas, aliaque gravia Seminarii negocia ſcribat = Director Seminariſtarum, qui in ipſorum conferentiis, & exercitiis præſideat, curamque habeat = Director Sacrarii, qui Seminariſtarum, domeſticorumque juvamine curet, ut quæcumque ad Eccleſiam, Altaria, & Paramenta pertinent, honeſta, puriſſima, rectoque ordine diſpoſita ſint, & collocata = Director cœremoniarum & cantus, qui Seminariſtas, & alios in cantu, ſacriſque Ritibus inſtruat = Director Tironum, qui Clericos & laicos ad probationem admiſſos dirigat, & in omnibus eorum vocationi congruentibus erudiat = Directores Exercitiorum & Miſſionum, qui extra Seminarium præſideant cæteris Operariis, tamquam Superiores = Corrector, qui juxta charitatis legem errantes corripiat = Miniſter Infirmorum, qui omnem curam de ipſis habeat, ac de neceſſariis prompte & charitative provideat, atque ſolatium omne in corporalibus & ſpiritualibus ipſis præſtet. Et ut omnia ſupradicta recto dirigantur ordine, ac debitum ſortiantur effectum, omnibus in ſpectantibus ad cujuſcumque munia tenebuntur Præſidem conſulere, & illi penitus obedire.

Procuratoris.

Secretarii.

Ac Directorum electione, eorum in officio.

Totalis Epiſcopo ſubordinatio in admittendis, expellendis &c. Operariis, Sacerdotibus &c.

§.5. Ad eoſdem Sacerdotes pertinebit nedum admiſſio Sacerdotum, ſeu Eccleſiaſticorum, qui in Semiuario tamquam Operarii perſiſtere deſiderent, verum eorum, qui ad tempus in eo erudiri velint, atque etiam admiſſio Fratrum laicorum, qui ad temporalia miniſteria dedicari poſſint. Quæ omnia tam officia proxime deſcripta, quam Sacerdotum ſeu Eccleſiaſticorum admiſſiones, approbari omnino a D. Epiſcopo, in cujus Diœceſi Seminarium ſit, debeant. Et pariter, ſi forte contingat, ut aliquem a Seminario expelli conveniat, itaut nulla a Seminario expulſio fieri valeat, niſi conſulto prius D. Epiſcopo, eoque approbante. Nulluſque a Seminario expelli poſſit, niſi gravibus de cauſis, incorrigibilitate nimirum, aut ſcandaloſo crimine. Nemo vero ob ægritudinem, etſi ineptus ad munia Seminarii efficiatur, poterit unquam excludi.

De Alumnis admittendis.

§.6. Operariorum admiſſioni Chriſti Domini ſectando exemplum fervidæ ſunt orationes præmittendæ. Itaque eorum, qui permanenter in Seminariis vivere quærent, vocationis, virtutum, ſcientiæ, talenti, indolis,

zeli ſalutis animarum,ſolicita fiet indagatio. Ut autem hæ qualitates in admittendis neceſſariæ melius cognoſcantur, valde convenient erit, ut eorum electio, ſi fieri poteſt, ſit ex his, qui vel in Seminario ſint educati, aut in Miſſionibus cum Operariis verſati fuerint.

Eorumque tirocinio.

Præfatis ergo præditi qualitatibus, & Ordine Sacro initiati, ſeu ad eum proxime diſpoſiti, ad unius anni probationem, &, ſi in Seminario vel Operariorum comitatu non ſe exercuerint, duorum annorum, cum majori parte Sacerdotum ſuffragantium, & Epiſcopi approbatione admittendi ſunt. Quo tempore reſpectivè finito, calculis albis & nigris ad electionem vel reprobationem devenietur;

In Seminarium per ſecretum admittendi ſcrutinium.

iſque in Seminarium cenſebitur admiſſus, cui calculorum alborum major numerus ſuffragabitur, & D. Epiſcopi approbatio: quod ſi tot albi quot nigri reperiantur, admiſſio uſque ad majorem probationem differatur. Qui autem in aliquo Seminario non perſeveraverit, in nullum aliud admittatur, niſi hoc fiat de communi utriuſque Seminarii, a quo, & ad quod, conſenſu, quando ob aliquam rationabilem cauſam convenire exiſtimetur; conſulto tamen & approbante D Epiſcopo. Admiſſio autem eorum Sacerdotum, ſeu Eccleſiaſticorum, qui pro ſui ipſorum inſtructione in Seminario degere ad tempus deſiderant, vel in domibus ſuis viventes in miniſteriis inſtituti Operarios adjuvare, & in iis ſeſe exercere velint, eodem modo per majorem partem Sacerdotum ſuffragantium fieri debeat, quando prudenti judicio, attentis eorum qualitatibus, ſcientia, & moribus, profuturi exiſtimentur.

§.7. Electio omnium officiorum erit ad triennium; quo tranſacto, in ipſis vel in aliis, prout opportunius judicetur, eſt repetenda.

De Officiorum electione.

Nullus tamen honorifica munia ambire præſumat (quod ſi quis aliter fecerit, inhabilis maneat) neque ſub humilitatis ſpecie recuſare contendat, ſed aliorum ſeſe ſubjiciens judicio onus humiliter acceptet, non tamquam dominaturus, ſed ut charitate, manſuetudine, vigilantia, cæteriſque virtutibus, aliis præeat, & omnia ſui muneris fortiter ſuaviterque diſponat & dirigat, & omnium vitam dirigi per ſequentes Regulas debeat.

De iis, quæ pertinent ad communem Seminariorum obſervantiam,

§.8. Quum orationi & miniſterio verbi Jeſus & Apoſtoli inſtantes fuerint, ſcriptumque ſit = *Domus mea Domus orationis vocabitur* = Operarii illud omnino implere contendent = *oportet ſemper orare, & non deficere* =, tum affectuoſam Dei præſentiam in ipſis & in aliis promovendo, tum mentali orationi per duas horas in loco deſtinando congregati vacando, hyemali tempore tam mane quam veſpere a quinta uſque ad ſextam horam: æſtate autem a quarta & dimidia uſque ad quintam & dimidiam mane, & a quinta uſque ad ſextam veſpere. Oratio quidem matutina finietur cum litaniis majoribus, additis orationibus pro Papa, pro Epiſcopis, & Congregationibus, pro Rege, & pro aliis neceſſitatibus occurrentibus, ad Præſidis libitum recitandis. Veſpertina vero cum litaniis, antiphona, verſu, & oratione B. M. Virginis. Miſſionum autem tempore unius ſaltem horæ ſpatio, quum magis opportunum videbitur, orationi vacabunt, ejuſque uſum Clericis omnibus efficaciter ſuadebunt, & ipſi ſicut Operarii alios orationem in concionibus edocebunt, & ad illius exercitium hortabuntur; quam etiam in qualibet Parochia tum publice, tum in privatis domibus introduci, augeri, & conſervari curabunt, ut ſic hæc Seminaria vere Domus orationis ab omnibus gentibus vocari queant.

Matth. XXI. 5.
Luc. XVIII. 1.
De Oratione mentali.

§.9. Cum vocali oratione mentalis ſemper conjungatur, ne de nobis illud verificetur: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe eſt a me*. Itaque in Roſario B. M. Virginis (quod in Sacello hora congrua veſpertina recitandum quotidie erit cum litaniis) ejuſdem myſteria conſideranda ſunt, propriæ neceſſitates B. Virgini exponendæ, & magna cum fiducia remedium ab ea petendum. Similiter in Divino Officio, ſtatutis horis ab unoquoque perſolvendo, attentio ad verum ſenſum, ſeu aliquod Chriſti myſterium, vel ad aliquam aliam veritatem, ſaluti animæ proficuam, ſtudioſe adhibenda eſt, omnia ad Deum præſentem referendo, & ſemper curando, ut exterior reverentia interiorem comitetur. Pſalmi paulatim atque cum pauſa unoquoque in verſiculo perſolvendi erunt, ac tam mentalis oratio quam vocalis flexis genibus (niſi aliqua inciderit corporis imbecillitas) implenda: præſens ſemper in omnibus illud habendo, *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter*.

Matth. XV. 8.
Ier. XLVIII. 10.
De Vocali.
Ierem. Ibid.

§.10. Ad exemplum Jeſu Chriſti Domini noſtri, cujus opera, verba, & cogitationes, divina cum voluntate conformia ſemper fuere, omnes in Seminariis commorantes ſuæ conſcientiæ examini generali & particulari ante prandium & cœnam in loco deſtinando quotidie convenient: & ſingillatim unuſquiſque ante quodlibet opus diligenter exquiret, num ex charitate naſcatur, & ejus finis ſit gloria Divina. Opere vero completo, defectus, eorumque radices penitus evellere curabunt.

De examine conſcientiæ bis die qualibet faciendo.

§.11. Chriſti Domini, qui Nazarethi Synagogam intrans, *ſurrexit legere*, exemplum ſectantes, omnes hora ſecunda veſpertina per duos quadrantes ſpirituali incumbant lectioni, & aliquod novi Teſtamenti ſemper perlegant caput, ut ita mens illuſtretur, voluntas moveatur, atque in animo, quidquid ad noſtrum aliorumque ſpiritualem profectum Dominus donaverit, infigatur. Spiritualis etiam lectio qualibet in comeſtione eſt habenda, ut quum alitur corpus, anima quoque reficiatur, cui debita adhibeatur attentio.

Luc. IV. 18
De Lectione ſpirituali.

§.12. Chriſti Domini ſilentium adhuc Pilato magnam attulit admirationem. Illum imitando, idem ſilentium perpetuo in Seminario obſervabitur, (tempore recreationis dumtaxat excepto, tribus videlicet quadrantibus poſt prandium, duobuſque poſt cœnam, ubi omnes convenient) extra id tempus, nonniſi de ſpeciali aut generali Præſidentis

De Silentio.

licentia

licentia in loco, ad id præfinito, neceſſitate, charitate, aut urbanitate inſtante, & quidem voce leni ſermones conferentur : quæ quidem circumſtantiæ, ut quis alienum ingrediatur cubiculum, quantum fieri poſſit, obſerventur.

De Solitudine, & clauſura ſervanda.

§. 13. Quum Chriſtus Dominus extra tempus ſuæ prædicationis, & quando charitatis officia aliter non poſtulabant, ſolitudinem ſemper quæſierit; Operarij, quando alicui ex ſuis miniſteriis non incumbant, hanc ſolitudinem omnino curare debeant. Et ut commodius reguletur animi collectio, ſtricta in Seminario ſervabitur clauſura, itaut nemo abſque expreſſa Præſidis licentia de domo egrediatur, neque ſine neceſſitate aliqua aut utilitate e cubiculo ſuo diſcedat, & de hoc veniam prius a Domino Jeſu humiliter deprecando. In ſenſuum vero, potentiarumque recollectione peculiarem ubique curam omnes habeant, diſcretionis tamen, modeſtiæ, chriſtianæque urbanitatis regulas in omnibus cuſtodiendo.

De Miſſa quotidie a Sacerdotibus celebranda.

§.14. Chriſti Domini, qui in cœna feria quinta, & ſequenti in Ara Crucis, atque frequenter ſe obtulit Æterno Patri, quoad vixit, exemplum ſequendo, omnes Seminarii Sacerdotes exacta præparatione, reverentia, devotione, & Eccleſiæ rituum impletione, dum legitime impediti non fuerint, hora, cuique a Præſide præſcripta, Sacrum quotidie celebrabunt, dimidiæ horæ tempus in celebratione impendendo, tantumdemque temporis in gratiarum actione ſemper inſument, niſi pœnitentium multitudo, aliave juſta cauſa gratiarum actionem breviare cogat. Sacrum vero peragentes, ad Eucbariſtiam ſumendam paratis eam ſemper miniſtrabunt.

De Ritibus adamuſſim ſervandis:

§.15. Ad majorem autem ſacrorum Rituum obſervantiam, Ritus attente quolibet menſe relegant, aliique aliorum Sacrificiis inſerviant, & de defectibus, quos notaverint, ipſos diſcrete admoneant; ſed ut majori cum puritate & gratia ad tantum accedant Sacramentum, charitatis fervorem quotidie in ſe ipſis accurate ſtudeant promovere, & unaquaque hebdomada ut minimum ter, & ſingulis diebus, ſi commode fieri poteſt, ſacramentaliter confiteantur, & frequenter cum Confeſſario, a Præſule ad id ſpecialiter deputato, Laici ſemel in hebdomada utroque Sacramento reficientur.

Deque Sacramentali Confeſſione.

§.16. Jeſu Chriſti vita continua mortificatio ſemper fuit: ad cujus imitationem omnes in Seminario degentes ſummam curam, in ſe interne & externe mortificando, ponere continuo debere ſciant. Itaque quoad externam mortificationem omnibus feriis ſextis & Sabbatis totius anni (feria autem ſexta majoris hebdomadæ pane & aqua contenti) jejunabunt: Qualibet feria quarta & ſexta, totoque Adventus & Quadrageſimæ tempore, feria etiam ſecunda, poſt Roſarium in Sacello congregati, carnem flagellis macerabunt, niſi aliquibus in ſolemnitatibus, aut alia juſta de cauſa id in aliud Præſes commutaverit: de conſilio tamen proprii Directoris, congruum erit, alias pro cujuſque viribus mortificationes exercere,

De Jejuniis cæteriſque operibus mortificationis.

Hæc vero diſpenſari poſſe tempore Miſſionum.

§.17. Tempore vero Miſſionum Operariorum Directores miniſteriorum fatigationes cum ipſorum viribus appendent: & ſi incompatibiles, aut valde difficiles prædictas mortificationes in ſe vel in aliis eſſe repererint, eas, aut aliquam ex iis diſpenſare cum debito conſilio valebunt, ut ita Operarii vires, quas in diſpenſatis mortificationibus impendere debebant, in proximiorum ſalutem avidius inſumere valeant.

De interiori mortificatione.

§.18. Quoad interiorem mortificationem noſtrarum omnium paſſionum, ſenſuum, potentiarumque frenatio, ſummopere eſt ſervanda, eorum operationes & delectationes, nedum illicitas & periculoſas, verum etiam & inutiles depellendo, atque rationi, & divinæ voluntati totaliter ſubjiciendo. Quam neceſſaria nobis, qui Jeſum imitari contendimus, ſit iſta mortificatio, ipſe expreſſit, dicens: *Si quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotidie, & ſequatur me;* Et Apoſtolus, dum ait: *Semper mortificationem Jeſu in corpore noſtro circumferentes, ut & vita Jeſu manifeſtetur in corporibus noſtris.*

Luc. IX. 23.

2.Corinth. IV 10.

De Conferentiis ſpiritualibus.

§.19. Jeſu, qui cum Doctoribus in Templo, & cum Diſcipulis ſæpe diſſeruit, exemplum ſectando, Operarii primo cujuſque hebdomadæ feriato die ab hora ſecunda & dimidia poſt meridiem uſque ad tertiam & duos quadrantes ſuper materia, octo ante dies aſſignata a Præſide, tum de morali tum de myſtica Theologia conferentias habebunt, ad quas omnes Sacerdotes & Eccleſiaſtici, tam qui ad tempus in Seminariis pro eorum inſtructione commorantur, quam qui, in domibus ſuis viventes, pro eadem inſtructione Seminaria frequentant, intervenire poſſint; in omnibus tamen modeſtia intentioque pura ſervetur non diſputandi livore, ſed ſcopum veritatis inveniendi, ut verior uniformiorque imbibatur doctrina tam moralis, in Confeſſionibus audiendis ſine relaxatione obſervanda, quam myſtica, in animarum directione omnino ſecura tenenda. Singulis pariter in hebdomadis feria ſexta ab eadem hora ſecunda cum dimidia uſque ad tertiam ſoli Operarii congregabuntur, ut inter ſe de iis omnibus conferant, quæ remedio indigere exiſtiment, ut provideatur, quidquid ad Seminarii regimen utilius appareat, & ad Conſtitutionum rigidiorem obſervantiam, humilitatemque in omnibus fovendam; quod ut utilius obtineri poſſit, licitum unicuique ſit, & præcipue Correctori ſupra deſtinato, ſumma cum modeſtia, diſcretione, & claritate aperire in genere lapſus, quos remedio indigere agnoverint. Et Præſes circa omnia, quæ tractata fuerint & expoſita, ſuam brevem hortationem faciet, ut quæ decreta fuerint, accurate ſerventur. Præfectuſque Corrector memor ſit ſui officii, ut debita cum charitate, diſcretione, & modeſtia, tempore opportuno ſecreto de defectibus, quos obſervaverit, fratres ſuos moneat.

Cæteriſque Seminarii utilitatem reſpicientibus.

De Veſte Talari, ejuſque materia.

§.20. Chriſti Domini, qui talari ſemper tunica incedebat indutus, in itineribus & cubiculis talarem ſemper deferant veſtem, nihil ſericum habentem, ſed omni ex parte honeſtam,

neſtam, & Eccleſiæ ſtatutis, & ſæcularibus Sacerdotibus, moderatius viventibus, prorſus conformem. Fratres vero laici breviori utantur indumento.

De Victu, ejuſque qualitate.

§.21. Chriſtum Dominum, qui exemplum temperantiæ ſemper fuit, quoad fieri poſſit, imitando, omnes in Seminario viventes temperantiam accurate cuſtodient, ac potum tamquam medelam ſuo tempore ſument, ſolita qualitate & quantitate contenti, octo videlicet unciarum arietinæ carnis pondo, cum ſuilla & oleribus juxta temporum varietatem pro meridiana comeſtione, & ſex pro nocturna horis debitis, pro temporum diverſitate aſſignandis. Diebus autem jejuniorum tria calida in prandium fercula miniſtrentur, & in hoc aliquid addere ſeu commutare aliqua de cauſa, cujuſdam puta ſolemnitatis, aut neceſſitatis, Præſes valebit: habituali autem ægritudine laborantes, ni imbecillitas obſuerit, jejunii cuſtodiant formam, & veſpertinam, ut jejunantes ſumant refectiunculam; in quantitate tamen, ciborumque condimento omnino ſervetur æqualitas. Quamlibet ante comeſtionem fiat menſæ benedictio, & poſtea gratiarum actio; confeſtimque, B.M. Virginis Canticum alternatim dicentes, Eccleſiam petant, in qua genuflexi Antiphonam *Salve Regina* cum verſu & oratione Virginis recitantes gratiarum actioni finem imponent, & ad locum recreationis ſe conferent. Cum infirmis autem Miniſter, ad eorum aſſiſtentiam ſupra deſtinatus, tamquam mater cum filiis ſe gerat, curam ita de illis habendo, ut nedum nihil ex neceſſariis illis deſit, verum etiam nec quidquam, quod ad eorum ſolatium proficere poſſit.

De paupertate ſpiritus.

§.22. Chriſtus Dominus, qui Cœli & Terræ habebat imperium, pauperrimam nihilominus vitam duxit; Quem operarii imitando ſpiritus paupertatem ſumma procurabunt diligentia; & licet rerum dominium non amittant, ab adminiſtratione tamen, quantum poſſint, abſtineant; quam Seminarium nunquam in ſe recipiat, nec aliud inquirat, quam illud, quod juxta ſtatutum domus æſtimatum fuerit, unumquemque contribuere poſſe. Itaque eam plene ſuis Procuratoribus committere debeant, & reditus ita diſtribuere, & expendere curent, ut ex ipſis Eccleſiaſtici omnes ſumere exemplum poſſint.

De morum honeſtate.

§.23 Jeſus Chriſtus Dominus Noſter non tantum perfectiſſime illibatam ſervavit puritatem, ſed ita in omnibus ſe geſſit, ut neque inimicos ejus, qui tot illi falſo calumnias impoſuere, minimam in eo notam legatur exprobaſſe. Quem imitatione proſequendo in Seminario commorantes dum miniſteria ſua exercebunt in quibus proximorum ſaluti incumbere debent, quidquid puritatem obumbrare poſſit, accurate fugere ſtudebunt; & inſuper mulierum quantumvis honeſtarum conſortia vitabunt: ſenſus & potentias ab hujuſmodi objectis enixe cohibebunt: otium totaliter fugient: cibi potuſque, maxime vini, temperantiam perfecte cuſtodient: ac denique a Domino caſtitatem enixe deprecabuntur.

1. Philip. II. 7

De Obedientia.

§.24. Jeſus, *factus obediens uſque ad mortem mortem autem Crucis*, hujus magnæ virtutis nobis reliquit exemplum, quod omnes his in Seminariis degentes adeo imitari curabunt, ut in omnibus, quantumvis difficilioribus rebus, voluntatis promptitudine, judiciique ſubjectione ſuis Superioribus, Jeſum in ipſis conſiderando, magna ubique obediant alacritate.

Romano Pontif. & Conciliorum Decretis;

§.25. Et primo Pontifici Maximo, univerſalis Eccleſiæ Paſtori, ſtrictiſſimam profitebuntur obedientiam, & obſervantiam Apoſtolicarum Conſtitutionum & Conciliarium Decretorum, & ſignanter eorum, quæ a Sacro Concilio Tridentino edita fuerunt ad morum, & Eccleſiaſticorum Diſciplinæ reformationem. Quæ omnia ſolerter ſcire, promovere, & obſervare curabunt.

Epiſcopis, Præſidi, Directori &c. præſtanda.

§.26. DD. Epiſcopis Diœceſum, in quibus Seminaria erecta ſint uti propriis Prælatis & Superioribus reverenter in omnibus obedient; mox Præſidi Seminarii, eoque abſente ejuſdem Viceſgerenti, quibus cum gaudio & perſeverantia omnes pariter ſubjicientur. Iis DD. Epiſcopis, quorum in Territoriis Operarii laboraverint, in ſpectantibus ad illorum ovium ſalutem ſicut ſubditi obſequentur; & unuſquiſque Directori deputato pro miniſteriis, in quibus exercetur, pariter obſecundabit; ac tandem quiſque in attinentibus ad ſuæ animæ profectum, ſuo penitus Directori, quem habere omnes debent, obediet.

De Manſuetudine.

Matth. II. 29

§.27. Præterquamquod tota Jeſu Chriſti vita, paſſio, & mors, humilitatis & manſuetudinis eſt viva & efficax exhortatio, ipſe propriis verbis nos docet dicens: *Diſcite a me, quia mitis ſum, & humilis corde*. Quibus morantes in his Seminariis obtemperando, has ſuis in cordibus tranſcribere virtutes ſollicite ſtudebunt, ut requiem animabus ſuis inveniant in injuriis, perſecutionibus, contumeliis gaudere ſemper curabunt, ut ſic veri Chriſti imitatores efficiantur, illud ſemper memoria retinentes: *Sed & gloriamur in tribulationibus*.

De amore erga Proximos eorumque ad bonam frugem reducendi.

§.28. Jeſus Chriſtus, ab Incarnatione Divinam intuens, totiſque viribus diligens Bonitatem, Divinum propagare honorem decrevit, arcana ſuæ Divinitatis, atque Humanitatis verbo & exemplo hominibus oſtendens, ipſiſque infinitos gratiæ theſauros lucrifaciens, inſtituenſque Sacramenta, ut homines ea bene diſpoſiti recipientes, vitam habeant, & abundantius habeant. Hujus charitatis præclaro exemplo illuminati ac moti Seminariorum Alumni, a ſe ipſis, rebuſque omnibus imperfectam affectionem arcentes, viribus omnibus appretiative & intenſive Dominum Deum ob infinitam ejus bonitatem toto proſequentur amore, zeloque Divini amoris & gloriæ accenſi, eum in proximos pro viribus propagare ſtudebunt; tum ſicut Chriſtus dilexit nos, eos diligendo: tum ad perfectam eorum reformationem, utque omnes convertantur & vivant, verbo & exemplo iis perſuadendo: tum ut eamdem vitam frequenti ac digna Sacramentorum receptione augeant, & perpetuo conſervent: atque ut etiam uberrima & copioſa auxilia

a Do-

a Domino ad hunc finem enixe deprecentur, eos exhortando: tum demum in Seminariis, exercitiis, & miniſteriis ita ſe exercendo, ut omnibus prodeſſe poſſint, & ad omnes ſe extendant, ſummam in eo curam ſemper adhibendo, ut omnia a charitate proficiſcantur, & cuncta fiant pro Dei gloria, illud in cordibus ſuis jugiter repetendo: *Soli Deo honor & gloria*; Et illud: *Non nobis Domine, ſed nomini tuo da gloriam*.

1. Timoth. 1. 17.

De mutua charitate.

§.29. Ut autem Operariorum charitas præemineat, eorumque actiones dirigat, iidemque accendere valeant ignem, quem Chriſtus venit in terram mittere, hoc ſeſe implere, ſicut & Sancti Apoſtoli; curabunt, id a Deo ſuppliciter & lacrymosè implorando, necnon profunda veneratione, ardentique affectu conſiderando mutuum & infinitum amorem, quo Tres Divinæ Perſonæ ſeſe invicem diligunt, pariterque eum amorem, cujus divitias non dedignatæ ſunt in homines effundere, ut tot ac tanta beneficia in eos collata teſtantur; Quod facientes Operarii, profecto optime cognoſcent, qua charitate, quibuſve mediis, etſi aſperrimis, ſeſe in victimam pro proximorum ſalute tradere debeant; Idque ut in ſe & in proximis conſequantur, devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, ſub cujus protectione vivimus, nedum in cordibus ſuis, tamquam certiſſimum medium ad hoc & omnia bona conſequenda, firmam perpetuo habebunt; verum etiam eam in proximorum omnium corde inſerere ſemper curabunt.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

§.30. Quod ſi omnes exteros ſic diligere debemus, & ut ſe mutuo diligant, tantam curam adhibere; quid de mutuo inter Operarios amore dicendum erit, verba hunc exprimentia non ſuppetunt. Id tantum proferre liceat, quod omnes ita cor paratum habere debent, ut ſi aliquis infirmatur, cæteri infirmentur; adeout dicere unuſquiſque valeat: *Optabam ego ipſe anathema eſſe a Chriſto pro fratribus meis. Non diligamus verbo neque lingua, ſed opere & veritate. In hoc cognoſcimus charitatem Dei, quoniam ille animam ſuam pro nobis poſuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere*.

Roman. IX. 3.

§.31. Omnes virtutes morales eminebant in Chriſto Jeſu: Quare cum hujuſmodi Seminariorum ſcopus ſit ejus imitatio, omnes in iis commorantes magnopere ſatagant, illas diſcere a Divino Magiſtro: illas in cordibus ſuis altiſſime defigere: illas opportune & utiliter exercere: illas demum perficere & cuſtodire tanquam pretioſas margaritas; ut omnibus virtutibus ſuffulti & veſtiti Operarii benigne aſpiciantur a Chriſto Jeſu, eoque adjuvante, in proximis verbo & exemplo eaſdem facilius inſerere poſſint.

De Virtutibus Moralibus.

De iis, quæ pertinent ad Eccleſiaſticorum Inſtructionem.

§.32. Jeſus ad Divinam Gloriam propagandam, mundumque convertendum & reformandum, quos Sacerdotio, atque Euangelicæ prædicationi deſtinavit, ad ſuam ſcholam admiſit, eos trium annorum ſpatio doctrina & exemplo illuminans, atque orationis, virtutum, & myſteriorum, ad animarum ſalutem ſpectantium, praxim efficaciter iiſdem oſtendens. Cœleſte hoc exemplum ſequens Seminarium, nedum Eccleſiaſticos perpetuo in eo commorantes, ſed etiam Sacerdotes & Eccleſiaſticos ejus Diœceſis, in qua ſitum erit, & ſi locus adſit, aliarum etiam Diœceſum, qui, de D. Epiſcopi licentia & approbatione, de iis omnibus inſtrui in ipſo velint, quæ in eodem exercentur; ſi ornati exiſtimentur qualitatibus illis, de quibus ſupra, omnino amplectetur, ac ſolertem habebit curam, ut in ſingulis miniſteriis mox exprimendis omnes inſtituantur.

§.33. Itaque eorum Directori debita incumbet cura nedum de ipſorum profectu ſpirituali, verum etiam de eorum inſtructione in iis omnibus miniſteriis, Sacerdotum omnium adeo propriis, ut in eis ſe omnes exercere deberent. Quo ad eorum profectum curabunt, ut iidem quolibet die interſint mentali orationi per horam integram mane, & per tantumdem temporis veſpere: Sacræ etiam & ſpirituali lectioni per dimidiam horam: inſuper Miſſæ celebrandæ vel audiendæ, ac B. M. V Officio parvo (niſi ad majus teneantur) & ejuſdem Roſario: necnon duplici conſcientiæ examini. Quoad eorum inſtructionem Director parem habebit curam, ut tribus diebus in hebdomada, mane una hora cum dimidia, conferentias de materiis moralibus, eas dirigendo, inter ſe habeant, quas fieri debeant declaratione unius ex propoſitionibus ab Eccleſia damnatis: itemque conferentias de materiis Miſticis duobus diebus veſpere per horam, eaſque concludent declaratione unius capitis Concilii Tridentini. Poterunt que etiam conferentiis de morali & miſtica doctrina, tenendis ſingulis ſecundis feriis ab Operariis Seminarii, aſſiſtere, quibus exercitiis non parum in utraque doctrina inſtruentur: una etiam die cujuslibet hebdomadæ in cantu & cœremoniis per ſuum ad id deſtinatum Directorem exercitabuntur.

De Directoris officio.

§.34. Feſtis autem diebus recenſitæ conferentiæ, atque Officii parvi loco, Divinum Officium omnes in unum collecti perſolvent, & Conventuali Miſſæ modulantes aſſiſtent: Pœnitentiæ, & juxta Directoris conſilium, Euchariſtiæ Sacramenta, niſi in Sacerdotali gradu ſint conſtituti, recipient & ex ipſis, qui ab eorum Directore fuerit aſſignatus, Chriſtianam in Eccleſia doctrinam explicabit, ad quam ſimul cum concione, a Directore habenda, & aliquando ab aliquo ex ipſis Sacerdotibus, per duos aut tres quadrantes facienda, omnes attente aſſiſtere debebunt: Jejunia, flagellationes, & ſilentium, ſicut Operarii Seminarii ſervabunt.

De Exercitiis ſpiritualibus diebus feſtis complendis.

§.35. Quæ dicta ſunt de iis, qui ad tempus in Seminario conviventes inſtrui deſiderant, obſervari pariter debebunt ab iis, qui foris in domibus ſuis viventes admiſſi ſint, ut inſtrui ſimiliter poſſint, & proportione ſervata ab iis, qui jam bene inſtructi ſint, & juvare Operarios in muneribus ſuis velint. At in fine cujuslibet anni (quod eſt tempus, quo

De Seminariſtarum motibus reddendis.

in

de Epiſcopo quotannis ratio.

in Seminario manſionem facere primi ſolent) de vocatione, progreſſu, indole, & talento uoiuſcujuſque Semiuariſtæ D. Epiſcopo fidelis ratio, ſi ab eo vel ab ipſis petatur, reddenda erit. Et ut prædicta omnia debitum ſortiantur effectum, magnopere curabitur, ut Seminariſtarum Directur & Confeſſarius ſint virtute, ſcieotiis, zelo, & experientia inſignes.

Seminariis ad inſtructionem acceptanda.

Matth. XIX. 14.

§.36. Chriſtus Jeſus, qui adultorum educationi adeo invigilavit, parvulorum immemor non fuir, immo eos ad ſe venire impediri ægre ferens: *Sinite*, inquit, *parvulos venire ad me, & ne probibueritis eos*. Hoc igitur exemplar ſectando, ſicut & id quod de Seminariis a Sac. Tridentino Concilio ſtabilitum habemus, ſi accidat, ut aliquod puerorum Seminariſtarum Eccleſiaſticum Collegium pro ejus cura, inſtructione, & eruditiune his noſtris Seminariis commeudetur, illud ordinante Domino Epiſcopo admittere non recuſetur, ut ita omnibus viis exempla ſequeotes Magiſtri noſtri Jeſu, auimarum ſaluti, & Chriſtianæ diſciplioæ, itemque Eccleſiaſticæ incremento modis omnibus curemus incumbere.

De Exercitiis ſpiritualibus peragendis.

§.37. Jeſus Chriſtus, antequam incoaret ſuam prædicationem, in deſertum ſe contulit, ibique quadraginta diebus immoratus fuir; adhucque prædicationis tempore frequenter cum Diſcipulis ſuis petere ſolebat ſolitaria loca; ipſique Diſcipuli ad Spiritum Sanctum recipiendum, & ad fructuoſiorem prædicationem decem diebus in cœnaculo manſeruot. Hæc exemplaria ſequeotes Operarii ad exercitia ſpiritualia decem dierum ut minimum ſpatio ſemel quotannis, & unius diei ſingulis menſibus ſeſe recipiaut.

§.38. Spiritualia etiam decem dierum exercitia Seminariſtis, de quibus ſupra, Operarii aonuatim miniſtrabunt, poſtquam ii Seminarium ingreſſi erunt, & ſimiliter Ordinandis ante ſingula Ordinum collationis tempora (in quibus qui ad majores Ordines aſſumendi ſunt in cœremoniis etiam horis commodis exercitabuntur) itemque Sacerdotibus tam ſiue cura quam cum cura animarum, tempore a Domino Epiſcopo aſſignando; necnon iis Eccleſiaſticis, quos D. Epiſcopus per particulares epiſtolas remittet, itaut omnes Diœceſis Sacerdotes quolibet trienoio ſemel ſaltem ſpiritualibus interſiut exercitiis, prout D. Epiſcopus diſpoſuerit, juxta ordinem & diſtributionem ab eo faciendam, eorum, qui anno quolibet exercitari debeant: Ac demum cuilibet cujuſcumque ſtatus perſooæ extraordinaria poſcenti exercitia, etiam pro opportunitate miniſtrabuntur, & omnes inſtruentur, ut ſuis in domibus ſingulis menſibus unam diem eiſdem dediceut exercitiis.

§.39. In præfatis exercitiis miniſtrandis illi ex Operariis exercitabuntur, qui ad id ſpecialiter a Domino Epiſcopo deputati fuerinr ex iis, qui a Præſide tanquam aptiores ei propooeutur. Hi octodecim habebunt conciones per unam boram, binas ſingulis diebus, quarum octo, quia ad inſtructionem præcipue tenduut, nuocupantur conferentiæ, ſed omues decem & octo ad Status Eccleſiaſtici munia, reformatiouem, animarum ſuarum directionem, ac Jeſu Chriſti imitationem ſpectabuot.

§.40. Spiritualibus exercitiis vacaotes ad generalem præparentur confeſſionem, & interim a Miſſæ celebratione, ſi Sacerdotes ſint, ſeſe abſtineanr, conveuiens erit. Oratiooi per duas ſaltem horas, lectione præcedente (in iis minime computanda) quarum altera mane, altera vero veſpere, uniti aſſiſtent: lectioni ſpirituali per tempus ipſis aſſignandum vacabunt: & Divinum Officium, ae Roſarium B. M. V. cum Litaniis in Eccleſia mediocri voce recitabunt: duplici conſcientiæ examine quotidie ſedulo exercebuntur; Sileotium totis decem diebus ſervabunt, & ad Dei præſentiam maxime attendent: nonnullis præterea diebus mnderatæ fient mortificationes, quæ omnia cum horarum diſtributione jam ſunt ordinata.

De iis, quæ pertinent ad proximorum omnium Salutem.

In vicinis Caſtellis audiendæ Generales Confeſſiones.

§.41. Jeſus Chriſtus iter faciebat per Civitates & Caſtella, prædicans, & euaogelizans Regnum Dei, & Duodecim com illo. Hæc veſtigia ſequentes Operarii, de D. Epiſcopi licentia aliqnot Sacerdotes ex iis, qui in Seminario fuerint educati, vel actu educentur, aut alios aptos, ſi oportuerit, ſecum ducentes, omnes populos, Caſtella, ſolitariaſque domos Diœceſis in Miſſionibus peragrabunt. Qui parvis iu Oppidis bioi manebunt, in majoribus omnes aſſociabuntur; & ex vicinis locis, ſi opus fuerit, aptiores convocabunt Confeſſarios, ut ita omnes ſani & infirmi majori cum libertate, & animi ſolatio, generalem confeſſionem explere valeant.

Primæque Religionis, ac Fidei tradenda rudimenta.

§.42. Chriſtianam doctrinam ſuis in his Miſſionibus quotidie explicabuor: Fidei Myſteria, Sacramenta, Miſſæ Sacrificium, Decalogi, & Sanctæ Eccleſiæ præcepta, ac modum Actus Fidei, Spei, & Charitatis eliciendi, dilucide declarabunt; & ea præcipue, quæ ad ſalutem ſunt neceſſaria ueceſſitate medii, multoties breviter iterabuot: ſingulis item diebus Apoſtolica ſimplicitate, & facili methodo populis prædicabunt, quæ Chriſtus Dominus prædicabat, ut peccatores ad pœnitentiam moveret, ac vitam ipſius, ejuſque paſſiooem & mortem io concionibus uon ſemel iuculcabunt, ac meditationem horum Myſteriorum doctrinæque Euangelicæ praxim euixe perſuadebuut: Obligationeſque parentum erga filios circa eorum educatiooem, & filiorum erga pareutes quoad illorum obedientiam, frequenter declarabunt: atque omoia cætera, quæ movere ad pœnitentiam ac mutationem vitæ poſſunt, in ſuis concionibus, exemplis, & ſimilitudinibus ignito ſpiritu inſinuabunt.

Curandaque Eccleſiarum veneratio.

§.43. Et quia de eo ab ipſo Chriſto Domino ſatis edocti ſumus, quod maxime offenditur ex neglecto in ſuis Templis Divini Numinis cultu, ut oſtendit, quando de Templo ementes & vendentes ejecit; quum noſtris tem-

Digitized by Google

temporibus experiamur, quot irreverentiis multo majoribus Eccleſiæ, ubi ipſummet Chriſtum Dominum præſentem habemus, afficiantur: Operarii unum diem in qualibet Miſſione aſſignabunt ad ponderandum, quantum Deus ex hoc læditur, & mala, quæ populis inde obveniunt, & quanto majora timere jure debent, niſi emendentur.

Matth. X. 22.

De modo claudendi Miſſiones.

§. 44. Et quoniam præcipuus Miſſionum fructus in perſeverantia conſiſtit, dicente Domino: *Qui perſeveraverit uſque in finem, hic ſalvus erit*; Miſſionem ſuam concludent ad hanc perſeverantiam fideles exhortando, quam ut conſequi a Deo poſſint, frequentiam Sacramentorum, Deiparæ Virginis devotionem, S. Joſeph, S. Michaelis Archangeli, Angeli Cuſtodis, & aliorum Sanctorum, & etiam Animarum purgantium, tanquam tutiſſimum medium ad eam conſequendam, efficaciter perſuadebunt; necnon quotidianam Miſſæ Sacrificio aſſiſtentiam debita cum devotione. Alias etiam regulas quotidie obſervandas illis miniſtrabunt: Pro Indulgentiis enim conſequendis, illis etiam, quas ignorant, & quæ operibus, ſeu orationibus, in quibus ſe exercent, ſunt adnexæ, ne ipſas ex ignorantia vel negligentia amittant, populis perſuadebunt, ut mane ſaltem ſingulis diebus generalem intentionem concipiant eas omnes lucrandi, quamquàm ignotæ illis ſint; & etiam opera, quibus annexæ ſunt, applicandi juxta intentionem Romanorum Pontificum, vel Epiſcoporum, qui eas conceſſerunt, quam intentionem ſi quotidie repetant, eas conſequentur: Similiter ne pauperes perdant, ut communiter accidit, meritum laborum ſuorum, tam eorum, quos ratione paupertatis, vel alio ex titulo, ſeu occaſione patiuntur, quam eorum, quos pro alimentis quærendis in terræ cultura, in officiis & exercitiis continuo ſuſtinent, illos de eo inſtruent, ut ſingulis diebus multoties, vel ſaltem mane, ea omnia cum cunctis ſuis operibus Deo pro ejus amore & gloria, & pro ſatisfactione ſuorum peccatorum offerant: Idemque conſilium dare fidelibus omnibus in cunctis ſermonibus non prætermittant, illud Apoſtoli repetendo: *Sive ergo manducatis, ſive bibitis, ſive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*; & illud: *Omnia veſtra in charitate fiant*.

1. Corinth. X. 31. XVI. 14.

De audiendis Sacramentalibus Confeſſionibus &c.

§. 45. Ab ortu diei uſque ad meridiem (dempto tempore, ad Miſſæ Sacrificium, & quatuor minorum horarum Divini Officii recitationem neceſſario) Sacramentales pro viribus confeſſiones excipient, pœnitentes veluti Dei imagines, Jeſu Chriſti ſanguine redemptos, reſpicientes, & ad generalem confeſſionem, peccatorumque radices aperiendas leniter & charitative diſponent, & juvabunt; & præter ſatisfactorias pœnitentias, pro pœnitentium captu, & neceſſitate, medicinales etiam adhibebunt; & in oratione mentali eos, quos paratos invenerint, etiam inſtruent, maximeque eam omnibus commendabunt; & debitum modum vocalis exercendæ, ne fructum ejus perdant, edocebunt: unicuique pro ſuo captu & ſtatu recte in poſterum vivendi formam tradent: an in Chriſtiana Doctrina ſint bene inſtructi pro qualitate confitentium ſemper explorabunt, & ob ejus imperitiam aliamve cauſam indiſpoſitis abſolutionem different.

§. 46. Populorum diſcordias conciliare, liteſque componere, vel ad arbitros Judices reducere ſedulo ſtudebunt; at ex Operariis nemo fiat litium arbiter, Chriſti verborum memor: *Quis me conſtituit Judicem inter vos?* *Luc. XII. 14.*

De aliis piis operibus.

Præterea ſcholam Chriſti, nempe Congregationem (ex qua uberes fructus ab iis colliguntur, qui eam frequentant) in populoſis locis, ubi nondum fundata fuerit, fundari curabunt: & Parochis perſuadebunt, ut qualibet in Parochia Roſarium B. M. V. recitandum ſtabiliant, & ſi fieri poſſit pro qualitate locorum, oratio mentalis per horæ dimidium fiat. Si quæ autem ſint Parochiæ, in quibus doctrinæ Chriſtianæ, & S. Euangelii declarationem juxta Sac. Conc. Trident. decreta omitti forte invenerint, charitative & diſcrete Parochum admoneant, ut tanti muneris non ſit immemor. Rectores quoque, & Primarios populorum accurate, ſed ſumma cum diſcretione & dexteritate, hortabuntur, ut ſcandalis ab origine extinguendis invigilent, boniſque operibus ſtabilitis perficiendis ipſimet populo præire ſtudeant.

De mora in Oppidis.

§. 47. Operarii unoquoque in Oppido tanto temporis ſpatio conſiſtent, quantum ad oppidanorum inſtructionem, confeſſiones audiendas, & omnia neceſſaria explenda neceſſarium eſſe cognoverint: & Communione generali peracta, ſemotaque omni viſitatione, præterquam infirmorum, aliò ſe conferent. Nihil temporale præter neceſſarium ad communem frugalemque victum, etiamſi ſponte oblatum, accipient; nec precibus acquieſcentes ultra neceſſarium tempus in Oppido commorentur, memores Chriſtum ſimili occaſione reſpondiſſe: *Aliis civitatibus oportet me evangelizare Regnum Dei, quia ideo miſſus ſum.* *Luc. IV. 43.*

De Exercitiis, & Miſſionibus etiam in aliis Diœceſibus.

§. 48. Jeſus Chriſtus Judæam & ejus finitima primum luſtravit verbo & exemplo; ſed quum ejus charitas ad omnes extenderetur, dixit Apoſtolis: *Euntes in Mundum univerſum, prædicate Evangelium omni Creaturæ.* Quare ii Mundum peragrantes fundaverunt Eccleſias, ſuoſque in illis Rectores conſtituerunt, quorum adjutorio regiones fæcundari, & in viam ſalutis æternæ dirigi melius poſſent. Sacris igitur his veſtigiis inhærentes Operarii primum fæcundare ſtudebunt exercitiis, Miſſionibus, Clericorumque formatione & directione propriam Diœceſim & Territoria finitima; ſed ſine eorum præjudicio de D. Epiſcopi licentia alias quoque Diœceſes, præſertim ſi a DD. Epiſcopis ſint vocati, perluſtrabunt, ſpiritualia decem dierum exercitia miniſtrando omnibus Sacerdotibus cum cura & ſine cura animarum in qualibet regione aliquo in Conventu, ſeu Sacello, vel in alio ipſius Territorii loco, ab ipſis DD. Epiſcopis aſſignando, ad quem ſuos convocaverint Sacerdotes: finitiſque decem Exercitiorum diebus, in loco, ab eiſdem deſcribendo, Miſſionem incipient, & proſequentur, niſi ab eadem incipi DD. Epiſcopis melius viſum fuerit, ſervatis ſemper omnibus, quæ ſupra

Matth. XVI. 15.

dicta ſunt, ut ita tranſeant de regione in regionem.

De novis Fundationibus.

§.49 Ut autem omnia ſupradicta magis propagentur, ſi nova Seminaria ſtabiliantur, per quæ Dei gloria, Diſciplina Eccleſiaſtica, & animarum profectus amplificetur, id apprime animadvertetur juvante Domino, ut in unumquodque Seminarium competens Operariorum numerus admittatur. Itaque de D. Epiſcopi licentia ad novas Seminariorum fundationes, ſi ab aliis DD. Epiſcopis requirantur, tot mittendi erunt, quot fuerint neceſſarii, dummodo in proprio Seminario ſufficiens Operariorum numerus remaneat; quum ratio, charitas, zeluſque animarum exigant, ut Seminaria omnia, quamvis inter ſe quoad gubernium ſeparata, ſibi invicem auxilientur, quò poſſint ad Diœceſes omnes extendi. Fundatores autem, ad novum Seminarium tranſeuntes, hujus Regulas, & munia ad praxim redigere curabunt; & exinde quandocumque neceſſitas poſtulaverit, vel opportunitas ſeſe obtulerit, vel proprii Superioris præceptum acceſſerit, ad ſuum Seminarium tamquam ad propriam domum redeant, neceſſe erit.

Alia munia per Operarios obeunda.

§.50. Ut autem plura in unum colligantur, Operariorum muneris erit, ad omnia ſuæ vocationi conſentanea, a D. Epiſcopo ordinanda, charitatem extendere; cujuſmodi ſunt: Clericos correctione indigentes ad Seminarium miſſus benigne & fraterne ſuſcipere ac dirigere: ad ſubveniendum alicujus Populi ſeu familiæ neceſſitati ſpeciali ſolerter accurrere: tempore viſitationis Diœceſis D. Epiſcopum ſociare, vel ei præire docendo, prædicando, & confeſſiones audiendo.

Quod hæ Conſtitutiones obligent citrà ullum peccatum.

§.51. Cæterum, tametſi in his Conſtitutionibus totum dictorum Seminariorum inſtitutum, ejuſque declaratio & obſervantia concludatur, eaque omnia a Seminariis omnibus ſub iiſdem regulis fundatis ſummopere optetur adimpleri; tamen quia multa in iis continentur, quæ non omnia in omnibus æque fieri poterunt, præſertim in principio alicujus fundationis, quando tot non adſunt Operarii, quot ſunt neceſſarii ad ea penitus exequenda: & quia etiam nonnulla in iis continentur, quæ initio ardua videri poſſunt; idcirco adimendi cauſa animi anxietates, ac peccandi pericula, declaratur, quod hæ conſtitutiones obligant citra ullum peccatum. Præſes vero maximam adhibeat curam, ut quæcumque per Operarios, qui in Seminario ſunt, exerceri poſſunt, adamuſſim obſerventur; qui etiam tenetur contravenientes corrigere, & contumaces ad Seminarium deferre.

§.52. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, experientia docuerit, præfata Statuta, Conſtitutiones, & Regulas, ad promovendum Divinam gloriam, Chriſti imitationem, diſciplinamque Eccleſiaſticam hujuſmodi, & ſpiritualem animarum progreſſum maxime juvare; eaque ratione ab Epiſcopis, in quorum Diœceſibus ſupradicta Seminaria inſtituta reperiuntur, approbata jam fuerint, ut præfertur; quia vero ſalubri eorumdem Seminariorum directioni, & in eis pro tempore degentium paci & tranquillitati, necnon præmiſſorum firmiori ſubſiſtentiæ, & exactiori obſervantiæ plurimum conferre poſſet, ſi illa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ munimine roborarentur, ac ab omnibus & ſingulis in eiſdem Seminariis tam fundatis & erectis, quam deinceps fundandis & erigendis, nunc & pro tempore degentibus, inviolabiliter obſervari debere, per Nos decerneretur; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti Filii Noſtri Ludovici ipſius S.R.E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad hoc negocium examinandum ab eiſdem Cardinalibus deputati, votum perpenderunt, conſilio, præinſerta Statuta, Conſtitutiones, & Regulas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: ſalva tamen in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Conſtitutiones hujuſmodi confirmantur.

Clauſula.

§.53. Decernentes, eaſdem præſentes literas, ac præinſerta Statuta, Conſtitutiones, & Regulas ſemper firma, valida, & efficacia exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquamquavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.54. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, quibuſvis etiam juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.55. Volumus autem, ut earumdem præſen-

Digitized by Google

ſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubicriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Digoitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præſeotibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem ſub Annolo Piſcatoris die 6 Novembris 1731. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

Pro D. Card. Oliverio
L. Arcb. Thebarum.

L.

Dat. die 24. Januarii An. Dom. 1732. Pon. II.

Tres Eremi Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. pro tempore exiſtentium Provinciæ Romanæ Provincialium juriſdictiooi ſubjiciuntur, etiam quoad Viſitatiouem per eoſdem Provinciales in dictis Eremis aonis ſiogulis peragendam.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Quam utile Regularis diſciplinæ ſit, ut Cõventus ſinguli a Superioribus ſæpius inviſantur.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filios Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ordiois Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod ipſe occaſione, qua per ſexennium muuere Prioris Generalis dicti Ordiuis perfunctus eſt, & adbue de præſenti fungitur, longœva experieotia comperiit, nihil eſſe utilius, ac magia proficuum ad promovendam obſervantiam & diſciplinam Regularem, quam ſi Superiores erga ſubditorum Regularium mores. eorumque vitæ rationem, ac in ordine ad inſtiuendam utiliter rectam œconomiam rerum familiarium, ac booorum adminiſtrationem aſſiduam adbibeant diligeotiam, Domuſque Regulares frequenter viſitent, juxta præſcriptum Conſtitutionum ipſius Ordiois, per quas ſub Cap. 12. de Viſitatiooibus expreſſe demandatur pro tempore exiſtentibua Prioribus Geoeralibus, ut una vice ſaltem in ſexennio eorum regiminis ſinguloa totius Ordinis Conventus: Prioribus vero Provincialibus quolibet anno ſingulos Cooventus earum reſpective Provinciarum viſitare debeaot; a qua quidem ſalubri ſanctione licet noo eximautur etiam Eremitæ ejuſdem Ordinis, qui de illius corpore exiſtunt, imo eident obnoxii eſſe noſcantur, ex quo in eorum peculiaribus Statutis ſub Cap. 58. demptis io illis ſpecialiter ordioatis, expreſſe præcipitur, ut reliquæ omnea ejuſmodi Ordinis Conſtitutiones inviolabiliter obſerveotur: excepta tamen Eremo Montis Senarii, quæ adinſtar aliorum Conventuum quolibet anno a Priore Provinciali Etruriæ, & quolibet ſexennio a Priore Generali hactenus viſitari conſuevit; in aliis vero tribus Eremis viſitatio nunquam peracta fuit, in quibus proinde miaus forſitan viget obſervantia, œconomicumque gubernium utilius conſtabiliri poſſet.

Ex Conſtitut. Ordinis FF. Servorum B. M. hujuſmodi Viſitationem a Priore Generali ſemel ſaltem in ſexennio, Singulis annis a Prioribus Provincialibus faciendam.

In tribus tamen Eremis Eremitarum Ordinis ejuſdem peracta cum nondum fuerit;

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Petrus Maria Generalis dictam viſitationem io prædictis tribus Eremis, ſcilicet Eremo Sancti Georgii in Lunigiana a prædicto Priore Provinciali Etruriæ, & in Eremis Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ, ac Sancti Bunaventuræ Monterani a Priore Provinciali Provinciæ Romanæ faciendam eodem prorſus modo, qui in Eremo Montis Senarii, etiam in judicando, ſervari ſolet, inducere ſummopere deſideret; idque propria authoritate ſtatuere minime audeat, quamvis io vim prædictarum Conſtitutionum ea ſe uti poſſe exiſtimet, veritus, ne prætextu inobſervantiæ & contrariæ conſuetudinis Eremitæ prædictorum Locorum viſitationi, & juriſdictioni ſeſe ſubjicere renuant; Nobia propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Petrum Mariam Priorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut deinceps tres Eremi prædictæ, ſcilicet Sancti Georgii in Lunigiana Etruriæ, & Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ, ac Sancti Bonaventuræ Monterani, pro tempore exiſtentium Romanæ Provinciæ reſpective Priorum Provincialium juriſdictioni ſubjici, & ab eiſdem ſingulis annis viſitari omnino debeant; itaut iidem Provinciales eamdem habeant & exerceant juriſdictionem, etiam in judicando, quam habet & exercet prædictus Provincialis in Eremo Mootis Senarii hujuſmodi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus & mandamus.

(Quæ ſint Eremi, de quibus quæſtio.)

Priori Provinciali Prov. Roman ſubjiciuntur, a quo ſingulis annis debeant viſitari.

§.2. Decernentes pariter, præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordioarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis & Eremitarum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in cootrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omoibus & ſiogulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis babentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

 Datum

Digitized by Google

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Januarii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LI.

Dat. die 7. Febr. 1732. Pontif. An. II.

Nonnullæ Ordinationes pro reſtituendo antiquo cultu in Monaſterio Sac. Specus prope Sublacum Congregationis Caſſinen. Ordinis S. Benedicti.

Præter quamplurima Privilegia Monaſterio huic a Summis Pontificibus conceſſa, quæ referre longum nimis eſſet, atque inutile Innoc. XI, anno 1676. Nov. 17. ſtatuit ad Abbatem Commendatarium Sublacen. pertinere approbare Confeſſarios pro E. Sacri Specus: Clemens autem XI. anno 1701. 22. Novemb. ad eum peregrinantibus plenariam Indulgentiam conceſſit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Suprema Principis Apoſtolorum Sede, meritis licet imparibus, divina diſpoſitione conſtituti, ad ea, per quæ Sanctorum in Cœlis regnantium cultus in terris promoveatur, ac in dies augeatur, juxta creditum Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officium libenter intendimus, & piis Chriſtifidelium, præſertim divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, id exoptantium, votis favorabiliter annuimus, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire. Nuper ſiquidem pro parte dilectorum filiorum Præſidis Generalis, ac totius Congregationis Caſſinenſis Ordinis Sancti Benedicti, Nobis expoſitum fuit, quod ſtatimac ex hac mortali vita ad immarceſcibilem gloriam feliciter tranſiit Divus Benedictus, Parens & Author tam præclari ac antiquiſſimi Monaſtici Ordinis, qui a ſuo nomine Benedictinus dicitur, unde, ut notum eſt, prodierunt tot Pontifices Maximi, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Epiſcopi, aliique vitæ ſanctimonia, ſingulari pietate, ac doctrina incliti Viri, qui Eccleſiam Catholicam mirifice illuſtrarunt, Orthodoxamque Religionem multipliciter propagarunt, magno in honore ac veneratione a Chriſtifidelibus haberi cæpit Sacer Specus, ubi idem Sanctus Benedictus in aſpero Monte ſub præcipiti rupe prope Sublacum plures annos ſolitarius delituit, ac prima Ordinis a ſe inſtituti fundamenta jecit. Vnde in eo loco extructum fuit Monaſterium Monachorum dicti Ordinis ſub denominatione Sacri Specus, ac Congregationis Specuenſis, in quod exemplo geſtorum ab ipſo Sancto Benedicto, dum inter homines verſabatur, duodecim Monachi cucullati cum eis inſervientibus primum introducti ſunt; licetque ſubinde ejuſmodi Monaſterium ob bella, incendia, barbarorum incurſiones, aliaſque ingruentes calamitates funditus everſum, ac tametſi multoties inſtauratum, ac viciſſim dirutum fuiſſet, nihilominus illo rurſus ædificato Anno MCC. Romanus, tunc temporis Abbas Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ Sublacen. ejuſdem Ordinis, mandavit, ut in dicto Monaſterio Sacri Specus continuo reſideret unus Præpoſitus ſive Prior Clauſtralis cum ſuis Monachis juxta præſcriptum Regulæ ipſius Sancti Benedicti, iiſque per Monaſterium Sanctæ Sbolaſticæ, non longe inde diſſitum, neceſſaria alimenta ſubminiſtrarentur, ac ægroti deferrentur, illic curandi. Sed quia ſucceſſu temporis dicti duodecim Monachi forſan ſuſtentari nequibant, quondam Landus, prædicti Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ itidem Abbas, juſſu recolendæ memoriæ Gregorii Papæ IX. Prædeceſſoris Noſtri, qui devotionis cauſa Sacrum Specum inviſerat, ordinavit, ſex ibidem Monachos jugiter Deo famulari debere, quibus diverſas poſſeſſiones pro eorum ſubſiſtentia conceſſit; Sexque Monachi hujuſmodi in præfato Monaſterio Sacri Specus reſederunt uſque ad Annum MCCCXX. cum tunc Bartholomæus Abbas videns concurſum hoſpitum peregrinorum, aliorumque piorum fidelium, qui Sacrum eum Locum aſſidue viſitatum ibant, veſtigiis, ac Regulæ ejuſdem Sancti Benedicti inſiſtendo, denuo decrevit, ut in prædicto Monaſterio Sacri Specus duodecim Monachi ſub regimine hujus Prioris Clauſtralis degerent, pro quorum alimonia, ultra varia bona jam a ſuis Anteceſſoribus donata, annuos ipſius Monaſterii reditus adauxit. Idipſum quoque diſpoſuerunt felicis recordationis Alexander IV., & Gregorius X. Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri, qui ratas habuerunt omnes donationes dicto Monaſterio Sacri Specus antea factas: mandantes, quod ibi ſemper foret unus Prior cum duodecim Monachis, ac duobus Oblatis ſeu Converſis, quodque Abbas Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ, qui præfati Monaſterii Sacri Specus Superior remanebat, ſumptus panis & vini tam iis, quam hoſpitibus advenientibus dierim ſuppeditaret. Quæ omnia ſic ordinata poſtmodum Anno MCCCLXXV. ſimilis recordationis Gregorius XI. Prædeceſſor quoque Noſter Apoſtolica auctoritate approbavit & confirmavit. Increbreſcente autem exinde fervore Monachorum, qui certatim Sacrum Specum inhabitare cupiebant, uſque ab Anno MCCCLXXI. Franciſcus Abbas ſupradicti Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ, pio eorum deſiderio ſatisfacere volens, quaſdam in locis eidem Sacro Specui vicinis conſtruxit Ædes ad inſtar Heremorum, quas incolebant Monachi, qui ſolitudinem & arctiorem vitam ducere avebant; Itaut cum piæ memoriæ Pius Papa II. Prædeceſſor etiam Noſter Anno MCCCCLXI. ad Sacrum Specum deveniſſet, viginti Monachos ibi degentes, ut plurimum ſenes, viribus tamen valentes ac vegetos, etſi auſteriorem vivendi rationem retinerent, non ſine peculiari animi ſui oblectatione, ac ſpeciali ædificatione invenerit. Quæ quidem laudabilis diſciplina a tempore piæ memoriæ Gregorii Papæ IV. Prædeceſſoris quoque Noſtri in dicto Monaſterio Sacri Specus duravit uſque ad Annum MDXIV. quo Idem Monaſterium Sanctæ Scholaſticæ ipſi Congregationi Caſſinenſi aggre-

Sacri Specus Sublacenſis decora.

Monaſterii hujus hiſtoria.

Privilegia ei collata, & a Roman. Pontificibus confirmata.

Eremi ibidem conſtructæ.

Digitized by Google

aggregatum fuit; abinde vero, vel iſtius Monaſterii Abbatum incuria, vel quia illud commendari cæpit, antiquus ille mos ac cultus tantopere commendatus, ac tot decretis Pontificiis munitus, ſenſim exolevit; dictumque Monaſterium Sacri Specus prope deſertum jacuit, utpote in quo diù unicus, ac noviſſime duo Monachi dumtaxat aderant, quamvis populi, ac præſertim peregrinorum non deeſſet frequentia, donec felicis itidem recordationis Clemens Papa XI. Prædeceſſor Noſter pro ſua in Deum pietate, & erga Sacrum Locum, quem pluries ante ſuam aſſumptionem ad Summi Apoſtolatus apicem perſonaliter viſitaverat, devotione, omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus ad Eccleſiam ejuſdem Sacri Specus peregrinantibus, vereque pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, illam viſitantibus, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem, ſemel in anno per unumquemque lucrifaciendam, conceſſit; ac ſucceſſivè ab Officio Pœnitentiariæ Apoſtolicæ attributa fuit duobus Monachis ibidem commorantibus facultas abſolvendi dictos fideles a peccatis, cenſuris, & pœnis reſervatis, qua Pœnitentiarii Baſilicæ Sancti Petri de Urbe, & Sacræ Domus Lauretanæ ex conceſſione Apoſtolica potiuntur: unde factum eſt, ut populi devotio ac concurſus in eum Locum nova in dies ſuſciperent incrementa. Porro dilectus filius modernus Abbas Regularis prædicti Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ, loco vetuſtæ, quæ difficilis, ac prærupta erat, novam faciliorem viam aperuit, qua fideles eumdem Sacrum Specum aſcendere poſſint; adeout ad inſtaurandum totaliter opus, univerſo Ordini Sancti Benedicti optatiſſimum, nihil aliud nunc ſuperſit, quam augere numerum Monachorum, qui inibi reſidentes Divina Officia ad tramites Regulæ dicti Ordinis celebrare, Spiritualibuſque peregrinorum, aliorumque adventantium, neceſſitatibus ſubvenire valeant, quod duo ſoli Monachi ibi de præſenti exiſtentes præſtare nequeunt, minuſque priſtinam venerationem, qua Sacer ille Locus tot retro ſæculis eximie floruit, reſtituere poſſunt.

Clemens XI. ad Eccleſiam S. Specus Viſitantibus Indulgentiam conceſſit.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, bonæ memoriæ Ægidius Columna, dum vixit, Monachus expreſſe profeſſus dicti Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ, ac Patriarcha Hieroſolymitanus, ipſi Monaſterio Sacri Specus aſſignaverit quoddam Capitale octo millium ſcutorum monetæ, in tot annuis perpetuis ac redimibilibus Cenſibus inveſtiendum, ut in eo alerentur quatuor alii Monachi præter illos duos, qui a præfato Monaſterio Sanctæ Scholaſticæ deputari conſueverunt, cum uno Priore regiminis: ita quod idem Monaſterium Sanctæ Scholaſticæ, illiuſque Abbas ſemper retinerent ſuperioritatem in ipſo Monaſterio Sacri Specus, quodque hoc Monaſterium alterius Sanctæ Scholaſticæ membrum, ac pertinentia perpetuo foret, & prædicta Congregatio Caſſinenſis in futurum duos Priores, unum ſcilicet pro quolibet ex dictis Monaſteriis deputare deberet; licetque Ægidii Patriarchæ diſpoſitio effectum ſuum ſortita non fuerit, nihilominus Venerabilis Frater Nicolaus Maria Tedeſchi Archiepiſcopus Appamiarum, Monachus aliàs etiam expreſſe profeſſus prædictæ Congregationis Caſſinenſis, inſigni liberalitate non ita pridem applicaverit eidem Monaſterio Sacri Specus aliud Capitale conſpicuum quatuordecim millium ſcutorum paris monetæ, in tot ſimilibus Cenſibus ei a præfata Congregatione Caſſinen. debitis conſiſtens, ex quibus annuus fructus trecentorum ſexaginta ſcutorum dictæ monetæ retrahitur ea lege, ut in ejuſmodi Monaſterio quatuor alii Monachi ultra duos ſupradictos, necnon alius Converſus ſeu Oblatus præter binos, qui a præfato Monaſterio Sanctæ Scholaſticæ jam ibidem ſuſtentantur, & unus Famulus cum alia Mula alerentur: Ac inſuper dilectus Filius Joſephus Maria Petrucci, Abbas Titularis Congregationis prædictæ, in commodum & utilitatem Sacriſtiæ ejuſdem Monaſterii Sacri Specus cedere, ac pervenire intendat poſt ſui obitum, duo Oliveta, totidemque Domos, quæ Tybure poſſidet; ac quædam argenta, quæ habet, provenientia ex ſua Familia, & donatione ſibi a quondam Canonico Petrucci Fratre ſuo Germano facta, ad effectum de illis diſponendi in uſus pios, ultra centum ſcuta ſimilia, quæ ſunt in pecunia numerata, in emptionem Cenſuum hujuſmodi, vel bonorum ſtabilium eroganda, juxta declarationem per ipſum Joſephum Mariam deſuper confectam, quæ penes dilectum etiam Filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis extat, in Archivio ejuſdem Congregationis, quod in Collegio S. Calixti de Urbe habetur, aſſervandam; cupiantque propterea dicti Exponentes, ex præmiſſis ſtatui præfati Monaſterii Sacri Specus opportune a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri.

Donationes ei factæ.

§.2. Nos piis eorumdem Exponentium votis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ac ſingulares eorum perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes: necnon Nicolai Mariæ Archiepiſcopi diſpoſitionis, & Joſephi Mariæ declarationis enarratorum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecialem ac individuam mentionem & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter ſpecificatis ac inſertis habentes, ſupplicationibus dictorum Exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Monaſterium Sanctæ Scholaſticæ præter & ultra duos Monachos cucullatos, duoſque Oblatos ſeu Converſos, ac unum Famulum cum Equo, ſeu Mula, quos ad uſum Monaſterii Sacri Specus ad præſens ſuſtentat, duos alios Monachos ejuſmodi in ipſo Monaſterio Sacri Specus retineat: ita quod in poſterum quatuor Mo-

De numero Monachorum ibidem alendorum.

Digitized by Google

Monachos cucullatos , duos Oblatos ſeu Converſos, Famulum cum equo vel mula propriis ſumptibus alere , ac continuo retinere teneatur ; qui quatuor Monachi cum aliis itidem quatuor ex bonis per memoratum Nicolaum Mariam Archiepiſcopum applicatis, ut prætatur, numerum conſtituent octo Monachorum, e quibus unus ſit Prior a dicta Congregatione Caſſinen. ſemper eligendus, qui tamen Cellerarium per Superiores, ut moris eſt, approbandum, pro adminiſtratione proventuum ejuſdem Monaſterii Sacri Specus deputare valeat ; Prior vero, ac omnes Monachi, ac univerſa Familia hujuſmodi Abbatis dicti Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ pro tempore exiſtenti in omnibus & per omnia ſubſint : atque idem Monaſterium Sacri Specus membrum ac pertinentia ipſius Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ ſicuti prius remaneat, dictumque Sanctæ Scholaſticæ Monaſterium pro ſuſtentatione præfatorum quatuor Monachorum, Converſorum, & Famuli cum equo ſive mula, ſummam quingentorum quadraginta quinque ſcutorum monetæ itidem Romanæ quotannis in duabus ſolutionibus æqualibus contribuere teneatur, ultra expenſas pro manutentione ac reparatione tectorum, & ædificiorum dicti Monaſterii Sacri Specus faciendas, cum facultate tamen in diminutionem ac excomputationem præfatæ ſummæ annuæ ſic contribuendæ, ſubminiſtrandi totum panem, vinum, & oleum neceſſaria pro alimonia Monachorum, Converſorum, & aliarum perſonarum, quæ in eodem Monaſterio Sacri Specus pro tempore degent; idque ut facilius ejuſmodi contributionem facere ac ferre poſſit. Ad hæc declarationem, a prædicto Joſepho Maria, ſicut præmittitur, editam, harum ſerie approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: mandantes proinde, ut Oliveta, Domus, Cenſus, vel Bona ſtabilia, & argenta ſupradicta, poſt illius deceſſum unlantur, ac incorporentur reditibus ejuſdem Monaſterii Sacri Specus in beneficium ac utilitatem illius Sacriſtiæ juxta ipſius Joſephi Mariæ voluntatem ac declarationem. Præterea, ut felici proſperoque dicti Monaſterii Sacri Specus regimini ac guberno, ſpiritualique conſolationi & neceſſitatibus illuc accedentium proſpectum ac conſultum ſit, ea, quæ ſequuntur, ſtatuenda, ordinanda, & decernenda duximus. I. Videlicet, quod Monaſterium Sacri Specus ſubjaceat curæ & directioni Procuratoris Generalis pro tempore exiſtentis Congregationis Caſſinenſis, eiſdem modo & forma, quibus ſubjacent Collegium & Collegiales Urbis ipſius Congregationis, qui tametſi conſtituti in Monaſterio Sancti Pauli prope & extra mœnia Urbis præfatæ totali illius Abbatis pro tempore juriſdictioni ſubjecti ſint, nihilominus quoad deſtinationem, mutationem, ac recurſus Collegialium cuncta diriguntur a dicto Abbate ſimul cum eodem Procuratore Generali; itaut in futurum in aſſignandis, retinendis, mutandis, ac regendis Priore, Monachis, ac Oblatis, ſeu Converſis Monaſterii Sacri Specus jus ac omnimoda directio

De Priore.

Monaſt. hoc Monaſterii S. Scholaſticæ membrum.

Monaſt. Sacri Specus directioni Procur. Gener. Caſſinen. ſubjaceat.

ad Abbatem Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ unà cum ipſo Procuratore Generali perpetuò pertineant. II. Ne Monaſterium Sacri Specus crebris Monachorum mutationibus, aut viaticis gravetur, neque idem Monaſterium, neque illud Sanctæ Scholaſticæ ulla viatica Monachis, e Monaſterio Sacri Specus diſcedentibus, præbere teneantur. III. Prior & Cellerarius Monaſterii Sacri Specus rationes accepti & impenſi Decanis, ſingulis menſibus, Abbati vero Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ, ſemel quolibet anno, ad formam Statutorum Congregationis Caſſinenſis reddere debeant. IV. Prior Monaſterii Sacri Specus Cellerarium nominare, & Capitulo Generali juxta morem Congregationis Caſſinenſis præſentare poſſit. V. Monachi, ac Oblati ſeu Converſi, in Monaſterio Sacri Specus degentes, ubi ægrotaverint, ibidem curari valeant; Priorque eis de Medico, Chirurgo, ac pharmacis neceſſariis provideat; ſed ſi pro majori commoditate, utque melius curentur, in Monaſterium Sanctæ Scholaſticæ transferri maluerint, Abbas illos recipiat, adnotando omnes expenſas pro eorum curatione factas, quæ ex annua contributione ab eodem Monaſterio, ut ſupradictum eſt, præſtanda, ſubducantur. VI. Quatuor e præfatis octo Monachis, quando major Populi frequentia, & duo ſaltem, quando minor fuerit concurſus, hebdomatim per turnum in Confeſſionali Sede remaneant ad excipiendas Confeſſiones Peregrinorum, aliorumque Fidelium illuc confluentium, adeout omnes octo Monachi ad hoc obligati ſint, alternis ac diviſis inter eos hebdomadis, quarum diſtributio a Priore pendeat; & quò dicti Peregrini ac Fideles a peccatis, pœnis, & cenſuris reſervatis abſolvi poſſint, ipſis Monachis (ad audiendas Confeſſiones cæteroquin legitime approbatis) eaſdem facultates quoad abſolutionem hujuſmodi impartimur, quibus gaudent Pœnitentiarii dictarum Baſilicæ Sancti Petri, & Sanctæ Domus Lauretanæ, quæque duobus Monachis in eodem Monaſterio Sacri Specus ad præſens demorantibus ab Officio Pœnitentiariæ Apoſtolicæ alias, ut præfatur, attributæ fuerunt. VII. Quatuor, aut reſpective ſex Monachi diebus, quibus deficiente Populi concurſu ab obligatione remanendi in Confeſſionali Sede liberi reperientur, quotidie Choro interſint, divinaque peragant Officia, quemadmodum ſervatur in Monaſterio Sanctæ Scholaſticæ. VIII. Monachi Choro intereſſentes incedant proceſſionaliter ad Sacrum Specum canentes Hymnum: *Laudibus Cives*, cum Antiphona & Oratione Sancti Benedicti; poſtquam recitaverint primam Horam mane, & Completorium Veſpere, ſicuti fit in Monte Alverniæ a Fratribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, in laudem ac memoriam ejuſdem Sancti Franciſci eorum Inſtitutoris: deinde cantent Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Pſalmo: *De profundis &c.*, & Oratione, quamdiu prædictus Nicolaus Maria Archiepiſcopus vixerit, *Fidelium Deus omnium conditor &c*, ipſo autem vita functo, altera: *Deus, qui inter Apoſtolicos Sacerdotes*,

Monachis viatica dare non tenetur.

Prior & Cellerarius quibus rationem reddere debeant.

De Ægrotis curandis.

De audiendis Confeſſionibus, & Confeſſariorum facultatibus.

De Choro.

De legatis piis.

Digitized by Google

ter, in ipſius Animæ ſuffragium; Unuſquiſque inſuper ex quatuor Monachis, qui ex bonis per eumdem Nicolaum Mariam Archiepiſcopum applicatis aleutur, duas qualibet hebdomada Miſſas ad Altare Sancti Gregorii, in ſupradicta Eccleſia ſitum, ſecundum ſuam intentionem celebret. IX. Prima tamen deputatio Prioris, qui eodem tempore de novo talis creandus erit, ac Monachorum in Monaſterium Sacri Specus collocandorum, facienda ſit a memorato Præſide Congregationis Caſſinenſis cum conſilio ipſius Procuratoris Generalis; firmis de cætero ſuperius diſpoſitis, quoad ſucceſſivam eorum deputationem ac mutationem, quæ ad Abbatem Monaſterii Sanctæ Scholaſticæ, & Procuratorem Generalem hujuſmodi pertineat, excepto Priore, utpote juxta uſum & ſtatuta dictæ Congregationis Caſſinenſis eligendo.

Prima deputatio Monachorum in Monaſter. a Præſide Congreg. facienda.

§ 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilecto Filio Noſtro Petro Marcellino ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbytero Cardinali Corradino nuncupato, moderno, ac pro tempore exiſtenti dictæ Congregationis Caſſinenſis apud Sedem Apoſtolicam Protectori, auctoritate & tenore præfatis committimus & mandamus, ut præſentes noſtras Literas, ac in eis diſpoſita & contenta quæcumque, executioni demandari, ac omnino obſervari curet & faciat.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis Congregationis, ac Monaſteriorum prædictorum, & quibuſvis aliis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 7. Februarii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LII.

Revocantur diverſæ Facultates, a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel reſcripta, conceſſæ.

Dat. die 12. Febr. 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, gregis Dominici curæ, ſibi divinitus commiſſæ, more ſeduli Paſtoris jugiter advigilans, nonnulla, quæ a Prædeceſſoribus ſuis conceſſa noſcuntur, juſtis interdum ſuadentibus cauſis, quibus præſertim Eccleſiaſticæ diſciplinæ conſervationi, animarum Chriſtifidelium ſaluti, ac recto rerum ordini conſulitur, pro Apoſtolici muneris ſui ſollicitudine moderatur, revocat, & immutat, ſicuti omnibus debitæ conſiderationis trutina perpenſis conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

§.1. Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula infraſcripta indulta, facultates, & gratias, quæ tam ad ſupplicationem partium, quam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, vivæ eorum vocis oraculo, vel per reſcripta propria illorum, aut de eorum mandato cujuſvis S. R. E. præfatæ Cardinalis, alteriuſve ipſorum Prædeceſſorum, vel Sedis Apoſtolicæ Officialis & Miniſtri, manu ſignata, quibuſcumque utriuſque ſexus perſonis Sæcularibus & Regularibus cujuſlibet ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, ac dignitatis ſive Eccleſiaſticæ, ſive temporalis exiſtentibus, etiamſi de iis ſpecialis ac individua mentio, & expreſſio neceſſario facienda foret; Communitatibus quoque, Univerſitatibus, Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Conventibus, & Monaſteriis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Militiæ, etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, ac Inſtituti, & Societatis, etiam Jeſu, tam Mendicantium quam non Mendicantium, exemptorum & non exemptorum, ac quovis tandem privilegio ſuffultorum, nullis prorſus exceptis, quandocumque & qualitercumque conceſſa fuerunt, tenore præſentium revocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, irritamus, & annullamus, viribuſque & effe-

Revocatio Indultorum.

ctu

Digitized by Google

ſtu penitus & omnino vacuamus: ac revocata, caſſata, ſublata, abrogata, irrita, & annullata, viribuſque & effectu vacua eſſe, ac perpetuo fore, neque de cætero cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, decernimus & declaramus.

Quæ ſint indulta.

§.2. Indulta autem, Facultates, & Gratiæ hujuſmodi ſunt, quæ ſequuntur; videlicet:

Audiendi Confeſſiones inconſulto Ordinario.

I. Excipiendi Confeſſiones ſive Sæcularium ſive Regularium etiam Monialium, aut aliarum quarumvis perſonarum, in Conventibus, Monaſteriis, ſeu Conſervatoriis degentium, abſque expreſſa Ordinariorum ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; necnon eligendi ſibi Confeſſarium, ab iis reſpective non approbatum.

Abſolvendi a caſibus reſervatis.

II. Abſolvendi quoſcumque ſive Sæculares ſive Regulares utriuſque ſexus a peccatis, pœnis, & cenſuris, in literis die Cœnæ Domini quotannis legi & publicari conſuetis, vel aliàs Sedi Apoſtolicæ, Locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquo modo reſervatis: prout quoque eligendi Confeſſarium etiam ex legitime ad audiendas Confeſſiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac cenſuris ſic reſervatis abſolvat.

Eximendi a Denunciationibus.

III. Eximendi ſeu abſolvendi quemlibet ab obligatione denunciandi in caſibus, quibus denunciatio juxta præſcriptum Conſtitutionum Apoſtolicarum, ſeu aliàs, fieri debet.

Utendi facultatibus ſpecialibus.

IV. Utendi quibuſcumque facultatibus, etiam generaliter conceſſis, quoad alitercumque dictæ Sedi vel etiam ipſi Romano Pontifici reſervata: ſive per eos Majori, vel minoribus Pœnitentiariis attributis, durante Jubilæo, vel Miſſionum, Exercitiorum Spiritualium, Quadrageſimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; ſicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab Officio Pœnitentiariæ Apoſtolicæ aliquando impertiri ſolent.

Relaxandi juramenta.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiamſi de nullo cujuſquam agatur damno ſeu præjudicio.

Diſpenſandi Vota.

VI. Diſpenſandi ſive commutandi Vota quæcumque, licet ſimplicia dumtaxat, ac juramento minime confirmata.

Diſpenſandi ſuper irregularitate.

VII. Diſpenſandi cum quibuſvis perſonis Sæcularibus pariter vel Regularibus ſuper qualibet irregularitate, & inhabilitate quomodocumque ex delicto, vel defectu, etiam prorſus occultis, proveniente, tam pro exercendis ſuſceptis, quam pro ſuſcipiendis quibuſvis Ordinibus, ac retinendis & aſſequendis quibuſcumque Beneficiis Eccleſiaſticis.

Vel impedimento ad Matrimonium.

VIII. Diſpenſandi ſuper quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimente, ſive agatur de Matrimonio contrahendo, ſive de convalidando jam contracto.

Convalidandi titulos Beneficiorum.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum Eccleſiaſticorum ſimoniace, vel ex alio quovis capite invalide obtentorum: ac condonandi fructus qualitercumque indebite perceptos: aut componendi ſuper iiſdem fructibus.

Celebrandi Miſſam in portatili &c.

X. Celebrandi Miſſam, itineris, aliave occaſione, in quocumque loco ſuper Altari portatili, ſive extra tempus ab Eccleſia definitum: vel non ſervandi omnia & ſingula ab ipſa Eccleſia præcepta & ordinata circa celebrationem Miſſæ, & adminiſtrationem Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti.

Diſpenſandi a recitatione Officii.

XI. Officium divinum abſque legitima cauſa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, ſive recitandi unum Officium pro alio, aut extra tempus ab Eccleſia ſtatutum: vel ſuper præmiſſis cum aliis diſpenſandi.

XII. Indulta quæcumque, a Regularibus utriuſque itidem ſexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari obſervantiæ, Apoſtolicis Conſtitutionibus, propriique Ordinis ſeu Inſtituti Statutis contraria vel adverſantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam conſanguineas, aliaſque perſonas intra Clauſuram degentes, abſque peculiari Superiorum, ad quos quomodocumque ſpectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates. & Gratias mox relata, eorumve aliqua in toto vel in parte, indefinite vel ad tempus, & in caſu particulari, ſeu alio quovis modo aliis communicandi.

§.3. Quæ quidem omnia & ſingula, etiamſi ſub quibuslibet aliis quantumvis amplis verborum formis & tenoribus conceſſa, & impetrata fuerint, quoad utrumque forum, ac generaliter, ſive res ſit de caſu occulto, ſive de publico, revocata & abrogata eſſe, ac intelligi & cenſeri debere, ſtatuimus.

Pœnæ contra iiſdem utentes Indultis.

§.4. Diſtricte propterea prohibemus, ne quiſquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis, ſic per Nos revocatis & abrogatis, ulterius uti audeat ſeu præſumat, ſub pœna excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ & paſſivæ; necnon inhabilitatis ad audiendas confeſſiones, & ad Officia, Dignitates, & Beneficia hujuſmodi in futurum obtinenda, ipſo facto abſque ulla alia declaratione per tranſgreſſores reſpective incurrenda; a qua nonniſi a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam quoad excommunicationem præfatam in mortis articulo conſtituti, abſolutionis, diſpenſationis, ſeu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

§.5. Noverint inſuper Pœnitentes, & alii Fideles, abſolutiones, diſpenſationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compoſitiones, & alia ejuſmodi, ſi quæ inpoſterum contra hanc noſtram prohibitionem obtinuerint, nulla fore, nulliuſque roboris ac momenti.

Quæ Indulta valida cenſeri debeant.

§.6. Cæterum per præſentes non intendimus revocare ſupradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quaſvis literas Apoſtolicas, etiam in ſimili forma Brevis expeditas, vel reſcriptas, a S. R. E. præfatæ Cardinalium, aut Romanæ Curiæ Prælatorum, aliiſve Almæ Urbis Congregationibus edita, & ab eiſdem Prædeceſſoribus approbata; necnon per dictum Officium Pœnitentiariæ Apoſtolicæ quandocumque conceſſa fuerint, ſeu emanaverint: quæ ſalva ac firma remanere volumus.

Digitized by Google

Clauſula.

§.7. Decernentes, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati & auditi non fuerint, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controverſiam vocari, aut adverſus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari vel impetrari nullatenus poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, quarumlibet Eccleſiarum, Ordinum, Congregationum, Militiarum etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Inſtitutorum, Societatum, etiam Jeſu, Communitatum, Univerſitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monaſteriorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac Conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiſcumque vicibus innovatis.

§.9. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & insererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe, ac pleniſſime & ampliſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conſtitutionis hujuſce publicatio.

§.10. Ut autem eædem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla, ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & Aciæ Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris eſt, affigi & publicari; ſicque publicatas & affixas omnes & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim & perſonaliter intimatæ fuiſſent; Utque ipſarum literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 12. Februarii 1732. Pontificatus noſtri anno Secundo;

F. Card. Oliverius.

LIII.

Jubilæum pro Chriſtifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Inſularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præſentibus Eccleſiæ neceſſitatibus.

Dat. die 29. Febr. 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem & Apoſtolicam benedictionem.

Proemium.

E Sublimi Principis Apoſtolorum Sede, in qua poſuit Nos Spiritus Sanctus regere Eccleſiam Dei, veluti e ſpecula, mentis noſtræ aciem quaquaverſum intendentibus, triſtior in dies, ſemperque luctuoſior ſeſe Nobis offert Chriſtianæ Reipublicæ facies; ubique enim terror: ubique malorum impendentium formido: undique percutimur: undique amaritudinibus replemur. Viſitavit profecto Nos Dominus, ſicut impetus aquarum multarum inundantium & emiſſarum ſuper Terram: putavit Nos vino compunctionis: aſcendit fumus in ira Dei, & ignis a facie ejus exarſit: commota eſt, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata ſunt, & commota ſunt, quoniam iratus eſt eis. Quæ nobiſcum animo reputantes, ſi unquam, certe nunc oneroſam curarum Pontificiarum molem experimur, gravemque Domini manum ſentimus; unde crebra ex imo corde ſuſpiria, ac uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur; nec prætermittimus opportunum ab eo, qui altiſſimum poſuit refugium ſuum, adverſus tot mala remedium quærere, eumque aſſidue deprecari, ne obliviſcatur miſereri Deus, aut contineat in ira ſua miſericordias ſuas; ſed longe efficacius promptiuſque id aſſequi, ac exaudiri ſperamus, ſi ad privatas noſtras publicæ quoque Fidelium

preces ac obſecrationes adjungantur; potens eſt enim Oratio Eccleſiæ ſupplicantis ad Dominnm, qui pius eſt, & miſericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Hoc itaque acceptabili Quadrageſimæ tempore, quod ſicut Nos ad impenſius orandum, ita Dei clementiam ad liberalius indulgendum invitat, adeamus cum fiducia ad Tronum gratiæ; ac ne exprobari Nobis audiamus Propheticum illud: *Percuſſiſti eos, & non doluerunt: attriviſti eos, & renuerunt accipere diſciplinam*; ſcindamus corda noſtra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, cœleſtem iracundiam placare, auctiſque per jejuniorum labores, ac eleemoſynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in præſentibus Eccleſiæ ac Reipublicæ urgentiſſimis neceſſitatibus imploremus, ut benigniſſimus Dominus & Deus noſter, cordium contritorum bolocauſta in odorem ſuavitatis accipiens, brachio ſuo excelſo, quo dominatur poteſtati maris, & motum fluctuum ejus mitigat, oſtendat potentiam ſuam, exortas ſcdet tempeſtates, ſtatuat procellas in auram, ac nos, noſtraſque curas, ac ſpem, quam in ejus ineffabili bonitate repoſuimus, optatæ eumulet lætitia tranquillitatis. Hæc autem ut ſerventiori ſpiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex priſco Romanæ Eccleſiæ omnium Matris & Magiſtræ more, cœleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe noſtra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejuſdem Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra decurſum proximæ, quæ erit prima Quadrageſimæ, vel immediate ſubſequentis hebdomadæ, uſque ad Dominicam ſequentem incluſive, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint; ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint: Cæteris vero in univerſa Italia, & Inſulis illi adjacentibus, degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum bujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis bujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in Clauſtria perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam Laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Inſuper præfatis omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam Laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus & Regularibus cujuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam in Urbe quam in univerſa Italia, & inſulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, a jure vel ab homine quavis cauſa latis ſeu inflictis: necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis, contentis, & aliàs per quaſcunque noſtras, aut Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ & hac vice tantùm abſolvere & liberare valeant: & inſuper vota quæcumque (Religionis & caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præſentium in virtute Sanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſia-

Jerem. V. 3.

Quæ requiruntur ad Indulgentiarum hujuſ. acquiſitionem in Urbe;

In univerſa Italia, & Inſulis adjacentibus.

Pro Navigantibus, iter agentibus, & in Clauſtris degentibus.

Cæteriſque legitime impeditis.

De Confeſſario eligendo:

Ejuſque facultatibus.

De Indulgentiæ hujuſmodi publicatione.

cleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis Civitatum, & Diœceſum, Oppidorum, & Terrarum, & Locorum Italiæ, & Inſularum ei adiacentium hujuſmodi, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præſentium literarum tranſumpta aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora retardatione vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent & publicari faciant, Eccleſiamque ſeu Eccleſias viſitandas deſignent. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate ſeu inhabilitate quoquo modo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; neque etiam eaſdem

Caſus, qui reſervantur.

præſentes iis, quæ a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato ſeu Judice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe, declarati vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Clauſulæ.

§. 1. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim, quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Indulgentiarum & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant: necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 2. Ut autem præſentes noſtræ literæ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Februarii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LIV.

Conceſſio Indulgentiæ, ſicut in anno Jubilæi, pro degentibus in Regno Hiberniæ, Deoque precantibus pro Regni ejuſdem ſpiritualibus neceſſitatibus.

Dat. die 19. Martii 1732. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Rei Catholicæ in Regno Hiberniæ pericula.

INter graviſſimas Paſtoralis Officii noſtri curas, quibus aſſidue urgemur, illa animum noſtrum acrius vehementiuſque angit ſolicitudo, quam de afflictis ac ſumme turbatis in Regno Hiberniæ Catholicorum rebus, quinimmo de ipſa Catholica Fide extremum ibidem in diſcrimen adducta, corde jugiter verſamus. Hinc a Patre miſericordiarum ſupplici devotaque humilitate poſtulare minime neglexímus, ut tam graviter vexatos in illis partibus veræ Religionis cultores: inter præſentium ærumnarum ſenſum, & metum futurarum miſere gementes, optata tranquillitate conſolari, eiſque interea imperterritam in avita Fide, cujus Hiberna Natio tenaciſſima ſemper fuit, conſtantiam elargiri dignetur. Idipſum ut & Fideles ejuſdem Regni, quos calamitates hujuſmodi propius tangunt, depoſita per veram pœnitentiam ſarcina peccatorum, auctiſque per eleemoſynas, atque jejunia viribus orationis, flagrantiſſimo cordis affectu faciant, eos omnes & ſingulos paterne adhortandos & monendos, eorumque pietatem erogatis Eccleſiæ theſauris, quorum diſpenſationem Nobis credidit Deus, incitandam atque fovendam eſſe cenſuimus. Itaque de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ea illa ligandi atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit; Univerſis & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, in prædicto Hiberniæ Regno, aliiſque omnibus &

Indulgentiarum conceſſio ex præſtantibus, quæ hic ſtatuuntur.

ſingulis illius Provinciis, degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint, deſignandas; vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum hebdomadarum a publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios ſeu Officiales, vel alios, ut præmittitur, faciendæ, decurſurarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique per aliquod temporis ſpatium pro præmiſſis neceſſitatibus devote Deum oraverint: ac quarta, & ſexta feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, & peccata ſua confeſſi in die

Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam ſanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem, ſicut in anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus & elargimur: Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel Majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus etiam in Clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam Laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Inſuper omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus tam Laicis quam Eccleſiaſt., Sæcular., vel Regularibus cujuſvis Ordinis, Congreg., & Inſtituti, in memoratis Regno & Provinciis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium tam Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis & Inſtituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris, a jure vel ab homine quavis cauſa latis ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi ſolitis, contentis, & alias per quaſcunque noſtras, aut Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſervatis, in foro conſcientiæ & hac vice tantum abſolvere & liberare valeant. Et inſuper vota quæcumque (Religionis & caſtitatis exceptis) in alia pia & ſalutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque ejuſdem Confeſſarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis Locorum, in præfatis Regno & Provinciis exiſtentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut, cum præſentium literarum tranſumpta aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque ulla mora retardatione vel impedimento per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, Loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque ſeu Eccleſias viſitandas deſignent. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta, diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ; neque etiam eaſdem præſentes iis, qui a Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Judice eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias & cenſuras incidiſſe, declarati vel publice denunciati fuerint, niſi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo ſuffragari poſſe aut debere.

Pro Navigantibus, iter agentibus, in Clauſtris degentibus, ac legitime impeditis.

De Confeſſario eligendo,

Ejuſque facultatibus.

Mandatum ſuper publicatione Indulgentiarum hujuſmodi.

§. 1. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim, quibus facultas abſolvendi in certis tunc expreſſis caſibus, ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſervatur, ut nec etiam ſimiles vel diſſimiles Indulgentiarum & facultatum hujuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant; necnon Regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſive Inſtitutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſervata habentes, hac vice ſpecialiter nominatim & expreſſe ad effectum præmiſſorum derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Clauſulæ.

§. 2. Ut autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præſentium tranſumptis vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, ubique Locorum & Gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 15. Martii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LV. Li-

Digitized by Google

LV.

Dat. die 30. Martii 1730. Pontif. II.

Literæ nonnullæ Apoſtolicæ, Ordinibus Regularibus & Mendicantibus a piæ me: Benedicto XIII. conceſſæ, prævia moderatione, ad terminos Juris communis, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum reducuntur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, quem cœleſtis Pater familias Vineæ ſuæ cuſtodiendæ præpoſuit, diu noctuque Operarios, impigre in ea laborantes, circumſpicit, congruam immo amplam mercedem eis largiturus, ut Vinea, probis Agricolis hoc pacto ad eam alacrius excolendam incumbentibus, uberiori proventu fructificare poſſit.

Ex conceſſionibus Benedicti Prædeceſſoris multæ enatæ lites.

§. 1. Sane felicis recordationis Prædeceſſor Noſter Benedictus Papa XIII. ſtrenuas Ordinum Regularium & Mendicantium cohortes, hanc Domini Vineam atque agrum Eccleſiæ, indeſinenter colere conſpicatus, ac paterno erga eos animo effectus, quo etiam Nos ipſi utique afficimur, plura eis privilegia conceſſit, ratus ea pari voluntate univerſim excipienda; quod tamen ſecus eveniſſe, Nos ad Supremi Sacerdotii apicem, diſponente Domino, evecti, ægre intelleximus; inde nimirum præter omnem expectationem noſtram variis litibus & controverſiis exortis, ac niſi opportune occurratur, fortaſſe impoſterum exorituris. Quare nonnullis ex hujuſmodi literis & Conſtitutionibus Apoſtolicis mature perpenſis, ad ſedandos rumores propterea excitatos, mutuamque & vere chriſtianam inter Epiſcopos & Regulares familias, ac etiam Sæculares Ordines & Sodalitates, publicaſque Univerſitates, benevolentiam & pacem ubique in Eccleſia ſervandam, de conſilio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Noſtræ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in hanc ſententiam devenimus, ut ſubſequentibus Literis & Conſtitutionibus Apoſtolicis, eodem Pontifice Benedicto Sedente, vulgatis, moderationem aliquam auctoritate Noſtra adhibendam eſſe decerneremus. Literæ vero ipſæ, & Conſtitutiones, Ordinibus Regularibus pridem conceſſæ, hæ ſunt.

A Nonnullis S.R.E. Cardinalibus Sanctiſſimo D.N. conſultum, ut hujuſmodi conceſſiones moderarentur.

Quæ ſint Conſtitutiones, de quibus quæſtio.

Editæ 4. Idus Decembris Anno Domini 1725., quæ incipiunt: *Paterna*.

Aliæ 19. Kal. Junias Anni 1726., quæ incipiunt: *Ratio Apoſtolici miniſterii*.

Aliæ 3. Nonas Julias ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Singularis devotio*.

Aliæ 8. Auguſti ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Exponi Nobis nuper fecerunt*.

Aliæ Kal. Septembris ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Vita, & morum integritas*.

Aliæ Kalendis Januarii Anni 1727., quæ incipiunt: *Libenter*.

Aliæ 5. Nonas Martias ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Loca Sancta*.

Aliæ Kal. Aprilis ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Ex quo Sedes*.

Aliæ 5. Nonas Aprilis ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Summe decet*.

Aliæ 7. Kal. Junias ejuſdem Anni, quæ incipiunt: *Pretioſus*, unà cum declarationibus ſub die 28. Septembris 1728 ab eodem Pontifice factis ſuper quibuſdam dubiis circa intelligentiam rerum in ipſa Conſtitutione contentarum exortis.

Aliæ 21. Martii Anni 1729., quæ incipiunt: *Exponi Nobis fecit*.

Aliæ demum 7. Kal. Aprilis ejuſdem Anni 1729., quæ incipiunt: *In Sede*.

Quibus rationibus motus ſit Prædeceſſor Benedictus haſce emittere Conſtitutiones.

§. 2. Quamvis autem hæc omnia & ſingula ex ejuſdem re: me: Benedicti pia & laudabili erga Regularium familias voluntate profecta fuerint, quos ipſe ob eorum zelum de ſalute animarum, religionis fervorem, doctrinam, & regularis diſciplinæ obſervantiam, magna ac vere paterna dilectione proſequebatur, Noſque ipſi æque proſequimur, conceſſa, extenſa, decreta, confirmata, & declarata fuerint; Nos tamen, qui poſt varias altercationes & difficultates de iiſdem Literis & Conſtitutionibus excitatas, optatam Sanctæ Dei Eccleſiæ tranquillitatem præ oculis habemus, volentes, ut univerſis dominici gregis Paſtoribus, ac præſertim Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, in partem ſolicitudinis Noſtræ vocatis, liberum jurium ſuorum, quæ Summi Dei gloriam, & animarum ſalutem reſpiciunt, in illorum Diœceſibus exercitium ſervetur: quæque illud quomodocumque impedire & lædere fortaſſe poſſunt, pro virili noſtra penitus amovere cupientes, quemadmodum aliàs Romani Pontifices Anteceſſores Noſtri ſæpius egerunt; Nos quoque ad præſervandum iiſdem Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, ac quibuſcumque aliis Ordinibus, ac cœtibus Eccleſiaſticis & Sæcularibus, ſuorum jurium exercitium & poſſeſſionem, amovendamque quarumcumque diſſentionum & litium occaſionem, ex conceſſa Nobis divinitus Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, eorumdem Anteceſſorum Noſtrorum Pontificum Romanorum veſtigiis inhærentes, ſtatuimus & decernimus, de omnibus & ſingulis prædictis Literis & Conſtitutionibus, quæ ab eodem Anteceſſore Noſtro Benedicto prodierunt: necnon de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus in iiſdem contentis, eam deinceps deciſionem ac judicium, etiam in foro conſcientiæ, habendum, quod ſive ex Jure communi, ſive ex Concilio Tridentino, ſive ex Decretis & Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſive aliàs legitime habebatur, antequam eædem literæ & declarationes ab eodem Benedicto conceſſæ fuiſſent, perinde ſcilicet ac ſi illæ non emanaſſent; ad quam diſpoſitionem, ejuſque priſtinum ſtatum ac terminum, omnia ſuperius enunciata, omnino reducimus, & reducta eſſe volumus, itaut impoſterum ſupradicti Ordines Regulares earumdem Literarum & Conſtitutionum uſu, commodo, & effectu penitus carere debere intelligantur.

Epiſcopalem vero juriſdictionem cum frangant.

Ad terminos juris reducuntur, quaſi emanatæ non fuerint.

§. 3. Hinc

Et quæ earum vigore acta ſunt, irritantur, ſi huic adverſentur reductioni.

§.3. Hinc ad præmiſſorum effectum pro nullis & infectis haberi volumus omnia Decreta irritantia, prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcumque in Literis & Conſtitutionibus prædictis quomodolibet appoſita, atque alia eorumdem occaſione facta, huic reductioni, decreto, & voluntati Noſtræ quomodocumque adverſantia, quibuſcumque ea eſſent concepta formulis, ac præſervationibus, declarationibus, modificationibus, reſtrictionibus, explicationibus, derogatoriarum derogatoriis, aliiſque validiſſimis, efficacilliimis, & inviolabilibus clauſulis, præſertim quod ſemper in data cuicumque Conſtitutioni illarum revocatoriæ, impoſterum edendæ, poſteriores cenſeantur; etiam motu proprio, & poteſtatis pari plenitudine, ac ex certa ſcientia, etiam conſiſtorialiter, etiam pro conſervatione ſtatus Regularis, etiam in vim contractus & ſtipulationis inter Sedem Apoſtolicam & Ordines prædictos initæ, quam ad hujuſmodi effectum reſcindimus, & ex nunc reſciſſam, nulliuſque roboris & momenti eſſe volumus & decernimus.

Lites vero hinc exortas, & adhuc pendentes eodem modo decidendas decernitur.

§.4. Ideoque omnes diſſentiones, altercationes, & lites coram quibuſcumque Judicibus ordinariis, extraordinariis, & commiſſariis, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, necnon quacumque eorumdem Cardinalium Congregatione, prædictarum Literarum & Conſtitutionum occaſione jam motas, nedum deciſas aut finitas, vel etiam, quæ jam deciſæ eſſent, ſi modo tractum habeant ſucceſſivum, eaſque rurſus impoſterum excitari contingat, juxta Juris communis, Concilii Tridentini, Decretorum & Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac præſentem hanc Noſtram diſpoſitionem, nec aliter, decidendas eſſe præcipimus.

Futura vero dubia, & difficultates ad Apoſt. Sedem deferenda.

§.5. Futura vero dubia & difficultates, ubicumque & quandocumque oriantur, ad Nos & Sedem Apoſtolicam, ad quam Pontificiarum Conſtitutionum, atque eccleſiaſticarum Sanctionum interpretatio pertinet, referenda eſſe decernimus.

Clauſulæ.

§.6. Itaque omnia & ſingula hactenus memorata: necnon præſentes, etiam ex eo, quod cauſæ, ob quas emanaverint, comprobatæ, expreſſæ, & verificatæ, aut in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes, adhoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque eiſdem conſenſerint: vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel cauſa, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Noſtræ, ſive alio quovis defectu, notari, & impugnari, argui, infringi, retractari, in jus vel controverſiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ vel juſtitiæ remedium impetrari, ſeu concedi nullatenus poſſe; ſed eas, ac omnia & ſingula in eis contenta, ſemper & perpetuo valida, firma, & efficacia eſſe & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter obſervari, omnino ſtatuimus; ſicque, & non aliàs, per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, quavis auctoritate & facultate fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri, & interpretari debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaratum eſſe volumus.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, necnon Noſtræ & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, necnon omnibus & ſingulis prædicti Benedicti deceſſoris, ac declarationibus ſuper dubiis, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon omnium & ſingulorum Ordinum prædictorum, ac eorum cuilibet, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, literiſque Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, aliiſque decretis in genere vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium & ſingulorum tenores iiſdem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, latiſſime & pleniſſime hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque quomodlibet contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut eædem præſentes in Valvis Baſilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum de Urbe, ac in acie Campiflioræ, ut moris eſt, affixæ, quoſcumque illæ reſpiciunt, arctent & afficiant, perinde ac ſi unicuique coram & perſonaliter intimatæ fuiſſent, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtri ſtatuti, decreti, voluntatis, moderationis, & reductionis infringere, vel auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, 3. Kal. Aprilis, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

A. Card. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Viſa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

LVI.

Dat. die 31. Martii 1732. Pontif.An.II.

Confirmantur Regulæ & Conſtitutiones Congregationis Montis Libani Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis S. Antonii Abbatis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium;

APoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis altitudo humilitati Noſtræ, meritis licet & viribus longè impari, committere dignata eſt, ſalubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes, Monaſticos Ordines ac Cœtus, in Eccleſia Dei pie ſancteque inſtitutos, ac priſca celeberrimaque ſanctitatis & religioſitatis laude fulgentes, in ſalutari eorum vivendi norma, regularique obſervantia confovere atque conſervare omni ſtudio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici proſperoque illorum regimine & gubernio provide prudenterque facta ac ordinata eſſe noſcuntur, ut ſerventur exactius, & perenni ſoliditate perſiſtant, Apoſtolici muniminis patrocinio libenter, cum a Nobis petitur, corroboramus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis piorumque Operum incrementum, & animarum ſalutem in Domino expedire arbitramur.

Inſtitutum horum Monachorum a Clemente XI. in Urbem evocatum,

§.1. Aliàs ſiquidem fe.re. Clemens PP.XI. Prædeceſſor Noſter antiquiſſimum Monachorum Orientalium Inſtitutum a Divo Antonio Abbate fundatum, ac ab ejus Diſcipulis in Ægypto, Syria, aliiſque Orientis regionibus propagatum, ſummo ſemper in honore a Sanctis Patribus, Generalibuſque Conciliis habitum, ac perpetuis laudibus celebratum, prope Eccleſiam Sanctorum Petri & Marcellini de Urbe, evocatis ad hoc e Syria ejuſdem Inſtituti Monachis Syris Moronitis, ſtabiliendum curavit; & quia Monaſtici illius Ordinis diverſa ſunt apud ipſos Moronitas Cœnobia, nec una eademque in omnibus viget gubernii ratio, utpote quorum aliqua a ſe invicem non

Ejus hiſtoria.

pendent, ſed unumquodque Monaſterium a proprio ita regitur Abbate, ut nulla inter ejuſmodi Abbates mutua connexio aliquave ſubjectio intercedat: alia vero in Congregationem redacta, ac ſub directione unius Abbatis Generalis, qui tamquam Caput præeſt omnibus ipſius Congregationis Monaſteriis, inferiores etiam Abbates habentibus, conſtitutæ reperiuntur; duplexque in Syria dictorum Monachorum extat Congregatio: altera antiquior ac frequentior, quæ in Monaſterio Sancti Eliſæi initium ſumpſit, ac Montis Libani dicitur; altera recentior, & ad prioris imitationem formata, quæ a Cœnobio, ubi cæpit, Sancti Iſaiæ nomen trahit, Venerabiles Fratres S.R.E. Cardinales, negotiis Propagandæ Fidei præpoſiti, probe conſiderantes ac perſpicientes, in Monaſterio apud eamdem Eccleſiam SS. Petri & Marcellini ſubinde extructo vix haberi poſſe Monachos idoneos & ſufficientes ex Cœnobiis Syriæ, quæ privato ac ſingulari jure reguntur, decreverunt, illos ex dicta Congregatione Montis Libani accerſendos fore, quippe qui ſtrictiorem profitentes obſervantiam, ea Chori, ſtudiorum, literarum, ſacrarumque Miſſionum munia, quæ a memorato Clemente Prædeceſſore præſcripta fuerunt, præ cæteris exactius adimplere poſſunt.

Monachi Syri Montis Libani in Eccleſia SS. Petri, & Marcellini conſtituti.

§.2. Cum autem, ſicut dilectus filius Michael Edenenſis, Abbas Generalis ejuſdem Congregationis Montis Libani, Nobis nuper exponi fecit, tametſi Congregatio & Ordo hujuſmodi ſuas habeant Regulas & Conſtitutiones, per Orientis Monaſteria ſanctiſſime cuſtoditas, neque unquam a Sede Apoſtolica improbatas, quinimo peculiari ſtudio commendatas; nihilominus, ut majori firmitate fulciantur, & a calumniis atque obtrectationibus ſæpe adverſus eas confictis ac ſparſis vindicentur: utque aliæ Nationes, quæ per Orientem ſive a Fide Catholica ſive a diſciplina Monaſtica deſciverunt, exemplum ac normam vivendi exinde ſumere valeant, Capitulum Generale prædictæ Congregationis Montis Libani ipſum Michaelem Abbatem Generalem ad Romanam Curiam deſtinaverit atque ablegaverit, ut totius dictæ Congregationis nomine, Regularum & Conſtitutionum ejuſdem Congregationis approbationem & confirmationem ab hac S. Sede impetrare procuraret; Nos Regulas & Conſtitutiones prædictas Nobis exhibitas, quæ ex arabico idiomate in latinum diligenter verſæ fuerunt, dilectis filiis Noſtris Nicolao Spinulæ, eorumdem Monachorum Congregationis Montis Libani apud Nos & Sedem prædictam Protectori, ac Vincentio ipſius S. R. E. Cardinalibus Petra nuncupatis, Congregationis ſupradictorum Venerabilium Fratrum Noſtrorum, negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum Præfecto, expendendas commiſimus, qui mandatis Noſtris prompto obſequio morem gerentes, illas mature diligenterque examinarunt, cumque nihil in eis repererint, quod Orthodoxæ Fidei, bonis moribus, pietati, exactæque Inſtituti Monaſtici obſervantiæ adverſetur, Regulas ac Conſtitutiones præfatas unanimiter probarunt atque laudarunt, eaſque in unum volumen redigi curarunt tenoris, qui ſequitur, videlicet;

Petita Regularum a tota Congregatione obſervandarum confirmatio.

Illarum examen duobus S.R.E. Card. demandatum.

Conſti-

Digitized by Google

Conſtitutiones Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis Sancti Antonii Abbatis Congregationis Montis Libani.

PARS PRIMA

CAP. I.

De Obedientia.

1. Debet Monachus Abbatem ſuum Chriſti loco citra omnem diſceptationem habere;
2. Eidemque in omnibus, peccato excepto, obedire;
3. Et illum honore & amore tum interno tum externo proſequi;
4. Nihilque eo inconſulto ſtatuere;
5. Neque de illius circa Fratres regimine ſubtiliter inveſtigare:
6. Omnem propriam converſationem, ſeu bonam ſeu minus rectam, illi plane patefacere:
7. Nullas expoſitiones ſive tractatus habere aut ſcribere, neque concionari aut docere, niſi ipſo conſulto atque annuente;
8. Nec epiſtolam mittere aut accipere, quam illi non antea exhibuerit;
9. Nec illo inconſulto depoſitum aut pignus ſuſcipere;
10. Neque mutuum quidpiam dare aut accipere, neque eleemoſynam erogare aut petere, niſi illo annuente: ſervatis tamen juris ſolemnitatibus, & accepta a legitimo Superiore facultate.

CAP. II.

De Caſtitate.

1. Monachum oportet omnes ſenſus ſuos diligentiſſime cohibere;
2. Atque a Fœminarum etiam ſibi affinium colloquio & conſuetudine abſtinere;
3. Omnes item omnino Fœminas ab ingreſſu ſui Monaſterii prohibere;
4. Neque cum puero ſimul habitare. Si quos tamen docere contigerit, extra Monaſterii clauſtra docendi erunt.
5. Omnes denique occaſiones Caſtitati noxias amputare atque amovere.

CAP. III.

De Paupertate.

1. Monachum convenit nihil omnino proprium poſſidere;
2. Neque aliquid omnino ſibi quaſi proprium uſurpare;
3. Neque ſuo cordi aut corpori jungere quidpiam ex bonis parentum aut conſanguineorum; neceſſitate autem cogente, ſibi id præſtari intelligat, non conſanguinitatis jure, ſed non ſecus atque cæteris externis.

CAP. IV.

De Humilitate.

1. Monachum decet primatum nunquam appetere, ſed contra aliis ubique cedere, atque noviſſimum locum tenere;
2. Omnes actus & mores ſuos externos ad abjectionem & humilitatem componere, & Fratribus ubique deferre;
3. Fratrem item prævenire verbo: Parce mihi, ſi rei, quæ agitur, natura iſtud exigat.

CAP. V.

De Fraterna Charitate.

1. Monachum oportet quamdiligentiſſime ea omnia procurare, quæ ad communem concordiam & pacem cum reliquis Fratribus conducere intellexerit.
2. Debet itaque reverentiam, urbanitatem, comitatemque verbo & opere exhibere Fratribus, non modo ſuperioribus, ſed etiam æqualibus, atque inferioribus, & præcipue illis, qui ſibi iſta præſtare detrectant.
3. Caveat item accuratiſſime, ne quempiam condemnet aut vituperet, neve ſibi verbum geſtuſve excidat, ex quo audientibus mæſtitia aut ſuſpicio quævis oriatur.
4. Satagat præterea, cor habere mundum a quavis appetitione ſuperioris ſortis, ne inde livor & invidia ſubrepat, vitium maxime deteſtandum, & charitati exitiale.

CAP. VI.

De Patientia.

1. Monachus debet verbo & opere ſe ad patientiam comparare perfectæ mortificationis ſtudio.
2. Suborta autem tentatione, æſtu iracundiæ agitari perturbarive ſe non ſinat; ſed longanimitate & ſilentio omnem ſedare perturbationem ſtudeat.
3. Tentationibus, atque difficultatibus preſſus, ubique Deo gratias agere aſſueſcat.

CAP. VII.

De Habitu Monachorum.

1. Monachus debet Habitum nigrum habere.
2. Superiorem veſtem laneam, interiorem vero lineam, aut bombicinam adhibeat.
3. Zona nigra ſtricta ſe cingat; Tyrones vero fune ex pilis caprarum contexta.
4. Zonam non ſolvat, nec monaſticum Cucullum deponat, aut aliam veſtem, cubiturus, niſi quæ Zonæ ſubeſſe non ſolet.
5. In habitu, calceamentis, lecto, & ſtragulis paupertas ſervetur.

CAP. VIII.

Digitized by Google

C A P. VIII.

De Mora in Cella.

1. Monachus ſine cauſa Cellam deſerere non debet;

2. Neque ſecum in illa habitare quempiam permittere;

3. Neque Fratris Cellam citra ipſius annutum ingredi.

4. Si quempiam ad eum venire contigerit, illo in Cella præſente Janua pateat, neque occludatur, donec ille abjerit.

5. Monachi Cella ita clauſa maneat, ut communi, qua reliquæ Fratrum Cellæ, clave reſerari valeat.

6. Cellæ munditiem & ordinem curet.

C A P. IX.

De Iter agentibus.

1. Monachus non debet ſine Socio extra Clauſtra abire; Quapropter ante ſuum e Monaſterio egreſſum comitem ab Abbate petat.

2. Nullum iter ſuſcipiat, niſi de licentia Abbatis.

3. De Monaſterio non exeat, niſi tempore ab Abbate conſtituto.

4. Sine literis Abbatis ſui de altero in alterum Monaſterium non pergat.

5. Quodcumque Monaſterium intraverit, ejus loci Abbati uſque ad ſuum inde diſceſſum omnino pareat.

6. Neve equo aut quovis jumento, niſi Abbate annuente, utatur.

7. Sique fieri poteſt, jumento contentus eſto.

C A P. X.

De Menſa.

1. Menſa Monachi cibo obvio & parabili inſtruatur.

2. Bis in die dumtaxat cibum ſumere, prandium ſcilicet & cœnam, contentus ſit; ſi quid amplius ſumere neceſſe fuerit, Abbatem conſulat.

3. Carnibus abſtineat, nec illis niſi ægritudinis cauſa, veſci fas eſto, idque de licentia Abbatis.

4. Hominem ſæcularem ad menſam intra Monaſterii Clauſtra non adhibeat.

5. Ad menſam ſine Abbatis licentia non ſedeat ſupra Seniorem.

6. Menſæ aſſidens neminem ſalutet.

7. Poſt refectionem fas eſto tantiſper animum relaxare vel in ſolitario ſeceſſu, vel unà cum Fratribus.

C A P. XI.

De opere manuum.

1. Monachum oportet operi ſeu mentali ſeu corporali vacare, præſertim ſi firma corporis valetudine utitur.

2. Opus autem Fratribus utile eſto.

3. Illud vero, niſi de licentia Abbatis, non capiat; Sique res ipſa poſtulat, etiam officinæ, in qua eſt operaturus, Præfectum conſulat, ejuſque annutum petat.

C A P. XII.

De Silentio.

1. Monachus debet Silentium diſcrete obſervare;

2. Idque tribus præcipue temporibus: a Completorio nimirum ad Tertiam diei ſequentis: præterea in Eccleſia, atque ad menſam; Et ſi quid dicendum fuerit, ſubmiſſa voce dicatur.

CAP. XIII.

De Oratione mentali.

1. Monachus mane & veſpere Orationi mentali ad ſemihoram vel horam vacabit; idque fiat vel poſt abſolutas Vocales preces, vel ante, ad Abbatis nutum.

2. Oraturus, vel cum aliis Fratribus in Eccleſia conveniat, vel ſolus in Cella maneat.

3. Hujuſmodi autem orandi genus non ſuſcipiant, qui laborioſis miniſteriis addicuntur, niſi de licentia Abbatis.

C A P. XIV.

De Oratione vocali.

1. Monachus Septem Orandi tempora obſervet juxta Monaſterii conſuetudinem: Primum, veſpertinum Officium ſub occaſum: Deinde, Completorium ante cubitum: Tertio, Officium mediæ noctis ſub horam propriam: Quarto, Officium matutinum ſimul cum Hora tertia: Poſtremo, Officium Sextæ ſimul, & Nonæ.

2. Annectendæ ſunt Completorio Litaniæ Deiparæ, quibus ſuccedit conſcientiæ examen ad octavam horæ, quod etiam mane fieri debet poſt Tertiam.

3. Feria quarta & ſexta ſinguli in Cellas ſuas ſecedant ſub veſperam poſt conſcientiæ examen: & Pſalmum quinquageſimum manibus in Crucis figuram extenſis recitent quinquies.

4. Pœnitentiales genuflexiones, quas *Metaneas* vocamus, ad Laudes ſinguli peragant.

C A P. XV.

De Confeſſione Sacramentali.

1. Monachus peccata ſua Sacerdoti ad confeſſiones excipiendas conſtituto confiteri debet. Si autem alteri Sacerdoti, Abbatem conſulat:

2. Idque ſemel quavis hebdomada ſaltem præſtet.

3. Sub ingreſſum in Religionem generali

Confeſſione peccata ſua apud Sacerdotem ab Ordinario approbatum deponat; nec recipiatur, niſi exhibita atteſtatione, quod confeſſionem Sacramentalem emiſerit.

CAP. XVI.

De Sanctorum Myſteriorum Communione.

1. Monachus debet opere & deſiderio perpetuo paratum ſe præbere ad perceptionem Sanctorum Sacramentorum;

2. Eorumque communionem frequentare, eaque ſuſcipere diebus Dominicis, & Feſtis de præcepto,

3. Si qua in eadem hebdomada plura concurrant Feſta, propter Sacramenti reverentiam juxta Abbatis conſilium in quibuſdam a Communione abſtineat.

4. Monachus vero Sacerdos Sacrum non omittat unquam, niſi cauſa ab Abbate probata.

CAP. XVII.

De Modeſtia.

1. Monachus e Cella egreſſurus proprium habitum induat, neque ſine eo a quopiam ſe conſpici permittat;

2. Memineritque inclinare Caput Abbatibus, & Sacerdotibus Senioribus, circumſtantiis loci atque temporis id exigentibus, juxta traditionem & ordinem atque morem Fratrum.

3. Fratri manum omnino non admoveat, niſi ſalutationis cauſa peregre abeunti, aut de longinquo redeunti, & in cauſa ægritudinis neceſſitate cogente.

4. Abiturus, aut Cellam ſubiturus, aut fores patefacturus, aut clauſurus aut pulſaturus modeſtiæ atque ſilentii memor eſto.

5. Charitatem hilaritatemque cum timore Dei conjunctam in familiari cum Fratribus colloquio præſeferat.

6. In ſumma intelligat, in omnibus dictis factiſque ſuis ſibi modeſtiæ gravitatiſque leges eſſe ſervandas.

CAP. XVIII.

De Ægrotis.

1. Monachus Deo gratias agere debet in ſtatu ægritudinis magis, quam in ſtatu valetudinis, ſciens ſe ad proprium profectum a Domino viſitari.

2. Inconſulto Abbate corpus affligere aut vexare non debet.

3. Ægritudinem præſentiens Abbatem moneat.

4. Pharmaca & remedia Abbate inconſulto non adhibeat.

PARS SECUNDA.

CAP. I.

De Novitiis.

1. Liceat Abbati in ſuo Monaſterio Novitios ſuſcipere, atque etiam expellere, de conſilio Congregationis Monachorum.

2. Novitius non probetur, niſi in Monaſterio, in quo plures Monachi degunt, qui & monaſticam Regulam obſervant, & ſtatutis temporibus Canonicas preces, cæteroſque eccleſiaſticos Ritus peragunt. *Novitiorum probatio;*

3. Habitent Novitii in loco a cæteris ſeparato; & curabit Abbas Generalis, ut pro Novitiatu deſignetur Monaſterium determinatum, & in eo locus ſeparatus. *Habitatio;*

4. Novitiatus ad biennium producatur, neque quiſpiam ante expletum hoc ſpatium ad Habitum admittatur, niſi ex cauſa a Congregatione Hegumenorum probata: idque non ante expletum annum. Si vero Novitius expleto biennio ad hoc minus idoneus reperiatur, omnino dimittendus eſt. *Tempus Tirocinii.*

5. Novitius ante expletum ætatis annum ſextumdecimum non ſuſcipiatur; neque major ſit quadrageſimo quinto, Pertinet autem ad Congregationem Hegumenorum in hoc caſu, ſi aliunde noverit, illum Ordini profuturum, ſive in defectu ætatis ſive in exceſſu diſpenſare, modo non ſit minor annis quatuordecim. *Aetas admittendorum;*

6. Novitium Primò oportet eſſe chriſtianis Parentibus natum, atque orthodoxum, Quare ſi ipſe, aut alteruter ejuſdem Parentum, Chriſtianus non eſt, aut Chriſtianam Fidem negavit, vel Neophytus ad illam acceſſit, aut a Catholica Fide ad ſectam hæreticorum tranſiit, abſque licentia Congregationis Generalis a nemine ſuſcipiatur. Qui vero hæreticis aut ſchiſmaticis parentibus natus eſt, ab Abbate Monaſterii ſuſcipiendus non eſt, niſi de licentia Abbatis Generalis. *Conditiones.*

Secundò, ſi excommunicatus, interdictus, ſuſpenſuſve ab exercitio ſui Ordinis fuerit, ante abſolutionem atque benedictionem proprii Epiſcopi non recipiatur.

Tertiò, non recipiatur Novitius publice ſuſpectus, vel delatus de criminibus ſpectantibus ad negotium Fidei orthodoxæ, vel de homicidio, aut enormi in re turpi delicto; neque notorie infamis, niſi certa ſynceræ pœnitentiæ ſigna antea oſtenderit, & obtinuerit abſolutionem aut diſpenſationem a legitimo Superiore, prout de jure,

Quartò, nec recipiatur alieno ære obſtrictus, neque reddendis de adminiſtratione rei alienæ rationibus obnoxius, neque Judicis ſententia exilio mulctatus, niſi Creditoribus, & Magiſtratibus ſatisfecerit.

Quintò, nec conjugio ligatus, niſi de conſenſu conjugis, & facta coram Epiſcopo ſeparatione.

Sextò, nec in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutus, cui cura animarum annexa ſit, niſi in manu ſui Prælati illam abdicaverit.

Septimò

Digitized by Google

Septimò, nec nothus, neque alio vitio laborans, irregularitatem inducente, & proceſſum ad Sacros Ordines impediente, niſi obtenta ab habente facultatem abſolutione, ſeu diſpenſatione.

Octavò, nec æger corpore, nec morbo cuivis obnoxius, nec inſanus, aut mentis minus compos ſuæ; Sed corpore ſanus & integer ſit, & interno externove vitio careat, quo ab Ordinibus ſuſcipiendis, aut exhibendo Fratribus miniſterio impediatur.

Nonò, nec qui in alio Monaſterio aut Ordine profeſſionem emiſit, niſi petita a proprio Prælato venia, & noſtra generali Congregatione annuente. Monachi vero, qui ſua nobis Monaſteria Superiorum permiſſu tradiderint, ſi Congregationem noſtram optaverint, ad annum dumtaxat ſunt probandi; quo peracto, rogatis Congregationis Monachorum de more ſuffragiis, ad profeſſionem admittantur, locum vero poſt Monachos, quos invenerunt, obtineant. Qui vero Novitius in alio Monaſterio aut Ordine fuerit, non recipiatur, niſi de licentia Abbatis Generalis.

7. Abbas Monaſterii, antequam Novitium admittat, exploret circa omnia prædicta, & examen fiat in Congregatione Monachorum. Si Abbas Novitium poſt præmiſſum examen admiſerit, deinde vitium in eo deprehenderit, aut impedimentum quodlibet, continuo illum e Monaſterio dimittat. Si vero prædictum examen neglexerit, ab Abbate Generali graviter erit puniendus. Qui autem Novitium ſuſceperit, ſciens impedimentum aliquod ex prædictis obſtare, ex gradu ſuo excidat, qui id auſus fuerit, ſine mora; nec ad ullum deinceps in Religione gradum idoneus dignuſve cenſeatur ipſe, & omnes Monachi, qui in Congregatione unà eum illo interfuerint ad triennium: quo expleto a Congregatione Hegumenorum reſtitutionem obtineant. Novitius vero, eum in modum receptus, ſi nec dum profeſſionem emiſerit, Monaſterio expellatur; ſin autem profeſſus fuerit, res ad Congregationem Hegumenorum devoluta cenſeatur, quæ cum Reverendiſſimo Domino Patriarcha, aut legitimo Superiore, cauſam definiet.

Pœnæ contra non admittentes recipientes.

8. Debet inſuper Abbas de Novitii ætate, indole, ſcientia, valetudine, cauſa vocationis ad ſtatum religioſum, & cæteris hujuſmodi, cognoſcere; idque fiat in Congregatione Monachorum.

De Examine.

9. Poſtquam ergo Abbas eum Monachorum Congregatione admiſſionem Novitii probavit, tum vero locum a Fratribus ſeparatum illi aſſignabit, ibique ad octo ſaltem dies citra habitus mutationem maneat; atque interea Regulas Ordinis, ſtatuta, & conſuetudines examinet. Et primùm quidem Novitius generalem peccatorum Confeſſionem apud Sacerdotem ad excipiendas ſæcularium confeſſiones ab Epiſcopo approbatum obeat, atque Sacram Communionem percipiat. Poſtea, convocatis Monachis, ſive Matutino ſive Veſpertino tempore Abbas Novitium induat Tyronum Habitu juxta Ritum Syriacum.

Cæteriſque præmittendis.

10. In quolibet Monaſterio habeatur liber, in quo Abbas deſcribat nomen Novitii, cognomen, patriam, diem, menſem, & annum, quo Habitum Novitii ſuſcepit. Similiter in codice adnotetur dies, in quo profeſſus eſt, monaſticum Habitum ſuſcipiendo. Et prædictus liber in Archivio Monaſterii reponatur.

Admiſſionis dies notanda.

11. Tyrocinii annus ſupputandus erit a die, quo Habitum Novitii induerit. Et prior tempore potior ſit in gradu. At Sacerdos eum, qui Sacerdos non eſt, præcedit, & Diaconus non Diaconum.

12. Non liceat Abbati, neque aliis, exigere aut accipere a Novitiis quidquam pro ipſorum receptione ad probationem; ſed nec pretium veſtis, ad probationem neceſſariæ. Si vero Novitius ſponte quidpiam Monaſterio obtulerit, id porro palam & in publico conventu fiat, cedatque in communem Monaſterii uſum.

Nihil ab admittendis recipiendum.

13. Novitiorum veſtes reſque omnes certo in loco reponantur, poſtquam in codicem ſingula relata fuerint, ipſo Novitio præſente unà cum Fratribus. Nec ulli liceat, inconſulto domino, quidpiam ex illis ſibi uſurpare, aut Monaſterio applicare. Sed nec ipſe Novitius de rebus ſuis diſponere valeat, probatione durante, aut aliter eorum uſum cedere, abſque Abbatis conſenſu. Si Novitius ad ſæculum redierit, res ſuas auferre non prohibetur; illas tamen repetere non poterit, quas ſponte, & expreſſe Monaſterio donaverit, aut ſi profeſſio ſecuta fuerit.

Novitiorum veſtes ſervandæ uſque ad diem profeſſionis.

14. Novitius ante profeſſionem quovis etiam breviſſimo temporis ſpatio poteſt de rebus & bonis ſuis pro arbitrio diſponere: Poſt factam vero profeſſionem nullum illi remanet in ea dominium: nec item Abbati, ſed illud ad Ordinem ſtatim tranſire cenſetur.

15. Currente probationis tempore, ter de Novitio Fratrum ſuffragia rogentur: & Primum quidem expleto Tyrocinii anno: Iterum vero poſt decimum octavum menſem: Poſtremo poſt vigeſimum quartum, hoc eſt elapſo probationis biennio. Si in poſtrema Congregatione fuerit approbatus, Habitum ſuſcipiat, quamvis in geminis prioribus Congregationibus reprobatus fuiſſet; & e contrario, ſi in tertia reprobatus fuerit, dimittatur, nec priorum duarum Congregationum ulla ratio habenda erit. Qui per annum dumtaxat, ut ſupra, probatur, de eo Monachorum ſuffragia rogentur poſt ſextum, nonum, & duodecimum menſem. Qui per annum eum dimidio, poſt duodecimum, decimum quintum, & decimum octavum menſem.

Durante probationis tempore ter Fratrum ſuffragia de eo admittendo ſunt roganda.

16. Suffragiis Monachorum approbatus cenſetur, qui vel unum pro receptione ſupra medietatem ſuffragium habet. Si vero ſuffragia fuerint paria pro receptione & pro reprobatione, iterum rogentur: Sique adhuc paria fuerint, reprobatus cenſeatur.

17. Si forte Novitius Tyrocinii tempore in grave crimen publicum & manifeſtum prolapſus fuerit, re prius eum Congregatione Monachorum communicata, Abbas illum ſine mora ejiciat; ita tamen, ut ejus famæ

Tirocinii tempore in manifeſtum crimen lapſus ejiciendus.

apud ſæculares, quoad fieri poterit, conſulatur.

18. Novitius poſtquam ad ſuſcipiendum Habitum in tertia Congregatione approbatus fuerit, Abbas illi Habitus ſuſceptionem ad triduum differat; quo intervallo jubeat, eumdem de ſtatu ſuo deliberare: utrum ſcilicet illi placeat vota emittere, aut contra ad ſæculum redire. Si evoluto triduo Novitius ſtatuerit religioſam profeſſionem emittere, & Monachus fieri, ad Eccleſiam adducatur Fratrum cætu deducente, atque coram Abbate ad Altaris latus aſſidente genua flectat, duobus ſaltem Monachis profeſſis præſentibus; Et Abbas de ipſius propoſito ac mente illum interroget: Sique habitum petierit, induatur juxta Ritum Syriacum, poſtquam pronunciaverit hanc votorum formulam.

Forma Juramenti ante ſuſceptionem Habitus emittendi.

Ego N. N. promitto ac voveo Deo omnipotenti, & Reverendiſſimo Abbati Generali N.N. ejuſque ſucceſſoribus, Obedientiam, Caſtitatem, & Paupertatem voluntariam uſque ad mortem, juxta Regulam & Conſtitutiones Congregationis noſtræ Monaſticæ. Item promitto ac voveo, me nullam Dignitatem quæſiturum ſive in noſtra Congregatione ſive extra, nec ambiturum per meipſum, nec per alios procuraturum, neque ſubdole aucupaturum, neque etiam acceptaturum, niſi ad id me coegerit imperium Superioris mei, cui teneor obedire.

19. Si Novitius ordinem deſeruerit, atque ad ſæculum fuerit reverſus, ſeu ſponte ſua, ſeu Congregationis Monachorum ſuffragio dimiſſus, non erit iterum recipiendus, niſi annuente Congregatione Hegumenorum; Sique horum permiſſu receptus, ſponte ſua, aut a Congregatione Monachorum dimiſſus fuerit, numquam deinceps recipiatur. Qui vero poſt primam diſceſſionem receptus fuerit, probationis ejus anni a die reditus ſupputentur, nec prioris tyrocinii ulla ratio habeatur.

20. Si Novitius a propoſito reſilierit, & ad ſæculum fuerit reverſus, atque ibi ad Sacros Ordines eumdem promoveri contigerit, ſine Congregationis Generalis permiſſu recipiendus non eſt.

Ante emittendam Profeſſionem Abbatis Generalis conſenſus requirendus.

21. Nec Abbas nec Congregatio Monachorum ſuffragia ferre poteſt pro admiſſione Novitii ad profeſſionem abſque Abbatis Generalis conſenſu vel expreſſo vel tacito, quem ille ſine legitima cauſa negare non debet; & niſi expreſſe & nominatim negaverit, dare conſenſum, cenſendus eſt.

22. Cum tempus probationis Novitius expleverit, & profeſſus fuerit, Abbas ad Generalem Abbatem de eodem referat.

Novitii ad nullum eccleſiaſticum Ordinem admittendi.

23. Non permittenda eſt Novitio promotio ad ullum Ordinem Eccleſiaſticum, neque Abbati liceat eumdem ad Sacram Ordinationem offerre. Qui Novitium ad Sacros Ordines provehi conceſſerit, a gradu ſuo excidat, & Novitius ad Habitus ſuſceptionem inhabilis cenſeatur.

24. Novitius cum Monachis profeſſis ſuffragium non ferat: neque de rebus ad Ordinem ſpectantibus interrogetur: neque ullam Dignitatem in Ordine habeat, dum probatur; ſed miniſteriis tantum Monaſterii addici poteſt. Probationis quoque tempore Novitius a Monaſterio, in quo ad Tyrocinium admiſſus fuerit, ad aliud Monaſterium non transferatur ſine juſta cauſa, nec ſine conſilio Congregationis Monaſterii, ubi moratur, & Congregationis Monaſterii, quo transferendus eſt, & ex permiſſione Abbatis Generalis. Sic autem translatus, cum tempus probationis expleverit, pro ejus admiſſione eorum Monachorum ſuffragia rogentur, ubi moratur.

25. Novitius habitum gerat ab habitu Monachorum profeſſorum diverſum; nec ante profeſſionem habitum illorum induat.

De frequentia Sacramentorum.

26. Sacramenta Pœnitentiæ & Eucbariſtiæ Novitius quavis hebdomada ſemel ſaltem frequentet; neque a Divinorum Myſteriorum participatione probibendus eſt ſine conſilio Patris Spiritualis, ab Abbate eidem aſſignati. Et ſi quidem Sacerdos fuerit, a Sacra Oblatione quotidie peragenda ſuſpendendus non eſt, niſi ex cauſa, & conſulto Abbate.

27. Si contingat Novitium Clericum Miſſæ inſervire cum altero ſuperioris gradus & loci, ſive Profeſſus ille ſit, ſive Novitius, Epitrachelion, hoc eſt Clericalem Stolam non induat, niſi Clericus ille, qui loco graduque ſuperior eſt, illud pariter induerit.

De ſilentio.

28. Novitium decet, ſilentium tenere præſentibus Abbate atque Magiſtro, neque loqui niſi interpellatur, aut ex juſta legitimaque cauſa: neque cum Sæculari, niſi Abbate & Magiſtro annuentibus, & alio Monacho præſente.

De reverentia Senioribus.

29. Novitius Menſæ non aſſideat, niſi juſſus ab Abbate, aut a Seniore inter Fratres; Si contingat ipſo ſedente præterire Abbatem aut Sacerdotem, ſtatim aſſurgat, & junctis in crucis modum ſupra pectus manibus ſubmiſſa cervice, oculiſque in terram defixis, perſtet, donec ille pertranſierit. Pari ſubmiſſione reverentiaque ſe gerat, Abbate aut alio Sacerdote ipſum alloquente; nec, niſi juſſus, aſſideat.

§.30. Novitius ab Abbate aut a Magiſtro reprehenſus, ſtatim in genua procidat, taciſque audiat arguentem; nec, niſi juſſus, pro ſe verba faciat, aut ſibi objecta refellat: nec niſi illo jubente aſſurgat.

CAP. II.

De Magiſtro Novitiorum.

1. Magiſter Novitiorum intelligat, rem eſſe magni momenti ſibi commiſſam; quandoquidem ex prima Novitiorum inſtitutione pendet majori ex parte eorumdem profectus, & ſpes noſtri Ordinis. Curet igitur, ut in dies per ſtudium propriæ perfectionis inſtrumentum aptius ad eos juvandos reddatur.

2. Amabilem ſe præſtet, & vitæ integritate, ac diſcretione ita ſe gerat, ut omnes Novitii ad ipſum in ſuis tentationibus confidenter confugiant, eique res ſuas libere aperiant, & ab eo conſolationem & auxilium in omnibus ſperent.

3. In Domo probationis, Monaſterio conjuncta, vel in Monaſterio ipſo (nam locum

Novi-

Novitiorum ſeparatum eſſe magis expediret) Refectorium quidem ſit commune, ſed Menſa aliqua Novitiis deſignetur poſt omnes Profeſſos.

4. Magiſter Novitiorum privatas tantum pœnitentias ſuis Novitiis imponere poterit, publicas vero nonniſi conſulto Abbate.

Facultates Magiſtri Novitiorum.

5. Habeat hic idem Magiſter Novitiorum poteſtatem ordinariam a Prælatis abſolvendi a caſibus reſervatis Novitios ſuos; niſi Abbati hæc facultas aliqua de cauſa reſtringenda videretur, vel alteri concedenda: Sed ſtatutis anni temporibus, ſaltem bis in anno, extra ordinem Confeſſarius Novitiis offerendus eſt.

6. Magiſtrum Novitiorum verſatum eſſe oportet in lectione librorum ſpiritualium, ut deceptiones, quæ in ſpirituali vita accidunt, intelligat; Novitiis vero eos tantum legendos tradet, quos ad eorum profectum conducere judicabit, quique ſint orthodoxi, & ab Eccleſia Catholica non reprobati. Semihoræ verò ſpatio eoſdem docebit Orationem mentalem & vocalem, Doctrinam Chriſtianam, & Regulas atque Statuta noſtri Ordinis, præſertim qua ratione accedere debeant ad Sacramenta Confeſſionis & Euchariſtiæ, & quomodo horis Canonicis, & Sacræ Liturgiæ intereſſe eos conveniat; qui autem literas neſciunt, illos ſtatutas preces recitare docebit.

7. Abbatis eſt, unum ex Sacerdotibus Monaſterii, qui ſit præcæteris morum probitate & doctrina commendatus, Magiſtrum Novitiorum deſignare. Hunc autem, ſi negligentem in Novitiis inſtituendis, aut minus prudentem in eis corrigendis deprehenderit, pro qualitate culpæ puniat; idque coram Profeſſis, non coram Novitiis fiat. Eum vero ab officio removere non poterit, niſi Congregatione Monachorum conſulta.

CAP. III.

De Profeſſis.

Monachi non niſi poſt emiſſam Profeſſionem ad ſtatum Clericorum vel Laicorum admittendi.

1. Poſtquam Novitius profeſſionem emiſit, aliquamdiu, Abbatis arbitrio, ſive in miniſterio Fratrum, ſive in ſtudiis literarum exerceatur, ut appareat, an ad Clericorum ordinem promovendus ſit, an vero in Laicorum cætu manere debeat; nemo enim in noſtra Congregatione ante Novitiatum ad ſtatum Clericorum, ſive Laicorum deputatur, ſed omnes indifferenter ad quemcumque ſtatum admittuntur; & ſolum poſt peractam profeſſionem, poſtque edita idoneitatis ſuæ ſigna, ab Abbate, conſulta Monachorum Congregatione, ad clericatum, ſive ad ſtatum laicorum deſignantur. Hac tamen in re conſcientia ipſius Abbatis oneratur, ut nimirum & rationem idoneitatis uniuſcujuſque habeat, & Monaſterii neceſſitatibus de conveniente numero Sacerdotum, Clericorum, & Laicorum conſulat.

2. Antequam vero Profeſſus ad ſtatum aliquem determinetur, ſemper maneat ſub cuſtodia & cura Vicarii Abbatis, & quantum fieri poteſt, nullum commercium habeat, vel cum Novitiis, vel cum aliis Monachis, niſi cum paribus & æqualibus ſuis, aut cum iis, qui in eodem miniſterio, aut ſtudiis iiſdem verſantur.

3. Quamquam autem quis ab Abbate ad ſtatum Clericorum deputatus ſit, & Ordinem etiam aliquem eccleſiaſticum acceperit; intelligat tamen ad ulteriorem gradum ſibi aditum nequaquam patere, niſi illum bonis moribus, & comparata ex ſtudiis ſcientia promeruerit. Abbatis igitur, & Congregationis Monachorum arbitrio relinquitur, ut ipſum ab ulteriore Ordine accipiendo ad tempus, vel etiam perpetuo, arceant; idque potiſſimum de Ordinibus infra Diaconatum intelligendum eſt; nam qui ſervatis ſervandis ad Diaconatum promotus eſt, is a Sacerdotio accipiendo, niſi urgentiſſima de cauſa, nequaquam removeatur.

4. Pari ratione, qui diu in miniſterio Laicorum deſerviit, ſi idoneus poſtea repertus fuerit, poteſt ab Abbate & Monachorum Congregatione ad Ordines etiam majores promoveri; dummodo tamen, poſtquam ab Abbate ad miniſterium laicale addictus eſt, nec literas didicerit, nec libros legerit, niſi ipſo conſulto.

CAP. IV.

De Clericis Studentibus, & Magiſtris.

1. Nemo ad Ordinem eccleſiaſticum promoveatur, niſi ætate a Sacris Conciliis præſcripta, aut diſpenſatione a legitimo Superiore obtenta, & de licentia Congregationis Monachorum, atque Abbatis, qui ordinandum cum literis teſtimonialibus ad Epiſcopum loci, aut ad Reverendiſſimum D. Patriarcham mittere debet, tenoris ſequentis.

Reverendiſſime a Religioſiſſime Domine N. Epiſcope Civitatis N., aut Beatiſſime Patriarcha Noſter Domine N.

Tenor Teſtimonialium pro Promovendis.

Nos Abbas, & Monachi Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani Monaſterii N. teſtamur reverendum P. N. Monachum profeſſum noſtri Ordinis in legitima ætate conſtitutum, vel diſpenſationem ætatis hic annexam habentem, & ſufficienti doctrina boniſque moribus præditum, nulloque impedimento irretitum, dignum eſſe, qui Ordinem N. a Reverendiſſima Dominatione tua, vel a Beatitudine tua, accipiat. Quamobrem has ei Literas patentes dedimus, ſigillo Monaſterii noſtri munitas, & ſubſcriptione noſtri Abbatis firmatas, die N. menſe N. anno N. Loco ✠ ſigilli = N. Abbas Monaſterii N.

2. In libro Monaſterii adnotabitur nomen Ordinati, & Epiſcopi Ordinantis, & dies, menſis, & annus.

Nemo ordinandus inconſulto Abbate.

3. Si quis ex Profeſſis permiſerit, ſe ordinari abſque licentia Abbatis & Congregationis Monachorum, negotium ejus ad Abbatem Generalem deferatur, qui illum ab exercitio Ordinis ſuſpendat, aliiſque pœnis plectat, ſalva indulgentia, quam ei Reverendiſſimus D. Patriarcha conceſſerit.

4. In quolibet Monaſterio Clericis ab Abbate

Digitized by Google

bate Magiſter deputetur, qui eos doceat; & ipſi literas diligenter excolant, quarum ope Choro deſervire valeant, & Sacerdotii onera digne ferre, ejuſque munera pro dignitate exequi.

In qualibet Provincia deſignandum Monaſterium ad excolenda ſtudia.

5. In qualibet Provincia, ſi fieri poteſt, unum ex Monaſteriis frequentioribus ab Abbate Generali ad excolenda ſtudia deſignetur, in quo præter Magiſtrum Grammaticæ ſint etiam alii duo Magiſtri, alter Dialecticæ & Philoſophiæ, & alter Theologiæ; vel ſaltem unus Magiſter poſt peractum Grammaticæ Dialecticæ & Philoſophiæ curriculum, Sacram Theologiam exponat, & Dogmaticam præſertim, atque Moralem, juxta methodum ab eodem Abbate Generali præſcribendam. Præterea conſtituatur Præfectus Studiorum, cujus cura eſſe debet, ut tum a Scholaribus tum ab horum Magiſtris ſtatutus ordo & regula Studiorum ſervetur; idemque præerit omnibus actibus literariis, & examinationibus Scholarium. Etſi autem Abbatem Generalem ſpectat, tam Præfectum Studiorum, quam Magiſtros prædictos deputare; in mortis tamen, aut infirmitatis alicujus eorum caſu Congregatio Monachorum unà cum Abbate illius Monaſterii alium in ejus locum ſubrogare poterit, donec Abbas Generalis conſulatur, cujus erit ſpatium etiam annorum aſſignare, quo Grammaticæ, Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ Studium perficiatur: diſtributionem quoque temporis tam matutini quam pomeridiani, & vacationes per hebdomadas, & annum; ita tamen, ut neque horarum Canonicarum, & Sacræ Liturgiæ tempora, aliaque Monaſtica exercitia, a communi Regula & Conſtitutionibus præſcripta, perturbentur; neque vires Studentium aut Magiſtrorum opprimantur.

6. Quolibet menſe Diſputatio publica fiat, & bis in anno examen. Diebus autem Dominicis habeantur collationes vel de Sacra Scriptura, vel de caſibus conſcientiæ, aut controverſiis in Oriente vigentibus adverſus ſchiſmaticos, hæreticos, & infideles juxta directionem Præfecti Studiorum.

Studiorum linguarum Sacrarum.

7. Præter Syriacam & Arabicam linguam, quas neceſſario callere debent, curabunt etiam diſcere Hebraicam, Græcam, & Latinam, ut Sacras Scripturas, & Patres, Doctoreſque legere, atque interpretari valeant.

8. Omnia ad Studium neceſſaria ſubſidia ab Abbate Studentibus procurentur. Studentes vero curent: Primo, ut animi puritatem, & rectam in Studiis intentionem habeant: Secundo, ut fervor Studiorum non extinguat aut minuat amorem ſolidarum virtutum: Tertio, ut iis facultatibus operam dent, eoſque audiant Magiſtros, quos Abbas deſtinabit: Quarto, ut horas Studio, tam communi quam privato attributas, diligenter obſervent: Quinto, ut ſi Magiſtros Studiorum cauſa convenire debent, horam certam ab Abbate deſtinatam habeant, extra quam illorum Cellas ſine peculiari facultate non adeant.

Magiſtris vero nullam prærogativam concedi.

9. In noſtra Congregatione nullus gradus aut prærogativa Magiſtris, aliiſve debetur, ſed ſolum Abbati Generali, Hegumenis, & Abbatibus Provinciarum, atque Monaſteriorum, donec in ea dignitate fuerint, poſtea Sacerdotibus profeſſis juxta tempus profeſſionis, deinde Clericis item Profeſſis, ac poſtremo Laicis. Abbas tamen Generalis curabit, pro laborum & meritorum ratione tam Magiſtros quam alios quoſcumque Sacerdotes Monachos remunerari eos, vel Monaſteriis præficiendo, vel ab oneribus, quæ junioribus imponi ſolent, eximendo.

Nihil ſcribendum, vel publicandum inconſulto Abbate.

10. Nemo ex Monachis librum aliquem, aut tractatum, aut orationem, ſive concionem ſcribat, niſi conſulto Abbate, qui opus per ſe legat, aut alicui ex Magiſtris legendum committat. Illud autem in publicum prodire, aut typis imprimi non licebit, niſi prius ab Abbate Generali, & Epiſcopo, aut Reverendiſſimo Domino Patriarcha probatum fuerit.

CAP. V.

De Sacerdotibus.

1. Quæ de Diſciplina religioſa & Inſtituto noſtro ſervanda omnibus propoſita ſunt, ea Sacerdotes pro ratione ſui gradus ſibi præcipue dicta exiſtiment, & obſervent.

2. Divinum Officium nitantur attente, devote, & opportuno tempore recitare, & ad Chorum cum cæteris convenire ſtatutis horis: cærimonias ſacræ Liturgiæ, aliarumque eccleſiaſticarum Functionum accurate diſcant & obſervent, ſintque hac in re uniformes, Patriarchalem ſibi Eccleſiam tamquam normam proponentes: Cantus etiam eccleſiaſticos calleant. Sic demum in Liturgia, diviniſque Officiis celebrandis pronunciationem, cantum, & quamcumque aliam exteriorem actionem moderentur, ut non minus aliorum ædificationi, quam propriæ devotioni ſerviant.

Animarum cura non accipienda.

3. Curam animarum nemo ex noſtris ſuſcipiat: neque in iis, quæ Parochorum aut Epiſcoporum juris ſunt, ſe immiſceat. Si quando autem ab Epiſcopo aut Reverendiſſimo Domino Patriarcha juſſus fuerit Abbas Monaſterii, ut ipſe vel aliquis Monachorum in Monaſterio aut in vicinis ſive remotis locis Populum doceat, vel Confeſſiones audiat, aut alia quæcumque Sacramenta adminiſtret, ab eo facultatem in ſcriptis habere curet.

De audiendis Sæcularium Confeſſionibus.

4. Nemo ad Confeſſiones noſtrorum audiendas accedat, niſi ab Abbate deputatus, qui ſimul intelligat, quam facultatem ad hoc munus habeat. Sæcularium vero confeſſiones nemo audiat, niſi obtenta Epiſcopi licentia. Perſpectos autem unuſquiſque habeat caſus reſervatos tum Reverendiſſimo Domino Patriarchæ & Epiſcopo, tum Abbati Generali.

5. In caſibus conſcientiæ, iiſque præſertim, qui ad cenſuras, reſtitutiones, & caſus reſervatos pertinent, ſe ſe diligenter exerceant, earumque rerum compendia, & brevem interrogandi methodum, & contra ſingulorum peccatorum ſpecies remedia ſalutaria, ex ſacris præſertim Canonibus compa-

rare

Digitized by Google

rare ſtudeant, collationeſque de prædictis inter ſe diebus feſtis habeant.

6. Confeſſarii ita audiant Pœnitentes, ut mutuum aſpectum fugiant. Quod ſi locus non erit hujuſmodi, ut tabula Confeſſarium a Pœnitente dividat, manu interpoſita inter faciem propriam, & Pœnitentem, qui ad latus genua flectere debet, id præſtabit. In audiendis vero fœminarum confeſſionibus ſeveros potius, quam familiares ſe exhibeant, ita tamen, ut paterna quædam & ſpiritualis gravitas in eis eluceat. Nemini autem petere aut accipere quidquam liceat, ſive ab iis, quorum Confeſſiones audiverit, ſive ab aliis, quod in pauperes diſtribuat, vel alteri ſatiſfactionis nomine reſtituat, inſcio & inconſulto Abbate.

De miniſtrando infirmis.

7. Qui vocantur ad eos juvandos, qui morti vicini ſunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore ad ſalutem animarum uſui eſſe poſſint. Caveant autem, nequem ſermonem de loco ſepulturæ in cœmeterio Monaſterii eligendo, aut de hæreditate, vel eleemoſyna Monachis relinquenda infirmo injiciant.

8. Nemo ex noſtris ad ullam Archipreſbyteri, Periodeutæ, aut Chorepiſcopi dignitatem ſe promoveri ſinat; ſed ſacro Presbyteratus Ordine contenti ſint omnes, etiam Abbates. Si vero Reverendiſſimus Dominus Patriarcha voluerit, Abbates eam benedictionem recipere poterunt.

CAP. VI.

De Monachis Laicis.

1. Intelligant omnes, primarium vocationis Monaſticæ finem eſſe inſervire Divinæ Majeſtati, & propriam ſalutem procurare, illudque miniſterium obire, quod ex obedientia ſibi commiſſum fuerit. Contenti ergo ſint ſtatu Laicali, ad quem ipſoa Abbas & Monachorum Congregatio deſtinaverit; & in præſcripto ſibi miniſterio ſic vitam omnem exigant, ut ſibi perſuadeant ſe in ea re obſequium præſtare Creatori, ob cujus amorem ſchema monaſticum induerunt.

De precibus a Laicis dicendis.

2. Qui Syriace legere & canere norunt, divina Officia in Choro ſtatis horis cum cæteris perſolvant. Qui vero Arabice tantum, Horas diurnas & nocturnas ad uſum Laicorum compoſitas legant. Qui autem legere neſciunt, certum precum vel pſalmorum numerum, ab Abbate ſibi præſcriptum, ad ſingulas horas memoriter recitare diſcant. Qua in re miniſterii uniuſcujuſque ratio habebitur; ac præſertim eorum, qui in laborioſis exercitationibus occupantur, quique qui vel prima luce Monaſterio ad opus egrediuntur, vel uſque ad veſperam regredi nequeunt; his enim horarum loco certas precationes Abbas conſtituet privatim recitandas; omnes tamen, qui legitima cauſa impediti non ſunt, quotidie divinæ Liturgiæ interſint.

3. Poſtquam ſui officii miniſteriis ſatisfecerint, ſi quid vacui temporis ſuperfuerit, id totum in alias exercitationes ſpirituales, aut corporales impendant; ejuſque rei cauſa Abbatem adibunt, ut ipſius voluntatem exquirant.

4. Curent peculiari ſtudio erga omnes Clericos, & præcipue in ſacris Ordinibus exiſtentes, reſpectum humilitatemque exhibere: idque multo magis erga ſacerdotalem Ordinem; ſciantque, quod etiamſi profeſſi ſint, in ſacris tamen Functionibus cedere debent Clericis, etiam Novitiis, eccleſiaſtico habitu indutis.

Laici ad omnes dignitates præterquam Abbatis eligibiles.

5. Quia tamen PP. noſtri ſtatu Laicali, vel minoribus Ordinibus, aut Diaconatu tantum contenti, Deo ſerviiſſe, Fratribuſque præfuiſſe noſcuntur; ideo Monachos Laicos vel Clericos aut Diaconos ſcientia ſufficienti præditos, & regimini idoneos, non omnino ab officiis, etiam inſignibus, excludimus, ſed poſſe eos tam ab Abbate Generali & Congregatione Hegumenorum, quam ab Abbate & Congregatione Monachorum, atque etiam a Congregatione Generali, eligi in Hegumenos, Oeconomos, Procuratores, & Conſultores, & ad alias ſimiles Dignitates promoveri, declaramus; hac tamen ſalva conditione, ut nunquam in Abbatem Generalem, aut Abbatem Provinciæ, ſive Monaſterii, qui Sacerdotes eſſe debent, eligantur. Qui autem eo, quem diximus, modo electus fuerit Hegumenus, intelligat ſibi primum poſt Sacerdotes locum convenire extra Congregationes; in Congregationibus vero poſt Hegumenos Sacerdotes, & ante omnes alios, etiam Sacerdotes.

6. Caveant Monachi Laici, nequid ſibi capiant, aut aliis dent, commodent, mittant, aut quidquam hujuſmodi faciant abſque expreſſa licentia Abbatis, aut ejus, qui operi præeſt.

7. Librum nullum retinere aut legere iis licebit, ſine Abbatis licentia, cujus prudentiæ erit, eos illis legendos aſſignare, qui magis ad ſpiritualem ipſorum profectum expedire videbuntur.

CAP. VII.

De Ordine domeſtico, & de Honeſtate extra Monaſterium ſervanda.

De horarum diſtributione.

1. In unoquoque Monaſterio diſtributio horarum in tabella deſcribatur, & in loco patente ponatur, in qua ſecundum anni tempora diligenter notentur horæ Chori, id eſt Veſperarum, Completorii, Nocturni, Matutini cum Tertia, & Sexta, atque Nona: Item horæ Liturgiarum privatarum & ſolemnium: Item horæ prandii & cœnæ: Denique hora operis manuum ſive miniſteriorum, aut ſtudii, & hora, qua Fratres cubitum eunt, uſque ad ſignum, quo excitantur.

Vicarii munia.

2. Ab Abbate conſtituatur Monachus, ſive Vicarius, ſive alius quicumque, cujus officium erit, tempore, orationi & reliquis exercitiis aſſignato, obſervare, num omnes iis vacent: Item obſervare omnia, quæ ad honeſtatem & decentiam externam pertinent, Eccleſiam & Monaſterium in locis publicis perluſtrando; & ſi quid inconveniens deprehenderit, ad Abbatem referat.

3. Ad

In Refectorio ſemper ſervandum Silentium.

3. Ad menſam habeatur lectio; Silentium autem nunquam ab Abbate diſpenſetur. Si quem vero extraneum Eccleſiaſticum aut Sæcularem contigerit ad Monaſterium divertere, ipſe Abbas ſolus, vel adhibito aliquo alio Monacho, pro illius Viri dignitate poterit ſimul cum illo cibum ſumere: idque, ſi fieri poterit, extra Refectorium: alioquin vel ante vel poſtquam Monachi iu Refectorio cibum ſumpſerint.

4. Cum Monachus de Monaſterio exire non debeat niſi ſocio adhibito, quem ſibi Abbas aſſignaverit, advertat Abbas, ut ſic ſocios accomodet, ne ſociis graves ſint aut moleſti, neque nimis familiares aut ſuſpecti.

5. Niſi neceſſitas coegerit, (quæ tamen ab Abbate erit cognoſcenda & probanda) Monachi ad miniſteria, ſive ad ſtudium intra Monaſterium addicti, de Monaſterio egredi non permittantur, niſi bis in hebdomada, & cum interpolatione dierum, peractiſque prius miniſteriis neceſſariis; idque ita ab Abbate per turnum diſtribuatur, ut & diſciplina Regularis in Monaſterio nihil detrimenti capiat, & omnibus per hebdomadam Monachis facultas exeundi e Monaſterio æqualiter detur. Diebus autem Dominicis, & Feſtis majoribus nemo poſſit veniam exeundi obtinere, niſi celebratis prius Divinis Officiis, aut eo dumtaxat temporis ſpatio, quod a Divinis Officiis vacuum eſt.

6. E Monaſterio egreſſi, honeſtatem & modeſtiam inceſſu, manibus, colloquio, oculis exhibeant: loca remotiora, & Eccleſias minus frequentes adeant: perſonas, vias, ædes, officinas ſuſpectas aut infames devitent: cum ſæcularibus non tantum familiaritatis habeant, ut vel ſecreta Monaſterii iis revelent, vel ex frequenti eorum converſatione a Monaſtica diſciplina relaxentur: multoque magis a fœminarum colloquio abſtineant, neque eas inviſant, aut ad illas ſcribant, niſi in magna neceſſitate aut cum ſpe magni profectus ſpiritualis, & conſulto expreſſe Abbate.

Contra ambientes.

7. Non permittat Abbas, ut Monachi munuſcula offerant Magiſtratibus, aut eorum aulas frequentent, aut amicitias quocumque modo ambiant; præſertim ſi deprehenderit eos hac via ad eccleſiaſticam Dignitatem vel in Religione gradum prorepere. Si quem vero hujus ambitus reum invenerit, graviter puniat, & ad Abbatem Generalem deferat. Idem de Abbate dicendum, ſi præter conſuetas & neceſſarias Magnatum viſitationes, munerumque oblationes, vel quid novum introducere tentaverit, vel ipſe Magnatum amicitias plus æquo captare deprehenſus fuerit.

CAP. VIII.

De Fundatione Monaſteriorum, & receptione Hoſpitum, deque vitanda Monachorum vagatione.

1. Nullum Monaſterium, niſi accedente conſenſu & benedictione Epiſcopi, & Reverendiſſimi Domini Patriarchæ, & de licentia Abbatis Generalis, atque Hegumenorum, nobis a Fundatoribus aut Patronis oblatum accipere debemus, vel de novo fundare poſſumus. Quiſquis vero Abbas ſive propria, ſive Congregationis etiam Monachorum auctoritate id fecerit, pœnæ gravioris culpæ ſubjaceat in Religione, ſi licentia tantum Abbatis Generalis & Hegumenorum defuerit; & puniatur etiam ab Epiſcopo, & a Reverendiſſimo Domino Patriarcha, ſi abſque horum conſenſu id factum fuerit: omneſque Monachi, Abbati conſentientes, eidem pœnæ ſubjaceant; & actus Monaſtici ibidem facti, ut Novitiorum admiſſio, ac profeſſio, irriti & inanes declarantur.

Monaſteria non recipienda ſine expreſſo Epiſcopi, & Patriarchæ conſenſu.

2. Illud vero ſolum Monaſterium fundare vel accipere, ut ſupra, nobis licet, in quo monaſtica diſciplina obſervari poſſit, & ſufficiens Monachorum numerus ali: idque vel ex annuis reditibus Monaſterio legatis, vel ex terræ fundo, de quo ex labore manuum vivere poſſint.

3. Omne Monaſterium, quod Monachi noſtræ Congregationis inhabitant, honeſta clauſura muniatur. Sic autem ſit clauſum, ut mulieribus cujuſcumque dignitatis aut ordinis nulla ratione pateat.

Introitus in Monaſteria mulieribus interdicendus.

4. Extra ipſius Monaſterii Clauſuram, vel in loco intra Monaſterium ad id deſtinato, Hoſpitium erigatur, in quo Hoſpites ad nos divertentes accipi poſſint: Et mulieres quidem in loco valde remoto ac prorſus ſeparato a viris & a Monaſterio. Neque Abbas, neque Congregatio Monachorum poteſt alicui, vel Eccleſiaſtico vel Sæculari Cellam in ipſo Monaſterio vel ad breve tempus aſſignare, niſi in Hoſpitio locus omnino defuerit, aut perſonæ accipiendæ minime conveoerit, ut cum Epiſcopus aut Reverendiſſimus Dominus Patriarcha ad nos divertit.

De Hoſpitio, & Hoſpitibus.

5. Nulli Abbati aut Oeconomo licebit, Monaſterium ære alieno gravare abſque inevitabili neceſſitate; nec vendere aut commutare vel quovis modo alienare poſſeſſiones, fundos, aut annuos cenſus, Monaſterio donatos aut acquiſitos, ſub pœna depoſitionis ab officio, & inhabilitationis tam Abbatis, quam Oeconomi, & Monachorum, ſi aſſenſum ad hoc præbuerint, niſi obtenta prius facultate ab iis, ad quos ſpectat, & conſenſu Abbatis Generalis.

De ære alieno non accipiendo, Monaſter. rebus non alienandis &c.

6. Pecuniæ exactæ de reditibus Monaſterii, aut a Benefactoribus Monaſterio donatæ, non retineantur in manu cujuſquam, ſed in arca ſtatim reponantur ſub duplici clave, quarum una ſit penes Abbatem, altera penes Oeconomum. Item Inſtrumenta fundorum Monaſterii, vel rerum donatarum, aut Teſtamentorum clauſulæ, aut alia quæcumque docu-

De reditibus, fundorum Inſtrumen. &c.

documenta, ad res temporales Monaſterii ſpectantia, in publica forma redacta, in Arca vel in Archivio communi reponantur ſub duplici clave, ut ſupra.

Res Monachis quolibet modo provenientia Monaſterio applicantur.

7. Quæcumque Monacho Profeſſo donantur, ſive ex hæreditate proveniunt, tam mobilia quam immobilia, omnia Monaſterio ſtatim & ſine dilatione applicentur; uſus tamen aliquarum rerum, ut librorum, ei concedi poterit ex licentia Abbatis: ita tamen, ut ex eo uſu paupertas religioſa non lædatur, neque murmuratio aut æmulatio in cæteris Fratribus oriatur.

8. Inventarium bonorum tam mobilium quam immobilium in omnibus Monaſteriis, fideliter & accurate deſcriptum, in Archivio conſervetur, & unum illius exemplar ad Abbatem Generalem mittatur. Item habeatur Inventarium onerum ſive obligationum erga Fundarores & Benefactores tam vivos quam defunctos, quibus Abbas ſatisfieri diligenter curet.

De tranſlatione Monachorum.

9. Monaſteria noſtra ita ſint invicem conjuncta, ut Monachi poſſint, Abbatis Generalis arbitrio, ex uno in alterum libere transferri, & ubicumque is voluerit, ad tempus vel perpetuo collocari. Ejus tamen prudentiæ erit, ut non temere Monachos ſic transferat, ſed habita ratione neceſſitatis Monachorum & Monaſteriorum, & conſultis prius, ſi fieri poterit, aut expedire judicaverit, Abbatibus, qui debent ipſum de ſtatu ſuorum Monachorum ac Monaſteriorum certiorem facere. Bona vero mobilia aut immobilia unius Monaſterii ad alterum nequaquam transferantur; maxime ſi a Fundatoribus ea fuerint certo loco aſſignata; Sed quæ Monachorum labore, vel ex hæreditate Conſanguineorum, aut donatione Amicorum, cuiquam eorum facta, ad Monaſterii reditus acceſſerint, iis poterit Abbas Generalis neceſſitatibus Monaſteriorum indigentium prudenter ſubvenire: ſic tamen, ut Abbates occaſionem inde non arripiant Monaſteria ſua negligenter adminiſtrandi.

10. Si Abbas experimento compererit, quemquam ſuorum Monachorum vel cœli inclementiam ferre non poſſe, vel alia quacumque de cauſa Communitati expedire, ut inde diſcedat, & ad aliud Monaſterium proficiſcatur; de conſilio Congregationis Monachorum Abbatem Generalem admoneat, qui illum pro ſua prudentia ad aliud Monaſterium migrare jubebit. Si vero in longinqua regione fuerint, itaut Abbas Generalis conſuli tempore opportuno nequiverit, tunc Abbas de conſenſu Congregationis Monachorum mittere poterit Monachum cum literis ad Abbatem Generalem, qui illum in quodcumque voluerit Monaſterium transferet. Sive autem ob infirmitatem, ſive ob pravos mores dimiſſus fuerit Monachus, omnia, quæ ad iter neceſſaria erunt, magna charitatis ſignificatione ſubminiſtrentur ab eo Monaſterio, unde dimittitur. Si vero in commodum & utilitatem alterius Monaſterii mittitur, illius ſumptibus & expenſis mittetur. Caveant tamen frequentes Monachorum translationes, ne Monaſteriis oneri ſint; nec illas ſine neceſſitate fieri permittant.

Nullus in Monaſteria recipiendus niſi ſcri. tam Abbatis licentiam praeferat.

11. Quemadmodum nulli Monachorum licet decedere de Monaſterio, in quo per Abbatem Generalem collocatus eſt; ita nulli Abbatum fas erit, advenientem Monachum recipere, niſi licentia proprii Abbatis, aut Abbatis Generalis in ſcriptis obtenta; alioquin, tam qui recepit, quam qui recipitur, pœnam Monachorum vagorum ſubeant arbitrio Abbatis Generalis. Si quis vero Monachus a proprio Abbate, vel a Fratribus ejus Monaſterii, in quo verſatur, ſe injuriam aut perſecutionem pati affirmaverit, volueritque Abbatem Generalem adire; non idcirco ei licebit, inconſulto eodem Abbate Generali, aut ſaltem Abbate & Congregatione Monachorum ſui Monaſterii annuente, e Monaſterio proficiſci; ſed debet ad ipſum Abbatem Generalem ſcribere, & licentiam ab illo primum obtinere: aliàs ab eodem Abbate Generali tamquam vagus puniatur.

De non vagando extra propriam Provinciam.

12. Nullus, etiamſi Abbas fuerit, poſſit ire extra ſuam Provinciam quocumque titulo vel prætextu, neque ad parentes, conſanguineos, vel affines: neque ullam peregrinationem, etiam ſacram, ſuſcipere, abſque ſpeciali licentia Abbatis Generalis: neque ex uno Monaſterio ad aliud ſe transferre, etiam pro rebus proprii Monaſterii, abſque conſenſu Congregationis Monachorum; niſi Monaſterium, ad quod ſe confert, adeo vicinum ſit, ut uno die ire ad illud, & redire ad proprium Monaſterium valeat. Si quis Abbas huic Conſtitutioni contravenerit, ab Abbate Generali puniatur. Cæteri vero Monachi non Abbates, qui ſine licentia Abbatum ſuorum de uno Monaſterio in aliud pergunt, vel peregrinationem ſuſcipiunt, in Monaſterio includantur arbitrio Abbatis, qui jejunium inſuper illis ad tempus præſcribat.

De non quæſtuando.

13. Nulli tam Monachorum quam Abbatum licebit oſtiatim, aut per Pagos, ſive per Eccleſias mendicare. Si tamen aliqua neceſſitas urgeus ſuaſerit aliquid petendum ab aliqua perſona, id fiat religioſe & modeſte per Monachos ab Abbate deſignatos. Si vero per Pagos vel Civitates propter gravem Monaſterii neceſſitatem mendicandum fuerit, id non fiat, niſi ex licentia ab Epiſcopo, & Reverendiſſimo Domino Patriarcha in ſcriptis habenda.

CAP. IX.

De ſubjectione erga Prælatos.

1. Cum noſter Ordo in medio Nationum hæreticarum & infidelium verſetur, atque ab univerſalis Eccleſiæ Capite, marium terrarumque ſpatiis disjunctus ſit, diligentiſſime curent Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Monaſteriorum atque Provinciarum, eorumque Vicarii, ne aut ex locorum diſtantia, aut proximarum gentium conſuetudine charitas atque devotio Monachorum erga Sanctam Petri Apoſtolorum Principis Cathedram & Romanos Pontifices, quoquo modo refrigeſcat; quin ſedulo ſatagant, ut omnes Monachi intelligant, obedientiam & obſequium erga Sedem Apoſtolicam Romanam

 eſſe

De ſubjectione Rom. Pontifici:

eſſe velut noſtræ Religionis fundamentum & characterem, quo a cæteris Orientis nationibus Syri Maronitæ ſe diſcerni voluerunt. Pretioſiſſimum itaque hoc Majurum noſtrorum depoſitum cuſtodire ſummopere nitantur & omni ope contendant, ut tum verbo; tum opere tales ſe eſſe palam & publice fateantur, quales eos eſſe oportet, qui officii ſui, & beneficiorum ab Eccleſia Romana acceptorum haudquaquam immemores ſunt. Et quoniam Divino mandato jubemur, proximi etiam noſtri ſalutem curare, diligentiſſime ſtudeant, antiquorum noſtrorum Patrum, ac præſertim Monachorum S. Maronis, qui pro Catholica Religione ſtrenue decertarunt veſtigiis inhærendo, occaſiones captare ad Orthodoxæ Fidei propagationem, & ad profectum Nationum ab Eccleſia Catholica diſſidentium, inter quas verſantur; neve earumdem deſperent aut negligant converſionem, ſed cum omni charitate & patientia, Divino adiutorio freti, procurare illam opportune importune, arguendo, increpando, obſecrandu nitantur.

Patriarchæ Antiocheno.

2. Honorent quoque poſt Summos Romanos Pontifices matrem ſuam Antiochenam Eccleſiam, & Reverendiſſimum Dominum Patriarcham, toti Nationi, Ordinique noſtro ab eadem Romana Eccleſia præpoſitum; cui, tamquam Patri, peculiari affectu & devotione addicti ſint, ejuſque Decretis & Conſtitutionibus omnibus, quæ Fidei Catholicæ, aut Romanis Pontificibus non adverſantur, pareant & obtemperent. Nomen quoque ejus poſt Romanum Pontificem tam in Sacra Liturgia quam in divinis Officiis de more commemorent. In rebus dubiis & gravibus, quæ Ordinem noſtrum concernunt, illum conſulant. Antequam Congregatio Generalis fiat, ejus benedictio ab Abbate Generali petatur; poſtquam facta eſt, electi Abbas Generalis & Hegumeni ipſum adeant, benedictionem accepturi. Si opera noſtra in rebus eccleſiaſticis aut temporalibus, ad Sedem Patriarchalem Antiochenam ſpectantibus, vti voluerit, paratos ſe exbibeant. Nullum cum ipſo aut reliquis Prælatis diſſidium habeat; neque in rebus, ad ejus, ſive Prælatorum auctoritatem pertinentibus, ſe immiſceant, ſed meminerint, ſe illius & Prælatorum, in quorum Diœceſibus verſantur, obſequentiſſimos filios eſſe. Si quis huic Regulæ quoquo modo contraveniſſe compertus fuerit, ſeveriſſime puniatur.

Et Epiſcopo loci.

3. Poſt Reverendiſſimum Dominum Patriarcham Epiſcopo loci debitum honorem & obſequium deferant, ejus quoque nomen in ſacris Diptychis recitantes. Sacramenta exteris non adminiſtrent, neque conciones ad illos habeant, aut catecheſes faciant, aut ullum Miniſterium ſacrum publicum obeant ad populum, ſine expreſſa ejus licentia.

4. Epiſcopos, Chorepiſcopos, Archipreſbyteros, & Parochos, omneſque tam Reverendiſſimi Domini Patriarchæ, quam Epiſcopi Ordinarii eccleſiaſticos Miniſtros, quo par eſt, honore proſequantur. In eorum Officiis ſeſe ne immiſceant, neve ſacram ullam functionem cum ſæcularibus, vel erga ſæculares exerceant, niſi juſſu Epiſcopi, & beneplacito Parochorum, curam animarum perpetuam Monachi ne gerant, neque etiam ad tempus in Civitatibus ſine licentia Reverendiſſimi Domini Patriarchæ & Epiſcopi Ordinarii: in pagis vero, ac præſertim in locis Monaſterio contiguis, poſſunt, ſi Epiſcopus voluerit, ad tempus ſupplere abſentiam vel defectum Parochorum, Sacramenta neceſſaria adminiſtrando, concionando, & catecheſes faciendo.

5. Quomodo autem Monachi cum Principibus & Poteſtatibus ſæculi ſe gerere debeant monet Apoſtolus, inquiens: *Omnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit, non ſolum propter iram, ſed etiam propter conſcientiam: nec tantum bonis & modeſtis, ſed etiam diſcolis. Reddere autem jubemur omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.* Si quis igitur Principum ſæcularium contigerit ad noſtra Monaſteria divertere, maxime ſi fidelis fuerit, omni honore illum proſequantur. In negotiis tamen Magnatum nequaquam ſe ingerent; nemo enim militans Deo, implicat ſe negotiis ſæcularibus: neque eorum aulas frequentent, aut amicitias ambiant; multoque minus eorum opera aut patrocinio adverſus eccleſiaſticas Poteſtates utantur. Si quid vero cum illis circa bona temporalia Monaſteriorum agendum aut tranſigendum erit, id ab Abbate, aut Oeconomo ſic fiat, ut religioſæ humilitatis nunquam obliviſcatur. Curent denique, quantum fieri poterit, ut Monaſteriorum fundi poſſeſſioneſque a tributis & vectigalibus immunes ſint.

De non implicando ſe in negotiis Magnatum.

CAP. X.

De iis, quæ obſervari debeat in exigenda ab Abbatibus, & reddenda a Monachis ratione conſcientiæ.

1. Cum hujus Regulæ finis ſit ſpirituale auxilium Monachorum, Abbas ſummopere caveat, ne vitio ſuo eadem Fratribus gravis & intoleranda fiat, atque ab ejus obſervatione paulatim avertantur cum magno ſuarum animarum, atque Ordinis detrimento. In hoc proinde caſu, ſe patrem exhibeat, adeout Monachus ad ipſum cum filiali fiducia recurrere aſſueſcat.

2. Non eſt cogendus Monachus, ut conſcientiam ſuam Abbati aperiat in iis rebus, de quibus confeſſus eſt, aut confiteri debet apud Sacerdotem. Omnia autem, quæ Abbati in hac materia revelantur, intelligat ea ſibi ſub ſecreto naturali dicta; quod tamen de iis dumtaxat intelligendum eſt, quæ quis de ſe ipſo, ſuiſque defectibus, aut tentationibus Abbati aperit; quæ enim de aliis Monachis denunciat, ea ſub ſecretum non cadunt, niſi quoad perſonam denunciantis.

De ſecreto ſervando in rebus conſcientiam reſpicientibus.

3. Hoc ſecretum Abbas cautiſſime ſervet, nec faciat quidquam ex notitia inde habita quoad res denunciantis, niſi expreſſam ab eodem habuerit facultatem. Si quis vero hujus ſecreti fidem quovis modo fregiſſe convictus

fue-

fuerit, denuncietur Abbati Generali, qui delinquentem ſevere puniet. Hinc Abbas vel Præfectus rerum ſpiritualium ſatagat, ut Fratres intelligant pœnas impoſitas fractioni prædicti ſigilli, ut inde metum omnem deponant, & ad uſum hujus praxis promptiores reddantur.

4. In domeſticis exhortationibus ab Abbate inculcetur tam ſanctus & laudabilis mos, a ſanctis Patribus noſtris inductus, & Alumnis ſuis maxime commendatus. Item ejus neceſſitas & utilitas non ſolum ad privatum, ſed etiam ad commune bonum ſpirituale oſtendatur.

De aperienda Abbati conſcientia.

5. Unuſquiſque igitur magna cum humilitate ſub ſigillo ſecreti naturalis, aut quacumque ratione ei placuerit, totam animam ſuam Abbati manifeſtam faciat, aperiendo defectus ſuos, eos præſertim quibus magis gravatur. Quos vero in Fratribus ſuis deprehenderit defectus, eidem Abbati revelet, ut congruum remedium aptare poſſit.

6. Capita autem, quibus conſcientiæ propriæ ratio reddenda erit, hæc fere ſunt, ea quibus cum ea retulerit, quæ ad plenam ſui manifeſtationem dicenda putaverit, petat ab Abbate, ut ſe ipſum interrogando juvet ac ſuppleat. Si quid eſſe judicet, quod ad majorem ipſius Monachi profectum opportunum eſſe videatur.

De quibus rebus reddenda ratio.

Primò, An vivat contentus juxta ſuam vocationem: & quomodo ſe habeat circa vota ſubſtantialia Religionis.

Secundò, An ſentiat aliquas animi perturbationes, tentationes moleſtas, & de facilitate ſeu difficultate & modo eis reſiſtendi: & ad quos affectus vel peccata ſit magis propenſus & inclinatus; Et quomodo obſervet, quæ ex Conſtitutionibus & Regulis tum communibus, tum officii ſui ad ipſum pertinent.

Tertiò, Quomodo rebus ſpiritualibus ſit affectus: quarum virtutum ſtudio præcipue intentus: quantum temporis orationi tributa, & tum vocali an potius mentali juvetur: Num in exercitio rerum ſpiritualium conſolationem habeat, an vero contra, deſolationem & vagationem mentis patiatur: De fructu, quem ea ſacra Communione, Confeſſione, & aliis exercitiis ſpiritualibus percipiat: De mortificationibus, pœnitentiis, & aliis, quæ faciunt ad ſpiritus profectum; & in ſpecie de præparatione ad injurias, & alia moleſta æquo animo ferenda.

Quartò, De Fratribus, & quomodo ea eorum converſatione proficiat in Domino: & an alicui ſit plus familiaris quam aliis: An averſionem animi ſentiat ab aliquo, & an offenſus ſit in aliquo a quopiam: & quomodo ſit affectus erga omnes.

Quintò, Num poſt ultimam rationem conſcientiæ, quam reddidit, majorem aut minorem fructum fecerit.

7. Quod Monachus cum Abbate, idem præſtare debet Abbas cum aliquo ex Monachis circa rationem conſcientiæ propriæ reddendam.

CAP. XI.

De Renovatione Votorum.

Quotannis renovanda vota.

1. Ut firmius Monaſtica diſciplina retineatur, Monachi noſtri in die Feſto Sancti Patris Antonii die 17. menſis Januarii vota ſolemnia quolibet anno renovent, hoc modo:

2. In Congregatione Monachorum una hebdomada ante feſtum Sancti Patris noſtri Antonii Abbas moneat omnes Religioſos de futura votorum renovatione, ut unuſquiſque ſe præparet ad Confeſſionem ſacramentalem in pervigilio Feſti, vel ipſo die faciendam: ubi Communione Fratrum ac Liturgia abſoluta, congregentur omnes in locum a ſæcularibus ſeparatum, in quo Abbas faciat brevem adhortationem de votis mox renovandis: deinde cantatis Litaniis Beatæ Virginis Mariæ, & recitatis ſecreto Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, ipſe Abbas flexis genibus coram Altari legat clara voce ſequentem formulam;

Formula, ac cæremoniæ in votorum renovatione.

Ego N. N. renovo meam profeſſionem Monaſticam, & promitto Deo omnipotenti, Beatiſſimæ Virginis Mariæ, Sancto Patri noſtro Antonio, & Reverendiſſimo meo Abbati Generali N. N. ejuſque ſucceſſoribus, obedientiam, paupertatem, & caſtitatem uſque ad mortem juxta Regulam & Conſtitutiones noſtras. Item promitto, me nullam Dignitatem, ſive in Ordine noſtro Monaſtico ſive extra, ambiturum, vel poſtulaturum per me ipſum aut per alios, ſeu acceptaturus, niſi juſſu Superiorum.

Si ſit Abbas Generalis, omittat ea verba, *& Reverendiſſimo meo Abbati Generali, ejuſque ſucceſſoribus*, & loco eorum dicat, *& Reverendiſſimo Abbati Generali pro tempore exiſtenti*.

Tum ſurgens Abbas ad latus dexterum Altaris ſedeat: Mox alii Monachi juxta antiquitatem ſuam in profeſſione eamdem formam renovationis Votorum ex chartula, ſive libro in manibus Abbatis exiſtente, genuflexi ante ipſum Abbatem proferant. Quibus finitis, ſurgat Abbas & omnibus aliis genuflexis, faciat Abſolutionem, dicens:

Deus miſereatur veſtri, & dimittat debita veſtra, & condonet peccata veſtra, & perducat vos ad vitam æternam.

Reſpondent. Amen.

Abbas: Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Reſpondent. Amen.

CAP. XII.

De Monachis infirmis & decedentibus.

Infirmi primo die confiteri debent.

1. Cum Monachus graviter ægrotare cœperit, ſtatim confiteatur Abbati, vel Confeſſario ab eodem deputato, & Sacra Communione reficiatur, ſervata ad hoc hora magis conveniente, antequam cibum capiat, niſi infirmitas nimium urgeret. Nec ultra unum a gravi infirmitate diem confeſſio differri

poterit, & ſi fieri poteſt, etiam Communio

Ac bona ſua omnia Abbati revelare.

Et ſtatim præſentibus duobus vel tribus Monachis debet infirmus Abbati vel Oeconomo revelare bona omnia, quorum uſum habuit, nec in Inventario deſcripta ſunt; alioquin, ſi monitus ab Abbate, omnia, quæ ſupra dicta ſunt, facere detrectaverit, atque illum mori contigerit, Eccleſiaſtica ſepultura privetur, & ſuffragiis divinis. Si vero temporalium bonorum adminiſtrationem habuerit, poſtquam cœperit graviter ægrotare, & maxime ſi nulla ſit ſpes ſalutis, Abbas cum duobus aut tribus teſtibus Monachis omnia illius repoſitoria viſitet, & faciat debitum inventarium. Sique neceſſitas poſtulaverit, ejus miniſterium alteri tradat, donec infirmus convaleſcat vel moriatur. Idem de Abbate infirmo dicendum, ſive Abbas Monaſterii ſit, ſive Hegumenus, ſive etiam Abbas Generalis. Quæcumque autem in cella Monachi poſt ejus obitum reperta fuerint, Monaſterio applicentur.

De Infirmorum cura.

2. Diligens cura infirmorum habeatur, eiſque ſecundum infirmitatis indigentiam, & ſecundum Medicorum conſilium provideatur de omnibus neceſſariis. Et aliquis Religioſus, ac pius Monachus non aliunde occupatus, eis ſpecialiter aſſignetur, qui ſciat poſſit & debeat miniſtrare. Cumque Horas canonicas gravati morbo per ſe ipſos recitare non poſſint, tunc, ſi ſuſtinere poſſunt, dicantur coram eis ab aliquo.

3. In quolibet Monaſterio, ubi commode fieri poterit, ſegregetur locus pro infirmis, etiam cum Oratorio, ubi ſingulis diebus Miſſa celebretur, ſi quis ſit infirmus, qui eam audire poſſit.

4. Item in Eccleſia Monaſterii decenter & honeſte conſervetur Sacroſancta Euchariſtia pro Monachis & Familiaribus noſtris, in caſu neceſſitatis eis porrigenda.

5. Item Oleo benedicto infirmum ungat Abbas vel ejus Vicarius juxta Ritum Sacræ Lampadis ſive Extremæ Unctionis. Et habeantur in quolibet Monaſterio libri Rituales tam pro Euchariſtiæ adminiſtratione, quam pro Extrema Unctione. & pro commendatione Animæ, & Exequiis.

6. Nullus Monachorum permittatur uti ſcientia medicinæ tam pro Monachis, quam pro Sæcularibus, niſi in dicta ſcientia ſit ſufficienter inſtructus, & diſpenſationem a legitimis Superioribus habeat: idque ſine periculo & ſcandalo, & ſine mercede, ſed ex ſola charitate faciat.

Pro Defunctis exequiæ, & Orationes.

7. Abbas Monaſterii obitum cujuſque Monachi in ſuo Monaſterio decedentis ſine dilatione Abbati Generali & Abbatibus cæterorum Monaſteriorum denunciet per epiſtolam encyclicam, ut pro mortuo fiant ſuffragia: nempe in Monaſterio, in quo Monachus obierit, fiant exequiæ more ſolito, & Miſſa ſolemnis, & unuſquiſque Sacerdos dicat tres Miſſas, & quilibet non Sacerdos ter pſalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum: item dicatur pro eo Miſſa ſolemnis in die quadrageſimo obitus & in Anniverſario. In reliquis vero Monaſteriis una Miſſa dicatur a quolibet Sacerdote, & unum pſalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum a non Sacerdote. Pro Abbate vero Generali, & unoquoque ex quatuor Hegumenis, idem fiat in toto Ordine, quod fit in Monaſterio, in quo Monachus moritur: idque intelligendum eſt de illis etiam, qui aliquando munere Abbatis Generalis, & Hegumenorum functi ſunt, etiamſi tales non fuerint, cum mortui ſint. Hunc autem Miſſarum & orationum numerum, quem ſupra expreſſimus, augere vel diminuere poterit Congregatio Generalis pro majori vel minori Monachorum numero.

Exequiæ pro Rom. Pontif. Patriarcha, & Epiſcopo.

8. Audita morte Summi Romani Pontificis, vel Reverendiſſimi Domini Patriarchæ noſtri, fiant exequiæ ſolemnes in ſingulis Monaſteriis, & unuſquiſque Sacerdos dicat unam Miſſam, & non Sacerdos centum quinquaginta Pater Noſter & Ave Maria, quod eſt integrum Pſalterium precum. Idem fiat pro Epiſcopo in Monaſteriis, quæ in ejus Diœceſi ſunt, & pro Benefactoribus inſignibus in Monaſterio, cui benefecerunt.

9. In omnibus Cœmeteriis noſtris Monachi a ſæcularibus ſemoti ſepeliantur in habitu, quem geſſere, ſive Profeſſorum vel Novitiorum.

Anniverſaria.

10. Bis in anno fiat commemoratio pro omnibus Monachis defunctis noſtri Ordinis: Bis quoque pro parentibus, affinibus, & amicis Monachorum, & pro omnibus, qui in Cœmeteriis noſtri Ordinis ſepulti ſunt: Et bis pro Benefactoribus, & pro illis, qui literas Fraternitatis Ordinis noſtri habuerunt; Semel ſcilicet menſe Novembri, & ſemel ante initium jejunii Quadrageſimalis. In utraque commemoratione dicatur in unoquoque Monaſterio Miſſa ſolemnis, & quilibet Sacerdos dicat unam Miſſam, & non Sacerdos Pſalterium precum.

CAP. XIII.

De Eremitis & Incluſis.

Vitam eremiticam ducere cuique Profeſſo conceditur.

1. Quoniam Patres noſtri non modo Cœnobiticam vitam, ſed etiam Eremiticam coluere, nobiſque tradidere; ideo veſtigiis eorum inhærentes, decernimus, fas eſſe unicuique Monacho profeſſo, poſt exactum tamen a Profeſſione monaſtica quinquennium, & petita prius, obtentaque ab Abbate licentia, in Cellam a communi aliorum Monachorum conſortio ſemotam, Clauſtro tamen munitam, ſecedere ad tempus vel in perpetuum, prout ipſi Abbati & Congregationi Monachorum viſum fuerit; ubi orationi & ſpiritualibus exercitationibus vacet, & ſi firmo corpore fuerit, agellus ei colendus tradatur, vel illud manuum opus exerceat, quod utile fuerit & conveniens. Probet autem Abbas ſpiritum Monachi, antequam illi dictam licentiam concedat, ne quid diabolicæ fraudis in hujuſmodi ſeceſſu ſubrepat.

2. Minus quam duo non ſint apud Monaſterium Eremitæ, iique in duabus Cellis ſeparatis: neque plus quam tres in totidem Cellis. Quod ſi Monaſterium frequens ſit, & volue-

Digitized by Google

voluerint plures quam tres Monachi vitam Eremiticam colere, tunc bini bini Eremitæ ſeparatim ab aliis in ſua quiſque Cella manebunt; Et alter alteri Eremita miniſtrabit in rebus ſpiritualibus & temporalibus, eadem omnino ratione, quæ a Regula & Conſtitutionibus præſcribitur Cœnobitis erga ſocios; Idque, ſi ambo vel uuus eorum Sacerdos fuerit; Nam ſacram Liturgiam & Sacramenta Confeſſionis & Communionis eodem modo in Oratorio privato frequentabunt, quo frequentantur a Monachis in Eccleſia Monaſterii. Si vero ambo uon Sacerdotes fuerint, id præſtare debebunt in Eccleſia Monaſterii, ad quam pro rebus ſpiritualibus convenient certis horis, certiſque diebus, tum ad Cellas ſuas abibunt. In feſto autem Paſchatis Reſurrectionis, & in Feſto Nativitatis Domini, debent omnes Eremitæ tam Sacerdotes quam non Sacerdotes ad Eccleſiam Monaſterii accedere, ibique divinum Officium cum Monachis celebrare, & Miſſam dicere vel audire: tum, ſi voluerint, poterunt in communi Refectorio cibum ſumere; alioquin peractis divinis Officiis & ſalutato Abbate, in Cellas ſuas pergent.

3. Curet Abbas Monaſterii, quæ circa illos aguntur, perſpecta habere; & invigilet, ne prætextu Eremiticæ vitæ otio ſe dent, aut aliud faciant, quam quod hujuſmodi inſtitutum poſtulat. Aſſignet præterea unum ex Monaſterio, qui temporibus ſuis victum, potum, veſtitum, & omnia neceſſaria incluſis, ſive Eremitis ſubminiſtret.

4. Semel in anno per decem aut octo dies tenentur Monachi omnes in Cellas ſuas a communi aliorum conſortio ſecedere, & ſpiritualibus exercitationibus vacare: Idque ſive ante Nativitatem Domini ſive ante Dominicam Palmarum. Provideat autem Abbas, ut ſeceſſus hujuſmodi inter Monachos ſic diſtribuatur, ut nullum vitæ communi aut neceſſariis Monaſterii miniſteriis detrimentum inferatur.

C A P. XIV.

De Monialibus.

1. Monialium curam Ordo noſter non ſuſcipiat, niſi de conſenſu Reverendiſſimi Domini Patriarchæ & Epiſcopi Diœceſani in ſcriptis habendo; Eoque habito, regimen earum ad Abbatem Generalem immediate pertinebit, qui illarum poſt Reverendiſſimum Dominum Patriarcham & Epiſcopum Viſitator Ordinarius erit, & Gubernator, & Director: & ad eum ſpectabit eis providere de Patribus Spiritualibus ſeu Confeſſariis tam Ordinariis quam Extraordinariis: & ipſe etiam poterit earum confeſſiones per ſe ipſum audire, ſi voluerit, & Viſitatorem aliquem ex Monachis noſtræ Congregationis ſubſtituere, ſi impeditus fuerit.

Monialium cura penès Abbatem Generalem.

2. Si plura fuerint Monialium Monaſteria, nullam ab invicem dependentiam habebunt, nec unius Abbatiſſa alteri præeſſe poterit, ſed unumquodque a ſua Abbatiſſa adminiſtrabitur, & omnibus Abbatiſſis præerit Abbas Generalis, ut modo dictum eſt. Poterunt tamen Moniales ex uno Monaſterio in aliud ob urgentem neceſſitatem transferri, modo adſit conſenſus duarum ſaltem partium Monialium, ad quas transfertur, & Epiſcopi illius loci.

3. Nulla Virgo, a parentibus aut aliis coacta vel ſeducta, recipiatur in Monaſterio: nullaque Habitu Monialium induatur abſque licentia Abbatis Generalis, & niſi ex conſenſu ſeu ſuffragiis pluſquam medietatis Monialium. Habeat autem eas omnes reſpective conditiones, quæ in Novitiis Monachis juxta Conſtitutiones noſtras requiruntur. Sitque ſexdecim annos nata, cum Novitiatum incipit, neque annum ætatis quadrageſimum quintum excedat. Profiteri autem non poterit ante completum biennium Novitiatus. Si qua vero Novitia in ætate legitima conſtituta probationis anno nondum expleto ob infirmitatem ab hoc ſæculo migratura, pro conſolatione animæ ſuæ ad Habitum Profeſſarum admitti deſideraverit, coram Abbatiſſa & Monialibus ab Abbate Generali, vel ex ejus commiſſione ab aliquo Sacerdote Monacho, admitti poterit ad probationem faciendam.

4. Non multiplicentur Novitiæ vel Moniales ultra numerum earum, quæ ex reditibus propriis Monaſterii vel ex conſuetis eleemoſynis commode poſſint ſuſtentari. Nihil vero pro earum receptione in Novitiatu vel Profeſſione a Monaſterio exigatur, excepto veſtitu Novitiarum. Et quando veſtiendæ erunt Habitu Novitiarum vel Habitu Profeſſarum, id fiat in Eccleſia Monaſterii coram Abbatiſſa & Monialibus in manibus Abbatis Generalis, prævio conſenſu Epiſcopi, vel in manibus ipſius Epiſcopi, monito prius Abbate Generali.

5. Velum conſecrationis nulli Monialium detur, niſi ab Epiſcopo, idque Virginibus quidem anno ætatis quadrageſimo. Viduis vero anno ſexageſimo; nec niſi expletis ſaltem quinque annis poſt emiſſam Profeſſionem. Sic autem velatæ reliquis non velatis, excepta Abbatiſſa, præcedant, & veli forma diſtinguantur.

6. In electione Abbatiſſæ omniumque Officialium, Moniales Profeſſæ, quæ duos integros poſt Profeſſionem annos in Monaſterio egerunt, ſuffragia ferant coram Abbate Generali, vel ejus Subſtituto, & coram eo, cui de jure competit. Et quoad ætatem eligendæ ſervetur diſpoſitio juris Canonici: eaque debet eſſe, quæ annos ſaltem quinque poſt emiſſam Profeſſionem in Monaſterio laudabiliter vixerit. Reliquæ vero Officiales poſt exactam a Profeſſione biennium omnium officiorum capaces ſunt.

De Abbatiſſæ electione.

7. Nulla Abbatiſſa vel Officialis ultra triennium in eadem dignitate vel officio manere poteſt aut confirmari, niſi a dignitate vel officio per integrum triennium vacaverit, niſi neceſſitas ad petendam diſpenſationem a Reverendiſſimo Domino Patriarcha coegerit: Nullaque Monialis ſuccedere poterit in eodem officio alteri Sorori germanæ: neque in electionibus Officialium præter duas Sorores,

Quodlibet Monialium officium triennium non excedat.

Digitized by Google

res, tertia vel quarta ſuffragium habere poteſt.

8. Moniales omnes vitam communem ſervent, omni vitio proprietatis penitus ablato. Curet proinde Abbatiſſa, ut omnibus de neceſſario victu, veſtitu, cæteriſque æqualiter & ſine ulla diſtinctione provideatur.

Quoad ſpiritualia exercitia ad eadem tenebuntur Moniales, ad quæ Monachi.

9. Quoad orationem vocalem & mentalem, & Sacramenta Confeſſionis & Communionis, & quoad Miſſam audiendam, rationem reddendæ conſcientiæ, ſilentium, lectionem ad menſam, & cæteras regulas ſive Conſtitutiones, omnia obſerventur a Monialibus, quæ Monachis præſcripta ſunt: Debeant enim in Choro temporibus ſuis horas Canonicas cantare, Abbatiſſa ſeu Vicaria præſidente: Orationi mentali per ſemihoram in die vacare: Peccata ſua Sacerdoti deſignato ſemel quavis hebdomada confiteri: Euchariſtiam diebus Dominicis & Feſtis ſuſcipere: Miſſam quotidie audire: Feria ſexta & quarta poſt veſpertinum Officium in Cellam ſuam ſecedentes, manibus in Crucis figuram extenſis, Pſalmum *Miſerere* quinquies recitare: Non tamen Abbatiſſæ, ſed Sacerdoti Confeſſario rationem conſcientiæ ſuæ reddere; idque ſatis erit, ſi ſemel in hebdomada fiat: Silentium in Eccleſia, in Menſa, & a Completorio ad Tertiam horam diei ſequentis diligenter obſervare: In communi menſa lectionem libri ſpiritualis recitare: Omnes denique Regulas & Conſtitutiones obſervare, quæ earum ſexui & ſtatui non repugnant.

10. Operi quoque manuum aſſueſcant, quod nimirum Monaſterio & Sororibus utile ſit; Officia autem pro Monialium viribus Abbatiſſa & Sorores in electione Officialium ſic diſtribuant, ut quæ nimium laborioſa ſunt, ter vel quater in anno mutare poſſint & debeant; alioquin Abbas Generalis, ſi quæ oriantur contentiones vel murmurationes inter Sorores de gravaminibus officiorum, auctoritate ſua providere poterit, omniaque officia præter Abbatiſſæ ſolius dignitatem mutare; Abbatiſſam autem neque Sorores omnes, neque Abbas Generalis ante expletum triennium deponere poterit abſque Epiſcopi aut Reverendiſſimi Domini Patriarchæ licentia.

De Confeſſario.

11. Confeſſarius Monialium eligatur ab Abbate Generali, qui ſit Sacerdos gravis, bonæ famæ, & provectæ ætatis; nec audeat ingredi earum Monaſterium, niſi urgente neceſſitate & ob gravem alicujus infirmitatem, & nunquam ſolus, ſed cum ſocio, viro probo & maturæ ætatis, qui ab ejus latere non recedat, itaut ſemper alter ab altero videatur; nec ingrediatur, niſi cum ſtola ſuper habitum Monaſticum, nec aliquam Monialem viſitet aut alloquatur; Sed ab Abbatiſſa vel ejus Vicaria una cum duabus aliis Monialibus ducatur cum ſocio ad Cellam ejus, quæ peccata ſua confiteri, vel Sacramenta Euchariſtiæ & Extremæ Unctionis recipere debet. Reliqua Sacramenta a proprio Confeſſario recipiant in Eccleſia Monaſterii; curandumque, ut inducatur receptus mos, ubi nec dum inductus eſt, ut nimirum Moniales ex patente ad hunc dumtaxat finem feneſtella communicent, quæ peracta Communione claudenda erit, claviſque ab Abbatiſſa cuſtodienda. Confiteantur autem per interpoſitas crates; Horas vero Canonicas ex Choro decantent cratibus munito.

12. Curabit Abbas Generalis, ut quovis triennio Confeſſarius Ordinarius mutetur, & alter in ejus locum ſuccedat. Quolibet autem anno ipſis Monialibus extraordinarius Confeſſarius quater exhibeatur, qui omnium confeſſiones audire poſſit.

13. Niſi in Monaſterio ſint, quæ alias Moniales legere, ſcribere & Horas canonicas cantare, docere poſſint; ipſe Confeſſarius, extra oſtium Monaſterii ſedens, id præſtare poterit, quatuor ſaltem Monialibus præſentibus.

Quibus de cauſis, ut de Monaſt. egrediantur permittendum.

14. Et ſi curandum ſit, ut Moniales extra ſepta Monaſterii nunquam egrediantur, quia tamen id ubique commode obtineri non poteſt, curent ſaltem, ut ad poſſeſſiones Monaſterio contiguas, ad quas pro neceſſitatibus Monaſterii exire coguntur, niſi binæ, ternæ, aut quaternæ non procedant; nec ullum virum quovis prætextu ibi verſari, vagari, aut illinc tranſire permittant; Idque Abbas Generalis, & Confeſſarius ab ipſo deputatus, qui in loco a Monialibus prorſus ſeparato, & aliquantulum remoto, domicilium cum ſocio habebit, apud Epiſcopum & Reverendiſſimum Dominum Patriarcham diligenter provideat. Si quid vero in dictis poſſeſſionibus, aut etiam intra Monaſterium faciendum erit, quod operarum miniſterium requirat, id, præſente Confeſſario cum ſocio, & ſemotis Monialibus, fiat. Ad viſitandas autem vicinas Sæcularium vel Monachorum Eccleſias, vel quaslibet eccleſiaſticas aut ſæculares Perſonas e Monaſterio exire nullatenus permittantur, niſi parentes ſint, vel affines uſque ad tertium gradum, quos graviter decumbere contigerit; ad illos enim, ſi in vicinia habitent, accedere poterunt, modo tamen ſint ternæ vel quaternæ, nec ibi prandeant aut cœnent aut pernoctent.

De Viſitatione.

15. Semel in anno per ſe ipſum, vel per ſubſtitutum Sacerdotem Monachum, Abbas Generalis viſitet Monaſterium Monialium, & inquirat de obſervantia Monaſtica, deque cæteris, quæ ad Moniales Monaſteriumque ſpectant. Caveat tamen, quoad fieri poterit, ingreſſum Monaſterii, idque niſi urgente cauſa non ficta; ſique fecerit, unum vel duos ſocios ſecum teſtes adhibeat.

16. Nullus ex Monachis, etiamſi Hegumenus vel Abbas fuerit, præter eos, qui ab Abbate Generali ad regimen ſpirituale Monialium deputati ſunt, poterit ad Monaſterium earum accedere: vel Miſſam in earum Eccleſia audire aut celebrare: vel illas alloqui: aut ad eas ſcribere: ſive literas & munera ab iis accipere, ſub pœna gravis culpæ; neque Moniales poſſunt ad quemquam Monachum, præter Abbatem Generalem & Confeſſarium actualem, literas ſcribere: aut ad colloquium admittere. Quæcumque in hoc deliquiſſe deprehenſæ fuerint, ſevere puniantur.

PARS TERTIA.

CAP. I.

De Communi Regula Abbatum & Superiorum.

1. Cum Abbatum, eorumque omnium, qui ad regimen aliquod in noſtro Ordine aſſumuntur, officium ſit, commune totius Ordinis bonum procurare, nec vires eorum ad tantum onus ferendum ſufficere certum ſit; in primis Divinam opem ipſi implorare non deſinant, idque potiſſimum facient cum neceſſitas occurrerit. Deinde noverint, ſe ad laborem & ſolicitudinem magis, quam ad honorem aſſumptos eſſe, meminerintque ſe exemplo bonorum operum debere Fratribus præire. Communes itaque regulas ipſi accurate ſervent, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum uſu, quantum fieri poteſt, devitent,

2. Calleant rationes officii ſui, & ex frequenti Conſtitutionum tam privatarum ſuarum, quam communium, aliorumque Officialium ſibi ſubjectorum, lectione intelligant, non temere & pro ſuo arbitrio rem ſibi agendam eſſe, ſed ex præſcripto Regulæ, Conſtitutionum, & receptarum conſuetudinum regendum Ordinem fratreſque gubernandos. Quare receptos mores, & a ſuperioribus vel deceſſoribus ſuis approbatos, ſerveot, ac ſervari faciant; nec mutare vel abrogare valeant, inconſulta ſuperiore poteſtate; ipſi vero nullos, niſi Superiore approbante, introducant.

3. Caveant, ne familiaritate atque indulgentia cum quibuſdam alios offendant, aut occaſionem offenſionis quoquo modo in hac parte præbeant; Neque alienum ab aliquo animum oſteodant, ſed erga omnes æqualiter & ſine perſonarum acceptione ſe gerant.

4. Dent operam, ut omnibus Fratribus cum omni ſolicitudine invigilent, eoſdemque ab iis, quæ nocere poſſint, domi & foris defendant, tum præveniendo, tum etiam, ſi quid mali acciderit, remedium adhibendo, ſtaut in omnibus honori & famæ tum Fratrum ſingulorum, tum Ordinis totius, conſulatur,

5. Efficiant, ut ſecum, vel cum aliis a ſe deputatis, de propria conſcientia ſtatis temporibus Fratres tractatum habeant; nec ſpiritualium collationum conſuetudinem negligant, ſed crebro & magna cum charitatis ſignificatione alloquantur ſubditos, eorumque neceſſitatibus non corporis tantum, ſed multo etiam magis animæ, paterno affectu proſpiciant. Quem vero intelligent gravi aliqua tentatione pulſari, ejus peculiarem curam non ſolum per ſe, ſed etiam, ſi neceſſe fuerit, per alios, gerant; caveantque, ne remedium differendo difficiliorem morbi curationem faciant.

6. Quamvis in virtute obedientiæ jubere poſſint, nonniſi rariſſime & ex gravi urgente cauſa id faciant.

7. In correctionibus & pœnitentiis injungendis caveant iracundiæ aut alterius pravæ affectionis ſpeciem; ſed perſonarum diſpoſitionem conſiderent, ædificationis univerſalis & particularis illarum rationem habentes. Niſi autem prudentia, rebus particularibus adhibenda, aliud dictaverit, in correctionibus procedendum erit hoc ordine, ut qui peccant: Primò in charitate & dulcedine admoneantur: Secundò in charitate quidem, ſed eo tamen modo, ut eis confuſio & robur injiciatur: Tertiò amori ea, quæ timorem incutiant, ſi opus erit, adjiciantur. De publicis vero defectibus publica debet eſſe pœnitentia.

8. Sic regimini aliorum tum ſpirituali tum etiam temporali incumbant, ut nihil de virtutum exercitationibus, propriæque ſalutis cura, remittant. Omnia igitur, quæ ad religioſam perfectionem ſpectant, Monachiſque erga Abbates & Superiores exercenda præcipiuntur, ut puta reddendæ conſcientiæ ratio, receſſus a communi aliorum conſortio per aliquot dies ſpiritualium meditationum cauſa, & cætera hujuſmodi; ea ab ipſis Abbatibus & Superioribus facienda intelliguntur.

CAP. II.

De Regimine, & de Ordine atque Præminentia Abbatum.

1. Cum dudum, Dei favente gratia, ex plurium Monaſteriorum Ordinis Sancti P.N. Antonii unione Congregatio noſtra in Domino coaluerit, cumque in omni bene conſtituto hominum Cætu, neceſſe ſit, eſſe aliquem vel etiam plures, qui boni univerſalis curam gerant; præter eos, qui certis Provinciis & particularibus Monaſteriis præſunt, eligendus eſt Abbas Generalis, qui hunc ſibi finem conſtituat, ut univerſa Congregatio Monachorum bene gubernetur, conſervetur, & augeatur.

2. Quare poteſtas Abbatis Generalis ſumma erit, & ad omnes & per omnia pro ſacrorum Canonum diſpoſitione, noſtrarumque Conſtitutionum præſcripto, extendatur.

3. Is porro ad triennium inſtituendus eſt, quo expleto, niſi a Congregatione Generali ad alterum triennium confirmetur, officium continuo dimittat. Abbas Gener. ad triennium inſtituendus.

4. In ſubſidium vero regiminis, Generali Abbati in eam, quam diximus, amplitudinem commiſſi, eligendi erunt in Congregatione Generali quatuor Hegumeni, quorum officium pariter ad triennium durabit, niſi ab eadem Congregatione Generali ad alterum triennium confirmentur. Eligendi quatuor Hegumeni.

5. Singulis autem Provinciis, & Monaſteriis, Abbates præficiantur, quorum poteſtas etiam expleto, ut ſupra, triennio ceſſabit. Abbates Monaſteriorum.

6. Quamobrem quolibet triennio Congregatio Generalis cogenda eſt, ad quam vocandi ab Abbate Generali erunt, præter quatuor Hegumenos ſupramemoratos, omnium Provinciarum, & Monaſteriorum Abbates, atque Officiales majores, & quotquot officio Generalis, Hegumeni, & Abbatis defuncti ſunt, Quolibet triennio Generalis cogenda Congregatio.

Digitized by Google

ſunt, modo non fuerint ob aliquos defectus depoſiti.

7. Hujus Generalis Congregationis poteſtas in Ordine noſtro ſuprema eſt, Generalemque Abbatem & Hegumenos confirmare, atque etiam, ſi opus fuerit, deponere poteſt.

8. Congregatio Hegumenorum ſingulis ſaltem ſemeſtribus ab Abbate Generali & quatuor Hegumenis habeatur, ejuſque poteſtas omnes & omnia contineat, ſalvis tamen Generalis Congregationis Decretis.

9. Quolibet anno Congregatio Provinciæ ab Abbate ejuſdem Provinciæ, & reliquis Abbatibus Monaſteriorum ſubjectorum, ejuſque poteſtas in Provincia ſumma eſt, ſalvis Decretis Abbatis Generalis, & Congregationum ſupramemoratarum.

10. Quolibet ſaltem menſe Congregatio Monachorum ab Abbate Monaſterii, & Sacerdotibus profeſſis, quos Abbas Generalis ei Conſultores aſſignaverit, fiat, ejuſque poteſtas in Monaſterio ſumma eſt, ſalvis Decretis Congregationum antedictarum, iiſque omnibus, quæ Abbas Generalis, vel Abbas Provinciæ ordinaverint.

11. Præeminentia Abbatis Generalis excedit omnes aliorum Officialium gradus, itaut cæteris omnibus & loco & ordine præcedat. Poſt hunc quatuor Hegumeni pro ſua quiſque electionis prioritate, ſi Presbyteri omnes ſint, vel dignitate, ſi quis eorum Preſbyter, & alius non Presbyter ſit, primum in conſeſſibus, & ſuffragiis ferendis locum tenent: Secundum Hegumenos vero Abbates Provinciarum, deinde Abbates Monaſteriorum juxta uniuſcujuſque Monaſterii dignitatem: Tum ii, qui officio Abbatum vel Hegumenorum defuncti ſunt, eodem ordine, ut ſupra: Demum Monachi profeſſi, ſervata inter eos Sacerdotii dignitate, & Profeſſionis prioritate.

12. Si quando autem contigerit, ut eligatur Vicarius Abbatum, aut Hegumenorum, is locum illius tenebit, cujus vicariam poteſtatem gerit, ut puta Vicarius Abbatis Generalis primum locum ante omnes Hegumenos; & ſic de Vicario Hegumenorum, & Abbatum Provinciarum, atque Monaſteriorum. Reliquorum vero officiorum, ut Secretarii Congregationum antedictarum, Socii Abbatum, vel Hegumenorum, Procuratoris Generalis, aut Provinciæ, ſive Monaſterii & reliquorum, non alia ratio habebitur, quam prioritatis Sacerdotii & Profeſſionis.

CAP. III.

De Abbate Generali,

Abbas Gener. a toto Ordine eligendus,

1. Abbas Generalis cum totius Ordinis curam habere debeat, a toto Ordine in Congregatione Generali eligendus erit. Is autem ex eorum numero eſſe debet, qui diu in Ordine, & laudabiliter vixiſſe perſpecti ſunt; cui proinde nec deſit eximia probitas, nec amor erga Ordinem, nec idonea doctrina, nec ad ſuſtinendum tantum onus animi corporiſque firmitas: qui demum nullum ex iis impedimentis habeat, quæ infra Cap. de electionibus recenſentur.

2. Cum vero canonice electus, & fuerit in ſua dignitate legitime confirmatus, omnimodam poteſtatem habet in Ordine noſtro ad normam Regulæ & Conſtitutionum. Ad ejus itaque auctoritatem pertinet: Primò, Præeſſe toti Ordini, Hegumenis, Abbatibus, & Monachis omnibus, niſi quando in eadem Congregatione Generali de ipſius cauſa pertractandum ſit, ut infra de depoſitionibus Abbatum dicetur: Quæ ſit ejus Auctoritas,

Secundò, in omni Congregatione, etiam Generali, ſuffragium Abbatis Generalis habet prærogativam prælationis & præcedentiæ, ubi ſuffragia fuerint paria.

Tertiò, Per ſe, vel per alium, poteſt præſidere omnibus Congregationibus: viſitare omnia Monaſteria: & quemlibet Monachum de Provincia ad Provinciam, vel de Monaſterio ad Monaſterium transferre, exceptis Hegumenis & Abbatibus, omnibuſque Officialibus, qui in Congregatione Generali, aut Hegumenorum, inſtituti ſunt, quos ab uno loco in alium transferre non poterit, inconſulta Congregatione Hegumenorum.

Quartò, Per ſe, vel per Abbates Provinciæ, aut Monaſteriorum, ad Habitum recipere poteſt, qui ad inſtitutum idonei videbuntur: poteſt etiam eoſdem dimittere, ſi facta probatione minus idonei reperti fuerint.

Quintò, Ab omnibus Abbatibus ſive Provinciarum ſive Monaſteriorum, eorumque Vicariis aut Procuratoribus, cæteriſque Officialibus poteſt rationes exigere, ſibi, vel aliis reddendas, de commiſſo illis officio, aut regimine tum ſpirituali tum temporali.

Sextò, Audire poteſt, ac decidere cauſas omnium Abbatum aut Monachorum, ad ſe appellantium a gravamine Superiorum vel æqualium vel inferiorum.

Septimò, Conſulta Congregatione Hegumenorum, recipere poteſt ad Ordinem omnes Monachos fugitivos ſive apoſtatas, & tam cum illis quam cum aliis Monachis, qui contra Regulam ſive Conſtitutiones quocumque modo peccaverint, miſericorditer diſpenſare ſuper pœnitentiis, ſive partem pœnitentiæ ſive totam etiam remittendo, prout ad eorum ſalutem conducere in Domino judicaverit; Poteſt etiam pœnitentias, quæ ad ſatiſfactionem quorumcumque defectuum convenire videbuntur, injungere, habita ratione perſonarum & aliarum circumſtantiarum, quarum conſideratio ejus charitati, cum prudentia conjunctæ, committitur, ita ut rectitudinem & ſeveritatem cum benignitate & conſuetudine miſceat, eo modo ſe gerendo, ut etiam qui corripiuntur, hoc ipſum agnoſcere faterique compellantur.

Octavò, Poteſt locum & vocem his, qui amiſerunt, reſtituere; & inhabiles habilitare ad officia & gradus, niſi commiſerint tales culpas, aut defectus tales haberent, quorum diſpenſatio per Conſtitutiones Congregationi Generali & Hegumenorum, aut per ſacros Canones Epiſcopo vel Reverendiſſimo Domino Patriarchæ, reſervetur.

Nonò, Poteſt Congregationem Generalem, etiam ante præſcriptum tempus, convocare ex cauſa rationabili; vel poſt exactum terminum differre in aliud tempus uſque ad bien-

Digitized by Google

biennium vel triennium, conſultis tamen Hegumenis, & babita facultate a Reverendiſſimo Domino Patriarcha. Idem dicendum de Congregatione Hegumenorum, quam ipte ſolus convocare poteſt, quoties de rebus agendum eſt, illius auctoritatem exigentibus.

Facultas conſtituendi Procuratorem.

Decimò, poteſt conſtituere & deſtituere, quando videbitur ſibi expedire, Procuratorem apud Sedem Apoſtolicam Romauam, & alterum apud Sedem Antiochenam, qui cauſas Ordinis noſtri nomine ipſius Abbatis Generalis pertractet.

De Vic. Gen. electione, & officio.

Undecimò, poteſt etiam & debet Vicarium ſuum Generalem nominare & eligere, qui ipſius e vivis erepti vel legitime impediti vices gerat, tum in regimine totius Ordinis, tum in Congregatione Hegum:norum, aut etiam Generali, uſque ad novi Abbatis electionem: Is autem Vicarius ſemper debet eſſe primus ex quatuor Hegumenis; Cumque contigerit, Abbatem Generalem, ut ſupra, e vivis decedere aut legitime impediri, tunc Hegumenis ipſis fas eſto, quintum Hegumenum eligendi, qui locum quarti tenebit, cum primus, ut dictum eſt, tamquam Abbatis Generalis Vicarius babendus ſit.

Facult. Abb. Gen., circa res Monaſteriorum:

Duodecimò, penes Abbatem Generalem eſt omnis facultas agendi quoſvis contractus emptionis aut venditionis quorumlibet bonorum temporalium tam mobilium quam immobilium omnium Monaſteriorum in eorumdem utilitatem & bonum. Item, nova ſi offerantur Monaſteria, acceptare ex conſilio Hegumenorum & conſenſu Epiſcopi, ac Reverendiſſimi Domini Patriarchæ. Alienare autem, aut omnino diſſolvere Monaſteria non poterit, ſed tantum ad tempus ſuſpendere, conſtituto prius Oeconomo, idque de eouſenſu Congregationis Hegumenorum. De iis vero, quæ Ordioi noſtro relinquuntur, ſi Dominus certum Monaſterium aut determinatum pium opus non deſignaverit, poterit Abbas Generalis diſponere, prout expedire ad communem Ordinis utilitatem judicaverit.

Conſtitut. interpretandi, diſpenſandi ab earum obſervantia:

Decimotertiò, ſicut ad Abbatem Generalem pertinet, ut Ordinis Conſtitutiones ubique ſervandas curet, ita ad eumdem ſpectat, non modo eaſdem Conſtitutiones interpretari, quando dubium aliquod occurrerit, ſed etiam, ubi opus eſt, in iis, quæ accidunt, ex juſta & legitima cauſa cum aliquibus diſpenſare, Regulæ finem intuendo, qui alius non eſt quam majus Dei obſequium, & illorum, qui hoc Inſtitutum ſuſceperunt, utilitas & profectus. Non eſt autem cenſendum eum diſpenſare, niſi expreſſam Couſtitutionum mentionem faciat, in quibus diſpenſat. Non poteſt tamen Conſtitutiones in Congregatione Generali jam approbatas omnino abrogare aut irritare.

Abſolvendi Monachos a cenſuris;

Decimoquartò, ſicut poteſt Abbas Generalis noſtri Ordinis Monachos ex legitima cauſa vinculis cenſurarum ligare, ita plenam facultatem babet eoſdem abſolvendi ab omnibus cenſuris, contractis poſt ingreſſum Religionis, dummodo caſus non ſint reſervati Epiſcopo aut Reverendiſſimo Domino Patriarchæ, quorum notam apud ſe deſcriptam habebit, ut ſciat limites ſuæ poteſtatis tam quoad abſolutionem a cenſuris, quam quoad diſpenſationem in Irregularitate.

Reſervandi ſibi caſus:

Decimoquintò, poteſt caſus aliquos in toto Ordine ſibi, & Abbatibus Provinciarum aut Monaſteriorum reſervare, a quibus deputati ad audiendas Monachorum confeſſiones, niſi habita ab ipſo aut Abbatibus licentia, abſolvere nequeant. Illos tamen debet, in nota expreſſos, & in Congregatione Hegumenorum approbatos, Monachis ſignificare.

Officia, munia que diſtribuendi:

Decimoſextò, cum Abbas Generalis talenta hominibus noſtri Ordinis donata cognoſcere debeat, officia Magiſtrorum, Prædicatorum, Confeſſariorum, & alia bujuſmodi per ſe diſtribuere poteſt, aut Abbatibus Provinciarum ſive Monaſteriorum diſtribuenda committere. Ad bunc autem finem curet, per Abbates Provinciarum & Monaſteriorum certior reddi de ſtatu omnium Monachorum bis ſaltem in anno: item de numero & qualitatibus Monachorum. Et ſi vero aliis inferioribus Abbatibus ſuam facultatem communicet, poterit tamen approbare vel reſcindere, quod illi fecerint; Et in omnibus, quod videbitur conſtituere, & ſemper ei obedientiam ac reverentiam ab omnibus præſtari opportebit.

Denique poteſt Abbas Generalis omnia & ſingula in toto Ordine facere, quæ Abbates Provinciarum & Monaſteriorum in ſuis Provinciis & Monaſteriis; Et inſuper omnia illa, quæ ei per Conſtitutiones reſervantur.

Quid per eumdem præſtandum.

5. Ut officio ſuo Abbas Generalis rite fungatur, debet: Primò, ſtatim atque electus ſit, literas ad omnia Monaſteria mittere, quibus Monachos ad Regulæ Conſtitutionumque obſervationem ſedulo cohortetur.

Secundò, ſemel quolibet anno Monaſteria omnia, ſaltem viciniora per ſe ipſum, remotiora veru per ſe vel per Vicarium viſitet, adjuncto ei uno ex Monachis maxime idoneis, acceptoque prius ab illis juramento de ſervanda juſtitia & ſecreto Viſitationis, quam poſtea ſubſcriptione propria firmatam, ſigilloque munitam, ad ſe tranſmittant, vel perſonaliter accedentes exhibeant.

Tertiò, habeat apud ſe omnia documenta, quæ ad Ordinem ſpectant: Catalogum itidem omnium Monaſteriorum cum ſuis reditibus & oneribus, & alterum perſonarum omnium, quæ in quovis Monaſterio verſantur, ubi eorum nomina & qualitates ſcribantur, itaut omnia perſpecta habeat, tuteque providere poſſit, quæ ad Gloriam Divinam pertinere judicaverit.

Quartò, reſcribere quidem ad Abbatem, qui ordo tenendus ſit in ſingulis negotiis, rebuſque dubiis in quovis Monaſterio, ad Abbatem Generalem ſpectat; Sed executionem ordinariis Officialibus demandabit, Intelligat itaque rebus univerſalibus ſibi vacandum eſſe, quas ſolus ipſe obire poteſt, ita tamen, ut de gravioribus particularibus certior fieri curet. Non ſolum autem ad res particulares, ut dictum eſt, Miniſtris opus babet, ſed etiam ad univerſales; Quamobrem

Hegumenos frequenter conſulat, eorumque Congregationem in rebus magni momenti ſemper convocet. In eo verò Monaſterio, in quo reſidet, curabit habere apud ſe viros graves, & Inſtituti peritos, quibuſcum conferre de rebus occurrentibus poſſit.

Quintò, a Congregatione Generali eligendum erit Monaſterium, in quo Abbatis Generalis & Hegumenorum ordinaria ſit reſidentia. Ab illo autem, niſi ex legitima cauſa, abeſſe non poterit, nec reſidentiam in aliud Monaſterium transferre, inconſulta Congregatione Hegumenorum, Nullius vero Monaſterii ordinarium regimen per ſe ipſum exercebit Abbas Generalis; ſed ſi contigerit ipſum in aliquo Monaſterio moram trahere, quod Abbate Ordinario deſtitutum ſit, illud per ſubſtitutum Vicarium regere poterit uſque ad novi Abbatis electionem, in Congregatione Hegumenorum vel Generali faciendam. Et ſicut ipſe non debet Abbates ordinarios a regimine Monaſteriorum impedire, aut in illo ſeſe immiſcere; ita Abbates ordinarii debent reverentiam & obedientiam Generali Abbati in ſuis Monaſteriis commoranti exhibere, nihilque ipſo inconſulto agere.

Sextò, ab omni faſtu & pompa abſtineat tam intra Monaſterii ſepta, quam extra; nec præter unum aut duos ſocios ſecum habeat, cum e Monaſterio egreditur, niſi aliud neceſſitas ſuadeat.

Septimò, Monachos in ſuis gravaminibus ad ſe recurrentes benigne excipiat & patienter audiat. Caveat tamen, ne inde anſam accipiant Superiores contemnendi; ſed potius curam omnem adhibeat, ut ſubditi Superioribus amorem ac reverentiam exhibeant.

Octavò, ſi contingat aliquid a Summo Pontifice, ſive a Reverendiſſimo Patriarcha decerni circa Monachos noſtros, curet illud diligenter promulgari & obſervari. Utriuſque etiam favorem & protectionem Ordini noſtro conciliari ſtudeat; Quod idem præſtet cum Epiſcopis locorum ordinariis, atque Magiſtratibus laicis, in quorum ditione Monaſteria noſtra ſita ſunt.

CAP. IV.

De Hegumenis.

Hegumenorum quod ſit officium.

1. Hegumeni quatuor in Congregatione Generali eligendi ſunt, qui Abbatem Generalem in gubernatione totius Ordinis adiuvent. Ad Hegumenorum vero auctoritatem pertinet: Primo, ut in omni Congregatione, & extra Congregationem primum locum post Abbatem Generalem teneant.

Secundò, in omnibus negotiis decidendis ad ſuam, & ad Generalem Congregationem devolutis, ſententiam definitivam poſt Abbatem Generalem ferunt.

Tertiò, unà cum Abbate Generali omnes Abbates, tum Provinciarum tum Monaſteriorum conſtituunt; &, ſi opus fuerit, deſtituunt, vel loco Abbatum defunctorum alios ſubſtituunt: Idem dicendum, ſi quis Hegumenorum obierit; poſſunt enim ejus loco alium eligere cum Abbate Generali.

Quartò, cum eodem Abbate Generali, aut eo e vivis erepto, vel legitime impedito, ſoli poſſunt quintum Hegumenum eligere, qui locum quarti teneat in eo caſu, quo primus Hegumenus, tamquam Vicarius, Abbate Generali legitime impedito aut defuncto, toti Ordini præeſſe debebit uſque ad novi Abbatis Generalis electionem; quam, ſi expedire viſum fuerit, poſſunt etiam differre, donec triennium expleatur, quo generalis Congregatio convocanda erit. Sic etiam poſſunt Vicarium Hegumeni deputare, ſi contigerit illum ex legitima cauſa ab officii ſui executione impediri.

Quintò, poſſunt Generalem Congregationem convocare, quando Abbas Generalis in eos caſus inciderit, ob quos de ejus publica reprehentione, aut ab officii ſuſpenſione aut etiam depoſitione agendum eſſet; modo tamen conveniant ſuffragia trium aliorum Abbatum, quos in tali caſu convocare debent, & tunc ſuffragia majora prævalebunt.

Sextò, omnia & ſingula facere poſſunt, quæ ipſis per Conſtitutiones reſervantur.

Curare debent Hegumeni, ut cum Abbate Generali perfectam concordiam & obedientiam ſervent; Idque tum factis tum verbis oſtendant, auctoritatem ipſius apud omnes non ſolum conſervando, ſed omnibus etiam, quibus poterunt, modis augendo. Ipſi vero inter ſe in ſententiis ferendis conſentiant, alterque alterum honore præveniant. Si autem contigerit, aliquem eorum in Congregatione ſingularis eſſe ſententiæ, nemo ab illo ullam averſionem habeat vel oſtendat. Quæ vero in Congregatione propoſita aut dicta ſunt, nemo illorum revelet, aut aliis indicet, ſub pœna ad libitum Congregationis Hegumenorum. Quæ demum definientur, ea per Secretarium deſcripta, ſigilliſque Abbatis Generalis & uniuſcujuſque Hegumenorum, manuſque eorum ſubſcriptione firmata, cum opus eſſe judicaverint, promulgabuntur. Exemplar autem eodem modo firmatum & ſubſcriptum in Archivio Ordinis conſervabitur.

Eorum reſidentia.

Ordinaria Hegumenorum reſidentia, quandocumque fieri poteſt, unà cum Abbate Generali erit in Monaſterio per Congregationem generalem deputando, a quo inconſulta Congregatione Hegumenorum, nemo illorum poterit abeſſe; neque ordinarium alicujus Monaſterii regimen exercere. Quod ſi contigerit quempiam eorum ex legitima cauſa, in eadem Hegumenorum Congregatione probanda, ad Monaſterii regimen ſive viſitationem deputari, in quo officio ultra ſex menſes verſari debeat, tunc Vicarius ei ab eadem Hegumenorum Congregatione ſubſtituendus erit, qui vices ipſius, & auctoritatem gerat, ut ſcilicet numerus quatuor Hegumenorum, Abbati Generali Aſſiſtentium, nunquam minuatur.

CAP. V.

Digitized by Google

CAP. V.

De Abbate Provinciæ.

1. Abbas Provinciæ in Congregatione Hegumenorum eligatur ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, cujus auctoritas terminis ſuæ Provinciæ includitur. Provinciæ autem, earumque Abbatum reſidentia in Congregatione generali deſignetur. Ejuſdem Congregationis arbitrio erit hujuſmodi Abbates inſtituere, ubi neceſſarii ſunt; vel deſtituere, ubi illos ſupervacaneos eſſe judicaverit.

Abbatis Provinciæ munus.

2. Singulis annis debet Monaſteria Provinciæ ſuæ viſitare per ſe ipſum, vel, ſi impedimentum legitimum occurrerit, per Vicarium, ut ſupra de Abbate Generali dictum eſt. Et viſitationis decreta, ſigillo ſuo, manuſque ſubſcriptione firmata, ad Abbatem Generalem tranſmittere.

3. Bis quolibet anno ad eumdem Abbatem Generalem ſcribat de ſtatu Monaſteriorum ſuæ Provinciæ, deque numero & qualitate Monachorum.

4. Non poteſt eſſe Abbas ordinarius illius Monaſterii, neque debet ingerere ſe in regimine immediato illius Monaſterii, ubi reſidet; ſed illud liberum & abſolutum proprio Abbati relinquere, qui tamen in omnibus primum locum Abbati Provinciæ tribuat, nihilque magni momenti eo inconſulto ſuſcipiat, & præcipienti pareat.

Quæ ſint ejus facultates, & quibus terminis circumſcriptæ.

5. Poteſt Monachos de uno Monaſterio in aliud ejuſdem ſuæ Provinciæ ex cauſa rationabili, prout in Domino expedire judicaverit, pro reſidentia mittere vel transferre, etiam ſine conſenſu Abbatis utriuſque Monaſterii, ita tamen, ut de hac Monachorum miſſione vel tranſlatione literas patentes ſuo ſigillo, manuſque ſubſcriptione munitas, conficiat. Non poteſt autem Monachos ſibi ſubjectos ad Monaſteria diverſæ Provinciæ pro reſidentia mittere vel transferre, niſi de conſenſu Abbatis Generalis. Sed pro negotiis, aut neceſſitatibus Provinciæ ſuæ, vel alicujus Monaſterii ſibi ſubjecti, poteſt Monachos de ſua Provincia ad aliam mittere cum literis teſtimonialibus, in quibus cauſam ſignificet, tempuſque reverſionis limitet.

6. Monachos Provinciæ ſuæ neque ſuſpendere neque excommunicare poteſt, aut caſum aliquem ſibi in confeſſione reſervare ſine Abbatis Generalis licentia; ſed eos regere & judicare debet ex præſcripto Regulæ & Conſtitutionum, in quibus diſpenſare nequit, eodem Abbate Generali inconſulto.

CAP. VI.

De Abbate Monaſterii.

1. Abbas Monaſterii eligitur in Congregatione Hegumenorum ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, a quibus etiam non expleto triennio ob legitimam cauſam ab officio ſuſpendi aut deponi poterit.

2. Antequam officio ſuo fungatur, literas præfecturæ oſtendat Monachis, eaſque in publico loco legi faciat. Et, ſi Abbas Provinciæ in eodem Monaſterio verſetur, illi eas præſentet, vel earum exemplar ſigillo Monaſterii munitum ad illum mittat, ſi abſens fuerit. Poſtquam vero literæ Congregationis Hegumenorum lectæ fuerint, Monachi omnes coram eo genuflectant, ejuſque tamquam Abbatis benedictionem poſcant. Ipſe vero a prædeceſſore ſuo, vel Vicario ejus Monaſterii, ſigillum, & inventaria rerum omnium recipiat, præſente Monaſterii Congregatione, & in Cellam Abbati deſtinatam ſecedat.

3. Domeſtica miniſteria ſtatim diſtribuat, Officiales eligens vel confirmans, quos in Domino idoneos judicaverit (exceptis quibuſdam, quorum electio ad Abbatem Generalem pertinet), & ſuas cuique regulas tradens. Ac primo Vicarium ſuum conſtituat: deinde Oeconomum ſeu Procuratorem Monaſterii: Mox alios Officiales juxta indigentiam & conſuetudinem Cænobii; Eoſque identidem viſitet, & prout in Domino viſum fuerit convenire, vel in eiſdem miniſteriis detineat, vel ab eis removeat: Quod de reliquis Officialibus intelligendum eſt, præter Vicarium & Oeconomum; hos enim removere nequit, niſi ex conſilio Congregationis Monachorum. Quia vero officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, non facile mutari debebunt: Et in hoc mutationis Officialium negotio vitium inconſtantiæ omnino vitandum eſt.

Abbatis Monaſterii munus.

4. Non poteſt Monachos de Monaſterio, cui præeſt, in aliud transferre; ſed, ſi neceſſe fuerit, conſulat prius Abbatem Provinciæ, aut Abbatem Generalem. Pro negotiis vero Monaſterii ſui poteſt Monachum ad aliud Monaſterium mittere cum literis teſtimonialibus Congregationis Monachorum, in quibus cauſam ſignificet, & tempus reverſionis definiat. Item non poteſt Monachos Monaſterii ſui ſuſpendere vel excommunicare, vel caſum aliquem in confeſſione ſibi reſervare, inconſulto Abbate generali.

5. Semel ſaltem in anno viſitet poſſeſſiones & bona Monaſterii: Et quolibet menſe ab Oeconomo rationem accepti & expenſi præſente Vicario exigat, ut totius Monaſterii adminiſtrationis ratio ipſi conſtet, quam reddere debet unoquoque anno, ſemel quidem Abbati Generali, bis autem Abbati Provinciæ. Ut vero nihil ex bonis Monaſterii depereat, debet infra ſex menſes ſuæ præfecturæ conficere Inventarium authenticum omnium rerum, quæ ad illud Cænobium pertinent, tam mobilium quam immobilium: Ejuſque inventarii duo deſcribantur exempla, quorum alterum maneat in Archivio Monaſterii ſub duabus clavibus, in quo etiam reponantur omnes ſcripturæ ad idem Monaſterium ſpectantes; alterum tranſmittatur ad Abbatem Provinciæ, vel ad Abbatem Generalem. Dictæ autem claves ſint altera penes ipſum Abbatem aut ejus Vicarium, & altera apud Oeconomum. Sub iiſdem clavibus reponantur reditus Monaſterii, itaut inde ne poſſit extrahi, & nihil magni momenti expendi ſine Abbatis ſeu Vicarii, & Oeconomi notitia.

Digitized by Google

6. Præter Congregationem Monachorum, quæ ſaltem unoquoque menſe fieri debet, alternis hebdomadis cum ſuis Conſultoribus conveniat (niſi pro re nata aliquid extraordinariè conſultandum eſſet) deque occurrentibus negotiis cum illis agat; & quanquam iis auditis, penes ipſum ſit de ſingulis ſtatuendi facultas, Conſultores tamen benigne audiat, & præcipue eum, cui Monitoris officium commiſſum eſt.

7. Præcepta, Edicta, & literas Superiorum diligenter legat & exequatur. Habeatque librum, in quo ſcribantur viſitationes Monaſterii ab Abbate Generali, aut Proviuciæ factæ, & ordinationes illorum alicujus momenti: legat etiam eas, quas Prædeceſſor ſuus adnotaverit; diſtinguat tamen perpetuas ab iis, quæ ad tempus datæ fuerunt. Inſtitutum, quod in regimine Monaſterii tenere debet, cognoſcat tum ex lectione Regularum tam communium quam ſui officii, & aliorum, qui ſub ejus cura ſunt, tum ex obſervatione conſuetudinum receptarum, & execution ordiuationum Superiorum, ac demum in rebus dubiis ex recurſu ad Superiores.

8. Sit ſulicitus, ne Vicarius, Oeconomus, & reliqui Officiales ſuo deſint officio. Item curet, ut ordo, pax, unio, & conformitas ſervetur a Mnnachis in Cella, in Choro, in Refectorio, & ubicumque locorum. Quare per ſe ipſum vel per Vicarium viſitet Chorum, Officinas, & Monachorum Cellas; Portam Monaſterii claudi faclat bora competenti, claveſque ſibi vel Vicario tradi: Diſcurſus, & vagationes Monachorum, & maxime juniorum, compeſcat: Jurgia & contentiones inter eos ortas componat: nec permittat in Monaſterio eſſe arma, vel inſtrumenta muſica, aut libros vanos.

9. Ordinarias tantum pœnitentias delinquentibus imponere debet, quæ in Conſtitutionibus præſcriptæ ſunt. Delegare autem poterit Vicario, ut eas ipſe præſcribat, vel legi in Refectorio præcipiat.

10. In iis, quæ ad victum, veſtitum, habitationem, & alia neceſſaria pertineot, curet, ut quamvis ſit, in quo virtus & ſui abnegatio probetur; non deſit tamen, quo ſuſtentetur natura, habita ratione perſonarum ſecundum Deum. Ægrotorum habeatur cura magna tam in victus ratione quam in cæteris. Hoſpites tum ſæculares tum Religioſi benigne ſuſcipiantur & pertractentur. Si cui particulari quidpiam, ad potum vel cibum pertinens ab externo aliquo mittatur, id in communem uſum accipiatur & diſpenſetur.

11. Depoſitum pecuniæ nullum prorſus admittat, aliarum vero rerum nonniſi cautiſſime; dummodo ſine magna offenſione id denegari non poſſit.

12. Lites fugiendæ, nec ullam inconſulto Abbate Generali aut Provinciæ, vel ſi abſentes fuerint, & urgeat neceſſitas, inconſulta Monachorum Congregatione intentet: aut intentata, reſpondeat.

13. Si faciendæ ſint expenſæ extraordinariæ, vel fabrica magni momenti, vel Monaſterium ære alieno gravandum eſt, habita prius Mouachorum Congregatione, eorumque potiori parte annuente, rem ad Abbatem Generalem deferat.

14. Etſi proprium Abbatis officium eſt Monaſterium ſibi commiſſum diligenter gubernare, neque is propter aliud quidpiam huic muneri deeſſe debet; ſi quando tamen per officii ſui occupationem licebit, concionari, & confeſſiones audire poterit.

15. Tam Abbas quam omnes alii Sacerdotes aliquando intra annum officium vel officia eorum, qui Monaſterio inſerviunt, ad tempus aliquod obibunt ad exercitium religioſæ humilitatis & mortificationis.

CAP. VII.

De Vicario.

1. Vicarius eligitur ab Abbate Monaſterii, ejuſque officium tandiu durat, quandiu officium Abbatis; nec ab eo removeri debet, niſi de conſenſu Congregatinnis Monachorum. Ejus autem locus ſit primus poſt Abbatem, & poſt eos, qui Abbatis Generalis, vel Hegumenorum officio functi ſunt.

2. Munus præcipuum Vicarii eſt, Abbatem juvare in iis, quæ in genere vel in particulari ei commendabit: nec diſpenſandi aut mutandi aut quidquam faciendi, niſi ex ejuſdem præſcripto, facultatem habebit.

3. Abſente Abbate omnia facere poterit, quæ ipſe Abbas ſecundum Regulam, Conſtitutiones, & conſuetudines approbatas ſui Monaſterii. Si vero aliquid extraordinarium acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Abbas expectari nequeat, id expedire poterit Vicarius, auditis Conſultoribus, ſtatimque redeunti Abbati referat. Præſenti vero Abbate, ea tantum juriſdictione utetur, quæ ſibi fuerit commiſſa.

4. Officiales viſitet, quoties opus fuerit, obſervando, quomodo ſuum quiſque officium exequatur. Freqnenter etiam adeat Cellas, & alia loca Monaſterii, ut Domus munda ſit, & omnia ubique decenter ſuis locis compoſita, ac prætertim in iis, quæ ab externis videri ſolent. Noctibus ſingulis Portas Monaſterii videat, an bene clauſæ ſint, & Cellas Monachorum viſitet, ne quis extra cubiculum vagetur. Obſervet etiam crebro, num aliquid deſit ex neceſſariis, aut abundet Monachis. Eorumque curam potiſſimum habeat, qui in corporis cura minorem de ſe ipſis ſolicitudinem geruut; rationemque de rebus omnibus Monaſterii, quas viderit, aut executus fuerit, Abbati, quoties opus fuerit, reddat & referat. Redigatque iu memoriam, quæ neceſſaria Monaſterio judicabit, ut de emendis rebus ad victum & veſtitum neceſſariis, & Fratrum nimio aut exiguo labore, de ſanitate & ſimilibus.

5. Horis omnibus Divinis nocturnis & diurnis, atque Sacræ Liturgiæ, perſonaliter interſit, & obſervet, an omnes adſint, & an die ſtatuto ad Confeſſionem & Commnnionem accedant, aut Miſſam celebrent. Item notet, an conſtitutis horis in Refectorio conveniant, aut e Monaſterio egrediantur, ſive ad illud regrediantur, an e lecto ſurgant, aut

cubitum

enbitum esnt. Defectus denique omnes, ſi quos in Monaſterio animadverterit, vel aliunde intelleaerit, & quæcumque alia ad bonam gubernationem ſibi occurrerint, Abbati referat.

6. Singulis hebdomadis diſponat officia Monaſterii, tabulaſque conficiat. Miniſtrorum Chori & Eccleſiæ, horaſque Miſſarum inter Sacerdotes diſtribuat; quam quidem tabnlam, ab Abbate approbatam, io loco patenti exponat, aut in Refectoriu legendam curet. Ipſe vero ſibi bebdomadam tam in Choro quam in Miſſis caneodis, ſicut & reliquis Frstribus, tribuat.

C A P. VIII.

De Oeconomo, ſeu Procuratore Monaſterii.

1. Oeconomus ſive Procurator ab Abbate Monaſterii conſtituitur: Ejuſque officium eſt, res temporales Monaſterii curare & adminiſtrare, omniaque tempeſtive providere, quibus Mouachi indigeot.

2. In primis igitur noſſe debet bona omnia Mooaſterii tam mobilia quam immobilia, Agros, Vineas, Prata, Oliveta, Greges ovium, & bis ſimilia: Quorum inventarium penes ſe babebit, quæque ſæpe cum ſocio viſitare debebit, ne quid detrimenti ex ipſius negligentia capiant.

3. Proventus quoſcumque Mnnaſterii, & eleemoſynas, quas ipſum Abbas eaigere jubebit, exigat & recipist. Syngrapbas vero ſolutionis, qnando opus fuerit, ipſe dabit ſubſcriptas ab Abbate, aut a ſe ea illius commiſſione. Utque id facilius aſſequatur, proventus omnes & tempora, quibus colligendi ſunt, in peculiari libro ſcribat; Et ſeorſim etiam quaſcumque res aut pecunias ea fructibus Mooaſterii perceperit, addito, a quibus, & quando eæ provenerint: Eleemoſynæ autem alio in libro ſcribantur.

4. Singulis menſibus dati & accepti rationem Abbati reddat: debitaque & credita Monaſterii iodicabit, quo ipſe ſtatum Monaſterii prorſus intelligat: nunquam vero Oeconomus debita contrahat ſine eapreſſa Abbatis licentia. Viciſſim ſingulis meuſibns eaigat rationem ab Officialibus Villarum, Prædiorum, Pecorum, & ſimilium.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, ſi alicujus momenti fuerit, judicio Abbatis in arca reponatur ad id deſignata. Hujus Abbas clavem nnam, & ipſe Oeconomus alteram diverſam cuſtodiat. In eadem liber aſſervabitur, in quo ſcribetur pecuniæ ſumma, tam ejus, quæ inſertur, quam ejus, quæ effertur. Si quando autem cogeute aliqua neceſſitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominus accepti & eapenſi ſumma in eodem libro ſtatim ſcribatur. Quotieſcumque vero ea arca pecnniam accipiet, ejus ſummam, & diem in libro ſuarum rationum adſcribat; in alia vero libri parte expenſi ratio conſtet.

6. Diligenti cura aſſervabit in Archivio, ad boc deſignato, Inſtrumenta originalia, quibus conſtat de jure eorum, quæ a Monaſterio poſſidentur: Chirographa, Syngraphas, Inventaria, & alia hujuſmodi: Et Archivii quidem claveni unam ipſe habeat, Abbas vero alteram diverſam.

7. Advertat, num ea, quæ a Monaſterio poſſidentur, reparatiooe indigeant, ut ad Abbstem referat. Si quid autem vendendum videretur, eodem iuconſulto ne faciat.

8. Curet, ut res omnes, præcipue din duraturæ, tempeſtive & quamopportune emantur, ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare. Caveat etiam, ne, dum uimium pecuniæ parcit, non bonas aut inſalubres res emat. Videat autem, num ea, quæ empta ſunt, illæſa conſerventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conſervari aut eapendi, Abbatem aut Vicarium admoneat.

9. Emptori pecunias ad quotidianos ſumptus ſubminiſtrabit, a quo ſingulis diebus expenſarum exigat rationem ex Codice; ſummam vero iu librum ſuum ipſe referet. Emptor vero, quid empturus ſit, ab Abbate ſeu ejus Vicario intelliget: reſque emptas Cellerario tradat, ſive in Cellario reponendas, ſive Coquo committendas.

10. Cum eatraneis contra decentiam ſtatus monaſtici negotiari non præſumat.

11. Curet, ut ſæculares tam in Monaſterio quam in prædiis ejus ſervientes, honeſte & cbriſtiane vivant: Cogat omnes in diebus Feſtis & Dominicis, Sacræ Liturgiæ & Divinis Officiis interſint, & in Feſtis ſolemnioribus ſacramenta Confeſſionis & Communiouis frequentent: Mercedem itidem debitam ſuo tempore iis perſolvat: Querelas eorum libenter audiat, caſus vero uuoqnam ſiue Abbate judicet; neque eos inſolitis pœnis & oneribus aggravet, neque plus uni quam alteri eorum faveat. Quando vero aliquis eorum dimittendus ſit, id faciat cum omni charitate, & cum plena ejus ſatisfactione quo ad debitum ſtipendium.

12. Ita demum Oeconomus rerum temporalium ſolicitudinem gerat, nt a Monaſticæ vitæ perfectione animum non relaaet. Quare orationem, jejunium, cæteraſque religioſi Inſtituti diſciplinas, quoad fieri poterit, non ſecus atque reliqui Monachi colere debebit: Sæculares vero, quibuſcum converſatur, verbo & eaemplo ædificare ſtudeat.

13. Sicut ad Abbates Mouaſteriorum pertinet, res temporales ſibi commiſſas per Oeconomos curare: Ita poterit Abbas Generalis, ſi id eapedire cognoverit, conſtituere Oeconomum Generalem, qui illum in conſervaudis bonis temporalibus totius Ordinis opportune adjuvet.

C A P. IX.

De Conſultoribus.

1. Abbas ſuos babeat Conſultores tres ſaltem Monachos ſenes, & in Religioſa perfectione exercitatos, quorum conſilio & relatione adjutus melius & facilius gubernare poſſit.

2. Qui huic muneri deputabuntur, ſint ama-

amatores boni communis, illudque in omnibus conſultationibus præ oculis habeant.

3. Cum Abbas illis auditis aliquid ſtatuerit, judicium ſuum illius judicio ſubmittent. Neque extra conſultationem, aut quid ſtatutum fuerit, ſibi diſplicere: aut ſe in alia fuiſſe ſententia, ſignificabunt, ſed laudent potius Abbatis conſilium apud alios, atque tucantur. Quod ſi ob rei gravitatem ad Abbatem Generalem id eſſe deferendum judicarent, re mature conſiderata, & oratione præmiſſa,faciant.

4. Si quid tamen in mentem venerit, quod ad commune bonum, vel alicujus perſonæ particularis utilitatem pertineat, poterunt id Abbati proponere.

5. Si quid circa victum, veſtitum, labores, & occupationes Monachorum, aut circa gubernationem Abbatis, moderandum, augeodum vel mutandum cenſerent, illum præmiſſa oratione admonendum curent: quod per Admonitorem faciant.

6. Si quis cum eis de difficultate aliqua ſua aut perturbatione agat, ita eum ſuis monitis & conſilio juvare ſtudeant, ut ſemper, quantum poſſint, exiſtimationem Abbatis tueantur.

7. Ita ſuum munus exequantur, ut nullam gubernationis partem ſibi aſſumant: atque ea ſubmiſſione ſe gerant, ut cæteris obedientiæ exemplum præbeant.

8. Singuli Conſultores bis in anno ad Abbatem Generalem, aut Provinciæ, de ſtatu Monaſterii, & ſi quid eſſet corrigendum aut mutandum,eidem exponant; atque hæ literæ, a Seniore inter eos obſignatæ,mittantur.

9. In Monaſteriis frequentioribus poterit unus ex Conſultoribus deſignari ab ipſo Abbate, qui Admonitoris nomen habebit: Ejuſque officium erit, admonere Abbatem de iis, quæ Conſultores ei dicenda judicaverint. De aliis vero, quæ ſive ipſi in mentem venerint, ſive ab aliis Monachis ſuggerentur, non facile eum admonebit; ſed de iis dumtaxat, quæ non levis momenti poſt orationem eſſe cenſuerit, ſive ad officium Abbatis pertinebunt; Et quorum Abbatem admonuerit, meminerit, ea tacitus apud ſe ſervare.

CAP. X.

De Prædicatoribus.

1. Eligantur ab Abbate Generali, vel ab Abbate Provinciæ,in ſingulis Monaſteriis duo ſaltem graves, & docti Monachi, qui admittendos ad Prædicationem Verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones, etiam ipſorum Monachorum, ac Magiſtros publicos, & promovendos ad quoſcumque Ordines, diligenter ſimul examinent, antequam probentur, & ad hujuſmodi miniſteria vel Ordines admittantur.

2. Qui ad Prædicationis officium admiſſi ſunt, debent primo Sacram Scripturam ſemper præ manibus habere,legere,&,quoad fieri poterit, quotidie aliquid memoriæ mandare. Legant etiam expoſitiones Patrum in utrumque Teſtamentum, Vitas Sanctorum, Hiſtoriam Eccleſiaſticam, opera aſcetica Patrum, conciones, homilias doctorum Virorum, & alia ſimilia, quibus evolvendis reſiduum temporis, quod ab Officio Divino, aliiſque ſpiritualibus & corporalibus exercitiis remanſerit, impendant. Deinde nunquam ſine præparatione concionem faciant, ſed illam prius ſcripturæ commendent, & ſedulo memoriæ tradant,

3. Extra Monaſterium nemini Monachorum fas erit concionari, aut docere, aut confeſſiones audire, ſine expreſſa Epiſcopi Ordinarii licentia. Cum vero ad aliquod Oppidum vocati fuerint, dabunt operam, ut primo Epiſcopi Chorepiſcopi aut Parochi benevolentiam ſibi comparent, deinde caveant diſcurſum per domos, ſed in ædes alicujus pii & exemplaris Eccleſiaſtici ſe recipiant, ibique paupertatem religioſam in cibo, potu, & cæteris omnibus ſervent, modeſtiæ & gravitati conjunctam.

4. Media autem ſpiritualia, quibus juxta noſtrum Inſtitutum, & Abbatis beneplacitum uti poterunt, hæc fere ſunt: Miniſterium Verbi Dei in prædicationibus, privatiſque exhortationibus & colloquiis: Sacramentorum Confeſſionis & Euchariſtiæ adminiſtratio: Exercitiorum Spiritualium traditio: Diſſidentium reconciliatio: Caſuum Conſcientiæ & ſacrorum Rituum ad Eccleſiaſticos privata explicatio: Chriſtianæ Doctrinæ ad Pueros, alioſque rudes publica declaratio.

CAP. XI.

De Præfecto Rerum Spiritualium.

1. In omnibus Monaſteriis deſignandus erit Præfectus rerum Spiritualium, cujus munus ſit, confeſſiones Monachorum excipere, eorumque profectum in ſpiritu promovere.

2. Cognitionem itaque Inſtituti habeat, & zelum boni progreſſus Fratrum, quem procurare debet verbo & exemplo. Amabilem præterea ſe eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque ſua omnia detegant, & ab eo conſolationem & auxilium ſperent in Domino.

3. Inſtruat Monachos privatim ſecundum uniuſcujuſque captum, præſertim, ut puram intentionem divini ſervitii habeant, & familiaritatem cum Deo in ſpiritualibus devotionis exercitiis.

4. Petat, quem procedendi modum in oratione habeant: & an contra ſuos defectus examen particulare obſervent: & an contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant: & in ſolidis virtutibus acquirendis, præſertim obedientia, amore Dei & proximi, quibus utantur mediis: & de pœnitentiis & aliis pietatis exercitationibus.

5. Verſatum eum oportet eſſe in lectione librorum ſpiritualium, & unicuique decernat tempus & modum cum fructu eos legendi.

6. Peculiarem curam habeat conſolandi afflictos, & tepidos exhortandi, remedia pro cujuſque neceſſitate adhibendo, qualia ſunt frequen-

frequentius Confeſſionis & Euchariſtiæ Sacramenta obire: plus temporis orationi impendere: plus aliquid pœnitentiæ aſſumere: libros aliquos ſpirituales legere, & ſimilia. Præcipuam vero curam adhibeat circa Monachos Laicos, novos præſertim & infirmiores, ut quieti ſint, & ſorte Marthæ contenti; dirigatque eos, ubi opus fuerit. Præter eos vero, quos ſatis inſtructos Abbas judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mentem non differat. Sæpe vero conſideret, quem fructum bonorum operum ex oratione & meditatione, & ex reliquis rebus ſpiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

7. In his omnibus videat, ne ordo unicuique præſcriptus impediatur, niſi cum Abbas aliter judicaverit.

8. Curam habeat Novitiorum, ſi qui in Monaſterio fuerint, niſi ab Abbate aliunde proſpectum ſit: Et erga eos obſervare ſtudeat, quæ juxta regulas Magiſtri Novitiorum obſervari commode poterunt.

9. Confeſſiones Monachorum audiet: Et ſi Abbas judicaverit, eidem alium vel alios adjungere, poterit; non autem plures quam quatuor, & quidem in frequentioribus Monaſteriis tantùm.

CAP. XII.

De Præfectu Eccleſiæ.

1. Præfectus Eccleſiæ ab Abbate conſtituitur, cujus officium eſt res Eccleſiæ & Chori cuſtodire & curare, ut Divina Officia ſuo tempore decenter ac debite fiant.

2. In primis habebit Inventarium rerum omnium, ad Eccleſiam & Chorum ſpectantium, tam in libris quam in ſacris Veſtibus & Vaſis, aliiſque, cujus Inventarii duo exempla erunt, alterum penes ipſum, alterum in Archivio Monaſterii, in quo ſcripturæ & inſtrumenta aſſervantur. Et quando novus Eccleſiæ Præfectus inſtituitur, coram Abbate & Oeconomo rationem rerum omnium juxtà inventarium exiget a Prædeceſſore.

3. Librum etiam habeat dati & accepti pro Eccleſiæ expenſis, ut rationem Abbati unoquoque menſe reddere poſſit.

4. Eleemoſynas quocumque modo obvenientes, & pecunias pro manutentione Eccleſiæ collectas, apud Oeconomum deponat, ut in arca reponantur, cujus clavem unam habeat Abbas, alteram ipſe Oeconomus. Quæ vero pro Miſſis celebrandis oblatæ fuerint, diligenter deſcribat in tabella Sacriſtiæ, ut Miſſæ dicantur ſecundum intentionem Benefactorum: & notetur in libro, quo die, & a quo Sacerdote earumdem oneri fuerit ſatisfactum.

5. Satagat, ut neceſſaria ad divinum cultum non deſint, ut Altaria ſint munda & bene præparata, atque ut vaſa Sacra, ornamenta, libri, & cætera omnia in ſuis locis apte reponantur & conſerventur. Panni omnes linei ſemper mundi ſerventur, & ſeparatim corporalia & purificatoria laventur. Sæpe etiam res pretioſiores viſitet, ne aut ledantur aut amittantur: Templi, paramentorum, librorum, inſtaurationes curet, ſicut ab Abbate fuerit præſcriptum. Nihil vero eorum extrahere e Monaſterio, aut cuipiam alteri Eccleſiæ vel Monaſterio, etiam noſtræ Congregationis, commodare poterit ſine Congregationis Monachorum licentia.

6. Det operam, ut nullo modo lumen deſit ante Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, neque interdiu neque noctu, ubi illud aſſervari contigerit. Oleum Sanctum, ut oportet, aſſervatum, ſingulis annis renovandum curet; Et Sanctorum Reliquias in Vaſculo, ad id deputato, decenter cuſtodiat. Si quando autem devotionis cauſa oſtendendæ erunt, duo cerei accendantur.

7. Curet, ut hoſtiæ mundæ ſint, & in vaſe decenti repoſitæ: Item vinum, quod ad Sacrificium paratur, ſit bonum & merum, eoque ipſo die hauſtum: Similiter & aqua & ampullæ ſint mundæ, & thuribula identidem a fulgine extergat.

8. Qualibet hebdomada Catalogum conficiat, quo dies Feſti ac jejuniorum proximæ hebdomadæ deſcribantur, & horæ Miſſarum inter Sacerdotes diſtribuantur: Vices quoque Hebdomadariorum Miniſtrorumque tam in Divinis Officiis quam in Miſſa ſolemni celebranda notentur. Eum porro Catalogum, ab Abbate ſeu ejus Vicario approbatum, in loco patenti affigat, aut in Refectorio recitandum curet in prandio ſabbati. Det autem operam, ne plura ſimul Sacra inchoentur, ſed commode omnia ſuis ſpatiis diſtinguantur; Curamque gerat Miſſarum perpetuarum, quæ pro Benefactoribus annuatim celebrandæ ſunt, eaſque referat in tabellam, quæ appendenda erit in Sacriſtia; ubi & in alia tabella notari debent Caſus Superioribus reſervati: Et Indulgentiæ, ſi quæ ſint conceſſæ.

9. Ante Miſſas & Pſalmodiam Chori, ſigna ipſe pulſabit: Quod etiam faciet, cum primum quis ex Fratribus vita functus fuerit, ut omnes ejus animam commendent: Lumina tam in Choro quam in Dormitorio Fratrum accendet.

10. Per ſe vel per alium, ab Abbate deſignatum, promovendos ad Sacerdotium inſtrui curet, & videat, an omnes obſervent ſtatutas cœremonias. Si quem defectum animadverterit, ad Abbatem referat, vel ipſe emendet. Notet etiam qualibet die nomina Sacerdotum celebrantium, ut id Abbati aut Vicario referat.

11. Externos Sacerdotes ad Sacrum faciendum non admittat, niſi intelligat, eos a legitimis Superioribus habere facultatem: cujus teſtes Ordinarii literas cum ii exhibuerint, humaniſſime illos excipiet, & diſtinctis etiam pro uniuſcujuſque dignitate paramentis indui curet. Sæculares quoque ad Eccleſiam noſtram adventantes benigne tractet.

12. Habeat ſibi ſubjectum æditum Monachum, maxime in frequentioribus Monaſteriis, cui vices ſuas in rebus minoris momenti committet, dum ipſe in gravioribus occupatur.

CAP.

C A P. XIII.

De Præfecto Bibliothecæ.

1. In majoribus Monaſteriis deſignandus erit Monachus Sacerdos, qui librorum curam habeat.

2. Omnium itaque librorum Monaſterii Catalogum deſcribat; utque libri unius Monaſterii ab aliis diſtinguantur, in primo cujuſvis libri folio hæc verba notet; *Hic liber eſt Monaſterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani*.

3. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam Monachorum dabit ſine Abbatis licentia, neque externo cuiquam ſine licentia Congregationis Monachorum; & advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, ſe inſcio accipiat. Fratres autem, quibus librum aliquem tradet, propria manu ſcribant in Codice, quo die & quem librum acceperint; Cumque illum reſtituerint, notam deleant, aut e regione reſtitutio eius notetur. Quod ſi externis librum ex licentia, ut ſupra, dederit, ipſe Bibliothecarius in Codice notabit diem, perſonam, & tempus, quo liber ſit reſtituendus.

4. Monachos ad Bibliothecam non admittat ſine licentia; multo minus externos.

5. Abbatem moneat, ſi quos libros pro Monaſterio neceſſe ſit comparare. Nullum autem librum donare, vendere, alienare, vel oppignorare poterit ſine expreſſa Congregationis Monachorum licentia.

6. Curet, ut Bibliotheca munda ſit, & compoſita, quam ſemel in hebdomada verret, & ex libris pulverem excutiet. Caveat etiam, ne libri humiditate aut alia re ledantur.

7. Semel in anno librorum rationem dabit Abbati juxta Inventarium Bibliothecæ: Quod & præſtabit cum alter in eius locum ſuccedet.

C A P. XIV.

De Socio, & Sigillo Abbatis Generalis, Hegumenorum, & Abbatis Provinciæ, atque Cœnobiarchæ.

1. Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Provinciæ, ac Monaſterii, deligant ſibi ex Monachis profeſſis Socium, qui Secretarii munus geret, ipſoſque in literis ſcribendis adjuvet, exeunteſque e Monaſterio comitetur.

2. Unuſquiſque ex dictis Abbatibus & Hegumenis ſigillum proprium habeat, quod in Cella ſua diligenter cuſtodiat cum Imagine, ſi fieri poteſt Sancti, Patris Antonii Magni, aut emblemate Montis Libani, & cum inſcriptione officii, quo unuſquiſque fungitur: videlicet Sigillum Abbatis Generalis Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum primi, vel ſecundi, vel tertii, vel quarti Hegumeni Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Provinciæ N. Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani. Sigillum Monaſterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis; Montis Libani. Idque duplex ſit, alterum majus, cujus uſus erit in rebus magni momenti, & alterum minus, quo in rebus communibus utentur.

3. Nullus Monachus literas ſuas alio Sigillo firmabit, quam Abbatis Monaſterii.

4. Ad officium Socii & Secretarij electus, quæcumque audierit, legerit, aut ſcripſerit, debet profundo ſilentio celare: nec niſi urgente neceſſitate a communibus Monaſterii officiis vacare.

C A P. XV.

De Infirmario.

1. In ſingulis Monaſteriis conſtituendus erit Infirmarius, vir pius & patiens, qui curam habebit Infirmorum; quorum ægritudo ſimul atque ei indicata fuerit, ſi cenſuerit rem eſſe alicujus momenti Abbatem aut Vicarium admoneat.

2. Studeat, ut quæ ægrotanti danda ſunt, ea & opportune emantur, & bona ſint, & bene præparata miniſtrentur.

3. Curet, ut Ægrotorum cubicula ſint valde munda, & lecti concinne ſternantur.

4. Ægrotum conſolari & exhilarare ſtudeat verbis ſpiritualibus & lætis. Habeat etiam libros, quorum lectione Ægroti recreari & juvari in ſpiritu poſſint.

5. Quæcumque Ægrotantium uſui neceſſaria eſſe judicabit, habere curet, & in loco convenienti cuſtodire.

6. A Medico præſcripta exacte ſervet. Dies ægrotationis, & horam febris advertat, tum ut Medicum & Superiorem admoneat, tum ut cibum tempeſtive præbeat.

7. Si morbus ſit contagioſus, ſupellex ſeparari debet, ne cuiquam noceat.

8. Convaleſcentes e lecto ſurgere non permittat, priuſquam id Medicus conceſſerit.

9. Patientiæ & charitatis erga Ægrotos meminerit; Quare curabit, ne debita miniſteria Ægrotis deſint.

10. Morbo ingraveſcente, Abbatem moneat, ut Ægrotus antequam judicii uſu privetur, omnia Sacramenta accipiat. Quod ſi Ægrotus diu, licet ſine periculo, decumbat, curet, ut octavo quoque die communicet, niſi aliqua ratio, judicio Abbatis, impediat.

11. Inſtante mortis articulo, ſive proximo periculo, Abbatem admoneat, ut orationibus omnium Fratrum valde peculiaribus Infirmum juvari faciat; atque eo magis, quo morti propinquiorem viderit, & ut morienti quo plures poterunt ex Fratribus adſint, qui convenientibus illi articulo auxiliis moribundum juvent. Et cum primum vita functus fuerit, Præfectum Eccleſiæ ſeu æдituum admoneat, ut conſuetum ſignum pulſet.

12. Provideat, ut mortuorum Fratrum corpora ad ſepulturam præparentur, & ut ſpatio unius diei naturalis decenter ſuper terram teneantur.

13. Non Infirmis tantum proſit, ut dictum

ſtum eſt, ſed ſanorum etiam curam gerat in iis, quæ ad ſanitatem conſervandam ſpectant. Quare ejus munus eſt obſervare, num quis ex nimia fatigatione corporis aut ſpiritus plus æquo laboret, vel alia de cauſa morbi periculo ſe exponat; Et ſi in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium vel alicujus ſaluti obeſſe poſſit, Abbatem admoneat.

C A P. XVI.

De Janitore.

1. Monaſterium perpetuo ſit clauſum, clavisque in porta ne relinquatur; ac propterea Janitor ab Abbate conſtituatur Monachus manſuetus humilis patiens & ſedulus, qui Januæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Monachorum aperiat, niſi Socium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus autem e Monaſterio egrediatur, niſi cum Socio, licentiaque petita ac impetrata, & benedictione accepta ab Abbate ſeu ejus Vicario, aut in horum abſentia ab antiquiore ex profeſſis.

2. Vocantibus, & Monaſterii Januam pulſantibus, cito adſit, & reſpondeat: Non tamen prius Portam aperiat, quam per feneſtram videat qualitatem perſonæ advenientis: Quæ ſi ejus conditionis fuerit, ut paucis verbis expediatur, quin Porta aperiatur, id faciat cum omni humanitate. Si vero fuerit perſona gravis aut religioſa, Portam aperiat, interroget quid velit, ad locum honeſtum ad id deſtinatum intromittat, & ſine mora ſignificet Abbati.

3. Neminem Monachorum ſine facultate Abbatis ad Januam vocet; nec, niſi urgente neceſſitate, Janitor licentiam pro illo vocando ab Abbate petat, aut Abbas illam det, cum tempus eſt Divini Officii in Choro, Prandii, Cœnæ, Silentii, aut Congregationis. Nec facile idem Abbas licentiam dabit introducendi ſæculares in clauſtra Monaſterii, & multo minus in Dormitorium Fratrum, niſi ſint magni Viri aut Prælati.

4. Monaſterii Portas ante noctem claudat Janitor. Exinde vero eas nullius cauſa aperiat inconſulto Abbate; & antequam cubitum eat, claves eidem tradens, ſi quis foris maneat, illi renunciabit. Abbas vero aut Vicarius quandoque de nocte eas obſervent.

5. Literas omnes & Schedulas, & quæcumque alia Domeſticis mittuntur, Abbati reddat, ut ea videat: & ad eos, ad quos diriguntur, ſi velit, tranſmittat. Caveat etiam, ne alicujus Domeſtici literas, aut quid ſimile, externis det injuſſu Abbatis.

6. Nihil cuſtodiendum a quopiam externo recipiat, Abbate inconſulto.

7. Si pauperes ad Januam eleemoſynæ cauſa accedere contingat, cum iiſdem benigne ſe habeat, & ſedulo quærat, quid eis erogari poſſit juxta Abbatis arbitrium.

8. Mulieres, ſi quando ad oſtium accedant, paucis verbis dimittat: Aut ſi pluribus opus eſſe videretur, in Eccleſiam, ſi extra Monaſterii Clauſtrum ſit, ad Æditaum ess mittat, ubi ipſis reſponderi poterit: aut Æditaum, ſeu Abbatem vocet, ut earum negotis expediant, prout res poſtulaverit.

9. Si quis eleemoſynam ad Januam dabit, eam Oeconomo ſtatim tradet.

10. Loca Portæ vicina munda ſervet, &, ut juxta Januam omnes ſubmiſſa voce loquantur, curet.

11. Ut Janitor ad Portam ſolicitus aſſiſtere poſſit, primo poſt perſolutas Matutinas horas, Sacrificio interſit. Cum autem cibum ſumit, aut in aliquo miniſterio intra vel extra Monaſterium occupatur, alius ab Abbate ſeu Vicario ad cuſtodiam Portæ deſtinetur.

C A P. XVII.

De Cuſtode Veſtium.

1. Servare debet omnem ſupellectilem ſive lineam ſive laneam, & quidquid ad indumenta, &, ubi opus fuerit, etiam ad calceamenta attinet; quæ diligenti cura, ut res Pauperum Chriſti, cuſtodiet in loco ad id deſignato.

2. Inventarium rerum, quas ipſe cuſtodit, ſi alicujus momenti ſint, in libro habeat: Et ſeorſim ſcribat, quæ de novo fiant, ut Abbati ſui muneris rationem reddere queat.

3. Veſtes ordine diſpoſitas ſervet; ne corrumpantur, videat; & reſarciendas etiam curet. Quas vero non amplius uſui Fratrum futuras judicabit, eas Abbati oſtendat, ut ille de iis ſtatuat.

4. Quæ ſinguli Novitii ad Monaſteria attulerint, ea alicubi ſeparatim aſſervet, donec profeſſionem emittant.

5. Singulis menſibus Cellas viſitabit, ut ex Abbatis arbitrio, ſi quid eis deſit, ſuppleri poſſit. Si quid etiam ſuperfluum invenerit, veſtes duplices, inſtrumenta itineris, & ſimilia, in Veſtiaria officina cuſtodiantur.

6. Inſpiciat etiam, quinam veſtibus indigeant, ut Abbati referat; Eo verò inconſulto nihil cuipiam dabit.

7. Linei panni lotori, ſive externus ille ſit, ſive domeſticus, ſcripto numero dentur, & accipiantur.

8. Tunicæ ſingulorum, quæ ſtaturæ induentium convenire debent, ſignis particularibus internoſcantur, ne eas permiſceri contingat.

9. Sabbati veſpere linea munda per omnes Cellas diſtribuat: Dominica vero die mane ex eiſdem Cellis immunda colligat; Et an omnia, quæ dederat, recipiat, animadvertat.

C A P. XVIII.

De Cellerario.

1. Cuſtodiendis in Monaſterii Cellario Victualibus ab Abbate Cellerarius deputetur, vir ſobrius, & non prodigus; Idemque curam habeat omnium eorum, quæ ad cibum & potum ſpectant, ſingula in locis ſuis repoſita & clauſa ſervans.

2. In rebus diſtribuendis juſſum Abbatis ſequatur; Et quamvis communiter æqualitatem inter omnes ſervare debet, habeat tamen infirmorum, convaleſcentium, eorumque, qui laborioſiora opera exercent, rationem, prout ei fuerit ab Abbate præſcriptum, ſine cujus arbitrio neque jentaculum neque aliud quidpiam ulli concedet.

3. Anrequam penitus abſumantur victualia, quæ in Monaſterio reconduntur, Abbatem admoneat, ut tempeſtive per Occonomum providere poſſit.

4. Curet munditiem tam Cellarii quam Refectorii, eorumque omnium, quæ ejus uſibus ſerviunt, utque menſæ rebus neceſſariis paratæ ſint, cum refectionis ſignum dabitur.

5. Catalogum habeat rerum, quæ ad Cellarium & ad Refectorium pertinent: Alterum etiam eorum, quæ per hebdomadas aut menſes debebit Fratribus miniſtrare tam in cibo quam in potu: Tertium denique eorum, qui menſæ miniſtraturi ſunt.

6. Quæ ex menſa ſuperſunt, colliget, atque coquo tradet, qu' illa conſervabit memor paupertatis, ut & domeſticis & externis pauperibus uſui eſſe poſſint juxta præſcriptum Abbatis.

C A P. XIX.

De Coquo.

1. In iis omnibus, quæ ad ſuum munus pertinent, munditiem ſervet ipſe, & ab aliis ſervandam curet; detque operam, ut omnia recte & opportune parentur, ea præiertim, quæ ad ægrotos pertinent.

2. Semihora, aut ſaltem quarta horæ parte, antequam in menſa ſit ſedendum, præparati omnes cibi eſſe debent.

3. Circa qualitatem & quantitatem, ordinem ab Abbate præſcriptum ſequatur.

4. Coquere, aut aliud quidpiam pro aliquo particulari parare, Infirmario rantum excepro, neminem ſinat; neque ipſe faciet ſine Abbatis facultate.

5. Scriprum in codice habeat Catalogum rerum, quarum eſt uſus in coquina, quas ipſe ſervare debet.

6. Diligentiam in rebus, quas conſumit, adhibebit, ne quid non neceſſarium inſumatur contra paupertatem religioſam.

7. Si quem adjutorem haberet, ſatagat, ut cum verbo & exemplo ædificet, præſertim Novitios.

C A P. XX.

De Hebdomadario Chori & Menſæ.

1. Præfectus Eccleſiæ ſingulis hebdomadis duos Catalogos faciet, quorum primo per turnum Sacerdotum notetur Hebdomadarius Chori, alrero per turnum Monachorum omnium, qui legere norunt, notetur Hebdomadarius Menſæ.

2 Officium Hebdomadarii Chori eſt, Divinum Officium & Miſſam Cantare. Officium autem Hebdomadarii Menſæ eſt libros ad menſam legere: Ab utroque officio eximitur Abbas Monaſterii.

3. Hebdomadarius Chori primus ingrediatur Chorum, & ultimus inde exeat; Curetque, ne in Officio Divino tam in Choro quam ad Altare errores aliquos admittat, ſed antea prævideat omnia officia, orationes, lectiones, & his ſimilia; nec memoriæ ſuæ confidar, ſed omnia ex codice, quoad fieri poterit, recitet. In dexrera Chori parte Abbas ejuſque Vicarius præſidebit, in ſiniſtra Hebdomadarius, qui præſente Abbate neque officium inchoabit, neque abſolutionem dicet, eo autem abſente totum officium inchoabit & terminabit, etiam præſente Abbatis Vicario.

4. Hebdomadarius menſæ libros pro lectione ante menſam apertos habeat; & quando leget, attendat, in quo emendetur ab Abbate aut Vicario: & emendatus, aſſurgat cum humilitate, & repetat, prout emendatus fuerit. Ad ſignum Abbatis aut Vicarii finiet lectionem. Libri autem, qui legenrur ſunt: Sacra Scriptura, Vitæ Sanctorum, Hiſtoria Eccleſiaſtica, & opera aſcetica, quæ ab Abbare aſſignari debent, ſervato ordine, ut primum legantur aliquot verſiculi ex Scriptura, deinde ſuccedat lectio ex Vitis Sanctorum, aut ex Hiſtoria eccleſiaſtica, & concludatur lectione alicujus tractatus aſcetici.

P A R S Q V A R T A.

C A P. I.

De Congregatione Generali.

1. Congregario Generalis de triennio in triennium celebretur: niſi forte ob aliquam urgentem neceſſitatem eſſet anricipandum tempus, aut prorogandum ex decreto Congregarionis Hegumenorum, quod debet opportune toti Ordini ſignificari. Caſus autem, ob quos Congregatio Generalis prorogari vel anticipari poteſt, ſunt: Primò, mors Abbatis Generalis, aut ejus ad altiorem dignitatem promotio, aut quando de ejuſdem depoſitione, ſuſpenſione, vel publica reprehenſione agendum ſit, ut dictum eſt ſupra parte 3. cap. 4 num. 2. Deinde publica rerum regionumque perturbatio ob peſtem vel bellum, aut propter perſecutionem infidelium, vel hæreticorum, & ſchiſmaticorum, aut communem torius Ordinis, vel principalium potiorumque Monaſteriorum neceſſitatem, quæ judicio Congregarionis Hegumenorum urgens viſa fuerir; in quo nihilominus caſu ſignificandum id erit Abbatibus Monaſteriorum.

Congreg. Generalis quolibet celebranda triennio.

Caſus prorogationis.

2. Penes Abbatem Generalem eſt Congregationem indicere, eique præſidere uſque ad ſucceſſoris electionem. Si vero ipſe mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipſius cauſa conſultandum ſit; tunc ad Hegumenos ſpectabit illam indicere, eique præſidere uſque ad novi Abbatis Generalis electionem, aut veteris probatam innocentiam: ſervata ſemper Vicarii Generalis inter Hegumenos præeminen-

Mortuo Abbate ad Hegumenos ſpecta Congregat. Generalis indictio.

minentia, ut dictum eſt alibi. Vivente tamen Abbate generali, etiam quando de ipſius cauſa agendum eſt, in literis, in quibus ab Hegumenis Congregatio indicetur, nomen ejuſdem Abbatis præponatur nominibus Hegumenorum.

De indictione Congr. Gen.

3. Duobus ſaltem menſibus ante diem, quo celebranda erit Congregatio, indicatur per encyclias epiſtolas, ab Abbate generali & Hegumenis ſubſcriptas, & ad omnia noſtri Ordinis Monaſteria miſſas. Si quod vero Monaſterium longius diſtet, tot menſibus ante indicenda erit, quot ſufficere videbuntur judicio Hegumenorum. Dies autem, Congregationi celebrandæ deſtinari ſolita, eſt decima Novembris, qua Ordinis noſtri Congregatio inſtituta fuit.

Qui ſint vocandi ad Congregat.

4. Ad Congregationem generalem vocandi erunt, eique intereſſe, & in ea vocem habere poterunt, præter Abbatem Generalem & quatuor Hegumenos eorumque Vicarios, (ſi qui antea electi fuerant) Abbates omnes tam Provinciarum quam Monaſteriorum, & cum unoquoque Abbate Socius a Congregatione Monachorum illius Monaſterii electus: Quotquot præterea officio Abbatis Generalis vel Hegumenorum functi ſunt, modo non fuerint ob defectus aliquos depoſiti, Iis autem unumquodque Monaſterium de neceſſario viatico providebit tam in eundo quam in redeundo: ob quem finem a primoribus tum Eccleſiaſticis tum Sæcularibus illius Provinciæ, Abbates eleemoſynam colligant, & eam ſecum deferant.

Legitime impediti alium ſua vice mittant.

5. Si quis Abbas, vel officio Abbatis Generalis aut Hegumeni defunctus, ob legitimum impedimentum, a Congregatione Monachorum probandum, per ſe ipſum adeſſe nequiverit, mittat Monachum idoneum, qui vices ſuas in Congregatione Generali ſuppleat, habeatque locum in Congregatione tamquam abſentis Procurator. Qui verò propter contumaciam vel inanes cauſas adeſſe neglexerit, cognita & declarata ejus cauſa in Congregatione generali, excommunicetur, & Monachi ab ejus obedientia abſolvantur. Socii autem Abbatum, qui in Congregatione Monachorum electi fuerint, neminem poſſunt ſibi ſubſtituere, nec ſuæ electioni renunciare.

Qui vocem in Congregation. habere nequeant.

6. Nemo in Congregatione generali vocem habeat, niſi ſex annos in Ordine compleverit, inchoando ab annis probationis, & niſi triginta annos ætatis ſaltem inchoatos habeat. Item nemo in Monaſterium, ad celebrandam Congregationem deſtinatum, intret, niſi tribus diebus, antequam inchoanda ſit Congregatio: Exceptis iis, qui ex longinqua regione per mare veniunt. Qui ad Congregationem venerint ſine licentia, per totum tempus, quo Congregatio durabit, detineantur in loco pœnitentiæ: Congregatione autem terminata decernat de eis Congregatio Hegumenorum. Si quis vero querelas habeat ad Congregationem deferendas, mittat eas cum Abbate vel ejus Socio, propria manu ſubſcriptas.

Quæ ab Abbatibus afferenda ſint.

7. Unuſquiſque Abbas ad Congregationem veniens, aut Vicarium ſuum mittens, debet afferre ſecum, vel cum Vicario mittere: I. Sigillum Monaſterii: II. Catalogum, in quo deſcriptus ſit numerus Monachorum vivorum, & quot defuncti ſunt poſt ultimam Congregationem, & quot recepti: III. Rationem dati & accepti toto regiminis ſui tempore. Socius vero Abbatis debet ſecum afferre: I. Literas Monachorum de ſua deputatione; II. Querelas eorumdem, ſi quæ erunt.

De Œconomo Congregat. Gen.

8. Abbas Generalis, vel, eo abſente, Hegumeni, opportuno tempore provideant de rebus ad celebrandam Congregationem neceſſariis. Quare I. Abbatem Monaſterii, in quo Congregatio celebranda eſt, vel eo abſente Monachum alium conſtituant, qui Oeconomi Congregationis Generalis nomen gerat; curetque, ut locus Congregationi opportunus præparetur, utque adſint victualia, lecti, & quæcumque ad receptionem Monachorum hoſpitum neceſſaria ſunt.

Cæteriſque Miniſtris.

II. Deputent duos ſaltem Confeſſarios cum facultatibus opportunis, necnon unum Scribam Congregationis, qui ſuffragia notabit, & literas ad Congregationem directas coram omnibus leget; Unum præterea Æditum, qui curam habebit ſacelli, ubi Congregatio fiet, & unum Janitorem, qui portas Congregationis obſervabit. Hi vero omnes, præter Abbatem ſupradictum, ideſt, Confeſſarii, Scriba, Æditus & Janitor, debent eſſe ex eorum numero, qui ſuffragia non habent in Congregatione. Reliqua autem Cœnobii miniſteria tam in Eccleſia quam in Choro & Refectorio per ejuſdem Cœnobii Monachos diligenter obeantur, ne Congregationis prætextu quidquam ex regulari diſciplina omittatur.

De ſuffragiorum Cognitoribus.

9. Cum dies aſſignata advenerit, non obſtante cujuſcumque abſentia, Congregatio incipiatur. Cognitores autem ſuffragiorum ſunt: I. Abbas Generalis: II. Quatuor Hegumeni: III. Duo ex Monachis Congregationis a communitate Vocalium electi, in quorum tamen electione neque Abbas generalis, neque Hegumeni vocem habebunt.

De tempore durationis Congr. Gen.

10. Congregatio Generalis per ſeptem dies durabit. Singulis autem diebus poſt cantata Divina Officia, & celebratam ſacram Liturgiam, ſcrutinium fiet, cui præmittitur ſermo pareneticus ab Abbate Generali, aut alio quopiam ad conventum Monachorum per ſemihoram.

Quid eo agendum ſit tempore.

11. In primo triduo, Ordinis ſtatum examinent; ſeduloque explorent, ſi quid ſupplendum aut reſecandum ſit; Singuliſque permittitur, quodcumque apud ſe ſtatuerint, ſuggerere Abbati generali, aut Hegumenis, qui Monachorum ſuggeſtiones in commentarium relatas coram Congregatione recitabunt. Interim Hegumeni juſſu Abbatis generalis a Monaſteriorum Abbatibus ſtatum & rationem exigant ſingulorum Monaſteriorum: eaſque, in Tabularium totius Ordinis referendas, eidem Generali Abbati exhibeant. Quarta die proceditur ad electionem Abbatis generalis & Hegumenorum, ut infra; Si autem non ob electionem Superiorum, ſed ob aliam cauſam coacta fuerit Congregatio, de illa tractabitur. Tribus poſtremis diebus Monachorum

cauſæ finiantur, eorumque poſtulatis ſatiſfiat: & ſi quid contra Regulam, Conſtitutiones, vel conſuetudines Ordinis peccatum eſt, corrigatur.

12. Septimo die, poſtquam Congregatio terminata eſt, dato ſigno a Generali Abbate, aperiatur porta, itaut etiam non vocales adeſſe poſſint, & audire. Tum a Scriba Congregationis legatur: I. Tabula novorum Officialium, a tota Congregatione ſive ab Abbate Generali & Hegumenis electorum: necnon Monachorum ad Monaſteria, quæ idem Abbas generalis deſignaverit, mittendorum. II. Conſtitutiones, ſi quæ fuerint a Congregatione ſancitæ. III. Recitentur nomina Monachorum omnium ab ultima Congregatione defunctorum, ut pro iis omnibus una Miſſa ſolemnis celebretur. IV. Recenſeantur etiam nomina inſigniorum Benefactorum, ſimulque omnes moneantur, ut pro iis Sacerdotes quidem unam Miſſam celebrent, Laici vero dicant quinquaginta Pater noſter & Ave Maria. V. Abbas generalis faciat abſolutionem generalem: & ſic Congregationem dimittat.

13. Dimiſſa Congregatione Generali, una cum Hegumenis faciat Congregationem Hegumenorum; & primò quidem eligantur Abbates Provinciarum, & Monaſteriorum, ſingulisque Patentes literæ tradantur, ut ad officia ſua abeant.

14. Forma literarum Congregationis Monachorum, cum mittunt ad Congregationem Generalem unà cum Abbate Monaſterii, ſeu Provinciæ, Socium ab ipſis electum.

Reverendiſſimi PP. Notum facimus vobis, Congregationem noſtram, habitam in Monaſterio N. die N. menſe N. anno N. communi conſilio elegiſſe Reverendiſſimum Patrem N., ut nomine totius Monaſterii vel Provinciæ, una cum noſtro Abbate ad Congregationem Generalem accedat. Quo circa tradimus ei poteſtatem agendi pro Nobis in Congregatione Generali omnia & ſingula, quæ facere poſſemus, ſi præſentes eſſemus, ratum gratumque habituri, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monaſterio N. anno N. menſe N. Sigillum ✠ Monaſterii. Et ſubſcribent omnes juxta ordinem ſuum.

15. Forma literarum Abbatis Provinciæ vel Monaſterii, cum mittit Vicarium vel Procuratorem ad Congregationem Generalem.

Reverendiſſimi Patres. Notum facio vobis, me, ob cauſam N. impeditum, elegiſſe, Reverendum Patrem N., ut tamquam meus Vicarius & Procurator ad Congregationem generalem accedat, eique ſigillum & rationes officii mei tradidiſſe; necnon facultatem in Congregatione generali omnia & ſingula agendi, quæ ego facere poſſem, ſi præſens eſſem: ratum gratumque habiturus, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monaſterio N. anno N. menſe N. die N. Sigillum ✠ Officii N. Abbas Provinciæ vel Monaſterii N.

CAP. II.

De Electione Abbatis Generalis, & Hegumenorum.

1. Ante electionem legantur Conſtitutiones de requiſitis eligendorum, deque eorum officio.

2. Nemo poteſt in Abbatem Generalem aut Hegumenum eligi, niſi compleverit annum ætatis trigeſimum: & annum in noſtro Ordine, octavum quidem Abbas generalis, ſextum vero Hegumenus. *Requiſita, ut quis in Abb. Gen. aut Hegumenum eligi queat.*

3. Electio nullo modo fiat per abſentium, ſed præſentium dumtaxat ſuffragia; eaque ſecreta ſint, non publicatis eligentium nominibus. *Forma electionis.*

4. In loco pro electione deputato Ædituus Aram maximam, ubi Venerabile Euchariſtiæ Sacramentum in Ciborio conditum proſtabit, ſolemniori, quam in primo triduo Congregationis, ritu inſtruat. Super Altari ante Ciborium alta Crux collocetur, ſex hinc inde accenſis candelis. A dextris Crucis Evangeliorum Codex pretioſo velo coopertus: A ſiniſtris vero Imago, ſive Reliquiæ Sancti Patris noſtri Antonii, & Codex Regulæ cum Conſtitutionibus: Infra Altare ad latus dexterum ponatur menſa, juxta quam aſſidebit Scriba ſeu Secretarius, qui, data ſervandi ſecreti fide, ſolus ex Patribus non vocalibus in Congregationem introducetur: Super menſam vas ſeu arcula collocetur, in quam ab Electoribus Schedulæ mittendæ erunt: Sic autem fabricetur, ut demiſſæ e ſuperiori orificio Schedulæ dilabi. aut extrahi nequeant, donec functione peracta, legitime a Cognitoribus ſuffragiorum reſeretur: Alterum præterea vas intra cancellos Altaris præparetur aqua oppletum, in quod Schedulæ prædictæ ſtatim projiciantur.

5. Habeatur ſermo paræneticus ad Electores per ſemihoram de eligendo digniori Abbate Generali, dignioribusque Hegumenis: deque votorum renovatione præmittenda ab omnibus.

6. Abſoluta parænesi, Abbas Generalis, & quatuor Hegumeni hinc inde ad dexteram lævamque ipſius, ante partem mediam in genua procident: & pone hos Provinciarum Monaſteriorumque Abbates: deinde reliqui Monachi ſecundum antiquitatem propriæ profeſſionis: poſtremo Scriba ſeu Secretarius, & Ædituus, & ad portam Janitor.

7. Sequatur Votorum renovatio, Abbate generali & Hegumenis præeuntibus, deinde reliquis ſimul proſequentibus de verbo ad verbum & cum pauſa, ut ſupra Part. 2. Cap. 11.

8. Abbas Generalis abſoluta Votorum renovatione, Beatiſſimæ Virginis Mariæ Litanias cum cantu inchoabit: quibus finitis, Fratres admoneat, ut præmiſſo contritionis actu intentionem pariter rectam habere ſtudeant, ſimulque omnes dominicam orationem recitent, & Sanctiſſimæ Trinitatis opem, necnon Deiparæ, & Sancti Antonii interceſſionem implorent. Mox aſſurgit ipſe, & Fratribus

tribus

tribus in genua adhuc provolutis generalem abſolutionem pronunciat: Poſt univerſi e Templo egreſſi, ad ferenda ſuffragia accedant, ſi alibi electio facienda eſt; Si verò in eodem Templo, Æditu foras egreſſo, porta clauditur, quam Janitor ab exteriori parte obſervabit.

De reſignatione Officiorum.

9. Antequam ad novi Abbatis Generalis electionem procedatur, debet is, cujus officium expirat, ſigillum & officium in manibus Hegumenorum reſignare ac deponere, in hæc verba:

Reverendi Patres; In manibus veſtris reſigno ac depono officium Abbatis generalis, quod mihi indigno Congregatio generalis commiſit; ſimulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commiſſis.

Hoc idem facere debet unuſquiſque Hegumenus coram electo Abbate generali, cum ad ſucceſſoris ſui electionem procedendum eſt, dicens:

Reverendiſſime Pater; In manibus veſtris reſigno ac depono officium Hegumeni, quod mihi indigno commiſſum eſt, ſimulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commiſſis.

Facta tamen reſignatione, in ſuo loco & ordine tamdiu ſtabit, donec ſucceſſor declaretur.

Si per obitum, aut promotionem Abbatis generalis, aut aliquod legitimum ejus impedimentum, electus fuerit Vicarius generalis, hic etiam ante electionem novi Abbatis generalis reſignabit officium in hæc verba:

Rev. Patres; In manibus veſtris reſigno & depono officium Vicarii Generalis, quod mihi indigno commiſſum eſt &c. Idem dicendum de Vicario Hegumeni.

Suffragiorum ordo.

10. Suffragiorum ordo eſt: Primus Abbas generalis, ad menſam accedens, ſuum ſuffragium in ſchedula ſcribat, nomine tantum electi expreſſo, hoc modo: Eligo Reverendum Patrem N. in Abbatem generalem noſtri Ordinis. Tum ſchedulam propriis manibus complicet, atque in præparatam arcam inejiciat. Sequantur ordinatim ſinguli Hegumeni: poſtea Abbates Provinciarum & Monaſteriorum, poſtremo reliqui Patres Vocales, habita ſemper ratione antiquitatis profeſſionis.

Si quis Patrum indigeat opera ſcribæ, hic ſuggeſtum ab illo nomen ſcribat in ſchedula, eamque plicatam ipſi reddat, in prædictam arcam ab eodem propria manu ſtatim demittendam.

11. Poſt lata ſuffragia in locum ſuum unuſquiſque regrediatur; loca autem extra cancellos Altaris diſpoſita erunt. Tum vero Abbas generalis ſolus cum quatuor Hegumenis & duobus, a Patrum cœtu ad cognoſcenda ſuffragia electis, Sanctuarium ingreſſus, ſchedulas ex arca extrahat, mox numeret; & ſi Patrum numerum ſuperent, aut minime æquent, electio non conſtabit, nec aperiendæ erunt ſchedulæ, ſed continuo in vas aqua oppletum immittantur, & nova electio fiat. Si verò ſuffragiorum numerus bene conſtet, tunc Abbas generalis ſingulas ſchedulas coram Hegumenis, & duobus ſuffragiorum Cognitoribus aperiat, nomenque electi altiori voce pronunciet, ut Monachi in Templo ſtantes audiant, & illud a Secretario in charta notetur.

De Scrutinio.

12. Si pars ſuffragiorum ſupra dimidium Vocalium major convenire in electione reperiatur, ea cenſetur facta; Sin autem in duas perſonas ſuffragia dividantur, his a ferendo ſuffragio excluſis, iteretur ſcrutinium. Si rurſus æqualis pro utroque ſuffragiorum numerus conſtiterit, præferendus prior tempore profeſſionis; Sin autem profeſſionis tempore æquales fuerint, ætas attendenda, & ſenior juniori præeligatur.

13. Si vero ſuffragia in diverſas perſonas diſtrahantur, itaut in neminem major Congregationis pars conveniat, ſecundo ac tertio ſcrutinium repetatur. Quod ſi etiam tunc nemo habeat majorem ſuffragiorum partem, contingat autem duos vel tres habere plura ſuffragia, ita ut ſinguli quartam ſaltem partem ſuffragiorum obtineant, per Abbatem generalem promulgentur his verbis.

Reverendus Pater NN. & Rev. Pater NN. habent plura ſuffragia, quam reliqui;

Ex his igitur poteſtis unum eligere in Abbatem generalem totius Ordinis.

Tum illis, qui nominati ſunt, excluſis, Vocales reliqui ad electionem modo ſupradicto procedant, unum ex nominatis eligentes, in quem major pars ſuffragiorum convenerit.

Publicatio Electi.

14. Finito Scrutinio, electus Abbas Generalis promulgetur a ſuo Prædeceſſore, vel ſi ipſe in officio confirmatus fuerit, a primo Hegumenorum, his verbis:

Reverendi Patres: Facta ſuffragiorum collatione, invenimus, majorem partem Congregationis noſtræ convenire in electione Rev. Patris NN. Ideo nomine totius Congregationis noſtræ, & poteſtate per vos omnes mihi conceſſa, pronuncio & declaro Rev. Patrem NN. electum fuiſſe, & eſſe noſtrum omnium totiuſque Ordinis Noſtri Abbatem Generalem.

15. Facta electionis proclamatione, primus Hegumenus, aut dignior inter Vocales, intonat Pſalmum xix. reliquis alternatim proſequentibus: Exaudiat te Dominus in die tribulationis: Protegat te nomen Dei Jacob &c.

De ſequentibus electionem.

Interea Hegumeni ducunt Electum ad ſedem, ad cornu ſiniſtrum Altaris paratam, qui oſculatur primum Altare, deinde ſedet. Tum a digniori traditur ei liber Regulæ & Conſtitutionum, ac ſigillum officii: qui, retinens ſigillum, tradit uni ex Vocalibus, ut legat Caput III. Partis III., quod eſt de præeminentia & officio Abbatis Generalis. Interim Fratres ſinguli juxta ordinem ſuum, ad eum accedentes, genibus flexis manus ejus oſculantur. Ipſe vero tamdiu in loco ſuo ſedebit, donec Hegumeni quatuor eligantur: nec e ſede ſua recedit, niſi cum ſuffragium proprium ſcripturus eſt, & in arcam miſſurus, & ſuffragia Monachorum, ut ſupra, cogniturus, electumque proclamaturus: quo ſtatim proclamato ad ſedem ſuam redibit.

16. Si

16. Si Electus abſens fuerit, poſtquam proclamata eſt illius electio, cantatur Pſalmus xix. ut ſupra; Quo finito, ſtatim proceditur ad electionem Hegumenorum, quorum primus vices Abbatis generalis geret, donec Abbss ipſe Generalis aderit. Quod ſi adeſſe poſſit, antequam Congregatio generalis abſolvatur, tunc enthroniſmus ejus modo ſupradicto fiat.

Electi officium nequeant recuſare.

17. Neque Abbati generali, neque Hegumenis fas eſt electionem ſuam recuſare, aut officium abdicare. Si vero contigerit eos, ex legitima cauſa ab officii executione impediri, in Congregatione Hegumenorum poteſt Vicarius eis ſubſtitui, ut dictum eſt Part.3. Cap.4.

De electione Hegumenorum.

18. Abſoluta Abbatis genorslis electione, continuo ad electionem qustuor Hegumenorum juxta prædictum ordinem procedent, etismſi electus Generalis abſens fuerit.

Primùm Hegumenus in manibus Abbatis generalis, vel, eo abſente, in manibus dignioris ex Vocalibus, reſignet ſigillum & officium, ut ſupra; Mox ſuffragia feruntur, & ſi duo vel tres plura ſuffragia habere reperiuntur, itaut quartam ſaltem partem ſinguli obtinesnt, Abbas generalis, recèns electus, vel, eo abſente, dignior ex Vocalibus (excluſis iis, qui nominautur) dicat ad cætum Monachorum:

RR. PP. NN. & NN. habent plura ſuffragia, quam reliqui; Ex his igitur poteſtis eligere unum in Hegumenum.

Finito ſcrutinio, electus Hegumenus promulgatur ab Abbate generali, aut eo abſente, a digniori ex Vocalibus, in hæc verba:

Reverendi Patres; Facta ſuffragiorum collatione, invenimus majorem psrtem Congregationis noſtræ convenire in electione Rev. Patris N. Ideo nomine totius Congregationis noſtræ, & poteſtate a vobis mihi conceſſa, pronuncio & declaro Rev. Patrem N. electum fuiſſe, & eſſe Hegumenum.

Addat in fine primum, ſecundum, tertium, vel quartum, juxta uniuſcujuſque Hegumeni locum.

Hegumenus electus Abbati Generali genuflectat, ejuſque manum deoſculatus, ad dexteram ipſius vel ſiniſtram juxta ordinem ſuum ſtabit. Abbas vero generalis illum ad oſculum admittet, eique ſigillum officii tradet. Tum Fratres juxta ordinem ſuum, facta prius Altari, deinde Abbati Generali & Hegumenis antea electis, aut in officio confirmatis, reverentia, coram Hegumeno recèns electo genuflectentes, manum ejus oſculantur. Hegumeni vero antea, ut ſupra, electi, collegam ſuum poſt ipſos electum ad pacis oſculum admittant. Si Hegumenus Sacerdos non fuerit, ſola pacis apprecatione, omiſſa genuflexione, honorabitur.

19. Penes Congregationem generalem eſt, Abbatem generalem confirmare, vel novum eligere: Hegumenorum pariter poteſtatem prorogare aut abrogare, ſive quoſdam confirmare, & alios de novo eligere. Nam, omnes ſimul eodemque tempore mutare, minus expedire videtur: ut nimirum novus Hegumenus a veterano rudimenta novi officii capiat. Si vero attentis circumſtantiis, ſecus agendum Electoribus in Domino viſum fuerit, ad omnium etiam Hegumenorum depoſitionem tuto procedent.

20. Secretarius Congregationis tam Generalis Abbatis quam Hegumenorum electionem in Acta referat, quæ, ſubſcriptionibus omnium Vocalium firmata, in Archivio aſſerventur.

Abſoluta quatuor Hegomenorum electione, Divinæ Majeſtati gratiæ agendæ ſunt. Quo circa Abbss generalis cum Hegumenis & omnibus Patribus Vocalibus ante portam mediam Altaris procidat in genua, primus ipſe, deinde quatuor Hegumeni, mox reliqui juxta ordinem ſuum. Tum incipiat Pſalmum 148. reliquis hunc & duos ſequentes Pſalmos alternatim canentibus.

Laudate Dominum de Cœlis: laudate eum in excelſis &c.

Quibus finitis, aſſurgens Abbas Generalis, ſtanſque in porta media, converſus ad Altare Fratribus genuflexis, ſequentem Precationem recitabit:

Gratias agimus tibi Deus noſter, Trinitas Sanctiſſima, Pater, & Filii, & Spiritus Sancte; Quoniam, ſicut ad tuum nos peculiarem famulatum aſſumpſiſti, atque in ſanctis Tabernaculis tuis collocaſti, fratreſque in ſpiritu conjunctos effeciſti, & conſtituiſti in Monte Sion, qui eſt religioſus ſtatus, ponens pacem fines ſuos, muroque circumdatus obedientiæ caſtitatis & voluntsriæ paupertatis, quo ſpectaculum fieremus Angelis & hominibus: ita hodie Gratia tua innovaſti vinculum, quo jungimur dilectioni tuæ, noſque in hierarchias & choros in ſimilitudinem Angelorum diſtinxiſti ad officia miniſterii tui in Paradiſo domus tuæ, quem plantaſti nobis, & in quo nos collocaſti, ut ex eodem fructus vitæ perfectæ colligeres, noſque illum operaremur, beneplacitum tuum perficentes, & divinæ Voluntsti tuæ obſequentes; & nunc Domine Deus tuere nos, & cuſtodi vineam iſtam, quam plantaſti dextera tua, & domum tuam ædifica, quam virtute tua fundaſti: quia niſi tu Domine ædificaveris Domum, fruſtra vigilant, qui cuſtodiunt eam. Da Domine aſſiſtricem ſedium tuarum Sapientiam iis, quos ad miniſterium Domus tuæ elegiſti. Benefac nobis, & corda noſtra ſanctifica, menteſque noſtras in obſequio confirma: intercedentibus Sancta Dei Genitrice Virgine Maria, & Beatiſſimo Patre noſtro Sancto Antonio Magno, & omnibus Sanctis.

Fratres: Amen.

Deinde Abbas Generalis, facta Altari reverentia, ad eos adhuc genuflexos converſus, facit abſolutionem generalem in hæc verba:

Deus miſeratur veſtri, & dimittat debita veſtra, & tribuat vobis abſolutionem & remiſſionem omnium peccatorum veſtrorum in Nomine ✠ Patris & ✠ Filii & ✠ Spiritus Sancti.

Fratres: Amen. Et ſurgant, ejuſque manum ordinatim oſculantur: & ad ſuas ſinguli Cellas ſecedunt.

CAP.

CAP. III.

De Congregatione Hegumenorum, & electione Abbatum Provinciæ, vel Monaſterii.

Tempus Congregat. Hegumenorum:

1. Congregatio Hegumenorum de ſemeſtri in ſemeſtrem ab Abbate generali, & quatuor Hegumenis celebretur, & quoties de rebus agendum eſt aut valde urgentibus, aut poteſtatem ejuſdem Congregationis exigentibus,

A quo indicenda:

2. Penes Abbatem Generalem eſt, illam indicere, eique præſidere. Si vero ipſe mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipſius cauſa & reatu conſultandum ſit, tunc ad omnes ſimul Hegumenos ſpectabit illam indicere, & prior in Ordine præſidebit, tamquam Vicarius Abbatis Generalis, ut ſupra dictum eſt.

Quoto tempore durare debeat,

3. Per ſeptem dies ea durabit, ſingulis autem diebus, præmiſſa Oratione Dominica, & Litaniis Beatiſſimæ Virginis coram Altari ab Ædituo parato, Janitore portam obſervante, & Secretario ad menſam aſſidente, necnon duobus Monachis ſuffragiorum cognitoribus, ſuffragia ferent, ut ſupra dictum eſt de Congregatione generali. Porro Secretarius, Æditiuus, Janitor, & duo Suffragiorum Cognitores, ab Abbate generali & Hegumenis præeligendi ſunt. Antequam vero prima Congregatio inchoetur, ſermo paræneticus fiat ab idoneo Monacho, quem Abbas Generalis deſignaverit.

De electione Abb. Provinc. & Monaſter.

4. Si poſt Congregationem Generalem eligendi ſint Abbates Provinciarum, & Monaſteriorum: primo Congregationis die, ſedentibus in ordine ſuo Abbate generali & Hegumenis, accedunt Abbates, quorum officium expirat, vel eorum Vicarii, unus poſt alium, & genuflexi ſigillum & officium in manibus Abbatis Generalis & Hegumenorum reſignant & deponunt, in hæc verba:

Reverendiſſimi PP. In manibus veſtris reſigno & depono officium Abbatis Provinciæ N. vel Monaſterii N. quod mihi indigno commiſſum fuit, ſimulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commiſſis.

Si Vicarius fuerit, aut Procurator, dicat:

Reverendiſſimi Patres; Nomine ac vice R. Patris N. in manibus veſtris reſigno & depono officium Abbatis Provinciæ N., vel Monaſterii N. quod ipſi commiſſum fuit, ſimulque veniam peto de omnibus culpis, ab ipſo in eodem officio commiſſis.

Facta reſignatione, unuſquiſque extra Congregationem recedet; & clauſo oſtio, legat Secretarius coram Abbate Generali & Hegumenis exceſſus vel defectus, ſi quos dicti Abbates in ſuo officio commiſerint; oblatas adverſus eos Subditorum Monachorum accuſationes, & ſimilia, quæ in ultimo triduo Congregationis Generalis examinata ſunt, & in Acta relata, ut Cap. 1. hujus partis num. 11. dictum eſt. Mox Generalis & Hegumeni de iis deliberent; & ſi quid in Regulam, Conſtitutiones, conſuetudines, vel Monachos peccaſſe deprehenſi fuerint, vocentur ſigillatim, & introducantur ad Congregationem, ibique reprehendantur, & digna malefactis pœnitentia mulctentur: aliàs omnes ſimul introducantur, & genuflexi benedicantur ab Abbate generali, & abſolvantur, iis verbis;

Deus miſereatur veſtri &c. ut Cap. ſuperiori circa finem.

Tum extra Congregationem dimittantur, & Abbas generalis cum Hegumenis per ſuffragia ſecreta eligat Abbates Provinciarum & Monaſteriorum eodem modo, quo ſupra de electione Generalis & Hegumenorum dictum eſt.

Suffragium in ſchedula ſcribatur ſic: Eligo Rev. Patrem N. in Abbatem Provinciæ N. vel Monaſterii N.

Extrahuntur autem ſuffragia a duobus Monachis eorum cognitoribus, & ſcribuntur in carta a Secretario; Et unus ex illis duobus, profeſſione antiquior, nomen electi altiori voce pronunciat, ut Generalis & Hegumeni audiant; & qui plura ſuffragia habuerit, ille Abbas erit, quem proinde Generalis proclamabit in hæc verba: *De extrahendis ſuffragiis.*

Nomine Congregationis noſtræ pronuncio & declaro Rev. Patrem N. Abbatem Provinciæ, vel Monaſterii N.

Finito ſcrutinio omnes electi Abbates, qui in eo Monaſterio præſentes fuerint, vocantur a Congregatione; & cum introducti fuerint, genua flectunt coram Abbate Generali & Hegumenis, manumque eorum deoſculantur, & invicem ab his ad oſculum pacis admittuntur. Abbas autem Generalis tradat unicuique eorum ſigillum officii ſui, deinde omnibus præter Hegumenos genuflexis impertitur benedictionem, dicens;

Benedicat vos Omnipotens Deus Pater ✠ & Filius ✠ Spiritus ✠ Sanctus.

Fratres: Amen; Et procedunt unuſquiſque ad Cellam ſuam.

Abbas Generalis & Hegumeni tradunt ſingulis patentes literas tenoris ſequentis:

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. Patris noſtri Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N. vel Monaſterii N. ſalutem in Domino, & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, Congregationem Hegumenorum, habitam die N. menſe N. anno N. communi conſilio elegiſſe Reverendum Patrem N. in Abbatem veſtrum proprium & peculiarem, qui carne & ſpiritu vos gubernet juxta noſtras conſuetudines, Conſtitutiones & Regulam. Quo circa mandamus vobis in virtute ſanctæ obedientiæ, ut eidem ſecundum noſtræ Libaniticæ Congregationis Regulam pareatis, eumque Abbatem ſeu Patrem noſtrum appelletis, ipſique veluti legitimo Præpoſito veſtro debitam obedientiam, honorem, atque reverentiam exhibeatis. Si quis illi ſubeſſe noluerit, noverit ſe ſuorum votorum tranſgreſſorem fore. Benedictio ſit ſuper obedientes. Datum in Monaſterio N. die N. menſe N. anno N. Congregatio Hegumenorum, Sigillum ✠ Generalis & Hegumenorum.

Cum dictæ literæ ad Monaſterium venerint, unus ex Fratribus, reliquis audientibus, in Eccleſia vel in Refectorio Abbate electo præſente, illas legat: finitaque lectione, con-

Digitized by Google

continuo Abbati electo vel confirmato omnes genuflectant, Abbas vero iis benedicat, dicens: Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater, & Filius ✠, & Spiritus Sanctus.

Et reſpondent: Amen; Et ſurgunt, ejuſque manum oſculantur. Abbas ſuæ electionis patentes literas apud ſe cuſtodiat; cumque ſtatuto tempore exauctoratus vel confirmatus fuerit, Abbati generali illas reſtituet. Secretarius autem Monaſterii eas de verbo ad verbum deſcribat, & in Archivio reponat. Sequentibus ſex diebus in Congregatione Hegumenorum de rebus, ad univerſum Ordinem ſpectantibus, agetur.

5. Si vero Congregatio Hegumenorum non poſt Congregationem generalem, ſed præſtitutis temporibus ſuis fiat, primo die de gravioribus negotiis agendum erit, poſtmodum reliqua definiantur.

6. Terminata Congregatione, deſcribi curent a Secretario Acta omnia, electiones Officialium, & Conſtitutiones, ſi quæ factæ fuerint, ſigilloque, & propria Generalis atque Hegumenorum ſubſcriptione firmentur, & in Archivio reponantur. Quæ vero Monachis ſignificanda ſunt, ea per encyclicas literas, a Generali & Hegumenis ſubſcriptas, ſignificentur. Exemplum autem literarum omnium, quæ nomine Congregationis hujus mittentur, a Secretario ejuſdem Congregationis deſcriptum maneat in libro Regiſtrorum, qui in Congregatione generali tradatur novo Abbati Generali & novis Hegumenis, in Archivio reponendus.

CAP. IV.

De Congregatione Provinciæ, & Monaſteriorum.

Congr. Provinciæ quolibet anno cogenda.

1. Congregatio Provinciæ unoquoque anno per triduum celebretur ab Abbate Provinciæ, & Abbatibus Monaſteriorum ſubjectorum: Congregatio vero Monaſteriorum fit quolibet menſe per unum diem ab Abbate Monaſterii & Monachis omnibus profeſſis. Primam autem indicet Abbas Provinciæ, alteram Abbas Monaſterii; & illa quidem uno ſaltem menſe ante conſtitutum diem ſignificari debebit, hæc vero tribus ante diebus.

2. Quo menſe facienda erit Congregatio Provinciæ, præmittenda eſt opportuno tempore Congregatio uniuſcujuſque Monaſterii, ut in promptu habeat Abbas, ſi quid ad eam Congregationem referendum ſit. Similiter quo anno celebrabitur Congregatio generalis, opportune præmittatur Congregatio Provinciæ.

Qui debeant intereſſe.

3. Congregationi Provinciæ præter Abbates Monaſteriorum, intererit Socius Abbatis uniuſcujuſque Monaſterii a Congregatione Monachorum eligendus. Ejus autem electio fieri debet tribus ſaltem diebus, antequam ad Congregationem Provinciæ procedatur, ut ſufficiens tempus habeat ad ſumendum informationem de ſtatu Monaſterii, deque querelis, & cauſis Monachorum. Idem dicendum de Socio Abbatum ad Congregationem generalem diſceſſum. Omnia autem, quæ Socius Congregationi Generali vel Provinciali, nomine Monachorum præſentabit, debent eſſe ſub ſigillo Monaſterii clauſa, & ab iis ſubſcripta.

4. In utraque Congregatione idem ordo ſervetur, de quo ſupra in Congregatione Hegumenorum dictum eſt num. 3. & 6. Secretarius autem, Ædituus, & Janitor ab Abbate eligantur; duo vero ſuffragiorum Cognitores a Monachis, ad Congregationem convocatis.

De quibus agendum ſit.

5. Agendum porro erit: Primo de rebus ſpiritualibus ad profectum Monachorum ſpectantibus, inquirendumque in mores uniuſcujuſque, ſi quid contra Regulam, Conſtitutiones, & conſuetudines peccetur: Secundo de regimine Superiorum & ſubjectorum obedientia: Tertio de temporalibus Monaſteriorum rebus.

6. Abbate ad Congregationem generalem eunte, aut Vicarium mittente, adhuc celebretur Congregatio Monachorum de menſe in menſem, cui ipſe Abbas vel ejus Vicarius præerit. Non tamen celebrari poterit Congregatio Provinciæ, niſi de anno in annum, & ipſo Abbate præſente.

7. Si Abbas Monaſterii deceſſerit, Vicarius mortem ejus tam Abbati Provinciæ quam Abbati Generali ſtatim ſignificabit; & interim Monaſterium adminiſtrabit uſque ad novi Abbatis electionem, & adventum. Quod ſi Vicarius in illo Monaſterio non fuerit, tunc antiquior profeſſione Vicarius erit, & inter æquales profeſſione antiquior ætate præferatur, & Sacerdos non Sacerdoti. Mortuo autem Abbate Provinciæ, Abbas illius Monaſterii, in quo reſidere ſolet, ad Abbatem Generalem literas ſcribat. Nemo tamen in ejus officio ſe immiſcebit, donec Abbas Generalis in Congregatione Hegumenorum de Succeſſore aut Vicario decreverit.

CAP. V.

De Congregatione Hebdomadali.

1. In qualibet hebdomada per omnia Monaſteria feria ſexta, aut alia die non impedita, debet fieri Congregatio omnium Monachorum.

2. Sedentibus omnibus, & Novitiis, ſi qui erunt, ſtantibus, Abbas ſeu Vicarius aliquid ex libris ſpiritualibus legat, vel legi faciat ad Monachos.

3. Deinde (Novitii foras dimiſſis) idem Abbas ſeu Vicarius faciat brevem exhortationem contra defectus in Monaſterio occurrentes, nullam tamen perſonam nominando.

4. Abſoluta exortatione, Abbas ſtans, reliquis genuflexis, dicat:

Deus miſereatur noſtri, & dimittat debita noſtra, & tribuat nobis abſolutionem & veniam omnium peccatorum noſtrorum, In Nomine Patris, & ✠ Filii, & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et ſurgunt, ejuſque manum deoſculantur, & ad ſuas unuſquiſque Cellas abeunt.

CAP. VI.

CAP. VI.

De Electione in communi.

Quibus non committenda officia.

1. Ab Electione tam activa quam paſſiva in quolibet officio Ordinis noſtri, donec cum eo fuerit diſpenſatum, ſpecialiter arcetur omnis excommunicatus, ſuſpenſus, interdictus, irregularis, non profeſſus, & qui non ſubeſt noſtræ Congregationi, etiamſi fuerit Monachus profeſſus Ordinis S. Patris noſtri Antonii: Item, qui ab Ordine noſtro apoſtataverit, & qui ab illo ad alium Ordinem, etiam cum licentia Superiorum, tranſivit, nec poſtea ad noſtrum rediit: Item, qui habet impedimentum naturale, ut fatuus, delirus, lunaticus: Item, qui eſt notorie infamis ob publicum delictum, ut eſt homicidium, fornicatio, furtum, perjurium, ebrietas: Item ſubornator, qui prece, pretio, minis, vel quocumque alio modo induxerit eos, qui in Electione vocem activam habent, ut ſe ipſum vel Monachum aliquem determinatum eligant, ſingulatim eum nominando: Item, qui per ſe ipſum vel alium procurat ſibi dignitatem aliquam extra Ordinem: Item, qui publice & ſcandaloſe Romano Pontifici, aut Patriarchæ vel Ordinario loci detraxerit, aut eorum canonicas ſanctiones contempſerit. Denique, qui Monachum notorie indignum ſciens & prudens aliquando elegerit.

In impedimentis a quibus petenda diſpenſatio.

2. In iis impedimentis, quæ ex Jure canonico proveniunt, diſpenſatio petenda eſt a legitimo Superiore; qualis eſt Sanctiſſimus Romanus Pontifex, Reverendiſſimus Dominus Patriarcha, & Ordinarius loci Epiſcopus, reſpective. In aliis vero, quæ ex noſtris Conſtitutionibus inducuntur, Abbas Generalis diſpenſare poterit, vel eo abſente Congregatio Generalis.

3. Nemo eliget, aut eligere poterit in Abbatem Generalem, aut Hegumenum, ſive in Abbatem Provinciæ, aut Monaſterii, niſi triginta annos ſaltem inchoatos ætatis habeat; & niſi ſex annos in Congregatione noſtra compleverit, includendo annos probationis.

4. In Congregationibus Hegumenorum, Provinciæ & Monaſterii ii tantum vocem activam habent, quorum mentio ibi fit. Vocem vero paſſivam in Congregatione generali & Hegumenorum habere poſſunt omnes Monachi profeſſi; In Congregatione vero Provinciæ & Monaſteriorum ii tantum Monachi, qui ſunt illius Provinciæ & Monaſterii.

5. Nemo poteſt habere plures voces activas, etiamſi habeat plura in Ordine officia; ſed unuſquiſque unam tantum vocem habeat.

6. Omnis Electio fiat per ſuffragia ſecreta.

7. Ante Electionem legantur Conſtitutiones de officio eligendorum, & de electione.

8. Si ſuffragia fuerint æqualia, aut in diverſas perſonas ita diſtrahantur, ut in nullum major pars conveniat, id fiat, quod ſupra Cap. 2. n. 12. & 13. dictum eſt.

CAP. VII.

De Viſitatione.

1. Abbas Generalis ſemel ſaltem in triennio viſitet omnia Monaſteria Ordinis: & Abbas Provinciæ ſemel quolibet anno Monaſteria ſibi ſubjecta, ut dictum eſt Part. 3. Cap. 3. num. 3. & Cap. 5. n. 2.

Abbates legitime impediti Vicarium Viſitatorem debent eligere.

2. Si legitime fuerint impediti, ſubſtituent Vicarium Viſitatorem, cui tempus & auctoritatem per ſuas literas definiant, eique Socium ſeu Secretarium adjungent. Nulli autem Vicario Viſitatori credatur, niſi literas ſuæ delegationis antea exhibuerit coram Monachis, in Congregatione convocatis in eo Monaſterio, quod viſitandum erit; eam vero Monachorum Congregationem Abbas convocabit ſtatim, atque ei exhibitæ fuerint literæ Abbatis Generalis, aut Hegumenorum, aut Abbatis Provinciæ. Si autem Abbas fuerit abſens, aut obedire noluerit, tunc ipſe Vicarius Viſitator eam convocabit.

Forma literarum Vicarii Viſitatoris.

Venerabilibus Fratribus Ordinis S.P.N. Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N., vel Monaſterii N. ſalutem in Domino & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, nos elegiſſe Rev. Patrem N. in Vicarium noſtrum, eique vices noſtras commiſiſſe, ut viſitet vos & veſtrum Monaſterium in temporalibus & ſpiritualibus, & inquirat in omnia, ad vos dictumque Monaſterium ſpectantia, juxta noſtras conſuetudines, Conſtitutiones, & Regulam, cum facultate decernendi, quæ decernenda eſſe, urgens neceſſitas compulerit, alia vero ad nos deferendi; Non tamen alium in locum ſuum ſubſtituendi, nec Viſitationem in quolibet Monaſterio ultra triduum prorogandi. Quocirca mandamus vobis in virtute ſanctæ obedientiæ, ut Reverendiſſimum Patrem N. tamquam Vicarium Viſitatorem a nobis deputatum recipiatis, eique debitam reverentiam & obedientiam juxta commiſſum ipſi officium exhibeatis. Si quis illi contradicere auſus fuerit, noverit, ſe ſuorum votorum tranſgreſſorem fore. Benedictio ſit ſuper obedientes. Datum in Monaſterio N. die N. menſe N. anno N.

Abbas Generalis, vel Hegumeni, vel Abbas Provinciæ N. Loco ✠ ſigilli.

3. Lectis in Congregatione literis, ſtatim omnes genuflectent, excepto Vicario Viſitatore: deinde ſurgentes deducunt illum in Eccleſiam, a dextris Abbatis Monaſterii procedentem.

Qua methodo facienda Viſitatio.

Si Abbas Generalis, aut Abbas Provinciæ, perſonaliter ad viſitandum Monaſterium veniret, convocata ab Abbate loci Monachorum Congregatione, ſignificabit breviter, ut præparent ſe ad reddendam rationem, quam ſequenti die exigere incipiet: Deinde procedet unà cum Abbate Monaſterii & Monachis ad Eccleſiam, ut ſupra.

4. Ante Aram maximam omnibus ordi-

Digitized by Google

natim genuflexis, Abbas, ſeu Vicarius Viſitator, item genuflexus, ad portam mediam orabit aliquantulum: deinde intonabit Pſalmum 148. *Laudate Dominum de Cælis &c.* quem unà cum dunbus ſequentibus Pſalmis Mouachi alternatim caneut: & dicto *Gloria Patri*, ſurgit Abbas ſeu Vicarius Viſitator, & facta ad Altare reverentia, converſus ad Monachos genuflexos facit abſolutionem, dicens:

Deus miſereatur veſtri, & dimittat debita veſtra, & tribuat vobis abſolutionem & veniam omnium peccatorum veſtrorum In Nomine Patris ✠ & Filii ✠ Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et ſurgunt, ejuſque manum ordinatim oſculantur: & abeunt in Cellas ſuas.

5. Viſitator primum locum tenebit cum Socio ſuo, qui Secretarii munus geret, etiam ante Abbatem Monaſterii. Cum autem officio ſuo functus fuerit, ipſe & Socius locum juxta dignitatem ſuam, vel antiquitatem profeſſionis habebit.

6. Primo Viſitationis die, cantatis Divinis Officiis, ac terminata per Abbatem loci, aut ejus Vicarium, Sacra Liturgia, antequam detur a Celebrante benedictio, omnibus Monachis ordinatim geuuflexis, Viſitator diligenter viſitabit totam Eccleſiam: ac primum Aram maximam, ubi repoſitum eſt Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum: deinde reliqua, ſi quæ erunt, Altaria; an omnia munda ſint, & decenter ornata & compoſita, qua Viſitatione abſoluta, reverſus ad portam mediam, & facta Altari reverentia, dat benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater ✠ & Filius ✠ & Sipritus ✠ Sanctus.

Fratres: Amen.

Viſitator proſequitur hanc admonitionem: Anctoritate Dei, totiuſque Ordinis noſtri, præcipio vobis in virtute ſanctæ obedientiæ, ut cum unuſquiſque veſtrum de omnibus & ſingulis perſonis ac rebus, ad hnc Monaſterium ſpectantibus, interrogatus fuerit, debeat ſecundum conſcientiam pure & veraciter revelare, ſecluſo omni odio favore & affectu: nec ullus veſtrum extra Monaſterium diſcedere præſumat ſine expreſſa noſtra licentia.

Tum ſurgunt Fratres, & vadant in Cellas ſuas. Viſitator, depoſita ſtola, in Sacriſtiam vadit cum Socio, Abbate Monaſterii, & Præfecto Eccleſiæ ſeu Sacriſta; eamque diligenter viſitat, conſiderando, an munda & compoſita ſint vaſa Sacra, veſtes, libri, & omnia utenſilia.

Deinde procedit Viſitator cum Socio, & Abbate loci ad Cellam ipſius Abbatis, qui: Primò offert Viſitatori ſcripta nomina & officia ſingulorum Monachorum, & perſonarum, etiam ſæcularium, qui Monaſterio inſerviunt: Secundò, librum Regulæ & Conſtitutionum Ordinis: Tertiò, librum ſecretorum, quæ alii Viſitatores ei Monaſterio reliquerunt: Quartò, libros proventuum & expeoſarum Monaſterii & Eccleſiæ. Quibus peractis Viſitator ad Cellam ſibi deſtinatam, per ipſum Abbatem loci, aut Monachum ab eo deſignatum, advocabit ſingulos Monachos, & inquiſitiouem inchoabit a Junioribus, & deſinet in ipſum Abbatem, qui de ſingulis ipſi reddet rationem. Quæ autem a ſingulis Monachis referuntur, per Socium & Secretarium Viſitationis in charta notabuntur, in quorum ſine unuſquiſque nomen ſuum ſubſcribat, vel, ſi ſcribere neſcierit, ipſe Secretarius ejus nomen ſubſcribat de ipſius mandato.

7. Poſtridie Viſitator cum Secretario luſtrabit: Primò, Cellas omnium Fratrum: Secundò, alias Monaſterii manſiones, ut Scholam, Bibliothecam, Hoſpitium, Infirmariam, Veſtiariam, Cellarium, Coquinam, & Refectorium, præſentibus Abbate loci, eoque Monacho, qui Cellæ illius curam habebit.

8. Tertiò, & poſtremo die, coovocata totius Monaſterii Congregatione in locum ad id paratum, Viſitator brevem adhortationem faciet ad procurandam Regulæ & Conſtitutionum obſervantiam, & legi faciat per Secretarium monita relicta Monaſterio: moneatque omnes & ſingulos, ut ſe ad pœnitentiam negligentiarum faciendam diſponant: Tum, genuflexis omnibus coram Viſitatore, culpas ſuas dicaot ordinatim, incipiendo ab Abbate loci uſque ad Juniorem Mouachum, & veniam petant a Viſitatore, qui ſingulis cum diſcretione & charitate pœnam injungat ſalutarem: mox faciat abſolutionem dicens:

Deus miſereatur veſtri &c. ut ſupra nu. 4. atque ita cum oſculo pacis dimittat Congregationem.

9. Si Ipſe Generalis, aut Abbas Proviociæ, Viſitationem facit, utatur auctoritate ſua in correctione Abbatis & Monachorum.

Si vero fuerit Vicarius, ad ſubſtituentem omnia referat; Non tamen Abbatem loci deponere, aut ab officio ſuſpendere poterit, niſi ſpecialem facultatem habuerit a Congregatione Hegumenorum. Quod ſi neceſſitas requirat, ut Monachum de illo Monaſterio in aliud traſferat, id auctoritate ſua facere poterit, ſi Generalis fuerit, aut Abbas Provinciæ. Vicarii Viſitatoris, quæ ſint facultates.

Si vero delegatus fuerit, conſentiente Abbate loci, in quo eſt, & Abbate Monaſterii, ad quod trausferendus eſt Monachus, id faciet; illis autem diſſentientibus rem ad Delegantem referet.

10. Hæc fere ſunt, de quibus Viſitator inquirere debet: De quibus Viſitator debeat inquirere.

An ſinguli debitam Abbati obedientiam exhibeant;

An Abbas officio ſuo erga omnes æqualiter utatur;

An inter omnes & ſingulos pax & concordia ſervetur;

An ſit aliquis proprietarius in Monaſterio, vel ſcaodaloſus, ebrioſus, otioſus, aſſuetus jurare, vel turpia loqui, notatus de ſuſpecta familiaritate intra vel extra Monaſterium, cum ſcandalo alium non alloquens, rixoſus, contumelioſus;

An ab omnibus obſervetur Regula & Conſtitutiones quoad Divinum Officium, Confeſſionem, Communioοem, Orationem

men-

mentalem, Jejunium, Refectorium, Silentium, aliaque Communitatis officia, & quomodo ritus & cœremoniæ Eccleſiaſticæ obſerventur;

An aliquid deſit, vel ſuperfluum ſit in victu, potu, veſtitu: & quomodo tractentur ab Abbate tam Monachi ſani quam infirmi, & hoſpites;

Quomodo Monachi Juniores inſtruantur: & qui ſint mores ſæcularium, qui ſunt in Monaſterio cœnobii.

51. Acta omnia a Secretario excepta, ſigilloque munita, in Archivium Ordinis inferat; & ſi Vicarius ſive Delegatus fuerit, ad Abbatem Generalem, vel Provinciæ referat.

52. Omnem operam adhibeat, ut pacem & concordiam in Monaſterio relinquat.

PARS QUINTA.

CAP. I.

De Proceſſu judiciali.

Cum Monachorum cauſæ a Superioribus eorum judicandæ ſint, communis ordo judiciorum ſervetur.

1. Judex Secretarium præſentem habeat, ab ipſo aut a majori Superiore eligendum, qui examini adſit, & dicta examinandorum excipiat, & ſententiam ſcribat.

2. Judicium introducendum erit vel per accuſationem, vel per denunciationem, vel per diffamationem.

In omnibus Judiciis examinandæ accuſatoris qualitates.

Si per accuſationem Proceſſus inchoetur, certus eſſe debet accuſator, & capita accuſationis porrectæ ſua manu ſubſcribat. Ante omnia autem examinandus accuſator: an ſit integræ famæ: an moveatur aliquo odio, aut alio pravo affectu: an quæ proponit, habeant aliqua adminicula vel indicia veritatis, puta, quia accuſatus alias in eodem genere peccati deliquerit, aut alio modo ejus fama & exiſtimatio laboret. Hæc autem exactius obſervanda ſunt, quando accuſatio procedit contra Abbates; Iſti enim falſis delationibus & querelis maxime obnoxii ſunt; & rurſus cum regiminis columina ſint, non facile neque ex levibus delationibus in periculum exiſtimationis & famæ vocandi ſunt.

Si per denunciationem procedatur, denunciator ſimiliter certus ſit, & ſubſcribere ſe debet denunciationis capitibus, ſicut accuſator; etſi ipſe non teneatur proceſſum proſequi, & objectæ probare.

Si autem per diffamationem procedatur, examinandum primo, an fama aut diffamatio a probis & honeſtis viris ortum habeat; eaque diffamatio non ſemel, ſed ſæpius ad aures Superiorum pervenerit.

De Teſtium examine.

Poſt accuſationem ſeu denunciationem ſeu diffamationem, Judex ad Teſtium examinationem deveniat, a quibus exhibito de veritate dicenda juramento, vel facto iis de veritate dicenda in virtute Sanctæ Obedientiæ præcepto: Primò, ſi ſint extranei, generaliter interrogabit ſuper eorum qualitatibus: Deinde ſuper prædictis capitibus accuſationis; annotetque diem, menſem, ac annum, quo ſinguli Teſtes fuerint examinati, & quæcumque depoſuerint: Demum curabit, ut iidem Teſtes manu propria ſubſcribant ſuas depoſitiones; &, ſi ipſi literas ignorant, apponant ſua manu figuram Crucis, & alius ex ipſorum mandato ſubſcribat eorumdem nomina, annotando ſe illorum juſſu ſubſcripſiſſe.

4. His peractis, Judex accuſatum ſeu denunciatum vel diffamatum citabit, eumque examinabit ſuper prædictis, non ſemel, ſed bis vel ter, cum intervallo tamen, ut ſi contradictoria dixerit, poſſit ex ſua confeſſione redargui; Et, ſi opus fuerit, ad reum convincendum, eumque ad veritatem dicendam inducendum, poterunt coram eo produci Teſtes, qui ipſum convincant.

Reo communicandæ Teſtium depoſitiones.

5. Finito examine, dandum erit ipſi reo exemplar depoſitionum Teſtium examinatorum ſine eorum nominibus cum termino competenti ad faciendas ſuas defenſiones; &, ſi delicta ſibi objecta non diluat, eaque ſint probata ſufficienter vel per rei confeſſionem, aut per Teſtes reus fuerit convictus, poterit prævia citatione ad ſententiam deveniri, & reus in pœna, ejus delicto debita, condemnari. Si vero diluerit legitime, erit abſolvendus aut declarandus innocens. Si autem de ejus innocentia non plene conſtiterit, debet abſolvi nihilominus, appoſita clauſula, ex hactenus deductis, quia innocentia Rei non fuit plene probata.

6. Si Abbas Generalis aut Hegumeni, vel Abbas Provinciæ, commiſerint alicui, ut cauſam examinet, & judicium ferat; is debet: Primò, terminos facultatis ſuæ non excedere, ſed intra eos ſe continere; nimirum ſi examen tantummodo ipſi commiſſum fuerit, non debet ſententiam ferre: Secundò, confectum ut ſupra proceſſum judicialem, propriaque manu ſubſcriptum, & ſigillo Monaſterii ſignatum, tranſmittat ad Superiorem.

7. Monachi omnes curare debent: Primò, ut delinquentem charitative moneant juxta ſanctum Euangelium, antequam accuſetur vel denuncietur: Secundò, ut quantum fieri poteſt, evitent formam judicii, multoque magis exceptiones, quæ dari ſolent, vel poſſunt contra ſolemnitatem juris in proceſſu facto, & ſententia lata; Nam Inſtitutum Monaſticum, quod aſſumpſere, docet eos, non contendere judicio, ſed propriæ voluntati renunciare, pœnitentiam agere, & pro Domino pati.

8. Non debet in re levi, vel ex mera ſuſpicione fieri accuſatio aut denunciatio; ſed in delicto gravi & certo vel quaſi certo. Item ab accuſatione excluduntur ebrioſi, detractores, iracundi, aut ſimilibus vitiis laborantes, qui prius frequenter moniti, emendati non fuerint: Et qui voce activa & paſſiva privati ſunt; Iidem non debent a Judice ad teſtimonium admitti, bene tamen ad informationem. Quando vero ex proceſſu conſtiterit innocentia accuſati, debet a Judice accuſator in pœna talionis condemnari.

Voce activa, & paſſiva privati in Teſtes non admittendi.

9. Si delictum, de quo quis accuſatur aut denunciatur vel inquiratur, non fuerit publi-

cum, eurare debet Judex, ne illud evulget; ſed ſecretum ſervet, quantum fieri poteſt.

10. Qui pœnitentiam ſponte facere recuſaverit, compelli poterit per cenſuras. Quod ſi iſtas proterve ſpreverit, actiora remedia adhibeantur; ſemper tamen habito reſpectu circumſtautiæ loci, temporis, & perſonæ,

CAP. II.

De Culpis & Pœnis,

Cum Conſtitutiones noſtri Ordinis non obligent ad culpam, niſi propter contemptum & ſcandalum; ſed ſolum obligent ad pœnam tranſgreſſoribus infligendam, ideo dicendum nunc eſt de pœnis, quæ ad correptionem culparum imponuntur.

Lenitas a Superioribus adhibenda.

1. In primis Superiores intelligant, ſibi cum Fratribus agendum in ſpiritu lenitatis; nec, niſi cauſa attente perſpecta, ad acriora remedia eſſe progrediendum. Quare plerumque præmittenda erit admonitio charitativa ſeu per ſe ſeu per alios; itaut ſubditus doceatur emendatinnem delictorum a Superiore quæri, non delinquentium ruinam.

2. Intelligant pariter ſubditi, eadem pia animi præparatione ſibi ſuſcipienda eſſe iſta charitatis remedia, cum qua a Superiore illa applieari juſtum eſt credere: cum magno ſcilicet deſiderio proprii profectus & emendationis; Neque dandum locum Diabolo, ſuggereuti futiles querelas adverſus Superiores; aut ſecum ipſis, aut, quod omnino cavendum eſt, cum aliis, præſertim externis, etiamſi contingat pœnitentias injungi inſontibus ex falſa, ut aliquando accidere neceſſe eſt, delatione & errore.

3. Præterea Superiores frequenter recogitent, ſe de ſuis ſubditis rationem Deo redituros; Ac proinde diligenter ſerioque caveant, ne ex propria indulgentia & remiſſione regularis diſciplina laxetur: Dum nimirum ſubditi impunitatem ſibi ex Superioris eouniventia pollicentes, quodlibet audere paulatim aſſueſcant. Quamobrem caute circumſpecteque attendant, ne quis contra Conſtitutiones abuſus quovis prætextu inducatur; Noverintque ex parvis tranſgreſſionibus magnam quandoque ruinam diſciplinæ regulari imminere; Idque ſi ipſorum vitio eoutingat, graviſſimæ ipſos noxæ reos fore.

4. In pœnis injungendis Superiores hæc præcipue obſervent:

Quæ obſervanda in pœnis injungendis.

Primum, ut aucta gravitate culpæ ex gravitate circumſtantiarum, pœna pariter augeatur. Et in iis quidem Monaſteriis, in quibus eſt frequentior Monachorum numerus, ad menſam communem ex ſchedula, a Superiore vel ejus Vicario ſcribenda, legatur culpa & pœna, indicato etiam nomine delinquentis ad communem ædificationem; niſi forte ipſe reus eodem in loco ex ſua devotione velit ſe ipſum ſimili modo accuſare. Quod etiam Superior, cum id expedire in Domino judicaverit, injungere poterit.

Secundum, ut pœna gravior & graviſſima non, niſi eum maturiori conſilio Patrum Seniorum, ab Abbate infligatur; eaque in ſcriptis, & poſtquam de culpa conſtiterit per confeſſionem rei, vel per eompetentia teſtimonia; &, ſi id rei gravitas expoſcat, Abbatis etiam Generalis ſententia rogetur.

Tertium, ut Fratribus provectæ ætatis quoad aliquas pœnas, ætati minime convenientes, Abbas ita diſpenſet, ut alias ſimul magis congruentes injungat. In graviori vero & graviſſima culpa taxatam in Conſtitutionibus pœnam nullatenus mutet, niſi cauſa commutandi ſit legitime probata coram Abbate Generali.

Quartum, ut Abbas, dum alicujus culpam redarguit, aut pœuam ei injungit, caveat ſummopere, ne id ex ira aut odio aut vehementi animi perturbatione faciat; multoque minus, ne injurioſis verbis, aut contumeliis, ſive imprecationibus reum excipiat. Quod ſi id fecerit, a Seniore Monaſterii moneatur ſemel, bis, & tertio. Sique emendatus non fuerit, ad Abbatem Generalem deferatur, qui ei debitam culpæ pœnam omnino injungat.

De contumacibus.

5. Si quis ex Fratribus injunctam ſibi pœnitentiam ex protervia, aut alia animi perturbatione ſubire detrectaverit, in Cella includi reum jubeat Abbas; & poſtea mittat ad eum Seniores Patres, qui illum moneant ad pœnitentiam, & inducant ad obedientiam, quam ſi fecerit, bene erit; ſi autem adhuc in contumacia perſeveraverit, triduo illum includi in Cella jubebit, & pane tantum & aqua veſci. Idque, cum culpa, ob quam pœna injungitur, uon ſit gravior aut graviſſima; Nam in eo caſu augenda erit pœnitentia juxta qualitatem delicti, quemadmodum infra dicetur Cap. 14. num. 1.

6. Cum culpæ aliæ ſint leves, aliæ graves, graviores & graviſſimæ; debet Abbas pœnitentias juxta culparum qualitatem injungere, ut infra præſcribitur. Pœnas vero commutare, & pro gravibus leves injungere, aut vice verſa pro levibus graves imponere, non poterit, ſine conſilio & Congregatione Monachorum. Quæ autem hic taxatæ non ſunt pœnæ, cum conſilio eorumdem Monachorum in Domino taxabit.

CAP. III.

De levi Culpa & Pœna.

Levium Culparum non eſt numerus; Ex his autem, quæ hic apponuntur, de cæteris judicari pronum erit.

Culpa levis, quæ ſit.

Levis culpa eſt: Primo, ſi quis ad inchoationem Officii, vel Congregationis, vel Collationis ſpiritualis non adfuerit.

2. Si quis aliquid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur.

3. Si quis quidpiam utenſilium ex deſidia fregerit, aut perdiderit, vel cibi potuſve aliquid effuderit.

4. Si quis communi Refectioni non interfuerit.

5. Si quis conſtitutis horis Silentium fregerit.

6. Si quis pro victu, aut veſtimentis, vel alia re murmuraverit.

7. Si

7. Si quis eorum, qui communibus officiis deputati ſunt, munus ſuum in re aliqua neglexerit.

8. Si quis potum vel cibum ſine licentia ſumpſerit.

9. Si officio in tabula aſſignato defuerit.

10. Si quis in cæremoniis Miſſæ, Divinorumque Officiorum, minus decenter ſe geſſerit, aut aliquid omiſerit, vel de ſuo addiderit.

11. Si quis oculos vagos ad vanitatem direxerit.

12. Si quis ſtrepitum in Cella vel Monaſterio aut Eccleſia, ſonitumque fecerit. Quicumque in præfatos & ſimiles defectus inciderit, & de illis proclamatus fuerit, vel ipſe ſe ſponte proclamaverit, vel aliunde hoc ipſum conſtiterit: Abbas injungat peccanti unum Pſalmum, vel aliquot orationes Dominicas, vel Pſalmos, ſeu genuflexiones in Refectorio aut in Eccleſia juxta modum, quo exceſſit, & qualitatem Perſonæ.

Quæ pœnæ injungendæ.

CAP. IV.

De gravi Culpa, & Pœna.

Gravem Culpam cenſemus: Primo, ſi quis Frater cum Fratre, vel externo, intus vel foris rixas habuerit. Si quis Fratri vel Sæculari contumeliam dixerit, vel minas & maledicta in eoſdem protulerit.

Quæ ſint culpæ graves.

2. Si quis inter Fratres diſcordiam, dicta unius alteri referendo, vel alio modo ſeminaverit.

3. Si quis jurare, mentiri, turpia vel ſcurrilia dicere, ad riſum alios ineptis garritionibus provocare, ſilentium frangere cum offenſione præſertim fraterna, in conſuetudinem duxerit.

4. Si quis cum fœminis aut pueris colloquendo, attentis circumſtantiis loci, temporis, & perſonarum, ſuſpicionem aliquam vitii ingeſſerit, aut ingerere potuiſſe jure præſumptus fuerit.

5. Si quis dormierit ſine Tunica & Cucullo.

6. Si quis exiverit ſine Socio aſſignato, aut illum mutaverit, aut extra Monaſterium reliquerit, vel ſolus ſine licentia iverit: vel hora, qua in Monaſterium redire debet, non redierit.

7. Si quis ex Cella egrediatur, & per Monaſterium vagetur tempore dormitionis.

8. Si quis medicinam ſumpſerit, aut ſanguinis minutionem fecerit, ſine licentia.

9. Si quis culpam præteritam Fratri, pro qua ſatisfecit, improperaverit.

10. Si quis jejunium ab Ordine præſcriptum fregerit.

11. Si quis Miſſam, Confeſſionem, Communionem, aut Officium Divinum in Choro ſine licentia omiſerit.

Pro ſupradictis, & ſimilibus culpis injungantur jejunium, & ſtrictum ſilentium per aliquod tempus: Genuflexiones & proſtrationes tempore refectionis communis, aut in Eccleſia: Pſalmi etiam & Orationes aliquot Dominicæ ſecundum diſcretionem Abbatis.

Et quæ pœnæ injungendæ.

CAP. V.

De graviori Culpa, & Pœna.

Gravior Culpa eſt: Primo, ſi quis jejunia Eccleſiæ violaverit.

Quæ culpæ graviores:

2. Si quis peccatum mortale manifeſte commiſerit contra præcepta Dei vel Eccleſiæ, præter caſus infra recenſendos, cum de graviſſima Culpa ſermo erit.

3. Si quis ſciens & volens ſententiam excommunicationis aut ſuſpenſionis incurrerit a jure vel ab homine latam, tam a Prælato Eccleſiaſtico quam a Superiore Religioſo: exceptis item caſibus, in quibus ob graviſſimam Culpam excommunicatio vel ſuſpenſio infligitur.

4. Si quis ſciens ſe eſſe excommunicatum, aut ſuſpenſum, ut ſupra, celebraverit, vel in ſuis Ordinibus miniſtraverit.

5. Si quis calumniam in Fratres ſtruxerit, ſive in judicio, ſive privatim.

6. i quis per fas aut nefas procuraverit, ut ipſe vel alter eximatur a poteſtate Superioris tam Monaſterii quam Provinciæ, aut Abbatis Generalis.

7. Si quis per contumaciam vel manifeſtam rebellionem inobediens ſuo Superiori fuerit, vel cum eo intus aut foris contenderit.

8. Si quis ſecreta Congregationum, Generalis, Hegumenorum, Provinciæ, & Monaſteriorum, aliis Monachis ſive Profeſſis ſive Novitiis, vel etiam externis, temere revelaverit.

9 Si quis Decretis Congregationum antedictarum ſeſe oppoſuerit, aut Superiori pręcipienti aliquid in virtute ſanctæ Obedientiæ contradixerit.

10. Si quis Prælato Eccleſiaſtico aut Principi ſæculari in eis, quæ ad illos ſpectant, inobediens & contumax extiterit.

Pro hujuſmodi & ſimilibus Culpis injungantur jejunia: Item aſſignetur ultimus locus: Proſtratio ante fores Templi vel Refectorii vel Chori, dum fratres intrant: Sejunctio aut ſequeſtratio a Fratribus, itaut nullus Fratrum audeat ſe illi conjungere, vel aliquod ei mittere, nec vocetur ad aliquod officium in Eccleſia vel in Choro: Menſa ponetur eidem ſequeſtrata, ne cum aliis communicatur: Demum privatio vocis activæ & paſſivæ in ſtricta forma ad aliquot annos injungatur. Ex prædictis autem pœnis Superior cum conſilio Seniorum Patrum plura vel pauciora, longius vel brevius, juxta culpam Pœnitenti imponat.

Et quæ pro illis infligendæ pœnæ.

CAP. VI.

De graviſſima Culpa & Pœna.

Graviſſima Culpa eſt: Primo, ſi quis hæreſim aut ſchiſma contra unam Sanctam Catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam ſecutus fuerit, aut a Fide Chriſtiana defecerit.

Quæ culpæ graviſſimæ

2. Si

2. Si ab Ordine noſtro poſt profeſſionem apoſtataverit, dimiſſo vel retento Habitu.

3. Si quis proprietarius fuerit in pecunia, libris, veſtibus, aut re alia magni momenti, tam recipiendo, quam dando vel alienando.

4. Si quis graviter Fratrem, vel extraneum quemcumque percuſſerit, & leviter etiam Superiorem, idque irato animo.

5. Si quis ſigillum Confeſſionis fregerit.

6. Si quis literas nomine Abbatis Generalis, Hegumenorum, Abbatis Provinciæ vel Monaſterii, aut Monachi alicujus, vel Monachorum confixerit, ſive eas ſigillo officii, aut dignitatis, vel Perſonæ firmaverit, ſive non: Item qui literas ad Abbatem Generalem, aut Hegumenos directas, interceperit aut aperuerit & legerit.

7. Si quis veneficium, incantationem, ſortilegium, necromantiam, aut quamcumque aliam Diaboli invocationem exercuerit.

8. Si quis publicum ſcandalum, vel infamiam gravem Ordini fecerit per manifeſtum lapſum carnis cujuſcumque ſpeciei ſit.

9. Si quis maligne conſpirationem in Superiorem ſuum machinatus fuerit.

10. Si quis machinationes & ſchiſmata ad deſtructionem vel diviſionem Ordinis attentaverit.

11. Si quis a Superiorum ſententia ad Tribunalia ſæcularia appellare aut confugere auſus fuerit. Quod ſi ab Abbate gravari ſe prætenderit, ad Abbatem Generalem, aut Congregationem Hegumenorum, vel ad Congregationem Generalem recurrat. Et ſi adhuc ab his prætenderit ſe gravari, recurrere poterit ad Patriarcham, aut Romanum Pontificem.

12. Si quis Ordinem aliquem Eccleſiaſticum ſine Superiorum licentia ab Epiſcopo acceperit, aut ſine licentia Epiſcopi Ordinarii auſus fuerit ad Sæculares concionari, eorum confeſſiones audire, a caſibus Ordinario reſervatis ſciens & volens illos abſolvere, aut Sacramenta Baptiſmi, Extremæ Unctionis, vel Matrimonii adminiſtrare: uno verbo, miniſteria Parochi obire.

Pro talibus criminibus, cum conſilio Patrum Seniorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus privetur cucullo & corona, & in cellam tamquam in carcerem detrudatur, ab omnium Fratrum conſortio ſejunctus ad aliquos menſes. Ne tamen hujuſmodi pœnitens propter impatientiam ſuam in deſperationem præceps ruat, mittat ad eum quandoque Superior Patres ſeniores, qui illum blandis verbis commoneant ad pœnitentiam, & provocent ad patientiam: Foveant per conſolationem, & inducant ad emendationem. Recogitet autem Abbas, qualem Deo ſit ipſe redditurus rationem, ſi forte ſua impatientia & imprudenti ſeveritate Fratrem perdat, pro quo Chriſtus mortuus eſt; Memineritque, Sanctum Patrem noſtrum Antonium ſolicitum fuiſſe dicere: Fratrem, in aquas lapſum, erigendum eſſe, non ad naufragium impellendum.

Et quibus purganda pœnæ.

CAP. VII.

De Culpis & Pœnis Superiorum.

1. Quæcumque de levi, gravi, graviori, & graviſſima culpa & pœna dicta ſunt, ea de Superioribus reſpective intelligantur. Itaut delinquentem Abbatem Monaſterii Abbas Generalis puniat: hunc Congregatio Generalis; Idque intelligendum de pœnis ſuſpenſionis ab officio, depoſitionis & privationis vocis, loci, & Coronæ, de quibus infra ſermo erit.

2. Levis Culpa Abbatis eſt, ſi Cellas Monachorum & officinas per ſe vel per Vicarium viſitare neglexerit: Si ad Divinum Officium, & ad communem refectionem ſine cauſa aliquoties non venerit: Si e Monaſterio ſine neceſſitate exierit: Si cœremonias eccleſiaſticas minus decenter exercuerit: Si quid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur: Si in cibo, potu, & veſtimentis Fratres cum indebita parſimonia tractaverit: Si erga aliquem Fratrem plus favoris vel aſperitatis exhibuerit: Si quid poculentorum vel eſculentorum, in re tamen parvi momenti, extraneis dederit ſine cauſa legitima. Pro hujuſmodi defectibus ab Abbate majore corripiatur, & Pſalmi, vel aliquot orationes Dominicæ, ſeu genuflexiones ei injungantur. Levis Abbatis culpa:

Gravis Culpa eſt: Si Fratri, vel externo verba injurioſa dixerit, maledicta & imprecationes pronunciaverit: Si diſcordias inter Fratres ſeminaverit: Si jurare, mentiri, turpia vel ſcurrilia dicere, frequenter depræhenſus fuerit: Si Sæcularium domos ſine neceſſitate frequentaverit: Si cum Fœminis aut Pueris colloquendo, attentis circumſtantiis, ſuſpicionem aliquam vitii ingeſſerit: Si dormierit ſine Tunica & Cucullo: Si medicinam ſine licentia Medici ſumpſerit: Si culpam præteritam, pro qua ſatisfactum ſit, alicui exprobaverit: Si ſine Socio extra Monaſterium iverit: Si jejunium ab Ordine præſcriptum fregerit: Si Miſſam, Divinum Officium in Choro ſine cauſa omiſerit: Si abſque eorum culpa Officiales ab officiis maligne removerit. Pro hujuſmodi Culpis injungatur jejunium per aliquot dies, item Pſalmi aliquot, & orationes Dominicæ, & genuflexiones. Gravis:

Gravior Culpa eſt: Si peccatum mortale manifeſte commiſerit contra præceptum Dei vel Eccleſiæ, præter caſus infra recenſendos, cum de graviſſima culpa ſermo erit: Si ſciens & volens ſententiam excommunicationis aut ſuſpenſionis incurrerit: Si, ſciens ſe eſſe excommunicatum vel ſuſpenſum, celebraverit, vel in ſuis Ordinibus miniſtraverit: Si rationem dati & accepti in libro deſcribere neglexerit: Si quem Novitium admiſerit non prævio examine: Si nomina Novitiorum & Profeſſorum non deſcripſerit: Si Abbati Generali, aut Abbati Provinciæ, de ſtatu ſui Monaſterii aut Provinciæ non ſcripſerit, ut ſupra ſuo loco dictum eſt: Si Monachum de ſuo Monaſterio in aliud ſine cauſa & ſine Congregatione Monachorum miſerit: Si calumniam in Fratres ſtruxerit; Si procuraverit, ut ipſe vel Gravior:

alter

alter eximatur a poteſtate Superioris, aut in officio confirmetur : Si per contumaciam vel manifeſtam rebellionem inobediens Superiori fuerit , vel eum eo contenderit : Si ſecreta Congregationum revelaverit : Si Decretis Congregationum , vel Abbatis Generalis, ſeſe oppoſuerit: Si Superiori præcipienti aliquid in virtute Sanctæ Obedientiæ non obedierit : Si quid parvi momenti in virtute Sanctæ Obedientiæ Fratribus præcipere conſueverit : Si Prælato Eccleſiaſtico , aut Principi ſæculari in eis , quæ ad illos ſpectant , contradicere culpabiliter ac temere præſumpſerit : Si Fratribus, propriæ conſcientiæ rationem juxta morem reddentibus , ſecretum non ſervaverit . Pro ſimilibus culpis injungatur jejunium per plures dies ; Item Pſalmi plures, & orationes Dominicæ, & genuflexiones : Aut demum ab officio ſuſpendatur vel removeatur , ex conſilio Congregationis Hegumeoorum .

Graviſſimæ. Graviſſima culpa eſt : Si hæreticus aut ſchiſmaticus fuerit , aut a Chriſtiana Religione defecerit : Si ab Ordiue noſtro apoſtaverit : Si graviter Fratrem vel extraneum percuſſerit, & leviter etiam Superiorem : Si abſque Superioris licentia fabricam magni momenti præceperit : Si munus a Fratre acceperit , ut ei officium aliquod committat : Si bona mobilia aut immobilia Monaſterii ſine Congregatione Monachorum, aut Abbatis Generalis, aut eorum, ad quos ſpectat, licentia alienaverit : Si Monachum propria auctoritate e Monaſterio ejecerit ſine licentia Abbatis Generalis: Si ſciens & volens Novitium , impedimentum aliquod habentem , admiſerit , nec facultatem habuerit , vel a legitimo Superiore obtinuerit: Si ſigillum Confeſſionis fregerit : Si literas nomine Abbatis Generalis , vel Hegumenorum, vel Congregationis Generalis confinxerit , aut nomine Monachorum : Si literas ad Superiores directas interceperit , vel aperuerit & legerit : Si veneficium , incantationem , ſortilegium, necromantiam, aut alias hujuſmodi diabolicas artes exercuerit : Si legitime convictus fuerit , peccatum carnis admiſiſſe : Si conſpirationem in Abbatem Generalem molitus fuerit : Si machinationes & ſchiſmata ad deſtructionem vel diviſionem Ordinis attentaverit: Si a Superiorum ſententia ad Tribunal Sæcularium appellaverit : Si ſine licentia Abbatis Generalis ordinem aliquem Eccleſiaſticum acceperit , aut ſine licentia Epiſcopi Ordinarii auſus fuerit concionari ad Sæculares , eorum Confeſſiones audire , aut reliqua facere , quæ facultatem Ordinarii requirunt . Pro talibus criminibus ex conſilio Congregationis Hegumenorum , præter pœnas gravioris culpæ, reus in Cellam ad aliquot menſes tamquam in carcerem detrudatur . Præterea voce activa & paſſiva per quinquennium privetur . Si vero apoſtata fuerit, vel homicida, aut proprietarius , eam pœnam ſubeat , quæ infra deſcribetur . Eamdem apoſtatarum pœnam luent , qui a Sancta Catholica Fide ad hæreſim, vel ſchiſma, vel infidelium ſectam defecerint .

CAP. VIII.

De Percuſſoribus .

1. Si quis Fratrum vel Abbatum animo irato percuſſionem alicui comminatus fuerit, pœnam gravioris culpæ per hebdomadam ſuſtinere cogatur : Si vero aliquem Fratrem , aut extraneum manu percuſſerit, eamdem pœnam luat per quindecim dies, niſi gravis læſio fuerit : Si vero percuſſerit ligno, aut lapide , vel alia re ſine gravi læſione , per menſem eidem graviori pœnæ ſubjaceat . Pœna contra Percuſſores.

2. Propter gravem autem læſionem Fratris vel extranei, ſive manu ſive quacumque alia re percuſſio fuerit , vel levem etiam læſionem Superiori factam , percuſſor pœnam graviſſimæ culpæ per duos menſes ſuſtineat , & utraque voce per triennium careat , a ſolo Abbate Generali abſolvendus .

3. Si vulnus lethale inferatur , mors tamen non ſequatur , eamdem pœnam graviſſimæ culpæ per ſex menſes abſque ulla diſpenſatione ſuſtineat , & per quinquennium voce careat : Si autem (quod Deus avertat) uſque ad homicidium aliquis prolaberetur , talis omnino ſine ulla diſpenſatione puniatur pœnis graviſſimæ culpæ per decennium, & utraque voce perpetuo careat .

4. Tantum vero prædictis pœnis addatur , quantum Abbati de conſilio Patrum Seniorum viſum fuerit expedire , attenta qualitate Perſonæ percutientis , percuſſæ , percuſſionis , & ſcandali magnitudine .

5. Frequentans hoc vitium etiam levi percuſſione , ad nullum officium eligibilis cenſeatur .

6. Percuſſores Superiorum , præter expreſſas pœnas, voce utraque perpetuo careant cum ſuis complicibus & fautoribus .

CAP. IX.

De Proprietariis .

1. Qui cibum, potum , aut alia parvi momenti ſine licentia Superioris receperit , prima vice charitative moneatur a Superiore : Pro ſecunda gravius reprehendatur: Deinceps vero pœna graviori puniatur pro arbitrio Abbatis . Contra Proprietarios.

2. Si pecuniam , aut aliquam rem magni momenti ſine licentia a quocumque habuerit, vel alienaverit , non debet a Confeſſario abſolvi , niſi prius ipſe pœnitens illud Superiori præſentaverit, aut alienatum , ſi poſſibile fuerit , recuperaverit . Deinde, ſi peccatum proprietatis publicum fuerit , aut a Superiore per indicia vel teſtes deprehenſum , proprietarius præter privationem vocis activæ & paſſivæ, per menſem gravioris culpæ pœnam luat , quæ augeri & minui poterit juxta qualitatem delicti & quantitatem materiæ . Debet autem a Congregatione Generali determinari quantitas materiæ ſufficientis ad culpam gravem proprietatis , ut dicatur res magni momenti , quæ recipitur , vel alienatur, & propter quam incurritur in caſum reſervatum ,

tum, & in pœnam graviorem; atque eadem nutificari.

3. Si poſt mortem proprietarius quis inventus fuerit ſive Subditus ſive Abbas, nec in infirmitate peccatum ſuum confeſſus fuerit, deque eo doluerit; Sacriſicium aut aliquod Officium pro ipſius anima non fiet, & ſepultura eccleſiaſtica privetur; Idque cum conſilio Patrum ſeniorum, niſi ſorſan ex tali pœna ſcandalum ſæcularibus generaretur.

4. Surripientes aliquid tam ex Monaſterio quam ex Cèlla Fratrum, & ab exteruis; præter infamiam, duplicata pœna proprietariorum puniantur.

5. Qui non relevat pecunias, aut bona mobilia ſeu immobilia, acquiſita a ſe, vel ab aliis Fratribus, inter proprietarios recenſetur, & pœna proprietariorum plectetur. Eamdem culpam & pœnam incurret Abbas, qui Bona Monaſterii in loco abſcondito ponit, ſine duorum ſaltem Fratrum notitia.

C A P. X.

De Apoſtatis.

1. Monachus quicumque, ſi poſt profeſſionem Habitum ſponte dimiſerit, aut retento Habitu, ſed inconſulto Superiore Monaſterium deſeruerit, cum magna charitate & prudentia a Superiore requiratur, qui proinde per ſe vel per alios omnem operam impendat, ut ovem errantem ad ovile quamprimum reducat. Redeuntem cum omni charitate & paterni amoris ſignificatione recipiat. Et antequam ad pœnas pœnitenti injungendas procedat, eumdem doceat per ſe vel per aliquem ex Patribus ſenioribus, non eas imponi ad ipſius pœnitentis deſtructionem, ſed ad ædificationem & ſalutem. Cum autem ad ſuſcipiendam correptionem illius animum bene præparatum fuiſſe compererit, ſequentes pœnitentias eidem injungat cum conſilio Patrum ſeniorum.

Contra Apoſtatas.

Quomodo recipiendi.

Primo, ad prælationem per quinquennium inhabilis fiat, & voce tum activa tum paſtiva privetur, & primo anno ultimum locum teneat: Et per menſem integrum corona & cucullo privetur, ſi Habitum dimiſiſſet; Secus, ſi eum retinuiſſet. Si vero Laicus aut Clericus, in Minoribus Ordinibus conſtitutus, eſſet, per quinquennium noviſſimus ſedeat, & voce activa & paſſiva privetur, perque menſem cucullo privetur, ſi Habitum dimiſiſſet.

Secundo, per aliquod menſes in Cellam includatur, & jejunet in pane & aqua.

Tertio, per unam hebdomadam poſtquam e Cella egreſſus, & ad conſortium Fratrum admiſſus fuerit, ſequeſtratum locum habeat in Eccleſia, in Choro, & in Menſa.

2. Si ſecundo vel tertio apoſtataverit, pœnæ ſuprapoſitæ ei multiplicentur ex conſilio Patrum ſeniorum; quod ſi cum ſcandalo, relicto Ordine, inhoneſte vixerit, aut diutius extra Ordinem permanſerit, pœna illi augeatur juxta qualitatem ſcandali, delictorum, & moræ diuturnitatem; de quo vero non conſtat, quod Habitum dimiſerit, aut ex Ordine fugerit, ſed tantum vagus intra vel extra Provinciam, prætextu adeundi Superiorem, in Habitu circumierit, is pœnas gravioris culpæ ſuſtineat juxta moram vagationis, & qualitatem delictorum; ita tamen, ut Superior prudenter proſpiciat, quid attento præſenti ſtatu pœnitentis in Domino expediat, adhibito etiam ſeniorum Patrum conſilio; ne remedia, quæ in ſalutem Infirmorum Fratrum excogitata ſunt, in eorum ruinam & exitium vertantur.

3. Apoſtata ab Ordine Monaſtico vel fugitivus, ſive Monachus fuerit ſive Abbas, a nullo abſolvi poteſt, nec in Monaſterium recipi, præterquam ab Abbate Generali: Ad quem proinde remittendus erit Reus, vel ſaltem ſcribendum. Cum autem Abbas Generalis facultatem ſuam Abbati Monaſterii commiſerit, tunc, convocata Monachorum Congregatione, genuflexus Reus humiliter culpam ſuam dicat: Et Abbas intonat Pſalmum 51. *Miſerere mei Deus*, quem Fratres alternatim proſequuntur: Dictoque *Gloria Patri*, Abbas illum abſolvit, dicens:

Deus miſereatur tui, & dimittat debita tua: & ego auctoritate ipſius, & Reverendiſſimi Patris noſtri Abbatis Generalis, abſolvo te a vinculo excommunicationis, in quam propter apoſtaſiam vel fugam ex Ordine incurriſti, & reſtituo te communioni & unioni Fidelium, & participationi Sanctorum Eccleſiæ Sacramentorum, In Nomine ✠ Patris & Filii & Spiritus Sancti. Amen.

Sed ſi fuerit Abbas Generalis, dicat: Deus miſereatur tui, & dimittat debita tua, & ego auctoritate ipſius abſolvo te &c.

Tunc injungat ei pœnitentiam, ut ſupra.

4. Tempus apoſtaſiæ vel fugæ non computatur Monacho inter annos Monachatus.

5. Idem dicendum eſt de apoſtaſia a Fide Chriſtiana vel Catholica ad hæreſim, ſchiſma, aut infidelium ſectam, quod dictum eſt de apoſtaſia a Profeſſione Monaſtica. Ab eo tamen caſu abſolvi nequit, niſi ab Ordinario competente.

C A P. XI.

De Excommunicatione.

Solus Abbas Generalis poteſt pœnam excommunicationis infligere Monachis; Id tamen raro admodum fiat, & ex urgentiſſima neceſſitate: Et primo quidem ex conſilio & deliberatione Congregationis Hegumenorum: Secundo, ob unam ex culpis graviſſimis, quæ ſupra Cap. 6. & 7 recenſentur: Tertio, poſt factum canonice proceſſum, & præmiſſa trina monitione canonica cum certis intervallis, utpote unius vel plurium dierum, aut etiam horarum, ſi periculum ſit in mora: Quarto, affigenda erit Sententia excommunicationis Cellæ ejus, qui excommunicatur, aut legenda in Congregatione Monachorum, ſive excommunicatus præſens ſive abſens fuerit: Quinto, vulgandum erit ejus nomen omnibus illius Monaſterii & Provinciæ Monachis, ut ab omnibus devitetur.

A quo, quibus de cauſis, & quomodo infligenda excommunicatio.

Sen-

Sententia vero excommunicationis concipietur in hunc modum:

Ego N. Abbas Generalis, habita Hegumenorum N. N. N. N. Congregatione, per hanc ſententiam, quam in ſcriptis pronuncio, Auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Et exigente contumacia Fratris N. N. ob tale delictum (quod debet omnino exprimi) ipſum excommunico, & pro excommunicato haberi declaro: Et tandiu ipſum vitandum denuncio, donec adimpleverit, quod mandatur.

Si Abbas Monaſterii vel Viſitator ex commiſſione Abbatis Generalis ſententiam excommunicationis pronunciet, dicat:

Ego N. Abbas Monaſterii N. vel Viſitator Monaſterii aut Provinciæ N. ſpecialiter ab Abbate Generali & Hegumenis deputatus, per hanc ſententiam, quam in ſcriptis pronuncio &c.

Cum erit abſolvendus, utatur Abbas formula, quæ ſupra deſcripta eſt Cap.10.

Omnis excommunicatus quacumque excommunicatione, ſive a Canone ſive ab homine, tam a Prælato Eccleſiaſtico quam ab Abbate Generali, non ingrediatur Eccleſiam vel Chorum: neque ad communem cum Fratribus menſam admittatur: neque officio ullo, aut dignitate fungatur in Monaſterio: neque vocem activam aut paſſivam habeat in Electionibus; Quinimo, quandiu ſic ſteterit, ab omnibus evitetur, donec reſipiſcat, & a legitimo Superiore abſolvatur, poſtquam id, quod præceptum eſt, adimpleverit.

CAP. XII.

De Privatione vocis, loci, Cuculli & Coronæ.

Explicatio hujuſmodi Privationum.

1. Qui privatur voce paſſiva, per hoc redditur inhabilis ad majora officia in noſtro Ordine; minora tamen poteſt exercere, ut ſunt Infirmarii, Janitoris, Coqui, & ſimilia. Privatus autem voce activa non poteſt ſuffragium ferre in aliqua electione, aut Congregatione: neque poteſt fieri accuſator aut teſtis adverſus Fratrem. Poteſt tamen aſſumi ſecreto pro aliqua informatione rei neceſſariæ. Privatus voce omnimoda nullum Fratrem poterit alloqui, niſi prius a Superiore licentia petita pro aliqua re neceſſaria.

2. Nullus Abbas audeat Fratrem privare voce, niſi in caſibus ſuprapoſitis; idque adhibito conſilio & conſenſu Patrum Seniorum.

3. Privatus loco ultimum locum occupet in Choro, Eccleſia, & Refectorio: Sacerdos quidem inter Sacerdotes, Diaconus inter Diaconos, & ſic deinceps.

4. Qui pœna erit majori dignus, quam ſit privatio loci aut vocis, propter ſuam proterviam, & graviſſimam culpam, poterit Cucullo & Corona privari, & ad obſequia infima in Monaſterio deſtinari, ut dictum eſt ſupra Cap.5.6.7.8. & 10.

CAP. XIII.

De Suſpenſione & Depoſitione ab officio.

De Suſpenſione.

1. Abbas, qui ſuſpenditur ab officio, per hoc inhabilis redditur ad illud exercendum, & inſuper utraque voce carebit. Si vero proterve officium exercuerit, procedi debet ad depoſitionem; & inhabilis redditur per quinquennium ad omne officium, & utraque voce carebit.

De Depoſitione.

2. Qui deponitur ab officio, per hoc privatur non ſolum eo officio, quod ſtatim alteri committi debet, ſed etiam voce activa & paſſiva per annum carebit.

Hegumenus a ſolo Abbate Generali.

Abbas Gen. a tota Congr. deponi poteſt.

3. Solus Abbas Generalis cum Congregatione Hegumenorum ſuſpendere poteſt, aut deponere Hegumenum, & Abbatem Provinciæ, ac Monaſterii. Abbatem vero Generalem ſuſpendere ac deponere non poteſt, niſi Congregatio Generalis.

4. Qui, præter Abbatem Generalem, Hegumenos, & Abbates Provinciæ vel Monaſteriorum, ab officio ſuſpenduntur vel deponuntur, non idcirco voce privabuntur, niſi in culpam graviorem & graviſſimam incidiſſent.

5. Nemo ex Abbatibus ſuſpendi aut deponi debet, niſi ob culpam, de qua ſupra.

Præmittenda ad Abbatem Gener. ſuſpendendum.

6. Si acciderit aliquod ex peccatis (avertat id Deus) quæ ſufficiunt ad Abbatem Generalem ab officio ſuſpendendum vel privandum; ſimul atque per teſtimonia ſufficientia, vel ipſius confeſſionem, aut facti notorietatem conſtiterit, quatuor Hegumeni unà congregati, rem, donec veritas eluceſcat, ſecretam tenentes, Congregationem Generalem Abbatum Provinciarum & Monaſteriorum, literis omnium ſubſcriptione ſignatis, convocabunt, ut dictum eſt ſupra Parte 3. Cap.4. num 2

Si vero res divulgata & manifeſta eſſet, non expectata Hegumenorum convocatione, Abbates locorum & Provinciarum alii alios vocando conveniant. Et primùm audiantur accuſatores, deinde reus; niſi res notoria eſſet. Reo foras dimiſſo, primus Hegumenorum cum antiquiore Abbate, & cum Secretario, ad hanc cauſam electo, de toto negotio ſcrutinium faciet. Et primo quæretur: An conſtet de peccato, quod objicitur: Secundò, An hujuſmodi ſit, ut propter illud ab officio ſuſpendi aut deponi debeat; Et idem ſuffragia promulget, quæ, ut ſufficiant, duas tertias partes excedent; Et tunc ſtatim de alio eligendo agatur: Et, ſi fieri poteſt, non prius inde egrediantur, quam electionem perfecerint. In qua re duo animadvertenda ſunt: Primum, ut ſi defectus ad ſuſpenſionem aut depoſitionem ſufficientes non deprehenderentur; aliis de rebus agatur, propter quas convocata Congregatio videatur, & quod ad Abbatem Generalem attinet, diſſimuletur, imo vero nullo tempore divulgari debet; Et ſic, cum Abbates convocantur, præmonendi ſunt de ſecreto: Secundum, ſi conſtitutum fuerit, illum ab officio ſuſpendere aut deponere, tunc etiam cum eodem

Digitized by Google

Abbate Generali ſecreto agendum eſt, ut ipſemet ſe officio abdicet; ut, cum hoc promulgatum fuerit, peccatum, & officii propter peccatum privatio occultetur.

Si autem defectus non fuerit ejuſmodi, ut privandus officio ſuo ſit, ſed tantum corrigendus videretur, Quinque eligentur, quibus cura injungatur conſiderandi, quæ correctio ei conveniat; Et ipſe omnino obedire Congregationi Generali teneatur.

Crimina, ob quæ Abbas Generalis ſuſpendi, vel deponi ab officio poteſt.

Crimina, ob quæ Abbas Generalis ſuſpendi vel deponi ab officio poteſt, ſunt hæc: Si hæreticus fuerit, aut ſchiſmaticus, aut a Chriſti Fide ad ſectam infidelium defecerit: Si ab Ordine noſtro apoſtataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percuſſerit, aut homicidium commiſerit: Si fabricam magni momenti præceperit, aut bona Religionis alienaverit, aut novum Monaſterium acceperit vel fundaverit, aut vetus deſeri juſſerit, inconſulta Congregatione Hegumenorum: Si Novitium contra Conſtitutiones Ordinis receperit habentem impedimenta, a quibus ipſe diſpenſandi non habet facultatem: Si Sigillum Confeſſionis fregerit: Si literas, ad Congregationem Generalem, vel Hegumenorum, directas, interceperit & occultaverit, aut aperuerit legeritque: Si veneficium, ſortilegium, & quid ſimile exercuerit: Si peccatum carnis admiſerit: Si munera a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod daret: Si muneribus, dolo, vi, aut arte qualibet officium ſibi ipſi, aut aliis, dari aut confirmari procuraverit: Si machinationes & ſchiſmata ad deſtructionem vel diviſionem Ordinis fecerit: Si a ſententia Congregationis Generalis aut Hegumenorum ad Tribunal Sæcularium appellaverit vel confugerit: Si Romano Pontifici aut Patriarchæ contumaciter rebellis fuerit; aut Fratres impulerit, ut eis rebelles ſint, & inobedientes: Si ſine licentia Ordinarii ea Sacramenta adminiſtraverit, quæ expreſſam licentiam requirunt.

Si verò infirmo corpore & adverſa valetudine fuerit, itaut regimini vacare non poſſit, non debet deponi; ſed ei a Congregatione Hegumenorum Vicarius ſubſtituatur, donec commiſſi regiminis triennium compleatur.

7. Si quis Hegumenorum in unum ex ſupra enumeratis criminibus inciderit, debet ab Abbate Generali, & reliquis Hegumenis deponi.

CAP. XIV.

De Pœna Ejectionis ex Ordine.

Quæ præmittenda, antequam quis ex Ordine ejiciatur;

2. Qui unum vel plures ex gravioribus vel graviſſimis Criminibus a Cap. 5. ad Cap. 13. ſupra deſcriptis, commiſerit, ſæpeque monitus non reſipuerit: & qui pœnitentiam pro illis non acceptaverit, ſex menſium ſpatiu in jejunio probetur, & ad tres menſes ab omnium conſortio ſegregetur. Idque præter privationem vocis activæ & paſſivæ, aut etiam loci, Coronæ, & Cuculli, quam ſubire debebit juxta qualitatem culpæ gravioris aut graviſſimæ.

Si vero unum ex infraſcriptis graviſſimis Criminibus commiſerit, atque ſemel iterum ac tertio admonitus & correctus, ad idem crimen redierit, poſt tertiam admonitionem, ne alios contagione peſtifera perdat, ejici tandem poterit, ſervatis ſervandis; non aliter tamen, quam ab Abbate Generali de conſilio & aſſenſu quatuor Hegumenorum: Deque ejus ejectione certior fiat Reverendiſſimus Dominus Patriarcha ab eodem Abbate Generali.

2. Ejectus, extra Ordinem degens, ſit perpetuo ſuſpenſus ab executione Ordinum.

3. Quia vero ſumus in medio Nationis pravæ, ne forte ejectus ad hæreticos, vel infideles accedat, debebit Abbas Generalis rem antea cum Patriarcha tractare, hominemque in manus ejus conſignare, ut pro ſua prudentia & arbitrio de eo diſponat.

Ob quæ crimina ejici Monachus poteſt.

4. Crimina, ob quæ Monachus ex Ordine ejici poteſt, poſtquam admonitus & correctus, non reſipuerit, ideſt ter ea commiſerit, terque de iis non reſipuerit, quamvis ter admonitus & correctus, ſunt hæc: Si a Sancta Catholica Eccleſia ad hæreticos, ſchiſmaticos, vel infideles defecerit: Si ab Ordine noſtro apoſtataverit: Si Fratrem, vel extraneum graviter percuſſerit aut occiderit: Si fornicatus fuerit: Si rem magni momenti furatus fuerit a Monaſterio, vel a Sæcularibus: Si ſciens & volens Cellam, Monaſterium, Templum, aut quid ſimile incenderit: Si ſigillum Confeſſionis fregerit: Si veneficia, incantationes, & cætera hujuſmodi exercuerit: Si in Judicio perjurus fuerit: Si ab obedientia Romani Pontificis, aut Patriarchæ, proterve rebellaverit: Si ſine licentia Ordinarii ſciens & volens ea Sacramenta adminiſtraverit, quæ expreſſam licentiam requirunt: Si machinationes, & ſchiſmata fecerit ad deſtructionem vel diviſionem Ordinis: Si a ſententia Abbatis Generalis aut Congregationis Generalis, vel Hegumenorum, ad infideles procuraverit: Si ad infideles confugerit, ut procurent ſibi vel aliis aliquod officium vel dignitatem in Ordine aut extra Ordinem.

Penes Congregationem Hegumenorum erit judicare, pœnamque ejectionis infligere, etiam ei Monacho, qui non in idem ex ſupra dictis Criminibus ter incidit, ſed tria diverſa, vel plura ex iis, Crimina commiſit.

Omnia verò in charitate facienda.

5. Atque hoc loco rurſus Superiores admoneantur, ne ſua ſocordia, aut vitioſa ſeveritate, Fratres ſuos ad hunc miſerabilem ſaltum de Monaſterio ad ſæculum; de ſæculo in infernum, adigant; ſed cum vix ullum ingenium ſit adeo pertinax & ferox, quod aſpirante Dei gratia manſuetudine & lenitate Superiorum vinci, tractuque temporis ad bonam frugem revocari non poſſit: ut Superiores ad hoc extremum remedium devenire non cogantur, diſcant ab Apoſtolo, omnia ſua in charitate eſſe facienda. Charitas autem patiens eſt: benigna eſt: Charitas non æmulatur: non agit perperam: non inflatur: non eſt ambitioſa: non quærit, quæ ſua ſunt: non irritatur: non cogitat malum: non gaudet ſuper iniquitate, ſed congaudet veritati. Quamobrem antequam ad ejectionis pœnam

pro-

progrediantur, præmittenda erunt omnia alia remedia, a Sanctis Patribus præſcripta; adeout, ſi fieri poteſt, communi omnium, & privatæ ſingulorum Fratrum ædificationi & ſaluti proſpiciatur.

CAP. ULTIMUM.

Monita Generalia pro obſervatione Conſtitutionum.

Particulares Conſtitutiones ſi opus ſit fieri, a quibus faciendæ.

1. Ut defectibus in Ordinem ſenſim irrepentibus occurratur, & religioſa perfectio conſervetur, vel etiam augeatur, poſſunt aliquæ novæ Conſtitutiones pro toto Ordine præſentibus addi, quæ eamdem vim ac robur habeant: ſive nonnullæ ex iis mutari vel abrogari; Dummodo Regula, quæ in prioris Partis Capitibus duodeviginti continetur, intacta maneat; idque non aliter fiat, niſi in Congregatione generali. Inſuper pro bono particularium Monaſteriorum poſſunt ab Abbate Generali, aut a Congregatione Hegumenorum, vel a Viſitatoribus, a Generali vel Hegumenorum Congregatione deputatis, aliquæ particulares Conſtitutiones fieri, quæ tamen generalibus hiſce Conſtitutionibus expreſſe non adverſentur; ſed iis, quantum fieri poteſt, accomodentur.

Explicatio Regulæ ad ſolum Abbatem pertinet.

2. Explicatio Conſtitutionum & Regulæ pertinet ad ſolum Abbatem Generalem cum conſilio Hegumenorum; Iſque erit genuinus earum ſenſus, in quem major pars Congregationis Hegumenorum conſenſerit.

3. Omnes Abbates tenebuntur habere in quolibet Monaſterio duo ſaltem exemplaria Regulæ & Conſtitutionum tam generalium, quam particularium, ſi quæ ſunt proprii Monaſterii; illaſque in publica Menſa aut Congregatione faciant legi Fratribus, ſub pœna ſuſpenſionis ab officio, quolibet menſe, die determinanda per Congregationem generalem. Idque intelligitur de prima, ſecunda, & quinta Parte. Nam tertia & quarta Pars Conſtitutionum legi debent ſemel in anno, die itam per Congregationem Generalem determinanda.

4. Et quia per vigilantiam aut ſocordiam Superiorum ut plurimum profectus aut defectus Monachorum in Ordine conſtant; idcirco omnes Superiores in Domino moneantur, ut memores ſint rationis, quam in noviſſimo die reddituri ſunt pro Grege ſibi commiſſo. Ac propterea omni ſtudio invigilent, ut quæ ex diſciplina S. Patris noſtri Antonii, & ex Regulis Sanctorum Patrum noſtrorum Pachomii & Baſilii aliorumque Sanctorum, in hoc Codice collecta ſunt; quæque maxime circa vota Ordinis, Chorum, Orationem mentalem, Jejunium, aliaque ſpiritualia exercitia præſcribuntur, omnia & ſingula adamuſſim obſerventur: Intelligantque ſuper his veluti fundamentis totius monaſtici Inſtituti ædificium conſtruendum & ampliandum eſſe.

Ut vero omnia ordinate peragantur, Monachus quiſque officii ſui regulas ſeu conſtitutiones, in Tabula vel Codice ſcriptas, apud ſe habeat, eaſque diligenter perlegat, & obſervare ſatagat.

Ad laudem & gloriam Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & ad honorem Sanctiſſimæ Virginis Deiparæ Mariæ, & S. Patris noſtri Antonii, omniumque Sanctorum. Amen.

§.3. Quare præfatus Michael Abbas Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut Regulas & Conſtitutiones hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis præſidio communiri de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Michaelis Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, iſtiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes & ſingulas Regulas ac Conſtitutiones præinſertas, & in eis contenta quæcumque, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti, ac ſolemnitatum quarumlibet, in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, alioſve quoslibet, etiam formales & ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis principaliter vel acceſſorie, aut alias quovis modo intervenerint, ſeu intervenisse dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, penitus & omnino ſupplemus.

Singulæ prædictæ Conſtitutiones confirmantur.

§.4. Decernentes ipſas præſentes literas, ac Regulas, & Conſtitutiones præinſertas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, alioſve quoslibet, quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Semperque firmas fore, ac obſervatum iri decernitur.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; ac, quatenus opus ſit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Congregationi & Ordini prædictis, illorumque Superioribus, Monachis, & perſonis ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis & decretis in genere vel in ſpecie, ſeu aliàs quomodoli-

Obſtantium derogatio.

dolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, individua & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, infererentur, & exprimerentur, iiſdem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut Regulæ & Conſtitutiones hujuſmodi latine & arabice unà cum præſentibus literis typis ſupradictæ Congregationis Cardinalium imprimantur, earumque præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis ſic impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 31. Martii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LVII.

Dat. die 7. Aprilis 1712. Pontif. An. II.

Confirmatur fundatio Congregationis Preſbyterorum Sæcularium, ſive Collegii ſub titulo Sacræ Familiæ Jeſu Chriſti Civitatis Neapolitan. Juvenum Sinenſium atque Indorum, inſtruendorum ad prædicandum Evangelium in Patria.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Caroli Imperatoris per Legatum SS. D. N. porrectæ preces pro obtinenda hujuſmodi confirmatione.

NUper pro parte chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Catholici, ac Romanorum Regis in Imperatorem electi, expoſuit nobis dilectus filius noſter Alvarus S. R. E. Preſbyter Cardinalis Cienfuegos nuncupatus, Metropolitanæ Eccleſiæ Montis Regalis in Sicilia ex conceſſione & diſpenſatione Apoſtolica Præſul, quod non ita pridem conſilio ac perſuaſu Noſtro fundata fuit extra muros Civitatis Neapolitan. una pia Congregatio Preſbyterorum Sæcularium ſeu Collegium ſub titulo *Sacræ Familiæ Jeſu Chriſti*, cujus præcipuum Inſtitutum eſt educatio Alumnorum Sinenſium & Indorum, qui ex iis regionibus advenient pro addiſcendis Catholicæ Fidei præceptis, amplectendo ſtatu Preſbyterali, ac ſeſe parandis ad prædicandum in eorum Patria Chriſti Evangelium; in quo tamen Collegio etiam admitti poſſint omnes alii ex quacumque parte Europæ exiſtentes, qui propriis ſuis ſumptibus ibidem ſuſtentari voluerint, ut inſtruantur, & habiles reddantur ad Sacrum Preſbyteratus ordinem ſuſcipiendum, & Sacras Miſſiones obeundas: Quæ quidem fundatio, regulis ac regimini, quæ ſervantur in Eccleſiis, Domibus, & Congregationibus Preſbyterorum, itidem ſæcularium Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum dictæ Civitatis Neapolitan. conformari, & pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Neapolitan. juriſdictioni in omnibus ſubjecta remanere debeat, iiſdem prorſus modo & forma, quibus præfatæ duæ Congregationes Oratorii Sancti Philippi Nerii ac Piorum Operariorum ſubſunt, reſervata ipſi Carolo Regi dicti Collegii Regia protectione quoad bona illius temporalia tam nunc acquiſita, quam impoſterum acquirenda. Ut autem prædictis Alumnis Sinenſibus & Indis modus ſe ſe ſuſtentandi ſuppetat, ac opus hujuſmodi ad optatum finem perducatur, de conſenſu ejuſdem Caroli Regis ſtabilita fuit Dos Collegii præfati pro alimonia dictorum Alumnorum Sinenſium & Indorum dumtaxat in annua ſumma octingentorum ducatorum monetæ Regni Neapolis, retrahenda ex una trecentorum ſuper Tropien., altera ducentorum ſuper Caſtanen. Cathedralium, & reliqua annuis penſionibus trecentorum ducatorum paris monetæ ſuper Metropolitana Rheginen. Eccleſiarum fructibus, redditibus, & proventibus, a Nobis per literas ſub Plumbo propediem expediendas perpetuo imponendis, ac reſervandis; ita tamen, quod ſi iſta fundatio minime perficeretur, vel progreſſu temporis deficeret, aut a ſuo Inſtituto deviaret, adeo ut ſupradicta Congregatio Preſbyterorum Sacræ Familiæ Alumnos Sineuſes & Indos ad finem deſtinatum educare nollet, tunc penſiones præfatæ, ac onus ſeu obligatio illas perſolvendi omnino ceſſare debeant; quodque Congregatio pro tempore ſimiliter exiſtentium ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, rebus Propagandæ Fidei Præpoſitorum quovis colore vel cauſa nunquam manus apponere valeat fundis ſeu capitalibus ipſius fundationis præſentibus ac futuris, annuiſque eorum redditibus, neque prætendere ſuper dicta fundatione ſuperioritatem aliquam, vel directionem, ſed ejuſmodi Congregationi Cardinalium ſolummodo competat, ac reſervatum ſit jus & facultas examinandi, approbandi, & reprobandi Alumnos Preſbyteros Collegii præfati tam Europæos, quam Sinenſes, Indos, & cujuſvis alterius Nationis, poſtquam Romam pervenerint, qui Evangelii prædicandi causa in Indias, Sinas, ac Regna adjacentia, aliaſque partes infidelium proficiſci vellent, hancque ſuam vocationem ac voluntatem libere, & abſque ullo præcedente juramento, explicaverint Superiori dicti Collegii, cujus partes erunt cum ſuis Conſultoribus, per pluralitatem ſuffragiorum Preſbyterorum Vocalium ſupradictæ Congregationis Sacræ Familiæ legitime electis, eorum vocationem & volun-

Quod nam ſit Inſtitutum:

De quibus cōſtatur acceſſus.

Quibus ſubjecta regulis eſſe debeat Congregatio.

Quæ dos,

Quod jus ſuper eadem competat Sacræ Congregat. de Propaganda Fide.

voluntatem hujuſmodi explorandi, ac deinde nomina eorum, quos ad Euangelicæ prædicationis munus exercendum aptos repererit, eidem Congregationi Cardinalium tranſmittendi adhoc, ut dicti Cardinales illos omnes, vel eorum aliquos accerſere, & quos habiles & idoneos judicaverint, ſacris Miſſionibus apud infideles, ſervatis etiam ſolemnitatibus in ſimilibus ſervari ſolitis, deſtinare poſſint. Cæterum ad eumdem Superiorem cum ſuis Conſultoribus ſpectare debebit examen omnium, in dictum Collegium recipi petentium, illorumque admiſſio vel excluſio, prout cum pluralitate votorum dictorum Conſultorum utilitati præſati Collegii magis in Domino expedire cenſuerit.

Confirmatur Inſtitutio, de qua in Rubrica.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, memoratus Carolus Rex præmiſſa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret, Nos piis ipſius Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, benigne annuere cupientes, dictumque Alvarum Cardinalem, & Præſulem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, ſupplicationibus ejuſdem Caroli Regis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, fundationem præfatæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium, ſeu Collegii Sacræ Familiæ Jeſu Chriſti, ſicut præmittitur, factam, dummodo idem Collegium remaneat ſubjectum Ordinario in omnibus & per omnia, quemadmodum in toto Regno Neapolis ſunt Ordinario ſubjectæ Domus & Eccleſiæ, atque perſonæ Congregationum Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum, & ſub protectione Regia ſolum quoad bona temporalia acquiſita & acquirenda, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tam juris quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus ſit, quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Aprilis 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LVIII.

De Conſilio Sacræ Congregationis Epiſcoporum & Regularium confirmantur Statuta & Privilegia, auctoritate ſan. mem. Benedicti XIII. edita a Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum pro Cathedra Sancti Thomæ Aquinatis, per Sacerdotes Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli, ad commendationem doctrinæ SS. PP. Auguſtini & Thomæ, in Univerſitate Mutinen. pridem erecta.

Dat. die 16. Aprilis 1732. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex petitio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Dominicus de Agnanis, Frater expreſſe Profeſſus Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magiſter, ac Bibliothecæ Caſanatenſis Bibliothecarius, necnon Congregationis Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Indici Librorum prohibitorum & expurgandorum præpoſitæ, Conſultor, quod cum jam aliàs tempus electionis ac inſtitutionis primi Profeſſoris Theologi in Cathedra S. Thomæ Aquinatis, per dilectus filios Presbyteros Sæculares Congregationis ſub invocatione Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Caroli Civitatis Mutinen. in illius Univerſitate Studii Generalis addita, erecta, dictoque Ordini per publicum inſtrumentum die XIII. Novembris MDCXXVIII. confectum donata, immineret: neque celebratio Capituli Generalis ipſius Ordinis inſtaret, a quo auctoritate ordinaria certa quæpiam Privilegia, in opportunum ſtimulum condecenſque præmium ob inſignes ſingulares labores a Profeſſore illo, eoſque aliàs omnino gratis ſubeundos, eidem pro tempore exiſtenti concedenda, firmari poſſent; ipſe Joannes Dominicus fel. rec. Benedicto Papæ XIII. Prædeceſſori Noſtro libellum precarium porrigens, reſcriptum ipſius manu exaratum, obtinuit, quo moderno Magiſtro Generali Ordinis hujuſmodi benigne commiſſa & impertita fuit opportuna facultas, ut quibuſcumque minime obſtantibus, Privilegia illa concederet, ac Statuta conderet, quibus Profeſſor ipſe frui, ac potiri, regique reſpective poſſet & deberet: Ipſe vero Magiſter

giſter Generalis in vim facultatis ſibi ad id a præfato Benedicto Prædeceſſore attributæ, & auctoritate etiam ſua, Privilegia & Statuta, favente ac dirigente in omnibus eumdem Joannem Dominicum dilecto filio noſtro Vincentio Ludovico S. R. E. præfatæ Cardinali Gotto nuncupato, edidit; eademque poſtmodum obſequenter acceptata, ac a Provincia utriuſque Lombardiæ præfati Ordinis in Dieta, auctoritate etiam Apoſtolica in Conventu ad Sanctam Sabinam de Urbe IX. Martii MDCCXXX. coacta, publicata fuerunt, & ad eorum tenorem dilectus pariter filius Hyacinthus Baronio, Sacræ Theologiæ Magiſter, qui inclinante jam biennio Cathedram ipſam condigne moderatur, in primum illum Profeſſorem electus & inſtitutus fuit, & alias, prout continetur in iiſdem Privilegiis & Statutis, tenoris qui ſequitur, videlicet:

§. 1. Nos Fr. Thomas Ripoll, S. T. P. ac totius Ordinis Prædicatorum humilis Magiſter Generalis, ac Servus. Cum celeberrimi Domini Sacerdotes inſignis Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli Mutinæ, præpoſiti Univerſitati ejuſdem Civitatis, utique cum ingenti cordis noſtri lætitia, in commendationem tutiſſimæ doctrinæ SS.

Cathedræ finis.

PP. Auguſtini & Thomæ, atque in grati eorum animi perenne monumentum erga Sanctiſſimum Dominum Noſtrum Dominum Benedictum Papam XIII. Ordinis noſtri Filium, Protectorem, & Patrem, qui ſuppliciter petente P. M. Fr. Joanne Dominico de Agnanis, eidem Univerſitati Lauream in Sacra Theologia conferendi facultatem benigne confirmavit; &, quatenus opus eſſet, de novo fecit ac conceſſit, Apoſtolico Reſcripto ſuo ſub die XX. Decemb. anni MDCCXXVII. tumque Apoſtolicis etiam literis in forma Brevis, ad Rectorem ejuſdem datis XXIII. Junii MDCCXXVIII., novam perpetuamque erexerint in laudata Univerſitate Theologi-

Erectio.

cam Cathedram, Sancti Thomæ Aquinatis nuncupandam, eamque liberaliter in perpetuum noſtro donaverint Ordini, abdicata a

Donatio Ordini.

ſe poteſtate, eaque in perpetuum quoque translata in Filios noſtri Conventus Mutinen. Provinciæ utriuſque Lombardiæ, eligendi pro eadem Cathedra Profeſſorem, tempore, ratione, ac modo, quibus iidem maluerint: ipſique viciſſim Filii Conventus, ſolummodo, & merito quidem, attendentes propagationem Doctrinæ dictorum Sanctorum in Eccleſiæ commodum, proximorum ſalutem, ac ſalubrem eruditionem, & Ordinis noſtri decus, renunciaverint cuicumque honorario pro Profeſſore prædicto; ſicut in Inſtrumento, ſub die XIII. Novembris MDCCXXVIII. prædicti deſuper confecto, latius continetur; Inde, ut ab eximiis illis Sacerdotibus collatum Ordini noſtro juge beneficium a Nobis congrue excipiatur, atque juxta Sanctiſſimi Domini Noſtri mentem ſupremam, & prædictorum Dominorum præclarum deſiderium, Cathedra S. Thomæ certis decoretur Privilegiis, ipſique futuris temporibus vere idonei Profeſſores præficiantur,

Labores.

qui graves labores, ad eam Cathedram, ad inſtar aliarum præfatæ Univerſitatis regendam, utique neceſſarios, temporali licet emolumento deſtituti, condigne perferant, ac libenter, Viro Religioſo dignum, conſequentes præmium; Facultate a prælaudato Sanctiſſimo PP. Noſtro Benedicto XIII. per Chirographum ſuum ſub die XXVII. Januarii proxime præteriti de Apoſtolica dignatione, ad alias humillimas ſupradicti Patris Magiſtri Agnani preces, Sanctitati Suæ oblatas, Nobis facta; necnon reſpective etiam officii noſtri auctoritate, ac præſentium tenore, I. Diſtricte præcipimus, quatenus Filii præ-

Statuta.

dicti Conventus Mutinen. pro tempore, ſolum Deum, ac Religionis ſplendorem habentes præ oculis (juxta laudabile ſupradictorum præſentium filiorum propoſitum) illum eligant in Profeſſorem, quem perſpecta morum

Profeſſor qualis eſſe debeat.

honeſtas, ac firmiſſima adhæſio Doctrinæ S. Thomæ, in exercitio præcedentium Lecturarum probata, ſpectabilem ſæculo & in Religione, ac Schola S. Thomæ & noſtra commendabilem reddant, quo decori ſimul & quieti ſui ipſorum Conventus etiam conſulatur. Ut vero bonum commune Provinciæ, Ordinis, ac etiam Eccleſiæ, particulari ejuſdem Conventus condigne præferant, neque ſine ingenti neceſſitate permittant, in ea Univerſitate S. Thomæ Cathedram ſilere, mandamus, quatenus ubi idoneus deſit Conventûs filius, quem ſemper præferendum eſſe declaramus & volumus, Profeſſorem, dictis ac dicendis dotibus omnino inſtructum, ex duobus aliis ſtatus Mutinen. Conventibus, Regienſi nimirum ac Corrigien. in primis, tum vero etiam in hiſce deficiente idoneo Lectore, & non aliter, ex alio ejuſdem Provinciæ Conventu aſſumant. Cæterum, quia ju-

A quibus eligendus.

dicium de eligendi doctrina ad eos potiſſimum noſcitur pertinere, qui propter habitas in Schola S. Thomæ exercitationes, in ea præſtantiores cenſendi ſunt, quoties ſaltem major pars filiorum Conventus Graduatorum in eodem Conventu actu non exiſtant, Graduatorum abſentium Votum per epiſtolas filii in Conventu exiſtentes requirere, expectare, atque tamquam ſi illi electioni intereſſent, numerare teneantur; & idem ſervari volumus, deficientibus filiis Graduatis, in ordine ad filios actu legentes Theologiam, & his ſimiliter deficientibus, reſpective ad Lectores actuales Philoſophiæ. Et dicta quidem omnia & ſingula ſub pœna nullitatis electionis ſerventur, & in Actu electionis ejuſdem, ad Magiſtrum Ordinis, ut mox dicetur, mittendo, exprimantur: atque in Libro ad hoc inſtructo deſcribantur. II. Electionem ſemel rite factam ad Nos & Succeſſores noſtros,

Confirmandus a Magiſtro Ordinis.

ſive ad Vicarios Generales Ordinis pro tempore, Fratres prædicti mittant, pro confirmatione, & Literarum Patentium, pro lectione publice habenda requiſitarum, expeditione. Confirmationem quippe, & conceſſionem prædictas, quemadmodum & irritationem ejuſdem Electionis, ſi de perſona minus digna, aut contra alia a Nobis præſcripta quandoque fiat, Nobis & Succeſſoribus prædictis, privative quoad alios quoſcumque, juſtis de cauſis reſervamus juxta Sanctiſſimi laudatum

Amoveri poteſt ab aliis.

tum Reſcriptum; Salva tamen auctoritate Ordinaria tum Capituli Provincialis, cum etiam P. Provincialis, maxime in ſancta Viſitatione, ac inſuper Viſitatorum ejuſdem Conventus, ad Profeſſorem ipſum, adhuc a Nobis & Succeſſoribus prædictis confirmatum & datum, ſuſpendendum: ac etiam a Cathedra & Conventu prædictis removendum, quoties ipſum minus laudabiliter vivendo aut docendo, muneri ſuo deeſſe, comperirent.

Eligatur ad annos præſcriptos.

III. Electio ipſa ſemper fiat ad annos determinatos, itaut experimento comprobari poſſit, an Profeſſor ſemel conſtitutus, docendi gratia, ſed in primis converſationis ac morum meritis exigentibus, ſit in eodem munere confirmaudus: atque etiam, ut pateat locus præcedentiæ ſuperius expoſitæ; Sicque primo anni ipſi non excedant tempus ad Magiſterium ſimplex; deinde vero ad alia, ſucceſſive a Nobis firmanda infra, requiſitum.

Quomodo ſupplendum, donec novus Profeſſor ſit præſens.

Ne autem Cathedram Profeſſore deſtitui, ſicque ſæculares, D. Thomæ doctrinæ amantes, opportuno Magiſtro carere contingat, poterit Profeſſor quilibet, adhuc abſoluto ſibi per electionem & in Patentibus præfixo tempore, in lectione pergere, donec vel ipſe confirmetur, vel Succeſſor præſens fuerit. Quoties vero Profeſſor ipſe, decurrente vel inſtante tempore pro ſcholaſticis exercitiis in Univerſitate babendis, quacumque de cauſa in Lectione ipſa pergere non poſſit; quemadmodum etiam ſi mori vel amoveri ipſum contingat: ne Diſcipuli prædicti ob recurſum ad Magiſtrum Ordinis pro novo Profeſſore firmando, atque hujuſce ad Univerſitatem ipſam acceſſum, cum ipſorum detrimento diutius Præceptore deſtituantur, Filii Conventus de conſenſu expreſſo P. Provincialis, ſi expeditus ſit ad eum acceſſus, vel Vicarii Provinciæ, vel ſaltem Patrum a Conſiliis Conventus ipſius, pro interim de ſubſtituto provideant, qui pro tempore ſubſtitutionis ſuæ privilegiis, aliis Lectoribus Provinciæ legitime competentibus, fruatur.

Quiſnam præferendus?

IV. In nova electione filii Conventus eum præferant, qui ſemel ad id muneris aſſumptus fuerit, ſi muneri ſuo antea plene ſatisfeciſſe compererint; niſi in concurſu Fratris extranei occurrat filius Conventus Mutinen. tum Regien. aut Corrigienſis, ut ſupra, opportunis qualitatibus inſtructus; quem in uſu prædictæ Cathedræ præferendum jam diximus.

Aetatis, & exercitationis requiſita.

V. Cum ætatis maturitas, ac diuturnior in docendo exercitatio plurimum conferant ad erudiendam cum proventu & æſtimatione juventutem, nullus eligatur in Profeſſorem Cathedræ præfatæ, qui ſaltem per ſex annos cum eximia laude antea non legerit; &, quoad fieri poterit, is eligatur, qui Lectionem Primariam Theologiæ, vel pro Primaria ab Ordinis Magiſtro approbatam, ad aliquem annum ac etiam ad triennium perfecerit.

Privilegia ſub certi oneris conditione Profeſſori conceſſa:

VI. Attendentes labores ſingulares Cathedræ Ordinis noſtri, quos ſæpedictus Profeſſor, & quidem ſine ullo temporali emolumento, (cui aliàs obeſſe nolumus & declaramus, ſi quando forte ex Conventu, vel aliunde eidem futuris temporibus propter inſignes labores ipſos aliquid obveniat) atque adeò ſine exemplo, in ea Univerſitate ſubire debet, ac perferre; Decernimus & mandamus, quatenus Profeſſor, qui omnia & ſingula præſcripta per leges & conſuetudines, pro dictandis & explicandis Lectionibus, pro conferentiis & concluſionibus tam privatis quam publicis, nec non pro cæteris quibuſcumque in præfata Univerſitate juxta ipſius Kalendarium & ſtilum exercitationibus babendis, laudabiliter, ut ſupra & infra, perfecerit, itaut ſolo infirmitatis actualis, vel urgentis tantummodo ad paucos dies gravis neceſſitatis, per Magiſtrum Ordinis, Capitulum Provinciale, aut etiam per P. Provincialem Provinciæ prædictæ ſubinde recognoſcendæ, obtentu, & non alio quocumque prætextu, vel ipſis vel ipſorum aliquibus eximatur; non ſolum de victu, veſtitu, ac medicinalibus, quemadmodum cæteri Fratres in eodem Conventu aliàs aſſignati, provideatur; ſed etiam gaudeat omnibus & ſingulis privilegiis & exemptionibus, quibus Lectores in Collegio ejuſdem Conventus legitime potiuntur, aut potiri conſueverunt; ac inſuper reſpective inſignibus aliis privilegiis, infra auctoritate Apoſtolica per nos decernendis.

Auctoritate aliàs ordinaria:

Qui vero realiter & cum effectu, abſolute, vel etiam ad aliquod tempus, pro prædictis ſcholaſticis functionibus in eadem Univerſitate determinatum, etiam ob præciſam diſcipulorum carentiam, eadem non perfecerit, abſolute ſimiliter, vel ad idem tempus, nullo penitus ex dictis, multo magis ex dicendis privilegiis, gaudeat; ſed per Priorem, niſi aliunde ſit canonice exemptus, ad diurnam & nocturnam ſequelam Chori, atque ad alia Religionis exercitia, tamquam vere unus ex Patribus ſimplicibus Conventus, cogi poſſit ac debeat.

Auctoritate Apoſtolica,

VII. Qui modo prædicto datus fuerit in Profeſſorem, atque poſt expletam Lectionem primariam, vel a Magiſtro Ordinis pro tempore pro primaria approbatam, ſive ad minus poſt exactum integrum in legendo novennium, per alios quatuor annos legerit condigne ſecundum prædictas leges & conſuetudines, & atteſtationem a Rectoribus Univerſitatis, atque a tribus ſaltem Patribus ex gravioribus dicti Conventus ſubſcriptam, de vere realiter ac laudabiliter cum Diſcipulorum proventu, & ædificatione proximorum, peracto, vel propediem complendo illo quadriennio, Capitulo Provinciali exhibuerit, poſſit ac debeat ad Magiſterium ſimplex ab eodem Capitulo poſtulari, quemadmodum & ad Magiſterium Studentium in Studio Generali Bononien. exercendum; niſi aliàs antea ſuis exigentibus meritis ad hoc poſterius fuiſſet poſtulatus.

In Ordine ad Magiſterium Simplex:

Idem vero, proportione quoad annos ſervata, fiat pro eo, qui per plures quam per novem annos legerit, priuſquam ad Cathedram illam aſſumatur.

Magiſterium Studentium;

VIII. Qui poſt Quindennium, ex Decretis Apoſtolicis aliàs requiſitum, vel poſt prædictum tempus, pro Cathedra S. Thomæ ex Sanctiſſimi conceſſione ſufficiens, ad Lauream prædicti Magiſterii ſimplicis a Magiſtro Ordinis, ad eam promotus, vel ab ea ſuſcipienda diſpenſatus, necnon a Provincia ad Magiſterium Studentium poſtulatus, a filiis ſupra-

ſupradictis electus, & a Nobis vel Succeſſoribus noſtris, ut ſupra, datus fuerit, vel confirmatus in Profeſſorem, & per biennium Cathedram moderatus fuerit, atque atteſtationes de biennio completo vel proxime complendo, Capitulo Provinciali exhibuerit, ſervatis omnibus & ſingulis nuper dictis, a Capitulo ipſo Provinciali in Regentem vel Baccalaureum, prout ſibi ſpectatis meritis convenientius videbitur, perinde acſi vere, realiter, & non per æquipollens, Magiſterium prædictum Studentium Bononiæ complevisſet, poſtulari ſimiliter poſſit, ac debeat.

Et ad Magiſterium S. T. cum loco, & voce.

IX. Ubi denique aliquis electus & datus, ſive confirmatus fuerit, ut prædictum eſt, in Profeſſorem, poſtquam biennium præmiſſum, vel etiam Magiſterium Studentium Bononiæ, cum poſtulatione antedicta ad Regentatum vel Baccalaureatum, perfecerit: & per aliud Quadriennium in Cathedra S. Thomæ præſtiterit ſupradicta omnia, modo pariter dicto, atque Atteſtationes præfatas de eo peracto vel proxime complendo, ad Capitulum Provinciale detulerit, in Magiſtrum Provinciæ cum loco & voce a Capitulo ipſo acceptari poſſit ac debeat in omnibus & per omnia, ac ſi Regentatum ipſum aut Baccalaureatum in Studio Generali Bononienſi realiter & cum effectu abſolviſſet.

Aliud Privilegium auct. Magiſtri Ord. conceſſum.

X. Ne vero contingat, prædictas a Nobis Poſtulationes ad Magiſterium Studentium, Baccalaureatum; vel Regentatum, Profeſſori ex eo denegari a Provincia, quod per Nos & Succeſſores prædictos, numerus poſtulandorum præfigatur; concedimus de gratia ſpeciali pro futuris perpetuo temporibus, quatenus quotieſcumque poſtulandus occurrat ad aliquem prædictorum Graduum aliquis ex futuris Profeſſoribus, numerus ille pro tempore præfixus pro Profeſſore ipſo augeatur; ut idem non tamquam ſupranumerarius, ſed intra numerum ipſum, & quidem modo, loco, & ordine, quos ejuſdem merita reſpective ad alios poſtulandos exigent, re ipſa poſtuletur.

Præſervatio facultatum Magiſtro Ordinis.

Reſervamus tamen Nobis facultatem, ad ea addenda, quæ ad ſupradictorum firmiorem executionem aut clariorem expoſitionem, opportuna a Nobis cenſeri poterunt; Quemadmodum ex ſupradicto Chirographo Sanctiſſimo Nobis & Succeſſoribus Noſtris prædictis reſervamus facultatem, ut ſi quandoque contingat, per Capitulum Provinciale impediri, quo minus Profeſſor aliquis, ſupradicta habens requiſita, merita, & opera, poſtulationibus ac gratiis præmiſſis fruatur, ipſum auctoritate Apoſtolica in eorum poſſeſſione ponendi & conſervandi. Non obſtantibus quoad omnia & ſingula hactenus dicta Statutis Ordinis, Provinciæ prædictæ Legibus, aut Privilegiis: Brevibus quoque Innocentianis, ſive Decretis Apoſtolicis de Quindennio integro pro Magiſterio ſimplici requiſito, de æquipollentia tollenda, deque aliis quibuslibet, cæteriſque quibuſcumque non obſtantibus, quæ idem Sanctiſſimus voluit non obſtare; & quibus auctoritate Nobis ab eodem Sanctiſſimo benigne commiſſa per præſentes derogamus, & derogatum eſſe declaramus. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum Romæ in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ ſupra Minervam die XVIII. Februarii MDCCXXX. Fr. Thomas Ripoll, Magiſter Ordinis, Loco ✠ Sigilli. Regiſt. fol. LIX. Fr. Dominicus Ponſi, Magiſter, Ex-Provincialis, & Socius.

Supplicis petitionis continuatio.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joannes Dominicus, ut tam dictus Hyacinthus quam ſucceſſores Profeſſores, & quicumque alii, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, Privilegiorum regularium, ac utique gravium Statutorum hujuſmodi executionem firmius lætiuſque promoveant, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri, ſummopere deſideret; Nos ipſum Joannem Dominicum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, omnia & ſingula præinſerta Privilegia & Statuta, a memorato Thoma Magiſtro Generali edita, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus; Ipſaque Privilegia & Statuta perpetuo obſervari, auctoritate & tenore præfatis mandamus; Necnon eidem dicto Thomæ Magiſtro Generali facultatem addendi, quæ pro illorum pleniori executione vel declaratione, opportuna cenſeri contingat, præſervantes, ratam, firmamque habemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Apoſtolica cum opportuna præſervatione.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; & illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans faciens.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingu-

ſingulis, illorum tenoribus præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 16. Aprilis 1732. Pontificatus noſtri anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LIX.

Dat. die 30. Aprilis 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur Decretum Congregatiouis Particularis, a Sanctiſſimo Domino Noſtro deputatæ, ſuper obſervantia Conſtitutionum Egidianæ & Carpenſis; & exhibitione & Archiviatione inſtrumentorum pro Communitatibus & Univerſitatibus Provinciæ Marchiæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, a Nobis deputata ſuper obſervatione Conſtitutionum Ægidianæ & Carpenſis in Provincia noſtra Marchiæ, emanavit decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Decreti tenor.

§.1. In Congregatione particulari a Sanctiſſimo Domino Noſtro Clemente XII. deputata RR. PP. DD. Merlini, Guglielmi, & Mei infraſcripti, ſuper obſervantia Conſtitutionum Ægidianæ & Carpenſis in Provincia Marchiæ, habita die 5. Junii 1731. reſolutum fuit: Conſtitutiones Ægidianam, & Carpenſem ſervandas eſſe juxta modum; Modus eſt, quod idem Notarius ſtipulaus abſque ulla mercede, præter illam conſuetam ſtipulationis ſive rogiti, teneatur exhibere infra terminum dierum quindecim a die ſtipulationis Notario illius Judicis, a contrahentibus eligendi, coram quo fieri debet inſinuatio, eamdem copiam publicam juxta Bullam Sixtinam archiviandam, unà cum inſtrumento originali, ad hoc ut prædictus Notarius Judicis inſinuationis, ad inſtantiam unius vel alterius ex contrahentibus, ſive de eorum mandato, more ſolito illud inſinuet, fidemque inſinuationis faciat tam in margine dicti inſtrumenti originalis, quam copiæ archiviandæ: reſervata tamen facultate contrahentibus prædictos Notarios ſtipulantes cogendi ad præfatam exhibitionem inſtrumenti originalis, & copiæ archiviandæ infra dictum terminum dierum quindecim. = Factaque per me die ſubſequenti ſexta ejuſdem menſis Junii relatione Sanctitati Suæ de prædicta reſolutione, Sanctiſſimus illam approbavit. *N. Archiepiſcopus Nazian. Auditor.*

§.2. Cum autem, ſicut dilecti filii Communitates, & Univerſitates, & Homines dictæ Provinciæ Nobis ſubinde expoui fecerunt, ipſi decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent; Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium denuo approbamus, & confirmamus; illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodulibet intervenerint, ſupplemus. Confirmatur.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, dictarum Communitatum & Univerſitatum Provinciæ hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 30. Aprilis Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Digitized by Google

LX.

Dat. die 20. Maji 1732. Pontif.An.II.

Confirmatur Decretum, ab Abbate & Officialibus Congregationis Eccleſiaſticæ, ſub Invocatione S. Petri io Cooventu Saoctiſſimæ Trinitatis Mexicao. canonice erectæ editum, ne mulieribus in eorum Collegium, Hoſpitale, Domus, & habitationes pateat aditus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti ſeries.

EXponi Nobis nuper feceruot dilecti filii Abbas & Officiales Congregationis Eccleſiaſticæ, ſub iovocatione S. Petri in Conventu Saoctiſſimæ Trinitatis Civitatis Mexican. in Indiis, canonice (ut aſſeritur) erectæ, quod ipſi cum approbatione venerabilis Fratris moderni Archiepiſcopi Mexicao. Decretum edideruot, ut mulieres cujuſcumque ſtatus & conditionis, etiam in caſu infirmitatis, eorumdem exponentium Collegium, Hoſpitale, Domum, & quamlibet aliam dictæ Congregatioois habitationem ingredi oequirent, itaut decreto bujuſmodi ſub quovis prætextu nec a quolibet Ordinario, neque ab Abbate, aliiſque Officialibus, nuoc & pro tempore existentibus prædictæ Congregatiouis Eccleſiaſticæ, derogari uoquam poſſit.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi exponentes, Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſteotia Apoſtolicæ confirmatioois noſtræ patrocioio communiri, plurimum deſiderent; Nos ipſos expooentes ſpecialis ſavore gratiæ proſequi volentes, & eorum ſiogulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque eccleſiaſticis Senteotiis, ceoſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet iuuodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum uomioe Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fatrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Coocilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti filii Noſtri Ludovici ejuſdem S.R.E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad ejuſmodi oegotium examinandum a prædicta Coogregatiune Cardinalium deputati, atteo-

Confirmatio Decreti, de quo in Rubrica.

derunt, conſilio, ſupraenunciatum Decretum auctoritate Apoſtolica teoore præſeotium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§.2. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere

Præſentium Literarum obſervantia.

& fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel igooranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutiooibus & Ordinatiooibus Apoſtolicis, ac, quateous opus ſit, dictæ Coogregationis Eccleſiaſticæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omoibus & ſiogulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſoo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum bac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 20. Maji 1732. Pontificatus Noſtri Auno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium quo confirmatur reſolutio nuperi Capituli Geoeralis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, ut Officialium electio in unaquaque Domo per Præfectum, & quatuor Definitores Geoerales fiat. Dat. die 27. Maji 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Vocalium Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E Cardinalium, negotiis & conſultatiouibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod in Conſtitutionibus ejuſdem Ordinis a fe. re. Innoceotio PP. XI. Prædeceſſore Noſtro confirmatis, ſtatuebatur, electiones Præfecti, Vice-Præfecti, quatuor Diſcretorum, & Majorum Infirmariorum, ac Procuratorum cujuſcumque Domus & Hoſpitalis, ſpectare ad Religioſos Domus & Hoſpitalis hujuſmodi, ad formam earumdem Conſtitutionum votum habentes: Verum quia experientia quadragiota & ultra anoorum compertum erat, quamplura inconvenieutia io præjudicium etiam regularis obſervaotiæ orta fuiſſe ac in dies oriri ex prædicto modo facieudi dictas electiones, ideo in eodem Capitulo Generali io Civitate Mexican. menſe Februario anno 1730. ad occurrendum hujuſmodi abſurdis & inconvenientibus, per pluralitatem ſuffragiorum reſolutum fuerat, quod jus eligeodi dictos Præfectum, Vice-Præfectum, Diſcretos, Majores Infirmarios, & Procuratores cujuſcumque Domus, pertinere deberet ad Præfectum Generalem, & quatuor Definitores Geoerales unà com Secretario Generali, & Præfecto Domus, ubi fieri contingat hujuſmodi electiones, oecnon cum duobus aliis Religioſis, qui

Supplex Libellus.

Per Conſtitutiones Ordinis electiones Officialium Religioſis cujuſque Domus concedi:

Et Decreto verò poſtremi Capituli Gener. eas Præfecto Gener. & Definitoribus Gener. committi.

Digitized by Google

qui muous vel Generalis vel Aſſiſtentis Generalis vel Vice-Generalis vel Præfecti alicujus Domus obierint; his omnibus deficientibus cum Religioſis magis antianis, quos reperiri contiogat in Domo, iu qua fieri debeant electiones prædictæ, & ad eas procedendum eſſet per ſcrutinium & vota ſecreta, ita tamen, ut ex novis ſuffragiis, ut ſupra, adhibendis, quinque pro electione canonica ſufficiant: Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod in prædicto Capitulo Generali ſancitum fuerat, quod ejuſmodi electiones fieri debeant de triennio in trienuium, abſque eo quod prorogari poſſint, nec quod ullus in Præfectum ejuſdem Domus reelegi queat, ita quod ſi triennium expiraverit, & non potuerit ob abſentiam Patris Generalis procedi ad prædictas electiones ſeu alteram ex illis, tuuc Vice-Generalis cum ſuis Aſſiſtentibus eligat per ſcrutinium ut ſupra Præſidentem illius Domos ſeu Domorum, quæ Præfecto indigerent, donec perveniant literæ patentes Electi vel Electorum in Præfectum ſeu Præfectos. Et hoc ipſum ſervandum ſit in caſu obitus vel renunciationis dictorum Electorum; & io abſentia Patris Generalis poſſit Vice-Generalis admittere tales reouneiationes, injuncto tamen eidem onere certiorandi dictum Præfectum Generalem, ut ſervata forma ſuperius expreſſa poſſit ad electiones devenire, ut fuſius habebatur ex particula reſolutionis captæ in eodem Capitulo generali; Ac proinde pro parte Vocalium memorati Capituli generalis eidem Congregationi Cardiualium ſupplicato, ut prævia derogatione Conſtitutionum Ordinis in dicto Capitulo IX. §. XVI. prædictam reſolutionem confirmaret, adhuc ut executioni demandari poſſit; Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

Hujuſmodi vero electiones quolibet faciendas triennio;

Pro his omnibus peticonfirmationem.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Revereudiſſimorum S.R E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, ad quam Sanctiſſimus Dñus Noſter PP. CLEMENS XII. libellum remiſit, attento ſuffragio Eminentiſſimi Cardiualis Pico, Ordinis Betblemitarum apud S. Sedem Protectoris, ac re undique mature diſcuſſa, referente pro Eminentiſſimo Cardinali Belluga, Ponente, abſente, Eminentiſſimo Cardinali Barberini, benigne reſcripſit: Prævia derogatione Cap. 9. §. 16. Conſtitutionum in ea parte, qua diſponitur, electiones Præfectorum, Vice-Præfectorum, quatuor Diſcretorum, majoris Infirmarii, ac Procuratoris faciendas eſſe a ſingulis Communitatibus Cooventuum, impoſterum illas eſſe faciendas a Generali, quatuor Aſſiſtentibus, Secretario Generali, Præfecto Domus, ubi ſit electio, & duobus Religioſis, qui fuerint vel Generales, aut Aſſiſteutes Generales, aut Vice-Generales, aut Præfecti, &, illis noo exiſtentibus, a religioſis Viris magis antianis ejuſdem Domus: & electio intelligatur facta in perſonam ejus, qui habuerit majorem numerum ſuffragiorum: Quod electiones fiant de triennio in triennium abſque facultate eas prorogandi: & ſi dum ſpirat triennium, ob abſentiam Generalis non perveniſſet proviſio ab eodem capta, tunc Vice-Generalis cum ſuis Aſſiſtentibus eligat Præſidentem illius Domus, ubi erat facienda electio, qui eam gubernet pro interim: Quod erit obſervandum in caſu obitus aut renunciationis Electorum ante triennium: Et quod ob abſentiam Generalis valeat Vice-Generalis admittere renunciationes Electorum, eum obligatione tamen de iis certiorandi Patrem Generalem, ad hoc ut poſſit dare opportunas providentias pro electione Succeſſorum. Romæ die 2. Maji 1732. Cardinalis Franciſcus Barberinus. Loco ✠ ſigilli. I. Archiepiſcopus Cor. Secretarius.

Decret. Congregat. hæc approbant.

§. 2. Cum autem, ſicut prædicti Vocales Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent; Nos ipſos Vocales ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſioue vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum Auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatur.

§. 3 Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§ 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 27. Maji 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXII.

Dat. die 10. Junii 1732. Pont. An. II.

Declaratio, quod Provinciæ Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe Tertii Ordinis Sancti Franciſci, comprehendantur in Brevi Sanctiſſimi Domini Noſtri circa vias Crucis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs Nos ſupplicationibus dilecti filii Bernardi Monterde, Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, decrevimus, ac indulſimus, ut loca pia, via Crucis ſeu Calvarii nuncupata, ad inſtar Stationum Montis Calvarii, in Eccleſiis ac locis piis Miniſtro Generali pro tempore exiſtenti dicti Ordinis non ſubjectis, nec ab eo dependen. per Fratres Ordinis præfati tunc erecta & imposterum erigenda, eiſdem indulgentiis ac privilegiis fruerentur & gauderent, quibus fruebantur & gaudebant erecta in Eccleſiis & locis Ordinis prædicti; ita tamen, ut quoad deinceps erigenda modus & forma ſervarentur, quibus ejuſmodi erectiones in Eccleſiis & locis dicti Ordinis eatenus fieri conſueverant, & accederet licentia Ordinarii loci, ac conſenſus Parochi, & Superioris Eccleſiæ & loci pii, ubi de eis erigendis agi contingeret, & aliàs, prout uberius continetur in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis expeditis Literis, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

§.1. CLEMENS PP. XII. *Ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monterde, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, tam ſuo, quam dilecti etiam filii moderni Miniſtri Generalis dicti Ordinis nomine, quod, cum antiqua vigeret ac etiamnum vigeat in Ordine hujuſmodi conſuetudo erigendi & inſtituendi per illius Fratres, in vim facultatis ſibi aliàs a Sede Apoſtolica conceſſa, pia loca, via Crucis ſeu Calvarii nuncupata, ad inſtar Stationum Montis Calvarii, nedum in ejuſdem Ordinis, ſed etiam in aliis Eccleſiis ac locis, ab eo minime dependentibus; iſque mos in univerſis Regnis Hiſpaniarum, ac plurimis Italiæ regionibus ſemper antehac retentus fuerit, & adhuc de præſenti ſervetur: Licetque dudum fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædeceſſor Noſter ad preces tunc in humanis agentis Franciſci Diaz, dum viveret, Commiſſarii Generalis pro ultramontana Familia dicti Ordinis, præfata loca pia viæ Crucis ſeu Calvarii ſub quibuſdam rec. mem. Innocentii PP. XI. Prædeceſſoris quoque noſtri literis in ſimili forma Brevis die 5. Septembris 1686. ſuper confirmatione diverſarum Indulgentiarum & Privilegiorum ipſius Ordinis editis, comprehendi, ac proinde frui & gaudere poſſe Indulgentiis & Privilegiis in literis hujuſmodi conceſſis & expreſſis, declaraſſet per ſuas itidem in forma Brevis die 5. Decembris 1696. deſuper expeditas Literas, idque abſque limitatione ac reſtrictione dictorum locorum viæ Crucis ſeu Calvarii ad Eccleſias & loca Ordinis præfati factum fuiſſet; Nihilominus aliqui exiſtimantes facultatem, illa erigendi & inſtituendi ad Eccleſias & loca Ordinis prædicti; Indulgentias vero & Privilegia ejuſmodi ad perſonas, obedientiæ ac directioni pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis ejuſdem Ordinis ſubjectas, reſpective limitata & reſtricta eſſe, a piæ mem. Benedicto PP. XIII. etiam Prædeceſſore Noſtro, Indulgentias & privilegia præfata ad quoſcumque utriuſque ſexus Chriſtifideles, dicto Miniſtro Generali non ſubjectos, qui tamen ejuſmodi loca pia Crucis ſeu Calvarii penes Fratres ſupradicti Ordinis, privative quoad alios quoslibet, viſitarent, ibique memoriam Dominicæ Paſſionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi & ampliari obtinuerunt, prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris Literis ſub plumbo, anno Incarnationis milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto Nonas Martii, Pontificatus ſui anno Tertio, emanatis, uberius continetur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Bernardus non minus ratione ſui officii Procuratoris Generalis hujuſmodi, quam de expreſſo mandato dicti moderni Miniſtri Generalis, ad enatam occaſione præmiſſorum confuſionem tollendam, remque in ſtatum priſtinum reſtituendam, prædicta loca pia viæ Crucis ſeu Calvarii per eoſdem Fratres, etiam in Eccleſiis & locis, quæ non ſint dicti Ordinis, erecta & erigenda, eiſdem Indulgentiis & Privilegiis gaudere per Nos declarari ſummopere deſideret, quemadmodum ab ipſo Benedicto Prædeceſſore, poſtquam Literæ ſuæ præfatæ prodierant, ad ſupplicationem dilectæ in Chriſto filiæ Nobilis Mulieris Violantis a Bavaria Principiſſa Etruriæ Viduæ, Fratribus Receſſus Sancti Franciſci ad Montem Florentinum, & Conventus de Ambroſiana nuncupat. dicti Ordinis in vim cujuſdam reſcripti die 10. Novembris 1729. ejus juſſu editi, conceſſum fuiſſe memoratur; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes; necnon utriuſque Innocentii, & Benedicti Prædeceſſorum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & ſpecificatis, habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod prædicta loca pia viæ Crucis ſeu Calvarii, in Eccleſiis, Oratoriis, Monaſte-

naſteriis, Hoſpitalibus, & aliis itidem piis locis, ipſi Miniſtro Generali non ſubjectis, nec ab eo dependentibus, per Fratres dicti Ordinis nunc erecta, & in poſterum erigenda in Eccleſiis & locis Ordinis præfati, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus & declaramus; ac, quatenus opus ſit, de novo concedimus & indulgemus; ita tamen, ut quoad illa ſic deinceps erigenda modus & forma ſerventur, quibus ejuſmodi erectiones in Eccleſiis & locis Ordinis prædicti hactenus fieri conſueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac conſenſus Parochi, & Superiorum Eccleſiæ, Monaſterii, Hoſpitalis, & loci pii, ubi de eis pro tempore erigendi agi contigerit.

§.3. Decernentes, pariter eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, & aliis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Januarii 1731. Pontificatus noſtri anno Primo. F. Card. Oliverius.

§.6. Cum autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Provinciarum Galliæ Fratrum Tertii Ordinis ejuſdem Sancti Franciſci, ac Guardiani Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum nuncupat. de Urbe ipſius Tertii Ordinis, Nobis nuper expoſitum fuit, tametſi Fratres Tertii Ordinis hujuſmodi, utpote ſupradicto Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ejuſque juriſdictioni ſubjecti, pro certo habeant, ſe in literis noſtris præinſertis comprehenſos eſſe, quia tamen expreſſa ac individua eorum in dictis literis mentio facta non fuit, vereantur, ne hoc prætextu aliqua forſan ſibi deſuper moveatur difficultas, aut impediantur, quominus earumdem literarum commodo & effectu pacifice potiri valeant: Nobis propterea exponentes præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fratres Tertii Ordinis Provinciarum Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe in præinſertis literis noſtris ad omnes effectus inibi expreſſos comprehendi, eaſdemque literas Fratribus prædictis in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari debere perinde, ac ſi de ipſis Fratribus individua mentio in eis facta fuiſſet, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus quoque, & declaramus.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium ſuper diviſione Provinciæ Auſtriæ Inferioris Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum in duas Provincias Auſtriæ Inferioris unam, alteram vero Sileſiæ & Moraviæ. Dat. die 10. Junii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Auſtriæ Inferioris Ordinis Minorum S. Franciſci, Conventualium nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod cum eadem Provincia Conventibus in dicta Auſtria, ac Sileſia, & Moravia conſtans reperiretur, conſideratum fuerat pro majori quiete, tam neceſſaria Regulari vitæ, illam ſeparatione de præſenti indigere; cum experientia compertum ſit, quod inter Auſtriacos ex una, & Sileſios ac Moravos ex altera partibus mutua tranquillitas, niſi Provinciam hujuſmodi ſeparando, conciliari nequiverat, Ideoque prædictæ Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut denuo eamdem Provinciam ſepararet, formando unam ex ſeptem Conventibus, & duarum Reſidentiarum in Sileſia & Moravia conſiſtentibus, & relinquendo ſolam Provinciam Auſtriæ Inferioris infra & ſupra Anaſum flumen, quæ novem Conventibus, & unico Monialium Monaſterio, quarum cura quatuor Religioſis hujus Provinciæ committitur, conſtabit, & hac ratione, duarumque Provinciarum diſtinctione formanda, querimoniæ, quæ inter utriuſque nationis Religioſos exortæ ſunt, Supplex libellus Congregationi datus pro obtinenda ſeparatione.

tæ ſuot, ceſſabunt; ac pro ejuſmodi deſtinatione Provinciarum chariſſimus in Chriſto filius noſter Carolus Hiſpaniarum Catbolicus, & Romanorum Rex iu Imperatorem electus, mentem ſuam ſuper præmiſſis declaraverat, quemadmodum ex relatiooe ad eoſdem Cardinales traoſmiſſa a Venerabili Fratre Dominico Archiepiſcopo Ephesin. ad eumdem Carolum Regem, & Imperatorem electum, Noſtro & Apoſtolicæ Sedis Nuncio, qui in faciem loci hujus diviſionis neceſſitatem aguovit, conſtare dicebatur: Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet:

§. Congregationis Decretum.

§.1. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, attenta relatione P. Miniſtri Generalis Ordinis, beuigne reſcripſit pro approbatione, ſive pro gratia diviſionis Provinciæ juxta modum: Nempe quod diviſio ſiat eorum tantummodo Conveutuum, qui de præſenti conſtituunt Provinciam Auſtriacam, aſſigoatis illis, qui ſunt infra & ſupra Aoaſum Auſtriacis, & remanentibus cæteris, cui videlicet Moravis & Sileſitis pro altera Provincia erigeoda. Diviſio vero hujuſmodi facieoda tenore præſentium committitur P. Generali cum omnibus opportunis & neceſſariis facultatibus, & ſiguanter convocandi in utraque Provincia diſtincta Capitula, in quibus eligi debebunt Superiores tam cuſtodiales quam locales, juxta Conſtitutiones Ordinis; firmatis tamen prius, & ante electionem Superiorum aſſiguatis Conventibus, & diviſis in Cuſtodias; necnon deſtinandi Conventus pro ſtudiis tam Philoſophicis quam Theologicis, & Moralibus; quinimo pro unico Novitiatu io unaquaque Provincia, & Profeſſoriis, juxta neceſſitatem. Romæ die 23. Maji 1732 Cardinalis Barbarinus. F. Archiepiſcopus Con. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

§.2. Cum autem, ſicut prædicti Fratres Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo ſirmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrociuio communiri ſummopere deſiderent; Nos ſpecialem ipſis exponentibus

Confirmatur,

gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpeoſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum oomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis ioclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica teoore præſentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregatioois dictorum Cardinalium.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac dictis Exponentibus, & ab iliis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis & Provinciæ, ac Conveutuum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis iu contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, coofirmatis, & innovatis. Quibus omoibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habeotes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Anoulo Piſcatoris die 10. Junii 1732, Pontificatus Noſtri Anoo Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LXIV.

Dat. die 14 Junii 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vocalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervaotia, Reformatorum nuncupatorum, ſuper acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & diſtributione officiorum inter Fratres Nationis Huogaricæ, Germaoicæ, Slavonicæ,

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expoſitio:

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fulvius a Bononia, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, Reformatorum nuncupatorum, quod eum aliàs Venerabilis Frater Matthæus Archiepiſcopus Paoormitan., qui tunc temporis Miniſtri Geocralis dicti Ordinis munere ſungebatur, per quaſdam ſuas Patentes literas die 11. Martii 1727. emauatas, io Provincia Hungariæ eorumdem Fratrum Reformatorum tripartitam alternativam in omoibus electionibus, officiorum diſtributionibus, ioter Fratres totidem Nationum, oempe Huogaricæ, Germaoicæ, & Slavonicæ, Novitiorum veſtitiooibus, Conventuum partitionibus, aliiſque diſpoſitionibus, quæ diſtributivam juſtitiam inter nationes hujuſmodi inducere & fovere valeant, perpetuis futuris temporibus adamuſſim ſervandam eſſe ſanxiſſet; idque etiam a fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædeceſſore Noſtro per quaſdam ſuas Literas die 4. Aprilis ejuſdem anni

anni expeditas confirmaſſet: Verum nonnullis Fratribus contradicentibus, aliiſque annuentibus, literæ prædictæ executioni demandatæ fuerint, ideo ut diſſentione animorum penitus evulſa ad concordiam omnes partes reducerentur, de ſpeciali mandato Superioris Generalis ejuſd. m, & ad inſtantiam partium coram Commiſſario Viſitatore Generali, tum omnes Religioſi emeriti Provinciæ, qui præſertim Prælaturarum officium geſſerant, tum actuales Miniſter Provincialis, necnon Cuſtos, atque Deffinitores unà cum Exdefinitore Generali, inſimul congregati, matura præmiſſa conſultatione, prædictis Benedicti Prædeceſſoris literis earumdem literarum Patentium confirmatoriis unanimiter die 7. Martii 1730. aſſenſum præſtiterunt: ſponte ac libere id ipſum acceptarunt: futuris quoque temporibus inviolabiliter obſervare ſpoponderunt: perpetuumque ſilentium demandarunt, & aliàs, prout uberius continetur in decreto acceptationis hujuſmodi deſuper facto, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Fr. Sigiſmundus Kerpin, Ordinis Minorum Strictioris Obſervantiæ S. P. N. Franciſci Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, & Cuſtos actualis, ac Almæ itidem Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Commiſſarius Viſitator Generalis.

Omnibus & ſingulis hujus Almæ Provinciæ dilectiſſimis Patribus & Fratribus ſalutem & ſanctam pacem.

Decretum de quo in Rubrica. §.1. Quemadmodum Seraphici Spiritus amorem Dei, ita & corporis noſtri membra dilectionem proximi ſignificant, edocentque: *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent;* *Ad Rom. 12. v. 4.* *ita multi unum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra.* Quapropter ſicut membrum unum ab altero ſeparari quammaxime reformidat, pari modo & nos omnem diviſionem, omnem diſſenſionem, omnem charitatis læſionem vehementiſſimè timeamus, neceſſe eſt; ſoliciti ſemper ſervare unitatem ſpiritus, & fraternæ Charitatis. Caput noſtrum Chriſtus eſt, & nos membra ejus, Chriſtum non diligit, qui ejus membra negligit. *Tanta in humani corporis membris ineſt copula, tantus amor, tamque inſeparabilis & inſuperabilis dilectionis unitas, ut unum ſine alio non valeat gaudere.* Lætitia illis communis eſt, pœna æqualis, ita quod uni tribuitur, cætera ſe recepiſſe gratulentur, ait Laurentius Juſtinianus de Ligno vitæ. Ita etiam Chriſto fit, quod corpori Chriſti irrogatur, dicente illo: *Amen dico vobis, quamdiu feciſtis uni ex Fratribus meis minimis, mihi feciſtis;* & ad *Matth. 25. v. 40.* Saulum: *Saule, Saule quid me perſequeris?* *Act. 9. v. 4.* Bene hic advertit Auguſtinus, quod Saulus non Chriſtum, ſed membra, hoc eſt fidelis ejus ſit perſecutus; *Noluit tamen dicere Sanctos meos, Servos meos, poſtremo honorabilius, Fratres meos, ſed me, hoc eſt membra mea, quibus ego ſum Caput.* *Tract. 28. in Joann.* Dignum eſt, ut nos membra ſequamur, quo Caput noſtrum præierit; præivit Chriſtus, & præcepit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, ſicut dilexi vos.* *Joann. 13.* Dilexit nos Chriſtus dulciter abſque amaritudine, ſed ex benevola affectione, bonum nobis volens, fovens, favens, & faciens: Dilexit nos efficaciter abſque fictione, ſed opere, & veritate, omnibus benefaciendo, docendo univerſos; ſic ergo & nos diligamus invicem, Fratres enim ſumus: *Ecce quam bonum & quam jucundum, habitare Fratres in unum.* *Pſal. 132.* Nihil æque oblectat animum quàm hæc fraterna charitas; nullum habet laborem, ingentem vero voluptatem. Ablata unione, corpus corruat neceſſe eſt: & extincta charitate diſſolvitur omnis Religio. Contra verò, quemadmodum corpus noſtrum per unionem partium ſuarum bene diſpoſitarum, ſibique invicem ſuccurrentium, ſubſiſtit; ſic ſimiliter Congregatio religioſa firmatur & formatur in ſuo eſſe corporis moralis, ſi ſingula membra ſtrictam unionem habeant, ſibique invicem per vinculum mutuæ charitatis firmiter cohæreant. O ter quaterve beatam Religionem, cujus membra fraternæ dilectionis ſpiritu compaginantur. Eugenius PP. IV. in literis datis ad Fratrem Albertum de Sarciano, tunc Vicarium Generalem, Seraphico noſtro Ordini ſequens preclarum dedit elogium: *Ordo tuus, inquit, in Seraphicæ Charitatis ardore in principio fundatus, tamquam fæcundus plantationum hortulus uberrimos hucuſque protulit fructus.* Dum enim plantati ex prima Beati Franciſci vite palmites in Religione, honeſtate, ſanctimonia, in primis ipſa charitate exculti fuerunt, in tantum eſt ea plantatio propagata, ut, per univerſum orbem diffuſa, maximis Sacrarum literarum veritatibus, humilitatis & patientiæ divitiis abundans, populos repleat, ſaginetque divini eloquii pabulo, &, pulſis ignorantiæ tenebris, ſanctæ converſationis amore deſiderioque inebriet. Et Orbis Terrarum in cujus ſingulas pene particulas penetraſtis, illa ipſa, quam in vobis viderit, ſenſerit, adoraverit, ardeat charitate, faciatque exemplum a veſtra vita ſumptum; & quod vobis maximum, & in intentione primarium eſſe debet, animas veſtras vel ea ratione ſalvas faciatis, qui proximas inde curabitis lucri facere. Hæc Pontifex.

§.2. In cujus argumentatione hoc mihi notare fas eſt, quod, ſicut ſperavit exemplum fraternæ charitatis profuturum aliis ad ædificationem, & vobis ad ſalutem, ita exemplum diſcordiæ futurum ſit mundo in ſcandalum, & vobis ipſis in damnationem ſempiternam; inde profecto lachrymæ, inde dolor ſenſibilis ſauciavit animam, dum ingreſſus hanc almam Provinciam audivi, & experimento proprio didici, miras fore, & augere in dies animorum ſciſſiones, diſcordias, & contentiones, Fratribus in diverſos ſenſus abeuntibus; quibuſdam nempe laudantibus & obedienter acceptantibus, aliis vero ſub prætextu enormis læſionis, & gravis illatæ injuriæ, multifarie multiſque modis & mediis impugnantibus decretum Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis a Sanctiſſimo Domino Noſtro PP. Benedicto XIII. in forma Brevis confirmatum, ac ante triennium in

Con-

Digitized by Google

Conventu Sopronienſi pnblicatum, vl cujus tripartita electio; & officiorum diſtributio ſub diverſis pœnis futuris temporibus obſervanda præcipitur. Quia vero hæc animarum diſſentio, & Sacris Canonibus, Ordiniſque Conſtitutiooibus vetita oppoſitis, præter puſillorum ſcandalum, & ſæculi admirationem, magnum almæ Provinciæ, majuſque in futurum minatur detrimentum; Officii mei ratio exigebat, opportunum tanto malo adferre remedium. Quapropter in hunc finem ad partium inſtantiam, & de ſpeciali facultate Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis, Superioris noſtri longe colendiſſimi, convocavi ad Metropolitanum Poſſooienſem Divæ Virginis Aonuociatæ Conventum Patres A. RR. Miniſtrum Provincialem, totumque Venerabile Deffinitorium, & admodum Rev. P. Ordinis Exdiffinitorem Generalem, cæteroſque emeritos Provinciæ Patres olim Miniſteriatu functos, & præmiſſa privata cum iiſdem conſultatione, & animorum compoſitione, tandem ſeptima Martii ad Cellam meæ reſideutiæ omnes congregavi, ac habita priùs ad eos de pace & fraterna charitate adhortatione, ſinguli prævia fraterna deprecatione ex laudabili publici boni ac Provinciæ tranquillitatis zelo omnes offenſas atque quaſcumque injurias directe aut indirecte illatas ſibi mutuo ſincere condonarunt, ac deſuper ſponte & libere cooſenſerunt, & acceptarunt Conſtitutiooem Sanctiſſimi Domini Noſtri PP. Beuedicti XIII. incipien. *Exponi Nobis &c.* ſub datum Beneveuti 4. Aprilis 1727, & decreta Reverend ſſimi Patris Miniſtri Generalis de tripartita electiooe in Provinciam introducta, & futuris ſemper temporibus inviolate obſervare ſpoponderunt.

§.3. Porro pro perpetua pace, & animorum concordia, tanto fortius & firmius ſtabilienda, ſtatuit Venerabile Diffinitorium, & AA. RR. Ordinis reſpective, & Provinciæ Patres Emeriti, ut in cauſa acceptatæ vel recuſatæ hucuſque Apoſtolicæ Couſtitutioois, tripartitam electionem præcipieutis, perpetuum omnibus ſilentium imponatur, ita ut nullo uoquam tempore quis gloriari aut conqueri audeat, ſe in cauſa viciſſe aut ſuccubuiſſe: pariter, ne quis jactare audeat aut gloriari, ſe ex ſua oatione habere Superiorem, minus in ſuo patrocinio ſeſe fuodare, cum Superior omnium ſubjectarum ſibi nationum æqualem curam & paternam ſolicitudinem gerere, omneique pari ſinceritate, & amoris exhibitiooe proſequi teoeatur, quod Fratribus Laicis peculiariter ſimul & nervoſe a Superioribus inculcandum, atque a ſuis Cooſeſſariis efficaciter ſæpius ſuggerendum erit. Si quis vero in præmiſſis contravenerit, illi indilate de ſolo Patrum Diſcretorum Conventus conſilio ad domum diſciplinæ includantur, inibi per triduum in pane & aqua jejunaturi; quibus pœnis etiam ſubjiciantur Socii, ſi has publicæ paci pernicioſas tranſgreſſiones non revelaveriot. Superiores vero locales, ſtatutas haſce pœnas oon infligeutes, ipſo facto ab officio ſuſpeudantur, aut gravius etiam arbitrio Veoerabilis Diffinitorii puniantur. In cujus rei fidem majuſque robur propria manu ſubſcripſeruot, & majus Provinciæ ſigillum appoſuerunt.

Ita eſt Fr. Matthias Thum, Provinciæ Diffinitor Slavus.

Fr. Ludovicus Purman, Provinciæ Diffinitor Hung.

Fr. Gaſpar Szente, Provinciæ Cuſtos Hung.

Fr. Bernardus Ramocſahazii, Provinciæ Pater Hung.

Ita eſt Fr. Joannes Capoſtranus Sebach, Germanus Miniſter.

Fr. Carparus Nukeries, P. Diffinitor Croata,

Fr. Joſephus Boiger, P. Diffinitor Germ.

Fr. Antonius Poſomp, Provinciæ P. Hung.

Fr. Andreas Pordamp, Hungariæ Proviociæ Pater, & Exdiffinitor Generalis.

Loco ✠ Sigilli Magni.

§.4. Quoniam vero in votis habes, ut & cæteri Patres & Fratres præclaro hoc exemplo commoti ſibi invicem cohæreant, ſingulos verbis D. Pauli Apoſtoli ad Coloſſ. 3. paterne exhortor: *Super omnia autem charitatem habete, quod eſt vinculum perfectionis, & pax Chriſti exultet in cordibus veſtris, in quo & vocati eſtis in uno corpore.* Sicut anima non vivificat niſi conjuncta membra, ita nec Spiritus Sanctus Religioſos per diſcordias & ſciſſuras ſeparatos. Meminerint itaque ſerio dilectiſſimi Patres & Fratres, quod ubi charitas eſt, ibi Deus ſit. Dei provide eritis, ſi unum fueritis, ſit in vobis proinde uoio intellectus & judicii, ut idem cum Superioribus & majoribus veſtris ſapiatis, ſit unio affectionis & dilectiones, ut confratres veſtros tamquam omnes geoui nos hujus Provinciæ Filios, non carnaliter, ſed ſpiritualibus per Deum, ſecundum Deum, & in Deo dilegatis, ac omnes particulares amicitias, quas maledicta olim a S Patriarcha uoſtro Franciſco nationalitas dictaret, peoitus abſcindatis; Sit tandem unio voluntatum & cordium, ut unanimes idem & ſpontanee acceptetis, & prompte ſubſcribatis, quod ſicut pro communi hujus almæ Pruvinciæ bono deſiderio ita omnibus ex animo benedico: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum in noſtro Poſſooienſi dictæ Virginis Aununciatæ die 7. Martii 1730. Fr. Sigiſmundus Skerpin Commiſſarius Viſitator Generalis: Et poſtmodum cum prædicta Provincia Mariana ex tercentis ſeptuaginta octo Sacerdotibus & Clericis componatur, & ſinguli a ſupradicto Viſitatore Generali interrogati, memorati Benedicti Prædeceſſoris literis, uno excepto, videlicet dilecto filio Provinciali, omnes Vocales, nemine prorſus diſcrepante non modo prædictas literas iterum habentes, capitulariter acceptaruut, verum etiam coocorditer ſtatuerunt tripartitam alternativam in eis contentam pariter extendendam eſſe ad ſubrogationes & ſubſtitutiones perpetuis futuris temporibus ſub nullitatis pœoa omoino ſervandam, & aliàs prout etiam continetur in decreto Capitulari tenoris ſequentis, nempe; Ad ſtabiliendam in hac alma Beatiſſimæ Virginis

Mariæ

Mariæ Hungariæ Provincia perpetuam pacem & tranquillitatem, Nos infraſcripti io Capitulo Provinciali Poſonii legitime congregati Vocales uno ore & corde acceptamus, atque ut veros & obedientes S. R. E. & Sancti Patris noſtri Franciſci Filios decet, perpetuis futuris temporibus obſervari deſideramus & volumus Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Benedicti XIII. ſan.mem. vi cujus bipartita electio, & officiorum diſtributio præcipitur. Quia vero in prædicto Pontificio Brevi in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub excommunicationis majoris latæ ſententiæ pœna, in hac Mariana Provincia obſervari, & executioni demandari præcipitur, expreſſum non eſt, utrum præfata alternativa ſervanda ſit non ſolum in electionibus, ſed etiam in ſubrogationibus & ſubſtitutionibus, ea propter negotium iſtud adamuſim expendens Venerabile Deffinitorium, & totum Provinciæ Capitulum, in Conventu Poſonienſi congregatum, unanimi omnium nationum conſenſu determinavit, quod ſuprafacta alternativa intelligi, ſumi, & perpetuis futuris temporibus obſervari debeat, non ſolum in Electionibus Capitularibus, ſed etiam in quibuſcumque ſubrogationibus & ſubſtitutionibus; ita quidem, ut ſi intra Capitulare Triennium contingat eligendum eſſe Vicarium, vel Commiſſarium Provincialem, aut Promioiſtrum, vel Cuſtodem, talis eligatur ex ea natione, ex qua fuit ille, loco cujus iſte ſubrogandus vel ſubſtituendus manet. Hanc autem præſentem & ultimam determinationem Capitularem Venerabile Definitorium, & totum Provinciæ Capitulum in perpetuum obſervari ac manuteneri mandat, & a modo ſecus futuras Electiones, ſubrogationes, aut ſubſtitutiones pro nullis, & irritis haberi ſtatuit & præcepit. Deſiderat quoque hanc Provinciæ determinationem circa ſubrogationes aut ſubſtitutiones a Reverendiſſimo Patre Vice-Commiſſario Generali, aut, ſi opus fuerit, etiam a Sacra Congregatione confirmandam. Deſuper duo Inſtrumenta confecta & conſcripta ſunt, unum Romam mittendum, alterum in Archivio Provinciæ ſervandum, quibus omnes & ſinguli de corpore Capituli ſubſcripſerunt io Conventu noſtro Poſonienſi Beatiſſimæ Virginis Annunciatæ die 23. Junii 1730.

Subſcriptiones Vocalium.

Fr. Hieronymus Lukaſil Guardianus Poſonien.

Fr. Bernardus Imnerk Guardianus Sopron.

Fr. Blaſius Miartan Guardianus S. Catharinæ.

Fr. Franciſcus Xelutoix Guardianus Nitrien.

Fr. Arſeoius Koſsler Guardianus Erſekvivak.

Fr. Henricus Klikovies Guardianus Neemeth.

Fr. Gabriel Gajao Guardianus Malauken.

Fr. Severinus Podhradgyai Guardianus S. Antonii.

Fr. Florianos Ozolii Guardianus Jaurineo.

Fr. Athanaſius Vveoinger Guardianus Kiſſmaſtonien.

Fr. Benignus Kasſai Guardianus Sabarien.

Fr. Michael Gomboſſ Guardianus Papen.

Fr. Zacharias Puſſai Guardianus Comaron.

Fr. Sebaſtianus Hoini Guardianus Strigon.

Fr. Antonius Szumjogr Guardianus Peſtien.

Fr. Leo Orehorski Guardianus Sancti Ladislai.

Fr. Hiacinthus Klanibons Præſidens Strigon.

Fr. Chriſtopharus Schieſci Præſidens Alben.

Fr. Creſcentius Paur Guardianus S. Montis Calvarii.

Fr. Matthias Fſum Præſidens Kesfthelien., & Provinciæ immediatus Exdefinitor.

Fr. Joſeph Boyger Præſidens Budenſis, & immediatus Exdefinitor.

Fr. Carparus Szente Præſidens Reſprim. & Immediatus Ex-Cuſtos.

Fr. Ægidius Hiſſ Guard, Sumeghiens, & Definitor actualis.

Fr. Marianus Vyfallchs Ex-Guardianus Andocſien., & Definitor actualis.

Fr Gaſparus Vuketits Provinciæ immediatus Exdefinitor.

Fr. Petrus Heineg Provinciæ Definitor actualis.

Fr. Demetrius Heim Ex-Guardianus Praten. Provinciæ Difinitor, & Secretarius.

Fr. Sebaſtianus Panki. Provinciæ Cuſtos.

Fr. Antonius Poſonii Provinciæ Pr.

Fr. Bernardinus Karnhki Pr.

Fr. Capiſtranus Ebeck Exminiſter Provincialis.

Fr. Andreas Pordani Exdifinitor gratis iterato, & Miniſter Provincialis actualis.

Loco ✠ Sigilli.

Sequontur nomina aliorum Vocalium.

§.5. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora ſint, & ſerventur exactius illa, quæ Apoſtolici muniminis præſidio roborantur; Nobis propterea dictus Fulvius Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Fulvium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, decretum acceptationis alternativæ tripartitæ, hujuſmodi præinſertum, tam a Definitorio,

Apoſtolica confirmatione roboratur.

torio, quam a Vocalibus Capituli Provincialis prædictæ Provinciæ in vim ſupradictarum literarum factum, & deinde ad ſubrogationes, & ſubſtitutiones extenſum, ut præfertur, cum omnibus & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium pariter confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Clauſulæ. §.6. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Junii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXV.

Dat. die 5. Julii 1732. Pontif. An. II.

Erigitur Confraternitas, ſeu Congregatio nuncupat. Perpetuæ Adorationis Sanctiſſimi Sacramenti, in Eccleſia Collegiata Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAſtoris æterni, qui pro gregis ſalute in ara Crucis immolari voluit, vices, quamquam immeriti, gerentes in Terris, pia Chriſtifidelium vota, Divini Cultus incrementum, & ipſorum fidelium ſalutem concernentia, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ut per operum piorum exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Supplex libellus. §.1. Cum itaque, ſicut nonnulli Chriſtifideles Almæ Urbis Noſtræ Nobis nuper exponi fecerunt, ipſi pro ſua erga Sanctiſſimum Eucbariſtiæ Sacramentum pietate ac devotione, utque alios fideles ad augumentum Divini Cultus, & venerationis, eidem Auguſtiſſimo Sacramento debitæ, accendant, in Sæculari & Collegiata Eccleſia Sanctæ Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupat. Urbis præfatæ, unam eorumdem utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, ſeu Congregationem, ſub titulo Perpetuæ Adorationis ejuſdem Sanctiſſimi Sacramenti Eucbariſtiæ per Nos erigi ſummopere deſiderent;

Confraternitas erigitur. §.2. Nos piis dd. fidelium deſideriis hujuſmodi benigne annuere, animarumque ſaluti paterna charitate proſpicere cupientes, ſupplicationibus, illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, in Sæculari, & Collegiata Eccleſia prædicta unam utriuſque ſexus Chriſtifidelium Confraternitatem, ſeu Congregationem, quæ non ſit pro hominibus unius ſpecialis artis ſub titulo præfato ſine alicujus præjudicio, & dummodo dilecti filii noſtri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis expreſſus ad hoc accedat aſſenſus, Apoſtolica authoritate, tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus;

Privilegia, quæ ei conceduntur. §.3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis, ſeu Congregationis, pro tempore exiſtentibus, ut proceſſionaliter incedere: Divina Officia in ſua Cappella vel Oratorio recitare: ac pro negotiis ipſius Confraternitatis, ſeu Congregationis, ſe congregare: ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta, pro ſalubri eorum & dictæ Confraternitatis ſeu Congregationis regimine & directione neceſſaria & opportuna licita tamen, & honeſta, Sacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis non contraria, per memoratum Vicarium examinanda & approbanda, facere & edere: illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia ſimili examinatione & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare: & inſuper omnia & ſingula legata relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia & immobilia, per quoſcumque Chriſtifideles dictæ Confraternitati ſeu Congregationi per viam teſtamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore elargienda & relinquenda, recipere, illaque per eorum Officiales & Deputatos regere, gubernare, & adminiſtrare, ac in ipſius Confraternitatis ſeu Congregationis, & eorum piorum operum uſus convertere, libere ſimiliter & licite valeant; ita tamen, ut de receptis & adminiſtratis per eos eidem Vicario juxta decreta Conc. Trident. hujuſmodi rationem reddere teneantur, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Indulgentiæ nonnullæ pro Confratribus & Sororibus. §.4. Inſuper, ut præfati Confratres in piorum operum exercitio confoveantur, ac magis ad illa impoſterum exercenda, necnon alii Chriſtifideles ad dictam Confraternitatem ſeu Congregationem de cætero ingrediendum peramplius invitentur, eademque Confraternitas ſeu Congregatio majora in dies ſuſcipiat incrementa, de Omnipotentis Dei Miſericordia, ac Beatorum Petri & Pauli

Apo-

Digitized by Google

Apoſtolorum ejus anctoritate confiſi, omnibus utriuſque ſeaus Chriſtifidelibus, qui dictam Confraternitatem ſeu Congregationem impoſterum ingredientur, die primo eorum ingreſſus, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, Eccleſiam ſeu Oratorium ipſius Confraternitatis ſeu Congregationis devote viſitaverint, plenariam; necnon ejuſmodi Confraternitati ſeu Congregationi nunc & pro tempore adſcriptis Confratribus & Conſororibus, vere itidem pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui ſemel io anno ſaltem per horam, ſibi a Superiore, vel alio per dictam Confraternitatem ſeu Congregationem ad id Deputato præſcribendam, in honorem ejuſdem Sanctiſſimi Sacramenti, in ipſius Confraternitatis ſeu Congregationis, aliave Eccleſia vel Oratorio, ubi illud aſſervatur, ſive interdiu ſive noctu devote oraverint, idemque Sanctiſſimum Sacramentum adoraverint, ſimiliter plenariam; ac dictis Confratribus & Conſororibus, pariter pœnitentibus, & confeſſis, ſacraque Communione refectis, qui præfatæ Confraternitatis ſeu Congregationis, aliamve Eccleſiam vel Oratorium, ubi Sanctiſſimum Sacramentum hujuſmodi itidem aſſervatur, die feſto Viſitationis B. MARIÆ VIRGINIS a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis Feſti ejuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam; atque eiſdem Confratribus & Conſororibus in eujuslibet eorum mortis articulo, ſi vere pœnitentes, & confeſſi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, ſaltem contriti, nomen Jeſu ore, ſi potuerint, ſin minus, corde devotè invocaverint, plenariam quoque omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus & elargimur. Præterea dictis Confratribus & Conſororibus, ſicut præmittitur, pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, ipſius Confraternitatis ſeu Congregationis, aliamve Eccleſiam vel Oratorium ejuſmodi, feria quinta in Cœna Domini, atque in feſto Corporis Chriſti, & per totam illius octavam, devote, ut ſupra, viſitantibus, & orantibus, quo die præfatorum id egerint, ſeptem annos & totidem quadragenas; Quoties vero in aliqua Eccleſia vel Oratorio idem Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum adoraverint: Miſſis & aliis Divinis Officiis ibidem pro tempore celebrandis interfuerint: pauperes Hoſpitio ſuſceperint: vel pacem inter inimicos compoſuerint, ſeu componi fecerint, vel procuraverint: ſicuti etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum & Conſororum, quam aliorum ad ſepulturam aſſociaverint: aut quaſcumque proceſſiones de licentia ipſius Vicarii faciendas, idemque Sanctiſſimum Sacramentum tam in proceſſionibus, quam eum ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerunt: vel, ſi impediti, campanæ ad id ſigno dato ſemel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint: aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem caſdem pro animabus defunctorum Confratrum & Conſororum hujuſmodi recitaverint: aut devium aliquem ad viam ſalutis reduxerint: & ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad ſalutem ſunt, docuerint: aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio ſexaginta dies de injunctis eis, ſeu aliàs quomodolibet debitis, pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.5. Volumus autem, quod ſi dicta Confraternitas ſeu Congregatio alicui Confraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, ſeu etiam quomodolibet inſtituatur, præſentes, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias & remiſſiones præfatas ſuffragentur, ſed ex tunc eo ipſo prorſus nullæ ſint. Inhibitione hæc Confraternitas alicui aggregetur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 5. Julii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXVI.

Sequitur Erectio ejuſdem Congregationis & Confraternitatis in Archiconfraternitatem. Dat. die 9. Julii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Confratres Confraternitatis ſeu Congregationis ſub denominatione ſeu titulo: *Perpetuæ adorationis Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti*, in Sæculari & Collegiata Eccleſia S. Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupata, Almæ Urbis Noſtræ exiſtentis, quod Nos per alias noſtras in ſimili forma Brevis noviſſime expeditas literas eamdem Confraternitatem ſeu Congregationem ſub denominatione præfata auctoritate Apoſtolica perpetuo ereximus & inſtituimus, ac illi ſic erectæ ejuſque Confratribus & Conſororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ſub certis modo & forma tunc expreſſis, itidem perpetuo conceſſimus, & aliàs, prout in eiſdem literis Noſtris uberius continetur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes, Confraternitatem ſeu Congregationem hujuſmodi Archiconfraternitatis titulo decorari, plurimum deſiderent; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares

Digitized by Google

perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Confraternitatem ſeu Congregationem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus & ſingulis prærogativis, juribus, honoribus, & præeminentiis ſolitis & conſuetis, auctoritate præfata tenore præſentium ſine cujuſque præjudicio perpetuò pariter erigimus & inſtituimus; ac ipſius Archiconfraternitatis ſic erectæ Officialibus & Confratribus præſentibus & futuris, ut ipſi alias quaſcumque Confraternitates ſeu Congregationes ejuſdem Inſtituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum exiſtentes eidem Archiconfraternitati (ſervata tamen forma tam Conſtitutionis fe. re. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, quam Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis, Sacriſque Reliquiis præpoſitæ die 6. Martii 1606., & die 10. Aprilis 1720. deſuper reſpective editorum) aggregare, illiſque omnes & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ipſi Confraternitati ſeu Congregationi, ſic in Archiconfraternitatem erectæ, a Nobis conceſſas, communicare libere & licite poſſint & valeant, auctoritate, & tenore præſentis concedimus & indulgemus.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari,

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, ſupradictæ Confraternitatis ſeu Congregationis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 9. Julii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXVII.

Bona Eccleſiaſtica in Ditione Auguſto II. Poloniæ Regi, uti Saxoniæ Duci ſubjecta, conſiſtentia, ab hæreticis occupata, eiſdem, ad Catholicæ Eccleſiæ unionem vel jam reverſis, vel in poſterum redituris, remiſſa declarantur.

Dat. die 9. Julii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS EPISCOPVS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

SEdes Apoſtolica, pia Mater, probe agnoſcens, aſſidueque recogitans, potiſſimam curam, & ſolicitudinem ſuam in Fidei Catholicæ, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, unitate ac integritate retinenda, & animarum, pretioſo Chriſti Domini Sanguine redemptarum, æterna ſalute procuranda, ſitam eſſe, nihil prætermittit, ac intentatum relinquit, quod ad eamdem fidem, ubi illæſa viget, ſartam tectam tuendam, ubi vero collapſa eſt, reſtituendam, ipſaſque Fidelium animas in viam ſalutis dirigendas judicat pertinere; ac propterea ab Orthodoxa Religione, rectaque via deviis & errantibus filiis, quos nunquam obliviſcitur, nedum maternum ſinum jugiter aperit, ſed etiam iter ſternit planum, per quod ſublatis quibuſvis impedimentis ad Chriſti ovile, atque ad cor facilius redire valeant, prout in Dño conſpicit ſalubriter expedire.

Cauſæ edendæ hujuſce Conſtitutionis.

§. 1. Cum itaque Nos, qui militantis Eccleſiæ, ac univerſi Dominici Gregis regimen in Beatiſſimo Petro Apoſtolorum Principe divinitus accepimus, ac iis Chriſtiani Orbis Provinciis Paſtoralis vigilantiæ Noſtræ ſtudium præcipue impendere debemus, quæ opem & operam Noſtram magis expoſcere videantur, peculiarem uſque ab ipſius Pontificatus Noſtri primordiis paternæ conſiderationis Noſtræ intuitum direxerimus ad Ducatum Saxoniæ; ubi ſcilicet hæreſis poſtremis hiſce temporibus originem & incrementum ſumpſiſſe dignoſcitur, ac pro cujus reductione ad priſcam & Catholicam Fidem plures ex Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris præclara cum eorum nominis laude ſtrenuo multumque elaborarunt; diuque Nobiſcum animo reputantes, unde factum ſit, quod tot eorumdem Prædeceſſorum labores, ac collata in eum finem egregia ſtudia nedum optatus fructus conſequuta fuerint, neque impleta ampla illa ſpes, quam Sancta Dei Eccleſia collocaverat in reverſione ad ejus gremium chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Auguſti Poloniæ Regis Illuſtris, ipſius Saxoniæ Ducis, ac Sacri Romani Imperii Principis Electoris, tum dilectiſſimi in Chriſto pariter filii noſtri Friderici Auguſti Regii Poloniæ, & Electoralis Saxoniæ Principis, nati ſui, qua ſibi pollicebatur futurum, ut reliqui inclytæ Stirpis Saxoniæ Principes, ac Populi ipſius Ducatus, monſtraram ab iis viam feliciter inirent, ac ſicuti Saxonicam Domum in hæreſi amplectenda & fovenda olim ſequuti fuerant errantem, ita ſequerentur reſipiscentem, re accurate perpenſa merito dubitaverimus id exinde præſertim provenire, quod plerique ægre adduci valeant ad dimittendum & relinquendum bona Eccleſiaſtica,

Digitized by Google

ſtica; quæ præteritorum temporum injuria ac confuſione, dum hæreſis in eo Ducatu omnia miſceret, occupata ab illis detinentur, utpote qui ſine iis bonis vitæ humanæ ſubſidiis vel commoditatibus, quibus aſſueti ſunt, exuerentur; eorumque filii & familiæ neceſſaria ſubſtentatione, cui aliunde ſubvenire nequirent, carere cogerentur, & ad duram paupertatem redigerentur.

§.2. Hinc eſt, quod Nos, quos conſtituit Dominus ſuper familiam ſuam, ut tamquam fidelis ſervus & prudens Chriſti patrimonium adminiſtraremus, reductionem Ducatus prædicti ad Catholicæ & Univerſalis Eccleſiæ unionem, totque animarum ſalutem nullis terrenarum rerum reſpectibus impediri aut retardari debere exiſtimantes; ac proinde, quæ Gentem Saxonem a veræ Religionis propoſito, amittendarum facultatum metu, incurrendæque miſeræ egeſtatis horrore retrahere poſſent, ſubmovere volentes: Nobiſque perſuadentes, opus reductionis hujuſmodi eo majores progreſſus habiturum fore, quo amplior uberiorque in bonis eccleſiaſticis remittendis Noſtra & hujus Sanctæ Sedis perſpecta fuerit benignitas & indulgentia; poſt maturam, quam cum aliquot ex venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus deſuper habuimus, deliberationem; nonnullorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum veſtigiis; necnon menti felicis re. Clementis Papæ XI. Prædeceſſoris itidem noſtri, Nobis apprime notæ, inſiſtentes, de eorumdem Venerabilium Fratrum Noſtrorum conſilio & aſſenſu, ac etiam motu proprio & ex certa ſcientia noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia & ſingula bona Eccleſiaſtica cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & valoris in Ducatu Saxoniæ, aliiſque Ditionibus, memorato Auguſto Regi, uti Saxoniæ Duci ſubjectis, conſiſtentia, præteritorum temporum confuſione occupata, ſicut præmittitur, modernis eorum poſſeſſoribus, ſeu detentoribus cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, & præeminentiæ fuerint, qui ad Catholicæ Eccleſiæ unitatem jam redierunt, vel impoſterum redierint, eorumque Succeſſoribus quibuſcumque Catholicis, & in ſinceritate Orthodoxæ Fidei perſeverantibus, unà cum fructibus perceptis, harum ſerie de ſpeciali dono gratiæ plenarie remittimus, condonamus, cedimus, & relaxamus; dictiſque poſſeſſoribus ſeu detentoribus, eorumque ſucceſſoribus, ut ipſi de bonis præfatis tamquam ſuis propriis tam inter vivos, quam ex cauſa mortis, aut aliàs quomodolibet, diſponere poſſint, plenam & liberam tenore præſentium tribuimus facultatem & poteſtatem; neque illos pro parte Sedis Apoſtolicæ, Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum piorum, aut perſonarum Eccleſiaſticarum, ad quas & quæ bona prædicta olim pertinebant, aut aliorum quorumvis in eis ſeu ad ea jus vel intereſſe habentium, ſeu habere prætendentium, ratione & occaſione præmiſſorum deſuper moleſtari, inquietari, aut perturbari poſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſtatuimus, decernimus, & declaramus.

Conſtitutio, de qua in Rubrica.

§.3. Non obſtantibus de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis; necnon recolendæ memoriæ Symmachi, quæ incipit: *Non licet*; ac Pauli Secundi Prædeceſſorum quoque Noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus: ac quarumcumque Eccleſiarum, Monaſteriorum, & locorum Piorum fundationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium ſpecialis, ac ſpecifica derogatio.

§.4. Cæterum ſperamus eoſdem, Auguſtum Regem, & Fridericum Principem, Ducatu præfato ad verum Dei cultum ac Orthodoxam Fidem, favente ac benedicente Domino, redacto, pro eorum ſingulari in Deum ipſum pietate, Eccleſiarum prædicti Ducatus rationes & commoda ſemper curæ & cordi habituros, &, quantum in eis erit, promoturos.

§.5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ remiſſionis, condonationis, ceſſionis, decreti, ſtatuti, ac declarationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Harum literarum firmitas.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, ſeptimo idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

Signum Sanctiſſimi D. N.

✠ Ego

S.R.E. Cardinalium ſubſcriptiones.

✠
✠ *Ego Franciſcus, Epiſcopus Oſtien. Cardinalis Barberinus.*
✠ *Ego Petrus, Epiſcopus Tuſculanus, Cardinalis Ottobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius.*
✠
✠ *Ego Annibal, Epiſcopus Sabinenſis, Cardinalis S. Clementis, S. R. E. Camerarius.*
✠ *Ego Ludovicus, Epiſcopus Albanenſis, Cardinalis Picus.*
✠ *Ego I. R. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter, Cardinalis Imperiali.*
✠
✠ *Ego F. A. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondodari.*
✠ *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula.*
✠
✠
✠ *Ego Julius Tituli S. Chryſogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus.*
✠
✠ *Ego Georgius Tituli S. Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula, S. Agnetis nuncupatus.*
✠ *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus.*
✠
✠ *Ego Ludovicus Tituli S. Priſcæ S. R. E. Cardinalis Belluga.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis, Sancti Matthæi nuncupat.*
✠ *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari.*
✠
✠
✠

✠
✠
✠
✠ *Ego Frater Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Gotti, Ordinis Prædicatorum.*
✠ *Ego D. L. Tituli Sancti Caliſti S. R. E. Presbyter Card. Porzia.*
✠ *Ego Petrus Aloyſius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Card. Caraffa.*
✠
✠
✠ *Ego Franciſcus Tituli Sancti Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Burghesius.*
✠
✠ *Ego A. Tituli S. Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati.*
✠
✠
✠ *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Card. Bichius.*
✠
✠
✠ *Ego Antonius Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili.*
✠ *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius.*
✠ *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis.*
✠ *Ego C. S. Agathæ Diaconus Cardinalis Columna.*
✠ *Ego F. SS. Viti & Modeſti S. R. E. Diaconus Cardinalis Oliverius.*
✠
✠ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ de Schola S. R. E. Diaconus Card. Falconerius.*
✠ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Diaconus Cardinalis Judice.*
✠ *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Diaconus Cardinalis Banchierius.*
✠ *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corſinus.*
✠ *Ego B. SS. Coſmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruſpoli.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

Viſa de Curia I. Archiep. Ancyranus à
L. Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

Hoſpi-

LXVIII.

Dat. die 13. Julii 1731. Pontif. An.II.

Hoſpitale Sancti Lazari, extra muros Placentiæ poſitum, ſupprimitur, erigiturque in Collegium ſub eodem titulo.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CLericalem vitam eligentibus, ſanctiſque Eccleſiæ regulis & doctrinis a primo ætatis flore imbuendis opem, ac ſtrenuam manum admovere cogitantibus, Apoſtolicum adeſſe præſidium maxime convenit; ne ullus adverſitatis incurſus futuros Dei miniſtros a propoſito revocet, neve unquam in eorum animis, quod adſit robur ſacræ Inſtitutionis, infringat.

Hoc Hoſpitale Julio Card. Alberono in adminiſtrationem conceſſum:

§.1. Itaque Hoſpitale pauperum Sancti Lazari prope & extra mœnia civitatis Placentiæ Provinciæ Bononienſis, quod dudum certo tunc expreſſo modo Adminiſtratore ſeu Rectore carens, Nos dilecto filio noſtro Julio Tituli Sancti Chriſogoni Presbytero Cardinali, Alberono nuncupato, per eum quoad vixerit juxta Conſtitutionem fel. rec. Clementis Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri, in Concilio Viennenſi editam, tenendum, regendum, & adminiſtrandum, Apoſtolica auctoritate commiſimus; in quo olim pauperes leproſi ex chriſtiana charitate recepti curabantur: ceſſante verò poſtmodum lepræ morbo, nec per Italiam amplius graſſante, cum a dicti Hoſpitalis Rectoribus & Adminiſtratoribus loco leproſorum pauperes ſenes invalidi, ac etiam juvenes utriuſque ſexus ibidem admitterentur, licet Hoſpitale prædictum per plures annos non modicum utilitatis pauperibus Diœceſis Placentinæ Provinciæ prædictæ attulerit, & nihilominus tractu temporis ex diverſitate in eo commorantium non levia incommoda prodierint, dictuſque Julius Cardinalis, qui ex prædicta Civitate Placentina natales accepit, porrectis Nobis humilibus precibus Hoſpitale prædictum in meliorem & longe utiliorem ſtatum ad Dei gloriam, publicumque Eccleſiæ bonum, ex reditibus dicti Hoſpitalis, ac etiam ære ſuo convertere propoſuerit, pro ſua pietate & rerum gerendarum prudentia priſtinam in Eccleſiæ Miniſtris diſciplinam & mores pro dignitate reparare atque inſtaurare cupiens, in eodem Hoſpitali Collegium pro Clericis ſæcularibus univerſæ Diœceſis prædictæ, ante illorum ad ſacros Ordines promotionem ſpiritualia exercitia peracturis: etiam pro aliis Clericis pariter ſæcularibus, qui ſtudiis ſuis nondum completis ex Seminario Diœceſano dimiſſi fuerint: ac pro aliis Alumnis ſeu Convictoribus tam dicti Seminarii, quam totius Diœceſis ſtudiis perinde eccleſiaſticis, ſacriſque Ritibus imbuendis, ut infra, per Nos erigi & inſtitui plurimum deſideret;

Quid hujus in cauſa fuerit, ut illud converteret in Collegium.

§.2. Nos ejuſdem Julii Cardinalis laudabile propoſitum, piumque deſiderium, plurimum in Dño commendantes, ac Clericis prædictis ſpecialem gratiam facere volentes, dictique Hoſpitalis fundationem & inſtitutionem, etiamſi illæ Apoſtolica auctoritate, confectæ fuiſſent, necnon Hoſpitalis prædicti ſtatuta, Apoſtolicæ Sedis auctoritate etiam pluries confirmata & approbata, ac pias ultimas voluntates quaſcumque quorumcumque pie teſtantium, & donationes & largitiones Chriſtifidelium in dicti Hoſpitalis bonum quandocumque & cum quibuſvis oneribus & obligationibus factas, etiam per quemvis contractum nominatum vel innominatum, ac ſpeciem tranſactionis habentem, præſentibus pro plene & ſufficienter ac de verbo ad verbum expreſſis habentes, illarumque omnium & ſingularum diſpoſitionibus, contractibus, tranſactionibus, conventionibus, quantumvis validis & efficacibus, & pias publicaſque cauſas reſpicientibus, ac valide etiam inter pie Teſtantes ac Chriſtifideles, & Hoſpitale hujuſmodi initi contractus vim habentibus, & quomodolibet ſtipulatis, derogantes Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Noſtris, omnes & ſingulas perſonas, quæ nunc in eodem Hoſpitali reperiuntur, adſignata prius cuilibet earum annua præſtatione ad eorum, & cuilibet illorum naturalem vitam duratura, ac de ſex menſibus in ſex menſes anticipate perſolvenda, centum quinquaginta librarum monetæ Placentinæ: necnon Miniſtros prædicti Hoſpitalis, retentis tamen ex eis illis, quos dictus Julius Cardinalis Collegio, ut infra erigendo, inſervire idoneos putaverit; & quoad dilectum filium nunc exiſtentem Hoſpitalis hujuſmodi Rectorem, curam animarum annexam habentem, ipſe donec & quouſque de aliquo perpetuo beneficio Eccleſiaſtico, ad ſui congruam ſuſtentationem ſufficienti, proviſus, aut ei penſio annua perpetua ſufficiens, Apoſtolica auctoritate reſervata, ſeu Congrua alimentaria arbitrio Venerabilis Fratris Epiſcopi Placentin. ſive ejus Vicarii in Spiritualibus generalis, taxanda, aſſignata fuerit, ab Hoſpitali prædicto amoveri non poſſit, Apoſtolica auctoritate perpetuo amovemus. Dictum vero Hoſpitale, & omnia ac ſingula ejus onera, ac pia opera in vim cujuſcumque etiam teſtamentariæ diſpoſitionis ex cauſa mortis confectæ, & in executionem ultimarum piarum voluntatum, necnon commune & publicum bonum, ac commodum reſpicientis, aut alias omnino adimplendæ, etiam vigore cujuſvis contractus, conſenſu dicti Julii Cardinalis nobis præſtito, Apoſtolica auctoritate perpetuo ſupprimimus & extinguimus;

Hoſpitale ſupprimitur cum derogationibus &c.

§.3. Eadem auctoritate, ac motu pari; ſimiliter perpetuò in Hoſpitali ſic ſuppreſſo & extincto erigentes atque inſtituentes Collegium ſub denominatione ac titulo ejuſdem S.Lazari, per d. Julium Cardinalem ejuſq; ſucceſſores perpetuò regendum & gubernandum, etiam per Miniſtros & Officiales, ſibi ſuiſque ſucceſſoribus beneviſos, ac unum Rectorem ſæcularem Presbyterum, ad ipſius Julii Cardinalis & ejus ſucceſſorum nutum ſemper & quandocumque amovibilem, deputandum, etiam ad curam animarum Parochianorum Eccle-

Hoſpitali ſuppreſſo Collegium conſtituitur.

Jus d. Cardinalis, ejuſque ſucceſſoribus ſuper eo competens.

Digitized by Google

Eccleſiæ prædicti Sancti Lazari jamdudum dicto Hoſpitali ſuppreſſo unitam, de gremio tamen poſt deputationem primi Rectoris Collegii erigendi ad inſtar nominationum, quæ a Regularibua pro aſſumendis Presbyteris ad animarum curam in eorum Eccleſiia Parrochialibus fieri ſolent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum exercendam approbandi, prædicta cautione quoad jam exiſtentem Rectorem Curatum ſalva & illæſa remanente: ad hoc, ut in Collegio erigendo recipi valeant Clerici ſæculares univerſæ

Qui ſint in Collegium recipiendi.

Diœceſis prædictæ, ad ſacros Ordines promovendi, ut ipſi in illo Spiritualia exercitia antequam ad quemlibet ex ſacris Ordinibus promoveantur, rite peragere valeant: quique ad Collegium, ut infra erigendum cum approbatione Epiſcopi ſeu Vicarii prædictorum admitti debeant: quique pro ſuis alimentis, durantibus exercitiis prædictis, ab eis ſuſcipiendis congruam ac debitam præſtationem juxta temporum opportunitatem ſolvere teneantur; alii vero Clerici ex Seminarii Placentini Alumnis & Convictoribus ſtudia Sacrarum literarum ac Theologiæ theoreticæ & praticæ proſequantur, venerandoſque Ritus eccleſiaſticos, ſacras Cœrimonias, & cantum Gregorianum ſub Præceptoribus, qui ſint Presbyteri ſæculares in ſacra Pagina, ac Verbo Dei ſcripto & tradito probe eruditi, perdiſcant; & ipſi Clerici, hoc pacto imbuendi, ex Alumnis pro tempore exiſtentibua dicti Seminarii, præ aliis quibuſcumque ſelecti, gratis admittantur; atque ex Convictoribus ibidem exiſtentibus aſſumendi eadem prælatione pariter frui debeant, ac ſub

Alumnorum privilegia.

juſto annuo ſtipendio recipiantur: hac tamen conditione, ne Alumni & Convictores prædicti ſine prævia approbatione Epiſcopi ſeu Vicarii hujuſmodi in prædictum Collegium erigendum admitti poſſint; utque ſub regimine Presbyterorum ſæcularium, a dicto Julio Cardinali ejuſque ſucceſſoribus eligendorum & deputandorum, vivere teneantur:

§.3. Collegio autem ſic erecto & inſtituto pro illius, ac Clericorum in eo retinendorum, necnon Rectoris, prælectorum Magiſtrorum, aliorumque loci Miniſtrorum ſubſtentatione

Redditnum aſſignatio.

omnia & ſingula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hoſpitale ſuppreſſum, Rectoremque Curatum reſpective antea quomodolibet ſpectantia, tamen ab omnibus & quibuſcumque oneribus & obligationibus quorumcumque piorum operum adimplendorum a piæ Teſtantibua, aliiſque Chriſtifidelibus prædictis cauſa mortis, aut in actu donationum, quæ dicuntur fieri inter vivos, quomodolibet injunctis, penitus & omnino eximentes & liberantes; illorumque omnium & ſingulorum fructus, reditua, & proventus, qui antea in Hoſpitalis ſuppreſſi uſum impendebantur, quique, ut accepimua, octodecim millium librarum monetæ Placentinæ valorem annuum non excedunt, prædicto Julio Cardinali, ſive ejus Procuratori deputando, ut bonorum, rerum, & proprietatum hujuſmodi veram realem & actualem poſſeſſionem nomine dicti Collegii apprehendere, & apprehenſam retinere poſſit, Diœceſani loci vel cujuſvis alterius facultate minime in his requiſita, eadem auctoritate, perpetuò applicamus & appropriamus.

§.4. Amotionem vero, ſuppreſſionem, extinctionem, erectionem, inſtitutionem, applicationem, & appropriationem prædictas; necnon eaſdem præſentes literas ſemper & perpetuo validas & efficaces fore &

Hujuſce Decreti firmitas, & obſervantia.

eſſe; & ab omnibus, ad quos ſpectat, obſervari debere; nec illas ullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio ſive intentionis noſtræ aut quopiam alio quantumvis ſubſtantiali defectu, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas illæ emanarunt, ſufficienter adductæ, examinatæ, verificatæ, & approbatæ; & quicumque in præmiſſis & circa ea intereſſe quomodolibet habentes, ad id vocati & auditi non fuerint, nec iiſdem præmiſſis conſenſum ſuum præſtiterint, notari, impugnari, retardari, invalidari, ſuſpendi, annullari, aut ad viam & terminos juris reduci, aut adverſus eas quodcumque juris aut gratiæ remedium impetrari unquam poſſe; nec illas ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibua, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi; ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data quandocumque eligenda conceſſas, ſemper & perpetuo validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere. Sicque, & non aliàs, per quoſcumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuncios, & alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, diffiniri, & interpretari debere; & quid quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§.5. Non obſtantibus, quatenus opus ſit,

Obſtantium derogatio.

noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de jure quæſito non tollendo, ac de gratiis non concedendis ad inſtar, & Lateranenſis Concilii noviſſime celebrati, ſuppreſſiones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis, fieri prohibentis, aliiſque Apoſtolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Univerſalibuſque Conciliis editis vel edendis, ſpecialibus vel generalibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, dictique Hoſpitalis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Hoſpitali, ut præfertur, ſuppreſſo, illiuſque Rectori & Superioribus, aliàs in contrarium præmiſſorum etiam pluries conceſſis, approbatis, & innovatis; necnon ejuſdem Hoſpitalis fundatione & inſtitutione, ac piis ultimis voluntatibus prædictis, & quibuſcumque contractibus.

Qui-

Digitized by Google

Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio ſervanda foret, eorum tenores his eiſdem præſentibus etiam pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, latiſſime & pleniſſime ac ſpecialiter & expreſſe motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Jura Card. Alberoni conceſſa ejus Succeſſoribus aſſeruntur.

§.6. Volumus autem, ut dictus Julius Cardinalis, ejuſque ſucceſſores prædicti, perceptione omnium & ſingulorum fructuum, redituum, & proventuum, hucuſque per eumdem Julium Cardinalem percipi ſolitorum, ac juribus, & præeminentiis univerſis, quibus ipſe Julius Cardinalis hactenus gaviſus fuit, necnon plena & omnimoda juriſdictione ſuper Collegio, ut præfertur, erecto, frui & gaudere libere & licite poſſint & valeant.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ amotionis, ſuppreſſionis, extinctionis, erectionis, inſtitutionis, applicationis, appropriationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentari præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, tertio Idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

LXIX.

Dat. die 31. Julii 1732. Pont. An. III.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. quo ſtatuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthuſien. gratias vel officia, inconſultis ejuſdem Ordinis Superioribus, ab Apoſtolica Sede poſſit impetrare.

Hanc Benedicti XIII. PP. Conſtitut. legere eſt in præcedenti Vol. num. LXXXVI. pag. 28.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris pro felici Chriſtifidelium, divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, ſtatu conſervando, & firmiter ſtabiliendo pie provideque emanaſſe noſcuntur, ut ſolidiori robore perennent, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a nobis petitur, libenter conſtabilimus.

§.1. Aliàs ſiquidem fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædeceſſori Noſtro pro parte dilecti filii Vincentii Dinelli Procuratoris Generalis Ordinis Carthuſien. expoſito, quod aliqui ipſius Ordinis Monachi, ambitionis ſpiritu ducti, officia dicti Ordinis ab hac Sancta Sede per importunas preces impetrare non erubeſcebant, cum maximo regularis diſciplinæ detrimento, ac propterea eidem Benedicto Prædeceſſori pro parte dicti Vincentii Procuratoris Generalis ſupplicato, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaretur; idem Benedictus Prædeceſſor incommodis, quibus ea de cauſa Ordo prædictus afficiebatur, obviam ire volens, hujuſmodi ſupplicationibus inclinatus, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, ſeu gratiam, abſque ſpeciali ſive Prioris majoris Carthuſiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore exiſtentis ejuſdem Ordinis licentia & conſenſu, quoquo modo impetrare poſſet, auderet, vel præſumeret, Apoſtolica auctoritate ſtatuit & ordinavit, & alias, prout in memorati Benedicti Prædeceſſoris literis, deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Auguſti 1725. expeditis, uberius continetur.

Bened. XIII. Decretum.

§.2. Cum autem, ſicut dictus Vincentius Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, ipſe præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant, & inviolabilius ſerventur, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri ſummopere deſideret: Nos, ſpecialem ipſi Vincentio Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Benedicti Prædeceſſoris literas, omniaque & ſingula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

A SS. D. N. Confirmatur.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ in iiſdem Benedicti Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 31. Julii 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXX.

Dat. die 21. Auguſti 1732 Pont. An.III.

Decretum, ut in Capitulo Generali Provinciæ Januen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia duo Vocales pro ſingulis Cuſtodiis eligantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii, Miniſter Provincialis, Cuſtos, & Definitores Provinciæ Januen Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod cum dicta Provincia in tres Cuſtodias, nimirum Januenſem, Orientalem, & Occidentalem, diviſa reperiatur, jamque inde ab anno 1672. pro parte tunc exiſtentium Fratrum ejuſdem Provinciæ fel. rec. Clementi PP. X. Prædeceſſori Noſtro ſupplicatum fuiſſet, ut ad tollenda diſſidia, quæ tempore celebrationis Capituli Provincialis dictæ Provinciæ non ſine fidelium ſcandalo inter ejuſmodi Cuſtodias oriri conſueverant, alternativam inter eas electionem Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Definitorum Provinciæ prædictæ demandare vellet, quemadmodum in altera Provincia Januen. Fratrum ejuſdem Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum per quaſdam rec. mem. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris quoque noſtri in ſimili forma Brevis die 29. Maii 1643. expeditas literas præſcripta & ordinata fuerat; ac idem Clemens Prædeceſſor inſtantiam ejuſmodi tunc pariter exiſtentis prædicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Cardinalis Protectoris arbitrio remiſiſſet, ipſe Cardinalis Protector decretum edidit, per quod ſub certis modo & forma in eo expreſſis conceſſit, ut petita alternativa electio impoſterum ſervari poſſet, quatenus primodictæ Provinciæ conſenſus in tunc proximo Capitulo Provinciali deſuper accederet, & alias, prout in decreto prædictu, cujus tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Alternativa in his Cuſtodiis Officialium electio alias ſtatuta.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, decretum hujuſmodi hactenus executioni demandatum minime fuerit, ac interea diſſidia prædicta in Capitulo Provinciali perduraverint; ipſi exponentes pro publica tranquillitate ſuæ Provinciæ dictam alternativam Electionem inibi ſtabiliri ſummopere deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & , ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audito per Nos ſuper præmiſſis Voto Congregationis Generalis dicti Ordinis, quod deinceps in Capitulo Provinciali primodictæ Provinciæ duo Vocales Definitorii Provincialis eligantur, & ſint ex ſingulis tribus Cuſtodiis præfatis: ex una ſcilicet Miniſter Provincialis, & Deffinitor: ex altera Cuſtos, & Definitor: & ex reliqua duo Definitores alternis vicibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus; itaut ejuſmodi alternativa Electio quoad Miniſtrum Provincialem & Cuſtodem prædictos incipere debeat ab iis Cuſtodiis, quæ in duobus Capitulis Provincialibus proxime celebratis, dictos Miniſtrum Provincialem & Cuſtodem reſpective non habuerunt.

Pro eadem obtinenda ſupplicatum mox Sanctiſſimo D. N.

Quo pacto a S.S. proviſum.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Auguſti 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXI.Man-

LXXI.

Dat. die 5. Sept. 1733. Pont. An. III.

Mandatum ſuper obſervatione Brevis Clementis XI. circa bipartitam diviſionem officiorum pro Monachia Regnorum Galleciæ, & Legionis Provinciarum de Campos, Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Ciſtercien.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX Injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere in iis, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris, dirimendarum in Monaſticis Congregationibus, pie ſancteque in Eccleſia Dei inſtitutis, exortarum litium, religioſæque concordiæ ſtudio provide conſtituta ſunt, ut firma ſemper, atque illibata perſiſtant, jugiterque ſerventur, paſtoralis officii noſtri partes, cum a Nobis petitur, libenter interponimua.

Facti ſeries.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Regnorum Galleciæ, & Legionis, ac Provinciarum de Campos, Congregationis Sancti Bernardi Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercien., quod cum inter eos ex una, & dilectos pariter filios Monachos Regni Toletan., aliarumque Provinciarum adjacentium ejuſdem Congregationis, multiplicea graviſſimæque controverſiæ vigerent, diuque agitatæ fuiſſent, demum fel. rec. Clemens PP. XI. Prædeceſſor Noſter, ejuſmodi controverſias e medio tollere, ac paci & tranquillitati ipſius Congregationis proſpicere volens, per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 3. Octobris 1710. expeditas literas, demandavit, eamdem Congregationem in duas partes dividi: quarum unam Gallæci, & oriundi ex Provinciis de Campos in Terris finitimis Regni Legionis: alteram vero oriundi ex Caſtella Nova, Aſturiis, Rivogia, & locis Montaneis Burgenſibus, conſtituerent; modumque & formam præſcripſit, quibus conferenda, ac diſtribuenda eſſent officia Capitularia dictæ Congregationis, aliaſque ſaluberrimas edidit ordinationes pro felici Congregationis præfatæ directione ac gubernio; injungendo, ut præmiſſa ſic a ſe ſtatuta obſervari deberent in quatuor Capitulis Generalibus tunc proxime celebrandis, quibus peractis perdurare deberent, ſi diſſenſiones in dicta Congregatione ceſſaſſent; ſin minus, ad ſe ſeu Romanum Pontificem pro tempore exiſtentem recurſus pro nova proviſione habendus foret, & aliàs, prout uberius continetur in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Provincia diviſa a Clemente XI.

Clem. PP. Literæ.

§.2. CLEMENS PP. XI. *Ad futuram rei memoriam*. (a) Sacroſancti Apoſtolatus officium ſuperni diſpoſitione conſilii Nobis, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, impoſitum, ſalubriter exequi adjuvante Domino jugiter ſatagentes, exorta inter Religioſos Viros, quos vota ſua Altiſſimo in ſanctitate & juſtitia, paceque fraterna reddere decet, animorum diſſidia opportunis rationibus dirimere, illiſque, ne rurſus quandocumque excitari valeant, anſam mature præcidere ſtudemus, ſicuti prudenti deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei Gloriam, & animarum ſalutem arbitramur in Domino expedire.

§.3. Dudum ſiquidem, cum per tunc in humanis agentem Dionyſium Montilla, Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hiſpaniæ Ordinis Ciſtercienſis, exortis gravibus controverſiis inter Monachos ejuſdem Congregationis, recurſus ad fel. rec. Clementem PP. IX. Prædeceſſorem noſtrum habitus fuiſſet; ipſe Clemens Prædeceſſor cauſam controverſiarum hujuſmodi ad quamdam Congregationem tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum, ſuper reformatione dicti Ordinis ſpecialiter deputatam, remiſit, cui cum idem Dionyſius quædam gravamina per quoſdam Monachos Manchenos & Alcarrenos, novos Caſtellanos nuncupatos, Monachis aliarum nationum illata expoſuiſſet, dicta Congregatio Particularis tunc exiſtenti Epiſcopo Valliſoletano commiſit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proxime celebrando præſideret, & partes diſſidentes concordare, ortaſque differentias extinguere, ſatageret; ipſe vero Epiſcopus, commiſſionem hujuſmodi executus, Capitulo Generali interfuit; ſed cum pro reconciliandis partibus, & diſcordiis tollendis ſedulam operam navaſſet, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo, quia nulla diſcordantium pars ſuis prætenſionibus cedere voluit, & ſic, abſoluto Capitulo, præfatus Epiſcopus re infecta diſcedere coactus fuit.

Clem. IX. expoſitæ Provinciarum hujuſmodi controverſiæ.

Particularis Congr. examini demandatæ.

§ 4. Porro, tranſacto anno a Capituli hujuſmodi celebratione, tunc pariter exiſtentes Generalis Reformator, & ſex Definitores quamdam tranſactionem ſeu concordiam formaverunt, eamque quondam Hyacintho de Albengozar, Monacho dictæ eorum Congregationis tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratori Generali, ut illius confirmationem a Sede Apoſtolica obtinere curaret, tranſmiſerunt: Cumque ſubinde præfata concordia per quaſdam ejuſdem Clementis Prædeceſſoris literas, die 14. Octobris 1669. in ſimili forma Brevis expeditas, confirmata fuiſſet, rec. mem. Clemens PP. X. itidem Prædeceſſor Noſter circa præfatas Clementis IX. Prædeceſſoris literas per alias binas ſuas die 14. Februarii, & die 24. Decembris 1671. in eadem forma Brevis expeditas literas, diverſas edidit declarationes & ordinationes ſuper æqualitate, in Abbatiis, aliiſque officiis inter Monachos ex locis citra & ultra Montes, Caſtellam Veterem a nova ſeparantes, ſuis reſpective oriundos ſervanda; nonnullaque ſtatuit de Abbatibus immediate non reeligendis, illorumque Electionibus non amplius per Monachos Conventuales, ſed in Definitorio per Generalem Reformatorem & Definitores, & ſex Electores certa forma eligendis, præterquam in caſu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliàs, prout in præfatis utriuſque Clementis Prædeceſſorum literis, quarum tenores præſentibus haber. volu-

Concordia poſt hæc inter Monachos inita.

A Clem. X. confirmata, adjectis poſtea ſtatutis &c.

(a) Haſce Clementis PP. Literas, quamvis legi poſſint Tom. X. hujus Collectionis Part. I. pag. 240. ubi citantur Conſtitutiones ab eodem Pontifice pro hoc Ordine latæ, referre huc putavi, ut Lectorum commodò inſervirem, totam rei hujuſce ſeriem ob oculos eis objiciens.

Quàm vana evaſerit dicta Concordia.

volumus pro expreſſis, uberius continetur. Sed quia memorata tranſactio ſeu concordia ad producendam pacem & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum inſufficiens recognita fuerat, imo potius experientia compertum extiterat, ex ea diſcordias, contentiones, & perſecutiones in dicta Congregatione emanaſſe; ideoque dilecti filii Monachi Regni Galleciæ, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum, deſiderantes, ut zizania, fructus bonorum operum ſuffocantia, tandem eradicarentur; & pax, atque mutua charitas ſuæ Religioni reſtitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyra, & Dionyſium Ximene, Monachos expreſſe Profeſſos ejuſdem Congregationis, in eorum Procuratores conſtituerunt, illoſque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejuſmodi malis remedium a Sede Apoſtolica obtinerent, miſerunt; Cumque iidem Paulus, & Dionyſius Procuratores anno 1700. rec. mem. Innocentio PP. XII. Prædeceſſori pariter noſtro ſupplicem libellum ſuper præmiſſis porrexiſſent, idem Innocentius Prædeceſſor eorum cauſam Congregationi tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, commiſit; ipſa vero Cardinalium Congregatio die 20. Aprilis ultimo dicti anni, cognito ſupradictarum literarum impedimento, reſcripſit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent.

Hinc Innocentio XII.

Poſtmodum Clementi XI. ſupplicatum:

§.5. Nos autem, ut in negotio hujuſmodi, quod grave ſatis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto filio noſtro Franciſco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Hiſpaniarum Regnis noſtro, & Apoſtolicæ Sedis Nuncio, ſcripſimus, ut ſuper in dicto libello expoſitis ſuam Nobis tranſmitteret relationem; ipſe vero Franciſcus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & eorum Procuratoribus in Oppido Matriti exiſtentibus, præſertim dilecto filio Chriſtophoro Oſſorio Exgenerali, præmemoratorum Pauli & Dionyſii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratori Generali dictæ Congregationis ex altera, partibus die 23. Aprilis 1702. relationem ſuam ſuper ſtatu Religionis unà cum punctis ſeu articulis, coram ipſo inter dictas partes concordatis, ad nos tranſmiſit; ex quibus ſatis apparebat, expoſita ab eiſdem Paulo & Dionyſio Procuratoribus maximum habere fundamentum. Unde ſubinde, nempe die 28. Novembris hujus anni, præfata cauſa in Signatura noſtra Gratiæ, coram Nobis habita, propoſita, & contradicente pro parte Monachorum Caſtellæ Novæ, Rivogiæ, Aſturianorum, & Montanearum Burgentium, dilecto pariter filio Joanne Guerrero Monacho ejuſdem Congregationis, qui per mandata procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator miſſus fuerat, de ejuſdem Signaturæ voto reſcripſimus, pro aperitione oris arbitrio ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Requiſitæ Informationes.

Cauſa propoſita in Signatura Gratiæ.

§.6. Cumque iſta Cardinalium Congregatio in ſuis decretis ſuper dicto arbitrio emanatis variaſſet, commiſimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apoſtolici, ſuffragantibus omnibus ejuſdem Auditorii Cappellanis noſtris, & Auditoribus, procederet; qui, rationibus a dictis Paulo & Dionyſio adductis moti, die 19. Novembris 1703. ſuum votum unà cum deciſione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt; & ſubinde nempe die 23. Septembris 1704. eadem cauſa in eadem Signatura Gratiæ coram Nobis habita denuo propoſita, commiſimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipſa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem bipartitæ, ſtabilitæ per tranſactionem ſeu concordiam a præfatis Generali & Definitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædeceſſoris literis inſertam, cum voto eorumdem Auditorum, ſuffragantibus pariter omnibus, ſimiliter procederet. Dicti vero Cappellani, & Auditores die 12. Januarii 1705. demonſtrantes pluribus rationibus, dictam bipartitam ſeu concordiam, imo tranſactionem, eſſe nullam injuſtam inæqualem & enormiter læſivam; die 4. Februarii ejuſdem anni aliam deciſionem & votum, in quo literas compulſoriales a prædicto Joanne, Monachorum Caſtellæ Novæ, eiſque adhærentium Procuratore, petitas negarunt, ediderunt. Poſtmodum autem, cum dicta bipartita nulla & injuſta declarata fuiſſet, memorati Paulus & Dionyſius Procuratores in eadem Signatura Gratiæ die 22. Septembris 1705. coram Nobis pariter habita, inſtiterunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipſa pro novo temperamento ſtabiliendo cum voto eorumdem Auditorum & Cappellanorum noſtrorum procederet. Votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata cauſa Congregationi particulari, a Nobis deputandæ, committeretur. Propoſita autem prædicta cauſa die 4. Februarii 1707. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S.R.E. Cardinalium, per Nos ſpecialiter deputata, non ſine ſciſſura votorum reſcriptum fuit; Nobis ſupplicandum eſſe pro expeditione aliarum literarum Apoſtolicarum in ſimili forma Brevis cum ſanatione nullitatum bipartitæ, aliorumque defectuum, ſi qui eſſent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante ſubrogatione proximiorum in defectum Graduatorum. Verum, quia defectus ſanandi, detecti & publicati in deciſionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum noſtrorum, enormem læſionem & injuſtitiam, quorum ſanatio præcipue poſt tam longam litem, rationi & æquitati parum conſona videbatur, oſtendebant, Idcirco prædicti Paulus & Dionyſius Procuratores, ſuper dicta reſolutione Congregationis particularis a nobis iterum audiri impetrarunt. Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die 26 Junii dicti anni 1707. reſpondit: *In Deciſis juxta modum*; Modus autem fuit, ut bipartita etiam quoad tres Præſidentias ſervaretur; Quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate, ad Monachos nationis de Puertos *a cà* nuncupat. ſpectan. Monachis Campeſinis conferrentur ſeptem Abbatiæ, ex quibus

Reſcriptum.

Concordia ſuprad. nulla, læſiva &c. cognita.

Congr. Particularis ad hoc deputata.

Votum.

quibus quatuor eſſent Matrices; Gallæcis autem ſex, ex quibus tres pariter eſſent Matrices: & ulterius inter ipſos quolibet triennio una Præſidentia alternaretur, quibus officia Capitularia, necnon voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis conferrentur dictis Monachis Gallæcis, & Campeſinis, facta inter eos æquali diſtributione, & data dictis Monachis Campeſinis, prælatione in caſu numeri inequalis; ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quam officia hujuſmodi variarentur. Reliquæ vero Abbatiæ, Præſidentiæ, officia Capitularia, & voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos a cà nuncupat. diſtribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Aſturiani, Rioxani, & Montanenſes ſex tantum haberent; Officium vero Generalatus in ſecundo proximo Capitulo Monacho Gallæco, vel Campeſino conferretur.

§. 7. Porro cum hæc reſolutio, quæ aliqualiter læſionem temperat, eiſdem Monachis Campeſinis & Gallæcis gravamen minime tollat, nec auferat, imo potius prædominium factionis adverſæ confirmet; iidem Paulus & Dionyſius Procuratores, contradicente exadverſo eodem Joanne, præfatorum Monachorum Caſtellæ Novæ, Rivogiæ, Aſturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt.

Cauſa in Signatura Gratiæ reproposita,

Unde propoſita iterum cauſa in eadem Signatura Gratiæ die 14. Maji 1709. coram Nobis itidem habita, Ponente dilecto pariter filio Magiſtro Annibale Albano, in utraque Signatura noſtra Referendario, noſtro ſecundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commiſſio pro avocatione ad Nos dictæ cauſæ a dicta Congregatione particulari Cardinalium: factaque propterea tam ſuper meritis cauſæ, quam ſuper ultimo poſteriori decreto, ejuſdem Congregationis particularis Cardinalium edito, matura conſideratione:

Avocatio Cauſæ ad SS.

Decretum hujuſmodi, ultimo loco emanatum, præfatis Monachis Gallæcis & Campeſinis læſivum, & ad ſedandas factiones, pacemque in eorum Religione ſtabiliendam inſufficiens judicatum fuit; ac proinde emanavit ab eadem Signatura reſcriptum: Pro avocatione ejuſdem cauſæ ad Nos: & quod daretur reſolutio in Camera. Hinc eſt, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus, benigne conſulere cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine eamdem cauſam, ac lites, & controverſias qualcumque, inter Partes antedictas quomodolibet & in quacumque inſtantia tam in Sacro Palatii Apoſtolici Auditorio, quam in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium & ſingulorum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque, etiam ſpecificam & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſpecificatis haberi volumus, in ſtatu & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, a præfatis, & aliis quibuſvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum ſerie avocamus; illaſque omnes & ſingulas ſupprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus, ac perpetuum deſuper utrique Parti ſilentium imponimus, oſque occludimus. Præterea earumdem tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus:

Papæ Decreta.

Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis, Congregatio Ciſtercienſium Hiſpaniæ, quæ conſiſtit in quadraginta duobus Monaſteriis, nempe; decem & ſeptem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis: treſdecim in Regno Gallecciæ; ſex in Caſtella Nova, & præciſe in Regno Toleti; tribus in Aſturiis, & duobus in Provincia Rioxæ; & uno in Montaneis Burgenſibus, in duas partes dividatur;

Diviſio Congreg. Hiſpaniæ in duas,

Unam nempe faciant Gallæci, & oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis; Alteram vero oriundi ex Caſtella Nova, Aſturiis, Rivogia, & Muntaneis Burgenſibus: Secundò, quod inter Monachos Gallæcos ex una, & Campeſinos & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera partibus, fiat ſubdiviſio in duas partes:

Alia ſubdiviſio:

animaduerſo, quod cenſeatur & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita diviſis & ſubdiviſis ille, qui in aliqua ex illis natus eſt tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis, domicilium permanens in prædictis Terris habebat: Tertiò, quod omnia officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra quam extra Capitulum Generale diſtribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris ut ſupra diviſis, itaut tot officia Capitularia habeant Religioſi oriundi ex Terris Caſtellæ Novæ, Aſturiæ, Rioxæ, & Montanearum Burgentium, quot Religioſi oriundi ex Regno Galleciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis: alternando inter has duas partes ſic diviſas officium diſpar, quatenus adſit,

Officiorum diſtributio.

ſubdividendo pariter medietatem præfatorum officiorum, tangentem Monachos Gallæcos & Campeſinos, in duas partes æquales, quarum una in omnibus & ſingulo triennio conferatur Religioſis oriundis ex Galſecia, & altera Religioſis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas partes Monachorum ſic diviſas officium diſpar: Quartò, quod officia Capitularia, quæ eliguntur in ſingulo Capitulo Generali, & ſunt ſexdecim, nempe ſex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Viſitatores Generales, duo Suppletores Viſitatorum, unus Promotor Fiſcalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales; in quarum Una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Viſitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiſcalis; in Alia vero tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Viſitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli; & inter has duas partes diviſas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiſcalis: ex his vero duabus partibus Unam habeant Monachi ex Caſtella Nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos: Aliam habeant Monachi ex Gallecia,

lecia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis; alternando inter dictas duas Partes Generalatum de triennio in triennium, quod officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monacho Gallæco vel Campeſino, ſicque de triennio in triennium alternetur: Quinto, quod hæc pars, tangens Monachos ex Gallecia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis, ſubdividatur inter Gallæcos ex una, & Campeſinos & circumvicinos Regni Legionis, ex alia partibus; ita tamen, ut ex Una parte ponantur duo Definitores, & unus Procurator Fiſcalis ad formam alternativæ primæ diviſionis; ex Alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Viſitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes ſubdiviſas inter has Nationes quolibet Capitulo, & ſic officium Generalis Reformatoris; itaut, quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Galleciæ & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Galleciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos & Terris circumvicinis Regni Legionis: Sexto, quod triginta octo Abbatiæ, quæ ſunt in Religione (excluſa Palatiolenſi, cujus Abbas ſemper eſt Generalis Reformator) diſtinguantur in tres claſſes, quarum Prima ſit Collegiorum, quæ ſunt ſex: Secunda ſit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices ſeu Monaſteria, in quibus recipiuntur educanturque Novitii, & ſunt viginti: Tertia Monaſteriorum, in quibus non educantur Novitii, & ſunt duodecim; quæ omnia per ſuas claſſes, ut ſupra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monaſteria Matricia, & ſex Monaſteria non Matricia: Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex claſſibus deſignatis dividantur pro æquali, & Una pars, nempe decem & novem, conferantur Monachis oriundis ex Caſtella Nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis: Alia vero Monachis oriundis ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejuſdem Regni Legionis: Octavò, quod decem & novem ex prædictis Abbatiis, conferendis dictis Monachis Gallecis, Campeſinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis, ſubdividantur in duas partes æquales, ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuſcumque claſſis pro qualibet parte; & una pars ſic ſubdiviſa conferatur Gallæcis, altera vero Campeſinis, & oriundis ex Terris circumvicinis ſupradicti Regni Legionis; Impar vero Monaſteriorum inter ipſos alternetur: Nono, quod ex tribus Præſidentiis una conferatur ſingulo triennio Caſtellanis Novis, Aſturianis, Rivogianis, & Montanenſibus; altera Gallecis, Campeſinis, & circumvicinis ejuſdem Regni Legionis: tertia vero alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Generalem non habet in triennio, conferatur; illa vero, tangens Campeſinos & Gallecos, inter ipſos alternetur: Decimò, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Caſtella Nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis; alius autem ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; ita tamen, ut ſi una vice fuerit electus Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinia ſupradicti Regni Legionis eligatur; Undecimò, quod duodecim Magiſtri & quatuor Prædicatores Jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo Generali, dividantur in duas partes æquales, ſcilicet ſex Magiſtri, & duo Prædicatores pro qualibet parte; & unam partem habeant Monachi oriundi ex Caſtella Nova, Aſturiis, Rioxa, & Montaneis: aliam vero partem habeant Monachi oriundi ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejuſdem Regni Legionis; Hæc vero ſecunda medietas ſubdividatur æqualiter inter Gallæcos, & Campeſinos, nempe tres Magiſtri Jubilati & unus Prædicator Jubilatus pro Gallecia, & alii tres Magiſtri & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod ſi aliqua ex ſupradictis partibus diviſis & ſubdiviſis non habeat Magiſtrum Jubilatum, vel Prædicatorem Jubilatum per lecturam ſeu prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem ſubrogandi proximiorem in exercitio lecturæ vel prædicationis: Duodecimò, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Univerſitatum Capitulum & Generalis Reformator pruvide attendant, ut eligantur Monachi ex omni natione juxta diviſionem & ſubdiviſionem, ut etiam inter ipſos poſt jubilationem & aſſecutionem Cathedrarum præfixa æqualitas ſervetur: Decimotertiò, quod ſi intra triennium, facta jam electione in Capitulo Generali, quacumque ex cauſa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam ſeu quodcumque Officium ex ſupradictis, in locum ſic vacantem promoveri debeat, & ſubrogari ab iis, ad quos ſpectat, Monachus oriundus ex illa parte, ut ſupra diviſa & ſubdiviſa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem promotionem, renunciationem, aut privationem, officium vacare contigerit, qui ſic ſubrogatus exercere valeat munus ſuum dumtaxat ad tempus, quod ſupererat decedenti, renuncianti, privato, vel promoto.

Diviſio Abbatiarum.

De Præſidentiis &c.

§.8. Volumus autem, quod in reliquis omnibus, præſentibus noſtris Ordinationibus non repugnantibus, ſerventur Conſtitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Conſtitutiones Apoſtolicæ, utque hic modus obſervandi bipartitam inſeratur inter Conſtitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & unà cum illis legatur temporibus legi ſolitis in Monaſteriis dictæ Congregationis, & in omnibus Capitulis generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus obſervantia omnium prædictorum, antequam procedatur ad electiones; quod ſi forte aliquis jurare & obſervare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa & paſſiva pro eadem vice careat, ſicque lis extincta remaneat.

In reliquis Ordinis Conſtitut. ſervandæ.

§.9. Præterea mandamus, ut hæ proviſiones noſtræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis ſervari debeant, iiſque completis perſeverent, ſi diſſentiones ceſſaverint; ſin minus ad Nos ſeu Romanum Pontificem pro tem-

De harum Literarum obſervantia.

Digitized by Google

tempore exiſtentem, recurſus pro nova proviſione fieri debeat.

§.10. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque, & non aliter, in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Ac firmitate.

§.11. Quocirca Ven. Fratri Epiſcopo Aſtoricen., vel eo abſente ſeu impedito, Ven. etiam Fratri Epiſcopo Calaguritano, per præſentes committimus & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel per alium, ſeu alios eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties, pro parte intereſſe habentium, ſeu alicujus eorum fuerit requiſitus, ſolemniter publicans, illiſque in eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra, illos, & eorum quemlibet, præſentium literarum, & in eis contentorum hujuſmodi commodo & effectu, pacifice frui & gaudere; non permittentes, illos deſuper quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, & inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, legitimiſque, ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, cenſuras & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§.12. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus ſunt contraria, præfatis utriuſque Clementis Prædeceſſorum literis, aliiſque omnibus, & ſingulis præmiſſis, &, quatenus opus ſit, de non tollendo jure quæſito, aliiſque Noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis; necnon re: me: Bonifacii PP. VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur: aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Congregationis, & Monaſteriorum, ac Ordinis hujuſmodi, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

§.13. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis ſic impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Octobris 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo. F. Card. Oliverius.

Fides tranſumptorum.

§.14. Ac licet pro parte dictorum Monachorum Regni Toleti, & Provinciarum adjacentium executio præinſertarum literarum aliquandiù impedita, ſive retardata fuiſſet, ſubinde tamen plenarium effectum ſuum ſortitæ ſunt tam in Capitulo Generali ejuſdem Congregationis, quod anno 1717. celebratum fuit, quam in aliis tribus ſubſequentibus Capitulis ejuſmodi, in quibus electiones ad Abbatias, Generalatum, aliaque officia dictæ Congregationis factæ, cæteraque tranſacta fuerunt ea quiete, & animorum concordia, ut Monachi, ex utraque parte ſimul legitime congregati, ſemel atque iterum deliberaverint, & per ſecreta ſuffragia decreverint, bipartitam diviſionem, aliaſque ordinationes, in dictis Clementis Prædeceſſoris literis contentas, perpetuò retinendas ac ſervandas fore & eſſe, totidemque vicibus plenum Diffinitorium præfatæ Congregationis per geminos alios ſolemnes & publicos actus Procuratorem deputaverit pro impetranda ab hac S. Sede literarum prædictarum confirmatione & extenſione in perpetuum: ingenue fatendo, rationem & normam regiminis in iis ſtabilitam eidem Congregationi apprime congruere, dum ita omni æquitate Prælaturæ ac munera diſtribuantur; & exinde, ſicuti experientia edocuerat, ceſſaverant omnes factiones, quæ antea in dicta Congregatione dominabantur, atque præpollebant; ac tam perniencioſa diſſidia in eam invexerant, Religioſaque tandem pax & tranquillitas eiſdem Congregationi & Monachis reddita fuerat. Verum poſtmodum prædicti Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, mutato conſilio, ac cauſati diſſentiones in ipſa Congregatione nedum omnino extinctas, adeoque locum eſſe novæ proviſioni a Sede Apoſtolica capiendæ juxta diſpoſitionem earumdem Clementis prædeceſſoris literarum, coram tunc exiſtente Auditore re: me: Benedicti PP. XIII. prædeceſſoris etiam noſtri, citationem cum inſerta Commiſſione directa Congregationi particulari ab ipſo Benedicto Prædeceſſore deputanda expediri curarunt, cui tamen dicti Exponentes ſeſe oppoſuerunt, ac eidem Benedicto Prædeceſſori interim expoſito, quod non ſolum præinſertæ Clementis Prædeceſſoris literæ pacifice obſervatæ fuerant, ſed inſuper in Regno Galleſiæ, & Provinciis de Campos pluſquam duæ ex tribus partibus Monaſteriorum ſeu Conventuum præfatæ Congregationis reperiebantur, emanarunt die 20. Decembris 1728. a dicto Benedicto prædeceſſore quædam literæ, quibus

Quem effectum hujuſmodi Clem. XI. Literæ ſortitæ fuerint.

duæ

Digitized by Google

Aliæ Benedicti XIII. Literæ.

duæ ex tribus partibus Abbatiarum, Officiorum, ac Suffragiorum Capitularium ejuſdem Congregationis Exponentibus prædictis adjudicabantur relicta eorum reliqua tertia parte præfatis Monachis Regni Toletan. ac Provinciarum adjacentium, & aliàs, prout in ejuſmodi literis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo ac inſerto haberi volumus, latiùs dicitur contineri.

§.15. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ſuſpenſa executione harum literarum Benedicti Prædeceſſoris, occaſione quinti ac noviſſimi Capituli Generalis dictæ Congregationis, quæſtio inter Partes excitata fuiſſet ſuper modo procedendi in eodem Capitulo Generali, allegantibus Monachis Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum illud celebrandum eſſe cum plena votorum ſeu ſuffragiorum libertate abſque ullo alio recurſu ad Sedem Apoſtolicam; tametſi in ſupradictis Clementis Prædeceſſoris expreſſe in caſu diſcordiæ demandatus fuerat: contra vero Exponentibus præfatis ejuſmodi literas Clementis Prædeceſſoris obſervandas eſſe aſſerentibus, & ſi ſecus fieret, de nullitate Capituli Generalis dicentibus, atque ad dictam Sedem Apoſtolicam provocantibus, Cumque nihilominus Capitulum hujuſmodi die 5. Maji 1730. nulliter habitum fuiſſet, ac ſucceſſive ambæ Partes Sedem prædictam adiiſſent, a qua Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum ſic celebratum confirmari, necnon deinceps votorum ſeu ſuffragiorum libertatem concedi poſtularunt: ac viciſſim dicti Exponentes, Capitulum præfatum nullum declarari, ac præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas poſthac quoque obſervari petierunt; Nos hanc controverſiam Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, cognoſcendam remiſimus, ubi inter alia dubia inter eaſdem Partes concordata, & a dicta Congregatione Cardinalium reſoluta, illo quoque propoſito ac diſputato: *An, & quomodo eſſet providendum in futurum in caſu &c.* Memorata Congregatio Cardinalium die 16. menſis Maji proxime præteriti, re undique perpenſa, ac prævio maturo examine diſcuſſa, referente Ven. Fratre Noſtro Franciſco Epiſcopo Oſtien. & Veliternen ipſius S.R.E. Cardinali Barberino nuncupato, reſcripſit: Nobis conſulendum, ut Clementis prædeceſſoris literas præſatas perpetuo ſervari mandaremus.

Quid actum in anteriori Capitulo Generali.

§.16. Quare dicti Exponentes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſtatui ejuſdem Congregationis Monachorum opportune in præmiſſis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui die 18. menſis Julii mox elapſi, repropoſita Cauſa cum dubio: *An eſſet ſtandum, vel recedendum a deciſis, quoad perpetuitatem literarum Clementis Prædeceſſoris?* in Decretis die 16. Maji perſtiterunt, conſilio, præinſertas Clementis Prædeceſſoris literas enarratas, Benedicti Prædeceſſoris literis, quas, quatenus opus ſit, per præſentes revocamus, minime obſtantibus, perpetuò ſervari in futurum, auctoritate Apoſtolica harum ſerie præcipimus & mandamus; ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ S.R.E Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejuſdem Sedis Nuntios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clementis Literas ſervari præcipitur.

§.17. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ idem Clemens Prædeceſſor in literis ſuis hujuſmodi conceſſit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

§.18. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus ſides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides Tranſumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Septembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXII.

Confirmantur nunnulla Statuta pro meliori regimine Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

Dat. die 10. Sept. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Sok, Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod juxta mentem hujus S. Sedis, ac reſolutionem noviſſimi Capituli Generalis ejuſdem Ordinis in Civitate Medio-

Petitio.

Mediolanen. anno 1729. celebrati in Capitulo Provinciali Provinciæ Granaten. dicti Ordinis habito die 20. Maii 1730., communi conſenſu Vocalium, nemineque diſcrepante, inter alia ſtatutum fuit, ut omnes Conventus

Decreta nonnulla pro bono Provinciæ regimine.

Provinciæ præfatæ, nullo excepto, nonniſi Cantu Gregoriano uterentur in divinis Officiis, & Miſſæ Sacrificiis ſolemniter celebrandis, duoque erigerentur, aut deſtinarentur Conventus ipſius Provinciæ, in quibus Religioſi Studentes poſt emenſum fructuoſe triennium ſtudii Theologiæ Moralis Practicæ, ſicuti jam ab eadem Sede in Regnis Hiſpaniarum diſpoſitum, & a Ven. Fratre Archiepiſcopo Panormitan. tunc temporis Miniſtro Generali prædicti Ordinis die 19. Februarii 1727. palam indictum fuerat; ſicque, & non aliter iidem Studentes in Provinciali, vel intermedio Capitulo dictæ Provinciæ, prævio accurato examine, verbi Dei Prædicatores, & Sæcularium Confeſſarii inſtitui valerent; in unoquoque verò e præfatis duobus Conventibus, hujuſmodi ſtudiis deſtinatis, conſtitui nequiret niſi unus Lector, qui antea per aliquot annos Theologiam Scholaſticam publice ac laudabiliter legiſſet, vel ſaltem integrum Philoſophiæ curſum perfeciſſet; Ac Lectores ejuſmodi pro tempore exiſtentes, qui literarias exercitationes præſcriptas adimplerent, frui deberent privilegiis & exemptionibus, quibus ipſius Theologiæ Scholaſticæ Lectores gaudent, non ſecus, ac ſi eamdem Theologiam Scholaſticam toto tempore ad id definito legiſſent. Præterea in Congregatione ſeu Capitulo Provinciali intermedio ſupradictæ Provinciæ in Civitate Granaten. die 24. menſis Novembris proxime præteriti peracto, omnium itidem Vocalium conſenſu & ſuffragio ordinatum fuit, ut unus ejuſdem Provinciæ Conventus in Seminarium ſive Profeſſorium inſtitueretur ac deputaretur, quo Clerici dictæ Provinciæ immediate poſt emiſſam ab eis regularem profeſſionem irremiſibiliter mitterentur, ibique per unum ſaltem annum permanerent, linguæ latinæ, & cantui Gregoriano præſato operam navaturi; & interim omnia, quæ durante anno probationis obſervaverant in Clauſura, tum privatis cum publicis in communitate exercitiis vacando, eodem modo facere tenerentur; utque Magiſter Alumnorum dicti Seminarii ſeu Profeſſorii, qui rite illos docuiſſet, privilegiis quoque & exemptionibus Magiſtris Novitiorum Ordinis prędicti attributis potiretur.

§.1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præmiſſa ad majorem Dei Gloriam, ac doctrinæ, & regularis diſciplinæ in Ordine præfato incrementum tendere dignoſcantur, Nobis propterea ipſe Joannes Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut illa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio communire, perpetuæque eorum obſervantiæ providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Joannis Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui relationem venerabilis Fratris Noſtri Epiſcopi Oſtien. & Veliternen. S.R.E. præfatæ Cardinalis Barberini nuncupati ſibi ſuper præmiſſis factam, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, conſilio, enunciata ſtatuta & ordinationes auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Auctoritate Apoſtolica confirmantur.

§.2 Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, præfatorum Ordinis ac Provinciæ, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

Pp LXXIII. Con-

LXXIII.

Dat. die, annoque eod.

Confirmantur Statuta nonnulla ſuper diſtributione Officiorum Provinciæ Terræ Laboris Ordinis Fratrum S. Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum,

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum noſtrum ſolicitat, ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudio ſtatuenda, per quæ Chriſti fidelium, divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, quieti & felici regimini opportunis rationibus ſalubriter conſulatur.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupat, quod ad ſedandas graves moleſtias, imo ſcandaloſas controverſias in Provincia Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Terræ Laboris in Regno Neapolis inter Fratres Neapolitanos, adhærentes, & exteros, ſuper diſtributione officiorum, quæ in tres partes ab aliquibus, & ab aliis in duas partes dividi prætenduntur, vigentes, poſt maturam conſiderationem, auditamque ſuper præmiſſis Fratrum graviorum & peritorum ejuſdem Reformationis ſententiam, ad occurrendum ejuſmodi inordinationibus expedire exiſtimat: Primò, ut Natio Neapolitana deinceps non ſolum Civitatem Neapolitanam, ſed totam illius Diœceſim complectatur, & ſemel Provincialatum, incipiendo a proxime futuro Capitulo Provinciali, ac ſemper duo vota in Definitorio habeat: Secundò, quod omnes alii Religioſi extra dictam Diœceſim, ſuppreſſo nomine adhærentium, unum corpus exterorum conſtituant; & per duas vices continuas Provincialatum hujuſmodi, & quatuor vota ſive ſuffragia in Definitorio, attento quod duas ex tribus partibus ejuſdem Provinciæ componunt, habere debeant: Tertiò, ut Cuſtodis officium etiam per turnum bis ad exteros, & ſemel ad Neapolitanos pertineat; ex ſexdecim vero Conventibus, quibus dicta Provincia de præſenti conſtat, decem prædictis exteris, quinque Neapolitanis, & reliquus diſpoſitioni Miniſtri Provincialis pro tempore exiſtentis attribuantur, ita tamen, ut Conventus Neapolitani pariter per ſuum turnum reſpective provideantur. *Statuta.*

§. 2. Quare dictus Joſephus Maria Commiſſarius Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Joſephi Mariæ Commiſſarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut in poſterum ſupranarrata diſpoſitio fideliter obſervetur, ſervata tamen ſemper canonicæ electionis forma, tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus; *Confirmantur.* Mandantes propterea, & diſtincte præcipientes Superiori Generali pro tempore exiſtenti Ordinis hujuſmodi, ut prædictam diſpoſitionem executioni demandet, & ab iis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, obſervari faciat, ſub excommunicationis, privationis officiorum, ac vocis activæ & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra prædictam diſpoſitionem fieri contigerit, adverſus contrafacientes infligendis pœnis; Ac decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clauſulæ.*

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius,

LXXIV. Con-

Digitized by Google

LXXIV.

Dat. die 15. Sept. 1732. Pont. An.III. Confirmantur omnia & ſingula Privilegia & Exemptiones, a Romanis Pontificibus conceſſa Officialibus Bombardariis ſeu Libratoribus Tormentorum, eorumque Auxiliatoribus in Arce S.Angeli de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

…uutio Bombardariorum. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Bombardarii ſeu Libratores Tormentarii, & Arcis noſtræ Sancti Angeli de Urbe Auxiliatores, quod ipſi per Chirographum manu Noſtra ſubſcriptum, & dilecto filio Magiſtro Carolo Mariæ Sacripante Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Theſaurario Generali, dictæque Arcis Præfecto ſeu Caſtellano, directum omnia Privilegia & Exemptiones, eis conceſſa ac competentia: necnon pluries etiam a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & a Nobis, dum in minoribus conſtituti eramus, ac Theſaurarii Generalis dictæ Cameræ munere fungebamur, per ſententiam anno MDCCV. latam, aliaſque reſolutiones ejuſdem Cameræ, reſpective approbatas, & quibus iidem exponentes ratione ſervitii, quod prædictæ Arci præſtant, fruuntur, confirmari obtinuerunt, & alias, prout in dicto Chirographo uberius continetur tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Monſignor Carlo Maria Sacripante Noſtro Teſoriere Generale, Caſtellano della Noſtra Fortezza di Caſtel Sant Angelo.

Chirographum Theſaurario Generali datum. §.1. Avendo gli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti della detta noſtra Fortezza di Caſtel Sant' Angelo di queſta Città di Roma fatto rappreſentare, che ſebbene la loro Compagnia in compenſo non meno del peſo, a cui ſoggiace, del mantenimento a proprie ſpeſe della Cappella di Santa Barbara loro Protettrice eſiſtente nella Chieſa della Traſpontina, dove hanno la propria ſepoltura, fanno ogni giorno celebrare la Santa Meſſa, ed ogni anno con nobile apparato e pompa la Feſta, e la proceſſione della ſolenne Feſtività del Corpus Domini, che del continuo ſervizio, quali ſono tenuti preſtare in tutto l'anno a detta noſtra Fortezza ſenza veruno ſtipendio; riſpetto però a detti Ajutanti habbino da più Ponteſici Noſtri Predeceſſori ottenuti in diverſi tempi varj Privilegj, confermatigli ancora dalla fel. mem. di Clemente X. con ſuo Chirografo del xv. Ottobre MDCLXX., & in ultimo luogo da Benedetto XIII. di ſimil mem. con altro ſuo Chirografo del dì xx. Settembre MDCCXXVIII., e che tra gli altri Privilegj loro conceduti vi ſia particolarmente quello di dover eſſer eſenti dal peſo di prender la Patente, di pagare le Taſſe, e da altro qualunque officio e peſo delle loro Univerſità, Conſolati, ed Arti; ed ancorche dalla Congregazione particolare deputata l'anno MDCLXXXXIII. dalla fel. mem. di Innocenzo XII. foſſe loro preſervata la detta Eſenzione, reſtrittivamente però al numero di ſoli ducento, compreſi ancora i Giubilati, e purche fuſſero delle quattro Arti, cioè de' Muratori, Falegnami, Ferrari, e Scarpellini, e non di altre, nientedimeno, eſſendoſi doppo coll' eſperienza riconoſciuto non eſſer in modo veruno pratticabile di poter havere dalle dette ſole quattro Arti il numero di duecento perſone atte ed idonee per il ſuddetto eſercizio, e molto meno altro maggiore di ducento quaranta, che almeno indiſpenſabilmente è neceſſario per il ſervizio di detta Noſtra Fortezza; che però, eſſendo nell'anno MDCCI. ricorſi alla fel.mem. di Clemente XI. altro Noſtro Predeceſſore, foſſero con benigno reſcritto aggraziati del godimento de i ſuddetti Privilegj, benche foſſero di altre Arti diverſe delle quattro ſuddette; e che ſiccome non mancarono anche doppo alcune delle Univerſità delle medeſime Arti, e particolarmente quella de' Ferrari, e l'altra de' Calzolari, di pretendere anche giudizialmente d' impugnare la predetta eſenzione; promoſſane però giudiziale iſtanza nell' anno MDCCI. avanti di Noi, di quel tempo Teſoriere Generale, n' emanaſſe contemporaneamente contro le dette due Univerſità ſentenza favorevole a i detti Ajutanti e Bombardieri, in cui furono queſti dichiarati liberi ed eſenti in virtù di detti loro Privilegj, da quali ſi ſiano taſſe, pene, & altri qualſiſiano officj e peſi particolari, provenienti da Statuti delle loro Univerſità; e che quantunque, doppo paſſata in giudicato la detta ſentenza, ſiano ſtate tanto dal Reverendiſſimo Cardinale Corradini, quanto dal fu Cardinal Mareſoſchi, mentre erano Uditori di detto Noſtro Predeceſſore Clemente XI. rigettate le iſtanze, in diverſi tempi promoſſe in nome particolarmente delle Univerſità de' Fruttaroli, e delle altre de' Sellari e Cappellari contro i detti Bombardieri ed Ajutanti per lo pagamento delle ſuddette taſſe: ed a favore di queſti decretata ed ordinata l'oſſervanza de i detti loro Privilegj, e della detta ſentenza; e che in ultimo luogo ancora, e nel di 12. del paſſato meſe di Settembre ſia ſtata dal noſtro Monſignor Uditore rigettata ſomigliante iſtanza fatta dalla Univerſità de' Carrettieri; e non oſtante ancora che le dette Univerſità, quali nel detto anno MDCCII. havevano come ſopra patito l'accennata contraria ſentenza, ne otteneſſero poi nell' anno MDCCXXIV. la Commiſſione al Tribunale della piena Camera *in gradu reſtitutionis in integrum*: e che propoſtaſi per tre volte la Cauſa a relazione di Monſignor Maggi Ponente della medeſima, ſopra il dubio = *An conſtet de re judicata, ſeu potius de Cauſa reſtitutionis in integrum* = riconoſciutaſi dal medeſimo Tribunale la chiara e manifeſta giuſtizia della detta ſentenza, reſcriveſſe = *Conſtare de re judicata* = Con tutto ciò, havendo eſſi Oratori coll' eſperienza riconoſciuto, e tuttavia ſempre più riconoſcendo, che non oſtante i Privilegj conceduti alla loro Compagnia, e più volte da' Sommi Ponteſici Noſtri Predeceſſori confermati, la ſentenza, ed

Digitized by Google

altri Giudicati per l' oſſervanza de' medeſimi in diverſi tempi riportati, ogni nuovo Conſole delle loro reſpettive Arti vuol tentare colle liti di controvertergli l'Eſenzioni e Privilegj ſuddetti con grave diſpendio della detta loro Compagnia di Santa Barbara, ed in pregiudizio ancora del continuo ſervizio, che ſono tenuti preſtare nella detta noſtra Fortezza di Caſtel Sant'Angelo; che però per eſimerſi dalle moleſtie, che poteſſero in qualunque tempo venirgli ſopra di ciò inferite dalli Conſoli ed Officiali delle dette loro reſpettive Arti, ci hanno fatto ſupplicare, affinche ci degnaſſimo di confermargli l' Eſenzioni e Privilegj ſuddetti, e Noi ben'informati di tutto l'eſpoſto da eſſi Oratori, volendo però conſolarli, come appreſſo, nella loro domanda; Quindi è, che avendo nel preſente noſtro Chirografo per eſpreſſo e di parola in parola per inſerto l'intiero tenore de i Privilegj, alla detta Compagnia de'Bombardieri, Ajutanti, ed altri Officiali di detta noſtra Fortezza di Caſtel Sant'Angelo conceduti, & in diverſi tempi confermati da più Sommi Ponteſici Noſtri Predeceſſori, e ſpecialmente da Clemente X, e Benedetto XIII. della ſopracennata ſentenza, riſoluzioni del detto Tribunale della piena Camera, e degli altri giudicati, come ſopra, emanati, delle ragioni e motivi, dedotti tanto per parte di eſſi Supplicanti, quanto delle Univerſità delle Arti ſuddette, ed ogni altra coſa quanto ſi voglia neceſſaria d' eſprimerſi; di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema Poteſtà Pontificia, approviamo, e pienamente in tutto e per tutto confermiamo i Privilegj ed Eſenzioni, come ſopra, conceduti, e più volte anche confermati da' detti Ponteſici Noſtri Predeceſſori, e canonizati colle ſovraccennate Sentenza, Riſoluzioni della piena Camera, & altri Giudicati, e così legittimamente competenti alla predetta Compagnia di Santa Barbara; alla quale vogliamo, che ſiano perpetuamente oſſervati, come ſi preſcrive nella detta ſentenza, riſoluzioni, & altri giudicati ſopraenunciati; Nè poſſano in avvenire i medeſimi Supplicanti contra la forma della ſentenza, riſoluzioni, e giudicati ſuddetti, eſſere in verun modo da i Conſoli ed altri Officiali delle loro reſpettive Arti, moleſtati ed impediti nel libero e pacifico godimento dell' Eſenzioni e Privilegj ſuddetti; Per il qual' effetto commettiamo a Voi, e Monſignori Teſorieri, Caſtellani di detta Fortezza, voſtri Succeſſori, che in virtù di queſto noſtro Chirografo facciate, e facciano ora, ed in ogni futuro tempo, oſſervare ed eſeguire agli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti predetti l'Eſenzioni e Privilegj, come ſopra competenti alla detta loro Compagnia; dandovi Noi intorno a ciò tutte le facoltà in qualſivoglia modo neceſſarie ed opportune, oltre quelle, che come Teſoriere e Caſtellano ſuddetto di già vi competono; ed anche di reaſſumere ed avocare a Voi, e a detti voſtri Succeſſori tutte e qualſiſiano cauſe da qualſivoglia Giudice e Tribunale, quanto ſi voglia privilegiato, tanto moſſe, quanto da moverſi contro li detti Supplicanti, contro la forma delli detti loro Privilegj ed Eſenzioni, e dipendenti da' medeſimi; e quelle, privativamente quanto ad ogni altro Giudice, conoſcere, decidere, e terminare ſommariamente ſenza ſtrepito e figura di Giudizio, & ſola facti veritate inſpecta: rimoſſa ogni e qualunque appellazione e ricorſo, eſſendo così mente e volontà noſtra preciſa. Volendo e decretando, che il preſente noſtro Chirografo, benche non ammeſſo, nè regiſtrato in Camera ſecondo la diſpoſizione della Bolla di Pio IV. Noſtro Predeceſſore *de Regiſtrandis*, vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſſecuzione, e vigore con la noſtra ſemplice ſottoſcrizione; nè gli ſi poſſa mai opporre di ſurrezione, orrezione, nè di alcun' altro vizio o difetto della noſtra volontà ed intenzione; e che mai ſotto tali o altri preteſti poſſa eſſere impugnato, moderato, e molto meno rivocato; e che così, e non altrimenti, debba ſempre giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice e Tribunale, anche Collegiato della ſteſſa noſtra piena Camera, e da qualſiſiano Congregazioni, benche compoſte di Reverendiſſimi Cardinali, e da queſti anche Legati a Latere, Reverendiſſimo Cardinal Camerlengo, Monſignori Teſorieri, e da qualunque altro: togliendo loro ed a ciaſcuno di eſſi ogni facoltà & autorità di giudicare, definire, ed interpretare diverſamente; dichiarando Noi d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che ſcientemente o ignorantemente ſi faceſſe o ſi tentaſſe di fare in contrario; ancorchè non vi ſiano ſtati chiamati, citati, nè ſentiti li Conſoli, Officiali, ed Uomini di qualſiſia Univerſità ed Arti, e loro Difenſori, ed ogni altro che vi aveſſe, o pretendeſſe di avervi intereſſe, quanto ſi voglia privilegiato e privilegiatiſſimo: non oſtante la Bolla del detto Pio IV. *de Regiſtrandis*, la Regola della noſtra Cancellaria *de jure quæſito non tolendo*, li Statuti delle dette Univerſità, oblighi, taſſe, pene, & altro in eſſi preſcritto, anche confermati ſpecialmente da queſta Santa Sede, e qualſiſiano altre Conſtituzioni ed Ordinazioni Apoſtoliche noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, e, quanto alle coſe premeſſe, le facoltà e privilegj, conceduti e competenti a qualſivoglia Giudice o Tribunale, Leggi, Statuti, anche di queſta noſtra Città di Roma, ſue riforme, uſi, ſtili, e conſuetudini, ed ogni altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario: alle quali tutte e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo Noi con la pienezza della Noſtra Suprema Poteſtà ad ogni vitio e difetto quantunque ſoſtanziale e formale, che poteſſe intervenirvi, queſta volta ſola per l' effetto premeſſo ampiamente deroghiamo. Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Quirinale, queſto dì 21. Agoſto MDCCXXXII.

CLEMENS PP. XII.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Exponentes, quò lites, quas dilecti pariter filii Conſules propriarum Artium cum variis & injuſtis prætenſionibus in dies ſibi intentare non ceſſant, evitare, ma-

joriquè

Roboratur.

jorique, qua par eſt, diligentia & attentione ſolitis ſtudiis, a prædictis litigiis interruptis, quibus cum maximo eorum diſpendio, & temporis jactura obnoxii ſunt, operam dare valeant, præmiſſa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Chirographum præinſertum, omniaque & ſingula in illo contenta & expreſſa, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus pariter & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus & ſanamus.

Præſentium Literarum firmitas.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ſemper firma valida & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. Eccleſiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ prædictæ Præſidentes Clericos, Theſaurarium, & Commiſſarium Generales, cæteroſque Officiales & Miniſtros nunc, & pro tempore exiſtentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus fel. recor. Pii PP. IV. Prædeceſſoris pariter Noſtri de gratiis qualecumque intereſſe dictæ Cameræ Apoſtolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expreſſum tempus Regiſtrandis, itaut præſentes literas ibidem præſentari & regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, & quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: ac omnibus & ſingulis illis, quæ in Chirographo præinſerto conceſſa ſunt non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Septembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXV.

Dat. die 1. Octob. 1732. Pont. An. III.

Serva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expreſſe profeſſa Ordinis Sancti Dominici, Beatæ nomine appellari, ac cum radiis pingi &c. conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apoſtolicæ Dignitatis faſtigio, nullis licet meritorum noſtrorum ſuffragiis, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam conſtituti, ad ea, per quæ ſacrarum Virginum, cum cœleſti Sponſo in beata æternitate regnantium, in quibus utpote vaſculis imbecillioribus opus dexteræ Excelſi mirabilius apparuit, ac tanquam pretioſis monilibus multipliciter gaudet atque refulget Eccleſiæ Matris glorioſa fæcunditas, cultus & veneratio in terris promoveatur, libenter intendimus, ſicut pia Chriſtifidelium, præſertim catholicorum Principum, vota poſtulant, & ad omnipotentis Dei gloriam, ipſiuſque Eccleſiæ decus & præſidium, ac ædificationem fidelium & animarum ſalutem, cognoſcimus, in Domino expedire.

Proceſſus ſuper Vitæ Sanctitate &c. Congr. examini datus.

§.1. Cum itaque accurate diſcuſſis atque perpenſis per Congregationem Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ſacris Ritibus præpoſitorum, proceſſibus de Sedis Apoſtolicæ licentia confectis ſuper Vitæ Sanctitate, & Virtutibus in gradu heroico, quibus Serva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expreſſe profeſſa Ordinis Sancti Dominici, claruiſſe, necnon Miraculis, quæ ad ejus interceſſionem a Deo patrata fuiſſe aſſerebantur; Congregatio præfata coram Nobis conſtituta, auditis etiam Conſultorum ſuffragiis, unanimiter cenſuerit, ad ejuſdem Servæ Dei Beatificationem, quandocumque Nobis videretur, tuto procedi poſſe; Hinc eſt, quod Nos piis atque enixis dilecti filii Nobilis Viri Joannis Gaſtonis, Etruriæ ſibi ſubjectæ Magni Ducis: ac totius Ordinis Sancti Dominici, necnon dilectarum in Chriſto filiarum Monialium Monaſterii Sancti Vincentii Civitatis Praten. in quo prædicta Serva Dei regularem profeſſionem emiſit, atque in Domino obdormivit, ſupplicationibus, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut eadem Serva Dei Catherina de Ricciis impoſterum Beatæ nomine nuncupetur, ejuſque Corpus & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur: Imagines quoque radiis ſeu ſplendoribus exornentur: Ac de ea ſub ritu dupli-

B. Catharina Fidelium venerationi exponenda conceditur.

Digitized by Google

Offici & Miſſæ celebratio, quibus in locis, & temporibus.

duplici recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Virgine non Martyre ſingulis annis juxta Rubricas Breviarii & Miſſalis Romani die 12. Februarii. Porro recitationem Officii, ac Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis tantum iofraſcriptis: nempe in Civitate Florentin. ubi dicta Serva Dei ortum habuit: in præfata Civitate Praten. ubi diem clauſit eatremum: ac in univerſo Ordine Sancti Dominici tam Fratrum quam Monialium, cujus Habitum geſſit; &, quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaaat anno a datis hiſce literis, &, quoad Indias, a die, quo eædem præſentes literæ illuc pervenerint iocoando, in Eccleſiis Civitatum Florentin. ac Praten. & Ordinis prædictorum, Solemnia Beatificationis ejuſdem cum Officio & Miſſa ſub ritu duplici majori, die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint ejuſmodi Solemnia, pro qua re diem 23. menſis Novembris proaime venturi aſſignamus, pariter celebraodi facimus poteſtatem.

Obſtantium derogatio.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de & ſuper uon Cultu editis, cæteriſque cootrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.3. Volumus autem, ut ipſarum præſeotium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii ſupradictæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ſeu pro-Præfecti ejuſdem Congregationis munitis, eadem prorſus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam eatra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi foreut eahibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die prima Octobris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXVI.

Dat. die 5. Octobris 1732. Pont. An. III.

Conſtitutio, diverſas continens ordinationes pro bona directione Conclavis, ac rerum Sede Apoſtolica vacaote agendarum.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolatus Officium, quod inſcrutabilis divinæ Sapientiæ atque Clementiæ altitudo humilitati noſtræ, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, committere dignata eſt, poſtulat, ut non præſeotia tantum ſpectantes, ſed futura quoque proſpicientes, in iis etiam, quæ poſt reſolutionis noſtræ diem, conſummatumque a Nobis mortalis hujus peregrinationis curſum eventura ſunt, per opportunas, Deique gluriæ, ac Eccleſiæ utilitati conſentaneas, leges dirigendis atque ordioandis, Paſtoralis ſolicitudinis noſtræ partes interponamus, ſicut, omnibus diutinæ cooſiderationis trutina perpenſis, in Domino eapedire arbitramur.

Pontifices, qui Conſtit. pro canonica Papæ electione ediderunt.

§.1. Sane plurimi Prædeceſſores Noſtri, & præſertim recol. mem. Symmachus, Nicolaus II., Aleaander III., Gregorius X., Clemeus V., Clemens VI., Julius II., Paulus IV., Pius IV., Gregorius XV., ac Urbanus VIII. probe intelligentes, quanti pooderis & momenti ſit ad Dominici gregis ac Catholicæ Eccleſiæ providum regimen Electio Romaoi Pontificis, qui Domioi & Salvatoris Noſtri Jeſu Chriſti in terris Vicarius, Beatique Petri Succeſſor, ac omnium Fidelium Pater & Paſtor eaiſtit; nec uoius membri ſed totius corporis ſalutem agi, animo reputantes, cum de Capite conſulitur, multas diverſis temporibus etiam in Conciliis generalibus ſaluberrimas ediderunt Conſtitutiones; quibus omni cupiditati, ambitioni, ſimoniacæ, alterive cuivis pravitati, turpitudini, deformitati, ac diſſidiis ab ejuſmodi Electiooe præcluſo aditu, ſumma prudentia, parique conſilio provideruot, ut hoc tam ſanctum, tamque grave opus pie ac rite perageretur; & in eo non caro & ſanguis aut aliquis humanus affectus locum ullum ſibi vendicaret, ſed Spiritus Sancti gratia cuncta dirigerentur ac guberuarentur; ſicque ad Chriſti hæreditatis, quam pretioſo Sanguioe ſuo quæſivit, curam & adminiſtrationem gerendam, nooniſi qui vocatus foret a Deo tamquam Aaron aſſumeretur: Veluti quoque de ancipiti, ac Romanæ & Uoiverſali Eccleſiæ periculoſo tempore, quo illa viſibili ſuo Capite ac Paſtore viduata remanet, anxie ſoliciti dicti Prædeceſſores, ne eadem Eccleſia multiplicibus longe vacationis eaponeretur incommodis, haud prætermiſerunt, ea opportune ſtatuere, quæ ad maturandum ipſius Electionis felicem exitum conducere videbantur; ac decernere, quæ interea agenda & ſervanda eſſent, & alias, prout iu præfatis Conſtitutionibus, quarum teoores præſentibus pro plene & ſufficienter eapreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Cauſæ edendæ hujus Conſtitutionis.

§.2. Quia tamen ſæpe contingit, ut legum vel maxime ſalutarium, ſi non crebro excitetur, ſenſim ex animis homiuum effluat memoria: eaperientiaque edocet, nonnulla ex iis, quæ Sede Apoſtolica Vacante præſcripta fuerunt, aut uſus inveait, pro temporum varietate, juxta quam humana etiam conſilia multoties variare oportet, immutanda ac ſuppleoda eſſe, ut recto in primis rerum tam difficili tempore agendarum ordini, juſtitiæ admiuiſtrationi, atque Ærarii Pontificii indemnitati cumulatius proſpectum cautumque ſit; quemadmodum Nos metipſi, qui in minoribus conſtituti majorem ætatis partem in Romana Curia egimus, ac dum Cardinalatus honore fungebamur, Comitiis ad Romanum Pontificem eligendum ter interfuimus, ſatis perſpeximus, ac plures ex Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus,

eaimia

Digitized by Google

eximia pietate ac circumſpectioue præditi, Nobis etiam innuere atque ſignificare non omiſerunt.

§.3. Hinc eſt, quod Nos pro Apoſtolici muneris, Nobis divinitus commiſſi, ratione, habita prius ſuper præmiſſis cum memoratis, nonnulliſque aliis ipſius S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum conſilio, ac etiam Motu proprio & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione, ea, quæ ſequuntur, ſtatuenda, decernenda, & ordinanda duximus,

Prædeceſſorum Pontif. Conſtit. confirmantur.

§.4. Primum igitur enarratas Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutiones, ac omnia & ſingula in eis contenta & diſpoſita, quæ præſentibus tamen literis non adverſantur, harum ſerie confirmamus approbamus & innovamus, ac inconcuſſe & inviolabiliter obſervari præcipimus & mandamus,

Adhortatio ad S. R. E. Cardinales, ut ſolum Deum, & Eccl. ſuæ utilitatem in eligendo Pontifice reſpiciant,

§.5. Cæterum, tametſi opus non eſſe in Domino confidimus, urgente Nos tamen Paſtoralis Officii debito, ac præcipuo, quo tenemur, boni publici deſiderio, Cardinales nunc & pro tempore exiſtentes per viſcera miſericordiæ ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & per effuſionem ſui pretioſi Sanguinis enixe rogamus, hortamur, obſecramu , & monemus, ut tunc potiſſime, dum ſcilicet de creando Romano Pontifice agitur, ſerio perpendant rei, quam gerunt, gravitatem, miniſterii, quod per eos tractatur, magnitudinem, ac perſonæ, quam in Eccleſia Dei ſuſtinent, dignitatem, ſeduloque recogitent, ſe in renunciando Supremo ipſius Eccleſiæ Rectore divinæ mentis interpretes conſtitutos, nudaque omnia & aperta eſſe in oculis ejus, cui ſolemnis & arctiſſimi Juriſjurandi religione fidem ſuam promiſſuri & obligaturi ſunt; neque aliud eſſe forſan poſſe in omni eorum vita factum, de quo tam arduum atque difficile eis futurum ſit, rationem reddere æterno juſtoque Judici, ſempiterna vel præmia vel ſupplicia decreturo. Itaque etiam ſub Divini interminatione judicii eiſdem Cardinalibus præcipimus itidem & mandamus, ut in ſuffragiis ferendis, ac aliis omnibus & ſingulis Electionem quomodolibet concernentibus, ſolum Deum præ oculis habentes, & non ſua, ſed quæ Chriſti ſunt, quærentes, religioſe, ſincere & libere, humanis quibuſque artibus, factionibus, partium ſtudiis, omnique demum carnis affectu, ac privatis commodis & deſideriis remotis, atque Principum Sæcularium interceſſionibus, cæteriſque mundanis reſpectibus, ac etiam grati animi, & cujuſvis alterius neceſſitudinis titulo minime attentis, & poſtpoſitis, ſe ſe gerant ad eligendum eum, quem Univerſali Eccleſiæ fructuoſe utiliterque gubernandæ idoneum ſecundum Deum judicaverint; ac memores ſupradictarum Conſtitutionum, pœnarumque in eis contentarum, nequidquam facere, admittere, aut attendere, quod ab hoc propoſito alienum ſit, vel per quod Electio retardetur, aut libertati ſuffragandi quoquo modo officiatur, per ſe vel alium, directe aut indirecte, quovis colore prætextu vel ingenio audeant ſeu præſumant.

Cardinalium auctoritas Sede Vacante.

§.6. Porro ab eiſdem Prædeceſſoribus provide conſtitutum eſt, ut, Apoſtolicæ Sedis Vacatione durante, Collegium Cardinalium in iis, quæ ad Pontificem Maximum, dum viveret, pertinebant, nullam omnino poteſtatem aut juriſdictionem habeat: neque gratiam neque juſtitiam faciendi, aut factam per Pontificem defunctum executioni demandandi, ſed omnia futuro Pontifici reſerventur: neque de Ditione temporali S. R. E. vel de pecuniis Cameræ aut Datariæ Apoſtolicæ etiam pro ſolutione debitorum ante obitum Pontificis quomodolibet contractorum, aut aliàs ex quavis cauſa (certis quibuſdam caſibus expreſſis dumtaxat exceptis) quidquam diſponere; nec ad proprium commodum aliquid percipere; nec æs alienum contrahere poſſit. Nos præmiſſa approbantes, ſub pœnis per dictas Conſtitutiones indictis inſuper ſtatuimus & declaramus, quod idem Collegium Cardinalium, mandata de ſolvendis pecuniis hujuſmodi (præterquam in prædictis caſibus exceptis, ac aliis infra exprimendis) favore cujuſvis perſonæ, tam in Conclavi quam extra illud exiſtentis, etiam titulo remunerationis, præmii, laboris, ac etiam ſupplementi mercedis, expedire & relaxare; itaut tam Cardinales, qui contra præmiſſa aliquid attentaverint, quam Camerarius, Theſaurarius, Depoſitarius, & alii Officiales, qui eis in talibus obtemperaverint, de ſuo proprio Cameræ Apoſtolicæ plenarie ſatisfacere, & pecunias erogatas reſtituere, & quævis damna reſarcire a futuro Pontifice cogantur; Nec etiam ejuſmodi titulo licentiam extrahendi frumenta e Statu Eccleſiaſtico concedere, niſi ubi extractio ex cauſa vere oneroſa competat, & tunc, dummodo quantitatem debitam non excedat, ac tempus, quo extractio permitti ſolet, advenerit; Neque cuiquam immunitatem ſeu exemptionem ab officio vel ſervitio ei incumbente, vulgo Jubilationem nuncupatam, tribuere; Nec ullos reos & delinquentes abſolvere, vel per liberi commeatus tabulas, quas Salvum Conductum appellant, etiam ad tempus aſſecurare, niſi qui leviora delicta Sede ipſa Vacante commiſerint, minuſque Exilium, aliamve quamcumque pœnam etiam pecuniariam illis remittere, condonare, vel moderari valeat. Si quid vero contra præſentem prohibitionem factum ſit, quilibet, ac etiam Officialis, qui id exequi coactus fuerit, rem denunciare teneatur futuro Pontifici, ut poſſit ad geſtorum revocationem procedere, & in tranſgreſſores ad præſcriptum hujus noſtræ, ac Prædeceſſorum Conſtitutionum, animadvertere. Teneatur quoque Theſaurarius Generalis ſub pœna privationis ſui Officii exhibere novo Pontifici intra menſem, ab ejus Electione numerandum, computa ſeu rationes accuratas & diſtinctas omnium expenſarum Sede Vacante factarum cum ſpecifica expreſſione ſingularum ſummarum, cauſarum, ac perſonarum, quibus pecuniæ perſolutæ fuerint, adhoc ut ipſe Pontifex aliquot Cardinales ſibi beneviſos, qui tamen non ſint tribus numero pauciores, deputet ad examinandum ea computa ſive rationes, ac diſpiciendum, ſibique referendum

Quod Mandata de ſolvendis pecuniis expedire non poſſint.

Licentias frumenti extrahendi.

Jubilationes concedere: Reos abſolvere.

Quod Theſaurarius computa expenſarum Sede Vacante factarum novo Pontifici exhibere.

Digitized by Google

dum, an aliquid inutiliter, ſive plus æquo impenſum, aut aliàs præſenti, vel Prædeceſſorum Conſtitutionibus, aut Chirographis, infra etiam nominandis, aliqua ox parto hac in re contraventum fuerit.

De Congreg. Generalibus, & Particularibus.

§.7. Cumque tempore Sedis Vacantis duplex haboatur Cardinalium Cougregatio, altera nempe Generalis, ſive totius Collegii, & altora particularis conſtans tribus Cardinalibus antiquioribus, uno ſcilicot ex quoque Ordine cum Camerario, quorum Officium tertia die poſt Conclavis ingreſſum omnino expirat, in eorumque locum tres alii ſequentes in Ordine quolibet tertio die unà cum eodem Camerario ſuccedunt; Volumus, ut in dicta Congregatione particulari ſivo ante, ſive poſt cæpta Comitia, levioris dumtaxat momenti, ac in dies ſeu paſſim occurrentia negotia expediantur; Si quid vero gravioris momenti ac indaginis fuerit, id omne ad Congregationem Generalem, ſeu Collegium Cardinalium deferatur; Ac ulterius quæ in una Cougregatione particulari decreta, reſoluta, vel denegata fucrint, in alia revocari, mutari, aut concedi nequeant; ſed id faciendi jus habeat ipſa tantum Congregatio Generalis per pluralitatom ſuffragiorum.

De confirmandis Officialibus Curiæ Romanæ, ac totius Ditionis.

§.8. Uſum autem multo jam ab binc tempore vigentem proponendi in prima Congregatione Generali confirmationem Gubernatoris Almæ Urbis, deincops qunque retiueri mandamus. Et quod attinet ad cæteros Sedis Apoſtolicæ, Curiæ Romanæ, ac Ditionis Eccleſiaſticæ Officiales & Miniſtros cujuſcumque qualitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, illos omnes in ſecunda Congregatione pariter Generali, eodem contextu, ac unico urnæ ſive buſſulæ, ut vocant, gyro juxta morem antiquum ſimul & ſemel confirmari permittimus, aliàs pro confirmatis baberi volumus. Si tamen aliquis ex dictis Officialibus & Miniſtris adeo graviter in munere ſuo deliquiſſe aut defeciſſe, ſeu male verſatus fuiſſe credatur, ut plane indignus reputetur, qui in muneris ſui exercitio relinquatur, Statuimus, quod Cardinales in Ordine Priores, rem totam, ac probationes, quæ adverſus talem Officialem ſeu Miniſtrum ſuppetunt, diſtincte ac ordine exponant in una Congregatione Gencrali, adhoc ut ſinguli Cardinales earum ſubſiſtentiam atque relevantiam recognoſcere poſſint: ac poſt tres exinde dies in alia Congregatione item Generali proponi & agitari debeat, num dictus Officialis ſeu Miniſter confirmandus, vel a ſui muneris exercitio ſuſpendendus veniat uſque ad Electionem futuri Pontificis; illudque obtineat, ac firmum ſit, quod reſolutum fuerit majori parte ſuffragiorum ſecretorum: & ſi decrota eſt ſuſpenſio, plures ad munus, de quo agetur, exercendum in primis babiles & idonei a Cardinalibus proponantur, & ex iis, qui præ cæteris aptior viſus fuerit, in locum Officialis ſeu Miniſtri ſuſpenſi ſubrogetur per pluralitatem ſimiliter ſuffragiorum, donec eligatur Pontifex.

De Edictis & Pro Legatis Nomine, ac Stemmate Legatorum imprimendis.

§.9. Quoniam vero exempto ab humanis Pontifice Cardinales Legati in Provinciis Status Eccleſiaſtici protinus ad Comitia invitantur, injuncto eis, interim ſuæ Legationis adminiſtrationem tradere pro-Legatis, quibus mandatur, ut eam Sacri Collegii nomine ſuſcipiant, populorum ſecuritati provideant, ac ſedulo curent, ne tumultus excitentur; Ad quamcumque diſſenſionis & controverſiæ, quæ inter Cardinales Legatos, eorumque pro-Legatos facile enaſci poſſent, occaſionem ſubmovendam, decernimus, ut Edicta, quæ in Provinciis præfatis, Sede Apoſtolica Vacante, & Cardinalibus Legatis abſentibus, evulgari contigerit, ab ipſis pro-Legatis cum propria ſubſcriptione, appoſito tamen eiſdem Edictis nomine, & quæ typis imprimentur, etiam Stemmate gentilitio, Cardinalium Legatorum abſeotium, libere publicentur. Cardinales autem Legati, quamdiu a Legatione abfuerint, ac Sedis Vacatio duraverit, nulli ſubalterno in Legatione Miniſtro ſeu Officiali, aut cuivis alteri quicquam, inſciis pro-Legatis imperent, minuſque executioni demandari faciant.

Tres Cardinales eligendi, qui præſint Clauſuræ &c. Conclavis.

§.10. Præterea tres impoſterum Cardinales ex eis, qui Comitiis aliàs interfuerint, a Collegio eligendos, præfici Clauſuræ, ac curam Conclavis habere & gerere, ſtatuimus, qui diſpoſita a Prædeceſſoribus circa Clauſuram ac curam hujuſmodi omni ſedulitate & diligentia exequantur: Cellas Cardinalium bis qualibet hebdomada, aliaque ipſius Conclavis loca crebro, viſitent: illius munditiæ præſint: ac ſolerter perquirant, ne in ejuſdem Conclavis muris, feneſtris, laquearibus, vel pavimentis vetita foramina fiant, vel feneſtræ aperiantur aut amplientur, unde cum exteris colloquendi ſive communicandi copia & facultas detur: ac ſi quæ foramina facta, aut feneſtras ſic apertas & ampliatas deprehenderint, ſtatim occludi & obturari, in priſtinumque ſtatum reſtitui curent: prohibeant quoque arma ſeu ſtemmata gentilitia cujuſvis Cardinalis quocumque Officio fungentis alio quam propriæ ſuæ Cellæ imponi, appendi, & depingi; & ſi illa repererint in quacumque alia parte Conclavis conſiſtentia, ſtatim amoveri ac deleri faciant: Cellas porro Cardinalium abſentium, ſive mobilibus inſtructas & ornatas, ſive non, Cardinales in Conclavi exiſtentes nuſquam occupent, ſed ad dictos tres Cardinales, Clauſuræ & curæ Conclavis præpoſitos, pertineat earumdem Cellarum uſum & commodum Cardinalibus, qui Cellas ſuas vicinas habent, congrua inter eos ſervata proportione deſtinare, donec prædicti Cardinales abſentes advenerint: Ipſorum autem trium Cardinalium munus iſtiuſmodi toto tempore Comitiorum durare volumus, eiſque quamcumque neceſſariam, amplamque in præmiſſis & circa ea poteſtatem harum ſerie tribuimus.

Scrutinia renunciari, aut recipi prohibetur.

§.11. Scrutinia etiam, quæ pro Electione Pontificis bis in die a Cardinalibus fiunt, ſive manuſcripta ſive impreſſa fuerint, e Conclavi ad eos, qui foris ſunt, mitti ac renunciari, & ab eis recipi, proferri, aut evulgari, omnino prohibemus ſub pœnis adverſus mittentes e Conclavi, ac exinde reſpective recipientes literas, ſcripta, nuncios, notas, aut ſigna, etiamſi Cardinalatus honore præfulgeant, a

dictis

dictis Prædeceſſoribus expreſſe ſancitis, eo ipſo per tranſgreſſores incurrendis.

Frugalitas & temperantia in victu ſervanda.

§.12. Atque menti Prædeceſſorum pariter inſiſtentes, eiſdem Cardinalibus præcipimus, ut frugalitatem & temperantiam in victu obſerveut, procul ab omui luxu & pompa, atque etiam, in deferendis ad Conclave cibariis, lautioris cultus oſtentatione.

Præfigitur numerus ſex Magiſtrorum Cæremoniarum;

§.13. Ne Magiſtrorum Cœremoniarum, qui in Comitiis adhibentur, nimium excreſcat uumerus, in futurum non plures quam ſex ad ſummum, duo ſcilicet participantes, & totidem non participantes nuncupati, ac reliqui duo antiquiores ex ſupranumerariis in Conclave admittantur.

De numero ſervientium Conclavi.

§.14. In eorumdem quoque Prædeceſſorum Couſtitutionibus inter alia habetur, quod Sacriſta cum uno Clerico Coadiutore in officio Sacriſtiæ, ac uuus Collegii Secretarius tantùm Conclave ingrediantur: adſintque unus Faber Lignarius, & unus Cœmentarius: item octo aut decem Servientes publicæ utilitati & commoditati omuium, veluti pro lignis portandis, pro verrendo Conclavi, & ſimilibus neceſſariis miniſtrandis, qui a Collegio Cardinalium, non tamen ex familia alicujus Cardiualis, per fabas ſecretas eligantur, ita tamen, ut is obtineat, qui plura vota tulerit, & illis ſalaria de publico perſolvantur. Nos eidem Sacriſtæ, ultra Clericum hujuſmodi, ac Subſacriſtam, alterum, qui eidem Sacriſt.æ, & Miſſis celebrandis deſerviat ſeu aſſiſtat: Magiſtris Cœremoniarum, qui in Conclave ut ſupra admittentur, unum famulum, non quidem pro eorum ſingulis, ſed pro omnibus ſic admittendis: Secretario autem Collegii duos Adjutores, qui eum aſſiduo, quo tunc maxime oneratur, labore levare poſſint, ac unum quoque famulum, qui tamen per Cardinales deputatos approbari debeant, in Conclave ducere & habere permittimus. Cumque octo, decemve publice Servientes prædictos neceſſariis in Conclavi miniſtrandis baud ſatis eſſe, compertum ſit, indeque factum, ut eorum numerus iu præteritis Comitiis auctus fuerit; impoſterum trigintaquinque (dictis tamen duobus famulis pro Magiſtris Cœremoniarum, ac Secretario Collegii in eo numero comprehenſis) & non plures Servientes ejuſmodi a Collegio Cardiualium eligantur; qui, ſicuti de illis octo aut decem a Prædeceſſoribus diſpoſitum eſt, non ſint ex familia alicujus Cardinalis; minime attenta aut ſuffragante quacumque contraria couſuetudine aut declaratione, etiam pluries ab eodem Collegio Cardinalium edita. Quo autem ad Fabros Lignarium, & Cœmentarium, nullus recipiatur, qui revera artes illas non calleat, publiceque profitcatur ac exerceat; nec Collegium ullam poteſtatem habeat diſpenſandi circa dictas qualitates, aliaque præmiſſa.

§.15. Per obitum Pontificis, nec Camerarii, nec Pœnitentiarii Majoris officia ceſſare a dictis Prædeceſſoribus cautum quoque reperitur; verum, quia contingere poteſt alterius, ſicut in noviſſimis accidit Comitiis, ac etiam utriuſque Officii hujuſmodi vacatio ante novi Pontificis creationem, formam propterea tunc obſervandam ſtabilire volentes, decernimus, ut ſi, & quando id evenerit, Congregatio Generalis triduo poſt ſecutam vacationem alterutrius ex præfatis Officiis habeatur, ac vota ſeu ſuffragia Cardinalium, poſt abſolutum Scrutinium ſimul congregatorum, pro deputatione illius, qui Camerarii, vel Pœnitentiarii Majoris vices ſuppleat uſque ad Electionem novi Pontificis, exquirantur, denturque per ſchedulas ſecretas & impreſſas, a Magiſtris Cœremoniarum etiam ab infirmis Cardinalibus colligendas, ac coram tribus Cardinalibus eo tempore in Ordine Prioribus, præſentibus eiſdem Cœremoniarum Magiſtris atque Collegii Secretario, aperiendas; iſque deputatus habeatur, in quem major pars votorum ſeu ſuffragiorum prælatorum convenerit; ac ſic Deputato facultates omnes, quas ipſe Camerarius, vel Pœnitentiarius Major exercere poterat, quamdiu Sedes vacaverit, attribuimus.

De electione Vice-Camerarii, & Pro-Pœnitentiarii Majoris.

§.16. Ad hæc cum juxta Statuta dictorum Prædeceſſorum idem Pœnitentiarius Major, & ejus Officiales ea tantum tempore Sedis Vacantis facere & expedire valeant ad forum couſcientiæ dumtaxat pertinentia, quæ poterant vivente Poutifice exercere, & in reliquis munus eorum conquieſcat, itaut a quibuſcumque Matrimonialibus, & aliis diſpenſationibus, ac abſolutionibus, & declarationibus, necnon quibuſvis aliis expeditionibus, forum fori mixtim vel ſeparatim quomodolibet reſpicientibus, omnino abſtinere debeant; aliquæ vero ſint Cenſuræ Eccleſiaſticæ, a quibus iis innodati, præterquam in mortis articulo conſtituti, nonniſi ab ipſo Romano Pontifice pro tempore exiſtente abſolvi queunt, adempta nominatim Pœnitentiario Majori id faciendi poteſtate; atque multoties accidat, ut talibus Cenſuris irretiti vere pœnitentes, & errata ſua ſincero animo deteſtantes, abſolutionis beneficium Sede Vacante enixius implorent; Quò diſciplinæ Eccleſiaſticæ conſervationi, ſimulque animarum fidelium, quos Dei miſericordia ad pœnitentiam vocaverit, ſaluti conſultum ſit, eidem Pœnitentiario Majori, vel ei, qui in illius locum ſuffectus fuerit, ut præfertur, facultatem tribuimus, ab his etiam Cenſuris Sede Vacante fideles prædictos, re tamen prius in Signatura ipſius officii Pœnitentiariæ Apoſtolicæ examinata, ſervatiſque aliis ſervandis, abſolvendi, ad tempus ſcilicet & cum reincidentia in dictas Cenſuras; itaut qui fuerint abſoluti, ad novum Poutificem intra terminum, pro diſtantia locorum definiendum, recurrere, & ab eo plenariæ abſolutionis beneficium petere & obtinere teneantur; nec Pœnitentiario Majori, ſeu in illius locum ſuffecto, præfixum terminum poſt Pontificis Electionem ampliare vel propagare liceat.

Pœnitentiarii præd. facultas ampliatur.

§.17. Et ſi Vicarium Pontificis in Alma Urbe ejuſque Diſtrictu in Spiritualibus Generalem, Sede Vacante, e vivis quoque decedere contigerit, ne Animæ Chriſtifidelium Urbis ac Diſtrictus præfatorum aliquod inde accipiant in ipſis Spiritualibus detrimentum, tunc exiſtenti Viceſgerenti dicti Vicarii, quamdiu Sedes vacaverit, omnes & ſingulas facul-

Viceſgerentis Vicarii Orbis hoc decedente facultates.

facultates, auctoritatem, & poteſtatem, quæ eidem Vicario pro exercitio officii Vicariatus quomodolibet competebant, quaſque Pontifex ipſe occurrente vacatione Vicariatus, Sede plena, Viceſgerenti prædicto quandoque per aliquod tempus, donec ſcilicet Succeſſorem Vicarium deputaverit, attribuere ſolet, tenore præſentium concedimus ac impartimur.

De providendo ingruentibus Eccleſiarum neceſſitatibus.

§.18. Inferiorum quoque Eccleſiarum, præſertim Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectarum, neceſſitatibus, quæ Sede Vacante occurrunt, aliqua ratione ſubvenire cupientes, cum non rarò per Catholicos præcipue Antiſtites, & Locorum Ordinarios, alioſve Chriſtifideles, inſtantibus aut ingruentibus illo tempore dictis inferioribus Eccleſiis, vel aliàs rei Eccleſiaſticæ incommodis, opportunum promptumque a Collegio Cardinalium requiratur remedium, quod Pontifex, ſi adeſſet, ferre minime prætermitteret; Volumus, ut ſi res talis ſit, quæ in aliud tempus differri valeat, futuro Pontifici omnino reſervetur; ſin autem nullam admittat moram, tunc eidem Collegio concedimus, ut committere poſſit negotium Præfectu, & aliquot aliis Cardinalibus ejus Congregationis, ad quam Pontifex illud examinandum veriſimiliter remiſiſſet; qui negotio accurate diſcuſſo ea deſuper decernant, per modum tamen proviſionis, donec nimirum eligatur Pontifex, quæ juxta datam ſibi a Domino prudentiam juribus & rationibus eccleſiaſticis cuſtodiendis ac tuendis apta & conſentanea cenſuerint.

Auditori Signat. Juſtitiæ facultas datur expediendi Cauſas, quæ pendebant coram Auditore Papæ.

§.19. Et quia, Sede Vacante, ejus, qui munus Auditoris defuncti Pontificis obibat, plane expirat juriſdictio, indeque plurium Cauſarum forenſium Audientia, ac Juſtitiæ curſus non ſine ingenti identidem litigantium jactura impediuntur; pro tempore exiſtenti Auditori Signaturæ Juſtitiæ, cujus dum Cardinalatus dignitate fulgebamus, Præfecturam geſſimus, earumdem tenore præſentium committimus & mandamus, dantes ei ad hoc facultates neceſſarias & opportunas, ut citationes & recurſus, qui coram Auditore Pontificis defuncti tunc pendere reperientur, prout juris fuerit, expediat.

Confirmatur Chirographum Alexandri VIII. ſuper expenſis Conclavis.

§.20. Cameræ Apoſtolicæ diſpendiis, quantum fieri poteſt, obviare præterea cupientes, Chirographum fel. rec. Alexandri Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam Noſtri, ſuper moderatione expenſarum Sede Vacante, ac ratione Conclavis faciendarum die XXIX. Novembris MDCXC. editum, etiamſi ante hac executioni uſquequaque demandatum non fuerit, in omnibus & per omnia, quæ præſentibus itidem, ac Chirographo per Nos etiam, ut infra, edendo, non adverſantur, ſervari præcipimus.

Officium Gubernatoris Conclavis, ac Civitatis Leoninæ ſupprimitur.

§.21. Inſuper juſtis & rationabilibus cauſis Nobis notis, animumque noſtrum moventibus, adducti, Officium Gubernatoris Conclavis, ac utriuſque Burgi ſeu Civitatis Leoninæ, cum ejuſdem Officii titulo, denominatione, eſſentia, ac juribus, privilegiis, facultatibus, juriſdictione, ſtipendiis, honoribuſque, & oneribus univerſis ei annexis, ipſarum tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, tollimus, extinguimus, & abolemus: ac ſuppreſſum, ſublatum, extinctum, & abolitum eſſe, & perpetuo fore, declaramus. Gubernium vero dicti Burgi ſeu Civitatis Leoninæ tempore Sedis Vacantis per Almæ Urbis Gubernatorem in futurum adminiſtrari & exerceri ſancimus eiſdem prorſus modo & forma, quibus per eum vivente Pontifice adminiſtratur & exercetur. Gubernium autem Conclavis unà cum Cohorte Militum, ſumptibus Cameræ Apoſtolicæ alenda, quam ipſius Conclavis Gubernator habere conſueverat, cæteriſque juribus, privilegiis, facultatibus, juriſdictione, (non tamen in utroque Burgo ſeu Civitate Leonina hujuſmodi) honoribus & oneribus, qui & quæ dicto Gubernatori Conclavis quomodocumque competebant ac incumbebant reſpective, aut competere & incumbere poterant, Præfecto Palatii Apoſtolici pro tempore exiſtenti, Sede Vacante, ſimiliter in perpetuum demandamus & committimus, idque præter & ultra facultates ac juriſdictionem in eodem Palatio, ſeu aliter, illi conceſſas per quaſdam piæ memoriæ Benedicti Papæ XIII. Prædeceſſoris etiam Noſtri, in forma Brevis literas, quas Sede Vacante durare ac vigere ſtatuimus, &, quatenus opus ſit, ad id tempus extendimus & ampliamus; Mandantes propterea per Cameram Apoſtolicam dicto Præfecto Palatii Apoſtolici in ſingulos menſes, quibus Sedes vacaverit, ſubminiſtrari mille ſcuta monetæ Romanæ, unde cibos ac frugalem menſam Prælatis Conclavi aſſiſtentibus parare ac præbere valeat; ad quem effectum linteis ac ſupellectilibus etiam argenteis Palatii prædicti ad uſum hoſpitum ſeu exterorum, vulgariter *della Foreſteria* deſtinatis; necnon opera & miniſterio Officialium Palatii præfati, quorum munera per obitum Pontificis minime ceſſant, uti poſſit. Ad eumdem quoque Præfectum Palatii ſpectare volumus curam aſſervandi ac cuſtodiendi Pontificios Annulos, illamque ſupellectilem argenteam, quæ pro futuro Pontifice concinnari & aptari debent.

Gubernium Civitatis Leoninæ Gubernatori Urbis.

Conclavis, ejuſque Cohortis Militum demandatur Præfecto Palatii Apoſt.

Cui 1000. ſcuta in ſingulos menſes aſſignantur.

Extinguitur quoque Officium Cuſtodis Fontium.

§.22. Officium item Cuſtodis Fontium, qui in Conclave demandantur, utpote ſupervacaneum, perpetuo ſupprimimus, extinguimus, & abolemus, memorati Gregorii XV. aliorumque Prædeceſſorum contrariis diſpoſitionibus ampliſſime derogantes.

Confirmantur literæ Innocentii XII. de non ſolvendis Camerario, Theſaurario, Clericis Cameræ &c. ullis emolumentis.

§.23. Cumque rec. etiam mem. Innocentius Papa XII. Prædeceſſor Noſter, dum venalitatem Officiorum Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditoris, ac ejuſdem Cameræ Theſaurarii Generalium, atque duodecim Præſidentium Clericorum, & unius Præſidis, ſuſtulit, omnia & ſingula emolumenta tam ordinaria quam extraordinaria, jura, bona, obventiones, jocalia, regalia, & alios quoſlibet proventus certos & incertos, quæ Sede plena vel vacante in compenſationem pretii perſoluti eiſdem Officialibus debebantur & ſolvebantur, penitus ceſſare decreverit; ac tam illa quam ſubinde univerſa, quæ Cardinalis Camerarius ſimiliter Sede plena aut vacante percipere conſueverat, exceptis dumtaxat

taxat provenientibus ex Sigillo Officii Camerariatus, quæ ſcilicet ipſi Camerario reſervata, ac quibuſdam aliis, quæ publicæ Aromatariæ ſeu Medicamentorum Officinæ, pro Pauperibus in Urbe inſtitutæ, aſſignata fuerunt, ipſi Cameræ Apoſtolicæ generaliter ac perpetuo reuniverit, applicaverit, & incorporaverit, prout conſtat ex binis ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris deſuper ſub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ MDCXCII. decimo Kalendas Novembris, & Anno MDCXCVIII. quarto Idus Auguſti expeditis literis, quarum tenores præſentibus pariter pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis haberi volumus; Proinde Nos perpetuam reunionem, applicationem, & incorporationem ejuſmodi, dictaſque Innocentii Prædeceſſoris literas ſimiliter confirmantes, ac, quatenus opus ſit, innovantes; necnon quamcumque conſuetudinem, uſum, interpretationem, gratiam, declarationem, aut conceſſionem in contrarium quomodolibet ſubſecutam emolumenta præfata tempore Sedis Vacantis reſpicientem, revocantes & abrogantes, Prohibemus, ne de cætero prædicti Auditor, Theſaurarius, Præſidentes Clerici, & Præſes, ac Cardinalis Camerarius, nunc & pro tempore itidem exiſtentes, quicquam ex emolumentis, aliiſque præmiſſis quibuſcumque, ſic reunitis, applicatis, & incorporatis, Sede Vacante, attingant, exigant, aut percipiant; tranſlato viciſſim in eamdem Cameram onere eorum ſumptuum, quos dictus Cardinalis Camerarius ratione emolumentorum præfatorum, dum ab eo percipiebantur, tempore Sedis Vacantis ſuſtinebat.

Chirographo mox edendo robur idem adjicitur.

§.24. Chirographum inſuper pro reformandis potiſſimum quibuſdam minus neceſſariis aut ſuperfluis, aliiſque ordinandis expenſis, quæ Sede Vacante non minus per dictam Cameram Apoſtolicam, quam per Cameram Capitolinam, ſeu ejus nomine, fieri noſcuntur, nonnulliſque aliis rebus eo tempore ſalubriter dirigendis, propediem edere decrevimus, quod eamdem vim, robur, & efficaciam, ac præſentes, habere volumus.

De Eleemoſynis in pauperes erogandis.

§.25. Neque tamen, dum animum ad levamen Ærarii Pontificii adjicimus, Chriſti pauperum ac egenorum obliviſcimur, probe ſcientes eo maxime tempore, cum de creando Pontifice agitur, divinam opem per aſſiduas preces, aliaque Chriſtianæ pietatis & charitatis opera impenſius expetendam, ac promereri ſatagendum eſſe; ideoque ſicuti magnopere commendamus, ita quoque retineri volumus laudabilem morem in tribus poſtremis Comitiis obſervatum, ut nimirum defuncti Pontificis Eleemoſynarius id muneris exercere pergat cum debita Collegio Cardinalium ſubjectione, & ab eo dependentia, donec ac quouſque novus Pontifex eligatur; utque eadem pecuniæ quantitas in ſubventionem dictorum pauperum & egenorum Sede Vacante per ipſum Eleemoſynarium diſpenſetur ac erogetur, quæ vivente Pontifice diſtribui ſolet, ad quem effectum conſueta mandata a tribus Cardinalibus in Ordine Prioribus ſeu Deputatis expediantur.

De ſtricta Literarum harum obſervantia.

§.26. Poſtremo diſtricte præcipiendo mandamus omnibus & ſingulis Cardinalibus præſentibus, ac quandocumque futuris, ne contra hanc noſtram Conſtitutionem, & in ea præſcripta atque contenta, quicquam diſponere, ordinare, ſtatuere, facere, tractare, moliri, vel attentare, ſeve in aliquo corrigere, alterare, ſeu mutare præſumant quovis prætextu, cauſa, vel exquiſito colore.

§.27. Utque hujuſmodi noſtra Conſtitutio inviolabilius ſervetur, tres Cardinales, qui ſupra memoratam Congregationem particularem pro tempore conſtituunt, ac Ordinum Capita communiter appellantur, & cum iis Cardinalis Camerarius, eamdem Conſtitutionem in omnibus & per omnia, prout etiam diſpoſita a dictis Prædeceſſoribus, huic noſtræ Conſtitutioni non repugnantia, exacte obſervari procurent & faciant; ſuper quo per eos ipſumque Camerarium rationem futuro Pontifici reddi debere ſtatuimus & mandamus.

Clauſulæ.

§.28. Decernentes pariter, ipſas præſentes literas, & in iis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod ejuſdem S. R. E. Cardinales, eorumque Collegium, & alii quilibet, in præmiſſis jus vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati ſive auditi fuerint, vel ex alia quacumque cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſa, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium, aliove quolibet etiam formali & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controverſiam vocari, vel adverſus illa aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, ſeu impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; Sed eaſdem præſentes literas ſemper & perpetuo firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac iis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter quoque obſervari; Sicque, & non aliter, in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ipſoſque Cardinales, ac eorum Collegium, & quoſvis alios quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.29. Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, noſtris & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de jure quæſito non tollendo, quodque Cardinales in Conſtitutionibus & Regulis pro tempore edendis non comprehendantur, niſi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipſorum, ſeu majoris partis eorum conſilio emanaverint, ipſiuſque Pii IV. Prædeceſſoris de gratiis, dictæ Cameræ Apoſtolicæ intereſſe quomodo-

libet concernentibus, in eadem Camera intra certum tempna præſentandis & regiſtrandis; itaut præſentes literas ibidem præſentari aut regiſtrari nunquam neceſſe ſit, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, necnon Decretis Conſiſtorialibus, dictique Collegii, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel qualibet firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Collegio & Cardinalibus, ac cuilibet eorum, aliiſve ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis ac inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet & ex quavis cauſa, etiam hic forſan neceſſariò exprimenda, in contrarium præmiſſorum conceſſis, emanatis, editis, ac pluries & quantiſcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis,

ſ.30. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialibus, ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum dumtaxat ſpecialiter & expreſſe, ac pleniſſime & ampliſſime derogamus, ac derogatum eſſe volumus & maodamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Præſentes Literæ Quinterno Cancellariæ adſcribendæ &c.

ſ.31. Volumus quoque, & Apoſtolica auctoritate decernimus, has noſtras literas in Libellum redigi, aliiſque Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, quæ in prima Congregatione generali poſt deceſſum Pontificis, & deinde in Conclavi leguntur, adjungi, ac unà cum eis legi, necnon juramentum a Cardinalibus de eiſdem noſtris Literis obſervandis emitti, prout quoque illas ſimul cum dictis Conſtitutionibus Quinterno Cancellariæ Apoſtolicæ adſcribi, atque ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, dictæque Cancellariæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari: Volentes etiam, quod ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

ſ.32. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc noſtrorum confirmationis, approbationis, admonitionis, hortationis, mandatorum, præceptorum, decretorum, ſtatutorum, ordinationum, ſuppreſſionis, extinctionis, abolitionis, prohibitionis, voluntatis, & derogationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, Quarto Nonas Octobris, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

✠ Ego Clemens Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

✠

✠

✠ *Ego Petrus, Epiſcopus Tuſculanus, Cardinalis Otthobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius promitto, voveo, & juro.*

S.R.E. Cardinalium ſubſcriptiones.

✠

✠

✠ *Ego Ludovicus, Epiſcopus Albanenſis, Cardinalis Picus promitto voveo, & juro.*

✠ *Ego I. R. Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter, Cardinalis Imperialis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego I. A. Cardinalis Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter de Via promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego A. F. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Curtius Tituli S. Euſtachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Nicolaus Tituli SS. Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

Ego

✠
✠
✠ *Ego Julius Tituli S. Chryſogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego Georgius Tituli S. Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Cornelius Tituli S. Cæciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego Ludovicus Tituli S. Priſcæ S. R. E. Cardinalis Belluga promitto, voveo, & juro.*

✠
✠
✠
✠ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Inſula S. R. E. Presbyter Cardinalis, Cienfuegos promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Joannes Baptiſta Tituli S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S.R.E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego Angelus Maria Tit. S. Marci S.R.E. Presbyter Cardinalis Quirinus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego F. A. Tit. S. Sixti Presbyter Card. Finus promitto, voveo, & juro.*

✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S R.E. Presbyter Cardinalis Gotti Ordinis Prædicatorum promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Petrus Aloyſius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Card. Caraffa promitto, voveo, & juro.*

✠
✠
✠ *Ego Franciſcus Tituli Sancti Silveſtri in Capite S.R.E. Presbyter Cardinalis Burgheſius promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego A. Tituli S. Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati promitto, voveo, & juro.*

✠
✠
✠

✠ *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S.R.E. Card. Bichius promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego Joſeph Tituli S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Ferrao promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Antonius Xaverius Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S R. E. Presbyter Cardinalis Gentili promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Fr. L. A. Tituli Sancti Martini ad Montes S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego T. Tit. SS Quirici, & Julitæ Cardinalis de Aquaviva promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego C. S. Agathæ Diaconus Cardinalis Columna promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego F. SS. Viti & Modeſti S.R.E. Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius promitto, voveo, & juro.*

✠
✠ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Coſmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Alexander S. Mariæ de Schola S.R.E. Diaconus Card. Falconerius promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S.R.E. Diaconus Cardinalis Judice promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Diaconus Cardinalis Bancherius promitto, voveo & juro.*

✠ *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corſinus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego B. SS. Coſmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruſpolus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Agapitus S. Georgii in Velabro Diaconus S.R.E. Cardinalis Moſca promitto, voveo, & juro.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card Oliverius.

V I S A De Curia

I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ *Plumbi.*

D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

Sequi-

Sequitur Chirographum,

Reverendiſſimi Cardinali Capi d'Ordini, e Camerlengo di Santa Chieſa.

AVendo Noi con ſpeciale noſtra Bolla, ſpedita ſotto il dì 4. di Ottobre proſſimo paſſato, proviſto al buon regolamento del Conclave, e ad altre coſa concernenti la Sede Vacante, ed in eſſa riſervatoci di ſtabilire ſopra ciò con ſuſſeguente noſtro Chirografo altre proviſioni, le quali quantunque non abbiamo ſtimato opportuno inſerire nd eſprimere nella medeſima Bolla, vogliamo nondimeno, che abbiano l'iſteſſa forza e vigore, come ſe in eſſa di parola in parola foſſero inſerte e regiſtrate; Quindi è, che col preſente noſtro Chirografo, nel quale abbiamo per eſpreſſo e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore delle Bolle, Coſtituzioni, ad altre Diſpoſizioni, concernenti ſpecialmente il regolamento del Conclave e della Sede Vacante: li Privilegii, Facoltà, ed Indulti conceſſi da' Noſtri Predeceſſori a qualunque Perſona, quantoſivoglia graduata e privilegiata, benche decorata della dignità Cardinalizia, ed ogni altra coſa quantoſivoglie neceſſarla di eſprimerſi; Di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, n pienezza della noſtra Suprema ed Aſſoluta Poteſtà ſtabiliamo, prefigiamo, ed ordiniamo le ſeguenti proviſioni, e dichiarazioni, cioè:

I. Avendo Noi in detta noſtra precedente Bolla eſpreſſamente proibito al Sagro Collegio de' Raverendiſſimi Cardinali, ed alla Congregaz one de' Capi d'Ordini, ogni e qualunque ſpedizione di mandati ſtraordinarj a favore di qualſivoglia Perſoua a titolo di rimunerazioue, premio, fatica, ſupplemento di mercedi, e ricognizioni, perciò, a fiue che quelli, i quali attualmente ſervono neceſſariamente in Conclave, e che ſolevano avere ſimili premj o ſuſſidj ſtraordinarj, da Noi aboliti, abbiano un congruo aſſegnamento, confermaudo primieramente le proviſioni di ſcudi cento il meſe aſſegnati alli due Medici, e di altri ſcudi cento il meſe al Chirurgo, ed altre proviſioni o aſſegnamenti fiſſamente ſomminiſtrati ſin'ora a diverſi altri Miniſtri, o Perſoue, Vogliamo in oltre, che

Al Segretario del Sagro Collegio ſi paghino parimente ſcudi cento il meſe col peſo di dover ſomminiſtrare il vitto alli due Ajutanti, che gli abbiamo permeſſo con detta noſtra Bolla di condurre in Conclave, alli quali vogliamo in oltre, che ſi paghino ſcudi dieci il meſe per ciaſcheduno, in ricompenſa delle non ordinarie fatiche, alle quali ſoccombono:

Alli Maeſtri di Cerimonie non partecipanti, ch'entraranno in Conclave, aſſegniamo, e vogliamo, che ſi pagbino ſcudi venticinque il meſe per ciaſcuno: ed alli Maeſtri di Cerimonie ſopranumerarj, quando a tenore di detta noſtra Bolla ne vengano ammeſſi due o uno di loro in Conclave, altri ſcudi venti il meſe ſimilmente per ciaſcuno, proibendo di nuovo eſpreſſamente, che nè a titolo del peſo di ſonare il campanello, nè per qualunque altro motivo, poſſa ſpedirſi a loro favore alcuo'altro mandato: Dichiarando però, che, quando ſi trovino, come preſentemente ſono, tre Maeſtri di Cerimonie non partecipanti, s'intenda, che il terzo de' medeſimi debba preferirſi per eſſer introdotto in Conclave a qualunque degli altri Maeſtri di Cerimonie ſopranumerarj, de' quali in tal caſo non ſi poſſa introdurre al più che un ſolo, acciocche non eccedano mai il prefiſſo numero di ſei.

Al Confeſſore del Conclave aſſegniamo, e vogliamo, che ſi paghino ſcudi trenta il meſe: & altri ſimili ſcudi trenta il meſe al ſotto-Sagriſta.

Alla Perſona, che s'introdurrà con il Sagriſta per ſervire le Meſſe, aſſegniamo ſcudi ſei il meſe.

Occorendo il caſo, che il primo Maeſtro di Cerimonie ſia decorato del carattere Veſcovile, come accade preſentemente, vogliamo, che al medeſimo ſia permaſſo di condurre in Conclave un Sacerdote, che gli aſſiſta, conforme ſuole praticarſi con il Sagriſta, e che a ciaſcuno di eſſi loro Aſſiſtenti ſi paghino ſcudi dieci il meſe.

Incarichiamo poi, ed ordiniamo eſpreſſamente al ſuddetto primo Maeſtro di Cerimonie, che uſi una particolare attenzione, acciocche le Ruote dalla parte interiore del Conclave ſiano chiuſe a i tempi debiti, e che le chiavi vengano da lui medeſimo cuſtodite: ne reſtino, maſſime in tempo di notte, in mano altrui. Vogliamo in oltre, che ſia incombenza de i tre Reverendiſſimi Cardinali deſtinati a tenore della noſtra Coſtituzione alla ſopraintendenza della Clauſura e cura del Conclave, d'invigilare parimente all'eſatta oſſervanza di queſta diſpoſizioue, viſitando di tempo in tempo le medeſime Ruote.

II. Vogliamo, ed ordiniamo, che alli trentacinque Scopatori ſi debbano dare due ſtramazzi con capezzale, due lenzuoli, & una coperta, quando entrano in Couclave, e che in fine del primo meſe debbano loro darſi due altri lenzuoli, oltre de' quali per qualunque durazione quantoſivoglia lunga della Sede Vacante non poſſano eſſi pretendere alcun'altra coſa, nè per il ſervizio del letto, nè per qualunque altro titolo; per lo che proibiamo eſpreſſamente ed individualmente il concedere loro, conforme è ſtato praticato negli ultimi Conclavi, li camiui, ed ogni altra ricognizione di ferri, legni, ſtigli, cementi, e coſe ſimili, le quali tutte vogliamo, che rimanghino a beneficio della noſtra Camera, e che detti Scopatori debbano reſtare contenti de' ſalarj a loro aſſegnati, e delle ricognizioni, che ſogliono ricevere da' Reverendiſs. Cardinali.

III. Vogliamo, ed ordiniamo, che li Reverendiſſimi Cardinali deputati alla ſtruttura del Conclave debbano far chiudere con muri ſtabili le porte, ſcale, e ſcalette dal noſtro Palazzo Vaticano, le quali corriſpondono nel medeſimo Conclave, ed invigilare, che non ſi chiudano inutilmente cammini, fineſtre, porticelle, ed altri luoghi da quelle parti, dalle quali non può averſi alcuna corriſpondenza tra li Conclaviſti e gli Eſtranei.

IV. A ſine

Digitized by Google

IV. A fine di togliere l'abuſo, che venga a bello ſtudio riempito il magazzeno delle legna, corriſpondente in Conclave, quando ſi ſtima veriſimilmente eſſere proſſima l'Elezione del nuovo Papa, vogliamo perciò ed ordiniamo, che qualunque volta occorra di riempirlo in tutto il tempo della Sede Vacante, debba ſempre prenderſene la licenza dalla Congregazione de' Reverendiſſimi Cardinali Capi d'Ordini: Dichiarando in oltre, che qualunque quantità di legna, la quale rimanga inconſunta in tempo di detta Elezione, debba queſta intieramente riſervarſi a beneficio del noſtro Palazzo Apoſtolico, ed a tal'effetto debbano i Prefetti pro tempore di detto Palazzo avere il peſo e cura di farſene render conto da chi ne hà la cuſtodia, ſubito terminato il Conclave.

V. Vogliamo, che le due Compagnie delle noſtre Guardie di Fanteria, le quali ſogliono aqquartierarſi in Borgo nel tempo della Sede Vacante, ſi debbano aqquartierare una dalla parte di Borgo Pio, e l'altra dalla parte della Chieſa di S.Spirito: e che nel Corpo di Guardia di queſta ultima ſi cuſtodiſca di notte la chiave di un raſtello, che Noi ordiniamo, debba farſi in avvenire in tempo di Sede Vacante per chiudere l'apertura verſo fiume vicino a detta Chieſa ed Oſpedale di San Spirito, ove corriſponde il paſſo della barchetta.

VI. Ordiniamo in oltre eſpreſſamente a tutti li Corpi di Guardia e loro Ufficiali, che debbano laſciar paſſare liberamente di giorno e di notte gli Eſſecutori del Governo e del Governatore di queſta noſtra Città, il quale dovrà continuare ad eſſercitare la ſua Giuriſdizione anche in detto Borgo, per avere Noi eſtinta ſoppreſſa & abolita la carica del Governatore del Conclave, e la Giuriſdizione, che ivi eſſercitava. Nel caſo però, che detti Eſſecutori paſſino di notte, vogliamo, che il loro Caporale debba moſtrare alla Guardia quel contraſegno, o indicare quel nome, di cui converranno inſieme il Governatore di Roma ed il Commiſſario dell'Armi.

VII. Eſſendo dalle Conſtituzioni d'Innocenzo XII., confermate e rinovate in detta noſtra Bolla, ſtati tolti al Cardinal Camerleogo, all'Uditore Generale della noſtra Camera, Teſoriere parimente Generale, alli dodici Cherici e Preſidente di detta Camera, tutti e qualſivoglia emolumenti sì ordinarj come eſtraordinarj, anche a titolo di Regaglie e Giocali, dichiariamo, che tra queſt. s'intendano compreſi, e tolti, ſiccome Noi comprendiamo, e togliamo, e vogliamo, che s'intendano compreſi, e tolti, anche li panni lugubri, e qualunque altra coſa di qualſiſia ſpecie, ſotto qualſivoglia titolo e denominazione, che ſi pagava in tempo di Sede Vacante dalla Camera Apoſtolica, Camera Capitolina, e Palazzo Apoſtolico.

VIII. Di più eſpreſſamente ordiniamo e vogliamo, che a niun'altro Miniſtro Camerale ſi ſomminiſtri nel tempo della Sede Vacante veruno di quegli emolumenti, che altre volte in detto tempo diſtribuivanſi loro ſotto nome e titolo di regaglie, regali, e panni lugubri; Ed in oltre proibiamo, che a chiunque ſi ſia dalla Camera Apoſtolica, e della Capitolina, o ſia a nome dell'una o dell'altra, ſi diano panni lugubri, corucci, e veli, o l'equivalente in danaro; dichiarando, che in queſta diſpoſizione ſono compreſe ancora tutte e ſingole Perſone, alle quali venivano accordati dal Chirografo di Aleſſandro VIII. ſegnato li 29. Novembre 1690. a cui in queſta parte eſpreſſamente deroghiamo. Non intendiamo però, che in queſta ordinazione ſiano compreſi quegli emolumenti, che ſotto anche un tal titolo ſono ſoliti a pagarſi a coloro, che godono qualche Vacabile o altro Ufficio acquiſtato titulo oneroſo collo sborſo effettivo di danaro, alli quali vogliamo, che ſi paghino, come prima facevaſi; e per giuſte particolari ragioni, che muovono l'animo noſtro, eccettuamo ancora da queſta generale ordinazione la partita di ſcudi 563. ſolita diſtribuirſi a Monſignor Sagriſta, Cantori, ed altri della noſtra Cappella Pontificia.

IX. E ſiccome avanti le tre proſſime paſſate Sedi Vacanti, atteſoche ceſſavano e l'Ufficio di Elemoſiniere, e quell'Elemoſine, che da lui diſtribuivanſi in tempo di Sede piena, pareva molto conveniente l'aſſegnamento, che davaſi a ciaſcheduno de i Caporioni per diſtribuirlo in tante porzioni di ſcudi cinque l'una a povere Famiglie ne' loro Rioni, e l'altro ad ogni Conſervatore per lo ſteſſo effetto, conforme ſi è anche praticato nelle dette ultime tre Sedi Vacanti; Così avendo Noi colla noſtra Conſtituzione ſtabilmente provisto al maggiore ſollievo dell'indigenza de' Poveri col far continuare la carica di Elemoſiniere, per le mani del quale debbano diſtribuirſi l'elemoſine in tutta la ſteſſa conſiderabile quantità, che ſogliono ſomminiſtrarſi vivente il Pontefice, ed a cui potranno ricorrere le povere Famiglie per quelle particolari contingenze ancora, per le quali da principio fu introdotta la ſuddetta diſtribuzione, che doveva farſi da i Conſervatori e Caporioni, proibiamo, che in avvenire ſi diano a i ſuddetti Conſervatori e Caporioni i mentovati denari.

X. Avendo oltre queſto fatta ſeria rifleſſione a quanto diſtribuivaſi nel più volte mentovato tempo della Sede Vacante al Senatore, Conſervatori, Priori de' Caporioni, ed altri Ufficiali del Popolo Romano, ogni dieci giorni anticipatamente a titolo di paga, il che importava ciaſcheduna volta ſcudi 1055. ed avendo dall'un canto maturamente conſiderati i motivi, per tali quali erano queſte paghe aſſegnate, e che ſono preſentemente in gran parte ceſſate; nè volendo dall'altro intieramente levare loro queſto emolumento, anche in riguardo di qualche maggiore fatica ed attenzione, che devono in detto tempo uſare, ordiniamo, che in avvenire le ſuddette paghe ſi riducano e riformino per la metà; Eccettuando però i tredici Caporioni, a i quali in vece delli venticinque ſcudi, che a ciaſcheduno di loro ſi davano ogni dieci giorni, vogliamo, che ſi paghino ſcudi diecisette: ed il Comandante delle Ripe, e lo Scrittore del Popolo Romano, alli quali e per la maggiore

ſpeſa

ſpeſa in tal tempo, e per la natura de' loro Ufficj, ordiniamo, che ſi coutinui il ſolito aſſegnamento: Siccome parimente ſi dovrà continuare al Conſervatore, che aſſiſte alla Ruota in riguardo del maggiore diſpendio ed incommodo, ehe ſoffre nella permanente dimora a Sau Pietro per tutto il tempo del Conclave; dovendo però cominciare queſto aſſegnamento maggiore degli altri dal giorno ſolameute, che principiarà la ſuddetta aſſiſtenza.

XI. Riſpetto poſcia alla Soldateſca del Popolo Romano, ehe in tal tempo ſoleva arrollarſi in numero di 300. perſone, compreſi gli Ufficiali ſubalterni, ordiniamo, che la medeſima in avvenire ſia compoſta del Colonello, Alfiere, due Sergenti, nove Caporali, due Tamburini, un Foricre, nn Cancelliere, e ſoli ducento ſedici Soldati effettivi; eſpreſſamente proibendo l' abuſo introdotto delle Piazze morte, e l'altro graviſſimo tal volta ſucceduto, che le perſone arrollate non godano della intiera paga, potendo naſcere da ciò moltiſſimi diſſordini in pregiudizio ed inquietitudine delle povere Famiglie ed Artiſti; E ſpecialmente incarichiamo il Commiſſario dell Armi, Collaterale, ed altri, che aſſiſtono al pagamento delle medeſime Soldateſche, d'invigilare, acciocche non ſuccedano in avvenire queſti inconvenienti; ed il ſuddetto Commiſſario dell'Armi dovrà ſubito fare arreſtare quei Soldati, che compariſſero in vece delle Piazze morte, e molto più quelli, che veniſſero ſcoperti di ſervire con qualche condizione di rilaſciare ad altri o tutto o parte dello ſtipendio, che loro ſi paga; Ed in oltre dovrà dar parte a i Reverendiſſimi Capi d' Ordini di ogoi particolarità, e complici della ſcoperta contravenzione, acciocche da i medeſimi vengano ordinati i più ſeveri proporzionati caſtighi contro coloro, che avranno delinquito. E volendo eſtinguere ogni veſtigio e nome di Piazze morte, ordiniamo, che a quelli Ufficiali, a i quali erano legittimamente aſſegnate, ſi dia a propurzioue qualche compenſo in danaro, purchè tra tutti non ecceda l'equivalente della paga di nove Soldati.

XII. Eſſendo in oltre ceſſati quei motivi, per li quali anticamente pareva neceſſario in tempo di Sede Vacante di eleggere diverſi Ufficiali, principalmente per le cuſtodie delle Porte, ed altri luoghi di Roma, e ſue vicinanze, in maniera tale, ehe preſentemente nel ſuddetto tempo o le Perſone elette in verun eonto eſſercitano i ſuppoſti Ufficj, o parte degli aſſegnamenti deſtinati a queſto titolo ſi impiegano ad altri effetti; Quindi è, ehe eſtinguiamo, ſupprimiamo, ed aboliamo, e vogliamo, che ſi abbiano per eſtinti, ſoppreſſi, ed aboliti tutti quegli Ufficj ed Ufficiali del Popolo Romano, che altre volte ſi eleggevano dal Cardinal Camerlengo pro tempore in tempo di Sede Vacante; nè vogliamo, che ſi paghi più coſa alcuna a chiunque ſi ſia nè dalla Camera Apoſtolica, nè dalla Camera Capitolina a titolo di panni, danari, o altri aſſegnamenti, ehe diſtribuivanſi a conto de i ſuddetti Ufficj, eecettuando uuicamente da queſta generale Ordinazione gli aſſegnamenti di quei tali, che godono qualche Vacabile, o altro Ufficio acquiſtato titulo oneroſo collo sborſo effettivo di danaro, e quegli delli Conclaviſti de' Reverendiſſimi Cardinali, che di fatto entreranno in Conclave: Volendo però, che negli Ordini de i pagamenti riſpetto a i primi ſi eſprima, che ſi dà tal ſomma in vece di quel tanto, che diſtribuivaſi loro a titolo degli ufficj, come ſopra ſoppreſſi: e riſpetto a i ſecondi, che vengono loro ſomminiſtrati per la ſpeſa delle Zimarre, che ſogliono portare in Conclave.

XIII. A fine poſcia di prevenire le iſtanze degli ſteſſi Conclaviſti per qualche altro ajuto in congiuntura di dovere colla mutazione della Stagione rinovare le ſuddette Zimarre, eſpreſſamente ordioiamo, che tali iſtanze non ſi ammettano in veruna maniera dal Sagro Collegio, chè nel primo giorno di Novembre, o nel primo di Luglio, e doppo chè ſiano paſſati due meſi almeno di Conclave; ſperando però nella Divina aſſiſtenza, e nella pietà de i Reverendiſſimi Cardinali, che impediranno i graviſſimi pregiudizj della Chieſa colla pronta Elezione di un nuovo Pontefice. Venendo poi il tempo ed il caſo di ammettere la mentovata iſtanza, ſaranno ſomminiſtrati ſcudi 30. per ogni Cella di Cardinale, che ſi trovarà in Conclave.

XIV. Di più vogliamo ed ordiniamo, che doppo terminata la Sede Vacante, e ſeguita l'Elezione del Pontefice, ſi debbauo onninamente con tutta la maggiore eſattezza rivedere i Conti al Commiſſario, Proveditore del Conclave, ed a tutti gli altri Miniſtri, ehe ſi ſaranno ingeriti, ed averanno avuta parte nelle ſpeſe concernenti il medeſimo, riconoſcendoſi le robbe comprate, la loro qualità, e prezzi, affinche la noſtra Camera non venga defraudata; e di queſta reviſione ne faccia ſuſſeguentemente la relazione al Pontefice eletto, ſecondo viene preſcritto in detta noſtra Bolla.

XV. Ed affinche ſia inviolabilmente oſſervato tutto ciò, che viene da Noi diſpoſto nel preſente Chirografo, ſiccome nella noſtra Coſtituzione è ſtato da Noi preſcritto, così preſentemente ripetiamo e vogliamo, che chiunque contro l'eſpreſſo tenore del medeſimo ordinarà, o darà eſecuzione a qualche pagamento da farſi dalla Camera Apoſtolica, dalla Capitolina, o dal Palazzo Apoſtolico, a titolo di quanto è ſtato da Noi di ſopra proibito, eſtinto, abolito, e ſoppreſſo, ſia tenuto del proprio a riſarcire i danni inferiti con tali indebiti pagamenti.

XVI. Vogliamo ed ordiniamo in oltre, che ſuccedendo in Conclave la morte di qualche Cardinale, li Conclaviſti del medeſimo ſi debbano ſubito fare uſcire a tenore delle Coſtituzioni de' noſtri Predeceſſori; e non poſſano eſſer pigliati al ſervizio da verun' altro Cardinale nel medeſimo Conclave.

XVII. Perchè alcune variazioni e dichiarazioni, da Noi ſtabilite ed ingionte in detta noſtra precedente Coſtituzione, richieggono, che ſi proveda a quello, che dovrà farſi nel tempo de i Novendiali, vogliamo perciò, ed ordi-

Digitized by Google

ordiniamo, che il ſolito Foglio, il quale s'imprime per regola alle Congregazioni de i Reverendiſſimi Cardinali, contenga quanto ſiegue, cioè:

Che nella prima Congregazione generale, la quale ſi aduna nella Camera de' Paramenti, ſi leggano dal Segretario del Sagro Collegio le Coſtituzioni de' Sommi Pontefici Gregorio X. che incomincia: *Ubi periculum* al *§. Cæterum*, di Giulio II. *de Simoniaca Electione*, di Pio IV. Gregorio XV. *de Electione*, e di Urbano VIII. confermatoria del Rito dell' Elezione ſtabilito dal detto Gregorio, aggiungendovi ancora la detta noſtra Coſtituzione, le quali tutte vengano nell'iſteſſo tempo giurate dalli Reverendiſſimi Cardinali.

Che ſi franga l' Anello Piſcatorio; Che li Preſidenti del Piombo conſegnino l'impreſſorio del Piombo delle Bolle, che parimente verrà infranto; Che il Datario o ſotto-Datario conſegni la Caſſa delle Suppliche, ed il Segretario de' Brevi, o il ſuo Soſtituto, quella de' Brevi; Che ſi proceda poi alla conferma, ovvero elezione del Governatore di Roma, e ſi deputino due Perſone erudite, l'una per fare l'Orazione in lode del defonto Pontefice, e l'altra ſopra l'elezione del nuovo; Che ſi deputino parimente alcuni Cardinali, i quali ſopraintendano alla ſtruttura del Conclave; il che terminato, ſi accompagni poi il Cadavere del morto Papa alla Baſilica Vaticana.

Che nella ſeconda Congregazione, da tenerſi nella Sagreſtia di San Pietro, ſi debbano a tenore di detta noſtra Bolla, alla quale intieramente ci riferiamo, confermare con un ſolo giro di Buſſola tutti gli Ufficiali di Roma, e dello Stato Eccleſiaſtico; Che vengano ammeſſi li Conſervatori di Roma; E che li Cardinali deputati riferiſcano la ſituazione da loro ſtabilita per la ſtruttura del Conclave.

Che nella terza Congregazione venga eletto con voti ſegreti il Confeſſore, e doppo l'occaſo del Sole ſi dia ſepoltura al Cadavere del morto Pontefice, ſtandovi preſenti li Cardinali dal medeſimo creati.

Che nella quarta Congregazione ſi eleggano due Medici, ed il Chirurgo.

Che nella quinta Congregazione ſi eleggano parimente lo Speziale, e due Barbieri con due Coadiutori.

Che nella ſeſta Congregazione dall'ultimo Cardinale Diacono vengano eſtratte le Celle; e che li Maeſtri di Cerimonie non partecipanti eſibiſcano i loro Brevi facoltativi di entrare in Conclave, purchè fra tutti non eccedano il numero di ſei, a tenore di quanto in detta noſtra Bolla è ſtato preſcritto.

Che nella ſettima Congregazione ſi propongano le iſtanze per avere il terzo Conclaviſta da i Cardinali preſenti in Roma, riſervando quella de i Cardinali aſſenti al tempo del loro arrivo; e che ſi eleggano gli Scopatori per ſervizio e mondezza del Conclave, a tenore di detta noſtra Coſtituzione.

Che nell'ottava Congregazione ſi eleggano due Cardinali, da' quali debbano approvarſi li Conclaviſti; e che a i medeſimi nello ſteſſo giorno debbano tanto li Cardinali, quanto ogni altro, che avrà l'ingreſſo in Conclave, traſmettere in un foglio da loro ſottoſcritto, li nomi e cognomi, grado, e patria di quelli, che intendono di ſeco condurre in Conclave: Avvertendo, che riſpetto a i Cardinali eſattamente ſi oſſervino le Bolle Apoſtoliche, le quali trà le altre coſe diſpongono, che i Conclaviſti debbano eſſer perſone, che ſiano ſtate almeno un' anno al loro ſervizio.

Che nella nona Congregazione ſi deputino per ſuffragj ſegreti tre Cardinali, i quali debbano per tutto il tempo della Sede Vacante ſopraintendere ed invigilare alla clauſura, e cura del Conclave, ed altresì alla mondezza del medeſimo, il tutto a tenore di detta noſtra Coſtituzione; Portaranno per tanto ſeco i Cardinali una Schedola, nella quale ſiano ſcritti li Nomi di quei Cardinali, che ſtimaranno più opportuni per una tale incombenza, le quali Schedole verranno aperte in publico, e rimarranno eletti quei Cardinali, che avranno maggior numero di Voti, quantunque non eccedano la metà.

Che nella decima Congregazione li Cardinali non coſtituiti in Ordine Sagro, ſiano tenuti di eſibire i loro Brevi per aver la voce nella Elezione; E che vengano deputati il Muratore, ed il Falegname per ſervizio del Conclave, i quali dovranno avere li requiſiti eſpreſſi in detta noſtra Bolla, avendo riguardo di preferire ſecondo il ſolito quei ſoggetti, che dal Cardinal Camerlengo ſaranno ſtati deputati per la ſtruttura del Conclave.

Che poi nel giorno ſeguente, cantata la Meſſa dello Spirito Santo, e recitata l' Orazione *de Eligendo*, li Cardinali entrino proceſſionalmente nel Conclave, e vengano loro lette le antiche Coſtituzioni unitamente con l' altra, da Noi come ſopra promulgata, le quali dovranno da eſſi ſecondo il ſolito giurarſi; Doppo di che, il Cardinal Decano farà loro una Eſortazione per la ſollecita Elezione di un buon Paſtore alla Chieſa Univerſale.

Quali proviſioni e dichiarazioni, da Noi, come ſopra, ſtabilite, e ciaſcuna di eſſe ſingolarmente, vogliamo, che ſi debbano ſempre ed in perpetuo onninamente, pienamente, ed eſattamente oſſervare, adempire, ed eſeguire; che non ſi poſſano mai in alcun futuro tempo, ſotto qualunque preteſto e cauſa, benche incognita ed inopinata, da veruna Perſona impugnare, da quelle in tutto o in parte reclamare, o in qualſiſia modo controvertere o ritardare la di loro inviolabile eſſecuzione; e per tal' effetto ordiniamo a voi Reverendiſſimi Cardinali Capi di Ordini, e Camerlengo pro tempore, che dobbiate a ſuo tempo invigilare per il loro totale adempimento, con darne gli ordini opportuni, ed in caſo di biſogno, publicarne qualunque Editto, delegandovene Noi ſopra ciò tutte le opportune facoltà; e farete tutt' altro, che per l'eſecuzione di tutte le coſe premeſſe ſtimarete in qualunque modo eſſere neceſſario, per eſſer così mente e volontà noſtra preciſa ed eſpreſſa. Volendo e decretando, che al preſente noſtro Chirografo, il quale ordiniamo, che imme-

immediatamente venga regiſtrato in Camera, e ne' ſuoi Libri, a tenore della Bolla di Pio IV. *de Regiſtrandis*, non ſi poſſa mai opporre di ſurrezione, orrezione, oè di alcuno altro vizio o difetto della noſtra volonta ed intenzione; ne che mai ſotto tali o altri qualunque preteſti quantunque validi, validiſſimi, legitimi, e ſoſtanziali, benche chiuſi nel corpo della Legge, anche di jus queſito, e pregiudizio del Terzo, poſſa eſſere impugnato, moderato, o rivocato, ridotto ad viam juris, o concederſi verſo di eſſo l' aperizione Oris, o altro qualunque rimedio di ragione o di fatto, di Grazia o di Giuſtizia, o conceſſo per Moto proprio, e con pienezza di Podeſtà, giovare ad alcuna Perſona, o in qualunque modo impedire la perpetua ed inviolabile eſſecuzione di quanto e ſtato da Nui, come ſopra, ordinato e ſtabilito; e che così, e non altrimente, debba ſempre giudicarſi, defiuirſi, ed interpretarſi sì da Voi, che da qualunque Giudice e Tribunale, benche Collegiale, Commiſſario e Delegato, Congregazioni anche di Reverendiſſimi Cardioali, Legati à Latere, Camerlengo di S. Chieſa, Teſuriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, toglendo loru ogni facoltà e giuriſdizione di definire ed interpretare diverſamente; dichiarando Noi ſin d' adeſſo preventivamente nullo, Irrito, ed invalido tuttociò, che da ciaſcuno di eſſi con qualſivoglia autorità ſcientemente o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato, o ſi tentaſſe di giudicare contro la forma e diſpoſizione del preſente noſtro Chirografo; quale vogliamo, che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effettu, eſecuziune, e vigore colla ſemplice noſtra ſottoſcriziune, benche non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati quei, che in qualunque modo vi aveſſero o pretendeſſero avervi qualunque intereſſe, non oſtanti la Regola della noſtra Cancellaria *de Jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni ed Ordinazioni Apoſtoliche, Brevi, Chirografi, anche per nuove permiſſioni e conceſſioni, ed altri qualunque indulti noſtri, e de' noſtri Predeceſſori, concernenti ſpecialmente il Conclave, e Sede Vacante, nelle parti però repugnanti a queſte noſtre proviſiuni e dichiarazioni, le facoltà e privilegj in eſſi conceſſi, anche a i Cardinali, e Sagro Collegio, ed a qualunque altra Perſona quantoſivoglia privilegiata, e privilegiatiſſima, che per comprenderla vi ſi ricercaſſe di farne una eſpreſſa ed individua menzione, benche muniti di Decreti irritanti, ed altre forme, e clauſole, anche derogatorie delle derogatorie piu effrenate, inſolite, ed inuſitate, che aveſſero biſogno di eſpreſſa ſpecificazione, e che ſi doveſſero regiſtrare di parola in parola, Deceti Conciſtoriali e Camerali, Leggi Civili e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Uſi, conſuetudini anche immemorabili, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario; alle quali tutte e ſingole, avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto e regiſtrato, e ſupplendo Noi con la pienezza della noſtra Podeſtà Pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque ſoſtanziale e formale, che vi poteſſe intervenire, per queſta volta ſola, e per la piena e total' eſſecuzione ad effetto di quanto ſi eſprime nel preſente noſtro Chirografo, ampiamente ed eſpreſſamente deroghiamo, anche con pienezza di derogatoria delle derogatorie.

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico di Monte Cavallo queſto dì 24. Decembre 1732.

CLEMENS PP. XII.

LXXVII.

Erectio ac Dotatio Collegii Ritus Græci in Oppido Ullani Biſignaæn. Diœceſis pro Pueris & Adoleſcentibus dicti Ritus ex Epiro deſcendentibus. Dat. die 21: Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

INter multiplices oneroſi Nobis ex alto commiſſi Paſturalis officii ſolicitudines Exordium: illa potiſſimum mentem animumque excitat noſtrum, per quam Eccleſiaſtica Italo-Albanorum Juventus, quæ procul a Turcarum tyrannide ad maternum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſe contulit ſinum, & in ejuſdem fidelis adoleſcit amplexu, per rectos ſacræ diſciplinæ tramites dirigatur, ut ſic directa pretioſos abſconditoſque in agro Dominico bonorum morum ſacrarum Literarum, & divinarum rerum inveniat Theſauros illos, qui eam, alioſque per eam æterna beatitudine locupletent, eiſque ſic locupletatis provide Sacrorum Conciliorum id enixe exoptantium decreta debitum ſortiantur implementum.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, in Terris Regni Siciliæ citra Pharum, & præſertim Calabriæ, quamplura Ritus Græci loca reperiantur, quorum Juventus, etſi probis moribus, ſacriſque literis addiſcendis ad latinorum Seminaria Puerorum eccleſiaſticorum inibi exiſtentia admittantur, nihilominus ob Ritus & Idiomatis diverſitatem ab hujuſmo- Cauſa hujuſce erectionis. di admiſſione eidem Juventuti ea non proveniat utilitas, quæ ejuſdem Ritus cultui opportuna eſſe dignoſcitur; unde quamplures errores abuſuſque, ac multa eidem Ritui in ſpiritualibus diſſona oriuntur; Nos bonæ, exactæque, ac a nonnullis Romanis Pontificibus, & præſertim a fe. re. Clemente Papa XI. Prædeceſſuribus Noſtris, optatæ Juventutis prædictæ educationi, reique ſpiritualis debito cultui conſulere volentes, atque attendentes nullum aptius remedium a Nobis adhiberi poſſe, quam ſi, prout Collegiorum Nationalium alibi erectorum experientia docet, in oppido Ullani Biſignanen. Diœceſ., quæ fere tota a familiis dicti Ritus colitur, unum Collegium hujuſce Ritus erigatur, in quo Pueri & Adoleſcentes ex Epiro, in qua Regui prædi-

cti

cti Terris citra Pharum ex honeſtis parentibus, legitimoque matrimonio orti alantur, & Græcis literis, liberalibus diſciplinis, ac ſcientiis, ſacra præſertim Theologia, eccleſiaſticis præterea Ritibus, a Viris probatæ fidei & doctrinæ, Rituſque memorati peritis ſedulo inſtituantur, ut poſtquam in hujuſmodi ſtudiis profecerint, non ſolum ſpiritualibus ſuæ Nationis neceſſitatibus, verum etiam Miſſionibus Orientalibus operam ſuam locare valeant, & ſic divina favente gratia recta Sacramentorum, necnon divinorum Officiorum adminiſtratio ſperari poſſit ſic, ut ſana & integra fidei prædicatio & doctrina in Orientis partibus aliquando reſtituatur. Hinc Nos ut tam pium ac neceſſarium opus ad omnipotentis Dei gloriam, & Sanctæ Fidei Catholicæ exaltationem, & Juventutis bonam exactamque educationem debite perficiamus, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, meraque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine a Monaſterio Abbatia nuncupato Sancti Benedicti de Ullano, ejuſdem Sancti Benedicti, ſeu alterius Ordinis, dicti Oppidi ejuſdemque Diœceſis, quod dilectus filius noſter Petrus Aloyſius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Presbyter Cardinalis Caraffa nuncupatus, in Commendam ad ſui vitam ex conceſſione & diſpenſatione Apoſtolicis ad præſens obtinet: Palatium Abbatiale dicti Monaſterii cum omnibus & ſingulis ejus manſionibus, ædibus, ædificiis, officinis, aliiſque membris, unà cum omnibus & ſingulis Domunculis, eidem Palatio annexis: necnon Eccleſiam ejuſdem Sancti Benedicti eidem Palatio propinquam, & in qua animarum cura Parochianorum dicti Monaſterii, quæ illius Abbati perpetuo Commendatario pro tempore exiſtenti ſubeſt, & per unum Presbyterum idoneum ab eodem Abbate perpetuo Commendatario nominandum, & ab Ordinario loci approbandum, exercetur; ac perpetuam ſine Cura Cappellaniam in dicta Eccleſia, cui per alterum Presbyterum ejuſdem Ritus ab eodem Abbate perpetuo Commendatario deputato deſervitur, quique Miſſam ſingulis Feſtis diebus inibi celebrare tenetur, eique ab eodem Abbate eleemoſyna pro celebratione cujuslibet Miſſæ hujuſmodi duo Caroleni monetæ dicti Regni perſolvuntur, Apoſtolica auctoritate, de conſenſu præfati Petri Aloyſii Cardinalis, diſmembramus, ſeparamus, & ſegregamus; itaut nullum jus alicui impoſterum in Palatio & Eccleſia præfatis competat, aut competere quomodolibet poſſit & valeat; eiſque ſic diſmembratis, ſeparatis, ac ſegregatis Palatium jamdictum in Collegium Puerorum & Adoleſcentium Ritus Græci ex Epiro provenientium, & in dicto Regno, quod Neapolitanum appellatur, ex veris catholicis parentibus ortorum, in oppido Ullani Apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus & inſtituimus; eoque ſic erecto & inſtituto Eccleſiam memoratam, & Domunculas prævia Curæ Animarum Parochianorum a Monaſterio, necnon juris nominandi unum pro exercitio Curæ Animarum Parochianorum hujuſmodi, ac deputandi alterum Presbyteros pro

Palatium Abbatiale S. Benedicti de Ullano,

Eccleſia Parochialis,

Ac una Cappellania ab eadem Abbatia diſmembratur,

Novoque Collegio applicatur.

Eccleſia a Nobis, ſicut præfertur, diſmembrata ſervitio, ac Miſſæ celebrationi, ab Abbate perpetuò Commendatario abdicatione, eadem Apoſtolica auctoritate de dicto conſenſu ſimiliter perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus; dictamque curam per dicti Collegii Rectorem, cui Collegium congruam ſubſtentationem aſſignare debeat & teneatur, exercendam: necnon jus nominandi & deputandi hujuſmodi ad dictum Collegium a Nobis, ut præfertur, per præſentes erectum & inſtitutum, ad quod, & pro eo ad illius Rectorem jus deputandi Presbyterum, qui unus ex ejuſdem Collegij Miniſter, non tamen illius Rector, exiſtat pro dictæ Miſſæ celebratione deputare ſpectet & pertineat; cum hoc tamen, quod nunc & pro tempore exiſtens dicti Monaſterii Abbas & perpetuus Commendatarius eidem Collegio pro celebratione Miſſæ conſuetam duorum carolenorum prædictorum pro qualibet Miſſæ celebratione eleemoſynam perſolvere debeat & teneatur, eadem Apoſtolica auctoritate de pari dicti Petri Aloyſii Cardinalis conſenſu transferimus, ac eidem Collegio pro illius dote, illiuſque Alumnorum, Magiſtrorum, Præfectorum, aliorumque ei inſervientium ſubſtentatione, omnes & ſingulos fructus, jura, obventiones, & emolumenta univerſa quæcumque, tam certa quam incerta, & ex cura animarum Parochianorum, ac aliàs quomodocumque & undecumque ex Domunculis provenientia, & in quacumque re conſiſtentia; necnon omnes & ſingulas taxas, quæ Seminariis Puerorum Eccleſiaſticorum Ritus latini in dicto Regno exiſtentibus a prædicto aliiſque Monaſteriis, in quibus Itali Albani Ritus Græci degunt & exiſtunt, commendari ſolitis, ad præſcriptum Concilii Tridentini annuatim perſolvuntur, prævia taxarum hujuſmodi a Seminariis Ritus latini hujuſmodi, quæ ulterius Pueros Italos Albanos Ritus Græci admittere non teneantur, ſeparatione, Collegio a Nobis per præſentes, ut præfertur, erecto; itaut prædictum aliaque Monaſteria & Beneficia, exiſtentia in dictis locis & terris, Italo-Albanorum prædicti Ritus Græci pro tempore obtinentes, taxas ab eis, ut præfertur, perſolvi ſolitas impoſterum Collegio a Nobis per præſentes erecto hujuſmodi perſolvere debeant & teneantur, eadem Apoſtolica auctoritate pariter perpetuò applicamus & appropriamus;

Dotis pars.

§. 2. Et Nos ſummam ſex millium ſcutorum monetæ Romanæ ad effectum illa inveſtiendi in tot bona ſtabilia in utilitatem & manutentionem dicti Collegii & Alumnorum ex Apoſtolica noſtra benignitate in ejuſdem Collegii a Nobis per præſentes, ut præfertur, erecti ſubſidium aſſignamus, elargimur, & donamus;

Alia ſex millia ſcut. eidem aſſignantur.

§. 3. Curam verò, regimen, & adminiſtrationem Collegii a Nobis erecti Ven. Fratri Noſtro moderno & pro tempore exiſtenti Epiſcopo Biſignanen. ac per eum ſub legibus præſcribendis, ſervataque forma Concilii, regendi, gubernandi, & adminiſtrandi committimus & mandamus, illudque ejus Ordinariæ Juriſdictioni ſubjicimus, & ſubjectum eſſe volumus; eique, donec in dictum Collegium illius Alumni admittantur, liceat omnium & ſin-

Cura ejuſdem Biſignanen. Epiſc. committitur.

gulorum a Nobis unitorum, annexorum, & incorporatorum per ſe, vel alium ab ipſo Epiſcopo deputandum, ſeu alios, dicti Collegii nomine realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem propria auctoritate libere apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere; illorumque fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, necnon ſex millia ſcuta prædicta percipere, exigere, levare: ac in ejuſdem Collegii a Nobis per præſentes erecti utilitatem inveſtire in bonis ſtabilibus, ut præfertur.

§. 4. Verum quia frumenta aliæque fruges, quæ ex annuis reditibus primo dicti Monaſterii colliguntur, in duobus dicti Palatii, a Nobis in Collegium per præſentes erecti hujuſmodi, horreis reponi ac conſervari conſueverunt, volumus, ut dicto Petro Aloyſio Cardinali, donec ipſe vixerit, & Monaſterium, ſicut præfertur, obtinuerit, liber decernatur ingreſſus ad borrea donec alter ſibi ad repoſitionis & aſſervationis hujuſmodi effectum, Collegii a nobis erecti ſumptibus, ſibi exhibeatur locus; prædicti verò Petri Aloyſii Cardinalis in Monaſterio ſucceſſores aliunde, & in loco, a Collegio, a Nobis per præſentes erecto, omnino ſeparato ſibi quærere debeant & teneantur. Ac demum, ut Collegium a Nobis per præſentes erectum aliquod perenne grati animi obſequium erga Monaſterii Abbates perpetuos Commendatarios exhibere valeat, unam libram Ceræ albæ in die Feſto Sancti Benedicti dare debeat & teneatur.

Cenſus annuus Abbati Commendat. ſolvendus.

§. 5. Decernentes, præmiſſa omnia & ſingula, ac eaſdem præſentes nullo unquam tempore ex quibuſcumque cauſis de ſubreptionis aut obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverſiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adverſus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu proprio, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine concedi, nec ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus per quoſcumque Romanos Pontifices ſucceſſores Noſtros, ac etiam per Nos & Sedem Apoſtolicam præfatam pro tempore faciendis & concedendis, comprehendi poſſe vel deberes ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum, & eum, in quo ante præmiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per dictum modernum, & pro tempore exiſtentem Epiſcopum Biſignanen. quandocumque eligonda conceſſas, validaſque & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; illiſque ac Collegio ſeu Seminario a Nobis per præſentes, ut præfertur, erecto hujuſmodi, illiuſque Pueris, Magiſtris, Officialibus, aliiſque Miniſtris, in eo pro tempore exiſtentibus præfatis, perpetuo ſuffragari; ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & diffiniri debere, irritumque & inane decernimus, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon primodicti Monaſterii & Ordinis, cujus illud exiſtit, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quibuſvis Superioribus & Perſonis, ac quibuſvis Collegiis ſeu Seminariis, illorumque Rectoribus, aliiſque perſonis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, ac etiam irritantibus, & aliis Decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu ſimili, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, expreſſa & individua; ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, latiſſime & pleniſſime & expreſſe hac vice dumtaxat derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ diſmembrationis, ſeparationis, ſegregationis, erectionis, inſtitutionis, unionis, annexionis, & incorporationis, translationis, applicationis, & donationis, commiſſionis, mandati, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo ſecundo, quinto idus Octobris Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Viſa de Curia.

L. Archiep. Ancyranus,

A. Cardinalis Pro-Datarius.

LXXVIII. Mo-

LXXVIII.

Dat. die 17. Nov. 1732. Pont. An.III.

Moderantur quædam Decreta pro Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum Regni Portugalliæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Hæc Provincia in duo Territoria alias diviſa;

Decreta, de quibus in Rubrica.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Jeſu Maria Miniſter Provincialis Provinciæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum Regni Portugalliæ, quod aliàs pro conſervatione pacis, juſtitiæque diſtributivæ, & ad arcendum ambitum eadem Provincia diviſa eſt in duo Territoria, alterum *Beira*, & alterum *Miniam* reſpective nuncupata, e quibus par numerus Definitorum, Guardianorum, aliorumque Officialium in Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ conſtitueretur; Miniſter vero Provincialis, & Cuſtos alternatim eligerentur: & inter alia decretum, ſtabilitumque fuit, quod ſi munus pro tempore exiſtentis Miniſtri Provincialis Provinciæ præfatæ intra trienoium, quo illud durare conſuevit, per deceſſum ſeu aliter vacare contingeret, dignior Pater totius Provinciæ illius ſigillum aſſumeret, & Capitulum pro Electione Vicarii Provincialis convocaret: Item, quod ſi in uno ex dictis duobus Territoriis aliqui de novo erigerentur Conventus ſeu Hoſpitia, eorum Superiores in Capitulo ejuſdem Provinciæ ſuffragari nequirent, donec in altero Territorio totidem Conventus ſeu Hoſpitia pariter erigerentur; idque ad ſervandam æqualitatem votorum ſive ſuffragiorum in utroque Territorio, quæ omnia ſubinde per quaſdam fel. rec. Clementis PP. XI. Prædeceſſoris Noſtri deſuper io ſimili forma Brevis die 25. Februarii 1719. expeditas literas, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi volumus, approbata & confirmata fuerunt.

§. 1. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, experientia poſtmodum edocuerit, bono regimini & tranquillitati ipſius Provinciæ expedire, ut enarrata duo decreta reformarentur ac immutarentur, atque in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ anno 1726. celebrato unanimis prodierit reſolutio, quatenus Miniſter Provincialis apud hanc Sanctam Sedem pro congrua eorum moderatione obtinenda inſtaret; Quare prædictus Michael Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Michaelem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negociis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui rem mature diſcuſſerunt, conſilio, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus, ut deinceps occurrente officii Miniſtri Provincialis ſupradictæ Provinciæ infra tempus, quo durare ſolet, per deceſſum ſeu aliàs vacatione, ſigillum ejuſdem Provinciæ aſſumat, Capitulumque pro Electione Vicarii Provincialis convocet dignior Pater Provinciæ ejus Territorii, cujus erat Miniſter Provincialis; deficiente vero Patre Provinciæ hujuſmodi, Definitor ſeu Cuſtos antiquior in electione; biſque pariter deficientibus in dicto Territorio, illius Guardianus habitu antiquior, quo ſemper idem ſuffragiorum ſive votorum numerus ex utroque Territorio habeatur in quacumque electione: utque erecto uno Conventu aut Hoſpitio in aliquo ex Territoriis præfatis, ejus Superior ſtatim ſuffragari poſſit in Capitulo prædicto, dictuſque Superior ſit per unum triennium ex uno, & per aliud triennium ex altero Territoriis: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Moderantur.

§. 2. Decernentes, ipſas præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Horum Litterarum firmitas.

§. 3. Non obſtantibus, quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, ſupradictis Clementis prædeceſſoris literis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis & Provinciæ hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 17. Novembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

LXXIX. Con-

LXXIX.

Dat. die 26. Nov. 1718. Pont. An.III.

Confirmatis Literis Sa. me. Clementis PP. XI. Presbyteris Congregationis Piorum Operariorum poſt decennalem in eadem moram, ac Ordinarii loci approbationem ad Sacramentales Confeſſiones audiendas votum in Capitulis Generalibus conceditur.

Clementis XI. Literas legere eſt Tom. XI. P. II. pag. 111.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs S. Sedi ſupplicatum, ut Capitulum Gen. quolibet triennio celebraretur; ſingula officia forent triennalia;

§.1. Dudum pro parte tunc exiſtentis Præpoſiti, & Capituli Generalis Congregationis Presbyterorum Piorum Operariorum nuncupatorum, rec. mem. Clementi PP. XI. Prædeceſſori Noſtro expoſito, quod ex eorum Conſtitutionibus potiſſimum Cap. 2. eruebatur, Capitulum dictæ Congregationis ſingulis annis officia annalia ſeu ad annum eſſe debere: itidem in Cap. 3. ipſarum Conſtitutionum habebatur, quod in receptione Vocalium omnes, qui decennale tyrocinium in dicta Congregatione laudabiliter explevisſent, admitterentur, & aliàs, prout in præfatis Conſtitutionibus, quæ a fel. rec. Gregorio XV. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus pariter noſtris Apoſtolico munimine in forma ſpecifica roboratæ, atque ab initio ejuſdem Congregationis eo uſque ſervatæ fuerant, uberius aſſerebant contineri. Quoniam vero jam pridem compertum erat, dictas Conſtitutiones Congregationis hujuſmodi, quæ primum in Civitate Neapolitan. ortum habuerat, & ſubinde quoque extra illud Regnum adoleverat, in ejus exordio optime accomodatas, tunc aliquo modo progreſſum, & bonum ipſius regimen impedire, ideo anno præcedenti in Capitulo Generali ſtatutum fuerat, ut idem Capitulum futuris temporibus non niſi triennio expleto celebraretur, dictaque officia deinceps triennalia forent; utque Vocales ad numerum tricenarium reducerentur, ita ut in caſu vacationis tantum alii juxta formam præſcriptam admitterentur, quemadmodum ex reſolutionibus deſuper habitis fuſius aſſerebatur etiam contineri.

Ac Vocalium numerus ad tricenarium redigeretur;

Quæ a Congregat. Epiſ. & Regul. conceſſa:

§.2. Porro cum die 24. Julii 1716. ad preces tunc quoque exiſtentis Procuratoris Generalis ipſius Congregationis, dictæ duæ reſolutiones in Congregatione tunc pariter exiſtentium S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, relatæ fuiſſent, eadem Congregatio Cardinalium die 25. Septembris anni prædicti illas confirmandas eſſe cenſuerat; ſed quia aliqui Presbyteri præfatæ Congregationis Piorum Operariorum, qui ad præſcriptum primitivæ Regulæ illi nomen dederant, deduxerant præjudicium, quod ex limitatione numeri Vocalium ſentiebant, ea huic reſolutioni adhibita erat moderatio, ut ſine illorum, qui primodictam Congregationem Piorum Operariorum ante publicationem decreti hujuſmodi ingreſſi fuerant, præjudicio procederetur; nonnulliſque ex eiſdem Presbyteris adverſus præfatas duas reſolutiones reclamantibus, negotium iterum ad ſupradictam Congregationem Cardinalium delatum fuerat; & Partibus utrimque voce & ſcriptis informantibus, dicta Congregatio Cardinalium in deciſis perſtiterat. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ipſi Exponentes binas reſolutiones hujuſmodi Apoſtolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum deſiderabant, idem Clemens Prædeceſſor ſupplicationibus, prædictorum Exponentium nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, binas reſolutiones a Capitulo Generali factas, ut præfertur, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica confirmavit, & aliàs, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die prima Aprilis 1717. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur.

Et a Clemente XI. confirmata;

In noviſſimo Capitulo decretum, ut a S. Apoſt. Vocalium major numerus deponeretur.

§.3. Cum autem, ſicut dilecti filii, modernus Præpoſitus, aliique Presbyteri Capitulares dictæ Congregationis Piorum Operariorum Nobis nuper exponi fecerunt, experientia edocuerit, enarratam limitationem numeri Vocalium ad triginta dumtaxat multis in eadem Congregatione incommodis occaſionem præbere, in noviſſimo Capitulo Generali prædictæ Congregationis die 11. Aprilis anni proxime præteriti celebrato, concordibus ſuffragiis reſolutum fuit, ut numerus præfatus ſub certis modo & forma infra dicendis augeretur, & in hac parte procuraretur derogatio memoratarum Clementis prædeceſſoris literarum. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum ipſius S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti filii Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Piorum Operariorum ſibi deſuper factam attenderunt, remque undique mature diſcuſſerunt, conſilio, reſolutionem enunciati Capituli Generalis noviſſime celebrati, per quam diſponitur, quod omnes Presbyteri ejuſdem Congregationis Piorum Operariorum, qui decennium poſt Novitiatum in Congregatione prædicta tranſegerint, atque ab Ordinario loci ad Sacramentales Fidelium Confeſſiones audiendas approbati fuerint, votum ſive ſuffragium in Capitulo Generali ipſius Congregationis habere poſſint, eadem auctoritate tenore præſentium

Votum Presbyteris a decennio in Congreg. degentibus &c. conceditur.

Digitized by Google

ſentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: ſalva tamen in reliquis præfatorum Clementis Prædeceſſoris literarum forma & diſpoſitione, necnon quoad præmiſſa auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Clauſula.

§.4. Decernentes, ipſas præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, ſupradictis Clementis Prædeceſſoris literis, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Congregationis Piorum Operariorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 26. Novembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

LXXX.

Dat. die 20. Dec. 1732. Pont. An.III.

Decretum, ut Fratres Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci ad Studia extra illam ſe conferre nequeant ſine licentia Provincialis, ejuſque Definiturii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis cum conſilio ejuſdem Definitorii &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces, earumque cauſa.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Conceptione Miniſter Provincialis Tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ Portugalliæ, quod, licèt in eadem Provincia Studia pro iis Religioſis, qui illis operam dare velint, non deficiant, plures tamen ex eis fugam arripiunt, ac in Hiſpaniis proficiſcuntur ſub prætextu ibidem incumbendi literariis exercitationibus in aliquo ex Conventibus dicti Tertii Ordinis, vel Fratrum de Obſervantia, quò dum perveniunt, ut plurimum contigit, eos majorem laborem in addiſcenda muſica, quam in literis conſequendis impendere.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Antonius Miniſter Provincialis, quo talis inordinatio cum diſciplinæ regularis detrimento impoſterum tollatur, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum deſideret; Nos ipſum Antonium Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, ut Fratres memorati Tertii Ordinis Provinciæ Portugalliæ ad ſtudia extra dictam Provinciam ſine licentia Provincialis ejuſque Definitorii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis cum conſilio ejuſdem Definitorii Provincialis, ſub pœnis fugitivorum a jure & ſtatutis Religionis ſe conferre nequeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decretum.

§.3. Decernentes pariter, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXI. Inno-

Digitized by Google

LXXXI.

Dat. die 28. Jan. 1733. Pont. An.III.

Innovatio literarum Clementis X. ſuper prohibitione ambitus: ac confirmatio quorumdam decretorum Capituli Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somaſcha pro hujuſmodi impediendo ambitu.

CLEMENS PAPA XII

Ad futuram rei memoriam.

A Generali Congreg. hujus Capitulo edita Decreta.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somaſcha nuncupatorum, quod Capitulum Generale dictæ Congregationis, menſe Majo proximo præterito Mediolani celebratum, in executionem mandatorum Congregationis Ven. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, quibus eidem Capitulo Generali injunctum fuerat, ut rationem iniret occurrendi ambitioſæ cupiditati Religioſorum ipſius Congregationis de Somaſcha, qui Vocalatus in ea pro tempore vacantes, aut gratias expectativas ad illos, a Sede Apoſtolica procurabant, re diligenter, uti par erat, diſcuſſa nonnulla edidit decreta, quæ ad compeſcendum ejuſmudi ambitum in primis expedire ſibi viſa ſunt, quæque a majori parte Vocalium ſimul congregatorum ſigillatim, & ad unum approbata fuerunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Quæ ſint hujuſmodi Decreta.

Primo: Che eletti da chi ſpetta li reviſori de' meriti, e queſti riconoſciuti da' medeſimi Deputati, debbano i nomi di coloro, che avranno i requiſiti, reſtare affiſſi per tre giorni in luogo publico ſecondo l'ordine delle Provincie, affine che ogni uno de' PP. Vocali ſegretamente poſſa informarſi delle loro qualità e merito formale, per indi, inerendo alle noſtre Coſtituzioni, proporſi li meriti all'Intero Capitolo Generale, che doverà con voti ſegreti giudicarli.

II. Che in avvenire non ſi poſſino approvare meriti di alcuno, il quale non abbia fatta Scuola per tre anni a' noſtri, o pure non ſia ſtato Maeſtro in moribus de' Novizj, o de' Chierici, o eſercitata la cura d'Anime (purche non ſia Superiore) o abbia ſervito all'Oſpitale, e per lo ſpazio de' ſuddetti tre anni, quando ad uno de' detti Miniſterj ſia ſtato deſtinato da Superiori; ma ſopra tutto, che nella approvazione de' meriti debba attenderſi più al coſtume, che a qualunque altra condizione.

III. Che oltre i ſoliti giuramenti eſpreſſi nelle noſtre Coſtituzioni, prima d'obligarſi il Novizio a i tre voti ſolenni; debba fare il giuramento di non procurare in alcun modo Breve di Vocalato.

IV. Che ſuccedendo il caſo, che Dio non voglia, che alcuno de' noſtri ricorreſſe directe vel indirecte, mediate vel immediate per conſeguire Breve di Vocalato, reſti ipſo facto decaduto da' ſuoi meriti. Chi informarà ſopra il Memoriale, ſotto pena delle privazione di voce attiva e paſſiva debba avvertire, che per forza del detto ricorſo il recurrente è decaduto dagli ſteſſi meriti, che ſaranno enunciati nel Memoriale, ed incorſo nelle pene comminate nella Bolla di Clemente X.

V. Che reſti comandato in virtù dello Spirito Santo, e con formale precetto di Santa Obedienza a qualunque graduato e non graduato della noſtra Congregazione, quando non ſia ricercato da Noſtro Signore, di non fare atteſtati, fedi, ed altre ſimili informazioni, le quali poſſano facilitare il conſeguimento del Vocalato, e rivocato non poſſa naſcondere la proibizione del ricorſo come ſopra.

VI. In fine, che dal noſtro Padre Procuratore Generale a nome di tutto il Capitolo Generale ſi ſupplichi alla Sagra Congregazione di avvalorare con l'Oracolo di Noſtro Signore, quanto lo ſteſſo Capitolo ha giudicato di ſuggerire in venerazione degli ordini Supremi di detta Congregazione.

§.2. Quare prædictus Procurator Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, illumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, enunciatas fel. rec. Clementis PP. X. Prædeceſſoris Noſtri literas die 15. Februarii 1675. in ſimili forma Brevis emanatas, quibus omnibus & ſingulis ſupradictæ Congregationis de Somaſcha Clericis & perſonis ambitus, ſeu recurſus ad favores quarumcumque perſonarum ſæcularium, & eccleſiaſticarum, de gremio ejuſdem Congregationis non exiſtentium, pro obtinendis guberniis, ac ſuperioritatibus, aut vocalatu Capituli Generalis dictæ Congregationis, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & perpetuæ inhabilitatis pœnis prohibetur, omniaque & ſingula in literis præfatis contenta & diſpoſita, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium innovamus, ac pro innovatis haberi volumus & mandamus; necnon præinſerta decreta a noviſſimo Capitulo Generali edita, ut præfertur, primum nempe & ſecundum prout jacent, reliqua vero ſcilicet tertium, quartum, & quintum ſub infraſcriptis emendationibus, auctoritate præfata harum ſerie approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoſcumque juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus & ſanamus. Quæ quidem emendationes ſunt hujuſmodi, nimirum quoad

Confirmatis Clemen. PP. Literis, dd. Decreta rata habentur.

Digitized by Google

quoad tertium ex dictis decretis: Che oltre i ſoliti giuramenti eſpreſſi nelle noſtre Conſtituzioni prima di obligarſi il Novizio alli tre Voti ſolenni, debba giurare la totale oſſervanza del ſuddetto Breve di Clemente X. e dell altro, che ſi ſpera ottenere dalla Santità di Noſtro Signore ſenza procurare nè direttamente nè indirettamente alcuna diſpenſa. Quoad quartum: Che oltre le pene comminate in detto Breve di Clemente X. chiunque (che Dio non voglia) contraverrà al medeſimo, reſti ipſo facto decaduto dalli ſuoi meriti, e che ſotto le pene dei medeſimo Breve s'intendano compreſi non ſolamente quelli, che ivi ſono eſpreſſi, ma eziandio li Superiori, e ogni altro che contribuirà o con le informazioni o in altra maniera, a chi pretendeſſe di ottenere tali diſpenſe. Quoad quintum: Che reſti proibito ad ogni Superiore graduato e non graduato di detta Congregazione, quando ſia ricercato per parte di Sua Santità o delle Sagre Congregazioni delle Informazioni ſopra le iſtanze, di chi domandaſſe li Vocalati o altre ſimili grazie e diſpenſe, il fare tali informazioni a favore de ricorrenti ſenza eſprimere in eſſe la proibizione de'ſuddett. Brevi, & il giuramento fatto, sì da'Supplicanti, che dalli Superiori da non cooperare a tali conceſſioni contro alla forma de'medeſimi Brevi.

Emendantur tria ultima Capita dictorum Decretorum.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, ac pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentium Literarum firmitas.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, ſupradictæ Congregationis de Somaſcha, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides tranſumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 28. Januarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXII.

Deputantur Presbyteri Congregationis Miſſionis pro adminiſtratione ac directione Collegii Clericorum prope Civitatem Placentiæ Provinciæ Bononien. recenter erecti, cum diverſis Ordinationibus perpetuo ſervandis.

Dat. die 2. Febr. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apoſtolicæ Dignitatis faſtigio, nullis licet meritorum noſtrorum ſuffragiis, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam conſtituti, circa Collegiorum ad piam rectamque adoleſcentium, aliorumque in ſortem Domini vocatorum educationem recenter erectorum ſtatum, felicemque progreſſum libenter intendimus; & ut Chriſtifidelium quorumcumque, præſertim ſublimi Cardinalatus honore fulgentium in eum finem operam ſuam, ac bona ſibi a Deo collata liberaliter conferentium, vota optatos habeant effectus conceſſæ Nobis a Domino poteſtatis partes ſtudioſa charitate interponimus, ſicut, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ſalubriter expedire arbitramur.

Exordium.

§.1. Aliàs ſiquidem poſtquam Hoſpitale ſub titulo Sancti Lazari, prope & extra Muros Civitatis Placentin. Provinciæ Bononien. ſitum, quod dudum Adminiſtratore ſeu Rectore caruerat, dilecto filio noſtro Julio Tituli Sancti Criſogoni S.R.E. Presbytero Cardinali Alberono nuncupato, per eum quoad viveret juxta Conſtitutionem fe. re. Clementis Papæ V. prædeceſſoris Noſtri in Concilio Vienneſi editam tenendum, regendum, & adminiſtrandum, auctoritate Apoſtolica commiſeramus ſeu conceſſeramus, per Nos accepto, quod dictum Hoſpitale olim quidem Leproſis curandis deſtinatum fuerat; verum, ubi morbus hujuſmodi per Italiam graſſari deſierat, vice ac loco Leproſorum, egeni primùm, & Infirmi ſenes illuc introduci cæperant, ac demum poſtremis temporibus utriuſque ſexus atque cujuſvis ætatis pauperes invalidi ipſius Placentin. Civitatis & Diœceſis paſſim receptarentur; adeout etſi idem Hoſpitale aliquando non modicum utilitatis & levamenti attuliſſet, progreſſu tamen temporis ex diverſitate ſexus & ætatis hujuſmodi non levia incommoda orta eſſent; ipſe vero Julius Cardinalis, qui in ea Civitate, illiuſve partibus ortus & educatus erat, ac Hoſpitale præfatum in meliorem & longe utiliorem ſtatum ad Dei gloriam, publicumque Eccleſiæ bonum tum ejuſdem Hoſpitalis proventibus, tum ære ſuo convertere, priſcamque in Altaris Miniſtris diſciplinam & mores pro dignitate, quantum in ſe erat, in patria ſua reparare atque inſtaurare ſibi propoſuerat, ex dicto

Ad quid primò fuerit inſtitutum hoc Hoſpitale.

A Card. Alberono in meliorem ſtatum reductum:

Et in Collegium erectum.

Hoſpitali Collegium pro Clericis ſæcularibus univerſæ Diœceſis præfatæ, qui ſpiritualibus exercitiis vacare debebant, priuſquam ad Sacros Ordines promoverentur, quique ante completa literarum ſtudia e Seminario Eccleſiaſtico Placentin. egrediebantur, necnon pro aliis Alumnis ſeu Convictoribus tam dicti Seminarii quam totius Diœceſis ſtudiis Eccleſiaſticis, Sacriſque Ritibus ibidem imbuendis, inſtitui ſummopere deſiderabat;

§. 2. Nos pium ac laudabile ejuſdem Julii Cardinalis propoſitum plurimum in Domino commendantes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnes & ſingulas perſonas, quæ tunc in dicto Hoſpitali reperiebantur, aſſignata prius unicuique earum annua præſtatione ad ſui vitam duratura, ac de ſemeſtri in ſemeſtre anticipate perſolvenda centum quinquaginta librarum monetæ Placentin., necnon Miniſtros (retentis tamen ex iis, quos ipſe Julius Cardinalis ſervitiis dicti Collegii aptos & idoneos cenſeret) atque etiam Rectorem Hoſpitalis hujuſmodi, cui cura animarum eidem Hoſpitali annexa incumbebat, poſtea tamen quam dicto Rectori de aliquo perpetuo Beneficio Eccleſiaſtico ad ſui ſubſtentationem ſufficienti proviſum, annuave ſimilis penſio Eccleſiaſtica, Apoſtolica auctoritate, reſervata, ſeu aliàs congrua portio alimentaria arbitrio Ven. Fratris Epiſcopi Placentin. ſive dilecti filii ejus Vicarii in ſpiritualibus Generalis taxanda, conſtituta foret, amovimus; ipſumque Hoſpitale unà cum omnibus oneribus & obligationibus, ei quomodolibet injunctis, perpetuo ſuppreſſimus & extinximus; ac in dicti Hoſpitalis ſic ſuppreſſi & extincti locum perpetuo itidem erleximus ac inſtituimus unum Collegium ſub eodem titulo ſeu denominatione Sancti Lazari, a memorato Julio Cardinale, ejuſque in regimine & adminiſtratione hujuſmodi Succeſſoribus, regendum & gubernandum etiam per Miniſtros & Officiales ſibi beneviſos; ac unum Rectorem Presbyterum ſæcularem, eorum nutu & arbitrio ſemper & quandocumque amovibilem, etiam ad curam animarum exercendam deputandum, de gremio tamen ipſius Collegii, poſt deputationem primi Rectoris ad inſtar nominationum, quæ a Regularibus ad curam animarum obeundam in ſuis Eccleſiis fieri ſolent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum approbandum; in quo Collegio reciperentur nedum Clerici ſæculares univerſæ Diœceſis prædictæ ad Sacros Ordines promovendi, adhoc ut inibi Exercitia ſpiritualia peragerent, antequam ad dictos Ordines promoverentur, ſolutis tamen per eos congruis alimentis pro qualitate & conditione temporum præſcribendis; ſed alii etiam Clerici ſæculares hujuſmodi, præſertim Alumni & Convictores Seminarii prædicti, inde ante abſoluta ſtudia egredientes, ab Ordinario pariter approbati, ut in eodem Collegio Sacrarum Literarum, ac Theologiæ theoreticæ & practicæ ſtudium proſequerentur, atque Ritus Eccleſiaſticos, & cantum Gregorianum ſub præceptoribus, qui forent Presbyteri ſæculares, Sacra Pagina, ac Verbo Dei ſcripto & tradito probe eruditi, perdiſcerent; ita quod Alumni gratis, Convictores vero hujuſmodi, ſolutis ipſi Collegio ſimiliter congruis alimentis, admitterentur; omnes autem Clerici præfati ſub regimine Presbyterorum quoque ſæcularium, a Julio Cardinale & ſucceſſoribus prædictis eligendorum & deputandorum, vivere deberent: ipſique Collegio ſic erecto & inſtituto pro illius manutentione, ac Clericorum in eo gratis retinendorum, Rectoris, Lectorum, Magiſtrorum, aliorumque Miniſtrorum ſubſtentatione omnia & ſingula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hoſpitale ita ſuppreſſum & extinctum, illiuſque Rectorem curatum reſpective quoquo modo ſpectantia, eorumdemque bonorum fructus, reditus, & proventus, qui, ut pariter acceperamus, octodecim millium librarum dictæ monetæ valorem annuum non excedebant, in perpetuum quoque applicavimus & appropriavimus; & aliàs, prout in Noſtris deſuper ſub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1732. Tertio Idus Julii, Pontificatus Noſtri Anno Secundo expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur. Ac poſtmodum hujuſmodi literæ pro parte ipſius Julii Cardinalis eidem Ven. Fratri Epiſcopo Placentin. exhibitæ, protinus executioni demandatæ fuerunt in ea parte, qua eatenus demandari poterant, facta inter alia aſſignatione dictarum centum quinquaginta ſingulis perſonis ac Miniſtris, mille vero librarum annuarum ſimilis monetæ Rectori Hoſpitalis ſic ſuppreſſi & extincti pro congrua ejus portione alimentaria, quemadmodum in dictis literis injunctum fuerat.

Quæ ab Epiſcopo Placentino executioni fuerunt demandatæ.

§. 3. Cum autem, ſicut idem Julius Cardinalis Nobis nuper expoſuit, is pro magnitudine ſuſcepti a ſe operis ad locum ipſum, ut cuncta ordine inſpiceret ac diſponeret, accedere opportunum judicaverit, & ad majorem Dei gloriam ſuis magna ex parte pecuniis manus admoveri curaverit, peramplo ædificio ad uſum Collegii, ut præfertur, erecti & inſtituti, quod proſequi ac perficere intendit, ſtatimac tranſacta hyeme per minus rigido anni tempore licebit; ea vero occaſione ſerio ſecum expenſa, ac cum aliis prudentibus viris conſulta atque diſcuſſa ratione, rem ipſam ad optatum debitumque effectum perducendi compererit, haud ita facile fore, tot idoneos Presbyteros ſæculares ſeorſim degentes invenire, ac ex diverſis partibus accerſere, qui eo, quo par eſt, fervore, animorumque conſenſu, non minus annuos reditus ejuſdem Collegii provide adminiſtrare, quàm Clericos præfatos rite, ſicut præmittitur, edocere ac inſtruere valeant; ac proinde vigore facultatis ſibi in enarratis literis noſtris attributæ Presbyteros Congregationis Miſſionis, utpote quæ ſecundum ejus inſtitutum, & quamdam declarationem re: me: Alexandri Papæ VII. prædeceſſoris etiam noſtri, per ſuas in ſimili forma Brevis literas die 28. Septembris 1665. editam, Clero Sæculari aggregata exiſtit, ad præmiſſa deputandos duxerit ſub diverſis conditionibus, cum Superioribus

Quo pacto, quibusve conditionibus expeditæ fuer. hujuſm. erectione Apoſtolicæ literæ

Cardinalis prædicti erga hoc Collegium beneficentia;

Presbyteros Congr. Miſſionis pro ejus regimine deputat.

ribus ipſius Congregationis Miſſionis ab eodem Julio Cardinale jam communicatis, perpetuoque, ac quamdiu ejuſmodi Collegium duraverit, ſervandis; illudque Conſilium eo lubentius complexus ſit, quod Presbyteri dictæ Congregationis Miſſionis præciſe inſtituti noſcuntur pro inſtruendis atque excolendis perſonis Eccleſiaſticis ultra obligationem Sacrarum Miſſionum, quas peragunt maxime populis ruri degentibus, quaſque per illorum in præfatum Collegium introductionem, cum eorumdem Presbyterorum numerus auctus fuerit, in Terris, Caſtris, aliiſque locis ſupradictæ Diœceſ. Placentin. peragere poterunt; cupiatque propterea dictus Julius Cardinalis deputationem hujuſmodi cum conditionibus præfatis Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio communiri: ac inſuper decerni, nullum Clericum prædictæ Diœceſ. ad Sacros Ordines illic promoveri poſſe, qui prius Exercitiis ſpiritualibus in eodem Collegio per decem dies non vacaverit, Alumnos vero & Convictores in ipſo Collegio pro tempore degentes, quò impenſius literarum ſtudiis divinoque cultui incumbant, aliqua peculiari prærogativa invitari, ac donari; Nobis propterea humiliter ſupplicavit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Julii Cardinalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, feliceſque dicti Collegii ſucceſſus pro commiſſo Nobis divinitus paſtoralis ſolicitudinis munere promovere & juvare ſinceris exoptantes affectibus, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, deputationem Presbyterorum Congregationis Miſſionis pro adminiſtratione bonorum, ac redituum Collegii ſic erecti & inſtituti, atque inſtructione ac directione Clericorum in ipſo Collegio pro tempore exiſtentium, ab eodem Julio Cardinale factam, ſeu propediem faciendam, conditioneſque ad id præſcriptas, infra referendas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium itidem perpetuo approbamus & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus, ac quoſcumque juris vel facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerunt vel intervenerint, ſupplemus & ſanamus; quæ quidem conditiones ſunt, quæ ſequuntur, videlicet. Primo: Perſonæ deputandæ ex Presbyteris & Laicis Congregationis Miſſionis numero duodenario pauciores eſſe nequeant, octo nimirum Presbyteri & quatuor Laici ſeu Coadiutores; iſque numerus pro opportunitate & incremento redituum Collegii potius augendus ſit, quam imminuendus. Secundo: Presbyteri & Laici Congregationis Miſſionis, ſervitio ſeu miniſterio Collegii addicti, remaneant nihilominus uniti capiti & corpori ejuſdem Congregationis, ac jugiter ſubjecti viſitationi & correctioni illius Superiorum Majorum tam quoad ſpiritualia quam quoad propria eorum & Collegii temporalia. Tertio: Ad Superiores Majores Congregationis pertineat omni tempore & quacumque occurrente occaſione deſtinare ac deputare tum Rectorem Collegii, cui incumbet exercitium curæ animarum cum facultate ſupplendi per alium, ſervata tamen forma literarum noſtrarum prædictarum circa approbationem Ordinarii, & alia in eiſdem Literis præſcripta, tum reliquos omnes Officiales ac perſonas ſervitio Collegii neceſſarias, illoſque & illas amovere, aliuſque collocare, prout opus vel expediens fuerit. Quarto: Officialibus Miniſterio Collegii deputatis pro tempore, ac præcipue Rectori, competat plena adminiſtratio omnium rerum temporalium ejuſdem Collegii tam præſentium quam futurarum, ac ubicumque exiſtentium, quin alius quiſquam ſeſe in ejuſmodi adminiſtratione immediate ingerere valeat; neque aliud eos maneat onus ſive obligatio quam reddendi rationem ſuæ adminiſtrationis tam Superioribus Majoribus Congregationis, quam ipſi Julio Cardinali & ſucceſſoribus, quoties illam exigent. Quinto: Nec Superiores Majores nec Rector bona, & capitalia Collegii nunc & pro tempore exiſtentia, eorumve annuos reditus alienare, diſtrahere, oppignorare, aut permutare valeant ſine expreſſa licentia & conſenſu eorumdem Julii Cardinalis & Succeſſorum, ſed omnia conſervare & meliorare debeant in majus commodum & beneficium ipſius Collegii dumtaxat, itaût nec fructus quovis ſub prætextu in alios uſus erogare, ſeu convertere poſſint. Sexto: Rector, Officiales, aliæque perſonæ ſervitio Collegii deſtinatæ, ac etiam Superiores Majores Congregationis (pro iis, quæ directionem Collegii in ſpiritualibus & temporalibus reſpiciunt) recognoſcere debeant præeminentem auctoritatem ſive ſuperioritatem Julii Cardinalis ſuorumque ſucceſſorum, profitendo erga illos eamdem dependentiam & ſubjectionem, quam ipſa Congregatio profitetur quoad functiones ſui Inſtituti Ordinariis locorum, ubi adſunt ejus Domus; & inter alia ipſi Julius Cardinalis & Succeſſores, quatenus repererint Rectorem, vel alios deſtinatos miniſterio Collegii in aliquo deficientes vel culpabiles, petere valeant a Superioribus Majoribus eorum amotionem, & aliorum ſubrogationem in locum amotorum: ſi id ſine rationabili cauſa ſibi denegaretur, illos propria auctoritate a ſuperioritate præfata removere; hæcque facultas Julio Cardinali & ſucceſſoribus reſervata cenſeatur, etiam circa Alumnos, Convictores, & Ordinandos juxta formam quoad iſtos dictarum noſtrarum Literarum. Septimo: Rector, Officiales, aliæque perſonæ Congregationis, ſervitio ejuſdem Collegii tam in ejus aperitione quam progreſſu temporis deſtinandæ, non ſolum uniti & unitæ capiti & corpori Congregationis remanere debeant, ut præfertur; ſed etiam ſpecialiter aggregati & aggregatæ ſint, & eſſe cenſeantur Provinciæ Romanæ pro neceſſaria faciliorique communicatione inter Julium Cardinalem & Succeſſores, ac Viſitatorem pro tempore Provinciæ hujuſmodi, qui veriſimiliter in Urbe reſidebunt, ubi commode de rebus, bonum gubernium Collegii concernentibus, unà deliberare & agere poterunt. Octavo: Pro proſpero regimine Collegii in eiſdem ſpiritualibus & temporalibus liceat ſuperio-

Quæ deputatio confirmatur ſub conditionibus.

Ne perſonæ deputatæ ſint pauciores duodecim.

Qui ſuis Superioribus ſint omnino ſubjecti.

Ad quos pertineat Rectorem, exteroſque Officiales deſtinare.

Iis vero plena rerum temporalium competat adminiſtratio.

Nemini vero ejus bona alienare, oppignorare &c. liceat.

Ipſius Cardinalis, & Succeſſorum, quæ ſit facultas.

Ipſi vero Officiales Cong. Romanæ aggregentur.

Superioribus autem Congregat. competat vivendi normam præſcribere.

ribus Majoribus Congregationis, cum ſcientia tamen ſemper, & approbatione Julii Cardinalis & ſucceſſorum, regulas ſeu ſtatum condere circa normam, ſeu modum vivendi, converſandi, ac ſeſe gerendi in Collegio; illaſque & illa ſucceſſu temporis, quotieſcumque neceſſe fuerit, mutare, alterare, ac variare, quæ accurate in omnibus obſervari debeant, perinde acſi a Nobis ſigillatim approbatæ ſeu approbata fuiſſent.

Decretum, quod Clerici Placentini Ordines ſuſcipere nequeant niſi per decem dies in hoc Collegio Spiritualibus vacaverint Exercitiis.

§. 4. Porro nonnullorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum exemplo eadem auctoritate Apoſtolica harum ſerie ſtatuimus & ordinamus, quod deinceps nemo ad aliquem ex Sacris Ordinibus in Civitate & Diœceſ. Placentin. aſſumatur, niſi prius (præter ea, quæ a Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis conſtituta ſunt) ad minus per decem dies in Collegio præfato, poſtquam apertum fuerit, incluſus, ſpiritualibus Exercitiis vacaverit, ac de omnibus ad digne ſuſcipiendum & rite exercendum Ordinem hujuſmodi eruditus fuerit, & de hoc literas teſtimoniales Presbyterorum dictæ Congregationis Miſſionis ad ipſum Ordinarium detulerit, ſub pœna adverſus contrafacientes ſuſpenſionis ab executione Ordinum aliter ſuſceptorum, & alias, prout a ſupradicto Alexandro Prædeceſſore quoad initiandos eiſdem Sacris Ordinibus in Urbe, ac ſex Epiſcopatibus ſuburbicariis, per ſuas pariter in forma Brevis die 7. Auguſti 1662. expeditas literas ſancitum reperitur. Cæterum quò tam Alumni quam Convictores Collegii præfati pro tempore exiſtentes, etiam præmii laborum ſuorum aliquando conſequendi ſpe excitati, eò alacrius memoratis ſtudiis, Sacriſque & Eccleſiaſticis diſciplinis aſſiduam operam impendant, eoſdem Alumnos & Convictores, qui per aliquot annos in dicto Collegio laudabiliter verſati, ſtudiis & diſciplinis præfatis ſedulo ac cum progreſſu incubuerint, & aliàs idonei fuerint, in collatione Beneficiorum Eccleſiaſticorum, quibus imminet cura animarum, ac præſertim de quibus per concurſum juxta Decreta dicti Concilii Tridentini providendum eſt, cæteris paribus, ac in æqualitate ſuffragiorum aliis anteferri volumus & mandamus, ſalva ac ſervata in reliquis omnibus & ſingulis, quæ præſentibus non adverſantur, prædictarum literarum Noſtrarum forma & diſpoſitione.

Alumnis vero in concurſu ad Beneficia prælatio conceditur.

Præſentium Literarum firmitas.

§. 5. Decernentes, ipſas præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ſemper ac perpetuo firma & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quoties opus ſit, præfatæ Congregationis Miſſionis, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; necnon omnibus & ſingulis illis, quæ in prioribus literis Noſtris prædictis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Februarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXIII.

Dat. die 5. Febr. 1733. Pont. An. III.

Statuitur, ut Procurator & Aſſiſtentes Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini eligi non poſſint in Generalem ante ſexennalem vacationem ab officio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum.

§. 1. Felici proſperoque Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quem in præcordiis gerimus paternæ charitatis, regimini & gubernio pro paſtorali noſtra ſollicitudine, quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter proſpicere, omnemque ambitus & cupiditatis occaſionem ab ejuſdem Ordinis Alumnis, quemadmodum in diverſis aliis Religionis Ordinibus provide conſtitutum dignoſcitur, procul arcere volentes; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ille ex Fratribus dicti Ordinis, qui Procuratoris Generalis, aut aliquo quatuor Aſſiſtentium Generalium officio perfunctus fuerit, in Priorem Generalem ipſius Ordinis immediate, ac niſi prius ab officio hujuſmodi per integrum ſexennium vacaverit ſeu ceſſaverit, ullo modo eligi poſſit & valeat, tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Harum Literarum perpetua obſervantia.

§. 2. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus, etiam in Capitulo generali Ordinis hujuſmodi proximè celebrando, ſortiri & obtinere; & ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime & inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi

ne, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis aoctoritate ſcienter vel ignoraoter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatioue Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Procuratori, & Aſſiſtentibus Generalibus præfatis, & aliis quibuſvis Fratribus & perſonis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis babentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§ 4. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate couſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum babeatur, quæ ipſis præſentibus adbiberetur, ſi forent exbibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Februarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXIV.

Dat. die 19. Febr. 1733. Pont. An.III.

Confirmatio Decreti, In nupero Capitulo Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo editi, quo Provinciis Calabriæ citerioris & ulterioris conceditur alternativa Proviucialatus, & quatuor Definitorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis deſuper Apoſtolicæ ſervitutis officio, votis illis, per quæ paci & quieti inter Cbriſtifideles quoslibet, præſertim ſub ſuavi Religionis jugo, Altiſſimo famulantes, opportune conſulitur, libenter annuimus, atque favoribus proſequimur opportunis.

Decretum, de quo in Rubrica.

§.1. Cum itaque, ſicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo Generali dicti Ordinis menſe Novembris anni 1731. in Alma Urbe noſtra celebrato, ſtatutum fuerit, ut in Provincia Calabriæ citerioris & ulterioris ejuſdem Ordinis alternativa Provincialatus, quatuor Definitorum, & duorum Sociorum pro Capitulo Generali, pro majori quiete ipſius Provinciæ in duas diſtinctæ, nempe Cuſtentin. & Catbacen. iutroduci deberet, ipſe Prior Generalis alternativam bujuſmodi a Nobis approbari & confirmari ſummopere deſiderat; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dicti moderni Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & ioterdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab bomine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, barum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, bujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, & rem mature diſcuſſerunt, conſilio, petitam alternativæ confirmationem auctoritate noſtra Apoſtolica concedimus; nempe ut iu futuro triennio, computando a Capitulo Provinciali proxime celebrando, Provincialis ſit ex parte Calabriæ citerioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali ex eadem parte citeriori: Reliqui vero duu Deſinitores, & alter Socius pro Capitulo Generali ſinr ex parte Calabriæ ulteriuris, & Conventuum illi annexorum, ex qua pariter parte erit Socius Provincialis ad Provinciam viſitandam; In ſubſequenti autem triennio Provincialis viceverſa ex parte Calabriæ ulterioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali eligatur: ſed Socius Provincialis pro viſitatione ſit ex parte Calabriæ citerioris; & ſic deinceps per turnum ſive alternativam perpetuo iuviolabiliter ſervetur. Cæterum Priores locales impoſterum ex illa parte, in qua Conventus exiſtunt, eligantur ſive inſtituantur. Celebratio demum Capituli Provincialis, ſive Congregationis intermediæ in quocumque Conventu magis commodo, & a Priore Generali vel Provinciali juxta Ordinis Conſtitutiones deſignan. fieri poterit: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatur, & explicatur.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtoliei Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & iuane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum

Digitized by Google

tuum dictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Februarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXV.

Dat. die 27. Febr. 1733. Pont. An. III.

Confirmatur Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Sancti Eulearii, ſeu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Franciſci, circa Electionem Cuſtodis pro Capitulo Generali.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Commiſſarii Generalis, Provincialis, Cuſtodis, quatuor Diſinitorum, Exprovincialis, Guardianorum, & Diſcretorum Provinciæ Sancti Eulearii, ſeu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Franciſci, pro Comitiis Provincialibus canonice & legitime congregatorum, Nobis expoſitum fuit, quod ipſi ad evitandas deinceps lites & diſſentiones ſuper Cuſtodiatu dictæ Provinciæ ediderunt Decretum tenoris ſequentis, videlicet:

Preces pro obtinenda confirmatione Decreti.

§.2. Ne impoſterum circa Cuſtodiatum jurgia, lites, controverſiæ, contentiones, aut cavillationes in longius protrahantur, vel de novo naſcantur, Religioſi pœnitentes Tertii Ordinis Sancti Franciſci Provinciæ Sancti Eulearii, ſeu Aquitaniæ, canonice ac legitime congregati pro comitiorum Provincialium celebratione, Regiis mandatis obtemperantes, quibus in ordine ad Capitulum Generale Chriſtianiſſimus Princeps jubet, nos ita eſſe paratos, ut omnes ad præfatum Capitulum mittendi, ſemper comparati ſint ad iter, & ſuo tempore proficiſci teneantur: Ne mora ſit nobis in ruinam, juxta Statutorum noſtrorum præſcriptum, quod maxime jacet Cap. V. Part. VIII. Decretum noſtrum inter commitiorum ſolemnia actum Toloſæ in Conventu noſtro Beatæ Mariæ de Pace die 12. Junii 1724. iterum confirmando ac roborando circa ejuſmodi Electionem, de novo ſtatuimus, quolibet triennio poſt Electionem Patris Provincialis eligendum fore Cuſtodem Provinciæ juxta formam Statutorum noſtrorum ac Sacrorum Canonum ſtatuta, qui Socius Patris Provincialis ad præfatum Capitulum Generale ſimul unà, aut cum illius Prominiſtro, ſe conferre ac intereſſe poſſit & debeat. Quoniam vero hæc noſtra Provincia pro Statutorum determinatione eo uſque nedum diffuſa ſit, quin Pater Provincialis ſufficientem per ſe illi opem infundere poſſit, nec aliunde, niſi in ordine ad Capitulum Generale Cuſtos eligatur, ut omnes declinemus juriſdictionis conflictus, quibus Religionis decus & ordo alterari ſolent, omnibus & ſingulis Statutorum privilegiis, quibus juriſdictio Cuſtodis juriſdictioni Patris Provincialis æquari videtur, expreſſe renunciamus, ut ſunt ſigillorum jura, Conventus viſitandi privilegia, Fratres excommunicandi, incarcerandi, necnon Clericos ad Sacros Ordines mittendi poteſtas aut juriſdictio, præſertim præcedentia illam, qua vi Statutorum Cap. VI. Part. X. poteſt ac debet, circa quæ attentationem noſtram, quam in præfato Decreto ſub die 12. Junii 1724. ejuſmodi privilegiis ac præcedentiis ſubſcripſimus, ex æquo retractamus; nolentes præter ſupra memorata Cuſtodem omnibus frui juribus ac privilegiis, quæ ſparſim in ſui favorem in Conſtitutionibus noſtris continentur; Quod ſi in dies Deo favente noſtrorum augeatur Conventuum numerus, Cuſtodi aſſignari poterint cuſtodiæ: quo eveniente, omnibus & ſingulis in ſua Cuſtodia juribus ac privilegiis gaudebit Cuſtus, quæ ipſi in tali caſu jure ac merito competunt. Ut autem iſta firma ſint in futurum, prima data occaſione ad Sanctam Sedem erit recurſus, quatenus Summus Pontifex pro ſua bonitate ac benignitate præſens iſtud noſtrum Decretum approbare, confirmare, ac roburare dignetur, Actum unanimi conſenſu in Capitulo Provinciali in Conventu noſtro Sanctæ Mariæ de Bono Occurſu die 22. Maji 1730.

Quod ſit hujuſmodi Decretum?

Frater Damaſus Commiſſarius Generalis.
Frater Capraſius Miniſter Provincialis.
Frater Fulgentius Cuſtos Provinciæ. Et a quibus ſubſcriptum.
Frater Victor Diffinitor.
Frater Philippus Diffinitor.
Frater Ferdinandus Diffinitor.
Frater Joachim Diffinitor.
Frater Leo Exprovincialis.
Frater Caſimirus Guardianus = Conventus Beatæ Mariæ de Bono Occurſu.
Frater Elizeus Guardianus = Conventus Toloſani.
Frater Joſeph Guardianus = Conventus Inſulæ Jardanis.
Frater Dominicus Guardianus = Conventus aſerienſis.
Frater Hyacinthus Guardianus = Conventus Miramontani.
Frater Jacobus Guardianus = Conventus Colonienſis.
Frater Paulus Guardianus = Conventus Tonnenſis.
Frater Candidus Guardianus = Conventus Turnonenſis.
Frater Exuperius Guardianus = Conventus Barbaſtenſis.
Frater Hilario Superior Hoſpitii Aginnenſis.
Fr. Bernardinus Diſcretus Capituli.
Fr. Fabianus Diſcretus.

Fr.Mar-

Fr. Martialis Diſcretus.
Fr. Guillelmus Diſcretus.
Fr. Tneodorus Diſeretus.
Fr. Michael Diſcretus.
Fr. Ciprianus Diſcretus.
Fr. Joannes Franciſcus Diſcretus.
Fr. Bruno Diſcretus.
Fr. Julianus Secretarius Provincialis.

Præſeus Dectetum concordat eum originali.

Fr. Caſimirus Andricu prædictæ Provinciæ Procurator in Curia Romana.

§.3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſi Exponentes Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, plurimum deſiderent; Nos dictos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſente tiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, præinſertum Decretum Capituli Provincialis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus; illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatur auctoritate Apoſtolica

§.4. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Solita Clauſula.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 27. Februarii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVI.

Statutum alternativæ in Electione Provincialis pro Provincia Franciæ Ordinis Fratrum B. M. de Moute Carmelo.

Dat. die 5. Martii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum noſtrum ſolicitat ad ea peculiari paternæ charitatis ſtudio ſtatuenda, per quæ Chriſtifidelium, divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum, quieti, & felici regimini opportunis rationibus conſulatur.

Exordium.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Eliſeus Monſignani, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo antiquæ obſervantiæ Regularis, quod cum Provincia Franciæ dicti Ordinis ex diverſis nationibus componatur, ac in quatuor diſtrictus: diſtrictum ſcilicet primò Franciæ: ſecundò Normanniæ: tertiò Leodii, & Lotharingiæ (qui ſimul collecti conficiunt numerum centum tredecim Sacerdotum & Clericorum) & quartò diſtrictum Picardiæ, Atrebatum, & Hannoniæ centum octoginta Sacerdotes & Clericos complectentem; ſit diviſa; Verum propter multorum expoſtulationes in certa quadam agitatione & diſſenſione verſetur, quibus nullum aliud remedium afferri poteſt pro pace & tranquillitate in eadem Provincia firmiter ſtabilienda, quam inſtituendo alternativam ſeu Turnum pro Provincialatu adinſtar duarum aliarum Regni Galliæ Provinciarum; ideo dictus Eliſeus Procurator Generalis animi ſui ſenſum unà cum illo Prioris Generalis Ordinis hujuſmodi protulit, ad occurrendum ejuſmodi incommodis expedire, ut, quantum fieri poteſt, inter duas ejuſdem Provinciæ partes æquilibrium & æquitas ſervetur: tres quidem primi diſtrictus ſcilicet Franciæ Normanniæ, & Leodii-Lotharingiæ ex una parte, ex altera vero diſtrictus Picardiæ, Atrebatum, & Annonum alternis vicibus de triennio in triennium Provincialatum obtineant.

Petitio, quibus motiva fundamentis.

§.2. Quare prædictus Eliſeus Procurator Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Eliſei Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut in poſterum in prædicta Provincia Franciæ alternativa ſupranarrata fideliter obſervetur, itaut uno triennio ex Fratribus Franciæ, Normanniæ, & Leodii-Lotha-

Statuitur alternativa Provincialatus de

Digitized by Google

priennio in triennium.

Lotharingiæ Provincialis eligatur: altero verò ſubſequenti triennio e Fratribus diſtrictus Picardiæ, Attrebati, & Hannoniæ Provincialis eligatur: cæteris electionibus tum Priorum, tum Definitorum, aliorumque Officialium, remanentibus juxta priſtinum uſum haſtenus obſervatum, & impoſterum in eadem Provincia obſervandum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Præſentium Literarum firmitas:

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 3. Martii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVII.

Dat. die 27. Martii 1733. Pont. An. III.

Confirmatio Decretorum Commiſſariorum Generalium Indiarum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum, circa miſſionem Viſitatoris ad Provinciam Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis ex aliena Provincia &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Sancitum ne Viſitator Provinciæ Philippinarum.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Ingles Miniſter Provincialis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum, quod dilecti filii Joannes de Soto, & Dominicus Loſſada, ultimus ac modernus reſpective Commiſſarii Generales Indiarum dicti Ordinis, quædam decreta pro bono dictæ Provinciæ regimine ediderunt, quibus, Commiſſariorum Generalium hujuſmodi anteceſſorum ſuorum ordinationes confirmando, mandarunt Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ Ordinis præfati pro tempore exiſtenti, ut nullatenus mittere valeat ad dictam Provinciam Viſitatorem ex aliena Provincia: neque eligat vel nominet ex eadem Provincia alium præter tres, a ſuo Definitorio propoſitos, ad Viſitationem: ſimiliter ne detineat Vocales & Procuratores miſſos ab eadem Provincia, neve ſe intromittat in eorum Eleemoſynis, neque in negotiis ſibi commiſſis: & aliàs, prout uberius continetur in ipſorum Joannis, & Dominici Commiſſariorum hujuſmodi patentibus literis, deſuper confectis, ac de Hiſpanico idiomate in latinum verſis, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Eligatur ex aliena Provincia.

Et a ſuo non propoſitus Definitorio &c.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Regius pro congreſſu Immaculatæ Conceptionis, & in hac Familia Ciſmontana totius Ordinis S. P. N. Franciſci Commiſſarius Generalis, & Indiarum, & Servus &c.

Tenor Statuti editi ab ultimo Commiſſario Gen. Indiarum.

RR. PP. Provinciali, ac Venerando Diffinitorio Provinciæ noſtræ Sancti Gregorii Philippinarum, ſalutem in Chriſto Jeſu Domino Noſtro.

§.1. Quoniam Nobis conſtat R. P. Joannem Luengo, anteceſſorem noſtrum Commiſſarium Generalem Indiarum, perpendendo inconvenientia gravia, quæ oriebantur ex generali Regula, mittendo ad eam noſtram Provinciam Commiſſarium Viſitatorem ex aliena; & quia magis proportionata admittendum ex ea Viſitatorem erat Provincia noſtra Excalceatorum Sancti Didaci in Mexico, quæ eſt adeo diſtans & remota, ut eſt notorium; &, præterquamquod Viſitatores graviſſimo periculo vitæ debebant exponi, non poterant Provinciam adire abſque graviſſimis expenſis, parum conformibus paupertati, quam juxta Regulam noſtram profeſſi ſumus, & quin Provincia exhauſta maneat ad ſuccurrendum veris neceſſitatibus ſuorum Fratrum, ſi expenſas faciat Viſitatoribus in eundo & redeundo; his omnibus attentis Paternitas Sua Reverendiſſima, utens facultate a lege conceſſa, ut poſſit eligi Viſitator ex eademmet Provincia viſitanda, quando ita fuerit expediens, vel adſit grave aliquod impedimentum, ut ex alia mittatur; & cupiens occurrere ſupra expreſſis inconvenientibus, diſpoſuit, ordinavit, & præcepit ſuis literis Patentibus, ut impoſterum Viſitator noſtræ Provinciæ Philippinarum eligatur ex Patribus benemeritis ejuſdem Provinciæ, & quod non admitteretur ex ulla alia Provincia. Propterea cum pro parte ejuſdem noſtræ Provinciæ eadem Nobis fuerit facta repræſentatio, & ſupplicatum, ut dignaremur præfata omnia confirmare noſtris literis Patentibus, & pariter alias literas Patentes circa idem, & in quibus etiam cavetur, ne Commiſſarii Generales novæ Hiſpaniæ detineant Vocales ſeu Procuratores a dicta Provincia miſſos: nec

Ne Commiſſarii Gener. Hiſpaniæ Vocales ex illius Provinciæ detineant:

Nec ſe intromittant in eorum eleemoſynis, & negotiis

nec ſe intromittant in eleemoſynis ad eamdem pertinentibus, neque in negotiis & dependentiis, quarum cauſa veniunt, emanatas a prædeceſſoribus noſtris RR. PP. Juliano Cbumillas ſub 29. Septembris anni præteriti 1688. & Joſepho Sunz ſub 26. Aprilis 1713. confirmando antecedentes, & aliam a dicto Reverendiſſimo Cbumillas expeditam die 28. Maji 1689. in qua ordinat & præcipit dictis RR. PP. Commiſſariis Generalibus novæ Hiſpaniæ pro tempore, ne poſſint mittere, nec nominare in Viſitatorem dictæ Provinciæ, niſi unum ex tribus, ad bunc effectum præſentatis a Reverendo Definitorio ejuſdem Provinciæ; Igitur, conformando Nos dictamini dictorum trium anteceſſorum noſtrorum fundato in ſancto zelo, prudentia, & æquitate, virtute præſentium, & In hac parte utentes noſtræ poteſtatis plenitudine, confirmamus, omnes Patentes, & ſupra expreſſas determinationes bis noſtris pro inſertis habentes, & denuo ordinamus & præcipimus per Sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ Ipſo facto incurrenda, Rev. P. Commiſſario Geoerali moderno, & pro tempore, nt nullatenus mittere audeant ad dictam Provinciam Philippinarum Viſitatorem ex aliena; neque eligant vel nominent ex eadem alium præter tres a ſuo Definitorio propoſitos ad viſitationem, eo modo, quo præceptum & confirmatum fuit a dictis RR. prædeceſſoribus noſtris Commiſſariis generalibus Indiarum. Et ſimiliter præcipimus, ne detineant Vocales & Procuratores miſſos a dicta Prouincia, neve ſe intromittant in eorum eleemosynis, neque in negotiis ſibi commiſſis; Sed potius ordinamus, & monemus, ut cum omni benignitate, charitate, & religioſa affabilitate ipſos recipiant & tractent, eiſdemque aſſiſtant & faueant in omnibus neceſſariis ad eorum expeditionem & conductionem in bis, quæ ipſis expoſuerint; quoniam ita convenit ad bonum gubernium dictæ Provinciæ noſtræ, qui in omnibus hic expreſſis, & in aliis Patentibus prædcceſſorum noſtrorum, hac noſtra, ut dictum eſt, confirmatis, poſſit, nec debeat eſſe aliqua tergiverſatio; & Veſtris Patribus Reverendiſſimis ordinamus & præcipimus, ut adimpleant, adimplereque faciant, in quantum ad ipſos attinet, omnia his noſtris literis contenta, ipſaſque notificent per originales vel authenticam eopiam Rev. P. Commiſſario Generali moderno vel pro tempore reſpective Provinciarum novæ Hiſpaniæ, ut ipſis conſtet de hac noſtra diſpoſitione, & ipſam ad literam obſervent, uti præceptum & determinatum eſt. Datum in hoc noſtro Cnnventu S. P. N. Fraucisci Matriten. 3. Januarii 1724.

Fr. Joannes de Soto Commiſſarius Generalis, & Indiarûm.

Fr. Didacus de Eſpinoſa Secretarius Generalis Indiarum.

Fr. Dominicus Loſſada Regularis Obſervantiæ Sancti P. N. Fraucisci Lector Jubilatus Complutenſis, Catbolicæ Majeſtatis pro Immaculatæ Conceptionis Regali congreſſu Tbeologus, Exprovincialis Provinciæ Caſtellæ, Pater illius Sancti Jacobi, Exſecretarius Generalis Ordinis, & Commiſſarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, & Servus &c.

Eadem Decreta confirmata a moderno Commiſſario Gener.

RR. PP. Provinciali, ac Vener. Definitorio noſtræ Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, ſalutem, & pacem in Chriſto Jeſu Domino Noſtro.

§. 3. Quoniam Rev. P Fr. Joſeph a Sancta Ella Prædicator, ex-Prominiſter, Pater, & Procurator præſatæ noſtræ Provinciæ Sancti Gregorii, Nobis præſentavit Memoriale quoddam nomine dictæ Provinciæ, per quod confirmari ſupplicat literas Patentes expeditas die 3. Januarii 1724. a Reverendiſſimo P. N. Fr. Joanne de Soto, Lectore Jubilato, Catholicæ Majeſtatis pro Beatæ Virginis Immaculata Conceptionis Regali congreſſu Tbeologo, & Miniſtro Generali totius Ordinis S. P. N. Franciſci, cum eſſet Commiſſarius Generalis Indiarum, in quibus confirmat, & ſub gravibus pœnis obſervare præcipit Patentes RR. Commiſſariorum Generalium Indiarum auteceſſorum ipſius, ad eamdem Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum, ipſiuſque ſalubrius gubernium attinentes, propterea virtute præſentium manu propria ſubſcriptarum, majori ſigillo noſtri officii munitarum, & per Secretarium noſtrum referendatarum, conformando Nos cum maturo dictamine & ſenſu dictorum noſtrorum anteceſſorum, uti innixis juſto ac ſancto zelo, prudentia, & æquitate, confirmamus Patentes omnes & Decreta ſupra expreſſa, quæ hie pro inſertis, ac ſi de verbo ad verbum exprimerentur, babemus; & denuo præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ ſub pœna excommunicationis majoris latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda, admodum Rev. P. Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ moderno, ac pro tempore, ut nullatenus audeant mittere ad dictam noſtram Provinciam Philippinarum Commiſſarium Viſitatorem alienæ Provinciæ, neque eligant vel nominent ex eadem Provincia aliquem, niſi unum ex tribus ab eadem Provincia, vel ipſius Definitorio propoſitis & præſentatis; & pariter, ut nullatenus detineant Vocales & Procuratores ab eadem Provincia miſſos, nec ſe intromittant in eleemoſynis, & negotiis bujuſmodi Procuratorum curæ commiſſis; & quod obſervent omnia contenta & expreſſa in dictis literis Patentibus Reverendiſſimi Patris noſtri Joannis de Soto, & aliorum Commiſſariorom Indiarum in ipſis confirmatis, quas notificari faciant in originali, vel copia authentica, Rev admodum Patri Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ moderno, vel pro tempore, ut ipſis conſtet de bac noſtra ordinatione, ipſamque ad literam, uti præceptum eſt, obſervent. Datum in boc Conven-

tu S. P N. Franciſci Matriten. die 28. Martii 1731.

Fr. Dominicus Loſſada, Commiſſarius Generalis Indiarum.

De Mandato Suæ Reverendiſſimæ Paternitatis, Fr. Sebaſtianus de Eozinas Secretarius Generalis Indiarum.

Loco ✠ Sigilli.

§. 4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Vincentius, præmiſſa quò firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſum Vincentium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homiue quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomiue nobis ſuper boc bumiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardiualium, negotiis & cooſultationibus Epiſcoporum & Regularinm præpoſitorum, cooſilio, præinſerta Decreta, expeditaſque deſuper patentes literas prædictas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, qui in præmiſſis quomodolibet intervenerunt, ſupplemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Iiſdem Decretis robur auctoritatis Apoſtolicæ adjicitur.

§. 5. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inaoe, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quateous opus ſit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet couceſſis, cunfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſeutibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Martii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVIII.

Præſcribitur modus impoſterum ſervandus in deputatione Officialium Curiæ Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ac Reformatorum, Excalceatorum, & Recollectorum Franciæ, in locum Officialium hujuſmodi, cedentium vel decedentium durante tempore ſuorum Officiorum.

Dat. die 10. Aprilis 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. CUm, ſicut pro parte dilecti filii Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, inter alias ordinationes communi totius Ordiois prædicti cooſenſu editas in noviſſimo Capitulo Generali, Mediolani babito, decretum fuerit, ſupplicandum Sedi Apoſtolicæ pro reductione in antiquum ſtatum deputatioois Officialium Curiæ dicti Ordinis in locum eorum, qui durante tempore ejuſmodi officiorum illis ceſſerint, vel ab bumanis deceſſerint; idem Miniſter Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut iofra, indulgere de benignitate Apoſtolica digoaremur; Nos ipſum Miniſtrum Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpeoſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſiooe vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendom, barum ſerie abſolventes & abſolutum fure ceuſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audito prius per Nos ſuper præmiſſis voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti, modum infraſcriptum in deputatione dictorum Officialium Curiæ cedentium vel decedentium, deinceps poſt proxime futurum Capitulum Generale ejuſdem Ordinis ſervari auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus & mandamus, nempe, Quod, ſecuta electione Officialium Curiæ prædictæ, pro tempore exiſtens Miniſter Generalis dicti Ordinis Fratribus Defioitorii Generalis ſex ſaltem Religioſos, debitis qualitatibus præditos, illius oationis, ex qua fuerit Officialis electus, proponere debeat, & ex iis tres ab ipſo Definitorio ſeligantur, e quibus in eventum vacationis ejus Officii idem Miniſter Generalis unum ad ſui libitum deputare teneatur; & ſi cootigerit, alterum ex tribus Religioſis ſic a Definitorio delectis decedere, aut inhabilem fore, facultas Miniſtri Generalis deputandi dictum Officialem ad duos reliquos: quatenus vero duo mortui, aut inhabiles fuerint, ad unicum ſuperſtitem limitata ſit, & eſſe intelligatur; ſin autem omnes tres obierint aut inhabiles reperiantur, tunc deputetur Religioſus dignior illius nationis, de qua erat Officialis electus in Capitulo Generali, demandato, in caſu abſen-

Facti ſeries.

Quomodo proviſum.

abſentiæ Religioſi ita deputati, exercitio officii Secretario Officialis cedentis vel decedentis; quodque delectus trium Religioſorum prædictorum pro Fratribus de Obſervantia Reformatis, Excalceatis, & Recollectis Franciæ nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum reſpective Definitorio Generali perficiatur.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXXIX.

[illegible]

Ordini Fratrum Prædicatorum confirmatur facultas celebrandi Proceſſiones Sanctiſſimi Corporis Chriſti, & Roſarii Beatæ Mariæ Virginis cum confirmatione Brevis Clementis VIII. & Benedicti XIII. quod declaratur.

Conſtitutiones hic laudatas lege ſuo loco.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſa edendæ hujuſce declarationis.

§.1. CUm, ſicut accepimus, etſi ex ipſo tenore Conſtitutionis noſtræ, tertio Kal. Aprilis Anno Incarnationis Dominicæ 1732., quæ incipit *Romanus Pontifex &c.* promulgatæ, perſpicue luculenterque appareat, per moderationem a Nobis inibi adhibitam nonniſi ad terminos juris redactam fuiſſe inter alia Conſtitutionem fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædeceſſoris Noſtri, cujus initium eſt *Pretioſus &c.* Anno ejuſdem Incarnationis Dominicæ 1727. Septimo Kalendas Junii emanatam, ejuſque declarationes, ac privilegia illa, gratias, favores, indulta, exemptiones, facultates, & declarationes, quæ ibidem Ordini Fratrum Prædicatorum de novo conceſſa fuerunt; nihilominus aliqui Conſtitutionem noſtram ſiniſtre, ac ſecus, quam par eſt, interpretantes, pleraſque lites & controverſias Fratribus prædictis moverint in diverſis locis ac tribunalibus, per quas privilegia & prærogativas, quibus iidem Fratres, priuſquam ipſa Conſtitutio Benedicti Prædeceſſoris emanaret, ex aliis legitimis titulis & conceſſionibus Apoſtolicis potiebantur, aggredi & oppugnare adnituntur: dictuſque Ordo præcipue vexetur occaſione celebrationis duarum Proceſſionum, publicarumque ſupplicationum, Sanctiſſimi nempe Euchariſtiæ Sacramenti, ac Roſarii Beatæ Mariæ Virginis; tametſi illam Sanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti die Dominica infra octavam Corporis Chriſti a re. mem. Pio V. & Clemente VIII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris juxta ejuſdem Clementis Prædeceſſoris die 8. Martii 1597. alteram vero Roſarii Beatæ Mariæ Virginis Dominica prima Octobris ab ipſo Benedicto Prædeceſſore per ſuas die 10. Aprilis 1725. in ſimili forma Brevis reſpective expeditas literas; necnon declarationem die 18 Julii 1726. deſuper editam, quotannis peragendi facultas eidem Ordini diſerte indulta fuerit; adeoque ante memoratam Benedicti Prædeceſſoris Conſtitutionem, in qua ejuſque declarationibus Ordini prædicto nihil amplius circa duas Proceſſiones præfatas tribuitur, quam quod jam antea per eoſdem Pium, Clementem, & Benedictum Prædeceſſores attributum fuerat; Et quia mens & intentio noſtra non eſt, nec unquam fuit, gratiis, indultis, exemptionibus, & privilegiis, dicto Ordini Fratrum Prædicatorum ante enarratam Benedicti Prædeceſſoris Conſtitutionem conceſſis, præſertim reſpectu duarum Proceſſionum hujuſmodi, aliquod vel minimum generare præjudicium; Hinc eſt, quod Nos lites & controverſias præfatas e medio tollere, earumque occaſionem, & quodvis aliud in præmiſſis impedimentum ſubmovere cupientes: necnon Ordinem & Fratres prædictos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, ipſorumque Fratrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupradictas Clementis, & Benedicti Prædeceſſorum literas, editamque ab eodem Benedicto Prædeceſſore declarationem quoad duas Proceſſiones, publicaſve ſupplicationes præfatas cum omnibus & ſingulis in eiſdem literis & declaratione diſpoſitis & contentis, auctoritate Apoſtolica harum ſerie approbamus, confirmamus, & innovamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa deinceps exacte obſervari, atque executioni demandari, eadem auctoritate tenore præſentium præcipimus & mandamus.

Præfatæ conceſſiones confirmantur.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes, præſentes literas ſem-

Digitized by Google

per firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac Ordini & Fratribus prædictis, aliiſque, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Sediſque Apoſtolicæ Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis, quæ in Clementis, & Benedicti Prædeceſſorum literis & declaratione præfatis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Transumptorum.

§.4. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XC.

Dat. die 5. Maji 1733. Pont. An.III.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis anno 1667. celebrati ab Ordine Fratrum Sancti Franciſci Cappuccinorum circa reſidentiam Definitorum Generalium in Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAſtoralis officii, quod authore Domino gerimus, ſolicitudo Nos admonet, ut Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, ſalubri regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, proſpicere jugiter ſtudeamus.

In dicto Capitulo Generali ſancitum, ut Definitores Gen. Romæ reſideant;

§.1. Dudum ſiquidem occaſione Capituli Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, Cappuccinorum nuncupatorum, anno 1667. in Alma Urbe noſtra celebrati, inter alia plurima decreta pro felici dicti Ordinis gubernio cum conſenſu & approbatione omnium Vocalium in eo Congregatorum facta & ſtabilita, expreſſe ſtatutum ac ordinatum fuit, quod Definitores Generales ejuſdem Ordinis in Urbe præfata reſiderent, quibus pro urgentibus & gravioribus negotiis Religionis, communis foret commiſſio generalis facta Procuratori Generali per Miniſtrum Generalem, ita ut procederent inſimul & conjunctim uſque ad Capitulum Generale Ordinis hujuſmodi; ac poſtmodum omnia & ſingula decreta præfata per relationem bon. mem. Hieronymi, dum viveret, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Farneſii nuncupati, dicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectoris, a fel. rec. Clemente PP. IX. Prædeceſſore Noſtro approbata & confirmata fuerunt, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis, deſuper in ſimili forma Brevis die 9. Septembris ejuſdem anni 1667. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo & ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Quod a Clemen. IX. confirmatum;

Sed cum parum uſque adhuc fuerit obſervatum;

§.2. Cum autem, ſicut Venerabilis Frater noſter Franciſcus Epiſcopus Oſtien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinalis Barberinus etiam nuncupatus, Ordinis præfati apud Nos & eamdem Sedem ſimiliter Protector, Nobis nuper expoſuit, enarrata ordinatio ſeu diſpoſitio circa Definitores Generales nuſquam, vel parum huc uſque obſervata fuerit, & quod ipſi Definitores aſſueti vivendi rationi, ac moribus in ſuis provinciis vigentibus, & ad illos Urbis prædictæ ægre ſe accomodantes, procurabant, facileque obtinebant a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris licentiam revertendi in proprias Provincias; unde factum eſt, ut omnis diſcuſſio ac definitio negotiorum majoris etiam momenti dicti Ordinis fere ſemper ſita eſſet in arbitrio ſolius Miniſtri Generalis pro tempore exiſtentis, vel Procuratoris Generalis, qui abſente eodem Miniſtro Generali deputatur juxta conſuetudinem ejuſdem Ordinis in Commiſſarium Generalem, pro Ultramontanis, ſi Miniſter Generalis in Italia, Italicis autem Provinciis, ſi ultra Montes extiterit; experientia vero compertum fuerit perniciosum, ac rationi minime conſentaneum eſſe, quod Superiores ſive Prælati majores dicti Ordinis deſtituantur ope & auxilio, quæ accipere poſſent a Definitoribus Generalibus præfatis, a quibus, utpote gnaris rerum ac morum ſuæ nationis, multum juvari poſſent ad negotia certius maturiuſque definienda: minuſque deceat, officium dictorum Definitorum Generalium prope otioſum & inutile jacere contra mentem Conſtitutionum, & antiquam Ordinis prædicti obſervantiam; ac proinde dilecti filii modernus Miniſter, & duo Definitores Generales, in Urbe præfata de præſenti exiſtentes, una cum aliquot aliis præſtantibus, ac ætate provectioribus Religioſis ejuſdem Ordinis, coram ipſo Franciſco Epiſcopo Cardinali congregati, unanimiter cenſuerint, aliquod huic rei remedium, antequam in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem celebrando electiones fiant, adhibendum fore. Quare memoratus Franciſcus Epiſcopus Cardinalis Nobis humiliter ſupplicavit, quatenus in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Franciſci Epiſcopi Cardinalis votis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter

Ac grave hinc univerſo Ordini conſecutum fuerit præjudicium.

biliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictam ordinationem ſeu diſpoſitionem in Capitulo Generali anni 1667. quoad Definitores Generales editam, ut prætertur, & prout illam concernunt Clementis Prædeceſſoris literas præfatas, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, pariter & approbamus; &, quatenus opus ſit, innovamus, illiſque perpetuæ ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus. Præterea volumus atque ſtatuimus, quod ipſa Commiſſio Generalis, procurationi Generali impertiri ſolita, impoſterum ab eo in urgentibus & gravioribus negotiis Religionis una cum dictis Definitoribus Generalibus ſimul & collegialiter unitis exerceatur: quodque hoc Definitorium, cui communis erit Commiſſio Generalis, bis ſaltem qualibet hebdomada congregari debeat cum eodem Procuratore Generali, qui illius congreſſibus præſideat, pro definiendis hujuſmodi negotiis urgentibus & gravioribus pro tempore occurrentibus, quæ tam a Procuratore Generali, quam ab unoquoque ex Definitoribus Generalibus præfatis proponi poſſint, & in caſu cujuſvis inter eos diſcrepantiæ procedatur per ſecreta ſuffragia, quemadmodum in Definitorio Generali ſervatur; Si quis autem ex Definitoribus Generalibus prædictis in Urbe reſidere nolit, aut propter aliquod legitimum impedimentum non poſſit, privatus remaneat omnibus privilegiis & prærogativis, quibus uti Definitor Generalis hujuſmodi potiebatur: & tunc per ipſum Diffinitorium Generale cum conſenſu Miniſtri Generalis alius Diffinitor Generalis, ex eadem tamen natione, eligatur, & in illius locum cum iiſdem privilegiis & prærogativis ſubſtituatur ac ſubrogetur, ut Definitorium ſemper integrum ſit, & completum. Inſuper ut dicti Diffinitores Generales eo magis invitentur & alliciantur ad reſidendum in Urbe præfata, quò operam ſuam obſequiis propriæ Religionis, ejuſque negociis tractandis ac decidendis impenſius addictam, & continuo navandam fore cognoverint: Nos inhærentes ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus, quibus præſcribitur, recurſum & appellationem interponendos eſſe gradatim a Guardianis ad Miniſtros Provinciales, & ab his ad ipſum Miniſtrum Generalem ejuſque Definitorium, antequam cauſæ & lites ad alia Tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus & ſingulis Romanæ Curiæ Tribunalibus, Judicibus, Officialibus, & Miniſtris, ac quibuſvis etiam Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus, ne iſtiuſmodi cauſas & lites recipiant & recognoſcant, niſi juxta modum ſuperius expreſſum in dicto Definitorio Generali prius agitatæ & definitæ fuerint, ſub pœna nullitatis actorum, & quoad Religioſos recurrentes ſeu appellantes, qui præmiſſis contravenerint, ſub gravibus noſtro & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio infligendis pœnis, auctoritate præfata harum ſerie prohibemus.

Innovatur, ac obſervari præcipitur: adjectis etiam nonnullis aliis ſtatutis commune Ordinis bonum reſpicientibus.

§. 3. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri: & ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, inconcuſſe obſervari, iiſque reſpective pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ pro firmitate harum Literarum:

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis præfati, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Cum contrariorum derogatione.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Adjectaque Tranſumptis fide.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 5. Maji 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCI.

Confirmatur Chirographum Benedicti XIII. ſuper augmento aſſignationis annuæ Votantibus Signaturæ Juſtitiæ factæ.

Dat. die 15. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Singularis dilectorum filiorum Collegii utriuſque Signaturæ Noſtræ Referendariorum in Nos & Apoſtolicam Sedem fides & devotio, necnon aſſidui graveſque labores, quos ſuſtinent, promerentur, ut ea, quæ ad illorum favorem ex dictæ Sedis munificentia proceſſerunt, quò inviolabili juxta mentem & intentionem Noſtras roboris firmitate perennent, & nemini deſuper quovis prætexto & ex quacumque cauſa dubitandi occaſio locuſque relinquatur, Apoſtolici muniminis præſidio conſtabiliamus.

Exordium.

§. 1. Aliàs ſiquidem fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædeceſſor Noſter annuam duorum millium ſexcentorum ſcutorum monetæ aſſignationem ſuper reditibus & proventibus Dohanæ Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ, tunc ſuæ,

Aſſign. Votantibus aliàs ab Innoc. XII. facta per Bened. PP. XIII. 2600. Ducatis aucta.

Digitized by Google

ſuæ, præter ſcuta mille ducenta ſimilia a re. me. Innocentio PP. XII. Prædeceſſore pariter Noſtro eidem Collegio aſſignata, nempe quingenta ſcuta paria tunc & pro tempore exiſtenti Decano, necnon ſcuta trecenta ejuſdem monetæ cuilibet ex Votantibus Collegii hujuſmodi, ſingulis annis anticipate perſolvenda, cum jure accreſcendi in caſu deficientiæ alicujus ex prædictis Votantibus, adauxit, & aliàs, prout continetur in Chirographo ab eodem Benedicto Prædeceſſore die 24. Septembris 1725. emanato, & ipſius manu ſubſcripto, ac Ven. Fratri Annibali Epiſcopo Sabinen. S. R. E. Card. Albano, Sancti Clementis nuncupato, ejuſdem S. R. E. Camerario, directo, necnon in executionem Edicti juſſu noſtro publicati in dicta Camera regiſtrato, tenoris, qui ſequitur;

Reverendiſſimo Cardinale S. Clemente Camerlengo.

Tenor Chirographi ab eodem Pontifice dati.

Avendo Noi piena notizia delle gravi e continue fatighe, che ſoſtiene il Collegio de' Votanti della Segnatura di Giuſtizia in tutto il corpo dell'anno, e particolarmente nell'eſtive Congregazioni ſolite tenerſi nel noſtro Palazzo Apoſtolico; e volendo per maggiore rimunerazione delle medeſime accreſcergli l'annuo aſſegnamento di ſcudi mille duecento moneta fattogli dalla Sa. me. d'Innocenzo XII. Noſtro Predeceſſore con ſuo Chirografo in data de' 30. Settembre 1693. ad altri ſcudi due mila e ſeicento, di modo che compreſivi i detti ſcudi 1200 ſiano in tutto ſcudi tremila ottocento moneta, non ſolo per dargli queſto contraſegno del noſtro Paterno gradimento, che per animarli vie più a proſeguire con diligenza ed attenzione l'eſercizio laborioſo della lor carica ed amminiſtrazione della Giuſtizia. Quindi è, che di Noſtro moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra poteſtà Apoſtolica, avendo nel preſente noſtro Chirografo per eſpreſſo il detto aſſegnamento di ſcudi mille duecento moneta l'anno, fatto dal predetto Innocenzo XII. ed ogn'altra coſa neceſſaria ad eſprimerſi, ordiniamo a voi, che in noſtro nome, e della noſtra Camera delle rendite e proventi delle Dogane di Roma, accreſciate, ſiccome Noi accreſciamo, al Collegio de' dodeci Votanti della Segnatura di Giuſtizia di detto annuo aſſegnamento, oltre li ſuddetti ſcudi 1200. altri ſcudi due mila e ſeicento, che in tutto coſtituiſcono la ſomma di ſcudi tremila ottocento, da ripartirſi, cioè, ſcudi cinque cento annui al Decano, e ſcudi trecento annui agli altri undici Votanti anticipatamente, con ordine di detto Decano, nel principio di ciaſchedun meſe: di modo tale, che il Decano pro tempore abbia ſcudi duecento di più degli altri, ed il rimanente ſi divida egualmente ed anticipatamente tra loro nel principio di ciaſchedun meſe, compreſovi ancora il Decano, col jus accreſcendi proporzionabilmente in caſo di vacanza di qualche luogo in detto Collegio, incominciando dal primo del corrente meſe; e per l'effetto ſuddetto ſpedirete mandati, e darete tutti gli ordini, che ſtimarete neceſſarj & opportuni, acciò con li denari e proventi delle ſuddette Dogane ſi paghi il predetto annuo aſſegnamento così accreſciuto alli detti dodeci Votanti, loro Decano, vice-Decano, Camerlengo, o altro loro Procuratore, eſſendo tale la mente e volontà noſtra eſpreſſa, volendo e decretando, che il preſente noſtro Chirografo, benche non ammeſſo nè regiſtrato in Camera, abbia il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore colla ſemplice noſtra ſottoſcrizione, non oſtante la Bolla di Pio IV. *de Regiſtrandis*, e qualſivoglia altra Bolla, Coſtituzione, o Ordinazione Apoſtolica, emanata a favore della noſtra Camera, ſuoi Miniſtri, ed Officiali, e qualſivoglia altr'uſo, ſtile, ſtatuto, riforma, conſuetudine, Decreto, anche Conciſtoriale, ed ogni altra coſa, che faceſſe, o poteſſe fare in contrario, alle quali tutte e ſingole per queſta volta ſolamente, ed all'effetto ſuddetto pienamente ed amplamente deroghiamo.

Dato nel Noſtro Palazzo Apoſtolico di Monte Cavallo queſto dì 24. Settembre 1725.

BENEDICTUS PP. XIII.

§. 2. Nunc autem Nos firmiori præmiſſorum omnium & ſingulorum robori & efficaciæ, quantum cum Domino poſſumus, providere, dictoſque Votantes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Chirographum præinſertum, omniaque & ſingula in eo contenta, tenore præſentium confirmamus & approbamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tam juris quam facti, & ſolemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Conſtitutione Apoſtolica præſcripto, quam aliàs quomodolibet in ſimilibus etiam de neceſſitate obſervandarum, & alios quoslibet, etiam formales & ſubſtantiales defectus, ſi qui in præmiſſis, vel eorum aliqui principaliter vel acceſſorie, aut alias quovis modo intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, pleniſſime ſupplemus & ſanamus, ac penitus & omnino tollimus & abolemus.

Confirmatio.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarint, adductæ, ſpecificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque cauſa, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis & enormiſſimæ & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus,

Clauſulæ.

ſus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, ſeu in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, ſeu impetrato, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Camerarium, necnon Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, Theſaurarium Generalem, cæteroſque Officiales & Miniſtros nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis, quæ in Chirographo præinſerto idem Benedictus Prædeceſſor Noſter voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Maji 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCII.

Dat. die 12. Maji 1733. Pont. An.III.

Facultas nunc & pro tempore exiſtenti Generali Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Paula, Minimorum nuncupatorum, erigendi & aggregandi Confraternitates ſub denominatione & Inſtituto S. Franciſci de Paula, illiſque communicandi Indulgentias.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

OMnipotentis Dei Salvatoris Noſtri, qui ex pietatis ſuæ ſuperabundantia fidelium mentibus cœleſtis inſpirationis gratiam, & devotionis ardorem ad divinæ Majeſtatis obſequia, & piorum operum exercitia ſalubriter peragenda continuo infundit, exemplo adducti, in eam Paſtoralis officii curam cogitationemque ſedulo incumbimus, per quam ipſorum fidelium fructuoſis hujuſmodi operibus & exercitiis vacantium religio & devotio continuum ſuſcipiat incrementum.

§. 1. Cum itaque nuper ad preces dilecti filii moderni Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Sancti Franciſci de Paula, Minimorum nuncupatorum, in Congregatione Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpoſitorum, die 20. menſis Januarii habita, propoſito dubio, an facultas erigendi & aggregandi Confraternitates ſub Inſtituto ejuſdem Sancti Franciſci de Paula eidem Correctori Generali eſſet concedenda, reſcriptum fuerit: Nobis ſupplicandum eſſe. Hinc eſt, quod Nos, qui dictum Ordinem in viſceribus gerimus charitatis, piis ipſius moderni Correctoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium conſilio, tam prædicto quam pro tempore exiſtenti Correctori Generali Ordinis Fratrum S. Franciſci de Paula, ut ejuſmodi utriuſque ſexus Confraternitates ejuſdem denominationis & inſtituti, accedente conſenſu Ordinariorum, erigere: eaſque jam erectas Archiconfraternitati in Alma Urbe noſtra inſtitutæ aggregare: omneſque & ſingulas Indulgentias & gratias, a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris conceſſas, illis communicare libere & licite valeat, ſervata tamen Conſtitutionis fe. re. Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri, ſuper erectione & aggregatione hujuſmodi Confraternitatum editæ, forma & diſpoſitione, facultatem auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & impertimur: ac ſalva ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Conceſſio, de qua in Rubrica.

§. 2. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Noſtræ & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus

bus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptis danda.

§.4. Volumus aotem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Maji 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIII.

Dat. die 16. Maji 1733. Pont. An. III.

Miſſionariis & Concionatoribus Ordinis Minorum Sancti Franciſci, Cappuccinorum nuncupat. indulgetur, ut Miſſionum & Concionum tempore Sacerdotibus tum Sæcularibus tum Regularibus peccata poſſint confiteri in locis, in quibus Ordinis Confeſſarii minime reperiuntur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ hujuſce conceſſionis.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cherubini de Noves, Frater expreſſe profeſſus, & Aſſiſtens Generalis Galliæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci, Cappuccinorum nuncupatorum, quod ipſe Fratribus Miſſionariis Gallis, Sabaudia, Lotharingis, Scotis, Hibernis, & Anglis, ſub Aſſiſtentia Generali hujuſmodi comprehenſis, qui in longinquis regionibus vineæ Domini allaborant, necnon Sacris Concionatoribus dicti Ordinis, qui verbum Dei populo tempore præſertim Adventus, Quadrageſimæ, & intra octavas Feſtorum dierum annunciant in locis, ubi Religioſi Confeſſarii ejuſdem Ordinis minime reperiuntur, peccata ſua aliis Confeſſariis, legitime cæteroquin approbatis, confitendi poteſtatem fieri ſummopere deſiderat; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſius Cherubini votis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequen. harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fratribus Miſſionariis ac Concionatoribus prædictis, ab eorum Superioribus nunc & pro tempore deputatis, ut quibuſvis Sacerdotibus tum Sæcularibus tum aliorum Ordinum Regularibus, ab Ordinariis locorum, ac aliàs legitime ad audiendas confeſſiones ejuſmodi approbatis, in iis locis dumtaxat in quibus Confeſſarii Ordinis prædicti minime reperiuntur, ſicut præmittitur, peccata ſua confiteri libere & licite poſſint & valeant, quamcumque neceſſariam & opportunam facultatem ad decennium proximum tantum duraturam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium tribuimus & impertimur.

Conceſſio.

Obſtantium derogatio.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis, quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Maii 5733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIV.

Confirmatur Diviſio Provinciæ Baren. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, in duas, atque Erectio novæ Provinciæ Licien.

Dat. die 28. Maii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis munere illa, quæ a Superioribus Regularibus pro felici proſperoque Religioſorum Virorum regimine ac tranquillitate per novarum Provinciarum Inſtitutionem provide facta & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Baren. Provinciæ amplitudo.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis pro Ciſmontana Familia Ordinis Minorum Sancti Franciſci, de Obſervantia nuncupat., quod cum Provincia Baren., quæ Sancti Nicolai appellatur, ejuſdem Ordinis, adeo ampla foret, ut ambitu ad quingenta, longitudine vero ad ſexaginta circiter millia paſſuum pateret, & in duas Regiones Baren. ſcilicet 28. Conventus complectentem, ac Licien. reſpective nuncupatas duodecim Conventibus, ducentiſque & ultra Fra-

Digitized by Google

Fratribus conſtantem divideretur : Ipſe Joſephus Maria variis incommudis, quæ ex amplitudine Provinciæ, ac diverſitate regionum hujuſmodi oriebantur, decurrendi, perpetuamque pacem inter Fratres utriuſque regionis præfatæ foveodi ſtudio, re prius cum Viſitatore Provinciæ, necnon Diffinitoribus Generalibus Ordinis prædiclorum communicata, vigore ſpecialis facultatis ſibi ad id a Nobis attributæ ſupradictam Provinciam Baren. in duas diviſit, atque ex memoratis duodecim Conventibus Regionis Licien. novam dicti Ordinis Provinciam Licien. nuncupandam cum omnibus privilegiis, præeminentiis, & honoribus, quibus cæteræ Provinciæ ipſius Ordinis fruuntur, erexit : reſervatis Provinciæ Baren. tum antiqua denominatione, tum prærogativis, quibus eatenus gaviſa fuerat, & aliàs, prout uberius continetur in ejuſdem Joſephi Mariæ patentibus literis deſuper expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet :

Provinciarum diviſio a Commiſſario Gener. facta.

Forma Literarum dicti Commiſſarii.

§. 2. Cum Sanctiſſimus Dominus Noſter Dominus CLEMENS divina Providentia Papa XII. pro ſua in Ordinem noſtrum benevolentia, & in nos propenſione voluntatis, munus Apoſtolici Commiſſarii in hac Familia Ciſmontana Nobis mandaverit, adeoque inter cætera idem arbitrium ac poteſtatem contulerit, quæ penes Capitula & Congregationes Generales ipſius Ordinis ſumma eſt : nos hujuſmodi poteſtate muniti, & in commune Familiæ bonum excubantes animo, ut Provinciarum, quæ nobis parent, quietem, otium, tranquillitatem ab omni moleſtia incolumem tueamur, omni ope contendimus. Cumque ad eam rem duo potiſſimum conferant, quorum alterum in uſu Juſtitiæ diſtributivæ conſiſtit, alterum in eo, ut qui Provinciis præfecti ſunt, eas prompte ac celeriter obire, Cœnobia ſingula inviſere, fratrum mores ac diſciplinam cognoſcere & confirmare poſſint. Nos propterea, quibus hæc curæ cordique ſunt, ea ne in deſuetudinem ſenſim abeant, cavere debemus. Sane Barenſem noſtram Provinciam Fratrum Minorum de Obſervantia, quæ Sancti Nicolai appellatur, ejuſmodi incommodis laborare compertum eſt, ut in eadem longo temporis intervallo neque Juſtitia, quæ deſiderabatur, diſtributiva ſervata ſit, neque Miniſtri Provinciales eam commode obire potuerint, nec verò in præſentia poſſint. Ipſa ſiquidem cum latiſſime pateat, & tam ample per tractus terræ protrahatur, ut quingenta paſſuum millia circuitu, centum & ſexaginta longitudine contineat ; & inſuper in Regiones duas diviſa ſit, altera, quæ Barenſis vocatur, habetque Cœnobia viginti & octo: Licienſis altera, quæ Cœnobiis conſtat omnino duodecim, & Fratribus ultra ducentum ; proinde fit, ut Barenſium & Licienſium nulla propemodum ſit communio atque ſocietas: Miniſter etenim Provincialis, ubi ex Barenſibus aſſumitur, itineris longitudine prohibetur, hyeme præſertim, quominus, ubi neceſſitas poſtulet, ad Licienſium Cœnobia Fratreſque viſendos ſe conferat, id quod maximo detrimento Provinciæ præfatæ conſuevit eſſe ; Cui malo ut eumque occurrere Provincia ipſa cum vellet, jam pridem ſupra hominum memoriam inſtituit, ut Miniſtri Provincialis auctoritate Commiſſarius delegaretur, qui Cœnobia Licientium gubernaret, ſi ex Barenſibus Miniſter eſſet : vel Barenſem Regionem procuraret, ubi Licienſes haberent Miniſtrum ; ſed hac ratione cum non ſatis utique proviſum ſit, ſæpe enim Fratrum diſſidia hujus rei cauſa, magnique motus extiterunt, negantium videlicet parere ſe velle Præfectis duobus, quorum alter Miniſtri, alter Commiſſarii appellatione rem communem adminiſtraret ; nos propterea hujuſmodi incommodis occurrere, perpetuamque pacem inter nationem utramque fovere volentes, communicato etiam conſilio cum ejuſdem Provinciæ Viſitatore & Patribus noſtri Diffinitorii Generalis, ſecuti etiam exemplum Capituli Generalis Mediolanenſis, quod iiſdem de cauſis Lituaniæ Provinciam noviſſime inſtituit atque fundavit, in hanc ſententiam adducti ſumus, quam Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens XII. dignatus eſt comprobare, ut Licienſis Regionis ac Territorii Cœnobia duodecim in novam Provinciam erigeremus, ut re ipſa per haſce literas Apoſtolicæ auctoritatis munere utentes erigimus & conſtituimus cum omnibus privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Provinciæ Ordinis noſtri de jure vel conſuetudine gaudere ſolent : reſervato antiquæ Provinciæ Sancti Nicolai præcedentiæ honore aliiſque prærogativis, quibus ad hæc uſque tempora ornata eſt ; Mandantes Provinciali Miniſtro hujus novæ Provinciæ, quam Licienſem appellari volumus, ut in ſigilli majoris uſum effigiem S. Patris Antonii Patavini, minoris vero Patris Orontii Licientium Epiſcopi atque Patroni Imaginem adhibeat. Præcipimus etiam omnibus & ſingulis Fratribus tam Licienſis quam Barenſis Provinciarum in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, ut iſtiuſmodi diviſionem, novæque Provinciæ fundationem approbent, ratamque habeant ; obnunciantes præterea, nos tanquam in rebellem ac pertinacem pœnarum ſeveritate animadverſuros, ſi quis noſtræ huic voluntati atque ſanctioni quovis modo interceſſerit.

Datum Romæ ex Ara-Cœli die 28. Februarii 1733.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Joſephus Maria ab Ebora Commiſſarius Generalis Ordinarius & Apoſtolicus.

De Mandato P. S. Reverendiſſimæ Fr. Vincentius Antonius de Capla Secretarius Generalis..

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Joſephus Maria, præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret ; Nos eumdem Joſephum Mariam ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus

Digitized by Google

datus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, diviſionem Provinciæ Baren. in duas, atque erectionem novæ Provinciæ Licien. ab eodem Joſepho Maria factas, ſicut præmittitur, expeditaſque deſuper patentes ejus literas præinſertas cum omnibus in eis contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque perpetuæ ac inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; necnon omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui in præmiſſis quomodolibet intervenerunt, ſupplemus.

Confirmatur dicta Diviſio.

§.4. Decernentes, eaſdem præſentes literas, ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventuum prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis.

§.6. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Maji 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCV.

Statutum circa Officia Generalia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ut nulla impoſterum neceſſaria ſit temporis vacatio in aſcenſu ab inferiori ad ſuperiorem Gradum; in decurſu vero a ſuperiori ad inferiorem, vel tranſitu ad æqualem, vacatio requiratur per tempus duorum Capitulorum Generalium, ſive duodecim annorum.

Dat. die 28. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum, quod in ultimo Capitulo Generali ejuſdem Ordinis, Mediolani celebrato, inter alia totius Ordinis præfati conſenſu decretum fuit, Sanctæ Sedi ſupplicandum fore pro moderatione vacationis, quæ juxta Conſtitutiones Apoſtolicas intercedere deberet a minoribus ad majora Officia generalia dicti Ordinis aſſequenda.

Cauſa edendæ hujus Conſtitutionis.

§.2. Quare ipſe Miniſter Generalis, hujuſmodi Decreto inhærens, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſiderat. Nos eumdem Miniſtrum Generalem ſpecialibus ſavoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excummunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, auditoque prius voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti; quòd in poſterum in Gradibus ſive Officiis Generalibus ejuſdem Ordinis nulla temporis vacatio requiratur, & attendi debeat in aſcenſu ab inferiori ad ſuperiorem gradum: in deſcenſu vero a ſuperiori ad inferiorem, vel tranſitu ad æqualem gradum, duplex vacatio, ideſt per tempus duorum Capitulorum generalium, ſive duodecim annorum intercedere debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & declaramus.

Quod nulla requiratur vacatio in aſcenſu,

Requiratur vero in deſcenſu.

§.3. Decernentes, præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime & inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordi-

Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatioue Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudiuibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in coutrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Maji 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVI.

Dat. die 9. Junii 1733. Pont. An. III.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Viſitantibus Eccleſias Monachorum & Monialium, tam hactenus erectas, quam impoſterum quandocumque erigendas, Congregationis Sancti Benedicti, in Feſto Sancti Silveſtri Abbatis dictæ Congregationis Inſtitutoris.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam,

Exordium.

COeleſtium munerum theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ credidit divina ignatio, libenter erogamus, eum ad fovendam, excitandamque fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domioo arbitramur.

Indulgentia de qua in Rubrica.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Benedicti Biancini, Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Silveſtrinorum nuncupatorum, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, ac Saera Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Monaſteriorum tam Monaehorum quam Monialium ejuſdem Congregationis tam hactenus erectorum, quam impoſterum quandocumque erigendorum, & ubique locorum exiſtentium, die Feſto Sancti Silveſtri Abbatis, dictæ Congregationis Inſtitutoris, a primis veſperis uſqut ad occaſum Solis diei hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatioue, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus: Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Tranſumptorum.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, mauu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exbibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 9. Junii 1733. Pontificatus Noſtri Auno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

XCVII.

Dat. die 22. Junii 1733. Pont. An. III.

Confirmatio Sententiæ Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia circa dubia quoad numerum Vocalium Diffinitorii Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia: cum reintegratione ejuſdem Diffinitorii ad numerum ſeptem Vocalium, aliiſque ordinationibus pro facienda ſubrogatione aliorum Religioſorum in eventu, quo deficiat aliquis ex ſeptem Vocalibus hujuſmodi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Miniſtri Provincialis Lugdunen. petitio, cum rei expoſitione.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Delphinas Miniſter Provincialis Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci de Pœnitentia nuncupatorum, quod intra tempus effluxum a poſtremo Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ, menſe Majo anni proxime elapſi celebrato, duplex ortum eſt dubium circa intelligentiam ſtatutorum generalium ejuſdem Ordinis, reſpiciens præcipue numerum Vocalium, qui juxta ſtatuta hujuſmodi io Diffinitorio Provinciali Provinciæ præfatæ ſuut cooptandi. Cum enim ſtatuta præſata diſponant Definitorium Provinciale componendum eſſe actuali Miniſtro Provinciali, Cuſtodibus, Diffinitoribus, Provincialibus quatuor, ac ultimo Miniſtro Provinciali abſoluto; quorum Vocalium numerus, ne uuquam deficiat tam multiplex extra Capitula Provincialia ſubrogandi modus, per eadem ſtatuta ac diverſas literas Apoſtolicas deſuper emanatas decretus eſt, ut eveniente etiam alicujus dictorum Vocalium obitu, nullatenus deeſſe poſſit in Provincia prædicta Religioſus capax iſtiuſmodi ſubrogationis; His tamen uon obſtan. defuncto nupero Ex-miniſtro Provinciali ipſius Provinciæ, qui proculdubio jure, atque ſub titulo ultimi abſoluti Miniſtri Provincialis, voce activa in hodierno Diffinitorio potitus fuiſſet, nullus alius Ex-miniſter Provincialis ſubrogatus fuit, qui defuncti locum in eodem Diffinitorio teneret; ac inſuper licet Cuſtos, qui eſt Vocalis natus pro Capitulo Generali per ſtatuta ſupradictæ Congregationis Gallicanæ clare permiſſus, videretur creari debere ſub titulo ac juribus propriis Cuſtodis, & per ele-

ctionem diverſam ab electione, & perſonis Diffinitorum, ſicuti ordinationes præſatæ Congregationis Gallicanæ innuunt; attamen major pars dicti poſtremi Capituli Provincialis cenſuit, ipſum Cuſtodem cum Diffinitoribus promiſcue confundendum, & ſolo Deputati nomine ab iis diſtinguendum eſſe, contra uſum a pluribus annis vigentem in altera Provincia Sancti Elzearii ejuſdem Congregationis Gallicanæ, in qua Cuſtos diſtinctim a quatuor Diffinitoribus deligitur; & quia Diffinitorium ipſius Provinciæ Lugdunen. duobus Vocalibus, nempe ex-Miniſtro Provinciali, & Cuſtode diſtincto a quatuor Diffinitoribus contra jus exinde privari credebatur, illudque tribus dumtaxat Diffinitoribus contra diſpoſitionem dictorum ſtatutorum conſtabat, ſi Cuſtos quatuor Diffinitoribus adnumerandus erat, idem Vincentius horum dubiorum ſulvendorum cauſa ad dilectum filium Miniſtrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum ipſius Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ad præſcriptum Conſtitutionum dicti Ordinis occurrente occaſione alicujus dubitationis recurſum habuit, qui reſpondit ad primum, Quod moriente ultimo ex-Miniſtro Provinciali ſubrogari debeat alter, qui antea fuerit immediate Miniſter itidem Provincialis, habeatque votum conſultivum, deciſivum, atque electivum in omnibus congreſſibus Diffinitorii: & ſi aliquis e quatuor Diffinitoribus decedat, ſubrogetur unus pariter ex Miniſtrorum Provincialium, quatenus jam non habeat vocem in Diffinitorio; & ſi habeat, vel deſint Patres hujuſmodi, tunc ſubrogetur antiquior ex Diffinitoribus habitualibus; atque ſi eatenus nulla facta fuerit ſubrogatio, impoſterum hoc modo facienda & obſervanda eſſet: Ad ſecundum vero, quod quamvis liberum ſit eligere vel non eligere Cuſtodem, conveniat tamen eum deinceps eligi diſtinctum a quatuor Diffinitoribus; iſque juribus & privilegiis, cæteris Cuſtodibus concedi ſolitis, frui debeat, votum habens in congreſſibus Provincialibus, & in Capitulo Generali, ut Vocalis admiſſibilis ſit cum Miniſtro Provinciali, & non unus ex quatuor Diffinitoribus, qui locum Cuſtodis tenere poſſit, quemadmodum deliberatum fuerat.

Miniſtri Generalis Sententia.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Vincentius plurimum cupiat, enarratam Miniſtri Generalis Sententiam, pro firmiori illius ſubſiſtentia & exactiori obſervantia, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, & opportune in præmiſſis, ut infra, a Nobis provideri; Nos dictum Vincentium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, illius nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti etiam filii Procuratoris Generalis ſecundodicti Ordinis ſibi ſuper præmiſſis factam attenderunt, conſilio, præfatam Miniſtri Generalis Sententiam ſuper duplici Dubio hujuſmodi auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis, ac interpretationis prædictorum ſtatutorum vim & efficaciam injungimus; necnon Diffinitorium Provinciale ejuſdem Provinciæ Lugdunen. ad ſeptenarium numerum Vocalium, ei, ſicut præmittitur, convenientem, harum ſerie reſtituimus & reintegramus. Præterea auctoritate & tenore præfatis volumus & ſtatuimus, ut defuncto ultimo Miniſtro Provinciali in dicta Provincia Lugdunen. ex tunc & uſque ad proximum futurum Capitulum Provinciale incluſive ſubrogatus cenſeatur ſub titulo & juribus Ex-Miniſtri Provincialis is, qui immediate ante defunctum, ab Officio Provincialatus abſolutus, & extra Diffinitorium Provinciale reperitur; quo vero ad Cuſtodem præfatum, ſervata impoſterum in electione eorum, qui ad Capitulum generale deputandi erunt, dicti Miniſtri Generalis ſententia, deputatio facta a poſtremo Capitulo Provinciali vim habeat pro hac vice tantum in iis, quæ eidem ſententiæ non adverſantur; Ita quod ſic deputatus, aut in ejus locum ſubrogatus, in ſua deputatione vel ſubrogatione valide, ſed cum titulo Cuſtodis, & ſaltem juribus Definitorum uſque ad proximum Capitulum Provinciale permaneat; utque numerus quatuor Diffinitorum, a Cuſtode diſtinctorum, ex nunc uſque ad dictum proximum Capitulum Provinciale incluſive compleatur, adjungatur pro hac vice quartus Diffinitor tribus aliis jam ab ipſo poſtremo Capitulo Provinciali electis præter eumdem Cuſtodem, ſive Deputatum ſecundum leges ſubrogationis per literas Apoſtolicas in ſuo vigore perſiſtentes in caſu obitus Definitorum præſcriptas, perinde acſi quartus Definitor ad Capitulum Generale deputatus deceſſiſſet.

Confirmatione Apoſtolica roboratur.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; & ab illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia inconcuſſe obſervari, illiſque reſpective pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciæ Lugdunen. hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis;

Obſtantium derogatio.

§. 5. Qui-

§.5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Junii 1733. Pontificatus Nuſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVIII.

Dat. die 30. Junii 1733. Pont. An.III.

Lis omnis inter Clericos Regulares Societatis Jeſu, & Pauperes Matris Dei, a Scholis Piis denominatos, de gravioribus ſcientiis Vilnæ ab utriſque publice tradendis oborta, ad Sedem Apoſtolicam avocatur, & extinguitur, ac alia hac de re a Sanctiſſimo Domino Noſtro edita Conſtitutio confirmatur.

Conſtitutionem hic laudatam, qua Pauperibus Matris Dei Scholarum Piarum facultas aſſeritur graviores tradendi ſcientias, legere eſt ſuperius nu. XXXI. pag. 175.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Summi Pontificis eſt lites inter ordines religioſos dirimere.

POntificalis officii noſtri eſſe debet, lites, & invidioſas contentiones inter quoſcumque ſupremæ curæ noſtræ ſubjectos, ac præſertim Ordines religioſos interdum obortas, dirimere, ut chariſmata meliora æmulantes, unà omnes in Vinea Domini laborare ſatagant, ac proximorum ſaluti, rectæque inſtitutioni laudabilem, & Dominica mercede dignam, operam dare non ceſſent.

Inter Clericos regulares Societatis Jeſu, & Pauperes Matris Dei a Scholis piis denominatos de tradendis publice ſcientiis contentio Vilnæ oborta.

§.1. Quum itaque, ſicut accepimus, poſtquam Anno Domini MDCCXXIII. ſeu alio veriori tempore, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominatur, in Vilnenſem Civitatem canonice introducta fuiſſet, a dilectis quoque filiis Clericis Regularibus Societatis Jeſu, qui Univerſitatis ſtudii generalis ſeu publicæ Achademiæ Vilnenſis curam gerunt, non licere ibi cuiquam extra eamdem Univerſitatem ſive Achademiam eminentiores diſciplinas & ſcientias adoleſcentibus tradere, propterea que non poſſe jam dictos Clericos Regulares publicas ſcholas ibidem aperire, prætenſum fuerit; hujuſmodi prætenſionibus in Congregationem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negociis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, e quorum numero Nos ipſi tunc eramus, ab utraque parte deductis, eadem Congregatio Cardinalium die vigeſima ſeptima menſis Martii Anni Domini MDCCXXVII. referente dilecto filio noſtro Nicolao Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbytero Cardinale, Spinula nuncupato, decreverit primodictis Clericis Regularibus licere aperire ſcholas juxta modum dumtaxat, ſcilicet inferiores, pro pueris pauperibus, gratis & ſine ullo ſtipendio imbuendis in primis elementis, grammatica, computo, & præcipue in bonis moribus, & fidei catholicæ rudimentis, ad formam literarum Apoſtolicarum fel. record. Pauli Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipiunt: *An eas interdicta quæſtuatione, & amplius cauſam non debere proponi* cenſuerit, & piæ memoriæ Benedictus Papa XIII. etiam Prædeceſſor Noſter decretum prædictum per ſuas literas Apoſtolicas ſub annulo Piſcatoris in forma Brevis die decima ſeptima menſis Martii inſequentis Anni MDCCXXVIII. expeditas, Apoſtolica auctoritate confirmaverit atque adprobaverit, prout in decreto ac literis ejuſdem Benedicti plenius & uberius continetur.

Particulari Card. Congreg. examinanda committitur.

§ 2. Deinde vero Nobis divina favente Clementia, ad Beati Petri Sedem evectis, cum innotuiſſet, varias, interque ſe diſcrepantes ſententias ac voces percrebuiſſe de proprio officio, præcipuoque inſtituto primodictorum Clericorum Regularium, ſuper modo & ratione inſtituendi adoleſcentes, eorum curæ commiſſos, eoſdemque in ſcholas recipiendi, deque Statutis a piæ record. Gregorio Papa XV etiam Prædeceſſore Noſtro, confirmatis & approbatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam ſub plumbo quam ſub Annulo Piſcatoris, in dicta forma Brevis, pro dictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, editis literis Apoſtolicis, & præcipue eorumdem Pauli, Gregorii, & Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. etiam Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum; Nos quaſcumque controverſias & diſſenſiones, ex ſtatutorum & literarum Apoſtolicarum hujuſmodi vario ſenſu ortas, & tunc fortaſſe orituras, pro noſtri Apoſtolatus munere de medio tollere volentes, particulari Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, videlicet bonæ memoriæ Proſperi Mareſuſchii, eorumdem primodictorum Clericorum Regularium Matris Dei Protectoris, Leandri de Portia, ac Petri Aloyſii Caraſæ, ad rem maturo conſilio examinandam, tunc per Nos Apoſtolica auctoritate prædicta inſtitutæ, & præviis facultatibus neceſſariis inſtructæ, commiſerimus & mandaverimus, ut de omnibus & ſingulis tam in forma Brevis, quam ſub plumbo, ut præfertur, expeditis, primodictoſque Clericos Regulares reſpicientibus, Apoſtolicis literis ac ſtatutis prædictis mature perpenſis, in ſubſequentia capita ſedulo inquirerent.

Puncta examini tradita:

Primo nimirum, An prædictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei in ſuis publicis ſcholis, præter ſcribendi legendi & computandi regulas, atque etiam grammaticen, ſcientias majores tradere liceret.

Secundo, An ipſi ad eaſdem ſuas ſcholas pueros etiam Divites, Nobileſque admittere poſſent.

Ter-

Tertio, An in ſuam curam & regimen juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem poſſent.

Quarto quæſitum eſt, An privilegium Apoſtolicum eis foret concedendum, ut regulares domos ſine aliorum Regularium conſenſu, condere poſſent, ubi tameo eis pro numero a Conſtitutionibus Apoſtolicis præſixo Religioſis alendis ſufficientes reditus citra mendicandi & quæſtuandi neceſſitatem alias ſuppeterent: quumque Congregatio particularis, prædicta die XIII. menſis Aprilis Anni Domini MDCCXXXI. habita, præmiſſis omnibus, quemadmodum præceperamus, diligenter inſpectis & ponderatis, nemine diſcrepante, in hanc reſolutiooem uno ore devenerit, ſcilicet:

Reſponſiones.

Ad primum, Clericos Regulares Pauperes Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, grammaticæ & computorum regulas tradere adoleſcentulis ad formam Conſtitutionum Ordinis ſui: licere etiam eiſdem Scieotias Majores in ſuis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Conſtitutiones Ordiuis quoad ſcholas minores ſerventur.

Ad ſecundum, eoſdem Clericos Regulares teneri admittere pueros pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad tertium, poſſe ad formam Capitulorum Generalium.

Ad quartum, pro gratia privilegii eis concedendi reſponſum fuit, ad formam ſcilicet Indulti fel. record. Prædeceſſoris Noſtri Clementis Papæ IX. Fratribns Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, conceſſi die ſexta Octobris Anni MDCLXVIII.

§.3. Relataque Nobis inſequenti die per Venerabilem Fratrem Archiepiſcopum Nazianzenum, Auditorem noſtrum, quem Nos eidem Congregationi particulari Secretarium aſſignaveramus, reſolutione hujuſmodi, quaſcunque contentiones, diſcordias, & lites, ſi quæ forſan quomodolibet ubivis locorum ſuper hujuſmodi ſtatutorum & literarum Apoſtolicarum interpretatione & vero ſenſu contra primodictos Clericos Regulares exortæ, & coram quibuſvis Judicibus introductæ, & indeciſæ pendere repertæ fuiſſent, aut impoſterum oriri unquam potuiſſent, ad Nos & Sedem Apoſtolicam avocantes, ac penitus ſupprimentes & extinguentes, ac ſuper eis perpetuum ſilentium imponentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine noſtris, reſolutionem ſeu decretum ſuperius expreſſum & enunciatum, ut deinceps ſemper & perpetuo vigeret, & ubique locorum a primodictis Clericis Regularibus, illorumque Præpoſito & Procuratore Generalibus, cæteriſque Superioribus & perſonis quibuſcumque obſervaretur, dicta Apoſtolica auctoritate perpetuo confirmaverimus & approbaverimus; & ne impoſterum quiſquam ubivis locorum & gentium contra præmiſſa novas controverſias & diſſenſiones excitare, primodictiſque Clericis Regularibus de his moleſtiam aliquam inferre auderet, quæ a dicta Congregatione particulari explicata & reſoluta fueraot, & a Nobis adprobata, dictaque reſolutione ſeu decreto continebantur, ſtatutorum & literarum Apoſtolicarum tam ſub plumbo quam in forma Brevis hujuſmodi, eſſe verum, germanum, ſincerum & indubium ſenſum; idque omne a quibuſcumque etiam ſpeciali nota dignis, & vigore Conſtitutionum Apoſtolicarum, noſtrarumque & Cancellariæ Apoſtolicæ regularum, ſpecialiter & individue exprimendis, etiam dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, ac quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium, necnon etiam Congregationum quarumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jeſu, & cujuſvis alterius regularis Inſtituti perſonis Regularibus omnino ſervandum eſſe: neque eiſdem ſtatutis & literis Apoſtolicis ſuperius expreſſis ullam aliam interpretationem tribui poſſe, neque primodictis Clericis Regularibus ex ſuis ſtatutis, literiſque Apoſtolicis, iiſdem conceſſis, præſertim dicti Pauli V. Prædeceſſoris, Scientias Majores profiteri unquam interdictum & vetitum fuiſſe; immo etiam in ſuis publicis Scholis eaſdem Scientias Majores adoleſcentibus cujuſcumque ordinis & conditionis tradere & prælegere licuiſſe & licere, Apoſtolica auctoritate prædicta decrevimus & declaravimus, prout in noſtris deſuper ſub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXXI. Kal. Maji Pontificatus Noſtri Anno Primo vulgatis, incipientibus: *Nobis, quibus*, literis, etiam pleoius & uberius cootioetur.

Sententia a S. S. confirmata.

Ac edita Conſtitutio.

§.4. Et licèt primodicti Clerici Regulares, quibuſcumque diſſenſionibus & controverſiis per Nos, ut præfertur, de medio ſublatis & ſuppreſſis, Scientias Majores adoleſcentibus cujuſvis conditionis & ordinis ubique locorum publice & libere tradere poſſe ſperarent; nihilominus ob prætenſum extraordinarium ab Uoiverſitate ſeu Achademia Vilnenſi prædicta receſſum (ut aſſerebatur) plurium adoleſceotium, liberalibus diſciplinis & ſcientiis operam navantium: illorumque ad Scholas Pias, per primodictos Clericos Regulares in prædicta Civitate Vilnenſi apertas & exercitas, acceſſum, pro parte Clericorum Regularium Societatis Jeſu dictæ Civitatis Vilnenſis, prætendentium, dictas noſtras literas eamdem Civitatem Viloenſem minime comprehendere; & decretum, per Benedictum Prædeceſſorem jam memoratum, ut præfertur, confirmatum & adprobatum, quaſi per eaſdem noſtras literas minime abrogatum, adhuc viribus ſubſiſtere, ac Univerſitati ſeu Achademiæ prædictæ, privative quoad alios quoſcumque, graviores ſcientias tradere competere, is & cauſa in partibus coram dilecto quoque filio & Sedis prædictæ Nuncio noſtro, apud Illuſtrem Polooiæ Regem commoraote inter dictos Clericos Regulares Societatis Jeſu ex una, & primodictos Clericos Regulares ex altera partibus, ſuper obſervatione memorati decreti introducta extitit: ac dictus Nuncius noſter provide

Cauſa ad Nuncium Apoſtol. delata:

vide

vide conſiderans, inſtantiam dictorum Clericorum Regularium Societatis Jeſu adverſus dictas noſtras literas, motu ſcientia & poteſtatis plenitudine prædictis, ut præfertur, expeditas, eſſe promotam; ideoque ſuper ea animum noſtrum requirere exiſtimavit; Noſque ſuper hac re mature procedere volentes, eamdem Congregationem particularem, videlicet Leandri & Petri Aloyſii Cardinalium, & dilecti filii noſtri Joannis Antonii dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni, primodictorum Clericorum Regularium Protectoris, in prædicti Proſperi Cardinalis defuncti locum ſuffecti, adſignato ei etiam dicto Nazianzeno Archiepiſcopo in Secretarium, iterum instituimus; illique Clericorum Regularium Societatis Jeſu Civitatis Vilnenſis, & Univerſitatis ſeu Achademiæ hujuſmodi privilegia, ac primodictum decretum, literaſque Benedicti Prædeceſſoris pro ejus confirmatione, ut præfertur, editas hujuſmodi, necnon rationes per eoſdem Clericos Regulares Societatis Jeſu in ſcriptis allatas, examinandi præcipuam curam commiſimus. Et dicta Congregatio particularis die IX. menſis Septembris anni proxime præteriti MDCCXXXII. auditis primodictis Clericis Regularibus, qui a Scholis Piis denominantur, ac mature rimata ſcriptura legali Univerſitatis ſeu Achademiæ Vilnenſis Clericorum Regularium Societatis Jeſu, a prædicto Nuncio noſtro tranſmiſſa, ac dilecto filio Procuratore Generali dictorum Clericorum Regularium Societatis Jeſu requiſito, conſulendum eſſe Nobis, quod ſcriberetur per literas Secretariæ noſtræ Status eidem Nuncio noſtro, decretum prædictum dicto Anno MDCCXXVII. in cauſa Vilnenſi aperitionis Domus & Scholarum Piarum emanatum, ac literas Apoſtolicas dicti Benedicti Prædeceſſoris ſuper ejus confirmatione in forma Brevis, ut præfertur, expeditas, Non obſtare primodictis Clericis Regularibus ad effectum aperiendi in Civitate Vilnenſi Scholas Publicas, etiam Scientiarum Majorum, attenta Conſtitutione ac declaratione noſtris prædictis ſub die 1. Maji anno MDCCXXXI. emanatis, ad formam tamen ejuſdem conſtitutionis: Neque conſtare de prætenſa privativa Univerſitatis ſeu Achademiæ Vilnenſis quoad ſcientias Philoſophicas & Theologicas, etiam morales, aliaſque etiam inferiores, cenſuit: Factaque deinde per dictum Archiepiſcopum eadem die IX. Septembris de hac ultima reſolutione, ſeu decreto prædictæ Congregationis particularis, Nobis relatione, illi benigne annuimus, atque ultimodictam reſolutionem ſeu decretum pro ejus adimplemento, prædicto Nuncio noſtro tranſmitti mandavimus: dictuſque Nuncius noſter ultimo dictæ reſolutioni ſeu decreto ſibi tranſmiſſo, ut par erat, inhærens, illud non ſolum voce palam fecit, ſed etiam ſcriptis prolata formali ſententia, cujus tenor eſt: *Chriſti nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam in his ſcriptis ferimus in cauſa & cauſis, quæ primo & in prima coram nobis, ſeu alio veriori verſæ fuerunt & vertuntur, inſtantia, inter Rev. P. Sebaſtianum a Sancto Stanislao, Procuratorem Generalem Cauſarum Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum Provinciæ Poloniæ & Lithuaniæ, nomine, de quo in Actis, actorem ex una; & Rev. P. Paulum Stryleuski, Procuratorem Generalem Cauſarum Provinciæ Lithuaniæ Societatis Jeſu, nomine pariter, de quo in Actis, reum conventum ex altera, partibus, de & ſuper obſervatione & executione Conſtitutionis Sanctiſſimi Domini Noſtri CLEMENTIS Papæ XII. ſub datum Kalendis Maji 1731. editæ favore Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, rebuſque aliis, in actis cauſæ & cauſarum hujuſmodi, ad quæ &c. dicimus, declaramus, & definitive ſententiamus, ſupraſcriptam Conſtitutionem Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ ad literam, & prout ſonat, fore, & eſſe exequendam, & in omnibus & per omnia obſervandum, prout per præſentes exequi & obſervari volumus & mandamus; ſignanter declarantes in caſu, licuiſſe Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis Piis denominatis, Domus Vilnenſis Publicas Scholas aperire, ac etiam licere Scientias Majores in prædictis ſuis Scholis publicis tradere, & in eaſdem pueros Nobiles & Divites admittere; & pro præmiſſorum effectu mandatum de exequendo, & aliud quodcumque, deſuper neceſſarium & opportunum, decernimus & relaxamus, ac exequi volumus & mandamus &c. Ita pronunciavi Ego C. Archiepiſcopus Iconienſis, Nuncius Apoſtolicus, lata, lecta, & publicata &c. Stephanus Skardyraski Vicecancellarius.* Inſuper dicti Clerici Regulares Societatis Jeſu præmiſſis minime acquieſcentes, a Nuncio noſtro ejuſque ſententia appellationem, quæ ab eodem Nuncio, prout juris erat, rejecta fuit, ad Nos, & Apoſtolicam Sedem interpoſuerunt.

Hinc Romam translata.

Congreg. Particularis Decretum:

Quod a Sanctiſſimo D. N. fuit confirmatum:

Ac Nuncio Apoſtolico tranſmiſſum:

Ab eo autem publicatum:

Mox appellatum ad Sedem Apoſtolicam.

§. 5. Nos igitur, qui quaſcumque contentiones & diſſidia a religioſis Familiis amovere ſtudemus, eorumdem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, præcipue circa illorum Pias Scholas, in Civitate Vilnenſi exiſtentes, tranquillitati & quieti, quantum cum Domino poſſumus, conſulere cupientes, eoſque & eorum ſingulos ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutos fore cenſentes, ac litis & cauſæ prædictarum inter utroſque Clericos Regulares, olim, ut præfertur, pendentium, ſtatus & merita, & decreti dictæ Congregationis prædictorum Cardinalium, negociis Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, ut præfertur, emanati, ac literarum Apoſtolicarum dicti Benedicti Prædeceſſoris pro illius confirmatione editarum, & unius ac alterius Congregationis particularis prædictæ reſolutionum ſeu decretorum, ac noſtrarum per Nos, ut præfertur, editarum, ac Pauli, Gregorii, Urbani, Alexandri, & utriuſque Clementis Prædeceſſorum prædictorum, primodi-

Summus Pontifex hujuſmodi lites a ſe avocatas prorſus extinguit.

modictos Clericos Regulares quomodolibet reſpicientium, literarum Apoſtolicarum, ac ſtatutorum hujuſmodi, & quorumcumque in Capitulis Generalibus primodictorum Clericorum Regularium conditorum decretorum, omnium & ſingulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes: necnon litem & cauſam hujuſmodi per dictos Clericos Regulares Societatis Jeſu contra primodictos Clericos Regulares, in Civitate Vilnenſi commorantes, ut præfertur, introductas, quatenus opus ſit, ad Nos & Sedem prædictam avocantes, illaſque, & appellationem per eoſdem Clericos Regulares Societatis Jeſu, ut præfertur, interpoſitam, penitus & omnino extinguentes & ſupprimentes, ac ſuper eis perpetuum ſilentium imponentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine decretum Congregationis eorumdem Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, ut præfertur, editum: & literas Apoſtolicas ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris ſuper decreti hujuſmodi confirmatione in forma Brevis confectas, itaut illa impoſterum per dictos Clericos Regulares Societatis Jeſu in quodcumque judicium, vel extra illud, nunquam deduci poſſint, dicta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò revocamus, reſcindimus & abrogamus. Et ultimodictam reſolutionem ſeu decretum per Congregationem particularem, ut præfertur, emanatum, & ſententiam deinde per eumdem Nuncium noſtrum favore primodictorum Clericorum Regularium latam, auctoritate noſtra perpetuò confirmamus & approbamus; illiſque perpetuæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos tam juris, quam facti, & ſolemnitatum, ac quoſcumque alios quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, in iiſdem ſupplemus.

Ac priorem ſuam Conſtitutionem pro Clericis Regularibus Pauperum Matris Dei undequaque confirmat.

§ 6. Ac de prætenſa facultate Univerſitatis ſeu Achademiæ Vilnenſis publice docendi ſcientias majores privative quoad alios, minime conſtitiſſe, minimeque conſtare, & vigore dictarum literarum noſtrarum: *Nobis, quibus* incipientium, primodictos Clericos Regulares, etiam in Civitate Vilnenſi Scholas Publicas retinere: inibique Scientias etiam Majores adoleſcentibus cujuſvis cònditionis & ordinis tradere: ac etiam Collegia, Seminaria, & Convictus in ſuam curam & regimen recipere, Apoſtolica auctoritate perpetuo ſtatuimus & declaramus. Inſuper eadem auctoritate, dictam noſtram Conſtitutionem in reliquis ibidem expreſſis firmam, ſalvam, & illæſam exiſtere, & cenſeri debere, quoad omnia & ſingula, in ea in favorem dictorum Clericorum Pauperum Matris Dei contenta, confirmamus, & Vilnæ, ac ubique locorum inviolabiliter obſervari mandamus: dictamque reſolutionem & decretum Congregationis particularis, & memorati Nuncii noſtri ſententiam, ac prædictas noſtras, præſenteſque Literas, & in eis contenta & expreſſa quæcumque, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas præmiſſa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & juſtificatæ, ac dicti Clerici Regulares Societatis Jeſu civitatis Vilnenſis, ac Univerſitatis ſeu Achademiæ prædictæ Rectores ſeu Conſervatores ac Adminiſtratores & quicumque alii, in præmiſſis & circa ea jus vel intereſſe habentes, aut habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & conſenſum ſuum eiſdem præmiſſis non præſtiterint: aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ſive etiam ex eo, quod in eis ſolemnitates, ac quævis alia ſervanda & adimplenda, ſervata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore Juris clauſo, & quovis alio prætextu vel cauſa, etiam quantumvis legitima juſta & privilegiata, ac publicum & commune bonum reſpiciente, quæque ad effectum validitatis præmiſſorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverſiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adverſus illas quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium, aut oris aperitionem impetrari; neque illas ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi; ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per primodictos Clericos Regulares, a Scholis Piis denominatos, nunc & pro tempore exiſtentes, quandocumque eligenda, conceſſas: illaſque validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia ſortiri & obtinere, ac primodictis Clericis, nunc & pro tempore exiſtentibus, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque, & non alias, per quoſcumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Noſtri Apoſtolici Auditores, & dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis apud dictum pro tempore exiſtentem illuſtrem Poloniæ Regem commorantes, alioſque Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, honore & privilegio fungentes, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari definiri & interpretari debere; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obſtantibus derogat.

§. 7. Non obſtantibus iis omnibus, quæ Nos in eiſdem noſtris literis voluimus non obſtare, ac Noſtra & Cancellariæ prædictæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, dictorumque Clericorum Regularium Societatis Jeſu, ac Univerſitatis ſeu Achademiæ prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis

tis

Digitized by Google

tis, ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis, de quibus omnibus, etiamſi ſpecialis ſpecifica, expreſſa ac individua mentio habenda eſſet, dictis Clericis Regularibus Societatis Jeſu, ac Univerſitati ſeu Acbademiæ hujuſmodi, illiuſque Rectoribus ſeu Conſervatoribus ac Adminiſtratoribus prædictis, aliiſque Superioribus & perſonis quibuſcumque aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis.

§. 8. Quibus omnibus & ſingulis, quamvis pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut quævis expreſſio facienda, ſive aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet, illorum tenores his noſtris pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine, ad præmiſſorum effectum dumtaxat, pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Clauſula derogatoria.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſive exemplis, etiam typis impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, Præpoſiti Generalis munitis eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ iiſdem præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, adhiberetur.

Fides tranſumptorum.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ abſolutionis, revocationis, reſciſſionis, abrogationis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, defectuum ſuppletionis, ſtatuti, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo tertio, pridie Kalendas Julii, Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

Loco ✱ Plumbi.
D. Stivanus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

XCIX.

Fratres Congregationis de Carbonara Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini poſt ſtudiorum curſum completum, & Theologiæ lecturam, quinquennio peracto, habiles declarantur ad officia Aſſiſtentium, & Procuratoris Generalium.

Dat. die [illegible] Julii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod per quaſdam fel. record. Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris Noſtri deſuper in ſimili forma Brevis expeditas literas, & per alias ſimiles a piæ mem. Paulo PP. V. pariter Prædeceſſore Noſtro confirmatas, expreſſe cavetur, ut ad Aſſiſtentium Generalium ejuſdem Ordinis officium, niſi illi, qui in quadrageſimo ſaltem ſuæ ætatis anno conſtituti, & Magiſterii in Sacra Theologia gradu decorati ſint, aſſumantur; unde exiſtimatur, a conſecutione ejuſdem officii Aſſiſtentis, & alterius Procuratoris Generalis Ordinis hujuſmodi, Congregationem S. Joannis de Carbonaria dicti Ordinis, ubi dictus Nicolaus Antonius Prior Generalis viginti quinque annorum ſpatio commoratus fuit, excluſum remanere poſſe; eo quia in memorata Congregatione, tametſi in ea Religioſi perdigni, aliiſque requiſitis pro ejuſmodi gradu obtinendo præditi reperiantur, eis tamen Magiſterii gradus conferri non conſuevit.

Qui ad majora Ordinis hujus officia ex Conſtit. Apoſtol. promovendi.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, laurea Magiſtralis juxta ſtatuta ipſius Congregationis, auctoritate Apoſtolica confirmata, non ob meritorum deficientiam iis Religioſis minime permittatur, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, quo prædictæ Congregationis Religioſi validius ad ſtudia incitentur, animumque intendant, ac in perfecta vita communi vivere; necnon ad hujuſmodi Officia elati, præſtanti eorum vitæ exemplo ac ſcientia prædicto Ordini prodeſſe poſſint, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſiderat; Nos ipſius Nicolai Antonii Prioris Generalis votis, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, illos Religioſos memoratæ Congregationis S. Joannis de Carbonaria, qui ſtudiorum curſum ad formam illius Conſtitutionum compleverint, & quinquennii ſpatio Sacræ Theologiæ lecturam uti regen-

Declaratio, de qua in Rubrica.

Digitized by Google

tes in Monaſterio prædicti S. Joannis peregerint, ad ejuſmodi Aſſiſtentis Generalis, & Procuratoris Generalis officia, excluſo quocumque alio, qui inibi Regentis munus non exercuiſſet, dicta auctoritate tenore præſentium babilitamus, ac habiles & capaces facimus & declaramus.

Præſentium Literarum obſervantia.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac prædictis Clementis & Pauli Prædeceſſorum literis, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon eorumdem Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Julii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card, Oliverius,

C,

Dat. die 23. Julii 1733. Pont. An.IV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quo Conventus in Provincia Sancti Franciſci de Pacheca in Mexico Ordinis Fratrum Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Diſcalceatorum deputatur pro Seminario Miſſionum in Montibus de Cimapan.

Benedictus XIII. anno 1727. Conſtit, dat. die 3. Aprilis confirmavit Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium ſuper Erectione Seminarii, de quo hic agitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam;

§.1. EManavit nuper a Congreg. Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præpoſita, ad ſupplicationem dilectorum filiorum Definitorum Provinciæ Sancti Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, Diſcalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris, qui ſequitur videlicet.

Tenor Decreti S.C. de Propaganda Fide.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide, babita die 6. Julii 1733. referente Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinale Nicolao Spinola, libellum ſupplicem porrectum pro parte Definitorii Provinciæ Fratrum Minorum Diſcalceatorum Sancti Didaci in Mexico, ſupplicantis, ut Collegium ſeu Seminarium Miſſionum erectum vigore facultatis ſibi conceſſæ per Breve Apoſtolicum San. mem. Benedicti XIII. ſub datum die 3 Aprilis 1727, & cum conſenſu Ordinarii in Conventu ejuſdem Provinciæ Sancti Franciſci de Pacheca deputetur pro converſione Infidelium, ſignanter exiſtentium in Montibus de Cimapan, lociſque conterminis, in quibus uſque adhuc nulla alia Miſſio fundata reperitur, cum poteſtate Sacras Miſſiones in prædictis Montibus erigendi ab eodem Collegio dependentes; utque omnibus ipſius Provinciæ Sancti Didaci Fratribus diſtricte probibeatur tranſitus, nedum ad alias Provincias & Collegia Miſſionum regularis obſervantiæ, verum etiam ad Miſſiones Provinciæ Diſcalceatorum Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis, abſque peculiari & expreſſa hujus Sacræ Congregationis licentia. Eminentiſſimi Patres audito ſuper expoſitis Patre Procuratore Generali Diſcalceatorum & Recollectorum, in utroque benigne annuerunt, mandaruntque, ut Religioſi ad Miſſionariorum munera in prælatis locis obeunda deſtinati pro neceſſariis facultatibus Dominum Archiepiſcopum Mexicanum Ordinarium adire teneantur. Datum Romæ die & anno, quibus ſupra.

V, Card. Petra Præfectus.

F. M. Riccardi Pro-Secretarius,

Loco ✠ Sigilli,

Apoſtol. roboratur confirmatione.

§.2. Cum autem, ſicut pro parte eorumdem Definitorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi, Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri, plurimum deſiderent; Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro

pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ & Ordinis prælatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Julii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CI.

Dat. die 24. Julii 1733. Pont. An.IV.

Decretum, ut deinceps Procurator Generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti inſimul Abbas ſit Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus nonnullis rationibus.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod mos eſt ipſius Congregationis, ut illius Procurator Generalis, expleto ſuo officio, Abbatiam Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe dictæ Congregationis obtineat; ſed plurimorum annorum experientia detexit varia incommoda, quæ ex diviſione in duas perſonas officiorum Procuratoris Generalis, & Abbatis Monaſterii hujuſmodi proveniunt, in primis verò ſi iſti duo Superiores invicem haud conveniant, prout ſæpius accidit, religioſam pacem ac tranquillitatem inter Monachos præfatæ Congregationis non parum perturbari: dictumque Monaſterium, tametſi annuis reditibus minime ſatis inſtructum, duplici diſpendio pro eorum ſuſtentatione onerari, quum ipſius Monaſterii, illiuſque neceſſitatibus, ac præfatæ Congregationis negociis per unum ex dictis duobus Superioribus ſufficienter provideri valeret, quemadmodum laudabiliter ſervari memoratur, tam in Conventu Sanctæ Mariæ de Pace Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini Congregationis Lateranen., quam in Monaſterio Sanctæ Crucis in Hieruſalem, etiam reſpective nuncupatis de eadem Urbe Monachorum Ordinis Ciſtercienſis Congregationis Lombardiæ, ac ſervatum quoque fuit in ipſamet Congregatione Montis Oliveti anno 1693. quo tunc in humanis agens Abbas Joannes Franciſcus Foſſati Mediolanenſis utroque munere Procuratoris Generalis, & Abbatis prædicti Monaſterii. Sanctæ Mariæ Novæ functus fuit; quibus accedit, quod parcendo ſumptibus ejuſdem Monaſterii, melius conſtabiliri in eo poſſet Collegium Studioſorum, ab univerſa Congregatione Montis Oliveti ſummopere exoptatum, quorum vix quatuor nunc alere poteſt, idque eo ſeriùs conſiderandum venit, quod literarum ſtudia Regularibus Inſtitutis non ſolum ſplendori & ornamento, verum etiam ad eorum conſervationem neceſſaria eſſe noſcuntur; ea autem adhibita ratione, Juvenes Religioſi majori numero in idem Monaſterium collocari, ibique educari valerent, qui, peracto in aliis dictæ Congregationis Montis Oliveti Monaſteriis ſtudiorum curſu, uberiores in eiſdem literis progreſſus pollicerentur: quique doctrina ac virtutibus ſuper bonis Magiſtris ac Præceptoribus in eodem Monaſterio apprime inſtructi magno uſui & utilitati forent toti Congregationi prædictæ ad exercendam Curam Animarum, excipiendas Fidelium Confeſſiones, regendas Cathedras, & adminiſtranda guberuia, utpote munera, quæ viros ſcientia ac virtute præditos expoſcunt; Quibus omnibus per memoratum Procuratorem Generalem debite perpenſis, ipſe communis boni ſuæ Congregationis intuitu Abbatia ſupradicti Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ, poſt finitum officium Procuratoris Generalis, quo ad præſens fungitur, ſibi obventura lubenti animo careret, jurique ſibi ad illam competenti cederet favore ſui in Procuratione generali dictæ Congregationis ſucceſſoris, ſi ſtatueretur, ut impoſterum utrumque officium Abbatis & Procuratoris Generalis iſtiuſmodi in una eademque perſona unitum ac conſolidatum remaneret. Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipſius moderni Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, auditis juſſu noſtro ſuper præmiſſis dilecti quoque filii Abbatis Generalis ejuſdem Congregationis Montis Oliveti relatione ac voto, Abbatiam & regimen dicti Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ Procurationi generali ipſius Congregationis Montis Oliveti ex tunc, poſtquam modernus Abbas Monaſterii præfati tempus ſui regiminis expleverit, Conceſſio.

itaut deinceps Procurator generalis pro tempore exiſtens ejuſdem Congregationis, inſimul Abbas prædicti Monaſterii ſit, ac eſſe debeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò unimus & annectimus, ac unita & annexa fore & eſſe ſtatuimus & declaramus.

Clauſulæ. §. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuóſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ipſique Procuratori Generali in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter reſpective obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit, primodictorum Congregationis, Ordinis, & Monaſterii, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 24. Julii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CII.

Dat. die 28. Julii 1733. Pont. An. IV.

Vicariis Congregationum Ordinis Prædicatorum, ac duobus aliis Fratribus, nempe Definitori, & Socio ſeu Electori nuncupatis, in Capitulis Generalibus ſuffragium conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjunctæ Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut Religioſas Congregationes, ſub ſuavi arctioris diſciplinæ jugo in Eccleſia Dei militantes, ſuaveſque bonorum operum fructus, adſpirante ſuperni favoris aura, proferre jugiter ſatagentes, in laudabilibus earum inſtitutis confovere, illarumque felici & proſpero regimini, atque incrementis, quantum Nobis ex alto conceditur, proſpicere ſtudeamus.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, nonnullæ Congregationes Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas obſervantes appellant, tam citra quam ultra Montes Apoſtolica auctoritate inſtitutæ reperiantur, quarum aliquæ ſufficientem numerum Conventuum ac Religioſorum habent, ut juxta morem uſumve antehac in dicto Ordine ſervatum, in Provincias ejuſdem Ordinis erigi poſſint; Verum ſi in Provincias hujuſmodi erigerentur, formam guberniì ipſarum Congregationum non ſine regularis diſciplinæ in eis vigentis detrimento immutari oporteret; adeoque ſicuti fel. record. Innocentius Papa XII Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die XIV. Junii MDCXCV. expeditas literas ſtatuit, quod Vicarii pro tempore exiſtentes duarum ex iſtiuſmodi Congregationibus, Sanctæ Sabinæ, & Sancti Marci reſpective nuncupatarum, ab ipſo Innocentio Prædeceſſore erectarum, eamdem prorſus juriſdictionem & authoritatem haberent in Conventus & Fratres ſuæ Congregationis, quam juxta Apoſtolicas, & Ordinis præfati Conſtitutiones Priores Provinciales habent in ſuis Provinciis: ita longe opportunius ſalubriuſque foret decernere, ut in poſterum abſque immutatione ſtatus ſupradictarum Congregationum, Vicarii earum, quæ competentem numerum Conventuum & Fratrum habuerint, c[illegible] duobus aliis Religioſis, Definitore ſcilicet, & Socio ſeu Electore, Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis intereſſe valeant, ad inſtar Priorum Provincialium dicti Ordinis, & perinde ac ſi præfatæ Congregationes in Provincias erectæ eſſent: Cum enim ipſæ Congregationes & Provinciæ unicum Corpus & Ordinem conſtituant, & ab uno eodemque Capite & Magiſtro Generali regantur, congruum omnino videtur, quod quemadmodum Priores Provinciales Electioni Superioris Generalis aſſiſtunt, ſic quoque ad illam concurrant & admittantur Vicarii Congregationum prædictarum; præſertim quia iſtæ magis, quam Provinciæ præfatæ, pendent ab ipſo Magiſtro Generali, utpote a quo Vicarii immediate deputantur; Priores vero Provinciales a Prioribus Conventuum uniuſcujuſque Provinciæ eliguntur, tum etiam quia in dictis Capitulis Generalibus non minus Statuta generalia, univerſum Ordinem concernentia, quam particulares ordinationes pro ſingulis Provinciis & Congregationibus ejuſdem Ordinis paſſim condi ſolent; Unde ſi Prioribus Provincialibus licet ſuarum Provinciarum rationes in illis exponere, Vicariis quoque præfatis permittendum venit, ut ſuarum Congregationum neceſſitates illuc deferre valeant; Idque apprime reſpondet menti Conſtitutionum dicti Ordinis, quippe perfectam unionem omnium membrorum ſub uno Capite præſcribentium, ac viciſſim quamcumque diviſionis ſpeciem diſtricte prohibentium; quandoquidem ad conſtabiliendum, arctiuſque colligandum hoc religioſæ concordiæ, mutuæque unionis & charitatis vinculum, Prælatos Provinciarum & Congregationum unà convenire decet, ubi totius Ordinis negotia pertractantur; Accedente inſuper, quod, cum memoratæ Congregatio- Cauſæ conceſſionis.

gatio-

gationes exactam regularis diſciplinæ obſervantiam profiteantur, omnis æqui bonique etiam communis totius Ordinis ratio poſcit, illarum Vicarios Capitulis hujuſmodi adeſſe, in quibus de præficiendo Magiſtro Generali, vel de promovenda regulari diſciplina præfata, vel de tollendis, ſi qui irrepſerint, abuſibus agitur; alioquin dictæ Congregationes ob ipſam exactiorem obſervantiam, cui aſſidue inſiſtunt, deterioris eſſent conditionis cæteris ejuſdem Ordinis Religioſis, ac damnum & incommodum ſentirent, ſi iis privilegiis carerent, quibus dictæ Provinciæ gaudent, ac ipſæ etiam Congregationes citra ullam contentionem ac dubitationem gauderent, ſi remiſſo accuratioris diſciplinæ ſtudio in Provincias erigerentur, quod aliquot ſaltem ex eis, ſi peterent, denegari nequiret.

Conceſſio.

§.2. Hinc eſt, quod Nos ad præmiſſa paternæ noſtræ dirigentes conſiderationis intuitum, dictarumque Congregationum, ac Fratrum in eis degentium ſtatui, indemnitati, ac felicioribus in dies progreſſibus, quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter conſulere volentes, necnon eorumdem Fratrum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & ſinguli Vicarii, nunc & pro tempore exiſtentes, Congregationum prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas obſervantes vocant, tam citra quam ultra Montes authoritate Apoſtolica hactenus erectarum, & ſi quas alias in futurum ſimili authoritate erigi contigerit, dummodo tamen ſex ſaltem Conventus formales habuerint, cum duobus Religioſis ſuæ reſpective Congregationis pro quolibet ex Vicariis hujuſmodi, uno nimirum Definitore, ac uno Socio ſeu Electore, in earumdem reſpective Congregationum dietis eligendis, in quibuſcumque Capitulis Generalibus ejuſdem Ordinis intereſſe libere licite & valide poſſint & valeant, ipſique Vicarii, ac Definitores, & Socii ſeu Electores in dictis Capitulis Generalibus votum ſive ſuffragium habeant in omnibus & per omnia ad inſtar Priorum Provincialium, ac Definitorum, & Sociorum Provinciarum Ordinis præfati, & perinde ac ſi ipſæ Congregationes in Provincias hujuſmodi erectæ & inſtitutæ forent, harum ſerie ſtatuimus, atque concedimus & indulgemus.

Præſentium Literarum obſervantia.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi; neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari; aut ad terminos Juris, ſeu Statutorum, & Conſtitutionum dictorum Ordinis & Congregationum reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare nullo modo poſſe; Sed eaſdem præſentes literas ſemper & perpetuò firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, noſtris & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis de jure quæſito non tollendo, aliiſve Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, Congregationum, Provinciarum, & Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, uſibus, ſtylis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, Congregationibus, Provinciis, & Conventibus, illorumque reſpective Magiſtro Generali, Vicariis, Prioribus Provincialibus, aliiſque Superioribus, Fratribus, & Perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda,

aut

aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſitris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 28. Julii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CIII.

Dat. die 7. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium, ne Commiſſarii Generales, nec etiam ipſe Miniſter Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum aliquem Religioſum ex Provincia S. Didaci in Mexico extrahere poſſint, niſi de conſenſu Capituli Provincialis vel Definitorii.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio Vicarii Provincialis hujus Provinciæ, quibuſque innixa fundamentis.

§.1. NUper pro parte dilecti filii Joſephi de Herize, Vicarii Provincialis Provinciæ S. Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis ac conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, expoſito, quod licet inter alias Ordinationes Apoſtolicas pro felici proſperoque regimine Provinciarum earumdem Fratrum Diſcalceatorum editas, ſæpius ac diſtricte vetitum ac decretum fuiſſet, ne ulli Commiſſarii Generales, nec etiam ipſe Miniſter Generalis Ordinis prædicti aliquem Religioſum e dictis Provinciis extrahere præſumerent, ut ad alias partes & Provincias mitterent, niſi prævio conſenſu Capituli Provincialis, vel Definitorii pleni uniuſcujuſque Provinciæ hujuſmodi reſpective: ac id ipſum expreſſe quoque ſancitum reperiretur in Statutis Generalibus Familiæ Ultramontanæ Ordinis prædicti; Nihilominus, quia Commiſſarii Generales novæ Hiſpaniæ ejuſdem Ordinis contra præſcriptum Decretorum Apoſtolicorum atque Statutorum prædictorum, Religioſos e ſupradicta Provincia Sancti Didaci extrahere, ac in aliis Provinciis incorporare attentabant, dilectus filius Joannes de Soto, Miniſter Generalis totius Ordinis præfati, per ſuas patentes literas die 21. Julii 1730. deſuper editas, præceperat, tunc, & pro tempore exiſtenti Commiſſario Generali novæ Hiſpaniæ prædictæ, ut ab ejuſmodi extractione & incorporatione omnino abſtineret, declarando nullum & attentatum quidquid ſecus factum fuiſſet; & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod modernus Commiſſarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, nulla præmiſſorum, ac enarrati præcepti Miniſtri Generalis habita ratione, Religioſos e Provincia præfata extrahere, & aliò transferre adhuc pergeret; ac proinde pro parte prædicti Joſephi eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut opportunum huic rei remedium adhibere vellent: Emanavit a dicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis, benigne commiſit Archiepiſcopo Mexicano, ut, veris exiſtentibus narratis, nomine & auctoritate ipſius Sacræ Congregationis mandet omnino exequi, remediis ſibi beneviſis, Decreta Apoſtolica, necnon Decretum Patris Generalis emanatum ſub die 21. menſis Julij anni 1730., & pro hujuſmodi effectu revocari ad ſuas Provincias quotquot ab eiſdem excorporati fuerint poſt editum enunciatum Decretum Patris Generalis. Romæ 15. Maji 1733.

A. Card. Sancti Clementis.

J. Archiepiſcopus Corinthien. Secr.

Confirmatur.

§.2. Cum autem, ſicut prædictus Joſephus Nobis ſubinde exponi fecit, ipſe, Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, ac ſervetur exactius, confirmationis noſtræ præſidio communiri ſummopere deſideret. Nos eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilia Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque, in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis & Provinciarum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alis roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Auguſti 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIV.

Dat. die 11. Aug. 1733. Pont. An.IV.

Indulgentia plenaria perpetua pro omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus vere pœnitent. & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium, in S. Didaci Confeſſoris, & Sanctæ Claræ Virginis Aſſiſienſis Feſtis diebus, viſitaverint.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REdemptoris & Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui glorioſos ſaluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœleſtis beatitudinis conſortes efficit, vices licet immeriti gerentes in terris, ſpiritualium munerum theſauros, diſpenſationi noſtræ creditos, libenter erogamus, ſicut ad fovendam incitandamque Fidelium erga eoſdem Beatos Cœli Incolas devotionem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Conceſſio Indulgentiæ, *de qua in Rubrica.*

§.1. Itaque ad augendam Fidelium Religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, necnon dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Miniſtri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, ſupplicationibus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in poſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus, in Sancti Didaci Confeſſoris decima tertia Novembris, & Sanctæ Claræ Virginis Aſſiſienſis duodecima Auguſti, Feſtis diebus a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus vero ſupradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monaſterio nunc, & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui ſuam reſpective Eccleſiam in die Feſto S. Didaci viſitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Tranſumptorum.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Auguſti 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CV.

Dat. die 11. Aug. 1733. Pont. An.IV.

Confirmatur Decretum ſuper habilitatione trium Regentiarum Collegii, & diſpenſatione ſuper duobus annis tantùm de ætate præſcripta cum Verbi Dei Prædicatoribus, pro Ordine Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper a Nobis emanarunt literæ tenoris ſequentis:

CLEMENS PP. XII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Ex injuncto Nobis &c. *Cætera legere eſt ſuperius num. XXXXII. pag. 194.*

Cauſæ confirmandi Decreti.

§.2. Et ſicut pro parte dicti Vincentii Miniſtri Generalis Nobis nuper expoſitum fuit, ipſe Regentibus & Lectoribus demonſtrare exoptans, in expetenda ejuſmodi proviſione nil in animo habuiſſe, quam dicti Ordinis Beneficium, quartum Decretum a tunc exiſtente Definitorio Ordinis hujuſmodi anno 1668. editum, per quod habilitantur tres Regentiæ Collegii, ſequentes videlicet, Venetiarum, Panormitan., Mediolanen., Ferrarien., Peruſin., Florentin., & Januen., quoad illos tamen Regentes, qui novem annorum ſpatio Lecturarum curſum in aliis ſtudiis tertiæ, ſecundæ, & primæ claſſis abſolverint, per Nos confirmari plurimum deſiderarat, una cum aliis, quamvis a Congregatione tunc pariter exiſtentium S.R.E. Cardinalium negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, emanatis, & ſucceſſi-

ceſſive per quaſdam felicis recordationis Clementis PP. X. Prædeceſſoris Noſtri deſuper in ſimili forma Brevis die 30. Auguſti 1670. bo: me: Giberto S.R.E. Cardinali Borromeo nuncupato, dum vixit, dicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectori, facultas illa confirmandi tributa fuerat, nihilominus factis diligentiis in Regeſtris & Archivo ejuſdem Ordinis, Decretum præfatum repertum minime fuit. Porro præfatus Vincentius Miniſter Generalis prævidens, quod aliqui ex Studentibus ob prohibitionem, quam ipſi habent, Verbum Dei prædicandi in Quadrageſima, a ſtudiis retraherentur; ad occurrendum ergo huic veriſimili inordinationi aliud pariter Decretum a Diffinitorio Generali Aſſiſii 1707. factum, quod eſt in ordine Sextum, per quod triginta annorum ætas præſcribitur pro approbandis iis, quibus licentia prædicandi concedi debet, minime tamen comprehenſis in Sacra Theologia Magiſtris; reſervata pro tempore exiſtenti Miniſtro Generali prædicti Ordinis facultate diſpenſandi pro duobus annis ad ſummum ad effectum præmiſſum ſuper ætate prædicta, etiam per Nos confirmari plurimum cupit; Et quia de numero Juvenum, qui ad Habitum admittuntur, non omnes Studiorum Theologiæ Scholaſticæ capaces ſunt, ad hoc ut durante eorum profeſſorio tempus ſpeculationibus Scholaſticis operam navando inutiliter terant: Ipſe Vincentius Miniſter Generalis valde proficuum exiſtimat, ut in qualibet Provincia unus aut duo Conventus juxta majorem vel minorem Provinciarum extenſionem deputaretur vel deputarentur, in quo ſeu quibus jam Seminaria erecta reperirentur. ibique prædicti Juvenes pro eiſdem ſtudiis ſcholaſticis inhabiles collocarentur, ut Theologiæ Morali ſub directione unius Lectoris vacarent, eique ejuſmodi lectura pro paternitate Provinciæ, dummodo illam laudabiliter per quindecim annos exerceret, vel aliis, qui uno tantum triennio eamdem Theologiam Moralem prælegerent, pro tertia claſſe reſpective ſuffragari poſſet & deberet; ac tandem pro complemento requiſitorum pro Paternitate prædicta illis, qui poſt lecturam tertiæ, ſecundæ, & primæ claſſis Collegium conſequi nequirent, eam exercendo per totum illud tempus, quod pro complemento quindenni eis deeſſet, hac tamen conditione, quod lectores Theologiæ Moralis eorumdem Seminariorum lectiones in ſcriptis tradant omnibus illis diebus & temporibus, quibus alii Regentes illas facere, & ipſi etiam pro circulo conferentias tribus diebus in hebdomada habere teneantur, & ſaltem præter Juvenes, qui in illis Seminariis collocandi eſſent, duos aut tres alios Religioſos habeant, quibus etiam dicta lectio Moralis tradenda eſſet. Nobis propterea idem Vincentius Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceſſio.

§. 3. Nos igitur ipſius Vincentii Miniſtri Generalis votis hac in re, quantum cum Dño poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui in præmiſſis dilectum pariter filium modernum Procuratorem Generalem ejuſdem Ordinis audiverunt, conſilio, Decretum quidem Definitorii Generalis anni 1668. quo ad ſolas Regentias Mediolani, Florentiæ, & Januæ; Alterum vero Decretum anni 1707. cum reſtrictione facultatis pro tempore exiſtentis Miniſtri Generalis diſpenſandi ad duos annos tantum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac demum juxta petita, quoad unum dumtaxat Conventum in qualibet Provincia, ubi exiſtunt Seminaria, auctoritate & tenore prædictis indulgemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Præſentium literarum firmitas.

§. 4. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciarum, Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut ipſarum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus Perſonæ in Dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, vel Miniſtri Generalis, aut Procuratoris Generalis, vel Secretarii ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtentis munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Auguſti 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CVI. Ordi-

Digitized by Google

CVI.

Dat. die 25. Aug. 1734. Pont. An.IV.

Ordini Fratrum Prædicatorum privilegium conceditur, ut ſæcularibus adoleſcentibus, Theologicæ facultati in eorum Studiis, Scholis, Gymnaſiis & Collegiis triennalem operam dantibus, lauream Doctoratus ſeu Magiſterii & Gradus in Sacra Theologia, iis parea conferre poſſit, qui in publicis Studiorum Univerſitatibus ſolemni cœremonia conferuntur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Summorum Pontif. laudes erga S. Thomam Aquinatem, Eccleſiæ Doctorem.

§.1. VErbo Dei Scripto & Tradito innixam ſcientiam, res divinas, & mores, chriſtiano homine dignos, ad rectam Eccleſiæ Miniſtrorum inſtitutionem, & ſalutem animarum, ſolide pertractantem, ejuſque Doctores ac Magiſtros pietate venerabiles commendari tunc maxime convenit, quum ingruente falſorum dogmatum illuvie Fides catholica, & Chriſtiani mores, ſupremæ curæ noſtræ commiſſi, periclitantur: Quo loco prædeceſſores Noſtri Romani Pontifices Sanctum Chriſti Confeſſorem Thomam Aquinatem Ordinis Prædicatorum, & Eccleſiæ Doctorem, honoris cauſa Angelici cognomento appellatum, ſemper habuerunt; eum propterea juſtis laudibus in ſuis diplomatibus proſequuti: & præſertim Alexander IV. qui Thomam adhuc viventem per Dei gratiam theſaurum literalis ſcientiæ adeptum pronunciavit: inque ejus veſtigia ſubinde incurrentes alii Romani Pontifices ſubſequuti, Joannes XXII. Clemens VI. Urbanus V. Nicolaus V. Pius IV. & Beatus Pius V. Xyſtus V. Clemens VIII. Paulus V. Alexander VII. Innocentius XII. & Benedictus XIII. qui omnes uno eum ore adprobantes in Sacris Eccleſiæ faſtis juxta ac magnos Eccleſiæ Doctores, Gregorium, Ambroſium, Auguſtinum, & Hieronymum, Thomam quoque, ut vitæ probitate, & ſanctiori Theologiæ ſcientia venerabilem, miraque eruditione Eccleſiam Dei clarificantem, ac ſancta operatione fœcundantem, coli voluerunt.

Conceſſio privilegii concedendi lauream Doctoratus &c.

§.2. Itaque tanti Viri doctrinam, in Conciliis etiam œcumenicis celebratam, debitis præconiis Reipublicæ cauſa Nos quoque ornare cupientes, quum dilectus noſter in Chriſto, ac fratris germani filius Nereus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus Cardinalis Sancti Hadriani, Corſinus nuncupatus, necnon æque dilecti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protector, flagitantibus ejuſdem Ordinis Fratribus Magiſtro & Procuratore Generalibus, Thoma Ripollio & Guillelmo Molo, ſubmiſſas preces nobis obtulerit, ut præcipuo quodam & ſpeciali modo ejuſdem Sancti Viri Doctrinam, in Gymnaſiis Ordinis eorumdem Fratrum Prædicatorum non unis regularibus, ſed etiam externis ſæcularibus Alumnis, illuc ad eam perdiſcendam confluentibus, tradi ſolitam, pro noſtra erga Beatum Thomam devotione, totumque Ordinem de Eccleſia præclare meritum ſingulari benevolentia, ornare dignaremur, ut adoleſcentes, aliquo veluti præmio animati, ad Beati Thomæ doctrinam cum Dei gratia intellectu conſpiciendam, alacrius incumberent, quandoquidem nullum in iiſdem Gymnaſiis præmium, nulla ipſis expedita via pateat ad eas Eccleſiæ dignitates conſequendas, quæ in Sacræ Paginæ doctrina lauream, quam vocant licentiam vel gradum, publice adeptis, aliàs de more conferri debent; Nos hujuſmodi precibus, pietate ac juſtitia ſubnixis, annuere volentes, ad amplificandum ſub tanto Magiſtro probæ incorruptæque doctrinæ ſtudium inter juvenes, divino famulatui per ſacratiores diſciplinas addictos, Motu proprio, ex certa ſcientia, & mera voluntate noſtra, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in quibuſcumque Gymnaſiis, Scholis, Studiis, & Collegiis Ordinis Fratrum Prædicatorum, extra cæteras Studiorum generalium Univerſitates erectis vel erigendis, concedi, extendi, & prorogari volumus ac decernimus pro externis quibuſcumque ſæcularibus, in iiſdem Gymnaſiis Theologicæ facultati, toto triennio abſolutam, operam dantibus, omnia & ſingula Apoſtolica privilegia, ab Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus conceſſa, juxta conſuetudinem & methodum præſcriptam vel præſcribendam ab eodem Generali Ordinis Prædicatorum Magiſtro, ut poſt præmiſſum diligens probationis examen laurea Doctoralis ſeu Magiſtralis, Præſentatura, Licentia, Baccalaureatus, atque alii Gradus conſueti in Sacra Theologia libere & licite conferantur: quos quidem Gradus iis pares eſſe volumus, qui in hoc noſtro Archigymnaſio & Achademia, Romanæ Sapientiæ nuncupato, quibuſcumque Scholaribus ſolemni cœremonia conferri ſolent: Idemque hoc privilegium omnino valere ſtatuimus in quibuſcumque inſignioribus Civitatibus & Locis, in quibus ſæculares juvenes Theologicæ facultati operam daturi, Scholas Ordinis Fratrum Prædicatorum frequentare permittuntur, ſive pauperes ſive etiam divites ſint, quos Univerſitatum Officiales ad Gradus promovere fortaſſe recuſaverint; etiamſi aliàs in iiſdem locis publicæ hujuſmodi & ordinariæ ſtudiorum Univerſitates eis pateant; itaut poſtquam iidem ſæculares & externi juvenes, ſine præjudicio quorumcumque jurium ipſis Univerſitatibus de more perſolvendorum, a qua ſolutione divites eximi non debent, ad jamdictos Gradus ſolemni cœremonia probati ac promoti fuerint, de eadem re ac facultate prælegere, diſputare, ac alios quoſcumque actus ad id neceſſarios ubique facere poſſint: omnibuſque & ſingulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præcedentiis, favoribus, gratiis, & indultis uti, potiri, & gaudere poſſint, quibus alii prævio diligenti examine in ſtudiorum generalium Univerſitatibus juxta earumdem leges, ordinationes, uſus, ritus & mores, de jure vel conſuetudine, aut aliàs

derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 21. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CVIII.

Dat. die 21. Sept. 1733. Pont. An. IV.

Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini interdicitur appellatio a Correctione Regulari; injuncto inſuper, ut in caſu appellationis, id tantummodo facere debeant gradatim ad Ordinis Superiores.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

EX injuncto Nobis Apoſtolicæ ſervitutis munere ad ea peculiares ſolicitudinis noſtræ curas libenter inteudimus, quæ felici Chriſtifidelium Divini Numinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum regimini atque tranquillitati conducibilia fore, in Domino arbitramur.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod licèt per Conſtitutiones ejuſdem Ordinis *Part. III. Cap. XVI. num XXIV.* appellatio a Correctione Regulari Superiorum Fratribus prædictis ſub diverſis pœnis prohibeatur: necnon generali decreto, dudum a Congregatione tum exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis & conſultationibus Regularium præpoſita, juſſu fel. rec. Sixti PP. V. Prædeceſſoris Noſtri edito, caveatur expreſſe, quòd Regulares cujuſvis Ordinis in caſibus, in quibus appellare de jure licet, id facere debeant gradatim ad ſui Ordinis Superiores, a Priore nimirum ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem, antequam Sedem Apoſtolicam adire poſſint; nihilominus ipſe Nicolaus Antonius non ſine animi ſui mœrore advertit, plures Religioſos ſupradicti Ordinis, Conſtitutionum ac Decreti hujuſmodi immemores, illave exoleta & antiquata eſſe credentes, tum a præfata Correctione Regulari Superiorum provocare, tum ubi appellatio permittitur, nuſquam obſervata forma ſic præſcripta, ad Superiores mediatos, ſive Prælatos majores Ordinis prædicti, ac etiam hanc Sanctam Sedem appellare & recurrere, unde regularis diſciplinæ detrimentum, immediatorum Superiorum, eorumque juriſdictionis contemptus, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda conſequuntur, necnon Almæ Urbis Tribunalia non levibus afficiuntur moleſtiis.

Petitio quibus innixa fundamentis.

§.2. Quamobrem idem Nicolaus Antonius, qui in ipſo Gubernii ſui primordio ſibi omni ratione adnitendum propoſuit, ut debita Subditorum erga Prælatos obedientia, exactaque Regularis obſervantia in dicto Ordine conſerventur: & ſicubi exciderint, reſtituantur; opportunum gliſcenti malo, & abuſui ejuſmodi remedium adhiberi, & aliàs in præmiſſis ſalubriter a Nobis provideri ſummopere deſiderat. Nos ipſius Nicolai Antonii votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & ſingulis dicti Ordinis Fratribus ac perſonis cujuſvis dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, appellationem a Correctione regulari ſuorum Superiorum ad formam enarratarum Conſtitutionum, ac ſub pœnis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium interdicimus. In caſibus vero, in quibus iiſdem Fratribus de jure vel juxta Conſtitutiones prædictas appellare aut recurrere licet, id non aliter deinceps fieri poſſe ſtatuimus, quam gradatim, a gravamine ſcilicet Prioris ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem; itaut cauſæ appellationis ſeu recurſus hujuſmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuerint, extra dictum Ordinem deferri & agitari nequeant: Ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus ac Judicibus, & quibuſvis etiam Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apoſtolicæ Nunciis, nunc & pro tempore exiſtentibus, ne Fratrum dicti Ordinis appellationem ſeu recurſum admittant, cauſaſque prædictas cognoſcant, niſi prius eis legitime conſtiterit, illas per dictos Superiores, memorato ordine ſervato, cognitas & definitas fuiſſe, ſub pœna nullitatis actorum, ac inde ſequutorum, & quoad Religioſos appellantes vel recurrentes, qui præmiſſis contravenerint, ſub gravibus Noſtro & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis arbitrio infligendis pœnis, eadem auctoritate harum ſerie prohibemus.

Decretum de quo in Rubrica.

§.3. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, & iis reſpective pleniſſime ſuffragari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis præfati, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtoli-

ſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter espreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſeu esemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adbibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 15. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIX.

Dat. die 22. Sept. 1734. Pont. An. IV.

Cuſtodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupat. in novam Proviuciam erigitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

APoſtolicæ ſervitutis munus, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, id præcipue ſolicitudinem noſtram intendit, ut Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub arctioris diſciplinæ Inſtituto mancipatorum, & in Vinea Domini, ac præſertim in nonnullis olim pietatis, & orthodoxæ Fidei laude florentiſſimis Regionibus inter perſecutionum procellas, atque calamitatum tribulos ſtrenue laborantium, ſtatui, & felici directioni conſulere peculiari cura ſtudeamus, ſicut pia orthodoxorum Regum, multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium, vota poſtulant: & Nos, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progreſſum espedire in Domino arbitramur.

Regis Chriſtianiſſimi preces.

§. 1. Cum itaque, ſicut nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper espoſitum fuit, Cuſtodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, Cappuccinorum nuncupatorum, quindecim Conventibus, nempe duobus in Gallia, ac reliquis in Regno ipſius Hiberniæ conſtet, dictus vero Ludovicus Rex eamdem Cuſtodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad inſtar aliarum dicti Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum deſideret. Nobis propterea dicti Ludovici Regis nomine humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur piis ipſius Ludovici Regis votis favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratam Cuſtodiam Hiberniæ in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Miniſtro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliiſque Officialibus juxta Conſtitutiones ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica approbatas, regi & gubernari debeat, itaut ipſa nova Provincia illiuſque Miniſter Provincialis, Definitores, cæterique Officiales, ac Fratres pro tempore exiſtentes, omnibus & ſingulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, bonoribus, gratiis, & indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ tam de jure uſu & conſuetudine, quàm alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent: ac uti, frui, & gaudere poſſunt & poterunt in futurum; pari modo & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere & licite poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

D. Cuſtodia in Provinciam erigitur additis aliarum Provinc. Privilegiis.

§. 2. Præterea, ut Capitula Provincialia Provinciæ, ſic a Nobis erectæ & inſtitutæ, triennalia ſint, & Diſcreti non eligantur, ſed ad Electionem Miniſtri Provincialis, & Definitorum eodem modo, quo Cuſtos & Conſultores antehac electi fuerunt, procedatur; necnon duo Cuſtodes pro Capitulo Gcuerali eligantur, auctoritate & tenore prædictis ſtatuimus ac præcipimus & ordinamus.

Capitula Provinc. triennalia.

§. 3. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Miniſtro Provinciali ac Definitoribus, quorum opera Provincia ipſa, adſpirante ſuperni favoris auxilio, ſalubriter dirigatur, hac prima vice providere cupientes, ac de ſpectata infraſcriptorum Religioſorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi: & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, dilectos filios Philippum Okennedis, qui Cuſtos, in Miniſtrum Provincialem: ac Bonaventuram Donellis in primum: Joannem Baptiſtam Knighte in ſecundum: Thomam Tyrrell in tertium: ac Joannem Euangeliſtam Ronan, qui Conſultores prædictæ Cuſtodiæ ſunt, in quartum, Definitores ejuſdem novæ Provinciæ, ſic a Nobis erectæ & inſtitutæ, ad triennium proximum, a die publicationis præſentium literarum inchoandum, cum omnibus & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus & oneribus ſolitis & conſuetis, auctoritate & tenore prædictis conſtituimus & deputamus: expleto autem trieunio, Capitulum Provinciale in uno ex duobus Conventibus in Regno Galliæ exiſten. Miniſtro Proviuciali more ſolito convocandi facultatem concedimus.

Eliguntur Miniſtri novæ Provinciæ.

§. 4. Mandautes propterea in virtute San-

ctæ

Digitized by Google

CVII.

Dat. die 12. Sept. 1733. Pont. An.IV.

Confirmatur, & extenditur Breve Gregorii XV. ſuper Juriſdictione Regiminis Bononien. ſuper Univerſitatibus Artium ejuſdem Civitatis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAterna, quam de noſtris, & S.R.E. etiam quoad temporalia, ſubditis, gerimus, cura Nos urget atque impellit, ut, eorum utilitati jugi vigilantia ſtudentes ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris prn feliici proſperoque artium Status noſtri eceleſiaſtici directione provide conſtituta atque ordinata eſſe noſcuntur, quo firma ſemper & inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muuiminis noſtri præſidio libenter conſtabiliamus, aliaſque ſolicitudinis noſtræ partes deſuper interpouamus, ſicuti ſalubriter expedire in Domiuo arbitramur.

§.1. Dudum ſiquidem emanarunt a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædeceſſore Noſtro circa Societates, ſive Collegia, & Univerſitates Artium Civitatis noſtræ, tunc ſuæ, Bononien. literæ in ſimili forma Brevis tenoris, qui ſequitur, videlicet:

GREGORIUS PP. XV.

Ad futuram rei memoriam.

Literæ Gregorii XV.

Cum in Civitate noſtra Bononien. ad Vexilliferum juſtitiæ una eum Senatu ſpectet & pertineat, ſtatuta ac provlſiones & ordinationes Societatum ſive Collegiorum Univerſitatum Artium civitatis Bononiæ admittere, reformare, & corrigere eum participatione pro tempore exiſtentis in dicta Civitate Sedis Apoſtolicæ de latere Legati, ſeu ejus Vicelegati, vel Gubernatoris, pru bono paeis & quietis hominum prædictarum Societatum, & prout temporum & perſonarum qualitas & natura exiget, Motu proprio, & ex eerta ſcientia ac matura deliberatione noſtris, eumdem Vexilliterum, utpote de omnibus gubernium & adminiſtrationem ipſarum Societatum concernentibus plene informatum, & tamquam eorum Judieem ordinarium, juxta ſolitum omnes & quaſcumque eauſas, lites, & differentias, ac querelas inter Societatum & Artium prædictarum homines, aut Officiales vel Subditos, aut etiam inter ipſas Societates & Artes, quandocumque & ex quacumque cauſa earumdem Societatum occaſione naſcituras, pro ſublevandis ipſis Societatibus & earum hominibus a moleſtiis ac diſpendiis Sententiarum, Procuratorum, & Scripturarum expenſis, cognoſcere, decidere, ac ſummariè ſimpliciter, ac ſola facti veritate inſpecta terminare: alioſque judicantes in Civitate Bunoniæ, quacumque præſulgeant dignitate ac facultate ordinaria vel delegata, nullo modo & prætextu contraventionis ſtatutorum, vel proviſionum, vel exemptionis pœnarum propterea incurſarum, in cauſis prædictis ſe intromittere poſſe: & quidquid per eumdem Vexilliferum cum auctoritate Superiorum prædictorum pro tempore, decretum, ſtatutum, & ordinatum, ac reformatum fuerit circa prædictas Societates Artium, ſive aliquam earum, regimen & gubernium etiam uniendo & diſſolvendo transferendo, aut quovis alio modo diſponendo, perpetuo valere, & validitatem obtinere: nec id aliquo modo infringi poſſe etiam per viam appellationis ſeu alterius cujuſvis reclamationis & recurſus: quodque non poſſit etiam impediri ſub quovis prætextu appellationis, ſeu alterius eujuſvis reclamationis, & recurſus aut melioris reviſionis vigore quarumcumque inhibitionum, a quocumque Tribunali, etiam Urbis, emanatarum ad id, quod ſic fuerit ordinatum & decretum, ſed ſtatim executioni demandari debeat, ſicque per quoſcumque Judiees ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter, judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium decernimus & declaramus; Ulteriuſque inhibemus, etiam ſub pœnis & cenſuris in privilegiis dictis Artibus reſpective conceſſis, eo ipſo in caſu contraventionis incurrendis, ne poſthac aliquis quavis præfulgeat Dignitate, ſive Vexillifer ſit, ſive ipſemet Gubernator, vel etiam Legatus, aut Prælegatus, aut quiſvis alius, audeat, nec poſſit præcipere, vel præcipiendo directe vel indirecte, vi vel metu, aut juſſionibus cogere aut arctare homines cujuſvis dictarum Artium, vel eorum Notarios, ad caſſandum de eorum Matriculis, vel addendum aut acceptaudum in eorum Societates aliquem, vel alio quovis modo eorum privilegia & ſtatuta infringere; ſed ad ipſos homines, ſervata tamen forma eorum ſtatutorum, ſpectare, liberamque remanere electionem, admiſſionem, vel repudiatiunem aggregandi, & obſervantiam eorum ſtatutorum & privilegiorum in omnibus: ſalvo tamen decreto Senatus in ſuo robore circa ſpontaneas ceſſiones vel renunciationes: & ſalvo eo, quod per dictum Senatum unà cum Superiore, ut ſupra, in dies ſtatueretur, & nihiſominus omnia, præter vel contra prædicta geſta vel gerenda, vitio nullitatis ipſo jure ſubjacere, auctoritate & tenore prædictis ſimiliter decernimus. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Junii 1621. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Jus cognoſcendi cauſas ad Officiales Univerſitatum ſpectantes Vexillifero Civitatis aſſertum.

Privilegia hominibus Artium conceſſa.

§.2. Cum autem, ſicut accepimus, dilecti filii Senatores, pro ſublevatione Artium hujuſmodi ab ipſis Vexillifero & Senatu deputati earumdem Artium, quas in dies imminui ægreſerunt, inſtaurationi ac progreſſibus omni cura ac ſtudio incumbentes inter alia noviſſime inſtituerint in dicta Civitate Artem Telatiam, vulgariter *de' Tovagliari* nuncupatam,

Cauſæ petendæ harum literarum confirmationis.

Digitized by Google

ctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrii noſtri pœnis, omnibus & ſingulis prædictorum Ordinis & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque, ad quos ſpectat & ſpectabit in futurum, ut eamdem novam Provinciam, ſicut præmittitur, a Nobis erectam & inſtitutam, tamquam veram & legitimam, canoniceque erectam Provinciam, ac ſicut reliquas dicti Ordinis Provincias in omnibus & per omnia recognoſcant, nominent, teneant, & tractent; ac Religioſos ſupranominatos ad officia eis reſpective demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præſentium recipiant & admittant; illiſque in omnibus eadem officia concernentibus faveant & aſſiſtant, pareantque & obediant reſpective.

Solitæ clauſulæ.

§.5. Ac decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoalibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Cuſtodiæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CX.

Declaratio ſuper Juriſdictione Protectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, quoad Religioſos deputatos pro regimine & cura Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis.

Dat. die 22. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1 DUdum poſtquam fel. record. Clemens VIII. & Urbanus etiam VIII. aliique forſan Romani Pontifices Prædeceſſores Noſtri, per ſuas in ſimili forma Brevis, ſeu etiam ſub Plumbo expeditas literas, tunc, & pro tempore exiſtentibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum apud Sedem Apoſtolicam Protectoribus diverſas facultates quoad Religioſos ex certis Provinciis Reformatis ejuſdem Ordinis pro ſervitio Eccleſiarum Monaſteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitan. ipſarumque Monialium ſpirituali regimine & cura pro tempore deputatos, ſub certis modo & forma tunc expreſſis, conceſſerant & attribuerant; dictique Protectores abinde facultatibus hujuſmodi libere uſi fuerunt, a recol. mem. Innocentio Papa XII. Prædeceſſore etiam Noſtro emanavit Conſtitutio ſuper moderatione juriſdictionis & auctoritatis Protectorum quorumvis Ordinum Regularium anno 1693. edita, ac ſucceſſive anno 1694. prodierunt literæ in pari forma Brevis, per quas idem Innocentius prædeceſſor Miniſtro ſeu alteri Superiori Generali Familiæ Reformatæ Ciſmontanæ dicti Ordinis, pro tempore quoque exiſtenti, facultates quaſcumque Protectoribus memorati Ordinis, quoad Religioſos præfatos ſic conceſſas & attributas, ſervata cæteroquin in omnibus & per omnia ſupradictarum Clementis & Urbani, aliorumque Prædeceſſorum literarum forma & diſpoſitione, reſtituit; & quatenus opus eſſet, de novo impartitus fuit, & aliàs, prout in ejuſmodi Literis & Conſtitutione, quarum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius reſpective continetur.

Juriſdictio Protectoribus hujus Ordinis a Clemente & Urbano VIII. aſſerta, quoad Religioſos dd. Eccleſiis inſervientes.

Ab Innocentio XII. limitata:

Sed poſtmodum confirmata:

§.2. Cum autem, ſicut accepimus, tempore ipſius Innocentii Prædeceſſoris adhuc vigerent peculiares illæ cauſæ & rationes, quibus dicti Clemens & Urbanus ac alii Prædeceſſores adducti fuerant ad enarratas facultates Protectoribus Ordinis hujuſmodi, reſpectu dictorum Religioſorum concedendas, reintegratio ad illas Miniſtro ſeu Superiori Generali Ordinis prædicti, ſicut præmittitur, facta effectum ſuum ſortiri nequivit; unde idem Innocentius prædeceſſor dictorum Monaſteriorum ac Religioſorum illic exiſtentium regimen ſuſcepit atque geſſit; Sicuti quoque a ſimilis mem. Clemente Papa XI. Prædeceſſore etiam Noſtro petitum fuit. Verum felic. itidem rec. Innocentius Papa XIII. pari-

Iiſdem durantibus cauſis a Succeſſoribus conceſſa:

pariter Prædeceſſor Noſter, per Nos, qui Ordinis prædicti Protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fuogebamur, de omnibus præmiſſis, aliiſque totius rei, necoon Monaſteriorum præfatorum ſtatum concernentibus, certior redditus, ab ejuſmodi regimine abſtinuit: Nobiſque permiſit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis Protectores exercuerant juriſdictionem & auctoritatem, quemadmodum re ipſa fecimus, ac etiam poſt noſtram aſſumptionem ad Summi Apoſtolatus apicem ratione Protectionis bujuſmodi, quam retinuimus, facere perreximus. Hinc eſt, quod Nos omnem dubitationis & controverſiæ, quæ circa auctoritatem Protectorum dicti Ordinis quoad Religioſos præfatos, temporis progreſſu poſtquam viam univerſæ carois ingreſſi fuerimus, facile oriri poſſent, occaſionem amovere: felicique dictorum Monaſteriorum directioni, ac paci, & tranquillitati, quantum cum Domino poſſumus, proſpicere cupientes: ſimulque conſiderantes, vix ſperari poſſe prædictas Innocentii XII. Prædeceſſoris literas atque Conſtitutionem, propter eaſdem cauſas & rationes, quæ etiamnum durant, ob quas hactenus in Monaſteriis præfatis obſervari nequiverunt, nec in poſterum quoque executioni demandatum ac obſervatum iri; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut dilectus filius noſter Trojanus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyter Cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum ſucceſſorem noſtrum in Protectiooe bujuſmodi deputavimus, aliique deinceps pro tempore exiſtentes Ordinis Minorum Sancti Fraociſci de Obſervantia nuncupatorum apud eamdem Sedem Protectores, quoad Religioſos pro Eccleſiarum Monaſteriorum præfatorum ſervitio, ipſarumque Monialium ſpirituali regimine & cura pro tempore etiam deputatos, omnibus & ſingulis facultatibus per dictos Clementem VIII. ac Urbanum, alioſque prædeceſſores, ejuſdem Ordinis Protectoribus conceſſis & attributis: necnon auctoritate & juriſdictione quibus uſi fuerint, Noſque tamquam Protectores hujuſmodi uti fuimus & utimur, ſimiliter uti ac potiri & gaudere libere licite, & valide poſſint & valeant, harum ſerie declaramus, ſtatuimus, atque indulgemus; ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et cum in poſterum ſint duratura.

Facultates a Clemente & Urbano PP. conceſſæ in perpetuum eidem confirmantur Protectoribus.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinatiooibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis, Eccleſiarum, & Monaſteriorum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatiooe Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXI.

Indultum, ut Fratres Minores Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupat. in Gallia exiſtentes, poſſint excipere Confeſſiones Monialium in Clauſtra degentium.

Dat. die 26. Sept. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. CUm, ſicut dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expreſſe Profeſſus, Cuſtos, & Socius Generalis Ordinis Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum, tam ſuo, quam dilectorum filiorum Fratrum, & præſertim Miniſtrorum Provincialium in Regno Galliarum exiſtentium ejuſdem Ordinis, nomine, Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti ad excipiendas Sacramentales Confeſſiones Monialium, aliarumque perſonarum ægrotantium, in Clauſtris degentium, multoties ab Ordinariis locorum inviteotur, quin eis hac in re morem gerere valeant, eo quod per Regulam ipſius Sancti Franciſci Cap. XI. Fratribus univerſis dicti Ordinis præcipitur, ne ingrediantur Monaſteria Monialium, præter illos, quibus a Sede Apoſtolica ſpecialis ad id conceſſa eſt facultas: Nobis propterea idem Cherubinus, quo ſupra nomine humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune providere, & , ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Cherubinum, alioſque Fratres prædictos, ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis Minorum S. Franciſci Cappuccinorum, in Regno Galliarum commorantibus, ad audiendas Confeſſiones præfatas idoneis, ac legitime approbatis, ut ipſi quotieſcumque a locorum Ordinariis pro excipiendis Sacramentalibus Confeſſionibus Monialium, aliarumque perſonarum ægrotantium, intra Clauſtra degen-

Cauſa petendæ conceſſionis.

Quæ benigne indulgetur.

Digitized by Google

gentium tantum requiſiti fuerint, de Superiorum ſuorum licentia Clauſtra ejuſmodi ingredi, illarumque Confeſſiones audire, illaſque ab earum peccatis, pœniteotia ſalutari & aliis, quæ iojungeuda fuerint, eis reſpective injunctis, abſolvere libere & licite poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium conccdimus & indulgemus.

Clauſula.

§.2. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel igooranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

4. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſoum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXII.

Abbati Generali, ac Diffinitoribus Congregationis Olivetanæ, quod deinceps Capitulum Generale ejuſdem Congregationis Domioica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ, ſicque tres dies ſerius quam hactenus fieri conſuevit, celebrari debeat, facultas conceditur.

Dat. die 10. Sept. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, totius ejuſdem Congregationis oomine, quod illius Capitulum Generale ſingulis trienniis feria quiota ante Dominicam tertiam poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ celebrari conſuevit in principali Mooaſterio, Montis Oliveti Majoris nuncupato, quod in deſerto loco, ſeu ſolitudine de Accona Domnii Senenſis conſiſtit, ac ita omnia in dicta Congregatione ordinata & diſpoſita ſunt, ut negotia in ejuſmodi Capitulo Generali tractanda, intra quinque dies dumtaxat abſolvantur; eoque brevi temporis ſpatio ſatis provideatur publicis privatiſque ſingulorum Monaſteriorum ipſius Congregationis oeceſſitatibus.

Qua die celebrari ſoleat Capit. Gen.

Quoroque tempore durat.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus locus de Accona quatuor millium paſſuum a via publica, & undequaque a frequentia habitatorum remotus ſit, conveoientibuſque in Monaſterium prædictum omnibus Abbatibus, ac Vocalibus dictæ Congregationis præter Monachos de familia, in eo degentes Converſos, Vectuarios, & Miniſtros, non ſine gravi incommodo ac diſpendio parari poſſint piſces, ova, & lacticinia diebus, quibus carnium uſus prohibetur, utpote quorum eſculentorum illic copia non ſuppetit, vel quæ emenda veniunt cariori pretio, ac etiam pravæ qualitatis, cum detrimento valetudinis Religioſorum illuc ex longinquis partibus adventantium, quibus mora quioque dierum hujuſmodi tantùm ibidem præſtituta eſt; dictum vero Monaſterium inopia laboret, ac multo ære alieno gravetur, atque ex annuis contributionibus reliquorum Monaſteriorum ejuſdem Congregationis ſubſtentetur; cupiatque propterea Procurator Generalis prædictus, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſenteotiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſiooe vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequeodum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humi-

Locus ejuſque incommoda pecilliarum ad victum comparandum.

Diſpoſitio de quo ſupra Rubrica.

humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis Abbati Generali, ac Defuitoribus præfatæ Congregationis in proxima illius dicta annuali infimul congregandis, quod deinceps Capitulum Generale ejuldem Congregationis ipſa Dominica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis Dominicæ, ſicque tres dies ſerius quam hactenus fieri conſuevit, celebrari debeat; Itaut, durantibus tribus diebus hujuſmodi, Abbates, Generalis, & Locales, ac Viſitatores dictæ Congregationis pro tempore extanres in ſuis reſpective muneribus, prout antea, continuare libere licite & valide poſſint & valeant, ſtatuendi & ordinandi facultatem auctoritate Apoſtolica tenore præſentium tribuimus & impartimur.

Clauſula.

§.3. Decernentes, ipſas præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſurtiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monaſterii præfaturum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſenribus pro plene & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 30. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIII.

Dat. die 2. Octob. 1733. Pont. An. IV.

Præcipitur ne quis notam aut cenſuram ullam Theologicam Catholicorum Scholis diverſa in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia ſentienribus inurere, aut earum ſententias contumeliis inceſſere audeat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Apoſtolicæ providentiæ officio a Prædeceſſoribus Noſtris fel. record. Clemente XI & Benedicto XIII. ſapienter impenſo ad diſſipandas novatorum calumnias & artes, per quas inducta proſcriptis erroribus Catholicorum dogmatum larva, & Sanctorum Doctorum illuſtria numina obtendentes, ſimplicium animos a debita Conſtitutioni, quæ incipit *Unigenitus*, obedientia deterrere moliebantur, Nos paterna quoque ſollicitudine inhærentes, magnopere dulemus, tenebras à diſſenſionis filiis offuſas nondum ex quorundam mentibus ſatis eſſe diſcuſſas; ſed pleroſque etiam nunc intolerabili pertinacia contendere, cenſuris laudatæ Conſtitutionis doctrinam Sanctorum Auguſtini, & Thomæ de Divinæ Gratiæ efficacia eſſe perſtrictam.

Per laudes Doctrinæ S. Thomæ datas cæteræ non reprobantur Sententiæ.

§.1. Ut igitur nullas charitatis partes ad revocandos errantes Nobis reliquas faciamus, univerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus quacunque dignitate, etiam Epiſcopali, & majori fulgentibus in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, & ſub Canonicis pœnis mandamus, ne diſputantes, aut docentes ſive in Scholis, ſive in Concionibus, ſive ſcriptis editis, ſive aliter propoſitiones defendant, aut enuncient, quæ antedictas novatorum calumnias firmare, ac promovere poſſint, Mentem tamen eorundem Prædeceſſorum Noſtrorum compertam habentes, nolumus aut per Noſtras, aut per ipſorum laudes Thomiſticæ Scholæ delatas, quas iteratu Noſtro judicio comprobamus & confirmamus, quidquam eſſe detractum cæteris Catholicis Scholis diverſa ab eadem in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia ſentientibus, quarum etiam erga hanc Sanctam Sedem præclara ſunt merita, quominus ſententias ea de re tueri pergant, quas hactenus palam & libere ubique, etiam in hujus Almæ Urbis luce, docuerunt & propugnarunt.

Prohibitio, de qua ſupra.

§.2. Quamobrem fel. record. Pauli V., & aliorum Prædeceſſorum Noſtrorum ad reſtringuendum diſſenſiouum fomitem veſtigia proſequentes, & ſaluberrima mandata renovantes, auctoritate quoque Noſtra omnibus & ſingulis ſuperius expreſſis interdicimus & prohibemus ſub iiſdem pœnis, ne vel ſcribendo, vel docendo, vel diſputando, vel alia qualibet occaſione notam aut cenſuram ullam Theologicam iiſdem Scholis diverſa ſentienribus inurere, aut earum ſententias conviciis, & contumeliis inceſſere audeant, do-

donec de iiſdem controverſiis hæc Sancta Sedes aliquid definiendum, ac pronunciandum cenſuerit. Pacem ſiquidem, quam cum veritate diligendam Dominus præcepit, inter Catholicæ Eccleſiæ Filios fovere, & communire debemus, & curamus; ut conjunctis diverſarum licet Scholarum ſtudiis firmius ſit adverſus erroris inſidias præſidium.

§.3. Propterea locorum Ordinariis, Inquiſitoribus, cæteriſque Judicibus Eccleſiaſticis injungimus, ut altercationes, & contentiones, quæ diſputationis æſtu animos abripiente, in Chriſtiani populi ſcandala erumpere poſſent, per Canonica remedia compeſcant; iiſdem facultatem ad id neceſſariam, & opportunam impertientes; in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 2. Octobris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

CXIV.

Dat. die 6. Octob. 1733. Pont. An. IV.

Generali Congregationis Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti facultas conceditur deſtinandi pro libito Abbatem in Monaſterio Sanctæ Mariæ Novæ, abſque regimine, cum voce tamen activa & paſſiva.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Vid. ſuperius.

Petitio.

§.1. NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis expoſitum fuit, quod, cum per alias noſtras in ſimili forma Brevis noviſſime expeditas literas Abbatiam & Regimen Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe Procurationi general ejuſdem Congregationis Montis Virginis, itaut deinceps Procurator Generalis pro tempore exiſtens dictæ Congregationis inſimul Abbas Monaſterii prædicti eſſet, ac eſſe deberet, perpetuo univerimus & annexuerimus, ac unita & annexa fore declaraverimus; ſicque numerus Abbatum prædictæ Congregationis impoſterum diminuendus foret, dilecti vero filii moderni Abbas ac Deffinitores Generales ipſius Congregationis minime expedire exiſtiment, uni potius quàm alteri e ſex Provinciis, quibus eadem Congregatio conſtat, unum Abbatem adimere; idem Procurator Generalis pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis illius Abbati Generali pro tempore exiſtenti, ad quem juxta Conſtitutiones ipſius Congregationis diſtributio regiminis Monaſteriorum ſpectat, facultatem concedi, plurimum deſiderat, relinquendi ſemper unum Abbatem pro arbitrio ſuo abſque gubernio cum voce tamen activa & paſſiva in Capitulis Generalibus, cæteriſque aliorum Abbatum prærogativis & præeminentiis; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur prædictum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, Abbati Generali dictæ Congregationis pro tempore exiſtenti, ut ipſe ſemper unum Abbatem ſine regimine Monaſterii ejuſdem Congregationis, qui tamen voce activa & paſſiva in Capitulo Generali, cæteriſque prærogativis ac præeminentiis ad inſtar aliorum Abbatum Regiminis frui ac potiri debeat, arbitrio ſuo relinquere ac deſtinare libere & licite poſſit & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus. Conceſſio.

Obſtantium derogatio.

§.2. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 6. Octobris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Olivetius.

CXV.

Dat. die 24. Oct. 1733. Pont. An.IV.

Fratribus Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, & Congregationis Italiæ dicti Ordinis, prohibetur, ne alterutri ex dd. Congregationibus aggregentur ſine conſenſu eorum reſpective Generalis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ hujuſce edendi Decreti.

§.1. CUm, ſicut dilectus filius Laurentius Navarro Frater expreſſe Profeſſus, ac Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejuſdem Congregationis occaſione præteritarum litium & controverſiarum, quæ dictam Congregationem diu multumque exagitarunt, animadverterint, quod nonnulli illius Fratres acceſſum ad Sedem Apoſtolicam, ut ſe defendant adverſus aſſerta gravamina, a prædictis Superioribus Generalibus eis illata prætexentes, ab ipſorum Superiorum Generalium obedientia & juriſdictione ſeſe ſubtrahere, atque e præfata Congregatione Hiſpaniarum ad Congregationem Italiæ Ordinis prædicti, mediante etiam beneplacito Apoſtolico, abſque eorumdem Superiorum Regularium conſenſu tranſire procurant, in grave dictæ Congregationis Hiſpaniarum præjudicium, ac Regularis diſciplinæ detrimentum; cupiatque propterea ipſe Laurentius, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri; Nos prædictum Laurentium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione dicti filii Noſtri Joannis Antonii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe Vicarii Noſtri in ſpiritualibus Generalis, ac Ordinis præfati apud dictam Sedem Protectoris, Nobis ſuper præmiſſis facta, Generalibus, aliiſve quibuſlibet Superioribus tam Congregationis Italiæ, quam Congregationis Hiſpaniarum Ordinis hujuſmodi, nunc & pro tempore exiſtentibus, ne deinceps Fratres alterutrius ex dictis Congregationibus, abſque expreſſis conſenſu & licentia eorum reſpective Prioris Generalis, ſuæ Congregationi adſcribere & aggregare ullatenus audeant ſeu præſumant, harum ſerie auctoritate Apoſtolica prohibemus.

Declaratio, quod Fratres unius Congregationis alteri aggregari non valeant.

§.2. Præterea ſalubri diſpoſitioni ſel. rec. Urbani PP. VIII. Prædeceſſoris Noſtri, per ſuas in ſimili forma Brevis die 20. Septembris 1634. editæ, inhærentes, ſtatuimus, ut Fratres dictæ Congregationis Hiſpaniarum, in Italia degentes, ſtent & maneant ſub juriſdictione & correctione Prioris Generalis Congregationis Italiæ; ac viciſſim, ſi qui Fratres Congregationis Italiæ fuerint in Provinciis a Congregatione Hiſpaniarum dependentibus, ſubjaceant juriſdictioni & correctioni Superiorum Congregationis Hiſpaniarum: exceptis tamen Procuratore Generali, ac aliis Fratribus dictæ Congregationis Hiſpaniarum in eadem Urbe commorantibus, quos quidem Fratres Correctioni Procuratoris Generalis, ipſum vero Procuratorem Generalem juriſdictioni Protectoris Ordinis nunc & pro tempore exiſtentis, auctoritate præfata tenore præſentium immediate ſubjicimus.

Fratres vero Congr. Hiſpan. in Italia degentes, ſtent ſub correctione Prioris Congreg. Italiæ, & V.V.

§.3. Volentes inſuper, quod, ſi & quando in aliqua Provincia Congregationis Italiæ reperietur Frater Congregationis Hiſpaniarum, Superiores locales id quamprimum renuntiare debeant Priori vel Procuratori Generali ejuſdem Congregationis Hiſpaniarum, ut in eum, ſi alicujus delicti reus fuerit, debite animadverti poſſit.

Roboratio præſentium Literarum.

§.4. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.5. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, ſupradictis Urbani Prædeceſſoris literis, ac quatenus opus ſit, re. mem. Innocentii PP. XII. etiam Prædeceſſoris Noſtri, ſuper moderatione facultatum Protectorum Ordinum Regularium, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, Congregationum, & Provinciarum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§.6. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris,

ad

Digitized by Google

ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Octobris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVI.

Dat. die 20. Nov. 1733. Pont. An. IV.

Deſignantur Urbes nonnullæ Italiæ tamquam inſigniores, in quibus ii ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, qui per decennalem Prædicationis curſum Magiſterium in Ordine adipiſci quærunt, Quadrageſimales Conciones, vel decennales habere debeant.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati, Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod in Capitulo Generali ejuſdem Ordinis anno 1685. in alma Urbe celebrato, ſtatutum fuit, ut ii dumtaxat Fratres Ordinis prædicti intra Italiam ad Magiſterii lauream promoverentur, qui vel per quinquennium munus Regentis Studiorum obiviſſent: vel per decennium Dei verbum in inſignioribus ſeu principalioribus ipſius Italiæ Urbibus cum plauſu juſtaque fama prædicaſſent. At cum ſæpius animadverſum ſit, poſtrema ejuſmodi ſtatuti verba incertum & nimis late patentem ſenſum continere aut recipere, indeque non raro contingere poſſe, quod nonnullæ Italiæ Urbes ab aliquo Priore Generali dicti Ordinis (cujus eſt, dubia illius ſtatuta interpretari) non habeantur inter inſigniores, quæ ab aliis Prioribus Generalibus, pro varia cujuſque animi affectione, tales antehac reputatæ fuerint, aut impoſterum reputentur; ſicque concio Quadrageſimalis, vel Annalis, per Religioſos ejuſdem Ordinis habita, inter legitima requiſita ad Magiſterium aſſequendum ſit quandoque adnumerata vel adnumeranda, & viciſſim quandoque reſpuenda; hinc ipſe Nicolaus Antonius Prior Generalis ad iſtam ambiguitatem tollendam, certamque in præmiſſis normam deinceps firmandam atque ſtabiliendam, cum ſua Congregatione, ac etiam conſenſu noviſſimi Capituli Generalis dicti Ordinis, opportunum cenſuit, per Decretum ab eo deſuper editum determinare, ac nominatim exprimere Urbes Italiæ, quæ inſigniores reputari deberent quoad Concionem Quadrageſimalem & Annalem, pro adipiſcendo Magiſterio in Ordine præfato requiſitam, in hunc modum, videlicet:

Petitio quibus innixa rationibus.

Ancona, Andria, Bari, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Meſſina, Napoli, Padova, Palermo, Pavia, Perugia, Piſtoja, Rimino, Roma, Siena, Treviſo, Udine, Venezia, Verona, Vicenza; e purche le dette Predicazioni ſiano principiate almeno dalla Feſta di tutti i Santi, e proſeguite in tutti li giorni Feſtivi ſino alla terza Feſta del Santo Natale; Dichiarando in oltre, ed eſpreſſamente determinando, che ſotto queſta medeſima legge ſiano, e s' intendano compreſi anco quei Predicatori Generali già approvati, e che non hanno conſeguito ſinora il grado del Magiſtero. Saranno ancora approvate per requiſiti, come ſopra, le Predicazioni Quareſimali, che avranno fatte per una ſola volta riſpettivamente nelle infraſcritte Chieſe Catedrali, cioe: Ancona, Aquila, Averſa, Bari, Bergamo, Bologna, Breſcia, Capua, Catanſaro, Ceſena, Chieti, Coſenza, Faenza, Fermo, Ferrara, Firenze, Foggia, Foligno, Genova, Imola, Lecce, Livorno, Mantova, Matera, Meſſina, Milano, Modena, Napoli, Padova, Palermo, Parma, Pavia, Peruggia, Peſaro, Piacenza, Piſa, Piſtoja, Prato, Rimino, Roma in una delle Baſiliche, Salerno, Siena, Sorrento, Taranto, Terni, Torino, Treviſo, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, e Viterbo; Siccome ancora ſi approveranno in tal forma i Quareſimali, che ſogliano da noi darſi per le Chieſe dell' Ordine, eſiſtenti nelle ſuddette, ed in altra Città, riſerbando al noſtro arbitrio di approvare, in qualità pure di requiſito, l'Annuale di Genazzano, per la venerazione, che portiamo a quel Santuario.

Deſignatio per Priorem Generalem Ord. facta.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Nicolaus Antonius Prior Generalis, præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant, ac exactius ſerventur, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri, ac alias in præmiſſis opportune a Nobis providere ſummopere deſideret; Nos, ipſum Nicolaum Antonium Priorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum ſuper deſignatione Urbium Italiæ, quæ pro Concione Quadrageſimali & Annali, requiſita ad Magiſterium in Ordine præfato aſſequendum, inſigniores habendæ & reputandæ veniunt, ſicuti præmittitur, editum, auctoritate Noſtra Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Confirmatur.

§.3. Volumus præterea, ac eadem auctoritate declaramus, Decretum præinſertum etiam locum habere quoad Fratres dicti Ordinis, qui decennium Concionum hujuſmodi cum approbatione ejuſdem Ordinis Priorum Generalium, ipſius Nicolai Antonii anteceſſorum, jam expleviſſe exiſtimant, nondum tamen ad Magiſterii lauream promoti fuerunt, illoſque comprehendere; itaut conciones, ab eis

Hæc vero declaratio in præjudicium illorum cadere non debet, qui jam decennalem curſum alibi explevere.

eis peractæ, etiam a dictis Prioribus Generalibus approbatæ, vim legitimi ad præmiſſa requiſiti non obtineant, niſi in aliqua ex deſignatis Urbibus habitæ fuerint.

Clauſula. § 4. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, inconcuſſe obſervari, illiſque reſpective pleniſſime ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, prædicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Novembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVII.

Dat. die 13. Nov. 1733. Pont. An.IV.

Confirmatur Decretum Congregationis Epiſcoporum & Regularium circa electionem, vel ſubſtitutionem Viſitatorum Provinciæ Portugalliæ ejuſdem Ord. S. Auguſtini.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio. §. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Emanuelis de Alburquerque Prioris Provincialis, ac Definitorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, Congregationi Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitæ, expoſito, quod, cum in Conſtitutionibus dicti Ordinis Apoſtolica auctoritate confirmatis part. 3. cap. 14. num. 5. ubi agitur de electione Viſitatoris ſeu Viſitatorum, habeatur, ut eveniente caſu obitus, vel alterius deficientiæ Viſitatoris ſive Viſitatorum in Capitulo Provinciali electorum, ſi id ante Congregationem intermediam contingat, ad eamdem Congregationem vocari debeant Viſitator ſeu Viſitatores præcedentis Capituli Provincialis; ſin verò poſt prædictam Congregationem accidat, jus ſit Definitorio privato, alium ſeu alios in locum deficientium eligendi ac deputandi; In Provincia autem præfata quædam inter duas ejus filiationes ſeu partialitates alternativa per fe: re: Innocentium PP. XII. Prædeceſſorem Noſtrum, ſtabilita ſit, cui omnes ejuſdem Ordinis Conſtitutiones aptatæ fuerunt, ac ubi de electione Viſitatorum ſermo eſt, diſponatur quod duo Viſitatores ipſius Provinciæ juxta alternativam hujuſmodi eligantur, unus ex una, & alius ex altera filiationibus: ac deficiente alterutro ante dictam Congregationem intermediam, ſuccedat alius ejuſdem filiationis Capituli proximioris: & ſi nullus inveniatur illius filiationis, qui ſuccedere poſſit, eligatur a Definitorio alius filiationis prædictæ: ſicut ſi deficiat poſt Congregationem intermediam prædictam; licet hujus diſpoſitionis intelligentia & explicatio, in poſtremis verbis aliquantum ſubobſcura, deſumenda videretur a clariori & literali diſpoſitione ſupradictarum Conſtitutionum in caſu cujuſcumque deficientiæ Viſitatoris poſt dictam Congregationem intermediam; nihilominus Exponentes prædicti ad evitandas contentiones ſive controverſias, quæ ex ejuſmodi verborum ambiguitate excitari poſſent, memoratæ Congregationis Cardinalium ſententiam deſuper exquirere opportunum duxiſſent: ab eaque petiiſſent, quatenus declarare ac definire vellet: An eveniente caſu deficientiæ unius vel utriuſque Viſitatoris poſt celebrationem Congregationis intermediæ, electio ſubſtituendorum ad Definitorium privatum ſpectet: ſeu potius ad officium hujuſmodi Viſitatores Capituli præcedentis aſſumendi ſint, prout aſſumi deberent, ſi deficientia ante celebrationem dictæ Congregationis intermediæ contigiſſet in caſu &c. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui ſequitur:

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium propoſita, referente Eminentiſſimo Cardinali Gotti Ponente, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, re mature perpenſa, cenſuit decernendum, prout decrevit & declaravit: Affirmative ad primam dubii partem; & negative ad ſecundam; dummodo tamen non ſit completa Viſitatio, nam Viſitatione completa, nec electioni nec ſubſtitutioni locus erit. Romæ 13. Novembris 1733. S. Congregationis Decretum.

Card. Franciſcus Barberinus.

I. Archiepiſcopus Corin. Secretarius.

§. 2. Cum autem, ſicut pro parte dictorum Emanuelis & Definitorum Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſi, Decretum hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent; Nos, ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione Confirmatur.

ſione

ſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Noſtra Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Harum Literarum obſervantia.

§.3. Decernentes, ipſas præſentes literas, ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inconcuſſe obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 23. Novembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVIII.

Dat. die 7. Dec. 1733. Pont. An. IV.

Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri circa appellationes & recorſus, a Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini gradatim ad Ordinis ejuſdem Superiores faciendos, ad Fratres Diſcalceatos Congregationum Italiæ & Germaniæ dicti Ordinis extenditur.

Breve hujuſmodi lege ſuperius.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliud Decretum ejuſdem formæ pro Ordine S. Auguſtini emanatum.

§.1. ALiàs Nos generali decreto dudum a Congregatione tunc exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis & conſultationibus Regularium præpoſita, circa appellationes eorumdem Regularium cujuſvis Ordinis, antequam Sedem Apoſtolicam adire valeant, juſſu fel. rec. Sixti PP. V. Prædeceſſoris Noſtri edito, inhærentes, ac ſupplicationibus pro parte dilecti filii Nicolai Antonii Schiaſinati Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Nobis humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apoſtolica ſtatuimus, quod Fratres ejuſdem Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini caſibus, in quibus eis de jure vel juxta Conſtitutiones ipſius Ordinis appellare vel recurrere licebat, id deinceps non aliter facere poſſent, quàm gradatim, a Priore ſcilicet ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem dicti Ordinis, itaut cauſæ appellationis ſeu recurſus hujuſmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuiſſent, extra Ordinem prædictum deferri & agitari nequirent; ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus, ac Judicibus, & quibuſvis etiam Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon dictæ Sedis Nuntiis pro tempore exiſtentibus, ne Fratrum Ordinis prædicti appellationem ſeu recurſum admitterent, cauſaſque ejuſmodi cognoſcerent, niſi prius eis legitime conſtitiſſet, illas per dictos Superiores, memorato ordine ſervato, cognitas & definitas fuiſſe, ſub pœna nullitatis actorum ac inde ſecutorum, & quoad Religioſos appellantes vel recurrentes, ſub gravibus noſtro & Romani Pontificis pro tempore pariter exiſtentis arbitrio pœnis, prohibuimus, & aliàs, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die 15. menſis Septembris proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Quare petitum, ut ad Fratres Congregationum Italiæ, & Germaniæ extenderetur:

§.2. Cum autem, ſicut dilectus filius moderous Vicarius Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ ejuſdem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum Nobis nuper exponi fecit, ipſe pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis, regulariſque diſciplinæ in ea conſervatione, literas noſtras præfatas ad Fratres Congregationis prædictæ, addita juxta quaſdam rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædeceſſoris itidem Noſtri in pari forma Brevis literas die 23. Novembris 1604. emanatas, pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, eo ipſo per tranſgreſſores tam Superiores quam Subditos incurrenda, extendi; ac inſuper, ne dicti Fratres reſcripta ad totam Congregationem præfatam ſpectantia abſque licentia Vicarii & Definitorum Generalium pro tempore quoque exiſtentium ejuſdem Congregationis a Sede Apoſtolica procurare audeant, quemadmodum per Conſtitutiones ipſius Congregationis part. 3. cap. 6. §.2. cavetur, prohiberi ſummopere deſideret; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune providere, & ut, infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, prædictum Vicarium Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis

Digitized by Google

ſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: necnon literarum Noſtrarum præfatarum tenorem, & alia quæcumque, etiam ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras literas ac ſtatutum & prohibitionem, pro Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini facta, ſicut præmittitur, ad Fratres Congregationis Italiæ & Germaniæ ejuſdem Ordinis Diſcalceatorum, adeout in cauſis eorum appellationis vel recurſus ſimiliter gradatim procedatur, nimirum a Priore ad Provincialem & Definitorium Provinciale, & ab his ad Vicarium Generalem & Definitorium Generale, priuſquam Sedes Apoſtolica adeatur, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, per Fratres & Superiores dictæ Congregationis, qui præmiſſis contravenerint, eo ipſo incurrenda, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus & ampliamus. Cæterum quoad procurantes reſcripta a Sede prædicta, univerſam Congregationem præfatam concernentia, ſine licentia dictorum Vicarii & Definitorum Generalium, Conſtitutiones ipſius Congregationis ſervari mandamus. — *Prout de facto extenditur.*

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. — *Clauſulæ.*

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis;

§. 5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanturis, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Decembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIX.

Confirmatio quorumdam Decretorum & Statutorum Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. — *Dat. die 10. Dec. 1733. Pont. An. IV.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea, quæ pro ſalubri Congregationum Religioſorum Virorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt, directione provide prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus. — *Exordium.*

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Sancto Raphaele, Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod Capitulum Generale, & Definitorium Generale Congregationis hujuſmodi quaſdam novas leges, decreta, & ſtatuta pro felici proſperoque ipſius Congregationis regimine, præſertim pro Capitulorum Generalium celebratione, fecerunt, & in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet: — *Tenor ſupplicationis.*

Tenor Legum, Decretorum, & Statutorum, de quibus ſupra fuit facta mentio, talis eſt, prout ſequitur, videlicet:

Poſtquam Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa XII. per ſuas literas in forma Brevis die 11. Septembris 1730. ea confirmavit Decreta & Statuta, quæ ad uniforme gubernium omnium Provinciarum intra & extra Hiſpaniarum Regna erant erectæ, & erigerentur in poſterum, celebratis jam ſex Provinciarum Capitulis, ſtabilitoque earum uniformi gubernio, hæc Excalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationis Hiſpaniarum nuncupata, Religio humillime & vehementer deſiderat, quod alia nunc Decreta, quæ vi facultatis a fel. rec. Domino Noſtro Benedicto XIII. conceſſa Capitulo Generali tunc futuro, & Diffinitorio Generali ſequenti, per ſuas literas in forma Brevis die 26. Februarii 1728. facta quidem, & ſtabilita a prædictis Capitulo & Diffinitorio, crebro ſtudio, & omni meditatione præmiſſis, integroque quotidianis ſeſſionibus anno conſumpto a Diffinitorio, utpote ad celebrationem inſtantis Capituli Generalis conducentia, imo ſtatutis jam Capitulis Provincialibus neceſſaria, Apoſtolicæ auctoritatis confirmationem roburque conſequi mereantur & obtineant: Ideo adjunctis nonnullis, quæ vim Conſtitutionis per trium Capitulorum confirmationem circa obſervantiam obti- — *Exordium Statutorum.*

obtinuerunt, juxta Conſtitutionem ſel. rec. Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis PP. X. cuncta Sanctæ Sedis authoritati proponenda, & Apoſtolicam confirmationem petendam hic ſubjiciuntur, videlicet:

I.

In Religione Excalceata duæ Familiæ

Quod in noſtra Religione Excalceata erunt duæ Familiæ, in quas totus veniat Univerſalis Ordo diviſus: quarum una denominabitur intra-Hiſpana: & extra-Hiſpana altera. Utraque erit ſub Titulari ſibi Electo.

II.

Ex quarum una Miniſter Gen., ex altera Commiſſarius Gener. eligendi.

Quod ex his duabus Familiis unus Miniſter Generalis in Caput & earum Superiorem eligendus eſt, & poſtea Commiſſarius Generalis in Superiorem Generalem familiæ, de qua Miniſter Generalis non fuerit aſſumptus: itaut Miniſtro Generali tamquam Superiori omnium Commiſſarius Generalis & cæteri omnes humiliter pareant & obediant; quin ſub poena tranſgreſſionis obedientiæ ulli cæterorum, nec toti Diffinitorio alterius Familiæ, liceat reſiſtere illius mandatis, præſertim poſt ſecundam juſſionem, in qua expreſſa ſit clauſula: Non obſtantibus his, quæ Nobis expoſita ſunt; quando expoſita referantur ad literam.

III.

Commiſſarii juriſdictio a ſolo Miniſtro Gen. poteſt impediri.

Quod ſimiliter ſua Familia obedire tenebitur ſuo Commiſſario Generali, qui vel juriſdictione ordinaria vel delegata in aliquo caſu gubernium totius Familiæ tenet, quin impediri aut retardari poſſit ab alio, quàm ab omnium Superiore Miniſtro Generali Ordinis.

IV.

Miniſter Generalis primò ex una, ſecundò ex altera Familia aſſumendus.

Quod ut ſemper ac futuris temporibus ſine alicujus Familiæ ſive Regionis murmure aut querela unitas Religionis ſub uno Capite permanere poſſit & debeat, in proxima futura Electione Miniſtri Generalis, facienda juxta Sanctam Regulam, eligendus & aſſumendus eſt in hoc munus filius Familiæ Hiſpanæ: & in Commiſſarium Generalem alterius Familiæ, ſcilicet extra-Hiſpanæ aſſumendus eſt filius ejus.

V.

Quod finito ſexennio poſt prædictam primam Electionem futuram, eligendus eſt in Miniſtrum Generalem Ordinis filius extra-Hiſpanæ Familiæ; & in Commiſſarium Generalem pro ſua Familia filius Familiæ Hiſpanæ.

VI.

Quod hac ſemper viciſſitudine impoſterum fiat Electio Miniſtri Generalis Ordinis in Capitulo Generali.

VII.

Quo morientе tempore ſui ſexennii ex eadem Familia Vic. G. eligendus.

Quod ſi durante ſexennio Miniſtrum Generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis cauſa ejus officium vacaverit, ex eadem Familia illius eligendus eſt Vicarius Generalis Ordinis, qui, excepto nomine Miniſtri in omnibus & per omnia eandem juriſdictionem & præeminentias habere debet, ac Miniſter Generalis habuerat, & quod ejus officium duret dumtaxat uſque in finem illius ſexennii, ne privetur Familia Superiore Generali Ordinis adhuc per breve tempus ante Capitulum, nec inter Familias alteretur viciſſitudo.

VIII.

Quod ſervandum obveniente obitu, ceſſione &c. Commiſſ. Gen.

Quod ſi contingat, Commiſſarium Generalem deficere in alia Familia, mortis, renuntiationis, aut alia quavis cauſa, tunc Miniſter Generalis ex eadem ejus, qui defecerit, familia eligat Vice-Commiſſarium, qui auctoritate delegata, & nomine delegantis expreſſo omnes illi commiſſas facultates uſque ad proximum Capitulum exerceat.

IX.

Cap. Gener. quoties, & quali tempore celebrandum.

Quod Capitulum Generale ad præſcriptum Regulæ celebretur de triennio in triennium Sabbatho ante quartam Dominicam poſt Paſcha extra Curias Principum, in domo deſignanda a Miniſtro Generali Ordinis, quatenus ipſe præſideat, conſulto Diffinitorio Generali ipſius: vel a Commiſſario Generali, conſultis Diffinitoribus ſuæ Familiæ, Miniſtro Generali non præſidente.

X.

Quid præſtandum ante Capituli celebrationem.

Quod tempore Capituli non admittantur hoſpites, nec domum capitularem ingrediantur Vocales per duos menſes ante celebrationem Capituli, niſi fuerit Pater Provincialis illius Provinciæ, exceptis Socio, ſi Miniſter fuerit, & Vocalis ille, qui ante annum habeat in eadem domo ſuam ibi deſignatam reſidentiam continuam.

XI.

Quod Miniſter Generalis, & ejus Diffinitorium præexiſtere debent ante Capitulum in eadem domo Capitulari, & cæteri Vocales ingredi teneantur Feria Quinta ante prædictam Dominicam quartam poſt Paſcha.

XII.

Quod Pater Miniſter Generalis tempore apto, ut omnes, qui convocandi ſunt, ad Capitulum congregentur, mittat literas vocatorias omnibus Vocalibus, qui teneantur concurrere, & invitatorias, quibus licitum ſit non concurrere, eaſque omnes mittat cum expreſſione temporis & loci celebrationis imminentis Capituli Generalis; & quod ſi hujuſmodi literæ ad aliquem Capitularem non

 per-

pervenerint, nibilominus ipſe concurrat, & vocatus intelligatur; dummodo conſtet de promulgatione Capituli Generalis facta, & in ſua Provincia aliis nota.

XIII.

De Præſide ejuſdem Capituli.

Quod in Capitulo Generali Ordinis ſemper præſideat Superior Generalis illius, ſive Miniſter: ſive pro caſu Miniſtri defectus, Vicarius Generalis cognominetur; & quod ſi congregato jam Capitulo, ipſe ægrotaverit, vel propter aliam cauſam non acceſſerit ad Capitulum, tunc Commiſſarius Generalis alterius Familiæ erit Præſes Capituli, ejuſque præſidentia durabit uſque ad finem dicti Capituli, niſi præſens fuerit noviter Electus in Miniſtrum Generalem, quia tunc præſidentiam habere debet; & quod ſi etiam contingat, congregato Capitulo, Miniſtrum Generalem, & Commiſſarium Generalem alterius Familiæ ſimul deficere, tunc Præſes Capituli eligatur ab omnibus Vocalibus ſimul, & uſque in finem Capituli præſidentiam habeat, niſi noviter electus in Miniſtrum Generalem ſit præſens.

XIV.

Qui ſuffragium in eo habere debeant.

Quod in Capitulo Generali ſuffragium tantùm habeant ſequentes: Præſes Capituli, ſive ſit Miniſter Generalis, ſive Vicarius Generalis, ſivo Commiſſarius alterius Familiæ, ſive Præſes electus a Capitulo: deinde Commiſſarius Generalis, vel Vice-Commiſſarius Familiæ, ex qua novus Miniſter Generalis aſſumendus eſt: Item Diffinitores Generales Ordinis, & poſtea Diffinitores Generales Familiæ; omnes Miniſtri vel Vicarii Provinciales: ſinguli Socii primi pro ſingulis Provinciis Ordinis: Procurator Generalis Ordinis, itaut quoties in Hiſpania celebretur Capitulum Generale, ſuffragium habeat Procurator Generalis Hiſpaniæ, & quoties celebretur Capitulum extra Hiſpaniam, ſuffragium habeat Procurator Generalis Curiæ Romanæ: atque etiam ſuffragium habebit Secretarius Generalis Miniſtri Generalis, qui ſpirat; & præterea ſuffragium habere poterit, qui aliquando fuerit Superior Generalis Ordinis, vel Familiæ, Miniſter ſcilicet, Vicarius, Commiſſarius, vel Vice-Commiſſarius; & quod ſub pœna privationis ad ulteriora Ordinis officia nullus, ne ad Capitulum adeat, niſi propter infirmitatem, excuſari poſſit, illis exceptis, qui antea Superiores Generales fuerunt, quibus, dummodo actu non ſint Vocales, liberum erit adire vel non adire Capitulum propter ætatem & labores antea ſuſceptos.

XV.

Locorum in eo aſſignatio.

Quod primo loco ſedeat in Capitulo Præſes, & ad ejus dexteram tota familia ipſius Miniſtri Generalis, qui ſpirat: Secundo loco & ad ſiniſtram Præſidis Superior Generalis alterius Familiæ cum tota ſua familia; Itaut Superiores Generales Caput agant ad latera; & poſt quemlibet intra propriam Familiam ejus cæteri ſequantur hoc ordine: Diffinitores Generales; Miniſtri aut Vicarii Provinciales: Socii primi & etiam ſecundi, quando ſubrogantur pro Vocali aliquo, quamvis ſubrogentur pro illo, qui ſuperiorem ſedem haberet: Præterea actualis Procurator Generalis, qui habeat ſuffragium; deinde Secretarius Generalis, & denique poſt Vocales ſuæ Familiæ qui aliquando fuerat Superior Generalis pro ea; & ſi plures fuerint, qui aliquando munus Superioris Generalis habuerint, qui fuit Superior Generalis Ordinis, præcedat eum, qui fuerat Superior Generalis Familiæ; & ſi eodem munere plures functi fuerint pro eadem Familia, antiquior in profeſſione præcedat; qui quidem ordo intra & extra aulam Capitularem ſervandus erit, quando ſive in Refectorio ſive in Choro ad latera ſedeant Capitulares; ſi autem alibi non ad latera ſedeant, poſt Miniſtrum Generalem ſedebit Commiſſarius Generalis Familiæ; poſtea Diffinitores Generales Ordinis: deinde Diffinitores Generales Familiæ; poſtea PP. Provinciales juxta antiquitatem eorumdem; præterea Procurator Generalis; & poſt eum Secretarius Generalis; ac denique qui fuerant Superiores Generales, itaut qui Miniſter Generalis fuerat, præcedat tunc, qui ſolum fuerat Commiſſarius Generalis; & ſi plures fuerint Magiſtri, antiquior præcedentiam habeat, cujuſcumque Familiæ fuerit.

XVI.

De aliis rebus Capituli celebrationi connectendis.

Quod Feria Quinta ante Dominicam quartam poſt Pentecoſten congregentur omnes Capitulares in Domo deſignata, ante meridiem, ut ad veſperum Præſes Capituli congreget omnes Capitulares, & id faciat, quod juxta noſtras Conſtitutiones præmittere debet.

XVII.

Quod die ſequenti, ſcilicet Feria Sexta congregentur Familiæ, unaquæque ſeorſim ab alia, & Præſes cujuſcumque Vocalibus ſuæ Familiæ notum faciat Catalogum omnium Religioſorum, qui in Provinciis ſuæ Familiæ, attenta ſolum graduatione, & inſpectis interſtitiis juxta noſtras Conſtitutiones, apti reperiantur ad munera & officia ſuæ Familiæ in eo Capitulo pertinentia; ut nullus poſtea conqueri poſſit, quod ſua aptitudo non fuerit omnibus Vocalibus ſuæ Familiæ præſens; ſed hujuſmodi aptitudo ex pura graduatione & interſtitiis judicanda erit, quin ad mores & obſervantiam referatur aptitudo hæc, ut alii includantur, excludantur alii, a quo daretur diſſentionum, & occaſio litium.

XVIII.

De ſcrutiniis eligibilitatis.

Quod poſtea eodem die, alia tamen ſeſſione, iterum congregentur Familiæ ſeorſim, ut eligibilitatis ſcrutinium fiat ab unaquaque ſequenti modo: Quod Familia, ex qua aſſumendus eſt Miniſter Generalis in eo Capitulo,

juxta

Digitized by Google

juxta ſuam conſcientiam eligibilitatis ſcrutinium toti Capitulo proponendum ſic faciat, ſcilicet, quod unuſquiſque illius familiæ ex catalogo,omnibus eredito, eorum,qui ex graduatione & interſtitiis apti reperiantur ad Miniſtri Generalis officium, quinque in ſchedula una ſeligat; quique ſuo judicio, omnibuſque inſpectis, aptiores eſſe crediderit, & coram tota Familia ſua, ad id congregata, omnes tradant hujuſmodi ſchedulas ſuo Superiori; qui ſolis cum duobus immediate Vocalibus eaſdem ſchedulas regulabit, & quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in prædictis Vocalium ſchedulis, eligibiles declarare, & omnibus Gremialibus manifeſtare tenebitur, oſtendendo illis ſchedulam manu unius Scrutatoris ſcriptam, ſubſcriptamque ab alio Scrutatore, & ſignatam ab ipſo Præſide, qui ſtatim hanc ſuæ regulationis ſchedulam, totius Capituli Præſidi tradere tenebitur; & ſimiliter idem fiat ab alia Familia Generalis, qui ſpirat, ad faciendum ſcrutinium eligibilitatis ante Commiſſarii Generalis electionem.

XIX.

Quod eadem Feria Sexta ſimile fiat ſcrutinium, in quo unuſquiſque Vocalium ſcribat ſe ſeligendo ex catbalogo inter aptos ad Diffinitorii officium pro ſua Familia duodecim; et ex omnibus ſchedulis duodecim continentibus a Scrutatoribus & Præſide Familiæ, regulatis vocibus, duodecim, qui plures voces, quam cæteri habeant, ſcribantur in alia ſchedula modo dicto; & ſimiliter publicata poſtrema ſchedula, ut de proxime eligibilibus conſtet, tradatur Præſidi. Si autem contigerit, quod in eligibilitatis ſcrutinio duo vel tres æqualem numerum ſuffragiorum ſeu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles: ſi vero hujuſmodi æqualitas reperiatur, quando jam ad numerum eligibilium ſolùm deficiant unum duo vel tres, tunc antiquiores in profeſſione eligibiles reputentur. Cæterum ſi omnes voces ſingulorum Vocalium pro duobus tribus aut quatuor eligibilibus reperiantur, fiat ſecundum ſcrutinium ad eligibilitatem illorum, qui uſque ad numerum proxime eligibilium defuerint. Si quis autem inventus fuerit,ſe ipſum nominaſſe in ſchedula ſelectionis ad eligibilitatis ſcrutinium, eo ipſo ineligibilis ſit, quamvis ſeeluſa voce illius, cæteras omnes habeat pro ſe. Caveatur ſtricte, ne Scrutatores ulli Vocalium revelare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

XX.

Quod factis ab unaquaque Familia prædictis ſcrutiniis, traditaque Præſidi Capituli ſchedula eligibilium modo dicto efformata, pro eligibilibus ſuæ familiæ, Præſes totius Capituli tam.iam Generalis, qui ſpirat, certiorem faciat de eligibilitate ſibi nota ad electiones proxime futuras, a toto Capitulo faciendas.

XXI.

Quod ſi in aliquo ſcrutinio eligibilitatis, vel ſupra eo aliquæ difficultates occurrerint, determinandæ ſunt a Diffinitorio Generali ejuſdem Familiæ, cujus reſolutioni ſtandum erit, ſub pœna ad arbitrium ipſius Definitorii.

XXII.

Quod his omnibus eadem Feria Sexta expeditis, ſequenti die, Sabbatho ſcilicet, poſt ſolemnem Spiritus Sancti Miſſam, & cætera, quæ juxta noſtras Conſtitutiones debent præmitti, congregentur omnes eo modo & forma jam præſcriptis, ut moris eſt, in propria Aula Capitulari; & quod Præſes eam concionem, quam tenetur habere, idiomate omnibus communi per ſe ipſum habeat; & peractis poſtea, quæ a noſtris Conſtitutionibus diſponuntur, modo eo ibidem diſpoſito,fiat Miniſtri Generalis electio.

XXIII.

Quod poſt Veſperas ejuſdem diei congregentur in Aula Capitulari Vocales omnes illius Familiæ,pro qua Miniſter Generalis ſpirat, & Præſide eodem, qui totius Capituli Præſes fuerit, atque ſibi electis Secretario & Scrutatoribus modo dicto, omnes ſimul canonice eligant Commiſſarium Generalem ad triennium immediate futurum, pro ſua, & ex ſua Familia aſſumptum eodem modo ac ritu, quibus Miniſter Generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

XXIV.

Quod ſequenti die, videlicet Dominica, congregentur omnes utriuſque Familiæ Vocales, & ſimiliter per ſecreta ſuffragia eligant ad futurum ſexennium ſex Diffinitores Generales Ordinis, qui ſemper aſſumendi erunt ex Familia Miniſtri Generalis noviter electi. De electione novorum Diffinitorum.

XXV.

Quod ſimiliter poſt Veſperas hujus diei congregentur omnes, qui Commiſſarii Generalis fuerint pridie Electores, & ex ſua familia, & pro ea ſex alios Diffinitores Generales Familiæ eligant ad futurum triennium qui nec vocari poſſint, nec re ipſa erunt Diffinitores Generales Ordinis.

XXVI.

Quod Diffinitoribus omnibus electis,congregetur tota ſolaque Familia intra-Hiſpana, & Præſide eodem Capituli Generalis, canonice & ad triennium ex ſua Familia eligat Miniſtrum noſtri Conventus Romani Sancti Caroli; & poſtea Familia, ex qua Miniſter Generalis ſpirat, ſimiliter canonice & ad triennium eligat ex ſua Familia Miniſtrum noſtri Collegii Romani de Propaganda Fide. De electione Miniſtri Conventus Sancti Caroli de Urbe.

XXVII.

De electione Procuratoris Gen. Ordinis :

Quod immediate Feria Secunda Familia Miniſtri Generalis, qui ſpirat, albis nigriſque globulis, aut lapillis aſſumptis, eligat Procuratorem Generalem Ordinis pro Romana Curia, ex ſua Familia aſſumptum, cui totum Capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum Generalis Procuræ.

XXVIII.

Et unius cujuſque Familiæ.

Deinde Familia Miniſtri Generalis electi, Præſide eodem Capituli, ſimiliter ex ſua Familia eligat Procuratorem Generalem Familiæ ſuæ pro illius negotiis in Romana Curia exequendis, cui etiam ante finem Capituli dabit ſuum mandatum Procuræ cum expreſſa prohibitione ſub præcepto formali, ne in communibus negotiis Religionis ſe immiſceat nec verbo; aut ſcripto a ſe aut ab aliis ſuæ Familiæ cognominetur Procurator Generalis Ordinis.

XXIX.

De deſignatione Domorum Capitularium.

Quod Feria Tertia quælibet Familia ſeorſim ex qualibet Provincia ſua duas domos deſignet, quæ Capitulares cognominentur, ut qui fuerint earum Miniſtri, immediate ante Capitulum Generale Ordinis, aut Familiæ ſuæ, in ſolius electionis in Miniſtros earum domorum Socii ſint ad Capitulum Generale futurum; Itaut Miniſter domus, prius in hoc Capitulo deſignatæ, ſit primus Socius, & in Capitulo futuro ſuffragium habeat: & Miniſter alter, ſcilicet domus poſterius deſignatæ, pro eadem Provincia ſit Socius Secundus, & in defectum alicujus capitularis.

XXX.

Quod ſi fuerit aliqua domus extra Provinciam, præter dictas Sancti Caroli, & de Propaganda, & Miniſter illius majorem partem triennii poſt ſuam Electionem expleverit, Familia illa, ad quam domus pertineat, Miniſtrum eligat in eodem Capitulo Generali ad triennium, quia poſtea finito triennio ad Diffinitorium Familiæ pro alio triennio uſque ad Capitulum Generale pertinebit electio.

XXXI.

Quod electiones Miniſtrorum horum in Capitulo Generali poterunt fieri ſine ſcrutinio ex omnibus aptis, quia propoſitis quinque ex aptis a Diffinitorio Provinciæ, ex qua eligendus aſſumi debeat, Familia in eo Capitulo eligere poterit, quem judicaverit eligendum.

XXXII.

Confirmandi præcepta formalia Conſtitutionum.

Quod ad removendas opiniones contra obſervantiam, totum Capitulum confirmare debet omnia præcepta formalia, quæ in noſtris Conſtitutionibus continentur.

XXXIII.

Quod octo poſtea deſignentur ex Miniſtris Provincialibus actualibus, & Diffinitoribus Familiæ, & unà cum Diffinitoribus Generalibus Ordinis concurrant ad correctionem vel depoſitionem Miniſtri Generalis, ſi in illo ſexennio opus fuerit, ut in noſtris Conſtitutionibus ſtatutum habetur.

XXXIV.

Quod cætera omnia fiant, cunctaque legantur, ut moris eſt, prout a noſtris Conſtitutionibus eſt diſpoſitum, nec non confirmationes. Et his peractis, Præſes Capituli imponat præceptum, quod juxta eaſdem Conſtitutiones, ut moris eſt, imponitur ad impedimenta detegenda; nulloque invento, vel a Diffinitorio Generali Ordinis judicio facto de alicujus impedimenti dubio, totum Capitulum Generale confirmet electionem Miniſtri Generalis Ordinis, ut moris eſt, poſt Breve fe: re: Urbani PP. VIII.

XXXV.

De confirmatione electionis Miniſtri Gen.

Quod omnes Vocales ad illius Electionem confirment Electionem Commiſſarii Generalis Familiæ.

XXXVI.

Et Diffinitorum.

Quod poſtea duo Diffinitoria ſimul cum Præſide confirment Electiones Diffinitorum Generalium Ordinis: ac demum ordine ſervato Electionum quælibet Familia cum Præſide confirmet eas Electiones, quas canonice fecit.

XXXVII.

Quod tempore Capituli Generalis ultra Miſſam, & concionem deſignatam a noſtris Conſtitutionibus, duæ publicæ poſt ſolemnem Miſſam conciones erunt ex feſtivitatibus Ordinis ad arbitrium Præſidis, qui tempore apto monere debet Provinciales ſuæ Familiæ, ut Prædicatores eligant, quos voluerint pro determinata ab ipſo Præſide concione facienda in Capitulo illo. Monemus tamen Provinciales, ut ſi concionatores vel concionator aliquis ſatirice ad animum populi excitandum, vel complacendum, prædicaverint, illico & perpetuo prædicandi & concionandi licentias auferant, vel licentiam, itaut niſi de conſenſu Capituli Generalis futuri, minime, qui defecerit, poſſit intra nec extra domus noſtras Spiritus Sancti aſcendere Cathedram.

XXXVIII.

Quod cum favente Deo plures ſint extra Hiſpaniam inſtitutæ Provinciæ, & ad felicius faciliuſque Ordinis regimen ſub unitate unius Capitis bipartitio facta fuerit & inſtituta, ut in omnibus utraque Familia dignoſcatur æqualis, & ad præſcriptum Regulæ de trien-

triennio in triennium celebretur Capitulum Generale, quod quidem juata illius tenorem ſemper celebratum fuit, ut ſolum de ſeaennio in ſeaennium fuerit Capitulum electivum Miniſtri Generalis juata illud Regulæ: Electio Majoris ac Generalis Miniſtri de ſexennio in ſexennium, & poſt triennium hujus Capituli electivi aliud Capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium: ita etiam ſervetur in poſterum, hoc ſolo diſcrimine, quod Capitulum electivum de ſeaennio in ſeaennium celebrandum Capitulum Generale Ordinis vocetur: & Capitulum intermedium ſolùm celebretur in ea Familia, ea qua in Capitulo Generali Ordinis Commiſſarius Generalis electus fuerit; ſicque verificabitur, quod ſemper de triennio in triennium aliquod Capitulum Generale celebretur in Ordine.

XXXIX.

Capit. electivum Miniſtri Gen. in ejus Familia celebrandum.

Quod Capitulum, Miniſtri Generalis electivum, ſemper celebrari debet intra Familiam, ex qua Miniſter Generalis ſpirat, cui Familiæ correſpondet celebratio futuri Capituli Generalis intermedii, ut ſic ſupremum Caput Religionis nunquam munus ſuum finiat catra Familiam ſuam.

XL.

De Capitulo intermedio triennali.

Quod Capitulum Generale intermedium celebrari debet juata Regulam Sabbatho ante quartam Dominicam poſt Paſcha, poſt triennium a die celebrationis Capituli Generalis Ordinis, intra propriam Familiam, extra Curias Principum, in Domo deſignanda a Præſide Capituli, qui ſemper erit Commiſſarius Generalis Familiæ, niſi intra illam & eatra propriam Familiam adſit Miniſter Generalis Ordinis, & voluerit præſidere in dicto Capitulo intermedio.

XLI.

Quod ſi, inſtante tempore Capituli, Præſes infirmetur, poſſit differre Capitulum per unum menſem tantùm, quo elapſo, ſi adhuc fuerit impeditus, vel ſi congregato jam Capitulo ægrotaverit, præſideat Diffinitor Generalis Familiæ actu Prior inter alios.

XLII.

Quod ad hujuſmodi Capituli celebrationem per ſuas literas convocatorias convocare debet, & invitare per invitatorias Superior Generalis Familiæ omnes, qui concurrere debent & poſſunt, eo modo, quo dictum eſt de Capitulo Generali Ordinis in aliquo anno ſit futurus Præſes Capituli intermedii.

XLIII.

De iis, qui ſuffragium habere debent in Cap. intermedio.

Quod in Capitulo intermedio ſuffragium habere debent Miniſter Generalis ſi adſit: Superior Generalis Familiæ: Diffinitores Generales illius: Miniſtri Provinciales, vel Vicarii Provinciales ejuſdem: Miniſtrique actuales Domorum Vocalium, quæ in Capitulo Generali Ordinis deſignatæ fuerint, ut earum Miniſtri, finito ſexennio, Socii ſint ad Capitulum Generale Ordinis; Quippe Miniſtri hujuſmodi Domorum ad Capitulum intermedium debent concurrere, & eorum Succeſſores in eiſdem Domibus ad Capitulum Generale Ordinis; quod etiam intelligitur de Sociis in defectum: Præterea ſuffragium habebit in hoc Capitulo intermedio intra Hiſpaniam Procurator Generalis Hiſpaniæ, & eatra Hiſpaniam Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana: Deinde Secretarius Generalis ſuperioris Familiæ: Ac demum qui in eadem Familia aſſumpti fuerant aliquando Superiores Generales Ordinis vel Familiæ; itaut hi pro libito, cæteri autem ſub pœna perpetuæ privationis concurrere tenentur, ſicut dictum eſt circa Capitulum Generale Ordinis.

XLIV.

Cetera ſervanda, prout in Cap. Gen. Ordinis.

Quod in Capitulo intermedio circa præcepta ſcrutinia, ſelectiones eligibilium, ac cætera præambula, ea omnia obſerventur, quæ dicta manent circa Capitulum Generale Ordinis, & habentur in noſtris Conſtitutionibus.

XLV.

Quod tempore Capituli ſedeant ordine, quo nominati ſunt, & quod ſi caſus occurrerit, in quo recens Electus præſens fuerit, ſedeat immediate poſt Commiſſarium Generalem, qui ſpirat, & ſtatim ſuffragium habeat, quamvis de corpore Capituli non ſit.

XLVI.

Eligendi Diffinitores Familiæ.

Quod, facta electione Superioris Generalis Familiæ, quæ ſemper debet fieri prædicto Sabbatho ante prandium, veſpere congregentur Vocales, & ſea Diffinitores Generales Familiæ ex eadem eligant.

XLVII.

Quod altera die congregentur omnes in aula Capitulari, & ſi Familia fuerit intra Hiſpana primò eligat Miniſtrum noſtri Conventus Romani S. Caroli; & licèt intra Hiſpana non ſit, eligat Miniſtrum noſtri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XLVIII.

Cetera per hoc Cap. facienda.

Quod Capitulum Generale intermedium nullas alias electiones facere poterit; Ideo his finitis agere debet de redemptione & obſervantia, facereque Statuta & Ordinationes pro ſua Familia, quæ minime opponantur factis a Capitulo Generali, vel Diffinitorio Generali Ordinis; atque ſibi eligere Chroniſtam pro tota ſua Familia.

XLIX. Quod

XLIX.

Quod, omnibus peractis, Commiſſarius noviter electus coram toto Capitulo repromittat obedientiam, eamque promittat ſpecialem tempore ſui muneris Superiori Generali Ordinis: Et poſtea totum Capitulum confirmet P. Commiſſarii electionem; & deinde confirmet etiam ſingulas electiones, quas canonice fecit: & fiont legaturque, quæ facienda & legenda ſunt in Capitulo generali, juxta noſtras Conſtitutiones.

L.

Quod diſſoluto Capitulo Capitulares ſe mutua fraterna charitate amplexentur, & in ſuos Conventus proficiſcantur.

LI.

De quibus omnibus certior ſieri debet Miniſter Generalis.

Quod illico & quamprimum Secretarius, qui fuerat Diffinitorii Familiæ, certiorem faciat Miniſtrum Generalem Ordinis de omnibus electionibus, & de repromiſſione obedientiæ moderni Commiſſarii Generalis.

LII.

De modo procedendi ad electionem Vicarii Ordinis.

Quod in caſu, in quo eligendus ſit Vicarius Generalis Ordinis propter defectum Miniſtri Generalis, ut diximus, Prior Diffinitor Generalis Ordinis tunc ſuperſtes per ſuas literas vocatorias congreget omnes Vocales ſuæ Familiæ, qui concurrere tenerentur, & poſſent, ſi in ea Familia celebrandum eſſet Capitulum intermedium; deſignetque Domum aptam etiam extra Principum Curias pro celebratione Congregationis, ut in ea congregentur tempore apto ad ipſius arbitrium, itaut quamprimum fiat Vicarii Generalis electio.

LIII.

Quod, ſi Diffinitoribus Generalibus Ordinis, illo & alio exceptis, conſtiterit, quod per omiſſionem aut induſtriam prædicti primi Diffinitoris retardatur Congregatio, & Vicarii Generalis electio, liberum ſit illis ad Sedem Apoſtolicam authentice concurrere, ut a Summo Pontifice deſtinetur Vicarius Generalis Ordinis.

LIV.

Quod prædictus Diffinitor primus ſit Præſes hujus Congregationis, in qua imponat præceptum ad impedimenta detegenda; cunctaque alia exerceantur, quæ exercere debet Præſes cujuſcumque Capituli.

LV.

Quod in prædicta Congregatione fiant ſcrutinia eligibilitatis uſque ad numerum quintum eligibilium, prout in Capitulis Generalibus.

LVI.

Quod poſt Miſſam ſolemnem de Spiritu Sancto, & cætera Præambula, quæ fiunt in Capitulis, fiat Electio Vicarii Generalis ante prandium, qua facta, immediate poſt Electionem pergant proceſſionaliter in Eccleſiam cantantes Te Deum, quamvis noviter electus non ſit in eadem domo, in qua ſi fuerit, ab ipſo benedictionem accipiant.

LVII.

Quod Veſpere iterum congregentur, & ſi Diffinitor aliquis electus fuerit in Vicarium Generalem, Congregatio eligat novum Diffinitorem Generalem Ordinis; & ſi occurrat aliquod negotium urgens pro tota Religione, aut aliqua Familia, determinetur ab omnibus, ut moris eſt.

LVIII.

Quod poſtea confirmet electionem Vicarii Generalis; & deinde, ſi eam fecit, confirmet etiam Electionem Diffinitoris noviter electi.

LIX.

Quod poſtea Congregatio diſſolvatur, mutuoque amplexentur Vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere; debeat in hac Congregatione. Si autem aliquis Provincialis, vel Vocalis alter, electus fuiſſet in Vicarium Generalem, ad Diffinitorium Provinciæ pertinebit electio ſive Provincialis ſive alterius Officii, quod electus habuerat.

LX.

Quod ſi facto tertio ſcrutinio adhuc non fuerit electio canonica, omiſſis ſcrutiniis, ille intelligatur vi hujus Conſtitutionis electus, pro quo fuerit major numerus ſuffragiorum, quàm pro alio aut aliis. Si autem pro duobus æqualis numerus ſuffragiorum repertus fuerit, maiorque quàm pro aliis, tunc antiquior in profeſſione reputabitur canonice electus.

LXI.

Quod Diffinitores Generales Ordinis perpetuo ſolùm erunt ſex, & in toto Ordine eam præeminentiam, cæteraque omnia, prout in noſtris Conſtitutionibus, habere debent. Diffinitores vero Generales Familiæ ſimiliter, intra Familiam tantùm, & poſt Diffinitores Generales Ordinis. Diffinitores Gen. Ordinis ſex:

LXII.

Quod duo Socii cujuſcumque Provinciæ ad Capitulum Generale erunt Miniſtri actuales domorum capitularium, quæ in Capitulo Generali Ordinis electæ fuerint, itaut Miniſter Duo Socii cujuſque Provinciæ Miniſtri actuales domorum Capitularium.

ſter domus prius electæ ſit primus Socius, & Miniſter poſterius electæ domus ſit ſecundus Socius, cujus munus ſolùm ſit concurrere extra domum capitularem in loco proximo ad illam, ut præſto & in promptu ſit ad hoc, ut ſi opus fuerit ob defectum alicujus Vocalis ſuæ Provinciæ, ſuffragium habeat, ſupplendo pro eo; niſi Vocali, qui deficiat, liberum fuerit adeſſe Capitulo; quippe horum ſuffragia ſuppleri non debent.

LXIII.

Quod ſi per mortem, Infirmitatem, aut aliam juſtam cauſam, Miniſter alicujus domus capitularis non poſſit intereſſe Capitulo, tunc Diffinitorium Generale ſuæ reſpectivæ Familiæ ſeligere poſſit domum alteram, cujus Miniſter actualis concurrat ad Capitulum, ſemper ut Socius ſecundus. Si autem contingat, utrumque Socium pro aliqua Provincia ſimul deficere, Miniſter domus prius electæ a Diffinitorio in illo caſu erit Socius primus.

LXIV.

De Procuratore Gen. Hiſpanus.

Quod Procurstor Generalis Hiſpaniæ, qui non aliquarum, ſed omnium Provinciarum Familiæ ſuæ, & Procuratoris, & Diffinitorii Generalis ſemper habuit procuræ mandatum: idemque a Diffinitorio Generali Familiæ ſuæ propter negotia ejuſdem Diffinitorii habere debet; ab eodem Diffinitorio ſemper eligatur de trienio in triennium juxta noſtras Conſtitutiones.

LXV.

Modus ſupplendi Capitulis intermediis ſi haberi nequeat.

Quod ſi Familia intra-Hiſpana, quando ei competit Capitulum Generale intermedium, illud celebrare non poſſit, illius Diffinitorium Generale eligat Miniſtrum noſtri Conventus Romani Sancti Caroli ad ſequens trienium: Et ſimiliter Familia, quæ prædictum Capitulum celebrare jam inſtante tempore nequeat, per ſuum Diffinitorium Generale eligat Miniſtrum Collegii noſtri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

LXVI.

Quædam Privilegia Conventus S. Caroli de Urbe.

Quod Superior Generalis Ordinis, ex Familia extra-Hiſpana aſſumptus, nullam juriſdictionem exerceat in Conventu noſtro Romano Sancti Caroli, niſi eam tantum, quam in alios Hiſpaniæ Conventus exercere poterit; & quod in eo Conventu reſidere non poſſit; Quod potiori jure intelligendum eſt de Commiſſario Generali extra-Hiſpano.

LXVII.

Quod Procurator Generalis, qui ex Hiſpania non fuerit electus, nunquam in prædicto Conventu commorari poſſit, aut reſidere.

LXVIII.

Quod pro hac prima vice ſuffragium habeant omnes ſecundi Socii Provinciarum, ut ſuppleantur ſuffragia Vocalium, qui ad futura Capitula Generalia ex nunc eligi debent.

LXIX.

Quædam explicationes ad Regulas Ordinis.

Quod in Regula noſtra, in qua juxta diſpoſitionem Sanctiſſimi Domini Noſtri fel. re. Urbani VIII. dicitur, quod electio Miniſtrorum Provincialium, & Conventualium, fiat in Capitulo Generali, auferatur vox, Generali; quatenus juxta Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis PP. XII. hujuſmodi Electiones jam fieri debent in Capitulo Provinciali.

LXX.

Quod Regula, ubi Cap.41. Diffinitorio Generali depoſitio Prælatorum, & eorum ſubrogatio reſervatur, intelligitur de Diffinitorio Generali Familiæ illius, qui deponitur.

LXXI.

Quod ſub voto non ambiendi comprehenduntur Commiſſarius Generalis, Vice-Commiſſarius, Diffinitores Generales Familiæ, & omnes alii, qui habitu vel actu Prælati fuerint.

LXXII.

Quod circa vacationes ſeu interſtitia, quæ in noſtris Conſtitutionibus præſcribuntur, addatur, quod Nullus poſſit eligi in Capitulo, in quo ſpirat, in aliam Prælaturam, niſi in Superiorem Generalem, Miniſtrum ſcilicet juxta noſtras Conſtitutiones, Vicarium, Commiſſarium aut Vice-Commiſſarium, ſi per ſex annos integros & continuos ſemper intra illos functus fuerit officio Diffinitoris Generalis Ordinis; vel uno triennio Superioris Provincialis, & altero immediato Diffinitoris Generalis, vel Provincialis: vel duobus trienniis Miniſtri Conventualis, & in altero Diffinitoris vel Miniſtri Provincialis.

LXXIII.

Quod circa reelectiones addatur, quod Commiſſarius Generalis reelegi non poſſit in ſuum officium, niſi eo fuerit functus per trienoium integrum: Et quod nec Miniſter Generalis in Commiſſarium, neque Commiſſarius in Miniſtrum Generalem eligi poſſit, niſi caſu quo Commiſſarius Generalis electus fuerit per ſolum annum ante Capitulum.

LXXIV. Quod

LXXIV.

Quod Diffinitores Generales nequeant aſſumi in Miniſtros Provinciales tempore, quo Diffinitores fuerint.

LXXV.

Quod juſtis de cauſis Diffinitorium Generale, inſpecta utilitate domus, poſſit diſpenſare, ut aliquis Miniſter reelegi poſſit in Miniſtrum ejuſdem domus pro triennio futuro a ſuo Capitulo Provinciali, conſentientibus omnibus ſuffragiis Capituli, præter duo.

LXXVI.

Quod reelectio Miniſtri ſive Conventus noſtri Romani Sancti Caroli, ſive Collegii noſtri de Propaganda Fide, fieri poſſit, inſpecta utilitate domus, & nunquam in favorem ejus, qui reeligatur.

LXXVII.

Abſente Provinciali quis debeat præſidere.

Quod caſu abſentiæ Provincialis, concurrentis ad Capitulum Generale, Præſes Provinciæ erit Provincialis antecedens; & ſi fuerit inhabilis vel impeditus, Diffinitorium Provinciale, Præſide Provinciale ipſo, eligat Præſidem Provinciæ pro tempore abſentiæ; numquam tamen eligat actualem Diffinitorem Provinciæ, ne Diffinitorum numerus diminuatur.

LXXVIII.

Locus Commiſſarii, & Vice-Comm. Gen. aſſignatur.

Quod, dum concurrant Commiſſarius vel Vice-commiſſarius Generalis intra propriam Familiam, ſedeat immediate poſt Superiorem Generalem Ordinis: & extra Familiam Commiſſarii poſt Diffinitores Generales Ordinis.

LXXIX.

Diffinitoribus Gen.

Quod Diffinitores Generales Ordinis in toto Ordine ſedeant juxta noſtras Conſtitutiones, quamvis aliquod Diffinitorium ſive Provinciale ſive Generale Familiæ actu celebretur in ea Domo, in qua aliquis Diffinitor Generalis Ordinis inveniatur; quo tempore juxta noſtras Conſtitutiones Provincialis reſpectu Diffinitoris Generalis, & Miniſter etiam reſpectu Diffinitoris Provincialis amittat locum.

LXXX.

Quod Diffinitores Generales Familiæ extra actualem Diffinitorii celebrationem intra ſuam Familiam ſedeant poſt Miniſtrum, ſicut Diffinitores Generales Ordinis; & extra ſuam Familiam omnes alios hoſpites tam Miniſtros quam Provinciales præcedant.

LXXXI.

Item Provincialibus.

Quod Provinciales hoſpites intra ſuam Familiam præcedant Provinciales hoſpites alterius Familiæ: Et quod Diffinitores Provinciales hoſpites præcedant intra ſuam Familiam hoſpites Diffinitores Provinciales alterius Familiæ: & quod poſtea eodem ordine ſequuntur Miniſtri hoſpites: poſtea Redemptores intra ſuam Familiam, & extra illam poſt Procuratores non hoſpites: poſtea Procuratores Generales: & poſt hos omnes Procuratores plurium Provinciarum: &, ſi hoſpites fuerint, poſt Vicarium Domus: poſtea Procuratores Provinciales in ſuis Provinciis, & extra illas juxta antiquitatem profeſſionis: poſtea Vicarii in ſuis Domibus, & extra illas juxta antiquitatem Domorum: poſtea Patres Confeſſarii intra & extra Familiam, Provinciam aut Domum ſuam: & poſtea Sacerdotes ſimplices, & cæteri omnes, prout in noſtris Conſtitutionibus habetur.

LXXXII.

De ſuffragiis pro Religioſis Defunctis.

Quod futuris temporibus ſuffragia pro noſtris Religioſis defunctis ſolùm fiant intra Familiam eorum pro illis, qui profeſſi fuerint poſt confirmationem harum Conſtitutionum. Quod tamen pro Superioribus Generalibus utriuſque Familiæ, & Diffinitoribus Generalibus, ſemper fiant in toto Ordine juxta noſtras Conſtitutiones: Et pro Diffinitoribus Generalibus Familiæ intra Familiam; pro Miniſtris Provincialibus & Diffinitoribus Provincialibus intra Provinciam juxta eas, quæ in noſtris Conſtitutionibus pro Diffinitoribus aſſignantur.

LXXXIII.

De Feſtivitatibus Ordinis.

Quod Titularis Provinciæ in Provincia & Conventus in Conventu ſit Feſtum Ordinis.

LXXXIV.

Quod primæ & ſecundæ Veſperæ canantur in Conventibus in omnibus Feſtivitatibus Chriſti Domini, & ejus Sanctiſſimæ Matris, quæ ex ritu fuerint primæ aut ſecundæ Claſſis, quamvis ad colendum non pronuncientur.

LXXXV.

Quod pro noſtris Religioſis defunctis in omnibus Conventibus & Collegiis fiant Exequiæ poſt Feſtum omnium Sanctorum Ordinis, ſicut ſtatutum eſt per Capitula Generalia.

Supplicatum Sanctiſſimo pro confirmatione hujuſmodi Statutorum.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Leges, Decreta, & Statuta hujuſmodi bono prædictæ Congregationis gubernio valde utilia ſint; firmiora verò exiſtant ea, quibus Apoſtolicæ Sedis auctoritas accedit; Nobis propterea dictus Michael Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit,

cit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Michaelem Procuratorem Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui rem mature perpenderunt, conſilio, omnia & ſingula Decreta, Statuta, Leges, & Capitula præinſerta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Quæ benignè conceditur.

Harum Literarum obſervantia.

§.3. Deceruentes, eaſdem præſentes literas, & Leges, Decreta, Statuta, & Capitula præinſerta, ſemper firma valida & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon Congregationis Hiſpaniæ, & Ordinis prædictorum, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptis adhibenda.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Decembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXX.

Confirmantur omnes Confraternitates ſub titulo B.M.V. Septem Dolorum a Superioribus Generalibus Ord. Servorum B.M.V. erectæ, etiamſi de earum canonica erectione non conſtet.

Dat. die 14. Dec. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prioris Generalis Ordinis hujus petitio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ord. Servorum B.Mariæ Virginis, quod licèt non ſolum multæ in dicti Ordinis, ſed etiam aliis Eccleſiis ſeu Oratoriis auctoritate Priorum Generalium ejus Prædeceſſorum erectæ reperiantur Confraternitates utriuſque ſexus Chriſtifidelium ſub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum, quæ ſuas functiones ad inſtar ſimilium Confraternitatum obeunt, multaque pietatis & cbriſtianæ charitatis opera exercent; de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio Inſtitutione forſan non conſtat: & in aliarum erectionibus & inſtitutionibus præſcripta per Conſtitutionem fe. re. Clementis VIII. prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apoſtolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam, forſan ſervata non fuerunt: & aliæ ante emanatam Conſtitutionem hujuſmodi erectæ & inſtitutæ novas erectionum & inſtitutionum hujuſmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Conſtitutione præfixum, ſeu etiam poſtea, impetraſſe minime reperiuntur;

§.2. Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum Petrum Mariam ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnes & ſingulas Confraternitates prædictas ſub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum a Superioribus Generalibus in quibuſvis tam dicti Ordinis, quam aliis Eccleſiis ſeu Oratoriis, ubicumque locorum de præſenti erectas, tametſi de earum canonica ab initio erectione & inſtitutione non appareat, nec ipſæ Confraternitates novas erectionum & inſtitutionum, ſeu communicationis Indulgentiarum, facultatum & privilegioum hujuſmodi literas intra tempus a prædicta Clementis prædeceſſoris Conſtitutione præfixum obtinuiſſe reperiantur, nec in earum erectionibus & inſtitutionibus præſcripta per eamdem Conſtitutionem ſervata fuerint, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & validamus, eaſque in ſtatu valido eſſe

Confirmantur omnes dd. erectiones cum communicatione omnium Indulgentiarum, Privilegiorum &c.

& fore, decernimus & declaramus, in omnibus & per omnia, perinde acſi illas omnes & ſingulas ab ipſo initio canonice erectas & inſtitutas fuiſſe, novaſque erectiones & inſtitutiones ſuo tempore juxta formam memoratæ Conſtitutionis Clementis prædeceſſoris obtinuiſſe conſtaret, & in reliquis ejuſdem Conſtitutionis forma in illarum erectionibus & inſtitutionibus reſpective ſervata fuiſſet, omneſque & ſingulos juris & facti defectus, qui propter præmiſſa deſuper quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſint, ſupplemus & ſanamus; &, quatenus opus ſit, ipſas Confraternitates omnes & ſingulas, ſervata tamen cæteroqui Conſtitutionum & Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præſertim circa diſtantiam locorum, in erectione Confraternitatum ſimilis Inſtituti ſervandam, emanatorum, forma & diſpoſitione, de novo erigimus & inſtituimus.

Addito Decreto quod in futuris erectionibus ſervetur forma Conſtit. Clementis VIII.

§.3. Cæterum in erectione & inſtitutione ſimilium Confraternitatum de cætero faciendis formam in ſupradicta Clementis prædeceſſoris Conſtitutione præſcriptam adamuſſim ſervari volumus; alioquin erectiones & inſtitutiones hujuſmodi nullius omnino ſint roboris vel momenti.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac, quatenus opus ſit, Noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, ac prædicta Clementis Prædeceſſoris, aliiſve Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Decembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CXXI.

Statutum, ut Capitulum Generale Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ord. S. Benedicti de quinquennio in quinquennium de cætero celebretur.

Dat. die 19. Dec. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§.1. CUm, ſicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis S. Benedicti tam ſuo quam majoris partis Abbatum dictæ Congregationis nomine Nobis nuper exponi fecit, ipſi feliciori regimini in ſpiritualibus & temporalibus, atque indemnitati ejuſdem Congregationis proſpiciendi ſtudio, illius Capitulum Generale, quod ſingulis trienniis cogi conſuevit, nonniſi de quinquennio in quinquennium deinceps celebratum iri ſummopere deſideret. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui rectam ipſius Congregationis adminiſtrationem, ac levamentum ſinceris exoptamus affectibus, dictos Procuratorem Generalem & Abbates ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut de cætero Capitulum Generale Congregationis præfatæ quolibet quinquennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod anno 1735. celebrandum erit, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium continuando celebretur; ſicque dignitates & alia munera & officia ejuſdem Congregationis, quæ triennio terminantur, ad quinquennium itidem impoſterum perdurent; ita tamen, ut durante quinquennio ejuſmodi omnia & ſingula Monaſteria dictæ Congregationis bis, ſecundo ſcilicet, & quarto anno viſitari debeant, ac tertio anno Viſitatores Dietæ ipſius Congregationis, in Monaſterio Montis Oliveti Majoris nuncupati celebrandæ, intervenire teneantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Conceſſio de qua in Rubrica.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores,

res, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcieuter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum, & aliis quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, uſibus, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Congregationi, Provinciis, & Monaſteriis, illorumque Superioribus, Monachis, & Perſonis quibuſlibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, & decretis, in genere vel in ſpecie, aut aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita pro ſervata habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides tranſumptorum.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Decembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXII.

Dat. die 14. Jan. 1734. Pont. An. IV.

Statutum, ut de cætero Fratres Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Epitogium geſtent.

Clericis hiſce Regularibus Alexander PP. VIII. Conſtit. ſua conceſſit, ut incederent calceati.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cauſæ hujuſce petendæ conceſſionis.

§.1. Cum, ſicut accepimus per Conſtitutiones Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, a fel. rec. Gregorio PP. XV. Prædeceſſore Noſtro per quaſdam ſuas literas Apoſtolicas deſuper confirmatas, in Cap. VI. de veſtibus in eis de Tunica talari, brevique Pallio nominatis, præcipiatur abſque eo, quod de Epitogio ulla mentio fiat; unde in vim Conſtitutionum hujuſmodi Epitogium præfatum minime admittitur, nec excluditur, ſed poſtquam dicta Congregatio in ejus initio inſtituta fuerat in ſtatu paupertatis, illius Religioſi pedibus denudatis incedebant, & tempore hyemali tam domi quam extra eam ejuſmodi pallium, cum nullus ordo ſive ſtatutum ca ſuper re emanaverit, ob ſolam conſuetudinem in Italiæ Provinciis introductam geſtare conſueverunt, dum in aliis Ultramontanis ſola veſte domi tam æſtivo quam hyemali tempore utuntur, ac cum ſubhabitibus pelle ſubſutis, & hypocauſtis a frigore valde commode ſe tuentur.

Calceamenta Clericis hujus Ordinis ab Alexandro PP. VIII. conceſſa.

§.2. Porro poſtquam piæ mem. Alexander PP. VIII. pariter Prædeceſſor Noſter per ſuas literas deſuper, in ſimili forma Brevis die 20. Februarii 1690. expeditas, ſtatuerat, ut Religioſi ejuſdem Congregationis ex cauſis in prædictis literis adductis calceati incederent, nonnulli ex illis uſum memorati Epitogii, quemadmodum alii Clericorum Regularium Ordines utuntur, promovere cogitarunt; & de facto aliqui ex ejuſdem Italiæ Provinciis in illorum Capitulis inter alias petitiones in Capitulo Generali faciendas, etiam expoſcendi Epitogium pro tota Congregatione, ad effectum illud obtinendi eum decreto ipſius Capituli Generalis, interpoſuerunt; idque facile obtentum fuiſſet, ſi in ſuffragium decernendum proponeretur.

Inconveniens videri, eos ſolo indutos Pallio incedere.

§.3. Quantum autem inconveniens & indecorum ſit, quod ipſi Religioſi Scholarum Piarum, qui pallio ſolummodo induti domi & extra illam, ac per omnes officinas incedere, & ex Inſtituto, quod exercent, eum perſonis ſæcularibus frequenter agere debeant, ab aliis Clericis Regularibus in hoc diſſimiles habeantur: Hinc eſt, quod Nos audita ſuper præmiſſis dilecti filii noſtri Joannis Antonii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Guadagui nuncupati, in Alma Urbe noſtra Vicarii in Spiritualibus generalis, & dictæ Congregationis apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectoris, relatione in

Quare ut Epitogium gestent, concedimus.

iiſdem præmiſſis providere volentes, Motu pariter proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut de cætero omnes & ſinguli memoratæ Congregationis Clerici ubique locorum Epitogium ferant, ita tamen, ut in eo geſtando ab omnibus ſimilitudo & æqualitas conſervetur, tenore præſentium perpetuo ſtatuimus & ordinamus.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus prædictis Gregorii & Alexandri prædeceſſorum literis, aliiſque Conſtitutionibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 14. Januarii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIII.

Dat. die 19. Januar. 1734. Pont. An. IV.

Monachis Congregationis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti interdicitur recurrere ad Sedem Apoſtolicam, antequam vicinioris Provinciæ Viſitatorem, ac mox Præſidentem Generalem Congregationis adeant.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ hujuſce petendi Decreti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Caſſinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod licet a fel. record. Eugenio IV. Gregorio XIII. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris diſtricte vetitum fuerit Monachis dictæ Congregationis ad quodcumque Tribunal Eccleſiaſticum extra ipſam Congregationem quomodolibet recurrere & appellare, prout in eorumdem prædeceſſorum Conſtitutionibus deſuper emanatis diſerte cavetur; nihilominus, ſicuti experientia compertum eſt, non pauci prædictæ Congregationis Religioſi ſalubrium ejuſmodi Conſtitutionum, quas forſan tempore exoletas & antiquatas reputant, immemores, variis ſub prætextibus, ſed revera, ut erratorum ſuorum pœnas debitas effugiant, adverſus ſuos Superiores ad hanc Sanctam Sedem immediate recurrere paſſim præſumunt; unde ultra turbas & moleſtias, quibus iidem recurrentes ſe ipſos exoſos & contemptibiles reddunt, non raro procedunt delictorum impunitas, Prælatorum contemptus, ac nonnullorum Superiorum in continendis & regendis ſubditis ſuis negligentia: qui ſcilicet, ne continuis horum recurſibus ſubjaceant, multos exceſſus atque abuſus, quibus protinus occurrere opporteret, tolerant, vel diſſimulant in grave Monaſticæ diſciplinæ detrimentum. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Decreti tenor.

§.2. Nos igitur ipſum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ac tam memoratis Conſtitutionibus Apoſtolicis, quam Generali Decreto dudum juſſu re. me. Sixti PP. V. Prædeceſſoris pariter Noſtri a Congreg. tunc exiſtentium S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Regularium præpoſitorum edito, circa recurſum & appellationem eorumdem Regularium, ordinemque in eis ſervandum, inhærentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ne deinceps ullus Religioſus ſupradictæ Congregationis Caſſinen. cujuſvis dignitatis, gradus, & conditionis exiſtat, Sedem Apoſtolicam adverſus ſuum Superiorem adire audeat ſive præſumat, niſi prius ad viciniorem Viſitatorem Provinciæ, ac deinde ad Præſidentem Generalem præfatæ Congregationis Caſſinen. deſuper recurſum habuerit, ſub pœnis in dicto Decreto generali contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium prohibemus ac interdicimus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam

quam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis Caſſinen. & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 19. Januarii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIV.

Dat. die 16. Jan. 1734. Pont. An. IV.

Confirmantur Conſtitutiones pro bono regimine Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci, ex aliis Conſtitutionibus, Statutis, & Decretis dicti Ordnis collectæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

EX injuncto Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis officio ea, quæ pro felici proſperoque Chriſtifidelium, qui e fluctibus ſæculi in portus religioſæ vitæ confugerunt, & vota ſua in Sanctitate & Juſtitia reddere ſatagunt, regimine & gubernio, ac Religionis Incremento, tuendaque & ſolidanda in eis pace & tranquillitate provide prudenterque conſtituta ac diſpoſita eſſe noſcuntur, ut firma ſemper & inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis Noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Petitio pro Apoſt. obtinenda confirmatione.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bonaventura Gervaſii Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci tam ſuo quam dilecti etiam filii Pauli Bellamo Miniſtri Generalis, aliorumque Religioſorum ejuſdem Ordinis nomine, quòd ad unam certamque, quæ in dicto Ordine deinceps ſervari ac retineri deberet, vivendi normam & diſciplinam, ſublata omni confuſione, ac legum ſeu ſtatutorum varietate atque diſcrepantia, conſtabiliendam ac firmandam, Conſtitutiones Ordinis prædicti juſſu Noſtro ordinatæ, & in unum volumen collectæ fuerunt, utpote deſumptæ ex multis diverſiſque aliis ejuſdem Ordinis Statutis & Conſtitutionibus, tum a fel.rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus Noſtris per ſuas in ſimili forma Brevis die 8.Julii 1639.& die 27. Junii 1650. reſpective expeditas literas, confirmatis, tum a Capitulis & Definitoriis Generalibus ipſius Ordinis, quæ ab anno 1619. huc uſque celebrata ſunt, editis, quibus omnia inſuper decreta, aliàs a Nobis condita, & per noſtras in pari forma Brevis die 21. Auguſti 1730. emanatas literas approbata acceſſerunt, ac ſubinde collectio Conſtitutionum hujuſmodi de mandato pariter Noſtro reviſa & accurate expenſa; necnon aliqua ex parte emendata fuit, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

CAP. I.

Conſtitutiones.

Quoad Chorum, & Orationem mentalem.

Qui ſint exempti a Choro.

1. Ab Horis Canonicis in Choro alternatim recitandis nemo ex noſtris cujuſcumque gradus exemptus ſit, præter Prædicatores, dum actu tamen prædicant & Lectores, dum actu legunt, extra vero feſtivitates, & dum adſit ſufficiens numerus Choriſtarum.

2. Ubi non adeſt uſus recitandi Matutinum in medio noctis, recitetur prope ortum ſolis, vel ut mos jam obtinuit, paulo poſt ejus occaſum, cui tunc interſint quoque in Eccleſia Laici legitime non impediti.

3. Hebdomadarius ne præſumat de ſua memoria, ſed in Breviario vel Diurno legat, quæ in Choro ſolus recitare debet, ſub pœna veniam petendi coram ſimul diſcumbentibus.

De Oratione mentali, a qua exempti ſint nemo.

4. Singulis diebus habeatur mentalis oratio per horam, incipienda tamen a lectione alicujus libri ſpiritualis, & complenda Sanctorum Litaniis ante cœnam, cui intereſſe debent etiam Regentes, & Lectores, licèt actuales, ſicuti communi flagellationi, & Capitulo culparum.

5. Poſt Primam quoque mentaliter oretur per ſemihoram, incluſis tamen B. Virg. Litaniis.

CAP. II.

Quoad caſus in noſtro Ordine jure harum Conſtitutionum reſervatos.

1. Ut unuſquiſque ex noſtris Superioribus jus ſuum recognoſcat, quoad Caſus reſervatus, declaramus, quod ex nunc, & in perpetuum infraſcripti tantùm Caſus in Ordine noſtro ex auctoritate Regulari ſunt reſervati, nempe:

Caſus Miniſtro Generali reſervati.

1. Occiſio, aut mutilatio cujuſcumque perſonæ.

2. Quælibet percuſſio Prælatorum, Procuratoris Generalis, Secretarii Generalis, necnon Secretarii Provincialis.

3. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

4. Retardatio, aut malitioſum impedimentum, aut aperitio literarum Generalis aut ejus Commiſſarii aut Procuratoris Ordinis ad quoslibet alios, etiam non Religioſos, aut aliorum quorumcumque ſubditorum, & ſæcularium ad eoſdem.

5. Fal-

5. Falſificatio manus, vel ſigilli Patris Generalis, Commiſſarii Generalis, aut Procuratoris Ordinis.

Caſus Miniſtro Provinciali reſervati,

1. Quælibet percuſſio gravis Religioſorum infra Prælatos & perſonas, ſupra nominatas in ſecundo caſu Miniſtro Generali reſervato; quæ percuſſio erit gravis, ſi fuerit cum notabili effuſione ſanguinis, vel cum ſcandalo ſæcularium,

2. Juramentum falſum in quolibet Judicio legitimo.

3. Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum poſt fœtum animatum, etiam effectu non ſequuto.

4. Falſificatio manus, aut ſigilli omnium Superiorum, ac etiam Officialium Conventuum, ſed infra Generalem, Procuratorem Generalem, & Commiſſarium Generalem quemlibet.

5. Malitioſum impedimentum, retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus omnibus, exceptis Generali, ejus Commiſſario, & Procuratore Generali, ad inferiores etiam non Religioſos, & horum ad ipſos.

6. Furtum rei Sacræ, quod ſit peccatum mortale.

Caſus Superiori locali reſervati.

1. Nocturna & furtiva e Conventu egreſſio ad malum finem.

2. Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale, ut valeat ultra decem julios, etiam pecuniæ.

3. Furtum de re valente ultra decem julios, etiam pecunia, ſed non rei Sacræ.

4. Inceſtus Conſanguineorum, & Sodomia.

5. Percuſſio levis ſine effuſione ſanguinis, & ſine ſcandalo ſæcularium, cum cenſura annexa.

6. Decernimus etiam, ut quater in anno, nempe in ſolemnitatibus Reſurrectionis a Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis pro una vice tantum: Natalis Domini: B. P. Franciſci: & in Feſto Portiunculæ ceſſet quoad prædictos caſus omnis reſervatio.

CAP. III.

Quoad ſuffragia Defunctorum.

1. Pro Anima cujuſcumque ex noſtris defuncti celebretur in quolibet noſtri Ordinis Conventu Miſſa ſolemnis de Requie, perſolvatur a Clericis integrum Defunctorum Officium, & ab illiteratis quinquagies recitetur oratio Dominicalis & ſalutatio Angelica cum oratiuncula, cujus initium: Requiem æternam; Idque ſolemnius fiat in funere Summi Pontificis, & Eminentiſſimi Ordinis Protectoris.

2. Item pro anima, ut ſupra, celebret ſemel quilibet Sacerdos ex ejus Provincia, & quilibet ex toto Ordine pro anima Generalis, Procuratoris Generalis, & Secretarii Generalis tam actualium quam præteritorum.

De communicando toti Ordini obitu Defuncti.

3. Ut autem mors noſtrorum Defunctorum illico toti Ordini innoteſcat, teneatur Prior Conventus, ubi quis obierit, de hoc obitu Provincialem admonere, qui illum communicet cæteris ſuæ Provinciæ Prioribus, & Procuratori Generali in Curia, a quo admonendi ſunt cæteri Provinciales, ut ipſi in ſuis Conventibus pro Defuncti anima ſtatuta ſuffragia perſolvi ſtudeant.

4. Præterea ultra quatuor Anniverſaria, in ſingulos annos ſtatuta in noſtra Regula ſub Cap. 17. præcipimus perſolvi quintum die 15. Novembris, vel altera, ea impedita, pro iiſdem animabus, ac ſub iiſdem ſuffragiis.

5. Demum in quolibet noſtro Conventu adſint etiam duo libri, in quorum uno Prior annotet Religioſum ibi decedentem ſub die, infirmitate, & ætate, qua obierit, ac expreſſis gradibus, ſi quos habuit: & in altero ſubſcribantur Sacerdotes, qui pro noſtris Defunctis celebraverint, ut ita & onera & ſimul eorum adimplementum Viſitatoribus legitime appareant.

CAP. IV.

Quoad Affiliationes & Exfiliationes.

Ad habitum non admittendi, qui non habent filiationem.

1. Commendantes laudabilem Filiationum morem, a noſtris jamdiu receptum, ut ita habeatur locus, ubi fatui, ægri, inſanabiles, ſenes, errati alicujus pœnam luentes, & his ſimiles, qui Conventibus gravi ſunt incommodo, collocari poſſint, præcipimus, ut nemo ad habitum admittatur, niſi habeat alicujus Conventus Affiliationem, ſub pœna privationis officii Superiori, admittenti aliquem ad habitum ſine Affiliatione. Si quis autem reperiatur admiſſus ſine prævia Affiliatione, ad Capitulum illius Provinciæ ſpectabit, eum declarare filium unius potius vel alterius Conventus.

Quid requiratur ad validitatem filiationis.

2. Affiliationes, & exfiliationes, ut ſint validæ, requirunt etiam in ſcriptis conſenſum Miniſtri Provincialis, qui tamen conſenſus ſuppleri poteſt, cauſa cognita a Miniſtro Generali.

3. Habito autem, vel ſuppleto conſenſu Provincialis, affiliatio, ut ſit valida, requirit etiam conſenſum majoris partis filiorum Conventus, cujus nempe quis ſit filius. Et ſi prædicti ad hunc effectum Vocales quoad majorem partem ſint intra Provinciam, licet extra Conventum, tunc eorum ſuffragium exquiratur per epiſtolas. Idem prorſus conſenſus requiritur ad exfiliationes, ut ſint validæ; ita tamen, ut ſi indebite denegetur a majori parte filiorum Conventus, a cujus filiatione quis diſdicere petit, ſuppleri poſſit, cognita cauſa, a Miniſtro Generali.

Et exfiliationis.

4. Exfiliatio nullum cenſeatur habere effectum, niſi prævia, vel poſt obtentam legitime affiliationem alterius Conventus ab eo, qui exfiliationem habuit.

5. Demum expenſæ pro infirmitate incurabili, vel longo carcere, ſpectent ad Conven-

ven-

ventum filiationis, ſicuti & decedentium ſpolia, modo tamen, quo infra Cap.XI.

CAP. V.

Quoad Novitios, & de recenti Profeſſos,

1. Pro admiſſione Novitiorum, ac emittenda Profeſſione, eorumque Magiſtris, ſerventur ea, quæ præſcribuntur in noſtra Regula Cap. VII. & IX., ac Decreta Clementis PP. VIII. & Sacræ Congregationis ſuper ſtatu Regularium, edita ſub Alexandro PP. VII. die 18. Junii 1659. Et inſuper antequam noſtro ſancto Habitu induantur, vel jam probati emittant Profeſſionem, vacare debent Exercitiis ſpiritualibus per decem dies, & eorum quilibet obtinuiſſe debuerit filiationem alicujus Conventus, ut ſupra ſtatutum eſt Cap.IV quoad affiliationes,

Non admittendi in alieno profeſſi Ordine,

2. Nullus etiam in noſtrum Ordinem introducatur, qui in alieno profeſſionem emiſerit, & quidem nec de licentia Miniſtri Generalis, cum hanc facultatem hujuſmodi reſervaverit Congregatio Generalis,

Laici ad ſtatum Clericalem non promovendi.

3. Laici nequeant tranſire ad ſtatum Clericalem, & ſi furtim fuerint Sacris initiati, omni Clericali honore priventur; nec eis divinum Officium in Choro cum Clericis perſolvere permittatur, ſed ad laicalia onera omnino reducantur. Neque etiam admitti debent ad annum probationis, niſi antea ſaltem per annum in aliquo ex noſtris Cænobiis vacaverint oneribus laicalibus in habitu tertiariorum, neque cum Tunica talari ſine Caputio; Poſſit tamen Provincialis quoad hoc ex aliquo prudenti motivo cum illis diſpenſare.

4. Quamvis affiliatio, & exfiliatio modo, quo ſupra ſtatutum eſt ſub Capite IV. quoad affiliationes, fieri debeant tantum a majori parte filiorum Conventus; attamen in admittendis Novitiis vocem habeant omnes legitime profeſſi in Conventu de Familia exiſtentes, ſi tamen tertium annum profeſſionis compleverint, & ibi fuerint per duos menſes antea commorati. Cum Sacerdotibus autem ſuper prædicto defectu minoritatis profeſſionis diſpenſare poſſint tum Generalis, tum Provincialis,

De noviter Profeſſis.

5. Quo autem ad noviter Profeſſos, debent ii permanere in Profeſſorio per tres annos, & ad majus tempus, ad arbitrium Provincialis, dummodo non ſint Sacerdotes; ibique in ſcientiis inſtituantur juxta eorum capacitatem. Quod ſi a Conventu Studiorum ali non poſſint, alatur unuſquiſque eorum a Conventu ſuæ filiationis. Quid autem Conventui Studiorum dandum ſit, ſtandum erit judicio Provincialis cum ſuo Definitorio.

6. Demum Provinciales curent, ut ſuperflui ſumptus in ingreſſu ad Novitiatum, & admiſſionem profeſſionis omittantur.

CAP. VI.

Quoad Tertiarios, ſeu Heremitas,

E noſtris, qui virtute privilegiorum a Summis Pontificibus Noſtro Sancto Ordini conceſſorum, facultatem habent aggregandi ad noſtrum Inſtitutum perſonas ſæculares, & eiſdem literas patentes concedendi, ut geſtare poſſint Habitum hæremiticum, nemo per ſe ipſum, ſive per alios ſub pœna privationis officii poſſit ab illis aliquid prætendere, niſi dumtaxat julium unum monetæ romanæ ratione expenſarum cartæ pergamenæ, & Scriptoris dictarum literarum. Quod ſi quid aliud ſponte & libere fuerit illi oblatum, illico ab eo ſub eadem pœna in capſa reponatur, ac in libro peculiari fideliter annotetur, & totum in Beneficium Eccleſiæ & Conventus aut Provinciæ cedere debeat.

CAP. VII.

Quoad votum Obedientiæ, Vagos, & Apoſtatas.

Pœnæ contra inobedientes.

1. Nihil a Superioribus ſubditis præcipiatur ſub cenſuris, niſi ſit materia peccati mortalis, aut proxime ad illud conducens. Subditus verò reſpuens temere & pertinaciter per duos dies hujuſmodi præceptum, privus ſit utraque voce ad tres menſes, & ſi ita inobediens fuerit Provinciali, ad annum, ſi vero Generali, ad biennium.

De licentia petenda antequam quis exeat è Conventu &c.

2. Nemo noſtrum audeat etiam titulo Prædicationis exire e Conventu ſine licentia Prioris, aut ejus locum tenentis; nec ex Conventu ad alium inter Provinciam ſine licentia in ſcriptis a Provinciali; nec ex una ad aliam Provinciam ſine licentia pariter in ſcriptis a Generali, ſub pœna arbitraria Superioris, quem læſerit. Prior autem poterit, ſi neceſſitas urgeat, ſubdito ſuo concedere, ut per hebdomadam in alio Conventu intra Provinciam moretur, & Provincialis per viginti dies in Conventu alienæ Provinciæ; ſed non ſine licentia in ſcriptis pro fide legitimi receſſus.

3. Exiens e Conventu furtim ad malum finem de nocte pœnam ſubeat privationis utriuſque vocis ad annum, & deponatur ab officio, ſi ſit Superior. Obedientiæ demum, a quocumque Superiore conceſſæ, durent ad tres menſes a die datæ, niſi aliter limitentur.

4. Prior intelligat, Religioſum ad ſe divertentem eſſe fugitivum ex deficientia literarum obedientialium, quas inde a quolibet Advena exquirere debeat. Repertum autem fugitivum, in carcere detineat, donec ab illius Priore, vel Provinciali, per ipſum requiſitis, ſciat quid quoad eumdem agere debeat.

De Fugitivis.

5. Fugitivi, qui per dies octo vagarunt extra Clauſtra, priventur utraque voce ad tres menſes; qui vero per dies quindecim, per ſex menſes, & ad hanc proportionem creſcente vagatione creſcat & præfata pœna.

De Apoſtatis.

6. Apoſtatam de rigore, ſeu qui ipſo facto excommunicationem incurrit a jure, eum ſolummodo declaramus, qui ſive vel cum Habitu ab Ordine diſcedit cum animo amplius non redeundi, juxta Regulam Cap.XX.

7. Repertus in Apoſtaſia ſine Habitu, ultra privationem utriuſque vocis ad biennium, ſubeat

Digitized by Google

ſubeat etiam pœnam carceris, & privationis præcedentiæ ad ſex menſes.

8. Demum Apoſtata, qui ad ſuum Conventum redierit, poterit a Priore abſolvi ab excommunicatione, quod & præſtari poteſt a Provinciali in ſua Provincia, a Generali ubique, & a Procuratore Generali in Curia.

C A P. VIII.

Quoad Votum Caſtitatis.

Pœnæ contra peccantes in caſtitatem.

1. Ut ſecurius a noſtris Caſtitas ſervetur, eis vetita ſint mulierum dubiæ famæ conſortia familiaria, & ſuſpecta, ſub pœna privationis utriuſque vocis ad annum.

2. Convictus de inhoneſto concubitu, ultra ſupradictam pœnam, carceri mancipetur per menſes tres, & per ſex, ſi fuerit cum ſcandalo. Captus vero a Curia ſæculari in æde mulieris inhoneſtæ, puniatur etiam pœna exilii ad triennium.

C A P. IX.

Quoad Votum Paupertatis.

1. In quolibet Conventu adſit capſa triclavis, quarum clavium una ſit penes Priorem, alia penes Procuratorem, & alia penes electum a Familia. In præfata capſa triclavi reponi debent, ultra pecuniam, quæ ſpectat ad Conventum, vel ad Fratres particulares, etiam notæ, vulgo *Sproprie*, ſingulorum de Familia, in quibus, ſed unuſquiſque in ſua fideliter exprimat, ultra quantitatem pecuniæ, ea etiam mobilia, quæ de licentia Superioris retinet ad uſum proprium.

2. Pecunia ſpectans ad Fratres particulares expendi quidem debet ab expenſore, vel expenſoribus electis, ſed non niſi in beneficium ejus, qui eam repoſuit in capſa triclavi, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, ac majoris, Priori, vel cuicumque alteri, qui ſecus fraudulenter egerit.

3. Nullus ex noſtris, ſub pœna proprietariis debita, mutuet extra Ordinem pecuniam, niſi de conſenſu Prioris, & cum pignore, præſentibus duobus Patribus gravibus & fide dignis. Pignus autem & confeſſio reponantur in capſa triclavi.

Pœnæ contra Proprietarios.

4. Convictus dediſſe rem valoris ultra viginti julios, ſi dederit eam extra vel intra Ordinem, ut gradus vel officia regularia conſequeretur, ſit ultra privationem utriuſque vocis ad biennium, privus obtentis; quam pœnam ſubeant quoque Superiores, qui eo intuitu munera receperunt; circa vero largitionem munerum ſervetur inviolabiliter Bulla Urbani PP.VIII.

C A P. X.

Quoad Indumentum.

Forma Indumenti.

1. Indumentum exterius ſit tunica talaris, ſicut & pallium, quod ſit juxta communem Eccleſiaſticorum formam, ut hodie eſt in uſu: Scapulare utrinque angulare; & horum quodlibet ex lana coloris vulgo *Berrettino*, quod potius ad nigrum colorem vergat: Pileus vero coloris nigri; Pallium, quod domi aut in itinere defertur, ex panno nigri coloris deferri poſſe concedimus; ſubtus nemo ſerius veſtiatur, ſub pœna privationis utriuſque vocis ad ſex menſes, toties quoties inobediens repertus fuerit; Interulis lineis uti poſſint: Extra Cellam non incedant ſine tunica & caputio, licet ſine eis cubare poſſint: manicam pelliceam noſtris non negamus, ſed ſit lana vel panno nigro tecta: Chirothecas quoque modeſti coloris, dum iter agunt, permittimus; Tonſura in Clericis ad formam Coronæ non ſit nudum ſignum Monaſticum, ſed nec tale, ut comam nutrire videantur.

C A P. XI.

Quoad Infirmos, & Spolia decedentium.

1. Ubi e noſtris quis infirmatur, illico Prior ſub pœna privationis officii ſedulo curet, ut in valetudinario cuncta illi ſubminiſtrentur opportuna tam in animæ ſpirituale beneficium, quam pro corporis ſalute recuperanda, & quidem ex bonis ipſius Conventus, ſi convaluerit, & fuerit ibi de Familia; ſi vero ibi morabatur, ut hoſpes, ex bonis Conventus ſuæ aſſignationis, a quo diſceſſerat.

De diſtributione Spoliorum.

2. Si vero mori contigerit in Conventu, cujus non erat filius, tunc ex ejus ſpolio, ſi adſit, Conventus, in quo moritur, ſumat quidquid expenderit pro ultima ejus Infirmitate & funere, & reliquum detur integrum Conventui filiationis.

3. Si vero obierit in Hoſpitio Lauretano, in quo erat de Familia, ſi adſit ſpolium, demptis ex eo expenſis pro ultima infirmitate & funere, dividatur pro medietate inter Hoſpitium & Conventum filiationis; idque quia præfatum Hoſpitium ſæpe gravatur a noſtris peregrinantibus ad Sacram Ædem Lauretanam.

4. Nemini ex Superioribus liceat aliquid ex ſpoliis decedentium accipere; ſoli tamen Miniſtro Generali permiſſum ſit de eorum parva aliqua quantitate diſponere in evidentem Ordinis utilitatem.

C A P. XIII.

Quoad Studia ſcholaſtica.

Lectores a quibus eligendi.

1. Lectores Philoſophiæ, vel Sacræ Theologiæ, ac Regentes, a ſolo Miniſtro Generali eligi poſſint vel deponi, ita & eorum Scholares, qui illis quoad ea, quæ ſtudia concernunt, ſubſint; immo congruit, ne eos Prior, dum ſtudia ſunt aperta, e Conventu exire permittat ſine illorum licentia.

Tempus aperitionis Studiorum.

2. Studia ſcholaſtica aperiantur poſt Feſtum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & claudantur poſt menſem Junii; ubi autem uſus invaluit, ut menſe Novembri ſtudia aperiantur, tunc non niſi poſt Feſtum Aſſumptionis B. M. V. claudantur.

3. Dum

Aſſignatio dierum pro Lectionibus habendis.

3. Dum ſtudia ſunt aperta, ſtudentes his tantùm in hebdomada ultra Feriam Quintam e Conventu exeant, extra tamen tempus, quo lectionem audire debent, & ſemper de licentia Prioris: Lectores vero, excepta pariter Feria Quinta, & qualibet alia feſtiva, bis quotidie lectionem habere debent, nempe de mane, & poſt Veſperas. Duobus autem ſaltem hebdomadæ diebus poſt Veſperas loco lectionis inſimul conveniant ſtudentes cum Lectoribus ac Regente, & diſputent ſuper iis, quæ ab illis audierunt in hebdomada.

Doctrina Scoti defendenda.

4. Lectores Philoſophiæ & Theologiæ ſuos doctrinam Joannis Dunz Scoti, Doctoris ſubtiliſſimi ex Ordine Minorum, doceant, eamque tum in privatis tum in publicis diſputationibus, quibus præſunt, propugnent, ſecus lectorum privilegiis non gaudeant. Item ſi ſtatis ſupra temporibus, excepto Quadrageſimali, in quo Provincialis Regentibus & Lectoribus facultatem prædicandi concedere poſſit, lectiones legitime non impediti per integrum menſem non habuerint, ipſo facto ab officio Lectores vel Regentes ſuſpenſi intelligantur, abſque ſpe reſtitutionis. Si vero tantum ter per hebdomadam eas omiſerint, corrigantur a Priore. qui ſub pœna privationis officii perſiſtentes in negligentia Miniſtris Provinciali & Generali revelet. Item non occupentur alio officio incompoſſibili, verbi gratia, non ſit quis ſimul Prior, & Lector ſeu Regens. Demum Regens, qui per annos quatuordecim noſtros erudierit, poſſit de conſenſu Generalis eligere ſibi Conventum, ubi aliqualem famulatum habeat ab uno ex laicis, a Priore deputando.

C A P. XIII.

Quoad laureandos.

Laurea Doctoratus a Miniſtro Gen. concedenda.

1. Cum fe. re. Innocentius PP. XII. Miniſtro Generali noſtri Tertii Ordinis, pro tempore exiſtenti, conceſſerit facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus ſeu Magiſterii lauream Fratribus in dicto Ordine profeſſis, qui antea Philoſophiam per tres, & ſuper omnibus Sententiarum Libris Sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, prout latius in ſuo Brevi ſub die 17. Maji 1692.; Ut id exacte obſervetur,

Diſtributio Tractatuum.

2. Statuimus, quod ſub primis tribus annis, & quidem proculdubio naturalibus, a Lectore Philoſophiæ tradantur integra Logica, octo libri de Phiſico Auditu, libri de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, de Elementis, de Anima, & de Methaphiſica: Ita & in primo ex quatuor pro Sacra Theologia tradantur ab ejus Lectore tractatus de Proemialibus Sacræ Theologiæ, de Dei quidditate & perfectionibus, Attributis, de Viſione Beata, de Scientia, Voluntate, Providentia, & prædeſtinatione Dei, & de Myſterio Trinitatis: In ſecundo de Angelis, de Actibus humanis, de Vitiis & peccatis, ac de Gratia & Juſtificatione: In tertio de Miſterio Incarnationis, & de Virtutibus Theologicis: In quarto demum de Sacramentis in genere, de Pœnitentia, ac de Sacramento Euchariſtiæ; Et donec præfati omnes Tractatus non fuerint Studentibus traditi, ſeptem anni lecturæ requiſiti ad lauream Magiſterii obtinendam non intelligantur completi.

3. Si plures in uno Collegio ſint, qui eoſdem Scholares, ut congruit, Sacram Theologiam doceant, Tractatus ſupra deſignatos ita ſibi dividant, ut de utroque eorum verum ſit, in quatuor annis ſuper quatuor Sententiarum libros legiſſe, ut eis conferri poſſit, ſervatis aliis ſervandis, laurea Magiſterii.

4. Si Lectoribus deſint Studentes Religioſi, duo ſaltem Diſcipuli Sæculares, non tamen pauciores, eis conferant ad lauream conſequendam. Sed de adimplemento utriuſque lecturæ ad normam ſupra traditam, ultra fidem juratam à Priore & duobus Patribus principalibus Conventus, ubi legerint, fidem juratam a Provinciali, qua indigent, qui legerint noſtris Religioſis, habere debent.

C A P. XIV.

Quoad Examinatores generales.

1. Cum ad gradus literarios promovendi ſunt Examinatores non ſint nec plures nec pauciores, quam viginti & unus, nempe ultra Regentem pro tempore Sanctorum Coſmæ & Damiani de Urbe, ſeptem pro Provinciis, Romana, Marchiana, Aprutina, Neapolitana, & Calabrenſi, octo pro Provinciis Mediolanenſi, Bononienſi, Brixienſi, Veneta, & Dalmatina, ac quinque pro Provincia Sicula.

De numero,

Et qualitatibus Examinatorum.

2. Præfati Examinatores Generales approbari debent a Deſinitorio Generali; & ſemel approbati, durante eorum vita, deponi non poſſint, niſi probati infideles in eorum munere examinandi. Cum autem quis eorum moriatur vel renuntiet, alter a Miniſtro Generali proponatur, ſed approbandus a Definitorio Generali, ut ejus ele lo ſit valida. Habeant quoque votum activum in Capitulis Provincialibus ſuæ tantum Provinciæ, atque ejuſdem Pruvinciæ expenſis accedant.

C A P. XV.

Quoad Regentes Generales.

De munere,

1. Adſint etiam quatuor Regentes Generales, quorum munus ſit præſidere Cathedris ſeu Conclnſionibus, ſi quæ fuerint diſputandæ, in Capitulo præſertim Generali, ſi ibi adſint, vel ut Vocales, aut vocati. Præſideant etiam Concluſionibus publice diſputandis extra tempora Capitulorum, dummodo tamen non adſit in Conventu Regens particularis.

Et electione Regentium Generalium.

2. Aſſumantur ex Magiſtris, in Philoſophia & Sacra Theologia verſatioribus, nec ex eadem Provincia, niſi duo; Eligantur eo fere modo, quo Examinatores Generales, quorum privilegiis gaudeant, immo eos præcedant, eum poſſident ſummum gradum literatium,

Digitized by Google

C A P. XVI.

Quoad Profeſſores Morales, Confeſſarios, & Prædicatores.

Qualitates Lectoris Moralis.

1. Nemo Inſtituatur Lector Moralis, vel Prædicator, niſi ſtuduerit laudabiliter Philoſophiæ per tres annos, & Sacræ Theologiæ per quatuor.

2. Ubi non adſit Lector Moralis, Sacerdotes ad nutum Superioris bis in hebdomadam conveniant, & ab uno eorum alternatim caſus conſcientiæ propoſiti reſolvantur juxta ſenſum probati Auctoris; Inter autem diſputandum omnino ſe abſtineant a jurgiis.

Regulares Sacerdotibus Secularibus non confiteantur.

3. Sacerdotes nequeant audire Confeſſiones Religioſorum in aliqua Provincia, niſi ſaltem de licentia in ſcriptis illius Miniſtri Provincialis: qui omnino caveat, ne eos exhibeat Epiſcopis examinandos pro audiendis Confeſſionibus Sæcularium, niſi prius a ſe, vel ab Examinatoribus Generalibus ſtricte diſcuſſos & idoneos repertos.

4. Prædicator, ſi in loco & in actu prædicationis populo ſcandalum dederit, a facultate prædicandi ad triennium a Provinciali ſuſpendatur.

C A P. XVII.

Quoad Bibliothecas.

1. Ubi adeſt Bibliotheca, inſtituatur Bibliothecarius, cui conſignetur a Priore copia Inventarii librorum omnium, repoſiti in capſa triclavi, & clavis Bibliothecæ.

2. Satagat Bibliothecarius ordinate diſponere libros, a pulvere cuſtodire, & accedentibus ad Bibliothecam legendos tradere.

3. Solummodo Regentibus, Lectoribus, & iis, qui ſuper hoc facultatem a Provinciali obtinuerint, licitum erit libros a Bibliotheca extrahere. Extractos autem debet Extractor in libro ad hoc deputato ſcribere manu propria, v.g. Ego Pater N.N. die, menſe, anno extraxi a Bibliotheca librum vel libros N.N., & cum eos reddiderit, ſcribat: Reddidi; idque in utroque eventu agat coram Bibliothecario.

4. Bibliotheca non eſt diminuenda, immo potius, ſi fieri poteſt, augenda; inde Bibliothecarius quoad libros repertos laceros curet una ſimul cum Priore, ut reparentur; & quoad repertos duplicatos, ſi ſint inutiles inſiſtat, ut vendantur; vendi autem non poſſunt ſine expreſſa licentia Familiæ, firmata etiam a Provinciali, & ita, ut pretium venditorum convertatur totum in emptionem aliorum librorum, quibus caret Bibliotheca.

C A P. XVIII.

Quoad Eleemoſynas.

Conventiones a Priore cum Quæſtuantibus non ineundæ.

1. Laici, qui quæſtuant, & quilibet ex noſtris integram eleemoſynam quam a Benefactoribus recipiunt intuitu Conventus, illico tradere debent Priori vel Sacriſtæ, ſi data fuerit cum onere celebrationis Miſſarum; neque Prior cum illis pactum inire poteſt, ſub pœna privationis officii, ut ultra quamdam determinatam ſummam Conventui applicandam, reliquam ſibi retineant. Poſſit tamen Prior illis aliquid ex acceptis eleemoſynis largiri in retributionem laborum.

C A P. XIX.

Quoad introitum.

1. Pecunia ſpectans ad Conventum, undecumque proveniat, deſcribatur in libro, vulgo *Giornale*, ſub iiſdem titulo, & die, quo recepta fuerit: & reponatur in capſa triclavi, excepta ea quantitate apud expenſorem, quæ neceſſaria erit pro ſolo victu unius hebdomadæ, ac ſub pœna privationis officii neque Procurator quidquam ſpectans ad Conventum valoris ultra ſcuta quinque vendere poſſit abſque Familiæ conſenſu.

C A P. XX.

Quoad exitum.

1. In ſupradicto libro, vulgo *Giornale*, deſcribatur ſaltem de hebdomada in hebdomadam, quidquid in ea expenſum fuerit, ſignatis die, pondere, qualitate, & pretio rei emptæ, ſub pœna privationis officii ei, qui defecerit, ſive Prior ſive Procurator ſive Expenſor ſit, ſi fuerint notabiliter negligentes reperti.

Gravia debita non contrahenda ſine conſenſu totius Familiæ.

2. Prior, Procurator, Expenſor, nec expendere, nec debitum contrahere poſſint ultra ſummam ſcutorum quinque, abſque Familiæ conſenſu ſub eadem pœna, qua ſupra.

3. Ubi quid reſtaurandum ſit, vel de novo erigendum, ex bonis Conventus, id intra ſummam ſcutorum decem poſſit Prior cum conſenſu Familiæ; intra vero ſummam ſcutorum quinquaginta, exquirat conſenſum etiam Provincialis; ſupra autem hanc ſignatam ſummam, obtineat conſenſum quoque Generalis, ſub pœna privationis officii.

Munera nemini per Fratres danda.

4. Nemo noſtrum ſub privationis officii pœna præparet data opera extra ſolemnitates noſtri Ordinis, ex bonis Conventus, convivia exteris, ſi non ſint Benefactores, vel Fratrum conſanguinei iter agentes; nec munera det ex eiſdem bonis, niſi minuſcula in Natali & Paſcate Domini, ac in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Candelam, inſervientibus tamen Conventui, & eximiis Benefactoribus.

De Ferculis.

5. Prior contentus ſit iiſdem prorſus ferculis, quæ pro cæteris de familia præparata ſunt, ſub pœna ad arbitrium Provincialis, quæ quidem fercula juxta morem regionum ſint ejus qualitatis, & in ea quantitate, ut dolere non debeant Religioſi graves.

De Computis.

6. Computa tam introitus quam exitus quolibet menſe publicari debent in communi menſa, & ſubſcribi ſaltem ab electo a Familia, ſub pœna Priori privationis officii, ſi fuerit notabiliter repertus negligens.

7. Libros

De Libris rationum.

7. Libros rationum Prior alio non tranſferat, ſed eos ſucceſſori conſignet, vel, ſi pleni ſint, in Archivio reponat. Præfati autem libri, licet in Viſitatione Provinciali vel Generali fuerint ſubſcriptione firmati, impugnari adhuc poſſunt, cum Viſitator, ſi noo advertatur, judicet non ſuper veritate, ſed tantum ſuper calculatione ſummarum; ſed tamen intra decennium a Viſitatione fieri debet, ad inſtantiam ſaltem duorum ex Religioſis fide dignis.

De Viſitatore, & iis, quæ ei ſunt oſtendenda.

8. Prior & Procurator exhibeant Viſitatori libros rationum examinandos, & inſuper tria Inventaria: quæ ſi non adſint, conficere ea Prior teneatur intra congruum tempus, ſtatuendum a Provinciali, ſub pœna privationis officii: Primum ſit bonorum immobilium & ſtabilium, necnon quorumcumque iurium ad Conventum pertinentium, & vulgo dicitur *Hato del Convento*: Alterum bonorum mobilium, pertinentium præſertim ad Sacriſtiam, Bibliothecam, Cellam Vinariam & uſum domeſticum Religioſorum: Tertium tandem vulgo dicitur *libro del Granaro*, exprimat annuos proventus uoo ſolum frumenti, ſed etiam vini, olei, leguminum &c., quæ provenerunt ſive ex ſtabilibus Conventus ſive etiam ex quæſtuis: ac eorumdem exitum: itaut omnium comeſtibilium exiſtentium in Conventu diſtincte quantitas appareat. Adſit etiam in quolibet Conventu folium, Viſitatori pariter exhibendum, in quo contineatur numerus ejus creditorum & debitorum. Hæc autem tria Inventaria, ſicut & folium præfatum, ſubſcripta ſint a duobus Patribus ex gravioribus Conventus, quos Viſitator ſi doloſos reperiet, utraque voce privatos ad tres annos declaret.

De Pignorationibus.

9. Sacra mobilia & pretioſa non poſſuut pignorari, niſi apud Montem Pietatis, & maxima urgente neceſſitate, approbanda a tota Familia, & cum Apoſtolico beneplacito, ſub pœna privationis utriuſque vocis ad triennium: quam pœnam ad ſex menſes tamen ſubeant etiam Sacriſta vel Prior, ſi aliquid ex pretioſis commodaverint ſine Familiæ conſenſu.

10. Ubi adeſt ſufficiens numerus Religioſorum, eligantur Depoſitarius, Procurator, & Expenſor a Familia: qui tamen reſpective in adminiſtratione domorum Conventus dependeant a Priore.

Pœnæ contrà doloſos.

11. Denique quis, ſive Prior ſive Procurator ſive Expenſor, repertus fuerit doloſus in adminiſtrandis bonis Conventus, illico ab officio depoqatur, & Proviucialis ſatagat, ut damna Conventui illata reparentur. Laici quoque, qui ex eleemoſynis oſtiatim nomine Conventus collectis, quid ſibi retinuerint in notabili quantitate, ſubeant privationem vocis, & præcedentiæ ad annum.

CAP. XXI.

Quoad pœnam furtorum.

1. Qui e noſtris, qnod abſit, ex re familiari Conventus quid grave furatus fuerit ſine officinarum fractura, pro prima vice in carcere per quindecim dies pane ſolummodo & aqua feria ſexta cibetur: pro ſecunda vice per menſem: pro tertia vero per annum: & ſi ulterius, puniatur juxta menſuram delicti.

2. Si furtum fuerit grave, & cum fractura officinarum, pro prima vice per annum carceri mancipetur, pro ſecunda vero ad bieonium.

3. Si demum furtum fuerit extra Ordinem, & grave, ſubeat pœnam carceris ad triennium: ſi vero leve, ſed cum ſcandalo, ad tres menſes.

CAP. XXII.

Quoad pœnam detractorum, & verberantium.

Pœnæ contrà Detractores.

1. Si quis contumelias bonæ famæ graviter perniciosas evomerit in fratrem, carceri mancipetur per menſem: ſi in Priorem, per tres: ſi in Provincialem, per ſex. Auctor autem libelli famoſi intra vel extra Ordinem, ulterius in publica menſa qualibet feria ſexta per menſem cibetur tantummodo pane & aqua, & privetur utraque voce ad triennium.

Contra Percuſſores.

2. Si quis manu Religioſum percuſſerit, carceretur per octo dies: ſi baculo & graviter, per ſex menſes: Si vero ferro aut ſclopo, per aunum. Secuta autem membrorum mutilatione ex vulnere accepto in vulnerato, vulnerans pœnam ſubeat carceris ad triennium: Sequuta vero morte, in perpetnum. Inde ad præcavenda in noſtris hæc mala, cunctis ſub pœna carceris ad ſex menſes prohibemus, ne propria, vel aliorum arma, & inſtituto offenſiva ferant vel conſervent.

Arma prohibita Religioſis non ſervanda.

CAP. XXIII.

Quoad Judices, Accuſatores, Teſtes, & Appellationes.

Forma Proceſſuum per Judices edendorum.

1. Judices in noſtro Ordine ſive ordinarii ſive delegati proceſſus edere nequeant, ſi accuſatores non ſe ſub initium ſubſcripſerint ad pœnam talionis, quam omnino ſuſtinere debent, ſi ſufficienter de exiſtentia allati criminis non docuerint: idque ſub pœna nullitatis proceſſus, & Judici privationis officii ad triennium.

Teſtium qualitates.

2. Teſtes quoque non admittantur, niſi fide digni, & ſi falſi deprehendantur, aut poſiti inter duo juramenta, arcti carceris pœna puniantur ad ſex menſes, nec impoſterum ut jam infames in judicium revocentur.

3. Reis etiam conſtitutis detur ex noſtris vir doctus, qui eos intra congruum tempus defendere poſſit: quem ſi Judex denegaverit, privus declaretur officio, & utraque voce ad triennium.

Aſſeſſor è ſæculo cooptandus.

4. Demum proceſſus, urgente Juſtitia, conficiatur, ſed a Fratribus & intra Ordinem tam ad ſervandum ipſius Ordinis decorem, quam ad evitandas expenſas. Ut autem rite cuncta perficiantur, poſſit Judex Regularis aſſumere e ſæculo in aſſeſſorem virum pru-

Digitized by Google

dentia prædjtum, & in utroque jure peritum.

De Appellationibus.

5. Appellatio a correctione non ſit noſtris licita, ſed a gravamine illato per ſententiam; quam ſi Judex, a quo appellatur, recuſaverit admittere, appellans proteſtetur, ſe adire velle Superiorem majorem, coram duobus Sacerdotibus, qui de ea proteſtatione ſe ſubſcribant.

C A P. XXIV.

Quoad Advenas & Hoſpites.

Quæ ab Advenis præſtanda ſunt poſt triduum.

1. Advena, ubi prævenerit, illico Priori literas obedientiales exhibeat, eique cauſam ſui adventus exponat. Quod ſi ob negocia pertractanda, vel honeſtæ recreationis cauſa diu ibi Hoſpes permanere debebit, tribus elapſis diebus, ſicut unus ex Conventualibus tractetur; celebret nempe pro oneribus illius Eccleſiæ, ac Choro interſit, niſi cum eo quandoque Prior benigne diſpenſaverit.

2. Ubi noſter adeſt Conventus, hoſpes ſub pœna privationis utriuſque vocis ad ſex menſes, nequeat in Domibus, etiam Conſanguineorum vel aliorum quoque Regularium, pernoctare abſque Prioris licentia.

Prioris & Provincialis ſuper iiſdem juriſdictio.

3. Prior & Provincialis habeant in advenas & hoſpites eamdem prorſus juriſdictionem ordinariam, ac in ſuos immediate Subditos; & inde ſi delinquunt, ab utroque reſpective puniri poſſunt ad præſcriptum Regulæ, & harum Conſtitutionum.

De Hoſpitio ad SS. Coſmam & Damianum.

4. Advenæ divertentes ad Conventum SS. Coſmæ & Diamiani de Urbe teneantur poſt tertiam diem ab acceſſu celebrare pro oneribus illius Eccleſiæ quotidie, eique ulterius ſolvere julium unum, duos vero ſi non celebrent, vel ſint Laici. Cumque noſtri ex quacumque Provincia, quæ Romæ Conventum proprium non habeat, ad eam accedentes, hoſpitari debeant in Conventu Sanctorum Coſmæ & Damiani, præcipimus inde ejus Priori ſub pœna privationis officii, ut tanquam hoſpites non recipiat, nedum Tertiarios Regulares Gallos, ſed neque noſtros ex Provincia Sicula; cum & hæc in Urbe ſuum habeat proprium Conventum ſub titulo Sancti Pauli ad Arenulam.

C A P. XXV.

Quoad Viſitatores & Commiſſarios.

Facultas Miniſtri Generalis, quæ ſit in electione Commiſſariorum ad tempus.

1. Miniſter Generalis non poteſt nec debet deputare Commiſſarium Generalem ſuper una Provincia vel Conventu ad tempus ſive indefinitum ſive definitum ad cauſam vel cauſas forſan eventuras; neque unum ex generalibus, niſi tantum, quando ipſe egreditur fines Italiæ, & pro eo dumtaxat tempore, quo extra Italiam commoratur; & huic eidem impotentiæ ſubeſt etiam reſpective Miniſter Provincialis, dum eſt intra ſuam Provinciam.

2 Poterit igitur Generalis, dum eſt intra Italiam, deputare Commiſſarium Generalem in caſibus particularibus, nempe ad agendam cauſam civilem aut criminalem, ad viſitandum & præſidendum Capitulo Provinciali; & tunc aſſumat Religioſos graves, &, ſi adſint, in Sacra Theologia Magiſtros, qui quidem Commiſſarii habeant votum, nec debent tamen aſſumi ex illa Provincia, ad quam mittuntur.

Procurator Gen. in Curia.

3. Procuratori Generali in Curia non poteſt demandari Viſitatio alicujus Provinciæ vel Conventus extra Urbem, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium.

Commiſſarii, Viſitatores, & Præſidentes ad aliqua officia non eligendi.

4. Commiſſarii, Viſitatores, & Præſidentes in Capitulis & Congregationibus Provincialibus nequeant eligi ad aliquod officium in ipſis Capitulis & Congregationibus in quibus officium Commiſſarii & Præſidentis exercent, ſub pœna nullitatis electionis, quæ revolvatur ad Generalem, & tunc electus a Generali habeatur, ac ſi in Capitulo & Congregatione electus fuiſſet.

5. Si quis inſtituatur a Generali Commiſſarius ſuper aliqua Provincia, pro eo caſu locum digniorem habeat ſupra Priores & Provincialem: ſi vero pro Conventu particulari, cædat locum Provinciali.

Viſitatio Cœnobii SS. Coſmæ & Damiani a Provinciali P. R. quolibet anno facienda.

6. Demum Provincialis Provinciæ Romanæ ultra Viſitationem Miniſtri Generalis ſemel in anno, vel ſæpius pro rei neceſſitate, poſſit & debeat viſitare auctoritate ſua Provinciali Cœnobium SS. Coſmæ & Damiani Urbis; attamen per hoc Decretum nullum infertur præjudicium prætenſis juribus Patris Generalis, quoad pertinentiam dicti Cœnobii, ſed jura unicuique ex partibus ſalva ſint.

C A P. XXVI.

Quoad Provinciales Titulares.

1. Dignitates Titulares Provincialium revocantur ad duas, videlicet Patrimonium, & Montis Feltri. Ad eas aſſumantur ad triennium a Miniſtro Generali illi, qui pro Religione aſſidue laboraverint, vel ſtudiorum lucubrationibus, vel negociorum occupationibus.

Qui eligendi in Provinciales Titulares.

2. Provinciales Titulares ſint Patres perpetui illius Provinciæ, cujus ſint filii. Durante eorum triennio vocem habeant in Capitulis & Congregationibus, etiam generalibus; ſed ex eis ille tantùm, qui eſt nativus illius Provinciæ, & de Familia in Conventu, in quo celebratur Congregatio Generalis. Poſt triennium vero habeat vocem tantùm in Capitulis Provincialibus Provinciæ ſuæ nativæ. Quo autem ad præcedentiam, prout infra Cap. 31.

C A P. XXVII.

Quoad Capitulum Generale, ejuſque Congregationes intermedias.

Capitulum Gen. quolibet ſexennio celebrandum.
In eo qui votum debeant habere.

1. Capitulum Generale ſingulo ſexennio celebretur in Conventu, ubi a Vocalibus Congregationis Generalis præcedentis judicatum fuerit expedire. In eo votum habeant Generalis, Exgenerales, Procurator, & Secretarius Generalis, Provinciales ſive juriſdictionis

ſive

ſive tituli,& Secretarii Provinciarum, ac Cuſtodes, ordine, quo infra ſub Cap. 32.

Qui vero eligendi.

2. Debent in eo eligi ad ſexennium novus Miniſter Generalis, & novi quatuor Definitores Generales. Miniſter Generalis debet eſſe Magiſter in Sacra Theologia, ac poteſt eligi, licèt abſens, ſed non ex illis Provinciis, ex quibus fuerint duo Generales anteceſſores immediati.

Qualitates eligend. tum in Definitores Gen.

3. Definitores Generales debent eligi ex quatuor Provinciis per turnum, nempe pro primo ex Provinciis Mediolanenſi, Sicula, Brixienſi, & Veneta: Pro ſecundo ex Provinciis Romana, Bononienſi, Marchiana, & Dalmatina: Pro tertio ex Provinciis Neapolitana, Aprutina, Calabrenſi, & Belgica.

De Expenſis.

4. Expenſæ pro Capitulo Generali taxentur in ipſo Capitulo a Vocalibus Provinciarum; Quo ad ſumptus itinerum, ſtetur conſuetudini Provinciarum. Concionatores & Cathedratici ſuæ Provinciæ expenſis ad Capitulum proficiſcantur, de quibus omnibus accurata & diſtincta in Deffinitorio ratio danda erit.

De Definitorio Generali: & de quibus in eo agendis.

5. Inde, expletis prædictis electionibus, congregandum erit Definitorium generale, cui interveniant ut Vocales, Generalis, ex-Generales, Procurator Generalis, quatuor Diffinitores Generales, Secretarius Generalis, Provincialis, & Prior Conventus, ad celebrationem dicti Definitorii ſeu Congregationis deſtinati, ordine, quo infra Cap. 32.

6. In hac Congregatione ſupplendus eſt numerus Examinatorum vel Regentium Generalium, ſi quis eorum intra unam Congregationem & aliam mortuus fuerit, vel renunciaverit: Inſuper debet eligi novus Procurator Generalis, qui ſit Magiſter, nec ex illis Provinciis, ex quibus ſunt Generalis præſens, & immediate præteritus: quo electo, recedit a Congregatione Procurator Generalis præteritus, & ingreditur novus cum juribus Procuratori Generali competentibus: nec duret, niſi ad triennium, itaut qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem officium iterum eligi vel confirmari, niſi per annum vacaverit.

7. In eadem Congregatione debet, a ſolo tamen Miniſtro Generali, confirmari Secretarius Generalis, vel eligi novus ad triennium: quo electo, recedat præteritus, & ingrediatur novus, ut dictum eſt de Procuratore Generali.

8. Liceat Generali cum Vocalibus hujus ſuæ Congregationis interpretari Regulam, & Conſtitutiones Ordinis in omnibus dubiis, ad verum ſenſum tamen & mentem earumdem, & non aliàs, nulla facta immutatione: nec non ſuſpendere ab officiis quoſcumque, etiam Provinciales, ſi ita neceſſitas & juſtitia requiſierit: quinimo etiam privare, juridice tamen & cum cauſæ plenaria cognitione, ſalva ſemper Capituli Generalis auctoritate.

9. Vocales hujus Congregationis ſtatuant, ubi celebranda erit Congregatio Generalis intermedia ad finem triennii, cui reſpective interveniant iidem Vocales, qui primæ; & in qua ſimiles electiones habeantur, eo tantùm interveniente diſcrimine, quod in hac Congregatione intermedia Procurator Generalis eligi poſſit ex illa Provincia, ex qua ſit Generalis immediate præteritus.

10. Demum quando aliquid præſcribitur agendum in conſilio & aſſenſu Definitorum ſive Generalium ſive Provincialium, debet intelligi, quod id fiat, Definitoribus ſimul in unum congregatis; aliter conſenſus, per literas aut ſingulariter datus, nullius ſit momenti, ac irritus effectus inde ſequutus.

C A P. XXVIII.

Quoad Capitulum Provinciale, ejuſque Congregationes intermedios.

Capitulum Provinc. quolibet triennio celebrandum.

1. Capitulum Provinciale ſingulo quoque triennio celebretur, eo loco & die, ut a Miniſtro Generali vel ejus Commiſſario fuerit deſtinatum. In eo votum habeant Generalis, vel ejus Commiſſarius, ex-Generales, Procurator, Definitor, Secretarius, Generales tum actuales tum præteriti, Provincialis ſive juriſdictionis ſive tituli, ſive actualis ſive præteritus, in Capitulo tamen ejus Provinciæ, de qua ſunt nativi: item Secretarius Provincialis actualis, Priores cum ſuis Diſcretis, ac Regentes Generales, & Examinatores pariter Generales, & Cuſtos actualis Provinciæ, ordine, quo infra ſub Cap 32.

Qui votum in eo habeant.

Et quæ peragenda.

2. Debent in eo eligi ad triennium novus Miniſter Provincialis, quatuor Definitores, & Cuſtos; poſt quas electiones celebretur prima Congregatio Provincialis, cui intervenire debent, qui fuit Præſes Capituli, Exgenerales, Provincialis ſive juriſdictionis ſive tituli actuales, Secretarius, Procurator, & Definitor Generales actuales, ſi adſint, & quatuor Definitores Provinciales noviter electi, ordine, quo infra Cap 32.

3. In hac prima Congregatione Provinciali eligi debet a toto Definitorio Secretarius Provincialis ad triennium, qui tamen in ea jus ſuffragandi non habeat.

4. Eligi etiam in ea debent Priores Conventuum ad annum, quorum nullus poteſt eſſe ſimul Prior & Secretarius, vel Definitor Provincialis, niſi in Provinciis parvis, urgente neceſſitate, & tunc Definitor, qui proponitur eligendus Prior, ſe abſtineat a ſuffragando in illa electione. Elapſo anno de licentia Miniſtri Generalis celebrabit Provincialis ſecundam Congregationem, & elapſo biennio, tertiam, quibus interveniant iidem, qui primæ; ac in eis præter electionem Secretarii Provincialis, ſi electus in prima obierit, vel renunciaverit, fiant electiones Priorum pariter, ut in prima.

5. In præfatis tribus Congregationibus eligendi ſunt, vel confirmandi, Magiſtri Novitiorum, & de recenti profeſſorum, ac ii, de quorum voto expelli poſſunt ab Ordine incorrigibiles.

6. Qui in tribus Congregationibus continuatis Prior electus fuerit, & per triennium eo munere functus, non poterit eligi neque in Priorem, neque in Præſidentem niſi tranſacto anno, Ille vero, qui Præſidens fuit alicujus

cujus Conventus pro majori parte anni, non poſſit ad officium Prioris eligi, niſi ad biennium; itaut tempus Præſidentatus computetur ad effectum vacationis, tanquam annus complens triennium gubernii.

Priores eligendi ad annum.

7. Priores ita eligantur ad annum, ut eo tranſacto, ſi præcedens Prior non eligatur, nulla ei fiat injuria, quamvis non compleverit triennium, intra quod confirmari poterit.

Ad officia promovendi tantum filii Provinciæ.

8. Ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejuſdem Provinciæ tantùm, ſub pœna nullitatis electionis; & in Capitulis & Congregationibus Provinciæ Romanæ, ex ſpecialibus cauſis in hac Provincia concurrentibus, votum deciſivum & conſultivum habere poſſit & debeat dumtaxat Pater Generalis actualis, excluſis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuſcumque Provinciæ ſint, & qualitatis.

9. In Capitulo quoque Provinciali Provinciæ Romanæ Regens Sanctorum Coſmæ & Damiani de Urbe votum non habeat, niſi ſit nativus illius Provinciæ; cum jus ſuffragandi concedatur Examinatori generali in Capitulo tantùm ſuæ nativæ Provinciæ, ut ſtatutum eſt ſub Cap. 14.

10. In Capitulis Provincialibus, ſi major pars Vocalium non eſſet pro uno, præmiſſa proteſtatione peracto primo ſcrutinio, durante eadem diſcordia poſt tria ſcrutinia, electio, pro qua eſt diſcordia, devolvatur ad Generalem, ſive interſit ſive non Capitulo. Si autem id eveniat in Congregationibus Provincialibus, electio devolvatur ad Generalem, ſi ibi fuerit præſens, ſecus ad Provincialem. Cæterum electiones omnes factæ ſive in Capitulis ſive in Congregationibus Provincialibus, ut jus tribuunt electis, confirmari debent a Præſidente Capituli vel Congregationis.

11. Demum exeuntes abſque cauſa legitima, & approbanda a Præſide & a majori parte ſcrutatorum, careant utraque voce ad triennium & decennium, ſi eorum exitus fuerit cum contemptu; & Vocalis dubius careat jure ſuffragandi.

CAP. XXIX.

Quoad Electionem Diſcreti Conventualis, mittendi ad Capitulum Provinciale.

In electione Diſcreti Convent. qui vocem habeant.

1. In Electione Diſcreti Conventualis, ſicut & in quocumque actu, ad quem requiritur conſenſus Familiæ, vocem habeant omnes legitime profeſſi, in Conventu de Familia collocati, ſi tertium annum profeſſionis compleverint, ibique fuerint per duos menſes immediate ante commorati; ad amovendam autem omnem in hujuſmodi Diſcretorum Electionibus fraudem, nequeat Provincialis tribus menſibus ante Capitulum amovere a Conventu quemlibet, ibi de Familia commorantem, niſi ex cauſa delicti gravis & notorii. Quod ſi ſecus factum fuerit, amotus in Conventu, ubi reperitur vocem non habeat quoad Electionem Diſcreti; ſed ne ſuffragandi jure ſine cauſa privetur, redeat cum voce ad priorem Conventum, in quo per duos menſes de Familia collocatus extiterat, niſi libere juri ſuo cedat.

In quo Conventu poſſit eligi.

2. Diſcretus Conventualis fieri poteſt in Conventu, ubi ſaltem adſunt duo habentes vocem paſſivam, & quinque activam, inter quos numerari debent etiam proceſſati, qui ante latam ſententiam carent dumtaxat voce paſſiva. Inde, deficiente hoc numero Vocalium, convenire poſſunt Familiæ plurium Conventuum pro Electione unius Diſcreti. Si poſt tertium ſcrutinium Electio Diſcreti non habeatur, & fuerit præſens Miniſter Generalis, vel ejus Commiſſarius, ad eum devolvatur Electio, ſecus, non iteretur ſcrutinium, ſed Prior accedat ad Capitulum ſine Diſcreto.

3. Statim ac Miniſter Generalis, vel ejus Commiſſarius, viſitandi cauſa aliquam Provinciam ingreditur, ſit in arbitrio & libertate Capituli Conventualis omnium Conventuum illius Provinciæ devenire ad Electionem Diſcreti Conventualis, taliter, ut Viſitator inhibere non poſſit, ut Electio non perficiatur, niſi adveniente tempore ſuæ Viſitationis. Quod ſi Viſitator reperiatur in aliquo Conventu, tempore præfatæ Electionis, poterit ei intervenire, & præeſſe.

CAP. XXX.

Quoad officia collata in Capitulis vel Congregationibus intermediis, ſed extra id tempus implenda ex vacationibus, vel per obitum vel per dimiſſionem.

Quid agendum obeunte Miniſtro Gen. in completo ſexennio:

1. Quædam ſunt procul dubio officia, quæ diu ſaltem nequeunt remanere vacua, ut gradus Miniſtri Generalis, Definitoris ſive Generalis ſive Provincialis, Miniſtri Provincialis, & Prioris Localis. Jam deficiente Miniſtro Generali ante expletum ſexennium ſui gubernii, ſigillum, & quæ ſpectant ad prædictum officium, conſignentur a Secretario Generali, & a Provinciali illius Provinciæ, in qua obiit Generalis, antiquiori Exgenerali, qui defuncti vices ſuppleat, donec ab Apoſtolica Sede provideatur de Vicario Generali: Quod ſi nullus adſit ex Exgeneralibus, conſignentur ei, qui tunc in Ordine dignior eſt ratione muneris perfuncti.

Quid autem deficiente Procuratore Gen:

2. Deficiente ex quacumque cauſa intra triennium Procuratore Generali, eligatur novus a Generali cum approbatione Sedis Apoſtolicæ uſque ad Capitulum Generale vel Capitulum intermedium proxime futurum, ita tamen, ut ipſe Procurator Generalis numquam eligi poſſit ex illa Provincia, ex qua ſit Generalis.

Vel Definitore:

3. Deficiente ex quacumque cauſa aliquo Definitore actuali vel Generali vel Provinciali, ſubrogetur a Generali in locum defuncti ille, qui primum locum occupat in ea Provincia, ex qua defunctus fuerat aſſumptus, & aliàs non habeat votum in ſupradicta Congregatione Generali vel Provinciali reſpective.

Aut Miniſtro Provinciali.

4. Deficiente ex quacumque cauſa Miniſtro Provinciali, donec a Generali provideatur de Commiſſario Provinciali, quique ad futu-

Digitized by Google

futurum Capitulum Provinciale gerat vices defuncti cum omnimoda poteſtate Provincialitia, Senior inter Exprovinciales gerat vices defuncti ; & ſi non adſint Exprovinciales ſubeat hoc muuus Diſcretus Provincialis actualis.

Privilegia Commiſſarii Prov. ſi ad biennium Miniſtrum Prov. egerit.

5. Commiſſarius Provincialis ita, ut ſupra, electus a Generali ob deficientiam Miniſtri Provincialis, ſi per integrum bieooium Provinciam gubernaverit, inter Exprovinciales coonumerari debeat, & eorum ſingulis gaudeat beneficiis & privilegiis, itaut in Capitulo immediate celebrando eligi non poſſit in Provincialem, nec eo munere fungi, niſi ſaltem per annum vacaverit; Si autem per integrum biennium in eo officio non ſteterit, nullo gaudeat Exprovincialium privilegio, & iode eligi poterit in Capitulo immediate ſequenti in Miniſtrum Provincialem.

6. Deficiente ex quacumque cauſa Priore, aotequam a Miniſtro Provinciali alter eligatur, qui uſque ad futurum immediate Congregationem Provincialem Conventum gubernet, dignior de Familia gerat Prioris vices. Qui autem itaut, ſupra, fuerit a Mioiſtro Provinciali ſubrogatus, appelletur Præſidens, ſed habeat eamdem poteſtatem, jura, & votum, quæ habebat ejus anteceſſor. An autem, & quando præſatus Præſidens poſſit eligi in Priorem, dictum eſt ſub Cap. 28

7. Demum qui dimittunt officium & digoitates, quæ durant ad triennium, biennio noo completo, non gaudeant privilegiis & præeminentiis, quæ in noſtris Conſtitutionibus conceduotur, abſolutis ab hujuſmodi officiis & dignitatibus; Secus vero, ſi ea dimittant poſt elapſum biennium, & ex legirima cauſa approbanda a Miniſtro Geuerali ; tunc enim conſiderari debeot, ac ſi ea per integrum triennium retinuiſſent.

CAP. XXXI.

Quoad triplicem Paternitatem, & quoad præcedentiam extra quæcumque Capitula & Congregationes.

De Paternitatibus:

1. Paternitas triplex eſt in Religione noſtra: Prima eſt Religiouis ſeu Ordinis, quam habent Generales præſens & præteriti, Procuratores, Definitores, & Secretarii Generales tam actuales quam præteriti: Secunda eſt Provinciarum, quam habent Provinciales ſive juriſdictionis ſive tituli, tam actuales quam præteriti, Definitores, Secretarii, & Cuſtodes Provinciales actuales tantùm, & Magiſter Regens, qui trinum curſum Theologiæ perfecerit: Tertia eſt Conventuum, quam habent Priores & Magiſtri in Sacra Theologia.

De Præcedentiis,

2. Quo vero ad præcedentiam extra Capitula & Congregationes ſervetur ordo ſequens: Generalis actualis ubique, & ſemper in quolibet actu cæteris quibuſcumque præfertur: Exgenerales ad invicem ſervent tempus ſuæ promotionis. Quo autem ad cæteros in Conventu, ubi deſunt, uni tantum ſubſint, nempe ſi ibi adeſt Generalis, ſoli Generali; eo abſente, ſi ibi aderit Provincialis, ſoli Provinciali; in abſentia autem utriuſque, tunc ſubſint Superiori Locali ſeu Priori.

3. Procurator Generalis actualis præfertur Definitoribus Generalibus actualibus: & iſti præferuntur Secretario Generali actuali, qui tamen omnes cæteris aliis ſunt præferendi; ſed ſubſint Provinciali juriſdictionis: in ſua tamen Provincia: ac Priori aliter in ſuo Coovento.

4. Poſt Procuratorem Generalem, Definitores Generales, & Secretarium Generalem, actuales, ſequuntur hoc eodem ordine Procurator, Definitor, Secretarius Generales præteriti, & Provinciales juriſdictionis pariter præteriti: ſubinde Provincialis tituli actualis, quem ſequuntur Pruvincialis tituli præteritus, deinde Defioitores Provinciales actuales, poſtea Secretarius Provincialis actualis, qui tamen in curſu Viſitationis præferatur dictis Definitoribus, deinde Cuſtus Provinciæ pariter actualis,

5. Puſt prædictos primi ſedeant Regentes Generales: ſecundi Examiuatotes Generales: tertii Regentes, qui actu legunt: quarti Magiſtri, qui fueruot Definitores Provinciales: quiuti, qui fuerint Auctores alicujus Conventus: ſexti Magiſtri: ſeptimi Sacerdotes ſimplices, qui tamen fuerint Definitores Provinciales: octavi Sacerdutes ſimplices, qui ſuæ profeſſionis exceduot annum vigeſimum: noni Lectores actuales tam Speculativæ quam Muralis, qui tamen non ſint Magiſtri: decimi cæteri Sacerdotes ſimplices: vndecimi Clerici: & ultimi ſedeanr Laici.

6. Exceptis ex-Generalibus quoad præcedeotiam, qui ut ſupra ſtatutum eſt, ſervent inter ſe tempus ſuæ promotionis ad Generalatum: in cæteris omnibus etiam Officialibus, ſive Generalibus, ſive Pruvincialibus, ſive actualibus ſive præteritis, attendatur in paritate gradus tempus profeſſionis, niſi tamen obſtet titulus Magiſterii; Nam Magiſtri ubique præferendi ſunt non Magiſtris, licèt illis profeſſione antiquioribus, & ſint in eodem gradu v.g. Definitoris. Hanc autem eccellentiam præcedentiæ non conſerat titulus Examinatoris aut Regentis Generalis, reſpectu tamen & dumtaxat Officialium Generalium tum actualium tum præteritorum, & Miniſtrorum Provincialium ſive juriſdictiunis ſive tituli ſive actualium ſive præteritorum.

7. Demum Provincialis extra propriam Provinciam nullam habeat præcedentiam ex Provincialatu, ſicuti nec Prior a Prioratu extra proprium Conventum.

CAP. XXXII.

Quoad præcedentiam Vocalium in Capitulis & Congregationibus intermediis.

1. In Capitulis Generalibus actualis Generalis digniorem habeat locum, quem immediate ſequitur præteritus Generalis cum cæteris jam ex-Generalibus juxta tempus ſuæ promotionis; Deinde Procurator & Secretarius generalis, Provincialis Conventus, ubi Capitulum celebratur, ſubinde cæteri Provincia-

vinciales juriſdictionis gradatim juxta antiquitatem Provinciarum, poſtea Provinciales titulares: Demum Secretarii, & ultimi Cuſtodes Provinciales, modo ſupradicto.

2. In Congregationibus generalibus actualis Generalis & ex-Generales ſedeant, ut ſupra in Capitulo Generali, poſtea Procurator & Secretarius Generales, deinde Provincialis Conventus, ubi Congregatio celebratur, quos ſequuntur Definitores Generales, & Prior Conventus, in quo Congregatio celebratur.

3. In Capitulis Provincialibus digniorem habeat locum illorum Præſidens, quem ſequuntur ex-Generales, Provincialis actualis, Procurator, Definitor & Secretarius Generales actuales, poſtea præteriti: Subinde Provincialis tituli actualis, deinde præteritus, Priores juxta antiquitatem Conventuum, Regentes Generales, Examinatores pariter Generales, & Diſcreti locales juxta antiquitatem Conventuum, & demum Cuſtos actualis Provinciæ, prout in Cap. 28.

4. In Congregationibus Provincialibus digniorem habeat locum illarum Præſidens, nempe Generalis actualis vel ejus Commiſſarius, vel iſtis abſentibus, Provincialis juriſdictionis actualis, qui, ſi non ſit caput Congregationis, ſedeat poſt ex-Generales, & hunc ſequuntur Definitores & Secretarius Generales actuales, Provincialis titularis actualis, & demum quatuor Definitores Provinciales.

5. Si quandoque in Capitulis vel Congregationibus prælibatus ordo pervertitur ex incuria vel inadvertentia, ſeu ex vocatione permixta, nulli propter hoc intelligatur præjudicium generatum.

C A P. XXXIII.

Quoad Privilegia nonnullorum.

Privilegia Generalis: Exgeneralium.

1. Solummodo Generalis actualis, & præteriti, titulum Reverendiſſimi retineant, dum vivunt: poſſunt etiam ex-Generales unum Conventum ſibi deligere, ubi manere poſſint ad vitam, & a quo omnia tam ad victum quam ad veſtitum neceſſaria, ipſorumque ſtatui religioſo congrue recipiant, ac ibidem Superior deputandus, Vir gravis, eidemque ex-Generali bene affectus conſtituatur a Congregatione Provinciali. Conventus autem, quem eligere poſſunt, ſicut & Regens quatuordecim annorum, debet eſſe ejus Provincia, de qua ipſi ſunt nativi.

Procuratoris & Secretarii Gen.

2. Ex-Generales, Procurator, & Secretarius Generales actuales non ſolum votum habeant in Capitulis & Congregationibus tam Generalibus quam Provincialibus, ſed ubi aderint, & deliberatio facienda ſit per ſuffragia.

Ex-Procuratorum &c.

3. Ex-Procuratores, ex-Definitores, ex-Secretarii Generales, ex-Provinciales, ſive juriſdictionis ſive tituli, nequeant a Provincialibus actualibus amoveri quocumque prætextu ſeu colore a Conventu eorum filiationis, vel ab eo, ubi manent, niſi de ipſorum conſenſu, aut peculiari interveniente mandato Miniſtri Generalis, vel ob grave ac publicum ſcandalum, de quo tamen ſemper certior reddatur Miniſter Generalis, ejuſque mandatum expectetur: cum quibus etiam Superiores actuales quoad actus communes agant cum debito reſpectu & reverentia.

4. Demum ſexagenarii quoque ſine ipſorum aſſenſu non amoveantur a Provincialibus a Conventu eorum filiationis, niſi ob grave delictum, publicumque ſcandalum, aut de mandato Patris Generalis.

Hæc Decreta non obligant ad culpam.

5. Declaramus tandem, quod ſupradicta Decreta & Ordinationes non obligant ad culpam, ſed ad ſolam pœnam, niſi ubi violatur præceptum aliquod Divinum aut Eccleſiæ, vel ſubſtantia trium Votorum eſſentialium, niſi aliter cautum ſit in ipſis Conſtitutionibus.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, tam ipſe Bonaventura Procurator Generalis, quam dicti Paulus Miniſter Generalis, aliique Religioſi Ordinis præfati, Conſtitutiones ſic collatas & ordinatas, quo firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, munus Protectoris ejuſdem Ordinis apud Sedem Apoſtolicam diù ſuſtinuimus, ac etiamnum poſt noſtram aſſumptionem ad Summi Apoſtolatus apicem retinemus, rectamque illius adminiſtrationem & felices progreſſus ſinceris exoptamus affectibus, illorum votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, ac ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus pro parte dicti Bonaventuræ Procuratoris Generalis, quo ſupra nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & ſingulas Conſtitutiones præinſertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmantur auctoritate Apoſtolica.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas & Conſtitutiones præinſertas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac, quatenus opus ſit,

Digitized by Google

ſit, dicti Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Januarii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXV.

Dat. die 12. Febr. 1734. Pont. An.IV.

Conſtitutio, qua pro Indemnitate Communitatum & Populorum totius Status temporalis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, facultates, per Summos Pontifices Congregationi Boni Regiminis contra debitores olim collatæ, confirmantur, noviſque etiam augentur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Divina providentia in Beati Petri Sede collocati, noſtra referre putamus, ſi non ſolum Chriſtianæ Religionis curam gerere, verùm etiam erga Provincias populoſque univerſos, ejuſdem Principis Apoſtolorum regimini commendatos, Urbiumque & Oppidorum publica commoda recte adminiſtranda, præcipuam diligentiam adhibeamus, accurate proſpicientes, ne ſollicitudini noſtræ ſubjecti ob cujuſvis indebitam vectigalium, publicorumque onerum ſolutionis detrectationem ac difficultatem, nimis graventur. Quareque, a Romanis Pontificibus Anteceſſoribus noſtris ad eum finem præſcripta ſunt, Apoſtolica auctoritate probanda, & alia etiam ſancienda ducimus, quotieſcumque id expedire comperimus.

Clem. VIII. Conſtitutionem edidit, ut Communitatum debitores ad ſolutionem compellerentur.

§.1. Itaque, ſicut accepimus, cum aliàs felicis recordationis Clemens Papa VIII Prædeceſſor noſter pro bono regimine rectaque adminiſtratione bonorum, & redituum communium cujuſcumque Civitatis, Terræ, Oppidi, & Loci temporalis totius Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ditionis, præcipuam Conſtitutionem Anno Domini MDXCII. ediderit, ubi inter alia præcipitur, ut omnes Communitatum ſive Univerſitatum dicti Status Eccleſiaſtici debitores ſuum debitum per earumdem Communitatum ſive Univerſitatum Legatos, Vice-Legatos, Gubernatores, Præſides, aut Poteſtates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino ſolvere compellantur; Conſtitutionis vero prædictæ, tenor eſt, qui ſequitur:

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor Conſtitutionis Clementis VIII.

Pro commiſſa nobis a Domino Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, eique etiam in temporalibus ſubjectarum Civitatum & Populorum tutela, paternaque erga noſtros ſubditos caritate, præcipuo ſtudio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, ea, qua decet fide & cura utiliter & provide adminiſtrentur, præſertim verò tollantur pravi abuſus, qui in publicum & commune damnum paulatim irrepunt; ex quibus hactenus gravi ære alieno communia illorum bona oppreſſa, vel ab ipſo Noſtri Pontificatus initio comperimus: & malum hoc, niſi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus; Dum enim non pauci ſua privata commoda & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod prave ambiunt aut concupiſcunt, conſequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis aſſentationibus aucupantur, ſuas denique cupiditates explere ſatagunt, nulla utilitatis publicæ ratione habita, ærarium publicum ipſarum civitatum & locorum exhauriunt, gravi ære alieno implicant, inanibus pompis & oſtentationibus dilapidant: quibus malis atque incommodis, quantum noſtra vigilantia atque auctoritate eniti poſſumus, occurrere cupientes, hac noſtra perpetuo valitura Conſtitutione ſtatuimus & ordinamus, ut in qualibet Civitate, Terra, Oppido, Caſtro, & Loco dicti Status temporalis Eccleſiaſtici univerſi, itaut etiam Bononienſis & Beneventanæ noſtræ Civitates ſub hac Conſtitutione ſint comprebenſæ, Tabella aut Libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo ſumptus omnes ordinarii & extraordinarii, publice, utiles aut neceſſarii, ſint deſcripti; & earum quidem, quæ certæ & ordinariæ ſunt expenſarum, certa etiam taxa & ſumma exprimatur; Si quæ vero incertæ & extraordinariæ videbuntur, earum univerſe ſumma aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat; ſigillatim vero pro rei indigentia ex univerſa ſumma ſic taxata a toto Conſilio cum interventu Præſidis, Gubernatoris, aut Poteſtatis, portiones neceſſariæ infra annum detrahantur, eaque Tabella aut Libellus per Gubernatorem ſeu Præſidem Provinciæ aut Civitatis, & cujuſcumque Terræ Oppidi & Caſtri Prætorem ſeu Poteſtatem, ſingulis annis fiat.

Hæc vero prima vice non ſolum ab

ipſis, ſed etiam poſt eos triginta dies, tunc proxime ſequentes, a dilectis filiis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario & Theſaurario Generali Cameræ Apoſtolicæ, accurate & diligenter inſpiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impenſis, quæ præter aut contra hanc noſtram Conſtitutionem, etiam ex ſtatuto vel conſuetudine antiqua fieri ſolebant, ac retento ipſius Tabellæ ſeu Libelli exemplo ſeu regiſtro penes Cameram Apoſtolicam, gratis & abſque ullo earumdem Communitatum ſeu Univerſitatum diſpendio, ſtatim intra decem dies ab ipſius receptionis die numerandos, ſic reviſa approbata & correcta, ad prædictas Communitates ſeu Univerſitates remittatur.

Diſtricte autem inhibemus ſub indignationis noſtræ & aliis graviſſimis, noſtro & ſucceſſorum noſtrorum arbitrio imponendis, pœnis, ne pro ſigillo vel pro ſcriptura, charta, atramento, cera, capſula, cordulis, aliiſve rebus, ad hujuſmodi expeditionem pertinentibus, ſeu pro labore aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de cauſa prædicti Camerarius aut Theſaurarius, eorumve Notarii, Tabelliones, Secretarii, Familiares, aut quilibet Officialis vel Miniſter, exigere, vel etiam ſponte oblatum recipere præſumat, Quinimmo volumus, ut ſine ulla mora omnia gratis, &, prout in Pœnitentiaria Apoſtolica fieri ſolet, ſine aliqua ſolutione expediantur & mittantur. Atque in hoc Camerarius & Theſaurarius prædicti ſummo ſtudio invigilent: & ſi aliquem ex ſuis vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Miniſtris vel minimum quicquam recepiſſe deprehenderint aut cognoverint, contra eos etiam ad privationis officiorum & munerum, quæ obtinent, inhabilitatiſque ad illa vel alia in poſterum obtinenda, exilii perpetui ab Urbe & ejus Diſtrictu, & aliis gravioribus pœnis procedant; ſcituri, ſi connivendo aut tolerando aut aliàs quomodolibet receptionum & exactionum hujuſmodi per ſe vel alios conſcii aut participes fuerint, ſe quoque Noſtrum & Succeſſorum noſtrorum judicium in hac re ſeverum, ut præfertur, ſubituros,

Verum eadem Tabella ſeu Libellus, ejuſve exemplum, ſic correctum approbatum & intra decem dies remiſſum, nedum in ipſarum Communitatum ſeu Univerſitatum Archivo aſſervetur, ſed in publico aliquo, omnibus patenti ac conſpicuo, loco pro foribus Aulæ, ubi habetur publicum Conſilium, vel ubi jus dicitur, & frequens Populi fit concurſus, affigatur, & perpetuo retineatur.

Nec liceat in futurum, niſi de expreſſa Cameræ Apoſtolicæ, aut, ſi urgens neceſſitas moram non patiatur, Gubernatoris, aut Præſidis Civitatum & Locorum, qui ſtatim poſtea Camerarium & Theſaurarium Generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, eum interventu Procuratoris Fiſcalis ejuſdem loci, cauſa cognita, etiam ſimiliter gratis concedenda, Tabellæ ipſius ſeu Libelli tenorem, etiam ſequentibus annis, immutare aut alterare; neque abſque prædicta licentia, etiam in caſibus improviſis inopinatis aut Inſolitis, aliquid ultra contenta in hujuſmodi Tabella aut Libello erogare. Quicquid vero ultra præſcriptas ſummas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis, quibus exigendi & ſolidandi computa & rationes expenſi, ſive illas, ut dicitur, ſyndicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur; neque ipſis communibus ærariis dictorum locorum, aut maſſis, ſed perſonis ſingularibus, quæ ſumptus ipſos fecerint, expenſum feratur: quæ etiam ad illius, tamquam ab eis indebite ablati, reſtitutionem teneantur.

Id autem quò accuratiùs ſervetur, & earumdem Civitatum, Terrarum, ac Populorum utilitati amplius conſulatur, præcipimus, ut quilibet modernus, aut pro tempore exiſtens Gubernator, Præſes, aut Poteſtas, tam ex nunc ſeu in ipſo primo ingreſſu, quam deinde ſtatim finito tempore Magiſtratus, per quoſcumque Priores Maſſarios Camerarios aut Officiales geſti, intra decem dies ab ipſis Prioribus Maſſariis Camerariis ſeu Officialibus, qui Magiſtratu funguntur aut fungi deſinunt reſpective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & adminiſtrationem communium bonorum pertinentium, præcipue vero indicem & nomina ſingulorum debitorum cujuſcumque Communitatis ſeu Univerſitatis, tam ex ſupradictis quam ex aliis quibuſcumque cauſis, accurate & ſigillatim deſcripta ſibi tradi, eaque poſtmodum cum primùm ſolutionis dies advenerit: aut ſi jam advenit, intra tres aut ad ſummum quatuor menſes, per Officiales & Magiſtratus earumdem Communitatem ſeu Univerſitatum exigi, & in ærarium Communitatis ſeu Univerſitatis referri,

Et ſi quid in fine anni poſt deductas expenſas, in Tabella ſeu Libello deſcriptas, ſupererit, id in extinctionem æris alieni publice contracti; aut ſi æs alienum nullum ſit, vel in Annonam ſublevandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum & rerum ſeu jurium, per ipſas Communitates ſive Univerſitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen Gubernatoris ſeu Poteſtatis, & Procuratoris Fiſcalis loci, converti curet. Quod ſi prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, ut illas poſtea quandocumque eædem Communitates & Univerſitates inde extrahere, ac ſi eis videbitur, in uſus per hanc Conſtitutionem permiſſos, erogare valeant.

Fiſci vero cujuslibet loci Procurator petat omnino coram Syndicis, & Gubernatore ſeu Præſide aut Poteſtate intra decem dies ab iis, qui Magiſtratu perfuncti ſunt, tam de adminiſtratione juxta taxam in Tabella ſeu Libello præſcriptam, quàm de aliis ſupradictis, præſertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et ſi quid vel in expenſis exceſſum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eoſdem reos, Magiſtratu, ut præfertur, perfunctos, ad reſtitutionem debitarum expenſarum, necnon

ad ſo-

ad ſolutionem de ſuo proprio, debitorum, per negligentiam inexactorum, ac ulterius etiam ad pœnarum, in hac Conſtitutione contentarum, executionem procedi, quarum pars quarta ipſi Procuratori Fiſcali ſit applicata.

Si vero poſt hujuſmodi decem dies elapſos Gubernator aut Poteſtas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad ſolvendum vel reſtitutionem, aut in exequendis pœnis, ſive aliàs in præmiſſis negligens fuerit, ad reſtitutionem & refectionem damni, ex indebitis impenſis vel retardata exactione, communi ærario cujuslibet loci illati, etiam de ſuo proprio integre teneatur. Procurator autem Fiſcalis ejus Terræ, Oppidi, aut Civitatis, generalem Cameræ Apoſtolicæ Procuratorem Fiſcalem de hujuſmodi negligentia certiorem faciat, ſive etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat: ac tam in ſyndicatu, per eos, ad quos ſpectat, quàm poſtea per Procuratorem Fiſcalem Generalem Cameræ Apoſtolicæ contra ipſos Gubernatores & Poteſtates, ſive etiam contra perſonas, quæ pro ipſis in ſyndicatu fidejuſſerint, procedatur, itaut tam ab eis quam ab ipſis reis principalibus illatum damnum, inexacta debita, indebitaque expenſæ, & quæ in hac Conſtitutione continentur, mulctæ, cum ſimili tuero perſonis prædictis applicando, exigantur. Ac propterea tam ipſi Gubernatores Præſides Poteſtates, quam Procuratores Fiſcales, in præmiſſis culpabiles, officii per eos obtenti eo ipſo privati, & ad illa atque alia ſimilia de cætero obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces ſint & cenſeantur.

Prædicti vero Gubernatores & Poteſtates, eorumque Cancellarii, Secretarii, Tabelliones aut Miniſtri vel Familiares, nihil omnino, ne minimum quidem, occaſione Syndicatus hujuſmodi, vel pro ſententia ferenda, aut pro Tabella ſeu Libello conficiendo, revidendo, vel licentia, ut præfertur, concedenda, ſubſcribenda, vel taxa facienda, emolumenti aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, ſive aliàs, ut præfertur, percipiant: & ſi quid perceperint, etiam tamquam hujus Conſtitutionis violatores in pœnas, quæ in ea ſunt deſcriptæ, ipſo facto incurrant.

Cæterum omnibus & ſingulis Communitatibus, Univerſitatibus, & Populis quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & Locorum Status noſtri temporalis Eccleſiaſtici, earumque Senatui, Conſiliis, Adunantiis, & Congregationibus, Magiſtratibus & Adminiſtratoribus, eorumque ſingularibus perſonis, diſtricte interdicimus & prohibemus, ne quis eorum vel earum ſub quovis prætextu aut cauſa, etiam urgenti & neceſſaria, contra Conſtitutionem fel. record. Sixti Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit: *Inter varias & multiplices*, quam Nos harum ſerie approbamus innovamus & ampliamus, bona aut jura ſua vendat, alienet, hypothecet, aut cenſus ſuper illis imponat, aut pro ſe, præterquam ex cauſa locationis tantùm ad modicum tempus, & ſolutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, ſive ære alieno ſe obſtringat.

Neque Legatos ſeu Oratores ad Nos & Sedem Apoſtolicam ſumptibus publicis aut etiam privatis & propriis ipſorum Legatorum, neque etiamſi ipſi ſponte id munus ſuſcipere & de ſuo proprio impenſas ſubire velint, unquam mittant, neve ſub nomine Agentis, aut negociorum Geſtoris vel Procuratoris, aliàs, quàm ad neceſſariam litium proſecutionem in Romana Curia, pariter expenſis communibus aut privatis, retinere aut mittere; neve quiſpiam id munus ſuſcipere aut obire audeat; niſi habita prius quoad obligationes & alienationes licentia, juxta prædictæ Sixti Prædeceſſoris Conſtitutionis tenorem: Quo vero ad mittendos Legatos ſeu Oratores, a nobis, vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice, vel ab eo, qui conſultationibus negociorum Status Eccleſiaſtici pro tempore præerit, dumtaxat in ſcriptis obtenta, ſine qua ſiquis id munus ſuſcipere auſus fuerit, præter alias per Sixtum Prædeceſſorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipſo privatus, & ad illa & alia quæcumque obtinenda perpetuo inhabilis & incapax, necnon infamis, & ignominia atque infamia notatus cenſeatur.

Ad hæc probibemus pariter, ne prædictæ Communitates, Univerſitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magiſtratus, Officiales, aut ſingulares perſonæ, ullo modo præſumant ex fructibus, reditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus certis vel incertis, ordinariis ſeu extraordinariis ſui ærarii ſeu maſſæ communis, ſive ex pecuniis etiam privatis & particularibus ſingulorum civium per viam voluntariæ collectæ, ſeu contributionis, in commune congeſtis, etiam cujuſvis ſtatuti ſeu conſuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu ex quavis cauſa, etiam ſolita & rationabili, munera aut dona quæcumque cuivis Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præſidi, Officiali, aut perſonæ, etiam quavis tam Eccleſiaſtica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus, quàm mundana dignitate fulgenti, ſeu illius Conſanguineis, Affinibus, familiaribus aut miniſtris mittere tradere aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præſidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occaſione hoſpitii aut tranſitus vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi teſtificationem, pro conſtruendis, ornandis, aut erigendis perpetuo vel ad tempus Portis, Arcubus, Tropbæis, Porticibus, mœnibus, aut aliis monumentis; ſeu pro prædictis perſonis, quavis dignitate vel auctoritate fulgentibus, honorifice laute & opipare excipiendis; ſeu pro quibuſvis conviviis aut hoſpitiis etiam moderatis, eiſdem aut cuivis alteri quacumque occaſione vel cauſa exhibendis; aut pro perſonis, quæ illos comitentur, aut illis miniſtrent vel obviam procedant, pretioſis veſtibus induendis, ullas pecunias erogare:

Vel pro congiariis, miſſilibus, aut

muneribus publicis; ſeu etiam cibariis, eſculentis & poculentis, epulis, comeſſationibus aut compotationibus, Populo aut Magiſtratibus vel Officialibus ultra eorum ſalaria & emolumenta, de jure vel ex laudabili conſuetudine debita, largiendis; ſeu pro præſtandis pueris vel adoleſcentibus ſtudiorum cauſa alimentis; vel dotibus puellarum non egentium augendis; aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis & intra Eccleſias vel extra eas in quibuſvis publicis aut privatis, ſacris aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum Sanctarumve vita aut res pie geſtæ, populis ſpectandæ proponuntur; ſive etiam piorum operum & caritatis ſeu eleemoſynæ prætextu, aut aliàs in prædictis ſeu aliis rebus ſupervacaneis, in dicto Libello ſeu Tabella non contentis; ſed ad pompam & oſtentationem aut oblectationem, vel paucorum lucrum & privata commoda, quomodolibet pertinentibus, ſumptus aut impenſas aliquas facere, niſi re ipſa pro divino cultu, & veris Chriſti pauperum indigentiis, de conſilio & conſenſu loci Ordinarii ſublevandis: aut pro iis tantum piis Ludis publicis, qui ex inveterato uſu permittuntur, & in prædicta Tabella ſeu Libello exprimentur, taxam a Gubernatore ſeu Præſide aut Poteſtate ipſius Provinciæ, Civitatis, aut loci, cui ſubſunt, præfigendam, quæ in ſupradicto Libello ſeu Tabella comprehenſa erit, non excedentibus, ſumptus hujuſmodi fiant.

Prohibemus inſuper, ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incolæ, qui ſuæ Communitatis aut Univerſitatis bonorum detentores, uſurpatores, occupatores fuerint, quive contra ipſas Communitates litem aliquam ſeu controverſiam habuerint, quæ ad hunc effectum per ſolam unicam citationem cœpta & inchoata cenſeatur, eadem lite ſeu controverſia durante, necnon qui ejuſdem ſuæ Communitatis ſive Univerſitatis debitores ex quacumque cauſa extiterint, earumve bona aut pecunias adminiſtraverint, antequam id, quod debent, integre perſolverint, ſeu rationes adminiſtrationis reddiderint, cum ejus reſidui, in quo debitores remanſerint, reali reſtitutione, ad obtinendos gerendos aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Caſtro, aut Loco, Magiſtratus aut munera quæcumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur; Et ſi de facto electi admiſſive fuerint, electio & admiſſio irrita ſit & nulla; & tam ipſi quam eligentes ſive admittentes, necnon Gubernatores Præſides & Poteſtates, qui id permiſerint, vel etiam exactam ſuper his inquirendis & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus & decernimus, non adhibuerint, pœnis, in hac Conſtitutione contra illius tranſgreſſores inflictis, plectantur.

Porro locationes ſeu affictus tam vectigalium, quæ Gabellæ aut datia dicuntur, quàm aliorum quorumcumque redituum, proventuum, jurium & emolumentorum, ad commune ipſarum Civitatum & locorum ærarium quomodolibet ſpectantium, ſtatuimus & jubemus, omnino ſervatis ſervandis, atque adhibitis ſolemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet Loci ſtatuto vel conſuetudine requiruntur, cum perſonis fide & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico Conſilio approbatas cautiones præſtent, iniri & contrahi debere: in quibus ſane locationibus ſeu affictibus ea ſemper conditio & pactio addatur, ut ipſæ Communitates ſive Univerſitates ab omni prorſus detractione ſeu remiſſione, &, ut vulgo dicitur, defalcatione ex quocumque ac inopinato & inſolitiſſimo belli incurſus, militum depopulationis, agrorum direptionis aut ſiccitatis, alluvionis, grandinis, tempeſtatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito caſu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima & urgenti amiſſionis aut diminutionis fructuum, etiam omni vel majoris partis, aut ſterilitatis, vel alia quavis cauſa cogitata vel excogitata, cogitabili vel incogitabili, ſint prorſus immunes; nec ad id cogi poſſint, etiamſi de jure tenerentur, ſed integræ ſemper reſponſiones & præſtationes ſeu penſiones annuæ abſque ulla diminutione per ipſos conductores eis ſolvi debeant; & quamvis pactum hujuſmodi forſan in contractibus omiſſum fuerit, nihilominus vigore præſentium literarum tacitè ineſſe & ſubintelligi debere, perinde acſi id ipſum inter contrahentes expreſſe cautum & conventum fuiſſet, ſublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac Sacri Palatii Apoſtolici Auditoribus, aliter judicandi & interpretandi facultate.

Depoſitarios quoque pecuniarum, & introituum communis ærarii cujuslibet Communitatis ſive Univerſitatis non aliter eligi deputari aut admitti volumus, niſi priuſquam ad munus aſſumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris Præſidis aut Poteſtatis, cautionem præſtent; alioquin tam ipſas locationes, affictus, ſeu appaltus, quam Depoſitariorum deputationes ſive electiones aut admiſſiones cum omnibus inde ſecutis, etiam obligatione in forma Cameræ Apoſtolicæ juramento aut inſtrumento publico vallatas, irritas & nullas cenſeri. Et nihilominus Magiſtratus ſeu Officiales, qui contractus ipſos inierint, Depoſitarios admiſerint, vel in publico Conſilio aſſenſum dederint, unà cum cæteris conſentientibus, pariter pœnis, in hac Conſtitutione expreſſis, teneri decernimus & declaramus.

Præterea Auctoritate Apoſtolica tenore earumdem præſentium, revocamus irritamus & annullamus omnes & quaſcumque exemptiones, immunitates, remiſſiones, condonationes jurium, atque onerum realium & perſonalium, aut mixtorum, Cameræ Apoſtolicæ, ſeu eorum communi ærario debitorum: aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, ſubſidiorum, contributionum, cuivis particulari perſonæ pro rata illos quomodolibet tangenti, ſive præſidiis, aut bonis, per eas poſſeſſis, per quaſcumque Communitates ſeu Univerſitates ex quavis cauſa, etiam legitima & de jure debita ſeu permiſſa, qualis eſt ob numerum duodecim Filiorum, & quacumque occaſione, etiam ſub prætextu tituli oneroſi, & contractus ultro citroque obligatorii, etiam publi-

publico conſilio,& commuoi omnium conſenſu, perpetuo vel ad tempus conceſſas, etiamſi id ſine ullo Cameræ Apoſtolicæ damno aut præjudicio factum fuerit, ratamque ipſam eædem Communitates & Univerſitates in ſe ſuſceperint.

Diſtrictius inhibentes, ne quid tale imposterum concedere aut attentare præſumant, ac revocantes ex nunc io irritum quicquid circa omnia & ſingula præmiſſa præter aut contra hæc noſtra interdicta, prohibitiones, ſtatuta, ordinationes, juſſa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quod ſi quis conjunctim cum cæteris, ſeu diviſim, noſtrarum hujuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, juſſionum, decretorum, mandatorum, voluntatum, aut præceptorum violator ſeu tranſgreſſor extiterit, ſtatuimus, ut, præter ſuperius expreſſam reſtitutionem aut ſolutionem ſeu damni refectionem, ii, qui præeminentia aut gradu aliquo cæteris Superiores fuerint, niſi pro viribus id, quod contra hanc Conſtitutionem attentatum geſtumve eſt, impedire tentaverint, ſuumque aſſenſum omnino conſtanter denegaverint, omnibus & ſingulis per eos obtentis dignitatibus gradibus muneribus officiis & magiſtratibus eo ipſo privati; ac tam ipſi quam alii inferiores, qui id ſuaſerint, procuraverint, aut ipſimet fecerint, vel ab aliis fieri juſſerint, ad illa & alia ſimilia vel diſſimilia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo & incapaces, ac perpetua infamia & ignominia notati, & ſinguli eorum, ſi ſolvendo fuerint, ultra prædictam reſtitutionem, ad duplum ejus damni, quod communi maſtæ ſeu menſæ illatum fuerit, de ſuo reficiendum obligati exiſtant; ſin minus, pœna exilii aut carceris ſaltem triennalis plectantur; Alii vero, qui ſolummodo conſenſum tacite vel expreſſe præſtiterint, ſi ſolvendo fuerint, tantundem pecuniarum, quantum erogatum extiterit, de ſuo perſolvant; ſin autem id propter inopiam præſtare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva Superiorum arbitrio puniantur; & ejuſmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui, quantum in eis fuerit, contradixerint ſeque oppoſuerint, vel poſt conſenſum præſtitum, erroris pœnitentes, ſuperioribus id primi denunciaverint.

Sed & Conſtitutiones piæ memor. Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum prædeceſſorum Noſtrorum, contra paciſcentes, promittentes, dantes, aut recipientes quicquam, parum vel magnum, pro gratia vel juſtitia, pro ſe vel aliis obtinenda; & contra complices, vel dantes in præmiſſis auxilium, conſilium, vel favorem cum omnibus in eis contentis, pœnis, cenſuris, & extenſionibus, quæ ſupradictis aggravatæ & additæ, non autem per eas immiouitæ aut immutatæ cenſeantur, harum ſerie approbamus & innovamus, ac ad omnes ſuperius expreſſas perſonas, etiam ſpeciali nota dignas, quæ contra ultimò dictas Conſtitutiooes in quibuſvis caſibus, per eas expreſſis, dando, recipiendo, promittendo, paciſcendo, conſentiendo, aut permittendo, non ſolum apud Sedem Apoſtolicam, ſed in quibuſvis Tribunalibus, & eorum quibuſcumque Judicibus, etiam Laicis, Almæ Urbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni noſtræ mediate vel immediate ſubjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per eaſdem præſentes extendimus & ampliamus: pœnis aliis, a jure vel per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria locorum ſtatuta vel conſuetudines, contra perſonas, aliquid præmiſſorum committentes vel omittentes forſan decretis vel inflictis, nihilominus in ſuo robore permanſuris.

Quo circa univerſis & ſingulis modernis & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Præſidibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, ac Prioribus, Maſſariis, Magiſtratibus, & Officialibus, cæteriſque, ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præſentem Conſtitutionem firmiter & inviolabiliter obſervari, & contra inobedientes vel tranſgreſſores condignis pœnis animadverti.

Præcipue vero ipſi Legati, Vicelegati, Præſides, Gubernatores, & Poteſtates contra quoſcumque Communitatum ſive Univerſitatum debitores pro exactione integræ ſummæ & quantitatis, quæ earum communibus ærariis debetur, & pro tempore debebitur, ſummarie ſimpliciter & de plano, ſola facti veritate inſpecta, ſine ſtrepitu & figura judicii, manu regia in vim præſentis Conſtitutionis, etiam quavis inhibitione tam a prædicto Camerario, ſeu cauſarum Cameræ Apoſtolicæ generali Auditore, quàm a quocumque alio Judice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forſan in vim ſpecialis commiſſionis, decreto non obſtante, juris & facti remediis opportunis procedant, & omni & quacumque appellatione remota, exequantur eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet & rebelles per opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſæcularis.

Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Caſtrorum, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ, præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta, effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quæ omnia, quatenus præmiſſis in aliquo adverſentur, prorſus tollimus & abrogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut præſentes literæ in valvis Sancti Joannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis & dimiſſis.

Utque

Digitized by Google

Utque earum exempla, ſeu illorum compendia latino aut vulgari ſermone conſcripta, in libris quorumcumque Statutorum prędictarumCommunitatum & Univerſitatum inſerantur, & ſaltem bis quotannis in publicis & majoribus Conſiliis ſive Adunantiis cujuſve Communitatis ſive Univerſitatis alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo, & omnibus patenti, loco, ubi frequenter Cives aut Oppidani convenire ſoleant, perpetuo affixum retineatur, adeout ſi contingat, exempla hujuſmodi inde amoveri aut lacerari, ſeu temporis diuturnitate conſumi, debeant omnino Priores, Maſſarii, Cancellarii, ſive alii earumdem Communitatum ſive Univerſitatum Officiales, ſub privationis Officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia poſtmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis pœnis, ipſo facto incurrendis, curare, ut ſtatim eadem exempla renoventur, & denuo affigantur; &, ſi id commode fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam inſculpantur.

Demum a ſingulis Legatis, Vice-Legatis, Præſidibus, Gubernatoribus, Poteſtatibus, necnon Communitatum ſeu Univerſitatum Prioribus, Maſſariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magiſtratus, antequam ad illum exercendum admittantur, ſuper earumdem præſentium literarum obſervatione jusjurandum ſolemne publicè præſtetur,

Et nibilominus poſt triginta dies a die publicationis, ut præfertur, in Romana Curia faciendæ, unumquemque perinde arctent & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos juratæ fuiſſent,

Earum quoque tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adbibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ,

Nulli ergo &c.

Datum Romæ in Monte Quirinali anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo, decimo octavo Kalen. Septembris, Pontificatus Noſtri anno primo.

Idem Papa debitorum tergiverſationibus conſuluit facultatem concedens nonnullis S. R. E. Cardinalibus quaſcumque hujus generis cauſas regia manu definiendi, ac terminandi,

§.2. Deinde idem Clemens prædeceſſor, quoniam ex ipſis debitoribus multi non teneri, nec debita ipſa liquida eſſe prætendebant, & a mandatis ſeu ſententiis, per prædictos Judices relaxatis ſeu pronunciatis, ad dictum Clementem prædeceſſorem & Sedem prædictam appellantes, ſeu de nullitate dicentes, executionem tandiù ſuſpendi, donec de juſtitia appellationum cognitum fuiſſet, petebant: Alii, quòd ſua debita tergiverſatione aliqua negare non poterant, executionem ſaltem variis artibus eludere ſatagebant, ac ne bona ſua haſtæ ſubjici viderent, diverſa impedimenta excogitabant, propterea idem Clemens prædeceſſor, eorum quidem, quibus minus juſtæ moleſtiæ inferebantur, indemnitati conſulere, ac iis contra, qui ſub prætextu frivolæ appellationis, aut aliàs, quomodolibet debitas ſolutiones retardare conabantur, omnem fraudis viam præcludere volens, tunc nonnullis ex S.R.E. Cardinalibus, privativè quoad omnes & quoſcumque alios Judices, omnes & quaſcumque cauſas, etiam ſuper validitatibus quarumcumque extenſionum vel immunitatum, quibuſvis perſonis quomodolibet conceſſarum, ad inſtantiam quarumcumque perſonarum cujuſcumque ſtatus aut dignitatis, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamſi Univerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, utriuſque ſexus Monaſteria, Hoſpitalia, Eccleſiæ, aut loca pia, quocumque privilegio immunitate vel exemptione ſuffulta, extitiſſent; ſive etiam viceverſa ad ipſarum Communitatum ſeu Univerſitatum inſtantiam contra prædictos vel alios quoſcumque, aut inter ipſas Communitates invicem quomodolibet motas ſeu movendas, ſummarie & manu regia, ac aliàs audiendi, cognoſcendi, & fine debito terminandi, & tam prædictis quam quibuſvis aliis Judicibus & perſonis, quatenus opus fuiſſet, ſub cenſuris & pœnis eorumdem Cardinalium, ut infra deputatorum, arbitrio infligendis moderandis & applicandis, inbibendi, ſive inhibitiones quaſcumque, etiam vigore quarumcumque commiſſionum Apoſtolicarum, non tamen manu dicti Clementis Prædeceſſoris ſubſcriptarum, moderandi aut revocandi: &, prout juſtum videretur, mandata quæcumque neceſſaria & opportuna decernendi, relaxandi, ac omni & quacumque appellatione reclamatione & recurſu omnino poſthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & poteſtatem ſua auctoritate conceſſerit & impertitus fuerit, ac aliàs, prout in aliis literis Apoſtolicis in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris expeditis, plenius & uberius continetur: quarum tenor eſt, qui ſequitur.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis Noſtris Antonio Mariæ S. Mariæ de Pace, Salviato, ac Mariano Sanctorum Marcellini & Petri Tituli Presbyteris, de Camerino, & Alexandro Sancti Laurentii in Damaſo Diacono, Cardinalibus, Montalto, nuncupatis,

Tenor Literarum quibus d. conceditur facultas.

Cum per Conſtitutionem, nuper a Nobis editam ſuper bono regimine & adminiſtratione redituum Communitatum & Univerſitatum ditionis temporalis Eccleſiaſticæ univerſæ, inter alia præceperimus, ut cuncti earum debitores ad ſolvendum id, quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præſides, aut Poſtates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino compellantur; multi autem ex ipſis debitoribus prætendant, ſe non teneri, nec debita ipſa liquida eſſe, & a mandatis ſeu ſententiis, per prædictos Judices relaxatis, ad Nos & Sedem Apoſtolicam appellantes, ſeu de nullitate dicentes, petant, executionem hujuſmodi tamdin ſuſpendi, donec de juſtitia appellationum cognoſcatur: aliis eum id, quod debent, tergiverſatione aliqua

aliqua nequeant denegare, executionem ſaltem variis artibus eludere ſatagant; & ne bona ſua haſtæ ſubjici videant, diverſa impedimenta excogiteut; proinde Nos volentes eorum quidem, quibus minus juſtæ moleſtiæ inferuntur, indemnitati conſulere: iis contra, qui ſub prætextu frivolæ appellationis aut aliàs quoquomodo, debitas ſolutioues retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere,

Circumſpectioni veſtræ, aut duobus ſaltem ex vobis coniunctim procedentibus, privative quoad omnes & quoſcumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis dignitate & auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarium, Vicecamerarium, Theſaurarium Generalem, Cameram Apoſtolicam, eiuſque cauſarum generalem Auditorem, aut Præſidentes Clericos, ac Palatii Apoſtolici Cauſarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & Legatos, etiam de latere, tam in Romana Curia, quam extra eam juriſdictionem exercentes, omnes & quaſcumque cauſas appellationum, reclamationum, recurſuum, nullitatum, ſeu notoriæ injuſtitiæ: necnon reviſionis, etiam prætextu cujuſvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac reſtitutionis in integrum, tam ſuper præmiſſis, quam ſuper validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibuſvis perſonis per eaſdem Communitates ſeu Univerſitates, ſive etiam auctoritate Apoſtolica, & per Nos ſeu Prædeceſſores Noſtros conceſſarum, & an ſint admittendæ, nec ne; ac ſuper prætenſis remiſſionibus ſeu defalcationibus ſolutionum, eiſdem Communitatibus debitarum ob quoſcumque in dicta Conſtitutione expreſſos vel non expreſſos fortuitos caſus, vel ex quacumque alia cauſa, caſu, culpa, vel facto cujuſcumque perſonæ, aut aliàs ad inſtantiam quarumcumque perſonarum, quæ ipſis Communitatibus ſeu Univerſitatibus aliquid debent, vel debere prætenditur, aut quippiam ex præmiſſis petunt, tam Laicorum, quam Clericorum cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamſi Univerſitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam mulierum Monaſteria, Hoſpitalia, Eccleſiæ, aut Loca pia quocumque privilegio immunitate vel exemptione ſuffulta extiterint: ſive etiam viceverſa ad ipſarum Communitatum ſeu Univerſitatum inſtantiam contra prædictos vel alios quoſcumque, aut inter ipſaſmet Communitates invicem, occaſione cujuſvis laudi, arbitramenti, ſententiæ, decreti, aut mandati per prædictos Gubernatores, Poteſtates, aut Præſides, vel Legatos, aut quoſcumque alios Judices, ſeu Commiſſarios, etiam ad id delegatos vel ſubdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, in vim Conſtitutionis noſtræ prædictæ, ſeu aliàs quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, ſummarie ſimpliciter & de plano, ſine ſtrepitu & figura judicii, ſola facti veritate inſpecta, etiam terminis ſubſtantialibus non ſervatis, manu regia, audiendi, cognoſcendi, & fine debito terminandi; ac ſuperius expreſſis, & aliis quibuſvis Judicibus & perſonis, quoties opus fuerit, ſub cenſuris & pœnis arbitrio veſtro inſligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, ſive inhibitiones quaſcumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commiſſionum Apoſtolicarum, non tamen manu Noſtra ſignatarum, moderandi aut revocandi: & prout juſtum vobis videbitur, mandata quæcumque neceſſaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacumque appellatione reclamatione & recurſu omnino poſthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & poteſtatem auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & impartimur,

Præterea, cum ſæpenumero contingat, debitas executiones mandatorum, in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea ſpecie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum, auctioni ſubjecta, emere velit, eidem circumſpectioni veſtræ per præſentes committimus & mandamus, ut tam cauſis hujuſmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum, contra quos de prædictorum Judicum ſeu veſtro mandatu, occaſione prædictæ noſtræ Conſtitutionis, executio aliqua facienda erit, bona vendi, auctioni ſubjici, & ſi intra brevem terminum nemo, qui illa emat, repertus fuerit, conſanguineos & affines proximiori gradu conjunctos ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiſcatis, & publicatis ad inſtantiam Procuratoris Fiſci, fieri ſolet; cæteraque omnia in præmiſſis & circa ea neceſſaria & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni & quacumque appellatione reclamatione & recurſu penitus remotis, vel inhibitione ſuperius expreſſorum, vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia, non obſtante, auctoritate noſtra curetis; ſuper quo etiam plenam eiſdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Præſidibus, & Poteſtatibus facultatem tribuatis,

Non obſtantibus præmiſſis, ac etiam aliis omnibus, quæ in Conſtitutione noſtra prædicta voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub Annulo Piſcatoris die trigeſima Octobris, milleſimi quingenteſimi nonageſimi ſecundi, Pontificatus Noſtri Anno Primo,

§. 3. Anno vero Domini milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo piæ memoriæ Paulus Papa Quintus, etiam Prædeceſſor Noſter, ad utilitatem earumdem Communitatum ſeu Univerſitatum Status Eccleſiaſtici prædicti ſedulo incumbens, juriſdictionem prædictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationis Boni Regiminis circa omnes & quaſcumque cauſas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates ſive Univerſitates quaſcumque Status Eccleſiaſtici prædicti, Romano Pontifici mediante vel immediate ſubjectas, tam active quam paſſive pertinentes, per Cardinales ejuſdem Congrega- *Congregationi Boni Regiminis a Paulo PP. V. auctæ facultates.*

tio-

tionis, vel ab eis ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi & terminandi, ac reaſſumendi, & avocandi, necnon quibuſvis Judicibus, & aliis perſonis, etiam ſub cenſuris & pœnis Inhibendi, ac omnia alia & ſingula, in ſupradicta Conſtitutione contenta, executioni demandandi: necnon plura alia faciendi, gerendi, ordinandi, & exequendi, plenam liberam & amplam auctoritatem facultatem & poteſtatem per quaſdam ſuas conceſſerit & impertitus fuerit; & mox per alias reſpective etiam ſub Annulo Piſcatoris in forma Brevis expeditas literas Apoſtolicas, intentionis ſuæ fuiſſet, eamdem Congregationem Boni Regiminis cauſas ſolummodo ad Communitates ſeu Univerſitates prædictas earumque reditus & proventus, aut computorum & quorumcumque bonorum adminiſtrationis rationem quomodolibet ſpectantes (non tamen pœnarum maleficiorum) per ſe vel alios ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi, expediendi, terminandi, reaſſumendi, & a quibuſvis Judicibus, eis etiam inhibendo, avocandi facultatem a ſe, ut ſupra, conceſſam, habere declaraverit; Binarum autem dicti Pauli Prædeceſſoris literarum tenor pariter eſt, qui ſequitur, videlicet:

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Binæ ad id datæ a Paulo PP. Literæ,

Cupientes Conſtitutionem, a felic. record. Clemente Papa Octavo Prædeceſſore Noſtro, ſuper bono regimine & adminiſtratione redituum Communitatum & Univerſitatum ditionis temporalis Eccleſiaſticæ æditam, debitæ executioni pro earumdem Communitatum & Univerſitatum utilitate demandari; ac de ſingulari fide, prudentia, & Integritate dilectorum filiorum noſtrorum, Mariani, Sanctorum Marcellini & Petri de Camerino: Octavii Sanctæ Sabinæ, Bandini: Dominici Sancti Honuphrii, Tuſci: Dominici Gymnaſii: Innocentii Sancti Thomæ in Parione Titulorum, Presbyterorum, Bubali: & Bartholomæi Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconi, de Ceſis, nuncupatorum, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, plurimum in Domino confiſi; eiſdem Cardinalibus, quos pro executione dictæ Conſtitutionis harum ſerie deputamus,

Omnes & quaſcumque cauſas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Univerſitates quaſcumque Status noſtri Eccleſiaſtici, Nobis mediate vel immediate ſubjectas, tam active quam paſſive pertinentes, per ſe vel ab eis ſubdelegandos audiendi, diſcutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, ac omnia alia & ſingula, in eadem Conſtitutione contenta, executioni demandandi.

Ac pro faciliori negociorum hujuſmodi expeditione aliquos Prælatos, aut alias perſonas, juris prudentia præditas, a Nobis approbandas, in ſuos Conſultores adhibendi: necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis beneviſum, in ſuæ Congregationis Secretarium deputandi, & cauſas quaſcumque reaſſumendi & avocandi; necnon quibuſcumque Judicibus & aliis perſonis, etiam ſub cenſuris & pœnis, inhibendi, & quoſcumque citandi, etiam per Edictum publicum conſtito de non tuto acceſſu, cæteraque omnia & ſingula in præmiſſis & circa ea quomodolibet neceſſaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, itaut occaſione cauſarum criminalium, cenſuram eccleſiaſticam, aut irregularitatis notam, dummodo ſententias ſanguinis per ſe ipſos non ferant, minime incurrant, plenam liberam & amplam auctoritatem facultatem & poteſtatem concedimus & impartimur.

Non obſtantibus Conſtitutionibus, Ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædeceſſor in eadem Conſtitutione voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus etiam, ut ea, quæ a majori parte eorum reſoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, & plenariæ executioni demandari debeant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die quarta Junii milleſimi ſexcenteſimi quinti, Pontificatus Noſtri Anno primo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Jampridem cupientes Conſtitutionem, a felicis recordationis Clemente Papa Octavo prædeceſſore Noſtro, ſuper bono regimine ſtatus Eccleſiæ editam, executioni demandari, dilectis filiis Noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, pro ejuſdem Conſtitutionis executione a Nobis deputatis, omnes & quaſcumque cauſas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Univerſitates quaſcumque Status Eccleſiaſtici, Nobis mediate vel immediate ſubjectas, tam active quam paſſive, per ſe vel alios, ab eis ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi, & terminandi: ac omnia alia & ſingula in eadem Conſtitutione contenta executioni demandandi, eaſdemque cauſas quaſcumque reaſſumendi & avocandi, quibuſcumque Judicibus inhibendi, & aliàs, prout in noſtris Literis in hujuſmodi forma Brevis deſuper expeditis ſub die quarta Junii 1605. Pontificatus Noſtri Anno primo, plenius continetur, facultatem dedimus;

Quia vero ob generalitatem prædictarum Literarum noſtrarum facile videri alicui poſſet, ea Nos commiſiſſe, quæ noſtræ intentionis committere minime fuit, idcirco ad ſolvendas hujuſmodi difficultates, prædictarum Literarum tenorem præſentibus pro ſufficienter expreſſo, & ad verbum inſerto habentes;

Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, maturaque deliberatione, vigore præſentium declaramus, intentionis noſtræ, eiſdem Cardinalibus eas ſolummodo, & non alias cauſas civiles criminales & mixtas, tam active quam paſſive ad Communitates & Univerſi-

verſi-

verſitates Status noſtri mediate vel immediate ſubjectas pertinentes, per ſe vel alios, ut præmittitur, ſubdelegandos, audiendi, diſcutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reaſſumendi, & avocandi, quæ ad reditus & proventus (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet ſpectantes, & quæ in futurum ſpectabunt, aut rationem ſeu computorum redditiones, etiam ratione adminiſtrationis Annonæ ſeu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum, illis ſeu illi deſtinatarum, Civitatum, Terrarum & Locorum ejuſdem Status Eccleſiaſtici, ſive ad quorumcumque bonorum adminiſtrationes prædictarum Communitatum & Univerſitatum quomodocumque & qualitercumque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere, itaut eas tantùm, & non alias cauſas iidem Cardinales per ſe vel alios ſubdelegandos, audire, diſcutere, examinare, expedire, & terminare, reaſſumere, & avocare a quibuſcumque Judicibus, necnon iiſdem inbibere, & omnia & ſingula in eis contenta, omnibuſque aliis & ſingulis in prædictis literis noſtris, facultatibus illis conceſſis in præmiſſis, & circa ea uti poſſent & valerent, ac poſſint & valeant;

Irritum decernentes & inane; quicquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari:

Non obſtantibus præmiſſis, necnon quibuſvis Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die vigeſima tertia Novembris Milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo, Pontificatus Noſtri Anno tertio.

Innocent. XI. decrevit Apoſtolicas Conſtitutiones & Chirographa eſſe ſervanda quoad debita perſonarum privilegiatarum:

§.4. Poſtmodum pluribus ex debitoribus Communitatum ſive Univerſitatum hujuſmodi, præcipue Eccleſiaſticis, aut aliis privilegiatis perſonis, ſuorum privilegiorum prætextu ſeſe ab onerum eiſdem Communitatibus debitorum ſolutione prorſus eximi, aut ſaltem illam retardare ſtudentibus, & propterea cauſas, ſolutionem prædictam concernentes, ad alias Congregationes aliaque Tribunalia Urbis deferentibus, recolendæ memoriæ Innocentius Papa XI, etiam Prædeceſſor Noſter, pro re hujuſmodi examinanda & definienda præcipuam Congregationem ex dictæ S.R.E. Cardinalium Congregationum ſuper Immunitate Eccleſiaſtica, & Decretorum Concilii Tridentini Interpretum, ac ſuper conſultationibus Epiſcoporum & Regularium, necnon Boni regiminis ejuſdem S.R.E. Cardinalibus Præfectis, illarumque Secretariis, deputaverit; & Congregatio ſic deputata hujuſmodi, ſemel & iterum habita, unum videlicet ſub die quarta Decembris anni Domini MDCLXXX. cujus tenor eſt: *Quoad onera Cameralia ſolvenda ab Eccleſiaſticis, ſerventur Conſtitutiones & Chirographa Summorum Pontificum, prout jacent; & quoad eorum interpretationem & executionem, ad Congregationem Boni Regiminis*: Et alterum, Decreta, quæ poſtea ab eodem Innocentio Prædeceſſore approbata fuere, ſub die quintadecima Januarii inſequentis anni MDCLXXXI. ediderit. Secundo dicti Decreti tenor eſt ſequens: *Quod onera Communitativa, ſuis loco & tempore exprimenda, Eccleſiaſticos non teneri, ubi ſuppetunt facultates Communitatum; & providebitur in caſibus particularibus per Sacram Congregationem Boni Regiminis.*

Clericorum:

Clericos conjugatos etiam habentes requiſita *Cap. 2. de Vita & honeſtate Clericorum in 6.*, & Sacri Concilii Tridentini, teneri ad omnia onera realia & mixta, niſi contra pro eis ad ſit legitima conſuetudo.

Et quoad eorum interventum in Conſiliis.

Quo vero ad eorum interventum in Conſiliis, ſupplicandum eſſe Beatiſſimo, ut Ordinarii prohibeant tam Clericos cœlibes quam conjugatos, habentes ſupradicta requiſita, eſſe de Conſilio, niſi legitime renunciaverint privilegio Clericatus.

Ab Innocentio XII. Particulari Congregationi demandatum examen Appellationum, Recurſuum &c.

§.5. Demum ejuſdem piæ rec. Innocentius Papa XII. etiam Prædeceſſor Noſter, deputata pro renovatione & declaratione Conſtitutionis piæ me. Sixti Papæ Quinti, ſimiliter prædeceſſoris Noſtri, erectionem plurium Congregationum dictæ S. R. E. Cardinalium continentis, particulari plurium Romanæ Curiæ Prælatorum Congregatione, decretum illius die nona Auguſti anni Domini Milleſimi ſexcenteſimi nonageſimi tertii emanatum, quo cauſas ſupradictas contra quoſcumque, necnon appellationes, reclamationes, aut recurſus ſuper præmiſſis omnibus interponendos, ac cognitionem privilegiorum & exemptionum, an illa ſuffragarentur; atque onerum, an illa eſſent cameralia, communitativa, vel mixta, ſpectare ad Congregationem Boni Regiminis privative quoad omnes alias Congregationes, Judices, & Tribunalia, etiamſi ageretur de perſonis & locis Eccleſiaſticis, quantumvis exemptis & privilegiatis, ac ſpeciali nota dignis, ſub eadem die nona Auguſti approbaverit; particula autem dicti Decreti juriſdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis concernens, eſt ſequens, videlicet: *Et quoniam poſt eamdem ſa. me. Sixti Quinti Conſtitutionem Congregatio Boni Regiminis inſtituta fuit pro felici & œconomico guberuio Communitatum Status Eccleſiaſtici*: & ad hoc, ut ſublatis debitorum ſubterfugiis expeditior eſſet exactio onerum & collectarum, eiſdem Univerſitatibus incumbentium, exinde cenſuit Congregatio, cauſas omnes tam pro adimplemento Bullæ Boni Regiminis nuncupatæ, quàm alterius declaratoriæ impreſſæ poſt Conſtit.X. Clementis Octavi, ſive ſint civiles ſive criminales, aut mixtæ, juxta aliam Conſtitutionem XXXVIII. Pauli Quinti contra quoſcumque earumdem Univerſitatum Officiales, Adminiſtratores, Appaltatores, aut quoſvis alios debitores, ex cauſa tamen onerum Cameralium & Communitativorum, aliorumque redituum, in Tabella Congregationis deſcriptorum, ſive etiam ratione publicæ Annonæ, necnon appellationes, reclamationes, aut recurſus, ſuper præmiſſis omnibus interponendos, ſpectare ad eamdem Congregationem privativè quoad omnes alias Congregationes, Judices & Tribunalia, etiamſi agatur de perſonis & locis Eccleſiaſticis,

Ac ſtatutum, ut omnes cauſæ hujuſmodi aut ſimiles a Congreg. B. Regim. cognoſcantur.

quantumvis exemptis & privilegiatis, ac ſpeciali nota dignis, itaut ad eamdem Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa (ut ſupra) cognitio: an privilegia & exemptiones ſuffragentur contra dictas Communitates, earumque Adminiſtratores & Appaltatores: an onera ſint Cameralia, Communitativa, vel mixtas juxta prędictam Bullam declaratoriam ſa. me. Clementis Octavi, & juxta alia Decreta Congregationis particularis, edita die quarta Decembris MDCLXXX. & decimaquinta Januarii MDCLXXXI. a ſa. me. Innocentio XI. approbata.

Cauſæ edendæ hujus Conſtitutionis.

§.6. Licèt vero poſt dictorum Clementis & Pauli hujuſmodi literas Apoſtolicas, ac utriuſque Innocentii prædeceſſorum cautiones, in decretis expreſſas, indemnitati Communitatum ſeu Univerſitatum Noſtri Status Eccleſiaſtici prædicti ſatis conſultum fore ſperari poſſet; nihilòminus, ut etiam accepimus, illarum debitores ad præſens ſub variis prætenſarum exemptionum aſſertionibus, a juriſdictione prædictæ Congregationis Boni Regiminis non ſine gravi Communitatum ſeu Univerſitatum hujuſmodi, pluriumque ex noſtris ſubditis præjudicio, declinare, & variis tergiverſationibus ac ſubterfugiis ad alias Urbis noſtræ Congregationes & Tribunalia confugere adhuc non ceſſent; propterea nos Communitates ſeu Univerſitates, univerſoſque ſubditos noſtros hujuſmodi, a detrimento ex præmiſſis inſurgente eximere, ac publico bono earumdemque Communitatum ſeu Univerſitatum, felici & œconomicæ gubernationi, ut par eſt, proſpicere, ac juriſdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis illæſam ſubſiſtere volentes;

Quæ Prædeceſſorum Pontificum ſtatuta omnia confirmantur.

§.7. Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis & Pauli literas Apoſtolicas prædictas tam ſub Plumbo, quàm in forma Brevis, ut præfertur, expeditas: necnon Decreta, per utrumque Innocentium prædeceſſores, ut præfertur, approbata, ac reſpective omnia & ſingula in eis contenta & expreſſa, itaut illa deinceps adverſus quemcumque lapſum temporis firma & inconcuſſa conſiſtant, maximumque pondus apud quoſcumque habeant, dicta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò confirmamus & approbamus; Illiſque Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque & ſingulos tam juris quam facti & ſolemnitatum, ac quoſcumque alios, quantumvis ſubſtantiales defectus, ſi qui deſuper forſan quomodolibet intervenerint, in eiſdem ſupplemus.

Congregationis Boni Regim. juriſdictio abſoluta & privativa declaratur.

§.8. Et ad validiorem præmiſſorum omnium effectum, eidem Congregationi Boni Regiminis privative quoad omnes & quoſcumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, aut prærogativa, dignitate, & præeminentia fulgentes, etiam dictæ S.R.E. Camerarium, Theſaurarium Generalem, Cameram Apoſtolicam, ejuſque Curiæ cauſarum generalem Auditorem, & Præſidentes Clericos, ac Cauſarum Palatii Noſtri Apoſtolici Auditores, dictæque S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos & Vicelegatos, reſpective tam in Romana Curia quam extra eam, juriſdictionem exercentes, ac etiam alias Cardinalium Congregationes, omnes & quaſcumque cauſas ſive civiles vel criminales, aut mixtas, tam intereſſe Communitatum ſeu Univerſitatum quarumcumque, nobis & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti, Sedique prædictæ mediate vel immediate ſubjectarum, quomodolibet reſpicientes, quam appellationum, reclamationum, recurſuum, nullitatum, ſeu notoriæ injuſtitiæ, necnon reviſionis, etiam prætextu cujuſvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac reſtitutionis in integrum, tam ſuper præmiſſis quàm ſuper validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibuſvis perſonis per eaſdem Communitates ſeu Univerſitates, ſive etiam auctoritate Apoſtolica, & per Nos, ac prædeceſſores Noſtros conceſſarum: & an ſint admittendæ, necne: ac ſuper prætenſis remiſſionibus ſeu defalcationibus ſolutionum, eiſdem Communitatibus ſeu Univerſitatibus debitarum ob quoſcumque in dicta Conſtitutione Clementis prædeceſſoris expreſſos vel non expreſſos fortuitos caſus, vel ex quacumque alia cauſa, caſu, culpa, vel facto cujuſcumque perſonæ, aut aliàs ad inſtantiam quarumcumque perſonarum, ipſis Communitatibus ſeu Univerſitatibus aliquid debentium, aut quidpiam ex præmiſſis petentium, tam Laicorum quàm Clericorum, & cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ exiſtentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, aut etiam quarumcumque Univerſitatum, Societatum, Congregationum, Collegiorum utriuſque ſexus, etiam Societatis Jeſu, ac quorumcumque Regularium Ordinum, etiam Mendicantium, Ordinum Militarium, ac Hoſpitalium, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, & aliorum Inſtitutorum, quibuſcumque privilegiis & immunitatibus gaudentium: Item Monaſteriorum, Eccleſiarum, & piorum Locorum, etiam quocumque privilegio immunitate vel exemptione illa ſuffulta extiterint, ac de quibus ſpecialis & expreſſa ac individua mentio præſentibus habenda foret; ſive etiam viceverſa ad ipſarum Communitatum ſeu Univerſitatum inſtantiam contra ſupradictos vel alios quoſcumque, aut inter ipſaſmet Communitates ſeu Univerſitates invicem, occaſione cujuſvis laudi, arbitramenti, ſententiæ, decreti, aut mandati, per quoſcumque locorum Gubernatores, Poteſtates, aut Præſides, vel Legatos, aut quoſvis alios Judices, ſeu Commiſſarios, etiam ad id delegatos vel ſubdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, quomodolibet lati aut relaxati, vel alias quomodolibet motas & movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, ſummarie ſimpliciter & de plano ſine ſtrepitu & figura judicij, ſola facti veritate inſpecta, etiam terminis ſubſtantialibus non ſervatis, manu regia, audiendi, cognoſcendi, & fine debito terminandi: ac tam in Romana Curia quam extra eam, juriſdictionem, ut præfertur, exercentibus, ſuperius expreſſis, & aliis qui-

Digitized by Google

quibuſvis Judicibus & Miniſtris ac perſonis, quoties opus fuerit, etiam ſub cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis pœnis, arbitrio ejuſdem Congregationis Boni Regiminis infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi ſive inhibitiones quaſcumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commiſſionum Apoſtolicarum, non tamen Noſtra & Succeſſorum Noſtrorum manu ſignatarum, moderandi aut revocandi: & prout juſtum videbitur, mandata quæcumque neceſſaria & opportuna decernendi & relaxandi, ac omni & quacumque appellatione reclamatione & recurſu omnino poſtbabitis, exequendi (citra tamen pronunciationem ſententiæ ſanguinis) plenam liberam & omnimodam facultatem auctoritatem & poteſtatem omnino ſpectare & pertinere, ac ad eamdem Congregationem Boni Regiminis valide competere, dicta Apoſtolica auctoritate etiam perpetuò volumus & declaramus.

Etiam quoad Miniſtrorum electionem.

§.9 Inſuper ut œconomia bonorum & redituum earumdem Communitatum ſeu Univerſitatum ea, qua convenit, diligentia, & integritate impoſterum exerceatur, ut dicta Congregatio Boni Regiminis, etiam privative quoad omnes & ſingulos Judices Miniſtros, & perſonas, ut ſupra expreſſas, & ut præfertur, qualificatas, etiam, ut præfertur, Cardinalatus honore fulgentes, plenam & liberam juriſdictionem circa electiones & deputationes quorumcumque Miniſtrorum, œconomiæ Communitatum ſeu Univerſitatum hujuſmodi præpoſitorum, exercere libere & licite poſſit & valeat, auctoritate prædicta ſimiliter perpetuò concedimus & indulgemus.

Præſentium Literarum robur ac firmitas.

§.10. Præſentes quoque literas, & in eis contenta & expreſſa quæcumque, nullo umquam tempore de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, etiam ex eo, quod cauſæ, propter quas præmiſſa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & juſtificatæ: aut Communitatum ſeu Univerſitatum Status Eccleſiaſtici hujuſmodi, Conſules, Conſervatores, Senatores, Confalonerii, Officiales, Miniſtri, Magiſtratus, & Deputati quicumque, illarumque debitores, ac Judices & Miniſtri, aliæque perſonæ, ut ſupra expreſſæ & qualificatæ, ac quicumque alii, in præmiſſis, & circa ea quomodolibet in quorumcumque contractuum, conductionum & obligationum vim intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & conſenſum ſuum eiſdem præmiſſis non præſtiterint, aut alio quovis defectu, etiam quamtumvis magno, inexcogitato, & ſubſtantiali: ſive etiam ex eo, quod eædem præſentes extra Conſiſtorium Noſtrum ſecretum, nec de Venerabilium Fratrum Noſtrorum prædictæ S.R.E. Cardinalium conſilio & aſſenſu emanaverint, & in eis ſolemnitates, ac quævis alia ſervanda & adimplenda, ſervata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore juris clauſo, & quovis alio prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam quamtumvis legitima, juſta, & privilegiata, quæque ad effectum validitatis præmiſſorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverſiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adverſus illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitionem impetrari, neque illas ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi; ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, per dictam Congregationem Boni Regiminis quandocumque eligenda, conceſſas, illaſque validas & efficaces fore & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia ſortiri & obtinere, ac eidem Congregationi Boni Regiminis, aliiſque, ad quos nunc ſpectat & pro tempore quomodolibet ſpectabit in futurum, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, ac a Communitatum ſeu Univerſitatum prædictarum Officialibus & Miniſtris ſupradictis, illarumque debitoribus, etiam, ut præfertur, qualificatis prædictis, inviolabiliter obſervari & adimpleri, nec ab eiſdem præſentibus ullo unquam tempore reſiliri aut recedi poſſe: & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Specialis obſtantium omnium derogatio.

§.11. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtræ & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula, ac piæ me. Pii Papæ Quarti, etiam prædeceſſoris Noſtri, de gratiis, intereſſe Cameræ Apoſtolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expreſſum tempus regiſtrandis ac inſinuandis, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis dictarum Communitatum ſeu Univerſitatum Status Eccleſiaſtici prædicti, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, eiſdem Communitatibus ſeu Univerſitatibus, aut illarum Officialibus & Miniſtris ſupradictis, necnon Camerario, Theſaurario generali Cameræ Apoſtolicæ, ejuſque Curiæ Cauſarum generali Auditori, aut Præſidentibus Clericis, & Cauſarum dicti Palatii Auditoribus, & etiam in vim dictarum regularum prædictæ S. R. Eccleſiæ Cardinalibus, etiam de latere Legatis, competentibus, aliiſque Cardinalium Congregationibus prædictis, & quibuſvis aliis perſonis, ac etiam Societatibus, Collegiis, Hoſpitalibus utriuſque ſexus, Monaſteriis, Eccleſiis, & piis Locis quibuſcumque, aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales mentio ſeu quævis alia expreſſio facienda & habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium & ſingulorum tenores eiſdem præſentibus etiam pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, latiſſime & pleniſſi-

me, ac ſpecialiter & expreſſe, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque; Aut ſi aliquibus communiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per Literas Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Fides Tranſumptorum.

§.12. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, etiam typis impreſſis, & ſigillo alicujus in Dignitate Eccleſiaſtica conſtituti munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi illæ exhibitæ forent vel oſtenſæ.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, declarationis, conceſſionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei auſu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo quarto, pridie Idus Februarii, Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiſcopus Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

CXXVI.

Dat. die 13. Febr. 1734. Pont. An.IV.

Confirmantur patentes Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Literæ, quibus nonnulli Ordinis ſui Religioſi deputantur ad quæſtuandum in certis ſtatutis Provinciis pro conſervatione Terræ Sanctæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Commiſſarius Generalis Terræ Sanctæ in Romana Curia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, de Obſervantia nuncupatorum, quod dilectus pariter filius Joannes de Soto Miniſter Generalis dicti Ordinis per ſuas patentes Literas Miniſtris Provincialibus Provinciarum Aratidæ, Sancti Antonii Caputior. Pietatis, & Conceptionis della Veira, & Alynho directas, eos rogavit, monuit, & hortatus fuit, ut pro conſervatione locorum ejuſdem Terræ Sanctæ, Commiſſario dictæ Terræ Sanctæ, Matriti reſidenti, Religioſos uniuſcujuſque Provinciæ, qui qualitatibus ad id neceſſariis præditi ſint, ſuper quæſtuatione eleemoſynarum pro eiſdem locis deputent & deputare teneantur; & aliàs, prout uberiùs continetur in ipſius Joannis Miniſtri Generalis literis patentibus, deſuper emanatis, ex idiomate hiſpanico in latinum verſis tenoris, qui ſequitur videlicet;

Literæ Patentales Miniſtri Generalis, de hiſpanico in latinum idioma traductæ, ſunt tenoris ſequentis.

Literæ, de quibus in Rubrica.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Majeſtatis ſuæ, & congreſsùs Immaculatæ Conceptionis, Miniſter Generalis totius Ordinis S. P. N. Franciſci, & Servus &c.

RR. PP. Provincialibus præſentibus & futuris Provinciarum noſtrarum Arabida, Sancti Antonii Capatior. Pietatis, & Conceptionis dela Veira, & Alynho, ſalutem & pacem in Domino Noſtro Jeſu Criſto.

Quoniam inter ea, quibus noſtra Seraphica Religio curam & ſolicitudinem majori vigilantia impendere debet, potiſſima eſt conſervatio SS. Locorum, Terræ Sanctæ major cultus, & aſſiſtentia Religioſorum in illis reſidentium, in cujus finem opus eſt deputare Religioſos, qui curam aſſumant & habeant, eleemoſinas in hiſce Regnis, necnon Braſili, quæſtuandi, & eas a fidelibus, ut moris eſt, colligendi; & quia æquum ac juſtum eſt, ut omnes & ſingulæ Provinciæ in tam ſanctum Opus concurrant: cunctarum quidem honor eſt, ſacræ Cuſtodiæ atque Sanctorum Locorum manutentio, in quibus Redemptio noſtra operata eſt. Inde præſentium vigore rogamus, monemus, & exhortamur RR. PP. VV. in viſceribus Jeſu Chriſti, ne ſe excuſent, ac retrahant in cooperando, quantum valeant ad præfatum effectum, concedentes ac deſignantes R. P. Commiſſario Terræ Sanctæ Religioſos uniuſcujuſque Provinciæ noſtræ ad inſtantiam & beneplacitum ejuſdem P. Commiſſarii in quæſtores eleemoſynarum tam in eo Regno quam Braſili, aliiſque Ditionibus, & quidem eos, qui qualitatibus ad id neceſſariis & opportunis ſint præditi, uti de zelo & religioſitate PP. VV. confidere debemus. Quibus paternam noſtram benedictionem impertimur.

Datum in hoc noſtro Conventu Sancti Franciſci Matriti die 18. Septembris 1733.

Fr. Joannes Soto Miniſter Generalis.

De mandato S. P. Reverendiſſimæ Fr. Didacus Spinoſa Secretarius Generalis Ordinis.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus modernus Commiſſarius Generalis, exponens præmiſſa, quò firmius

Confirmatur. mius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſius moderni Commiſſarii Generalis exponentis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, præinſertas ejuſdem Joannis Miniſtri Generalis literas patentes, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus; illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſte- Clauſulæ. re & fore, ſuuſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis & Provinciarum hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Februarii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVII.

Dat. die 16. Febr. 1734. Pont. An. VI. Confirmantur privilegia, gratiæ, facultates, & indulta Collegii Montis Alti Civitatis Bononien ac præcipue quæ Cardinali Protectori conceſſa ſunt.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis munere illa, quæ ex circumſpectis Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum providentia in favorem ac commodum Collegiorum ad rectam piamque Juventutis educationem, & literarum Studiis, aliiſque laudabilibus Diſciplinis inſtructionem, ubique, ac præſertim in temporali Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Ditione inſtitutorum ſalubri conſilio emanaſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum a nobis petitur, libenter corroboramus.

§.1. Dudum ſiquidem fel. record. Sixtus PP V. Prædeceſſor Noſter, Collegium Mon- Collegium hoc a Sixto PP. V. fundatum, tis Alti nuncupatum in Civitate Bononien. a ſe fundatum & erectum, illiuſque Rectorem, Scholares, Cappellanos, Oeconomos, Officiales, Miniſtros, ac perſonas & bona univerſa Et privilegiis ornatum. ab omni pro tempore exiſtentium Sedis Apoſtolicæ in prædicta Civitate Bononien. de latere Legati, & Archiepiſcopi Bononien. & quorumvis aliorum Judicum ſuperioritate & juriſdictione: necnon a quorumcumque pedagiorum impoſitione, ac ſubſidiorum ſolutione exemit: ipſique Collegio, eiuſque Colonis, Conductoribus, & Emphyteutis frumenta, aliaſque fruges ex poſſeſſionibus dicti Collegii provenientes de quibuſvis Provinciis, Terris, & Locis, eidem Romanæ Eccleſiæ mediante vel immediate ſubjectis, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, & abſque alicujus pecuniæ vel alterius rei ſolutione & Privativa Cardinali Protectori attributa juriſdictio. præſtatione extrahendi, & ad prædictum Collegium pro illius uſu conducendi, & etiam illas in præfata Civitate Bononien. illiuſque Comitatu, ac reliquo Statu Eccleſiaſtico vendendi, & de illis ad eorum libitum diſponendi: pro tempore verò aliter exiſtenti Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali ejuſdem Collegii Protectori ac Judici ordinario, Officiales & Miniſtros deputandi, ſtatuta condendi, omneſque lites & cauſas civiles, criminales, & mixtas, dictum Collegium illiuſque perſonas res & bona quomodolibet concernentes, tam activas quam paſſivas, etiam illas a quibuslibet Judicibus avocando, privative quoad omnes & ſingulos alios Judices ordinarios & delegatos, eorumque Curias, & Tribunalia audiendi, cognoſcendi, & fine debito terminandi facultatem tribuit: diverſaque habeat privilegia, facultates, prærogativas, gratias, & indulta eidem Collegio illiuſque perſonis rebus & bonis conceſſit ac elargitus eſt, & alias, prout in ipſius Sixti Prædeceſſoris literis deſuper ſub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1588. decimoquinto Kal. Decembris expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur.

§.2. Cum autem, ſicut dilecti filii Rector & Scholares Collegii prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, præfati Sixti Prædeceſſoris literæ, ac in eis contenta, hactenus illibate, ut par erat obſervata, fuerint, ac etiam num plenum obtineant vigorem; privativaque juriſdictio Cardinali Protectori, ſicut præmittitur, attributa geminis etiam reſcriptis Signaturæ Juſtitiæ, ac noviſſime decreto per bon. mem. Proſperum dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Mareſuſcum nuncupatum, dum

rec.

rec, mem. Clementis PP XI. Prædeceſſoris quoque noſtri Auditorem agebat, edito, judicialiter aſſerta ac vindicata fuerit, ipſumque Collegium non ſine ingenti ſtudioſæ Juventutis in eo degentis progreſſu, ac Univerſitatis ſtudiorum generalium dictæ Civitatis Bononien. decore & ornamento nunc quoque eximie florere dignoſcatur; quia tamen ſolidius ſubſiſtunt, quæ hujus S. Sedis ſæpius fulciuntur auctoritate, Ipſi Exponentes, præmiſſa Apoſtolicæ confirmationis noſtræ robore communiri, ſummopere deſiderent; Nos eoſdem Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, tam enarrata quàm quæcumque alia privilegia, exemptiones, facultates, juriſdictionem, prærogativas, gratias, & indulta, memorato Collegio, ejuſque perſonis, rebus, & bonis, ac S. R. E. Cardinali dicti Collegii Protectori & Judici ordinario, & aliàs quomodolibet ab eodem Sixto prædeceſſore, ut præfertur, conceſſa, expeditaſque deſuper illius literas prædictas cum quibuſcumque in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac illis omnibus & ſingulis perpetuæ atque irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præſidium adjicimus.

Quæ omnia Apoſtolica auctoritate roborantur.

§.3. Decernentes, ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Camerarium, ſeu Pro-Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ Apoſtolicæ Præſidentes Clericos, cæteroſque Officiales & Miniſtros, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſcumque poſterioribus Decretis, Chirographis, & Cedulis motorum propriorum, necnon omnibus & ſingulis illis, quæ in ſupradictis Sixti prædeceſſoris Literis conceſſa ſunt, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio quàm extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 16. Februarii 1734. Pontificatus Noſtri anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVIII.

Confirmatio Conſtitutionum pro Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Braſilia.

Dat. die 19. Febr. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis munere ea, quæ pro felici Conventuum, aliorumque Locorum piorum regimine, ſalubrique in eis Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo aſſiduè famulantium directione, provide ſtatuta atque ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque inviolata perſiſtat, Apoſtolici muniminis noſtri, cum id a Nobis petitur, præſidio libenter communimus.

Proemium.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Uguccio Maria Diez y Quarozma, Frater expreſſe Profeſſus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, natione Braſilienſis, quod cum ipſe ex America ad Almam Urbem noſtram venerit, ut tam ſuo quàm dilectorum filiorum Antonii Das Merces de Maria, Joſephi Pereyra de Fygueredo, & Antonii Peccatoris nomine impetraret a dilecto etiam filio moderno Priore Generali Ordinis præfati licentiam fundandi in Braſilia Conventus Fratrum ac Sororum Tertii Ordinis eorumdem Servorum Beatæ Mariæ Virginis, ſub quibuſdam peculiaribus Conſtitutionibus ac legibus, ad Chriſtianæ pietatis ſtudium conducentibus, ultra Regulas a fel. record. Martino PP. V. Prædeceſſore Noſtro pro ejuſmodi Fratribus & Sororibus præſcriptas, idem Prior Generalis vigore facultatis ſibi ad id tum per literas memorati Martini Prædeceſſoris generaliter, tum per Nos ſpecialiter attributæ, petitam licentiam indulſit, dictaſque Conſtitutiones approbavit, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Conſtitutiones ad confirmandum propoſitæ.

Conſtitutiones Fratrum, & Sororum Tertii Ord. Servorum Beatæ Mariæ Virginis, vita Communi Viventium in Braſiliis.

De fine ſibi præfigendo a Fratribus & Sororibus.

I. Dno ſub fauſtis auſpiciis ac patrocinio Sanctiſſimæ Virginis ſingularibus, continuis ſtudiis

ſtudiis debent ſibi præfigere Fratres ac Sorores Tertii Ordinis ejuſdem, una ſimul in Braſiliis viventes: Primum, ſibi vacare, ut quibus poſſunt exquiſitioribus mediis perfectionis bravium aſſequantur: Alterum dare operam proximis, ferreque iis opem in ſpiritualibus, corporalibuſque earum indigentiis: Hinc ut rei utrique fiat ſatis, pro viribus in primis unicuique Conventui juncta ſit Eccleſia, & unicuique Eccleſiæ conjuncta ſint duo Xenodochia, omnino ab invicem ſeparata, & ad latera Eccleſiæ hinc inde diſpoſita, ita ut in cornu Euangelii ſit Xenodochium pro hominibus, quibus miniſtrent Tertiarii: in cornu Epiſtolæ Xenodochium pro fœminis, quibus inſerviant Tertiariæ; Eccleſia vero inter utrumque mediet, in qua duo conſtruantur Chori ad divinas laudes perſolvendas: unus pro Fratribus: alter pro Sororibus, ſintque inter ſe omnino ſejuncti.

De reverentiis Beatæ Mariæ Virginis.

II. Quoniam Fratres & Sorores Tertii Ordinis Servorum ſub protectione ſpeciali Beatę Marię Virginis Deo militantes, æquum eſt, ut eam ſpecialibus obſequiis & reverentiis, inter divina præcipue, proſequantur; Idcirco in quacumque Eccleſia, etiam Tertii Ordinis, ſit Cappella ſive Altare in honorem ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, & ſi commode fieri poteſt, ad omnia Altaria adſit Imago Beatiſſimæ Virginis, quæ tum in principio tum in fine Miſſæ ſalutari poſſit, ut in Cæremoniali Ordinis præſcribitur. Sit etiam Altare aut Imago picta ſeptem Beatorum Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Piccolominei.

De Oratione Mentali.

III. Cum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis propria & peculiaris Inſtitutio ſit ejuſdem Sanctiſſimæ Matris, & Inſtitutricis noſtræ doloribus compati, quos in Vita Paſſione ac Morte Divini Filii ſui ſuſtinuit, omnes & ſinguli Tertiarji in choro qualibet die per duas integras horas, una videlicet matutina, veſpertina altera, Orationi Mentali ſedulo incumbant, ita tamen, ut ſemper primæ meditationis argumentum ſint Dolores Beatæ Mariæ Virginis; alterius verò aliquod chriſtianæ Religionis Miſterium patris Prioris arbitrio eligendum. Qui legitime ſunt impediti, nec cum aliis præfatæ Orationi interſunt, per horam ſaltem quotidie privatim ei vacare teneantur omnino. Quovis item veſpere quadrantem immediate ante horam cœnæ omnes ſimul conveniant ad propriæ conſcientiæ examen peragendum.

De Divino Officio.

IV. Omnes Sacerdotes & Clerici teneantur cavere, vel recitare in Choro alta voce Divinum Officium: Laici vero recitent eodem modo officium parvum Beatæ Mariæ Virginis, quod privatim recitabunt etiam Sacerdotes & Clerici; & ſi aliqui Laici legere ignorant, dicant imprimis orationem Dominicam & Salutationem Angelicam, prout imponitur in Bulla Martini V. & inſuper bis Coronam Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, ad quam recitandam teneantur etiam omnes alii Laici: Miſſæ & alia Divina Officia ſecundum Ritum Romanæ Eccleſiæ, & juxta regularia Ordinis Servorum inſtituta perſolvantur, ea omnia ſervando quæ in libro officiorum Ordinis noſtri, ac in Cœremoniali præſcribuntur.

De Confeſſione, & Communione.

V. Clerici & Laici confiteantur peccata ſua, & ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant qualibet prima & tertia Dominica cujuslibet menſis, ſingulis diebus Dominicis Adventus, & Quadrageſimæ, Feria Sexta poſt Dominicam Paſſionis, Feria Quinta majoris hebdomadæ, Dominica Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, Dominica Pentecoſtes, & Sanctiſſimæ Trinitatis, ſingulis ſolemnitatibus Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Feſtivitatibus Beatæ Mariæ Virginis; necnon Sanctorum Michaelis Archangeli, Angelorum Cuſtodum, Sanctorum Joannis Baptiſtæ, Joſephi Sponſi Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli, & Joannis Euangeliſtæ, & qualibet die, quo Sancti hujus Euangeliſtæ officium recitatur: Denique in Feſtivitatibus Sanctæ Annæ Matris Deiparæ Virginis, Septem Beatorum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini Latioſi, Beatæ Julianæ de Falconeriis, ac Beati Joachimi Picolominei; Sacerdotes vero frequentius ſacramentali Confeſſione purgent conſcientiam ſuam, & præcipuè præfatis diebus noverint, ſe ad eamdem confeſſionem diſtrictius obligari.

De Jejunia, Abſtinentiis, & Diſciplina.

VI. Jejunia a ſancta Eccleſia ſtatuta accuratiſſime omnes obſervent, & præterea a prima Dominica Adventus uſque ad Nativitatem Domini, quemadmodum qualibet Feria Sexta per totum annum, & qualibet Vigilia Feſtorum Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum & Beatorum Ordinis, quorum Officium celebratur, pariter jejunent; ſciantque ulterius omnes gratam rem ſe Deo facturos, ſi qualibet Feria Sexta Adventus, & Quadrageſimæ, & Vigilia Pentecoſtes, Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ejus Aſſumptionis, ſolemnitatis Septem Dolorum, Septem Beatorum Patrum Fundatorum, in ſolo pane & aqua jejunaverint, quod jejunii genus, ſicut pro tota familia non credimus decens eſſe, quod diſpenſetur, ſic pro temporum & perſonarum ratione poterit a Priore rationabili ex cauſa diſpenſari. Bis in hebdomada tempore Adventus & Quadrageſimæ, quatuor Temporum anni, & in qualibet Vigilia fiat lectio & collatio Spiritualis per medietatem horæ tempore aſſignando a Priore, præter lectionem, quæ ad primam & ſecundam menſam ſemper eſt

facienda

facienda, & magno ſilentio audienda. Caſtigatio corporis per diſciplinam fiat qualibet Feria Sexta, ter in hebdomada Sancta, ter tempore novemdialium ante Nativitatem Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & ſingulis diebus tempore exercitiorum Spiritualium, quibus indiſpenſabilitèr quolibet anno omnes vacare debent. Quilibet tamen poterit frequentius diſciplina ſecreto ſe ſe percutere ex conſilio patris Prioris vel patris Spiritualis, quemad modum ex alterutrius conſilio ſuper nudas tabulas dormire, & cilicium ferre; & ſi quis ex beneplacito patris Prioris cupiat uti lanea loco lineę ſubuculę, illi non denegetur, immo ad eam deferendam Novitiis conſuſimus tempore Novitiatus.

De dicendis ſuis culpis Feria Sexta.

VII. Qualibet Feria Sexta congregentur omnes Fratres in loco Capituli, in quo ſuas culpas dicent, eo modo, quo in Cœremoniali præſcribitur, illiſque pœnitentiis ſalutares injungantur, & ſi quæ corrigenda fuerint, corrigantur; Deinde Prior hortetur Fratres ad vitæ profectum, ad pacem ſervandam, & ad regularem diſciplinam; commendet poſt hæc illorum orationibus ſtatu S. Matris Eccleſiæ, Summum Pontificem, Regem Luſitaniæ, Eminentiſſimum Cardinalem Protectorem Ordinis, Reverendiſſimum Patrem Generalem, Animas Fratrum & Sororum defunctorum, Religioniſque Benefactores tum vivos tum defunctos. Item qualibet Feria Sexta diſtribuatur eleemoſyna pauperibus, copioſior ea, quæ ſingulis diebus fieri ſolet; Idemque ſervetur in ſolemnitate Septem Dolorum Beatiſſimæ Virginis, ac ejus Aſſumptionis, in Feſtivitatibus Septem Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falçoneriis, & Beati Joachimi Picolominei.

De Clauſura & Cellis.

VIII. In Domitorio ſit unicuique ſua Cella deputata, nudis omnino parietibus, nihilque penitus in ea ſit præter genuflexorium, Sanctiſſimum Crucifixum, Imaginem Virginis Septem Dolorum, & ad ſummum alteram Imaginem chartæ impreſſam ſeptem Beatorum Fundatorum, & Sanctorum Ordinis: adſit tamen lectulus ex palea, & pulvinar ſtragulum, ſcamnum, menſula, eaque omnia, quæ ad ſcribendum ſunt neceſſaria; adſit quoque caput mortui ſuper genuflexorium, diſciplina, vas pro aqua benedicta, atque ea, quæ mere neceſſaria ſunt ad munditiem corporis quæ omnia humilia, & ſimplicia atque pro omnibus æqualia eſſe debent; & ſi Prior, qui unà cum duobus ex ſenioribus quolibet menſe diligenter Cellas viſitare debeat, aliquid invenerit ſuperfluum, & præter communem uſum, omnia amoveat, puniatque tranſgreſſores. Et quoniam omnia debent eſſe communia, nec ullus Frater aliquid proprium habere neque in Conventu neque extra, idcirco habeatur locus, qui Veſtiarium appelletur, ubi omnia veſtimenta, & ad habitus pertinentia conſerventur a Fratre ad hunc effectum deſtinato, qui Veſtimenta ſingulorum Fratrum in diſtincto & proprio loco reponet ad permutationes evitandas. In Conventum non introducantur extranei, præcipue ſæculares, ſine Prioris licentia, nec ullus ex Fratribus domo exeat, niſi genuflexus unico genu, ſi ſit Sacerdos: ambobus, ſi non ſit Sacerdos, & licentiam & ſocium a Priore obtinuerit, & niſi prius ſalutaverit Angelica Salutatione, & Antiphona: *Sub tuum Præſidium &c.* Beatiſſimam Virginem, ob quem finem adſit in ſitu congruo prope portam Conventus parvum Altare vel Cappella cum Imagine ejuſdem Sanctiſſimæ Dominæ Noſtræ, quam omnes ſalutare teneantur, etiam cum ad Conventum redeunt.

De Raſura.

IX. Ad imitationem Domini Noſtri Jeſu Chriſti omnes, ut cujuſque naturæ fert, deferant barbam; quæ verò eſt in ſuperiori labio, tondeatur, & decurtetur propter ſumptionem ſanctiſſimi Calicis Domini Noſtri Jeſu Chriſti. Raſura quoque ſit Sacerdotibus & Clericis per modum Coronæ, & ſuperius non modica more ſæcularium Clericorum, ſed ampla, ut mos eſt a Regularibus geſtari, itaut ex omni parte ſit rotunda, capillique Coronæ non excedant latitudinem duorum digitorum.

De Silentio.

X. Non permittatur ullus ludus præter illum, qui vulgo dicitur *degli Arauci* bis in menſe, exceptis tamen temporibus Adventus, Quadrageſimæ, & Vigiliarum; adſit tamen Aula ſeu Cubiculum Magnum, in quo ad converſandum & ad tractanda negocia convenire poſſint Fratres diebus & horis ſtatutis. In quocumque alio loco obſervetur Silentium, & ſi neceſſitas exigat aliquid dicendum, hoc fiat omni brevitate, qua fieri poteſt, ac nunquam alta voce, nec ullus Frater ſine licentia Prioris ingrediatur Cellam alterius, ut perfectius ſervetur Silentium, exceptis tamen Vicario Generali, Priore, ejuſque Vicario.

De Recipiendis ad Ordines.

XI. Nullus recipiatur ad Ordinem, niſi præmiſſo diligenti examine eorum omnium, quæ ſanciuntur in Bulla Martini V. §. 1. Deinde ab iis, qui optant ad Ordinem admitti, exquiratur, quo ſpiritu & qua mente id Religionis genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis & perfectionis vitæ, ut Deo, ac Dominæ Noſtræ liberius famulari poſſint, an potius levitate vel humana aliqua ratione, aut inordinato animi motu ducantur. Exponantur deinde iis per eoſdem auſteritas Ordinis, abdicatio propriæ voluntatis, vilitas cibi & potus, Vigiliæ nocturnæ, & his ſimilia; & ſi non cognoſcatur in eis ſingularis Dei Amor, ac pecu-liaris devotionis ſenſus in Beatiſſimam Virginem,

Digitized by Google

hem, non recipiantur, & ſi nobilitate præfulgeant; ſi vero ſint illi comperti, & poſt quindecim dies perleveraverint in propoſito ingrediendi Religionem, ſi pro Clericis cupiunt admirti, examinentur circa ſtudia, an ſaltem linguam latinam ſciant, & an capaces ſint io literis proficiendi: His peractis, de licentia Vicarii Generalis proponantur Diſcretorio prius, deinde toti Capitulo; & ſi primi habeatur conſenſus per ſecreta ſuffragia duarum partium ea rribus, & ſecundi habeantur vota favorabilia ſupra medietatem, admittautur ad Habitum & ad Novitiatum, ſervando ea omnia, quæ præſcribuntur in Bulla Marrini V. §.III., &, completo probationis anno, non adm.ttantur ad Profeſſionem, niſi habira prius fide cum juramento Magiſtri Novitiorum, ſubſcripta a Patribus Diſcretis, poſtea admittantur ſuffragia totius Capituli, quæ ſi fuerint ſupra medietatem favorabilia, ſi velint, poterunt profiteri juxta modum a Martino V. præſcriptum §. IV.

De Promovendis ad Sacros Ordines.

12. In promovendis ad ſacros Ordines ſive minores ſive majores ſumma diligentia eſt adhibenda, ut ii tantum admittanrur, qui expreſſam Profeſſionem emiſerint, ſintque bonis moribus imbuti, ſufficienrique literarum peritia, & aliis qualitatibus a ſacris Canonibus requiſitis præditi. Quare caveat Vicarius Generalis Dimiſſoriam ulli Fratri concedere, niſi prius habuerit teſtimonium juratum a Patribus Diſcreris circa mores ejus religioſos, & conſenſum duarum partium ea tribus per ſecreta ſuffragia Diſcrctorij. Ad Subdiaconatum porro non dentur Dimiſſoriæ, niſi ei, qui compleverir annum vigeſimum quinrum, ad Diaconarum rrigeſimum, ad Sacerdotium trigeſimum tertium; omnes vero, qui ordinabunrur in Sacris, prius ſeptem ſaltem diebus antea operam dent Exercitiis ſpiritualibus, ut ad ſacros Ordines magis ferventes accedant.

De numero Fratrum, eorumque muneribus.

13. Ne ex nimia multitudine oriatur confuſio, io quolibet Cooventu ſupra numerum centenarium recipi non poſſint Tertiarii: qui in tres partes æquales quantum fieri poteſt dividantur, quarum una ſit Sacerdotum, altera Clericorum, poſtrema Laicorum. Sacerdotum munus ſit Divina Officia peragere, verbum Dei annuntiare, Sacramentales Confeſſiones audire, aliaque omnia, quæ ad cultum Dei, & ad ſalutem ſpiritualem populorum pertinent; Quapropter adſint plures Confeſſarii, quorum duo vel tres qualibet die certis aſſignatis horis ſtent in Eccleſia in loco deſtinato ad audiendas Confeſſiones; In diebus autem Feſtivis vel Eccleſiæ vel Ordinis quinque vel ſex aſſiſtant. Adſint quoque plures, qui a Patre Vicario Generali, & a Definitorio conſtituti ſint ad prædicandum, ſalvis juribus Epiſcoporum, verbum Dei, tum in propria Eccleſia tum apud Infideles, Clericorum vero munus ſit, Chorum & Sacriſtiam, atque ea omnia, quæ ad ſactos uſus pertinent, munda conſervare. Et randem munus Laicorum ſit xenodochio inſervire, aliaque inferiora officia peragere, ne qui Divino cultui ſunt dedicati, vilibus negotiis inſervire cogantur. Debeant Clerici pariter infirmis aliquando miniſtrare; nullo modo vero Sacerdotes, qui tamen ſi velint ad humilitatis exercitium, poſſint omnia præſtare, quæſita prius facultate a patre Priore.

De particularibus Officiis.

14. Officia, quæ ſolis Saerrdotibus poſſunr competere, ſunt Vicarii Generalis Prioris, ejuſdemque Vicarii, Correctoris Tertiariorum in propriis Domibus degentium, itemque Correctionis Societatis Septem Dolorum B. M. Virginis, Magiſtri Noviriorum, Annaliſtæ ſeu Hiſtorici, Secretarii, Diſcretorii. Clerici vero & Laici poterunt eaercere officia Sacriſtæ, Depoſitarii, Syndici, Procuratoris, & Infirmarii.

De Studiis.

15. Quia præſertim in juventutem neceſſe eſt per Præceptores literis imbui, idcirco adſint Magiſtri, qui linguam latinam & rectoricam, ſi forte alicui adhuc opus eſſet, cumulatiùs doceant: adſint & Magiſtri, qui legant Theologiam Dogmaticam Scholaſticam & Moralem, & præter lectionem Theologiæ Moralis, quæ ſolis Studentibus facienda eſt, bis in hebdomada omnibus Fratribus intervenientibus lingua vernacula proponautur duo caſus conſcientiæ, & a Lectore caſuum ſolvantur.

De Priore, Diſcretis, eorumque electione.

16. Ut omnia, prout bumana permittit mortalitas, juſte ac prudenter adminiſtrentur tum in ſpiritualibus tum in temporalibus adſit cœtus tredecim Religioſorum, qui appellabitur Diſcretorium: & ex his tredecim ſint ſeptem Sacerdotes, rres ſint Clerici, & tres Laici, qui omnes ſint in religioſis virtutibus ornatiores; In quo Diſcretorio tamen ſemper locum habebit Vicarius Generalis, Prior, & quamdiu vivant, Fundatores Conventus; Cæteri autem per ſchedulas eligantur a rota Communitate, ut infra dicetur. In facienda electione Prioris & Diſcretorum hæc methodus obſervetor: Die ſtatuta pro electione omnes confiteantur peccata ſua, &, qui non celebranr, ſumant ſanctiſſimum Eucbariſtiæ Sacramentum; Deinde omnes in Eccleſia conveniant ad audiendum de eligendis ſermonem a Patre Vicario Generali faciendum, & celebrata Miſſa de Spiritu Sancto, recitatoque hymno: *Veni Creator &c.* cum Orationibus, ut io Cœremoniali, ſinguli in ſuam Cellam ſe recipiant: & in ſchedulis, ad hunc effectum omnino ſimilibus datis, conſcribant nomen illius vel illorum, quos eligere intendunt; Deinde dato ſigno cum campanula, iterum omnes ad Eccleſiam convenient, & recitatis Litaniis Sanctiſſimæ

Virginis, & Septies Antiphona: *Salve Regina*, incipiendo a ſenioribus & dignioribus, ponatur ſchedula in Calice ſupra Altare præparato; & poſitis omnibus ſchedulis coram omnibus, tres Scrutatores, qui vel eligentur, vel ſi Diſcretorium ex majori parte nolit eligere, erunt ſenior ex Sacerdotibus, ſenior ex Clericis, & ſenior ex Laicis, dato prius juramento de veritate dicenda, & de ſecreto perpetuò ſervando, legent alta voce vota, quæ a Secretario Diſcretorii conſcribentur; at antequam vota legantur, debeant ſingula Vicario Generali oſtendi; & illi, qui plura vota ſupra medietatem habuerint, intelligantur electi, & ut tales omnino habeantur, poſtquam confirmati fuerint ſigno Crucis a Vicario Generali: Electis eligendis a tota Communitate cantetur = *Te Deum laudamus*, & omnes Fratres ad invicem ſeſe amplectantur. Cæteri Officiales Conventus, exceptis Vicario Generali, & Vicario Conventus, qui a ſolo Priore eſt eligendus, & Correctore Fratrum & Sororum in propriis domibus degentium, in cujus electione ſervanda eſt Regula Martini V. §. 17. eligantur a Diſcretorio per ſecreta ſuffragia ad triennium tantùm, & non ultra ad idem officium prorogentur, niſi adſit urgentiſſima cauſa a Diſcretorio & Communitate approbata per ſecreta ſuffragia ſupra medietatem; nemoque, cum ab officio vacaverit, poterit denuo ad idem officium eligi, niſi poſt aliud triennium, quæ regula tamen non valeat pro Annaliſta ſeu Hiſtorico, Aromatario, & Quæſtuantibus.

De Vicario Generali.

17. Cum Vicarius Generalis ſemper eligendus ſit a Reverendiſſimo Patre Generali totius Ordinis biennio ante Capitulum Generale, convocetur Diſcretorium, quod eligat tres Religioſos præſentandus novo Generali pro eligendo novo Vicario Generali: electio prædictorum trium Religioſorum tranſmittatur Patri Generali exiſtenti, ſubſcripta a toto Diſcretorio, & munita ſigillo tum Vicarii Generalis tum Prioris; & eadem occaſione recenſebuntur ſumma fide Patri Generali omnes qualitates tum intellectuales tum morales trium nominatorum, ut poſſit præſentare novo Generali electionem eorumdem, quorum pro ſuo libito unum eliget primo loco in Vicarium Generalem, &, eo mortuo, alterum ſecundo loco, &, hoc pariter forte defuncto, alterum tertio loco. Vicarius Generalis regulariter ad ſexennium durabit; attamen ſi contigerit differri negotia novæ electionis, perſeveret idem Vicarius Generalis, donec prædictæ novæ electionis nuncius ad Braſilias, Conventumque Urbis S. Salvatoris pervenerit; &, ne in quocumque eventu remaneant Fratres in Braſiliis ſine Vicario Generali, ſi contingeret omnes tres nominatos e vivis eripi, Prior Conventus Civitatis S. Salvatoris vicesgerat Vicarii Generalis, aſſumendo titulum & ſigillum, quod officium ſi peragere recuſaverit, ſententiam excommunicationis incurrat; & permaneat in dicto officio uſque, dum ſciatur canonice nova electio Vicarii Generalis, facienda modo prædicto a Patre Generali; & in hoc caſu Diſcretorium eligat novum Priorem, qui in officio permanebit pro tempore duntaxat, quod requiritur ad complendum triennium Prioris aſſumentis Vicariatum Generalem. Habeat Vicarius Generalis ſigillum, in quo impreſſum ſit ſtemma Religionis, & circumductæ ſint hæ literæ = *Sigillum Vicarii Generalis Tertii Ord. Servorum B. M. Virginis in Braſiliis* =.

De Adminiſtratione Bonorum.

18. Ut ſecure conſerventur pecuniæ Conventus, adſit capſa tribus clavibus clauſa, quarum una ſit apud Priorem, altera apud Depoſitarium, & altera apud Syndicum; & a prædicta capſa extrahi non poterunt pecuniæ pro expenſis faciendis, niſi de conſenſu Diſcretorii, cujus ordinationes omnes regiſtrentur in libro peculiari, in quo etiam notetur, quidquid e capſa extrahitur, & quidquid ibi ponitur: illud advertendo, ut pro expenſis faciendis ſine facultate ejuſdem Diſcretorii nihil fiat a Procuratore vel Syndico, qui ſingulis quibuſque menſibus rationem reddent toti Diſcretorio, & Capitulo redituum & expenſarum.

De Conſervatoribus.

19. Si contigerit, quod Conventus ſeu Xenodochia poſſideant domus, prædia, & bona immobilia, & propter hæc lites oriantur, caveant Tertiarii, ne litigaturi coram Tribunalibus compareant; ſed ſolùm, ne prædicta bona incaute amittantur, eligi debeant duo Conſervatores, quorum unus ſaltem ſit in dignitate eccleſiaſtica conſtitutus, alter ex nobilioribus Civitatis, ad quos pertineat jura Conventus defendere: quibus proinde in communis grati animi teſtimonium concedi poterit participatio bonorum ſpiritualium Ordinis; & deinde quolibet anno vel in die ſolemnitatis Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis vel ſeptem Beatorum Patrum Fundatorum aliquod aliud munus dignum Religioſis hominibus.

De Viſitatoribus.

20. Prior quolibet menſe unà cum duobus Diſcretis viſitet Eccleſiam, Sacriſtiam, Conventum Monialium, & Xenodochium. Item quolibet menſe, ſi Conventus unquam teneretur oneribus Miſſarum, congreget Diſcretorium, ut revideantur libri horum onerum tum perpetuorum tum manualium; omneſque celebrantes quotidie, celebrata Miſſa, in dictis libris ſe ſubſcribant, ut clare & diſtincte videri poſſit, an ſint onera ſatisfacta. Item Vicarius Generalis quolibet anno viſitet Conventum tum Fratrum tum Sororum, Eccleſiam, Sacriſtiam, libros ſatisfactionis Miſſarum, libros introitus & exitus Conventus, audiatque omnes Fratres, an habeant aliquid ſignificandum pro publico bono, gloria Dei, & Ordinis augmento.

De

De Infirmis.

21. Fratres infirmi non ponantur in xenodochiis, ſed in alio loco in Conventu ad hunc finem præparato, ubi viſitentur ſæpe a Priore, & a ſingulis Fratribus, eiſque omnia, quæ opus ſunt etiam commoda, ſingulari charitate miniſtrentur.

De Conventibus erigendis.

22. Si progreſſu temporis erigendi ſint alii Conventus Tertiariorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, non poſſint erigi ſine conſenſu Diſcretorii Conventus Civitatis S. Salvatoris, & Vicarii Generalis in Braſiliis exiſtentis, cui ſicut ex Reverendiſſimo Patri Generali ſubjecti ſint, ſi erigantur; teneanturque ad omnes eas leges ſervandas, ad quas tenetur Conventus S. Salvatoris, qui ſicut & cæteri ſoliciti valde ſint, ut numerus Tertiariorum, qui recipiuntur, ſit juxta vires Conventuum, itaut in vita perfecta communi commode ſubſtentari valeant, attentis propriis reditibus, & eleemoſynis Fidelium.

De Sororibus.

23. Quidquid dictum eſt de Fratribus Tertiariis, intelligendum eſt quoque, proportione ſervata, de Sororibus, quibus quolibet triennio aſſignabuntur a Diſcretorio Prioriſſa, cæteræque Officiales. Teneantur Sorores, quæ norunt legere, divinum Officium in Choro recitare, quemadmodum & officium Beatæ Mariæ Virginis, dicantque quotidie Coronam Septem Dolorum ejuſdem Sanctiſſimæ Virginis. Si Xenodochium mulierum, vel Conventus Sororum habet bona immobilia, hæc ſint communia cum iis Conventus Fratrum, & Xenodochii Virorum; omniaque iſta etiam miniſtrari debent a Diſcretorio, quod pariter curam habebit, ut de omnibus ipſas Sorores provideat: quæ in cellis eadem habebunt, quæ habent Tertiarii. Non poſſint Sorores præter neceſſitatem, a Patre Vicario Generali, Priore, & Confeſſario approbandam, nedum alloqui viros extraneos, immo neque mulieres, exceptis patre & matre, & tunc ſermo fiat coram alia Sorore ad arbitrium Prioriſſæ, & faciebus coopertis. Si quæ pro aliqua indigentia, opus ſit, tractare Patrem Vicarium Generalem, Priorem, vel Confeſſarium, hoc præſtetur (ſi fieri facile poteſt) in ſcriptis: Quod ſi commode fieri non poſſit, tunc mutuo quidem ſe ſe alloquantur, ſed breviùs quàm poſſunt, conſiderata re pertractanda.

De transgreſſionibus Conſtitutionum.

24. Si reperiantur inter Fratres & Sorores tranſgreſſores harum Conſtitutionum, a Priore & Prioriſſa reſpective puniantur iis pœnis, quæ a Vicario Generali, & Diſcretorio ſimul determinabuntur; & ſi contigerit aliquem Fratrem vel Sororem juxta Conſtitutionem Martini V, §. 19. ejici ab Ordine, ea die omnes tum Fratres tum Sorores jejunent in pane & aqua, & nocte ſequenti acerbiorem longioremque ſolità diſciplinam faciant, Deum rogantes, ut expulſum vel expulſam illuminet, tangatque ejus cor: qui vel quæ, ſi progreſſu temporis non ambigua dederit veræ pœnitentiæ & emendationis ſigna, iterum arbitrio Vicarii Generalis recipi poſſit, ea lege tamen, ut adſit conſenſus per ſecreta ſuffragia duarum partium ex tribus, deinde totius Communitatis; & receptus ſive recepta eodem modo conſideretur, ac ſi nunquam prius ordinem introiſſet.

De Conſtitutionibus.

25. Nemo tandem audeat aliquid contrarium his legibus ſeu regulis conſtituere; ſi quæ unquam ſtatueretur, nullius ſit prorſus roboris ac momenti. Poſſit tamen aliquid præter iſtas addi ad promovendam magis pietatem in Beatiſſimam Virginem, ac Euangelicam perfectionem; ſed id non habeat legis vigorem, niſi propoſitum primo ſit a Vicario Generali, deinde acceptatum per omnia ſecreta ſuffragia totius Diſcretorii, poſt per ſuffragia ſecreta duarum partium ex tribus Capituli Conventualis, demum confirmatum auctoritate Vicarii Generalis, & poſtremo a Reverendiſſimo Patre Generali: ad cujus uſque confirmationem publice in Conventu promulgatam poterit quidem in uſu poni ad tempus, ſi id expedire videatur Diſcretorio & Capitulo; ſed non haberi ut lex obligans, uſque dum hoc declaret Reverendiſſimus Pater Generalis.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Uguccio Maria Conſtitutiones hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtant, ac ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri, ſummopere deſideret; Nos, ipſum Ugucciónem Mariam ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Conſtitutiones præinſertas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos tam juris quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Petita Apoſtolica confirmatio:

Quæ conceditur.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum

Præſentium Literarum firmitas.

Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obſtantium.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, ſupradicti Ordinis aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Februarii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIX.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An. IV.

Confirmantur Statuta, pro bono regimine Eccleſiæ S. Joannis Baptiſtæ Nationis Florentinæ de Urbe edita.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD paſtorale faſtigium, meritis licèt imparibus, evecti illa, quæ pro ſalubri Eccleſiarum & Locorum piorum quorumcumque almæ Urbis Noſtræ directione provide conſtituta eſſe noſcuntur, ut firma ſemper atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

SS. D. N. in minoribus cum eſſet Eccleſiæ hujus demandata Viſitatio;

Per eumdem ei unitum Hoſpitale.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Deputati Congregationis, quam ſecretam appellant, Eccleſiæ S. Joannis Baptiſtæ Nationis Florentin. de eadem Urbe, quòd, cum aliàs Nobis, dum Cardinalatus honore fungebamur, dictæ Eccleſiæ, illique, dudum a fel. record. Leone PP. X. Prædeceſſore Noſtro annexæ, Societatis Pietatis nuncupat., necnon Hoſpitalis Nationis præfatæ Viſitatio per rec. mem. Clementem PP. XI. Prædeceſſorem etiam Noſtrum injuncta fuiſſet, ac die 28. Novembris 1729. prædictum quoque Hoſpitale perpetuò eidem Eccleſiæ univerimus, novamque normam ſeu methodum, quibus Eccleſia, Societas, & Hoſpitale hujuſmodi deinceps regenda & adminiſtranda forent, præſcripſerimus; omnia verò per Nos geſta a piæ mem. Benedicto PP. XIII. ſubinde approbata & confirmata fuiſſent, prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris cedula motu proprio die 25. menſis Decembris ſubſequentis deſuper expedita, cujus tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo & inſerto haberi volumus, plenius continetur: licetque præmiſſa ſic per Nos diſpoſita executioni demandata fuerint; quia tamen experientia compertum fuit, pro felici proſperoque memoratorum trium Locorum piorum regimine ac gubernio aliqua alia ordinanda & ſtabilienda fore: ipſi vero Exponentes unà congregati, ac rediu matureque perpenſa quædam nova Statuta ſeu Capitula impoſterum ſervanda unanimi conſenſu ediderunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet;

Et præſcripta Statuta.

Quæ a Benedicto XIII. confirmata fuerunt.

A Deputatis alia Statuta edita,

Nuovi Capitoli & Ordini da oſſervarſi per il buon governo e regolamento della Chieſa di San Giovanni Battiſta della Nazione Fiorentina di Roma, e dello Spedale, e Compagnia della Pietà a quella uniti.

I. Si devino ridurre gli Uffiziali, che compongono la Congregazione ſegreta dal numero di ventiquattro, quanti ne ſono nominati nel Motu proprio della ſan. mem. di Benedetto XIII ſegnato li 15. Decembre 1729., al numero di diciotto; e ſaranno nel avvenire il Prelato, il Conſolo, il Governatore della Compagnia, il Soprintendente dello Spedale, il Proveditore, il Segretario, due Conſiglieri del Governatore, due Deputati nella Chieſa, due Deputati ſulle liti, quattro Deputati allo Spedale, e due Operaj, che ſaranno ancora deputati ſopra le Tenute.

II. Che ſempre, quando ſi doverà fare rendere conto all'Eſattore Computiſta o altro Miniſtro, ſi devino deputare dalla Congregazione ſegreta due Uffiziali della medeſima per aſſiſtere a ricevere detto rendimento de' conti, e tale rendimento ſi debba fare almeno ogni due anni.

III. Che mancando per morte o aſſenza alcuno degli Uffiziali, che compongono la Congregazione ſegreta, queſta abbia la piena facoltà di eleggere e ſurrogare altra perſona, che continui nello Uffizio, e intervenga nella detta Congregazione ſegreta per tutto quel tempo, che averebbe dovuto continuare il morto o l'aſſente; e queſta elezione ſi faccia nel modo e forma, che ſi fa quella del Prelato, ad eſcluſione però del Governatore, e de' ſuoi due Conſiglieri, che mai doveranno farſi dalla ſola Congregazione ſegreta, neppure quando anche veniſſe il caſo della ſorrogazione temporanea per morte o aſſenza.

IV. Che le nomine degli Uffiziali o Deputati debbano farſi dalli quattro Uffiziali Maggiori, cioè Prelato, Conſolo, Governatore della Compagnia, e Soprintendente allo Spedale, che ſi troveranno perſonalmente pre-

Digitized by Google

preſenti nella Congregazione ſegreta, eſcluſi ſempre gli Aſſiſtenti, e tra queſti ſi deve ſempre venire alla nomina di detti Uffiziali o Deputati coll' appreſſo ordine, cioè, Se per eſempio ſi doveranno nominare dodici perſone, devino li quattro Uffiziali Maggiori nominarne tre per uno: ſe tredeci, quattro il Prelato, e tre gli altri: ſe quattordeci, il Prelato nè nominerà quattro, altre quattro il Conſolo, e tre gli altri. E queſto ordine e regola ſi deva oſſervare per tutti gli altri caſi di nomine, con avere ſempre riguardo tra detti Uffiziali Maggiori alla precedenza di uno per l'altro.

V. Che riſpetto alli ſoggetti da nominarſi agli Uffizii dalli detti quattro Uffiziali Maggiori, per dopoi proporli alla Congregazione Generale, debba il numero de' nominati augumentarſi per li due terzi; e di queſto numero così augumentato doverà la Congregazione ſegreta includerne due terzi con fare correre la buſſola, e aver riguardo alla pluralità de Voti: e queſti due terzi, che reſteranno incluſi, ſi doveranno mandare alla Congregazione Generale, dalla quale parimente per buſſolo ſi doverà includere quella metà, che averà maggiori Voti; come per eſempio, dovendoſi eleggere cinque Uffiziali, ſe nè doveranno a nomina delli quattro Uffiziali Maggiori proporre quindeci nella Congregazione ſegreta, e queſta dovrà includerne dieci, con mandare ſucceſſivamente queſti dieci così incluſi alla Congregazione Generale, dalla quale doveranno includerſi, ed eleggerſi cinque, cioè quelli cinque, che colla buſſola ſi troveranno avere maggiore numero di Voti.

VI. Che tutti gli Uffiziali da eleggerſi dalla Congregazione ſegreta, o da nominarſi da queſta ed eleggerſi dalla Generale, debbano eſſere Fratelli della Compagnia della Pietà, compreſavi anche la Perſona del Prelato.

VII. Che atteſa l'unione dello Spedale fatta alla Chieſa, la quale dovrà ſempre avere il ſuo pieno effetto, ſi oſſervi con la dovuta vigilanza puntualità e carità la oſpitalità verſo degli Infermi a tenore della pia mente de' Teſtatori; e per maggiormente adempire alla medeſima oſpitalità eſſendoſi creduto neceſſario di ampliare la fabrica dello Spedale, ſubito, che queſta ſarà perfezionata, devino riceverſi tutti quegli ammalati Nazionali, de' quali eſſo Spedale dentro le forze dell' entrate ſarà capace, e a queſto effetto doverà dal Computiſta tenerſi conto delle rendite e peſi dello Spedale; con che però li depoſiti, da farſi in Monte di Pietà o Banco di S. Spirito devino ſempre farſi in nome commune, cioe ſotto nome della Chieſa, Compagnia della Pietà e Spedale di San Giovanni de' Fiorentini.

VIII. Che la detta Oſpitalità ſia ſempre privilegiata e privilegiatiſſima, ed anche potiore e anteriore a qualunque altra occorrenza della Chieſa e Compagnia, che richiedeſſe ſpeſa; anzi per meglio provedere alla detta Oſpitalità anche per li caſi repentini, doveranno reſtare ſempre vincolati per detta Oſpitalità quattro luoghi di Monte; e ſempre che una o più volte per urgenza di adempire alla detta Oſpitalità ſi doveſſero li medeſimi alienare, debba con la maggiore ſollecitudine poſſibile reintegrarſi l' inveſtimento con la compra di altri quattro luoghi, da ſtare ſempre coll' iſteſſo ſpeciale vincolo e peſo.

IX. Che la conferma degli Uffiziali amovibili ſia in piena libertà della ſola Congregazione ſegreta di poterla fare a biennio, ſenza che la Congregazione Generale abbia facoltà alcuna di potere fare ulteriori conferme; E a queſto effetto nel fine di ciaſchedun biennio ſi doverà proporre nella Congregazione Segreta la conferma diſtintamente e ſingolarmente di ciaſcuno Uffiziale, con fare correre la buſſola e partito diſtinto ſopra di ciaſcheduno ſoggetto; la conferma però del Governatore debba farſi dalla detta Congregazione ſegreta per un' anno ſolamente, e debba mandarſi ciaſcheduna volta alla Congregazione Generale, acciocchè confermi o rigetti la detta conferma ſecondo il maggiore numero de' Voti.

X. Che nelle nuove Elezioni degli Uffiziali o Deputati poſſano eſſere nominati dalli quattro Uffiziali Maggiori anche quelli ſoggetti, che naturalmente doverebbero uſcire da uffizio.

XI. Che nell'Elezione del deputato Fornaio, ſiccome quelli, che attualmente ſono *padroni de' Forni in Roma*, o pure ſono ſtati Padroni, e li loro Figliuoli, che abbino eſercitato il meſtiero nel forno del *Padre, devono eſſere preferiti*, conforme ſi diſpone nel Cap. 31. e 32. dello Statuto della Compagnia; così trovandoſene quattro, ne' quali concorrino, e abbiano giuſtificato li ſuddetti requiſiti al Sopraintendente dello Spedale, doveranno queſti eſſere propoſti alla Congregazione ſegreta, la quale per buſſola ne includerà due, avuto riguardo alla pluralità de' voti; e queſti così incluſi doveranno ſucceſſivamente proporſi alla Congregazione Generale, la quale parimente per buſſola includerà per deputato quello, in cui caderà la pluralità de' voti. Se poi vi fuſſe un ſolo Fornaro, in cui concorreſſero li ſuddetti requiſiti, queſto dovrà eſſere il Deputato ſenza altra Elezione, ſempre che averà giuſtificati li requiſiti al Soprintendente; ed il medeſimo, dopo che averà eſercitato per due anni, doverà uſcire da uffizio, ancorche non vi ſia altro eſercente; ne potrà rientrare in carica, che dopo la vacanza di uno anno. Se poi li Fornari, che averanno giuſtificati li ſuddetti requiſiti al Soprintendente, ſaranno due o tre, doveranno i nomi di queſti porſi in una borſa, e nella Congregazione ſegreta eſtrarne uno a ſorte. E dandoſi il caſo, che non vi ſia alcun Fornaro, in cui concorrano li ſuddetti requiſiti, allora dalli quattro Uffiziali Maggiori ſi doverà venire alla nomina di quattro Fratelli della Compagnia, e di queſti la Congregazione ſegreta doverà eleggere per buſſola e voti ſegreti due, da mandarſi ſucceſſivamente alla Congregazione Generale, dalla quale con la maggioranza de' voti doverà eleggerſene uno.

XII. Ve-

XII. Venendo il caſo di doverſi eleggere il Prelato, ſi doveranno nominare quattro ſoggetti dalli quattro Uffiziali Maggiori, quando il Prelato, che finiſce o laſcia la carica o ſi aſſenta da Roma, ſia preſente nella Congregazione ſegreta; Quando poi ſia morto o aſſente, allora, comeche ceſſa la ſua nomina, ſe ne doveranno nomiuare tre dagli altri tre Uffiziali Maggiori; e ciaſcheduno delli ſoggetti, come ſopra nominati, dovrà nella detta Congregazione Segreta mandarſi a partito per buſſolo e voti ſegreti, e in chi di loro caderà la pluralità de' voti, reſterà concluſa l'Elezione.

XIII. Queſto Prelato eletto nel modo ſuddetto ſarà perpetuo, finche il medeſimo non dimetta la carica, o non ſia mutato dalla Congregazione ſegreta, oppure non abbia impiego fuori di Roma.

XIV. Che accadendo, che nella Congregazione ſegreta nel tempo, che ſi devono fare le nomine per l' elezione degli Uffiziali o Deputati, manchi uno o più delli quattro Uffiziali Maggiori, allora creſca il numero delle nomine a favore di quegli Uffiziali Maggiori, che ſi troveranno preſenti colla regola e precedenza preſcritta nel Cap.IV.

XV. Che la Congregazione ſegreta ſi raduni in San Giovanni de Fiorentini ogni primo martedì di ciaſcun meſe; ed eſſendo queſto impedito, s'intimi in altro giorno non impedito più proſſimo a quello, ancorche non ſia martedì, ad arbitrio del Prelato, che ſe l'intenderà col Proveditore, purche la Congregazione ſi faccia ogni meſe, e ne' primi giorni.

XVI. Che li preſenti nuovi Ordini devino puntualmente nell'avvenire oſſervarſi ed eſeguirſi in tutte le loro parti e caſi di ſopra eſpreſſi, talmente che li precedenti Capitoli riferiti e confermati nel ſudetto Motu proprio della ſa. mem. di Benedetto XIII. devino avere il loro vigore in quelle parti e caſi ſolamente, alle quali con queſti preſenti non reſta eſplicitamente o implicitamente derogato: E quando mai inſorgeſſe qualche dubio circa il ſenſo e intelligenza di queſti preſenti ordini, e li precedenti contenuti nel ſuddetto Motu proprio, come pure qualſiſia altra difficoltà riguardante il buon governo della Chieſa, Spedale, e Compagnia, devaſi inviolabilmente attendere ed oſſervare quella intelligenza ſpiegazione o provvedimento, che ſarà data o ſtabilita dalla Congregazione ſegreta per buſſola, e col maggiore numero de' voti, rimoſſo qualſivoglia riclamo o ricorſo.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes nova Statuta ſeu Capitula hujuſmodi, quò firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent; Nos ſpecialem ipſis exponentibus gratiam facere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus, eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, omnia & ſingula Statuta ſeu Capitula præinſerta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoſcumque juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. *Supradicta omnia Statuta confirmantur.*

§.3. Decernentes, ipſa Statuta ſeu Capitula, ac præſentes literas ſemper firma valida & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe obſervari; illiſque reſpective in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clauſulæ.*

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Eccleſiæ Sancti Joannis Baptiſtæ, Societatis, & Hoſpitalis ſupradictorum, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXX. In-

CXXX.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An.IV.

Indulgentia Plenaria pro Chriſtifidelibus utriuſque ſexus, aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Conventualium in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Eliſabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Feſtis diebus, viſitantibus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut cœleſtium munerum Theſauros, diſpenſationi Noſtræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Chriſto regnantium venerationem, excitandamque & fovendam erga illos fidelium devotionem, & ad animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

§.1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Miniſtri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium nuncupatorum, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis Fratrum dicti Ordinis, tam hactenus erectis quam impoſterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum exiſtentibus, in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Eliſabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Feſtis diebus a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis dierum hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus verò ſupradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monaſterio nunc & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confeſſis ac ſacra Communione refectis, quæ ſuam reſpective Eccleſiam in ſupradictis Feſtis diebus viſitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio Indulgentiæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Fides Tranſumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXI.

Dat. die 29. Martii 1734. Pont. An.IV.

Confirmatio quarumdam Rubricarum Statuti Collegii Cauſidicorum Civitatis Ferrarien.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§.1. ALiàs pro parte dilecti filii Antonini Piſani, Decani Collegii Procuratorum Cauſidicorum Civitatis Noſtræ Ferrarien. Nobis ſupplicato, quatenus Rubricas primam, quartam, quintam, octavam, & nonam Statuti dictæ Civitatis, Collegium hujuſmodi concernentes, quæ jam inde ab anno 1557. a bon. mem. Alphonſo Eſtenſi, dum vixit, Ferrariæ Duce, necnon ſucceſſive anno 1559. a fel. record. Clemente PP. VIII. Prædeceſſore Noſtro, ſub certis modo & forma tunc expreſſis approbatæ dicebantur, auctoritate Apoſtolica ſpecifice confirmare, aliaque plurima pro felici ipſius Collegii directione, majorique decore & honorificentia ſtatuere, decernere, ac declarare dignaremur; quarum quidem Rubricarum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet;

Rubrica.

Rubrica Prima.

Cum maxima pars Juſtitiæ, ſine qua regna ſubſiſtere non poſſent, quinimo ea remota ſecundum Auguſtinum magna forent latrocinia, videatur eſſe in reddendo unicuique quod ſuum eſt, ac debitum ſit; idque potiſſimum efficiatur apud jus reddentes in judiciis, in quibus propter hominum contentiones, meum & tuum in medio ponentium per viros juris peritos, quos Procuratores appellamus, cauſæ, controverſiæ, lites, ac jurgia deduci ſolent, dignum ac neceſſarium arbitramur in hac ampliſſima noſtra Republica eligi eos debere, qui recte & cum omni integritate poſſint ac noverint prædicta dirigere & perficere; ne paſſim concedentes, & ſine delectu omnibus prædicta exercentibus, multa incommoda ac damna noſtri patiantur ſubditi & incurrant, prout magiſtra rerum experientia ſæpius edocuit; Ideo ſtatuimus & ordinamus per hunc modum videlicet:

In primis, quod fiat Collegium Procuratorum, in quo Collegio eſſe debeant, & intrare poſſint ſolùm Viri docti & periti, videlicet apti ad procurandum in judiciis: qui etiam eſſe debeant Viri graves & morati, ac bonæ opinionis vitæ & famæ: examinandi, ut infra, approbandi & acceptandi per Judicem XII. Sapientum Civitatis Ferrariæ, Proconſules Notariorum Civitatis Ferrariæ, quorum unus ſit de Cancellariis Sanctiſſimi Domini Noſtri, & Priorem dicti Collegii Procuratorum, qui per tempora erunt, ac duos Procuratores per dictum Judicem eligendos, & cum juramentis, de quibus infra diſponitur.

Rubrica

Rubrica Quarta.

Statuimus, quod nemo poſſit officium procuræ exercere pro alio in litibus & cauſis judicialibus in civitate Ferrariæ coram aliquo Judice, & Officiali ordinario & extraordinario, Delegato, Arbitro, Arbitratore, ac quocumque alio Judice quocumque nomine nuncupato, & quodcumque & qualecumque Tribunal cauſarum habeat, niſi per prius ſit examinatus in iis, quæ pertinent ad exercitium & officium Procuratoris, & approbatus ac acceptatus per dictos Judicem XII. Sapientum, Proconſules, & Priorem dicti Collegii & Procuratores, quos elegerit Judex XII. Sapientum, & cum Juramento prædictorum: Quòd eis videatur idoneus, & doctus, ac ſufficiens; ac fiat approbatio per ſuffragia ſecreta, & non ad voces; & quiſque poſſit libere & juſte votum ſuum ponere; & aliter facta nullo modo valeat approbatio: Ac etiam ſit deſcriptus in dicto Collegio per Notarium Collegii Notariorum civitatis Ferrariæ ſub pœna librarum decem marcharum, applicandarum dicto Collegio Procuratorum pro dimidia, & pro alia dimidia Maſſariæ communis Ferrariæ; & nihilominus Acta ſint ipſo jure nulla, & teneatur ad intereſſe Parti ſcilicet principali, pro quo interceſſerit; Volentes, quòd, taliter examinatus & approbatus; in primo anno ſequenti non poſſit procurare in cauſis excedentibus ſummam librarum 50. marcharum; finito autem anno, poſſit in quacumque cauſa & ſumma procurare. Poſſit tamen quilibet Notarius Collegiatus in Collegio Notariorum Civitatis Ferrariæ officium Procuræ exercere abſque eo, quod ſit Collegiatus in Collegio Procuratorum, in cauſis a decem libris infra; & ipſis Notariis ſic procurantibus in dictis cauſis ſolvatur pro eorum mercede arbitrio Prioris dicti Collegii Procuratorum, dummodo non excedat ſummam taxatam in Statutis noſtris, & non ultra accipere poſſint etiam a ſponte dantibus, ſub pœna dupli ejus, quod plus acceperint, applicanda parti, a qua ſic plus debito acceperint, & ſub pœna librarum quinque marcharum dicto Collegio Procuratorum applicanda pro dimidia, & pro alia dimidia Maſſariæ communis Ferrariæ.

Rubrica Quinta.

Ne fraus fiat legi, ſtatuimus, quòd nullus, qui non ſit in Matricula Procuratorum, poſſit comparere pro alio coram aliquo Judice, vel juſdicente Tribunalia judicialiter, etiam cum Principali ſuo, & dicere ſub nomine ejus aliqua verba ſpectantia ad ordinem judicii, & etiam dicere: *Ipſe ſic dicit*: in aliqua cauſa ordinaria ultra duas vices ſub pœna quinque librarum marcharum, applicanda pro dimidia Maſſariæ communis Ferrariæ, & pro alia dimidia Collegio Procuratorum; & prædicta non vindicent ſibi locum in conjunctis perſonis, quæ pro aliis conjunctis perſonis comparere poſſint.

Rubrica Octava.

Statuimus, quòd nullus, exercens officium Tabellionatus ad acta civilia vel criminalia, poſſit audeat vel præſumat procurare, & officium procuræ exercere quoquo modo in judiciis ad aliquod Tribunal, ſeu coram quocumque Arbitro vel Arbitratore generaliter vel ſpecialiter, ſub pœna librarum decem marcharum, Collegio Procuratorum applicanda, & nihilominus Acta ipſo jure ſint nulla, niſi a quantitate decem librarum marcharum infra, ut ſupra in quarto Statuto diſpoſitum eſt.

Rubrica Nona.

Cum dignum ſit, ut quiſque ſit contentus officio ſuo, ſtatuimus, quòd nullus, qui ſe exerceat pro Advocato, & ſit in Collegio Advocatorum Civitatis Ferrariæ, poſſit officium Procuratoris exercere ſub pœna prædicta; ſic etiam e contrario nullus Procurator audeat vel præſumat exercere ſpectantia ad officium aut exercitium Advocati; poſſit tamen conſilium factum exponere tempore allegationum, ſub pœna librarum decem marcharum, applicanda pro dimidia Maſſariæ Communis Ferrariæ, & alia dimidia Collegio Procuratorum vel Advocatorum, ſingula ſingulis referendo.

Nos audita ſuper præmiſſis relatione dilecti filii noſtri Alexandri Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, in Civitate & Ducatu Noſtris Ferrarien. noſtri & Sedis Apoſtolicæ de Latere Legati, ejuſmodi preces Congregationi particulari nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis ſpecialiter deputatorum pro voto remiſimus, qui viſis juribus favore prædicti Collegii deductis, ac re accurate examinata, votum ſuum deſuper ediderunt in hunc modum, nimirum: Congregatio particularis a Sanctiſſimo Domino Noſtro ſpecialiter deputata in cauſa Ferrarien. confirmationis Statutorum ad inſtantiam Almi Collegii Procuratorum Cauſidicorum dictæ Civitatis, exquiſita pro Voto ſuper infraſcriptis novem Capitulis, nempe:

Primò: Supplicatur pro confirmatione in forma ſpecifica Statutorum Ferrariæ Rubrica 1. 4. 5. 8. & 9. lib. II., ultra generalem aliorum Statutorum omnium, & Conſtitutionum localium, ad Collegium Cauſidicorum ſpectantium:

Secundò: Pro declaratione, quòd nullus non deſcriptus in albo Procuratorum audeat vel præſumat publice aut occulte, directe vel indirecte in judicio comparere, ibique acta & inſtantias quaſcumque judiciarias aſſumere & explere, & Procuratoris munus exercere coram quocumque Tribunali vel Judice ordinario vel delegato, ſub pœna nullitatis Actorum, ipſo jure & de facto incurrendæ a quolibet etiam de Populo allegabilis; immo, quòd pro allegata haberi poſſit ac debeat, ac aliis pœnis declarandis & infligendis etiam corpo-

Digitized by Google

corporis afflictivis per Eminentiſſimum Legatum pro tempore.

Tertiò, Pro declaratione favore Collegii, quod ſit nobile eximium & honorabile, & pro aggregato Collegio Procuratorum Urbis, quantum ad prærogativam honoris.

Quartò, Supplicatur pro declaratione, quod ultra qualitates & conditiones in litera Statuti expreſſas, admittendus ad Collegium juſtis & honeſtis natalibus procreatus eſſe debeat, juſtificandis vere & in effectu, & non præſumptive tantum, nec ficte ſcilicet per quamcumque legitimationem; Et præter hæc, quod nullus poſſit admitti, niſi fuerit, & ſit verus civis origine propria & paterna ſe Civitate Ferrariæ; quod aliqua infamia notati, ſive juris ſive facti, vel indigna actione coinquinati, vel ſuſpecti de præſenti vel de præterito, ſecluſi remaneant, & omnino incapaces aggregationis, Sicuti excludantur ii, qui vel conſanguineos vel affines in quocumque gradu habeant vel habuerint infamia taliter notatos; necnon & etiam, qui fuerint alicujus falſitatis, homicidii, vel alterius notabilis criminis rei vel procedati,

Quintò, quinimmo laurea doctorali inſigniti ac decorati in almo Civitatis Ferrariæ Archygimnaſio, vel alia Univerſitate famoſa, prius eſſe debeant aggregandi quoad impoſterum; Quodque in concurſu admittendorum, filii Procuratorum, nepotes, & conſanguinei, ſtatutas, & hic volitas conditiones habentes, præferri cæteris omnino debeant.

Sextò, Quotieſcumque, qui admiſſus & acceptatus fuit in Procuratorem, patraverit & admiſerit illa, quæ ſecundum ſupradicta diſpoſita ſunt impedientia acceptationis, intelligenda ſint etiam pro dirimentibus acceptationem ipſam; itaut ipſo jure & facto deletus intelligatur ab Albo, etiam ſine inſtantia partis, & nulla expectata ſententia.

Septimò, Quod facultas congregandi Collegium devoluta intelligatur Priori pro tempore, ubi requiſitus ille, ad quem de ſtilo ſpectat convocare, recuſaret, vel eſſet negligens in convocando; ſicuti in ordine exercitii ſeniori, data Prioris recuſatione vel negligentia, & ſic ſucceſſive & gradatim pro illa vice & caſu tantum &c. habito tamen ſuper præmiſſis verbo cum Eminentiſſimo Legato.

Octavò, Supplicatur pro extenſione Brevis cum clauſula, *ſublata*, firma remanente juriſdictione, quam per antea habebant Eminentiſſimus Legatus, & Prolegatus, caſu Interregni, interpretandi & judicandi Statutum in caſibus dubiis, necnon ampliata eadem juriſdictione pro interpretatione Brevis in caſibus ſimilibus, quatenus &c.

Et nono denique, quod electus & acceptatus teneatur ſtatim in manibus D. Judicis Sapientum præſtare juramentum ſub præciſa forma ſequenti:

Juro Ego N. N. per Sanctiſſimam Trinitatem & ad Sancti Dei Euangelia, me in iis, quæ a ſacris Canonibus, & ſacroſancta Oecumenica Tridentina Synodo ſtatuta & definita ſunt, neque nunc in aliquo diſſentire, neque ullo unquam tempore diſſenſurum: hæreticis omnibus, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ non communicantibus ſemper adverſaturum: veram & germanam obedientiam Summo Romano Pontifici, ejuſque & Apoſtolicæ Sedis Legatis Prolegatiſque perpetuo præſtiturum: lites, quas vere injuſtas fore exiſtimaverim, nunquam ſuſcepturum & ſuſceptarum, quas tales cognoverim, patrocinium deſerturum: leges omnes, ſtatuta, conſtitutiones, & decreta de nobis aut officio noſtro diſponentia, & præſertim, quæ ab Eminentiſſimo & Reverendiſſimo Domino Cardinale Legato condita fuerint, ſemper inviolabiliter obſervaturum.

Congregata in Palatio Apoſtolico Quirinali, & manſionibus R. P. D. Paſſari ejuſdem Sanctiſſimi Auditoris die 30. Auguſti 1733., viſis juribus, deductis favore prædicti Collegii a Franciſco Pallearino in Ferrarienſi Archygimnaſio J. U. D., atque in eodem Cauſidicorum Collegio Profeſſore, ejuſdemque Collegii defenſore, reſpondit, ut infra;

Quoad primum Capitulum, Statutum quoad quinque Rubricas eſſe confirman. in forma ſpecifica.

Quoad ſecundum Capitulum, Rubric. 4. ſatis proviſum per Statutum.

Quoad tertium, non eſſe admittendum,

Quoad quartum, reſtringendam eſſe excluſionem ad ſpureos, & alios ex damnato coitu progenitos, & hoc per viam novæ diſpoſitionis, ſine alia additione verborum. Quoad requiſitum Civilitatis non eſſe admittendam petitionem, & in reliquis reſtringendam eſſe petitionem ad illos, qui per Judicialem ſententiam ſint excommunicati, aut aliqua infamia notati, vel alicujus falſitatis, homicidii, aut alterius capitalis criminis rei.

Quoad quintum, reſtringendam eſſe petitionem ad laureatos in quacumque publica Univerſitate quoad admittendos impoſterum.

Quoad ſextum, non eſſe admittendam petitionem.

Quoad ſeptimum, audiatur Judex duodecim Sapientum.

Quoad octavum, eſſe admittendum.

Quoad nonum & ultimum, eſſe admittendam.

Ita eſt.

P. Aldrovandus Patriarcha Hieroſolymitanus Sacræ Rotæ Decanus, & unus ex Judicibus deputatis in Congregatione, a Sanctiſſimo Domino Noſtro deputata.

Carolus Albertus Archiepiſcopus Philipeolis, utriuſque Signaturæ Votans, & unus ex Judicibus, ut ſupra, deputatis.

Marcellus Archiepiſcopus Nenzianzenus Sanctiſſimi Domini Noſtri Auditor, unus ex Judicibus, ut ſupra, deputatis &c.

N. Corius Sacræ Rotæ Auditor alter ex Judicibus deputatis.

S. Cincius alter ex deputatis, ut ſupra.

Jo. Baptiſta Recemei Cam. Apoſtolicæ Clericus, & unus ex Judicibus deputatis.

 §. 2. Cum

§.2. Cum autem, ſicut idem Antonius Nobis nuper exponi fecit, ipſe ſupradicto Collegio opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri ſummopere deſideret; Nos ipſum Antonium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, quinque Rubricas præinſertas Statuti Civitatis Ferrarien. auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoſcumque juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, in reliquis vero omnibus & ſingulis votum quoque præinſertum dictæ Congregationis particularis cum in eo contentis auctoritate & tenore præfatis approbamus, ratumque habemus, ac ſervari volumus & mandamus.

Prædictæ Rubricæ confirmantur.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ prædictæ Cardinales, & alios quoslibet quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; ſalva tamen memorata juriſdictione pro tempore exiſtentis in Civitate & Ducatu Ferrarien. hujuſmodi Sedis Apoſtolicæ de Latere Legati & Prolegatis, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Civitatis & Collegii præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis;

§.5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Martii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXII.

Declaratur Breve Alexandri VII. circa Votum in Provinciis Ord. Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Commiſſarii Generalis Curiæ, ac Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Familiæ Ciſmontanæ.

Dat. die 12. Aprilis 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Cajetanus a Laurino Commiſſarius Curiæ Fratrum Minorum de Obſervantia, ac Petrus Paulus a Cirignola Procurator Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum reſpective nuncupatorum pro familia Ciſmontana Ordinis Sancti Franciſci, quod dudum fel. record. Alexander PP. VII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 4. Decembris 1662. expeditas literas omnibus & ſingulis Commiſſariis Curiæ, ac Procuratoribus Generalibus Fratrum Minorum tam de Obſervantia, quam Reformatorum familiæ Ciſmontanæ, ac Ordinis hujuſmodi, qui ſua reſpective officia triennii continui ſpatio geſſiſſent, indulſit, ut depoſitis eiſdem officiis ſuffragium, ſive votum perpetuum conſultivum & deciſivum in quibuſvis Capitulis, & Congregationibus ſuæ cujuſque Provinciæ dicti Ordinis habere & ferre poſſent.

Breve Alexandri PP.

§.2. Cumque ſubinde tunc in humanis agenti Antonio a Campobaſſo, Fratri expreſſe profeſſo dicti Ordinis Minorum de Obſervantia, qui officio Procuratoris Generalis in Curia Romana functus fuerat, mota fuiſſet quæſtio ſuper fruitione ejuſmodi voti perpetui, & quod officium præfatum triennii completi ſpatio minime geſſiſſet, habito pro parte ipſius Antonii recurſu ad bon. mem. Alderanum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem Cibo nuncupatum, dum viveret, prædicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectorem, pro opportuna declaratione obtinenda, negotioque per ipſum Alderanum Cardinalem Protectorem quondam Petro Marino, tunc temporis Miniſtro Generali dicti Ordinis remiſſo, ut pro munere ſuo deſuper provideret, idem Petrus Miniſter Generalis conſultis prius aliquot ex gravioribus Fratribus de Obſervantia, ac Reformatis præfati Ordinis, ac ponderatis eorum allegationibus, die 19. Aprilis 1687. de illorum conſilio ac voto decretum edidit, quo declaravit & definivit ſupradictum Antonium, & ſi per ſpatium continui triennii completi officium Procuratoris Generalis iſtiuſmodi non obiiſſet, ſed per continuum triennium inceptum dumtaxat exercuiſſet, nihilominus vere & ad ſenſum præfatarum literarum Alexandri Prædeceſſoris tempus in eis præſcriptum expleviſſe, adeoque ei competere ac deberi votum perpetuum ad formam earumdem literarum, ac ſuper ejuſmodi controverſia ſilentium impoſuit,

Quomodo obſervatum fuerit poſterioribus temporibus.

poſuit, & aliàs, prout in decreto præfato, cujus perinde, ac dictarum Alexandri Prædeceſſoris literarum tenores, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, nonnulli poſtmodum Commiſſarii, ac Procuratores Generales reſpective dicti Ordinis, qui triennium præfatum non abſolverant, ignari decreti hujuſmodi, aut ad majorem & abundantiorem cauthelam gratias identidem a Sede Apoſtolica impetrarint cum clauſula, perinde acſi integrum triennium complevisſent, ſeu munere iſtiuſmodi per integrum triennium functi fuiſſent, ipſi Exponentes quamcumque dubitationis & contentionis, quæ exinde aut aliàs quomodolibet ſuper intelligentia & interpretatione dictarum Alexandri Prædeceſſoris literarum enaſci poſſent, occaſionem ſubmoveri plurimum deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut opportune in præmiſſis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, enarratas Alexandri Prædeceſſoris literas, quibus prædictis Commiſſariis Curiæ, & Procuratoribus Generalibus familiæ Ciſmontanæ, qui ſua reſpective officia triennij continui ſpatio geſſerunt, ſuffragium ſive votum perpetuum attribuitur, ſicut præmittitur, juxta decretum a memorato Petro Miniſtro Generali editum, de triennio incæpto, dummodo tamen ipſum triennium incæptum ſit continuum, & non interpolatum per notabile temporis ſpatium, intelligendas eſſe & fore, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & declaramus; Sicque per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmatur, & declaratur.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 13. Aprilis 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIII.

Confirmatur concordia ſuper aſſignatione duorum Magiſteriorum Ordinis Fratrum Eremitarum ſancti Auguſtini Provinciæ Bethicæ ex quadraginta ſupranumerariis.

Dat. die 10. Maii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas Aſſiſtens Generalis Hiſpaniarum, ac Procurator totius Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, in Sacra Theologia Magiſter, quod inter dilectum pariter filium Nicolaum Antonium Schiaffinati Priorem Generalem ejuſdem Ordinis, ac dictam Provinciam Bethicam emanavit concordia, qua ex quadraginta Magiſtris ſupranumerariis, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, obligando pro ſe ſuiſque reſpective ſucceſſoribus, præfatæ Provinciæ Bethicæ duo tantum Magiſteria pro ſuis Vocalibus, nempe Definitore ac Diſcreto ad Capitulum Generale venientibus, aſſignare debeat, & quod ipſamet Provincia dua Magiſteria hujuſmodi ex dictis quadraginta acceptare ſe obliget cum pacto, quod aliud vel alia pro dicta Provincia non aſſignentur, & alias, prout plenius continetur in ſcriptura deſuper confecta tenoris, qui ſequitur videlicet;

In Nomine Domini. Amen.

Præſenti publico concordiæ Inſtrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum ſit, quod anno ab ejuſdem Domini Noſtri Jeſu Chriſti ſalutifera nativitate milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo tertio, Indictione undecima, die vero nona menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in eodem Chriſto Patris, & Domini Noſtri, Domini Clementis divina providentia Papæ XII. Anno ejus Quarto.

Tenor Concordiæ, qua Provinciæ Bethicæ duo Magiſteria Definitoris ſcilicet & Diſcreti aſſignantur.

Cum fuerit, & ſit (prout mihi Notario ab infraſcriptis partibus affirmatur) quod alias & ſub die 6. menſis Maji anni 1726. obtentum fuerit a fel. record. Sanctiſſimo Domino Noſtro PP. Benedicto XIII. quoddam Breve, cujus virtute quilibet Reverendiſſimus Pater Generalis Ordinis Eremitarum S. Patris Auguſtini poterat creare in Provinciis ultra Italiam quadraginta Magiſtros ſupranumerarios, qua de re Provincia Bethica ejuſdem Ordinis, volens impedire inconvenientia & detrimenta, quæ ex nimia Magiſtrorum multiplicatione in dicta Provincia fuerat experta, obtinuerit ab eodem fel. record. Sanctiſſimo D. N. Benedicto XIII. aliud Breve, quod inci-

incipit: *Exponi Nobis*: ſub datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Januarii 1727. per quod numerus duodecim Magiſtrorum, quem pluribus annis habuerat, auctus fuerit ad triginta, cum prohibitione ſupernumeralium impoſterum: Sitque pariter, quod cum per banc probibitionem videretur derogari facultati prædictæ Patrum Generalium præcitati Brevis, quoad memoratam Provinciam Betbicam; Reverendiſſimus Pater Generalis poſtea obtinuerit declarationem ſub die 11. menſis Septembris dicti anni 1727. ab ipſomet fel. record. Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto, in qua ipſe Sanctiſſimus declaraverit, quod per illud Breve, Provinciæ Betbicæ præfigena numerum triginta Magiſtrorum, non derugaretur illi facultati, Reverendiſſimis Patribus Generalibus primo conceſſæ pro conſtituendis quadraginta Magiſtria ſupra numerum extra Italiam: Sit ulterius, quod ex prædictis omnibus ortum fuerit, quod ex una parte Reverendiſſimi Patres Generales optent ſervare ſuam facultatem creandi quadraginta Magiſtros ſupranumeralea in Provinciis Ultramontanis, & illa uti in illis ac per conſequeus, & in ipſa Provincia Bethica, & ex alia parte dicta Provincia Bethica optet non gravari pluribus Magiſtris ultra dictum numerum, ne ulterius pateretur eadem incommoda & detrimenta, quæ primum fuit perpeſſa, propterea que ad ea vitanda obtinuerit augmentationem numeri duodecim Magiſtrorum ad numerum triginta a dicta fel. record. Sanctiſſimo Domino Noſtro Benedicto XIII. per ſupracitatum Breve, ut ſemper gauderet impoſterum prohibitione Magiſtrorum ſupranumeralium ob varia incommoda, ipſi Sanctiſſimo expoſita; Unde ſi nunc ſupradictum numerum triginta Magiſtrorum alios ſupernumerales ſine limitatione acciperet, non ſolum ad præterita rediret incommoda, ſed in deteriori conditione, ac antea erat, remaneret.

Verum cum nunc dicta Provincia Bethica deſideret duo tantum Magiſteria ſupra numerum trigeſimum pro ſuis Vocalibus, nempe Diffinitore & Diſcreto Capituli Generalis, ut poſſit reperire viros idoneos & graduatos, qui velint arripere iter ita longum difficile, & graviſſimis expenſis (ex majori parte a dictis Vocalibus faciendis) oneratum, ut eſt a Provincia Bethica uſque ad Italiam, qui certe non erunt, ſi priventur ſpe præmii Magiſterii, hac de cauſa & ad tollendas alias diſſentiones, difficultates, & inconvenientia, decreverit devenire cum Reverendiſſimo Patre Generali ad infra referendam compoſitionem & concordiam, videlicet:

I. Quod dictus Reverendiſſimus Pater Generalis ex quadraginta ſupracitatis Magiſteriis ſe obliget pro ſe & ſucceſſoribus, ac ipſa Religione aſſignare, duo Magiſteria dictæ Provinciæ Bethicæ pro ſuis Vocalibus, nempe Diffinitore & Diſcreto ad Capitulum Generale venientibus, cum pacto non aſſignandi alia Magiſteria pro dicta Provincia Bethica.

II. Quod ipſa Provincia Bethlea ſe obliget acceptare prædicta duo Magiſteria ex dictis quadraginta ſupracitatis, cum prædicto pacto, quod non aſſignentur aliud vel alia pro ipſa, a quovis Reverendiſſimo Patre Generali, ne eadem patiatur incommoda & detrimenta; Et volentes ſuper præmiſſis publicum conficere Inſtrumentum: hinc eſt, quod: In mei Notarii publici, & teſtium infraſcriptorum præſentes & perſonaliter exiſtentes, Reverendiſſimus Pater Magiſter Regens Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Neapolitanus Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini ex una, & Admodum Rev. P. Lector Fr. Franciſcus Candiotti, uti Procurator dictæ Provinciæ Betbicæ, prout ex Inſtrumento publico mandati procuræ in ejus perſonam facti, & ab idiomate hiſpanico in italicum traducti, quod hic inſeritur tenoris &c. prout in eo ex altera partibus ambo mihi &c. cogniti, aſſerentes, & medio juramento tactis pectoribus more ſacerdotali affirmantes, omnia & ſingula, ſuperius expreſſa & narrata, vera fuiſſe & eſſe, eaque pro talibus, & tamquam talia modo ratificantes & approbantes, in eorum igitur executionem eorum ſponte &c. nominibus, quibus ſupra, reſpective, per viam amicabilis tranſactionis, compoſitionis, & concordiæ, ac aliàs omni meliori modo &c. renunciarunt imprimis & ante omnia cuicumque privilegio, prælationi, aliiſque juribus & rationibus quibuſcumque, eiſdem quomodolibet competentibus circa præmiſſa, quibus omnibus nullo unquam tempore contra præſens Inſtrumentum uti velle ad invicem promiſerunt & declararunt, in judicio, nec extra, libere &c. ita quod &c. alias &c. Et proſequendo diſpoſitivam ſtabilitæ concordiæ per viam ejuſdem, prædictus Reverendiſſimus Pater Generalis promiſit, ſeque ſolemniter obligavit pro ſe & ejus ſucceſſoribus, aſſignare ex dictis quadraginta Magiſteriis duo Magiſteria pro Diffinitore & Diſcreto, a dicta Provincia Bethica miſſis ad Capitulum Generale, quin pro dicta Provincia poſſit aliud, vel alia ex dictis quadraginta Magiſteriis aſſignare; aliàs ad omnia & ſingula damna &c. de quibus &c. quia ſic &c.: Et e contra prædictus admodum Rev. Pater Lector Franciſcus Candiotti, uti dictæ Provinciæ Procurator per eamdem viam amicabilis *tranſactionis*, compoſitionis, & concordiæ, ac omni &c. acceptat prædicta duo Magiſteria ex quadraginta ſupra relatis, cum pacto tamen, & conditione prædicta, quod non aſſignentur pro dicta Provincia alia Magiſteria, quam relata duo, quia ſic per pactum &c. ita quod &c. aliàs non deventum eſſet ad præſentem concordiam, quam ambæ partes prædictæ nominibus, quibus ſupra, reſpective, promiſerunt eſſe bonam, validam, & legitimam, beneque valide & legitime geſtam & factam, pro tali ſemper & perpetuo attendere ac inviolabiliter obſervare, habere ratam, gratam, validam, atque firmam tamquam talem ſibi ipſis, nominibus prædictis facere licuiſſe & licere, contraque non facere, dicere, opponere, vel venire quovis ſub prætextu, cauſa, ingenio, vel quæſito colore, aliàs ad omnia & ſingula damna &c. de quibus &c.

renun-

renunciantes ulterius beneficio *legis de his cum ii ff. & eod.*, ac toto titulo de *tranſactionibus*, omnibuſque & ſingulis aliis legibus &c. ad eorum, & tranſigentium favorem quomodolibet facientibus, in forma &c. non ſolum &c. ſed & omni &c. Hiſque ſemper ſalvis conventum per pactum expreſſum inter dictas partes extitit, quod ſi aliquando prædicta Provincia Bethica ex motivo alicujus inevitabilis impedimenti, ut peſtis, vel alterius ſimilis, omnino intercludentis iter ab ipſa ad locum, ubi celebrabitur Capitulum Generale, nequierit ſuos mittere Vocales, tunc a Reverendiſſimo Patre Generali (ne amittat ſuum jus in iſto caſu) provideantur prædicta duo Magiſteria, ſicuti alia triginta ejuſdem Provinciæ Bethicæ, per propoſitionem factam a Diffinitorio ipſius Provinciæ Bethicæ, in qua proponet Diffinitorium tres Lectores jubilatos, & omnibus requiſitis ad Magiſterium ornatos ex quibus propoſitis Reverendiſſimus Pater Generalis eliget, quem ſibi placuerit, & ipſum creabit Magiſtrum, atque memorata Provincia Bethica ſervabit etiam ordinem partialitatum, qui in ea ad omnia officia, munera, & magiſteria ſervatur, ita quod ſi illo ſexennio, in quo Vocales dictæ Provinciæ ob prædictum aliquod inevitabile inconveniens ad Capitulum Generale nequierint accedere, electio Diffinitoris & Diſcreti debeat fieri in Religioſis partialitatis Provinciæ, & tunc tres Lectores Jubilati pro quolibet ex duobus Magiſteriis a Provincia proponendi, debeant eſſe ejuſdem Partialitatis Provinciæ. Si vero electio talium Diffinitoris & Diſcreti debebit fieri in Religioſis Partialitatum Hiſpalis, & Extrematuræ, tunc tres Lectores Jubilati proponendi a Provincia debeant eſſe earumdem Partialitatum Hiſpalis, & Extramaturæ; quia ſic per pactum expreſſum &c. aliàs &c. de quibus &c. quæ omnia &c. aliàs &c. ad omnia damna &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. dicti Reverendiſſimus Pater Generalis ſe ipſum &c. & ejus ſucceſſores &c., & dictum Ordinem Eremitarum Sancti Auguſtini, & admodum Rev. Pater Lector Candiotti uti Procurator præfatus dictam Provinciam Bethicam, bona &c. jura &c. In ampliori Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ, & alia quavis forma ſolitis cum clauſulis &c. citra &c. obligantes, renunciantes &c. conſtituentes &c. unica &c. & ita tactis pectoribus more ſacerdotali jurarunt &c. ſuper quibus omnibus & ſingulis præmiſſis petitum fuit a me Notario publico infraſcripto, ut unum vel plura, publicum ſeu publica, Inſtrumentum & Inſtrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requiſitus ero: Actum Romæ in Manſionibus dicti Reverendiſſimi Patris Generalis, ſitis intus Venerabilem Conventum S. Patris Auguſtini juxta &c., ibidem præſentibus, audientibus & bene intelligentibus DD Marco Chito fil. quondam Antonii Bergomen., & Michaele Cignali fil. quondam Camilli Romano, teſtibus ad prædicta omnia & ſingula vocatis, habitis ſpecialiter, atque rogatis.

Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Generalis.

Fr Franciſcus Candiotti Procurator Provinciæ Bethicæ.

Pro Domino Antonio Bonifacio Scnepa Cauſarum Curiæ Capitolii publico Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Notario, de præmiſſis rogato,

Ego Franciſcus Andreas Diamilla Connotarius præſens Inſtrumentum ſubſcripſi & publicavi, rogatus &c.

Loco ✠ Signi.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Didacus Aſſiſtens Generalis, præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius, Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderat; Nos ipſum Didacum Aſſiſtentem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, qui rem undique mature diſcuſſerunt, conſilio, concordiam inter Partes prædictas initam, ut præfertur, confectamque, deſuper ſcripturam, præinſertam, cum omnibus & ſingulis in ea contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Dicta Concordia confirmatur.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Præſentium literarum firmitas.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis & Provinciæ prædictorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dum- Obſtantium derogatio.

dumtaxat ſpecialiter & eapreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptis danda.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu eaemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillu perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ baberetur ipſis præſentibus, ſi forent eabibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Saoctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 10. Maji 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXXIV.

Dat. die 12. Maji 1734. Pont. An. IV.

Declaratur Breve Innocentii XII. ſuper facultate confereudi Lauream Magiſtralem Fratribus profeſſis Tertii Ordinis Sancti Franciſci in Capitulis Generalibus vel Provincialibus tantùm.

CLEMENS PAPA XII

Ad futuram rei memoriam.

Innocen. XII. Literæ, quibus Ministro Gener. concedirur facultas concedendi Lauream Doctoratus in Capitulo Generali.

§.1. DUdùm fe. re. Innocentius Papa XII. prædeceſſur Noſter, ſupplicationibus tunc exiſtentis Procuratoris Generalis Tertii Ordinis Sancti Franciſci nomine ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus, circa facultatem Miniſtro Generali pro tempore pariter exiſtenti dicti Ordinis conferendi Doctoratus ſeu Magiſterii lauream Fratribus in eodem Ordine profeſſis nonnulla conceſſit, prout continetur in ipſius Innocentii prædeceſſoris Literis, deſuper in ſimili forma Brevis expeditis, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Eaponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Locatus a Bergamo, Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci, quod cum ea præſcripto Conſtitutionum dicti Ordinis, præſertim illarum, quæ a felicis recor. Innocentio Papa X. prædeceſſore Noſtro per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 6. Novembris 1648. emanatas literas in forma ſpecifica confirmata fuerunt, illi, qui ea Ordine bujuſmodi Doctoratus ſeu Magiſterii lauream ſuſcepturi ſunt, debeant prius Philoſophiam per triennium legere, & deinde, onere ſacram Theologiam per quadriennium legendi indiſpenſabiliter ſuſcepto, literas patentes a Miniſtro Generali pro tempore exiſtente Ordinis præfati obtinere, quarum ſub inde vigore in aliqua publica Studii generalis Univerſitate ſe præſentantes, Laurea bujuſmodi decorantur, non pauci circa præmiſſa abuſus irrepſerunt; Multi ſiquidem adepta Laurea hujuſmodi quadriennalem ejuſdem Sacræ Theologiæ lecturam negligunt; alii vero, etiam ipſa triennali Philoſophiæ lectura, eo quod aut labores reformident, aut ſeſe ad id inbabiles agnoſcant, penitus, vel in parte omiſſa, literas patentes ſupradictas præpotenti patronorum interpoſita opera & auctoritate de manibus dicti Miniſtri generalis extorquent, & inde in publicis ſtudiorum generalium Univerſitatibus, ubi nonnunquam magis lucrum quam virtutis meritum reſpicitur, Doctoris ſeu Magiſtri titulo decorantur, ſicque privilegiis, aliàs non niſi verè Magiſtris ſeu Doctoribus competentibus, gaudent in maaimam ſtudiorum jacturam, & aliorum antiquiorum Sacerdotum dicti Ordinis præjudicium, ac non ſine evidenti religioſæ paupertatis detrimento, quandoquidem iſti ſic laureandi notabiles pecuniarum ſummas in ordine ſupradicto colligunt, illaſque ſic collectas foris expendunt & diſtrabunt.

Cum autem, ſicut eadem eapoſitio ſubjungebat, dictus Joannes Procurator Generalis abuſus hujuſmodi tolli, viamque illis impoſterum præcludi plurimum deſideret; Nobis propterea idem Joannes Procurator Generalis etiam nomine dilecti filii Jacobi Guidotti a Bononia Miniſtri Generalis ejuſdèm Ordinis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignatemur. Nos igitur ejuſdem Joannis Procuratoris Generalis votis bac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus eaiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, obtenta relatione Ven. Fratris Noſtri Alderani Epiſcopi Oſtien. ejuſdem S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectoris, præfatis Cardinalibus, qui etiam dictum Jacobum Miniſtrum Generalem audiverunt, facta eidem Jacobo & pro tempore eaiſtenti Miniſtro Generali Ordinis hujuſmodi facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus ſeu Magiſterii lauream Fratribus in dicto Ordine profeſſis, qui antea Philoſophiam per tres, & ſuper omnibus libris Sententiarum ſacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, ac duabus ſaltem publicis Concluſionibus præſederint, & ſubinde ab eodem Miniſtro Generali, Procuratore Generali, vel, iſto abſente, ab uno per eum deputando, qui præditus ſit qualitatibus in cæteris Eaaminatoribus, ut infra, requiſitis, necnon tribus aliis ejuſdem Ordinis in eadem Sacra Theologia verſatioribus, quique per ſeptennium laudabiliter legerint, in Capitulis Generalibus vel Provincialibus dumtaxat, nec non alibi examinati, & aliis, vel ſaltem a quatuor eorum per ſecreta & jurata vota tamquam

Quæ requirenda ſint in laureandis.

Digitized by Google

quam idonei, & laurea digni, approbati fuerint, itaut ſi ſecus aliqua in parte fieri contigerit, Miniſter Generalis privationis officii, cæteri vero examinatores privationis vocis activæ & paſſivæ ab officiorum, ſi qua babuerint, & laureati nullitatis collatæ laureæ, pœnaſque reſpectivè ipſo facto incurrant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique habeatur, quæ præſentibus ipſis haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Maji 1692. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

I. F. Card. Albanus.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius modernus Miniſter Generalis Ordinis hujuſmodi Nobis nuper expoſui fecit, in hoc Tertio Ordine poſt triennium Capituli generalis Congregatio generalis, etiam Capitulum generale intermedium nuncupatur (ideſt inter unum & aliud Capitulum generale) celebrari ſoleat, dubitatum fuit, an in prædicta Congregatione generali dictus Miniſter Generalis ſuperexpreſſam facultatem exercere poſſet, propoſitoque dubio 1716. & 1722. in Congregatione tunc exiſtentium ejuſdem S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita, dicta Congregatio, quamvis tunc exiſtens Procurator Generalis rationes pro prædicta affirmativa produxiſſet, ad dubii reſolutionem devenire noluit, ſed tam die 16. menſis Februarii ejuſdem anni 1716., quàm die 24. menſis Aprilis dicti anni 1722. Miniſtro Generali tunc pariter exiſtenti memorati Ordinis indulſit, ut in illa particulari Congregatione facultate hujuſmodi uti poſſet; nunc autem cum in proxima ventura Pentecoſte Congregatio generalis celebranda ſit, & in eodem Ordine nonnulli Religioſi neceſſariis requiſitis pro obtinenda Laurea Magiſtrali prædìti reperiantur, qui aliter ad effectum illam conſequendi triennium fere expectare cogerentur; ac proinde dictus Miniſter Generalis opportune ſibi in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum deſideret; Nos ipſum Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus, ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum dictæ S. R. E. Cardinalium, eidem negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, præinſertas Innocentii prædeceſſoris Literas, itaut in eis etiam Capitula Generalia intermedia, ſeu Congregationes generales comprehendantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Dicta facultas extenditur ad Congreg. Generales & Capitula intermedia.

§. 3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; ac iis omnibus & ſingulis, quæ in præinſertis Innocentii prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Maji 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXXV. In-

CXXXV.

Dat. die 8. Maji 1714. Pont. An. IV.

Indultum ut Fratres Miſſionarii Galli Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum, Miſſam ac Officium Sancti Ludovici Regis recitare poſſint in Feſto ejuſdem Sancti die.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper ad enixas dilecti filii Cherubini de Noves Fratris expreſſe Profeſſi Ord. Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum, ac dilectorum filiorum Fratrum Gallorum Miſſionariorum dicti Ordinis in partibus Infidelium in Romana Curia Procuratoris inſtantias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Decretum S. Congregationis Rituum.

§.2. Ordinis Capuccinorum Miſſionariorum remiſſis à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad Sac. Rituum Congregationem enixis Patrum Ordinis Capuccinorum Miſſionariorum inſtantiis per P. Fratrem Cherubinum de Noves, dicti Ordinis, ac ſupradictorum Patrum in Romana Curia Procuratorem jam exhibitis, illiſque relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio poſſe concedi cenſuit, ut Patres Capuccini Galli Miſſionarii in partibus Infidelium exiſtentes Officium S. Ludovici Regis, quod in dicto Ordine ſub ritu duplici majori peragitur, ſub ritu primæ claſſis in Feſto ipſius Sancti impoſterum recitare, & Miſſam reſpective celebrare poſſint & valeant. Die 10. Aprilis 1734. = A.F. Card. Zondadari Pro-Præf. = N.M. Tedeschi Archiep. Apamen. S.R.C. Secret. = L. ✠ S.

Confirmatur eum conceſſione &c.

§.3. Cum autem, ſicut pro parte dicti Cherubini Nobis ſubinde expoſitum fuit, ipſo Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret. Nos ſpecialem ipſi Cherubino gratiam facere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 8. Maji 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVI.

Dat. die 15. Maji 1714. Pont. An. IV.

Miniſtro Generali Ordinis Prædicatorum facultas conceditur proponendi Congregationibus S Sabinæ Provinciæ Lombardiæ, ac S. Marci Romanæ tres Religioſos, e quibus Vicarium Generalem, quem maluerint, debeant eligere.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationum S. Sabinæ utriuſque Lombardiæ, & S. Marci nuncupatarum Romanæ, reſpective Provinciarum, quod licet in literis fe. re. Innocentii PP. XII. Prædeceſſoris Noſtri ſuper erectione ambarum Congregationum præfatarum, die 14 Junii 1695. editis, habeatur utrique Congregationi de idoneo Vicario Generali a Magiſtro itidem Generali ejuſdem Ordinis providendum fore; minime tamen ordinatum fuit iſtiuſmodi proviſionem fieri debere de Religioſis ipſi Magiſtro Generali per dictas Congregationes nominandis ſeu proponendis, quòd valde expediret ſalubri directioni earumdem Congregationum, quarum Fratribus cum probe innoteſcant Religioſi præ aliis vitæ integritate, literarum ſcientia, ac rerum agendarum uſu & prudentia præſtantes, atque habiles & idonei ad regularem obſervantiam tuendam & promovendam, exinde longe facilior certiorque dicto Magiſtro Generali redderetur delectus Vicarii Generalis præfati, quàm ex ſimplici relatione, aut teſtimoniis aliunde conquiſitis; quemadmodum in antiqua Congregatione Lombardiæ ipſius Ordinis, dum illa olim vigebat, factum fuiſſe memoratur, cui quidem cum in ejus primordio Vicarius Generalis libere ab eodem Magiſtro Generali præficeretur, ac ſubinde compertum fuiſſet pro recto illius gubernio utilius fore, ſi Vicarius Generalis ejuſmodi per dictam Congregationem eligeretur, Apoſtolica auctoritate cautum fuit, ut Vicarius Generalis præfatus a Fratribus ipſius Congregationis poſtularetur, & a Magiſtro Generali prædicto confirmaretur; ac poſtulatio quidem per Priores Conventuum cum ſociis, Magiſtros in Theologia, & alios Fratres, qui aliquando fuiſſent Vicarii Generales: confirmatio vero hujuſmodi infra octo dies, a præſentatione poſtulationis

Cauſa concedendæ facultatis.

nis numerandos, fierent, alioquin poſtulatio dicta auctoritate Apoſtolica confirmata cenſeretur, hæcque forma inſtituendi Vicarium Generalem in præſata antiqua Congregatione Lombardiæ poſtmodum ſervata fuit, donec in Provinciam erecta eſt.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, jam per alias noſtras in ſimili forma Brevis, die 28. menſis Julii proxime præteriti expeditas literas, ſupradictis S. Sabinæ, & Sancti Marci, cæteriſque Ordinis præfati Congregationibus, ſex ſaltem Conventus formales habentibus, indulſerimus, ut in earum Dietis Definitor & Socius ad Capitulum Generale mittendi eligi poſſent, ipſi Exponentes dictis duabus Congregationibus tres earum Religioſos idoneos ad Vicariatum Generalem præfatum memorato Magiſtro Generali, qui unum ex eis ſibi beneviſum deputare teneatur, nominandi ſeu proponendi facultatem impertiri plurimum deſiderent, itaut nominatio fiat in prædictis Dietis a pro tempore exiſtentibus Vicario Generali, Prioribus Conventuum, & ex-Vicariis Generalibus, quo pacto eiſdem Congregationibus ſalubrius conſultum erit, earumque immediata ſubjectio dicto Magiſtro Generali retinebitur, ac perſiſtet arctiùs, quàm in præſata antiqua Congregatione Lombardiæ, utpote quæ unicum Religioſum ab ipſo Magiſtro Generali confirmandum poſtulabat, ubi iſtæ tres Religioſos proponent, e quibus ei unum, quem maluerit, in Vicarium Generalem præficiendi libera erit poteſtas; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ad ea, quæ felici proſperoque utriuſque Congregationis præfatæ regimini ac progreſſui conducibilia ſunt, libenter intendentes, dictoſque Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ut deinceps ſupradictæ duæ Congregationes S. Sabinæ & S. Marci in earum Dietis, ſicut præmittitur, tres Religioſos habiles & idoneos ad Vicarium Generalem præfatum, tametſi Philoſophiam & ſacram Theologiam actu non legant; nec antea legerint, Magiſtro Generali ejuſdem Ordinis pro tempore exiſtenti nominare ſeu proponere reſpective poſſint & valeant; ipſeque Magiſter Generalis unum, quem maluerit, ex tribus Religioſis ſic nominatis ſeu propoſitis in Vicarium Generalem infra menſem, a die præſentationis ſibi faciendæ nominationis ejuſmodi computandum deputare, ac præficere teneatur, dicta auctoritate tenore præſentium ſtatuimus & ordinamus.

Conceſſio.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationum & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Maji 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVII.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum Miſſionariorum in partibus Infidelium a Cuſtode, ſeu Præfecto Miſſionum hujuſmodi deſignandam die Feſto Sancti Ludovici Regis Francorum.

Dat. die 4. Junii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

COeleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Chriſto regnantium fovendamque, & excitandam erga illos fidelium devotionem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Cherubini de Noves Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum Profeſſoris, ac dilectorum filiorum Miſſionariorum Gallorum ejuſdem Ordinis in partibus Infidelium exiſtentium, in Romana Curia Procuratoris, nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi; omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus vere pœnitentibus & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis ſeu Oratoriis dictorum Fratrum Miſſiona-

Conceſſio Indulgentiæ.

ſionariorum; Mulieribus vero, quibus ad illas ſeu illa liber non patet acceſſus ſeu ingreſſus, quæ aliam Eccleſiam ſeu Oratorium Catholicorum earumdem partium a Cuſtode ſeu Præfecto Miſſionum hujuſmodi deſignandam ſeu deſignandum, die Feſto Sancti Ludovici Regis a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſti hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Tranſumptorum. §.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Junii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVIII.

Dat. die 7. Junii 1734. Pont. An.IV. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupat. ſuper diviſione Provinciæ Poloniæ, ac erectione novæ Provinciæ Lituaniæ dicti Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis munere, quæ pro felici proſperoque Chriſtifidelium Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum regimine & gubernio provide facta ac ordinata eſſe noſcuntur, ut firma atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Cauſa novæ erigendæ Provinciæ. §.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupator., quòd cum Provincia Polona dicti Ordinis adeo ampla exiſteret, ut ob nimiam ejus vaſtitatem ac extenſionem ab uno dumtaxat Priore Provinciali viſitari, ac commode regi nequiret, Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, in Conventu Sanctæ Mariæ de Scala nuncupat. de Urbe noviſſime celebratum, hàc, aliiſque rationabilibus cauſis regularis obſervantiæ, religioſæque pacis & tranquillitatis conſervationi maxime conducentibus, accurate perpenſis, vigore facultatum ſibi attributarum prædictam Provinciam Polonam in duas diviſit, novamque ipſius Ordinis Provinciam Lituanam nuncupandam erexit cum aſſignatione nonnullorum Conventuum, Monaſteriorum, ac reſidentiarum, a proximodicta Provincia ſeparatorum & diſmembratorum, & alias, prout uberius continetur in Decreto ejuſdem Capituli Generalis deſuper emanato, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Propoſitum fuit, utrum dividenda eſſet Provincia Poloniæ in duas Provincias, nempe Polonam & Lituanam, aſſignando Provinciæ Lituaniæ erigendæ ſub titulo S. Caſimiri ſequentes Conventus tam Fratrum quam Monialium, videlicet Conventum Poſnanienſem ſub titulo SS. Joſeph & Thereſiæ, & Monaſterium Monialium ibidem exiſtentium ſub titulo S. Mariæ de Monte Carmelo: Conventum Varſavienſem ſub titulo Aſſumptionis B. Virginis, & Monaſterium Monialium ibidem exiſtentium ſub titulo Aſſumptionis B. V. Mariæ: Conventum Vilnenſem ſub titulo Sanctæ Matris noſtræ Thereſiæ, & Monaſterium Monialium ibidem exiſtentium ſub titulo S. Matris noſtræ Thereſiæ: Conventum Slembocenſem ſub titulo Aſſumptionis B. V. Mariæ: Conventum Grodnenſem ſub titulo Sanctæ Crucis, & alias reſidentias in Magno Ducatu Lituaniæ, nempe Connenſem, & aliam ſitam poſt Fluvium Villia dictum, cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, reditibus, ſcripturis, inſtrumentis, actis, & aliis quomodocumque ad prædictos Conventus & Reſidentias quocumque titulo & ubique locorum cum ſuis juribus & oneribus pertinentibus. — Dubium propoſitum in Capitulo Generali.

Reſponſum affirmative cum omnibus ſuffragiis. — Reſponſio affirmativa.

Itaque Provincia Polona S. Spiritus diviſa eſt in Ven. Capitulo Generali celebrato Romæ in Conventu S. Mariæ de Scala die 14. Maji Anno Domini 1734. ſuffragantibus omnibus votis RR. PP. Gremialium in duas Provincias, quarum Conventus Religioſorum ſunt quatuordecim, Reſidentiæ quatuor, Monialium octo. Ex quibus in antiqua Provincia Sancti Spiritus manent novem ſcilicet Conventus Cracovienſis ſub titulo Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Lublinenſis B.M.V. de Monte Carmelo, Leopolienſis S. Michaelis Archangeli, Cracovienſis SS. Michaelis & Joſeph, Premiſlienſis S. M. N. Thereſiæ, Viſnicenſis SS. Salvatoris, S. Eremi S. Eliæ Viſniovicenſis, S. Michaelis Archangeli: Monialium autem quinque ſcilicet Cracovienſis, S. Martini, Lublinenſis, S. Joſeph Sublinenſis Immaculatæ Conceptionis B.M.V., Leopolienſis S. Spiritus, Cracovienſis S. M. N. Tereſiæ, & S. P. N. Joannis a Cruce. — Provinciæ Polonæ S. Spiritus fines.

In nova vero Provincia erecta ſub titulo Sancti Caſimiri

Manent quinque Conventus, videlicet, Poſnanienſis ſub titulo SS. Joſeph & Thereſiæ, Vilnenſis S. Matris Noſtræ Thereſiæ, Varſavienſis Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis & S. Joſeph, Glembocenſis Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Grodnenſis S. Crucis: Reſidentiæ vero duæ, nimirum Caunenſis Jeſu Mariæ & Joſeph, Lavilienſis S. Matris Noſtræ Thereſiæ; Monialium autem tres, ſcilicet Var- — Fines alterius novæ Provinciæ.

Digitized by Google

Varſavienſis Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Poſuanieuſis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Vilnenſis, S. Matris noſtræ Thereſiæ.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ipſe Procurator Generalis, præmiſſa, quò firmius ſubſiſtant ac ſerventur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos dictum Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, cum omnibus & ſingulis in eo contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Confirmatio diviſio & novæ erectio.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præſentium Literarum firmitas.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis ac Provinciæ Polonæ, Conventuum & Monaſteriorum prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Obſtantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Junii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIX.

Confirmantur nonnulla Decreta in Capitulo Provinciali Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini edita ſuper Privilegiis, quibus frui debeant antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ ejuſdem Ordinis in Hiſpalenſi Univerſitate promoti, vel in poſterum promovendi.

Dat. die 26. Junii 1734. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas, Aſſiſtens Generalis Hiſpaniæ, ac Procurator Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, quod dilecti filii Definitores dictæ Provinciæ in eorum Capitulo Provinciali menſe Aprilis 1733. celebrato, animadvertens, Univerſitatem Studii Generalis, in Civitate Hiſpalenſi dudum erectam, inter cæteras totius Hiſpaniæ Univerſitates ejuſdem percelebrem, atque intra fines ejuſdem Provinciæ præcipuam exiſtere, multumque ſplendoris & ornamenti Ordini & Provinciæ præfatis afferri, quod iſtius filii ac Religioſi Doctoratus laurea in Univerſitate prædicta decorentur, quoad oppoſitiones, ut vocant, ſeu concurſus pro publicis lecturis in ipſa Univerſitate aſſequendis idonei reddantur: ſimulque attendentes, quod Fratres Provinciæ Caſtellæ ejuſdem Ordinis his de cauſis, & ut illius Fratres aliquo honoris incitamento ad rigoroſum examen, literarioſque labores pro ejuſmodi gradu conſequendo alacriùs ſubeundos excitarentur, aliàs obtinuerunt a Capitulo Generali ipſius Ordinis, anno 1685. habito, decretum inter acta dicti Capituli Generalis relatum, atque a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædeceſſore Noſtro per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 30. Aprilis 1689. expeditas literas confirmatum, quod quatuor in Salamantina, & tres in Complutenſi ſtudiorum itidem generalium Univerſitatibus antiquiores Doctores Provinciæ Caſtellæ præfatæ inter Magiſtros ſupradicti Ordinis adnumerandi forent, atque omnibus privilegiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus juxta ejuſdem Ordinis Conſtitutiones, dictæque Provinciæ Caſtellæ ſtatuta ac conſuetudinem alii Magiſtri potiebantur & gaudebant, ſimiliter potiri & gaudere deberent; ipſi Definitores Provinciæ Bethicæ hoc exemplo ac iiſdem cauſis & rationibus adducti decreverunt, ut Prior Provincialis nomine dictæ Provinciæ Bethicæ coram Nobis ſtaret, quatenus memoratum indultum antiquioribus Doctoribus dictæ Provinciæ Caſtellæ conceſſum, ad Doctores pariter antiquiores ipſius Provinciæ Bethicæ, in Univerſitate Hiſpalenſi præfata jam promotos, ac deinceps promovendos, extendere vellemus, cum his tamen conditionibus ac declarationibus: Primo, quod nullus ex dictæ Provinciæ Bethicæ Fratribus ad gradum Doctoratus in eadem Univerſitate Hiſpalenſi promoveri poſſit, niſi de licentia Prioris Generalis

Supplicis Libelli tenor; cum D[illegible]torum enumeratione.

Digitized by Google

dicti Ordinis pro tempore exiſtentis, ut præſcribunt præfatæ Conſtitutiones par.5. cap.4. & 7. Secundo, quod nullus Doctor in dicta Univerſitate Hiſpalenſi Magiſtri privilegia obtinere incipiat, antequam expleto ſuæ lecturæ tempore, a Definitorio Provinciæ, ſive in Capitulo Provinciali, aut Congregatione intermedia, Lector jubilatus declaretur, aut ſaltem poſt ſex annos lecturæ Philoſophiæ, & ſacræ Theologiæ in majori Conventu Hiſpalenſi, munus Regentis per triennium laudabiliter expleverit; & tunc abſque novo examine, & alia gradus ſuſceptione, iſtiuſmodi Doctores Magiſterii privilegiis gaudere incipiant, & utì Magiſtri a Priore Provinciali pro tempore exiſtenti in libro, in quo cæteri deſcribuntur Magiſtri, adnotentur, & ex tunc demum, non autem ſecundum tempus ſuſcepti Doctoratus, eorum antiquitas inter Magiſtros Ordinis computetur. Tertio, quod ſicuti ad evitandam confuſionem, quæ ex multitudine Magiſtrorum decurſu temporis oriri poſſet, pro dicta Provincia Caſtellæ ſtatutum fuit, quatuor tantum Salamantinæ, tres vero Complutenſis Univerſitatum prædictorum antiquiores Doctores tali indulto frui deberet, ita in ipſa Provincia Bethica tres dumtaxat itidem antiquiores dictæ Univerſitatis Hiſpalenſis Doctores Magiſterii privilegiis fruantur; reliqui autem, ſi qui fuerint, quamvis cæteris qualitatibus mox recenſitis prædìti reperiantur, illa minime obtineant, quouſque per alicujus ex dictis tribus Doctoribus antiquioribus ceſſum vel deceſſum eis locus fiat ſecundum ordinem ſuæ antiquitatis, & aliàs, prout in Decreto per dictos Definitores deſuper edito, cujus tenorem præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſo haberi volumus, uberiùs dicitur contineri.

Prædicta Decreta confirmantur.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, præmiſſa ſupradicto Decreto Capituli Generalis anni 1685., quod Conſtitutionibus Ordinis præfati inſertum reperitur, apprimè conſonent, & a dilecto filio moderno Priore Generali ejuſdem Ordinis, ejuſque Congregatione die 18. Junii anni proxime præteriti approbata fuerint, petitaque extenſio indulti ſeptem Doctoribus Provinciæ Caſtellæ conceſſi, ad ſolos tres antiquiores prædictæ Provinciæ Betbicæ reſtricta & limitata ſit; Nobis propterea prædictus Didacus humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ejuſdem Didaci votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, enarratum indultum, Septem Doctoribus antiquioribus Provinciæ Caſtellæ in Univerſitatibus Studiorum Generalium Salmantina & Complutenſi reſpective promotis, ſicut præmittitur, conceſſum, ad tres dumtaxat antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ Fratrum dicti Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Univerſitate ſtudii Generalis Hiſpalenſis nunc & pro tempore graduatos, ſervatis tamen conditionibus & declarationibus ſupradictis, itaut iidem tres antiquiores Doctores inter Magiſtros Ordinis prædicti adnumerentur, & utì tales habeantur, omnibuſque privilegiis, favoribus, prærogativis, gratiis, & indultis potiantur & gaudeant, potiri & gaudere debeant, quibus cæteri in eadem Provincia Betbica Magiſtri de jure uſu & conſuetudine potiuntur & gaudent, aut potiri & gaudere poſſunt & poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus & ampliamus.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore; ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper bis a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula.

§.3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ Bethicæ & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Junii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius,

FINIS.

INDEX

Digitized by Google

INDEX
RERUM NOTABILIUM,
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digeſtus.

A

ABBAS.

ABbas Monaſterii Sanctæ Mariæ Novæ. Vide *Ordines Religioſi ubi de Congregatione Montis Oliveti.*

ACADEMIÆ ET UNIVERSITATES.

Studiorum Univerſitates quantum Religioni conferant. Pag. 114.
Academia Cervariæ a quo erecta, & quibus regenda legibus. p. 115.
Quæ ſint Statuta & Privilegia Cathedræ Sancti Thomæ Aquinatis in Univerſitate Munienſi. p. 269.
Ne quis Cenſuram ullam Theologicam diverſa in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia ſentientibus inurat, jubet Conſtitutione ſua Clemens XII. p. 362.

ALTERNATIVA.

Proviſio Beneficiorum ſex anni menſibus vacantium Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis conceditur. p. 3.
Alternativa in Provinciis Regularium. Vid. *Ordinis Religioſi ſuis locis.*

APPROBATIO APOSTOLICA.

Approbatio Conſtitutionum Ordinum Regularium. Vid. *Ordines Religioſi ſuis locis.*
Approbatio Decretorum Capitulorum Generalium, vel Provincialium &c. ibid.
Approbatio Decretorum Congregationum. Vid. *Decreta Congregationum S. R. E. Cardinalium.*

ARCHICONFRATERNITAS.

Archiconfraternitas Sanctiſſimi Sacramenti in Eccleſia S. Mariæ ad Martyres erecta. Vide *Erectiones.*

ARCHIVUM.

Pro directione Archivii Regiminis Bononienſis Conſtitutionem edidit Ferdinandus Cardinalis de Abdua: p. 184
Eandem certis finibus circumſcripſit Thomas Cardinalis Ruffus. ibid.
Benedictus XIII. confirmavit. p. 185
Sub eadem comprehendi ſingulos Eccleſiaſticos tam Sæculares, quam Regulares totius Legationis, & quoſcumque Notarios etiam Curiæ Archiepiſcopalis declarat Clemens XII. ibid.

AUGUSTINIANI.

Vid. *Ordines Religioſi. Fratres Eremitæ S. Auguſtini.*

B

BEATIFICATIO.

COngregatio Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum diſcuſſis Proceſſibus confectis ſuper Vita, Sanctitate, Virtutibus in gradu eroico Servæ Dei Catharinæ de Riccis Monialis Ordinis Sancti Dominici, & Miraculis ad ejus interceſſionem a Deo patratis, ad ejuſdem beatificationem procedi poſſe cenſuit. p. 301.
Eam Beatæ nomine nuncupari, Corpus, & Reliquias fidelium venerationi exponi &c. indulget Clemens XII. ibid.

BETHLEMITÆ.

Vide *Ordines Religioſi: Bethlemitæ in Indiis Occidentalibus.*

C

CÆNOBIUM.

CÆnobium SS Coſmæ & Damiani a Provinciali Provinciæ Romanæ Tertii Ordinis S. Franciſci ſingulis annis viſitandum. pag. 31. 188.
Cænobii Sacri Specus decora. p. 212.
Ibi S. Benedictus prima Ordinis fundamenta jecit. ibid.
Privilegia ei collata, & a Romanis Pontificibus confirmata. ibid.
Clemens XI. hanc Eccleſiam viſitantibus Indulgentiam conceſſit. p. 213.
Quæ eidem donaverit Ægidius Columna Monachus. ibid.
Ordinationes pro antiquo cultu ibi reſtituendo. ibid.

CAPELLANI.

Capellanis Pontificis Privilegia conceſſa. Vide *Exemptiones, Privilegia, & Indulta.*

CAPITULA ORDINUM REGULARIUM.

Vide *Ordines Religioſi ſuis locis.*

CAPUCCINI.

Vide *Ordines Religioſi: Fratres Minores S. Franciſci Capuccinorum.*

CARDINALES.

Decanatus Sacri Collegij Cardinali antiquiori Romæ commoranti adjudicatus. p. 162.
Quomodo hujuſmodi antiquitas ſit intelligenda. p. 163.
Ad illum obtinendum non ſuffragatur reſidentia in Epiſcopatibus vel Archiepiſcopatibus non Suburbicariis. p. 162.
Suburbicarii vero optari nequeunt a Cardinali abſenti niſi ex publica cauſa, vel ex Romani Pontificis deſtinatione. p. 163.
Cardinalibus a Presbyterali ad Epiſcopalem ordinem aſcendentibus ſemel tantum ab una ad aliam Eccleſiam tranſire licet. ibid.
Quam viſitare tenentur relationem de ea Pontifici exhibituri. ibid.
Cardinalis Vicecancellarii facultates. ibid.
Quæ ſit Cardinalium auctoritas Sede Vacante. p. 303.
Mandata de ſolvendis pecuniis expedire non poſſunt. ibid.

Non

Neque licentias Frumenti extrahendi, aut jubilationes, concedere, vel reos abſolvere. ibid.
Non comprehenduntur ſub regulis faciendis niſi ſpecialis eorundem fuerit facta mentio. p.13.
CARMELITÆ.
Vide *Ordines Religioſi Fratres B. M. de Monte Carmelo.*
CARTHUSIANI.
Vide *Ordines Religioſi Carthuſien.*
CLERICI REGULARES.
Vide *Ordines Religioſi ſuis locis.*
COMMENDA.
Nulli Sæculari de Regulari, nec Religioſo de Sæculari Beneficio Commenda danda. p.9.
CONCLAVE, ET CONCLAVISTÆ.
In eligendo Pontifice ſolus Deus, ejuſque Eccleſiæ ſtatus reſpiciendus. p.303.
Negotia majoris momenti in Congregationibus generalibus examinanda. p.304.
Tres Cardinales eligendi, qui præſint Clauſuræ cæteriſque rebus Conclave reſpicientibus. ibid.
Pœnæ contra Scrutinia renunciantes vel recipientes. ibid.
Frugalitas & temperantia in victu ſervanda. p 305.
Numerus Magiſtrorum Cœremoniarum, aliorumque Conclavi Servientium. ibid.
De expenſis Conclavis. p.306.
Civitatis Leoninæ Gubernium Gubernatori Urbis, Conclavis ejuſque cohortis Præfecto Palatii Apoſtolici demandatum. ibid.
Huic 1000. ſcuta in ſingulos menſes aſſignantur. ibid.
Officium Cuſtodis Fontium extinctum. ibid.
Camerario, Theſaurario, Clericis Cameræ &c. nulla emolumenta ſolvenda. ibid.
Conclaviſtæ Comites Sacri Palatii, ac Nobiles creantur omnibuſq; ornantur Privilegiis. p.14.
Exempti ſunt a ſolutione Decimarum, & impoſitionum. p.15.
Teſtari poſſunt etiamſi Religioni alicui, aut Militiæ ſint adſcripti. p.15.
Ex iis qui penſiones habent, ineedere in habitu & tonſura non tenentur. ibid.
Penſiones ad ſum. 500. Ducat. poſſunt reſignare. pag.16.
Condonantur eis fructus Beneficiorum male percepti. pag.17.
CONFIRMATIO APOSTOLICA.
Confirmatio Regularum Cancellariæ. p.1.
Confirmatio Conſtitutionum Apoſtolicarum. Vide *Conſtitutiones Apoſtolicæ confirmatæ.*
Confirmatio Decretorum Sacrarum Congregationum. Vide *Decreta Congregationum.*
CONFRATERNITAS.
Confraternitatem perpetuæ Adorationis Sanctiſſimi Sacramenti in Eccleſia S. Mariæ ad Martyres confirmavit Clemens XII. pag.282.
Vide *Erectiones.*
Confraternitates ſub titulo B. M. V. Septem Dolorum erectæ confirmantur. p.372.
Privilegia, cæteraque eis conceſſa. Vide *Erectiones.*
CONSTITVTIONES APOTSOLICÆ CONFIRMATÆ.
Conſtitutionem Urbani VIII. ſuper ſubjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum Miniſtro Generali, eoque abſente Procuratori, & Commiſſario Generali confirmat Clemens XII. pag.40.
Conſtitutionem Leonis X. qua Canonici Metropolitanæ Eccleſiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apoſtolicæ creantur. p.155.
Alteram ejuſdem PP. conceſſionem Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia poſſit conficere. Vide *Curia Romana.*
Conſtitutionem Benedicti XIII. ſuper diſmembratione quorundam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitanæ. Vide *Ordines Religioſi Fratres B. M. de Monte Carmelo.*
Conſtitutiones Urbani VIII., & Succeſſorum, quibus ſingulis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis &c. præcipitur ut ſaltem bis in Anno Populo Sacrorum locorum Hieruſalem neceſſitates exponant. p.198.
Conſtitutionem Benedicti XIII. qua ſtatuitur ne quis Monachus Ordinis Carthuſienſis gratias, vel officia, inconſultis ordinis Superioribus, ab Apoſtolica Sede poſſit impetrare. p.289.
Conſtitutionem Clementis X. ſuper prohibitione ambitus in Congregatione Clericorum Regularium de Somaſcha. Vide *Ordines Religioſi Congregatio Clericorum Regularium de Somaſcha.*
Conſtitutionem Gregorii XV. pro juriſdictione Regiminis Bononienſis ſuper Univerſitatibus Artium ejuſdem Civitatis. Vide *Univerſitates Artium.*
Conſtitutiones omnium prædeceſſorum Pontificum facultatem aliquam procedendi in cauſis debitorum Communitatum Status Eccleſiaſtici Congregationi Boni Regiminis afferentes. p.393.
CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ DECLARATÆ.
Conſtitutiones Apoſtolicas Clementis VIII. & Urbani pariter VIII. ſuper juriſdictione Protectorum Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, quoad Religioſos deputatos pro cura Monialium Sanctæ Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis, declarat Clemens XII. p.359.
Conſtitutionem Alexandri VII. circa votum in Provinciis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Commiſſarii Generalis Curiæ, ac Procuratoris Generalis Familiæ Ciſmontanæ. Vide *Ordines Religioſi Fratres Minores de Obſervantia.*
Conſtitutionem Innocentii XII. ſuper facultate conferendi Lauream Magiſtralem Fratribus Profeſſis Tertii Ordinis Sancti Franciſci in Capitulis Generalibus, vel Provincialibus tantum. Vide *Ordines Religioſi Fratres Tertii Ordinis S. Franciſci.*
CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ DEROGATÆ.
Conſtitutiones omnes prædeceſſorum Pontificum, quibus immunitates, & exemptiones Ordinibus Regularibus conceduntur in Cameræ Apoſtol. præjudicium, derogat Clemens XII. Conſtitutione ſua XXIII. Vide *Revocatio.*
Nonnulla derogantur, quæ in Benedicti XIII. Con-

Digitized by Google

Conſtitutione *Flagitantium preces* ſtatuuntur. p.199.

CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ MODERATÆ.

Literas a Benedicto XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia datas moderatur Clemens XII. Conſtitutione ſua XII. pag.103.

Mandatum quoque ejuſdem Pontificis ſuper uſu Cantus Gregoriani in toto Ordine Minorum Sancti Franciſci Recollectorum. pag 188.

Literas inſuper nonnullas a Benedicto XIII. Ordinibus Regularibus & Mendicantibus conceſſas, quas ad terminos juris communis, Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum reducit. p.221.

CONSTITUTIONES ORDINUM REGULARIUM CONFIRMATÆ.

Conſtitutiones Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hiſpania confirmat Clemens XII. Conſtit.XI. p.41.

In his decernitur.

Conſtit.1. De Electione Prioris Generalis, & ad quos dicta Electio pertineat. pag.44.

Conſtit.2. De tempore,quo durare debent Priores in eorum officiis. pag.47.

Conſtit.3. Ubi & quando celebrari debeat Capitulum Generale. ibid.

Conſtit.4. De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis. p.49.

Conſtit.5. De Sede Priorum, & Procuratorum in Capitulo Generali. p.51.

Conſtit.6 Quod Viſitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem ſuam. ibid.

Conſtit.7. De Electione & facultate Definitorum. p.52.

Conſtit.8. Quæ ordinationes habebunt vim legis in Ordine. p.53.

Conſtit.9. De Miſericordiis, quæ demandari debent in Capitulo Generali. p.55.

Conſtit.10. Quomodo eligi debeant Deputati Capituli privati, & de eorum facultate, & quomodo removeri poterunt. p 56.

Conſtit.11. De electione & facultate Viſitatorum Generalium. p.57.

Conſtit.12. De aſſiſtentia Patris Generalis in Monaſterio Sancti Hieronymi a Jeſu Abulenſi. p.58.

Conſtit.13. De facultate Patris Generalis,& de remedio Monaſterii,quod ab illo fuerit gravatum. p.59.

Conſtit.14. Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monaſterium. p.60.

Conſtit.15. Quando tenebitur Prior epiſtolas ſuorum Monachorum tranſmittere ad P. Generalem. p.61.

Conſtit.16. Quando Prior debet habere conſenſum ſui Capituli, & conſilium cum Deputatis. p.62.

Conſtit.17. Quod nullus Prior noſtri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monaſterii, niſi Sancti Bartholomæi, & quod Monachus electus in Priorem alterius Monaſterii, in eo poſſit remanere perpetuo. p.63.

Conſtit.18. Ad quem pertineat hæreditas illius, qui eſt electus in Priorem alterius Monaſterii. ibid.

Conſtit.19. De Officio Vicarii & ſub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate. p.64.

Conſtit.20. De modo,quem ſervare debent Monachi in egrediendo a Monaſterio, & quando redeunt ad illud. ibid.

Conſtit.21. Quod non loquantur Monachi cum Perſonis, quæ non ſunt ex eorum Monaſterio ſine licentia. p.65.

Conſtit.22. De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum. ibid.

Conſtit.23. Quomodo fieri debeat Officium Divinum. p.66.

Conſtit.24. De celebratione Miſſarum, Communione Monachorum, & de ſolemnizanda Feſtivitate S Hieronymi. ib.d.

Conſtit.25. De tempore & locis ſilentii. p.67.

Conſtit.26. De Habitu Monachorum, & de Donatis. ibid.

Conſtit.27. De culpis levibus. p.68.

Conſtit.28. De culpis gravibus. p.69.

Conſtit.29. De culpis gravioribus. ibid.

Conſtit.30. De culpa graviſſima. p.71.

Conſtit.31. Quando Prior in correctionibus ſequi debeat conſilium Deputatorum, aut ſui Capituli. p 72.

Conſtit.32. De facultate Prioris diſpenſandi in Pœnitentiis. ibid.

Conſtit.33. Quomodo imponi debeant pœnitentiæ culparum gravium & graviorum. ibid.

Conſtit.34. De mutuo dando aut accipiendo. ibid.

Conſtit.35. Quomodo debeat ſe habere Prior in operibus & ædificiis. p.73.

Conſtit.36. De electione & officio Procuratoris in temporalibus. ibid.

Conſtit. 37. De Arca communi, electione Capſerii, de Arca Depoſitorum, & Depoſitario. p.74.

Conſtit.38. Quod non recipiantur plures Monachi quam illi, qui ſuſtentari poſſunt cum redditibus Monaſterii. p.75.

Conſtit.39. De examine ante receptionem ad Habitum, & Profeſſionem. ibid.

Conſtit.40. De tempore Novitiatus, & diſpoſitione Bonorum Novitii. p.79.

Conſtit.41. De præcedentia & ordine ſeſſionum inter Monachos. ibid.

Conſtit.42. Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo. p.80.

Conſtit.43. De fugitivis, pœniſque eis infligendis. p 81.

Conſtit.44. Quod ſpoliari debeat Habitu Ordinis, qui non fuerit Monachus illius. p.83.

Conſtit.45. De fundatione, unione, & deſtitutione Monaſteriorum. ibid.

Conſtit.46. Quod non ingrediantur Mulieres in Monaſteria. p.84.

Conſtit.47. De Itinerantibus. ibid.

Conſtit.48. Quod nullus Monachus eat ſine licentia ad Capitulum Generale, aut ad P. Generalem. ibid.

Conſtit.49. Quis poſſi dare licentiam, ut tranſeat Monachus ad aliud Monaſterium, aut ad alium Ordinem. ibid.

Conſtit 50. Sub cujus obedientia ſtare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monaſterium ad tempus, vel in perpetuum. p.85.

Conſtit.51. Quomodo ſe habere debeant Monachi

nachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis. ibid.
Conſtit.52. De examine, quod præcedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium. ibid.
Conſtit.53. Quomodo & quando poterunt Monachi prædicare, & audire Confeſſiones. p.88.
Conſtit.54. Quando haberi debet Capitulum culparum. ibid.
Conſtit.55. De pœnis impoſitis contra illos, qui obtinent gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis. p.89.
Conſtit.56. De pœnis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum. ibid.
Conſtit.57. De pœnis impoſitis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis. ibid.
Conſtit.58. De pœnis contra illos, qui obtinent a perſonis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remiſſione pœnitentiarum. p.90.
Conſtit.59. De pœnis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis. ibid.
Conſtit.60. De jejuniis, & abſtinentiis Ordinis. ibid.
Conſtit.61. Quod Sæculares non manducent in Refectoriis. p.91.
Conſtit.62. De Anniverſariis, quæ celebrari debent in quolibet anno. ibid.
Conſtit.63. De Officio, quod fieri debet pro Religioſis Defunctis. ibid.
Conſtit.64. Quod non accipietur exequutio Teſtamenti ſine licentia. pag.92.
Conſtit.65. Quod non acceptetur commiſſio, niſi fuerit Apoſtolica, neque arbitratio inter partes, ſine licentia. ibid.
Conſtit.66. Cujus ſumptibus teneri & cuſtodiri debeant Monachi fugitivi. ibid.
Conſtit.67. De pœna contra illos, qui dixerint verba injurioſa Miniſtris Ordinis. ibid.
Conſtit.68. De forma Viſitationis Generalis noſtrorum Monaſteriorum. p.93.
Conſtit 69. De modo Viſitationis ſpecialis. p.97.
Conſtit.70. De electionibus & confirmationibus. ibid.
Conſtit.71. De electionis forma. p.100.
Conſtit.72. De pœnis illorum, qui tractant de Electionibus. p.101.
Conſtit.73. De tempore, quo legi debent Conſtitutiones. p.102.
Conſtitutiones, & Regulas Congregationis Montis Libani Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis S. Antonii Abbatis confirmat pariter Conſtit.LVI. p.223.
Scilicet
Pars 1. Cap.1. De Obedientia. p.224.
Cap.2. De Caſtitate. ibid.
Cap.3. De Paupertate. ibid.
Cap.4. De Humilitate. ibid.
Cap.5. De Fraterna Charitate. ibid.
Cap.6. De Patientia. ibid.
Cap.7. De Habitu Monachorum. ibid.
Cap.8. De Mora in Cella. p.225.
Cap.9. De Iter agentibus. ibid.
Cap.10. De Menſa. ibid.
Cap.11. De opere manuum. ibid.
Cap.12. De Silentio. ibid.
Cap.13. De Oratione mentali, ibid.
Cap 14. De Oratione Vocali. ibid.
Cap.15. De Confeſſione Sacramentali. ibid.
Cap.16. De Sanctorum Myſteriorum Communione. p.226.
Cap.17. De Modeſtia. ibid.
Cap.18. De Ægrotis. ibid.
Pars 2. Cap.1. De Novitiis. ibid.
Cap.2. De Magiſtro Novitiorum. p 228.
Cap.3. De Profeſſis. p.229.
Cap.4. De Clericis Studentibus, & Magiſtris. ibid.
Cap.5. De Sacerdotibus. p.230.
Cap.6. De Monachis Laicis. p.231.
Cap.7. De Ordine domeſtico, & de Honeſtate extra Monaſterium ſervanda. ibid.
Cap.8. De Fundatione Monaſteriorum, & receptione Hoſpitum, deque vitanda Monachorum vagatione. p.232.
Cap.9. De ſubjectione erga Prælatos. p.233.
Cap.10. De iis, quæ obſervari debent in exigenda ab Abbatibus, & reddenda a Monachis ratione conſcientiæ. p.234.
Cap.11. De Renovatione Votorum. pag.235.
Cap.12. De Monachis Infirmis, & decedentibus. ibid.
Cap.13. De Eremitis, & incluſis. p.236.
Cap.14. De Monialibus. pag 237.
Pars 3. Cap.1. De Communi Regula Abbatum, & Superiorum. p.239.
Cap.2. De Regimine & de Ordine atque Præeminentia Abbatum. ibid.
Cap.3. De Abbate Generali. p.240.
Cap.4. De Hegumenis. p 242.
Cap.5. De Abbate Provinciæ. p.243.
Cap.6. De Abbate Monaſterii. ibid.
Cap.7. De Vicario. p.244.
Cap.8. De Oeconomo, ſeu Procuratore Monaſterii. p 245.
Cap.9. De Conſultoribus. ibid.
Cap.10. De Prædicatoribus. p.246.
Cap.11. De Præfecto Rerum Spiritualium. ibid.
Cap.12. De Præfecto Eccleſiæ. p.247.
Cap.13. De Præfecto Bibliothecæ. p.248.
Cap.14. De Socio, & Sigillo Abbatis Generalis Hegumenorum, & Abbatis Provinciæ, atque Cœnobiarchæ. ibid.
Cap.15. De Infirmario. ibid.
Cap.16. De Janitore. p.249.
Cap.17. De Cuſtode Veſtium. ibid.
Cap.18. De Cellerario. ibid.
Cap.19. De Coquo. p.250.
Cap.20. De Hebdomadario Chori, & Menſæ. ibid.
Pars 4. Cap.1. De Congregatione Generali. ibid.
Cap.2. De Electione Abbatis Generalis, & Hegumenorum. p.252.
Cap.3. De Congregatione Hegumenorum, & electione Abbatum Provinciæ, vel Monaſterii. p.255.
Cap.4. De Congregatione Provinciæ & Monaſteriorum. p.256.
Cap.5. De Congregatione Hebdomadali. ibid.
Cap.6. De Electione in communi. p.257.
Cap.7. De Viſitatione. ibid.
Pars 5. Cap.1. De Proceſſu judiciali. p.259.
Cap.2. De Culpis & Pœnis. 260.
Cap.3. De levi Culpa & Pœna. ibid.
Cap 4. De gravi Culpa & Pœna. pag.261.
Cap.5. De graviori Culpa & Pœna. ibid.

Cap.6.

Cap.6. De graviſſima Culpa & Pœna. ibid.
Cap.7. De Culpis & Pœuis Superiorum. p.262.
Cap.8. De Percuſſoribus. p.263.
Cap.9. De Proprietariis. ibid.
Cap.1c. De Apoſtatis. p.264.
Cap 11. De Excommunicatione. ibid.
Cap.12. De Privatione Vocis, loci, Cuculli, & Corouæ. p.265.
Cap.13. De ſuſpenſione & depoſitione ab Officio. ibid.
Cap.14. De Pœna ejectionis ex Ordine. p.266
Cap. Ultimum. Monita Generalia pro obſervatione Conſtitutionum. pag.267.
Conſtitutiones pariter confirmat pro bouo Regimine Fratrum Tertii Ordinis Sancti Franciſci, ex aliis Conſtitutionibus Ordinis collectas. p.381.
Scilicet.
Cap.1. Quoad Chorum & Orationem mentalem. p.381.
Cap.2. De Caſibus reſervatis. ibid.
Cap.3. De Suffragiis Defunctorum. p.382.
Cap.4 De Affiliationibus & exfiliationibus. ibid.
Cap.5. De Novitiis & recens Profeſſis. p.383.
Cap.6. De Tertiariis, ſeu Heremitis. ibid.
Cap.7. De Voto Obedientiæ, Vagis, & Apoſtatis. ibid.
Cap.8. De Voto Caſtitatis. p.384.
Cap.9. De Voto Paupertatis. ibid.
Cap 10. De Indumentis. ibid.
Cap.11. De Infirmis & ſpoliis decedentium. ibid.
Cap.12. De Studiis Scholaſticis. ibid.
Cap.13. De Laureandis. p.385.
Cap.14. De Examinatoribus Generalibus. ibid.
Cap 15. De Regentibus Generalibus. ibid.
Cap.16. De Profeſſoribus Moralibus, Confeſſariis, & Prædicatoribus. p.386.
Cap.17. De Bibliothecis. ibid.
Cap.18. De Eleemoſinis. ibid.
Cap.19. De Introitu. ibid.
Cap 20. De Exitu. ibid.
Cap.21. De pœna Furtorum. p.387.
Cap.22. De pœna Detractorum & Verberantium. ibid.
Cap.23. De Judicibus, Accuſatoribus, Teſtibus, & Appellationibus. ibid.
Cap.24. De Advenis, & Hoſpitibus. p.388
Cap.25. De Viſitatoribus & Commiſſariis. ibid.
Cap.26. De Provincialibus Titularibus. ibid.
Cap.27. De Capitulo Generali ejuſque Congregationibus intermediis. ibid.
Cap.28. De Capitulo Provinciali, ejuſque Congregationibus intermediis. pag.389.
Cap.29. De Electione Diſcreti Conventualis mittendi ad Capitulum Provinciale. p.390.
Cap.30. De Officiis collatis io Capitulis vel Congregationibus intermediis. ibid.
Cap.31.) De Triplici Paternitate & præcedentiis.
Cap.32.)
Cap.33. De Privilegiis. p.392.
Conſtitutiones pariter confirmat Fratrum & Sororum Tertii Ordinis Servorum B.M.V. in Braſilia. p.406.
Scilicet
De fine ſibi præfigendo a Fratribus & Sororibus. p.406.
De Reverentiis B.M.V. p.407.
De Oratione Mentali: ibid.
De Divino Officio. ibid.
De Confeſſione & Communione. ibid.
De Jejuniis, abſtinentiis, & diſciplina. ibid.
De dicendis Culpis. p.408.
De Clauſura & Cellis. ibid.
De Raſura. ibid.
De Silentio. ibid.
De recipiendis ad Ordines. ibid.
De promovendis ad Sacros Ordines. p.409.
De numero Fratrum, eorumque muneribus. ibid.
De particularibus Officiis. ibid.
De Studiis. ibid.
De Priore, Diſcretis, eorumque Electione. ibid.
De Vicario Generali. p.410.
De Adminiſtratione Bonorum. ibid.
De Conſervatoribus. ibid.
De Viſitatoribus. ibid.
De Infirmis: p.411.
De Conventibus erigendis. ibid.
De Sororibus. ibid.
De tranſgreſſionibus Conſtitutionum. ibid.
De Conſtitutionibus. ibid.

CONSTITUTIONES ALIORUM LOCORUM CONFIRMATÆ.

Confirmatur Decretum Magni Magiſtri, & Conſilii Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani ad abuſus tollendos in exmutitione Commendarum, earumque conceſſione. p.180.
Item Conſtitutio circa publicum Archivium Regiminis Bononienſis. Vide *Archivium*.
Confirmantur pariter Conſtitutiones pro Seminariis Eccleſiaſticorum in Regno Aragoniæ. p.202.
Statuta & Privilegia Cathedræ Sancti Thomæ Aquinatis in Univerſitate Mutinenſi. Vide *Academia*.
Statuta & Ordinationes pro Collegio Clericorum prope Civitatem Placentiæ. p.321.
Statuta pro bono Regimine Eccleſiæ Sancti Joannis Baptiſtæ Nationis Florentinæ de Urbe. p.412.
Rubricæ Statuti Collegii Cauſidicorum Civitatis Ferrarien. p.415.

CONVENTUALES.

Vide *Ordines Religioſi Minores Conventuales*.

CURIA ROMANA.

In cauſis Beneficiorum judicandum juxta formam Literarum expeditarum non Supplicationum. p.6.
In impetrationibus Beneficiorum annuus eorundem valor exprimendus. p.10.
Item qualitas Beneficiorum. p.11.
Votantibus Signaturæ Juſtitiæ uſum redimiculi coloris Violacei in Galero conceſſit Benedictus XIII. p.170.
Eiſdem Mantello Magno & Pileo Pontificali in ſolemnibus equitationibus uti conceditur. ibid.
Augetur annua aſſignatio ad ſcuta 260. p.334.
De electione & facultatibus Pro-Pœnitentiarii Sede Vacante. p.305.
Et Viceſgerentis Urbis Vicario decedente. ibid.
Auditor Signaturæ Juſtitiæ tunc temporis proſequi poteſt cauſas, quæ pendebant coram Auditore Papæ. p.306.
Congregationi Boni Regiminis facultates alias con-

conceſſæ contra debitores Communitatum totius Satus confirmantur. p.393.
Notarius Nationis Florentinæ de Urbe acta quæcumque judicialia, & contentioſa licitè conficere poteſt. p.159.

D

DAPIFERI.
Dapiferis, qui in Conclavi Cardinalibus inſervierunt, Privilegia conceſſa. Vide *Exemptiones, Privilegia, & Indulta*.

DECRETUM.
Decreta Congregationum, quo firmius ſubſiſtant, & ferventur exactius, Apoſtolica ſolent auctoritate confirmari. Sic Clemens XII. Conſtit.IV. p.27.
Conſtit.XXX. p.174.
Conſtit.XXXV. p.181.
Conſtit.XLV. p.196.
Conſtit.LIX. p 273.
Conſtit.LXI. p.264.
Conſtit LXIII. p 277.
Conſtit.LXVII. p.366.
Decreta Ordinum Regularium, quo inviolabiliter obſervetur, Apoſtolica ſolent auctoritate communiri. Sic Clemens XII. Conſtitut.IX. p.35.
Conſtit.XXVII. p.171
Conſtit.XXXVI. p 182.
Conſtit.LX. p.274
Conſtit.LXIV. p.278
Conſtit.LXXIII. p.298.
Conſtit.LXXXIV. p.325
Conſtit.LXXXV. p.326.
Conſtit.LXXXVII. p.328.
Conſtit.XCII. p.332.
Conſtit.XCIV. p.336.
Conſtit.XCVII. p.339.
Conſtit.CV. p.351.
Conſtit.CXIX. p.368
Conſtit.CXXXIII. p.419.
Conſtit.CXXXVIII. p.426.
Alia quoque Decreta confirmat idem Pontifex; Scilicet Conſtit.VII. p.30.
Conſtit.XXXIV. p.180.
Conſtit.XXXVII. Pro Archivio Bononienſi. Vide *Archivium*.
Conſtit. LVIII. p.269.

DECRETA CONGREGATIONUM S.R.E. CARDINALIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS EPISCOPORUM, ET REGULARIUM.
Decretum ne Sacerdotes Ordinis Hoſpitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere poſſint, aut Provinciæ Aſſiſtentes eligi. p.174.
Decretum, quo conceditur Inſtitutio Collegii Miſſionariorum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia in Conventu Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Uſſelen. Diœceſis. p.181.
Decretum quo ſtatuitur, ut in Domibus Religioſis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Diſcalceatorum ſervetur Clauſura. p.196.
Decretum ſuper electione Officialium Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus. p.274.
Decretum ſuper diviſione Provinciæ Auſtriæ Inferioris Ordinis Minorum Sancti Franciſci Conventualium in duas Provincias Auſtriæ Inferioris, ac Sileſiæ, & Moraviæ. p.277.
Decretum circa electionem vel ſubſtitutionem Viſitatorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Heremitarum Sancti Auguſtini. p 366.

DECRETA CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM.
Decretum quo Fratribus B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum conceditur recitatio Officii Beatæ Mariæ Virginis ſub titulo de Remedio. p.27.

DECRETA CONGREGATIONUM PARTICULARIUM.
Decretum ſuper Obſervantia Conſtitutionum Egidianæ, & Carpenſis, & Archiviationis Inſtrumentorum pro Communitatibus, & Univerſitatibus Provinciæ Marchiæ, refert & confirmat Clemens XII. Conſtitutione ſua LXIX. p.273.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.
Decretum Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum circa humilitatis officio per Ordinis Donatos exercenda. p.171.
Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Excalceatorum ſuper erectione novæ Provinciæ Ferrariæ, & Piceni. p.182.
Decretum Definitorii Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia ſuper acceptatione alternativæ officiorum inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, & Sclavonicæ. p.278.
Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Aquitaniæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci circa electionem Cuſtodis pro Capitulo Generali. p.326.
Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum S. Franciſci Cappuccinorum de Anno 1667. circa Reſidentiam Definitorum Generalium in Urbe. p. 332.
Statutum circa numerum Vocalium Definitorii Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis S. Franciſci de Pœnitentia. p.339.
Concordia ſuper aſſignatione duorum Magiſteriorum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Provinciæ Bethicæ ex quadraginta Supranumerariis. p.419.
Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum ſuper erectione novæ Provinciæ Lituaniæ. p.426.

DEROGATIO.
Vide *Conſtitutiones Apoſtolicæ derogatæ*.

DIÆCESIS.
Diæceſeos terminos Eccleſiæ Oppidi Divionen. nuper in Cathedralem erectæ deſignat Clemens XII. Conſtit.41. p.289.

DISPENSATIO.
In diſpenſationibus ſpecialis expreſſio facienda. p.50.

Non ſuffragatur diſpenſatio, niſi Literis confectis. ibid.

E

ECCLESIA.

Eccleſiæ Aretinæ antiquitas & dignitas, ac Diœceſis amplitudo. p.205.
Reliquiæ, ac Santuaria. p.106.
In Eccleſia Florentina Miſſæ celebrari poſſunt per horam ante diluculum, & uſque ad dimidiam horam poſt meridiem. 158.
Eccleſiæ S. Stephani Divionen. Dignitas & Splendor. pag.190.
Quæ ejus Epiſcopi Dos ſit. p.191.
Quod Capitulum. pag.192.
Quam neceſſarium ſit minoribus Eccleſiis idoneos Præſules deſtinare. p.33.

ERECTIONES.

Oppidum Divionen. in Civitatem erigitur ejuſque Sancti Stephani Eccleſia in Cathedralem. pag.189.
Erigitur Confraternitas, ſeu Congregatio nuncupat. Perpetuæ Adorationis Sanctiſſimi Sacramenti, in Eccleſia Collegiata Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe & Privilegia nonnulla ei conceduntur. p.282.
In Archiconfraternitatem. p.283.
Hoſpitale Sancti Lazari extra muros Placentiæ in Collegium. p.287.
Ejus adminiſtratio, & directio Presbyteris Congregationis Miſſionis demandatur. p.321.
Statuta pro ejuſdem Regimine. ibid.
Collegium Ritus Græci in Oppido Ullani pro Pueris ex Epiro advenientibus. p.314.
Confirmatio Confraternitatum ſub titulo B. M. V. Septem Dolorum a Superioribus Generalibus Ordinis Servorum B.M.V. erectarum, etiamſi de earum canonica erectione non conſtet. p.377.
Confraternitates ſic erectæ gaudent Privilegiis quibus cæteræ fruuntur Confraternitates. ibid.
In ſimilibus erectionibus ſervanda forma Conſtitutionis Clementis VIII. pag.378.

EREMITÆ S. AUGUSTINI.

Vide *Ordines Religioſi*.

EXEMPTIONES, PRIVILEGIA, ET INDULTA.

Quam gravi damno ſit Statui Eccleſiaſtico exemptionum multiplicatis. p.165.
Revocantur. ibid.
Quæ ſint hujuſmodi exemptiones. p.166.& ſeqq
Privilegia Conclaviſtarum. p.14.
Dapiferorum. p.22.
Familiarium Sanctiſſimi D. Noſtri. p.108. 196.
Capellanorum Communium S. S. p.180.
Privilegia Collegii Montis Alti Civitatis Bononien. p.405.
Canonicorum Metropolitanæ Eccleſiæ Florentinæ. p.157.
Indultum celebrandi Miſſas & recitandi Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini pro Congregatione S. Antonii Viennen. p.29.
Fidelibus Hiſpaniarum conceſſa recitatio Officii & Miſſæ S. Antolini Martyris. p.173.
In Civitatibus Florentina & Pratenſi, ac in univerſo Ordine Sancti Dominici, tam Fratrum, quam Monialium Officii & Miſſæ recitatio ſub ritu duplici de Beata Catharina de Ricciis conceſſa a Clemente XII. p.302.
Exemptiones Bombardariorum in Arce S. Angeli de Urbe. p.299.

F

FEUDUM.

Ducatus Parmæ & Placentiæ cum utili dominio &c. ad Sedem Apoſtolicam devolutus declaratur, quatenus ex Duciſſa Henrichetta Maſculina proles non naſcatur. p.187.

FRATRES.

Vide *Ordines Religioſi*.

I

INDULGENTIÆ, ET JUBILÆUM.

Jubilæum Univerſale ad implorandum Divinum Auxilium pro ſalutari Eccleſiæ Catholicæ regimine. p.32.
Indulgentia perpetua in diebus Converſionis & Commemorationis Sancti Pauli Apoſtoli alias conceſſa Eccleſiis Barnabitarum extenditur ad Eccleſias Monialium Angelicarum ejuſdem Ordinis. p.155.
Jubilæum pro Chriſtifidelibus Urbis, Italiæ, & Inſularum adjacentium Divinam opem implorantibus pro Eccleſiæ neceſſitatibus. p.217.
Indulgentia ſicut in Anno Jubilæi degentibus in Regno Hiberniæ, Deoque præcantibus pro Regni ejuſdem ſpiritualibus neceſſitatibus. p.219.
Plenaria perpetua viſitantibus Eccleſias Monachorum, & Monialium Congregationis Sancti Benedicti in Feſto Sancti Silveſtri Abbatis. p.339.
Viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium in S. Didaci Confeſſoris, & S. Claræ Virginis feſtis diebus. p.351.
Similis Indulgentia viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum Ordinis Minorum S.Franciſci Capuccinorum Miſſionariorum in Partibus Infidelium à Cuſtode, ſeu Præfecto Miſſionum deſignandam. p.425.

M

MINORES CAPUCCINI.

Vide *Ordines Religioſi Fratres Minores S. Franciſci Cappucini*.

MINORES CONVENTUALES.

Vide *Ordines Religioſi*.

MINORES DE OBSERVANTIA.

Vide *Ordines Religioſi*.

O

ORDINES RELIGIOSI.

Revocantur ad terminos juris exemptiones Ordinibus Religioſis conceſſæ. p.166.
Eodem modo literæ nonnullæ Apoſtolicæ à Benedicto XIII. datæ. p.221.

FRATRES MINORES S. FRANCISCI DE OBSERVANTIA.

Conventus de Ozzier Superiori Generali Ordinis immediate ſubjectus. p.104.
Inſtituitur Collegium Miſſionariorum in Conventu S. Luciæ Oppidi S. Gavini. p.181.
In Domibus Religioſis Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis ſervanda clauſura. p.196.
Statuta pro regimine Nationis Germano-Belgicæ. p.199.
Conſtituitur alternativa Officiorum Provinciæ S. Mariæ Hungariæ inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, Slavonicæ. p.287.
In Capitulo Generali duo Vocales pro ſingulis Cuſtodiis eligendi. p.290.
Alternativa Officialium electio in Cuſtodiis alias Statuta. ibid.
Statuta pro Provincia Granatenſi. p.297.
Super diſtributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris. p.298.
Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Regni Portugalliæ in duo Territoria diviſa. p.317.
Vacante Provincialatu quis ſigillum debeat aſſumere. p.317.
Conventibus vero recens erectis quis præſidere. ibid.
Ad Studia extra hanc Provinciam non decedendum Provinciali, vel Definitorio inconſultis. p.319.
Commiſſarii Generales Hiſpaniæ Vocales Provinciæ Sancti Gregorii in Inſulis Philippinis non debent plus æquo detinere. p.328.
Nec Viſitatorem illue ex aliena Provincia mittere. ibid.
Nec ſe intromittere in eorum Eleemoſynis, & negotiis. p.329.
Modus impoſterum ſervandus in deputatione Officialium Curiæ pro Provincia Franciæ in locum cedentium, vel decedentium durante tempore officiorum. p.330.
Provincia Barenſis in duas dividitur, & nova Licienſis erigitur. p.336.
Barenſis amplitudo. ibid.
Nulla neceſſaria temporis vacatio in aſcenſu ab inferiori ad ſuperiorem gradum; In deſcenſu vero a ſuperiori ad inferiorem, vel tranſitu ad æqualem vacatio requiritur duodecim annorum. p.338.
Decedente ultimo Ex-Miniſtro Provinciali debet ſubrogari, qui fuerit antea immediate Miniſter itidem Provincialis. p.340.
Definitorium Provinciale Provinciæ Lugdunen. Septenario Vocalium numero reſtituitur. ibid.
Nec Miniſter, nec Commiſſarii Generales aliquem Religioſum ex Provincia Sancti Didaci in Mexico extrahere poſſunt inconſulto Capitulo Provinciali vel Definitorio. p.350.
Quæ ſit juriſdictio Protectorum Ordinis quoad Religioſos deputatos pro Regimine Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis. p.359.
Quæ fuerit juriſdictio eiſdem conceſſa ab Urbano VIII. ibid.
Facultas data nonnullis Religioſis ad quæſtuandum pro conſervatione Terræ Sanctæ. p.404.
Commiſſariis Curiæ, ac Procuratoribus Generalibus Familiæ Ciſmontanæ, qui officia triennio geſſerunt conceſſit Alexand. VII., ut depoſitis officiis votum in Capitulis, & Congregationibus ſuæ Provinciæ habeant. p.418.
Quod Privilegium confirmatur. p.419.

RECOLLECTI.

Provinciis Hiſpaniarum & Indiarum Cautu ſimplici uti conceditur. p.188.

FRATRES TERTII ORDINIS S. FRANCISCI.

Procurator Generalis eligendus a Definitorio Generali. p.30.
Non aſſumendus ex Provincia ex qua ſit Generalis actualis, aut fuerit anteceſſor. p.31.
Viſitatio alicujus Conventus extra Urbem ei non committenda. ibid.
Prior per tres annos officio Prioris functus in Priorem, aut Præſidentem alicujus Conventus nonniſi tranſacto anno eligendus. p.31.
Ad Officia Provinciæ nonniſi filii admittendi. ibid.
In Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ P. Generalis actualis tantummodo ex exteris votum deciſivum, & conſultivum habet. ibid.
Provinciæ Galliæ, & Conventus B. M. Miraculorum de Urbe comprehenduntur in Brevi circa Viæ Crucis. p.276.
In Provincia Aquitaniæ quolibet triennio eligendus Cuſtos Provinciæ, qui Socius Provincialis ſit ad Capitulum Generale. p.326.
Ab Oratione mentali exemptus nemo. p.381.
Caſus Miniſtro Generali reſervati. ibid.
De filiationibus. p.382.
Ad habitum non admittendi qui filiationem non habent. ibid.
Non admittendi in alieno profeſſi Ord. p.303.
Laici ad ſtatum Clericalem non promoven. ibid.
De Fugitivis, & Apoſtatis. ibid.
Pœnæ contra peccantes in Caſtitatem. p.384.
Contra Proprietarios. ibid.
Forma indumenti. ibid.
De diſtributione ſpoliorum. ibid.
Lectores, ac Regentes a ſolo Miniſtro Generali eligendi. ibid.
Numerus & qualitates Examinatorum. p.385.
Regentium. ibid.
Regulares Sacerdotibus Sæcularibus confiteri non debent. p.386.
Conventiones a Priore cum Quæſtuantibus non ineundæ. ibid.
Forma Proceſſuum per Judices edendor. p.387.
Capitulum Generale quolibet ſexennio celebrandum. p.388.
Capitulum vero Provinciale quolibet triennio. p.389.
De Diſinitorio Generali & in eo agendis. ibid.
Priores eligendi ad annum. p.390.

Ad

Ad officia promovendi ſolummodo filii Familiæ. ibid.
De Paternitatibus, & præcedentiis. p.191.
Privilegia Generalis, & Officialium. pag.392.
Innocentius XII. Miniſtro Generali facultatem conceſſit dandi Lauream Doctoratùs in Capitulo Generali. p.422.
Quæ requiri voluerit in Laureandis. ibid.
Hæc facultas extenditur ad Congregationes Generales, & Capitula intermedia. p.423.

MINORES CONVENTUALES.

Nemo lecturæ curſum inchoare poteſt niſi prævio examine. p.194.
Tempore Capituli Generalis lectiones non intermittendæ. ibid.
Studentes Prædicationibus non incumbant.ibid.
Collegiales præcedentiam Patribus de Domo cedant. ibid.
In Conventu SS. Duodecim Apoſtolorum de Urbe moribus probatiores collocandi. p.195.
In eodem tres Aſſiſtentes ex Germania, Gallia, Polonia eligendi. ibid.
Quæ eorum ſint Privilegia. ibid.
Dividitur Provincia Auſtriæ inferioris in duas. p.277.
Requiſita triginta annorum ætas pro licentia danda prædicandi. p.352.
Miniſter vero Generalis diſpenſare poteſt pro duobus annis. ibid.

FRATRES MINORES S. FRANCISCI CAPUCCINI.

Provincia Romana Miniſtro Generali, & in ejus abſentia Procuratori & Commiſſario Generali ſubjacere debet. p.40.
Definitores Generales Romæ debent reſidere. p.332.
Definitorium Generale bis qualibet in hebdomada congregandum. p.333.
Debet cognoſcere cauſas Ordinem reſpicientes antequam ad alia Tribunalia extra illum deferantur. ibid.
Miſſionarii Miſſionum, & Concionum tempore Sacerdotibus vel Regularibus peccata poſſunt confiteri in locis in quibus Ordinis Confeſſarii minime reperiuntur. pag.336
Cuſtodia Hiberniæ in novam Provinciam erigitur. pag.358.
Singula aliarum Provinciarum Privilegia eidem conceduntur. ibid.
In ea capitula debent eſſe triennalia. ibid
Religioſi in Gallia exiſtentes excipere poſſunt confeſſiones Monialium in Clauſtris degentium. p.360.

FRATRES PRÆDICATORES.

Innocentius XII. S. Sabinæ in Lombardia, & Sancti Marci Romanam Provincias ab omni Priorum Provincialium juriſdictione exemit. p.179
Quale detrimentum Diſciplinæ Regulari afferre ſoleat FF. tranſitus ab uno ad alium Conventum. p.179.
Quæ ſint Statuta & Privilegia Cathedræ Sancti Thomæ Aquinatis in Univerſitate Mutinenſi. p.269.
Facultas celebrandi Proceſſiones Sanctiſſimi Corporis Chriſti & Roſarii. pag.331.
In Scholis Ordinis Theologicæ facultati operam navantibus ſæcularibus adoleſcentibus Doctoratus Laurea conferri poteſt. p.353.
Pro Provinciis S. Sabinæ Lombardiæ, ac Sancti Marci Romanæ Vicarius Generalis eligendus ex tribus Religioſis a Miniſtro Generali Ordinis proponendis. 415.

FRATRES EREMITÆ S. AUGUSTINI.

Procurator & Aſſiſtentes Generales eligi non poſſunt in Generalem ante ſexennalem vacationem ab officio. p.324.
Fratres Congregationis de Carbonara poſt Studiorum curſum completum & Theologiæ lecturam eligi poſſunt Aſſiſtentes, & Procuratores Generales. p.345.
Religioſi appellare non poſſunt a correctione Regulari. p.357.
Appellatio vero a gravamine fieri debet gradatim ad Ordinis Superiores. ibid.
In quibus Italiæ Civitatibus Quadrageſimales conciones habere debeant, qui per prædicationis curſum Magiſterium adipiſci. quærunt. pag.363.
Hæc declaratio in præjudicium illorum cadere non debet, qui decennalem curſum alibi explevere. ibid.
Quomodo ſupplendum cum aliquis Viſitator decedit inexpleto officio. p.366.
Provinciæ Bethicæ duo Magiſteria Definitoris ſcilicet & Diſcreti aſſignantur ex quadraginta Supranumerariis. p.419.
Privilegia antiquiorum Doctorum Provinciæ Bethicæ in Hiſpalenſi Univerſitate promovendorum. p.426.

FRATRES EREMITÆ S. AUGUSTINI EXCALCEATI.

Ex bis Officiales Generales Congregationis Galliarum poſt vacationem novendecim, aut viginti menſium ab eorum officiis ad alia eligi poſſunt. p.169.
Erigitur nova Provincia Ferrariæ & Piceni cum omnibus Privilegiis &c. p.182.
Fratres Congregationum Italiæ, & Germaniæ appellare non poſſunt a correctione Regulari. p.367.
A gravamine vero appellare debent ad Ordinis Superiores gradatim. ibid.
Pœna privationis vocis activæ & paſſivæ in tranſgreſſores. ibid.
Eandem pœnam incurrunt procurantes reſcripta ab Apoſtolica Sede univerſam Congregationem concernentia, ſine licentia Vicarii & Definitorum Generalium. p.368.

FRATRES B. M. DE MONTE CARMELO.

Erigitur Provincia Neapolitana. p.170.
Provinciis Calabriæ Citerioris, & Ulterioris conceditur alternativa Provincialatus, & quatuor Diſinitorum. p.325.
In Provincia Franciæ primo triennio Provincialis eligendus ex Fratribus Franciæ, Normanniæ, & Leodii; altero triennio e Fratribus Diſtrictus Picardiæ, Attrebati, & Hannoniæ. p.327.

EXCALCEATI EJUSDEM ORDINIS.

Fratres etiamſi Superiores ſint, exempti non ſunt a ſubeundis humilitatis officiis per Donatos exercendis. 171.
Erectio novæ Provinciæ Lituaniæ diviſæ a Polona. pag.425.

Digitized by Google

FRATRES MINIMI S. FRANCISCI DE PAULA.

Generalis poteſt erigere, & aggregare Confraternitates ſub denominatione & inſtituto Sancti Franciſci de Paula, illiſque Indulgentias Ordinis communicare. p.335.

FRATRES B. M. DE MERCEDE ORDINIS CAPTIVORUM.

Quotannis Dominica ſecunda Octobris rècitare poſſunt Officium B.M.V. ſub titulo de Remedio. p.27.

FRATRES DISCALCEATI SS. TRINITATIS REDEMPTIONIS CAPTIVORUM.

Capitula Provincialia quolibet triennio eelebranda. p.35.
Ita tamen ut cum Generali non concurrat. ibid.
In iis vocem activam babent Vocales a Definitorio electi. ibid.
Præſes vero futurus Miniſter Generalis vel Diſinitor hujus Provinciæ. p.36.
Definitores Geoerales extra Domum Capitularem commorari debent. ibid.
Hæc Capitula facultatem babent condendi oovas leges ad regimen ſuæ Provinciæ. p.37.
Capitulum Generale Mioiſtri Generalis electivum quolibet ſexennio cogeodum. p.39.
In hac Congregatione duæ familiæ ex quarum uoa Miniſter Generalis; ex altera Commiſſarius Generalis eligendi. p.369.
Commiſſarii juriſdictio a ſolo Miniſtro Generali poteſt impediri. ibid.
Miniſter Generalis primo ex una, ſecundo ex altera Familia aſſumendus. ibid.
Capitulum Generale quoto, & quali tempore celebraodum. ibid.
Quid in eo præſtandum. ibid
Vocalium uumerus & qualitas: p.370.
Quomodo facienda Defioitorum Generalium electio. p.371
Miniſter Conventus S. Caroli de Urbe. ibid.
Capitulum electivum Miniſtri Generalis in ejus familia celebrandum. p.373.
De Capitulo intermedio triennali, & his qui ſuffragium in eo habere debent. ibid.
Electio Vicarii Ordinis. p.374.
Definitores Generales Ordinis ſex. ibid.
Modus ſupplendi Capitulis intermediis, ſi nequeant baberi. p.375.
Privilegia Conventus S. Caroli de Urbe. ibid.
Explicationes ad Regulas Ordinis. ibid.
Reſidentia Officialium majorum. p.376.

FRATRES SERVI BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Conventus a Priore Generali ſemel ſaltem in ſexennio, ſingulis annis a Provincialibus debent viſitari. p.211.
Huic Viſitationi ſubiiciuntur Eremi S. Georgii in Lunigiana, B. Mariæ loci Ciboriæ, S. Bonaventuræ Monterani. ibid.

ORDO S. JOANNIS DEI.

Religioſi Coogregationis Hiſpaniarum aggregari non poſſuot Congregationi Italiæ ſine conſenſu Generalls, & v. v. p.364.

CARTHUSIEN.

Monachus gratias vel officia inconſultis Ordinis Superiorbus, ab Apoſtolica Sede non debet impetrare. p.289.
Idem ſtatuit Benedictus XIII. ibid.

CONGREGATIO HISPANIARUM ORDINIS CISTERCIEN.

Statnitur bipartita diviſio officiorum pro Monachis Regnorum Galleciæ, & Legionis Proviociarum de Campos. p.291.
Hæc Provincia a Clemente XI. in duas diviſa. ibid.
Facta hinc alia ſubdiviſio. p.293.
Utraque diviſio confirmata. p.296.

MONACHI SANCTI HIERONYMI IN HISPANIA.

Generalis in Collegio Abulenſi reſidere debet. p.44.
In quo debet exiſtere Archivium Ordinis. p.59.
Noo eligeodus niſi qui ſaltem intra duos menſes in eodem Monaſterio reſidentiam figere poſſit, ibid.
Cogi poteſt ad acceptandam ſui electionem niſi fuerit Prior Domus de Guadalupe. ibid.
Vel Prior S. Laurentii Regalis. p.46.
Hoc vacante officin ad quos Pro-Generalis ſpectet electio. ibid.
Qui vern fuit Generalis nonniſi poſt novennium reelegi poſſit. p.46.
Neque Prior, qui immediate terminavit officium. p.47.
Nec duo ſucceſſivè ex eodem Mooaſterio. ibid.
Electores diſcedere non poſſuot a domo electionis niſi habita prius notitia electum conſenſiſſe. ibid.
Vicarius Generalis deficiente Generali toti Ordini præſidet. ibid.
Quæ ſint ejus officii partes, & quæ privilegia. p.47.
Capitulum Generale cogendum in Monaſterio S. Bartbolomæi de Lubiana. ibid.
A quo expeuſæ neceſſariæ debent ſubminiſtrari. p.48.
In quo tres Perſonæ tantum de qualibet Domo admittendæ. p.49.
Sed uon Monaſteriorum Monialium Procuratores. ibid.
Quæ ſint Ex-Generalium privilegia? p.50.
Quæ exemptiones? p.54.
Quæ Lectorom. ibid.
Vicariorum Geoeralium, e aliorum. p.55.
Quæ Privilegia, & quod officium Magiſtri Novitiorum. p.78.
Ordo in ſeſſionibus ſervandus. p.51.
Prior S. Bartbolomæi de Lubiana Definitor perpetuus. p.52.
Cæternrum Definitor. facnltates, quæ ſint? ibid.
Inter quos in quolibet Monaſterio unus tantum Definitor eligi poteſt. p.53.
Quod requiratur ut Statuta in legem extravagantem tranſeant? p.54.
Quomodo eligi debeant Deputati Capituli privati, & de eorum facultate, & quomndo removeri poſſint. p.56.
Viſitatores Generales, & quæ ſint eorum facultaies. p.57.
Quale ſit officium Vicarii, & Subvicarii, quæ eorum auctoritas, & facultas. p.64.
Inquiſitio io Cellis Monachnrum ter in anno a Priore facieuda. p.65.
Procuratoris officium ejuſque obligatio reddendi rationes. p.72.
Examen admittendnrum ad habitum. p.75.

Tem-

Tempus Novitiatus. p.79.
De fugitivis & pœnis eis infligendis. p.81.
De fundatione, unione, & deſtitutione Monaſteriorum. p.83.
De examine ordinandorum, electione, & obligationibus Collegialium. p.85.
De Prædicationibus & Confeſſionibus. p.88.
Pœnæ in delinquentes contra Statuta. p.89.
Executio Teſtamentorum non acceptanda ſine licentia, neque commiſſio, niſi fuerit Apoſtolica. p.92.
Forma Viſitationis Monaſteriorum quolibet triennio facienda. p.93.
De Electionibus, & confirmationibus. p.97.

CONGREGATIO MONTIS OLIVETI.

Procurator Generalis infimul Abbas Monaſterii S. Mariæ Novæ de Urbe. p.347.
Hæc conceſſio irrita declaratur data Generali facultate deſtinandi ibidem Abbatem pro libito. p.362.
Capitulum Generale Dominica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis debet celebrari. p.361.
Cogendum vero de quinquennio in quinquennium. p.378.

CONGREGATIO PAUPERUM MATRIS DEI SCHOLARUM PIARUM.

Publicas conciones Adventus, & Quadrageſimæ haberi a FP. hujus Congregationis interdicitur. p.154
Præpoſitus vero Generalis facultatem habet concedendi literas patentes Concionatoris duobus in qualibet Provincia, tribus vero in grandioribus. p.155.
PP. hujus Congregationis Grammaticam, ac majores Scientias tradere: divites nobileſque Pueros admittere: Seminaria & Collegia in curam habere: & Regulares Domos abſque aliorum Regularium conſenſu condere poſſunt. p.175.
Ac ſpecialiter Vilnæ. p.342. & ſeqq.
Clericis hujus Ordinis Calceamenta conceſſit Alexander VIII. p.379.
Quam inconveniens ſit eoſdem ſolo Pallio indutos incedere. ibid.
Epitogii uſus conceditur. p.380.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM DE SOMASCHA.

Decreta pro impediendo ambitu in tota Congregatione. p.320.

CONGREGATIO PIORUM OPERARIORUM.

Capitulum Generale quolibet triennio celebrandum. p.318
In eo votum nemo habet niſi poſt decennalem in Congregatione moram, ac Ordinarii loci approbationem ad Sacramentales Confeſſiones audiendas. ibid.
Singula officia triennalia. ibid.

CONGREGATIO MONTIS LIBANI.

Monachorum Syrorum Maronitarum Inſtitutum hoc a Clemente XI. in Urbem advocatum. p.223.
Ejuſdem Regulæ & Conſtitutiones. ibid.

ORDO HOSPITALARIUS S. HIPPOLITI MEXICAN.

Sacerdotes Prælaturas Ordines obtinere nequeunt, nec Provinciæ Aſſiſtentes eligi. p.174.

BETHLEMITÆ IN INDIIS OCCIDENTALIBUS.

Officialium electio in unaquaque Domo per Præfectum, & quatuor Definitores Generales facienda. p.274.
Per Conſtitutiones vero Ordinis a Religioſis fieri ſtatuitur. ibid.
Hæc electio quolibet facienda triennio. p.275.

P

PALLIUM.

COnceditur Aretinis Epiſcopis. p.105.

PAROCHIA.

Parochiæ idioma loci neſcienti non conferendæ. p.6.

R

RESERVATIO.

ECcleſiæ Patriarchales, Primatiales, Archiepiſcopales, Epiſcopales, Monaſteria, & majores Dignitates, ac Beneficia (exceptis Privilegio munitis, & in Concordatis compræhenſis) proviſioni Papæ reſervantur. p.2.
Item Beneficia per aſſecutionem pacificam vacatura. ibid.
Beneficia quoque, quæ per Perſonas Curiæ affectas obtinentur. p.3.
Vel vacantia per obitum Familiarium Cardinalium. pag.7.
Canonicatus, Præbendæ &c. Eccleſiarum Sancti Joannis Lateranen. S. Petri, & S. Mariæ Majoris de Urbe, ac Beneficia Titulorum Cardinalium a Curia abſentium. p.3.
Beneficia vacantia menſibus Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Auguſti, Octobris, Novembris. p.3.
Beneficia quoque per prædeceſſores Pontifices reſervata. p.4.
Vel vacantia Sede Apoſtolica vacante. p.11.

REVOCATIO.

Revocantur decimæ, ſubſidia &c. ſuper Beneficiis impoſita (non tamen pro expeditionibus contra Turcbas & Catholicæ Fidei Hoſtes) & facultates ea exigendi. p.11.
Facultates quoque percipiendi pretium Officiorum vacantium. ibid.
Indulta ſuperviventiæ. p.12.
Diverſæ facultates a Romanis Pontificibus per vivæ vocis oraculum, vel reſcripta conceſſæ. p.2.5.
Scilicet audiendi confeſſiones inconſulto Ordinario: Abſolvendi a caſibus reſervatis: Eximendi a denunciationibus: Utendi facultatibus ſpecialibus: Relaxandi juramenta: Diſpenſandi Vota: Diſpenſandi ſuper irregularitate: Vel impedimento ad Matrimonium: Convalidandi titulos Beneficiorum: Celebrandi Miſſam in portatili &c.: Diſpenſandi a recitatione Officii. p.216.

VNIO

V

UNIO.

REvocantur omnes, & ſingulæ uniones Eccleſiarum Beneficiorum &c. contra mentem Concilii Tridentini, vel neceſſariis conditionibus deficientibus factæ. p.4.

In ſupplicationibus unionis verus annuus Beneficii valor exprimendus. p.6.

UNIVERSITATES.

Quæ de Univerſitatibus Studiorum decreverit Clemens XII. Vide *Ubi de Academiis*.

Juriſdictionem Regimini Bononienſi a Gregorio XV. alias aſſertam ſuper Univerſitatibus Artium ejuſdem Civitatis confirmat Clemens XII. Conſtit. CVII. p.351.

INDEX

Digitized by Google

INDEX
VOCABULORUM PRÆCIPUORUM,
Quæ in præcedenti Indice referuntur.

A

ABbas. Pag. 429.
Academia. ibid.
Academia Cervaria. ibid.
Alternativa. ibid.
Approbatio Apoſtolica. ibid.
Archiconfraternitas. 429. 435.
Archiepiſcopatus Suburbicarius. 429.
Archiepiſcopus. ibid.
Archivium Regiminis Banon. 429. 433.
Auditor Signaturæ Juſtitiæ. 433.
Auguſtiniani. 429.

B

BEatificatio. 429.
S. Benedictus. ibid.
Bethlemitæ. 429. 434.
Bombardarii Arcis S. Angeli de Urbe. 435.

C

CÆnobium SS. Caſmæ, & Domiani. 429.
Cænobium Sacri Specus. 429.
Camerarius. 430.
Cancellarius Nat. Florentinæ. ibid.
Capellani Pontificii. 429.
Capitula Ordinum Regularium. ibid.
Capuccini. 429. 430. 434.
Cardinales. 429.
Cardinalis Vice-Cancellarius. ibid.
Carmelitæ. 430.
Carmelitæ Excalceati. 434.
Carthuſienſes. 430. 438.
B. Catharina de Riceiis. 429. 435.
Cathedra S. Thomæ. 429. 433.
Cenſura Theologica. 429.
Ciſtercienſes. 438.
Clauſura. 430.
Clerici Cameræ. ibid.
Clerici Regulares. ibid.
Collegium Clericorum propè Placentiam. 433.
Collegium Cauſidicorum Ferrariæ. ibid.
Collegium Montis Alti. 435.
Collegium Miſſionariorum S. Gavini. 434.
Collegium Ritus Græci Ullani. 435.
Commenda. 430. 433.
Conclave. ibid.
Concluviſtæ. ibid.
Confirmatio Apoſtolica. 430.
Confraternitas. 430. 435.
Congregatio Sacrorum Rituum. 434.
Congregatio Epiſcoporum & Regularium. ibid.
Congregatio Boni Regiminis. 433.
Congregatio Pauperum Matris Dei. 436.
Congregatio Montis Oliveti. 438.
Congregatio Montis Libani. 436.
Congreg. Clericorum Regularium de Somaſcho. ibid.
Congregatio Piorum Operariorum. ibid.
Conſtitutiones Apoſtolicæ. 430.
Conſtitutio Ægidiana. 434.
Conſtitutiones Ordinum Regularium. 429. 435.
Conſtitutiones diverſæ. 433.
Conventuales. ibid.
Curia Romana. ibid.

D

DApiferi. 434. 435.
Debitores Communitatum. 430.
Decanatus Sac. Collegii. 429.
Decreta Congregationum. 429. 430. 434.
Decreta Congreg. Sacr. Rituum. 434.
Decreta Congreg. Epiſcoporum & Regularium. 434.
Decreta Congreg. Particularium. ibid.
Decreta Ordinum Regularium. ibid.
Decreta Capitulorum Generalium. 429.
Diœceſis. 434.
Derogatio. ibid.
Diſpenſatio. ibid.
Ducatus Parmæ & Placentiæ. 435.

E

ECcleſia Aretina. 435.
Eccleſia Florentina. 430. 435.
Eccleſia S. Mariæ ad Martyres. 429. 430. 435.
Eccleſia S. Joannis Baptiſtæ Nationis Florentinæ de Urbe. 433.
Eccleſia Divionen. 434. 435.
Epiſcopus. 429.
Epiſcopatus Suburbicarius. ibid.
Erectiones. 435.
Eremitæ S. Auguſtini. ibid.
Exemptiones. ibid.

F

FEudum. 435.
Fratres. ibid.
Fratres B. M. de Monte Carmelo. 430. 434. 437.
Fratres Min. S. Franciſci de Obſerv. 430. 434. 436.
Fratres Tertii Ord. S. Franciſci. 430. 433. 434. 436.
Fratres Servi B. M. V. 438.
Fratres Tertii Ordinis Servorum &c. 433.
Fratres Min. Conventuales. 433. 434. 435. 437.
Fratres B. M. de Merecde. 434. 438.

Fratres Eremitæ S. Auguſtini. 434. 437.
Fratres Capuccini. 429. 430. 434. 435. 437.
Fratres Prædicatores. 437.
Fratres Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis. 438.
Fratres Minimi. ibid.

G

Gubernator Urbis. 430.

I

Indulgentiæ. 435.
Indulta. ibid.
Jubilæum. ibid.

M

Magiſtri Cæremoniarum. 430.
Monachi S. Hieronymi. 431.
Monachi Syri Maronitæ. 432.
Minores. Vide Fratres.

N

Notarius Nationis Florentinæ. 430. 432.

O

Ordines Religioſi. 436.
Ordo Militaris S. Jo: Hieroſolym. 432.
Ordo Hoſpitalarius S. Hippolyti. 434. 436.
Ordo Bethelemitarum. ibid.
Ordo S. Joannis Dei. 438.

P

Pallium. 439.
Parochia. ibid.
Præfectus Palatii Apoſtolici. 430.
Privilegia. 435.
Privilegia Concla viſtorum. 430. 435.
Privilegia Familiarium Sanctiſſimi D. N. 435.
Privilegia Confraternitatum. 430.
Pro-Pœnitentiarius. 432.
Proviſio Beneficiorum. 429.

R

Regulæ Cancellariæ. 430.
Reſervatio. 439.
Reſidentia. 429.
Revocatio. 439.

S

Scrutinium. 430.
Seminaria Eccleſiaſticorum in Aragonia. 432.
Sorores Tertii Ordinis Servorum B.M.V. ibid.
Statuta Cathedræ S. Thomæ. 429.
Studiorum Univerſitates. ibid.

V

Viceſgerens Vicarii Urbis. 433.
Unio. 440.
Univerſitas. 429. 430. 440.
Univerſitates Mutinenſis. 429.
Votantes Signaturæ Juſtitiæ. 433.

FINIS.

598096

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google